Srimad Rahasyatraya Sara

Srimad Rahasyatraya Sara

With Vyakya.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌹𑌯𑌵𑌦𑌨𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨𑌾
𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌪𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯
𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑌃 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾
𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌸𑌂𑌯𑌮𑌿𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌯𑌾 [illegible]
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌚𑌾
𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌶𑍍𑌰𑍀
𑌮𑌚𑍍𑌛𑍈𑌲𑌵𑌂𑌶𑌕𑍁𑌲𑍋𑌦𑌧𑌿𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌤𑌿𑌰𑍁𑌮
𑌲𑍈 𑌨𑌮𑍍𑌬𑌿 𑌵𑌾𑌧𑍂𑌲 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌨𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿
𑌵𑌾𑌸𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰 [illegible]

[illegible]

𑌕𑍁𑌲𑌤𑌿𑌲𑌕 𑌸𑌕𑌲𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌧𑍁𑌰𑍀𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍈𑌃
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯 [illegible]
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑌂𑌯𑌮𑌿𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮
𑌸𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌷𑌯 [illegible]
𑌸𑌹 [illegible]

[illegible]

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌜𑍇𑌨

𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌘𑍋𑌣𑌸𑍍𑌥

"𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸" 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂

𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁

𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑍇𑌤𑌰𑌾𑌂 ॥

[illegible]

1905

விஜ்ஞாபநம்.

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரக்ரந்தமானது ஸாம்ப்ரதாயநாயிகாரம் வரையில் ஸவ்யாஸாராஸ்வாதிநீ, ஸாரப்ரகாசிகா, இந்த வ்யாக்யாநத்துடன் அச்சிட்டு முடிந்திருக்கிறது. இது மாத்ரம் தனியாக வேண்டியவர்களுக்கு இதின் க்ரயம் ரூ. 4--0--0.

இதின் துடர்ச்சியாகவே ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முழுமையும் உத்தரஸாராஸ்வாதிநீ, ஸாரப்ரகாசிகா வ்யாக்யாநத்துடன் அச்சு நடந்துகொண்டுவருகிறது. அதுவும் வெகு சீக்கிறத்தில் முடியும் முழுமை 2000 பக்கம் வரையில் அடங்கும் இந்த க்ரந்தம் முழுவதுக்கும் இப்போது அதாவது ஆடிமீ 30உக்குள் பணமனுப்புவர்களுக்கு ரூ. 8-க்கு கொடுக்கப்படும் தபால்சார்ஜு தனியே க்ரந்தம் முடிந்து ஸ்வீகரிக்கிறவர்களுக்கு முழுவதும் ரூ. 13--0--0 ஏற்படும்.

ஸ்ரீஸூக்தி வ்யாக்யாநஸஹிதமாக அச்சிட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை அணா. 6.

ஸ்ரீ வே. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யன்.

திருச்சேறை கும்பகோணம்தாலூகா.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

ஸாரநீ || ரஹஸ்யாநாம் விவரணாதிபஸ்ய ஸாரோ ஹி பர்வாணீ பதவாக்ய
ஹ்ருத்யா | ஶரண்யாநாம் ஶரணீக்ருதாத்மநாம் பராணவாணீ ஶிவராயபரீ
ரீதே || * || இப்படி ஸாரஸங்க்ரஹத்தாலே தத்த்வஹிதபுருஷார்த்தங்களுக்கு
பதேஶப்ரதிஷ்டாபநம் பண்ணி இந்த ஸூத்ரார்த்தங்களுக்கு ரஹஸ்யத்ரய
த்திலே தத்தத்பதேஶங்களிலே ப்ரதிபாத்யங்களாயிருக்கிறதாக தத்
அதிகாரங்களிலே சொன்னது கூடுமோ, திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவம் ஸமஸ்த
மான வாக்யமோ, பதார்த்தமோ, ஆத்யபக்ஷத்தில் அர்த்தபஞ்ச
காதிகாரத்திலே "ஆதௌ ப்ரணவ" இத்யாதிநா அகாரநாராயணபதங்
களிலே ப்ராப்யமும் மகாரத்திலே ப்ராப்த்ருஸ்வரூபமும் ப்ரதிபாதி
க்கப்படுகிறதென்று சொன்னது விரோதிக்கும், த்விதீயபக்ஷத்தில் நி
விபக்த்யகாரோகாரங்களுக்கு அஸாமஞ்ஜஸ்யமும் அநந்வயமும் ப்ரஸங்கி
க்கும், பரதேவதாபாரமார்த்யாதிகாரத்திலே அவண்ணப்ரணவப்ரதி
பாத்யம் பரத்வமென்று சொன்னதுவும் விரோதிக்கும், நமஸ்ஸு ஸ்வா
தந்த்ர்யநிவ்ருத்திபரமென்னில் அர்த்தபஞ்சகாதிகளிலேயுபாயபரமென்று
சொன்னது விரோதிக்கும், உபாயபரமென்று சொல்லில் ப்ரபந்ந
திதந்த்ராதிகாராதிகளிலே ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திபரமென்று சொன்னது
விரோதிக்கும், நாராயணபதம் தத்புருஷஸமாஸநிஷ்பந்நமாகில் ப
ஹும்ஶம் விரோதிக்கும்; பஹுவ்ரீஹிஸமாஸமென்னில் தத்புருஷ
ணாலே ஆதாரத்வம் ப்ரதிபாத்யமென்று சொன்னது விரோதிக்கும், ப
க்ஷத்வயத்திலும் ஆநந்த்யவ்யாப்த்யாதிபரமென்று கீழ் சொன்னதுவு
ம் ஸங்கடம், ததா சதுர்த்தமில்லையே, கிஞ்ச, ஸக்ருத்ப்ரயோஜ்யத்துக்
கு ப்ரயோஜநத்வமும் ஸ்வாஸ்வாமிபாவமும், ஸாகாங்க்ஷமான திருமந்
த்ரத்திலே விருத்தப்ரதிபத்தியும் ஸங்கடம், த்வயத்திலும் ஶ
ரணஶப்தம் ரக்ஷகபரமாகில் ஹேதுஸம்ப்ரதாநபரத்வம் ப்ரஸங்கிக்
கும், உபாயபரமாகில் உக்தமேவ ஸாநுப்ரஸக்தம் அபஹாரம் ப்ர
ஸங்கிக்கும், கிஞ்ச "ப்ரபத்யே" என்கிற க்ரியாபதம் ஸமர்ப்பணபரமென்
று சொல்லில் பரிகரவிபாகாதிகாரத்திலே மோக்ஷப்ரதாநமஹாவி
ஶ்வாஸபரமென்று சொன்னது விரோதிக்கும், மஹாவிஶ்வாஸபரமென
று சொல்லில் ஸாம்ப்ரதாயிகாரத்திலே ஸமர்ப்பணபரமென்று
சொன்னது விரோதிக்கும், ப்ராதஸமர்ப்பணமும் ப்ரபதநமும், உத்தரவணும்

31 || தாரம் பூர்வம் ததநு ஹ்ருதயம் தத்வநாராயணாயே

ஸா-நீ || ஸமுதாயமாகில் ப்ரணவத்தோடே கூட நவாக்ஷரம் ப்ரகாசிக்கும், ப்ர
த்யேகமாகில் ப்ரணவத்தோடு கூட நாராயணாய ப்ரகாசிக்கும்,
க்ரியாபதாந்வயமும் ப்ரகாசிக்கும். பூர்வச்லோகத்திலும் ப்ரதமத்வி
தீயவசநம் பஹுவ்ரீஹிஸமாஸம், பஹுத்வம் யதோக்தி பஹுவச
நநிர்தேசமாகையாலே ப்ரதமோபாதேயத்வமும் ப்ரகாசிக்கும் "ஓம்" மெ
ன்று ஏகத்வமேகவசநநிர்தேசமாகையாலே "அஹம்" மென்கிற பதநிர்தே
சமும் ப்ரகாசிக்கும், "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று உத்தமபுருஷநிர்
தேசமாகையாலே 'அஹம்' மென்கிற பதநிர்தேசமும் ப்ரகாசிக்கும்.
'ஸர்வேப்ய' இதி பஹுத்வம் பஹுவசநநிர்தேசாத் ஸர்வசப்தநிர்தே
சமும் ப்ரகாசிக்கும், ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷணவசநம்
ஸர்வபாப மோக்ஷகமாகில் உத்தரக்ஷணவசந ப்ரவணாநாம் விதி
வாதம் ப்ரகாசிக்கும், கிஞ்ச ஸர்வாதிக்யமும் ஏகாரஹஸ்யத்தாலே
ஸித்தமாகையாலே ரஹஸ்யாந்தரநிர்தேசமும் ப்ரகாசிக்கும், இத்யா
திகளாகையில் ஸகலவிசேஷமும் ஸித்திக்கும்படி ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கு
பதவாக்யயோஜநை கர்த்தவ்யம் என்று திருவுள்ளம்பற்றி ப்ர
யோக திருமந்த்ரத்துக்கு பதவாக்யயோஜநை திருமந்த்ராதிகாரத்தாலே விஸ்த
ரேண பண்ணக்கடவராய் "மந்த்ராணாம் பரமம் மந்த்ரம் ஸர்வேஷாமபி பூஜ
யேத்" இத்யாதிகளில்படியே மந்த்ர திவ்யதேவதாவிஷயமாகவும் மந்த்ர
ப்ரவக்த்ராசார்யவிஷயமாகவும் க்ரமேண மூன்று ச்லோகத்தாலே ப்ராய
நாத்யாத்மஸம்பந்தஞ் செய்தருளாநின்றுகொண்டு அத்யச்லோகத்தாலே
அர்த்தாநுஸந்தாநத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (தாரம் பூர்வமிதி) (தாரம் பூர்வம்)
பூர்வம் தாரம் மந்த்ரசாஸ்த்ராதிதி ப்ரஸித்தம் "ஓமித்யேகாக்ஷரம்"
இதி ப்ரதிபாதயா ச்ருதம் ப்ரணவம். (ததநு) தத்பச்சாத் (ஹ்ருதயம்)

ஸா-கா || ஏவம் ரஹஸ்யத்ரய தாத்பர்யவிஷயஸார தாத்பர்யம் ப்ர
வ்ருத்தித்ரயாதிகார பர்யவஸிதஜ்ஞாநபர்யவஸாயிகாரார்த்தா
நுஸந்தாநம் ஆஹ்ய ஸம்க்ஷேபாய நிர்வ்யாநதம் த்ரிபிஃ ப்ரப
த்யுபாயாரணஸமர்ப்பவ்ய அநந்தம் ஸாயாரணஸமார்க்க த
தஸ்ஸித்ஸாத்யாய விசேஷ்யாநந்தார்த்தாய தஸ்மிந் ப்ரஹாவயோ
ர்வ்யவஸ்தாரகே க்ருத்வா இதாநீம் ரஹஸ்யத்ரயபதவாக்யயோஜநாம் உ
பக்ரமிதும் ஸ்வாபிஜ்ஞாநாநுஷ்டேயோபாயபராத்யா த்ரிச்லோக்யா ஸ
ர்வஜ்ஞாநஹேதுபூதம் ப்ரவர்த்யயோஜயிதவ்ய மூலமந்த்ராந்தர்ஜ்ஞா
நே ப்ரயோஜநமாஹ (தாரம் பூர்வமித்யாதிநா)(ததநு ஹ்ருதயமிதி)
"நமஃ இத்யுச்யதே" இதி ஹ்ருதயே ஷஷ்டம் ப்ரத்யாதே ந்யஸ்யமாநத்
வாதேவ ஹ்ருதயசப்தேந நிர்தேச்யஃ. ஸவ யதேநந்தம் தமோவநா

௨௭ ॥ த்ர்யர்த்தோ யோக்தா பதத்ரயதாம் ஸாத்யோபாயப்ரவ்ருத்தம் |
ஸ்ரீ ஸம்பந்தஸாத்யஸாதநஸாத்யரக்ஷாபராணாம்
க்லுப்தம் ஶேஷித்வம் க்லுப்தம் நிம்பிதாநு நிக்ஷேபைச்வர்யவித்யாநு ॥
அஷ்டார்ண ஸாவஹதம் சாதுர்த்யம் ஸம்ஸ்த்யஸ்தம்

ஸா-நீ ॥ மந்த்ரஸ்ய ஸ்வரூபஸ்வரூபபர்யாயஸம்பந்தவ்யவஹாரம் "நம இதிபூர்வாதி" திவ்யஜனவாக்ஷரத்ரயாத்மகபதத்ரயம் நம இதி ப்ரதமம். (௧௧) ப்ரணவ ப்ரணவம் "நாராயணாயவித்மஹே" இத்யாதிஷு ப்ரணவம் (த்ர்யர்த்தோ யோக்தம்) "நாராயணாயேத்யபி ஸ்ருதிஷ்டா" இத்யுக்தாவதஸ்து ஸாத்யம் யதாஸம்பதி ததா ஸாத்யோபாயப்ரத்தம் பதத்ரயதாம் (பதத்ரயதாம்) அநந்யஸாதநதாம் (அநந்யஸாதநத்வம்) அநந்யபோக்யதாம் (நம்) ஆவஸாநாவஸ்தாநம் (ஸாத்யரக்ஷாபர ஸ்ரீஸம்பந்தேஷ்வபி) மந்த்ரேதேவதாஸம்பந்தஸ்ய தேவதாந்தரபரிஹாரேண பாரதந்த்ர்யாதிஸ்வாமித்வாதிகுணக இதி யாவத். ஏவம் ஸம்ஸித்த ஶ்ரியஃபதிஃ நி
க்ஷிபதாநுநிக்ஷேபைச்வர்யவித்யாநு (க்லுப்தம்) க்லுப்தம். இங்கு ஸாத்யோபாயப்ர
த்த மந்த்ரேண அநந்யஸாதநதாமென்று சொல்லாமல் தாரம்பதமவதீபித்யாதி
ஸ்ரீமத் சதுர்த்தம் பதங்களையுபாதாநம்பண்ணுகையாலே அஸ்திநவர்
க்ஷ்யாய அபேக்ஷம்ஸம்ஸித்தம். அநந்யஸாதநத்வம் நம் என்று சொல்லுகையாலே
ஸ்வரூபவிரோதிகளையும் ஸாத்யரக்ஷாபரஸ்ரீஸம்பந்த என்றுசொல்லுகையா
லே உபாயவிரோதிகளையும் நிக்ஷேபைச்வர்யவித்யாநு க்லுப்தம் என்
கையாலே பலவிரோதிகளையும் ஸங்க்ரஹிதம். அநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ர
யுக்தையாலே ஸம்பந்தமும் க்ருதமாயிற்று. ஶேஷம் என்று சொல்லுகை
யாலே ஸம்ப்ரதேவதாவமும் ஸங்க்ரஹிதம். இனி ஸம்ப்ரதாய பதத்ரயத்தில்
ஸாரமான ப்ரஸித்திவிஷயமாகவொரு ஸங்க்ரஹஞ்செய்தருளுகிறார் (அஷ்டார்ண

ஸா-க்ர ॥ ஸம்ப்ரதாயம். (த்ர்யர்த்தோ யோக்தம்) "ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத் | நம இதி பஶ்சாத் | நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத்" இத்யுக்தம் த்ர்யக்ஷரம். (பதத்ரயம்) நாராய
ணஶப்தே ஸம்பந்தபஹுவ்ரீஹி ப்ராஸ்வாவதேபோக்திஃ. யதா பதத்ரயே தச்சதே
நேதி வ்யாஸபதத்ர்ய காரணம் ஸம்ப்ரதாய ஸம்வதஃ ப்ராபகமித்யர்த்தஃ.
"ஓ நமோ நாராயணஸ்யாஷ்டாக்ஷராபதி" இத்யாதிநா ஸம்பவப்ராபக
ஸ்வோக்தேஃ. அதவா பத்ரகை ப்ரம்ப்ரதமிதி பதம் ஸ்வரூபவாதிநாநா
ஸ்யாம் பதேபதேவஶப்தோபாதேயமித்யர்த்தஃ. ஏவம் "ஸம்ஜ்ஞாதீநி ஸம
ஜ்ஞாநி ஸம்ஜ்ஞாநாநீ" த்யுக்தத்வாத் ப்ரவ்ருத்தி ஸம்ஸாரபவ
தோ நாமநிர்தேஶம் ஸம்ஸாரதாஷ்டம்சதுர்த்யா "ஸமத சதேவதா
யாஜ தபர ஸ்தாவஜேம் | த்ரிஷு லிங்கேஷு ஸர்வாஸு விபக்தீஷு ச
யந்நவ்யேதி"த்யுக்தேஃ ப்ரயஸம்ஸாரதாபூர்வஸவேஷுஷ்டோபதேஷு
நாராயணதேவதாத்வம் ஸ்மாவிஶேஷாவஹாஸம்பாதேஶ (அஷ்டா
க்ஷரித்யாதிநா) (சாதுர்த்யம் ஸம்ஸ்த்யஸ்தம்) க்ருதசதுர்த்யர்த்தம்

௨௦ ‖ [illegible]

[illegible] இங்கு [illegible] மாயும் [illegible] களாயும் [illegible] என்றும் [illegible] மாகிறது [illegible] இனி [illegible] விஷயமாக [illegible] செய்தருளுகிறார் [illegible]

[illegible]

௧௭ ॥ உக்ரேऽபி ஸம்ஸாரதஶாப்ரபேதேஷு ஶ்ருதிநாவதி ।
ஸ்ருதிகத நிஹிதநியதிர்வஸதி ஶிக்ஷிதாநவக்ஷோஷாஜநே: ॥
ஸர்வஸ்வர்க்கநாஸங்கங்களான ஸாரதாநங்களையும் அவற்றினு

ஸா-டீ ॥ தத்வ்யாஜவ்ருணாம்ருக்ஷணஸ்மயாய நஜஸ்யம். இப்படி ஸ
வமும் ஶ்ரீரங்கநாதனென்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது ஸம
ஸவக்ஷஸ்ஸ்க்களான வேதாருக்கு ஸ்வாக்ஷமான விஸ்த்ருத்திலே ஸ
வாயமும் ஸ்வபாவமான படியாலே தஸ்யாவ்யாநமஸ்யன்றோ? ஶ
க்யமானாலும் ஸயிகாரிகள் உபஸாராகையாலே இது நிர்யோஜநமா
கவும் ப்ரஸம்ஜியாதோவென்ன "யஸ்யைவ வராஹக்தியா தேவ
தயா ராஸ்ன । தமேவைஷ ஸ்ரீதாஹ்யரீவ்காமைஶ்தே ஸ்வாந்த"
என்கிறபடியே ஸ்வாவாயரான வப்புள்ளாருடைய கடாக்ஷவிஶேஷத்தா
லே தமக்கு ஸித்தவஸ்த்தை யதாவஶமாக ப்ரகாஶியாநின்று
கொண்டு ஸயிகாரிஶ்ளஹ்யஶங்கையையும் வரிஹரிக்குறார். (உஹ
தி)(ஶ்ருதிஶ ஜாதா: ஶிக்ஷிதாநவக்ஷோஷா)ஶிக்ஷாயீநவ்யஜ்ஞாந
ந(ஸ்ருதிகத நிஹித நியதிர்வ ஸ்தா) (ஶ்ரீரங்க ஸம்வ்யதஸ்யம்) தக்ஷ
ஹித வாராஷாஸ்ரவம், ஸயோஜ்யதாவராஹதயன்றிக்கே ஶ்ருதிக
வக ஸ்வாதஸ்ததாஹஸ்யாஸ்ய ப்ரகாஶநயோஜ்ய ஶ்ரீரங்கநாதஸ்த
தக்ஷஹிதவாராஷாஸ்த்தை என்னபடி. (ஸமேஷேணா நாவதி) க்ரு
ஷீநாஹவதி என்கை. தாமும் தம்முடைய திருவடிகளில் ஹக்தாநுகளு
மிதுக்குதாஹரணமென்று கருத்து. இப்படி ஸமஷ்டோக்ஷாதஸ்த
மாகில் த்ரிவர்ணாவயக்ஷாஸ்ங்களையும் ஸம்ஸ்ருதங்களில் வ்யக்தா
ஷநம்பண்ணி வாக்யாஸவணநம் ப்ரஸம்ஜியாதோ, அந்தவஸ்ங்கள்
ஸயாநுஶாஸநஹாஸத்தில் ஶிக்ஷிதங்களாகாமையால் வவஶிக்ஷி
தாஸ்ங்களுக்கே வதவாக்யயோஜாநாஹாஸத்தில் வணநம் ஸம்மத
மென்றில் அங்கேதான் ஸம்ஸாதஸ்தி வர்ணாவயக்ஷாஸ்ங்களை ஶி
க்ஷியாதது கூடுமோவென்னவிந்தஶங்கையை வரிஹரியாநின்றுகொண்டு
ஸவஸாருக்ஷண்ஸம்ஹதி ப்ரதஶநாஸ்ம் ப்ரதாநவாத வாஸ்ஸாரம்
வர்வேக்ஷஸ்ம்கா வரிஹாராஸ்ம் வதவாக்யயோஜநாவத்தைக்கு
செய்தருளுகிறார் (ஸக்ஷஸ்ர்க்கு உதாஹிநா) த்ரிவர்ணாவயக்ஷாஸ்ங்

ஸா-கா ॥ ஹாவ:. (ஸேவ்யாயேதி) வ்யாவ்யாவஸவ்யாக்ஷநாஸ்ணேர்க்ஷ்யா
ஸவ்யக்ஷதிஹாவ:. நநு ஸஷ்டாக்ஷரஸ்யஸவதைவ ஸம்ஹ்யஹஸேஸதிஹ
வீரதயா உபவஸோவாயாய்க்ஷவிஶேஷ்யாதித்ர "ஸ்வாயவாநுவ
ஸஷோவஷே" த்யேதஸ்ய ப்ர ஹாவாக்ஷீயவ்ய தித்ஹவேதி
த்யாஹ (உஹஸ்வேத்யாதிநா) ஸய வ்யக்தீகநவாஸ்ஸாரம் வக்ஷ்யோ

ஊ॥ டைய ஸ்ரீஸூக்த ப்ரகாரங்களையும் ப்ரதிபாதித்தோம், இவற்றை யெல்லாம் ப்ரகாசிப்பிக்கிற ரஹஸ்யத்ரயத்தில் பதவாக்யயோஜனைகளி ருக்கும்படி சொல்லுகிறோம். அவற்றில் முற்படதிருமந்த்ரம் பரசேஷ தைகரஸ ஸ்வரூபாதிகளைத்தெளிவித்து அம்முகத்தாலே ஸம்ஸாரதி வ்யாதிநிவ்ருத்திபர்வ்யந்தப்ராப்யப்ராப்தியிலே ருசியையும் த்வரையையும் விளைப்பித்து உபாயாதிகாரஸம்பத்தியை யுண்டாக்கும். இப்படி அதிகாரியானவனுடைய ஸர்வாபேக்ஷிதஸர்வவிதோபாயவிசே ஷாநுஷ்டாநப்ரகாரத்தை த்வயம் விசதமாக ப்ரகாசிப்பிக்கும். இவ்வு பாய விசேஷத்தை விதிக்கிறது சரமச்லோகம். இவைமூன்றிலும் தனி த்தனியே யெல்லாவர்த்தங்களையும் ப்ராப்யமாகவுமாவ்யமாகவுங்காணலா மாகிலும் ஒரொன்றிலே யொரொன்றுக்கு நோக்காயிருக்கும். திருமந்த்ர த்தில் ப்ரணவத்தில் அக்ஷரத்திலே ஸங்க்ஷிப்தமான சரணவர க்ஷணத்தையும் இதில் சதுர்த்யந்தபதங்களிலே ப்ரதிபந்நமானவுபா யோபேயங்களையுமடைவேவிசதமாக்குகிறது த்வயம். இதில் "ப்ரபத்யே,

ஸா-நீ॥ கள் ஸக்ஷுஸ்ஸுக்கு அநுஸந்தேயங்களாகையாலே தனிநிர் வசனமிங்கேயில்லையென்றுகருத்து (ஸாரதமேதி) விஹிதகுணாதிகள்அ நுஸந்தேயங்களில்ஸஹப்ரகாரங்களானாலும்யாவந்நிர்வசனம் துர்ஜ்ஞ கமாகையாலே ஸாரதமங்களை நிர்வஹித்தோமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கு பதவாக்யயோஜனை பண்ணக்கூடுமோ, க்ரந்தத் துக்கு பதவாக்யயோஜனைபண்ணுகிறது போருமோ போர்ந்தாலும் க்ர ந்தத்துக்குத்தான் நியாமகமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அவற்றிலி த்யாதிநா) அதிகாரஸம்பாதகஸ்வாநுஷ்டாநகக்ஷ வியாயகக்ஷ ஹேதுஞ் சொன்னது கூடுமோ, த்ரயமும் ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கு ப்ரத்யேகம் வ ணநீயதமாமந்யமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவைமூன்றிலுமிதி) (ஒரொன்றிலேஇதி) சரமச்லோகோவியாயகாவ்யதப்யஸ்ய ஸுஷுக்ஷாகூ அ யெவ்யவஸ்தேதி க்ஷத்ரியாவர்த்தேப்ரஷேணாநுஷ்டாநப்ரதிபாதநா நர்ஹந்தேந்த்ர தஜ்ஞஹாபாஹாவாவு உக்தஹேதுவைலக்ஷணமென்று கருத்து. இந்தவக்ஷத்தில்சரமச்லோகத்துக்கு த்யாஜ்யமவேக்ஷணீயவணம் ப்ரஸம் ஷியாதோ, விஷிவராகப்ராநஜராமன்றோவநுஷ்டாநமென்னவருளிச்செ ய்கிறார் (திருமந்த்ரத்திலித்யாதிநா) (சரணவரக்ஷணமேதி) சரணவரண

ஸா-கா॥ ரஹஸ்யத்ரயஸ்யாவிப்ரத்யேகம்ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்த ப்ரதிபாதகஸ்வேபிபேதேகஸ்ய ஸ்வகே கப்ராயாந்யம் தத்ஜ்ஞாபநாய காரணம் ஜ்ஞயதுவ்யாவ்யாநவ்யா வெய்யஹாயாதுளவக்ரமயஸ்வேத்யாஹ (அவற்றில்முற்படவித்யாதிநா)

ரீ॥ என்கிறவதத்திலுத்தரார்த்தலேவிவக்ஷிதமான அதிகாரிவிஶேஷத்தையும் அஸாதாரணமான உபாயாந்தரநிரபேக்ஷத்தையும் உபேயத்தில் பரிபூர்ணமான விரோதி நிவ்ருத்த்யம்ஶத்தையும் வெளியிடுகிறது சரமஶ்லோகம். இவைமூன்றும் நமக்குஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவைதிகாரங்களாய்க் கொண்டு தாரகபோஷகபோக்யங்கள். "வ்ருக்ஷம் ஹி மந்த்ரவாநு தேவஸ்ய நாராயணஸ்ய ஸ்வயம் | ஸுஷ்டாக்ஷரஸ்ய ஜ்ஞானமந்த்ரே தேஷ வ்ருத்திவத்தே" என்கிறபடியே தேஶிகஜிஹ்வையிலேயிருந்து ஶிஷ்யர்ஹ்ருதயம் ஹாநிகாரத்தைக்கழித்து வரமேஷ்டி தேஸாமான ஶ்ரீஶாஸ்த்ர

ஸா-ரீ॥ வவர தத்வத்தைஎன்றபடி. வரஶேவதிவாமே ஶரண்யனுடைய ஶேஷித்வ ரக்ஷகத்வாதநீத்வத்தை என்றபடி. இப்படி அதிகாரஸம் வாதகத்வாதிஹேதுந் த்ரயமுமாவஶ்யகமென்று சொன்னதுகூடுமோ, அப்போதுதாரகபோஷகபோக்யதாஹேதுத்தாலேவேவர்கள் த்ரயமுமாவஶ்யகமென்று சொல்லுகையாலே ஸம்ப்ரதாயம் விரோதியாதோ வென்ன வந்தவதிக்குமிதுவே தாத்பர்யமென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவைமூன்றுமிதி) மூலமந்த்ரங்களுக்கிதி ஶேஷ:. நமக்குஎன்கிறவாக்யத்தில் முமுக்ஷுவான நமக்கு என்றபடி. ஸ்வரூபஜ்ஞாநநிதாநமாகையாலே திருமந்த்ரம்தாரகம் விதாநதாநுஷ்டாநநிதாநமாகையாலேபோஷகம் சரமஶ்லோகம், வஶீகாரணாநுஷ்டாநரூபதயாவைநிதாநமாகையாலும் விதீயாதநுஷ்டாநம்ஶேஷமாகையாலும்போக்யம் ஆயமென்று லிஙிக்கையாலே வஸ்ரூபஹேதுத்தை காட்டில் நாதீவஹேதுமென்று கருத்து. இப்படி ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவைநிதாநதாஹேதுத்தாலேயே தாரகபோஷகபோக்யஹாவஞ்சொல்லுகிறது கூடுமோ, ஜ்ஞாநநிதாநத்துக்குபோஷகதையும்போக்யதையும் அநுஷ்டாநநிதாநத்துக்கு தாரகதையும் வைநிதாநத்துக்கு போஷகதையுஞ்சொல்லலாகாதோவென்ன ஶங்கைமருளிச்செய்கிறார் (வ்ருக்ஷம்ஹீத்யாதிநா) வ்ருக்ஷ நாமமென்றபடி. உக்தே ஶாஸ்த்ரஜ்ஞமிது. ஶேஷத்வஜ்ஞாநாத்வம் "ஶமநவஸவதி" என்கிறபடியே ஸ்வரூபவஶாஹமில்லாமையாலே ஸதாவ்யயோ

ஸா-கா॥ ந்யாஸநி தத்பஶீத்ருத்ராஹ (இவைமூன்றுமி த்யாதி) வசவம்ஶரீ ஸம்ப்ரதாய நயாநந்தரத்ருஷ்டாதநுக்ரமந்த்ராநுவயோகா "ஸுஷ்டாக்ஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய ஜஷிநாராயணஸ்ஸ்வயம் | ஹந்தஸ்ஸ தைவீ காயத்ரீ வரமாத்மா ச தேவதா॥ தத்தே தத்ராயணஸ்யாதிவிநநயம்ஸநிஷ்டஸம்ஸ: | ஶீஜ மஷ்டாக்ஷரஸ்யாஸ்ய ஶக்தி நாஷ்டாக்ஷர தாஸவே: ஷஷ்ட ஞதரா பூணம் தேவவந்யம் ஜநீக்ருதா:| உத்தரோத்த ஶேஷஸ்த ஶக்திரிதஸ்ய ஸுஷ்ட" இத்யாதிஷு தேஷாம் ஷ வ்யவம் வதந வக்ஷ்யாமணஸவாயம ஹரஸ்வாஸம்ஹவநிவாரணாய ஶந்த்ராநரேஹ்யஸ்யக்ஸ்யவஹாயோவா

வத்தை வெளியிட்டுஸத்தாமஹத்தைப்பண்ணுகையாலே திருமந்த்ரம் ஸாரதமம். ஸம்ஸாரத்திலே வர்த்திக்கும்படியான ஜ்ஞாநவிசேஷாவஸ்யஹேதுவாகையாலே ஸ்ரோதவ்யவிசேஷமில்லாதபடி யுவா யோவநைஸ்வர்யபூர்வஸாதநமான ஸம்ஸ்லோகம் மோக்ஷகம். ஸகுர்வ்யாமணத்தாலே ஸம்ஸாரமோக்ஷாமூல ஹேதுவாய்க்கொண்டு ஸாதநஸாதநத்தாலே க்ருதார்த்தனாக்குகையாலே ஸ்வயம் மோக்ஷம். இவற்றில் திருமந்த்ரத்தினுடைய ருஷிச்சந்தோதைவதா பீஜஶக்திவர்ணவிநியோ ஜ்ஞாநந்யாஸாதிகளவ்வோ கல்ப ஸம்ப்ரதாயங்களுக்கீடாகக்கண்டுகொள்வது. இத்திருமந்த்ரம் ஸூர்யவர்ண காண்வோபநிஷத்துக்களிலும் மற்றும்

ஸா-நீ ॥ ஜகதயா நியாமகஸேவந ஸாரகஸ்வம் மஹாமந்த்ர ஸேவ்யமாநமென்று கருத்து. (உபயமேதி) ஜ்ஞாநாதிநா யந்தஸரீரஸ்ய வ்யக்தசரீராதிவைஷம்யஹேதுதயா மோக்ஷகத்வம் ஸம்ஸ்லோகத்துக்கு உபபந்நமென்று கருத்து. வ்யக்தசரீராதிவைஷம்ய ஸ்வஸரீரஸ்ய ஸம்பந்நாதிவசமோக்ஷ ஹேதுதயா ஸ்வயம் மோக்ஷத்வமுபபந்நமென்று கருத்து. இப்படி ஶிஷ்யஹ்ருதயமஹாந்தகாரத்தைக்கழித்து ஜகத்யாதிநா திருமந்த்ரத்துக்கு உத்கர்ஷஞ்சொன்னது கூடுமோ, "கவிர்ச்சா ருஷிரவ்யதோ தைவதம் யோமமேவ ச । யோ யாஜமாநோ யேத்யாவி வாவீயா ஜ்ஞாபிதே தத்" என்கிறபடியே ருஷ்யாதிஜ்ஞாநத்தாலே மந்த்ரம் வீர்யவத்தமன்றோ, இனி கல்பங்களிலே ருஷ்யாதிகளையறிந்தவனுக்கு இம்மந்த்ரம் கார்யகரமோவென்னில் கல்பங்களிலே ருஷ்யாதிகள் பலவகையாயிருக்கையாலே நிர்ணயம் துர்லபமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவற்றிலிதி) (இவற்றில்) ரஹஸ்யத்ரயமத்யே என்றபடி. (வர்ண:) ஸாங்காதி:. (ந்யாஸம்) க்ஷேத்ரம் வேகாவணதியாதி விஷம். ஸூத்ரஶப்தேந ராமாதி விவக்ஷிதம். ஶாஸ்த்ரங்களிலே வைவிதஸ்யாக்ஷி விகல்பஸம்பவிக்கையாகையாலே யதாஸம்ப்ரதாயம் வ்யவஸ்திதநிர்ணயம் ஸம்பவமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிஸஹித மாயத்ர்யாதிகளைவிட்டு திருமந்த்ர வ்யாவ்யாநம் பண்ணக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இத்திருமந்த்ரமிதி) மாய

ஸா-கா ॥ ஆயதி (இவற்றில்திருமந்த்ரத்தினுடைய ஜகத்யாதிநா) ஸயிஷாநதைவதாக்ஷேத்ராதிந்யாஸாதீத்யாதிஶப்தாய:(ஸூர்யவர்ணகாதீதி) "ஓம் ஓம் நாராயணாயேதி மந்த்ரோபாஸகோ வைகுண்டம் ஹவநம் லோகம் கமிஷ்யதி ॥ "யோஹவை நாராயணஸ்யாஷ்டாக்ஷரம் வேதவேத்யதி "ஸநவப்ரவஸ்ய பூர்யமாதேதி ॥ விஷ்ணுதே ப்ராஜாபத்யம் "தமேதாஷ்டாக்ஷரகஸ்வத்ருதே தமேதாஷ்டாக்ஷரகஸ்வத்ருத" இத்யாதிஷ்வத்யய:. "ஸகாரம் விவஷாம் ஷட்வர்ணம் "வாசநேவாஉபஜீவந்திவிஶ்வே । வாசம் மநுஷ்யா: பஶவோ மநுஷ்யா: । வாசீமா விஶ்வா ஹவநாந்யவிர்தா" இத்யா

[illegible] ॥ [illegible] களிலும [illegible] நாராயண [illegible] நாரா[illegible] [illegible] நாதிவ[illegible] ங்களிலும்வ[illegible] வமாயிருக்கு ம். [illegible] ங்களிற்காட்டில் [illegible] ங்களதிகமானாற் போலவும் [illegible] ங்களான [illegible] ங்கள் தன்னில் [illegible] மதிகமானாற் போலவும் "[illegible]" என்கையாலே [illegible] ங்களெல்லாத்திலுமதிகமாய் [illegible] மாய், [illegible] ங்களுக்கும் [illegible] மாய் [illegible] ங்களுக்கு [illegible] மாய், [illegible] ங்களுக்கும் [illegible] மாக [illegible] த்தாலும் [illegible] த்தாலும [illegible] மாய், [illegible] த்தாய், [illegible] மாய் [illegible] களுக்கும் [illegible] மாயிருக்கையாலே [illegible] களுமித்தையே விரும்பிப்போருவர்கள். ஆழ்

ஸா-நீ ॥ [illegible] கள் [illegible] த்தில் [illegible] களாயிருந்தாலும் [illegible] களிலேவ[illegible] மென்றுகருத்து. ([illegible]) [illegible] மென்னபடி. ஆனாலும் [illegible] மிருக்க [illegible] த்தைவிட்டு [illegible] த்துக்கே [illegible] பண்ணக்கூடுமோ, [illegible] ர்கள் இத்தை விரும்புகையாலே யிதுக்கே [illegible] கூடுமென்றிலவர்கள்தான் [illegible] த்தைவிட்டு இத்தைவிரும்பக்கூடுமோவென்ன [illegible] மருளிச்செய்கிறார் ([illegible] ங்களிற்காட்டிலிதி) ([illegible]) [illegible] என்கை ([illegible]) "[illegible]" "[illegible]" [illegible] களில்படியே [illegible] மானால் [illegible] த்துக்கு [illegible] மென்றுகருத்து. ([illegible]) [illegible] வென்றுகருத்து. ([illegible]) [illegible] மென்று கருத்து. ([illegible]) [illegible] மில்லையென்றுகருத்து. [illegible] ரான வாழ்வார்களிந்த [illegible] த்தைக்கொண்டா

ஸா-கா ॥ [illegible] (மற்றும்) [illegible] ([illegible] ங்களிலிதி) (விரும்பிப்போருவர்கள்) [illegible]

மூ॥ வார்களும் "நின் திருவெட்டெழுத்துங் கற்றேன்" என்றும், "எட்டெழுத்து மோதுவார்கள் வல்லர் வானமாளவே" யென்றும், "எட்டெழுத்தும் வாரமாக வோதுவார்கள் வல்லர் வானமாளவே" என்றும "நாடு நகரமும் நன்கறிய நமோ நாராயணாய" வென்றும், "நல்வகையால் நமோ நாராயணா" வென்றும் இத்திருமந்த்ரத்தையே விரும்பிப் போந்தார்கள். ருஷிகளும் "வேதவேதாந்த ... ஷ்டாக்ஷரம் ... | யதா ஸர்வேஷு தேவேஷு நாஸ்தி நாராயணாத்பர:| ததா ஸர்வேஷு மந்த்ரேஷு நாஸ்தி சாஷ்டாக்ஷராத்பர: | ... பாஹுமுத்த்ருத்ய ஸத்யபூர்வம் ப்ரவீமிவ:! ஹே புத்ரஶிஷ்யா: ஶ்ருணுத ந மந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத்பர: | ... | ... அஷ்டாக்ஷரபராயணா: | ... நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ர: ஸர்வார்த்தஸாதக:" என்றார்கள். இத்திருமந்த்ரத்தை ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ரீநா

ஸ-டீ॥ டாமலிருக்கவாழ்வார்கள் விரும்புகையஸம்பவமென்றுமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்களுமிதி) (நின் திருவெட்டெழுத்துமிதி) ... (எட்டுஇதி)(எட்டெழுத்தும்) திருவஷ்டாக்ஷரத்தையும் என்னபடி.(ஓதுவார்கள்) ... அநுஸந்திக்கிறவர்கள் (வானமாளவே) பரமபதத்தை யாளுகைக்கு வல்லர் ஸமர்த்தரென்னபடி. எட்டெழுத்தும், ... வோதுவார்கள் (வாரம்) ... கவிரும்பி. ... வாரமாக ... வோதுவாரென்னபடி; ... (நாடு) ... (நகரமும்) ... (நன்கு) நன்றாக அறிய நமோநாராயணாயவென்று நாமம்பலபரவி ... (நல்வகையால்) ... ஆழ்வார்களுக்கும் ... ருஷிகள் விரும்பாமலிருக்கவாழ்வார்கள் விரும்பக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ருஷிகளுமிதி) ... இம்மந்த்ரத்தைப் ... பாமலிருக்க ருஷிகள் விரும்பக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்திருமந்த்ரத்தைஇதி) ஸர்வேஶ்வரன்

ஸா-கா॥(எட்டெழுத்தும்வாரமாகவோதுவார்கள்வல்லர்வானமாளவே) ... (நாடுநகரமுநன்கறியநமோநாராயணாயவென்று) ... (நல்வகையால்நமோநாராயணாவென்றும்) ... (ஸர்வாக்ஷரபராயணாஇதி) ...

௨௭ ॥ ரக்ஷகனவனையிட்டு ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குபதேஶிப்பிக்க அவனுமித் தையே ஸாரஹிதமாகக்கேட்டபடியாலே “வைஷ்ணவோ கோவிந்த யதாதா நாராயணபராயண: । நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரோஷ்டாக்ஷரஸம்ஜ்ஞக:” ஸ்ம்ருதிகளிற்சொல்லுகிறபடியே இம்மந்த்ர நிஷ்ணாதனான். இம்மந் த்ரத்தை திருமங்கையாழ்வாருக்கு ஸர்வேஶ்வரன் தானே யுபதேஶித்தான். இது ப்ரணவ சதுர்த்திகளை யொழிந்தபோது ஷடக்ஷரமென்னுமி டம் ஶ்ரீவராஹபுராணத்தில் கைஶிகமாஹாத்ம்யத்திலே “நமோ நாராயணேத்யுக்த்வா ஶ்வபாக: புநராகமத்” என்கிற வசநத்தாலே காட்ட ப்பட்டது. இவ்வர்த்தம் “நாமஞ்சொல்லில் நமோநாராயணமே” யென் றும், “நன்மாலைகொண்டு நமோநாராயணா” வென்றும், “நாவாயிலுண்டே நமோ நாரணா வென்றோவாதுரைக்கு முரையுண்டே” யென்றுஞ்சொல்

வ்யா-நி ॥ ரக்ஷகனையிட்டு உபதேஶிப்பித்தாலும் அது ஶாஸ்த்ரஸம்மதமாகவிட் டாலித்தனையும்ப்ரயோஜனமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அவனுமிதி) இ ப்படி ஸாரதமமாக ஸர்வேஶ்வரனுபதேஶித்தாலும் ஸ்வதந்த்ரமாகவோர்த்த ருக்குமுபதேஶியாமலிருக்கவிதுகூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம் மந்த்ரத்தைஉதி) திருமங்கையாழ்வார் ஸர்வாதாரமானபடியாலே ஸ்வப்ரண வமானவிம்மந்த்ரத்துக்கநதிகாரியானபடியாலேயவருக்கு இத்தையுபதே ஶித்தாரென்கிறது ஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இதுஉதி) இப்படி வசநத்தாலே காட்டப்பட்டால் ப்ரணவ சதுர்த்தீவிநிர்முக்தமாக்க ணை வாழ்வார்களநுஸந்திக்கவேண்டாவோ, ஸாக்ஷாத்ப்ரமில்லையாகில் ப்ரமாண மும் அநுபாதேயமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தமிதி) (நா மஞ்சொல்லில் நமோநாராயணமேயென்றுஉதி) நமோ நாராயணவென்று திருநாமத்தைச்சொல்லியென்னபடி. நமோநாராயணவென்று ப்ரணவரஹி தமானவிம்மந்த்ரமாகிறநல்மாலைஸம்பாதித்துகொண்டென்னபடி. (நாவு)ஜி ஹ்வை வாயில்ஜிஹ்வையுண்டே) அநாயாஸேநோச்சார்யமாணமான நமோ நாராயணவென்கிற மந்த்ரமாகிற (ஓவாதுரைக்கும்) நிரந்தரோச்சார்யமா

வ்யா-கா ॥ மந்த்ர ஸ்ரோக்ஷ ப்ரதக்ஷிணாத்ம ப்ரதிபத்தயதி (இத்திருமந்த் த்தைஉதாரிநா) “வைஷ்ணவஸ்வர்ணாத்ருக்” ஸ்வாயம்புவதயா மந்த்ரம்” உதாஹ்ருதிர்ஜ்வலிதார்த்தாதிப்ரஹாய: ஸர்வாயிகாரஸர்வஜந்த்ரா ந்த்ரவிஷ்ணுஸம் மாஹாத்ம்யாஹ (இம்மந்த்ரத்தைஉதாரிநா) ஸஹ்யாய ஸ்து ஸாமான்யாபிகஸ்வமாஹ (இவ்வர்த்தமிதாரிநா) (நாமஞ்சொல்லில் ந மோநாராயணமே) திவ்யஸூக்திஷு ஶ்ருதிஷ்வபி ஸம்வாதி நமோநாராய ணேத்யுபதேஶ (நன்மாலைகொண்டு நமோநாராயணாவென்றும்) ஸூத்ர ஸ்வயகார்ப்ரயோக்ஷ்யாமி ஹ்ருதயஸ்ஸ்வாஹா நமோ நாராயணே தி மந்த்ரோக்தி (நாவாயிலுண்டே நமோநாரணாவென்றோவாதுரைக்

த்ய || ளுகிற பாசுரங்களாலும் வ்யக்தம். இது ப்ராஹ்மணாதிகளுக்கு உசித மான க்ரமத்திலே ப்ரணவத்தோடேகூட அஷ்டாக்ஷரமாயிருக்கும். "வைதிக ஸ்தாந்த்ரிகஶ்சைவ த்வயா வைதிக தாந்த்ரிகம் | த்ரிவிதம் கர்மஸம்ப்ரோ க்தம் வஞ்ஞாத்ராத்ரதாரணே || வைதிகா ப்ராஹ்மணாநாஞ்ச ராஜ்ஞாம் வைதிகதாந்த்ரிகம் | தாந்த்ரிகம் வைஶ்யஶூத்ராணாம் ஸர்வேஷாம் தாந்த்ரிகம் ததா || அஷ்டாக்ஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய ப்ரணவாக்ஷரவர்ஜநம் | ஷடக்ஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய விஶேஷாத் இதி தேஜஸ: || ஸமஸ்தா: ப்ரயாநாஸ்து வைதிகா: ப்ரணவேநைவ யுக்தா: | ப்ரணவேந விஹீநாஸ்து தாந்த்ரிகாஸ்ஸமுதீரிதா:, ஸ்வர: ப்ரணவோ ஜாதி நாமத்ர்ய விதயஸ்து யா | ஸ்த்ரீணாம் ஶூத்ரஜாதீநாம் மந்த்ரமாத்ரோக்திரிஷ்யதே'' என்கிற

ஸா-வி || ணமான (உரை) ஸந்தியுண்டென்னபடி. இப்படியாழ்வார்கள் அநுஸந்தித்த க்ரமத்திலே ப்ரணவத்தையொழிந்தாலிந்த மந்த்ரத்துக்கு அஷ்டாக்ஷரத்வமே உண்டாக ப்ரஸக்தியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இதுவுமிதி) (உசிதமிதி) "ஓநமோ நாராயணாயேதி மந்த்ராவாசக:" என்று உசிதமான க்ரமத்திலேயென்னபடி. இப்படி ப்ராஹ்மணாதிகளுக்கு உசிதமான க்ரமத்திலே அஷ்டாக்ஷரமாயிருந்தாலும் அதவே வர்ணாந்தரத்துக்கு அதிகாரங்கூடாதே ப்ரணவமொழிந்தபோது அதிகாரங்கூடுமென்னிலப்போது அதுவொரு மந்த்ரமாகையாலே அஷ்டாக்ஷரமந்த்ரத்வங்கூடுமோ, அஷ்டாக்ஷரமந்த்ராதிகளுக்குத்தானே ப்ரணவஸாஹித்யத்தில் வைதிகமந்த்ரத்வமும் அதுவொழிந்தபோது தாந்த்ரிகத்வமென்று ஆகாரத்வயமாகையாலே விரோதமில்லையென்றிலதுக்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (வைதிகம் தாந்த்ரிகஞ்சேத்யாதிநா) வைதிகாதிகர்மஸ்வேகஸ்மின்னேவ ஸாதாரணமாகையாலிந்த வசநத்துக்கு வைதிகாதிமந்த்ரவிஷயத்திலேயும் தாத்பர்யமென்றுகருத்து. இப்படி வர்ணாந்தரத்துக்கு அதிகாரமுண்டானாலும் ப்ரணவமில்லாமையாலே ஸப்தாக்ஷரமாகையாலே யந்த்ரமந்த்ரத்தை

ஸா-கா || (குறையுண்டே) வாஸிஷ்டஸ்யவிச்சேதநக்ஷேபாந்நயாததம்ஸ வேநோக்தாயிதோபஶ்யஸ்ய நமோநாராயணேத்யஸ்யபூர்வஸ்யவிச்சேதா நக்ஷேபீதிவ(பாசுரங்களாலும்)ஸம்ப்ரதிபாக்ஷ்ருஷ்டி. நநுப்ரணவாஹி தேநைவாஸ்ய தாந்த்ரிகத்வே ஸ்யவஸவர்ணாதிகாரத்வாத்தஷ்டா க்ஷரஸ்ய ஸவர்ணாதிகாரத்வாத்ர ப்ரணவஸாஹித்யராஹித்யவ்ய ஷ்டாக்ஷரத்வாவநதவநபரயதி (இதுப்ராஹ்மணாதீத்யாதிநா) "ஸ்வாத் யாயாஹயேஜ்ஞவ" இத்யாரஹ்யாக்தம் வர்ணஷஸம்ஸ்க்காதிராவவேதி கமந்த்ரேரயக்ரியமாணாம் விவாஹாதிகங்கர்ம வைதிகம். கேவலவா ஞ்மாத்ரிகமந்த்ரை: க்ரியமாணம் கர்ம தாந்த்ரிகம், வைதிகமந்த்ரைஸ்தாந் த்ரிகமந்த்ரைஶ்ச க்ரியமாணம் கர்ம வைதிகதாந்த்ரிகம். அதவமந்த்ரேஷு

உ || படியேவு ணவமொழிந்தபோது "ததோ தாராணஸ்யாதிவி[illegible] ராஷிணக:| பீஜஸ்ய அக்ஷரஸ்ய ஸ்யாத் ததோஷ்டாக்ஷரதா பவேத்" என்கிற வசனப்படியாலே எட்டெழுத்துமநுஸந்தேயமாக விதிக்கப்பட்டது. வு ணவமொழிந்தாலும் அது கூடினுள்ள ஸமஸ்ய [illegible]கள் கண்டன்னுமிடம் "கிம் தத்ர பஹுபிர் மந்த்ரை: கிம் தத்ர பஹுபிர் வ்ரதை: | நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ர: ஸர்வார்த்தஸாதக:" இத்யாதிகளாலே ஸித்தம். இப்படி வு ணவமொழியஷ்டாக்ஷரமான போது

ஸா-டீ|| அஷ்டாக்ஷரமென்று சொல்லக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (தமேதி) ஸமஸ்த மந்த்ரத்திலும் உத்தரமான வ்யாபக மந்த்ரத்தினுடைய ஆதியானவக்ஷரம் ஓங்காரம் (விஷ்ணோ:) விஷ்ணுவாசகமென்னபடி. ததாச இப்படி அக்ஷரம் (அஷ்டக: பிந்துநாத) ஸுதத்திலே அநுஸ்வாரத்தையுடைத்தாய் விஷ்ணுவாசகமுமான மந்த்ரத்திலுத்தரமான வ்யாபக மந்த்ரத்தினுடைய ஆதியக்ஷர அஷ்டாக்ஷரத்துக்கு பீஜமாம். அந்தபீஜாக்ஷரத்தாலே அஷ்டாக்ஷரமுண்டாம். யதா மந்த்ரத்திலுத்தரமான வ்யாபக மந்த்ரத்திலுத்தரமானவிஷ்ணுவானது, விஷ்ணுவாசகமான அகாரம் அஷ்டாக்ஷரபிந்துநாதனைக்கொண்டு (பீஜஸ்ய அக்ஷர) ஆதியாகவுமொழிக்கப்படக்கடவது, ப்ரணவஸஹித மந்த்ரத்திலே ஆதியிலேயநுஸந்தேயமாகக்கடவது,(ததோஷ்டாக்ஷரதா பவேத்) அஷ்டாக்ஷரமாமென்கை. இப்படி அஷ்டாக்ஷரமும்தத்த்வஜ்ஞாநஸாதநமாகவநுஸந்தேயம். இப்படி வு ணவமில்லாவிட்டால்ப்ரணவஸஹித மந்த்ராவேக்ஷயா ஸமஸ்தியில் ந்யூநதைவாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார்(ப்ரணவமொழிந்தாலுமிதி) நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரம்வு ணவத்தோடே ஐக்யமானாலும்வு ணவ்யதிரேகமான பீஜாக்ஷரத்தோடே ஐக்யமானாலும்ஸர்வார்த்தஸாதகமென்னபடி. இப்படிஸ்ரீமதாதிகளுக்கு வு ணவமொழியவே பீஜாக்ஷரத்தோடே யநுஸந்தேயமாகில் வு ணவம் அகாரோகாரமகாராத்மகமானபடியாலே ததர்த்தாநுஸந்தாந ஸ்யுமில்லாமையாலே யநந்யமும் ஸமந்யூநதையும்வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி வு ணவமொழியவிதி) ஆனால் ப்ரணவார்த்தமேகவணத்

ஸா-கா|| வைதிகத்வாத் அஷ்டாக்ஷரஸ்யைவோக்தி:.(ததோ தாராணஸ்யேதி)(அஷ்டக:)உபரிஷ்டாத். வ்யாஸநாராயணாத்யாதிநாவேவா யநஸ்யாவ்யவஹிதவாச உத்தராயணஸ்வீகாரவ:. நவைவாஷ்டாக்ஷரஸ்ய விதாநாதி ஸ்ய வு ணவஸந்நிதா: தவைஶிஷ்டயநாநுஸந்தாந ஸமஸ்த நமஹேதிதத்ரா ஹ (ப்ரணவதித்யாதிநா) ஸவவஸ்வி ப்ரணவ யுக்ஷமித ஸ்ரீவதிஶேஷத்வ தத்வதிரிக்தஶேஷத்வ வ்யாவ்ருத்திஜ்ஞாநத்வ தீஜீவயஞ்ஜாநஸ்யாதித்யாஹ (இப்படி வு ணவதித்யாதி) "பீஜம் அஷ்டாக்ஷரஸ்ய" த்யாதிஸ்வேஷு ப்ரணவலோபேந ஜ்ஞாபகஸ்ய

ப்ரணவத்திலக்ஷரங்களெல்லாம் இப்ப்ரணவப்ரதிபாத்யமாகஸூம் ஒரு ப்ரத்யக்ஷரத்திலே ப்ரதமாக்ஷரம்ஸமஷ்டியாக ஷடக்ஷரமான கணக்கிலே சதுர்த்யர்த்தம் நாஸ்தி. ஏகாக்ஷரத்திற் பொருளு மக்ஷரமிதமாம். இதில் த்ருதீயாக்ஷரத்திற்சொல்லுகிற ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகளும் ஶேஷமில் த்விதீயாக்ஷரத்தில் ப்ரதிபத்தியாலே நாஸ்தி.   *   *   *

ப்ரணவம் ஸூதமானபோது வேதாதம் வேதாதம் ஸாவித்ரமென்றாற்போலே பலவ்யகாரமாய்க்குறிக்கும் களுமப்படியே காரணவஸ்துவாவாத்வாவகரும் ப்ரக்ரியையாலேபலவகைப்பட்

ஸா-டீ॥ தில் பலநாமதாரூபமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷரமிதி) ப்ரத்யக்ஷரம் ப்ரணவ ஸமஷ்டியாக ஷடக்ஷரமென்னப்போலே அகாரமும் ஸமஷ்டியாக ஷடக்ஷரமென்னபடி. ஆனாலும் ப்ரணவத்திலுகாரார்த்தமான வ்யாபாரணம் உகாரத்திலே விஶிக்கவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஏகாக்ஷரத்திலிதி) ஆனாலும் த்ருதீயாக்ஷரமகாரார்த்தமான ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகள் விஶிக்கவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இதில் த்ருதீயேதி) இப்படிப்ரணவத்தில் ஏகாக்ஷரத்தில்பொருளென்றும் த்ருதீயாக்ஷரத்தில்பொருளென்றுஞ்சொன்னது கூடுமோ, அப்போதுப்ரணவத்தை வரவேதாவதாரமாயிகாரத்திலே கேவலமாகச்சொன்னது விரோதியாதோ, அது கேவலப்ரணவாதிப்ராயமென்று சொல்லில், அப்படியவ்வ ப்ரணவமுண்டோ, உபநிஷத்துக்களிலே ப்ரஸித்தமென்னிலுபநிஷத்துக்களிலே ஹேதுவாகாரத்வாவகமாக தோற்றுகையாலேகாரணவஸ்து வாஸுதேவாதிகளுஞ்சொன்னதுவிரோதியாதோ, வேதவேத்துக்கு நாநார்த்தமும் ப்ரஸித்தியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணவமிதி) (காலேதி) வேதாதம் வேதாதம் ஸாவித்ரமென்கிறவேதவத்தானப்ரணவம் காரணகார்யஹேதுஹேதுமத்பாவாகாரமாக ஸகலவர்த்தவாதியென்றும் காரணவாதியென்றுஞ்சொல்லப்படுமென்று கருத்து. (பலவகைஇதி) காரணகார்யஸூக்ஷ்மஸ்தூலாதி ப்ரக்ரியாதிவிஷயமிருக்

ஸா-கா॥ ஶுத்தி. "ககாரோ விஷ்ணுரித்யாதி"த்யாதிவசனவனர்த்தி. வாஸுதேவாதித்யாதிகாரணவ்யூஹாதிகாஷ்டாக்ஷரப்ரணவஸ்ய "ஓமிதி ஏகாக்ஷரம்" இத்யாதிவாக்யைகவாக்யதாஶ்ரவணேன வேதாந்ததாத்பர்யாக்ஷரம் ப்ரஹ்மேதி" த்யாரப்ய "ப்ரத்யக்ஷரம் ஸர்வம் ஸமஷ்டி ஏகமக்ஷரம், த்விதீய த்விதீயமக்ஷரம் விஷ்ணு தேவதா, த்ருதீயம் ப்ரஜ்ஞா தேவதா, யாவஸாநேஸ்ய ஸர்வாத்மத்வஸமஷ்டியாவர்த்திஷ்டதேவதா" இத்யாதி நாஸ்தாத்மாரூபாணாம் ஸமஷ்டிவ்யஷ்டி ஶரீரி விஷ்ணுரூபவ்யவஹாரவாஸநேதி வாசிவாமேபரவ்ய நாஸ்திபத்ய ஹ்ரணவஸ்ய தத்ரேத்யாதினா)

[illegible] டிருக்கும். [illegible]ங்களிலும் [illegible]ணவத்தை [illegible]மாக வும் சில[illegible]ங்கள் சொல்லும். இதின் [illegible] "[illegible]" [illegible]

[illegible] கையாலே [illegible]மில்லையென்று கருத்து. ([illegible]மான போதுஉதி) [illegible]மானபோது [illegible]மாகையால [illegible] மமுவவரு மென்றுகருத்து. [illegible] இப்படி [illegible]ணவத்திலே [illegible] [illegible]முங் கூடுமோ, உபநிஷதாதிகளிலே [illegible]ணவத்தை [illegible]மாயும் [illegible]மாயும் சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]ணவமிதி) [illegible]மானபோது [illegible]ளுவரு[illegible]ங்கள். இங்கு [illegible] [illegible]முமுவவரு மென்று கருத்து. ஆனாலும் [illegible] ணவத்தை [illegible]மாகச்சொல்லி [illegible]ஞ்சொன்னது விரோதியாதோ, [illegible]மானபோதன்றே [illegible]முங் கூடுவதென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) ([illegible]மாகேதி) [illegible]த்திலே [illegible]மென்று கருத்து. இப்படி [illegible]ணவம [illegible]மாய்க்கொண்டும் [illegible]மாய்க்கொண்டும் [illegible]மாக வேணுமோ, [illegible]மாகலாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]ணவ[illegible]. ([illegible]) [illegible] "[illegible]" [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]ணவா[illegible]. ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) [illegible] என்கை. இப்படி [illegible]னபடியாலேயிதுவே [illegible]மென்று கருத்து. ஆனாலும் [illegible] [illegible]மாய் [illegible]மென்று சொன்னதுகூடுமோ, அப்போது [illegible]ணவம் [illegible]மானபடியாலே [illegible]

[illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible]" "[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible] ([illegible]ங்களிலும் [illegible]) "[illegible]" [illegible]

௨௰ ॥ ஸ வேத³வித்” இத்யாதி³களிலே ப்ரஸித்³த⁴ம். இது “ஸர்வஶ்ரீ [illegible] ஸர்வ ஸாரஜ்ஞதிம் [illegible] ப்ரமாண [illegible] ஸநாதநே” என்கிறபடியே ந்யாஸவித்³யையில் ஸூத்ரமாய் ஸூத்ரஸமர்ப்பண வரமாயிருக்கும், அக்கட்டளையிலே யிங்கும ஸம்ர்ப்பண [illegible] வரமாகவும் யோஜிப்பார்கள். இவ்விடத்தில் ஸூர்ய [illegible] ந்யத்தாலே ஶேஷத்வ [illegible] முமுக்ஷுத்வமென்றும் யோஜிப்பார்கள். அப்போது இச்ஶேஷத்வ [illegible] மயிகாரத்திலே சேருமட.

ஸூ-ந் ॥ ராநதுயபவ ஸஜிபாதோ, ஶாஸ்த்ரவதாயீர்த்த விஸக்ஷமென்னில் [illegible] ஸூத்ரவவரமானபடியாலே [illegible] ஸஜிபாதோ, ஶாஸ்த்ரவதாயீர்த்த விஸக்ஷமென்கைக்கி [illegible] நந்தானுண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இதுஇதி) (இது) இப்ப்ரணவம் (ஸர்விரிதி) ந்யாஸவித்³யையிலே வஸாரமெனைத்திரதேர ஸூத்ரவம் ஸர்வ [illegible] ஸநாதநே [illegible] ப்ரணவே [illegible], ப்ர [illegible] மாகையாலே இங்குவதாய் [illegible] மாகையால் தந்யாயத்தாலிக்கும் ஶாஸ்த்ரவதாய [illegible] மென்று கருத்து. ந [illegible] உவாயவரயாகையால [illegible] மில் [illegible] படி. இப்படி [illegible] ஸமர்ப்பணமானால் [illegible] வஜ்ஞாநவரமாகையாலே [illegible] மில்லையென்று சொன்னது விரோதியாதோவென்ன ப்ரணவத்துக்கு ஸவஞ்ஜ [illegible] ந ஸூத்ரவவரமருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) (இவ்விடத்தில்) [illegible] ப்ரணவத்திலென்னவுமாம். [illegible] ஸமர்ப்பண வரமும் வ்யவஹிக்கப்படுகிறது. [illegible] ஶேஷத்வ [illegible] ரமாகிலது உவாயகோடிநிவிஷ்டமானால் [illegible] யோஜநாஸ்யும் ப்ர ஸாதிக்கும். உவாயகோடிநிவிஷ்டமன்றாகில் [illegible] ம் ப்ரஸாதியா தோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அப்போதுஇதி) அயிகாரஸம்வாத³ந [illegible] உவாயோபயுக்தமாகையாலே [illegible] மில்லையென்று கருத்து. (அயிகாரேதி) அயிகாரகோடியிலே சேரும் நிற்குமென்னபடி. இப்படி ஶேஷத்வஜ்ஞாந மயிகாரகோடிநிவிஷ்டமென்று சொன்னது கூடுமோ, ஶேஷத்வஜ்ஞாநம் ஶேஷித்வ விஷயமாகையாலோ [illegible] ஜ்ஞாநரூ வமாகையாலே “[illegible] ஜ்ஞாநாதி [illegible]” என்று [illegible] ஜ்ஞாநத்த ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தாலே [illegible] சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்னவிஶ்வாஸஜ்ஞாநவரம் ப்ரணவஜந்ய

ஸா-ஶா ॥ ஸமர்ப்பண வரத்வம் [illegible] (இது“ஸர்வ [illegible] நா) ஸூத்ரவஜ்ஞாநத்வமாயிருக்கை ஸமர்ப்பணஸ்ய [illegible] ஶேஷத்வஜ்ஞாநவரத்வம் [illegible] (இவ்விடத்திலி

உ௭ ‖ “க்ஷேத்ரஜ்ஞாஶ்ரயஸ்ய ஜ்ஞாநாஶ்ரிதஸ்ஸர்வதா” என்றது ஶேஷித்வஜ்ஞாநமாத்ரபரமான போது உபாயாநுஷ்டாநநிவ்ருத்திபரம். உபாயஸ்வஜ்ஞாநாத்ரத்தை விவக்ஷிக்கும்போது ஶோகபரம். இப்ப்ரணவார்த்தாநுஸந்தாநத்தை “ஸம்ப்ரதாயம் ப்ரத்யக்ஷதாத்தயம் த்ரயீக்ஷ்ய | தத்ஸாபூர்வாநுஸந்தாநமிதி யோகம் ப்ரகீர்த்திதம்” என்று ஶ்ரீஶாண்டில்யபகவானருளிச்செய்தான். இத்தை “அகாராதேர்விஷ்ணுஜந்ம தயாக்ஷரப்ரயுக்தாகாராதே ஜீவஸ்தாநவகரணம் வைஷ்ணவமிதம் |

ஸா-நீ ‖ ஶேஷி [த] க்வஜ்ஞாநபரமோ, ஸர்வோபாயஜ்ஞாநபரமோவென்று விகல்பித்தது இரண்டுபக்ஷத்திலும் விஶேஷவிஶேஷ்யமும் நிர்மாணகையாலே விரோதமில்லையென்கிறார் (க்ஷேத்ரஜ்ஞ இத்யாதி) ஆனாலும் ப்ரணவத்தை ஸவர்ணமாக்கி ஶேஷிக்வஜ்ஞாநபரமென்று சொன்னது கூடுமோ, ஸ்வதந்த்ரவர்ணப்ரணவத்துக்கு பரார்த்தபரத்வம் “ஜாஹ்நவ்யாஸ்ப்ரணவேநார்த்த” இத்யுக்தரீதிமானைப்போலே ஸ்வதந்த்ரஸவர்ணப்ரணவத்துக்கு ஶேஷக்வஜ்ஞாநபரத்வங்கண்டாலன்றோ தந்த்ராயத்தாலேஸ்வதந்த்ரப்ரவிஷ்ட ப்ரணவத்துக்கும் ததர்த்தத்வஞ்சொல்லலாவதென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்ப்ரணவார்த்தேதி) (அர்த்தத்தை) ப்ரகாரத்தை (தத்ஸாபூர்வாநுஸந்தானம்) தயோரநந்யார்ஹஶேஷிஶேஷித்வாபூர்வாநுஸந்தாநமித்யர்த்தம். இப்ப்ரணவார்த்தாநுஸந்தாநகார்த்தத்தை என்று சொன்னது கூடுமோ, ப்ரணவத்திலகாராதிகளை எடுத்து இதுவர்த்தமென்று சொல்லவில்லையே, இந்த ஶாண்டில்யவசநார்த்தத்திலே வ்யவஹரிக்கும்படி அக்ஷர விமர்ஶம்பண்ணிப்ரணவம்ப்ராப்தமானாலன்றோ இப்படிசொல்லலாவதென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்தைஇதி) (இத்தை) இந்தப்ரணவத்தை. யதாஶாண்டில்யவசநத்தைஎன்னபடி. அஸ்யார்த்தம் (ஜந்மதயாக்ஷரப்ரயுக்த) (விஷ்ணும்) ஸுத்தயா ப்ராப்யம் பரமேத்யர்த்தம். “ஸம்ப்ரதாய ...

ஸா-கா ‖ த்ரீநீ ப்ரணவஸ்யாதிகாரபரகே உபாயபரகேவ ஸஜாதிப்ரதிபாதயந் ஸஜாதீயவநஸ்யோபாயபரத்வேவிவக்ஷயதி (க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வரஜ்ஞாநாதிக்யாதிநா) உபாயாநுஷ்டாநதத்த்யதிகாரபரத்வம். உபாயஸ்வேத்யாதிநா உபாயபரத்வநதிஶதே. ஸர்வம்ப்ரணவஸ்யோபாயபரத்வேஷகேவலோ நயிகாரபரத்வஞ்ச ப்ரதிபாத்யாஸாரண்யாதிகாரஜ்ஞாவக்கம் ப்ரணவம் ப்ரதிபாத்யதிகாரபரத்வஸ்யாஸம்ப்ரதிபிக்ஷேப்ரஹ (இப்ப்ரணவேத்யாதிநா) (ஸம்ப்ரதாயேத்யாதி) (யோகம்)

க

[illegible] "என்றுவிவரித்தார்கள்" "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியேனொருவர்க்குரியேனோ" வென்கிறதும் [illegible] விவரணம். [illegible] இவ்வக்ஷரங்களில் [illegible] சொல்லுகிறபடி

[illegible]

[illegible] இப்படி [illegible] விவரித்தார்களென்று சொன்னது கூடுமோ, [illegible] பெரியாழ்வார் [illegible] "மூலமாகிய வொற்றையெழுத்தையும்" என்கிற பாட்டிலே [illegible] விவரிக்கக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (கண்ணபுரமிதி) [illegible] என்கிற பாட்டுப்போலே திருமங்கையாழ்வாருடைய விந்தப்பாட்டும் [illegible] விவரணமாகையால் [illegible] மில்லை என்று கருத்து. ஆனாலும் [illegible] சொன்னது கூடுமோ, [illegible] மென்னவருளிச்செய்கிறார் [illegible]

[illegible] (கண்ணபுரமிதி) [illegible] திருக்கண்ணபுரம் [illegible] (ப்ரணவத்திலக்ஷரத்ரயத்தையும் [illegible]) [illegible]

[illegible] யென்பதோவென்னில்; "[illegible]" என்று [illegible]

[illegible]

திஸூத்ரஸ்ஸ் என்று கருத்து. இப்படி "அகாராயெ[illegible] விஷ்ணு:" என்று சொன்னது கூடுமோ, விஷ்ணுவிடத்திலகாரத்துக்கு யோகமோ, ரூடியோ, யோகத்தாலே விஷ்ணுவ்யுத்பத்தி கூடாதே, ரூடியாகில் தத்ஸாஹசர்யகாரணமுண்டோவென்கிறவபிப்ராயத்தாலே ஶங்கிக்கிறார் (இவ்வக்ஷரங்களிதி) உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (அஷ்டாக்ஷரேதி) [illegible]

[illegible]

ஜ௦|| ணவ நத்தாலே ஸர்வ ஜகத் காரணத்வ க்ருதியான ப்ரதானத்துக்கு ஸர்வ ஜகத் காரணத்வ க்ருதியான நாராயணன் வாச்யனென்று ப்ரஸித்த மான அர்த்தத்தை வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்திலே யருளிச்செய்தார். இத்தாலே காரணவாக்ய ஸித்தமான ஸகலஜகந் நிமித்தோபாதான காரணத்வமும் அத்தாலே ஸூசிதமான ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வாதி குணவத்த்வமுமிங்கே ஸித்தமாயிற்று. இவ்வக்ஷரம் ஸமஸ்த வாசகமென்னுமிடம் "அ இதி ப்ரஹ்ம [illegible]" என்றும் "அகாரோ விஷ்ணுவாசக:" என்றும், "அ இதி ஸர்வதோ நாராயணஸ்ய ப்ரதமாக்ஷரம் [illegible]" என்றும் நிர்வசனங்களிலும் ப்ரயோகங்களிலும் ப்ரஸித்தம்.

ஸா-நீ|| அக்ஷராணாம் அகாரோऽஸ்மி இதி. ப்ரதானப்ரத்யயேந விஷ்ணு ரேவாபிதீயதே. "ப்ரதானஸ்ய ஸர்வேஷாம் ஆதாரம் ப்ரமேச்வர: | விஷ்ணுநா ஸர்வவேதேஷு ஸர்வமபி தீயதே" என்று சொல்லிற்றிறே. (வேதாதாவிதி) "யஸ்வேதாதௌ ஸ்வர: ப்ரோக்த:" இதி ஸ்ருதி ப்ரஸித்தமென்னபடி. இதனாலே ஜகத்காரணத்வ விசிஷ்ட விஷ்ணுவை அகாரம் சொல்லிற்று. இனி ஜகத் ரக்ஷகத்வ ப்ரயுக்தி நிமித்தகாரணத்வம் அகாரார்த்த மென்று சொன்னது கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலே இதி) (இத்தாலே) ஸர்வஸ்வாமித்வ ப்ரஸித்தி வாச்யதோபய லக்ஷிதத்வ ந்யாயத்தாலே என்னபடி. ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஜகத் ரக்ஷகத்வ ப்ரஸக்தங்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அத்தாலேஇதி) ஆனாலும் "அகாரார்த்தோ விஷ்ணு:" என்று சொன்னது கூடுமோ, "அகாரேணாபிதீயதே ப்ரதானோ ஹி யதே" என்றுவபரதானவன்றோவர் [illegible] த்தோற்றுகுறுன் விஷ்ணுகாரணத்வாதிகளைத் தோற்றவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வக்ஷரமிதி) (அ இதி ப்ரஹ்ம) அநுவருத்தித்தத்தாலே அகாரோ நிஷேதார்த்த: விசேஷணவாசகம் [illegible] என்கை. (ப்ரயோகேதி) அபிதானத்வப்ரயோகங்களிலுமித்யர்த்த:. காரணத்வவிசிஷ்ட நாராயணவாசகமாம் வ்யுத்பத்தி நிமித்தமென்றுகருத்து. "அகாரேணாபிதீயதே" ப்ரதானசப்தேந நாராயணனவிவக்ஷிதனென்று கருத்து. இப்படி ஜகத்காரணத்வவிசிஷ்ட நாராயணனு அகாரத்தாலேவி

ஸா-கா|| ஸூசிதாஸர்வ தீயதஇத்யர்த்த:. ஸர்வஞ்ஞ "காரணந்து த்யேய" இதி காரணவேத்ய ஸர்வவித்யாவேத்யஸ்ய "யதோ வா இமானி பூதானி ஜாயந்தே, யேந ஜாதானி ஜீவந்தி, யத் ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தி" இத்யாதிஷு நிர்திஷ்ட கேவலோபாதான நிமித்த ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வாதி குணகம் ப்ரஹ்மேத்யாதி வித்யாவிஷயதயா ஸர்வேஷு பரிதிவிவக்ஷித இத்யாஹ (இத்தாலேஇத்யாதிநா) ஸர்வவேதித்யாநாராயண பேதயகத்வ [illegible] ப்ரப்த்யாதி பேதயகத்வாஹ (இவ்வக்ஷரமித்யாதிநா) அகாரோ [illegible]

ஸ॥ இதுவ்யாகரணவ்யுத்பத்தியாலே ஸ்வரூபனைச்சொல்லும்போது லக்ஷணவீக்ஷணாதிவிஷயமானயாதுவிலே கர்த்ருவாசியான (க்வி)ப்ரத்யயத்தாலே நிஷ்பன்னமான பதமாய் ஸர்வரக்ஷகத்வாதிவிசிஷ்டனாகக்காட்டும். இத்யாது ஸகர்மகார்த்தமேயாகிலும் ரக்ஷணார்த்தத்தில் ப்ரஸித்தி ப்ராசுர்யத்தாலும், இவ்வர்த்தமிங்கே அபேக்ஷிதமாகையாலும், இங்கே நாநார்த்தங்களநுஸந்தேயங்களாகவொரு நிர்ப்பந்தமில்லாமையாலும் ப்ரகரணோசிதமான ரக்ஷணம் சப்தமாய் மற்ற அபேக்ஷிதார்த்தங்களித்தாலேயாக்ஷி

ஸா-நீ ॥ ஆனாலும் "ரக்ஷாப்ரத்யயக்ருதி" தி ரக்ஷகத்வமகாரத்திலேஸித்திக்கிறதென்றுசொன்னதுகூடுமோ, வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இதுஇதி) அவ ரக்ஷணஇதியாதோர்கர்த்தரி க்விபி விப்ரத்யயேயாக்ருதே யோவோர்வர்ணீதி யாதுவகாரயோரவே வேரப்ருக்தஸ்யேதி ப்ரத்யயவகாரயோரவே அ இதி ரூபமென்று கருத்து. "அவதி ரக்ஷணே கா ந்திப்ரீதித்ருப்த்யவகமப்ரவேசச்ரவணஸ்வாம்யர்த்தயாசனக்ரியேச்சாதீப்த்யவாப்த்யாலிங்கனஹிம்ஸாதானபாகவ்ருத்திஷு" இத்யாதிப்ரகாரேண அவயாதோ ரக்ஷணவீக்ஷணாத்யநேகார்த்தமாகையாலே ரக்ஷகத்வவிசிஷ்டார்த்தமகாரமென்று விசேஷார்த்தவ்யவஸ்தாநியாமகமெங்ஙனே, ஸர்வஸங்க்ரஹாக்ஷரக்ஷிதக்கு ரக்ஷகத்வமபேக்ஷிதமாகையாலே ததார்த்தவ்யாவ்ருத்தமென்னில் ஸ்ரீத்யாத்யர்த்தங்களுமுமுக்ஷுக்கபேக்ஷிதமாகையால் ரக்ஷணார்த்தங்களுக்கும் நிச்சயிக்கக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்யாதவிதி) (இவ்வளவே) ரக்ஷணார்த்தத்தையென்கை. ஆனாலும் ரக்ஷகத்வாதேமேகார்த்தப்ரத்யயார்த்தமாயிருக்க

ஸா-கா ॥ ஸமஸ்தாவகத்வாஹ (இத்யாதிநா) "அவரக்ஷண தர்ப்பணஸ்ரீதர்சனப்ரீதித்ருப்திகள | ப்ராப்திப்ரவேசச்ரவணஸ்வாம்யர்த்தே, த்ருப்தியாதனஸ்வாநாதிகப்ப தர்சனதுஷ்ட்யாதிநா ப்ரீத்யாதிவதம் "ஸந்நிஷ்யேணஸம்போநியந்த்ரணஸ்யாய ஸாக்ஷ்ய" இதிந்யாயாத் ரக்ஷகத்வமேயகம் ஸவதீத்யர்த்தஃ. நநுஸ்யாந் தோரநேகார்த்தகஸ்ய ப்ராயாந்நரக்ஷகத்வப்ரதிபாதகத்வமிதி (இத்யர்த்தாதிநா) கவதீதி ரக்ஷணார்த்தமவப்ர யோமப்ராஸ்யோக்தம் நாநார்த்தநிஷ்நிவ்ருத்திஷுப்ராக்ருதஸாகாங்க்ஷதயா நிஷ்நிவர்த்தகாகாங்க்ஷப்ரகாசநஸ்யாதராபேக்ஷிதகஸ் "வேஹூபர்த்தஸ்ய ஸஹஸ்ரஸ்ய வீயர்த்தஸ்ய யசஸஃ ஸ்ரியஃ| ஜ்ஞாநவைராக்யயோச்சைவஷண்ணாம் பக இதீ [வி-ரண] ரீ" இத்யாதி வசநாஸ்ய ஸம்பாதிதவாபகத்வப்ரமாணாஹார்த்தரக்ஷகத்வப்ரயாஸ்யாதித்யர்த்தஃ (அபேக்ஷிதேதி) ஸவேக்ஷிதார்த்தாநாநாம்ரக்ஷணாதிவிஷயமஹேசஸ்யைவ்யாதிகநாநார்த்தப்ரதிஷிதம். நநு ஸமஸ்தப்ரகாரரக்ஷாவிஷயப்ரகாரவிசேஷாவயவ்ஜ்ஞாநேஸ்வாஸ்யதத்ரக்ஷ்யஜ்ஞாநஸ்யாதித்தவிஷயவிசே

ஶு || ர்த்தங்களாகவநுஸந்திக்கையுமிதியென்று இவ்வளவேயாவாயுர்கள் வ்யாக்யாநம்பண்ணிஞர்கள். இந்தரக்ஷகத்வம் ஸ்வரூபைகமில்லாமையாலே ஸர்வவிஷயம். ரக்ஷாப்ரகாரங்கள் விஷயங்கள்தோறும் ப்ரமாணங்கள் காட்டினபடியிலே விசித்ரங்களாயிருக்கும். இது ஹேதுநிர்தேஶம்ப ண்ணாமையாலே நிருபாதிகமாய்த்தோன்றினாலும் ஸாபராதரானஸம் ஸாரிகளுக்கு மோக்ஷாதிப்ரதாநத்தில் ஸ்வதந்த்ரனானஸர்வேஶ்வரன் தான்ஸங் கல்பித்துவைத்ததொரு வ்யாஜத்தையபேக்ஷித்திருக்கும். நித்யர்பக்கலிலும்

ஸா.டீ|| ஸர்வரக்ஷகத்வவிஶிஷ்டனுகமாயிருக்குமென்றதெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இந்தஇதி) (ஸ்வரூபைகமில்லாமையாலே) ரக்ஷ்யவிஶே ஷாநபேக்ஷயாலே என்னபடி. இப்படி ஸர்வவிஷயரக்ஷகத்வமென்கிறது கூ டுமோ, மோக்ஷவிஷயத்தில் ஸ்வதந்த்ரப்ரதாநம் ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாபேக்ஷமா கையாலே ரக்ஷணமன்னே, ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநத்வக்கும் பாஹ்யாநவி நா ஶாதிகாரணநிஷ்டமாகையாலே ரக்ஷணமன்னேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷாப்ரகாரங்களிதி) (விஷயங்கள்தோறும்) ஸம்ஸாரி ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாதிகள் தோறுமென்னபடி. இப்படி ஸ்வரூபைகமில்லாமையாலே ரக்ஷகத்வம் ஸ ர்வவிஷயமென்று சொன்னால் ஹேதுநிர்தேஶமில்லாமையாலே வ்யாஜ நிரபேக்ஷரக்ஷகத்வம் ஸித்திக்கையால் பூர்வம்சொன்னஸாபேக்ஷ்யாபா யஸாபேக்ஷரக்ஷகத்வம் தவிர ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இது இதி) இப்படித்தான் ஸாதிக்கக்கூடுமோவென்கிறஶங்காவாரணா யேதம் (ஸ்வதந்த்ரனேதி) ஸ்வாதந்த்ர்யா ந்யோபாஸநஹேதுவென்னப டி. இப்படியாகில் வ்யாஜநிரபேக்ஷரக்ஷகத்வமீஶ்வரனுக்கு ஒருவிஷயத்திலு ம் காணாமையாலே நிருபாதிகரக்ஷகத்வம் தூஷ்யமாகப்ரஸங்கியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (நித்யர்பக்கலிதி) இந்த ஸ்வாபாவிகரக்ஷகத்வம் ஸம்ஸாரிகள் திறத்திலில்லையாகில் வைஷம்யநைர்க்ருண்யம் ஸர்வவிஷயத்வா பாவமும்ப்ரஸங்கியாதோ, உண்டாகில் காணவேண்டாவோவென்னவரு

ஸா.கா|| ஷிப்ரகாரவிஶேஷமோபாநந்தேதி "ஜநவநாயிகநிதேஶமேஹ்ய ஸாகோவா ஜீஷ்ஷிஷி | ஸிஸஶஸ்யஸாபாஸ இதிநந்ய நகஸ்ய த" ஜதந்த்ரீத்ர உபாஸ்ய நாத்தஸ்த ரக்ஷணம்ஸர்வவிஷயம் ஸர் வப்ரகாரநிருபாதிகமென்றுப்ரபன்னா (இந்தரக்ஷகத்வமித்யாதி) நநு பஜயதீர்விநிவாயுர்நாஷ்டாநவஸ ரக்ஷணாஸநித்யோநாநா ஸ்ரக்ஷா நபேக்ஷவாத் ஸ்ரஷ்டஸ்ய நிருபாதிகஸர்வரக்ஷகத்வஸ்யாதித்யத்ர "கோஹ்யவாந்யாஸ்வோ ணாஞ்சு | பதேஷசூசாஸசுநநோநஸ்யாசு| வஷஹேவ்யர் ஜநயா தீ" த்யாதிஸித்திமேகப்ரஶ்நவஶ்வக்ஸ ஸர்வரக்ஷகமோக்ஷரக்ஷணஹேதுஸ்ய தயாயாஸ்ஸோகாவஶாஹாவாக உபாயாநுஷ்டாநஸ்யாவி ஹ்ருதய நிக்ஷ்வாஸ்ஸு நிருபாதிகஸர்வரக்ஷக

௨௰ || ஸந்தர்ப்பங்களிலும் திருவாய்மொழிக்காருண்யாதிசயத்தாலே ஸீதா ஸாவதாநராவனை ரக்ஷைமுழுக்க நடக்கும். இப்படி ஸாபராதிகளான ராக்ஷஸிகளும் ப்ராதிகூல்யம் நடக்குங்காலத்தில் அநாத்ரவராயத்தாலே பிறந்த நிர்ஹேதுகவாத்ஸல்யத்தாலேயே ரக்ஷணமாம். ப்ரதிபந்தகமானவிவ்வுபாயியைக்கழிக்கைக்காகவே ப்ரபத்திமுதலான வ்யாஜங்கள் ஸாஸ்த்ரவிஹிதங்கள். ||*|| த்ராணஸாமர்த்யஸௌலப்யம் ந்யாஸாத்யா ஸஹகாரிண: | ப்ரயாஸஹேதவஸ்ஸீதா த்ரிவிஸிஷ்டாகாரணம் விபோ: ||*|| ஸவ்யாக்யாந

ஸா-டீ || ளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) இப்படி அநாத்ரவராயத்தாலே ப்ரதிபந்தமாகில் அந்யோந்யஸாத்யம் ப்ரஸம்ஸியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபந்தகேதி) இப்படி வ்யாஜாபேக்ஷை உண்டாகில் ஸாஸ்த்ரங்களிலே ஸர்வஸ்வாநு ரக்ஷகனென்றும் ஸ்வாதந்த்ர்யகாருண்யாதிகளால் ஸர்வஸ்வரனே உபாயமென்றும் சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (த்ராணேதி) (த்ராணே) ரக்ஷணவிஷயே ஸர்வப்ரதிபந்தநிவ த்திநிரஸநபூர்வரக்ஷணே, (ஸாமர்த்யஸௌலப்யே) ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஸக்தித்வ ஸாத்ரம் ஸாக்ஷாத் ஸ்வவ்யாஜேந ஹேதவ: ந்யாஸாத்யா: ஸஹகாரிண: ந து ப்ரதாநகாரணம், ஸ்ரீ: கிமு ப்ரதாநகாரணமித்யத்ராஹ (ப்ரயாஸேதி) விஸேஷஸ்ஸஹிதா ஸ்வாதந்த்ர்யவிஸிஷ்டாகாரணா ப்ரயாஸஹேதவ:, ஸ்வாதந்த்ர்யாதேவ ஸஹகாரிஸஹயோகாபி நாபேக்ஷை. காருண்யாதேவ ஸ்வாதந்த்ர்யேண ஸஹகாரிஸம்பந்த நாபேக்ஷ்யாதி தி விபரீதஸங்கல்பே க்ருதே ஸஹகாரயோஜிகம் நகாரயந்ஸ்ரீ ஸஹ என்றுகருத்து. இப்படி அகாரத்திலே ரக்ஷகவிஸிஷ்டனான ஈஸ்வரனை வாயிதுவென்று சொன்னதுகூடுமோ, ஸர்வஸ்வாநு லுப்தகாரகத்திலே லக்ஷ்மீவிஸிஷ்டனாக ரக்ஷகனென்று ஸ்தாபிக்கையாலே பத்நீவைஸிஷ்ட்யஞ்சொல்லவேண்டா

ஸா-கா || ஸ்வம்ஸ்வாபேக்ஷ்யவேத்யாஹ (இது ஹேதுகத்வாதிநா) (ஸ்ரீதவ்யாவஸ்ரதி) ராக்ஷஸராக்ஷஸிகளை ராஜ அஹிம்ஸிதே நராஜகார்யேண தந்த்ராஜ்யரக்ஷணவிதயே (முழுக்க) ஸர்வேஷ்வபி நநு "ஜீவேஷ்வாகாமே விஷ்ணாவ்யாகாரவ்யாவ்ருத்தே | ஈஸ்வரஸ்ய தயோகாநுகாருண்யா ஸாவதாநிநா, "க்ருபயா பர்யபாலயத்" இத்யாதிநா கேவலம் ஸ்வாபிக்ருபாயா ரக்ஷாஹேதுத்வோக்தே:, அத ஏவ ந்யாஸஸ்ய ரக்ஷாஹேதுத்வோக்திரநுவாதமாத்ரமித்யாஹ (த்ராணஸாமர்த்யாதிநா) (ஔசித்ய) யோக்யதா. ஸாமர்த்யாத்ரக்ஷகோ பவேதேவேத்யர்த:. அயம் ஸாவதாந ஸர்வஸக்திவாதிவைஸிஷ்ட்யமேவ லக்ஷ்மீவைஸிஷ்ட்யமேவ ஹேது ரக்ஷகத்வம், தத்ர ஸ்ரீவத்ஸேவா ந ஸம்பந்த: (ஸவ்யா ரக்ஷணத்வாதிநா) ரக்ஷத்வோ [illegible] இதி பாவ:.

உ௯ || தீக்ஷித ஜனனவன் "லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேசோ தேவ்யா காருண்யரூபயா | ரக்ஷகஸ்ஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தேபி ச கீயதே" இத்யாதிகளிற்படியே ஸஹத்வத்தை ஸித்தமாயிருக்கையாலே இங்கே ப்ராணவிஷயவபோதவிசேஷமான ஸஹத்வமபேக்ஷிதம். இப்படி ஸந்நியோகசிஷ்ட ந்யாயத்தாலே எம்பெருமானைச்சொல்லுமிடமெல்லாம் பிராட்டியையுஞ் சொல்லிற்றென்னுமிடத்தை "தத்தத்ஸாமாந்ய ஸந்நியோகசிஷ்டத்தை

ஸா - தீ || யோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸஹரக்ஷணேதி) (ஸஹத்வேதி) ஸஹத்வத்தை ரக்ஷகனென்றுமஸித்தமாயிருக்கையாலேயென்னபடி. விசேஷணஸ்யாபோதஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய ஸஹத்வத்திற்கு விசேஷணதயா அந்வயஸம்பந்தமன்றோவென்கிறசங்கையாவாரணாயாஹ ப்ராணேதி இப்படி ஸஹத்வஸம்பந்தமாயுமென்கிறது கூடுமோ, அப்போ காரண வாக்யங்களிலோரிடத்திலாகிலும் ஸஹத்வவிசேஷ்யஞ்சொல்லவேண்டாவோ, ஸந்நியோகசிஷ்ட ந்யாயத்தாலே ஸித்தமாகையால்வ்யக்தமாகசொல்லவில்லை என்னில் அந்தந்யாயத்துக்குத்தான் நிதாநமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) ஸஹவ்யக்திஸித்தயாஸாவதி கயதீர்த்தஸ்தலத்தயா தத்ஸ்தலவமே: ஸந்நியோகசிஷ்ட ந்யாயத்துக்கு நிதாநமென்று கருத்து. இப்படி ஸந்நியோகசிஷ்ட ந்யாயாதிதத்தையென்னில் ஸவரவிஷ்யங்களிலும் லக்ஷ்மீவைசிஷ்ட்ய மநுஸந்தேயமாக வ ஸம்மியாதோ,

ஸா - கா || (ஸ்ருதிதி) ஸஹரக்ஷகத்வாஸ்வாயத்திஸித்திர்த்யம். நநு "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே | "ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்" இத்யாதிஷு கேவலஸ்யைவ தஸ்ய வாக்யே, தத்த்வஹரனஷ்டரக்ஷ ரஸம்ஹரணஸ்ய ஹேதுகாரணத்வே லக்ஷ்மீஸம்பந்தஸ்ய ப்ராப்த்ய இத்யத்ர ஸ்தாவதி ஸகலகாரணத்வஸஹரக்ஷகத்வப்ரதிஜ்ஞாவ ந வைலக்ஷண்ய லக்ஷ்மீ பதிஸ்வரூபதயைவ ஸஹ ஸம்ஸ்ரீஷ்டத்வாதிகம் ப்ரதிஜ்ஞாவத் உபாஸ்யாவிஸர்ஜ்யவாப்யோமக்தும் உபப்ருஹ்மணேஷு "லோகேஷு வாதிஜந்மயம், கயதிநீம்ஸஹஜம், லக்ஷ்ம்யாஸஹ ஹ்ருஷீகேச" இத்யாதிஷு லக்ஷ்மீவிசிஷ்டவைஶ்வரக்ஷகத்வப்ரதிபாதநாத் "தேந ஹ்ருஷீகேசாதிஷு ந ப்ரவிஹாய ஏவ ஸ்வருபேவ தாஸ்வாஸ்வவஸ்ஸந்நியோகசிஷ்டநாம்ஸஹவாப்ய வ்யக்திஸ்ஸஹவாநிவ்ருத்தி" ரிதி ந்யாயாஸ்லக்ஷ்மீ ஸஹரக்ஷகத்வாஸித்திம் ஸங்கேயது ஸமவதேயகேஸ்வஸ்தஸ்ய லக்ஷ்மீவைசிஷ்ட்யே நைவ போயநதிதிஸாம்யஸ்தாயிகத்தித்யாஹ (இப்படி ஸந்நியோகேத்யாதிநா) ஸகவ ஸதாநந்தாதிவத ஸந்நியோகவ ஸ்வதமாதி ரவிகத்வாத் "ஸூநந்தாதய: ப்ராதவோ" த்யாதி ந்யாயாத் லக்ஷ்மீஸம்பந்தஸ்ய வ்யஸ்தவிஷ்யா ந்யாயவிதாநாம் ந்யாய்விஷ்யாயாவேவ ஸ்ரீஸம்ப

ஸ்ரீஸூத்ரவ்ருத்தி" என்று ஸங்க்ரஹித்தார்கள். ஆகையால்ஸ்வரூபநிரூபகங்க ளுங்கள் ஸகலவிஷயங்களிலும்வருகிறகணக்கிலே அவற்றில் வ்யாபகமான விவக்ஷிதவிசேஷணமும் ஸகலவிஷயங்களிலுமநுஸந்தேயம். இதுதான் தேவதாந்தர வ்யாவ்ருத்தியையும் பண்ணிக்கொண்டு ஸகலாதிசயியான ஸ்வதந்த்ர ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகமாம். இவனுடைய ஸ்வதஸ்ஸிதாதிசயங் களான ஸ்வரூபவிக்ரஹவிபூத்யாதிகள் "ஸாஸ்வரேண வ்யாபயா" என் னும்படி விசேஷணமாய் நிற்கிற இவனுடைய ஸ்வரூபவிக்ரஹவிபூத்யாதி களாலும் ஸாதிசயங்களாய்க்கொண்டு விளங்கியிருக்குமென்னுமிடம்

ஸா-தீ|| உபாவதீயென்னில் அதுக்குநியாமகமுண்டோ, தத்தத்காரண ங்களிலேசுருதவத்தீவேசிஷ்டயும் வேத்யமாகில திவ்யஸம்சமும் வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) ஆகையால்யதிஸ்வரூபாதி சயஸாவாதகஸ்வேநயதிவ்ய தீதத்நுஸந்தேயதயா தததேஹாவத்தாலே என்னபடி. ஸத்யகாமாதிஸ்வரூபநிரூபகங்களங்கள் சுருதங்களானாலும் ஸகலவிஷயங்களிலே யதிவ்யதீதந்நுஸந்தேயமானப்போலே வத்தீரூபவிசேஷணமும் "ஆகாஸ்ரஹ் ஹ்ருஷீகேஶ" இத்யாதிவ்யாஸனத்தாலே ஸகலகார்யங்களிலேயும் ஸ்வஸாக்ஷித்வம் யதிக்கிவிஜிக்கையால் வ்யாபகதயா யதிதிசயஸாவாதகதயாவ யதிவ்யதீதஹேதுவெநவ ஸகலவிஷயங்களிலேயும் அநுஸந்தேயமென்று கருத்து. ஸாவஜ்ஞாதிகளான உத்கர்ஷணங்கள் ஸ்வரூபநிரூபகமல்லாமையாலேயதிவ்யஸம்சமில்லையென்று கருத்து. ஸத்யகாமாதிகளுக்கு ஸ்வரூபத்தில் ஶாகிதகாரவ்ர்வ்யதீதிபாஸிஜநகதயா ஸ்வரூபநிரூபகத்வாகஸவத்தாநுயங்கூடினாலும் தத்தாவ்யதயா வதீக்கி அது கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இது தானிதி) ஸத்யகாமாதிவத்ஸ்வரூப நிரூபகத்வாதவி ஸகலவிஷயங்களிலும் வத்தீஸம்பந்த நநு ஸந்தேயமென்னபடி. இப்படி ஸ்வதஸ்ஸிதாதிசயமான ஸர்வேஶ ஸ்வரூபத்துக்கு வத்தீஸ்வரூபமதிசய காரகமாவாதிசேஷணமாமோ, விசேஷணமானாலுமிவனுடையவிக்ரஹவிபூத்யாதிகள் ஸர்வேஶஸ்வரூபவிசேஷணமல்லாமையாலே அநநுஸந்தேயங்களாகவ்யஸம்யாதோ, அதுகளிஸ்வரவிக்ரஹாதிகளுக்கு விசேஷணமென்னில் ஸ்வதஸ்ஸிதாதிசயங்களான அதுகளுக்கு இதுகளதிசயகாரங்களல்லாமையாலே விசேஷண

ஸா-கா|| தேநாநுஸந்தேய இத்யாஹ (ஆகையால்ஸ்வரூபநிரூபகேத்யாதிநா) ஸ்ரீஸ்வரூபநிரூபகத்வேநவாச்யதி (இதுதான்தேவதாந்தரேத்யாதிநா) ஸாஸ்வரஸவ்யாஹாரேணேத்யாநாநுபவத்திவஶஸர்வஶ்ரீஸ்வரூப விக்ரஹவிபூத்யாதிநாம் ஆகாஶஸ்வரூப விக்ரஹவிபூத்யாதிஷு வ்யாவ்ருத்யாவ தயா விநாஜ்ஞாநஸம்பந்த் ஸ்வரூபநிரூபகத்வஞ்ச வ்யய

௭௦ ‖ [illegible] இப்படி நாராயணபதத்திலும் [illegible]. இப்படி [illegible]

ஸா-ஸ்ரீ ‖ ஸம்பந்நமென்ன வருளிச்செய்கிருர் (இவனுடையவித்) (தேவதேதி) [illegible] என்னபடி. இப்படி [illegible] ஸாரத்திலே விவக்ஷிதமாகில் அகாரவிவரணமான [illegible] நாராயணபதத்திலே [illegible] மாக தோற்றவேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (இப்படிஇதி) (இப்படி) [illegible] காரேண என்னபடி. இப்படி [illegible] மான அகாரத்திலும் [illegible] மான நாராயணபதத்திலும் [illegible] மல்லாத [illegible] பென்று சொல்லுகைக்கு [illegible] மென்னவருளிச்செய்கிருர் (இப் [illegible]) [illegible] விவரணமாகையாலே விவரணத்வயத்தில் [illegible] மாகில் [illegible] த்திலும் [illegible] மென்று கருத்து. இப்படி உபாயதயா [illegible] ணமாகில் [illegible] த்திலே [illegible] நாரபதத்திலே

ஸா-கா ‖ [illegible] (இவனுடையவித்யாதி) (தேவதாபாரம்யேத்யாதி) [illegible]

[illegible]

ஸம்ஶயம் ப்ரதமத்திலே கழிணாகும். ப்ரதமவிவரணமான ஶப்தத்தில் ப்ரணவத்திலே "ஹரிர்நாராயண" என்று தொடங்கிச்சொல்லச்செய்தே நாரஶப்தத்தின் நடுவே ஶிவனைச்சொல்லிற்றும் பதஸந்நிவேஶநமான பதிவாக்யத்தாலும் "நராஸம்பந்திநோ நாராஃ" என்கிற வ்யுத்பத்தியாலுமாகக் கடவது. * * *

இங்கு ப்ரணவாக்ஷரம் பதஸம்ஸ்க்ருதமாய் விபக்திலோபம் பிறந்து கிடக்கிறது. அதெங்ஙனேயென்னில்; ஶரீராத்மாவுக்கு ஸ்வாத்மாவை ஸமர்ப்பிக்க விதிக்கிற விடத்திலே ப்ரணவத்தை ஸூத்ரமாக விதிக்கையாலும், இதுக்கு சதுர்த்யர்த்த ப்ரகாஶநம் ப்ராப்தமாகையாலும்.

ஸா-ஸ்ரீ|| "ஸ்ரீ ஸஶ்ரீ ஹரி" என்று ப்ரதிக்கக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிதி)(சொல்லிற்றும்)சொன்னதுமென்கை(ஸந்நிவேஶநமான)பதார்த்த ஸமாக ததிகமான என்றபடி. உபாயத்வாதிஸாதாரணாகாரம் ஸாதாரண நாராத்வாதி யுக்திவிரோதமன்னென்றுகருத்து. பதார்த்த ஸந்நிவேஶநமானப திவாக்யமன்றிக்கே ஸ்வரூபப்ரயோஜனமில்லையென்றபடி. இப்படிசுகாராக்ஷரஞ்சொன்னதுகூடுமோ, நிவிஷ்டபக்திகாகாரஸாதனவன்றே, இனிவிபக்திலோபித்துயிருக்கிறதென்றில் ஸ்தைவப்ரணவவிபக்திகமாகில் ஶ்ருதப்ரஷேஷதாரப்ரவரமென்கிறது விரோதியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்குப்ரதி) இப்படி ஸ்வதந்த்ரவிபக்திகமென்கைக் கிப்ரமாணமுண்டோ, ஸ்வப்ரணவவிபக்திகந்தானகாதோவென்றுஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (அதெங்ஙனேயென்னிலித்யாதிநா)(ஸமர்ப்பித்து) ஸமாநவிபக்திகமாக "ஏதிதாத்மாநம் யுஞ்ஜீத" என்று வைகர்த்தவனைப்பயிக்கிறதாகையாலதுக்கு காரணம் ப்ரணவத்திலும் சுகாரமகாரங்கள் ஸமாநவிபக்திகதயா வைகல்பிகங்களென்றுசொல்லவேண்டாவோவென்றுகருத்து ஸ்ரீவஷ்டிஸ்ங்கையிலுத்தரமருளிச்

ஸா-கா|| காரகரூபத்வேபி த்ரவதாம் காரகவிஷக்ஷாக்ஷராவிஷி தொவிஸ்ரீஸாவிமோயார்த்த ஸநாஷ்டாக்ஷரேஸநஸமோபக்ர தம்த்ரையிகொக்த நிர்திஷ்ட வருணா (ப்ரதமவிவரணதித்யாதிநா) ஸா க்ஷாத்ராபாய ப்ராப்யோக்தி ஜநிதஸாதரூப ஹ நிர்தேஶம் பாராயணஸ் வக்தவ்யாதித்யாஃ. ஸாவம்வநத்யாத்மகே ப்ரணவே ப்ர யுக்த வர்ஷ ப்ரயுக்தப்ர "தேவிஷகர்தா", நிதர்ஶிதா ஸார்த்தப்ர தாரக வேதிவ பரஸ்தி விபக்திகவ்யக்தி தே ப்ரயுக்திக்ரமே காரணாஹாவாசப்ரமாவி ஶப்ததக்வம் வாகிஷ்டஸ்ப்ரா தித்து, வோவக்திகஸ்ததந்யாஸ்ததாஸ்ப்ராஃ ஸம்ப்ரய ப்ரதஶயந்த ப்ரமாக்ஷரகேக்ஷ ஶதைவக்யஹ (இங்குப்ரணவாக்ஷரமித்யாதிநா)(விபக்தி லோப இத்யாதி) விபக்திலோபஸ்த்ரிதஃ (பிரிக்கையாலுமிதி)

உ௦ || இதில்ஸம்போத்யனான வாத்ஸல்யாதிகுணங்களுக்கு ப்ரகாசிக்கையா லும், இதுக்கு தேசிகமான வஸ்துக்களும் ப்ரயோஜனத்தில் ப்ரக்ருதியா லே தோற்றுகையாலும், உத்தேச்யமாகைக்கும் ஸம்போத்ய வஸ்து வையும் ஸமாநாதிகரணித்துப்ப்ரயோகிக்கை யுக்தமல்லாமையாலும் உ த்தேச்யத்துக்கு ப்ராதான்யமான வசனத்விசேஷத்தையிவ்விடத் திலே கொள்ளப்ப்ராப்தம். ப்ரத்யக்ஷ ஸ்ருதியாக்ஷரங்களை ஸமாநாதிகரணங் களாகக்கொண்டு ஜீவபரமாத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யமிங்கே சொ ல்லபடுகிறதென்றும்காரியத்தக்கு பஹுவசன விரோதமும்

ஸா-நீ || செய்கிறார்(ப்ரயுக்தி தியத)(பஹுவசனத)ப்ரத்யக்ஷவி ரோதமும்ஸ்வயம்பஹுளிங்க்ஷவிக்ஷாதித்ரநாநாத விரோதமும்,ஸாமா னாதிகரண்ய"ப்ரயமாத்மா"தித்யாதிஸ்ருதிவிரோதமுமென்றபடி.

ஸா-கா||"ஏகோஹ நாநாயாம்ஜீவேத" த்யாதிஷ்வ விஹிதகாதித்யாதி(ப ஹுவசனத்யாதி)ஹேதுஸ்ருதிவாக்யஸ்ருதிஸாமானாதிகரண்யவாதிவ்யவஸ்தா திவிரோதகத்வம். ஜீவாநாம்ஸ்வதந்த்ர்யப்ரஹ்மாபேக்ஷயா ஸம்போதந ஸம்பவதஸ்வாஸ்வதீயாஸ்த காரணத்வயோ: ஸம்பந்தத்ஸஸதா நாஸ்தி தாஸ ஸம்பவதஸம்பதா இதி நிபந்தநாத் ஸாதநத்யந்தத்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய நஸ்தூய விரோத: "தேவோநாராயண இதிவேதாந்த தேவோ நாராயண நவ: | தாமஸஸ்யாபரம் வரம் தேந நாராயணஸ்தத: || நாராயண இதி ஸ்வயம்பூர்வாம் ஸம்பந்த வரிஷ்டத: | ததாராஸஸம்பந்தஸ்ய தேந நாராயணஸ்ஸ்ம்ருத" இதிப்ரஸிஷ்ய நாராயணஸஹவிரோத:, தா தாத்ம்யஸம்பந்த வசனவிரோதஸ்த்யத: நசா"தேவோநாரா"இ த்யத்ர ஸம்ப்ரதாய ஜீவப்ரஸித்யா ஜீவாஸ்வாதந்த்ர்ய விரோத இதி வாச்ய"ஸ்ருதஸ்வாதிதிவைஷம்யாதிகாரிணாம் ப்ரதீதே"ரித்யேத்ய திஸம்பந்தாதாவாத் வர்ஷவஸம்போதவ:"த்யாதஸ்ரு திமதாவஸ்தஸ்ய ஸாமான்யாஜீவவாகவ ஸம்பந்தாந்,, தந்நிவ வேதாதி ப்ரகாரம்ஸி, தேவாநாமேஷாம் விதரோஸ்வரா,இத்யா திப்ரயோகாஜ்ஜீவவாசகஸ்வவப்தேஸிதிஸாவ:. நதுப்ராணாதே: காரணீகஸ்யாயீதே,, த்யாதேஜ்யாய்யாக" ஏகோஹநாநாய ஜீவேத" த்யாதேர்வாஸநவரதயா ஸ்வஸம்பந்தவரகாவஸிதே:, காரண வேஸ்யாதேஸ்ய காரணஸம்பந்தஸ்ய நிரஸ்திதத்தாநந்யா வி ஸம் "ப்ராணவாய ஸ்ருதௌஹ்யாத்மா ப்ஹுதஜஸ்யைவ்யதே | ஸப்ரஸ தேநவேத(வேத)ஸ்யம் ஸாவதத்வயோஸவ" இதிவாக்யமேவ யஸ்மாஹ (இதுப்ராணவத்தைஉத்யாதி)நமேவதாஸ்யாதிஉத்தேச்யகாரணத யா ஸம்ப்ரதாநாஸ்ய ஸம்பந்த ஜீவனவரதயா "காரணா ஸ்யாதேவஸ்ஹ" இத்யாதிவ்யாக்யானேஷு ப்ரணவே காரணதயாஸ்யாதி

மூ॥ ஸந்நிவேஶாத் நமஶ்ஶப்த நாராயணஶப்த சதுர்த்திகளுடைய ஸா
மாநாதிகரண்யமும் வரும். இது ப்ரணவத்தை ந்யாஸமாகவும் ஶப்தா
வை பரமாகவும் ஶப்தத்தை விலக்ஷணமாகவும் ஶுத்தஸமர்ப்பணத்தை ப்ரத்ய
க்ஷமாகவும் வகுத்துச்சொல்லுகிற வாக்யத்தாலும் ஸித்தம். இங்குஸம
ர்ப்பணம் பொருளாம்போது ஸ்வதந்த்ர ப்ரணவத்திற்கண்ட சதுர்த்தி
யிற்படியே இச்சதுர்த்திக்குமர்த்தமாகக்கடவது. இங்கு ப்ரணவம் ஶ
ரேஷித்வைகாந்த்ய ஸ்வரூப ப்ரதிபாதநபரமான பொருளில் இச்ச

ஸா-நீ॥ (ஸந்நிவேஶாதிதி) நமஶ்ஶப்தஸ்ய நாராயணஶப்தஸ்ய சதுர்த்த்யாஶ்சே
தி ஸாமீப்யேந வைசித்ர்யவிவக்ஷா ஸஹ நமஸ்யார்த்த நமஸ்தத்த்வபோதிவிரோ
தஃ நாராயணஶப்தே ஸ்வாஶ்ரயஸமர்ப்பணஸ்வரூபவிரோதஃ
நாராயண ஶப்த சதுர்த்த்யா ஶேஷத்வவிரோதஃ ப்ரஸஜ்யேத என்று
கருத்து. வைகவாக்யதாபந்நவாக்யாந்தரவிரோதே வைகல்பிகார்த்த
க்ராஹ்யதாமிருந்தாலுமேகாந்யாயமென்றுகருத்து. ஶாஸ்த்ர சதுர்த்திகளுக்கும்
திலும் "தத்த்வம்," "ஶ்ரேயஸ் ஸ்வாஹா," இத்யாதி ப்ரமாணவிரோதம் தோன்று
மன்றோ, ஸ்வவாக்யாந்தரஸ்த வாக்யாந்தரஸ்வரஸார்த்தவிரோதத்தாலேயை
க்யோபாயக்ய ப்ரஸக்திகூடாதென்றில் அந்தவிரோதப்ரஸங்கம் ப்ரண
வத்துக்கு ஐகவாக்யத்தில் இல்லாமையாலே ஸ்ரீமந்த்ராந்தர்கதப்ர
ணவத்துக்குமப்படியேயர்த்தவர்ணநம்பண்ணி வாக்யாந்தரங்களை ததநுகு
ணமாகயோஜிக்கலாமேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (இதுஇதி) (இது) ஶா
ஸ்த்ர சதுர்த்த்யர்த்தமென்னபடி. (ப்ரணவத்தைஇதி) "ப்ரணவோ தநுஶ்
ஶரோஹ்யாத்மா ப்ரஹ்மதல்லக்ஷ்யமுச்யதே | அப்ரமத்தேந வேத்தவ்யம் ஶரவ
த்தந்மயோ பவேத்," தென்கிற வாக்யஸித்தோ (வாக்யத்தாலுமிதி) ஆநந்த
மாவல்லிநிரவகாஶ ஸ்ரீஸூக்தாதிஸஹஸ்ரநாமாவளி ஹேதுப்ராப்திவி
ரோதார்த்தமன்றிக்கே ரக்ஷகத்வப்ரஸ்தாவ ப்ரணவகரணக ப்ரஹ்ம
ஶ்ரேஷ்ட ஸ்வாத்மஸமர்ப்பணவாக்ய ஐகத்தாலுமென்றபடி. ஐகவாக்ய
த்தில் ப்ரணவஶ்ரவணாத்ப்ரதமத்ருஷ்ட்யாதி நிரூபணம் வ்யர்த்தமெ
ன்றுகருத்து. ஆனாலும்ஸ்வதந்த்ர ப்ரணவாந்தர்க்ருதாகாரத்துக்கு ஶுத்தஸம
ர்ப்பணத்தில்ப்ரணவவிநியோஜகவசநத்தாலே ஶாஸ்த்ர சதுர்த்த்யந்தர்க
தத்வஸம்பந்தமானாலும்ஶேஷத்வஸ்வரூபவபரமான மந்த்ரத்திலே ஸம்ப்ர
தாநார்த்தக சதுர்த்த்யந்தத்வம் ஸ்வீக்கக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கி
றார் (இங்குஸமர்ப்பணமிதி) இப்படிஸமர்ப்பணபரத்வயோஜநையில்

ஸா-ஸ்வா॥ த்யக்த ஸமர்ப்பணபரவ்ய நாவியோஜநாத்தஸ்ய ஸம்ப்ரதா
நார்த்தகத்வ,ஶேஷத்வபரத்வயோஜநாயாந்து தாதர்த்த்யார்த்தத்வமித்யாஹ
(இங்குஸமர்ப்பணமித்யாதிநா) நநுஶேஷத்வஸ்யஸம்பந்தரூபதயா
ஸம்பந்தி நந்தராக்ஷேப்யாந்தரவிதத்வாஶங்க்ய ஸ்வரூப நிரூபக

௨௦|| தாத்பர்யத்தை விவக்ஷிக்கையாலே ப்ரஸ்துதவாக்யார்த்தங்களுடைய ஶேஷஶேஷிபாவம் வ்யக்தமாகையால் நிருபாதிக ஸர்வஶேஷியான விஷ்ணுவைப்பற்றத்தான் நிருபாதிக ஶேஷமானபடி யநுஸந்தேயம். "ஸ்வாமீ" என்று ஸாதிடான ஸர்வேஶ்வரன் துடர்ந்து பிடித்தாலும் "ஜஹாதி" என்று திமிறப்பண்ணும் ஸஹஜமான விஶேஷத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞனை விஜ்ஞாதாவை ஶேஷத்வாநுஸந்தாந முஜ்ஜீவிப்பிக்கிறதாகையாலே இதின் ப்ராதாந்யந்தோற்றுகைக்காக மதிக்கு முன்னே ஶேஷியோ

ஸா-தீ|| ஸப்ராதாந்யதயா கூடினாலும் ஸர்வேஶ்வரயோஜனையில் ஸப்ராதாந்யதயா ஸ்வஸம்பந்தமன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இங்குஇதி) இப்படி ஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமென்று சொல்லக்கூடுமோ அப்போவிதாதாந்த்ய ஶேஷத்வமும் ஸ்வரூபமாக ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (நிருபாதிகேதி) அந்யஶேஷத்வம் ஸோபாதிகமாகையால் ஸர்வேஶ்வரனென்றுகருத்து இந்த யோஜனையிலிவ்வார்த்தத்வத்து வரார்த்தமேஶேஷியென்று பொருளாகையால் ஶேஷத்வஸம்பந்தவாதியான மகாரம் பஶ்சாந்நிர்திஷ்டமாக வேண்டாவோ, ஶேஷத்வஸம்பந்தம் ஶேஷத்துக்கு உஜ்ஜீவகமாகையாலே ப்ராதாந்யதயாபூர்வம் நிர்திஷ்டமென்றில் ப்ரஸ்துதஸ்வரூபத்துக்கு நாஶம் ப்ரஸக்தமானாலன்றோ உஜ்ஜீவகதயா ப்ராதாந்யாகப்ராயத்துமுண்டாவதென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வஜேதி) "ஸ்வஜேஹம் ஜகந்நாத ஸந்த்யஜேயம் வேதேவைகுண்ட ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஶரணாகத வத்ஸல | ஸ்வாகோஶ்ச ப்ரீதாதிஷு விஹிதம் கோதுஸாக்ஷீ ஸர்வஸ்யாஸ்ய வாதீஸ இதி ந்யாஸமஹோத்ஸவம்" இதிஶ்லோகஉஹாரந ஸம்ப்ரேய. இச்ஶே

ஸா-கா|| தயாஶேஷத்வஸ்ய ப்ராதாந்யாத்வ ப்ரதோக்திப்ராஹ (ஸ்வஜ இத்யாதிநா) "ஸ்வஜேஹமஜே ஸந்த்யஸ்தந்விஸந்தஜம் வேதேவைகுண்டஶா ஸ்தாநாதி விஶாந ஸந்தவிஹவாத்ஹிவாகோஶவா | ஸ்வாகோஶச் ப்ரீதாதிஷு விஹிதம் கோதுஸாக்ஷீ ஸர்வஸ்யாஸ்ய த்வாதீஸ இதிந்யாஸமஹோத்ஸவஸ்வ" இத்யுக்தப்ரதீத்யர்த் (துடர்ந்துபிடித்தால்) ஸாஸேயம் ஸர்வஶரண்யதீதி. (திமிறப்பண்ணும்) நாஹாஸ்மீதிவிஶேஷஹேதுஹேதுக. நநுஜீவோத்தவஶ்ரவம் தத்வஷ்ட்ஸ்வத்தாவநேஹஸாகாரோநிவதர்வ்யதி, கயம் ஶேஷத்வஸ்ய ப்ராதாந்யம் (ப்ராதாந்ய) மித்யத ஸர்வஜ்ஞாநேநோஹாஹ்ஸ்ராநேவஹவ ப்ராதேஸ்வ ஜ்ஞாவநேவதி ப்ராதாந்யாந்தாஸவிஸ்ஜத்யஜநேநாஶேஷி தி நிஸர்க்கு நிஸர்க்குத்ய யதாவஸ்தம் ஜ்ஞாதாஸ்ஜ்வந ஸதய ஜவந ஜாதஸ்வநவ ப்ரயத்தஸஜீவேஜ்ஞாவிதவேஸ்ய ஸ்வவ ஸ்வ ப்ரஸ்தாஜீவாஶேஷஸ்வஸஹிஷ்ணோவாஸ்திநஸ்ய மிதி ஜ்ஞாந்யத்

[illegible] ஸாஷ்டாங்கத்தைச்சொல்கிறது. ॥ * ॥ [illegible] ॥ * ॥ இப்படி யீஶ்வரன் [illegible] போது " [illegible] " என்றும், " [illegible] " என்று சொல்லுகிற படியே [illegible] யிருக்கும். [illegible] போலே [illegible] மிருவர்க்குங் கூடவென்று தோற்றுகைக்காக [illegible]

[illegible] த்துக்கு உஜ்ஜீவக [illegible] கூடுமோ, [illegible] உஜ்ஜீவகமென்னவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] . இப்படி [illegible] யாகில் [illegible] ன்னதுகூடுமோ, " [illegible] " [illegible] த்தாலே [illegible] யில் [illegible] பங்கூடினாலும் [illegible] யில் [illegible] ண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி [illegible]) ([illegible]) [illegible] என்கை " [illegible] " யென்றுசொல்லவேணுமோ, இருவரும் [illegible] ளென்றுசொல்லுகைபோருமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) " [illegible] " என்றுசொல்லு

[illegible] ([illegible]) ([illegible]) [illegible] " [illegible] " [illegible] " [illegible] " [illegible] " [illegible] " [illegible] (இப்படி [illegible]) " [illegible]

ஈ ॥ [illegible] என்கிறது. [illegible] வாசகமாகச்சொல்லுகிற [illegible] [illegible] பற்று [illegible]. [illegible] தனக்கொரு [illegible] பற்றவன் [illegible]. இத்தை "[illegible]" என்று [illegible]

ஸா-நி ॥ [illegible] [illegible] என்று கருத்து. இப்படி [illegible] ஆகில் [illegible], அப்போது [illegible] தோற்றுகைக்காக முன்னே சொல்லித்தென்கிறது சேருமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) "[illegible]" [illegible]. ஆனாலும் ஜீவனுக்கு [illegible] கூடுமோ, [illegible] ஜீவன [illegible] வென்னவருளிச் செய்கிறார் ([illegible]) ([illegible]) [illegible] என்றபடி. ஸ்ரீ [illegible] பண்ணுகிற [illegible] இப்படி [illegible] கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இத்தைஇதி) ஸ்ரீ [illegible] என்று [illegible]

ஸா-கா ॥ [illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible]

ஶ்ரீ॥ ளிச்செய்தார். இவ்விடத்தில் ஶ்ருதியில் தோற்றின ஷஷ்டீவசநம் ஸம்ப-
ந்தம். இங்கு ஸம்பந்தஸாமாந்யத்திலே ப்ரவ்ருத்தையான ஷஷ்டியானது ப்ர-
கரணவஶாதபேக்ஷிதமான விஶேஷத்திலே விஶ்ரமிக்கக்கடவது. தா-
தர்த்த்யமாகிற அபேக்ஷிதமான ஸம்பந்தவிஶேஷம் வ்யக்தமாகைக்காக ச-
துர்த்தீவிபக்தியே பர்யவஸித்துக்கிடக்கிறதாகவுமாம். அப்போது ஶப்த-
மான சதுர்த்தீவிபக்தியினுடைய விவரணமாகிறது இருவருக்கும் தாஸ

ஸா-தீ॥ இரண்டும் ஸமமாகையால் விரோதமில்லையென்று கருத்து. இ-
ப்படி உகாரம் அவதாரணார்த்தமாகில் நிரர்த்தகமாகவிருக்கக்கூடுமோ, ஸ-
காரார்த்தவஶி ஶப்தத்வ தாதர்த்த்ய அவதாரணநிர்வசித ஶேஷத்வபோதிகை யன்-
றோ, இனி உகாரார்த்தமிந்த சதுர்த்தீவிபக்தி ஶப்தமென்னிலப்போது ஷஷ்டீ
வ்யக்த்யர்த்த ஶேஷத்வபோதிகையாகையாலே உபயாயிஷ்டாநங்களு-
க்கும் ஶேஷித்வமென்கிறது விரோதியாதோ, "ஏகாரஸ்தயோர்தாஸ:"
என்று ஶ்ருதியில் ஷஷ்டீவிபக்தி ஶ்ருதையாயிருக்க தர்த்த்யவிபக்த்யர்த்தம் ஶ்ரு-
ணமஸம்மதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) அப்
போது ஷஷ்டீவசநத்தாலே ஸம்பந்தஸாமாந்யந்தோற்றுகையாலே ஶே-
ஷத்வஸ்வரூபவிரோதமெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்குமிதி)
இப்படியாகில் ப்ரகரணாதிவஶாதபேக்ஷத்தாலே விஶேஷத்திலே விஶ்ரமி-
ப்பிக்கவேண்டுகையால் ஶத்ருத்துக்கும் நிரபேக்ஷண ஸ்வரூபவிரோ-
தகத்வம் தவிர ப்ரஸக்தியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தாதர்த்த்ய-
மாகிறவிதி) விபக்தியோடே கர்த்ருத்வ கபேக்ஷிதவிஶேஷஸம்பந்தக விப-
க்தியோடவனவ கல்ப்யதே என்று கருத்து. இப்படியாகில் ஷஷ்டீவசநா-
தஶ்ருதிவிரோதம் ப்ரஸக்தியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்(அ-
ப்போது இதி) "ஏகாரஸ்தயோ:" என்று ஸாதாரணந்தஞ்சொல்லா-
தே "தாஸ:" என்றயிதம் வ்யக்தமாகையாலே அச்ஶ்ருதியும் சதுர்த்தீ-
விபக்திவிவரணமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. இப்படி உ-
காரம் அவதாரணார்த்தமென்று சொல்லக்கூடுமோ, அப்போது உகாரார்த்தா-

ஸா-கா॥ ஶேஷத்வஸம்பந்தவிஶேஷ வ்யவஸ்தித்யாஹ (இவ்வி-
டத்திலிதி) ஸம்பந்தஸாமாந்யவ்யாஹ்ருதம் ப்ரகரணாத்யாஹ்ருதம்
தாதர்த்த்யவ்யவஸாநாதாதி ஸ்வரூப ஶேஷத்வ ப்ரதி-
பாதநாநுகுண விபக்தியோகாதிவிஶேஷித ஶேஷத்வாபாதக
சதுர்த்தீவிபக்த்யர்த்தம் வதிவத்ந ஶேஷத்வஸ்ய தாஸஶப்தவ்யாவ்ரு-
த்தத்வ தாதர்த்த்ய கவிஷ்டவ்யாவ்ருத்திரிதி வ்யாவ்ருத்தவ்ய-
யோர்விரோதமித்யாஹ (தாதர்த்த்யமாகிறேதி) அவதாரணார்த்த-
த்வதேவ ஜீவாநாம் ஶேஷத்வஸித்திரித்யாஹ ஸம்பந்த-
வாக்யம் ஸாவதாரணமிதி ந்யாயஸித்தாவதாரணார்த்த ஸம்பந்தம் "க்ரு
௫

உக்தமென்கிற ச்ருதி. இப்படி ஸவிஶேஷ ஸ்ருதியினுடைய தாத்பர்யத்தில் ஹவிஸ்ஸம்போலே இருவரையும் பற்ற இவ்வாத்மா ஶேஷமென்னும்போது இங் கவதாரணமாகும். இவர்களிருவருக்கும் இவ்வாத்மா அநந்யார்ஹநிருபாதிகஶேஷமென்றதாயிற்று. இம்மந்த்ராக்ஷரம் ஶ்ருதவ்யோமத்தா

ஸா-நி|| அவதாரணமிங்கில்லாமையாலே இவ்வாத்மாவுக்கு அந்யரையும்பற்ற ஶேஷத்வம் ஶங்கிதமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) இருவருக்குமொற்றன் ஶேஷமாவனென்கிற ஶங்காவாரணாயும் அநுஷ்டாநம் ஶ்ருதிஸ்த்ராவதாரணஸித்தியாலேயுங்கிம்விதி அந்ய ஶேஷத்வஶங்கைகழியுமென்றுகருத்து. இப்படி இருவருக்குமே ஶேஷமென்றவதாரணங்கூடுமோ, அந்யரையும்பற்ற ஸ்வாதந்த்ர்யஶேஷத்வமில்லையோ, நிருபாதிகஶேஷத்வம் விஶேஷ்யமாகையாலதுக்கு அந்யயோகவ்யவச்சேதங்கூடுமென்னில் அப்போ இவ்வாத்மா இருவருக்கும் ஶேஷமே தன் அந்யருக்கு நிருபாதிகஶேஷமன்றென்று வாக்யபேதம் ப்ரஸங்கியாதோ? வாக்யஸ்வாரஸ்யாத் நிருபாதிகத்வந்தான் தோற்றக் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவர்களிதி) நிருபாதிகத்வோபாதிகவ்யவச்சேதமாகையாலேயும் அநந்யார்ஹத்வமவதாரணபலமாகையாலும் ப்ரணவத்துக்கு உக்தார்த்தமாக வாக்யங்கூடுமென்று கருத்து. இப்படி இருவரையும்பற்றவிவ்வாத்மா ஶேஷமென்னும்போது அவதாரணம் ஸ்வஸ்தமென்றும் அவதாரணம் ஸாவகாஶமென்றுந்தோன்றும்படி சொன்னதுகூடுமோ? உகாரஸ்ய ப்ரதீவாசகத்வாத் ஶ்ருதிவ்யாவர்த்யமாய அவதாரணார்த்தம் இல்லையேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருதவ்யோமத்தாலே இதி) "தத்த்ஸ்யோத்ருத்வம்வதி ஶா:" இத்யாதி ஶ்ருதவ்யோமத்தாலே என்றபடி. வ்யோமமுண்டானாலும் ப்ரயோஜநவத்த்வத்தை விட்டு நிஷ்ப்ரயோஜநாவதாரணார்த்தங் சொல்லக்கூடுமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக (இத்தம்பதிகளிதி) உக்தஶங்காவாரணார்த்தம் ஶ்ருதிஸ்த்ராவதாரணஸ்ய நாமபேக்ஷயா ஶங்காநர்த்தாதவ்யபோ

ஸாகா|| ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச" இத்யாதிஷ்விவ ஸஹபோஷ்யிஷ்டநயாயாத் ப்ரத்யேகஶேஷத்வ நிவ்ருத்தஸமவேதாவிஶேஷத்வமிதி தத்ஸித்த்யர்த்தநாஹ (இப்படி ஹவிஸ்ஸுபோலேத்யாதி) ஸவிஶேஷநாநார்ஹத்வாம்ஶஸ்யா ஸ்வத்வா அகாரஸ்ய ப்ரதீவிஶிஷ்ட வாசகத்வே தஸ்யாவஸ்யம்பாவம் ஸித்து "தமேவாத்ரிமிதிர்யா" தத்பிதா ஶா: "தமேவ தத்ரைவஸத்யோஹம்: தத்ஸ்வவாஸஸே பஹுவாதிந" இத்யாதிஷ்டவிஶேஷகாரஸ்யாவதாரணார்த்தம் ஸ்வதஸ்த்ய அநந்யார்ஹஶேஷத்வ ஸ்தாபநம் ப்ரகாஶயதீத்யாஹ (இம்மந்த்ராக்ஷரமித்யாதிநா) அநந்யஶேஷத்வப்ர தர்ஶகாகாரஸ்ய ஹரமதஶேஷத்வஸ்ய வ்யாவ்ருத்தஸ்வம் ப்ரதிபாதயதி

மூ || லோகவ்யாபாரமானபோது இத்தேவதைகளையொழிந்தார்க்கு நிருபாதிக ஶேஷமென்று ப்ரமியாமைக்காக அந்யயோக வ்யவச்சேதமிங்கே ஶாப்தம். இத்தாலே அந்யரைப்பற்றஶேஷத்வம் ஸர்வப்ரகாரமன்றென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகையாலே யதாவஸ்திதாத்மஜ்ஞானமுடையவனுக்கு ததீயவ்யதிரிக்தமாக தேவதாந்தர ஸம்பந்தம் நிவ்ருத்தமாயிற்று. ஸமஸ்த ஸித்தமான ஸாமாந்யஶேஷத்வத்தாலே அந்யஶேஷத்வதோஷம் வாராதென்னுமிடம் ந்யாஸரக்ஷையிலே சொன்னோம். இப்படி அந்ய யோகவ்யவச்சேதம் ஶாப்தமாகப்பெற்றால் அயோகவ்யவச்சேதமும் கார்ய ஸித்தாந்தமில்லாமையாலே ஸித்தம். இச்ஶேஷத்வாயோக வ்யவச்சேதத்தாலே ஶாஸ்த்ரனுக்கு வ்யக்திப்ரதிபத்தி விஶேஷணமாய்த் தோற்றின

ஸா-நீ|| ஜநாயஶாஸ்த்ரவ்யாபாரம்வரமென்றுகருத்து. (நிருபாதிகேதி) ஸோபாதிகஶேஷத்வமுண்டென்றுகருத்து. இப்படிஅந்யரைபற்றநிருபாதிகஶேஷத்வவ்யவச்சேதம்பண்ணினால் தேவதாந்தரத்தையும் ததீயரையுங்குறித்து ஔபாதிகஶேஷத்வமநர்த்தமாகையால் பரமைகாந்திக்கும் தேவதாந்தரஶேஷத்வம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலேஇதி) (யதாவஸ்திதேதி) அஜ்ஞர் நிக்கி தேவதாந்தராதிஶேஷத்வம் ப்ரஸக்தமானாலும் பரமைகாந்திக்கு அந்யஶேஷத்வம் ஸர்வப்ரகாரமன்றென்று தெளிந்தவனாகையாலே அவனுக்கு நிவ்ருத்தமென்று கருத்து. இப்படியாகில் ஸாமாந்யஶேஷத்வமும் அந்யயோகவ்யவச்சேதத்தாலே தவிர ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தஸித்தேதி) இப்படி அந்யரைப்பற்ற ஶேஷத்வம் அதன்றோவென்று ஶங்கியாமைக்காக அந்ய யோகவ்யவச்சேதம் விவக்ஷிதமாகில் தேவதைகளைப்பற்ற ஶேஷமென்றால் அநாதிஸித்தமென்றும் வ்யவஸித்து அநாதிஸித்தமன்றென்றும் ஶங்கைவாராதோ? ஶாஸ்த்ரத்திலதுக்கு நிவர்த்தகஶப்தமில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) இன்ன கார்யத்திலே ஶேஷமென்று ஸங்கோசகஶப்தமில்லாமையாலே என்னபடி. இப்படி ஶேஷத்வஸர்வவம் ப்ரமாணஸித்தமாகில் ஜீவாத்மாவுக்கு ஸமஸ்தஶரீரத்வம் "ப்ரியகாமஶரீரஷு" என்று ஸ்வப்ரகாஶமென்று சொன்னது விரோதியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இச்ஶேஷேதி) பரமவைஞ்சொன்னது ஸாபேக்ஷமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. (வ்யக்தமிதி)த

ஸா-கா|| ஸ்வஸாமர்த்யவ்யவஸ்தித்வாத்ஸ்வாரயதி(ஸமஸ்தஸ்த்ராதிநா) "அவிஷ்வக்ஸேநாராதவரா நாத்ரகேஶவே | விஷ்ணுவைஶிவாராத்ராவத தேவ்யநஶம்ஶய:" இத்யாதிஸர்வநாஶகதயாவகதாந்யஶேஷத்வவ்யாவ்ருத்தி:. ப்ரயோஜநாவஸ்ரிதத்வே ஶப்தாஸ்வாயோகவ்யவச்சேதம் [illegible] (இப்படிஇதி) [illegible]

தவேதநத்வத்துக்கும்அவித்துக்குப்போலேஸரீரத்வம் ப்ரகாஸிதம்.

த்ருதீயாக்ஷரமிங்கு அவஸ்ய நோபஸமயனை ஜீவனை முன்னாகக் கொண்டு உக்தமான ஸேஷத்வத்துக்காஸ்ரயமான வஸ்துத்தையுமுபலக்ஷிக்கிறது. இது ஜீவாத்மவாசகமென்னுமிடம் "மகாரோஜீவவாசீ ஸ்யாத் பஞ்சவிம்ஸோ நயஸ்ஸத:" என்றும், "வஞ்சாநாம் பஞ்சாநாம் வஞ்சாநாம் வஸ்தூநாம் மகாரோ ஜீவவாசக:" என்றும், "ஸத்தாநிபசகமதக்ஷணவகமனோபீந்த்ரியாணிவ | மகமனோ பஞ்சதவமேணஞாநமயோ இயஸ்ஸ்மா || மநோவகரமேணெவோக்தோ மகா

ஸா-நீ|| யாவவ்ருயக்லீஸ்ந ஸ்வவிஸேஷணகேவலத்வவ்ருவம்ஸரீரலக்ஷணமென்றுகருத்து.(அவித்துக்குப்போலேஉதிதஸரீரத்துச்குப்போலே என்னபடி. இனி த்ருதீயாக்ஷரமென்று சொல்லுகிறது, வேதநத்தை யென்னில் அப்போது வேதநவஸ்துவே ஸேஷமென்றுவிஸிக்கைபாலே அவேதநத்துக்கு மஞ்சத்திலே ஸேஷத்வம்ஸித்மாக ப்ரஸம்மியாதோ, மகாரம்வேதநவாசகமல்லாமையாலே அத்தையுஞ்சொல்லுகிறதென்குறது கூடாதேயென்னவருளிச்செய்கிறார்(த்ருதீயாக்ஷரமிதி) அவிநாவகஸஹித்தாலே அவித்தை சொல்லி தத்வவேதநவேதநத்தைத்தானுபலக்ஷிக்கிறதென்று சொல்லலாகாதோவென்கிற ஸங்காவாரணாயம் (இங்கு அவஸ்ய தஸ்ரிதி) (ஜீவனை) ஜீவவஸ்துத்தை என்னபடி. (உக்தேதி) பதத்துயிலுக்தமான என்னபடி. மகாரம் ஜீவவாசகமாகிலன்றோ, தத்ஸியாப்தவேதநவேதநத்திற்கு உபலக்ஷகமென்று சொல்லவேண்டுவது, அதுக்குப்ரமாணம் எங்ஙனேஎன்ன வருளிச்செய்கிறார் (இது ஜீவவாசகமென்னுமிடமிதி) (ஜீவவாசீதம்) ஜீவவாசகவாசீதமென்னபடி. (பஞ்சாநாம்) பஞ்சவணாநாம் வஞ்சாநாம்வஸ்தூநாம் கவகவ வஸ்தூநாம் ககாராதி மகாராணாம் வாவ்யாநியாநி தத்வாநி தத்ஸாரத்தேந ஸதா ப்ரரேஷ்வ ரஃ ஸாஷ்யதஃ பஞ்சவிம்ஸக தத்வாதஸ மகாரஃ வாசகீஸு மகாரஸ ஹிதஃ என்கை. (இந்த்ரியாணி) கமேந்த்ரியாணி ஞாநஸப்தேந ஞாநேந்த்ரியாணி ஶப்தாதிஸப்தேந தந்மாத்ராணி அபிதீயதே. இப்படி ஜீவாவி

ஸா-கா|| திநா)அயத்ருதீயாக்ஷரஸ்யாயமர்த்த (த்ருதீயாக்ஷராதிநா) (முன்னாக்கொண்டு)ஸ்வம்க்ருத்வா அஜஹல்லக்ஷணயேத்யர்த:. மகாரஸ்யஜீவவாசகத்வ விஸேஷதவேதநஸேஷத்வாஸ்ரயலக்ஷித்வாபலக்ஷணத்வம் ஸ்யாத்தெவ கதஉத்யத. மகாரஸ்ய ஜீவஸேஷகதேவப்ராமணஜகார ஸேஷத்வஉணுதஸ்யநுஸரீரிவாவி ஸப்தாநாம்ரீரவயஞ்சகேநமகாரஸ்ய ஸமவதுயஞ்சகேவ ஸமவதவாவ ஸமவ்ஜேஷ்த்வ ப்ரஸம்பஞ் வரிஹாரதி (இதுஜீவாதேதஸ்யாதிநா) பஞ்சவணாயேஷாஞ்சே பஞ்சாணாம். ஸத்தாநிபசகமதகேணதஸ்யாதிநா பஞ்சாணாநாதிதிஸ்ஸ்ரோகா

ரேணஸ்வஸ்ருஷ்டி: ஸ்வகாரேண ஸம்ஹாரோ மகாரேணோஹாநுப்ரவ்ருத்திரேவஞ்சேத
ஸூத்ராத்மா ஸகாரேணாயம் பஞ்சவிம்ஶ: ப்ரகீர்த்தித:" என்றும் ஏகவாப்ய
ஸம்ஹிதாதிகளிலே பஞ்சவிம்ஶதி தத்வங்களுக்கும் அகாரம்முதலான இருப
பத்தைந்து அக்ஷரங்களும் வாசகங்களாக வகுத்துச்சொல்லுகையாலேயிஸம்.
இத்தால் ஜடத்வாபேதநத்வாதி தோஷாஶ்ரயங்களான இருபத்திநாலு த
த்வங்களைக்காட்டிலும் ஸர்வகாரணமாகவும் ஸர்வரக்ஷகனாகவும் ஸர்வ
ஶேஷியாகவும் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் தோற்றின ஷட்விம்ஶகனிற்காட்டிலும் ஜீ
வாத்மாவுக்கு வேறுபாடு ஸித்தித்தது. இத்திருமந்த்ரத்தில் அகாரங்களும் நா

ஸா-நீ|| யாநந்தரே நகாரம் ஶேஷத்வாவலக்ஷணமென்று சொன்னது
கூடுமோ, ஜீவன் மகாரத்தாலே உதரவ்யாவ்ருத்தாகாரனாக தோற்றினானென்
றே உபலக்ஷணமென்று சொல்லலாவது ஶேஷத்வாதிவிஶிஷ்டஸ்வரூபவ்யாவ்ருத்தனாக
தோற்றினாலும் அசித்வ்யாவ்ருத்தனாக தோற்றவில்லையே என்ன அருளிச்செய்கி
றார் (இத்தாலிதி) இத்தாலிதி ஸம்ஸாரியான இருபத்திநாலு தத்வங்களும்
அகாராதியான இருபத்திநாலு வர்ணங்களுக்கு வாச்யங்கள், பஞ்சவிம்ஶனான
ஆத்மா பஞ்சவிம்ஶாக்ஷரமான மகாரத்துக்கு வாச்யனென்று வகுத்துச் சொல்
லுகையாலே என்னபடி. இப்படி வகுத்துச் சொல்லுகையாலே அசித்ஸ்வரூபவ்யா
வ்ருத்தஸ்வரூபவான் மகாரவாச்யனென்று ஸித்திக்கையாலே ஶேஷத்வே ஸதி வே
தநத்வம் நிர்விஶேஷஜ்ஞானத்வே ஸதி ஶேஷத்வாவா மகாரவ்யாவ்ருத்திநிமித்த
மென்று ஸித்திக்கையாலே உபலக்ஷணமென்கை கூடுமென்று கருத்து. (ஸ
வேதி) ஸர்வேஷாம் ப்ரகாராணாம் ப்ரதானத்வம் வக்தவ்யத்தியாலே ஸர்வேஶ்வரனு
க்கு ஶேஷித்வமும் ஜீவனுக்கு ஶேஷத்வமும் தோற்றித்தென்றபடி. (ஷட்விம்
ஶகனிதி) "ஸந்த்ருஷ்டாராஜநுஸம்பத்யா நூ: பஞ்சவிம்ஶக: | ஷட்விம்
ஶகோ நிர்த்வந்த்வ:" இதி ப்ரமாணமிஹ விவக்ஷிதமென்று கருத்து. ஆனாலுமி
ங்கு ஜீவவாசியான மகாரம் வேதாந்தவ்யாவ்ருத்தியாலே தத்ஸ்வரூபமா
கையால் ஜீவாத்மஸ்வரூபம் மகாரஸ்ய ஶேஷவத்தென்று வாச்யமாமா
கையால் அது பாதிதமன்றோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இத்திருமந்த்ரத்
திலிதி) ஶப்தா: த்விவிதா: ஸநிஷ்கர்ஷகா நிஷ்கர்ஷகாஶ்சேதி. ஸநிஷ்கர்ஷ
கா: ஶோக்லாதய: நிஷ்கர்ஷகாஸ்து த்விவிதா:, நியதநிஷ்கர்ஷகா: அ
நியதநிஷ்கர்ஷகாஶ்சேதி. ஶுக்லா: ஶோக்லாதிஶப்தாதய: த்விதீயா: விவ
க்ஷாயாம் விஶேஷணமாத்ரபரா: ததாஹாவே விஶேஷ்யபர்யந்தாபியாயி
நஶ்ச யதா ஶுக்லாதிஶப்தா:, தேஹி பட: ஶுக்ல இதி விஶேஷணமா
த்ரபரதயா ப்ரயுஜ்யதே. விவக்ஷாஹாவே பட: ஶுக்ல இதி விஶேஷ்ய
பர்யந்தபோதகா: தத்ர. இங்கு மகாரஶப்தங்கள் நிஷ்கர்ஷவிவக்ஷயா விஶே
ஷணமாத்ரபரங்களென்று கருத்து. இப்படி வேறுபாடு ஸித்தித்தாலும் ஶே
ஷத்வே ஸதி வேதநத்வாஜ்ஞானத்வம் வ்யாவ்ருத்திநிமித்தமென்று நிர்ணயமு
ண்டோ, ப்ரக்ருதிநிஷ்டத்வே ஸதி ஜ்ஞானத்வமும் வ்யாவ்ருத்திநிமித்தமாகையாலே

உ௦ || ரஸஸ்யமும் நிஷ்கர்ஷவிவக்ஷையாலே விசேஷணோபாதாநங்கள். இவ்வக்ஷரம் வ்யாகரணவ்யுத்பத்தியைப் பார்த்தால் "அநஜ்ஞாந, ஜந்த்வாதிப்ரா தாக்களிலே நிஷ்பந்நமானவஹ்யாசையாலே "ஜ்ஞாதவ்ய" என்கிறவிபக்கரணத்திற்படியே ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய் ஜ்ஞாநகுணகனுமாயண்வான ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறது, ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாகப்போதுவிலே சொன்னதும் இவன்ஸ்வரூபநிரூபகதர்மமாக ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே ஜ்ஞாநரூப

ஸா-ஸீ || ஜ்ஞாநவேதநக்ஷராதிகள் ஏகார்த்தமென்று நிபந்தநமில்லாமையாலே வ்யுத்பத்தியினாலான ஜவங்க்வவ்ய ... யாகையாலே வதவிலும் ஸதிதக்ஷவ்யாவ்யுத்பத்தியிஸித்தத்தாலும் ஜவவ்யாவ்யுத்தி ஸிஸிக்கக்கூடாதே என்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வக்ஷரமிதி) "அ ஜ்ஞாந" ஜத்யாதீதி, ஸூத்ரம் ... "அ" ஸவர்ணேஜதியாதாறு ஹலமென்னபடி (நிஷ்பந்நேதி) "அநஜ்ஞாந, ஜத்யாதிபாதாஹு" "உணாதயோஸ் ஹை" இதிவா "ஸர்வ்ஹேஸி உபஸ்ய" இதிவா ... "ப்ஹாஜம் ஹநுஸீ" இதி ... ஹவதி ... ஹாவாசேய ... ஜ்ஞாநஸ்வரூபவக்வா, ... ஜ்ஞாநகுணகஸ்ய, ஸித்யதி என்று கருத்து. (ஜ்ஞாதவ்யேதி) "நாத்ரரூப ... ஸித்தவத ... ஜஜ்ஞாநத்தே ... (ஜ்ஞாதவ்ய) ... "ஸவர்ணே" ஜதியாதுநிஷ்பந்நமாகில் கணவ்யம் ஏகாரார்த்தமென்று கருத்து. வ்யாகரணவ்யுத்பத்தி ... ல் ஜ்ஞாநவேதநக்ஷராதிகள் ஏகார்த்தவ்யுத்பத்திநிஸித்தமாகையாலே ஜவவ்யாவ்யுத்தி ஸிஸிக்குமென்று கருத்து. இப்படி ஜ்ஞாநஸ்வரூபனென்னது ஸிஸித்தாலும் வ்யுத்பத்தி ஜ்ஞாநாத்மகனாக ஸிஸிக்கிலது நிரூப்யாகையாலே நித்யாவதாரம் ... ஸம்ஹியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநஸ்வரூபேதி) (ப்ரமாணேதி) "ஸாவகோஸ்வாத்ம" இதி வ்யத்யக்ஷம்

ஸா-கா || வ்யாவ்யா தஃ (வேருபாடு) வ்யாவ்யுத்தி: (அநஜ்ஞாந ஜத்யாதீதி) அநக்ஷவ்யோயலிநஜ்ஞாநஜத்யாதிராதிரஸ்யாய: (ஜ்ஞாதவ்யேதி) "ஸஷஹிஜ ஷாஸ்ரோதாவாதாரஸயிதா ஜ்ஞாதா ... விஜ்ஞாநாத்மா ... " ஜதிஸ்ருதி ... ஸ்வரூபவேதாமணத்வஜ்ஞாநஸ்வரூபவக்வாயநதீதேத்யத்யய: (ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மேத்யாதி) ப்ரமாணாதாத்மநஸ்வரூபவக்வஸித்தி: ஸ்வஸ்யாநுகூலஜ்ஞாநஸ்வரூபவக்வா ஜ்ஞாநஸ்வரூபவக்வாத்ய ஸ்வரூபவக்வம் ... ஸ்வதி ... தவேவாநுஸரணபரித்யாஹ (ஜ்ஞாநஸ்வரூபேத்யாதிநா) ஜ்ஞாநகுணகத்வே ப்ரமாணே "ஸவம் ஹவஸ்ய" வஸ்தி "ஸவஜோவோதிஸவஸ" ஜத்யாதி ப்ரமாணாவகதம் ஸ்வாஹாவிகஸாவஸித்தி ... ஸித்தம் ஹவதீத்யாஹ (ஜ்ஞாநகுணகஇத்யாதிநா) ஸ்வா வரசேஷ

ஷ || ஸ்வமாநவிசேஷமும் ஸித்திக்கும். ஜ்ஞாநகுணகனென்னுமிடஞ் சொன்
னால் ப்ரமாணாநுஸாரத்தாலே முக்ததசையில் நிரதிசயப்ரகாசமாய் ஸ்வ ஸாரண
மாய் ஸங்கோசரஹிதமான ஜ்ஞாநம் குணமானமை தோற்றும். இப்படி
விசிஷ்டமான ஸ்வாபாவிகரூபத்தைப் பார்த்தால் அசேதநங்களிலுள்ள
ஜடத்வாதிகளுங்கழிந்து ஸம்ஸாரதசையிலுள்ள க்லேசாதிகளுங்கழிந்து நி
ற்கையாலே ஸ்வரூப பதார்த்தங்களிரண்டிலுமுள்ள நிர்துஷ்டாநந்தஸம்ஹித

ஸா-தீ|| "ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபஸ்வ ப்ரகாசோ ஹ்யாத்மா" இத்யாதி ப்ரமா
ணமுமென்னபடி. இப்படி ஸ்வரூபஜ்ஞாநாநந்தரூபமாக ஸித்தித்தாலும
ஜ்ஞாநகுணகன் ஸ்வாபாவிகமென்கிற பக்ஷத்தில் பத்தஜ்ஞாநம் ப்ராத
தசையில் நித்யஜ்ஞாநரூபமாயும் ஸங்கோசப்ரஸாரியாயும் அநேகதர்க்க
மாயும் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாகையாலேயது நித்யமாகில் தத்குணகத்வ பக்ஷ
மாக நித்யம் ஸ்வாபாவிகமாநயம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளிச்
செய்கிறார் (ஜ்ஞாநகுணகனிதி) (ப்ரமாணேதி) "ஸ்விதம் ப்ரகாசஸஞ்ஜ்ஞாநா
த்ருதீயா சக்திரிஷ்யதே | யயா க்ஷேத்ரஜ்ஞசக்திஸ்ஸா வேஷ்டிதா ந்ருபஸர்வ
கா|| ஸம்ஸாரதாபாநகிலாநவாப்நோத்யதிஸந்ததாந் | யயா க்ஷேத்ர
ஜ்ஞசக்திஸ்ஸா தயா தீரோஹிதத்வாச்ச சக்தி: க்ஷேத்ரஜ்ஞஸம்ஜ்ஞிதா || ஸர்வபூதேஷு
பூபால தாரதம்யேந லக்ஷ்யதே" இத்யாதிப்ரமாணத்தாலே என்னபடி. (நிருபாதிகேதி)
பத்ததசையில் ஸங்கோசாதிகளுக்கு கர்மமடியாகையாலே உபா
தி கழிந்தால் ஸர்வவிஷய ப்ரஸரணமும் ஸங்கோசராஹித்யமும் ஸ்வாபா
விகமாகையால் தத்குணகத்வ ஸ்வாபாவிகத்வம் ப்ராமாணிக யோக்ய
தையாலே தோஷ ப்ரஸக்தியில்லையென்று கருத்து. இப்படி ப்ரதிபத்தி
ஸித்தாலே ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபகமும், முக்தியிலே ஸ்வாபாவிக ஸங்கோசராஹித
ஜ்ஞாநகுணகமும் ஸ்வாபாவிகமென்று சொல்லவேணுமென்று நிபந்
தமுண்டோ, அசேதநவ்யாவ்ருத்தம் ஸ்வாபாவிகமென்று சொல்லவமையாதோ
ஜடத்வாதிதோஷராஹித்ய நிர்தோஷத்வ நிரதிசயாநந்த மிப்படி
சொல்லித்தென்னில் ஸ்வரூபத்தில் ஸம்ஸாரஸ்வரூபயோக்யதாரூப
தோஷமும் பத்தஜ்ஞாநத்தில் ஸங்கோசவிகாஸாதியோக்யதா விகா
ரித்வதோஷமுமிருக்கையால் நிர்தோஷத்வாநந்த ஸம்ஸ்தாநம் ஸக்யமென்ன

ஸா-கா || ஏதகாரஸஞ்ஜ்ஞாநஸ்வாநந்தஸ்வாந்த்ர்யாத் "ஸ்வஹஸ்தவாப்தே"
த்யாரப்ய ஜ்ஞாநதிவாகேத்யாதி ஸ்வஸாஸ்ஸாநந்தம் ஸ்ரீயபதி ஸர்வஸ்ய ஸம
ஹேதவஸ்தோ ஸ்வரூபவைலக்ஷண்ய "யதாது ஜ்ஞாநவித் கேவல
ஷோஹவதி தமேக: வேத்யஹவதி" த்யுக்த தகத்ருத்வ த்ரைவியாஸ்வா
ஷ்யேகாதோரவ்யநந்ஸவேபக்ஷ ஸக்திர் கதிதி தாத்பர்யாநந்தஸாந
ஜீவ ஸாயநாநந்தரோநவவேபாஸீத்யா ஹ (இப்படி ப்ரதிபந்நமானே

த்தி॥ மாயிற்று இந்த வாதேஶத்தை பகாரஸம்பந்தஸ்வரூபமே ஸ்தோத்ராதிகளின் நிலையிலே ப்ரபத்யமென்னுமிடம் "வ்யதிரேகஸாத்தியநாஹம் தவஶரணவ்ருத்திகள்" என்கிற ஸூக்தத்திலே ஸித்தம். இவனுக்கு ஸம்ஸாரதசையில் ஸத்ஸங்காதிஸம்பந்தம் ஸம்பாதிக்கைக்குறுப்பாம். ப்ராப்யவிஷயங்களுக்கீடாக ப்ரபத்திப்ரகாரங்கள் வேறுபட்டிருக்கு மென்னுமிடம் ஶ்ரீமீமாம்ஸையிலே ஶாண்டில்யாதிகளிலும் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளிலும் ஸுவ்ய

ஸா-ரீ॥ வருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) (ஸ்வரூபயோக்யங்களிரண்டிலுள்ள யிதி) ஸ்வரூபத்தில் ஸம்ஸாரஸ்வரூபமே யோக்யதாரூபமேதோஷமும் யோக்யத்தில்விகாரித்வதோஷமும் ஸ்வாபாவிகமானதையாலே தத்ஸாஹித்யமில்லாமையாலே ஸ்வரூபத்திலுள்ள ஜ்ஞாநாதிஸாஹித்யரூபநிர்தோஷத்வமும் யோக்யஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்திலுள்ள ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தாதிரூபநிர்தோஷத்வமும் அநுஸந்திக்க குறையில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் இதத்திலே அநுஷ்டாநகாலீந ஸம்ஸாரிகாரத்தை விட்டு ப்ரபத்யாகாராநுஸந்தாநமே வேணுமென்று நிர்பந்தமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இந்த இதி) (வ்யதிரேக இதி) (வ்யதிரேகம்) ஸம்ஸாரிணஸ்ய ஸ்ரீ கந்தப்ராயஸ்வபாவாதிரூபமேவாயோ பா வ்யதிரேகஃ வெளு க்ஷேத்ரம் ஸம்போவாஸநவைராக்யநுஸந்தேஹ காந்தி (தத்ஸம்ஸாரி விஶ்வாஸ) தத்ஸ்ய தஸ்ய தாந்த்ரிபேந (பாவிஶ்வாஸ) ப்ராப்யவிஶ்வாஸ நதா ஸ்வரூபேதாத்மஸ்வரூபம் ஶரீரதயா ப்ரஹ்மாத்மேதி வ்யாவஸ்யவிஶ்வாஸ உபவ்ருத்திஶ்ச யதா ப்ரஹ்மவிஷயோபவ்ருத்திஃ ஜ்ஞாநம் யதாவஸ்திதவஸ்து விஷயம் தயா ப்ரத்யகாத்மஜ்ஞாநஸ்ய யதாவஸ்திதாகாரவிஷயத்வம் இதி ஸூத்ராயஃ என்கை. ஆனாலும் ப்ரபந்நனுக்கு உபாயாநுஷ்டாநதசையில் ஶேஷாகாராநுஸந்தாநமாவஶ்யகமானாலும் தத்வ்ருத்தப்ரகாரங்களிலேஶேஷத்வதசையில்விரோதாகாரத்தை விட்டு ப்ரபந்நாகாராநுஸந்தாநத்துக்கு ப்ரயோஜநமுண்டோவென்னவ் ருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்கு இதி) (இவனுக்கு) ப்ரபந்நனுக்கென்னபடி: ஆனாலுமுபாயாநுஷ்டாநதசையில் ஶேஷாகாராநுஸந்தாநம் நிர்பந்தமுண்டோ? ஸ்வரூபயோக்யதையில் ஜ்ஞாநிதோஷாதிஷ்டாநாயாநுஷ்டாந காலத்திலே ஶேஷாகாராநுஸந்தாநாபேக்ஷையில்லையே, வ்யதிரேகதயா ஶரீரவிஶிஷ்டாகாராநுஸந்தாநம் பன்றோ ஜ்ஞேயமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வர்ணாஶ்ரமாதி) வர்ணாஶ்ரமாதிரேகத்வம் ஸம்பத

ஸா-ரா॥ தத்ராதிநா; ப்ராப்யாகாரவிஶேஷாநுஸந்தாநஸ்யாப்யவி ஶேஷாநுஷ்டாநஹேதுத்வம் வர்ணாஶ்ரமாதிஜாத்யவஸ்யகத்வா த்வயவிஶிஷ்டத்வாஹ (வர்ணாஶ்ரமதத்ராதிநா) (ஸாஷ்யாதிகளிலே இதி) "கிந்தஸ் ப ஹுகிம் ஸ்யாத்" இதி த்ராதிஶ்ருதஶ்ரோத்ரார்ணா "ஶக்ஷ்ரம் வாஸ்

ஜீவ॥ நும். ஜீவஸ்வரூபம் ரோணிகமாகையால் இத்ஸ்ருதியாக்ஷரம் "ஊர்ணநாபி" தெ''ரி த்யாதிகளிற்போலே ஜாதேந்த்ரியக்ஷவரம். இப்படி ஜீவதத்வத்தையெல்

ஸா-நீ॥ நாஸ்வரூபவைஷயம் மஹநங்களுக்கென்னபடி. (ஸாஷ்யா திகளிலுமிதி) ஸ்ரீபாஷ்யத்திலும் உபநிஷத்துக்களிலுமென்னபடி. வைஸ்யமாதிகளுக்கு வேதாந்தங்களுக்கும் வேதவ்யாதிக்கிவ் ஸ்ருதி வியாக்யானமும் ஸமவநாஸவாதிக்கி ஸமவஷைதகாரஸாஷி வமவேரக்ஷரஸ்வரூபமும் நாஸமென்யுவவஸ்யாவிதமென்று கருத்து. ஆனாலும் கொரமேகவந்நாமாகையாலே ஸுகஜீவவாசம் வஸாமியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜீவஹேதுமிதி) "நிஸ்ய நித்யாநாம் சேதநஸ்சேதநாநாம் ஏகோ பஹூநாம் யோ விதாதி காமாந்" இத்யாதிவ்யாணவிஷமாகையாலேயென்னபடி. "நாதேதி" ஸூத்ரத்தில் ஸகலநாஸத்ம் ஜாதேந்த்ரியக்ஷமாணப்போலே இங்குமேகவநமுமவஸுமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஜீவஜாதம் ஸமவஷஸூத்ரமென்று ஊதத்திலேயநாஸதாநம் ஸிஸித்தாலும் ஸுஹம் ஸமவஷ: என்றுவஸ்யமானவநாஸம்யாநம்ஸிஸிக்கவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி உதி) சூத்ரமாக ஸிஸிக்கிறதென்று கருத்து. இப்படி ஜீவஜாதம் ஸமவஷஸூத்ரமென்னு ஸுத்யஹாவஸ்யமாகாதவஸமும் பாஷ்யமாய்ஸுஹம் பேஷவதன் என்கிற வத்யஹாவஸ்யகா நாஸம்யாநமென்று சொல்லுகையநாஸ்திமன்றேயென்ன வருளிச்செய்கிறார்.

ஸா-கா॥ ஸுஹே" த்யாதிவேதாநாரவ்யாவ்யாநே "வைஸ்யமாக்ஷரயா யாதத்வஸமவஸூரணாதிநாம்" வஷோவாஷேயஸாவாநாவஷ்டஸேஹ ஊபத்"உத்யக்தவ்யகாரேணபலயோவவாஷிதஷிஸ்யஸுமும் "வ்யதி ரேகஸ்ஸுவஸாவிகாஷதவயஸ்வ" இதிஸூத்ர வ்யாவ்யாநதீவாஷிராஷி ஸவாயும் ஊம்ஊக்ஷாஸிரநாஸமேஸயதயோக்தவரிஷேஷதேகாரஸக ஸூத்ரநக்ஷாநக்ஷாஸ்ரேக்ஷாஷிகம் ஸவத்ஸாயாரண ஷிஸ்யஸிவ்யயேணா ஹ (ஜீவஹேதுமித்யாஷி) நநுவ யதேகவநாஸக்ஷவநவ ஜாதேத்யக்ய வரக்ஷம் வக்தவ்யம் தஷேவகாதஊதிவேஷ. வ்யஹாதிக்ரஸ காரணா ஸாவாக வ்யயஹாஸக்ஷவ்யவயோமக்ஷாக "ஸுஹஞ்ஜாஸ்ய" உத்யாதிநா வ்யயதேகவநவநவ விஸக்தியோவவஸ்ய விஷிதக்ஷாநு வககவநாஸதே வ யாக்திஷி தஸ்யஜாத்யிவ்யாயக்ஷிதி ஸாவ:. "ஸுவம்ஸதம்ஷேஷ க்ஷம், ஷாஸக்ஷம் வஷாஸேஷக்ஷஸ்ரா நாஸரக்ஷணிஷஷ்ய த,, உத்யாக்ஷீத்ய ஷாஸஷேஷ வயவஸ்யதீஸ்யிவ்யணாஸ (இப்படிஜீவேத்யாஷி) ஸவம் ஸவஸ்ய ஸமவஷ்ராஸக்ஷாநாஸகா நரேஸமூதிதிஸாவ:. உக்தாநாம் ஜீவாநாமா ந்யாகாராணாம் ஷத்ஷநாஸகா த்ருஷ்டிஷ்டயாவ மணவ்யக்ஷம் பேராவஷிக்தி கா வ்யஷிஸுபநு தஸ்யபாஷக்ஷாந ஸ்மணவாக்யபொஜகாஸவ்யாஸ (இ

[illegible] லாம்இங்கு "[illegible]" என் றபடியே [illegible]மாகச்சொன்னாலும். அதிலேதானும் [illegible] என்னும [illegible] விக்கிறது. இங்கு [illegible] ஸ்வ[illegible] களும் [illegible] தனக்குப்பிறக்கிறதாகையாலே தன்னை [illegible]மாகக்காட்டவே ண்டுகையால் [illegible] விசேஷ[illegible]மாக [illegible] யமாகிறதென்றும் சிலவாசார்யர்கள் சொல்லுவார்கள் அப்போதும் [illegible] "[illegible]" [illegible]களிற்படியே [illegible]ணங்கள் [illegible] களென்கிற ந்யாயத்தாலே தனக்கு சேஷமான [illegible]ணாதிகளுமுவமு [illegible] தங்கள். வேறே சிலவாசார்யர்கள் [illegible] த்தில் [illegible] மான [illegible] த்தையெடுத்து [illegible] யையாலே [illegible]

ஸா-ஸ்ரீ || (இங்குஇதி) காட்டவேண்டுகையாலே [illegible] வமாக்கும், [illegible] மென்னபடி. இப்படியாகில் "[illegible]" என்கிற [illegible] த்திலே [illegible] ணவிவரணம்பண்ணுகிற ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்திகளுக் கு [illegible] மென்று சொல்லுகையாலே இங்கு [illegible] [illegible] மென்று சொன்னது கூடுமோவென்ன [illegible] ருளிச்செய்கிறார் (அப்போதுமிதி) ([illegible]ணங்களிதி) [illegible] மில்லா விட்டாலும் தான் சேஷ[illegible] பென்று கருத்து. இந்த [illegible] த்தில் [illegible] மோவென்ன வருளிச்செய்கி றார் (வேறேசிலேதி) (வேறே) [illegible] (சில) [illegible] என்கை. இப்படி

ஸா-கா || [illegible]

[illegible] (அப்போதுமிதி [illegible]) [illegible] (வேறேசிலவாசார்யர்களிதி [illegible]) [illegible]

முடிவோ வஸித்துநிற்கிறதாய் த்ருதீயாக்ஷரந்தானே அநந்யார்ஹத்தைக்காட்டுகி றதென்றும் யோஜிப்பார்கள். பரமாத்மாவுக்கு அநந்யார்ஹவிசேஷணமாக்க் கழிக்கிற ப்ரணவவிசேஷ்யமிலே ப்ரணவத்தை முக்யமாகவோதுகையாலே ம்ருத்யுநிவ்ருத்திசாரகமாய் ஸகாரகமாகைக்காகவிதிலே பராவர தத்வஸ்வரூப மானவர்த்தமானமவிசேஷிதமானால் ப்ரமாணாநுஸாரத்தாலே ப்ரதமா க்ஷரமுமுக்ஷுசாரகத்தைச்சொல்லுகையாலும் மத்யமாக்ஷரமநந்யார்ஹமா கையாலும் பரிசேஷத்தாலே த்ருதீயாக்ஷரம் ஸ்வவர்ணியமான ப்ர த்யகாத்மஸ்வரூபத்தைக்காட்டவேண்டியதால்இவ்வக்ஷரத்துக்கு அஹம் என்று பொருளாகைமிகவுமுசிதம். ஆகையாலேயிறேஜீயர் இங்குற்ற ப்ரணவத் துக்கு "அகாரார்த்தாயைவஸ்வமஹம்" என்று வ்யாக்யானம்பண்ணிற்று.*

ஸூ-நீ || மாநஸவ்ருத்தியாலே ஜ்ஞானம்கழிக்கக்கூடுமோ, அநந்யார விஷய ப்ரமாணத்தாலேமகாரம்அஹம்வர்த்தமென்றுவஸித்தாலன்றோஇப் படிகழிக்கலாவதுஎன்னவருளிச்செய்கிறார்(பரமாத்மாவுக்குஇதி)ஔவித்ய ந்யாயஸஹகாரியான "ஒழிவில்காலமெல்லாம்" திவ்யப்ரபந்தவிஷய ஜஸ்ருதியே மகாரமும் அஹம்வர்த்தமாயிகையென்று கருத்து. ஆனாலும் ஜீயர் முமுக்ஷுப்படி ப்ரணவவ்யாக்யானத்திலே "மகா ராதஜீவ:" என்று ஜீவபரமாகவ்யாக்யானம் பண்ணுகை யாலே இந்த வக்ஷத்தில் ஸம்ப்ரதாயவிரோதம் வாராதோவென்னவருளி ச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயிறேஇதி) (ஆகையாலே) ஔவித்யந ஸூத த்ரப்ரணவத்தில் மகாரம் அஹம்வர்த்தமாகக்காண்கையாலே "மகாரா ர்த்தோஜீவ:"என்று வ்யாக்யாதமாயிருக்கச்செய்தே"அகாரார்த்தாயைவ ஸ்வமஹ"மென்று வ்யாக்யானமிட்டருளினபடி. இங் குற்றப்ரணவத்துக்கு) முமுக்ஷுப்ரணவத்துக்கு "அகாரார்த்தாயைவ ஸ்வமஹ"மென்று வ்யாக்யானமிட்டருளினபடி.

ஸூ-கா || மாநஸவ்ருத்தியாலேஇதி)"மநஸிவஹதா"இத்யுக்தரீத்யா த்யுக்த:'ஒழிவில்காலமெல்லாம்"திருமந்த்ரத்தின்மேல் ப்ரணவமே "பஹுதநுக்ஷுத்ராஹுக்கோண்டு"இத்யாதி ப்ரமாணஸ்வருபத்வீதியாக்ஷரயோரந்யசேஷவாரிசேஷ்யாநுஸா ரிஷ்டாஸ்வத்வமேவப்ரகாசகமேவ ததுக்தம் கதந்த்ரயோக ஸ்வதந்த்ர (பரமாத்மாவுக்குஇத்யாதிநா) (காட்டவேண்டியத்தால்)ப்ரகா சயிதவ்யஸ்வரூபே அஹமென்றித்யாதிஸ்வர்ணகதந்த்ராதிஸ்வதந்த்ர த்வாதிதித்யர்த:. அஸ்மிந் பக்ஷே அஸ்யார்ஹாராவாக ஸ்வஸ்வஸ்வ ரூபஹாஸமாநகாரஸ்வதந்த்ர வாச்யதயா சேஷத்வப்ரஸ்வ ணபரயோஜநாயாநுகுண்யாநுஸாரஜ்ஞாநாநுஸாரஸ்வாமீநாமவி ரோதகஸ்வஸிஷ ப்ருஷதந்தௌவித்யமிதி பாவ:. அஸந்த்யஸங்கல்பஸ்வ ரூபகஸ்வாஹ (ஆகையாலேஇத்யாதிநா) வ்யாக்யாத ப்ரமாணாகவஸ்வ

௨௦ ‖ இப்படியே நமஸ்ஸில் மகாரம் மூன்றத்தொரு உகாரத்தாலே உத்தமாக்ஷரத்தைச் சொல்லுகிறது. இது ஷஷ்டீவிலக்ஷணமாகையாலும் நகாரம் நிஷேதத்தைச் சொல்லுகையாலும் நமஸ்ஸென்றதாயிற்று. நிஷேதத்தில் ஆதராதிசயந்தோற்றுகைக்காக நஞ் முன்னே கிடக்கிறது. இது "ந ஸ்வாதந்த்ர்யா" என்னுமாப்போலே யிருக்கிறது. இம்மகாரத்தில் ஷஷ்டியானது

ஸா-நீ ‖ காசகாத்ஸ்ன்யே "இதி ஸம்ருத்ய ந்யாயேந நமோ நம இதி வாக்யம் ப்ரதமம் ஸுபிதமென்று விவக்ஷிக்கையால் ஸம்ப்ரதாயவிரோதமில்லையென்று கருத்து. இப்படி ப்ரணவார்த்தமாகில் ப்ரணவார்த்தியான நமஸ்ஸூசநநிதமாயொழியாதோ, வததாதந்த்ரநாராயணபதம் சேஷசேஷிவ ஸம்பந்தமாகையாலத்தோடும் ஸங்கதமாகாதோ என்கிற சங்கையில் நமஸ்ஸை பதத்ரயமாக்கியதில் மகாரார்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியே இதி) ஆனாலும் ம என்கிறது ஷஷ்ட்யந்தமாகில் ஸ்வமென்று பொருளாகையால் நகாரம் ஸ்வதந்த்ராத்மவாசகமாகையால் பதத்ரயம் ப்ரஸக்தியாதோ, நகாரம் நிஷேதார்த்தகமென்னில் மானன்று இதி பாதிதார்த்தகத்தை ப்ரஸக்தியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இது இதி) இப்படி "நம" என்ற பதமானால் மகாரம் ஷஷ்ட்யந்தமான ந என்னவர்த்தமாகையால் நஞ் பதத்ரவங்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (நிஷேதத்தில் இதி) பதத்ரயநிஷேதமாதரஸ்வாதந்த்ர்யமென்று கண்டதுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ந ஸ்வ இதி) "ஸ்வாதந்த்ர்ய" மென்று சொல்லவேண்டியிருக்க ந ஸ்வாதந்த்ர்யவென்று வ்யத்யஞ்சொன்னது ஆதராதிசயமிறே தன்னோடு தனக்கு ஸம்பந்தமிருக்கையாலே மம ந என்று ஸம்பந்தஸாமாந்யநிஷேதம் பாதிதமன்றேவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்மகாரத்

ஸா-கா ‖ ஷஷ்டீஸமுச்சயேநவாக்யம் ப்ரணவ ம தாகாரார்த்தம் நம வ ஈம தமகாரேப்ரதிஸாநம ஸ்வஸ்ய ஸ்வார்த்தமாஹ (இப்படியே இத்யாதிநா) நந ந்நிரபேக்ஷ்யா நாம ஜ்ஞாநாஹாவாதீநாம் "வடோஜ்ஞாதம் வடோராஸீ தித்யாதிவத் ,, நிரபேக்ஷவா. விசேஷ ப்ரயோக வசேஷ்வத்வத்வத்கேவல நிஷேதஸ்ய வாச்ய ப்ரயோகே கொஹேததமித்யத ஆஹ (நிஷேதத்தில் இத்யாதி) நமேவமேவ ஸம்பந்தஸாமாந்யஷஷ்ட்யா ஸ்வஸ்வாமிபாவாதிவஸம்பந்த விசேஷ ப்ரதீதிம்கயமித்யத்ர மமேதி ததாதனஸாமாந்யாமிதோவி விசேஷகபக்ஷேண ப்ரயோகதசாயாம் ஸாமாந்யவாசகஸ்ய விசேஷவ்ருத்தித்வவ்ருத்திஸாமாந்யநஸம்பந்தஸ்ய நிஷேதாயோகாத் விசேஷவசகஸ்வ ரூபஸ்ய கேவலம் ப்ரதிவணசேஷஸ்வ நிஷேதவைஸ்ய வொஹித ஸ்வாக ஸவணவாச்ய இதி ஸாம்ப்ரதாயிக இத்யாஹ (இம்மகாரத்திலித்யாதிநா) ஷஷ்டிசேஷஸ்வ நிவ்ருத்திரேகாந்த்ய ரூபவசேவ தாஸ்ய சேஷஸ்வ நிவ்ருத்திரேவ ப்ர

௪௦ || ஸம்பந்தஸாமாந்யவசநத்தாலே உசிதஸம்பந்தவிஶேஷத்தை விவ
க்ஷிக்கிறது. இவ்வபிப்ராயத்தாலேயிறே பட்டரும் "ஸ்வஸ்வாம்யம்" என்றது. வா
க்யங்களுக்கவதாரணத்திலே தாத்பர்யங்கொள்ளுகையுமுசிதமாகையாலே இ
ப்ரணவத்திலே ஶப்தாக்ஷரஸித்தமான தாத்பர்யத்தோடேயுறவாயிருக்கிற

ஸா-நீ || (இதி) (உசிதேதி) எனக்கு ஶேஷபன்னென்று ஶேஷத்வஸம்ப
ந்தநிஷேதம் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. இப்படியாகில் பட்டர் ஸ்வஸ்வாம்யமென்
று உகாரத்தை அவதாரணார்த்தமாக வ்யாக்யாநம் பண்ணக்கூடுமோ? நமஸ்ஸி
லே உகாரம் ஷஷ்ட்யர்த்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வபிப்ராய
த்தாலே இதி) ஸம்பந்தஸாமாந்யவசநேந உசிதஸம்பந்தவிஶேஷவிவ
க்ஷாபிப்ராயத்தாலே என்கை. ஆனாலும் ப்ரணவத்திலே ஸம்ப்ரதாயஶேஷ
மென்னால் அந்யனுக்குஶேஷமன்னென்று ஸாமாந்யேந சொல்லவேண்டியி
ருக்க எனக்கு உரியேனல்லேனென்று விஶேஷித்து நிஷேதிக்கவேணு
மோ? நமஸ்ஸென்கிறபதம் அந்யஶேஷத்வஸாமாந்யமாகையாலே விஶேஷித்து சொ
ல்லித்தென்றில் ப்ரணவார்த்தமான ஶேஷத்வமன்றோ ஸாரார்த்தமந்ய
ஶேஷத்வநிவ்ருத்தியே ப்ரணவதாத்பர்யவிஷயார்த்தமாகையாலதுவே ஸா
ரமென்றில் ப்ரணவத்தில் வாசகஶப்தமில்லாதேயிருக்கவதிலே தாத்பர்ய
ங்கூடுமோ? வாசகஶப்தமுண்டானாலும் தத்பதத்திலே தாத்பர்யத்துக்கு
ப்ரமாணமுண்டோ? ப்ரமாணமுண்டானாலுமந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்தி ஸார
மானாலும நமஸ்ஸென்கிறபதம் ஸாரார்த்தமாகக்கூடுமோவென்னவருளிச்
செய்கிறார் (வாக்யங்களுக்கு இதி) அவதாரணவாசகஶப்தமில்லாவிட்டா
லும் ஸர்வம் வாக்யம் ஸாவதாரணமிதி ந்யாயேந அவதாரணபரத்வாவ
ஶ்யகத்வே அவதாரணவாசகஶப்தமிருந்தாலும் தத்ர தாத்பர்யம் ஔசித்ய
ஸித்தமென்று கருத்து. இங்கவதாரணத்திலே தாத்பர்யமில்லையாகிலந்ய
ஶேஷத்வஶங்காநிவ்ருத்தி ஸித்தியாது என்றுகருத்து. (உறவாயிருக்கிறவிதி)
அந்யஶேஷத்வமில்லையென்குறவதாரணார்த்தத்தில்தானுமந்யஶூந்ய
ஸ்தமாகையால் நமஸ்ஸென்குறபதத்துக்கு அவதாரணார்த்தத்தோ
டே உறவுண்டென்று கருத்து. அக்ஷரத்ரயாத்மக ப்ரணவம் ஸாரார்த்த
ஸ்வாபேக்ஷித யஸாரமதிலுமந்யஶேஷத்வஶங்காநிவ்ருத்த்யர்த்தமான வ்யா

ஸா-ஸ்வா || ஏதத்த்வ்யக்த்வம் ஸ்வயஞ்சித்ர்யா ந்யஶேஷத்வாநர்ஹத்வாத் ஸத்த்வ
த்தஜ்ஞாநாயாநந்தஸம்பவதி ஸர்வக்ஞத்வாத் ஜ்ஞாதவ்யநேத்ரஶேஷத்வா
வாதிகதயா நாஸ்மிந்ஞாநஸ்வஶேஷத்வத்த்யாத் ஶேஷத்வாத்ராஸஹிஷ்ண
த்வே ந ஸ்வரூபேநாஶக்தேநாத்யே ஸாமாந்யாத் ஸர்வத்ரப்ரத்யா
ஏதத்வ்யக்திஸப்ரமாணம் ஏவம்யதா அந்யஶேஷத்வ வ்யாவர்த்தகோகா
ர விவரண ரூபத்வாத் நமஸ் ஶப்தஸ்யேதி த்ரா (வாக்யங்களுக்கு இ
த்யாதிநா) நநு ஜீவாத்ம ஸ்வாமி ஸ்வரூபாஶேஷாத் த்வ்யக்தேஸ் ஶேஷ

உ௫ ॥ விருக்ஷஸ்ஸில்பொருளே ஸர்வத்திலும்ஸாரமென்னுமிடம் "வ்ருக்ஷா க்ரம்யே வ்ருத்ரத்யாஸ்ருக்ஷாரம் ப்ரஹ்மஸாஸ்வதம் । ஏகேதிவ்ருக்ஷஸேரா ஸ்ருத்ய நபுஷ்டேதிய ஸாஸ்வதம்" இத்யாதிகளிலே சொல்லப்பட்டது. "ஸர்வம்ஜிஹ்வம் ஸ்ருத்யபதேஜஸ்வம் ப்ரஹ்மணேவசம் । வசதாவாநு ஜ்ஞாநவிஷயேः கிம்

ஸா-ஸ்ரீ ॥ ரணாரஹேவதேஜ்யாக்ஷராஸ்யம்ஸாரம். இப்படி இருக்கச்செய்தேக்ஷார ... ... நத்தின் க்ஷயம் ஸர்வத்திலும் ஸாரமாகி லன்றோ தனியே சொல்லவேண்டியது, அதில் ப்ரமாணமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வ்ருக்ஷஸ்லித்யாதிநா) வ்ருக்ஷஸ்ஸ்த்ர ஸ்ருத்யஹம்வேஷ ஸம்ஸாரோ ஹவேஷ வியோநாஸாரேண வத்ஸ்ரகவா ஷாம்ஷஸம்வா தஜேதத்வாத்தவ்யவஹேஸஂ த்ருக்ஷாரம் ஸாஸ்வதம் ப்ரஹ்மப்ராப்தி ஸாய நீதி ஸாமாநூத: ப்ரதிவாத்ய வ்ருக்ஷாரஃ க்ஷஸ்ருக்ஷாரம் கிமிதவ்யேக்ஷா யாமாஹ (ஏகேதி) ஏகேதி வ்ருக்ஷாராயஃ அஹங்காரமமகாரஸ்ய (ஸ்ருத்யஃ) ஸம்ஸாரஹேதவः. க்ஷயஸ்ய ஸ்ருத்ய தயா தத்பம்யமபஹ்ஸ்யாவி தவ்யவேஷஸः. நபுஷ்டேதி த்ருக்ஷாரமித்யநூஷ்ணஃ. த்ருக்ஷாராயஃ; அ ஹங்காரமமகாரநிவ்ருத்திः ஸாஸ்வதப்ரஹ்மப்ராப்திஸாயநீ த்யயஃ. யதா ஸ்ருத்யஃ வ்ருக்ஷாரः உள க்ஷாரள யஸ்ய ஸः ஸ்யாயமகாரஜந்யஸ ஸம் பந்தேந ஏகேதவ்ருக்ஷாரவயவாநு ஸாஸ்வதம் ப்ரஹ்ம தத்வப்ராப்திரேவம் ஹ ஸம் த்ருக்ஷாரம் வர்வஸ்வஷ தேந நவாம்ஸக்ஷவ்யஸ்மகவாவ்யவசதி: இப்படி எனக்குறிபேனல்லேனென்குறவஸ்யம் ஸாரதமமாகையாலே ந ஷ்ஷிலே வ்யவஸ்தவ்யென்று கருத்து. இப்படி நஷேஸாஸ்யம் மோ க்ஷஸாயநதயா ஸாரமென்று சொல்லக்கூடுமோ? "ஸர்வம்ஜிஹ்வம் ஸ்ருத்ய வதேஜஸ்வம் ப்ரஹ்மணேவசம்" என்குற ப்ரமாணத்திலே ஜிஹ்மஸப்தாயத் துக்கு ஸ்ருத்யவசமும் ஆர்ஜவஸப்தாயத்துக்கு ப்ரஹ்மவசமும் மன்றோ சொல்லுகிறதென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வம்ஜிஹ்மம்) ஸர்வம் களிஷ்யா (ஸ்ருத்யவசம்) ஸ்ருத்யஸாயநம் (ஆர்ஜவம்) ஆர்ஜ வம் ஸர்வமும் (ப்ரஹ்மணேவசம்) தத்வப்ராப்திஸாயநமென்னபடி. ஆ ர்ஜவத்துக்கு ஸாரகுஞ்சொன்னதஹங்காரமமகார நிவ்ருத்தி ஆர்ஜவ வ ராகாஷையாகையாலேவ்யாக்யேந அதுவே தாத்பர்யமென்றுகருத்து.

ஸா-கா ॥ காரமமகாரநிவ்ருத்திராதவ்யகோக்ஷிர்கயஜிதத்வ ப்ரமாணி காகாரவ்ருத்திஸித்தேஸ்யவஜிம்ஹகாக தஸிவ்ருத்திவாவகாஜவஸப்ஜோநா வி: "அஹங்காரம் பலம்தர்வம் காமம்க்ரோதம்பரிக்ரஹம். உ. விமுச்ய நிர்மமஶ்ஶாந்தோ ப்ரஹ்மபூயாய கல்பதே" இத்யாத்யநுஸாராதஹங்காரமகார நி வ்ருத்திரேவ தத்ராபி விவக்ஷிதேத்யாஹ (ஸர்வம்ஜிஹ்மேத்யாதிநா) நஸ்ஸா நிஷ்டித்யா நஸ்ய ஸேஷத்வஸ்ய ப்ரதிஸம்பந்த்யா காம்க்ஷாணிவதஸ்யநு கந்யேஷவஸ்யாவதஸ்கோ காரேவள நூரூக்ஷ்யஸ்காரண வரிஹ்ருத்ய

ஶ:|| ப்ராவ்ஶ்ரீயிஷ்யதி" என்கிற ஶ்லோகத்துக்குமிந் நமஸ்ஸில் பொருளிலே தாத்பர்யம். இங்கு "நம:" என்கிறது ஏதையென்னில்; ப்ரணவத்தில் ப்ரதீயமானத்தை அநுஷங்கித்து நானெனக்குரியேனல்லே னென்றதாயிற்று. அத்யாஹாரத்திற்காட்டி லநுஷங்கம் முக்யமென்னு மிடம் அநுஷங்காதிகரணஸித்தம். இங்கு "நமோஹம்" என்று விஶேஷிங் கையாலேகீழ் அந்யஶேஷத்வத்தைக் கழிக்கிற ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஶரணாகதிவத்-

ஸா-கா|| (ஜ்ஞாநவிஷயம்) ஜ்ஞாதவ்யாகாரவமேதவேதத்ஸ்ய (ஏ யோஷ்) அந்யஸ்வம் (கிம்கரிஷ்யதி) நகிஞ்சிந் நிஷ்பந்நிதத்ஸ்ய, ஆனாலும் நிஷேத்யவாசகமில்லாமல் "நம" என்று நிஷேதங்கூடுமோ வென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இங்குஇத்யாதிநா)(அநுஷங்கித்துஇதி) இப்படி அநுஷங்கித்தாலும் நமஶ்ஶப்தம் ... என்று வ்யவஹரிக்கையால் ஸாமா ந்ய நிஷேதங்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நானிதி) ப்ரணவத்தில் சொன்ன விஶேஷணஸம்பந்த நிஷேதம் ஷஷ்ட்யர்த்தமென்னபடி. இப் படியநுஷங்கிக்கவேணுமோ, ... என்று ... என்று அத் யாஹரித்து என்னைக்காட்டிலொரு வஸ்துவுமில்லை என்று நமஸ்ஸுக்கு அபேக்ஷிதார்த்தஞ்சொல்லலாமே யென்னவருளிச்செய்கிறார் (அத்யா ஹாரத்திலிதி) அத்யந்தாநுபஸ்தித ... அத்யாஹாரவே க்ஷயா ... ந்யாய ... அநுஷங்கமாதிகரணஸித்தந்யாயம் என்றபடி. எனக்குரியேனல் லேன் எனக்கு ஶேஷபூதனல்லேனென்றபடி. இப்படியாகில் ப்ரண வத்தில் அகாரவாச்யனு பொருட்டே உகாரவாச்யனான நானென்று அவ தாரணத்தாலே ... அந்யஶேஷத்வம தனக்கு நிஷித்தமாகையால் தன் னையுங் குறித்து ஶேஷத்வம் நிஷித்தமாகையாலே ... ஆறுமோவெ ன்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇதி) (ஸ்வஸ்மைஇதி) ப்ரணவத்திலவதாரண ம் ஸ்வஸ்மிந் ... அந்யஶேஷத்வநிஷேதபரமென்னபடி. (ஶரணாகதி வத்இதி) ஸாமாந்யாவகேஷ ... வ

ஸா-கா|| விஶிஷ்ட ஸ்வஶேஷத்வ நிஷேத ப்ரயோஜநங்காஹ (இங்கு நம இத்யாதிநா) (அநுஷங்காதிகரணஸித்தம்இதி) "வித்திஸா ..." வாக்திஸா ... ஶேஷஸாவிதா ... த்ரத்ர "ஶேஷஸ்யேதி" ... கரணாம்ஶ ... ஸ்வாதந்த்ர்ய ... அத்யாஹாராதிவி ... ப்ரதீதஸ்யாநுஷங்க ... த்ரதீத்ய உகாரஸ்யாநுஷங்கே நித்யஸ்ய ... நிஷேத்யா நுபபத்யா ஸம்பந்தஸாமாந்ய ... ஶேஷஶேஷிபாவரூப ... ஸம்பந்தவிஶேஷ ... ஸித்திவாத். (நானெனக்குரியேனல்லேன்) நாஹம் மம

த்ய்|| ந்யாயத்தாலே ஸ்வவ்ருத்திஸித்தவிஷயம். 'அஹம் நகே' என்கிற வாக்யத்தாலே தன் ஸ்வரூபமும் தனக்குறிந்தில்லாமையாலே ஶப்தங்கள் வ்யாநா நவ த்திகளென்கிறபடியே வேறொன்றையும் பற்றத்தனக்கு நிரவகாஶிகஸ்வா திகமில்லையென்று விஶேஷித்த நவஸ்தானம் ஸஹித்தது. இதுவிஶேஷி

ஸா-டீ|| ஸிஹாராய தத்வ்ருத்திஸித்தவிஷயவுபக்ஷனம் ஶாபஜீவதந்த்ரா யம், ஶாகாநய ஜீவதந்த்ரா நயத்தே ஶாபேதெ ஜீவதந்த்ரஹ ஸ்வாஹவாக ஜீவதந்த்ரவ்யதிவேஷ ஸ்வாதந்த்ர்யாபாவஶாவஸ்த்ர ஜீவதந்த்ராத்ய ஶாபவமென்றுகருத்து. இப்படிவ்யணவத்திலேதனக்கு ஸாகாந்த்ய ஸ்வதந்த்ர்யஶேஷத்வமில்லையென்னச்செய்தேயும் எனக்குறியேன ல்லேனென்று விஶேஷ நிஷேதம் பவேக்ஷிதமாகில் ஸ்வகீய ஸேவந ஜாதவஸ்துக்களைக்குறித்து தனக்கு நிரவகாஶிகஸ்வாதித்வமில்லையென்றுஸித்தியா மையாலே நாஹம்கிம்விஸ்வாமீ என்னவநவஸ்யாநமும் ஈகாரநிவ்ருத்த்ய ஸாவஶ்யகமாகையாலே ஸ்வாதித்வாதிஸ்ஸ்வாஹ்ருத்ய நகே கிம்விஸ்வதி ஸ்வாதித்வமென்று விஶிஷ்ட நிஷேதிக்கவேண்டுகையால் அநவஷம்ஶ்ருதி ஸ்வாஹாரமுமிரண்டும் வ்யஸ்தியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அஹா நகேதி) நகே கிம்விஸ்வாதித்வமென்குறவநவஸ்யாநஸ்யாஸ்வரிக்கை யாலே தஸ்யாஸ்வாரமநவஷிதமென்று கருத்து. ஆனாலும் வ்ய ணவத்திலவயாரணத்தாலே தானே ஸாகாந்த்ய ஸ்வபரஸாயாரணாந்த்ய ஶேஷத்வ கழிக்கையாலே நகேஹமென்று நிஷ்ப்ரயோஜநமாக ஶாப ஜீவதந்த்ரயந்தாலே விஶிஷ்ட நிஷேதிக்கவேணுமோவென்னவருளிச் செய்கிறார் (இது ஊதி) (இது) நாஹம்கிம்விஸ்வாமீதி விஶேஷாநவஸ யாநமென்கை. விஶேஷநிஷேதம் ஸப்ரயோஜநமாகையால் ஆவஶ்ய கமென்று கருத்து. அப்படி வ்யணவத்தில் ஈகாரமஸ்வஸ்வயதந்த்ரயமான போது நகேஸ்விலேயநவஷாஶம் ஸித்தாலும் "ந" ஜாதெந "ஈ" ஸவ ஸிதாணெ உத்யாதி யாதநிஷேஷமான ஈகாரமாத்ரகாஹஸ்யத்துக் குத்தான் அஸ்வஹ்ருதாஹஸ்யத்துக்குத்தான் விஶேஷணமென்குற வக்ஷ த்தில் நகேஸ்விலே அநவஷாஶமில்லாமையாலேயப்போ நகேஸ்வக்குப்பொரு

ஸா-கா||(ஶப்தங்கள்வ்யாநாநவத்திகளிதி)நதத்ஸ்வஸ்வஶேஷத்வ நிஷேதஸ்ய ஶப்தாநாம் வ்யாநாநவ்ருத்திந்யாயாஸ ஸ்வஶப்தவிஶஹாதி ஶேஷத்வநிஷேதயோதவவனம், ஸிஸ்ஸிஸ்வாவா தாஸ ஶப்தவிஶ ஹாதீநாம்ஸ்வஶேஷத்வஸிஷேநதாந்யாயாத்தநிரவகாஶிதஶேஷித்வஸ்ய ஸ்வஸிஷேதஸ்த்வாதிதி வேஹகவேரவாயிநா ஶேஷஹ்ருத ஶப்தவி ஶஹாத்யபேக்ஷயா நிரவகாஶிக ஸ்வாதித்வஸ்ய நிஷேதெ விரோயாஹா வாதிதிஹாவ. வவநவஷாஶஹாவெஷிஸ்வதா நிஷேதஸ்யவிஶேஷாவ ஸ்வாவகாஹாவாஸவ்யஸ்த நிஷேதயா நாவவதாவநிஷேதயம்,வ்யத்க்ஷா

௨௭ ॥ தேஹத்துக்குப் ப்ரயோஜநம். இப்படி யநாத்மாவான தேஹத்தில்
பொதுவிலே தன்னோடு துவக்குண்டாய்த் தோற்றுகிறவற்றையெல்லாம் என்
னதென்றென்று தன் துவக்கறுக்கிறது. இத்தால் தன்னையும் தன்னுடைய
குணவிக்ரஹாதிகளையும் பற்றத் தன்னஹிதாநவிசேஷங்களைக் கழிக்கையா
லே விபரீதாஹங்கார மமகாரங்களாகிற ஸம்ஸாரபீஜங்கள் சேதிக்கப்
பட்டன. இங்கு கழிக்கிற அஹங்காரம ப்ரக்ருதிபரமான வாஸநாவிசேஷம்.
மற்றும் தத்த்வங்களிலெண்ணின அஹங்காரம் விவேகஜ்ஞாநத்தாற் கழிவதொ
ன்றன்று. ஸூக்ஷ்மசரீரம் விடுமளவும் இவனைத் தொற்றிக்கிடக்கும். இவ்வழி

வ்யா - நீ ॥ எதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) (பொதுவிலே இதி)
ஸ்வஸ்வீயஸாதாரணத்வேந என்னபடி. இந்த வாக்யத்தில நாஷ்ஜங்கிடையா
மையாலே கிம்விசேஷணம் என்று அத்யாஹார்யமென்று கருத்து. இப்படியாகில்
அபதேயோஜநையில் சொன்ன அர்த்தம் ப்ரணவத்தில் அந்யசேஷத்வஸங்கோ
நிவ்ருத்த்யர்த்தமான ஸ்வாதந்த்ர்யார்த்தத்தோடே ஒறவாகையாலே ஸாரதத
த்யாகவைஷம்யமாலுமிந்த யோஜநையில் நமஸ்ஸித்தித்வ்யாஷென் குறஅர்த்த
ஸாமர்த்யமாகையாலே ஸாரமல்லாமையாலே தத்த்வநம்வ்ரதமன்றோ,
கிஞ்சு துவக்குண்டாய்த் தோற்றுகிறவையையென்னுதன்றென்று துவக்கறுக்கு
றதுவும் விராகமன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலிதி)(தன்னஹிதா
நேதி) அஹங்காரவாயிகஸ்வார்த்தகுணாதிகம். ஸர்வம் ஸ்வதந்த்ரமேவேதி
தம் என்கிற அஹிதாநங்களை என்னபடி. இதனாலே ப்ரம்ஸித்த நிராவா
யிகஸம்பாயத்தை கழிக்கிறதென்று அபவர்க்கத்துக்கு அர்த்தமென்
னபடி. (அஹங்காரேதி) ஸம்ஸாரபீஜத்வேந தயா உபயாக்ஷ்ரதமேவாதிகாரு
வும் ஸாரார்த்தமென்று கருத்து. விபரீதாஹங்காரம் கழிக்கப்பட்டன
வென்று உக்திகூடுமோ' அஹங்காரமாவது ப்ராக்ருததத்த்வமன்றோ, அதுகூ
டுமோக்ஷமாயியன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார்(இங்கு இதி) (ப்ரக்ருதே
தி) அஹம் நிராவாயிகஸ்வார்த்த ஜநம்ஸர்வம் தேநிராவாயிகசேஷஸ்தமே
ன்கிறஜ்ஞாநம் என்னபடி. விவேகஜ்ஞாநத்தாலே கழிவதென்றென்றால் மோ
க்ஷதசையிலும் அநுவர்த்திக்குமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்மேதி)

ஸா - கா ॥ ஜிஹ்வாதேஷதயாஸிநாய விஷயஸ்ய அஹங்காரமமகார
ரூபவிசேஷஸ்ய விசேஷ்யரவஸ்வேதஜ்ஞாந (இப்படீத்யாதிநா) நந
நாதிகர்மவ்யவஹாரஜீவாவிநாஸ்தாவரகார சப்தவாச்ய ப்ராக்ருதத்ர
சப்த நஷ்ஹ இத்தித்யாநாத்ர நிவர்த்யா அஹங்கார நிவர்த்ய ஸ்வரூ
பத்ஜநத்ராஹ (இங்குகழிக்கிறேத்யாதி) தத்த்வாந்தராஹங்கார மமகார
யோ ஸ்வஸித்த்யாநேநிவர்த்தியிதுர்மஸக்யத்வாத் துரியாஜ்ஞோபதுர்த்ர
வேதாந்தபோநாவஸ்ஜநத்ரஜ்ஞாவாயிகமேதேவராஸ்ர்யநா
வ்ருத்தாவதி காயநிவ்ருத்திஸ்வபோஸநிநாநஹ வாதவி தவேஷ

௫௦ || ஸம்பந்தம் இவனுக்கழியாதிருக்க இதின் கார்யங்களாய் ஸ்வபாவங்க-
ளான அஹங்காராதிவ்யாதிகள் ஔஷதாதிகளாலே ஸித்தமான விவேகமாகி-
ற ரஸௌஷதவிசேஷத்தாலே கழிகிறன. தனக்கநுசேஷத்வம் ஸ்ரவணத்தில்

ஸா-டீ || இவ்வஹங்காரத்வம் ப்ராக்ருதஸம்பந்தநிபந்தநமாகையால்
அது நசியாதே ப்ராக்ருதஸம்பந்தம் நசிக்கக்கூடுமோவென்னவருளி-
ச்செய்கிறார் (இவ்வவிவேகதி) (வ்யாதிகளிதி) ஸ்வநிதாநஸம்பந்தாவஸ்தாநத்திலு-
ச்செய்தேயும் ஔஷதவிசேஷத்தாலே வ்யாதிகள் நசிக்குமாப்போலே
இங்கு அஹங்காராதிகள் நசிக்குமென்னபடி. (கழிகிறன) கழியாநிற்குமென்று கருத்தெ-
ன்னபடி. இப்படி கிம்ஸ்வித்தத்தையபாஸித்து ஸ்வபரஸாதாரணசே-
நத்வகிம்சித்கரனென்று சேஷத்வநிஷேதங்கூடுமோ, ஸ்ரவணத்திலே அநுசே-
ஷத்வம் நிவ்ருத்தமானபடியாலே ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தாலே ஸ்வசேஷத்வமு-
ம் நிவ்ருத்தமாகையாலே அநுஸ்ஸாரேண் தத்வதஸ்யாநந்யசேஷத்வம் ...

ஸா-கா || யதா ஹாநுவ்ருத்தப்ராக்ருதஸம்பந்தவிசேஷவதாமபி தத்வஸ்தோ...
ஜந்யவ்யாதிநிவ்ருத்தி ... (இவ்வவிவேகதி)
நா) ஸூக்ஷ்மசரீரதசாதியாவத்ஸூக்ஷ்மசரீரநிவ்ருத்தி ஜீவேந ஸம்ப...
ந்தேப்யஹங்காரோ ... அஹங்காரஸ்யாபக்ஷ...
நாநுவ்ருத்திரேவ ... "ஸத்தாதிருஹதிரீயதே" இத்யாதிஷு ...
ப்ரஜயேஜ்ஞாநவிநாசநாதிக்ஷநாவ ... நதயாஸா...
வ்யாமிஸ்ருதம்சரீரஸம்பாஷ்காராதிவிசிஷ்டதேவ ...
காரகஸ்வநாஜத்வேந. "வாஸநஸிஸாவதே ..."
ப்ராணஸ்ஜஸி தேஜஸ்வரஸ்யாம் ... ஸ்வஸம்பந்தாவ ...
தாவாவச்சேஷ ... ஜதி ... ஸம்ஸாரஸ்யாவ...
வாஸிஷ்யஸ்யவஸாஸவதி "உபேக்ஷ்யாணீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்யா ...
சரீரம் ... யாவ் ... ஸர்வ:|| ப்ருஹதீகேசாநிஸம்யா...
ஜீவாயாம் ... நிவாஸ்யாக| "தஹதாரப்ரவ்ருத்தஸ்த்வம் ஹதிஸம்...
ப்ரஸ்ருதிரேணாஹ்யம்" "தேஹதாரதே ஸம்தஸம்யோக்ஷஸ...
வரிஷ்டோ ஜீவோஸம்ஹதிஸம்யோக்தாவித்யயே மஹார்ணவதிர ...
யகாமேராஜேவ விஹாரநஹாதிஸம்யோக்தாவித்ஸ்ய யோக" இத்யாதி
ச்ருதிஸ்ம்ருதிஸம்ஹதா ஹாஷாதிஜீவஸ்ய மோக்ஷம் ஸம்யக்ஸ்தா...
ஸ்வாமோக்ஷ: ஸம்யக்ஜ்ஞானஸ்ய ப்ரக்ருதியோகாதிவ்யஸ்ய ஸம்யதாஸ்...
க்ஷதர: ப்ரக்ருத்யம்சாவஸ்வ ஸ்ஸம்யே ஸம்க்ஷசரீரஸம்பந்தவிவக்ஷிதா ...
தி நாநாவக்த்ரீதி பாவ:. அநுசேஷத்வவ்யாவ்ருத்திகோகாரதேவ...
ஸ்வசேஷத்வஸ்ய வ்யாவர்த்தகதயா ... வ்யாவர்த்தவிசேஷஸ்ய...
யோபஸ்யவத்ரூபாத் வ்யாவர்த்தகதயா நாதவி ... ஸாபேக்ஷ்யா...

கழிகையாலே தன்னைப்பற்றத்தனக்கு ... இல்லையென்று பிரித்துச்சொல்லவேண்டாமையால் ... யாய்த்தோற்றின தனக்கிங்கே தேனுமொன்றையும்பற்ற ... கழிக்கையிலே ... மாகவுமாம். ஜீவனுக்கு ... மானவையெல்லாம் ... மாகக்கொடுத்தவையிறே. ஜீவர்களுடைய ... ங்களான ... னுடைய

ஸா. ... வென்றவருளிச்செய்கிறார் (தனக்கிதி) இந்தவாக்யத்தில் ... என்று ... என்றுகருத்து. இப்படி ... களைப்பற்ற ... தனக்கு ... மானால் ... களும் ... மென்று ... மாகையால் ... தனக்கேஎன்று ... க்கும், ஒருவஸ்துவினுடையே ... ரெண்டுவஸ்துக்களிலே ... பெறக்கூடாதே ஆகையாலீஶ்வரனுக்கு ... மில்லாமையாலே யவனைபற்ற ... தோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜீவனுக்கிதி) (ஸ்வாதீநதி) ... மென்னபடி. ... ஜீவ ... தமாயிருந்தாலுமது ... மாகையாலே ... வவனுமென்றுகருத்து. இப்படி ஜீவஶேஷமான ... ங்களாகையாலே ... மாகையாலும் ஜீவர்களுடையவ ... ங்களான ஜ்ஞாநாதிகுணங்கள் ... ங்களாகையாலே ... னாலே ஸ்வாதீநமாகக்குடுத்தவையல்லாமையாலே யதுகளைக்குறித்து ... ஈஶ்வரனுக்குகூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜீவர்களுடையவிதி) (நித்யதி) "..." என்குறபடியே ... ங்களாகையாலே நித்யமாகவீஶ்வரனாலே ஸ்வாதீநமாகக்குடுத்தவையாகையாலே ... கூடும் ... ஸ்வாமித்வம் ...

ஸா. கா. ... (தனக்குஉத்யாதிநா) ... ஜீவ ... ஜீவஶேஷ ... விஷயக ... (ஜீவனுக்குஉத்யாதி) ... ஜீவ ... (ஜீவர்களுடையேத்யாதி) ... [illegible]

௨௦ || நிஷேதவாக்யங்கள். ஸமாதியிலும் ஸமாதியிலுமுண்டா ன அநித்யவிக்ரஹாதிகளிவர்களுடைய கர்மஜந்யமாயுட்கர்மநிபந்தமா யுள்ளவதிஷேதவாக்யங்கள். வ்யணவத்திலே அநந்யஶேஷத்வஞ்சழிகையா லேவாநராதாவிற்காட்டிலநந்யனை தனக்குத்தான்ஶேஷனல்லனென்னுமி டம்விஶிக்கையாலும்தான்வேறொருத்தர்க்குஶேஷமல்லாதாப்போலேவே றொன்றுந்தன்னைப்பற்ற நிரவாயிகஶேஷமன்றென்னுமிடமுமிங்கேவ ருகையாலும் வ்யணவத்தில்தோற்றுந ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தியிலே நரஸ் ஸாக்குத்தாத்பர்யமாகவுமாம. அப்போது வசிவஷ்வ யாஜ்ஞகாரத்தை ய

ஸா-ஸ்ரீ || நிரவாயிகஸ்வாதந்த்ர்யமென்றுகருத்து. இப்படிநித்யங்கள்நிஷே தவாக்யங்களானாலும்ஜீவஶேஷங்களானஅநித்யமானவிக்ரஹாதிகள்ஸம் ஸ்ருஷ்வாக்யங்களென்றுசொல்லக்கூடுமோ, நிஷேதவாக்யங்களென்னி ல் விக்ரஹாதிநாம நித்யத்வம்வ்யவஸ்திக்கும்,அநித்யவாக்யங்களென்னி ல் அந்தஃப்ரவேஶதாநிரபேக்ஷயாகில்வைகுண்டேயில்ஸதா ஸஞ் ஸம்வ்யவஸ்திக்கும் கர்மவாபேக்ஷஎன்னில்ஜாக்ருதஶயில் அநித்யவி க்ரஹாஹாவம் வ்யவஸ்திபாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார்(கஸ்மாதிதி) வைகுண்டேயில்கர்மஜந்யாநித்யஸர்வாதிவாக்யங்கள் ஸமாதியில்க ர்மநிரபேக்ஷஸர்வநிஷேதவாக்யங்களென்னபடி.(ஆனாலும வ்யணவ த்தில் அவதாரணத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யஶேஷத்வம்நிவ்ருத்தமாகையால் ஸ் வாதந்த்ர்யதயா ஸ்வஶேஷத்வநிவ்ருத்தமநணாநம் வ்யாநாநஸாபி தயா ஜ்ஞாநஸ்வாதந்த்ர்யலக்ஷணதயாவாஸ்வீயாநாஜிவிஸஹவத்ஸ்வத்வ தி ஶேஷத்வம்நிவ்ருத்தமாகையாலேநரஸ்ஸாக்குவேயஸமர்த்தம்வ்யவஸ்தியாதோ வென்னவசிவஷ்யோஜனைகளிலேஸ்வாதந்த்ர்யநிரஸிவிபானின்றுகொண் டுஸமர்த்தனமருளிச்செய்கிறார்(வ்யணவத்திலேஉதாத்திநா) நரஸ்ஸிலேஉ ந என்றுசொன்னால்ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திஶிக்கக்கூடுமோ, ததாவகஸ மில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார்(அப்போதுஇதி)(வசிவஷ்வ யாஜ்ஞேதி)

ஸா-கா || வ்யதிவஹமஸ்வத்ஸ்வஶேஷிஸ்வ்யத்யாவகாஸம் நரஸ உகா ஜ்ஞகாரநிவ்ருத்திரவ்யகாராதிவஸிக்ஷே, ததாவிஶேஷாதந்த்ர்யநிவ ர்த்யஸ்வஹஸம்யநு அகாரஸமர்த்தஸ்வாதந்த்ர்யலக்ஷணஸ்வ திஷாவகஸ்வஜ்ஞா ஹ(வ்யணவத்திலேஉதாத்திநா) நநத ஸ்வாதந்த்ர்யவாஹி வஜாஹாவேவி க்ஷாஜ்ஞஸ்ய தனிவ்ருத்திஶோயகஸ்வஜிதத்தை ஜ்ஞகாரமதாயாஸ்ஸம்பந்தஸாஜா நந்ஷஷ்டீ அநாஷ்டஜ்ஞகாரஸமர்த்த வேதாவ திஸம்பந்தீகஸ்வஸ்வாவ ஸ்யகஸ்வாதேஷ நஸ்வ ஸ்வரூபவேணநிஷேயாநாவவதேஷ்ஜ்ஞாவே வ ஜீதாஜித நிவர்த்தகஜிஜ்ஞாஸோதயாஜிஜ்ஞாவிஷநிவர்த்தஹ நிவர்த்தஹ ஸாவஸம்பந்தவிஶேஷவர்த்தஸாநேந வா அந்யாஹாரேண வா ஸாதந்த்ர்யஸமர்த்த தனிவ்ருத்திஶோயகஸ்வஜிதத்தஹ(அப்போதிதத்

॥ நஷ்ஷம் மித்ரனானெனக்கு நிவர்ஹகனல்லனென்று சொல்லிற்றுயிற்று. ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யஸஹித்து நஸ்வாதந்த்ர்யமென்றதாக வுமாம். இச்சேதனனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியாவது நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வாநுஸந்தாநம். இதுக்கடி, ஸத்தாவஸ்தையிலும் ப்ரவ்ருத்த்யவஸ்தையிலும் ஸ்வஸம்பந்தி ப்ரவ்ருத்தி பண்ணுகின்றதும் பரமபுருஷன் கொடுத்த கரணாதிகளைக்கொண்டு அவன் ப்ரேரகனுமாய் ஸஹகாரியுமாக ப்ரவர்த்திக்கவேண்டுகை. பரமபுருஷனுக்கு வ்யூஹாக்ஷரத்தில ப்ரகிருதியிலே சொன்ன ஸர்வ

ஸாமீ॥ ஸ்வரணவஸ்துகாரத்தைய நஷ்டமித்து நிவர்ஹகஸ்வத்தையுமஸஹித்தாலுக்கு ஸ்வாஹமென்று கருத்து. இந்தவக்ஷத்தில் கர்த்ருத்வ ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸம்பவியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாதந்த்ர்யதி) இங்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமாவது ஸ்வதந்த்ர கர்த்ருத்வமென்று கர்த்ருத்வாநுஸந்தானத்தாலே கர்த்ருத்வமன்றோ, ஸ்வாதந்த்ர்ய நிஷேதம் கர்த்ருத்வ நிஷேதபர்யவஸிதமாகையாலே சேதனத்வம் ஸம்பவியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இச்சேதனனுக்கு இதி) (நிரபேக்ஷ இதி) ஸாபேக்ஷ கர்த்ருத்வமிருக்கையாலே சேதனத்வ ஸம்பவமில்லையென்று கருத்து. ஸர்வ ப்ரவ்ருத்திகாரியானவிவனுக்கு நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வாநுஸந்தானமை கூடுமோ? ப்ரளயதசையில் ஸர்வப்ரவ்ருத்திகாரித்வமில்லையென்றில் ப்ரளயதசையிலில்லாவிட்டாலும் ஸத்தாதசையிலும் ப்ரவ்ருத்திதசையிலும் ஸர்வப்ரவ்ருத்திகாரித்வமுண்டே என்னவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கடி இதி)(இதுக்கு) நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வாநுஸந்தானத்துக்கு என்னபடி. இப்படி ஜீவனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையாகில் ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரேரணைமன்றிக்கே ஸ்வாதந்த்ர்யாநுஷ்டானமில்லாமையால் வ்யூஹாக்ஷரத்தில் சொன்ன ஸர்வரக்ஷகத்வம் ஜீவஸ்வாதந்த்ர்ய நிரபேக்ஷமாகையால் ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பவம்வாராதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (பரமபுருஷனுக்கு இதி) கரணாதிகளைக் கொண்டு வாஹவ

ஸாகா॥ இநாத்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸாதக நஷ்டம் ஸ்வாஹ ஸஹஸ்ரவேதநதேஶகஸர்வஸ: நநஸ்வாதந்த்ர்யகர்த்ருத்வாதிவஸ்தவ உபக்ஷ்யதாநுஷ்டாநஸஹஸ்ர ஸ்வதந்த்ர கர்த்ருத்வ ப்ரேக்ஷாநு ஸஹித்யுக்ஷஸ்வாதிக பக்ஷம் நிவர்த்தித்த நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வ ப்ரேரக ஸ்வாதந்த்ர்ய வர்த்த ஸ்வாதந்த்ர்ய நிஷாநுஷ்டான (இச்சேதனனுக்கு இதி நா) நவேதனஸ்வ வாயாநுஷ்டாநவி நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வாஹவேதன நஷ்டாநவி ரக்ஷித்வ வாயவிஸ்வரோவாயா ஸ்வதந்த்ர ரக்ஷித்தி உபர்யநு ஸர்வரக்ஷகத்வ ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பவாரிதி (பரமபுருஷனுக்கு இத்யாதிநா) வஸ்வதேஶஸிதஸ்வ கர்த்ருத்வாஹ

ஸூ|| க்ஷகத்வம் உபாயாயிகாரிகள் பக்கலேதேனுமொருவுபாயத்திலே ப்ர ஸிப்பித்துக்கொண்டே வரக்கடவது. ஜீவன் ஸ்வரக்ஷணார்த்தமான வுபாயா நுஷ்டானத்திலும் பராயீநகர்த்ருத்வாகையாலும் இவ்வுபாயமநுஷ்டித்தாலும் ஸம்பந்தாநுரூபரக்ஷைபண்ணுவான் ப்ரஸந்நன ஸர்வேஶ்வர னாகையாலும் ப்ரமாணத்தில் ப்ரக்ருதியாலே சொல்லப்பட்டவனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வமே இந்நமஶ்ஶப்தத்தாலும் அங்கீக்ருதம். இப்படி ப்ரமாணதாத்பர்யத்தாலே ப்ரதிபந்நமான ஈஶ்வரனுடைய நிருபாதிகஸர்வ ஶேஷித்வமும் ஜீவனுக்கேதேனுமொன்றையும் பற்ற நிருபாதிகஶேஷி

ஸா-ஶ்ரீ|| ஸிபக்ஷகர்த்ருபராயீநஸ்வவ்யாபாரணாயீநஜீவவ்யாபாரஸாபேக்ஷமாகை யாலதிவ்யஸம்ஶயமில்லையென்று கருத்து. இப்படிஶம்ஸாரரக்ஷகத்வம்ஜீவவ்யா பாரஸாபேக்ஷமாகில் ஜீவனேஸ்வவ்யாபாராநுஷ்டாநத்வாராஸ்வரக்ஷகனு கையால் ப்ரமாணாக்ஷரப்ரதிபந்நரக்ஷகத்வஸம்ஶயம் வாராதோ? கின்னு ஸர்வ ரக்ஷகனானவனுக்கே நான் ஶேஷன் ரக்ஷ்யன் என்று சொன்னால் தத்த்வா ர்த்தம்த்ருயமும் விஶமாகையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யநிஷேதக நமஸோ வை யர்த்யமும் ப்ரஸம்ஶயாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஜீவனிதி) ஜீவன் ரக்ஷணோபாயத்திலும் பராயீநகர்த்ருவாகையாலும் ஸம்இந் ப்ரதாநாநுரூபரக்ஷையை தான் பண்ணிக்கொள்ள மாட்டாமையாலுமீ ஶ்வரனே ஸர்வரக்ஷகனென்று விஶதித்ததென்கை. இந்நமஶ்ஶப்தத்தாலும் ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திபர நமஶ்ஶப்தத்தாலும் க்ரமத்துக்கமன்றிக்கே ஶப்தத்தா லும் அங்கீக்ருதமென்று கருத்து. யதா நமஸ்ஸ ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திப ரமாகில் ப்ரணவவிவரணம் நமஸ்ஸென்குற ஸம்ப்ரதாயம் விரோதியா தோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜீவனிதி) ப்ரமாணாக்ஷரப்ரதிபந்நரக்ஷக த்வ அங்கீகாரணார்த்த தயா தத்விவரணார்த்தமென்று கருத்து. இப்படி யாகில் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யஶேஷத்வநிவ்ருத்திபரம் நமஸ்ஸென்குற ப்ரபந்நயோஜ னையில் ப்ரணவவிவரணநமஸ்ஸென்குறது விரோதியாதோ வென்னவரு ளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) ஜீவன் சிலவஸ்தாஶங்களைக்குறித்து நிருபா திகஶேஷியாகில் ஈஶ்வரனுக்கு நிருபாதிகஸர்வஶேஷித்வம் விஶியாதிறே யென்றுகருத்து. இப்படி ஸம்ஸ்காரஉத்தரணாதிகளைக்கொண்டு என்குறவிட

ஸா-கா|| ஏவமேகமேவைக த்ருக்வாஸிஸைருபாயெஷ்ட்நுஷ்டாத்ரு க்வாஸிஸைஸ்வஶேஷத்வாரக்ஷகத்வயோரஸிவ்ப்ரஸம்ஶயவிஷ்ணுதோஹவ தி. நமஸ்ஸ நுபவஸ்யைதத்ப் ப்ரணவஸஞ்சிக்ருஷ்ஷ ஸம்விஜ்ஞாநவி த்யாதிஷிப்ர த்யக்ஷாவிரூஷஸ்யவ்வ ஶப்தஸ்ய ப்ராணாம்ஶ்சோரஸ் ப்ரத்யக்ஷணவ ஜீவாநாம் ஸ்வாதந்த்ர்யஶேஷித்வயோர்ஹணாஸ் க்யம் ப்ரணவநமஸோரர்த்தாஸ்யவரத்வஹேது "ஸ்யு-வைஹோஹ" இத்யாதி ஷ ஹாத்வம் த்ரக்ஷஹஸ்யம் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞித்வ தந்வஸ் ஔபாயிகஹஸ்யா

ஶ்ரீஸுகமுங்கழித்தமுன்புற்றயொஜனையாலேஷ்வீக்ருதமாயிற்று. இஜ்ஜீவ னுக்குள்ள ஸ்வாதந்த்ர்யமும் "பராத்து தச்ச்ருதே:" என்கிற ந்யாயத்தாலே நிரூபாதிகஸ்வதந்த்ரனாய் ஸ்வாமியாய் வ்யாப்தனான ஸர்வேச்வரனடியாக வந்தது. அப்படியே வஸ்துக்களைப்பற்ற இஜ்ஜீவனுக்கு சேஷித்வமும் நிரூபாதிக சேஷியானவன் ஸ்வாதீனமாகக்கொடுக்க வந்தது. ‖ *‖

ஸா-தீ‖ த்தில்கர்த்ருத்வாதய: காரணாதிகளீச்வராதீனங்களென்றுதோற்றினாலும் கர்த்ருத்வமீச்வராதீனமென்று தோன்றாமையால் அதுஸ்வதஸ்ஸித்தமாகையாலே ஜீவைக சேஷமாகையாலீச்வரனுக்கு ஸர்வசேஷத்வஹானிவாராதோ, இனி ஸர்வேச்வரனாலேகர்த்ருத்வாம்சமும் ஸ்வாதீனமாகதத்தமென்றிலப்போது கர்மவிதானங்களுக்கீச்வரன் கர்த்ருத்வசக்தியை குடுக்கலாகாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இஜ்ஜீவனுக்குஇதி) (நிரூபாதிகேதி) ஸ்வதந்த்ரதயா நியோஜ்யதயா கர்மவிதானங்களுக்கு கர்த்ருத்வவ்யுத்பாதனம் பண்ணவில்லை என்று கருத்து. யதா ஸ்வாதந்த்ர்யலக்ஷண கர்த்ருத்வஞ்சொன்னால் கர்த்ருத்வாம்சத்தாலேஸர்வேச்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு ஸங்கோசம் வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இஜ்ஜீவனுக்குஇதி) ஸ்வாதீனமாக குடுக்குறதுவும் ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமாகையாலே ஸர்வேச்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்குக்கொறை இல்லையென்று கருத்து. நிரூபாதிகஸ்வதந்த்ரனானவீச்வரனாலே வந்தது என்று இவ்வளவோதஞ்சொன்னால் தத்ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஜீவப்ரயோஜனைககார்யமாகில் ஸர்வசேஷித்வஹானம் வாராதோவென்குறசங்கை வருகையாலே ததாரணாய (ஸ்வாமித்வேதி) ஆனாலும் ஸர்வப்ரயோஜனையில் ஈச நிரூபாதிகஸ்வாமித்வமில்லை என்று நிஷேயத்தால் ஸோபாதிகஸ்வாமித்வமுண்டாகையாலதனாலே ஸ்வசேஷத்வத்துக்கு ஸங்கோசம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அப்படியேஇதி) யதா "நஈச" என்றுஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாமித்வநிஷேயங்கூடுமோ நிரூபாதிக ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வாமித்வநிஷேயங் கூடுமென்னில் ஜீவனுக்கு வர்ணாச்ரமாதிக கர்த்ருத்வத்தில் வர்ணாச்ரமாதிவிசேஷாம்சங்கமௌபாதிகமானாலும் கர்த்ருத்வஸாமாந்யம் சக்திதசையிலுமிருக்கையாலே கர்மௌபாதிகமன்றே. அப்படியே சேஷத்வமும் சக்திதசையிலநுவர்த்திக்கையாலே கர்மௌபாதிகமன்றேவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜீவனுக்குஇதி) (அப்படியே இதிவ வாக்யத்தாலே) பரஸங்கல்பாயத்தத்வமே ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாமித்வங்களுக்கு ஔபாதிகத்வமென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வேச்வரனாவே நிரூபாதிகஸர்வசேஷியென்றும் நிரூபாதிகஸ்வதந்த்ர

ஸா-கா‖ வாயிதஸர்வஸ்வாமிவர்த்தநே நகொசிஷ்டோஷ இத்யாஹ ப்ரயனாஹ (இஜ்ஜீவனுக்குள்ளே த்யாதி) ஸ்வஸ்வதஸ்ஸர்வேச்வரத்வேத ப்ரணவஸ்வாமித்வஸாரஸ்யஸர்வஸ்வாமித்வாம்சமுபாஸனநிர்வாஹநாய ஸர்வசேஷ்யது

௩௪ ‖ [illegible] ‖ [illegible] ‖ * ‖ லோகத்தில் [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யங்களையும் [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யங்களை [illegible] தங்களாயுந்தோற்றுகிறது, [illegible]. இங்கு [illegible] வாக்யங்களிலே சொன்ன [illegible]

ஸா-டீ ‖ மென்றுஞ் சொன்னது கூடுமோ; அப்போது [illegible] விசிஷ்டன் [illegible] மென்றும் [illegible] ஞ்சொன்னது விரோதியாதோவென்கிற [illegible] வை [illegible] ந்துக்கொண்டு [illegible] த்தைகாரிகையாலே உபஸம்ஹரிக்கிறார் ([illegible] இதி) இங்கும் ஶ்ரீவிசிஷ்டனுக்கே ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகள் சொல்லுகையால் விரோதமில்லையென்று கருத்து. [illegible] ஜீவஸ்வாதந்த்ர்யம் [illegible] மென்று கருத்து. [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யம் [illegible] ருகில் [illegible] கூடுமோவென்கிற [illegible] என்று சொல்லக்கூடுமோ? [illegible] யில்லாமையாலே [illegible] கூடாதே யென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible] இதி) [illegible]. ஸ்வாதந்த்ர்யநிஷேதத்தாலே [illegible] த்தாலே [illegible] வ்யாபாரரூபமும் [illegible] மென்று கருத்து. இப்படி தனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்யநிஷேதம் [illegible] மென்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது தனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்யங்கள் லோகத்திலே [illegible] மாயும் [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யங்கள் [illegible] மாயும் தோற்றுகிறது விரோதியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (லோகத்திலிதி) [illegible] யென்று சொல்லுகையாலே லோகத்தில் [illegible] த்துக்கு [illegible] மே [illegible] யென்று கருத்து. லோகத்தில் என்றது விஷயஸப்தமீ. [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யங்களென்னபடி. லோகத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்ய [illegible] களுக்கு [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யம் [illegible] மானாலுமிங்கு [illegible] களுக்கு [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யங்களை [illegible] மாகச்சொன்னது கூடுமோ? "[illegible]" மென்கிறபடியே யதுகள் [illegible] ங்களன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇதி) (இங்கு) [illegible] என்னபடி. [illegible] மானால் அ

ஸா-கா ‖ [illegible] (ஶ்ரீஇதி) [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்ய [illegible] (லோகத்திலிதி) [illegible]

ஶ்ரீ || ஸ்ரீ தலைவ ... த்ராதிகளிற்படியே ஸ்வரூபவைப்ரவங்களாகையாலே த ஜ்ஞவித்துக்களுக்கநுகூலங்கள். இப்படி ... ரந்கள் ஸித்திக்கையாலே "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தவிமல" னென்கிறபடியே ஸ்வதாத்ரு ஜ்ஞான பெபக்ஷிக்ஷி விநியோகமானபடியாலே த தீயசேஷத்வமுமிங்கே ஸித்தம். ஶேஷியுமாய் ஸ்வதாதாவுமாகையாலே ஸம்பூர்ணவிவராத்மாவைத்தனக்கு நல்லரான வடியார்க்குந் தன்னுகப்பாலே ஶேஷமாக்கினல் இது வராஷ்டமன்றென்ன வொண்ணுது. விலக்கவு

ஸா-தீ|| தலைவருக்குமநுகூலமாகத்தோற்றவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (தத்வவித்துக்களுக்கு இதி) பாஹ்யஜநங்களுக்கு ஞானமே ... யிலாமையாலே ஸர்வருக்குந்தோற்றவில்லை என்னபடி. இப்படியநந்யாஹா நிரவயாயிகஸாத்வஶேஷத்வமும் நிரவயாயிகஸ்வாதந்த்ர்யமும் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களிலே ஶப்தங்களாகில் வாக்ய ... வசநத்திலே ஸாத்வதஶேஷத்வம் ... தப்ரமாணமென்று சொன்னது விரோதியாதோவென்ன வருளிச்செய் கிறார் (இப்படி இதி) (அடியார்க்கிதி) (அடியார்க்கு) ஸ்வாமிகளுக்கு ஸாத்வதர்களுக்கென்னபடி. (என்னை) அடியேனை (ஆட்படுத்த) தாஸனாக்கப்பண்ணின (விமலன்) நிர்மலன் ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தாநுஜ்ஞனானவனை தனக் கதிசதனைவநந்யனுக்குதாஸனாக்குறது ஸம்ஶேஷிகளிருந்தால் கூடா மையாலே நிர்மல்ய ஸித்தமென்று கருத்து. தத்வஜ்ஞவாதந்த்ர்ய வாராஸ்ரங்கள் ஸித்திக்கையாலே என்குறது ஸ்வதந்த்ரஶேஷிக்குஶே ஷவிநியோகாநுஜ்ஞானபடியாலே என்குறதுக்கு ஹேது என்று கரு த்து. இங்கு நிர்வாஹம் என்னபடி. இப்படியநந்யாஹ நிரவயாயிக ஶேஷத்வத்தை இவன் ஸம்பூர்ணமாய் ஸாத்வதவிஷயத்தில் ஶேஷத்வம் தனக விநியோகிச்சாலது ஸ்வாதந்த்ர்யமென்று திமிறும்படியாயிருந்தோவெ ன்னவருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷியுமாயிதி) நல்லரான "ஸாதவோ வைஷ்ணவ" மென்குறபடி அதிசதரான என்னபடி. (ஸ்வாதந்த்ர்யமிதி) ஶேஷி யுகப்பே ப்ரயோஜனமென்று இருக்கையாலேயும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தா லேயுமென்னபடி. இப்படி ஶேஷத்வம் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே ஸாத்வத ஸ்வாதந்த்ர்யமென்று ... ஸ்வரூபநநுஹஸ்வஶேஷத்வமனைவநந்த விநியோகிக்குறது ஸங்கதமன்றேவென்ன வருளி

ஸா-கா|| ஸாத்வதஶேஷத்வ ... ஸாத்வ ... வாயிக ஸ்வாமிஸ்வதாதந்த்ர்யாஹ்ருத ... (இப்படி ...) (அடியார்க்கி ...) ... ஷஸ்வாநதிநிதரிஷ ... ஸாத்வ ... ஷத்வாவாதி ...

சே॥ சேமான் [illegible]. சேஷிபாகையாலே ஜஷ்டவிந்தொழத்துக்குப் ப்ராப்தன்.
ஸ்வ[illegible] ரூஜைகயாலே யிதுக்குப ஸம்பந்தன். "மற்றுமோர் தெய்வமுளதே
ன் [illegible]ருப்பாரோடொத்திலே னுற்றதுமுன்னடியார்க்கடிமை" யென்கிறபா

ஸா-ஸ்ரீ॥ ச்செய்கிறார் (சேஷிபாகையாலே ஜக்ராதி நா) ட ஜாவை ஸிஷ்டவாக்ய
த்தில் சேஷியாய் ஸ்வதந்த்ரனுமாய் என்றுவிசேஷணத்வயா விந்யொ
ஜகவேவாவயக்ஷ்மாகச்சொல்லவேணுமோ ? சந்த்ரரம் சேருமோவென்
னஉஹயவாஸம்த்ரமவலாஷிக்கிறார் (சேஷியாகையாலேஜக்ராதிநா) ஸ
ஜஸம்யாவஸ்வாஷிக்கும் சஸ்வதந்த்ராஸஜஸம்ஸ்வாஷிக்கும் விந்யொஜகவங்கூடா
தென்றுகருத்து. இப்படி நஸ்வ்லீலேஸத்தெவாரதந்த்ரியா நஜெவெ
நஹாமவதசேஷகவம்விஜமென்று சொன்னதுகூடுமோ ? ஸலெவம்ஸ்வரன்
ஸளியிலே ஸாஸம்மாக திருவஷ்டாக்ஷரத்தை க்ரஹித்து ஜம்த்ராஸம்
த்தைவெளியிட்ட திருமங்கையாழ்வார் "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்
கடியேனொருவற்குரியேனே" வென்று வ்யணவாஸம்ராத்ரம் ஸாஷித்தத
ன்றிக்கே நஸ்வ்லூக்கு ஸாமவதசேஷகவாஜ்யம் ஸாதிக்கவில்லையே
ஆகையால் சஸாவ்யஜாயமாக நஸ்வ்லூக்கு ஸாமவதசேஷகவத்திலே தா
த்பர்யஞ்சொல்லக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமோரிதி) (ம
ற்றுமோர்தெய்வம்)வேறொருதெய்வம் (உளதென்றிருப்பாரோடு) தெய்வ
தாந்தரம் சேஷிபாக நமக்குண்டென்றிருப்பாரோடு (உற்றிலேன்) உற்
று) ஸம்வந்தம் (இலேன்) உறவிலேன் (உற்றதும்) ப்ராப்தமானதும் ஸா
ந்த்ரதமானதுமென்னபடி, (உன்னடியாருக்கடிமை) உன் ஜாஸர் விஷ
யத்தில் ஜாஸ்யமென்னபடி. இங்குஉற்றதுமுன்னடியாருக்கடிமை யென்
குற விடத்திலுமிவ்வஸம்ங்கண்டுகொள்வதென்று ஸூத்ரகாரன்சொல்
லாதே என்குற பாட்டிலுமென்று சொல்லுகையாலே இந்தபடி "நின்திரு
வெட்டெழுத்தும் கற்று நான்" என்று சொல்லுகையாலே இந்த பாட்டு
ஜீவைம்த்ராஸம்கஸ நமென்றுகொள்ளவேண்டுகையால் "கண்ணபுரமொ
ன்றுடையானுக்கடியே" னென்குறவிடத்தில் வ்யணவாஸம்ம் கதிதமான
படியாலே இது நஸ்வ்லீனஸம்விவரணமென்குறவஸம்ம்ஸம்விதம். ஆகையா
லிந்த நஸ்வ்லீனஸம்மும் ஸாவ்யஜாயஜெயமென்றுகருத்து. இப்படி "ஸ்ரீ
ஶாநு ஸ்வதந்த்ரஸ்வாஜீவ" என்று ஸ்ரீஶானே ஸ்வாஜீ சந்த்ரஸ்ய ஸ்வாஜ்யமில்லை.
என்று ஸ்ரீஶானேஸ்வதந்த்ரன் சந்த்ரஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையென்று வ்யணவநஜ
ஸ்வ்லூக்களுக்கு ஸாமாஸம்மென்றும் ஸாமவதசேஷகவம் நஸ்வ்லில் ஸஷி

ஸா-ஸா॥ ஷகவஸ்ய ததீயபயம்தெகவஜெக்ஷாதெவதாந்தரசேஷகவவ்யாவ்ருத்தெ
ரவிததீயவர்த்ஜெஹயொஸ்லாவஜாயிககவஜவ்யாஹ (மற்றுமோரித்யா
திநா) தஷ்டிஸ்ரேணாவிகாவநதெவதாஸ்தீதிசஜ்வஸ்தினாஹம்ஸம்
வந்ஸ்வஜாஸாநாம்ஜாஸ்யஞ்வ்ருத்தவாரிதஸம்ம். ஹவம்ஸ்வாமிநாஸ்வாத

ஈஶ ॥ ட்டினுமிவ்வர்த்தங்கண்டுகொள்வது. ॥ * ॥ ஸ்வஸ்யைவ பரேஶஸ்ய
தாதீந்யவஶாத்தந: । ஸர்வஸ்ருஷ்டஶேஷத்வம் ஸ்வஸ்யாபி ஸ்வீக்ருதவாந் ॥
ஶரணாகதிகேஹி விஷயே ஶரணவரணஸ்ய விஹிதந: । ராமோ ராமாநுஜ

ஸா-நீ ॥ தாத்பர்யமென்று சொன்னது கூடுமோ ? அப்போது ஸர்வேஶ்வர
ன் தானே பிராட்டியோடேகூட க்ஷேத்ராதிஸாதந விஷயத்தில் ஶாஸ்த்ரம்
விஹித்ததுவிரோதியாதோ? ஸர்வஶாஸ்த்ரதாத்பர்யவிஷயமாகஸாதநத்தை ஶா
ஸ்த்ரமநுமதித்தால் ஸர்வஜ்ஞாஸக்தாவிஶேஷாஜ்ஞாதாஜ்ஞாவிஷயத்திலும்
ஶாக்ஷிகவிஷயத்திலும் ஶாஸ்த்ரம் ப்ரவர்த்தியாதோ, ஸ்வதந்த்ரஶேஷி நிய
ந்தாயி நமாக ஸாதநஶாஸ்த்ரம் ஸ்வரூபப்ராப்தமாகில் ஶரணாகதஸா
தநவிஷயத்தில் ஶரணவ்ரதமாக ஸ்வஸ்யா ஶாஸ்த்ரம் ஸ்வரூபவிரோதி
மாக ப்ரஸாதியாதோ? ஸ்வதந்த்ரப்ரவ்ருத்திஸங்கல்பாயி நமாக ஸாதநஶா
ஸ்த்ரமாநீகரித்தால் பரஸ்வ ஸாதநானுக்கு ஶாஸ்த்ரப்ரதிபாத்யஶ்ரு
யஸ்யமாகையாலே விரோதமன்றோ,வித்யாதிஶங்கையில் காரிகைகளா
லே உக்தாநுக்தார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸ்வஸ்யைவேத்யாதி
நா)பரேஶஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஸ்வஸ்தாந க்ஷேத்ராதீநப்ரதி ஸ்வஸ்
யைவ ஶேஷபூதஸாதநத்வப்ரயுக்தபாஸ்வஸ்யைவ நத ஜீவஸ்ய
ப்ரவேஶ்யா கிம் ந ஸ்வரூபப்ரயுக்தஶேஷித்வஸ்ய விரோதியோ நா
ஸ்தீதி பாவ:. (நந) கஸ்மாத் ஸாதநத்வேபேக்ஷ (தாதீந்யவஶாத்) த
த்தாரதந்த்ர்யவஶாதேவேதிநஸர்வத: ஸாதநத்வபேக்ஷஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய
ப்ரயுக்தா ஜீவாநாம் ஸாதநத்வஶேஷத்வம் பாரதந்த்ர்யப்ரயுக்தமித்யே
வேத்யம் (நநு) கஸ்மாத் ஶரணாகதஸாதநவிஷயே ஸ்விஷ்டஷ்டத்வம் ஸ்வஸ்
யாபி ஸர்வேஶ கஸ்மாத்ஸ்ருஷ்ட்வா பரஸ்யாபி சதுர்வ்யோஜிகே திஸாவ:.
ஶரணாகதவிஷயே ஸ்வஸ்யாக்ருதம் ஶேஷத்வம் வ்ருணக்ருதம் ஶாஸ்த்ரீ
திப்ராபஸ்யகாலதிதிதஸ்த்ரவாத்யதி (ஶரணாகத இதி)(ராமோ)
ராமோ ஶரண்யம் ரேயதிதிராத்: ஶரணாகத: தஸ்மிந்ராமாநுஜஸ்ய
"கஸ்யாபவேயோ ஹ்யதா ஶரணம்பாஸ்யோ வாமத" இதிவர்ண
ஸாரஸ்யேஷீந: ஸாதநதஸ்ய ஶரணாகதஸாதநவிஷயேஶாஸ்த்ரம் ஶ
ணக்ருதாவவேக்ஷிதாஸ்யஸ்யாகவிஶரணமபவ்யோஜக: கத: ஶர
க்ருதேதஸ்யாப்ர்யக்த்வாக்ருணக்ருதத்வீத்யர்த்தே ஸர்வத: ஸ்வஸ்யா ஸ்வ
ஸ்த்ரஶேஷத்வா வேத்ருகஶேஷத்வேவி காரேதா நஸ்யாத் ஸர்வதயீநதயா

ஸா-கா ॥ த்ரயஸாதநஶேஷத்வப்ரஸாத்யஸ்வ்ய ஶேஷிணாஸ்வ
தாவிஸாதநஶேஷத்வாத்ஸ்வஸ்ய ஸாதநஶேஷத்வம் கேஶ்தீகாந்த்ர
யஸ்ஸிதிதிஶப்தயநு காந்தாயீநத்வரூபவஸ்யாவி தஸ்ய ஹோந்த்ருதே
திதாநாஸாதவேதா ஸாதநஶேஷகே ப்ரகாஶதித்ராஹ(ஸ்வஸ்யை
வேத்யாதிநா)(தாதீந்யவஶாத்)ஸர்வஶேஷத்வமுபாத்தித்ர்யம்.வ்யவஸ்

[illegible] ‖ இப்படி [illegible] ஞனசேஷியிட்ட வழக்காய்ச்ச [illegible] ருக்கிறவி வனுக்கு அவனாலே [illegible] ம்பெறவேண்டுகையாலே அவனுடைய [illegible] த்திலும் [illegible] த்திலும் விபக்ஷபாகச்சொ

[illegible]

இப்படி "[illegible]" என்றுசொன்ன[illegible] துகூடுமோ, [illegible] மான [illegible] ஞ்சொல்லாதே [illegible] [illegible] மன்றோ, "[illegible]" என்று [illegible] [illegible] யும் வில்லையாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்ப டி [illegible]) [illegible] னிவனுக்கு [illegible] கூடுமோ, [illegible] தாவன்றோ, [illegible] மென்கிறது கூடுமோ, [illegible] மென்று [illegible] முண்டாகிலன்றோ இப்படி சொல்லலாவது என்னவருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய [illegible]) [illegible]

[illegible] ‖ [illegible] (இப்பட [illegible]) "[illegible]" [illegible]

ஒ^ ||ல்லுகிற ஶரணவரணமிங்கே ஸம்ஹிதம். (ஸ்வ-ஸ்வஸம்வர்ணமுபாயாரணை
வரணமுபயெந்த்ராந்தம் பிரியாமையாலேயொன்றைச்சொல்லும் ஶப்த
ங்களிரண்டும் விவக்ஷிதம். "யஸ்மிந்தே யோ ஹ்ருஷீகேஶ் ஸ்வாத்ய
தெத்கர்மா| ஸவஸ்ஷ ஸ்வாஷ்வ்யஸ்வ ஸம்ஜாதாக்ஷஃ|| ஸவெ
ஷாமேவ லோகாநாமவிதாதா வரோபவ| ஸ்ம்ஸ்நுஶரணம் ஶரண்ய
ஸாராக்ஷ்ஷ்ஸா" என்று உபதேஶிக்க "ஸமஸ்தஸ்யஸ்பாயமாய்
ஸா-ஸ்ரீ|| ஜையிருக்கிறவிவனுக்கு அவனலே ஸாக்ஷாத்ப்ரயோஜநம் பெறவேண்டு
கையாலேஜ்தி, உபாயாஶரஸ்யாநாமனுணனிவனுலேயென்னபடி. ஏதத்
ஸம்ஹிதத்திலே ஸ்வாஷ்டாக்ஷரத்தைக்யம் நூலிலே ஸங்க்ஷேபமுஞ்
சொன்னால் ஸ்வபாவோபாயாந்த்யஸ்ய நிர்யாநேஹதலதந்த ஶரண
ஸரணாத்ஸம்ஸ்லிஷ்டமென்னபடி, ஶரணவரணம் ஸம்ஹிதமானாலும் ஸ்வ
ஸ்வரூப ஸம்வர்ணவிஶிஷ்ட ஶரணவரணமே உபாயமாகையால் ஸ்வரூப
வஸம்வர்ணஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ
ம்வர்ணமுதி) ஸ்வரூபவஸம்வர்ணமுக்ஷ்ம்லிஜமென்றுகருத்து. யதாவ
பீஶரணாஷ்ஸமாக ஷயத்திலும் வரஶ்லோகத்திலும் விஶதமாகச்சொல்லு
கிற ஶரணவரணமென்குறது கூடுமோ, ஶரணவரணமாவது உபாயஸ்வ
வ்யாஷ்ஷ்நமன்றோ, அதுஉபாயமன்றே, ஸ்வரூபவஸம்வர்ணஹ்ரு
ஸ்வஸம்வர்ணாத்மகமானமாத்ஸம்வர்ணமன்றோஸாஜ்யோபாயம், அது
விதிக்கவில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸம்வர்ணமுதி) ஸ்வ
ஸம்வர்ணமுப் ஸ்வரூபவஹயஸம்வர்ணஹ்ருஸ்வஸம்வர்ணமுமென்னபடி
இங்குஸ்வரூபவஸம்வர்ணவரமாகில் ஸந்த்ராந்தம் பிரியாமையாலேயென்
குறது சேராமையாலேயிப்படியே ஸங்க்ரஹங்கொள்ளவேணுமென்று கருந்
து. ஷஷ்யாநமானஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திமுதலானவஸம்பாஜ்யமென்றும்
வ்யாந்தயோன ஸ்வஸம்வர்ணம் ஸம்ஹிதமென்றுசொல்லுகை யவம்
ப்ரதமன்றோ, வென்னநஸ்வரூலே உபாயம் ஸாத்யமென்றுமொருயோஜ
னையருளிச்செய்கிறார் (யஸ்மிந்தே தி) வநவாஸஷ்யவிதாநு வாஜவாநு
ஷ்ட்டீயம்வாக்ஷ்ஷ்ஷ்வ்ருதி ஸாக்ஷ்ஜ்ஞபவவநம் (ஸ்வா)வஷகாணவஸ
வ (வஸ்) வ்விஜ் வஜ்ஞாயதெக்ஷணயோஜ்வ் வந்வத்ஸாயி ஸயாஜ்ய
ஷ்டெஹவாஷ்வ்யாவஸவஷதெவ்ஜாதாக்ஷஃ ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்வெணா
வதீர்ணஃ தெஸம்பாயி க்ஷம்வேம்யி "ஸவெஷாமேவ லோகாநாமவி
தாதா தாவரோபவ| ஸ்ம்ஸ்நுயக்ருஷஸம்ஹ்ருதவெ ஸ்ம்பம்யிக்ருஷ்ணஃ
வநம்ஶரணம் ஹெவாஷ்ஷ்ஷஹா ஶரணம் ப்ரவ்ருத்தி உபதேஶிக்
க ஶாக்ஷ்ஜ்ஞய நாவதேஶியாகிர்க்க (வஷஸ்தஸ்யஸ்பாயமாய்) வ்யா

ஸா-ஸா|| தக்ஷாதந்த்ரோநஶப்தஶரணவரணவாவீஸநு ஸநந்த்ராஸம
ஸ்ப்தித்ர வ்யாபாரஸம்வேத்ராஹ (ஸ்வஸம்வர்ணமுதித்ராதிநா) ஶர

[illegible] [illegible] [illegible]" என்று சொல்லுகையாலும் [illegible] த்திலே "[illegible] [illegible]" என்றுபக்ரமித்து "[illegible] [illegible]" என்கையாலும் [illegible] தானே [illegible] ஸ்தானத்திலே விஹிதமாகையாலே இது தன்னோடு தன் துவக்கறுத்துக்கொண்டு [illegible] த்திலே [illegible] மாகவுமாம். [illegible] [illegible] மாயிருக்குமென்னுமிடம் "[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] (யச) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] (விஹிதமாகையாலே இதி) "[illegible]" [illegible] ஸ்தானத்தில் [illegible] ஸ்தானத்திலே விஹிதமாகையாலேயும் "[illegible]" பென்று சொல்லப்பட்ட [illegible] ஸ்தானத்திலே [illegible] "[illegible]" இதி [illegible] மாகையாலேயு மென்றுகருத்து. ஆனாலுமிங்கு [illegible] என்றும் [illegible] என்றுமிரண்டு [illegible] மாகையாலே [illegible] கூடாதோ என்னவருளிச்செய்கிறார் (இது தன்னோடு இதி) (இது) [illegible] என்று [illegible] த்து [illegible] தன்னென்று [illegible] மானால் [illegible] மாக [illegible] மும் [illegible] க்குமென்று கருத்து. ஆனாலும் [illegible] த்திலும் [illegible] த்திலும் [illegible] ஸ்தானத்திலே விஹிதமாகையாலே [illegible] [illegible] மிருக்கையாலே அவ்விடங்களிலே [illegible] மானாலும் [illegible] பென்று சொல்லக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible] இதி) ([illegible] இதி) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible] இதி [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible] இத்யாதிநா) [illegible] [illegible] "இதி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] நிர்ஹேதுகமாக [illegible] ஸம். [illegible] பக்ஷபாதமாயிருப்பதொரு வஸ்துவாயிருக்க [illegible] பக்கலிலே [illegible] வஸ்துக்களாகக் கொண்டு ஒருவார்த்தை [illegible] கையும் [illegible] யிருப்பதொரு [illegible] யாயிருக்கிற [illegible] கொள்ளு கையும் நிர்ஹேதுகத்தாலே பெற்றதாகாதுமெனக்குரியேனல்லேன், என்னு டைய தானவ்யாபாரங்களுமெனக்கு [illegible] ன்று, இவையெல்லாம் ஸ [illegible] க்கே சேஷமன்றிவை [illegible] களெல்லாம் [illegible] த்திலே [illegible] மென்னுமிடம் [illegible] த்திலே [illegible]

ஸா-ஸ்ரீ॥ [illegible] (யவெஸ்) [illegible] (நிர்ஹேதுக) [illegible] "[illegible]" [illegible]. இப்படி வ்யவஸ்தைக்கும் [illegible] க்கும் [illegible] பண்ணிவாக்யம் [illegible] பண்ணினதுகூடுமோ, [illegible] மாயும் [illegible] மாயுமிருக்கையாலே [illegible] "[illegible]" [illegible] கூடாதேயென்ன [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யமென்னருளிச்செய்கிறார் (வ்யவஸ்தித்யாதிநா) (நிர்ஹேதுக) வ்யவஸ்தைக்கு "[illegible]" [illegible] நிர்ஹேதுகமென்றும் [illegible] நிர்ஹேதுகி என்றும் கருத்து. "[illegible]" [illegible] க்கு நிர்ஹேதுகியென்று கருத்து. ஆனாலும் [illegible] க்கு [illegible] நிவ்ருத்தியும் [illegible] நிவ்ருத்தியும் [illegible] முதலானவங்களுஞ்சொன்னது கூடுமோ? ஒருவாக்யத்துக்கொருவங்கம் விவக்ஷிக்கிறதுவிதாகையாலே [illegible] விவக்ஷைக்கிடமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (நாலுமித்யாதிநா) (நிர்ஹேதுக

ஸா-கா॥ [illegible] (வ்யவஸ்தித்யாதிநா) [illegible] "[illegible]". [illegible] "[illegible]" [illegible]

[illegible] || தப்பட்டது. இந்த [illegible] க்கு [illegible] களென்று மூன்று [illegible] களை வகுத்து [illegible] நம்பண்ணினான் " [illegible]

[illegible] இதி [illegible] யென்னபடி. [illegible] த்தாலே [illegible] மென்றுகருத்து. [illegible] ஒரு [illegible] மாயிருக்க [illegible] யன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] க்கு [illegible] மெங்ஙனேயென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) இங்கு [illegible] த்தாலே பெற்றது என்கிற [illegible] திருவாயர் [illegible] நம் பண்ணுகையாலேயும் [illegible] வத்துக்கு [illegible] வத்திலும் [illegible] நத்துக்கும் [illegible] மாகையாலே [illegible] யாமையாலேயும் [illegible] க்கு [illegible] த்தில் [illegible] மாகையாலேயும் [illegible] மென்றுதோற்றுகுறது. [illegible] ஆனாலும் [illegible] க்கு [illegible] த்திலே [illegible] ம் சொன்னாலும் [illegible] க்கு [illegible] கையில் [illegible] முண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்த [illegible] த்துக்கு இதி) (வகுத்து இதி) [illegible] மென்றும் [illegible] யென்றும் [illegible] மென்றும் விஹஜித்துஎன்னபடி. [illegible] மெடுக்கிறார் ([illegible]) ([illegible]) [illegible]

[illegible] (இந்த [illegible] த்துக்கு இதி) (வகுத்து) [illegible]

உசி॥ணதமெஶ்ருவவ்ரஸவெஷ-ூயத்ரதிஷ்டதி। ஶூஹஸ்ரீவ்யாவ்ருத்தெஜ்ரா யாநித்யவஷும்பமெத॥ ஸதஶ்ரூதநவமெஹ-ூாந்ஸ்ஷிஷ்டம் வ்ரத்யவஸாவ வெய:। ஸஜ்யாயாம்ஷா நயொயெ-ூமஸ்யூஷஸெஷ்லிஷ்யெஷ்யெத॥ ஸ ஜ்யாயாம்ஷொவலெவஸவெ-ஜ்யாயாநெகொஷ்டஃவர:। நஜ்ஜஙஜஙவ்யஷா வெநதெஷாம்தெநவஸஉநுய:॥ நஜஙவ்ய:வரஃஸ்ருவஷீஶெஷாநதொரஶர ஶிதா:। நஜ்ஜநஜஙவ்ஹாவொபம்ருவ யொஜநவஸவ-ூஸ:॥ நீவொத்ரு யொஷூஹாவொயம் நஜ்ஜநஜஙவ்தாத்ஸஃ॥ உவாயிரஹிதெநாயஃயெந

ஸா-நீ॥விதித்வெ.ஜ்யாயஷொகஷணநாஹ(ஸாமுதஉதி)யத்ரவெதநெஸா ஷுவ்ரயக்ஷெத்ஷ-ூஃ நித்யஸுதியாவஸ ஜஷம்தெஶவ்ரஸஷ-ூஸவ்யாவ்ய வருக்ஷணா. தெஶவ்ரயக்ஷெத்ஷ-ூஃ விஹஸம். ஶணஸ்ருதொத்ஷ-ூஃ வஷவஷிவெநஹிதஸ்வாதி வியவஷிவெஹஹிஸுதித்யஸ்ஷ-ூஃ (திஷ்டதி) ஜ்யாயாநித்யம்ஶஸ்ஷொவெதநஜவ்யா வ்ரத்யாவஷுபமெத தஹியா யமெஸாஹவதித்யஸ்ஷ-ூஃ. ஸத உத்க்ருஷ்டவெதநாஉநு: வெதரவஶ-ூஃ வ்ர த்யாவஉத்ஜ்யாபாமிதிவவஸ்யெஜ்ஷ்டம்.(ஸநயொஃ)உத்க்ருஷ்டாநஸ்க்ரு ஷ்டபொஶ்ருதநயொஃ(யொஶஃ) ஸம்பஸ்ஸ: (ஶெஷஶெஷிதயெஷ்யெத) ஶெஷஶெஷிஹாவஸம்பஸஉத்யஸ்ஷ-ூஃ. ஜ்யாயாநிவ கிஜ்யாயாநவெஸ உதி ஶம்காயாஹாவவிஶஜ்ஜஹாஹிஸயாஸஹ (ஸஜ்யாயாம்ஸஉதி) ஸவ ரெ ஸவெ-ூ வஹுவஃ ஸஜ்யாயாம்ஸஃ (வரஃ)உத்க்ருஷ்டஃ வண்ஸஃ வரஉத்தா ஜ்யாயாநிதிஉதஉத்யஸ்ஷ-ூஃ.(தெஷாம்)ஸஜ்யாயஸாம்(தெந)ஜ்யாயஸாவம் ஸா நஜ்ஜநஜஙவ்யஹாவெநெரவ (ஸஉநுயஃ)ஸம்பஸஉத்யஸ்ஷ-ூஃ. கொவா ஶெஷீ நஜஙவ்ய: கொவா ஶெஷஃ நஜஙெத்யத்ராஹ (நஜஙவ்ஜதி) (வ ரஃ)ஸவெ-ூத்க்ருஷ்டஃ நஜஙவ்யஃ ஶெஷீவ ஸத்ரூஹிதலெ ஸவஸ்ருஷ்டாஃ ஶெஷா நஜாரஶும்ஶிதாஃ. ஸயம் நஜ்ஜநஜஙவ்யஹாவஃ ராஜஹ்யத்ய வஃக்கிஉளவாயிஸ உத்யத்ராஹ (நஜ்ஜநஜஙவெதி) ஸயம் நஜ்ஜநஜஙவ் ஹாவஃ நவ்ரயொஜநவஸவ-ூஸஃ நஷொவாயிஸஃ ஸஷிதா நீவொத்ரு யொர்ஜீவவரயொரயா நஜ்ஜநஜஙவ்தாத்ஸஸம்பஸஃ (ஷஹாவஃ) ஷஹா வஷ்ரயக்ஷ உத்யத்ஷ-ூஃ. வணதாவதா நீவஹாவகாயவ்ருதிதஃ ஷயம்வஷர ஷாஸஷ-ூயா நஶஸ்பாஸஷ-ூஸஉக்ஷம். உஷாநீம்காயிஸாஜி நீவவ்ருத்திஸரண ஷ்ய ஶெஷிஸ்வாநஸஸஸ்ஸா நஷ்ய நஶஸ்பாஸஷ-ூஸஉஹ. (உவாயிரஹி தெதி)(உவாயிரஹிதெந) வ்ரயொஜநாஹிஷம்யிரஹிதெந (யெநஹா

ஸா-ஸா॥ வ்ய்தாத்ஸஉத்யெநநவ்ரஹீஹாவாத்தகொஸஷ-ூஷொவவத்திஸம் வ்ரவஹிதஃ(ஸதொநந்ஃ)ஜ்யாயஷொநந்ஃ(ஶெஷஶெஷிதயாயொஶஃ)ஶெ ஷிஶெஷிஹாவெநஸம்பஸஉத்யஸ்ஷ-ூஃ. வணவம்ஜ்யாயஸவ்ரஹீஹாவஹெதஃ ஶிதிஸ்ஸாஶெஷஸணஹெதஶிதாஹ (நஜஙவ்ஜத்யாதிநா)உவாயிர ஹிதெநெத்யாரஹ்யாரஜநஸவ்யாவாரஃ வ்ர ஹீஹாவஹெதஃந

[illegible]

ஸா-டீ|| [illegible]

ஸா-கா || [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௭௦॥ நநு நாமைதத் ப்ரகீர்த்திதம் । ஸ்வயமேவாயம் நஷ்ட ஸ்வஸ்ய ஸ்வஸ்ய நாஶ

ய॥ இவ தத்வஸ்ய பூர்வம் ஸ்வஸித்தமபி அவ்யவஸ்திதம் । தஜ்ஜந்ய காலபூர்வம் தத

ஸ்ய ஸ்வாவக॥ கஶ்சிதாஸநார்த்தமஸ்ய ஜ்ஞாநஶக்தி நா । ஜ்ஞாநதீப

வ்யாக்ய ஸ்வப்ரகாஶ்யத்வம் ॥ ஏதேந தத்வா ஸதீவ நவாஸ்ய

ஸாத்ய நியாமகம் । நாஶஹேதுத்வம் தஸ்ய நாஸ்தித்வஸ்ய நிவர்த்த

உச்யதே ॥ நநு ஹாநிகாலஸ்ய ஏகதேஶவிஶேஷாத்ந: । இதி பாஷ்ய

தோதாஸ்வாஸ்தீ பாநீஷிகா ॥ ஸ்வநாஶஜநகத்வே ஜநகமேவ ஸ்வ

ஸ்வஸ்வஶக்திமத்த்வம் । ஸ்வஸித்தம் ப்ரத்யக்ஷஸ்யாத்மஸ்வஸ்வத்யம்॥ த

த்வேஷு விஷயஸாதநம் (ஸ்வ) த்வ தமேவாயம (ஸ்வ) ஸ்யா । தஜ்ஜமேவ

ஸா-நீ ॥ ஆநந்தநிஷ்டாமேகதேவாமேஶ ஸஹித ஜ்ஞாநம் ப்ரமாணாநதிரேக

வா(தே) தாத்பர்யம் கீர்த்திதா. நநு ஸ்வயம் ஸ்வமேவாஸ்ய உக்த இதி நிநஶநம்

ஸஶக்திஸ்ய ஶக்தேர்வக்ஷதே (ஸஶக்திதி) ஜந்ய ஸஶக்திஸ்யஜாதம் (நி

ஶாஸ்ய) ஸஹிதஶ்ச (வே தநஸ்வத்ராதி நா) வே தாஸ்யதாஸ்ய

வஸ்யாபாவஸ்ஸித்த ஸ்வயமேவ ஹேதுக்ஷாதிவஸ்தம் நி. (ஸ்வம்) ஸ்வம் ஸதாஸி

ஏவ ஸ்வீயாதி ஸ்வஸாதி ந விஶேஷ: தஜ்ஜத்வக்ஷம் ஸம் ஸ்வஸ்வ

வாவகா விபரீதாஹங்கார ஸ்வகாரஸ்வாவகம். வஸ்தமேவ விஜ்ஞாந

நஶ்யாஹ (ஸ்வநாஶீதி) ஸ்வநாஶிவாஸநார்த்தம் யந்த்ர ஜ்ஞாநம் தஸ்ய

ஸநா ஜ்ஞாநதீபவிஷயிணீயாஸ்வதத்வஸ்த்ரதீதி: ஸஹஸஹதம்த: ஸ

ஹம்ஸ்தஜ்ஜமேவ ஸ்வீயாதி ஸ்வதத்தீதி ஸ்வஶேஷக்ஷமேதி ஏந ஏவ

தாத்ர ஏஸஹஶ ஏஷ இதிவிஶேஷஸ்தா நேதி ஸதீவ பாஷ்யவா

வஸ்வேயாக்த ஸபாஸ்ய ஜதீதி நிவாய்யதே. ஏதேந ஸதீ நபாஷ்யம் ஸ

ஷயதி (நாஹதீதி) ஸஹஸ்ய ஸஹஸ்வதம் தத்ர நாஸ்தி. ஏஷாதிகம் நநு

(ஸ்வ) ஸ்வம் வஶாஸ்யதீ ஸ்வீயஏஷாக்ஷ வாஶாத்ந ஶேஷஹேதா: இதிஸ

ஸ்ய நஷ்வஸாஸ்ய: உச்யதே (இதிபாஷ்யா) நஷ்வஸாஸ்யம் விஷயீகர்த்த

த்ய பாஷ்யா. தாஸ்வாஸ்தீ பாநீஷிகாஸ்வீய ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வபாஷ்யவா

வசந. நிவர்த்தநே ஏதேநதி பாஷ்யாவிசேஷதீ நிவர்த்திதஸ்வ

வி நஶ்வரஸ்ய நிவர்த்தகஸ்வா ஜ்ஞாயாதி ஸ்வத: நஷ்டதிவ ஶாஸ்வதீதித

ஸ்ய ஸாரஸ்வா ஸ்வஶக்த்யாஶாகாயாதாஹ (ஸ்வநாஶீதி) ஸ்வநாஶிவாஸநா ஜா

தேதத: விஸ்வமேவ தத்ஸ்வாவிஶ ஸ்வாதந்த்ர்யவிஷயேஸ்வஸ்வாவிஶஷ்ட ஸ்வவிஶேஷ

ஸ்வவிஷயேய ஸ்வா விபாஷ்யம் ஸ்வஸ்வவே ஸ்வயமேஸ்யஸிதியா ஸ்வஸ்வேத

ஏஷஸ்வா ஸ்வயமேவ: ப்ரத்யக்ஷீதநாவிஷ்ட ஸ்வதந்த்ர்யஸ்வஸ்வயம்

ஸா-கா ॥ தநவஸ்ய த்ராஹி ஸ்வஸ்திநஶ்ச ஸஹாகாரஸ்வீயம் ஸ்வகாரஸ்தா

ஹம்ஸஜதஸ்யாஸ்யநாஶ ஸ்வதந்த்ராஸ்தி த்வஸ்யதஜ த்வேயம் (ஸ்வ

ஸ்வமேதி) "ஸ்வதந்த்ராஹா ஸ்வாதீஹ" இதித்வமபூர்வமேவ ஏவம்

ஏஸ்ய நஸ்வமேதி (தத்தமேவ ஏதத்ராதி) ஸமேவ ஸ்வஸ்வாவ பாஜநா

[illegible]

[illegible] இங்கு [illegible] யோஜனையில் "[illegible]" என்று [illegible] என்று சொல்லுகிறது

[illegible]

உ௦ || இவ்விடத்தில் "நஜஹ்யா: வ்யபதேஶேஷீ" என்கையாலே நேஸ்ஸாக்குப ரசேஷித்வே ப்ரதிஸம்பந்தியென்னுமிடம் ஸ்வத:ஸித்தம். பரசேஷி இன்னானென்று தெளிகைக்காக விசேஷணாபேக்ஷயம். இங்கு "ஸர்வஸ்ய பாவ வேதாந்த ஸித்தா தத் ஈயதே" என்றும் "தஸ்யாவாதோ நிராக்ருதி:" என்றுஞ்சொன்ன வசனங்களுக்கு ப்ரவ்ருத்திக்ஷணத்தில் பாஷி வசனவ்யாதிக்ரமமும் நடக்குமாகில் ஶேஷத்வ ஸம்பந்தமும் வ்யாதிக்ரமத்தில ஸந்நிதிராதிகளுமில்லையாயிற்றுமென்று தாத்பர்யம். ப்ரவ்ருத்தி ஶாஸ்த்ரக்ஷணத்தில் பாஷிவசனவ்யாதிக்ரமமும் நடந்ததாகில் இவன்

ஸா-ஸ்ரீ || கூடுமோ, நேஸாக்கு நேநாத்ரமஸம்மென்றேவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) (இவ்விடத்தில்) நேஶ்வராத்யக்ஷ ரவ்யக்ஷணத்திலென்னபடி. நேஸ்வா நேநாத்ராத்யக்ஷயானாலும நேநம ஸம்பந்திகமாகையாலே பரசேஷிரூப ப்ரதிஸம்பந்தி ஸ்வதஸ்ஸித்தமாகையாலே தக்கம நேநாவஶ்யகமென்று கருத்து. யதா இங்கு இப்படி நேஶ்வராத்யக்ஷநங்கூடுமோ; தேவதாந்தர நேநமும் நேஶ்வராத்யக்ஷமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) (ஸ்வதஸ்ஸித்தேதி) தேவதாந்தர நேநம் கர்மவஶ்யிகமாகையாலே ஸ்வதஸ்ஸித்தமல்லாமையாலே ஸ்வதஸ்ஸித்த பரசேஷிப்ரதிஸம்பந்திக நேநமே நேஶ்வராத்யக்ஷநமென்று கருத்து. அப்போது ஸர்வஸ்வம் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கியாதோ? ஜயதே வா: ஸஹா ப்ரத்யா: என்று ஸதாவதாத்ரமமை யாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (பரதேதி) ஸர்வாநித்யாதி விசேஷணாபேக்ஷயமென்று கருத்து. ஆனாலும் நேஸ்வாக்கு ஶரணாகதிபரக ரூப ஸ்வரூபோபஜனையில் "ஸர்வஸ்யோபவேதாந்த தஸ்யாவாத ஈயதே, தஸ்யாவாதோ நிராக்ருதி:" என்றும் பரவேதாந்தரக ஸமாசாரண்ய ஸர்வஸ்யவேதாதிகளுக்கு ஶாஸ்த்ரார்த்தம் வி ஷேதகங்கஞ்சொல்லுகிறது ஸம்பந்திஜ்ஞாநமாகாதோவென்ன வருளிச்செய் கிறார் (இங்குஜ்ஞதி) இப்படியாகிலுத்தரக்ஷணத்தில யதேஷ்டஸஞ்சாரம் ப்ர ஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரவத்த்யாத்ரேதி)(இவன்ரா

ஸா-கா || த்ரா நேஶ்வராத்யக்ஷ ஸம்பந்தித ஜத்யந்ய:. ஸவஸ்ஶேஷ்வராத்ய வணநே ராஷ்ட்ரேணைவ ஸர்வஸ்வாவஸாஷேவ நந்நஸ்ய பர சேஷிகோஸ்ய தக்ஷோபஸ்யம் ப்ரதிஷ்டிதத்யஷ்யர்யந்நாஹ(இவ்விடத் திலித்யாதி)நநேவம் ஸாதாரக்கஸ்யாவஸ்யாவாஸங்ஸாவஸ்யஸம்ஶவிஷய ந ஸாராப்ரவ்ருத்திவிஷயகஸ்யா ஸ்வரூபவாதஸ்வாபாநாஸாவாஷேயக்ஷ ப்ரஸஹாதக்ஷ தாஸ்யஸம்ஸ்யாதிஸ்யத்ர தாதாபிகஸ்ஸேஷ்யவ தஸ்யாயிகாரவி வஷகஸ்ஸேநாக்ருதக்ருத்யஸ்வாவாதகக்ஷம், ஸநஜ்ஞாரஹாவிரஸ்தாஉத்தராவக்ஷ சேஷ்வேத்யஷ்யர்யஷணாஹ(இங்குஸர்வஸ்யேத்யாதி)ஶேஷவ்ருத்திஸாமேஷ்யா

ஸம் || ஸம்பந்தியோடுபொருந்தின ஸ்வதந்த்ர ஸமாச்ரயணத்துக்கு விஷயமாம். இங்கு ஸ்வரூபமானவஸ்துவாவது; வ்யாகரணத்தைத்துவக்கிவருகிற ஸூத்ரவ்ருத்தியாலே தோற்றுமது. ஸம்க்ஷேபமாவது? வர்ணஸமாஹாராதிகளைக்கொண்டிழிகிற நிருக்தவ்யுத்தாலே தோற்றுமது. பரமாவது; ரஹஸ்யசாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லுகிற அக்ஷரநிர்வசனவ்ருத்தியையாலே தோற்றுமது. இதில்முற்பட சேஷஸம்பந்தனுக்கு ஸ்வதந்த்ர ப்ரவ்ருத்தியும் ஸாதநப்ராரம்பமான ஸாத்யோபாய சரீரமும் வகுத்தது. அநந்தரம் மோக்ஷோபாயாதிகாரிக்கப்ரபேக்ஷிதமான நிரபேக்ஷ ஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிவ்ருத்திபர்யந்த

ஸா-தீ || ஸம்பந்தியோடுபொருந்தினேதி) சேஷஸம்பந்தனையாலேதனக்குப்ராபிக்கும் ஸமாச்ரயணத்துக்கிஎன்னபடி. அன்றிக்கேவலவ்யாபாராநபேக்ஷிதசரணாகதிபேக்ஷ்யமில்லைஎன்றுகருத்து. ஆனாலும் நபஸ்ஸுக்கு அர்த்தஞ்சொல்லுகிற வசநங்களிலே ஸ்வரூபமென்றும் ஸம்க்ஷேபமென்றும் பரமென்றும் அர்த்தம் த்ரிப்ரகாரமாக சொன்னது கூடுமோ? ப்ரகாரவ்ருத்தி சேஷத்வாநுஸந்தாந சரணாகதிப்ரபந்நர்களுக்கு வரிசோணபேதஸ்வாரஸ்யங் கூடுமோ? ஸ்வசேஷித்வ நிவ்ருத்திஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திபர்யந்தர்களுக்கு வரிசோணவிசேஷாத்மகஸம்க்ஷேபவசனமன்றோ, ப்ரயாணேநாவாயபரமபாவத்துக்கு பரமமாவது, அந்யபராகிலது ஸவ்யஸாசாரணமன்றோ, உபக்ருஷ்டமும் த்ரயஸாதாரணமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇதி) ஸ்வரூபம் ஸம்ப்ரதாயம் ஸம்க்ஷேபம் ஸம்ப்ரதாயம் பரம்பரஅக்ருஷ்ட சாஸ்த்ரவ்யுத்பத்திம்ப்ரமென்று கருத்து. இந்தவசனங்களுக்கு வ்யாகரணவ்யுத்பத்த்யாதிகளாலேஸம்ப்ரதாயங்களெங்ஙனே யென்ன ஸ்வரூபயோஜநாதி ஹேதுவிசேஷங்களை விவேசித்து ஸாதிக்குறார் (இதிலிதத்யாதிநா) (இதில்)யோஜநாத்ரயத்திலென்னபடி. (ஸ்வதந்தி) நஷ்டதந்தி வ்யுத்பத்த்யா நமஸ்ஸம்பந்தவசேஷவ்ருத்தியும் நாமேதி யெந சரணாகதி கரணவ்யுத்பத்த்யா ஸாத்யோபாயமும் ஸம்ப்ரதாயமென்று கருத்து. (அநந்தரமிதி)! ஸ்வாதந்த்ர்யாதி

ஸா-கா || உபாயயோஃ ஸ்வரூபாத்மகேவ அஹங்காராதிநிவ்ருத்தேதஸம்க்ஷாத்மகேவஸமோபாயஸ்யபரஸ்ய விவக்ஷிதஸவேதாத்ருஷ்டாயத்மகேவ நியாமகமேவஸீத்யர்த்தாந்நிவ்ருத்த்யாத்மகஹ (இங்குஸ்வரூபமித்யாதிநா) உபஸிதவ்யுக்தஸ்வதந்த்ரத்வகமேவநாநாயாமேஸந்தாநத்வம்சக்ருத்வாரஸ்வரூபம் ஸாத்யஸ்யப்ரவ்ருத்திஸ்வரூபேணவ வ்ருத்தஸ்யஸாத்யஸ்ய நிரபேக்ஷாநஸாகாங்க்ஷமேவ நவமேவாதயிகப்ரவர்த்தமாந ஸம்க்ஷேபம் ரஹஸ்யசாஸ்த்ரதாக்ஷர நிவர்த்தநமாத்ரயோவந ஸாத்யமேவ நாமதன விஷோபாயிக்யாக தமேவி ஸம்க்ஷேபமேவ ஸமேவாத்ருஷ்டயேநத்யயம். அவஉபாயாத்ம வசநோக்தாநேகார்த்தாநு விவிச்யதர்சயதி (இதில்முற்ப

ஸ்ரீ॥ ஸ்வரூபமெப்போலநம்பண்ணிற்று. பின்புஸாதநாவாயவிஶேஷத்தா லே வஶீகாரபூர்வமாய் ப்ராப்யமுமாயிருக்கிற விரோதாவாயமிருக்கும்ப டியைச்சொல்லிற்று. உபாயாந்தரங்களிற்காட்டில் ஸமர்ப்பணத்தினுடைய

ஸா-டீ ॥ நிவ்ருத்திரூபவாக்யம் நிரூக்தத்திலே "கஸ்மாதவ தவைவ..." த்யாதிநிஷேபாலோவஶ்ய... ஸ்ரீதி நமஸ் வ்யக்தமிதி... வஸ்ரீகாஸிதமென்று கருத்து. (பின்புஉதி) "வம்யா நகார உதீஷு" இத்யாதியாலேசொல்லிற்று என்னபடி. "தஸ்ய ப்ராப்யம்" என்றும் ப்ராப்யமும் ப்ராப்யநோவாயமும் வம்யா என் றும் உபாயாந்தரஸ்ய நாவத்ருவியாதநவேந ஶரணாகதிரவோ வாயவஶீகாரமும் சொல்லித்தென்று கருத்து. இப்படியாகில் "தஸ்ய ப்ராப்யம் வ யாநோயம் வம்யா நநநாமவாது" என்று நநநாமவ த்துக்கு வ யாநோவாயஞ்சொல்லுகிறது கூடுமோ? விரோதாவாயம் நநநாமவத்தன்றோ என்னவருளிச்செய்கிறார் (உபாயாந்தரங்களிலிதி) இந்த யோஜனையில்விஶேஷீஸ்வரூபமாய்க்கொண்டு தஸ்ய ப்ராப்யவா யத்தையுஷிக்கிறதென்று கருத்து. இந்தபக்ஷத்தில் நமஸ்ஸு ஶரணாகதி யிலே ஸமஜமாய் நநநாதகோவாயத்தை ரூபாயா சொல்லி தஸ்மதமாக ஸர்வஸ்வ ப்ராப்யவ்ருதி வ்யாநோவாயஸ்வரூபயோகாஸத்தை வோ திக்கிறதென்றுகருத்து. இப்படி நமஸ்ஸு ஶேஷவ்ருத்திவரமாகில் நாரா யணஶப்தவகாத்தியோடே வநருக்தமாகாதோ? ஶேஷஶேஷிபாவ வரமாகில்வ ணவத்தோடே வநருக்தமாகாதோ? ஸாதநாவாயவர மாகில் சுநஸ்யம் வ ஸம்பியாதோ? விரோதாவாயவரமாகில் வதாத்ய

ஸா-கா ॥ டேத்யாதிநா) (உபாயாந்தரங்களாத்யாதி)வஸா நகாரஉதீ ஷு இத்யாதிவ்யாநாதகஸ்ய ஜநாதிவரமேஶ இத்யஸ்யவிஶஜீய வோக்யவரமேஶப்ராப்யம் நநாவரவயாயோஹாநாஸவ் யா நோவாயஇத்யவி யோஜயிதும்ஶக்யஸ்வாகஸ்ராநாஸவ் யாநவா ஸம்வேதிஹாவ. வ உமிதாநாமநகேஷாநாம் நாம்க்ஷோவயோகஜ த்ருவ்யாவி வக்ஷ்யஸ்யாவெங்கவாகஸ்யாவ்யணவவாவ் நாராயணா யஸ்வேயாதீத்ருவாயவரயோஜநாயாம் ஸம்ஶோவாயரூவஸ்ஸ்ரூரூ யஸ்யேவ்யோகம் ஸ்வரக்ஷகத்வேந ஸ்வஶேஷித்வேந வ்யண வாதவதாய நாராயணாய நமஇதி வாக்ஷாஸ்வரயோஜநாயாம் ஶேஷவ்ருத்திரூவ ஸ்ரூரூயஸ்வேவ்யோகம். நமோயோகாவ்ரத தீத தாதயோவா. ஏவம் ஜகாராகேயாஹ நாராயணாயநமஇதா யாகாரவரவ்யாய நிரூவாயிகாநந்யாஹஶேஷஹமிதம் நமஸதேத்ய வம் ஹமவஶ்ஷீக்ஷ ஸ்வஸ்யதத்யாதி நிவ்ருத்திரூவாக்யஸ்ய வ்ருதிவாத நாகஸ்வாக்யதிவேந ஸ்ரூவவரயோஜநாயாம் ஸமீக்ஷாகாஸ்வேஹ

ஸர்வ வ்யாபாரவ்யாபாரங்களுஞ் சொல்லிற்றாகவுமாம். இவையெல்லாம் மேற்சொல்லப்புகுகிறவாக்யார்த்தங்களிலேயதாஸம்பவம் ஸங்க்ரஹித்துக்கொள்வது.

॥ * ॥ ஸர்வம் ஸிக்ஷித நாநார்த்த ஸம்ப்ரதாய ஸமந்விதா: । ஸர்வே காரணதாம்

ஸா-டீ॥ ஞாநத்வயம் ஸம்பந்தியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவையெல்லாமிதி) கநேகவ்யாபாரணவாக்யார்த்தவர்ணநங்களிலேயதாஸம்பவ மத்வயங்காணலாமென்றுகருத்து. இப்படி ஸர்வஸாஸ்த்ராவாயவரமாக யோஜிக்கை கூடுமோ? ஸங்க்ரஹம் ப்ரவ்ருத்திகாரணமல்லாமையால் ஞாநவிஷயப்ரவ்ருத்திவ்யாக்யமநம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமிதி) ஸர்வார்த்தம். ஸம்ப்ரதாயஸமந்வித ஸர்வார்த்தங்களும் காரணமந்த்ரங்களாகையால் திருமந்த்ரமும் காரணமந்த்ரமென்றுகருத்து. இப்படி ஸ்வாதந்த்ர்யமென காரணமந்த்ரமென்று சொன்னது கூடுமோ? மந்த்ரத்திலே ஸ்வாதந்த்ரவாசகஸப்தமில்லையே, மகாரம் வாசகமென்னிலது ஜீவஸாமாந்யவாசகமாகையாலே ஸர்வேஸ்வரஸ்வ்யோமி ஸ்வாதந்த்ரவாசகமன்

ஸா-கா॥ வயோம:, ஸர்வமந்த்ராயெதஸ்ய திவஸமாராஹம் ஸர்வரக்ஷகாய நாராயணாய ஸ்வநஸம்பந்த: நமோ த்வயம் ஸ்வஹஸ்தய ஸ்வாஸ்யாராஹித்யரூபவாக்யம் அய ப்ரவ்ருத்திவாசகதயைவ வாய ஸம்யோஜநாயாமபி ஸம்க்ஷாஸ்ய ஸெஸ்யவொவயோம:. ஸர்வமேவ காராதேவாஹாசாராஸ்ய நாராயணாயஸ்யாம் நமோஸ்யாதித்யநிஷ்டிநிவ்ருத்திஷ்வ ப்ராப்திவ்யாஸ்ய நாரூபாஸ்ய அய ப்ரவ்ருத்திவாசகஸ்வ வாராஷாஸ்ய வரயோஜநாயாமபி ஸம்க்ஷாஸ்ய ஸெஸ்யவொவயோம: ஸர்வம் வாக்ய த்ரயே ப்ரணவ நமோஸாஹ ஸ்வவேஷணாஹம்காராதி நிவ்ருத்திரூபவாஸ்ய அயவ்ருத்திவாசகதயைவ ஸ்வரூபவஸ்வ த்ரிதீயவஸ்ய வாராஷாஸ்ய வரஸ்வ யோஜநாயாமபி ஸம்க்ஷாஸ்ய ஸெஸ்யவொவயோம:. ஸர்வம் ப்ரணவஸ்ய ஸ்வரூபவசநஸ்வஜஸாபோரநிஷ்டநிவ்ருத்திஷ்டப்ராப்திரூபவஷாராஷாஸ்ய வரஸ்வநயோஜநாயாமபிஸம்க்ஷாஸ்ய ஸெஸ்யவொவயோம: ஸர்வம் ப்ரணவஸ்ய ஸ்வரூபவரஸ்வநதாரயோஷிஸாஸ்ய ரூபவொவாயவரஸ்வந யோஜநாயாமபி ஸ்வஹாஸ்ய ஸெஸ்யாவயோம: ஸர்வம் ப்ரணவஸ்ய ஸர்வேஸ்வரஸ்வநஜதரயோ: ஷய வரஸ்வநயோஜநாயாமபிஸம்க்ஷாஸ்ய ஸெஸ்யவொவயோம: வாக்யத்ரயஸ்யாவஸ்யா நவசேவஸ்ய ஸ்வரூபவொவாயவாராஷாஸ்ய வரஸ்வந யோஜநாயாமபி ஹிதாவர வரயோஜநாஸ்ய ஸெஸ்யாவயோமஜதேவம் நமஸ்ஸப்தார்த்தநாம் யோஜநாஹேதோ நாவயோமோஹ ஷவ்யஜத்யாஹ (இவையெல்லாமித்யாதிநா) உக்தஸப்தார்த்தங்களாரஸ்ய நமஸ்ஸப்தவ்யதிரிக்ததத்தகஸம்ஸாஹ (ஸர்வமித்யாதிநா) ப்ரணவ நமோஸாரயிகாரிவிஸேஷ உபகாரகஸ்வ ப்ரகார

௨௦ || யாஜ்ஞிகைஸ் ஸ்வார்த்தஸம்பந்தேன | ஜீவஸாதாரண்யே வத ஸ்வாதந்த்ர்யாதி
கியாந்வா | காரணத்ராணதோபாஸ்த்யநுஸந்தாநதாவிஹ || உபயாஸ்வ
நுஸந்தாந ப்ரக்ரியைகஸ்யஸ்புடா | அந்யேஷாமபி தத்ஸ்வாதந்த்ர்யாத்
அந்யாந்யஶரணாபதே || அதஸ்ஸ்வரக்ஷாயாம் பராயத்தேஷ்வேஷ்வபி |
நிரபேக்ஷஶரண்யத்வம் நியதம் த்வஸ்யாவத: || * ||

இங்கு ஶாஸ்த்ரமாகவாதல் ஸூக்ஷ்மமாகவாதல் நமஸ்ஸிலே தோற்றின

ஸா-ஸ்வா || ரேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜீவேதி) தாரணஶேஷகாரண
ஜீவஸாதாரண்யாதியாநுஸந்தாநவைவக்ஷ்யாத்வ காரணவா ஸ்வாதந்த்ர்யா
திகியாவிவா கிம்ஶ்வரஸ்யமன்றிக்கேஸாக்ஷாதேவவாசுஸத்யபேக்ஷ்யா
த்ரவண்யேவசுர: "சதுர்த்யாய" இத்யுக்தவ்யகாரணவாஸ்வ
நுஸந்தாநாநாம் ஸ்வார்த்தாகாரா நுஸந்தாநவதுங்கள் தாரணதோஷித
காரணமந்த்ரங்களிலும்காரமே தத்ஸ்தவ்ய தயோவென்ன வருளிச்செய்கி
றார் (உபேதி) (உப) உபயமந்த்ரத்திலே காரணமந்த்ரங்களில் வஶீஸ்ய
ஸ்வாகாரா நுஸந்தாநநிரபேக்ஷிதமாகையாலே தத்வமன்றென்று கரு
த்து. இப்படியாகில் அஹம் ஶேஷஸம்பந்த: அஹம் பரதந்த்ர: என்று ஶி
க்ஷிக்கையால் ஸ்வாந்யஜீவாத்மாக்களுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமுண்டாகையால் ரக்ஷ
கத்வம் ஸம்பவியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அந்யேஷாமேதி) அ
ந்யஜீவர்களுக்குமிந்தவநுஸந்தாநம் துல்யமாகையாலேபாரதந்த்ர்யா
விஶேஷாத் இவர்களந்யாந்யஶரணாளன்று. உபாஸநாதிகர்த்ருத
யா ஜ்ஞாநஸ்தேந ஜீவர்களுக்கு உபாயமில்லையோவென்ன வருளிச்
செய்கிறார் (அதஇதி) (அத:) அந்யாந்ரக்ஷகத்வாபாவாத் ஸ்வரக்ஷாயா:
கர்த்ருதயா ஜ்ஞாநஸ்தயாவா உபாயத்வேஸத்யபி பராதீநஸ்ய ப்ர
வ்ருத்திகாரணஸம்பாரகம் ஸாபேக்ஷோபாயத்வம் நிரபேக்ஷோபாயத்வம் அஸ்
யாவத் நியதமென்று கருத்து.

இனி நாராயணபதம் மந்த்ரத்திலே அவஶ்யமிருக்கவேணுமோ, ந
மஶ்ஶப்தத்தில் ஸித்தமான ஸாத்யோபாயத்துக்கு ப்ரஸாதநீயனை ப்ரதி
ஸம்பந்தியபேக்ஷிதனாகையாலும் பரமாத்மாவில்சொல்லப்புகுகிற கை
ங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியுமபேக்ஷிதனாகையாலுமாவஶ்யகமென்றில் அகா
ரத்திலே தானே உபயத்துக்கும் ப்ரதிஸம்பந்திதோற்றுகையாலே நா
ராயணபதம்வ்யர்த்தமன்றோ, ஸார்த்தகமானாலும் முன்னேதானே இ

ஸா-வி || ரூப (ஜீவஸாதாரண்யாதிநா) ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகயாசுஸத்யபே
க்ஷிதஸ்யேவநேத்யர்த்த:. ஏவம் தஹி அநந்யஶரணத்வாயிகாரி வி
ஶேஷஸ்யவைநாந்யேஷாதித்ராஹ (உபயேத்யாதி) ஸ்ரீதரா
ஹ (அதஇத்யாதிநா) அஸ்ய நாராயணஶப்தார்த்தம்விஸ்தரேணவக்தும்தஸ்ய
நமஶ்ஶப்தார்த்தவாசகதிம் ப்ரதிபாதயந் அகாரஸாமாநாதிகரண்யமாஹ

உ௦ ॥ ஶரணாகதியாகிற ஸாத்யோபாயத்தாலே ப்ரஸாதநீயனாய் மேலில் சதுர்த்தியில் விவக்ஷிதமான கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியுமாய் ஸர்வரக்ஷகனாகவும் ஸர்வஶேஷியாகவும் ப்ரணவாக்ஷரத்தில் ப்ரதிபன்னனான நிரபேக்ஷஶரண்யனுடைய படியை வெளியிடுகிறது யோகரூடமான நாராயணஶப்தம். சுருங்கச்சொன்ன அர்த்தந்தன்னையே அஜ்ஞாநஸம்ஶயவிபர்யயங்கள் கழியும்படி விஸ்தரத்தாலே தெளிவிக்கை விவரணம். இஸ்ஸங்க்ரஹவிவரணபாவம் ப்ரணவாக்ஷரம்முதலாக யதாஸம்பவங்கண்டு

ஸா-நீ ॥ ருக்கலாகாதோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இங்குஉதி) (இங்கு) திருமந்த்ரத்திலே இதுக்கு நாராயணஶப்தமென்கிறத்தோடே அந்வயம். அகாரமிருந்தாலும் அது ஸங்க்ரஹரூபமாகையாலே நமஸ்ஸப்தஸூசித ஶரணாகதி, சதுர்த்தீப்ரதிபன்ன ஶேஷாத்யந்த கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வ ஶரண்யனுடைய அபேக்ஷித பஹ்வாகாரப்ரதிபாதகமாகையாலும் ப்ரணவவிவரணரூபமாகையாலேயுமா நமஸ்ஸுமாக ஶரண்யஸ்வ முமுக்ஷுவனென்று கருத்து. தேவதாவிஶேஷரூடமான நாராயண ஶப்தம் ப்ரணவவிவரணமாகமாட்டுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (யோ கதி) அவயவவ்யுத்பத்த்யா ப்ரணவவிவரணமாகலாமென்று கருத்து. ப்ரணவவிவரணம் நாராயணஶப்தமென்கிறது கூடுமோ, ப்ரணவத்துக்கு இதர்த்தமென்று சொல்லாமையாலே நாராயண பதத்துக்குத்தான் ப்ரணவம் விவரணமாகலாகாதோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (சுருங்கேதி) ரக்ஷகதயா ப்ரதிபன்னனை தேவதாந்தரமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக இன்ன தேவதாவிஶேஷமென்றும் ஸர்வாதாரத்வஸர்வஶரீரத்வாத்யாகாரவிஶிஷ்டனாகவும் விஶதீகரிக்கையாலே விவரணமென்று கருத்து. இப்படி அகாரவிவரணமானாலும் உகாரமகார விவரணமல்லாமையாலே க்ருத்ஸ்ந ப்ரணவவிவரணமன்றே என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸங்க்ரஹேதி) அகாரத்துக்கு நாராயணபதம், உகாரத்துக்கு நாரபதம், மகாரத்துக்கு சதுர்த்தியிறே இத்யாதி ப்ரகாரேண கண்டுகொள்வதென்று கருத்து. யதா இப்படி ப்ரணவவிவரணதயா நாராயணபதம் நமஸ்ஸுக்கு ப்ரயோஜ்யமாகில் ப்ரணவாநந்தரம் நமஸ்ஸுக்கு முன்னே தானே ப்ரயோக்தமாகவேண்டாவோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸங்க்ரஹேதி) (ப்ரயோகேதி) ப்ரண

ஸா-கா ॥ (இங்குஶப்தமாகவித்யாதிநா) வ்யுத்பத்த்யா கௌஸ்துபம் ஜ்ஞாபகவ ஸிஷ்ப்ராயோ க்தவ்யோமரூபக திதிஹாஸ்ஃ. ஸங்கதஹிதே பாநாத்யர்த்தமித்யாதி த்ராஹ (சுருங்கவித்யாதி) உக்தார்த்தவிஶதீகாரம் யதார்த்தம் ஸாரவண நம தாவிவரணம் ஸ்தேந த்ருஷ்டி தத்ஸங்க்ரஹவிவரணாபாவாங்க நவண நுக்த்யதிதிஹாஸஃ. நாராயணஶப்தஸ்யாகாரவிவரணத்வம் நமஸ உகார விவரணத்வம் நாரபதஸ்ய மகாரவிவரணத்வம் ப்ரஸ்ருஷ்டாக்ஷரவிவரண

ரஶுக்கொள்வது. இந்நாராயண ஶப்தம் ஶேஷஶேஷித்வங்களிரண்டையும் வெளியாகக்காட்டுகிற வுவகாராதிஶயத்தாலேவிஷ்ணுகாயத்ரியிலும் திருநாராயணீயத்திலே நாமநிவசநம் பண்ணுகிறவிடத்திலும்மற்றுமுள்ள வ்யாவகமந்த்ரங்களுக்கும் முன்னே படிக்கப்பட்டது. ஸவவெ

ஸா-நீ ॥ வம்முதலாகவென்கை. ப்ரணவத்தில்ஶேஷத்வயாவ்ருத்திவளஜீவனையும்ஶேஷித்வயா வ்ருத்திவளரக்ஷகனையும் வாரதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்ய விஶிஷ்டனைக்காட்டுகையாலேயும் நமஸ்ஸில் வ்ருத்திவளனை காயத்வவ்யாவ்யத்வநித்யத்வவ்யாவகத்வாத்யாகாரவிஶிஷ்டனைக்காட்டுகையாலும் யதாஸம்பவம் ஸம்ப்ரஹவிவரணபாவம் நமஸ்ஸுக்கும் நாராயணபதத்துக்குமிருக்கையாலே ஸவவுர்நதயதுங்கூடுமென்று கருத்து. இப்படியாகில் மூலமந்த்ரத்திலே வரமஶுதமானவிச்ஶப்தம் விஷ்ணுகாயத்ர்யாதிகளிலே நியாமகமன்னிக்கே ப்ரதமஶுதமாகக்கூடுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இந்நாராயணஶப்தமிதி) மூலமந்த்ரத்திலே விவரணரூவகநியாமகத்தாலே வரமஶுதமானுலுமிங்கு அந்த நியாமகமில்லாமையாலே உவகாரகத்வாதிஶயத்தாலே ப்ரதமஶுவணங்கூடுமென்று கருத்து. ஆனாலும் விஷ்ண்வாதி ஶப்தாவெக்ஷயா இதுக்கதிஶயங்கூடுமோ, நாராயணாநுவாகத்திலே இச்ஶப்தம் ப்ரஹ்மருத்ராதி ஸமாநாதிகரணமாகையால்துக்கதிஶயங்கூடாதே இதவஸாயாரணமாகிலங்கு கடுநகவாரமோவதிக்கிறது வ்யகதமன்றோ, வரகெவுநஶாகித ப்ரஹ்மருத்ராதிவ்யாவ்ருத்த்ய கதமநகவாரமோவ்ருத்தமென்றிலப்போ, "ப்ரஹ்மா நாராயண: ருத்ரஶ்ச நாராயண:" என்னுவதியாதே "ஸப்ரஹ்மாஸஶிவ" இதய்யாதிநா ஸமாநாதிகரணமாக ஶ்ருதிக்ககூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸவவெதி) "விஷ்ணுவாயஸர்வத்ர பவீயஸ்தவி" என்கிறவ

ஸா.கா ॥ கவிதய்யாதி ஶ்ருஷ்டவ்யதிதய்யாஹ (இஸ்ஸம்ப்ரஹேதய்யாதிநா)கயவக்ஷமாணாநதாகதிஶஹதெவாவவாதகமஹாவ ஹாவகவதாவதாஹ. (இந்நாராயணெதய்யாதிநா) வெதாந்தேஷுஸவெத்ர த்ரஷ்டதயொக்தவ்யாவகவயாதவிஶெர்ஷ்ய்யாவஜாஹாத்ஸ்வதளிதாநவுஹ (இந்நாராயணெதய்யாதிநா)(திருநாராயணீயெதி) "நாராணாயநம்வ்யாகதா ஹ்ருதமெகஸநாதந: । கவொநாஸாஜதிவெரத்தா கவொவெநஸ்தநம: ॥ கயநமகதாமவ்வம் தெநநாராயணொஸ்ம்ருதம்" இதய்யாதிநெதய்க்ஷ: "ஜநம்வரஶெஷஸக்தாஹி ஸவவெதெஷுவம்யதெ । ஜதம் ஸ தய்விதிவ்யாதர்ஷிவிம்ஹெநவிஷ்த, இதய்யாதிவ்யாணாநுஶணெந ஸவத்ரஸஹிதயா தத்ரவமிதமொக்ஷஸாயந ஸவெஷாவாஸநவிஶேஷ்யநிஜராண வாராநுவாகெ ஶஹஶ ஶுவதிதகவாமவம் மாஹாத்ம்யதயாவதநஹயஹாஹ. (ஸவவெதய்யாதிநா) வவவமகய

ர்த! விசேஷ்யாவாஸ்யவிசேஷ நிர்ணயம்பண்ணுகிற நாராயணாநுவா
கம் பரதத்வமாக சங்கிதரான ப்ரஹ்மசிவாதிகளெல்லாம் ஸாமாநாதிகர
ண்ய நிர்தேசத்தாலே யங்குசொன்ன விஷ்ணுபோலே விபூதியானர்க
ளென்றும் இவர்களும் நாராயணாஸ்ரயமென்று தெளிவிக்கைக்காக இந்த
நாராயணசப்தத்தைப்பலகாலுமாவர்த்தித்தது. இச்சப்
த்தின்வ்யாபாவம் "ஸம்கீர்த்ய நாராயணசப்தமாத்ரம், நாராயணேதிய
ஸ்யாஸ்ய, நாராயணேதி சப்தோஸ்தி" த்யாதிகளிலும், ஆழ்வார்களு
டைய "குலந்தரும் செல்வந்தந்திடும், நாரணன் றம்மன்னைநரகம்புகாள்"

ஸா-நீ|| யிகரணத்திலே தத்வவித்யா ப்ரகரணத்திலும் உபாஸ்யஸம
ர்ப்பகதயா உக்தப்ரஹ்மசிவாதி சப்தார்த்தவாஸ்ய ஸாமாந்ய நா
ராயணத்வம் விசேஷிதஇதி நிர்ணீதமாகையாலே என்று கருத்து. சி
வாதயஇதி ப்ரகாராந்தரேண நிர்தேசித்தால் தேவதாந்தரங்களுக்கு
தத்வப்ரஸக்திஸ்த்வ தவிரவும் தவிபூதித்வாதிகளும் ஸர்வோபாஸநங்
களிலும் நாராயணத்வமாவாஸ்யமென்றும் ஸித்தியாமையாலே ஸாமாநா
திகரண்யந நிர்தேசித்தால் "விஷ்ணும் நாராயணமேவ" வித்யாதாவபி
தேசாந்தரே பரிபடிதமாகையால் தவிபூதிகவாதிகள் ஸித்திக்குறுப்போலே
வேறொவ்வொன்றிக்கே ஸப்ரஹ்மேத்யாதி ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும
விபூதித்வாதிகளே ஸித்திக்குமென்று கருத்து. அப்போது "ஸப்ரஹ்மா
ஸசிவஸேந்த்ரஃ" என்று சொன்னாலும்விபூதித்வாதிகள் ஸித்திக்கையா
லே சுவஸந்தாவ்ருத்தி வ்யர்த்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆதர
இதி) இந்நாராயணசப்தத்தை வர்ணவிசேஷாசய ஸஞ்ஜ்ஞாயா மென்று
விசேஷாந ணத்வயுக்தமான பஹுவ்ரீஹி ஷஷ்டீதத்புருஷ நாராய
ணசப்தத்தை நத்யாதிகண படிதமான ஹஹதே நாராயணசப்தம் ஐ
ஷிவாத வாவியாகையாலே அதுக்கு ஸர்வ ஸாமாநாதிகரண்யங்
கூடாதிறே. யதா கதேநக ஹவ நாமங்களிருக்க நாராயணபதமே
மந்த்ரபடகமாகவேணுமோ வென்கிற சங்கையிலிச்சப்தத்துக்கஸாதாரண
ஸ்ரேஷ்டத்தை இந்நாராயணசப்தமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே உபபா
தித்து இச்சப்தஸ்வபாவக்ருதமாயும் ஸ்ரேஷ்டத்தை ப்ரமாணஸம்ப்ரதா
யங்களாலேஉபபாதிக்குறார் (இச்சப்தத்தினித்யாதிநா) (ஸம்கீர்த்யேதி)
"ஸங்கீர்த்ய நாராயணசப்தமாத்ரம் விமுக்தது:காஸ்ஸுகிநோ பவந்து,
நாராயணேதி யஸ்யாஸ்ய வக்த்ரே நாமமங்கலம், நாராயணஸ்ஸர்வ
வேதாந்தஸாரஸ்ஸர்வஸத்வா" என்றுவசநசேஷம். "ஆத்யாஸ்யமாதவே
வாநந்தஜாதிரோவி நாராயணேதி ப்ரணாமபதேசம்ஹ்ருதம்" என்கு

ஸா-கா|| விசேஷண திவாதிகவாயிநஜா ஹாதத்யமாஸ்த்ரா உதாரணமாத்ர
நாநத்யாவஹவார்வஜா ஹாதத்யவேத்யாஹ (இச்சப்தத்தினிதி) மஹாத்ய

இத்யாதிகளான பாசுரங்களாலும் ப்ரஸித்தம். நாரதீயகல்பத்திலும் "ஆர்த்தா விஷண்ணா: ஶிதிலாஶ்ச பீதா: கோரேஷு ச வ்யாதிஷு வர்த்தமாநா: | ஸங்கீர்த்ய நாராயண ஶப்தமாத்ரம் விமுக்ததுக்கா: ஸுகிநோ பவந்தி" என்று சொல்லப்பட்டது. இது தன்னை பேசுவார் அநுஸந்தாநத்தாலே எட்டுத்திருவக்ஷரமாக பாவிக்கத் திருமந்த்ரத்தோடொக்குமென்று வ்யாக்யாதாக்களோக்தம். ஸர்வஜ்ஞரான வ்யாஸாதிகளும்

ஸ-நீ || ரத்னசூடிஶப்தார்த்தம். (குலந்தரும்) உத்க்ருஷ்டகுலத்தையுமென்னபடி. (செல்வம்) ஸம்பத் (தந்திடும்) தரும் ஜ்ஞாநாதி ஸம்பத்தைத் தருமென்னபடி. (நாரணன் றம்மன்னை) நாராயணனென்று பேரிட்டபுள்ளையினுடைய தாயார். (நரகம்புகாள்) நரகத்தையடையாளென்னபடி. இவர்களிந்த நாமத்தில் பக்ஷபாதத்தாலே ப்ரபாவஞ்சொன்னார்களென்று ஶங்கை வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (நாரதீயகல்பத்திலுமிதி) ஸாத்விகரான நாரதர் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களை விட்டு இச்ஶப்தத்தை ப்ரஶம்ஸிக்கையாலே இது பக்ஷபாதகல்பிதமன்றென்று கருத்து. இப்படிப்பட்ட ப்ரபாவமுடையதும் "க்ருஷ்ண: க்ருஷ்ண: க்ருஷ்ண இத்யேகவாரே; ஹரிரிதி க்ஷரயம்" என்று நாமாந்தரங்களுக்குமுண்டேயென்ன வஸாயாரணோத்கர்ஷமருளிச்செய்கிறார் (இது தன்னை இதி) (இது தன்னை) நாராயணஎன்கிற ப்ராதிபதிகத்தை என்னபடி. (ஸ்வேதி) நகாராதிஸகாராதிஹகாராதியகாரணகாராதிஹேதுவென்னபடி, (வ்யாக்யாதாக்களிதி) இப்படி நாராயணஶப்தம் யோகரூடமென்று வ்யாக்யானஞ்சொன்னது கூடுமோ, நாமமாயிருக்கிற ஶப்தமென்று கல்யாணஞ்சொல்லில் வாச்யம் விரோதிக்கும், வ்யாபகத்வ ஸர்வாதாரத்வாதிகளாலும் ப்ரகாஶிக்கும், நாரா அயநம் யஸ்ய என்றும் நாராணாமயநமென்றும் வ்யுத்பத்தியில் நாரஶப்தம் ஸர்வவஸ்துவாசகமாகையாலே வேறுபடுத்தக்கூடாதே ஸ்வஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஸ்வாமித்வமும் ப்ரகாஶிக்குமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞரானவ்யாஸாதிகளுமிதி) (வ்யா

ஸா-கா || ஸ்வஸாம்ப்ரதாயிகரோக்தம். (ஆழ்வாரித்யாதிநா) (குலமித்யாதி) உத்க்ருஷ்டகுலாதிஸ்வயம்ஶ்ரீத்யாதி த்ரயம். (நாரணன் றம்மன்னை நரகம்புகாளிதி) நாராயணஇதி நாமவதோ தா நரகஸ்ய விஶேஷித்வம் ஸர்வலோகஸாதநத்வம் ஶப்தோச்சாரணமாத்ரஸ்ய ஶ்லிஷ்டம் நாரதீயேத்யாதிநா நாராயணஶப்தமாத்ரஸ்ய ப்ரணவநமஶ்ஶப்த ரஹிதஸ்யாபி ஸர்வதாஷ்டாக்ஷரதுல்யத்வம் ஆஹ (இது தன்னையேத்யாதிநா) வ்யாபகாந்தரே ஸஸ்ஸ்வஸ்ய தஸ்ய ஶ்ரியா ஸமாஸேவ்யமநேகஶேஷ "நதாஸ்ய ஸர்வவ்யாப்திஃ யத்ர ஶாஸ்வதீ. ஸர்வலோகாத்மகம்" இத்யாதி வ்யாக்யாநாகாரோக்தமேவ ஸூத்ராந்தரஶேஷம் விஶதயதி (ஸர்வஜ்ஞரானஇத்யாதிநா) ஸர்வஸம்ஶயாபஹஸ்ய ஸர்வம்

ஶ ॥ களல்லாதநாமங்களுக்கு "நாராசிய நயஸ" என்றும் "நாராணா யநம" என்றும் நிக்ஷேவிவக்ஷையாலேவெயகாரணமுண்டாயிற்று. இச்சூத்துக்கு நம்யாழ்வார் "எண்பெருக்கந்நலத்தொண் பொருளீறில வண்புகழ்நாரண", னென்றும்; "நாரணன்முழுவேழுலகுக்குநாத" னென்றும் வசிவ்ஸாவரங்களிலே ஸாஸஐயத்திலயத்தை ப்ரஸிப்பித்

ஸா-நீ॥ஸக்ஷமல்லாதேதி)சுவப்ரயக்ஷவாவிநாம்விஶேஷயஞ்சமுண்டானாலும் சுநிக்ஷேவிவக்ஷையாலேஸாஸங்கூடுமென்றுகருத்து. இப்படியொமவஸ்த்திக்குஸம்வாதமில்லாவிட்டால்சுநாமணீயதைவாராதாவென்ன "குஹ்யஹ்ய நஃ சுவவெதஃ" என்று கொண்டாடப்பட்டுயிருக்கிற சுவிடஸ்ஸம்வ்ரதாயமருளிச்செய்கிறார் (இச்சூத்துக்கிதி)வ்யஸா வஹுவ்ரீஹ்யமருளிச்செய்கிறார் (எண்பெருக்கிதி) (எண்) ஸாவைய (பெருக்கு) சூநஞ்யட. ஸம்வையினுடையவாநஞ்த்தையுடைத்தான சுஸாவ்ராதமானவென்றபடி. (அந்நலத்து) அந்த ஜ்ஞாநாநம ஊஷ்ரஸ்யமான (ஒண்பொருள்) (ஒண்) விலக்ஷணமான, ஸூவகாமதயா விலக்ஷணமான (பொருள்) வஸ்துக்களை ஜீவர்களை, இதவித்துக்குமுவலக்ஷணம். இதுகளையாஸ்ரயமாகவுடையவென்னபடி. (ஈறில) சுவயிரஹிதங்களான (வண்) விலக்ஷணங்களான (புகழ்) சுஸ்ரணமுணங்களையுடையவனென்னபடி. "ஜமஷயநதயெ"தி தாத்யரத்தாவஸ்க்ஷேஃ இப்படியேயசுயமென்று கருத்து. இப்படியயஞ்சொல்லி யநஹரம் வ்ரவெஸ்ய வஷத்தை நிடுஸித்தருளுகிறார் (நாரணனிதி) சுய தத்தூமஷாயம் ஸாயியாகின்றுகொண்டு வ்ரவெஸ்யவஷத்தை எடுக்கிறார் (நாரணன்முழுவேழுலகுக்குநாதனிதி) (முழு) ஸமஸ்தமான (ஏழுலக்கும்) (ஸவ்லொகங்களுக்கும் நாமரூபாமஹவிதாஸயவிஹதிகளுக்கும் (நாதன்) ஸ்வாமீ சுய நஸ்பாயம் வ்ரவஸ்வ வ்ரஸுகவாக்ஷிவ ஸ்வாமிக்வவாநு என்னபடி. வசிவஸாவரங்களிலே வ்ரயூஶிதீயஸதகயொரென்னபடி. இப்படி ஸாஸஐயம் ஸிஜித்தாலும் உவக்ரமத்திலே ஸாஜெஸ்ரவாயவ ஸாஷநீயனாய் ஐதர்ஷிநா உவாயகவ வ்ரவஸ்வொவயத்தாகாமங்களிச்சூத்திலே ஸிஜிக்கிறதுகளென்று சொன்னது கூடுமோ, ஸஸாஸஐயத்தாலே நாரவ்ரவகவமும் நாராயாமகவமும் ஸிஜித்தாலுமுவாயகொவயக்ஷ ஹெயவ்ரதீக கஸ்ராணெகதாநகவமும் வ்ரவஸ்வொவயக்ஷ விஹதியொமமும் ஸிஜிக்கவில்லையேயென்ன வருளிச்செ

ஸா-கா ॥ வ்ரஷாயிககவஹ(இச்சூத்துக்குஐதர்ஷிநா)(எண்பெருக்கிதர்ஷி)சுஸாவெஸ்யஜ்ஞாநாநம்ஷஸ்ரவெஜீவாஃ சுநஞ்கஸ்ராணமுணாஸ்வயஸ்ஸநாராயணஐதஸ்யஃ.(நாரணன்முழுவிதர்ஷிநா)நாராயணொ

௭௰॥ தார். இதிலே ஹேயப்ரத்யநீகத்வகல்யாணைகதாநத்வரூபமான உபயலிங்கத்வமும் ப்ரமாணஸித்தமென்று ஸ்தாபித்தம். தைவீஹ்யேஷா குணமயீ மம மாயா துரத்யயா இத்யாதி ஶ்லோகங்களுமிங்கே யநுஸந்தேயங்கள் ॥ * ॥ காரணத்வமோக்ஷப்ரதத்வோபாஸ்யத்வைர்வேததா । உதி ஶாரீரகஶாஸ்த்ரே ஶ்ரீமந்நாராயணே வ்யவஸ்திதம் ॥ * ॥ இதெல்லாம் "ஆநாநந்தா

ஸா-ஸ்ரீ॥ய்கிறார் (இதிலேஉதி) (இதிலே) ஸமஸ்தவஸ்துக்களிலே நாராயணஶப்தவேதநா வேதநங்களுக்கும் ஸாதாரணமாகையால் ஜ்ஞானங்களுக்கும்வாசகமென்னபடி. பஹுஶ்ருதியில் விஶேஷவிஷயம் ஶப்தமாயுமுபயலிங்கத்வமுமாயும் தத்த்வஸ்தாநத்திலுமுபயமும் ஶப்தமென்றுகருத்து. இப்படி த்ரிவ்யாத்மாநமே யி ஜ்ஞாநவிஶேஷவிஷயம் ஸித்தித்தாலும் உதாஹரித்தவிவே தமிக்காதம் தைவீத்யாதி விஶேஷாதிகள் ஸித்திக்கவில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார் (தைவீதி) இப்படி நாராயணஶப்த ஸமாநாதிகாரத்தாலே ஜ்ஞானவிஶேஷவிஷயம் ஸித்தித்தாலும் ஶாரீரகப்ரயோஜனமும் விஶிஷ்ய ஸித்தியாவிட்டால் "யதஶ்சைவமேதேந வாக்யம் வேதவேதி கம்" என்குறதோத்தாக்ஷமில்லையாக ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (காரணத்வேதி) ஶாரீரகஶாஸ்த்ரவ்யவஸ்திதமாகும். காரணத்வ ப்ரதிபாதனமும் நாராஜாதநீதி வ்யாக்த்யா நரஇதி க்ஷயாராஹித்யாத்வெத் ஶேயகவாக்யமேதாத்வா கவாத்வத் ரவ திதீயாதயாயமும் சுயநஶப்தந உபாயத்வாத்வா உபாய த்வ த்ருதீயாதயாயமும் சுயநஶப்தத்தில் கர்மணிவ்யுத்பத்தி ப்ராப்யத்வமெந சதுர்த்யாதயாயமும் ஸித்தமென்று கருத்து. இப்படி இத்தனையும் நாராயணஶப்தமென்கிறது கூடுமோ, மந்த்ர விவரணப்ரவ்ருத்தமான ஷட்ர் க்ஷஶ்லோகியிலே காரணத்வாதயங்கத்வாதிகளை சொல்லவில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார் (இதெல்லாமிதி) நாராயணஶப்தமாக வ்யதிவாதிதமென்னபடி. இப்படி பஹுவ்ரீஹிதத்புருஷஸமாஸத்தாலே ஸவ்யாக்த ஸமாநாதிகாரத்வம் ஸித்திக்கிறது என்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது "ஆபோ நாரா" இத்யாதிவசனங்களிலே நாரஶப்தவாச்யத்வத்தை வ்யுத்பத்தி ஸாதித்ததாகவும் நாராயணஶப்தமாக சொல்லுகிறது விரோதி

ஸா-கா ॥ நாரஶப்தவாச்யஸத்த்வேத்யாதி. நாராயணஶப்தமாஹ (ஹேயப்ரத்யநீகேத்யாதிநா) (பஸ்த்ரும்) ஸுதராதிகம். (வாக்ஷிதாத்) ஜ்ஞானஜயத்தாநாத்யா. ஸர்வஶப்தவாச்யத்வம். ஸகலஜகத்காரணத்வாதிநா நாராயணஶப்தவிஶேஷம் ஶாரீரகே விஸ்தரேண வ்யதிவாதிதத்வாத் உபஜீவநஸம்பவாந்நாத விஸ்தரேண தேவ்யஸ்யாத் இத்யாஹ (இதிலேஇத்யாதிநா) கஸ்யாயம்

ஈச || ப்ரக்ருத்யாதி" என்று துடங்கின ஸூக்திலே ப்ரதிபாதிதம். இவ்விடத்தில் "ஸ்ருஷ்ட்வா நாரம் தோயமந்தஸ்ஸ்தோஹம் யேந ஸ்யாத்தேந நாராயணேதி, ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ: | தா யதஸ்யாயநம் பூர்வம் தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத" இத்யாதிகளில் அப்புக்களையெடுத்தது தத்வாந்தரங்களுக்கு உபலக்ஷணமென்னுமிடம் "நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி நாராணீதி ததோ விது: | தாந்யேவ சாயநம் தஸ்ய தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத:" இத்யாதிகளாலே ஸித்தம். இந்த பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸ நிர்வசநத்தில் "நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி" என்று நாரசப்தார்த்தஞ் சொல்லுகையாலே உபநிஷத் ஸ்ம்ருதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாதி ஸர்வத்தையும்பற்ற நாராயணனுடைய ஸர்வவியகா

ஸார்த்யாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) இவ்விடத்தில் என்று விஷயஸப்தமீ. நாராயணசப்தார்த்த விஷயமான இத்யாதி ப்ரமாணங்களிலே என்னபடி. இப்படி நாராயணசப்தமுபலக்ஷணதயா ஸர்வதத்வபரமானாலும் "நாராணாமயநத்வாச்ச நாராயண இதி ஸ்ம்ருத:" என்கிற ஷஷ்டீதத்புருஷனில் "நாரோ நராணாம் ஸங்காத: தஸ்யாஹமயநம் கதி:" என்று சொல்லுகையாலே காரணத்வபோதகமில்லாமையால் காரணத்வபோதகத்வமென்று கீழே சொன்னது விரோதியாதோ "நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி நாராணீதி ததோ விது:| தாந்யேவ சாயநம் தஸ்ய தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத:" என்று பஹுவ்ரீஹிஸமாஸ நிர்வசநத்திலே காரணத்வம் போத்யமென்றிலப்போது "தாந்யேவ சாயநம் தஸ்ய" என்று அதுகளை அயநமாகவுடையவனென்கிறவர்த்தங்கூடுமோ, ஸம்ஸாரணைக் குறித்து அதுகளுக்கு அயநசப்தார்த்தமான வாஸஸ்தாநத்வமும் வ்யாப்யத்வமுமில்லையே, அயநசப்தம் ஸாமாந்யேந வ்யாப்யத்வத்தைச் சொல்லுகிறதாகில் ஸர்வப்ரகாரேண வ்யாப்யத்வமாய்க்கொண்டு வ்யாபகத்வமாத்ரமென்னில் ஸர்வவித்வாந்தத்தாலே வ்யாபகத்வமுங்கூடாதே என்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்த இதி) ப்ரமாணபலத்தாலே வ்யாப்யத்தை ஸித்தித்தால் தத்வ வ்யாப்தி ஸாபேக்ஷத்வமும் அந்யதாநுபபத்த்யா ஸித்திக்கையாலே ஸர

ஸா-கா || ஸ்யஸாபேக்ஷாயிகத்வாத் (இதெல்லாமித்யாதிநா) நநு ஹ்ய விஸ்ம்ருதிகைக நராயணசப்தார்த்த நிர்வசநப்ரமாணிகம் "ஆபோ நாரா" இத்யாதிஷு கேஷாஞ்சித் விசேஷ தத்வாநாம் ப்ரஸங்க்ய "யதநாவ தநம் ஸர்வம் விசேஷாய ச்ருதிஷ்வபி | நாரம் தத்வயநம் வ" இத்யாதிவிசேஷவசநாநுரோதாத் "ஆபோ நாரா" இத்யாதேரபோபலக்ஷண த்வம் காயமிதி உபயுஜ்யது பஹுவ்ரீஹிப் உபயுநமயநம் சயநசப்தார்த்தமாஹ (இவ்விடத்தில் "ஸ்ருஷ்ட்வேத்யாதிநா) (உபநிஷத்ஸ்ம்ருதீதி) "ஏகோஹவை நாராயண ஆஸீந்ந ப்ரஹ்மா நேசாந" இத்யாதி

உஅ || ரணங்களும், காரண வாக்யத்தில் "ஸ்ரீயஃபதி:" என்கிற சப்தவ்யுத்பத்தியாலே இவற்றை வ்யாப்யமாகவுடையவனுடைய ஸர்வவ்யாபகத்வமும் அதுக்குபயுக்தமான நிரதிசயஸௌக்ஷ்ம்யமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இப்பொருள்கள் "ஸ்ரீயஃபதி:" என்கிற காரணவ்யுத்பத்தியிலும் வரும் "நாராணாமயநம் யஸ்மாத் தஸ்மாந் நாராயண: ஸ்ம்ருத:, நாரஸ்ஸர்வேஷாம் ஸர்வேஷாம் ஸமூஹ: பரிகீர்த்தித: | தத்ரான்தராத்மா ஜகதோ நாராயணஸ்ஸ்ம்ருத:, நாரோ நாராணாம் ஸமூஹா: தஸ்ய ஸ்ரீமத ஹ்ருதய நாந்தி: | தே நாஸ்தி மோ நிவிர்த்தம் நாராயண இதீரித: || நாரஸப்தேந ஜீவானாம் ஸமூஹ: ப்ரோச்யதே புதை: | தேஷாமயநம் ஸர்வதா நாராயண ஈஹோச்யதே || தஸ்மான் நாராயணம் ப்ராஹுர் மாதரம் பிதரம் குரும் | நிவாஸம் ஸரணம் ஸுஹ்ருத் வேதவேதாங்கபாரகா:" இத்யாதிகளிற்படியே தத்புருஷஸமா

ஸா-நீ || ஸர்வவ்யாபித்வமில்லையென்று கருத்து. இப்படி பஹுவ்ரீஹியில் வ்யாபகத்வம் ஸித்தித்தாலும் தத்புருஷத்தில் வயக்கங்கூடுமோ, "ஸர்வே நாரா ஜ்ஞேயாஸ்ஸ்ம்ருதா:" வென்று காரணவாக்யத்துக்கு காரணவ்யுத்பத்தியன்றோ தோற்றுகிறதென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்பொருள்களிதி) இந்தவ்யுத்பத்தியில் அயநமென்கிறது ஸ்திவாரியாய் நாரங்களை ஸ்வாதீனமாகவுடையவனென்று ஸித்திக்கையாலே வ்யாப்யத்வம் பாயிதமாகையாலே ஸ்வாதீனத்திலே வயவஸித்து வ்யாபகத்வம் ஸித்திக்குமென்று கருத்து- இப்படி பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸங்கூடினாலும் அதிலே ஸர்வாதாரத்வம் ஸித்திக்கவில்லையே, அத நாராணாமயநமென்கிற ஷஷ்டீ தத்புருஷத்தில் ஸித்திக்குமென்னில் அப்போது "பரஸ்பரம் ந தத்புருஷயோ:" என்று நவாக்யஸங்கரம் வ ஸம்பியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நாராணாமயநமித்தி) (தஸ்மாதிதி) "நாரஸம்பந் யிநோ நாரா:" என்கிற வ்யுத்பத்தியிலே ஸமாஸார்த்தம். (நிரூக்த

ஸா-கா || ஸுபாலோபநிஷத்; "தஸ்மாத் ஸர்வகதத்வ ப்ரஹ்மவதோஷ வோஜாயத" "ஸோபேதாநாம் ஸ்ருத்யுக்தஸம்ஜ்ஞா" இத்யாதிர்வ ஸ்ருதிஸூக்ஷ்மார்த்த: நாரவத்ஸ்யாவ்யார்த்த: ஸமாஸோக்தம் ப்ரத்யாக்யவோ ரணாய நராஜாத: நீத்யோஷாஸ்ருத: (காரணவ்யுத்பத்தியிலுமிதி) "காரண வ்யுத்பத்யாரோ ஸர்வாதாரத்வஸ்ய ஸ்யாத் ஸம்தம் ஸர்வஸ்யாவர்ணீயா: ஸமீர்ணீயஸா" இத்யாதிபி: ஸர்வே வேஸவஸ்வகர்த்தவ்யராஸ் ததம் ரோயேந ஸௌக்ஷ்ம்யவ்யாபகத்வ போஸ்ஸிஸித்திஹாவ:. ஸவாபஹுவ்ரீஹிஸமாஸாந்த ஸஹமேவ ஸர்வத்ர தத்புருஷே நாராயணஸப்தஸ்யார்த்தம் காரணஸப்தஸ்ய ஸம்தி வாதி யாதஸ "ஹரவகாரணாயிகாரணயோஸ்ஸ்வ" திவிஹிதவ்யாவர்த்தயா வ்யுத்பத்தி வ்யஸ்யத ஹௌதாநி ஸர்வாயாரஸ்வோ வாயஸ்வோ வெய்யஸ்வாநி தத்புருஷாவ்யக்ஷ்யாணாஸ்யாநஸமாஸரேஷய: இத்யாஹ (நாராணா

ஶ்ரீ ॥ ஸமாநனும் நிராகரிப்பதாலே அயநத்வம் வர்ணிதம். இங்கு "ஸீதை" என்கிற அர்த்தத்திலே ஈ என்று ஸ்வரூபவிகாரத்தாலே அவிஷயமான அர்த்தத்தைச்சொல்லி, அதில்வேருபட்டு ஸ்வரூபவிகாரரஹிதமான வேதநவர்த்தத்தை நமஸ்காரத்தைப்போலே நவஸமான நம்ஶப்தத்தாலே சொல்லி, அதின்ஸம்பந்தங்களை நாமஶப்தத்தாலே சொல்லி, இந்தஸம்பந்தங்களுக்கு அயநமென்கிறவித்தால் ஸ்வாமித்வ வியவேதநாவேதந ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திஹேதுவானவன் நாமஶப்தவாச்யரான த்ரிவித ஆத்மாக்களுடையஸம்பந்தங்களுக்கும் வேதிதஹேதுவுமாய் ஸ்வாமித்வத்தையாலே உபேயமுமாய் "விஷ்ணுர்யாரம் யயாவேதஸ் ஶேஷோ யோகம் ஸர்வஸ்திதம் । யோயோக த்ரயஸாவிஶ்ய பிப்ரதவ்யய ஈஶ்வர" இத்யாதிகளிற்படியே ஆதாரமுமாயிருக்கிறபடி சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனேயென்னில்? "ஜகத" என்கிற அர்த்தத்திலே "ஸர்வ தேஹிநாம்" என்று அயநஶப்தத்தில் காரணவ்யுத்பத்தியாலே ஸர்வஶ்ரீனு

ஸா-ஸீ ॥ த்ருஷ்டி நிராகரிப்பதாலேவர்ணிதமென்றுகருத்து. "நாரோநராணாம் ஸம்வாதஸ்ஸந்தயநம் ஸதி" என்று நிவ்ருத்தநங்கூடுமோ, நாமஶப்தம் "நாராஜ்ஞாதாநிதத்வாநி" என்குறவிடத்திற்போலேவரதாத்பர்யமாகில் வரதாத்பர்ய பாவிதமாகையாலே நாரோநராணாமென்று பஹுவசநங்கூடாதே, இனி ஷஷ்டிஸமாஸமாகில் ஜீவாத்மாயதநமில்லையாக ப ஸம்பியாதோ, அயநஶப்தஸ்ய ப்ராபகத்வா அர்த்தஶ்வ தத்புருஷனில் பஹுவ்ரீஹிவெக்ஷயா அயிகாமத்வா ஹாவாவெயமும் ப்ரஸம்பியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்கு ஜதி) (இங்கு) ஷஷ்டீ தத்புருஷ நிவ்ருத்தநத்தில்பஹுவ்ரீஹிவெக்ஷயா அயிகாமத்வாஹத்தாலே ஸாமர்த்யமென்று கருத்து. இப்படி தத்புருஷனிலாயாரத்வாத்ஸமாஹஞ்சொன்னது கூடுமோ, அயநஶப்தம் ஸர்வதே ப்ராப்தே என்று கரணி வ்யுத்பந்நமாகிலீஶ்வரனுக்கு ப்ராப்யத்வமும் நாரங்களுக்கு ப்ராபகத்வமும் ப ஸம்பியாதோ, ஒரு வ்யுத்பத்தியில் உபாயஶ்வாவெயத்வாயாரத்வாத்ஸமாஹமும் உபபந்நமன்றோவென்கிறவபிப்ராயத்தாலே ஶங்கிக்கிறார் (எங்ஙனேஎன்னில்) உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஜகதாவிதி) ஜகத ப்ராப்த என்னபடி. அயிகரணவ்யுத்பத்தியில் யாதா ஆதாரவாரமென்றுகருத்து. இ

ஸா-கா ॥ இத்யாதிநா அயநஶப்தவாயஃ (ஸதிஃ) உபேயஃ (நிராகரிப்பதாலே ஜதி) உபாத்தவவெநஷ்டவர்ணிதமத்வஶப்தநாதித்யஸ்ய (ஸீதைஜ இத்யாதி) அஸ்யார்தாஃ கதவ்யள்ளணாதிகளைப த்யெபித்யஹஸ்யாவ்ய ந்யாநகாரணஸாமர்த்யாஃ ப்ராப்திதிஃ யோவெரஜதிவக்ஷம்விநஸ்ஜீவவா வீஷவெதித்யஸ்ய. உபாயயாவ்ய நம்ஶஸாமர்த்யர்ணாரவஞ்ஸ்யவெத

ஶே॥ ஸௌப்யமாயும், "ப்ராப்யே தஸ்ள,, என்கிற சுத்யுக்தியாலே உபேயமாயும், "ப்ராப்யே சாஸ்திரு,, என்கிற ஸ்வீகாரவ்யுக்தியாலே ஸாதனமாயுந்தோற்றுகிறுன். "ஸப்ரபதமதன,, என்கிற ஸமர்த்யாதாவிலும் இவ்வர்த்தம் ஸித்தமாய். இவ்வுபாயோபேயவாதிகளுக்குப்ராப்யமான ஸௌலப்யமும் ப்ரவ்ருத்தியிற்சேஷத்வம். ஸமநமென்று வாஸஸ்தாநமாய் அப்போது வஹாஸீ ஹிவிஶேஷத்தாலே ஸங்கல்பாவஸ்தியும் தத்வஸாரம்

ஸூ-ஙீ ॥ ப்படி "ஐஸ்ஶமதஸ்ள" என்குறயாதார்ந்த ஷஷ்டமாகில் "ஸமேத நிவேஶநாராரு" என்கிற நிவர்த்த நம்விரோதியாதோ, ஐஸ்யாதார்வஸ்துவெஸு வஹியன்ருே வென்னவருளிச்செய்கிருர் (ஸமவயேதி) ஸமயாதா குத்து நேவஹியாகையாலே "ஸமேத" என்கிற நிவர்த்வநம் தாஷீவ்யாயமென்று கருத்து. இப்படி ஸமநஸம்பந்தத்திலுபாயத்வம் ப்ராப்யமென்று ஸிஷிக்கிறதென்றுசொன்னதுகூடுமோ, ஸாமர்த்தியகாரத்தில்நாராயணஸம்பந்தத்தாலே ப்ரபத்வஸௌலப்யநாஸமேயமென்று சொன்னது விரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிருர் (இவ்வுபாயத்வதி)(ஸிஷம்) ஸமர்த்ஸிஷமென்னபடி. ஸமர்த்தபங்கத்தில் ஸமர்த்ஸிஷாமர்த்ஸமநயாகையால் விரோதமில்லையென்று கருத்து. இப்படி ஸமநஸம்பந்தத்துக்கு உபாயத்வாநுஸந்தத்தில் தத்வாரார்ஷவிஶேஷஸங்கூடினுலும் வஹாஸீஹிவிஶேஷம்ஶாவப்டயன்ருே, ஸமநஸம்பந்தத்துக்கு வ்யாவ்யாஸமர்த்கத்தில் வஹாஸீஹியும் உபாயத்வாநுஸந்தத்தில் தத்வாராஷஞ்சொன்ன லேகாஸமர்த்தில் ஶேஷத்வமில்லாமையாலே வைஶேஷ்யம் வ்யஸம்ஶியாதோ, இனி ஸமநஸம்பந்தம் வாஸஸ்தாநமாய்க் கொண்டு வஹாஸீஹிதத்வாராஷ ஶேஷத்வவத்தென்னில் அபபோவஹாஸீஹியிலே நாரங்கள்வாஸஸ்தாநமல்லாமையாலே வாயிதாஸமர்த்கத்வம் வ்யஸம்ஶியாதோ, வஹாஸீஹியிலந்தவ்யாவ்ருத்தி ஹயிதையாகையாலே தாத்வயர்த்ஸமர்த்வாயமில்லை என்னிலப்போவஹாஸீஹியில் தாத்வயர்த்ஸமர்த்வ்யாயாநுமும் தத்வாராஷனில் வாவ்யாஸமர்த்வ்யாயாநுமும் விரோதமன்ருேவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (ஸமநமென்று இதி) வணகாஸமர்த்காயநஸம்பந்தத்தில் ஶேஷத்வமும் உஹயத்ராவ்ருத்தி ஹயிதாஸமர்த்வ்யாயாநுமிருக்கையாலே வைஶேஷ்யமில்லையென்று கருத்து. ஸங்கல்பாவஸ்தி வஹிவர்த்தாவஸ்திரூபாஸமர்த்ஶ்யமும்

ஸூ-கா ॥ ந ப்ரபத்வஸ்ய வாவநிகஸ்வாஸ்தத்வாராஷவக்ஷநாராயணஸம்பந்தஸ்வவிஷாயார்த்தநவிஶேஷிதத்ராஸமர்த்தவ்யநாஸமேயமிதி வவாதிதம்விஷ்ணுபாரமிதியாதிநா "வணவஸாதவர்ஹிஸ்தஸ்தவம்வ்யாவ்யநாராயணஸ்தித" இதயாத்ர்த்தாம் தவர்ஹிவர்த்தாவஸ்தி ஶேஷத்வயெந வஶிர்தே தேஶவ்யநாஸமேயதயாஹ. (ஸமநமிதயாதிநா) நந

ஸூ॥ ணுவிலேபஹிர்வ்யாப்தியுந்தோற்றுகிறதென்றுமநுஸந்திப்பார்கள். இவையிரண்டும் ஶ்ருதிஸித்தம். அந்தர்வ்யாப்தியாவது. இவையுள்ளவிடத்தில் தன்னையில்லையென்னவொண்ணாதபடி கலந்துநிற்கை. பஹிர்வ்யாப்தியாவது? இவையில்லாத விடத்திலுமெங்குந்தானுளனாகை. விபுக்களான காலாதிகளுக்குப்பஹிர்வ்யாப்திசொல்லவேண்டா. "நாராயணமணீயாம்ஸம் அஶேஷாணாமணீயஸாம்" என்றது அந்தர்வ்யாப்திக்கநுகுணமாய் நிற்கிற

ஸா-தீ॥ ப்ரமாணாந்தரத்தாலே ஸர்வவ்யாபகத்வமானனென்றே ஶாஸ்த்ரத்துக்கதுவேதாத்பர்யமாகவுக்கலாவது, அதுக்குப்ரமாணமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார்(இவையிரண்டுமிதி) ஆனாலும்அந்தர்வ்யாப்திஸர்வேஶ்வரனுக்கு கூடுமோ, நிரவயவமான ஜீவஸ்வரூபத்திலந்தர்வ்யாப்தி கூடாதே பஹிர்வ்யாப்தியாவது, பஹிர்ப்ரதேஶ ஸம்பந்தமன்றோ, அந்தர்வ்யாப்திக்ரமத்தாலேதானே பஹிர்வ்யாப்தி ஸித்தியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அந்தர்வ்யாப்தியாவதித்யாதிநா) இப்படி பஹிர்வ்யாப்தி சொன்னது கூடுமோ, அப்போது காலாதி விபுபதார்த்தங்களிலே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு பஹிர்வ்யாப்தி பாதிதையாகாதோ,வென்னவருளிச்செய்கிறார் (விபுக்களானேதி) "நாராயணமணீயாம்ஸ"மென்று அணுவாக சொல்லப்பட்டஸர்வேஶ்வரனுக்கு அந்தர்வ்யாப்தியும் பஹிர்வ்யாப்தியுங்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நாராயணமிதி)(வ்யாப்யதேதி) ஸகலக்ஷமாலியாநந்தேந வ்யாப்தவாநஸ்மி ஸர்வமென்றபடி. இப்படியாகில் அணீயாம்ஸமென்கிற பதத்துக்கு அந்வயம் ப்ரஸங்கியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (அல்லதுபதி) உபக்ரமகதவ்யாபகத்வ நாராயணபதவிரோதியாக "அணோரணீயாந். மஹதோமஹீயாந்" இத்யாதிவசந ஶ்ருதிவிரோதாக அணுத்வாநுகுணமென்றுகருத்து. இப்படியாகில் "ஸர்வஸ்மாத்பரமேணீயா ந்ஸ்வைவாத்ய யவாந்" என்று அணுவஸ்தி

ஸா-கா॥ ஞாநிநோ: அந்தர்பஹிர்வ்யாப்தௌ ஶாஸ்த்ரஸாமர்த்யதுஷ்டம் அந்தர்பஹிர்வ்யாப்தீர்யதேக்த்தம் "பஹிரந்தஶ்சததவ்யாப்ய ஸ்தித யத்ராஸ்யம்ஸ வேக்ஷ்விஹாரணோஶ்ஸந்பஹிரந்தஸ்ஸஸாநஸாதயோ:விஹோஞாந ஶ்ருதீ அணுநாநாணு ஸ்தாநம்விஹாநாவதக் । யதாப்ரமாணஸம்பந்தாத்ர ஸ்வதயோஹ்யேவ" இத்யுக்தீத்யா விஷ்ணுநியமேநாவ யாக்தஸம்பந்தவ்யதிரேகேணாந்தர்பஹி வ்யாப்த்யுக்தமிதி தயோ: ஸ்வரூபம் ப்ரதர்ஶயந் "அணோரணீயா" நித்யாதிவாக்யபர்யாலோசநாஹ (அந்தர்வ்யாப்தீத்யாதிநா) ஸர்வவ்யாபகஶ்ருதஹாநம்ஸத்யாதிரூத் "ஸர்வஸ்மாத்பரமேணீயா" நிதிதத்ஸ்வ காரணஸர்வாத்யாபாத்ய ஶிக்ஷாஜ்யாயா நந்தஸிக்ஷாக ஜ்யாயாம்ஸிஜோஜ்யாயாநெநஹ்யோஜோகேஹ்யஜதிவாரஶேஹ ஸ்வஸ்யாவ்யாக்கேபேக்ஷாம்நெதஸ்த்தி வியவஸிதெந்த்ராநஷ்டேத்யாக்ஷேபக

[illegible]॥ப்ரதிபாதகநஸ்ம்ருதம், அல்லது கணபரிகரணகமன்று. இதுசொல்லுமிடமுபாஸ்யவஸ்துக்தாலேயென்று ஸூத்ர பாஷ்யாதிகளில். ப்ராப்யனுக்கு ப்ரதிபாதந ப்ரகரணமாவது? ஒரொரு உபாஸ்யவஸ்துவிலுமெ ஸமஸ்த ஸமஸ்தத்தையும் நிர்வஹிக்கவல்ல ஶக்தியுடைத்தாயிருக்கை, அல்லது வஸ்துதோறும் ஸ்வரூபஸமாப்தியன்று. இதுகொள்ளில்பஹிவ்யாப்திக்கு விரோதமாம். இத்தை கடிதகடநாஶக்தியாலே நிர்வஹிக்கில்வி

ஸா-நீ॥ கரணக்ஷம ஸப்ரதியொகிகமாகச்சொல்லுகிறதுவிரோயியாதோ, வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இதுசொல்லுமிடமிதி) "உபாஸகஸா"இத்யாதிஸூத்ரபாஷ்யாதிஸியமென்றபடி. இப்படிபஹிவ்யாப்திசொன்னால் "தேநேதம் பூர்ணம்"மென்றுப்ரதிபாதநப்ரகரணஞ்சொன்னதுவிரோயியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யனுக்கிதி) ப்ரதிபாதந ஸ்வரூபஸமாப்திரூபப்ரகரணங்கொள்ளலாகாதோவென்னவருளிச் செய்கிறார் (அல்லதுஇதி)ப்ரகரணத்தில் பாதகமருளிச்செய்கிறார் (இதுகொள்ளிலிதி) ப்ரதிபாதநப்ரகரணம் தத்தேவாவஸ்திதம் பஹிவ்யாப்திபாதகாவஸ்யவ்ருத்திகம். தத்வயம் விரோதமென்றுகருத்து. பரஸ்பரவிரோதகவிகடிதகடநாஶக்தியாலே பரமாத்மனுக்கு ப்ரதிபாதநப்ரகரணமும் பஹிவ்யாப்தியுகணபரிகரணமுங்கூடலாகாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இத்தைஇதி)(பரகதேதி)ஸஹஸ்ராநநவக்ஷாதிவி வாவீயாநயம் ஹேதாஹேதவக்ஷ: என்றுநிரூபிதமான ஸ்வரூபாதி வக்ஷம்போலேயாமென்றபடி. இப்படி "நாஸாபம்ய நாநாரா:" என்றும் நாராணாரயநமென்றும் நாராயணஶப்தார்த்தமும் நக்கூடுமோ' ஸூக்ஷ்மான வகாரம் விஷ்ணுவாசகமாகையாலும் "ஜஹ்நு: ஹாராயணா:"என்று நாரஶப்தமும் ஸகவாசகமாகையாலும் கநகஶப்தமும் ஸகவாசகமாகையாலேயும் கநத்ரவெயர்த்தம் ப்ரஸம்தி

ஸா-கா॥ ணீய ஸ்வாஸநார்த்திகத்யாதிஸித்த ஹாஷ்யாதளஸ்யாவிததேவநளவாயிககவாஸஸ்ரு தஸநிதிவ்யஷாஹ. (இதுசொல்லுமிதி)விஸ்வப்ராப்த தஸைப்ராவிதகவகாயிவபிஷேநா தஸ்திக்ஷிதி த்யாதிஸாஷ்யாதித்யாதிஶப்தார்த்த: நந "வகவஸ்யா ஸவஹேதாம் தாதாரமவம்ரவம்ப்ரதி ரவொபஸவ"தெநேதம்பூர்ணம் வர்ஷேணஸவ" இத்யாதிஷு ரவெகேஸ்வ ஸ்வத: பூர்ண கவாவஸாக வகத்ர பூர்ணவைத்யாதாரத்ரவ்யத்யந்தவதே பஹிவ்யாப்திரெவரவத்த இத்யாஹ(ப்ராப்யனுக்குஇத்யாதி) (பரகத ங்களிற்படியாமிதி) யாதவஜெநவக்ஷப்ரகாரோஹவெதிதத்யர்த்த:. நந ஷாக்ஷரே தி ஹஸவதோவியாநம் வ்யர்த்தம், ஶப்தத்ரயஸ்யாவி ஸகவாசகவா ப்ரவிஸ்யாவிஶேஷேண ப்ரவிஶநா ப்ரவிஸஜ்ஜாவநா

ஸ॥ நாஸஸவ்யங்கொள்ளும்வாஸதங்களிற்படியாம். இங்கு ப்ரதாக்ஷ-
ரத்தாலும் நாரஶப்தத்தில் ப்ரக்ருதியான நரஶப்தத்தாலும் அயநஶப்தத்
தாலும் ஸர்வேஶ்வரனைச்சொல்லுகிறபோது ரக்ஷகத்வ காரணத்வ நித்ய
த்வ நிர்த்தோஷத்வாதிகளான ஆகாரபேதங்களாலே மூ
ன்றும் வ்யுத்பத்தியோஜநங்கள், ப்ரணவத்தில் ப்ரதமாக்ஷரத்தாலே ஸர்வே
ஶ்வரனை ப்ரகாஶிப்பிக்கச்செய்தே இங்கு நாரஶப்தத்தாலே மீண்டுஞ்சொ
ல்லுவானேனென்னில்? நானுன்னையன்றியிலேன் கண்டாய்நாரணனே

ஸா-நி॥ யாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார்(இங்குஉதி)(ரக்ஷகத்வேதி)ரக்ஷ
கத்வகாரணத்வாகாராத்யஶ்மென்றும் நித்யத்வம் நிர்தோஷத்வம் நரஶப்தார்த்த
மென்றும் ஆதாரத்வாந்தர்யாமித்வாதி நயநஶப்தார்த்தமென்றும் தத்தத்வ்யுத்பத்திப்ர
கரணங்களிலே வ்யக்தமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ப்ரணவத்தில் அகாரம் ஜீ
வவாசகமாயிருக்க வ்யர்த்த நாரஶப்தத்தாலே ஜீவனைச்சொன்னால் வ்யர்த்த
நாராக்ஷிவாருதோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணவத்தி
லித்யாதிநா) (நானுன்னை இத்யாதி)(நான்)அடியேன்(உன்னையன்றி) ஸ்வா
மிநா(இலேன்)இல்லாதவன்ஸ்வதந்த்ரஸத்தாகனென்றபடி.(நீ)தேவரீர்(என்
னையன்றி) தாஸேந (இலை)இல்லாதவன் ஜீவன் ஸ்வரூபநிரூபக வி
ஶேஷணமாகையாலே தஸிநாவிஶேஷ்ய ஸ்வரூபம் நிரூபயிதவ்யம்

ஸா-கா॥ விஶேஷ்யந்தாஹ(இங்குப்ரதேத்யாதி)ரக்ஷணஉதியா தத்
தத்பாவத்வப்ரஶப்தத்தவாதித்யாதிநா அகாரஸ்ய ரக்ஷகத்வகாரணத்வ
வாச்யத்வம்ரக்ஷ்யஉதியா தத்தேநரஉதிவேதநாஸாவாத“ப்ர
நயஉதியாதாவத் ப்ரத்யேநரஉதிரூபேவ்ஶேஷ்யநித்யத்வநிர்தோஷத்வ
யோ வாச்யத்வம் நரஶப்தஸ்ய “ஶரண்யதே அஸ்மி” ந்நிதிவ்யுத்பத்த்யா
“யிவக்ஷாதஃகாரகாணிஶவந்தி,,இத்யதநந்யாகாதரகாவகரண
த்வவிவக்ஷாயாநாயாம்,,ஶாயதேநேநேதிவ்யுத்பத்த்யாவாயநஶப்தஸ்ய
ப்ரவேஶாயாரகத்வாந்தர்யாமித்வ வாச்யத்வமித்யர்த்தஃ. நந்வேவமபி
ப்ரணவஸ்தாகாரேண ஜீவவாசநேநாபி “நாராணாம் ஸம்ஹாதஃ”
நாரஸ்ததி ஸம்பந்தஸா” இத்யாதிவ்யுத்பத்த்யா நரஸம்பந்தம் ந
ரஶப்தேந ஜீவவாசநேந வ்யர்த்தக்ஷிஸ்யாதித்யாஶங்க்யாஹ ஸர்வஜ்ஞா
தத்வ ப்ரத்யக்ஷகார்யத்வநித்யத்வாரஸாரஶேஷத்வாதீநாம் நாஸநயகத்வ
ஜ்ஞாபநாயாதிஶயந்த்ர ஜீவவாசகஶப்தப்ரயோஜநத்வமித்யாஹ.
(ப்ரணவத்திலித்யாதி)(நானுன்னைஇத்யாதி)ஆதாரமிதவ்யஶ்வ தஸ்ஸ்ஜ்ஞா
நேநாரஶப்தார்த்தஸ்யாபஸ்யஶேஷத்வஜ்ஞாநாஸாவந்நாராணாஜ்ஞா
நேவநாராயணத்வஜ்ஞாநாவிஶேஷ்யஸ்யாவிஜ்ஞாநாஸாவஉதித்யர்த்தஃ. ப்ர
ணவேஜீவப்ரயோஜநபோதநநிஷேதத்வம்வ்யாஸேநேதத்

..! நியென்னையன்றியிலை,, யென்றும், "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ:,, என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஒன்றையிட்டொன்றை நிரூபிக்கவொண்ணாமல் ஸ்வரூபம்போலே ப்ரணவம் ஶேஷவ்யாப்தமாகையாலும் நாராயண ஶப்தம்போலே நாராயணஶப்தம்போல் வ்யாப்தமாகையாலும் வாச்யாந்தரமில்லை. ப்ரணவந்தன்னிலும் ஶாஸ்த்ரவ்யாப்தியும் ஜீவனுக்கானலும் ஶேஷத்வ ஶேஷிக்கே ஸ்வரூபம் வ்யாப்தியும். ப்ரணவத்திலே ஸ்வரூபத்தாலும் ஶாஸ்த்ரத்தாலும் ஜ்ஞாநானந்தாத்மகனாய் வ்யக்தமாய்த்தோற்றின ஜீவனுக்கு நாராயணஶப்தம் ஶேஷமில்லாதவனென்று நித்யங்கொண்டு சொல்லுகையாலும் நாராயணனுடைய ஸம்பந்தத்தைச்சொல்லுகையாலே ஜீவர்களுடைய ஸந்த்யாந்த்ரஹேதுக்கை வ்யக்தமாக்குகையாலும் நாராஜாதங்கள் நாரங்களென்னும்போது விஶிஷ்டவேஷத்தாலே ஆஹங்காரங்கந்தோற்றுகையாலும் ஸ்வஸ்வயத்துக்கும் ப்ரயோஜநமுண்டு. நாராயணஶப்தநாமீகரணமான ஶப்தத்தாலே இவற்றுக்கு வ்யாப்த்யாதிகளுங்கண்டு

ஸூ-௬௯ (ஸாக்ஷாந்நாராயண இதி) ஸாக்ஷாந்நாராயணஶப்தவாச்யஸ்ய ஶேஷிண: ஶேஷஸ்ய நிரூபணம் ஸ்வரூபநிரூபணமென்றுகருத்து. (ஸ்வரூபமிதி) ஸ்வரூபத்தில் ஶேஷத்வமாகையாலே ஶேஷவ்யாப்தமென்றபடி. (நாராயணஶப்தமிதி) "ஸர்வநாமா ஸர்வகர்த்தா" என்றுமொழி வ்யாப்தமென்றபடி. இப்படி ப்ரணவத்தில் ஜீவவ்யாப்தியுங்கூடுமோ, அப்போது ஶாஸ்த்ரவ்யாப்தி ஸம்பவியாதோ' வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணவந்தன்னிலுமிதி) இப்படி ஸ்வரூபத: வ்யாப்த்யாதிகளையாகையாலே ஶாஸ்த்ரவ்யாப்தி ப்ரயோஜகமாகையால் ஶாஸ்த்ரவ்யாப்தியும் ஸம்பவியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணவத்திலேஇதி) ஆனாலும் பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தில் ஶப்தம் ஜீவபரமாகையாலே அத்தோடு ஸம்பந்தம் ஸம்பவியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (நாரஶப்தேதி) வ்யாப்த்யாகாரம் ப்ரதிபாதகமாகையாலே ஶப்தஸம்பந்தமில்லையென்றுகருத்து. இப்படி

ஸூ-௭௦ (ப்ரணவந்தன்னிலுமித்யாதி)(நாமீகரணமானேதி) பஹுவ்ரீஹிஸமாஸ தத்புருஷவிக்ரஹவாக்யநாமீகரணமாகையாலே தத்வ்யாப்தி: ஶரீரவ்யாப்தி:, வ்யாப்த்யாதி வ்யாப்யாஶ்ரயத்வ: ஶப்தஸ்ய. நாராயணஶப்தஜீவநித்ய ப்ரயோஜநம் ப்ரணவத்தோடு ஸம்பந்தம் ஸங்கமயேத் நாராயணஹேதுகத்வ "நித்யாநித்யாநாம் சேதநஶ்சேதநாநாம் ஏகோ பஹூநாம் யோவிததாதி காமாந்" நித்யாதிவ்யாப்தாணாம் நித்யவஸ்துக: "தஸ்மாத்ஸர்வகதம் ப்ரஹ்ம" ப்ராணம் ப்ரதாநநாம ஸம் ... ஸ்வரூபேண நித்யா தேவாதி தேஹமேவ ஶரீரம்

ஸ॥ கொள்வது. நித்யரான பல சேதநர்க்கு ஒரு நித்யனான சேதநன் விததாதியென்கிற ஶ்ருத்யர்த்தமுமிங்கேகண்டுகொள்வது. நித்யஜ்ஞைக ப்ரேரண ஸர்வஜ்ஞன ஜீவனுக்கு ஸஹகாரித்வம் விஶேஷணதாரகம். இப்படி நாராயணாநுவாகாதி ஸூக்தங்களிலே சொன்னவர்த்தங்கள் ஶாஸ்த்ரங்க

ஸா-தீ || நரஸூக்தத்தாலே லக்ஷ்யாஹிதனென்று ஜீவதத்வத்தைச்சொல்லி தத்ய நமென்றுசொல்லவேண்டுமோ, ஜீவஸூக்தத்தாலேஜீவனைச்சொல்லிஜீவாயநமென்றுசொல்லலாமேயென்னவருளிச்செய்கிறார்(நித்யானேதி) "நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஶ்சேதநாநாமேகோ பஹூநாம் யோ விததாதி காமாந்" இதி ஶ்ருத்யர்த்தானுஸாரமாய நரஸூக்தத்தாலே லக்ஷ்யாஹிதஜீவஸம்வாதத்தைச்சொல்லி "தேஷாமயம் ஸர்வாயம் நாராயண:" என்றுசொல்லித்து "நராஜ்ஜாதாநி" என்கிற வ்ருத்தியில் ஜீவநித்யத்வமுஞ்சொல்லித்தென்றுகருத்து. இப்படிநரஸூக்தத்தாலே ஜீவநித்யத்வஞ்சொன்னது கூடுமோ' அப்போது "நராஜ்ஜாதாநி"என்று ஜந்யத்வஞ்சொல்லுகிறது விரோதியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (நித்யனுகேதி)ஜ்ஞாநஸங்கோச விகாஸாதிவிஶிஷ்டதயா ஜந்யத்வஞ்சொல்லுகையாலே விரோதமில்லையென்றுகருத்து. இப்படியாகில் சிலஸ்ம்ருதிஸூக்தங்களிலே நாராயணஸூக்தத்துக்கு நாரோயநம் நாராயண: என்னுப்போலே வ்ருத்திஹேதுஞ்சொல்லுகிறதுவிரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிநாராயணேதி)இவற்றோடு) தாத்பர்யவ்ருத்தியோடு என்னபடி. உக்தவ்ருத்தி தாத்பர்யகமாகையாலே ஸூத்ராந்தரோக்தவ்ருத்திஹேதுவிரோதமில்லை என்றுகருத்து. இப்படி அயநஶப்தத்துக்கு உக்தகாரணாதிகாரணவ்ருத்திகளாலே உபாயத்வோபேயத்வாதாரத்வாதிகத்வஞ்சொன்னது கூடுமோ, அசேதநங்களைக்குறித்து உபாயத்வோபேயத்வங்கூடாமையாலே நாரஶப்தம் சேதநமாத்ரபரமாகையால் அதிகரணவ்ருத்தியிலும் ஜீவமாத்ரபரமாகில் ஸர்வாதாரத்வஹாநம் ப்ரஸங்கியாதோ, அயநஶப்தாதாரபரமானபோது நாரஶப்தம் சேதநாசேதந பரமென்றில் "நாரஸ்திதிஸர்வபூதாநாம் ஸம்ஹ்ருதஹம் பரிகீர்த்தித:" என்கிற ப்ரமாணம் விரோதியாதோ "சேதநாசேதநம் ஸர்வம் விஜ்ஞேயம் ஶ்ருதிஷ்வபி। நாரம் தஸ்யாயநம் வேத்ய ஸ்ய நாராயணஸ்து ஸ:" என்கை

ஸா-கா|| நகாரஸ்ய ஶ்ருதிநவ்யாஹ்ருதிஸ்தாஹ (நித்யானேத்யாதிநா) ஸர்வஸாஸ்ய ப்ரஹ்மநிவர்த்தந நிவர்த்தஹேநவ்ருத்தகங்கார ப்ரஸக்தி வர்த்தநம் தாரணாம் பதார்த்வம்வக்ஷ்ய நாநாமேகார்த்தாயக தேஶோக்தபர்வவக்ஷணகவா நரஸூக்தஸ்யளங்கவா வேதாஹ. (இப்படிநாராயணேத்யாதிநா) ஸர்வம் நரஸூக்தஸ்ய சேதநாசேதநபர

௨௦ || ஆகையாலிவற்றுடைய ஜந்மம். "வேதநாவேதநம் ஸர்வம் விஷ்ணோ ர்வ்யதிரிச்யதே | நாராயணம் ந்யஸ்து பரம் நாராயணஸ்து ஸர்வம்," என்கையாலே "ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வ:" என்றது வும் ப்ரஹ்மலக்ஷணமாகையால் க்ஷயிஷ்ணுக்களல்லாமையாலே ஸ்வரூபத்தாலேயாதல் வ்யாப்தியாலேயாதல் நித்யங்களாய் நாராயணனுக்கு ப்ரகாரங்களான ஸர்வசப்தங்களுடை-

ஸா-நீ || யாலே ப்ரமாணபலத்தாலே "ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வ:" என்கிறது உபலக்ஷணமென்று சொல்லினும் நாராயணம் க்ஷயிஷ்ணுவல்லாத வஸ்துவாகுமாகையாலே க்ஷயிஷ்ணுவான ஸசேதநவிசேஷங்கூடுமோ? ஸ்வரூபேண நித்யவஸ்துவானாலும் ஸர்வாவேதநவ்யாப்தம் கூடாதே ஈச்வராவேதநம் ஸ்வரூபத: அநித்யமன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (வேதநாவேதநநித்யாநா) (விஷ்ணோரிதி) விஷ்ணுஸ்வரூபவ்யதிரிக்தம் ஸர்வம் நாரமென்னபடி. (ஸ்வரூபேதி) ப்ரக்ருதிப்ரப்ருதி முதல் அவஸ்தாவிசிஷ்டாகாரேண க்ஷயிஷ்ணுவானாலும் ஸ்வரூபத: க்ஷயிஷ்ணுவல்லாமையாலே நாரசப்தவாச்யம் ஈச்வரம் ப்ரவாஹத: நித்யமாகையாலே நாரசப்தவாச்யமென்னபடி. இங்கு அயநசப்தத்துக்கு காரணவ்யுத்பத்தியில் நாரசப்தம் ஸ்வரூபவிகாரவதார்த்தியாய் நாரசப்தம் தத்தந்நித்யவேதநவாசியென்று கருத்து. அதிகரணவ்யுத்பத்தியில் நாரசப்தம் க்ஷயிஷ்ணுவாதியாய் நாரசப்தம் ஸ்வரூபத: ப்ரவாஹதோவா க்ஷயிஷ்ணுவல்லாத ஸர்வசேதநாசேதநவாசியென்றும் கருத்து. க்ஷயிஷ்ணுக்களல்லாதமையாலே என்கிறது நித்யத்துக்கு ஹேதுவாகவருளிக்கிறது. நாரசப்தமிப்படி ஸ்வரூபத: ப்ரவாஹதஸ் நித்யவஸ்து ஸம்பவமாகில் ஈச்வரனுக்கு பஹுவ்ரீஹிபக்ஷத்தில் ஸர்வவ்யாபகத்வம் பாஷ்ய சேதநாசேதநமத் சேஷஸம்பந்தம் ஸாதியாதோ இனி "நாரஸம்பந்தி நோ நரா" இத்யாதிவ்யுத்பத்தியில் நாரசப்தம் ஸமஸ்தாவகதயா நிஷேதஸம்பந்தகமென்னில் அப்படி நாரசப்தம் ஸமஸ்தாவகமென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டோ? உண்டானாலும் நாரசப்தத்தாலே நிஷேதஸ்வம் ஸித்திக்குமோ, ஸம்பந்தவாசக ப்ரமாணமில்லாவிட்டால் நாரஸம்பந்தி நோ நரா என்று வ்யுத்பத்திதான் கூடுமோ, நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி நாராணீதி வ்யுத்பத்தியில் ஸ்வரூபநிரூபகநிரூபித ஸ்வரூபகுண விபூதிஸம்பந்தம் ஸித்தியாமையாலே ப்ரபந்தவிரோதமும் ப்ரஸஞ்சியாதோ? ஸர்வத்துக்கும் ஈச்வரன் வ்யாபகனென்றும் ஆதாரத்வமும் வ்யாபகத்வமுமுண்டோவென்கிற ப்ரச்நம் வருகையாலே தன்னிவாரணம் பண்ணவேண்டாவோ? இத்யாதிஷு

ஸா-கா|| தேவ நாராயண சப்தஸ்ய ஸமஸ்தஸ்ய வ்யுத்பத்தி ஸர்வாதாரத்வம் வ்யாபகத்வம் நாரசப்தஸ்ய யோகரூடிஸ்யாத் ஸ்வாப்ரமாணாதி ஸமாசாரத்வம் த்ரவ்யாவி

ஜீய ஸமூஹங்களும் நாரங்கள். ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்த்யாதி விசிஷ்டனாயிருக்கச் செய்தே தத்கததோஷங்களையும் தத்வ்யாப்திதோஷங்களையுங்கழிக்கிற க்ஷயரஹிதனென்கிற வ்யுத்பத்தியாலும், "நர நயே" இத்யாதிகளாலும் "ஜஹ்னுர்நாராயணோ நர:" என்று நாமதேயமாகச்சொல்லுகையாலும், "ஏகோ நாராயண ஆஸீந்ந ப்ரஹ்மா நேஶாந:" என்கிற ப்ரஸித்தஶ்ருதிவாக்யத்தாலே "ஏகோ ஹவை புருஷோ நவ" இத்யாதிகளில் நரஶப்தமும் நாராயணனையே சொல்லுகிறதென்னுமிடம் ஸாத்யமாகையாலும் நரனென்று நித்யனாய் ஸர்வநேதாவான ஸர்வேஶ்வரனுக்குத்திருநாமமாகையாலே "நரஸம்பந்திநோ நாரா நரஸ்ஸர்வா-

---

ஸா-நீ || த்தைகளில் ஸமாவிய நாராயண நாமநிர்வசநமாஸாரஸங்க்ரஹணமாக ஸர்வாபேக்ஷங்களையும் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்த்யாதி விசிஷ்டனாயித்யாதிஸூக்திகளைச்சொல்லுகிறது உசிதமான ஸமாஸவாக்யத்தாலே) ஸர்வஜ்ஞத்வஶக்த்யாதித்யாதிஶப்தேந ஶாஸ்த்ரீயஸங்க்ரஹ:. தத்கததோஷங்கள் ஸ்வரூபஸ்வபாவாந்யதாபாவாதிகள் தத்வ்யாப்தி தோஷங்கள் ஜீவஶரீரவ்யாப்தி ஸம்ஸர்க்காதிகள் (கழிக்கிறேதி) இதனாலே உபயலிங்காதிகரணார்த்தமும் "ஸம்போகப்ராப்திரிதி சேந்ந வைஶேஷ்யாத்" இத்யதிகரணார்த்தமும் ஸூசிதம். (நர நயே இத்யாதிகளாலுமிதி) நர நயே என்கிற தாதுவில் நயதிர்விஜ்ஞாநமென்றும் நஶ கதௌ என்கிற தாதுவில் "நாஶயத்யவித்யாம் தத:" என்று ரிஷ ஹிம்ஸாயாமென்கிற தாதுவில் நரிஷ்யதீதி நர: என்றும் வ்யுத்பத்தியாமென்றபடி. யோகவ்ருத்த்யா நரஶப்தம் பகவத்வாசகமென்று சொல்லி ரூட்யாபி நரஶப்தம் பகவத்வாசகமென்கிறார் (ஜஹ்னுரிதி) ஸ்ம்ருதிவசநத்தாலேயும் நரஶப்தம் நாராயணே ரூடமென்று ஸாதிக்கிறார் (ஏகோ நாராயணோ ஹ்யேதா இத்யாதி) நரஶப்தத்துக்கு ஶ்ருதியையும் ஸாதித்து இனி நரஸம்பந்திநோ நாரா என்கிற வ்யுத்பத்தியிலும் நரஶப்தத்திற்கு யோகவ்ருத்த்யா தோஷநிராஸகமாவ நபகவத்வாசகதையிலும் ப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார் (நரஸம்பந்திந இதி) நரஶப்தா-

---

ஸா-கா || நாரஶப்தஸ்ய பகவத்வ்ருத்திர்ஸித்தஸர்வஸாமஞ்ஜஸ்யஸ்வாமி ஸம்பந்தஸ்யாபி நித்யதா ததாத்ம்ய ஸமஸ்தவஸ்து நிர்வாஹ்யத்வம் ப்ரமாணவ்யாபாராத் நாமாந்வயக்ரமோ க்ராஹ்ய: (ஸர்வஜ்ஞத்வ ஶக்த்யாதீத்யாதிநா) "அஸ்தி ஜாயதே பரிணமதே விவர்த்ததே அபக்ஷீயதே விநஶ்யதி" இத்யுக்தா ஷட்பாவவிகாரா அசித்கதா தோஷா:. "அஶநாயாபிபாஸே ஶோகமோஹௌ ஜராம்ருத்யூ" இத்யுக்தாஶ்சேதநநிஷ்டாஶ்ச ஸம்ஸர்கவ்யாப்திதோஷ: தத்ரஹிதத்வ ப்ரயோஜகவாக்ய நரஶப்தஸ்ய பகவத்வ்யுத்பத்திர்வா தத்ஸஹிதத்வாச்ச பகவத்ஸம்பந்தித்வாத். நா

ரதோ‌‌ஷாத்தரை | நயத்யவிஜ்ஞாநம் நாஶயத்யவிம் தத: || நரிஷ்யதிவஸ வத்ருரவஸ்தாஸ்ரா ஸநாதந: | நரஸம்பந்தி நஷ்டவே வேதநாவே தநாத்த்ரா: || ஒரம்ஸித்வா த்யா நாரா யாய-வொஷ்யதயா தயா | நியாத்யகேந ஸ்ருஜ்ஞாநவ வெஸ ஹரணேஸ்த்யா || ஈய தேநிஷியாஹா ராஜவ்யாப்ஹோதி க்ரியயா தயா | நாராஶ்வாயநம் தஸ்ய தைவதஸ்ய வநிரூபணாக || நாராணாமயநம் வாஸம் ஸ்த்வ தஸ்யாயநம் ஸதா | வ ரணா வ கதிஷ்வேஷாம் நாராணாமர்த்தநாம் ஸதா" என்றஹிவத்ருதிகள் நிவஹநம்பண்ணினபடியே "நரஸம்பாயி நாரம்" என்கிற வ்யுத்பத்தி

ஸா-டீ || ஷாத்தரைதிவதிஜ்ஞா.இத்தையுவவாதிக்குறுர்(நயதீதி) நயதி க்ஷிப்ரதாநவிஷயவிஜ்ஞாநம்வ ராவயதீத்யர்த்த:. நஶ்ஶத்தஶப்தநஜதியா தாவ்யுத்பத்தள ப்ராமணம்நாஶயதீதி. க்ஷிப்ரதாநவிஷமதஜ்ஞாநம்நா ஶயதீத்யர்த்த:. ரிஷி ஹிம்ஸாயாமிதியாதொவத்யுத்பத்திமாஹ (நரஸம் பாயிநஜதி) (நரிஷ்யதீதி) ஸத்ரு ஸஹஶதொவிநரிஷ்யதி வி காரணுப்ராவோதீத்யர்த்த:. நரஸம்பம்தேநா நாரா ஜதி வஹுவ சநம் தேக ஜத்யவெக்ஷாயாமாஹ (நரஸம்பம்பிந ஜதி) கொவாஸம் பாய ஜத்யவெக்ஷாயாமண் வத்யாத்த ஸம்பந்தவிஶேஷாநாஹ (ஒரம்ஸித்வாத்யயேத்யாதிநா) ஒரம்ஸித்வாத்யாஶேஷதயா யாயததயா தக்ஷஸ்த்தாவயாத்ஸத்யா வொஷ்யதயா வஸத்யயா நியாம்யகேந தக்ஷஸம்ஸ்லாயீநவப்யாதிகேந உத்தாஹ்யகேந வவெஶேந வவி ஷகேந ஹரணேந ஹ்ருதகேந ரக்ஷ்யகேந. ஈயநஶப்தார்த்தமாஹ (ஈயநஜதி) நியம்யதீதி தஸ்யைவ விவரணம். வ்யாப்நோதி க்ரியயா வ்யாபநியமநாதிக்ரியயா வ்யாப்நோதீத்யர்த்த:. ஈஸ்மிந்வ க்ஷே ஈதஸி வ்யுத்பத்தௌ ஈயநஶப்த:. நாராணாமிதி கர்மணி ஷஷ்டீதி ஹாவ:. பஹுவ்ரீஹிஷஷ்டீதத்புருஷாத்த்யாமாஹ (நாராஶ்வேத்யாதிநா) நாரா ஈயநம் ஜ்ஞாநஸாயநம் யஸ்ய ஸ நாராயண: ஜ்ஞாநஸாயநத்வம் க்ஷயிஷ்யத்ராஹ (தைதஸிதி) தை: நாரை: தத்தாவநிரூபணாக ஸ்வஹாஸஹாவநிரூபணாக நாராணாமயநம் தஸ்ய விவரணம் வாஸ ஜதி வாஸஸ்தாநமித்யர்த்த:. தேஷ நாரா ஈயநம் ஸதா வ்யாவ்ய ய ஸ்ய ஸவவ்யாவக ஜத்யர்த்த:. தேஷாம் நாராணாமர்த்தநாம் ஜீவாநாம் வரமகதி: கதிஶப்த: கர்மணி காரணே வ வர்த்ய: வராவகஶ்ஶேத்ய

ஸா-கா || ஸம்பம்பிநஜத்யத்ஸ்ஸம்பந்தாரம்ஸித்வாத்யயேத்யாதிநாவ்யா வ்யாத:. வ்யாப்நோதிக்ரியயாதயேதி தத்ஸவத்நாரவ்யாப்திரூபக்ரி யயாவிஹஹ்வதீத்யர்த்த:. தக்ஷஹாவநிரூபணாக நாராயணத்வநிரூ வணாதீத்யர்த்த:. "நரஸ்வரூபஷாத்தர" ஜத்யநேநஸத்யத்வம்விஜ்ஞா நஶப்தவாவ்யேதநாநாம் வரரூஷாத்யஸ்வராவணீயஸ்ய ஸாஸாவத

உஎ|| யாலே ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களும் நிரூபி
த ஸ்வரூப விஶேஷண தர்மங்களும் வ்யாபாரங்களும விக்ரஹவிஶே
ஷங்களும் மற்றுமுள்ள த்ரவ்ய சேதநாசேதநங்களு மெல்லாம்
நாரஶப்தார்த்தமானபோது வ்யுத்பத்திஸித்தத்துக்குமாஶ்ரயத்வாதிரூ
பேண நிற்கும்ப்ரகாரம் விவக்ஷிதமாகையாலே ஸ்வநிஷ்டத்வாதிகளைச்சொ
ல்லுகிறது. இப்படி வ்யாபந பரண நியமந ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளாலே வேறுபட்
டிருக்கிற புருஷோத்தமனுக்கும தத்ஸம்பந்திகளுக்கும் ஸாத்ருஶ்யங்கள்

ஸா-நீ|| த்தஃ (நாரஶப்தார்த்தமானபோதிதி) ஸத்யத்வாதி ஸ்வரூப நிரூபக
தர்மங்கள் நிரூபித ஸ்வரூப விஶேஷணங்களான வாத்ஸல்யாதிகளும் தே
வீ பூஷணாயுதாதிகளுமெல்லாம் நரஸம்பந்திதயா நாரமாகை
யாலே வ்யுத்பத்தி ஸமுதாயார்த்தஞ்சொன்னால் ஸ்வாதாரானுமில்
லை என்றும் ஸூசிக்கையாலே ஸர்வவ்யாபகத்வோக்த்யா ஸ்வவ்யாபகாந்தர
மில்லை என்று ஸூசிக்கையாலே ஸ்வாதாராந்தராதிஶங்கை போகும்படி ஸ்வ
நிஷ்டத்வாதிகளுஞ் சொல்லப்பட்டதென்று கருத்து. ஆனாலும் "தத்த்வமஸி" "அய
மாத்மா ப்ரஹ்ம" "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம ஸதேவ ஸோம்ய" இத்யாதிகளில் ஜீவப்ர
ஹ்மைக்யஞ்சொல்லுகையாலே இப்படி வாக்யார்த்தஞ்சொன்னது கூடு
மோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி வ்யாபநேதி) ஶேஷத்வநியா
ம்யத்வாத்யேகோக்த்யா ஸர்வஸ்யாபி ஶரீரத்வமும் தத்த்வேந ஶரீர
வாசிநாம் ஶரீரிபர்யந்தாபிதாயகதயா ஸர்வஶப்தவாச்யத்வமும் ஸூசி
தமாகையாலே "தத்த்வமஸி" த்யாதிஸாமாநாதிகரண்யமும் ஜீவபரயோஸ்ஸ்

ஸா-கா|| ஆஶ்ரயணீயஸ்யாபாரஸ்யசேதநகார்யத்வாத் ஸஹ்யஸ்வாபண
வரேண "நயத்யவிஜ்ஞாந" இத்யேநஜ்ஞாநத்வாநந்தத்வ "நாஶய
த்யவிஜ்ஞம்" இத்யேநாமோக்ஷத்வம் "நஶ்யத்யவஸ்து" இத்யேநாந
ந்தத்வமிதி ஸ்வரூபநிரூபகா குணாஃ ஸம்ஸாரிதயா நாரா இத்யாதி
நா நிரூபித ஸ்வரூபவிஶேஷகா ஜ்ஞாநஶக்த்யாதயோ குணாஶ்ச
நாஸத்யதயா விவக்ஷிதா இதி பாவஃ. வ்யாபாராஃ ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யா
தயஃ. "யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்" இத்யாதிபிஃ ஸர்வஸ்யாபி பக
வச்சரீரத்வபோதநாத்ஸர்வஸ்ய விக்ரஹவிஶேஷாஃ விக்ரஹவிஶே
ஷநிர்திஷ்டாஃ. (மற்றுமுள்ளேதி) ப்ராக்ருதாதிவிசேதநஸ்ய ஸர்வஸ்யா
பி நாரஶப்தார்த்தத்வ இத்யர்த்தஃ. (ஆஶ்ரயத்வாதீதி) ஸ்வாதிகாதிராதிஶ
ப்தார்த்தஃ. "ஸ்வே மஹிம்நி ப்ரதிஷ்டித" இத்யாதிஶ்ருதிஃ ஸ்வநிஷ்டத்வாதீத்ய
நேந ஸூசிதா ஆதிராயாஸ்வதித்யர்த்தஃ. ஆதிஶப்தேந ஸ்வாதிரா
திஶப்தார்த்தஃ. ஸர்வம் ப்ரகாரேண நாராயணஶப்தஸ்ய பஹு வி
தவிஶேஷஸாமர்த்யவிஶிஷ்ட பகவதர்த்தகத்வாத் ஸர்வஶப்தவாச்யத்வஸ
ர்வஶரீரித்வாதிநிர்தேஶஃ ஜீவஸ்வரூபவைலக்ஷண்யாதிக ஈநாதேய

[illegible] சொன்ன [illegible] ங்கழியும்படி [illegible] மிங்கே [illegible]. [illegible] த்தாலே [illegible], நாமஶப்தத்தாலே "[illegible] நாமா [illegible]" என்கையாலே காரணவாக்யமும், [illegible] த்தாலே அவ் [illegible] ங்களுமெல்லாமிங்கே [illegible] தங்களாகின்ற [illegible] களிலே [illegible] யுமாய் [illegible]

ஸா. [illegible] மென்று கருத்து. இப்படி நாராயணஶப்தா [illegible] ஞ்சொல்லில் [illegible] நாராயணஶப்தத்திலே [illegible] மென்றது கூடுமோ, [illegible] மில்லை யேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (நாமஶப்தத்தாலேஇதி) (ஶோபகேதி) கா [illegible] நாமஶப்தத்தாலே காரணஶோதகமான [illegible] ஞ்சொல்லப்பட்டதென்னபடி, [illegible] த்திலே காரண [illegible] மாணலும் நாராயணஶப்தத்தில் [illegible] மாகையாலே [illegible] மிங்கும் [illegible] ஞ்சொல்லித்தென்னபடி. [illegible] மும் [illegible] மில்லை [illegible] மென்று கருதது. இப்படி யொ [illegible] நாராயணஶப்தத்துக்கு [illegible] ஞ்சொன்னாலுமய [illegible] யொ

ஸா - கா ॥ இத்யாஹ (இப்படி [illegible] இதி) [illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible]" நாராயணா [illegible] ஜாயதே நாராயணா [illegible]" இத்யாதி காரணவா [illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible]" இத்யாதி [illegible] (நாமஶப்தத்தாலே இத்யாதிநா) [illegible]

௨௭ ॥ ஸர்வஶப்தவாச்யனுமாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் நாராயணஶப்தத்தாலே தேவதாந்தரவ்யாவ்ருத்தனாக ப்ரதிபாதிதனானான். லோகத்திலுள்ள ஸர்வ ஶப்தங்களும் அபர்யவஸாநவ்ருத்தியாலே ஶப்தங்களானார்கள் "த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ" "எம்பிரானெந்தை" "பிதாஹம் மாதா" இத்யாதிக

ஸா-நீ ॥ மாதாபிதாமஹஜநநாதாரஸ்ய ஜநநீ ஸர்வதத்ஜ்ஞ ஜநநாதி ஸ்வாபாவிகம் தேவதாந்தரஸாதாரணமாகையாலே தேவதாவிஶேஷ ஸித்திரெங்ஙனேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வர நிருபாதிக ஸ்வாமிநிலே இதி) "ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா ... திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண:" "மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸ: ஶரணம் ஸுஹ்ருத் கதிர் நாராயண:" என்று சொல்லுகையாலே யோகஶப்தங்கள் ஶப்தாந்தரஸாதாரணங்களாகையாலே விஶேஷ்யஸ்வரூப நாராயணஶப்தம் ஶ்ரீபதிஸ்வரூப வ்யுத்பத்திநிமித்தகமென்றுதான் ஸஞ்ஜ்ஞா வ்யுத்பத்தி நிமித்தகமென்றுதான் சொல்லவேண்டுகையாலே இங்கும் யோகாஸ்ப்ருஷ்டமாக ரூட்யா தேவதாவிஶேஷம் ப்ரதிபாதிதமென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வவிஶேஷ்யவாச்யனென்று சொல்லக்கூடுமோ, லோகத்திலே இவனுக்கு மாத்ருபித்ருப்ராத்ருதிகள் வாச்யங்களில்லையோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (லோகத்திலுள்ளேதி) (அஸ்ப்ருஷ்டம்) லோகத்தில் வாச்யங்கள் பரமாத்மபர்யவஸாயி வாச்யங்களாகையாலே ஸர்வாத்மகவாச்யங்களென்னபடி. ஆனாலுமீஶ்வரன் வாச்யவாகிலன்றோ நிருபாதிகவாச்யனென்னலாவது வாச்யனென்கையில் ப்ரமாணமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (த்வமேவேதி) (எம்பிரானிதி) ஶரீரவாசகங்களை என்கை

ஸா-கா ॥ த்ருஷ்டிநுத்ரூப்யே ப்ருத யதேவிவா । ஸர்வஶப்தவிஶிஷ்டதத்த்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்தித: । ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா அபஹதபாப்மா திவ்யோதேவ ஏகோ நாராயண: "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ:" "மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸ: ஶரணம் ஸுஹ்ருத் கதிர் நாராயண:" "ஸர்வஸ்ய ஶரணம் ஸுஹ்ருத்" இத்யாதிகவசனானாம் ஶ்ருதீநாம் ப்ரத்யக்ஷாத் தாத்பர்யஜத்வாத் (ஸர்வேஶ்வர நிருபாதிகேத்யாதிநா) ஸர்வஶப்த ப்ரத்யக்ஷாவ்யுத்பாதநஸமஸ்யா இத்யர்த்தோ பவதி. ஸர்வஶ்ருதிஸ்ம்ருதிப்ராமாண்யேந ஜகதேஷாம் பரஸ்பரவாச்யவாசக ஸம்பந்ந ஜநகத்வ நிருபாதிக ஸர்வவாச்யத்வம் நிருபாதிகஸர்வஸாம்ராஜ்யம் அஸ்ய வ்யதிரேகேண ஸமஸ்யதீதி ப்ரஶ்நஸ்ய ஜதோ நீதேந நிக்ருஷ்ட ஸம்ஸ்ருஷ்டவாயி ஸ்வாயிநோ தத்த்வ நாராயணநிவத்ய ஸமாஹ (லோகத்திலுள்ளேத்யாதிநா) "த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ த்வமேவ பந்துஶ்ச ஸகா த்வமேவ" இத்யநேந "எம்பிரானெந்தை" இத்யநேந பிதாஸ்மீத்யநேந ஸர்வவிஶேஷ்யவாச்ய

உ௦ || விற்படியே நிரவாயிகஸவ-ஷிபவஙஸவெஙுர்வரொருவனுமே. “யஸ் வஸாதெ ஸகஹாஃ வஸீதெயாமிநாஃ வஜஜஃ” என்றும் “வ ஸணஉஹவத்தெஷெவ் வஸணாய வராவரா௦, வஸணெ தெவதெவஸெ” என்றுஞ்சொல்லுகையாலே அவன் வஸணுனல் வதிகூலராவா ரொருவருமில்லை. இவ்வீர்வரனுக்கு“ஸாஹூதா௦ஸவஹங்காநா௦”என் கிறவாகாரம் ஸ்வஹாவஸிஙம், ஆகாராகாரம் வெதநருடையவாஜ்ஞாதி ஸவநமாகிறவுபாயியடியாக வந்தது. அதுவும்ஸ்வ்ாஜத்தாலே மாறும் “இத்தனையடியாரானர்க்கிரங்கு நமரங்களுயபித்த”னென்றார்களிறே. *

ஸா-நீ|| விதாயொகத்தில்ஸவஹ்லஸ்ாதிகளுடையவ ாதிகூல்யமும்ஹ ரவக்ஸாகஙரயி நமாகையாலேஸவவியவ௦யாகவமுங்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்(யஸ்வ ஸாதஇதி)(வஸணஉஹவதிதி)தஷெவ்வஸ ணாய ஹரயஸ்வஸாதெந வஸணாய வராஷாய ஸவ௦வ ஸந் உஹவதித்யஃ. (வஸணஇதி) “வ ஸண௦ ஸ்ாஜ்ஜரகத்ய”இத்யாதுர வாதமென்றபடி. வஸணுனல் ஸவமும் வஸணமானலும் அவன் வஸாதமில்லாத தசையில் ஸவமும் வதிகூலமாகையாலே ஸவ வியவாயாகவங்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸாஹூதஇதி) இப் படியாகில் நிரஹகதாகவர்ஷிணபாக வஸ௦ஙியாதோவென்ன வரு ளிச்செய்கிறார் (ஆகாராகாரஇதி) தணயரகவமென்றபடி. அப்போதுஆ ஜ்ஞாதிஸவநஉநாதிஸிஙமாகையாலே நிரஹகதாகவாஸ்ாகாரமும் நித்யமாகவ ஸாஙியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அதுவுமிதி) மா றும்) நிவ்ருத்தமாம்.ஈநகதொஜிதநிரஹஉஹவ்ாஜத்தாலே சழியுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இத்தனைஇதி) கீழேமூன்னெழுத்துடையபே ருலென்று சவ்ாஙஉவகாஙமாகையால் (இத்தனையடியானர்கு)

ஸா-கா || ஸ்ஸா௦வதாயிகவா தஸிதம். (எம்பிரானித்யாதி)கஸ்ாக உவகாரகொஸ்கவிதாஸ்கஙஸ்கஸ்ாநீவெ” கிதஸ்ா௦ஹயாயா உகதித்யஃ.“தயிததநயஸ்”இத்யாதிஃவிதாகவீத்யஸ்செஷஃ வ ஸிஙஃ(யஸெ்ஞ்யாதி) ஜதரெஷாஉவி உநஃவ ஸாதஹெதாகாகநிர வாயிகஸவஸாஹூகாஹஹவ தவவெதிஸொஹாஹூஜயகாவரவய ாயவஸணஉநஷ்ஷெகாக்ஷ்ாவஹஷ்தஜத்யஃ. (இத்தனைஜத்யாதி)ஹஹவ ஜெஷகஜ்ஞாநவஙவகா வாவிகஷெகா௦கயராவ ஹஹவணாஉஸ௦கீத நெ வவத்தவிஷெயெ க்ஷவாகாவஙு வவ௦ரவஸவஹ்வ கா ஶெநநாஸ்ாகஉவி ஸ்ாநா ஸவ்வதநாயு௦ ஸ்ரீர௦ஹெ ஸ௦நிஹிதஃ கதிய்ாஓாஹவெவந ஹாஜெஹ௦ஜவாவ்ஜத்யஃ. வவெகந நிர வாயிகஸாஹூகவஸ் ஸா௦வதாயிககவாஸஷிதம். கஷ்வ்ாஜெஙநி ரவயிக வஜுவதகவ௦ ஸவஹாதஙகாயஇதி ஹாவஃ. வவஹாராயணஸ

௨௰ ‖ இந்நாராயணஶப்தத்தில் சதுர்த்தியாலே மேல்சொல்லப்புகுகிற வாக்யார்த்தங்களுக்கிடாக தாதர்த்யாதிகள் காட்டப்படுகின்றன. ஸ்வா நுஸந்தாநத்தில் சதுர்த்தீ நமஸ்ஸம்பந்தத்தாலுங்கொள்ளலாம். அப்போது சதுர்த்திக்கு ப்ரயோஜநாதிஶயமில்லை. "ஷஷ்டீ ப்ரஸவஸ்த்வாரணார்த்தே கேவலவ்யஜநீக்ருதாக | உக்தரோ ஸ்து ஶேஷஸ்து ஶக்திரிதை

வ்யா- ௩ ‖ இந்த ஸூத்ரத்தைபண்ணினதாஸராணுற்கு (இரங்கு) ப்ரஸந்நமவனை (நமரங்கனுய) நமனுயனை (பித்தனை) க்ருதவிஷயத்தில் வ்யாமோஹத்தை யுடையவனைபெற்றும் அய்யோ ஜந்மவர்த்தத்தில் ஶிக்கிருர்களென்றபடி. யதிவ்ராஹக ப்ரமாணத்தாலே ஸம்ப்ரவஹாவமே தாத்பர்யமாகையாலே ஸூத்ரத்தாலே மாறக்கூடுமென்று கருத்து. ஆனாலும் "நாராயணாய" என்று சதுர்த்திகூடுமோ? தாதர்த்ய சதுர்த்தியாகில் ஹரஸவசண ப்ரயோஜநைக்கு சேராது ஸம்ப்ரதாந சதுர்த்தியாகில் ஸ்வாமிவப்ரயோஜனையில் சேராதென்ற வருளிச் செய்கிருர். (நாராயணேதி) ஆனாலும் நமஸ்ஸுக்கு ஸ்வாமிப்ரயோஜனையில் ஸகம் ப்ராப்தஶேஷவ்ருத்தி ப்ரயோஜனையுஞ்சொன்னபடியாலே அந்த வசனத்தில் சதுர்த்திக்கு தாதர்த்யங்கள்கூடாதேஎன்றவருளிச்செய் கிருர் (ஸ்வாமியேதி) இப்படியாகில் நமஸ்ஸம்பந்தத்தாலேதானே ஸம்ப்ரதாந சதுர்த்திசொல்லலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிருர். (அப்போது ஜதி) ஆகையால் ப்ரயோஜநாதிஶய வசனமே சதுர்த்திக்கிகொள்ள வேணுமென்றுகருத்து. அப்போது காரகவிபக்தியே ப்ரபலமாகை யாலே ஸம்ப்ரதாநசதுர்த்தியே கொள்ளவேண்டாவோ? ஸம்ப்ரதாநப்ரயோஜனையில் ஸம்ப்ரதாநங்களுங்கூடாதே என்னில் உகாரார்த்த சதுர்த்தீ ஸம்ப்ரதாநவனையாய் இது சதுர்த்தீஸம்ப்ரதாநாதே காரகைகையாகலாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிருர் (ஷஷ்டீதி) நகாராஹ்ரு ணகாரஃ ஷஷ்டீ (ப்ரஸவஸ்த்வ) காதிவ்யஞ்ஜநமணநாராயண காரஃ ப்ரஸவஸ் த்வார்த்தவ்யஞ்ஜநீக்ருதாக ணாவ த்ரேகாரம் விஹாயண் ஜ திவணாக(உக்தரோஸ்து ஶேஷஃ)க்ருயேதிஹாஸஃ (சுவ்யா)ஶ்ரீமந்த்ரஸ்ய (ஶக்திரிதிகய்ரிதே) ஸ்வஸாயநமாஶஜதி கய்ரிதே என்னபடி. ஸ்வ

ஸ்வா-௯ ‖ பூர்வார்த்தோக்த சதுர்த்யர்த்தாஹ (இந்நாராயணே த்யாதிநா)ஸம்ப்ரதாநகம், தாதர்த்யாதீ த்யாதிஶப்தார்த்தஃ. தமேதாவதர விபக்திவதாவதாஹ(ஸ்வாமித்யாதிநா)நமஸ்ஸம்பந்தாத்விஶிஷ்டார்த்த ஸம்பந்தா நுஸந்தாந ஜத்யர்த்தஃ. நமஸ்ஸிந்துவக்ஷ விஹஶேஷஸம்பந்தஸா யுக்தார்த்தத்வாக ஶ்ரீமந்த்ர ஸ்ய வர்ணஷார்த்தவ்யவஸாயிநஸ்ய ரிதந்த்ராஹ(ஷ ஷ்டீப்ரஸவஸ்ராதித்யாதி) உபயேஷஷ்டீக்ருதவ்யாதி வ ர்மணமே ப்ரஸவஸ்ராஹேதுத்யர்த்தஃ, யதா சுவெவ்யு ஶ்ரீமந்த்ரஸ்ய த்

௩௬ ‖ ஸ்யுகஸஶ்ரே" என்கையாலேயிது திருக்ஷேத்ரத்தில் ஹயவிஷ ஹேது வான வ்யுதேஶம். யோஜநாவிஶேஷங்களில் ஹேநுவாய-நையும்வ்வி விடத்திலேயாகிறது. "ஸஶ-ாஸவு: கரணாஸ்ரிநாஜவிதாந்ஹா ஸ்கா ஸமர்த்; பரிஷாஸஶ-ாரீ ப்ரவிஹேதுஷு நஸ-ஷா செவகேவயாஸ" என்கிறபடியேஒரு பரிஷத்துக்கே ப்ரகாரணாதிகளுக்கீடாக வஸஶ-ஹேதுங்கொள்ளுகைஸவ-ஸம்ஶதம். ஆகையாலே "தீயா நாஸஶ-ஶேஷிணா ஸம்ப்ரதா நஸ்வஷ்ட" இதர்யாதிகளிற்படியேவாஸ்ஸுஸ்வாவாத நமிவ்விடத்தில் கூடாதாகிலும் ஶரண்யன் தனக்குஶேஷமானவஸ்துவைத்தானேரக்ஷித்துக்கொள்ளும்படி ஸஶவிக்கிறவளவைப்பற்றவிவ்வ்யாவகஶதுங்களில்வதர்த்தியையஸம்ப்ர தாநாஸஶ-யாகவஹிவதுஷுவின் வ்யாவ்யாநம்பண்ணினான் "நீவீஹாவெ

ஸா-நீ ‖ ஸாயநவ்யுதேஶமாகையாலே இங்கேதானேஹேநுவ்ரஸஶ-நை உவிதையாகையாலே தாதஸஶ-ஶ்வதர்த்திகொள்ளவேணுமென்று கருத்து. நாநாஸஶ-யானவதர்த்திக்கு தத்ஶ்ரஜ்ஜையிலேகாஸஶ-கஸ்வம்நிய இக்கப்போமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸஶ-ாதி) ஆனாலுமிங்குஸம் ப்ரதாநாஸஶ-ஸ்வங்கூடுமோ? ஸ்வீயத்துக்கு ஶரஸ்வாவாதநம்பண்ணி னாலன்றோ ஸம்ப்ரதாநாஸஶ-ஸ்வங்கூடுவது, இங்கு ஸ்வாதாஹமவஸ்வமாகை யாலேயதுகூடாதே, ஆகையால்ஸஹிவதுஷுவ்யாவ்யாநத்துக்கு ஶதியெ தென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேஇதி) (ஆகையாலே) ஔவிதர்யா திகளாலே ஸஶ-ஹேதுங்கொள்ளுகை ஸவ-ஸம்ஶதமாகையாலே ஸ்வஶ வெண ஸஶவணங்கூடாதாகிலும்ரக்ஷ்யதயாஸஶவணங்கூடுகையாலே ஸம்ப்ரதாநாஸஶ-ஸ்வங்கூடுமென்று கருத்து. ஆனாலும் தத்ஸாதித்யவெ க்ஷாயாம் ,,விஷ்ணவெஸஜதீயதெ" என்று விஷ்ணுஶஸ்தத்தில் வதர்த்தீ ஸம்ப்ரதாநாஸஶ-யாக வ்யாவ்யாதெயானாலும் நாராயணஶஸ்தத்தில் வதர்த்திக்கி வ்யாவ்யாநம்பண்ணவில்லையேஎன்னவருளிச்செய்கிறார். (நீ வீஹாவெநெதி) "விஷ்ணாதிஷு வதர்த்தீ ஸாஸம்ப்ரதாந ப்ரதஶிநீ"

ஸா-கா ‖ க்ஷரஶதெ்ர்ராக்க்ரதெஷஷாதிதர்க்கீ. ஶந்த்ராணாம்ஶக்த்யம் ஸ்யாவ்ரகாஶநீய தயா ... க்ஷீ. ஸவ-ரக்ஷகநெவநஸவஶேஷிகெவ நவப்ரணவாதவ ... நாராயணாய நஶஜதிவஶஷ்டார்த்ஶ்ரயோஜ நாயாம் ஶேஷம்யஸ்வாயகெவந வதர்த்தீவிஹக்திஸ்ஸாயகெதர்யாஹ (யோஜநாவிஶேஷ தர்யாதிநா) ஸயவா வஸஸ்யஶப்தஸ்யயோஜநாஹெ தெநஸெநகார்த்தஸ்வஸ்ய வ ரஶாணிகஸ்வாஸ்வஸவஸம்ஶசகாஸ்யஸம்ப்ரதா நாஸஶ-ஸ்வதிதர்யாஹ (ஸஶ-ாதிதர்யாதிநா) நநுஸஹிவதுஷுவ்வவநெ நாராயண வதவெஸ்யவாஹாவாஸ தத்தவதர்ஸஶ-ர்யா ஶஸம்ப்ரதா நாஸஶ- வொயகஸ்வஶநுவவஹுதிதர்த்த தர்யூநர்யாயாதாதிஶஸ்தத்து தத்விபிதர்யாஹ (நீவீஹாவெநெதர்யாதிநா) வ்யாவகாஹுரஸ்ய வாஸு

ரம|| நஸநேத்ராத்ரோத்ரெநாயகஸ்ஸ்வர்ணம்|விஷ்ணோரிஷ்டாவதாரத்ரிதயஸம்ப்ரதானப்ரஸித்தி|| ந்யோஸோரமோதாஹ்ஸாவாத்ராயஸம்ரக்ஷ்யதயாவர்த்ததே | தஸ்ஸஸாரஜத்வெக்ஷாயாம்விஷ்ணவெஸஜதீயர்த்தெ" என்கிற வசனத்தில் "விஷ்ணாரிஷ்ட" என்கையாலே நாராயணாதி ஶப்தங்களில்வதாத்ரியும் வ்யாவ்ரானம்பண்ணப்பட்டது. இத்திருமந்த்ரத்தில் நகாரம் முதலான எழுதிருவக்ஷரங்களுக்கும் ப்ரத்யேகம் மந்த்ரஸ்ருதிகளிற்சொன்ன

ரஸ-நீ || என்கையாலே ஶ்ருதிஶப்தத்தாலே நாராயணஶப்தவர்த்தியும்விவக்ஷிதைஎன்றுகருத்து. இப்படிவ்யாரணஸம்ப்ரதாயங்களாலே வதாரர்த்தவர்ணநம் பண்ணினால்"நாயகத்வம்ஸமேஷாம் நாமந்தம்ப்ரவதே | நாஶகத்வம் விராஜாநாம் நாகாராரர்த்தவ்யக்தீர்த்திதம்" இத்யாதிநாசில வாசாயர்ர் அக்ஷராரர்த்தஞ்சொன்னது அப்ரமாணமாகையாலே அஸம்மதமாக ப்ரஸாதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இத்திருமந்த்ரத்திலிதி) அவர்கள்சொன்னதுவும் மந்த்ர ஸூத்ரப்ரமாணமாகையாலே அஸம்மதமில்லைஎன்று கருத்து. யத்வா இப்படிமந்த்ரத்துக்கு வதாரர்த்தநவஸாவத்திலே அவர்ணவ்யாணவாத்தர்த்தஞ்சொன்னதுகூடுமோ? ப்ரணவமொருவர்ணமாகையாலேநகாராதிவர்ணங்களுக்கர்த்தஞ்சொல்லாமல்ப்ரணவார்த்தஞ்சொன்னால் வெவரூப்யம் ப்ரஸம்ஜியாதோ?இனிநகாராதிகளுக்கும் சிலவாசாயர்அர்த்தவர்ணநம்பண்ணினார்களென்னில்அதுக்குமூலமில்லாமையாலே அஸாமஞ்ஜஸ்யம் ப்ரஸம்ஜியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார்(இத்திருமந்த்ரத்திலிதி)(நாயகத்வமிதி) (ஸமேஷாம்) (ஶ்ரேயஸாம்) (நாயகத்வம்) (ப்ராபகத்வ) (ப்ரவதே) (வாமேவதெ) (நாமந்தம்) (ப்ராவண்யஜநகத்வம்) (விராஜாநாம்) (அநாத்மகுணாநாம்) நாஶகத்வமிதி தத்வம் நகாரார்த்தம். ஶ்ருதிதாநாம் (மந்த்ரதத்வம்) மந்த்ரகாரத்வம் (மேதத்வம்)யதர்ஹமதஜ்ஞாநவிகாஸம் (மேநம்) வரூஜநம் (கரோதீதியுக்தஸ்தமேவமேம்(மகாராசேர்யாஜ்ஞேயம்)நித்யத்வம் (ஹமஸ்வயாம் தாரதம்)ப்ரவதே| [ஹரோமேவதே]நெநதத்வாம்ஶுவாயத்வம்நாகாரமெஸ வநாஞ்ஜானாம் ஸ்யதீதி ஸமேதாத்யா நாஸ்திக்யஹா ந்யாதிகாரதத்வநாராரா ஸரஜதிஸாவம்.ஸாரர்த்த தத்தஅணர்தம ஸாயாநெநதத்த்வதந்யாயெந

ஸா-கா || ஷேவாதிஶப்தா நாராயணாதீத்யாதி ஶப்தார்த்தம்.ஸ்வம்வதாரர்த்தநுக்தா ப்ரத்யக்ஷரவேத்யர்த்தநம் ப்ரமாணெஷுக்தகவா தநவ்யா ஹ(இத்திருமந்த்ரத்திலிதாத்யாதிநா) சிலவாசாயர்களிதந்நெ நாக்ஷரார்த்தஸ்யாவி ஸம்ப்ரதாயாமதக்வேதம் ஸ்வம்ஸப்ரமாணம் நாநாவியார்த்தவர்ணநெ க்ருதஸூக்ஷ்மயிதார்த்தாஞ்ஜாரப்ரதஶ்ரோக்ஷாகவமேவமோவமமே ந ரூமந்த்ரஜ்ஞோ ஜீவேஸ்வரஸ ஸவகாரஸ ஸம்யக் ஜ்ஞாவயிதாவநீதி ஸ

௧௨ || வசநங்களை "நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்ய:" இத்யாதி ... "நாய மாத்மா ... விஜ்ஞாய ... ஸ்ருதி:" இத்யாதி ... ஸ்ருதிகளாலே சிலவாவாயநங்கள் ஸங்க்ரஹித்தார்கள். இப்படியிப்வசநங்களி னுடைய வ்யாக்யாந நிரஸ்தாதி விசேஷ ஸ்ருதிவாக்யத்தாலே வாக்யா திருதியமாக வரும்மாசற விளக்கப்பட்ட திருஷ்டமாகிற கண்ணாடி வ!

ஸா-ஸ்ரீ || ... (ஸ்ருதிவாக்ய...) ... (யோக:) ... (விஷேஷணம்) ... (ஸ்யாய) ... இப்படிதிருஷ்டத்துக்கு ... விசேஷங்கள் ... இம்மந்த்ரத்தாலே ... விஜ்ஞாநமுண்டாகாமலிருக்கக்கூடுமோ வென்ன மந்த்ரத்தாலே ... விஜ்ஞாநஹேதுவை காட்டாநின்றுகொண்டு உபஸம்ஹரிக் கிறார் (இப்படிஇதி) (மாசிதி)(மாசற)அழுக்கற (விளக்கப்பட்ட)சோதிக் கப்பட்ட ஸ்ருதிவாக்யத்தாலே விளக்கப்படாவிட்டால் உபதேச மாத்ரத்தாலே ... விஜ்ஞாநமுதியாது என்றுகருத்து. (கா ணவரியேதி) ... திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தாலே உபதேச மாத்ரத்தாலே ... விவேகமேக்ய மென்றுகருத்து. இப்படி இம்மந்த்ரம் ஸர்வ பரஸ்வரூப ... நகமானாலும் ... கிம்விஜ்ஞதையாலே ... மன்றோ, ... உபாயதோ ... ப்போது ... வாக்யமாகையாலே ... விக்கவேண் டாவோவென்ன ... மந்த்ரத்திலே உபாயத்வ ப்ராப்ய ... மானாலுமுபாயத்வ

ஸா-கா || ... (இப்படிஇப்வசநங்களினுடையவிதாதிநா) ... (மாசறவிளக்க ப்பட்ட) ... (காணவரியநிலங்களையுமெ ல்லாம்) ...

ஶ்ரீ||ஸாக்ஷிகளையும்ஸ்வஸ்வாமிபத்திற்காணவரிய நிலங்களையுமெல்லாம் ஸாக்ஷாத்க்ருதமாகக்காட்டும். * * * *

இதுக்கு ப்ரதிபாத்யதேவதையாய் ப்ராப்யமுமான பரஸ்வரூபத்தை இத்திருமந்த்ரத்தில் ஶப்தங்களாயு மர்த்தங்களாயுமுள்ள ப்ரகாரங்களோடே கூட யதாப்ரமாணமநுஸந்திக்கும்போது ரக்ஷகத்வம், அதினுடைய ஸ்வாபாவிகத்வம், அதின் ஸர்வவிஷயத்வம், ரக்ஷ்யவஸ்து விஶே

ஸா-டீ || ப்ராப்யத்வோபாயத்வ யாநுகுணங்கள நுஸந்தேயங்களென்று உபபாதிக்கிறார் (இதுக்கு ப்ரதிபாத்ய திவ்யாஹாவாக்யத்தாலே) ப்ரதிபாத்யமாய் என்று பதார்த்தஞ்சொல்லாதே தேவதை என்று சொல்லுகையாலே உபாயத்வ ப்ரதிபாதிதமென்றபடி. இந்த ரெண்டுவிஶேஷணங்களாலே உபாயத்வப்ராப்யத்வோபயார்த்த குணரூப ப்ரகாரங்களோடே அநுஸந்திக்கும்போது என்கிறவர்த்தம் ப்ரதிபாதிதமாகுறது. (ரக்ஷகத்வமித்யாதி) உபாஸ்யநாத்ர ஸ்வாபாவரக்ஷகத்வம் ஸ்வநிர்தாரக்ஷகத்வம் விஷயாநந்த்யஸர்வவிஷயரக்ஷகத்வம் (ரக்ஷ்யவஸ்து விஶேஷாः) பஹுத்வநிர்த்யாः ரக்ஷ்யவஸ்துநாமபி நாநாப்ரகார ரக்ஷாகர்த்ருத்வமிதி யாவத். (ஸர்வஶக்தி) காலாநந்த்யே ஸர்வஶக்தி. தேஶாநந்த்யே ஸர்வஶக்தி. ப்ரகாரவிஶேஷாநந்த்யே அநேகவிஷயஅநேக ஸம்பாவித ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகத்வமிதி யாவத். ஸ்வாபாவிக ரக்ஷகத்வம் ஸ்வா

ஸா-கா|| [illegible]

உ|| ஷாட்குண்யமாகிறவிதனுடைய நாநாவர்ணகங்களும், ஸர்வஜ்ஞத்வம், ஸர்வசக்தித்வம், ஸர்வாதாரத்வம், ஸர்வேஶ்வரத்வம் ஸர்வரக்ஷகத்வாதிகளுமான ஸர்வஜ்ஞத்வம், ஸர்வஶக்தித்வம், ஸ்வாபாவிகநிரவதிகத்வம், அநந்தகல்யாணகுணஸமுத்ரத்வம், வாத்ஸல்யம், காருணிகத்வம், ஸௌலப்யம், ஸௌஶீல்யம், வ்யாஜமாத்ர ஸாபேக்ஷத்வம், ஆஶ்ரித ஸௌலப்யம், விஶ்வஸநீயத்வம், ஸாபராதரக்ஷண ப்ரவ்ருத்தி ஶேஷிகுணவிஶேஷணத்வம் — ஶேஷித்வம், அதனுடைய நிரவதிகத்வ ஸர்வவிஷயத்வங்கள், அநந்யஶேஷித்வம், குணக்ருதஶேஷித்வம், ஸர்வஶேஷித்வம், ஸ்வாமித்வம், ஸர்வஸஹாயத்வம், ஸர்வஸ்மாத்பரத்வம்,

ஸா- நீ || ஸர்வரக்ஷகத்வா ஶ்ரீதரக்ஷணஸ்ய யோஜநத்வாதிதிபாவ:. (ஸௌஹார்தி) ஸௌஹார்த்ய நிரபேக்ஷ நிவாரணத்வ (அநந்தீதி) ஸ்வாபாவிக ஶேஷம். ஸாம்ஸாரிக ஜ்ஞாநஸர்வஜ்ஞத்வாதி நிரபேக்ஷ தோ நாகேவல தயா காருணிகத்வ ஸர்வஸௌலப்யம் ஸர்வஜ்ஞ வ்யாஜமாத்ர ஸாபேக்ஷத்வ காருணிகத்வாதி வ்யஞ்ஜக ஆஶ்ரித ஸௌஹார்த ஸௌலப்ய ஸீக்ஷதாதி வ்யஞ்ஜக விஶ்வஸநீயத்வ காயத்வ உதாரத்வ வ்யஞ்ஜகத்வாவகததிதிபாவ:. உக்தஸர்வகுண ஹேதுரூத ஸாபராத வதநாத்ய நாகுண விஶேஷணத்வம் ஸாபராதாநாமேதநாம் ஷடங்க ஶரணாகதி உபாய வ்யாப்தி விரோதி நிவர்தநம் க்ருத்யேத. தத்ராநுகுணவிஶேஷணம் | ஶக்தி: ஸஹ ஸ்வதந்த்ர குணா ரக்ஷணாவயவாநுகோ ஶேஷ க்ருதாவதாநுஸந்தேயாஸ்ரயணாத்வசகதாஸர்வ நாநுஸந்தேயா ஸகாருணாநு உபஶ்ரயதி ஶேஷித்வாதித்யாதி (அதனுடையவித்யாதி) உபாஜ்ய நிர்வ்யஶேந நிரவாதிகஶேஷித்வ ஸர்வ ஶீகஶேஷித்வ ஸர்வஶேஷித்வ ஸர்வஸஹாயிகாபாதித்யா ஶேஷித்வ தேவ ஶ்ரீதஹவிர்வஶ்ஶோஹரத்வம் ஶேஷித்வ தேவவிஷயாதிவிலக்ஷணத்வ வஶேஷாம்ஶகீயம் வ்யக்திஸோபாயிகஶேஷித்வே ஹேதுத்வமித்யுக்தாதய.

ஸா- கா || ஷவிஶாபுக்வாஸர்வஸ்வயமாஸாஹஸ்ஹேதோ. ஸௌஹார்த நிவாரிதாயாம் ஸ்வயகாருண்யஸாவநாவபக்ஷாயாம் „ஸஹம்ஹத்வபாயீநோ ஹ்யஸதஞ்ஜஸ்விஜ| தஶேவஶரணம் ஹநாஹாமதநயஜநே”ஜத்யுக்தே ஸௌஹார்த நிவாரிதேதகம்பரீக்ஷவ்ய தஹமதவ வ்யக்த்யா ஸாஶ்ரயநாதி உபதஸ்ய ரக்ஷணம் வ்யாஸர்வயோநஸ்யநுவர்தாஸவோ ரக்ஷணேவ அநி வாயத்வாதியே: ஸௌஹார்த்ய நிரபேக்ஷத்வ விஶேஷணம் (ஸாராம்ஸ:) தஸ்யாநதிக்ரமணீயத்வம் நிவர்தாதகத்வாகிஞ்சநாநுஸந்தேய குணாநாமே வாமித்ராக்ஷே ஶக்திநிரபேக்ஷணே வ்யாஜதயா விவக்ஷிதஹரஸ்யாஸஸ்ய ஹதேஸ்யாபேக்ஷிதத்வாக மாத்ர வஶேநஶக்திவ்யாவ்ருத்தி: க்ரியதே. (ஸாப ராயேதி) பாராஷகாரகோபாயத்வாதியோக்ய ஶக்திவிஶிஷ்டத்வ

मू॥ उत्कृष्टविलक्षणत्वम्, परमशेषित्वहेतुत्वम्, स्वतस्सत्त्वम्, शक्त्याधायकत्वम्, प्रेरकत्वम्, अनन्यप्रेरणीयत्वम्, अनादित्वम्, कर्मसाक्षित्वम्, सहकारित्वम्, प्रियत्ववत्सलत्वम्, हितत्ववत्सलत्वम्, निरुपाधिकरक्षकत्वम्, वशीकार्यत्वम्, सिद्धोपायत्वम्, साध्योपायहेतुत्वम्, प्राप्तिस्थिरत्वावधित्वम्, उपायत्वम्, सर्वसत्त्वम्, श्रीप्रियवल्लभत्वम्, [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

உ௪ || ஜ்யாத்ரநத்வம், ஶ்ரீதாவிஶ்ராநிவக்ஷகத்வம், ஸர்வோபாத்யாஸாவயாஸஹித்யம், ஸர்வாந்தர்யாமித்வம், ஸர்வநேத்ருத்வம், ஸர்வஶரீரித்வம், ஸர்வவேதாந்தவேத்யத்வம், ஸர்வகாரணத்வம், ஸர்வரக்ஷகத்வம், ஸர்வஶேஷித்வம், ஸர்வஸ்வாமித்வம், ஸர்வகர்மஸமாராத்யத்வம், ஸர்வபலப்ரதத்வம், ஸர்வவித்யாவேத்யத்வம், ஸர்வாதாரத்வம், நிரதிஶயஸௌந்தர்யத்வம், ஸர்வாபாஸ்யத்வம், ஸர்வஶக்தித்வம், ஜ்ஞாநத்வம், ஆநந்தத்வம், ஶுத்தத்வம், நிரவதிகவாத்ஸல்யவிஶேஷகுணாநந்த்யத்வம், நித்யவிக்ரஹவத்த்வம், பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாம்யர்சாவத்த்வம், ஸர்வாவதாரத்வம், ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதித்வம், கல்யாணகுணாவதாரத்வம், ஏகைகதத்வாவதாரத்வம், ஸகல நியந்த்ருத்வம், ஶ்ரீமத்த்வம் [illegible]

ஸா-நீ | [illegible] ஶ்ரீதாவிஶ்ராநிவக்ஷகத்வம், [illegible] ஸர்வவேதாந்தப்ரஸித்தமித்யர்த்தம் [illegible] ஸர்வகாரணத்வம் [illegible] ஸர்வஶரீரத்வம் [illegible] ஸர்வரக்ஷகத்வம் [illegible] ஸர்வவேதாந்த வேத்யத்வம் [illegible] ஸர்வகர்மஸமாராத்யத்வம் [illegible] ஸர்வபலப்ரதத்வம், ஸர்வவ்யாபகத்வம் [illegible] ஸர்வாதாரத்வம் [illegible] நிரதிஶய ஸௌந்தர்யம் [illegible] ஸர்வாதாரபூதத்வம் [illegible] ஸர்வஶக்தித்வம் [illegible] ஸர்வோபாஸ்யத்வம் "[illegible] நாராயண [illegible] நாரா" இதி [illegible] நிரவதிக ஸ்வாபாவிக விஶேஷகுணாநந்த்யத்வம், நித்யவிக்ரஹவத்த்வம், பரவ்யூஹாத்யவஸ்தாவத்த்வம், ஸர்வாவதாரத்வம் [illegible] கல்யாணகுணாவதாரத்வம் [illegible] விக்ரஹவத்த்வம். (ஶ்ரீமத்த்வம்) ஶ்ரீ தாவத் குணவிஶிஷ்ட [illegible] ஸாவதாரத்வம்? க

ஸா-கா || [illegible] ஸர்வாதாரத்வ [illegible] ஸஹாவாஸநாதி [illegible] ஸர்வஶேஷித்வம் [illegible] நித்யவ்யாபி [illegible] ஸாத்விஸ்வாத்ருவம் [illegible] ஸர்வஶக்தித்வம், ஸர்வவிஷயவ்யாபகத்வம் [illegible] ஜ்ஞாநத்வம், ஸதா ஸாநந்தத்வம் [illegible] ஸர்வாவதாரத்வம் [illegible]

[illegible] என்றிவை வ்யாநமாக மற்றுமிவற்றைத் துவக்கிவருமேற்றங்களுமெல்லாம் [illegible] கள். * * * * *

[illegible] ஆனாலும் [illegible]

[illegible] (மற்றுமிவை [illegible]) [illegible]

[illegible] ||

[illegible] ||

இப்படி ப்ரபந்நனை [illegible] ஜீவாத்மா இத்திருமந்த்ரத்திலே [illegible]போது; ஸ்ரீ[illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]த்வம், [illegible]

[illegible] || [illegible] தான் [illegible] [illegible]ங்கள் [illegible] (இஹ[illegible]) [illegible] ||

[illegible] இப்படி [illegible] த்திலே [illegible] ரங்கள் [illegible] சிலவாகாரங்களை [illegible] ளென்கிறார் (இப்படியே [illegible]) [illegible] ||

[illegible]

[illegible] (இப்படி [illegible]) [illegible]

ஸ்ரீ|| த்வம், நியோஜ்யயோக்யத்வம், ஜ்ஞேயயோக்யத்வம், ஸர்வஸாக்ஷாத்கா-
ரயோக்யத்வம், நிரதிஶயாநந்தயோக்யத்வம், ஸாபேக்ஷகர்த்ருத்வம், ஸோ-
பாதிகஸ்வாதந்த்ர்யம், பகவச்சேஷத்வம், பகவத்கிங்கரத்வம், அநந்யோ-
பாயத்வம், அவித்யாதிக்ரஸ்தத்வம், காரணாதி ஸாபேக்ஷஜ்ஞாநவிகாஸவத்த்வம்,
ஸம்ஸாரபயாக்ராந்தத்வம், அவித்யாதி நிவ்ருத்திஸாபேக்ஷத்வம், அகிஞ்ச-
நத்வம், ஸம்ஸாரஸமுத்தாரேச்சத்வம், ஸதாசார்யப்ராப்திகம், ஸாத்யோ-
பாயாநுஷ்டாநார்ஹகம், உபாயநிஷ்டகம், [illegible] ஸாதகம், விஶிஷ்ட-
வேஷத்தாலே ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரவிஷயகம், அக்ஷயகம், ஸ்வதோபாதா-
கம், அஸ்வாதந்த்ர்யகம், ஸம்ஸாரப்ராப்யகம், ஸம்ஸாரநிவர்த்யகம், ஸம்-
ஸாரயாதநாகம், இவற்றின் நிவர்த்தகமாக வந்த ஸ்வாதீநகரகம், ஸம்ஸா-
ரிகநரகஸம்பந்தகம், ஸம்ஸாரஸாகரதாரணார்ஹகம், அந்திமஸ்ம-
ருதிகம், அர்ச்சிராதிகதிகம், தேஶகாலநிரபேக்ஷகம், பக-
வத்ஸ்வரூபாவிர்பாவகம், ஸர்வாவித்யாநிவ்ருத்திகம், ப்ராப்யஸ்வரூப-
கம், ஸர்வஶ்ருஷ்டிகம், ஸர்வகாலபகவதநுபவைகபோககம்,

ஸா-நீ || [illegible]

உஎ || இப்படி "ஸர்வஜ்ஞஸர்வசக்தி ......" என்னும்படியிருக்கிற வித்திரு ......த்திலே ஸ்ருதிவிகித்தமான ஸாதவங்களும் ஜீவர்களுடைய வர்ணாச்ரம ஹேதுமும், ஸேஷஸேஷிபாவாதிகளாலே நிரூபாதிகஸ்வாமித்வஹேதுமும் நிவிரும நிர்ஹேதுக உபாயத்வாதி விசேஷ ஸ்வபாவாதி களும் ஸிஸிக்கையால் இப்படிய நுஸந்திப்பாரிருந்த வூரிலிருக்குமவர்களு க்கும் ஸாதனமில்லையென்றும் நிவிர்விஶேஷனென்றும் ஸர்வஞனாதி ஸனென்றும், ஸ்த்ரீஜந ஸெள்லப்யனென்றும், ஸர்வவிசேஷ ஸ ஸெளஸீல்யனென்றும், ஸகலவிஸ்ருத்தி வாத்ஸல்யனென்றும், திருவடிக ளும் ஸர்வரென்றும், ஸாதகரென்றும், திருவடியின் பரத்வமே ன்றும், வ்யூஹாதிகளிலே பொருவனீஸ்வர னென்றும், ஸர்வவ பரிணா மவானென்றும், நிர்ஹேதுகமான ஸங்கல்பங்கொள்ளவொண்ணாதென்றும், ஜீவேஸ்வரர்கள் ஸாதகரென்றும், உபாயிஸிஸஹேதுரென்றும், நித்ய விபூதிஜீரென்றும், ஜீவன் ஸர்வாத்மநாஸேஷபூதனென்றும், ஸ்நி த்தஸேஷபூதனென்றும், ஜடனென்றும், ஜ்ஞாநாத்மஸ்வரூபனென் றும், நித்யனென்றும், ஸர்வாவிதஸஹானென்றும், ஸர்வஸ்வல்ல னென்றும், ஸர்வஸ்வாமிநவைசேஷாவென்றும், ஸர்வலோகஸாயியென் றும், ஸர்வரக்ஷகரியென்றும், ஸாதகனென்றும், ஸ்வநிஷ்டனென்றும், ஸ் வபரநிர்வாஹகனென்றும், ஸர்வாத்ம ஸம்பந்திதனென்றும், ஸர்வாத்மாவாயனென்றும், ஸர்வஸாக்ஷியில் வாஷ்ணவனென்றும், ஸ்வாதந்த்ர்ய ரூபனென்றும், ஸத்யஸங்கல்பனென்றும், ஸர்வ ஸ்வஸேஷிதனென்றும், ப்ராப்யப்ராபகனென்றும், வி

ஸா-ஸ் || யகிறார் (இப்படிஸர்வஸ்வாமீதி) இப்படியேஸ்ருதிவாக்யத்தாலே ஸர்வநிர்ஹேதுஸர்வாதி ஸ்ரவாஸாதநாதிஞ்சொன்னபடி (அநுஸந்திப்பாரிதி) இவர்களிருந்தவூரிலிருக்குமவர்களுக்கும் ஸம்பந்தத்தாலே "ஸர்வேஷாமேவ ஸர்வஜ்ஞாநியம்" என்றுகலக்க ளுகிக்கையாலே ஸம்பந்தத்தாலே அநுஸந்தாதாக்களுக்குமவ ஸிக்காரவ ஸக்தியில்லைஎன்றுகருத்து. அந்தவ்ருத்திஹேதுவாதிவிசேஷங்கள்

ஸாகா || த்ரிதந்த்ர யாஸிஸவேணஜ்ஞாநா வெக்ஷாகஸ்ர விநஸ்ரத்த ஸாத்ய வேணஜ்ஞாநஸிஸவிபாஹ்யாநுஷ்டாநிதஸ்ரேஷ்டு ஸித்தவேணாவநர்வேஸநிரீஸ்வரகநிவிர்விஶேஷக்கஸ்வஸாதநம்த்ராதிஜ உபாயவ்ருத்த விஸ்வாஸமாத்ர நக்ஷகாகாரான்வேஷணாதி ஸ்வநிஷ்டாஸிரோயி வஸ்தாயஸ்ராதிதி தத்ராஹத்யம் ஸாத்ராநாம் விஸ்வேணஜ்ஞாநே ஸமக்ராநாம் ஜாதரூப ஜ்ஞாநவத்ஸ நிவாஸேவ த்வாதசஸ்ரீ ஸஹ ஸ்வஸ காயவிஸ்வாஸமாத்ராதிஸ்வஸ்ரதித்ராஹ. (இப்படிஸர்வநித்யாதிதா

உசித||ஸாமாதிஸாமாதிபக்திமானென்றும், ஆர்த்ததரப்ரபந்நனென்றும், ஸ்வ வஸிஷ்டஸாமாந்யாதிஸேஷவானென்றும், மற்றுமிப்புடைகளிலுள்ளவா ஹ்யாந்தர்யாதிகளொன்றாலும்கலக்கம்வாராது. இப்படியேரக்ஷகஜ்ஞான ஸ்ரீயபதியைப்பற்ற விஶ்வாஸாதிசயமும், ரக்ஷகாந்தராந்வேஷணமும், "ஸ்வாமிஸ்வாமி" என்றுபிணக்கும் நிரபாயிகாந்ய சேஷத்வஸ்வரூபமும், தேவதாந்தரவர்ஜனமும், தத்பக்தஸம்ஸர்க்கமும், மற்றுமுள்ள ஸ்வஸ வ்யவஸாயாதிகளும், தேஹாத்மஸமாதிகளும், ஸ்வதந்த்ராத்மஸமாதிகளும், ஸாத்விகபரிக்ரஹமும், ஸாத்விகதாவகாரமும், ஸுகிஜநவிஸ்ம்ருதியும், ஸம்ஸாரநாவ்ருத்திரூபியும், ஸூத்ரநாஸாதிலயமும், ஸர்வாகாரரூபியும். பரத்ருஷ்டாதிவிஷயநிரபேக்ஷணமும், பாஹ்யவாஸரவர்ஜனமும், ப்ரயோஜநாந்தரரூபியும், பரஸ்ப்ரயோஜநவைராக்யமும், மற்றும், ஸந்நிஷ்டாவிரோதிகளொன்றும் பின்னாடாது. * *

ஸாரீ|ஸவர்ணஸ்விஸ்ராதிகளிலேகண்டுகொள்வது ஆனாலும்தர்வர்ணாத்ய ஜ்ஞானஸ்ஸாநமும்தாஸ்யபூமியில்பின்னாடாதுஎன்றுசொன்னது

ஸாகா | வாக்யம்மேந்த்ரபரப்ரஜ்ஞாஸ்வரூபக்ஷண ஸ்ரீரக்ஷகதர்வாயா தேஹவிஜ்ஞானவாக்ய்யேந்த்ரஸம்வத்ஸ்வரூபாநந்யப்ரயோஜநத்வ வர்ஜ்ஜாஸத்ராதிலஸேந ப்ரயஜ்ஞேதேஸ இதி ஸாவ:. ஸ்வரக்ஷகதா காராதிதத்ஸ ஸர்வாநர்த்தாநாம் ஸ்வாமிநே தேஸவர்வேஷ்வக்ஷாந்தி ரஸ்தாவேத்யர்வயா இதி விவிதஸ்வதாவாத்மநாமஸ்ஸ்வமதிஸ்வஸாவஸ்வாதிவ க்ஷா: மற்றுமிப்புடைகளிலுள்ளேத்யேந விவக்ஷிதா: (மணக்கு)விவா த: "தேஹாஸக்தாத்மபுத்திர்யதிபவதி பதம்ஸாத்யமித்யாந்தியம் ஸ்வா தந்த்ர்யாஸக்தமஸ்யாஸ்வபரிதரஸேஷத்வமித்யேவமீயம்; ஆத்மத்ரா ணோந்முகஸ்சேதிபவே பாஹ்யவாஸாஸம்பந்தம் நாராயணா த்மா விஷயவ்யாமோஹதுஸ்த்யம் ப்ரவண" இத்யுக்தேத்ய ஸகாரா யாநாம்ஸாநா விஶ்வாஸாத்யதிஸ்வ ஸ்வ ந்தர்யத்ஸகாராயாநாம்ஸ் ஸாநாமிராவாயிகாந்ய சேஷத்வாதி வதந்துஷ்யஸ்யாநந்தர்ய: ஸகாராயாநாநாஸாநாக் தேஹாத்மஸமாத்யநந்தர்யஸ்தவிஷயகஜவ க்ஷ்யமாதிராதிஸம்பாய: நஸ்யபாயாநாநாஸாநாக், ஸ்வதந்த்ரா த்ம ஸமாதிவர்ஜநாநந்தர்ய: ஸாத்விகபரிக்ரஹஸமாதிராதிஸம்பாய: ஸாத்விகஸேநாநா ஸாத்விகோபகாரக: நாராயணஸம்பாயாநா ஸாநாநாக்தநாஸாதிலயாதி வர்ஜநாநந்தர்ய:, "ஸுகித்ரியஸ்ஸா ஹ்யய", இத்யேதாக்தேஷ்வாதி ராதிஸம்பாய:. ப்ரயோஜ நாந்தரஸாயநாநாவிவரஸவ ப்ரயோஜநஸாயநவைராக்யாதி (மற்றும்) ஸந்நிஷ்டா விரோதிகளித்யஸ்ய (பின்னாடாது) நாநுவர்த்தந்தே.

ஶ௯ ॥ ஐஹ நிஜவக்ஷவிரோயெஸீத்ஸ நிஷ்டாவிரோயிமிஶ்ரீர்யெ: ।

ஷிவதக்ஷஸாரவெதீ ஶமாஹ ஈஜவ நமஹ்தி கேஷாஹம் ॥

இத்திருமந்த்ரத்தில் வாக்யமும் வாக்யார்த்தமுமிருக்கும்படி யெங்ஙனே என்னில்; இத்தை ஸகலவாக்யமென்றும், வாக்யத்வயமென்றும், வாக்ய

ஸா-ரீ ॥ கூடுமோவென்றஸந்தேஷஹமாகவக்ஷமருளிச்செய்கிறார் (ஹேதி) ஐஹஜமதிநிஜவக்ஷவிரோதெஸ்வாஹ்யக்ஷஷிவஶேஷகேஸ் நிஜவக்ஷவிரோஸஸ்யெஸ் நிஷ்டாவிரோயிஸ் விஶ்ரீஸ்ஷிவதக்ஷஸ்ய ஶ்ரீஉஷ்டாக்ஷரஸ்ய ஸாரார்த்தவெதீவாந்ஶமாஹ்ய ஈஜவாநந்தீஸ் கேஷாஹஜதி ஸுவாஷிவதக்ஷரஹவஸாரவ்யூரண வெதீத்யர்த்: நிஷ்டாஸாரஹத வ்யூரண ஶப்தார்த்தாநந்ஸரந ஸ்வ்யவைதயா ஶதாதோவ திவதீநாஶவ ராணிகவாக்தஷமீ நகேஷா ஹலவ நாவதாதிதி ஹாவஃ. இப்படி ஶ்ரீமந்த்ரஶப்தங்களுக்கு வரஹரவிரோஸார்த்தங்கள் சொல்லக்கூடுமோ, வரஹரவிரோஸநாநார்த்தங்கள் ஸகவாக்யார்த்தத்திலே ஸங்ஙியாதோ என்குற வலிவ்யாயத்தாலே ஶங்கித்துத்தரமருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்திலித்யாதிநா) வரஹரவிரோஸார்த்தங்களேகவாக்யதாவிரோஸங்களாலும்வாக்யஹெதவக்ஷத்தில் விரோஸங்களன்னென்றுகருத்து. இப்படிவதார்த்தநிரூவணங்கூடுமோ, வ்ரணவவுணமாய் ஹமவமாவகமென்றும் ஸவஷுமாய்ஶேஷகவரமென்றும் நஶஸுக நஸ்யஶேஷக நிவ்ருத்திவரமென்றும் ஸஹாதஂதத்யாதிநிவ்ருத்திவரமென்றும் நாராயண வத வதர்த்தி தாதர்த்யவமெ என்றும் வஂவ்ருதாநவமெ என்றும் வரஹர விரோஸார்த்தங்களுக்கு ஸக வாக்யத்தில்நயங்கூடாதே இனி த்விவாக்ய த்ரவாக்ய வக்ஷத்தில நயங்கூடுமென்றில்ஸக வாக்யதா வக்ஷத்தில் ஸ்வரூவ ரூவமெவக வாக்யார்த்தமும் த்விவாக்யதா வக்ஷத்தில் ஶேஷத்வா ந்யஶேஷத்வ நிவ்ருத்தி ரூவார்த்தத்வயமும் த்ரவாக்யதா வக்ஷத்தில் ஸ்வரூவொ வாய வரோஷா

ஸா-கா ॥ ஸவஂவியாநுவதார்த்தாநுவ்ரதஶர்த்யாநஂதரஶவ "வ்ரணவவதிவாத்ய ஸ்வஹாவ விஶிஷ்டாய நாராயணாய நம" ஐத்யாதிநா வாக்யார்த்தெயாக்ஷ வதாய ஸணந ஸமாவ்தவர்த்தாக்யார்த்த ஸணந வ்யாரஂ ஹவாக்ய தத்தர்த்தெவெவிஶ்ய்ஂவ ஸ்வரூவஂ நஜ்ஞாயதெதி வதார்த்த வணந ஶஸஂ நிக்ஷ்ரஷ்ய வதநு வாக்யார்த்தஜிஜ்ஞாஸாசவாக்ய வெவிஶ்யஂவ வ்யதஶ்ய வாக்யார்த்தநவி க்ரமெண தஶ்யதி (ஐஹநிஜெ த்யாதிநா) ஹமவதி நிரஉவஸ்யாவி வ்ரணவஸ்ய வ்யவிஶிவ்யாவயார்த்த ஹாவெநா வ்யக்தார்த்தகெவநவிஶேஷ நிணநாபகஸ்வாஹாவாக தத்விஶேஷ்ய ஸவெவத்கஸ்வஂ நாராயண வதமெஸ்யதி தபரர்த்யாநு தஸிநு ஸர ஸவெவர்த்த ணவரஸ்வ நமஸஜதி க்ரதீநஸ்யமெஸ்ய்ரவாயவர கொமயொஜநாக்ஷ

ஆம்|| த்ரயமென்றும் அவ்வோவ்ஸம்ப்ரதாயங்களாலே யநுஸந்திப்பார்கள்- இப்படி வாக்யத்வயத்தையும் ஸஹஸ்ரகாரமாக வகுத்தநுஸந்தாநம் பண்ணுவார்கள். ஸகலவாக்யமானபோது "தஸ்ய வாசக: ப்ரணவ:" இத்யாதிகளிற்படியே "ப்ரணவப்ரதிபாத்யஸ்வபாவவிசிஷ்டாய நாராயணாய நம:" என்று அத்வயமாம். இப்ப்ரணவந்தானே நாமோகவற்றுய் நிற்க "ஸர்வக்ஞாஸ்யத்யோஜ்ஞாநஃகேவலம்தேவஸாயக:" என்றுசாண்டில்ய ஸ்ம்ருதிப்ரக்ரியையாலே வ்யாபகமந்த்ரங்களில் நாமோஹம் வ்யக்த

ஸா-நீ || ஸமஸ்தவாக்யத்வயமும்ஸத்யத்வயாணுஹம் நம்ஸுக்குஷாதத்ய நிவ்ருத்திவாக்யத்வயமும் ப்ரணவத்துக்குவர்ணத்வயா ஹமவஸ்வாகுவ ஸமஸ்தமும்அர்த்தத்துக்கிஸம்ப்ரதானவாக்யமும் அநியாமையா லேயஸத்யமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறுர் (இப்படி இத்யாதி) ஸகலகை வக்ஷத்தில் பலவகையாகவாக்யத்வயஞ்சொல்லுகையாலே தத்வதாக்யங்க ளிலேயதாயோஸ்வதாத்வயங்களநியிக்கையாலேஅஸாம்ப்ரதாயமில்லையெ ன்றுகருத்து. ஆனாலும்ஸகலவாக்யதாவக்ஷங்கூடுமோ, ப்ரணவம்செஷத்வ பரமாகையாலே நமஸ்ஸுக்கு விநவாக்யஸ்வரூபஸம்பாவியன்ளுேவென்ற ஸகலவாக்யதாவக்ஷத்தில் வாக்யத்வயமருளிச்செய்கிறுர் (ஸகலவாக்ய மானபோதி) ஸகலவாக்யதாவக்ஷத்தில்ப்ரணவவர்ணமாய்க்கொண்டு ஸ்வ ரூபவரமன்னென்றபடி. ப்ரணவம்ஸமவதாவகமாகில் நாராயணசப்த த்தோடு ஸமநாதிகரண்யம் ஸம்பவியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறுர் (ப்ர ணவப்ரதிபாத்ய) ஸவதேவதாதி ஸ்ரீதிர்தேவநிஷ்டதாவ்யத பாராக்ஷகவிஷ்ணுநாராயணவிசேஷணமாகையால்ஸமநாதிகரண்ய மில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரணவம் ஸ்வத: ப்ரவர்த்தநீயமாய மாகையாலதினுலேதானேவரவேவ்ய வத்திஸித்திக்கையால்நாராயணசப்த ம்வ்யர்த்தமாக ப்ரஸம்பியாதோ, ஸாதகாதுக்ஷராதிகளாலே ப்ரணவமிருக்க ச்செய்தே வாஸுதேவாதிவதம் இருக்கிறுப்போலே இங்கு நாராயணவ தமிருக்கிறதென்றில் ஆதிசாஸ்த்ராதி மந்த்ரங்களிலே தான் வாஸுதேவா திவதத்துக்கு ப்ரயோஜநமெதென்ன வருளிச்செய்கிறுர்(இப்ப்ரணவந்தா னேஇதி) (ஸர்வஜ்ஞேதி) ஓங்கார: ஸர்வஜ்ஞாஸ்யத்யா ஸ்வஷ்டாஸ்யத்தாதே வதேநவஸாயக:, தேவதாவிசேஷஸூப்ரவ்ருத்திஜநகொநஸவதி என்

ஸா-கா || சப்தயதி(ஸகலவாக்யமானபோதித்யாதிநா) ப்ரணவப்ரதிபாத்ய ஸ்வபாவ விசிஷ்டாயேதி "க்லேசகர்ம விபாகாசயைரபராம்ருஷ்ட: புருஷவிசேஷஈச்வர: தஸ்ய வாசக: ப்ரணவ:"இதி ஹேயப்ரத்யநீகப்ரவ்ருத்தி நிமித்தகஸ்வாகதே ஸ்வவிசிஷ்டாயேத்யர்த்த: . ஸக லம் ப்ரணவஸ்ய வாசகஸ்வ வ்யாபகத்யே நாமோஹரோவாதாநம் வ்ய ஸ்த்ரீத்யத்ராஹ (இப்ப்ரணவந் தானேத்யாதி) (ஸர்வஜ்ஞாஸ்யத்யேதி)

ஸ்ரீ|| ஸமும். இந்த யோஜநாவிசேஷம் கஷிவ்யாக்யாத்ருக்களான ஸ்ரீமாந் ஸாயா நவ காரத்தைப்பார்த்தாலுவாயவரம். இப்படியானாலும ஸ்வரூபவைராக்யாஸமுங்களிதிலேயநுமதங்கள். “வஸாஞ்ஜலிவா டா ஹ்ருஷ்டா நஶ ஜஹெஸ்வ வாதிந” ஜதிராதிகளைப்பார்த்து வ்யாவ்ருத்த மதவிசேஷவ்ருத்திவரமாகவும நாஸ நிப்பாரகள். இவ்வ்ருத்திவிசேஷமும்

ஸா-டீ||கை. வாக்யாநுரஞ்சவதாவிசேஷஸ்வரூப தீத்யுமுமென்றபடி இந்தவக்ஷத்தில் நஶ்ஸ்யக்கு ரெந என்னஸமுமாகில் கநூயமாகில் வாக்ய ஹெதுமாகில் வ்யுஷிக்கும், வ்யுஷ்ஹாவரமுமாகில் தத்ஷிதவராக்ஷா ஸமாநத்ரவாஹாவம வ்யுஸம்பியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங் தேதி) நஶ்ஸ்ய ஹர நத்ரஸவரமாகையாலே நாராயணன் பொருட்டே ஹுமென்றநூயயென்றுகருத்து. இந்தயோஜனையில் ஸ்வரூபவைராக்ஷா ஸமுயொரஸிஜி வ்யுஸம்பியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படியா னுமிதி) இப்படியாகில் நஶ்ஸ்யக்கு வ்யுஷ்ஹாவர வைகாயிகசேஷவ்ரு த்தியும் ஸமுயொஜனையிலே சுஸமுமாக சொல்லுகையாலேயதுக்கும் வா க்யயொஜனையிலநூயஞ்சொல்லவேண்டாவோ; கநுயாதத்ஸிதராமவ்ய ஸம்பியாதோவென்ன தத்ரமாயுமொரு யொஜனையுண்டென்னருளிச் செய்கிறார் (வஸேதி) நஶஜஹெஸ்வவாதிநஸ்ஸம் தஃ (வஸாஞ்ஜலிவாடாஃ) கா யிகசேஷவ்ருத்தி கவ்ருதர் ஹ்ருஷ்டா என்கை. இந்த சேஷவ்ருத்திஸ ரூபவாதித்ரகாதமமுதையன்றுகில் ஶஸ்த்ரத்துக்கு தத்ரஸங்கூடுமோ வென்ன (வ்யாவ்ருத்தமதேதி) இந்த யொஜனையில் வ்யணவவ்யுதிவா த்யுஸ்ஹாவவிஶிஷ்ட நாராயணன் பொருட்டே வ்யுஷ்ஹாவாதி சேஷவ்ரு த்தியை பண்ணுகிறேனென்று பொருளென்று கருத்து. இந்த வக்ஷத்தில் ஸ்வரூபவொவாயஸிஜி எங்ஙனேஎன்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வ்ருத்திவிசே ஷமுமிதி) சேஷஸ்வரூபவா நாஸாயா நமும் உவாயமுமன்றிக்கே வ்யா வ்ருத்தமத சேஷவ்ருத்திஸிஜியாமையாலே யாதிக்கமாக ஸ்வரூபவொ வாயங்கள் ஸிஜங்களென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶொகூஷமையில் போலே

ஸா-கா|| நாராயணாதிஶஸ்வவக ஷக்ஷீவதள வ்யுஸிஜவ்யாவாயுஹாஹ வெநாஸ்டாயுஸ்வாதித்யஸமுஃ. கெவயம் வ்யஸிஜவத ஸஶிவ்யா ஹாராதி ராஹிதெத்யநெ தத்யமுஃ. நநு உவாயவொயநம் நியொஜ்ய தஷிசேஷிணாத்தி வவ்வஸ்ஶெவ காயமும், தாஹ்யாஶெவொவாயஸ்ய நிரவணீயஸ்வாக தயாவாத்ர தயொஃ கெநாவமஶ ஜத்ர த்ர தயொ ராயுஸ்வஶிவ்யுயணாஹ (இப்படியானுமிதத்யாதி) ஶவம்வ்யாயகெந்ய நொவாயவொயகஸ்வ ஶகாணகவாக்யஶெவநெவசேஷவ்ருத்திரவெ வாராஷாஸமுவரஸ்வம்வெதத்யாஹ (வஸாஞ்ஜலீத்யாதிநா) கஸிந்துவகெஸ்வ ரூவிவொவாயவொராஸமுஶாஹ (இவ்வ்ருத்தீத்யாதிநா) சேஷவ்ருத்திவ்யாஸமு-

௨௦] ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயாநுஷ்டாநம். இதுவும் ப்ரதிபத்தாக்களுக்கிவ்வளவு பர்யந்தம் அவஸ்யம் உபஜீவ்யம். * * * *

இவ்விரண்டு உபாயாநுஷ்டாநமும் வ்யதிரேகமாம்போது ஸ்வரூபவி

ஸா_நீ || உபாயாந்தரஸம்பந்தமில்லாமையாலே வ்யதிரிக்த சேஷவ்ருத்தி ஸ்வீக்ருதையாகையாலே ஸாத்யம் தத்வமென்று ஸாத்யாநுஷ்டாநமுபாயத்தில் சொல்லப்போமோவென்றருளிச்செய்கிறார் (இதுவுமிதி) (இதுவும்) சேஷத்வஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யமாகவிச்சேஷவ்ருத்தியுமென்றபடி. இவ்வளவு பர்யந்தமவஸ்யமில் பரமபதத்தில்போலே ஸ்வதந்த்ரமான ப்ரத்யக்ஷஸித்தமில்லாவிட்டாலும் வைராக்யமாக சேஷத்வமும் பாரதந்த்ர்யமும் தெளிந்தவனாகையாலே ஸ்வயமாயும் சேஷவ்ருத்திபலிக்கையால் இவ்வளவு ஸ்வரூபாவஸ்தையிலென்றபடி. இவ்வளவு பர்யந்தமவஸ்தையிலுமித்ய விபூதிக்கு மோக்ஷதசையில்போலே உபஜீவ்யமென்று கருத்து. இப்படி வசநவாக்ய ப்ரதிபத்தில் போஜநாதிகத்தாலே உபாயமும் சேஷவ்ருத்திரூபமும் ஸாத்யமாகில் அபாயஸம்பந்தமாகையாலே வாக்யார்த்த பக்ஷத்துக்கு அப்ரஸக்தி ஸம்பந்தியாதோவென்றருளிச்செய்கிறார் (இவ்விரண்டுபாயாநமுமிதி) யதா சேஷவ்ருத்தியும் உபாயமும் ஸ்வரூபத்தில் ஸ்வரூபாநுஸந்தாநமும் அர்த்தமானாலும் ஸாத்யத்திலே உபாயாநுஸந்தாநமும் சேஷவ்ருத்திரூபமும் வாக்யார்த்தாநுஸந்தாநமும் ஸ்வரூபாநுஸந்தாநமாவெகுபல்லாமையால் ஸ்வரூபத்துக்கு ஹானிவிரோதியெங்ஙனே என்றருளிச்செய்கிறார் (இவ்விதி) உபாயாநுஸந்தாநவ்யதிரேகாதுபவத்தாரூபதயா ஒன்னை வாக்யபூர்வமாக்கி இரண்டு நாளேங்களுக்கு வேதத்தில் ஸஹவ யோகந்தான் கண்டதுண்டோ, [illegible] என்று கருத்து. ஆகையால் ஸ்வரூபம் ஸாத்யமாக ஸித்திக்கைக்காக வாக்யார்த்த யோஜனைவேணுமென்று கருத்து. வாக்யார்த்தபக்ஷத்தில் தான் ஸ்வரூபம் ஸாத்யமாகக்கூடுமோ, நிஷேதத்துக்கு எனக்குஹரமல்லே

ஸா-கா|| நாயாஸ்ருஷ்ட்வஜ்ஞாநாயீநஸ்வாஸ்ய சேஷவ்ருத்திரூபவிஸேஷஸ்ய உபாயாநுஷ்டாநஸாத்ய்யா ஸ்வரூபப்ரயோஜநஸேஷவ்ருத்திவாக்யார்த்தப்ரஸக்தி வ்யவஹாரவத். ஏவம் ஏகவாக்யதயா ஸ்வயமேவ நிஷேதவதி வ்யதிரிக்தஸ்ய வாக்யதயா ஸ்வவிஷய போகஸ்வாநந்யஸம்ஸ்வரூப ஸாதநாதி நிவ்ருத்தி போகஸ்வதிவாக்யார்த்தகலாபநர பரவஸ்துவேத்யாஸ. (இவ்விரண்டுஉத்யாதிநா) நநு ஸகாரணநாராயணஸ்வயோக தவதி ப்ரத்யயோகாஸகாரணவயோபிவசநம் வளாநாக்யாஹாவ ஸ்வரூபநாயிகாரணஞ்சதுர்ப்ரஸஞ்சவவிரோதக ஸவலாயா பராதிதிஷ்வ வ்ருத்திநிமித்த தயா நாராயணாப்ரதரூபதாஸேதிவா ஸவ

ஶேஷித்வகம் வேணும். அதற்காக வாக்யைக்யமாக வ்யாக்யானிக்கும்போது அகாரநாராயணஶப்தவாச்ய ஸர்வரக்ஷகஸர்வாதாரத்வாதிவிஶிஷ்டனவனுக்கே நான் நிரதிஶயாதிஶயஶேஷபூதன், எனக்குரியேனல்லேன்; ஒன்றைப்பற்ற நிரபாயிகஸ்வாதீயுமல்லேன் நிரபேக்ஷஸ்வதந்த்ரனுமல்லேனென்றதாம். அகாரநாராயணஶப்தங்களிரண்டும் ஸமவஸாமாகையாலே சதுர்த்தி வாராதோவென்னில்; அப்போது வ்யுத்பத்திவிஶேஷஸித்தமான ஸமஸ்தவிஶேஷத்தை விவக்ஷித்து ஒன்று விஶேஷணமாகக்கடவது. அகாரவாச்யனை நாராயணனுக்கென்றும சதுர்த்தி வரிஹரிக்கலாம். ஸமவஸ்ரூபமும் நாமத்யேயமாயிருக்கவா ஸ்ஷேவாதிஶப்தத்தோடே ஸாமாநாதிகரண்யமாகாநின்றதிறே. ஸர்வ

ஸா-தீ॥னென்று பொருளானால் ப்ரணவத்துக்கு அகாரவாச்யனுபொருட்டே அடியேன் ஸர்வேஶ்வரஶேஷபூதனென்ற ஸ்வார்த்தமாகையாலே ஸர்வேஶ்வரம் ஶாப்தமாகவிஶிக்கவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (அதற்காகவிதி) இந்தவக்ஷத்தில் ப்ரணவம் ஸக்ர்யாத்மகமாய் அகாரம் ஶுத்தலுப்தசதுர்த்யந்தமாய் நாராயணபதம் விஶேஷணமாய் உகாரார்த்தீயஶேஷத்வவரையாய் நமஸ்ஸர்வஸ்வஶேஷத்வ நிவ்ருத்திபரமாதல் அந்யஶேஷத்வ நிவ்ருத்திபரமாதல் ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபரமாதலாய்க்கொண்டு ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயமும் ஸர்வவரமாகவிஶிக்கிறதென்று கருத்து. இந்த யோஜனையில் "அகாரோவிஷ்ணுவாசகஃ" என்கிறபடியே ஸமவஸாமாகையாலே நாராயணஶப்தத்துக்கு சதுர்த்திவாராதோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (அகாரோத்யாதிநா) (வ்யுத்பத்தி) "அவரக்ஷணே" என்கிறயாதுவிலே நிஷ்பன்னமான அகாரம் ரக்ஷகபரம் நாராயணஶப்தம் ஸம்ஜ்ஞை என்றுகருத்து. ஆனாலும் "நாரோநராணாம்ஸம்வாதஸ்ஸ்வரூபாயநம" இத்யாதிவ்யுத்பத்தியாலே நாராயணபதத்திலே தானே ரக்ஷகத்வம் விஶிக்கையாலே சதுர்த்திவாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அகா

ஸா-கா॥ ரக்ஷகாயநாராயணாயேதிஸாமாநாதிகரண்யஸித்தேஃ நவளநார்த்த்யாதிஹ (அகாரோத்யாதிநா) ...

[illegible]

௨௦॥ பீஜாக்ஷரவாச்யமான ஸர்வகாரணம் தேவதாந்தரமோவென்று ஶங்கிப்பதபடி நாராயணனென்று விஶேஷிக்கையாலும் ஸம்யோஜநம். மந்த்ரங்களுக்கு வக்ஷ்யமாண ஸங்க்யாநியதம், ஶப்தமாத்ராநுஸந்தாநமாக

ஸா-நீ॥ (ரதி) ஆனாலும் சுய நாராயணாயவென்று இரண்டு நாமங்களுக்கு ஸாமாநாதிகரண்யங்கூடுமோ? அப்போது யத: ஶாந்த: என்கிறப்போலே ஶப்தாந்தரத்வம் ஸம்பவியாதோ ஒன்றை வாச்யஸ்வாமிபரமாக்கி ரெண்டு நாமங்களுக்கு வேதத்தில் ஸஹப்ரயோகந்தான் கண்டதுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸமபிவ்யாஹ்ருதமிதி) ஏகவஸ்துயோகவிஶேஷமான நாமங்களுக்கு விவக்ஷாபேதத்தாலே ஸஹப்ரயோகமுமவஶ்யமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶகாரவாச்யாய என்று சொன்னால் விஷ்ணு: என்று ஶப்தாந்தரவிசிக்கையாலே நாராயணாய என்றுவிஶேஷிக்கவேணுமோ வேதவ்யாஸவசநத்ருஷ்டிவஶ்யமன்றோவென்ன நாராயணஶப்தப்ரயோகவிவக்ஷயா வரிஷ்டாரே ஸத்யவித்விவக்ஷாயாம்வி வரிஷ்டாரமருளிச்செய்கிறார் (ஸவேதி) "ஸர்வஸம்பூர்ணஶக்தாதிகாரஸ்ய ஸுஹாவத: । ஸர்வவாச்யம்ப்ரவாக்ஷரம் ஹநேணாவி ஸுஹாவத: ॥ வாச்யவாசகஸம்பாயஸ்யயோரர்த்தாஸ்யதீயதே" இதி ஸர்வகாரணத்வமும் ஶகாரவ்யுத்பத்திநிமித்தமாகையாலே ஶகாரவாச்யாய என்று சொன்னால் ஸர்வகாரணாய என்று விசித்து தேவதாந்தரமோவென்று ஶங்கை வரு மென்று கருத்து, இப்படி ஶகாரவாச்யாய நாராயணாய நம: என்று வாக்யார்த்தஞ்சொன்னால் மந்த்ரம் நமஸ்ஸு ஶப்தகதமாய் வ்யவஹிதாந்வயம் ஸம்பவியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (மந்த்ரங்களுக்குஇதி) ஆனாலும் அதுக்காக வாக்யத்வயமாகவநுஸந்திக்கும்போது என்று கீழே சொன்னது கூடுமோ? ஸ்வரூபவரவேகாந்த்யத்திலேகவாக்யதையன்றோ உசிதை, வாக்யத்வயமானால் சிலவம்ஶம் ஸ்வரூபவரமெனறும்

ஸா-கா॥ வரஸ்ரேஹஸ்ய" இத்யத்ர ஶப்தாச தேவதாந்தரஶங்கா வ்யாவ்ருத்தி ஸ்வரூப நாராயண ஶப்த வாச்யாய சுயேதிவா ஶகாரஶப்தவாச்யாய நாராயணாயேதிவா . வளநாவாக்ஷராஹாவஜத்யாஹ(ஶகாரவாசே) த்யாதிநா) ஏகதேஶ வ்யாவகாந்தரயோரவிவாநாக்ஷிப்ரவிஷ்டதா வேதிதவ்யா, நாராயணபதஸ்ய ஶகாரவிஶேஷணத்வேவ்யாக்யாஇத்யத்ராஹ(மந்த்ரங்களுக்குஇதி)ஏகஸ்ய மந்த்ரஸ்ய ஸ்வரூபவஜ்ஞாவந வரஸ்வரூபத்வயயோராந்தத்யவிவ்ருதிநிஷ்டாநாம்ஸாக்யவாக்யவிப்ரதேத்யத்ர வஸ்வஹாவாயவாக்யார்த்தாயோதத்யவிவ்ருதிநிஷ்டாநாம் ஜ்ஞாகஸம்வ திவஷாநாம் நித்யஸ்வரூபே ஜீவே ஶமமவாத்ததிஶப்தஸ்ய ஸ்வரூபவஜ்ஞாநோத்ததி வரஸ்வரூஜஶப்தாய தேஷாம் ஸ்வரூபம் ஸம்பந்தம் வ்யுஶப்த்யஸ்யாம் யோஜநாயாம் மந்த்ர

ஶ்ரீ ॥ க்கடவது. இப்படி வாக்யயமானால் திருமந்த்ரம் முமுக்ஷு ஸர்வஸ்வமாம். இந்த ஸர்வஸ்வவரயோஜனையைப்பற்ற திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வளர்ந்து சரமஶ்லோகநிஷ்டராயென்று பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்தார்கள். பிறக்கையாவது, ஸர்வஜ்ஞாநம்பிறக்கையாலே "அன்றுநான் பிறந்திலேன் பிறந்தபின் மறந்திலே"னென்கிற முன்புற்ற நிலைகழிகை. அதாவது தன்னிசைவாலும்சுதந்த்ரஶேஷனாய்; சுதந்த்ராதீநனாய் அதடி

ஸா நீ ॥ சிலவம்ஶமந்த்ரமென்றுஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) (இப்படி) பூர்வாசார்ய காரண வாக்யயோஜனையிலென்றபடி. இப்படி வாக்யயோஜனையில் முமுக்ஷு ஸர்வஸ்வமென்று சொன்னது கூடுமோ? மந்த்ர விவரணரூப வ்யாக்ரான ஸூத்ர சுஷ்டஶ்லோகாதிகளிலே வாக்யம்ஸர்வஸ்வமென்று சொல்லவில்லை பே ஸம்ப்ரதாயஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்தேதி) திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து என்று ஸூத்ருக்கும் பூர்வீசுர்சொல்லுகையாலே ஸர்வஸ்வவாக்யயோஜனை ஸம்ப்ரதாயஸித்தம் என்று கருத்து. திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து என்று உத்பத்தியைசொல்லுகையாலே ஸர்வஸ்வத்வம் ஸம்ப்ரதாயஸித்தமென்று சொல்லக்கூடுமோ? நித்யனவாத்மாவுக்கு உத்பத்திதான்கூடுமோ, ஶரீராத்யுத்பத்திதானாத்மாவுக்கு உத்பத்தியென்னில், அது ஶ்ரீமந்த்ராதீநமன்றே யென்னவருளிச்செய்கிறார் (பிறக்கையாவது இதி) (அன்று நானித்யாதி) (நான்) அடியேன் (அன்று) ஸர்வஜ்ஞாநலாபத்துக்கு முன் (பிறந்திலேன்) பிறந்தவனன்று. (பிறந்தபின்) ஸர்வஜ்ஞாநஸம்வோத்பத்திபெற்றபின் (மறந்திலேன்) விஸ்ம்ருதிப்ரஸங்கமில்லை என்கை. முன்புற்ற நிலைகழிகை என்று சொன்னது கூடுமோ? பூர்வவ்யுத்பத்திஜ்ஞாநாநந்தாதிஸர்வநிலை கழியவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (அதாவது இதி) பூர்வமந்த்ர வஸ்தையிலே சுதந்த்ரஶேஷத்வாதிப்ரதிஸந்தாநத்தாலே சுதந்த்ரஶேஷத்வாத்யவஸ்தையில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் திருமந்த்ரத்திலேபிறந்தென் கிறது உபலக்ஷணமானாலும் த்வயத்திலே வளர்ந்து என்கிறது கூடுமோ,

ஸா.கா ॥ மந்த்ர ஸ்வயமேகவாக்யதயா ப யோஜநவயபூர்வஸாநதித்யா ஹ (இப்படிவாக்யத்யாதிநா) (அன்றித்யாதி) ஹமஸ்ஜ்ஞாநோத்பத்தே: பூர்வமஸிஜா ஸங்கல்பாவஸாநிவ்ருத்திரேவோத்பத்திரித்யாஶய:, நித்யஸ்யாத்மநா யதா சுநித்யஶரீரயோக உத்பத்திரித்யுச்யதே, ஏவமிதி: பூர்வாவித்யாநஹமஹம்ஸ்வஜ்ஞாநயோகோவோத்பத்திருச்யத இதிஹாவ:. இதமத்ர ஸம்ப்ரதாயகே யதா ஸம்வந்தாஸம்பந்தய ஸ ஸம்பந்தய நிவ்ருத்திரேவோச்யதே. ஏவம் ப்ரணவ நாராயணபதாஹார்யாம்காரவாச்ய ஸ்வஸ்வ ரக்ஷாஹரே சுகாரவாச்யஶ்ரீமந்நாராயணஸம்பந்தயோ நமஸா

ஸூ || யாக ஸாத்ய ஸ்வயோஜநையும், ஸாத்யஸாதநையாகை. ஸாருகையாவது; பயிகாலவிஶேஷாநுஸந்தாநத்தாலே வஸ்துவிஶேஷவிஷயஜ்ஞாநவிஶேஷத்தாலே உபாயபரிக்ரஹம்பண்ணுகை. ஐகாந்த்யமாகையாவது; ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்தாலே உபாயாந்தரத்திலும் ஸ்வயோஜநாந்தரத்திலுந்து வக்கற இதிற்சொன்னவுபாயத்திலும் ஸ்வயோஜநத்திலும் ஸ்வதிவிருத்தமானகை. இப்படி திருமந்த்ரமும் த்வயமுங்கூட ஸர்வேஶ்வரனே உபாயபூதனென்றும் உபேயமென்றும் சொல்லுகின்றன. இவ்விரண்டு வாக்யமான யோஜனைதன்னிலே திருமந்த்ரம் முழுக்க ஸர்வாதிகாரமென்றும் ஸமர்த்தமென்றுமநுஸந்தியிப் பார்கள். அப்போது ஸ்வரவத்தில் ஊராலம் ஸ்வரூபயோக்யமேயாகவமையும். ஸர்வவிஷயத்தாலே நிரபாயிகமானவாத்ம விஶ்வாஸம் பிறக்கும்

ஸா-நீ || ஸாருகையாவது என்றுதொடங்கி ஸாகாங்க்ஷமாகச் சொல்லுகின்றனவென்ன வருளிச்செய்கிறார்(ஸாருகையாவது இதி)ஸர்வேஶ்வரன் திக்கேகாந்த வ்யவிஷயஜ்ஞாநமும் உபாயஜ்ஞாநமும் விஶிக்கையாலே அதிகாரஸாஹ யென்றபடி. ஆனாலும் ஐகாந்த்யவாவென்று சொன்னது கூடு மோ, அப்போது திருமந்த்ரத்துக்கு ஸமிதாரம் ஸ்வஸாமியாதோவெ ன்னவருளிச்செய்கிறார் (ஐகாந்த்யமாகையாவது இதி) இந்த யோஜ னையிலுபாயபூர்வஷாஸமும் விஶியாமையாலே திருமந்த்ரம் முழுக்க ஸர்வஸ்வமென்று சொல்லுகைஉசிதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) த்வயத்திலே உபாயபூர்வஷாஸமும்விஶிக்கையால்லகஸா ஸூத்ரமில்லையென்று கருத்து. இப்படி த்வயத்திலே உபாயபூர்வஷா ஸமும் விஶித்தாலும் திருமந்த்ரம் ஸர்வாஸமுமென்று ஸர்வேஶ்வரஞ் சொன்னது விரோதியாதோ, ஸாகவாக்யதாவக்ஷத்திலுபாயபரயோ ஜநாஞரம்போலே வாக்யத்வயபக்ஷத்திலுமுபாயபரயோஜனை சொல்ல வேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவ்விரண்டுவாக்யமான இதி) இப்படி திருமந்த்ரம் ஸர்வஸ்வமாகில் ஸர்வஸ்வம் ஸாகாங்க்ஷமாகை யாலே ஊராலம் விதீயாஞமாகவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அப்போதுஇதி) இப்படியாகில் ஸர்வஸ்வமாகவுங்கூடுமோ, அதுஸ ஸாகாங்க்ஷமன்றோ, ஸஹம் ஸர்வவிஷயம் என்று யோஜிக்கையில் ஸமவஸ்வபா கவிருக்கிறதன்னை ஸர்வவிக்கக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ ஸர்வஸ்வணை இதி) தேவதைக்கி நிரபாயிகத்வம் ஸ்வதஶ்ஶேஷிகத்வம் ஸர்வஸ்வ க்கு நிரபாயிகத்வம் ஸ்வதஶ்ஶேஷகத்வம் யாகத்துக்கு நிரபாயிகத்வம் ஸ்வ தஶ்ஶேஷிவிஷயத்வம் ஸர்வேஶ்வரத்தில் ஸர்வஸ்வணங்கூடாவிட்டாலும் ஸா த்தில் தனக்கு ஸ்வஸ்வ ஸ்வரூபஸத்தையாகையாலே தத்விஶிஷ்டதயா ஸ்வஸ்வ ஸ

ஸூ-ஸா || ஸர்வம்பந்நிவ்ருத்திஶ்ச போக்யத ஐஶ்வர்யம்ஸர்வஸ்வணவாஸ்வம் வேதாந்தா(இவ்விரண்டுஉதாஹ்ருதா) ஸர்வநிக்ஷேபஸாஹஸ்ர நிவ்ருத்தி

ஸ்வ|| வாயிகமேவதையாய் அகாரவாச்யனான நாராயணனுக்கே ஶேஷமாக ஸித்தமென்றதாயிற்று. இப்படி நிர்வாயிகமான வாக்யார்த்தத்தில் “நம:” என்று தன்னோடு தன்னுடைய கருத்து எனக்கு பரமல்லேனென்றதாயிற்று. “[illegible] நம:” என்னுமாப்போலே இங்கும் பரஸம்பந்தவிதியிலும் ஸ்வஸம்பந்தநிஷேதத்திலும் பர்யவஸிதமாகையாலே வாக்யபேதமும் ஸம்பந்தயோஜநம். இந்நமஸ்ஸு ஸமர்ப்பணந்தன்னிலும் பரநிரபேக்ஷகர்த்ருத்வாதிகளை நிஷேதிக்கையிலே தாத்பர்யமாகவுமாம். வேறொருத்தருக்கும் பரமன்று எனக்கும் பரமன்று என்று வாக்யத்வயாபிப்ராயமாகவுமாம். திருமந்த்ரமாத்ர நிவேதநபரமென்னுமிடத்தை நிருக்த்திலே “[illegible] நிவேதயேத்” என்றருளிச்செய்தார். இப்படி ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்திலும “ஸ்ரீமதா மூலமந்த்ரேண

ஸா-டீ|| மந்த்ரேணங்கூடுமென்றுகருத்து. இப்படிஸமர்ப்பணமுபபந்நமானாலும் நமஸ்ஸப்தநிஷ்டமாய்வ்யக்தமாக ப்ரஸம்ஸிபாதோ, வாக்யபேதயோஜனைக்கி அபேக்ஷமும் வேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி நிர்வாயிகேதி) உனக்கே பரமென்று சொன்னால் போராதோ, எனக்குபரமல்லேனென்றும்வ்யக்தமாகசொல்லவேணுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜத்திரந்த்ராயேதி) ஆனாலுமுனக்கே பரமென்று உகாரத்தாலே அவதாரணம் ஸித்திக்கையாலே யதினாலேதானே ஸ்வஸம்பந்தநிஷேதமும் ஸித்திக்கையால் நமஸ்ஸு வ்யக்தமாகப்ரஸம்ஸிபாதோ வென்ற வக்தாபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இந்நமஸ்ஸு இதி) ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை என்றுகருத்து. இப்படியாகில் திருமந்த்ரம்முழுக்கஸமர்ப்பணார்த்தஸமர்ப்பணபரமென்று சொன்னது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (வேறொருத்தருக்குமித்யாதி) உகாரமவதாரணத்தாலே பரஸம்பந்தவ்யவச்சேதத்தாலே அந்யஸம்பந்தமும் நமஸ்ஸாலே ஸ்வஸம்பந்தமும் நிஷித்தமென்று கருத்து. இப்படியாகில் மத்யமே ஶரணாகதிமாத்ரமென்று ஸாவதாரமாகையாலே திருமந்த்ரத்துக்கு ஸமர்ப்பணபரத்வஞ்சொல்லில் ஸாவதாரம் விரோதியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (திருமந்த்ரமிதி) நிருக்த்திலே ஸ்வாத்மாநமாத்ர நிவேதநத்திலே மூலமந்த்ரம் விநியோகமானாலும் ப்ரதாநமாய பரதத்வஸித்திக்கவில்லையேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி இதி) இனி த்வயவாக்ய வக்த்ர

ஸா-கா|| யதாஸ்வஸ்ரமிஷ்டாத் . (இந்நமஸ்ஸு இத்யாதிநா) அவஸ்தாவிஶேஷே உகாரஸ்யாவதாரணார்த்தே நஸ்வாதந்த்ர்யவ்ய தாதர்த்ய ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தயே அர்த்தாஸம்யோஜநம் [illegible] ஸமர்ப்பணபரத்வஸ்யாபாவ [illegible] (வேறொருத்தருக்குமித்யாதிநா) ஓங்காரார்த்தஸம்பந்த அகாரவாச்யாய நாராயணாயைவஸ்யா

உபாயாந்தரங்களை த்யஜித்து ஸித்தோபாயத்தை ஸ்வீகரித்தவர்கள் "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்கிறவசநம் ப்ரமாணம். வாக்யந்தோறும் ஒரு ப்ரபத்தி ப்ரயோகத்தை யத்னாபூர்த்தி திருமந்த்ரம் முழுக்க ப்ரயத்னத்தில் ஆலோசனை போலே இஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்தி ஸாதந ஸாதநஸாத்யமான ப்ராப்யப்ராபகமாகவும் அநுஸந்திப்பார்கள். அப்போதும் ஸர்வோபாயஸம்பந்நமிதியிலே ஏதம். ஸர்வ ஸம்பாதநமானபோதும் ப்ராப்யஸாதநவிஶேஷம் ஸம்பவிதம். அதிநவொபாயமும்

ஸாத்யத்தில் ஸாதநத்ரயமான திருமந்த்ரத்திலே ப்ராப்யஸாதநப்ர மாயுமொருபொருளை நிசொல்லவேண்டாவோ, ப்ராப்யஸாதநம் ஸம்பவி யாதது கொறையன்றோ. இனி ப்ராப்யஸாதநமாயுமொருபொருளை யுண்டென்னில் ப்ராப்யஸாதநத்துக்கு அபேக்ஷையில்லையே, ஸ்வீகரித் தாலும் ப்ராப்யஸாதநத்திலே கவனத்தையே உவிதை யன்றோ, வாக்யத்வயத்துக்கு கூடாதே என்றவருளிச்செய்கிறார் (வாக்யந்தோ றுமிதி) ஸர்வமென்று ப்ரயத்னமென்றபடி. இப்படி திருமந்த்ரம்மு ழுக்க ப்ராப்யஸாதநமாகில் ப்ராப்யப்ராபகஸம்பந்தம் ஸம்பவியாமையாலே கொறையில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அப் போதுமிதி) நமஸ்ஸென்று சொல்லுகையாலே நாராயணாயவென்று ஸித்தவஸ்துவிலே அதிகமென்றிக்கே ஸித்தஸாதந ஸம்பந்நமாக ஸம்பவிக்கிறதென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வோபாய ஸம்பாதநத்தில் ப்ராப்யஸாதந விஶேஷம் ஸித்திக்கவில்லையே, ஸர்வஸம்பாதநத்தில் உபாயப்ராப்யஸாதநங்கள் ஸித்திகளென்று ஸம்பவிக்குமென்றோமே யென்றில் திருமந்த்ரத்தாலே தத்ஸித்தி சொல்லவேண்டாவோ வென்னவரு ளிச் செய்கிறார். (ஸர்வஸம்பாதநேதி) ஶேஷத்வ ஸம்பவமாகையா லே ஶேஷவ்ருத்திரூப கைங்கர்யரூப ப்ராப்யஸாதநம் ஸம்ப விதமென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வஸம்பாதநம் ஸம்பூர்ணமாய் ப்ராப் யஸாதநம் ஸம்பவிதமாகில் தத்ப்ரயோகத்தையும் ஸம்பூர்ணமாக ப்ரயோகமும்சொல்லாமையாலே ஸர்வஸித்தாநதேவ ப்ராப்யஸாதநஸித்தி என்கிற பக்ஷம் ப்ரஸங்கியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (அதி நுபாயமுமிதி) "ஶரணம் வ்ரஜ" "ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே" இத்யாதி

ஸாத்யத்திலே ஏகப்ரயோகமாக ப்ராப்யஸாதநமான த்ருதீயபதத்திலே ஸ்வஸ்வநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ரயோகமாக ப்ராப்திவாக்யத்திலே ப்ராப்யஸாதந ப்ரவ்ருத்தி யோகத்தை உபயநிஷ்டமாக ஸர்வஸ்வாம்யத்தில் ஸாதநோபாய ப்ராப்யஸாதநவிஶேஷங்களோபாயங்களின் உதரயோரவி பக்ஷத்தை ப்ரயோகமாக. (வாக்யந்தோறுமித்யாதிநா) நநு உபயமந்த்ரேண

ஸித்தோபாயத்தையும் தத்ஸ்வீகாரவஶத்தாலே வரும். இம்மந்த்ரார்த்த ங்களான ஶேஷத்வஜ்ஞாநாதிகள் முன்பு ஸாத்யங்களல்லாமையாலே இம்மந்த்ரம்முழுக்க ஸாத்யமென்றது கூடாதாம். எங்ஙனேயென்னில்; ஸாத்யமென்றது ஸாத்யப்ரதிபாதகமென்றபடியன்று; ஸித்தப்ரதிபாத்யமான ஜ்ஞாநம் ஸித்தத்துக்கு ப்ரதிபாத்யமன்றிறே-*

ஸாதி||ஸ்வீகாரவஶத்தாலேகர்த்தவ்யதயா வருமென்றுகருத்து. உபாயமான ஸம்யோஜநையில்: "ஸம்ஸாரைகசரணாநாம் ப்ரபந்நாநாம் தேஷாம் ஸ்வீகாரணாய விஶுத்தஹ்ருஷீகேஷதி யாவர்தந: ஸ்வாத்மாநம் ஸமர்ப்பயேத் நிவேதயேத்" என்று கிங்கரத்வரூபஸ்வஸ்வரூபோபாய ஸாரஸர்வஸ்வ ஸ்வரூபோபாயமாகையால் ஸர்வவிஶேஷமும் ஸ்வரூபமுமஸம்பந்தமாகையால் ஸ்வரூபபரிஷ்காரங்களுக்கு ஸாதநமென்று கண்டு கொள்வது. இப்படி ஶிவாக்யபக்ஷத்தில் மந்த்ரம்முழுக்க ஸ்வரூபபரமாத்ர பரமென்றுமுபாயமாத்ர பரமென்றும் பரிஷ்காரமாத்ரபரமென்றுஞ்சொன்னது கூடுமோ? ஸ்வரூபபரவாதிபக்ஷத்திலும் ஶேஷத்வோபாயஜ்ஞாநங்கள் முன்பு ஸாத்யங்களாய் மந்த்ரத்தாலே இப்போது ஸாத்யங்களாகையாலே ஸ்வரூபோபாயஜ்ஞாநரூப ஸாத்யபரமென்று யுக்திக்ரமமாக சிலஸ ப்ரயமிருக்கையாலே ஸர்வபக்ஷத்திலும் ஸாத்யபரமென்று சொல்லவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ரார்த்தங்களானேதி) ஸாத்யபரமென்றுசொல்லக்கூடுமோ? ஶேஷத்வாதிஜ்ஞாநோபாயகதயா ஜ்ஞாநரூபஸாத்யபரமென்றுசொல்லவேண்டாவோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலித்யாதிநா) லோகவேதங்களிலே ஶப்தங்களும் ப்ரதிபாதகங்களாகையாலே மந்த்ரஜ்ஞாநம் மந்த்ரப்ரதிபாத்யமல்லாமையாலே ஸாத்யம் மந்த்ரமென்கிற ஸம்ப்ரதாயவாக்யம் தத்ப்ரதிபாதகஸ்வரூபஸ்வபாவம் பாதிதமாகையாலே ஶ்ரமமாய் ததுபாதகஸ்வபாவமென்று கருத்து. இப்படி ஶிவாக்யயோஜநை கூடுமோ? மந்த்ரத்தை ஸமர்ப்பகமாக்கி ஜ்ஞாதவ்யமான ரெண்ட

ஸாகார||ஜ்ஞாநம் ஸ்வரூபோபாயபரிஷ்காரஜ்ஞாநாநாம் ப்ரதா நவநாமேஷாம் ப்ரதாநமிதிபரத்வஸ்ய ஶேஷித்வாதி ஸ்வதந்த்ரத்வ ஸாத்யத்வ ... ஶரண்யத்வாதி ஸாகாரஸ்வரூபஸ்வபாவஜ்ஞாநாயாஸ் மந்த்ரஜந்யாநாம் ஸ்வரூபோபாயபரிஷ்காரஜ்ஞாநாநாம் மந்த்ரஸாத்யத்வே ஸாத்ய ப்ரதிபாத்யஸம்போதநம் ஸ்வரூபம் ... (இம் மந்த்ரார்த்தாதி) ஸமர்ப்பகவாக்யம் ப்ரதிபாத்யஸ்வரூபோபாயக

[illegible] திருமந்த்ரம் மூன்று வாக்யமானபோது [illegible] மூன்றும் [illegible] யமாதல், [illegible] மூன்றும் சொல்ல [illegible] மாதல், [illegible] மூன்றும் சொல்ல [illegible] மாதல், [illegible] ங்களை [illegible] களாகக் கடவது. எங்ஙனே யென்னில்; "[illegible] நாராயண [illegible] ...." என்கிறபடியே [illegible]

[illegible] யென்னமொண்டு [illegible] மென்கிறதுவும் [illegible] மென்கிறதுவும் [illegible] மென்று திருவுள்ளம்பற்றி [illegible] த்தையருளிச்செய் கிறார் (திருமந்த்ர [illegible]) ஆனாலும் [illegible] த்தில் திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து எனறும் ஸ்ரீ [illegible] என்றும் [illegible] மிருக்கிறாப்போலே [illegible] க்கு [illegible] வேண்டாவோவென்கிற [illegible] த்தாலே [illegible] ருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனே என்னில் [illegible]) [illegible] நாராயண [illegible] நாராயணவ [illegible] த்தில் [illegible]

[illegible] (திருமந்த்ர [illegible]) [illegible] (எங்ஙனே என்னில் [illegible]) [illegible] நாராயண [illegible]

உ|| [illegible] வத்தை [illegible] ஶோயிக்கிறன, மூன்றும்வசம்வ [illegible] வத்திற்சொன்ன [illegible] வாஸரித்துக்கொண்டு [illegible] க்ரியாவச த்தோடேகூடி [illegible], அப்போது [illegible] நிவ்ருத்தி [illegible] பாவத்தாலே வரக்கடவது. [illegible] பத்திலும் [illegible], [illegible] களிலுஞ்சொல்லுகிறபடியே [illegible] திவஸ்யும் [illegible] படியாலேயிருக்கும் [illegible] நாராயணன்பொருட்டாவேனென்றபடி. "நாராயணாய" என்கிற

ஸா-நீ|| [illegible] ந்தோற்றுகிறதுஎன்று ஶ்லோகத்திற்சொன்னது கூடுமோ, [illegible] மில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (மூன்றும்வசநிதி) [illegible] திவசர்தோடே என்னபடி. [illegible] வசத்துக்கு [illegible] மோ. [illegible] நிவ்ருத்திர [illegible] யென்னவருளிச் செய்கிறார் (அப்போதுஇதி) ([illegible] பாவத்தாலேஇதி) [illegible] நிவ்ருத்தி யன்றிக்கே [illegible] கூடாமையாலே [illegible] கையென்று கருத்து. ஆனாலும் த்ருதீயவசத்திலே [illegible] நங் கூடுமோ? [illegible] திவஸாயிகமாகையா லே [illegible] மில்லாமையாலே யதுகூடாதே [illegible] திவஸ்யமாயிருந்தானென்றில் [illegible] பத்திலும் [illegible] ங்களிலும் விஶிஷ்டமே [illegible] திவஸாயியாக தோற்றுகையாலேயது கூடாதே யென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible] பத்திலுமி [illegible] நா) [illegible] மென்றுகருத்து. ஆனாலும் "[illegible]" மென்று ஒருவசம் [illegible] ரித்து [illegible] மென்றுசொல்லக்கூடுமோ? நியாமகமன்றிக்கே [illegible] ரங்கூடாதேயென்னவருளிச்செய்கிறார் ('நாராயணாய' வென்கிறவிது

ஸா-கா|| [illegible]

[illegible] யுண்டாகையால் [illegible] "[illegible]" என்றொரு [illegible]. "வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டு"

[illegible] மென்றபடி [illegible] மென்ற[illegible]ஸிக்கவேணுமோ? [illegible] என்றுதான் [illegible]ஸிக்கலாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (வழுவிலாவிதி) (வழுவிலா) [illegible] ஷமில்லாத (அடிமை) [illegible]த்தை. (நாம்)அடியோங்கள்செய்யவேண்டும் செய்யக்கடவோமென்கை. [illegible] ப்படியெ [illegible]க்கையாலே [illegible] மென்று கருத்து. [illegible]ர்கள்தானிப்படி [illegible]க்கவேணுமோ, [illegible]

[illegible] (நாராயணாயவென்கிறே[illegible]) [illegible]

[illegible]

[illegible] (வழுவிலாவி[illegible]) [illegible]

உ௦|| மென்றும், "அடியேனையாட்கொண்டருளே" யென்றும், "நித்யகிங்கரதாம் ப்ராஸ்யயே" என்றும், "நித்யகிங்கரோ ஹவாநி" என்றுமிப்ப்ராஸ்நையை ப்ரயோகித்தார்களிறே. தாஸ்யம் நித்யஸித்தமாகையாலே ஆஶாஸிக்கவேண்டாமையாலும் இஸ்ஸம்பந்தஸ்வரூபம்பூர்ணவத்திலே சொல்லுகையாலும் இதின் ஹுமமாய் "ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித" என்னுமாப்போலே பாரார்த்யாதங்களையெல்லாம் விளாக்குலைக் கொண்டிருக்கிற பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவஜநிதமான கைங்கர்யம் ஒழிவில்காலத்திற்படியேயிங்கபேக்ஷிக்கப்படுகிறது. || * || அத ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வதேஶகாலாவஸ்தா | ஸர்வ யோஜநாபேக்ஷாவ்ய

ஸா-நீ|| ஸ்யத்தைத்தான் ப்ரார்த்திக்கலாகாதோ, ஸம்பந்தபரமாயும்வாக்யமிருக்கஉத்தாரந்தான்வேணுமோ? அநுபவஜநித பாரார்த்யாதாரந்தான் ப்ரார்த்திக்கலாகாதோ? அதிஶயிதமான பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவத்தை ப்ரார்த்தியாமலிருக்கையும் அஸங்கதமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (தாஸ்யந்நித்யஸித்தமாகையாலேஇதி) (விளாக்கோலைக்கொண்டுஇதி) தன்னுள்ளே அடங்குவித்துக்கொண்டு இருக்கிற என்றபடி. அநுபவஜநிதகைங்கர்யம் ப்ரார்த்திதமானால் அநுபவமும் ப்ரார்த்திதப்ராயமென்று கருத்து. இப்படி கைங்கர்யத்தை ஸ்வபாரார்த்யமாக ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ? அது ஶேஷஸ்வரூபவிருத்தமன்றோ? ஸ்வாமி பாரார்த்யமன்றோ! அடியேனையாட்கொண்டருளென்குறபடியே அவஶ்யம் ப்ரார்த்தநீயம். இனி ஸ்வாமியுகப்பே அபேக்ஷிக்கில் ஸ்வ யோஜநாபாவாஸ்வ யோஜநநிரந்தரப்ரஸக்தி ப்ரஸங்காதே என்குற ந்யாயம ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அதேதி) அத பாரார்த்யம் கைங்கர்யமபி பாரார்த்யவிஷயே வா என்றபடி. ஸர்வாவஸ்தோசிதஸ்வாமிபா

ஸா-கா|| கர்யகாரயிதிவ. (அடியேனை உதாஹ்ருதி) ஊநவஸ்தாம் அவகைங்கர்யகாரயேதிவ. (விளாக்குலைக்கொண்டிருக்கிற) அநுஷ்டாநவ்யஸிதம்(ஒழிவில்காலத்திற்படியெ இதி) யதா தஸ்யாம்ஶாயாயாம் ஸர்வதேஶஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யம் ப்ரார்த்யதே ததா தவாபி கர்த்தவ்யம். அநாவாயிகநிதேஶ இதிந்யாயாதிதிஹாவ. நடுவாகைங்கர்யஶேஷ்யாதிதி ஸ்வாமி தயா ப்ரார்த்தநே "ஶாஸ்த்ரீ ஶேஷாஸேவிநீ" "ஸ்வாமீ ஸஶேஷம் ஸ்வவஶ" இத்யாதி விரோதயஸ்யாஸ்நோவச ப்ரயோஜநநிரந்தரப்ரஸக்தி ந்யாயாச கைங்கர்யே ப்ரார்த்திரநுபவத்திரிதி உபயதஃபாஶா ரஜ்ஜுரிதந்த்யாத்தாம் ஶ்ரோகேந ஸம்ஶயஸ்ய ஶ்ரோதவ்யம் ப்ராஹதே (அத ஸ்வாமீ தந்த்ராதிநா) அத

[illegible] ॥ * ॥ உன்னையுகப்பிக்கும் [illegible]த்தைநான் பெறவேணுமென்றாலும் என்னையடிமைகொண்டு நீயுகக்கவேணுமென்று இப்பிருவர்க்கும் [illegible] [illegible] ஹவம், அதிபாலே [illegible]களாக்கு

[illegible] ॥ [illegible] மாமோவென்ன காரிகையில் [illegible]த்தை உபபாதிக்கிறார் (உன்னை இதி) [illegible]மாவது ஸ்வாமியுகந்த ஏவல்த்தொழிலாகையாலே ஸ்வாமியுகப்பு[illegible]மில்லையென்னபடி. என்னையடிமைக்கொண்டு [illegible]மென்று கருத்து. ஆனாலும் [illegible]மென்று சொல்லக்கூடுமோ. “[illegible]” என்றும “[illegible]” என்று [illegible]க்கு ஶ்ருதியிலே [illegible]மாக சொல்லுகிறது விரோதியாதோ [illegible] என்கிற வசனத்தாலே ஶ்ருதியில[illegible]மாகையாலே விரோதமில்லையென்றிலாலும் அந்தவசநத்தில் [illegible]மென்று சொற்றவில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible] இதி) [illegible] ஸம் [illegible]மென்றபடி. [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

ஸ்ய ॥மாம். "ஹோமஶாந்த ஸாத்யிஷாத்வா"என்கிறபடியே முக்ததசையில்வ ரஸாத்யம் ஹோமத்திலும் ஞானத்திலு மாசையால் அப்போதும் ஸ்வாமி வாநந்யாயியான ஶேஷத்வத்துக்கும் இதின் ஸஹமான கைங்கர்யத்து க்கும் விரோதமில்லை. முமுக்ஷு தசையிலும் முக்ததசையிலு முண்டா ன வஹந்ஹம் ஶரீராத்மபாவத்தாலே யென்று பாஷ்யாதிகளிலே ஸா

ஸா-நீ॥ஷஷ்ட்யாஸ்யாதயு மென்றபடி. ஜயம் பஹுவார்யாய: ஐதரேஷாம் தா என்றபடி. ஆனாலும் கைங்கர்யம் பார்ஷாஸ்யமென்று சொல்லக்கூ டுமோ? முக்தனுக்கு பஹுத்தோடு ஸாம்யஞ்சொல்லுகையாலே பஹு த்வமாக ஸ்வாதந்த்ரமே வருகையால் விருத்தயா ஶேஷத்வகாய கைங்கர்யங்கூடாதேயென்னவருளிச்செய்கிருர் (ஹோமஶாந்த ஸாத்யிம் ஶாஸ்வதி) "ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா" த்யாதிபி: ஹோமஞானாதே ஸாம்யமென்றுகருத்து. இப்படி முக்ததசை யில் ஹேதுமாத்ர ஶேஷஶேஷிபாவமுண்டாகில் முக்ததசையில் "ஸஹஸ்ரம் யஶோபாவநி" என்று வைகுண்டாநுஸந்தானமும் முமுக்ஷு தசை யிலும் "த்வாஸஸ்ஸி ஸமவோ தேவதே" த்யாதிபி: முக்திதசையில் வறப்புகுற ஸ்வாபாவிககார்யாநுஸந்தானத்துக் கௌசாரமும் விரோ யியாதோவென்றவருளிச்செய்கிருர். (முமுக்ஷு தசையிலுமிதி) இப்படி ஶேஷத்வ ப்ரயுக்த கைங்கர்யமே பார்ஷாஸ்யமாகில் ஸம்ஸாரதசை யிலும் கைங்கர்யம் முமுக்ஷுவுக்கு ஸித்தமாகையால் மோக்ஷதசையில்

ஸா-கா॥தி த்யாதி) ஸர்வஜக்தரோபாயமணாயேஷாம் வதாஸ்யந்நா ந்தேதி ஶ்ரணாஸ்தவ தேதஸ்ய ப்ராக்ருதவஸ்து நீத்யஸ்ய: ந நாநிரங்குஶ ஸ்வதந்தேண வரஸாத்யாவஹாநாம் முக்தாநாம் ஸ்வதம் த்ருவாக தவிஷ்வக்ஷ கைங்கர்யம் நாவவதேநே ஜதந்த்ராலம் (ஶோமஶாந்தே த்யாதி) நந்நிவஸ்ய ஹா கிங்கரஸ்யாதி த்யவதஞ் வோ நாவவளர. ஜஹஜாரஸ்ய த்யாஜ்யாவமஶாதித்வாத் "ஜாஸோஹம் தே ஜமணாய "ஜாஸோஹம் வாஸுதேவஸ்ய" த்யாதி வாஸுதேவஸ்ய த்யாதிஷீவ பாரமார்த்திக கிங்கரத்வஸ்ய ஸவிநாநுஸந்தா ந த்வாநுஜோஷஜ த்யாஹ (முமுக்ஷு தசையிலுமி த்யாதிநா) பாஷ்யாதீதி) "க்வசாஜஹஸ்ஸீத்ர"ஸ்ருதிநிரஸ்தவிரோ"ப்ரீதி தவ மஹஸ்ஸிக்ர ஹயதீவே"தி ஸூத்ரபாஷ்ய ஐதஸ்யம். தேவஸாராதிராதி பஞ்சா ஸ்யம். வைவம் கைங்கர்யஸ்ய ஸாத்யவிரஜியவதம் தத்ஸமவநீ நதத்ரூவாநுஸந்தாநஸ்யாஜோஷத்வ ஞான கைங்கர்ய வா ஸ்யநாஸ்ய வைவ நிரவஸ்யத்வமெவஸிஷ்டேநைவ தஸ்ய்வாய நீயத்வ ஸித்யஸ்ய கைங்கர்ய வியாஜோம் தேஹவியோம வயதே ஸ்வாராய தத்ஸ்வாநுஷ் வேஶ ஸாஸ்வா காத்யவிஶேஷணாஸிஸ்த்ரீ

௨௦ || த்ருஷ்டமாகையால் இவ்வஹங்கார மமகாராதிகளுடைய ப்ராசுர்யம் படியாகவந்ததிறே. இப்படி முமுக்ஷுதசையில் வரும் கைங்கர்யம் ஸ்வதந்த்ரமாய் அப்ரதிஹதமாய் நிரங்குசமாய் அநவச்சிந்நரஸமாயிருக்கும். முமுக்ஷுதசையில் ஸ்வப்ரயோஜநமாகப்பண்ணும் கைங்கர்யம் ஸாத்ரவிசேஷாவாயிகமாய் அஸம்பாவிதகர்மமாய் நிஷேதாதிகளாலே ப்ரதிஹதமாய் அவச்சிந்நரஸமாயிருக்கும். இங்கிவன் கைங்கர்யமொழியப்பண்ணும் வ்யாபாரங்களில் பகவதாஜ்ஞைக்குப்பொருந்தாதவையெல்லாம் ஏதேனுமொரு ப்ரத்யவாயத்தைக்கொடுக்கும். பகவதநுஜ்ஞாதங்களான காம்யங்களில் ஸ்வர்க்கபுத்ராதிகளானவையெல்லாம் அநேகதோஷதூஷிதங்களான ப்ரதிபந்தகாந்தரங்களைக்கொடுத்து அம்முகத்தாலே

ஸா-நீ || ஸம்ஸாராதிப்ரவ்ருத்தி ஹேதுவாமோவென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ஜ்ஞாநிவிஷயத்தாலே) (ப்ரவ்ருத்தி) 'நிவ்ருத்தி ப்ரவ்ருத்தி', என்கிறபடியே ஸாத்விகர்களானாதி ஸ்த்ரைவிவேகியானபடியால் ஸகலமும் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் இவ்வதிகாரியென்றபடி. (நிஷேதாதி) சுஷ்கவத்தாலே ப்ரியாப்ரியவ்யாபாரம் விவக்ஷிதம். இப்படி ஸம்ஸாரதசையிலே முமுக்ஷுவுக்கு முக்தப்ராப்யமான கைங்கர்யஞ்சொன்னது கூடுமோ? இவன் செய்கிற நிஷித்தவ்யாபாரங்களும் கைங்கர்யகோடி நிவிஷ்டமன்றே, இங்கு இவன் பண்ணுகிற நிஷித்தவ்யாபாராதிகள் நிஷித்ததயா பாபங்களாகையால் கைங்கர்யமன்றென்றிலப்போ க்ருதோபாயனானவிவனுக்கு பாபஜநகம் ப்ரஸம்பாதோ? "நமே பாகவதா யவிஷயாமஹந்தி" என்று நரகாதிதுஷ்டமில்லாமையாலே துஷ்டஜநகமாகாதது பாபமல்லாமையாலே ஸர்வவ்யாபாரங்களும் கைங்கர்யங்களென்று சொல்லவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்கிவனிதி) நரகமில்லாவிட்டாலும் "ஜஹேஷாம் கேவிதா டூவாஸவதி" என்கிறபடியே ப்ரத்யவாயஜநகமாகையாலே ஸகலவ்யாபாரமும் கைங்கர்யமன்றென்றபடி. ஆஜ்ஞைக்கு பொருந்தாதவை என்று சொன்னது கூடுமோ? பகவதநுஜ்ஞாதங்களான ஸ்வர்க்கபுத்ராதிகாம்யங்களாஜ்ஞைக்கு பொருந்தாதவையானால் ப்ரத்யவாயஜநகங்களாகவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (பகவதநுஜ்ஞாதங்களான காம்யங்களிலிதி) காம்யங்களும் முமுக்ஷுவுக்கு அநிஷ்டஜநகதயா பாபங்களென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸ்வர்க்கபுத்ராதிகாம்யங்கள் முமுக்ஷுவுக்கு நிஷித்தமல்லாமையாலே பாபமில்லாமையால் கைங்கர்யமாகவேண்டாவோ, இப்படியன்றாகில் ஸாமாந்ய தீபாராதனாதிகாம்யங்களும் ஸ்வ ஹிதஜநகதயா கைங்கர்யகோடிநிவிஷ்டமன்றென்று சொல்லவுமாம்

ஸா-கா || விசேஷணாநுஷங்க தோஷாபாஹித்யமாஹ (இப்படிமு

அபாயங்களாம். ஆகையாலே ஸாக்ஷாத்துக்கு "தேவமிந்த்ரகாம்யஜேத" என்கிறபடியே ப்ரயோஜநாந்தரஹேதுக்களைவிட்டு பக்தி ஜ்ஞாநங்களையும் பகவதஸம்ருத்தியையும் பற்றச்செய்யும் கார்யங்களான பகவதாராதநங்கள் ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமாக அநுஷ்டிக்கச்செய்தேயும் ஸ்வப்ரயோஜனங்களல்லாமையாலே உசிதமான கைங்கர்யகோடியிலேசேர்ந்து கிடக்கும். ப்ரணவத்திற்சொன்ன பகவச்சேஷத்வம் நமஸ்ஸிலே ஔசித்யாநுஸாரமான பாரதந்த்ர்ய பர்யவஸாநங்களடியாக யதாப்ரகாரணம் ததீயசேஷத்வமாய் நிற்கையாலே "நாராயணாய" என்கிற விடத்திலபேக்ஷிக்கிற பகவத் கைங்கர்யமும் ததீயசேஷத்வம். 'சேஷத்வஸம்ஹேதுஷு ப்ரீதி

ஸா-நீ॥ ஜ்ஞாதாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேஇதி) (ஆகையாலே) ஸ்வநிஷ்டப்ரயோஜனமாகையாலே என்றபடி. ஸ்வப்ரயோஜனமும் நிஷ்டமாகையாலே வசித்ராநுஷ்டானாதிகைங்கர்யமும் "தத்வ ஜ்ஞாநார்த்தம் ஸமாத்ரயேத்" "ஸ்வதர்மேணைவ விஷ்ணும் ஆராதயேத்" "ஸர்வஸம்ருத்தியர்த்தம்யாவதர்நு" இத்யாதிகளிற்படியே ப்ரதிஷேதநமன்றிக்கே பகவதர்ஹமாகையாலே கைங்கர்யகோடிநிவிஷ்டமென்று கருத்து. இப்படி நாராயணாய வென்கிறவிடத்தில் பகவத்கைங்கர்யவிவக்ஷணீயமானால் பகவத்பாகவதஸம்ருத்தியைப்பற்றவென்று பலவுஞ்சொன்னது கூடுமோ? பாகவத கைங்கர்யம் பாரதந்த்ர்யபர்யவஸாநமல்லாமையாலே ததஸம்பந்த ப்ரயோஜனங்கூடாதே, இனி பகவத்கைங்கர்யம் பாகவதகைங்கர்ய பர்யவஸாநமென்று சொல்லில் அதுக்கு நிதானமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணவத்திலிதி) பகவச்சேஷத்வம் ததீயசேஷத்வமாகில் ராஜாதிதேவதாஞ்சேஷத்வமும் ப்ரஸங்கியாதோவென்ற (யதாப்ரகாரணமிதி) பகவச்சேஷத்வம் ததீயசேஷத்வமாகையாலே கைங்கர்யமும் ததீயசேஷத்வமென்று கருத்து. இப்படி ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடையவதிகாரிக்கு பாகவதகைங்கர்யங்கூடுமோ? ஸ்வகைங்கர்யத்தை விட்டு அந்யகைங்கர்யம் பண்ணினால் ஸ்வரூபனுக்கநிஷ்டமாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (சேஷதி) இப்படி நாராயணபத வ்யுத்பத்தியிலே கைங்கர்யபர்யவஸாநமும் ப்ரதிபாத்யமென்று சொன்னது கூடுமோ?

ஸா-கா॥ தத்ருசையிலித்யாதிநா) (கைங்கர்யகோடியிலேஇதி) பகவத்பாகவதஸம்ருத்திப்ரயோஜனமாய் நின்ற கைங்கர்யரூபதாஜ்ஞாநஹேதோः கைங்கர்யஹேதுத்வம் ஸ்வரூப பகவத்கைங்கர்யஸ்ய பாகவதகைங்கர்யம் ததேவ ஸோபாதிகம் நிராஸ. (ப்ரணவத்திலித்யாதிநா) ஔசித்ய பொருத்தா நமஸ்ஸு பாரதந்த்ர்ய ரூபவகோக்தेः ஸோகே ததர்ஸநாத் பகவத்பாகவதகை

ஸ்ரீ||ஸத்யகாமேஷு | தஸ்மாந்நார்ஹந்தி ஸம்ப்ரதீயாவிஶேஷத:, தஸ்மா
த்விஷ்ணுப்ரஸாதாய வைஷ்ணவாந் பரிதோஷயேத்| ப்ரஸாதஸுமுகோ
விஷ்ணுஸ்தேநைவ ஸ்யாந்ந ஸம்ஶய" இத்யாதிகளிலுமிவ்வர்த்தம் ஸித்தம்.
"ஸமஸ்தபரிவாராய" இத்யாதிகள் தனக்கு ப்ராப்தியல்லாத க்ஷுத்ர வி
ஷயத்திலே கைங்கர்யமாக வருகிற பாரவஶ்யம் தோஷகாரணமென்கி
றன. ஹரஹர பகவத் விஷயத்தில் பாரதந்த்ர்யம் ஜுஷ்டாபிர் நாரநாரீ
ணாம் பாரதந்த்ர்யத்வமையாலே நிரதிஶய ப்ரீதிகாரணம். இங்கு த
தீயரென்கிறது ததீயத்வ ப்ரஸாயரஸ முடையவர்களை. நாரங்களாலே
விஶிஷ்டனான நாராயணனைப்பற்ற கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷிக்கும்போ
து விஶேஷணமான நாரங்களையும் பற்ற கைங்கர்யமபேக்ஷிக்கப்பட்ட

ஸா-நீ||"ஸமஸ்தபரிவாராய"மென்கிற ப்ரமாணம் விரோதியாதோவெ
ன்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தபரிவாரேதி) க்ஷுத்ரவிஷயத்தில் பாரவஶ்ய
ம் தோஷகாரணமாகில் பகவத்பாகவதவிஷயத்திலும் பாரவஶ்யம் தோ
ஷாவஹமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (பகவதீதி) (ஜுஷ்டாபிரா நா
நாரீணேதி) தேஹாத்மாபிமாநிநாம் ப்ரஹ்மாதீநாம் பாரதந்த்ர்ய
ம் தேஹாத்மவிவேகிநாம் பகவத்பாகவதத்வ பாரதந்த்ர்யம். பகவச்சே
ஷத்வஜ்ஞாநவதாம் பகவத்கைங்கர்யம் பாரதந்த்ர்யம். பாகவதஶேஷ
த்வப்ரஜ்ஞ பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாநவதாம் பாகவதகைங்கர்யமேவ பா
ரதந்த்ர்யம் என்கிற வ்யவஸ்தையாலே என்றபடி. ஆனாலும் கைங்கர்யம்
ததீயபர்யந்தமென்று சொல்லக்கூடுமோ? ஸர்வேஷாம் ததீயத்வாவிஶே
ஷாத் ஸர்வவிஷயத்திலும் கைங்கர்யம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளி
ச்செய்கிறார் (இங்கு இதி) இங்கு பகவச்சேஷத்வம் ததீயபர்யந்தமென்
குறவிடத்திலென்றபடி. இப்படியாத்ருஶமாக பாகவதகைங்கர்யம்ஸி
த்தமென்று சொல்லக்கூடுமோ? நாராயணவிஷயத்தில் கைங்கர்யத்தை
ப்ரார்த்தித்தால் விஶேஷணதயா நாரஶப்தார்த்தபூத பாகவதரை
யும்பற்ற கைங்கர்யாபேக்ஷை ஶப்தஸ்வரஸஸித்திக்கிறதென்று சிலர்சொ
ல்லுகையாலே அதுவே உசிதமன்றோவென்று பரபக்ஷத்தையநுவதித்
து நிரஸிக்கிறார் (நாரங்களாலே இத்யாதிநா பண்ணித்தாமித்யந்தேந)
இங்கு விஶேஷணத்வமே கைங்கர்யத்துக்கு உத்தம்பகம் ப்ரயோஜகம்

ஸா-கா||கைங்கர்யதத்வம் நிரவத்யத இத்யத்ராஹ (ஸமஸ்தபரிவாரேதி
த்யாதி);(ஜுஷ்டாபிரா நாநாரீணேதி)'ஜந்தூநாம் ஸ்தாவராணாம் க்ருதம்
தாமிதி வேதஸாம்|ஸர்வஶப்தவிதூர்ணா ஸாரஸங்க்ராஹோ ஸெல்குஜீவநா'
இத்யாதி ஶ்ரீதர்த்தா த்ரா நாரீணா நாநாரீணாம் யோராவாயிக
ஸ்வாத்ம ஸத்த்வாதி விஷயவிஶேஷ தாஸ்யஸ்யாநுக்ரூஸ்வதஶநாது ஸ்வா
ஸாவிகாரகாரண ப்ரதிஸங்ஞாநஸ்தாம் பாரதந்த்ர்யம் ப்ரியஜனேஷ்வபவெ

ஈ௦॥ த்ரமென்னுமிடம் ந்யாயஸித்தமாகையாலே இங்கே தத்பரகைங்கர்யமும் ஸித்திக்கிறதென்று சிலர்சொல்லுவார்கள், இப்படி விசேஷணங்களே ப்ரயோஜகமானால் நாரசப்தார்த்தங்களாக விங்கு விவக்ஷிதங்களான ப்ரஹ்மாதிதேவதாந்தரங்களையும் ஸம்ஸாரிசேதநர்களையும் வஸ்வாதிகளையும் பற்ற கைங்கர்யப்ரார்த்தநை பண்ணிற்றும். நாரபதியைப்பற்ற கைங்கர்யத்தைப்ரார்த்தித்தானென்றால் நாரரைப்பற்ற கைங்கர்யம்ப்ரார்த்திதமாகாதாப்போலே இங்கும் ந்யாயஸாம்யத்தால் நாரங்களைப்பற்ற கைங்கர்யப்ரார்த்தநை ஸித்தியாது. ஆனபின்பு ப்ரகரணபலத்தாலே ஸ்வாமியினுடைய ஸந்நிதஞ்செய்ய ப்ரார்த்திக்கிறானாகையாலே யவனுக்கு ப்ரியதமரா யிருக்கிற பாகவதர்களுடைய ஸந்நிதி ப்ரயோஜநரைப்பற்ற கைங்கர்ய

ஸா-நீ॥ தேவதாந்தராதிகளில் "நாநந்யதேவஸ்ஸ்யாத்" இதிநிஷேதம் ப்ராபகமாகையாலே ப்ரஹ்மாதிதேவதாந்தரம் த்யாஜ்யமானாலும் பாகவதவிஷயத்தில் பாதகமில்லாமையாலே ஸ்வரஸவ்யுத்பத்திக்கு பாதகமேதென்னவருளிச்செய்கிறார் (நாரபதியை இதி) ததா ஸ்வரஸவ்யுத்பத்தியேயில்லையென்று கருத்து. ந்யாயஸாம்யத்தாலே கைங்கர்யப்ரார்த்தநை ஸித்தியாதென்று சொன்னால் பாகவதகைங்கர்யப்ரார்த்தநை பதார்த்தியிலே ஸித்திப்பதெங்ஙனேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதி) இப்படி கைங்கர்யரூப பரார்த்தப்ரார்த்தநையில் நாரங்கள் விவக்ஷிதங்களாகாமல்போனால் சதுர்த்யர்த்த பரார்த்யத்திலும் விசேஷணதயா நாரங்களுக்கந்தர்ப்பாவம் ப்ரஸங்கியாதோ வென்ன

ஸாரா॥ இதி நசாப்ரதிபத்தி தஸ்ய, நநு த்ருதீயபதஸ்த்தசதுர்த்யர்த்தவபரார்த்தஸ்யாஸ்வரூபத்யகாரத்வாஸ்ய ப்ரார்த்யஸ்ய பாயஸ்வா நாரவிசிஷ்டஸ்ய ஸம்பந்தாத்ஸ்வரூபத்வாத்விசேஷணஸ்ய ஸம்பந்தாவலக்ஷணஸ்ய ந்யாயஸ்வாதிகி ந்யாயாத்பாகவதகைங்கர்யஸ்யாபி நாராயணபதார்த்தவிசேஷ்யத்வேன சேஷாரந்தரஸ்யாவஸ்யாபி ஸ்யாபி தத்கைங்கர்யஸ்யாபிவிசேஷ்யதா கைஸ்ரீஷ்ட்ரேஷு ப்ரணவ ஸம்யோஸ்யங்கேவாக்த்ர நஸிதத்வ ந்யாயஸ்யஸ்யதேவதாந்தரம் ப்ரத்யபி தத்ப்ரஸக்தஸ்ய "நாநந்யதேவம் நத்யேயா" இத்யாதி நாநிஷேதாத் ந்யாயஸ்ய வ்யபிசாரஸ்யநாஸ்து தத் பாகவதகைங்கர்யஸ்யாபிஸித்தி: "ததீயாராதநம் வரம்" "ப்ரஜநீயாவிசேஷத:" "தேஷ்வ்ஸ்தேஷ்வதோஹம்யதாவத:" "தேஷ்வதாஜ்வேஷ ஸமே [illegible] ஷ்டி:" "தஸ்மாத்விஷ்ணுப்ரஸாதாய வைஷ்ணவாந் பரிதோஷயேத் [illegible] ப்ரஸாநுஹ்ருஷ்டஸ்ய ஜிஹ்வாயாஶ்ஸ்நாதி" இத்யாதிப்ரமாணாந்தரேஷு [illegible] ஸ்ரீ: பராஸ்யார்த்தஞ் ஞாரஸ்யார்த்தத்ஞ் ப்ரஹ்மதேவ ஸா [illegible] ந்த்ர கைங்கர்யப்ரார்த்தநாயாஸ்ஸித்திதத்வ ரமணா ஹ (இங்கு ததீயமித்ர

உ॥மஹெஷ்டதமமித்தனே. சரமஶ்லோகத்திலும் நாரஸிம்ஹாநுஷ்டானஸ வஷ்டமுட வவிஷ மாமென்னுமிடமும் வ்ரமாணவசத்தாலே வந்ததத்தனே. இப்படி திருமந்த்ரத்தில் வாக்யத்ரயத்திலே இரண்டுவாக்யம் ஸ்வரூபபர மாய் ஒருவாக்யம் புருஷார்த்தவ்ராப்திநாவரமாக யோஜித்தது. இங்ஙனன்றிக்கே வ்ரணவம் ஸ்வரூபபரமாய் நமஸ்ஸிலே அநிஷ்டநிவ்ரு த்திவராரத்நையாய் அநிஷ்டம் நிவர்த்திக்கதால்வரும் புருஷார்த்தத்தை "நாராயணாயவஸ்யாம்" என்று கணிசிக்கிறதாகவுமாம். இந்நமஸ்ஸுக்கு

ஸா-ஸ்ரீ॥ வருளிச்செய்கிறார் (சரமஶ்லோகத்திலுமித்யாதிநா) "ஸர்வம்ஹ வஶ்யேவஶ்யதிஸர்வமேவாப்நோதிஸர்வஶ:" இத்யாதி வ்ரமாணவசத்தாலே வந்ததத்தனேயென்றபடி. வனதாவஸ்வயத்தம் விஶ்வரணசொன்னவஸ்து த்தையுவஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படிஇதி) ॥ஸ॥ஆனாலுமிந்த வக்ஷத்திலநிஷ்ட நிவ்ருத்திரூப புருஷார்த்தஸித்யுக்தமென்று சொல்லுகை யாலிதுவும் கிம்விசிஷ்டமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙன ன்றிக்கேஇதி) இப்படி நமஸ்ஸும் புருஷார்த்தவரமாகில் அயத்தி ல்ப்போலே நமஸ்ஸு அநந்தரம் ஶ்ரு விக்கவேண்டாவோவென்ன வருளி ச்செய்கிறார் (அநிஷ்டம்நிவர்த்திக்கதாலிதி) அநிஷ்டநிவ்ருத்தி உபஜீவ்யா கையாலே வஹவம் தத்வஸ்து நமஸ்ஸிருக்கிறதென்று கருத்து. இப் படியாகில் வாக்யத்ரயயோஜனையில் ஶ்ரீமத்வரணவ வ்யாக்யானஸூர் ப்யாதேமத நமஸ்ஸுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திபர யோஜனை சொன்னத ன்றிக்கே ஷட்ஶ்லோகியிலே ஶ்ரீபாஷ்யத நமஸ்ஸுக்குஅநிஷ்டநிவ்ருத்திபர யோஜனையை சொல்லாமையாலே ஸம்ப்ரதாயவிரோதம்வ்ரஸம்கியா தோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்நமஸ்ஸுக்குமிதி) வ்ரணவோஜித

ஸாக॥ஜி) (வ்ரமாணவசத்தாலே) "மோக்ஷ்யேதஸர்வாநுகாரநுஸஹஸ்ர ஹ்ருணா விமுச்யதேதி" "ஸர்வம்ஹவஶ்யஃ வஶ்யதீ" த்யாதெஸ்ஸம்கோவ காஹாவாக்யஸர்வஸ்யாநூஹாவ்யகராத்ரஷிஜி: நதா கைங்கர்யவ்ர திஸம்பம்யிகவிஷ்யதி ஹாவ:. ஸம்ப்ரதாயஸ்தா நூவாதெந வ்ரணவ விஷ்வநுமேயநுவ யஉவாக்யராத்ரஸ்ய ஸ்வரூபபரக்வெந த்விதீயத்ரு தீயயோ: புருஷார்த்தபரக்வெந யோஜநாம்ஶ்ரயதி(இப்படிஇத்யா திநா) வனவம் நமஸோநிஷ்டநிவ்ருத்திவ்ரார்த்தநார்த்தவர்ணநெ "அ காரார்த்தாயெ" த்யாதிவிரோதஸ்யாதித்ரா ஹ (இந்நமஸ்ஸுக்குமி த்யாதி) ஶ்ரீமத்வ்ரணவெநாநந்யாஹ்மஶேஷத்வரூபஸ்வரூபஜ்ஞா நமா நாராயணஶப்தார்த்தம்பஜநமபெத்தஜயவிரோதிஹேதாஹ ங்காரமகாரரூப ஸர்வவிரோதிநிவ்ருத்தேநமஸ்வதார்த்தக்வெந ஹட்ட ரகைங்கர்யவ்ராப்திவிரோத இத்யர்த்த:. ஶேஷத்வஜ்ஞாநாதூர்வம் கைங்கர்யவிரோதயாஹம்காரரூபஹேதுக்கோரக்தே: அநந்தரம்கைம்

௯௦ || மிப்படி உபயத்தில் நமஸ்ஸுக்குபோலே விரோதிநிவ்ருத்திப்ரதாநமாகை யிலே தாத்பர்யமான யோஜநாவிஶேஷமும் "ப்ரணவேநாத்மஶேஷத்வம் நிஜகர்மநிவ்ருத்திஹேதுப்ரதீகஸ்தம்... [illegible] ஶேஷத்வநிவ்ருத்திகம் | ஸம்யக்... [illegible]... ப்ரஸக்தி நமஸ்ததோ" என்று ஸூக்தி நிருக்தத்திலே ப்ரதிபாதிதம். ஆகையா லே "ஆஹம் நமஸ்யா" என்றுதல் நமஸ் கிம்விஷயா என்றுதல் "வாக்யா ர்த்தமாய் இத்தாலே "ஸ்வ ஜீவாத்மநோ நாநாவித... [illegible] ... ஸ்வாதந்த்ர்ய... [illegible] ... தேஹாத்மாபிமாநநிவ்ருத்தி... [illegible] ... விஷயா" என்றும் "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொ ழுக்குமழுக்குடம்பு மென்றுஞ்சொல்லுகிற அவித்யாகர்மாதிக

வா-தீ || தச்ஶேஷவாஹமென்று ப்ரணவார்த்தமும் "நிஜகர்மநிவ்ரு த்திஹேதுப்ரதீகஸ்தம்" இதி அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்திப்ர காரமென்று தோற்றுகையாலே நமஸ்ஸினர்த்தமும் தச்ஶேஷத்வாதி ஸம்யாஸமென்கிற ஸாமத்தாலே கொள்கையிலே யோஜனையுஞ்சொல் லப்பட்டதென்று கருத்து. நமஸ்ததோ நமஸ்தீயம் ... [illegible] தாத்பர்ய ப்ரஸக்தி என்கை. ஆனாலும் க்ரியாபதமில்லாமையாலே ... அநிஷ்ட நிவ்ருத்திபரமாகமாட்டுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையா லேஇதி) ஸ்யாம் என்றுதல் ஸ்யாத் எனறுதல் க்ரியாபதம்... [illegible] மெ ன்று கருத்து. இப்படி அஹம் நமஸ்யாமென்றுதல் நமஸ் கிம்விஷயா தென்றுதல் அர்த்தமானால் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிவ்ருத்திப்ராதான்யத்தை யாலும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதி... அநிஷ்ட நிவ்ருத்தித்தோற்றுமையாலே ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்திப்ரதாநம் ஸம்பவிக்குமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலேஇதி) (இத்தாலே) அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியாலே யென்றபடி. (பொயிஇதி) (பொய்) மித்யாவிஷயமாய் (நின்ற) அர்த்தவ்ருத்திஸ்திதமான (ஞானமும்) தேஹாத்மாபிமானமும் ஸ்வதந்த்ராத்மாபிமானமும்என்றபடி. (பொல்லா வொழுக்கம்) தத்ப்ரயுக்தவிபரீதாநுஷ்டாநமும் (அழுக்குடம்பு) தந்நிமித்த

வா-கா || கர்ம்ப்ராதாந்யேநோக்தம். அஹங்காராதிஹேதுபூதாவித்யா கர்மவாஸநாதிஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்திரநேந ப்ரதீயதே இதி பாவ:. ஸர்வாநி ஷ்ட நிவ்ருத்திப்ரதாநாயா அபி ஸம்ப்ரதாயிகப்ரதர்ஶநபரத்வம் தாத்பர்ய (ஆகையாலே இத்யாதிநா) (பொய்ந்நின்றேத்யாதி) தேஹ ப்ரதிஷ்டிதாத்மபாவிதாஹங்காரவாஸநாகாங்க்ஷித தேஹஸம்பந்தப்ரயுக்த ஸம:. அஷ்டாங்கஸ்ரீஜாம்காலப்ராயாஶ காயகாரணஹாவேந ப்ரவாஹ ரூபேணதி பாவ:. அத ஏவ நமஸா அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி: ப்ரதாநம் ... தேஷாமேவ ஸாஹாயிகஸ்வரூப... [illegible] ஸ்வதவவலி

ஜ || ஸம்ஸாரநாரம்பவிரோதிஸர்வநாசி ப்ரபந்நனான ஸகலாநிஷ்டநிவ்ருத்தமாகவேணுமென்ற வெபேக்ஷித்ததாயிற்று. இப்படி அநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ராப்திக்குத்தாவிஷயப்ராப்தியை யபேக்ஷிக்கவேணுமோ? "ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸ்ய ஸதைவாஸ்வாதநம்" என்றும், "யதாநதீநாம் ... ஸமுத்ரேஸ்தம் கச்சந்தி நாமரூபே விஹாய । ததா வித்வாந் நாமரூபாத்விமுக்த: பராத்பரம் புருஷமுபைதி திவ்யம் ॥ யதாஹிதம் ஸ்வாமிநம் ஸேவமாநா ... ஸ்வகாயேந ஜநயந்தே நிதராமவாப்நோதி" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே இஷ்டப்ராப்திதானேவாராதோவென்னில், ॥ * ॥ ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்யாஸ்ய பூர்ணாத்விஷதுபேக்ஷிதே । ஸாவதாநாம் ஸ்வதோஹ்யாப்தும் ॥ * ॥ தன்னவராயத்தாலே ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞத்தையிழந்து கிடக்கிற விவன்என்கூறு நான்பெறவேணு

ஸா-நீ || மானநஸ்ஸ்வப்ரவ்ருத்தி ஹ்ருதயமென்றபடி. ஸர்வாகாரஸகாரம்ஸ ஸர்வாநிஷ்டத்துக்கும்ஸேஷமானபடியாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரயோஜனமயாலேஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரயோஜனமயும்ஸிஸ்ஸென்று கருத்து. ஆனாலுமநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரயோஜனமயேமையாதோ? ப்ராப்தியிலே இஷ்டப்ராப்திப்ரயோஜனமவஸ்யமென்றோவென்று பக்ஷித்துஉத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இத்யாதிநா பெரியோர்ப்ராப்தந இத்யேந) (ஸ்வதஇதி) வித்யநம் ஸ்வாஸ்தணவவித்ரஉவ்ய தனக்கு ஸ்வேதந ப்ராப்யமானாலும் ப்ரத்யுபாவஸ்யாஸ்யஹ: என்கிறகணக்கிலே விதாவை ப்ரார்த்தனபெக்ஷிக்கிறுப்போலே ஸர்வேஹித ப்ராப்தஸாதநமாக விவனுக்கும் ஸ்வம்யமாபேக்ஷை கூடுமென்றுகருத்து. இப்படி ப்ரத்யூஷாஷத்தாலே பெரியோபேக்ஷையிலநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ரயோஜனமவ்யயமாக வஸம்பாதோ? ப்ரத்யன் விஷயத்தில் விரோதிநிவ்ருத்தியைப்ராப்திக்கவில்லையேயென்று ஸ்வாமியையில் "பாபாபா ஸ்வதா ஜாஸ:" என்கிறவிடத்தில் ஸமுதிதாஸயத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னவராயத்தாலே இதி) ப்ரத்யுவிஷயத்திலிஷ்டாநவாப்தி கவராய ப்ரயோஜனமல்லாமையாலேயங்கு கவராயநிவ்ருத்திப்ரயோஜனமயில்லாவிட்டாலுமிங்குமிஷ்டாநவாப்தி கவராயப்ரயோஜனமாகையாலே கவ

ஸா-கா || ஸேஷ்த்ரீயமேந தகப்ராப்யநஸேநவிதரித்யாஸம்க்ய ஸ்வாஹாவிகஸ்யாப்யராயேந நிவர்த்திதஸ்யஉபாயஸ்ய ப்ரதேணப்ராப்ய நாவஸேவஸ்வாஹாதுமநாக்ப்ராப்யநீயஸ்ய ஸ்ரேகே ஸ்வாயீநஸ்வ தரமேந ஸ்வாஹாவிகஸ்யாவி ஜ்ஞாநஸ்ய விகாஸோ ஸமவஹீந இதி ஜ்ஞாநாவப்ரயோஜநவிஜ்ஞு தஸ்யாவி ப்ரயக்ஷ்ப்ராப்யநீய ஸ்வாத்மஸ்வாதந்த்ர்ய (இப்படி அநிஷ்ட இத்யாதிநா) ஸ்வஸேஷ்யநிஷ்ட

ஙீயும், அதுக்காகவென்னவபராதத்தைப்பொறுத்தருளவேணுமென்றவெ க்ஷிக்கையில் விரோதமில்லை. இத்தால் ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தியில் மா ணிக்கத்திலொளியும் "ஜ்ஞாந ஆனந்தமயஸ்த்வாத்மா" என்கி றபடியே நியதையான விஶ்வவிபூதியாலே பரம்பரைபோலே இங் கும் ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநவிகாஸாதிகள் ஸஹஜகாரணத்வைகா ணவிஶ்வவிபூதியாலேவருகிறனவென்னு மிடந்தோற்றுகிறது. ஆனாலும் ஸாவநரரா ஸாவபக்ஷத்தில் ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திதானே இஷ்டப்ராப்தி யாயிருக்கத்தனித்துச்சொன்னால் புநருக்திவாராதோ, "அநிஷ்டநிவ்ரு த்திரேவஹிமோக்ஷ:" என்று பாஷ்யகாரருமருளிச்செய்திலரோவென்னி ல, ‖*‖ ஸகலேதரஸ்வரூபவைஸவிராஸவநிரூபிதம் | இஷ்டப்ராப்திரநி ஷ்டஸ்ய நிவ்ருத்திஶ்ருதிகீர்த்யதே ‖*‖ ஒன்றுதன்னையே ஸ்வரூபத்தாலு ம் வ்ருத்தியாமியாலும் நிரூபித்துப்ரயோஜந விஶேஷாபிஸந்தியா

ஸா-டீ‖ ஸராயநிவ்ருத்த்யபேக்ஷையும்வேணுமென்றுகருத்து. ஆனாலும்ப்ர தி பாயகீஸரீதாபராயநிவ்ருத்தியைவ்யாக்யித்தால் அபராயநிவ்ருத்த்தால் ஸ்வதஸவெஷ கொக யதம்ஸிஜிக்கையாலே தஸ்வப்ராஸம்நைஇவ்விடத் தில் ப்ரஸ்யைன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலிதி) ஜ்ஞாந விகாஸாதிரவெஷப்ராப்தியும் ஸஹஜகாரணத்வெனவஙிதையில் ஸாவிடடால்ஸ்வதஸவஸிஜியாமையாலே இஷ்டப்ராப்தியும்ஸ்வதஸிஜையன் றிக்கேஸமவஙஸம்கஸ்வாயீநையென்றுதோற்றுகைக்காகவ்யாக்யிக்கப்படு கிறதென்றபடி. ஆனால் "யதாநக்ரியதெஜ்யொத்ஸ்நா மலப்ரக்ஷாளநாந் மணே:, என்கிறவிடத்தில்ஸ்வதஸவப்ராவிகாஸமுண்டாகையாலேஜ்யோத்ஸ்ந ஞவெரூபம் வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபந்தக நி வ்ருத்தியிலிதி) (நியதெதி) தத்ஸ்வதநாஸ்யஸ்தாப்யயொஜகஸிஜியாலே என்றபடி. இனி ப்ரகாராந்தரத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ராப்யதைநையோடு இஷ்டப்ராப்யதைநக்கி புநருக்த்யம் ஶங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆ னாலுமித்யாதிநா)(தனித்துச்சொன்னாலிதி) தனித்து இஷ்டப்ராப்யதைந யை சொன்னாலென்றபடி, (அருளிச்செய்திலரோ) அருளிச்செய்யவில் லையோ என்றபடி. (ஸகலேதரேதி) நிரூபகாரபேதாத்புநருக் தி இல்லையென்று கருத்து. ஆனாலுமாகாரபேதே புநருக்தியில்லாவி ட்டாலும் நிஷ்ப்ரயோஜநமாக ஸகலேதராகாரபேதந கயநம்ப்ர ஸ்யைன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுதன்னையேஇதி) இப்படி

ஸா-கா ‖ நிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்த்யோரேகத்வேக்ருதாரேகதாவதபெயஸ்ய ஶங்காஸ்யாத்புநருக்தி பாவ புநருக்திஶங்க்யபரிஹாரதி (ஆனாலும்ஸாவநரேத்யாதிநா)நதாவதபு நருக்தி ஸ்வரஸாயாதாதிப்ரஸ நருக்திக்கவெநவதஷணக்வம் வடாநஸிஜ்விஷயெஸகம்ப்ரத்யா

ம || லேபிரியச்சொல்லக்கடவதாயிருக்கும். ஸம்ஸாரதசையில்ஒருவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி ப்ரவ்ருத்திரூபமாயும் ஸநாதந ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியாயுமிருக்கும். இங்கு ஸர்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியாகையாலே மேல்முழுக்க ஸநாதநமேயாயிக்கும். ஆகையால் பூர்வபக்ஷி னுடைய ஸந்திஷ்டத்வத்தையும் ஸ்வாநாதநத்வத்தையான வ்ருத்த ரவைஷ்ணவருடைய ஐஷ்டத்வத்தையுந் தோற்றுவிக்கைக்காக ஆசார

ஸா-நீ || என்றுங்கன் ஜயேஸாரஸத்தாலும் ப்ரத்யோகவிசேஷத்தாலும்ப்ரயோஜநவிசேஷத்துக்காகபிரியச்சொல்லக்கடவதென்றுசொன்னதுகூடுமோ?ஸம்ஸாரதசையிலேசுநிஷ்டநிவ்ருத்தியுமிஷ்டப்ரவ்ருத்தியும்.ஸுத விருமாகையாலே இரண்டையுமொன்றென்று சொல்லக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரதசையிலிதி) ஸம்ஸாரதசையில் ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தியுமநாதிப்ரவ்ருத்தியும் ஸாதாரணைகளானாலும் மோக்ஷ தசையிலிரண்டுமேகமாகையாலே ஏகவிஷயம் பூர்வபக்ஷமாகச்சொன்னதென்று கருத்து. இப்படி ஸம்ஸாரதசையில் சுநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டங்கள் விருத்தங்களானால் மோக்ஷதசையிலுமப்படியேப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி நாதிகங்கள் விருத்தங்களாகவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்கிதி) (ஸர்வேதி) ஸம்ஸாரதசையில் பரிமிதவிஷயப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியாகையால் சுநிவ்ருத்திநாதிகங்கள்விருத்தங்களானாலும்மோக்ஷதசையில்ஸர்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தியாகையாலே ஸநாதநநிவ்ருத்தியும் ப்ரவ்ருத்தியமாகையாலே தனிவ்ருத்தியுமாவஸ்யகையாகையாலே ஏகமென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரயோஜநவிசேஷத்தக்காகப்பிரியச்சொல்லப்படுகிறதென்றுசொல்லக்கூடுமோ? ப்ரயோஜநவிசேஷமில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார்(ஆகையாலேஇதி) இப்படி ஸாவதானமாவன்குறவக்ஷத்திலிஷ்டப்ராப்திநிஷ்டநிவ்ருத்திகளுக்கைக்யம் ஸம்ப்ரதிபந்நமாகையால் ப்ரஸித்தத்து. இப்படியாகில்பூர்வபக்ஷிக்கு அநிவ்ருத்திரூபவை தயா ஐஷ்டத்வமும் ஸித்திக்கையாலே வ்யுத்பந்நஸமான்யம் ஸமந்வயம் னென்றுவென்ன இனி சுவேக்ஷணீயேஷ்டப்ராப்திநிஷ்டநிவ்ருத்திகளுக்கு ஹேது

ஸா-கா || ப்ரஜாதந்ர்ருக்ஷ நந்தஸாமர்த்யமாபடிஜாதந்ர்ருக்ஷாவவிக்ஷேக்ஷணத்வ ப்ரஸாதாக, கிஞ்சஸாக்ஷாதந்தவ்ய ப்ரயோஜநஸித்தைஸி ஸித்யோக்தே ப்ரயோஜநவ்யபதேஸாநாஹாவேந உபேக்ஷணத்வம், தத்ர பூர்வபக்ஷ்யா ஈநிஷ்டத்வஜ்ஞாவக்கேநநவேஸ்வ ப்ரயோஜநவாக் காரயபராவ ஷாநிவ்ருத்திரூபமோக்ஷாவஸாயாம் தேஷாம் நிஷ்டநிவ்ருத்திநயாதநிஷ்ட ஜ்ஞாநரூபவைஷம்யாகாரப்ராப்தயே ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திரூபவகேவலி நள தமோத்ருக்ஷீத்ர அநந்தநவ்ருத்திகேஜோஷய நிவ்ருத்திரூபவக்வயஸ்கா ஸ்ராவ்ருத்தியே ஷ்டத்வஜ்ஞாவகேந நாராயணவதஸ்ராலி ஸர்வ

உம்|| திஶயத்தாலே பிரியவபேக்ஷிக்கிறது. ஸம்பந்நிர்ஹ்ராஸாதி நிவ்ருத்தியும் ஜீவனுடைய ஜ்ஞாநவிகாஸாதிகளும் வேறுகையாலே பிரியவபேக்ஷிக்கிறதாகவுமாம். ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிகளுக்கு ஹேதுவான ஸம்பந்நிர்ஹ்ராஸாதிகளுடைய நிவ்ருத்தியும் நிர்ஹேதுகமான ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிகளுடைய நிவ்ருத்தியான ஜ்ஞாநவிகாஸ ஸௌக்யாதிகளும் வேறுபட்டவையாகையாலே பிரியவபேக்ஷிக்கக்குறையில்லையிறே. ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திபி

ஸா-நீ|| மிருக்கையாலேவ்யபதேஶஸாமர்த்யமென்னுவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்நிதி) ஸாவாஞ்சாஸாவக்ஷத்தில்ஜீவனுடைய ஜ்ஞாநவிகாஸாதிகளே ஸம்பந்நிர்ஹ்ராஸநிவ்ருத்திரூபங்களாகையாலே வ்யபதேஶ வ்யைர்த்யமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிகளுக்கிதி) காரணாஸாவமும் கார்யாஸாவமும் மத்யஸித்தமாகையாலே என்றபடி. ஆனாலும் ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்தித்தால் ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிவாநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் ப்ராப்தமாகையாலே ஐஷ்வர்யாதிப்ரார்த்தனை மிகுதியன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாநிஷ்டேதி) ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திர்தத்ஸாக்ஷிதமானால் பாஷாணகல்பமோக்ஷமோக்ஷமென்று ஶங்கை வரும், ஸௌக்யாதிரூபவிஶேஷாத்ப்ரார்த்திதமானால் இஷ்டாதி

ஸா-கா|| யோக்ஞஸ்யாஸ்நவளநரூஞ்ஞாநாந்தரவர்தவேயவர்த்தி ஸாவ:. ஸர்வாஸாக்ஷாந்நிஷ்டநிவ்ருத்த்யாதிக்ஷமாபூர்வகாரணவர்ணநார்க்காவஸிஹ்ருத்யாவாஞ்சாக்ஷவஸாநிஷ்டநிவ்ருத்திவ்யதிரிக்தவாதிஷ்டப்ராப்தேர்வளநார்த்யஸம்காவகாஶஇதி நவ்யக்ப்ராத்யநவேயஸ்த்யாஹ (ஸம்பந்நிர்ஹ்ராஸாத்யாதிநா) (நிர்ஹ்ரா) ஸுஷ்டுதி:. "ப்ரியோஹி ஜ்ஞாநிநோத்யர்த்தமஹம் ஸச மம ப்ரிய:" இத்யாதௌ ஸ்ரீநிஜதா ஜாயஸ்வ ப்ரியஸ்வேத்யாதி ஸம்ஸ்வ ஶ்ருதிஸ்வாரஸ்யம். வ்யதிரேகேவோபபாதயதி (ஜ்ஞாநஸங்கோசாதீத்யாதிநா) தத்ஸம்ப்ரத்யகாரணாதிராதிஶப்தார்த்த:. ஸௌக்யாதீத்யாதிஶப்தார்த்த:, தத்ஸந்தோஷாநஜநித ஸ்வாதிஶயவாஸாத்யநந்தவாதி:. யத்யபி நிஷ்டநிவ்ருத்திஸாவாஞ்சம் கஜாதி வ்யக்தவாப்யாதி ஸாவிஸர்வாவஸ்தாநாம் விஞ்சாவஸாநிவ்ருத்திக்வவஸ் ஸம்வத்ஸ்ரீதிரூபாநிஷ்டஸ்ய நிவ்ருத்தேரநந்தஸாவி ஸம்பந்ஸந்தஜ்ஞாநவஸ்தாரோவகேவநஸம்வத்தகாஸ் ப்ராவத்ஸத ஸாவஜ்ஞாதேஹ்ரதநஸதகேவந வாஸ்ரஹிதகேவந வ்யக்ப்ராஸ்நவேபஸ்த்யதிஸாவ:. ஸவஇஹிவேதாஸம்பேஜய நிஷேநந்த்யாயேநாநிஷ்டநிவ்ருத்தாவயத்வஸ்யாஷ்டப்ராப்த்ருவ்யக் ப்ராயநம் வ்யஸ்தித்த ஸுஷிந வக்ஷ்வி ஸு:வரிஶ்வஸாவஷ: வோஸய நிவ்ருத்திரூபஸ்ஸம்காவ்யாவதநவேவ்ய யோஜநீத்யாஹ (ஸர்வாநிஷ்டேத்யாதிநா) நகவித்யாநிவ்ருத்தே

௩௫|| தத்தால்பர்யாணகூட ஸ்வாத்மதாஸ்யப்ரஸங்கவாரணைக்காகவும் ஸமுதாய ப்ரக்ருதியில் ஐகாராதி ப்ரக்ருதியிற்போலே ஷஷ்டீ ஸம்பந்தமில்லையென்று தோற்றுவிக்கையில் தாதர்த்யத்தாலும் பிரித்துச்சொல்லுகிறதாகவுமாம். இப்படி ஸ்வரூபமும் பாரார்த்யமும் ப்ராப்தமும் ஸாம்யமானால் இப்பாரார்த்யத்துக்கு ஸ்தாபநமாக ஸாக்ஷி விஹிதமான ஸாத்யோபாயமும் ஸாந்த்யாஸ்யங்கமாக வக்தவ்யமாகையால் ஆநுகூல்யநிவ்ருத்தியைச்சொ

ஸா-ஸ்ரீ|| ப்ரக்ருதியைப்போலே ஷஷ்டீஸம்பந்தமாக கலசியிருக்குமோவென்று ஶங்கைவரும் ஆகையாலுபாயவிவக்ஷை வேணுமென்றுகருத்து. இந்த யோஜனையில்வரவக்தவ்யமில்லாமையாலே ஸாத்யோபாயவிஷயங்கனே பாரார்த்யமுக்தமானால் தத்ஸாதிதஸாத்யோபாயமும் ஆவஶ்ய ஸித்தமென்றிலது ஸித்தோபாயமாயும் வயஷ்வவிக்கையாலே ப்ரவ்ருத்திரூபோபாயம் ஸித்திக்கவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ஐதி) நமஸ்ஸிலதகுப்த மகாரமாகின நமாதி விஶிஷ்டாயிகாரிவரமாய்க்கொண்டு அநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ராப்தநாவரமாகையாலே அகிஞ்சநரவேக்ஷணீய பாரார்த்யஸாதநதயா ஸித்திக்கிறவுபாயம் ஸித்தரூபோபாயாநுரூபமநிஷ்டமாகையாலே ஸாந்த்யாஸ்யங்கமாக ஸித்திக்குமென்றுகருத்து.||௩|| இந்தவக்ஷத்தில நமஷ்யமானஸாத்யோபா

ஸா-கா|| ரேவயோக்ஷஸ்வேநநாஷ்யகாரம்ஸீகாரகஸ்ரஸ்வகாஶிகாவா யெஷ்டமஸீகரணாபாநயந ரூபவ்யதிரேகோமாஸரணவ்யதுபம வபவஷ்காலணம் தடாகவேதாமஹம்மஜய நிமஷ்டநந்யா யெ நவ்யஸ்ஸாக்ஷவா ஸாவம்வ ஸாக்ஷ்ஹாவாஞரஸ்வ மெநக்ஷ ஸஷ்யம்நாவுகநிஷ்டநிவ்ருத்தித ஐஷ்வர்யாவைராக்யதிரேகஸாயநேவவி ஸாதவஸ்யாதிதிவேஞ ஹாஷ்யகாராதிலிரநாதிகாய ப்ரவ்ருத்தாநதஷ்டஸ்த ரகஷேலஸஞயஜநு ஜ்ஞாநஸாகொவரூபாவித்யா நிவ்ருத்தே: ஜ்ஞாநவிகாவே மெநவேக்ஷ ஸஷ்யம்நாக அத தாத்பர்ய கவித்யாகவி ஜைதாஹத ஹமவணிமஹஸ்ய விரோயிகேந தணிவ்ருத்தே: ஹேஷ ஸஷ்யம்நேஷவவிஸாதவஸம்ஹாஹாவாதிதி ஹாவ:. வணவா ஸ்வரூபவ. பாரார்த்யமுயொ ஸாம்யவேஸ் உவாயகூஷ்ஜதயாஹ (இப்படிஸ்வரூபமுதிதயாதிநா) அநிஷ்டநிவ்ருத்தேஷஷ்ரநந்யாஸ ஸாக்ஷ்யஸ்வாக் த தேயகேநேநவ தத்காயநஸ்யாவி பொயநதி ஹாவ:. வணவஷ்க ஸொகநிஷ்டநிவ்ருத்தி ரூபவபாரார்த்யப்ராப்தநா வரஸ்வகேஸ்ஸா அநிஷ்டநிவ்ருத்திவாப்தநாயா நிவதாயாவஸ்யாவந ரூபவரக்ஷணவ ப்ராப்தநாத்தகதயா "மொவாயிதாஹவேதேவம் மொத்ருஸ்வரணம் ஸ்வத்தே"தி தத்ஸ மொத்ருஸ்வரணரூபஸ்வாக் ததம்ஹிதோஹந்யாஸ ஸ்வஸாவகே நொவஷக்த ஐதி நமஸ்ஸாத்யோபாய வாக்யம் த்ரீய

உசி|| ல்லுகிற நச்ஸ்லிலேயாஸ-மாகவ நஸ்ய்நியம். இப்வாஷாஸ-வ்ாஸ-நைந ஊவாரஅது மாயிருக்கையன்றிக்கே ஶோவ்யூவவாணாவை யாகையாலே ஶேஷவ்ஷ்தமாகவுமாம். அப்போது திருஜ்ஞம் ஸூவொவாய வ்யாநமாயிருக்கும், ஈயநஶப்த்தில் காரணவ்

ஸா-நீ|| யமாஸ-மென்றுசொல்லுகைக்கிஷ்டமதியன்றோவென்னயோஜநா ஹாமருளிச்செய்கிறார் (இப்வாஷாஸ-தி) ஈநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்வாவிரு வைவாஷாஸ-வ்ாஸ-நைந என்றபடி. '(ஶோவ்யூகேதி) ஈயநஶப்தம் வ்ாவகவாசியாகையாலே எனக்கு ஈநிஷ்டம் நஶிக்கவேணும் ரக்ஷகனை வஸ்திக்கு கிஙாரகைக்கடவேனென்றால் ஸ்வரக்ஷகனாலேஈநிஷ்டம் நஶித்து ஐஷ்டமுண்டாகக்கடவதென்று வ்யவஸிக்கையாலே வஶயத்தாலும் ஶோவ்யூவவாணம் ஸிஜமென்று கருத்து. இப்படி ஶோவ்யூவவாணஅது ஸிஜித்தாலுமிதரா மாங்கள் ஸிஜியாமையாலே உவாயவாகவங் கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷதீதி) ஈம மாஜிதமென்றபடி. இப்படி ஶோவ்யூவவாணவைந ஶேஷவ்ஷ்தமென்று சொல்லக்கூடுமோ. அப்போது மந்த்ரத்திலே ஈஸிஜமாக வ்ஸமியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அப்போதிதி) வ்ணவம் ஸூவவாமாய உநவஶயமும் ஶோவ்யூவவாணவைந உவாயவாமென்றபடி. வ்யாநமென்று நிஷேஶத்தாலே ஈவ்யாநமாக மமும் வ்ருதிவாஷமென்று கருத்து. ஶோவ்யூவா ஹக்தி வ்வஹஸாயாரணாகாரமாகையாலே தஷியாந வைந ஶாணவாணவ்ஷ்தமாகக்கூடுமோ. உவாயகூவாவாஸாயாரணாகாரஞ்சொல்லிலன்றோ ஶாணவாணம் ஸஙிதமாமென்று வருளிச்செய்கிறார் (ஈயநஶப்தத்திலிதி) யமோநாராயணாய என்கிறவஷமே வவெலாக்ஷவ்காரேண ஶோவ்யூவ வாணவாமாய்க்கொண்டு ஶேஷாவ்ஷகம் ஶேஷிதராமஜாதமென்றபடி. ஈமஜாதவ்ஷ்தமானாலு மமிதொற்றவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (அப்போதிதி) நஷ்லூஹாஸவேண வாமென்றுகருத்து. நாராயணஶப்தம் மவாமானாலுமுவாயவ்யாநவ்ஷ்தமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ஶோவ்யூவவைநாஜாதவ்ஷ்தமென்று சொல்லக்கூடுமோ, அதுஹக்ஸாயாரணமாகையாலே ஈகிஞ்நாஸாயாரண ஹாவிஸ்ாவொவஷககூவங்கூடாதேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஈயநஶப்தத்திலிதி) (காரணேதி) கூதவ்ருவவ்தவ்தியாகில் ரக்ஷகூவம் ஸிஜிக்கும் காரணவ்தவ்தியிலுமுவாயகூவம் ஸிஜிக்குமென்றுகருத்து. || அ|| ஆனாலும் ஶ்ரீமந்த்ர வ்ாவ்ாநமான ஜயத்திலும் ஜயவிவாணமான வாஶ்லோகத்திலும் வவவ்ணமும் வவ்வாயமு

ஸா-கா|| வாக்யஸ்யலிஜொவாயவ்யாநகூவம் வ்ணவஸூவவஹாக்ஷிஞ

௨௭ ॥ ஶக்தியாலே ஈஶ்வரனுடைய உபாயத்வமும் ஸித்திக்கும். ॥ * ॥ கே
சித் பூர்வாசார்யர்கள் [illegible] க்ருத்யாஸ்த்ர| ஸ்வரூபஸமர்ப்பணம் பர
ஷார்த்தஸமர்ப்பணமிதி ॥ * ॥ இத்திருஷ்டாந்தத்தில் ஸ்வரூபாதிகளான ஸமர்
ப்பணங்கள் மூன்று மடைவே ஸாங்கமாம். அப்போது ஸ்வரூப
ஸமர்ப்பணம், பலஸமர்ப்பணம், பரஷம் ஸமர்ப்பணம்
ஸமர்ப்பணம். இம்மூன்றின் விரிவெல்லாம் ஸ்த்ரீத்ரபுருஷஸ்ரீஸ்ரீங்களைக்கொ

ஸா-நீ ॥ முபாயமாய் உத்தரவுரைத்தாருமாயமாயிருக்கத
தீரமாகவிப்படி ஸாத்ரவ்யஸமங்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கி
ருர். (கேசிதி)(ஸ்வந்த்யேதி) ஸகாரஸத்யவகாரவாக்ய
ஹம் ஸ்வேந ஸவிபக்தம் என்று ஸமர்ப்பணம். நஸ்வ ஸநிஷ
நிவ்ருத்தி ப்ராரம்பம் பர்யவஸாநம் பலத்ருஷ்டி ப்ராரம்பமென்
றுகருத்து. ॥௧॥ இப்படிவர்த்தமானஸமர்ப்பணயோஜனைகளிலேயாக்ஷ்த்ரவஹி
த ஸமர்ப்பணங்களிலே ஸந்த்யாஸார்த்திக்கமென்னு சொல்லுகைக்கு
ஷமன்றோ வென்ன மூன்றும் ஸாங்கமென்று ஸவிஶேஷமான யோ
ஜனாவிஶேஷம் ஸ்வஹிதாங்கமென்றருளிச்செய்கிருர். (திருஷ்டாந்தத்திலிதி)
அடைவே ஸாங்கமென்று சொன்னலாவ்ருத்த்ய ஸாங்கமோவென்று ஸம்
ஸ்கேவருமதுக்காக ஸமர்ப்பித்ராதி இங்கே தவஹித ஸமர்ப்பண
ங்களுடைய ப்ரயோக்த்ருவிஶேஷகார ஸாக்ஷ ஸாங்கமில்லாமையா
லே மூன்றும் ஸ்வாந்தத் ஸாங்கமானாலும் ஸாஶய நிராஸ ப்ரயோஜந
ஸாங்கமல்லாமையாலே ஸந்தப்ரயோக்ஷமாகாதோ வென்றவருளிச்செய்
கிருர் (இம்மூன்றிலிதி) கேசித்பூர்வாசார்ய கே
என்கிறவர்த்தயோஜனையே ஆசார்யஶ்லோகாநுஸாரிணியாயும் ஸம்
ப்ரதாய ஸித்தையாயுமிருக்க விந்தயோஜனை யுபாத்தையாமோவெ
ன்ன ஆசார்யஶ்லோகாதி க்ருஷ்ணஸந்நிதிப்ராப்யாநாத்தக வேதாந்தஸா
ஸ்தாநுஸாரணத்தாலே யிந்தயோஜனையே யுபாத்தையென்ற வருளி

ஸா-ஸ்வா ॥ த்ரிஸ்வரூபாதிவர்ஷாத்யாயபரகேவ்யயோஜனாங்கர
த்வாஹ (இப்வர்ஷாக்ஷத்ராதிநா) ப்ரணவஸ்யார்த்தபரகேஶ்வர
யோர்த்தவ்யவஸ்வர்ஷாத்வபரகேவயோஜநாங்கரத்வாஹ (கேசிதி
த்ராதிநா) யதாஶ்ய வரஶ்லோகேவ வர்தவ்யஹாபயோர்வாயபர
க்ஷம் உத்தரஹாபயோர்வெயபரக்ஷண தஶதிர்ப்யயோ: ஸம்வாக்யத்ர
யஸ்யாவிஸ்தரஞ்ச்ராணாய த்ரயபரக்ஷ்வாஹ (இத்திருஷ்டாந்தத்திலித்ரா
திநா) ஸமஸ்வரூபாதிவாய ஸமர்ப்பண்ய பரயோஜநாயா: "ப்ர
யமாத்தாநம் ஸ்ரீதரணேஷ்வா ஜாஷ்டஸ்தஸ்யநாஶ்ரதக்ஷேதி "ஸ
த்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" யோவேத நிஹிதம் கு ஹாயாம் பரமே வ்யோ
மந் "ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதே"

ஸ॥ ண்டு தெளிந்திங்கேயநுஸந்தேயம். இந்த யோஜனைக்கு வேதாந்த ஸூத்ரத்தில் ததத்யாய பாதார்த்தங்களை நிரூபித்த க்ரமத்தோடு சேர்த்தியுண்டு, எங்ஙனேயென்னில், முதலிரண்டத்யாயத்தாலே ப்ர

ஸா-டீ॥ அருளிச்செய்கிறார் (இந்தயோஜனைக்கு இதி) ஶாரீரகஶாஸ்த்ரஸ்யாபி தத்ஸாமாந்யாகர்ஷமாகையாலேயும் ஶ்ரீபாஷ்யத்துக்கு ஶாரீரகத்தோடு சேர்த்தியெங்ஙனே என்று ஶங்கிக்கிறார் (எங்ஙனே என்னிலிதி) உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (முதலி இதி) த்விதீயாத்யாயம் ப்ரதமாத்யாயார்த்த ஸ்தாபகமாகையாலே ரெண்

ஸா-கா॥ த்ராமிடவேதாந்தாநுகுண்யம் வேதாந்த ஸூத்ராணாம் விவக்ஷந் ஆசார்யஸ்ஸம்வாதநீயமிதி த்ருட்டயிதும் ஸ்வஸ்வஸூத்ரேண தத்ஸம்ஸ்காரம் அத்யாயாநாம் த்ருதீயசதுர்த்தயோ ப்ரதிபாத்யகர்மவிஶேஷம் ப்ரகாஶயதி (இந்தயோஜனைக்கு இத்யாதிநா) (முதலிரண்டு இத்யாதி) "தத்ராத்யேந த்வந்த்வஶோ விலக்ஷணவிஶேஷ ஸாக்ஷி ஜீவாதிவ்யாவ்ருத்த ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் தத்ராதி பௌகர்யம் ப்ரதிஹதாநி காரணத்வாதீநி யாதவாதி தோஷாதோஷைர் த்விதீயே ஸவ ஹ்ருதி தத்வ ஸம்க்ரமணாநிவாரணாவாஸாவஸ்ஹ ப்ரஹ்மபாவாந் க்ரம ஸாரணிமயாந் ஹ்ருதயே விஹிதாநீ" த்ருதீயே த்விதீயே ப்ரதமேத்யாயே ப்ர[illegible]

ததிஸாதநாதீந பக்ஷாந்தரங் ஸமவஸிதா ப்ரஹ்மாதிஶப்த[illegible]

ஜகதேககாரணத்வம் ப்ரமாணாந்தராகோசரத்வம் ஸர்வவ்யாபி[illegible]

ரூபத்வம் அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வம் அநந்தகாதிஶயாநந்தமயத்வம் த்ரிவிதசேதந விலக்ஷணத்வம் அபராக்ருத விக்ரஹவத்த்வம் ஸர்வாகாஶ ப்ராணஜ்யோதி ரிந்த்ராதி ஶப்தவாச்யத்வம் ப்ரதிபாதிதத்வம் ப்ரதமேத்யாயே உக்தம். த்விதீயே ஸர்வநிர்தோஷத்வம் ப்ரதாநஶரீரகாத்வம் ஸ்வஷ்டிஜீவாதி விலக்ஷணத்வம் ப்ரதிபாத்யத்வம் ப்ரஹ்ம த்ருதீயே நாஶ்யாயாநாம் ஹிம்ஸாயோகத்வாதி ஸ்வஷ்டிஜீவாதி விலக்ஷணத்வம் ப்ரதிவாத்யத்வம் ப்ரமாணதமத்யேத்வா வ்யக்தாதாரஸம்ஸ்ருதவ ரூஷாதிபிஶ் நிஷேதயத்வாஜ்ஞ ஸ்வதந்த்ர காரணத்வாதி ப்ரதிவாதநாஶ க்கா வியதஜ்ஞா யாநுஸாரிவா தெக்ஷ ப்ரதிவாத்யத்வம் நாராயணஸ்யாஸ்ய ஸர்வஸ்ய காரணத்வ ப்ரதிபத்தி ப்ரதிவாதந கவிஜீவித ஸ்தாநம் ஸ்ம்ருதிவிரோதம் பரிஹ்ருத்ய தத்த்வைஹ மவதஸ்ய காரணத்வவிரோதி தத்வஜ தஸ்யாவக தகந்நாணாஹாவஸ்ய ப்ரதமத்ய த்ருதீயபாதஸ்ய பாதயோஸ்ஸ்ய ஹகாயஸ்ய தயாஸ்ஸ தவித்வி தோஷ் காயஸ்ய ப்ர காரம் விஶேஷ்யாய ஸமாஸக்ஷேபாவாஸ்ய உத்யாயஸ்யேந விதிதீப்ஸா தஸ்யஸ்திரவே ப்ர ணவாஸ்ய உக்தம். த்ருதீயேத்யாயே வைராக்யாத்யுபாயஸ்ய வாதா ஸ்யாஸ்வாயே வேதநஸ்யாங்கஸ்தாநம் ஜீவஸ்யாவ[illegible]வஸ்தாவஸ் தோஷாநு ஹமவதிதாநிஷேதாஸ்யக்யாண குணாகரஸ்ய ஸகலஹேய ஹ்ய தஸ்யோக்தா கஶநா வாதேஸ விஜ்ஞாநதயவிஜ்ஞாநாதிகம் விஜ்ஞா

[illegible] || [illegible]களைத் தெளிவித்து த்ருதீயத்தாலே [illegible] கூடின [illegible]ஞ்சொல்லி [illegible]த்தாலே [illegible]ஞ்சொல்லியிறே [illegible] நிலைக்கட்டிற்று. அங்கு முதலிரண்டத்யாயத்திற் சொன்ன [illegible]மும் நான்காமத்யாயத்திற் சொன்ன [illegible]மும் [illegible] நிஷ்ணுக்கும் [illegible]. மூன்றாமத்யாயத்தில் [illegible] பாதத்திலும் [illegible] பாதத்திலுஞ்சொன்ன [illegible]

[illegible] || [illegible]மாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் [illegible] விஷயமாகையாலே [illegible]நுக்கு [illegible]மாகையால் [illegible]த்தாலே [illegible]ஞ்சொன்னது கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (அங்கிதி) ஆனாலும் மூன்றாமத்யாய [illegible]மாகையாலே [illegible]மில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் (மூன்றாமத்யாயத்திலிதி) ஆனாலும் மூன்றும் [illegible]மாகையால் [illegible]னுக்கது [illegible]மன்றோ அதஶ்ச [illegible] மென்றிலப்போ [illegible]மாகையாலே [illegible]

[illegible]

[illegible]தோஷமும் ஶரணாகதனுடைய ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதான
த்வமும் [illegible]வான விவனுக் கவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யம். மூன்றும் வாக்யத்
திலுபாயமாக ச்சொன்ன வுபாஸநஹேதுங்களை யவற்றுக் கதிகாரி
களானவர்களநுஷ்டிக்கக்கடவர்கள். அகிஞ்சநனனவதிகாரி தனக்கவற்றி
னருமையைக்கண்டு "நாநாஶப்தாதி பேதாத், விகல்ப்யாவிஶிஷ்ட ஹஸ்த
த்" என்கிற வதிகரணங்களிற்சொன்ன கட்டளையிலே வித்யாநுகூலப்ர
வ்ருத்திமாய் அவைகொடுக்கும் மோக்ஷத்தைக்கொடுக்குமிடத்தில் நிரபே
க்ஷமுமான ந்யாஸத்தையே பற்றக்கடவன். நாங்காம் வாக்யத்திற்சொன்ன
வணர்ஸ்ர [illegible]ங்களையுபாஸநநிஷ்டன் "ஸஹகாரித்வேந வ" எ
ன்கிறபடியே வித்யாவிதிகரமாக வநுஷ்டிக்கும் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்
டன் "விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்கிறபடியே ஸமவாஜ்ஞாவிஜமெ
ன்று ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகவநுஷ்டிக்கும். இப்படியானல் ஶாரீரகத்
திற்சொன்ன ஸ்வரூபோபாய வுபாஸநாங்களெல்லாம் ஸ்ரீதே

ஸா-டீ ॥ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (மூன்றாலுமிதி) ஆனாலுமகிஞ்சநனுக்கு
ப்ரதிபவாக்யாநுவயமன்றோ, அஶக்தாநுஸந்தாநேவேநவகாஶி
க்கிறதென்றிலாலும் ந்யாஸவித்யை வேதாந்தப்ரதிபாத்யையல்லா
மையாலே ந்யாஸபரமான ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ராமாண்யம் [illegible]
மாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அகிஞ்சநனேதி) "நாநாஶப்தாதி
பேதாத், விகல்ப்யாவிஶிஷ்ட ஹஸ்தாத்" இத்யாதிஸூத்ரங்களிலே ப்ரப
த்திவித்யையும் ஸூசிதையாகையாலே ப்ரபத்தியும் வேதாந்தப்ரதிபா
த்யமென்று கருத்து. இனி ஸமவாய [illegible]வாஸநாங்கதயா யஜ்ஞாநு
ஷ்டாநபரமாகையால் ப்ரபந்நனுக்கநுஷ்டேயமன்றோ. "விஹிதத்வா
ச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்கிறபடியே நாலாம்வாக்யத்தில் விஷயயஜ்ஞாநுஷ்டாந
பரமாகையாலே ப்ரபந்நனவஜ்ஞேய மென்னிலப்போது "ஸஹகாரி
த்வேநவ" என்கிற ஸூத்ரஸங்கதமாக ப்ரஸங்கியாதோ வென்ன ஆ
காரபேதேந இருவருக்கு மநுஷ்டேய யஜ்ஞபரமாகையாலிருவருக்கு
முவஜ்ஞேயமென்று சொல்லுகிறார். (நாங்காமிதி) இப்படியாகில் ஶாரீரக
த்திற்சொன்ன ஹிதமேவ [illegible]த்திற் சொல்லாமையாலே ஶாஸ்த்ர
த்துக்கு ஶாரீரகைகார்த்த்யங் கூடுமோ வென்கிற ஶங்கையை ப
ரிஹரித்துக்கொண்டு உக்தார்த்தத்தை யுபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படியா
னலிதி) ஶாரீரகத்திற்சொன்ன ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்க
ளெல்லாமென்று நிஶ்சயிக்கையாலே ஹிதமேவமும் ஸமாரகாமாரக
ப்ரபத்திவாக்யத்திலே யஜ்ஞமென்று கருத்து. அந்யா எல்லாமெ
ன்கிற வதிகநிர்தேஶ வையர்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கும். ஆனாலும ஶா

ஸா-கா ॥ ஸாவம்ஶாரீரகேவ யதாதிகப்ரதிபாதிதாவ்யாபய ஸ்வரூபோ

[illegible]ஷ்டாக்ஷரார்த்தங்கள். இதில் [illegible] கிடக்கிற வகுப்பெல்லாங்கீழேசொன்னோம். * * * *

இப்படி திருமந்த்ரமேகவாக்யமானபோது உபாயபரமென்றும் [illegible] பரமென்றும் வாக்யத்வயமானபோது [illegible] பரமென்றும், [illegible] பரமென்றும், [illegible] நாபரமென்றும் வாக்யத்ரயமானபோதுமுதலிரண்டு பதமும் [illegible] பரமாய்மேல்பதம் [illegible] நாபரமென்றும், ப்ரணவம் [illegible] பரமாய் மேலிரண்டு பதமும் [illegible] நாபரமென்றும், இக்கட்டளையிலே ப்ரணவம் [illegible] பரமாய் மேலிரண்டு பதமுமுபாயபரமென்றும், ப்ரணவம் [illegible] பரமாய் மேலிரண்டு பதமும் [illegible] நாபரமென்றும், பதத்ரயமும்

ஸா-டீ ॥ [illegible] என்கிறபடி [illegible] மாகையாலே [illegible] வேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இதிலிதி) ॥௧௦॥

இப்படி பத்துப்படியாக வாக்யார்த்த [illegible] பண்ணினது கூடுமோ? பத்துப்படியுமேகவாக்ய [illegible] யென்குற சங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு [illegible] மாக ஸங்க்ரஹணவ்யாஹரிக்கிறார் (இப்படியுக்தி) (இக்கட்டளையிலேயுக்தி) ப்ரணவம் [illegible] பராய் நமஸ்ஸு [illegible] பரமாயும் நாராயண [illegible] பரமாயுமான கட்டளையிலே நமஸ்ஸு [illegible] மென்றும் [illegible] மென்றும் தாத்பர்யந்தோற்றுகிறது. (யமேதி) சிலவாக்யார்த்தங்கள் [illegible] களென்றும் மற்ற வாக்யார்த்தங்கள் [illegible] களென்றும் [illegible] பத்து வாக்யார்த்தங்களையும [illegible] ப்பார்களென்று கருத்து. இப்படி வாக்யயோஜநா [illegible]

ஸா-கா ॥ [illegible] (இதில்கதேத்யாதிநா) [illegible] (இப்படிதிருமந்த்ரேத்யாதிநா) (கநதேதி) ப்ரணவஸ்ய [illegible] வாக்யயோஜநா [illegible]

ஶ்ரீ॥ அடைவே தஶாவதாரவ்யாக்யாநத்திலும் த்யாக்யாநாவரமென்றும் ஞாநப்ரதமான வித்திருஷ்டத்தில் வாக்யார்த்தத்தைப்பத்துப்படியாக யதாஸாவ்யாய மநுஸந்திப்பார்கள். இப்படி சிலவற்றை வ்யாநமாக வநுஸந்தித்தாலும் மற்றுள்ளவையுமாகமாகக்கடவது॥*॥ தஸேவாவதவாக்யாரேஷு ஸ்வவிதாராதஸிநேதெ: । ததந்தராத்ர

ஸா-நீ॥ யவிஶமாகில் பத்துமத்ரஞோவாஜெயமாகையால்சிலயோஜனைகளிலேப்ரயோஷ்யவாயாதிகள்விஶியாமையாலே யாவதஸ்யாநுஸந்தாநமில்லையாக ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார்(இப்படி இதி) க்ருத்யக்ரமாக யாவதஸ்யமும் விஶமாகையாலே ஃநிஷ்டப்ரஸங்கமில்லையென்று கருத்து. இப்படியவரவர் சொன்னயோஜநாஸரமுமுவாஜெயமாகில் உதாஹரஸ்ய சொன்னயோஜனையும் ஹாஸ்யயாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (தஜேவதிதி) (தஸ) தஸ்ய வநவாசுக்ரமகாரேண (தஸ்விதாராதஸிநேதெ:) ஹேதுஹேதுவிஶேஷணம் ஸ்ரீஹாஷ்யகாராதிதஸிநேதெ: வதாஸ்யவாக்யாநெஷு: (ததஸ்கந்த்ராஷ்டிஹி:) ஸங்கராதிகந்த்ராஷ்டிஹி: கயிதம் யாஸ்காஸ்ய கந்த்ராஷ்டிய இதி நிஂஷித கந்த்ராஷ்டிகயிதவாஸயோஜநாஂ தாஷிரஸ்கமென்றுகருத்து. இப்படி கந்த்ராஷ்டிகயிதஂ நிரஸ்தமென்றுசொன்னது கூடுமோ? அவர்களையும் “வ்ரஜ்ஞா வ்ராஸாதராஹ்ர” என்றும் “ஜ்ஞாநேநஹீநஃபஶுபிஸ்ஸமாநஃ” என்று மஙயவ்திரகாஹ்ரஂ ப்ராஜ்ஞக ஸ்துதிக்கையாலே ஶாஸ்த்ரார்த்தஜ்ஞாந ராத்ரத்தாலே தஷிராஸம் கூடுமோ; வஜ்ஞாவ்ராஸாதராஹ்ர இதி ரிவவநாஂ ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநவஸ்வரமென்னில் அப்போது ஶ்ருதஜ்ஞாநவானும கந்த்ராஷ்டிதங்களாலே கலங்கி ஶோகிக்கையாலே

ஸா-கா॥ ரவஸ்ரவவரஸ்வநவாக்ய த்ரிஸ்வநயோஜநாயாஸஂஹவாஸ தயெவநஸாதஂதவாதாத. தயாவமதஸ்ரவொஹஂநாராயணாய வ்ரணவெநஸவிதஜதிவாக்யவிஸெவந ஸவெணவரஸெவந யோஜநாயாஸ்ஂஹவாஸ்ய வநதாஜ்ரஸ யோஜநாஸராண்யவி ஸஂவாதாய தோவமஸவ்ராநீதிஹாவ:. வமஸெயோஜநாயா ஜிதரயோஜநாஸ்யாநாஂ கஸ்யதாநுஸந்தாநஸ்வஸ்ரா நஸ்யாநமஸ்வஸ்வவவெராதஸ்ய வெராஸ்ரணவ்ராஜெந வாக்யயோஜநாஷிமஂயதி (இப்படிசிலவற்றைஇத்யாதிநா)(தஜெவதித்யாதி) வ்ரணவமதாஸ்காரஶகாரயோஸாஸநாயிகாரணெஂநக்ரவரஸ்வநாவயாரணாஸ்யவெராகாரஸ்ய ஹெதவ்யாவதஸ்கஸ்வநாத்ரவதயோஶகாராஸ்ய நாராயணஶப்தஸ்ய நிவதஸ்கஸ்வந வாஸயஜத்ராதி ஶதாஂதரயோஜநா ஸாஹ வ்ராணவிரோயாதிஹிஷிநஸ்ராவெதிதவெத்திஹாவ:. வொதஸ்வகாரவலாஷ்ஸ்காராஸ்ய தஸ்வஜ்ஞஸ்ரஸவெஷு வஜராவணாஸ்ய தாதர்யஜ்ஞா

உ௦|| ஷ்டிக்ஷிதம் நிரஸ்யோபஜநாரு ||*|| இத்திருமந்த்ரத்தில் பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளால் கலக்கவொண்ணாததெளிவுடையவனை "ப்ரஜ்ஞாப்ர ஸாதமாருஹ்ய அஶோச்ய: ஶோசதோ ஜநாந் | பூமிஷ்டாநிவ ஶைலஸ்த்தோ ஜ்ஞாந் ப்ராஜ்ஞ: ப்ரபஶ்யதி" என்கிறது, "ஜ்ஞாநேந ஹீந: பஶுபி: ஸமாந:" என்கிறவிடத்தில் ஜ்ஞாநமென்கிறதுவும் இத்தெளிவை. இப்படிதெளிந்தவன் "நப்ரஹ்ருஷ்யதி ஸம்மாநே நாவமாநே ப்ரகுப்யதே | மஹாஹ்ரத இவாக்ஷோப்யோ ய:ஸ பண்டித உச்யதே" என்கிறபடியே மாநாவமாநாதிகளிற் கலங்கான். இத்திருமந்த்ரத்தில் யதாவஸ்த்தஜ்ஞாநமும் நிஷ்டையுமுடையவனை யாஶ்ரிக்கும் தேஶத்திலும் "யத்ராஷ்டாக்ஷர ஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ மஹீயதே | ந தத்ர ஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதிதுர்ப்பிக்ஷதஸ்கரா:" என்கிறபடியே ஒரு தோஷங்களும்

ஸா-ஸ்ரீ|| "ப்ரஜ்ஞாப்ராஸாதமாருஹ்யாஶோச்ய:" என்குறதுபாயிதமாக ப்ரஶம்ஸியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்திருமந்த்ராஷ்டத்திலித்யாதிநா) பாஹ்யகுத்ருஷ்டிக்ஷோபாநர்ஹஸாரதமமந்த்ராஷ்டஜ்ஞாநத்தையே ப்ராஸாதமாக நிரூபித்து தராரோஹணக்கொண்டு ஶோச்ய வ்யுத்பன்னவிவன் விபரீதஜ்ஞாநிகளான குத்ருஷ்டிகளை ஶைலஸ்த்தன் பூமிஷ்டஜனங்களை ஶக்திகாப்ரயராகவெண்ணுமாப்போலே ஶோச்யமாகவெண்ணுகிற்குமென்றபடி. இப்படி பாஹ்யகுத்ருஷ்டிக்ஷோபாநர்ஹஜ்ஞாநத்தை ப்ரஶம்ஸிக்கக்கூடுமோ? தாத்ருஶஜ்ஞாநவிஶேஷத்துக்கு ஜ்ஞாத்ருவிஶேஷமில்லாமையாலேயது உசிதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியுதி) யாத்ருஶமந்த்ராஷ்டஜ்ஞாநேஸதி மாநாவமாநாதிள நவித்தவிகார: தாத்ருஶஜ்ஞாநமே க்ஷோபாநர்ஹதயா ஸ்துத்யவசநவிஷயமென்று கருத்து. இந்த வசநங்களிலே ப்ரஜ்ஞாதிஶப்தம் ஸாமாந்யமாகையாலே மந்த்ராஷ்டஜ்ஞாநவசமென்று நியதிக்கக்கூடுமோவென்ன தௌல்யந்யாயமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருமந்த்ரத்திலிதி) இப்படி வ்யாதிதுர்ப்பிக்ஷதஸ்கராதிதோஷம் வாராதென்றுசொல்லப்போமோ? அது ப்ரத்யக்ஷபாதிதமன்றோவென்னவ்யாஜ்யாதிஶப்தாஸங்கமருளிச்செய்கிறார் (இச்ஶ்லோகத்தாலிதி) (ராஜாதீதி) காலக்ஷேபாய

ஸா-கா|| நஶப்தந்யாயாஸாத்ஸ்ருஷ்டநிஷித்தவிஷயேதஸ்யக்ருபாம்வ்யாதி ஶாஸ்த்ரவர்ணாஶ்ரமாசாரவெநாஜ்ஞாத்ருத்வஸ்வவிஷயாநாவமாநயோஸ்த்ர்யக்ஷ தஜ்ஞாநஜ்ஞாவஶம்வதநு தாஸ்யம் தஸ்யாஷ்டாக்ஷரே ப்ரதீதிஸ்த்தஜ்ஞாநஸ்ய தாத்ருஶா ஸ்வாஸ்யம் வர்ணநீயா உதாஹ்ருதிஸ்யாயெணாஹ (இத்திருமந்த்ரத்திலித்யாதிநா) நவேதம்ஷ்டாக்ஷராஷ்ட தத்வஜ்ஞாநாய ந தௌல்யஹிக ஸம்ஸாரநப்ரஶம்ஸா ப்ரஸக்தாநாம் திர்யக்ஸாத்ர பூர்வதோ ராஷ்டாக்ஷர நிஷ்பந்நாநந்தரியதேத்யாஹ (இச்ஶ்லோகத்தாலித்ய)

உ௰ || வாராது. இச்ஶ்லோகத்தால் "ராகாதிதோஷாநுஸந்தாநஷ்டாந ஶேஷகாய வ்யஸ்யதாநஶேஷாநு । ஔவ்ஷ்ய்கு ஶோஹாரதிஷாநுஜ வ்யாந யொவஸ்வெ ஶெவஜ்ய நஶோஷ்ஸ்தஸெ்ஸ" என்று ஞுயு வெஷவித்துக்கள் வ்யாநவ்யாயிகளாக வெடுத்த ராகாதிகளும் ஸ த்துக்களுக்கு ஸ்ரீயென்றேதப்பட்ட ஜ்ஞாநஸம்வத்தினுடைய ஸ்ஜாஸ மும் பாஹ்யதஸ்ஸர்க்கு நிலமல்லாதவாதாவஹாராதிகளைப்பண்ணும் உஹாதஸ்ஸரரான வஹ்ஜாராதிகளும் நடையாடாதென்றதாயிற்று. இத் திருஉஜூத்திலறுதியிட்டபொருளே விஷ்ணுவாஸுதேவ ஶஷவிஶிஷ்டங்

ஸா-நீ || ஷ்ஶாஶெரஸ,,ஜதர்ஜ்ஞாநு தீநுராமஃஔக்ஷ்கஜ்ஜஃ.கேராயஃஶெஉ ஹாஜ் ஶொஶொரதிஃஎன்றபடி. ராபாதிஶெஷமும்ஜ்ஞாநஸாவஸ்ஸம் கொவமும் ஸஹங்காராதிகளும் கூரெண வ்யாஸ்யாதிஶஷாஸமெ்மென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶாஜஶாக்ஷர ஷஜக்ஷர வ்ராவகாஹரங்களிலே ஸயி கூாஸமுமுண்டாகில் உ௰ஆஉ.த்துக்கதில்லாமையாலேயவகஷம் வாரா தோவென்னவருளிச்செய்கிறார்(இத்திருஉஜத்திலிதி) உ௰ஆஉ.த்ராஸரா

ஸா-கா || திநா)(ராகாதீதி)ஶெஷயொஹாஜயகூதிஶஷாஸஃ. வகஷிஜு நநர்ஜ்விவிஷயஹெஶெநராகாதீநாஉாநந்த்ரக ஜந்ராநந்த்ராஹுகஶேஷ வஜஸ்பதி,ரக்தி:(ஔக்ஷ்கஜ்ஜ)உககெராககணாகஹக்ஷ்காஷ்டாஉஶக்ர வஶெ்தியாவக. (ஶொஹா) கஜ்ஞாநம் (கரதி:)ரதிஷ்ஷீஃ ஷீதிஶிதியா வக. தஜஹாவொரதிரஷ்டிஃ, வஷாஞ்ஜநககவாக ராகாஜயொவ்ராய யஉதிஹாவஃ "கவிஜய்வ்ராகூதஃ வெராக்ஃ ஶெவெஜராவெஷ்வஉவ தீ" ஜத்ராதிஷு ஷ்ஸாஞிஜ்ராக வீஶாகரஶொஷநிவதககவா வ வ்ரத்திநிதித்தகவெஜ்ஶஷவாவ ஜவஸ ஷ்ஶீதாநாஉா வாஜகதயாநி ரவாயிகவெஜராயஶவதஜத்ஸஃ(ஓதப்பட்ட) கஹிபஜஶஉ தஂஶெஶெவாய"யஶ்ஷயஸஸ்யீவிஜாவிஜஃ" "ஜவஸாஉாநியஜ௵ஷி" "ஸாஹிஸ்ரீரஶ்தாஸதா" தீத்யீதீத்ஸஃ. கஸ்ரம் ஶ்ரதளவெ ஜாஸ தகஜ்ஞாநஸ் தஹூஸுந வராஶ்ஶ ஸம்வக்ஷந நிஶஜஶா திதிஹாவஃ. உக்தா நாராயணஶஷாஸம் ஸவம் விஷ்ணு வாஸுதேவ ஶஷயொரதி திஶநு கதிஶஶ ஜ்ஞாவகா கிவித்தஜ்ராஸக்ஷம்வ ஜஶயதி (இத்திருஉஜத்திலிதர்திநா) வயிகூதிஷ்டஜாவாஹெயா தியஉதிஶஶ கஷாகவாஞ்சவாதி யஉதளஜ்ஶெவ கயதள ஜ்ஸ்ராஸதி ஶெஶவ யொஜகக்ஷதி ஹாவஃ. நாராயணவஶெ ப ஹஸீஹி ஸஉஶெஸந வ்ராஷ்டிவ ஶெவஶெயொ ஷ்கவரஷஸஉாஸா ஸ ஹதவ்ராவஜ்கவந "வரஜ்ஜாதிரஶஸாவஜ" "கூதிதவணு ஜஉஸஷ்வாரெ" ஜத்ராதிவ உாணாநஶஜ்ராக காதேஃ கவத்ரா ஸாண் வ்தயாஜ நாரஶஷாஶஸந காரணவெந "வொகாஉ

மூ|| களான வ்ராவகமக்ஷரங்களுக்கும்பொருள். "வ்ராதிகாகிவ்வெ செஹூஷஹ்தஜாதா நிஷ்நாஃ| வரவெஷ்யிகாவிஷேணாதெ-வஸ்வ ராஜாதநஃ" என்று கஹிஷ்ரூராதிகள் நிவஹனம் பண்ணினபடியே "விஷ்ஃ வ்ரஷ்ண, வயகாதள, விஸவ்வெவநே, உஷாஜூாயா" என்கிற யாதுக்களிலே நிஷ்ணமான விஷ்ணுஸ்ஹ்த்திலுள்ள பொருள் களும், வாஸுதெவ ஸஹ்த்திலும் "வஸதி வாஸயதி" என்றும், "தீவ்ரதி" என்றுந்தோற்றின ஸவ்வ்ராவகம்,ஸவாயாரம், தத்த தொஷரஹிதவம், தீராவிஜிதீஷாதிதம், என்கிற வாகாரங்களுமெ ல்லாம் நாராயணஸபாஸத்திலே ஸகதெஸம். "ஜவெயஜஸிஷி ஸாதாநிதயெவாய வர்ணாநிவ | ஸவஜஷாக்ஷாஸ்யஷூ நரவவி வாஷ்யம் "என்கையால் இத்திருவஷ்டாக்ஷரமே முமுக்ஷுக்களுக்கு த க்ஷிதாநுஷ்டிகளான ஸவஜவெக்ஷிதங்களுக்கும் வ்ரகாஸகம். "ஜ வெயஜஸிஷி ஸாதாநியொயீதெசஸகூஷ்ஜஸா | ஸகூஷஷ்டாக்ஷரஞ்ஜ வா ஸதஸ்ஹவஸூதெ,, என்கையாலே இதினுடைய ஸகூஷாதா ரணம் ஸவவெஜவதாஜ்ம். "யஸ்யாவாஸு விஸாஸஷஸ்ஹிஜி

வா-டீ || திஸிக்தாஸகக்ஷம் வ்ராவகாக்ஷரத்துக்கில்லையென்றுகருத்து. ஆ னாலும்வ்ராவகாஃதரங்களிலே விஷ்ணாதிஸபூமநெகயாதாநிஷ்ணமாகை யாலேகயிகாஸஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார்(வ்ரா க்தீதி)(நாராயணெதி) "நரஸபாயநொநாரா"உத்ராஃவஹவிய வ்ரதத்திஸிஜாதெஸகதெஸ மென்றபடி. ஆனாலும் வ்ராவகாந்தர மும் தக்ஷிதவரஷாஸ வ்ரகாஸகமாகையாலே முமுக்ஷுவுக்கு உவாதெயமாகையாலதுவும் வ்ராவெஷ்யமாகவேண்டாவோவென்ன வரு ளிச்செய்கிறார் (ஜவஜதி) வ்ராவகாந்தரம் தக்ஷிதாஃவகாஸகமானா லும் தஜநுவஷயி ஸவஜவெக்ஷிதவகாஸகமல்லாமையாலே இதுவே வ்ராவெஷ்யதயா உவாதெயமென்று கருத்து. இப்படியஸகூதொ க்ஷஷ்ஜாதமன்றிக்கே இம்மந்த்ரத்துக்கு ஷூரவெகூதொகக்ஷயமு ண்டென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜவெயஜஸிஷீதி) (ஸவவெதெதி) க

வா-கா || யத "ஸதவொதவ்ஹதெ" த்ஷஸத் ஸங்கஷ்ரஸிவெ ஹூயாஸ்ஹிஜெஃ, தகவரதெணெவ ஸவஸ்ராவகக்ஷஸவாயார கவயொரவிஸிஜெஃ"நரஸாஸிம்யிநொநாரா நரஷஸவரரஷொதஃ| "கநந்ஜநெஹ்ராகவிவாகஸீதீ" க்ராஜ்ரநுமுணெஹ்நரஸபாதெவ ஹெயவ தஹ்நீகக்ஷா தெரவி விஜெஸு ஷஷாமிஷ்ணு வாஸுதெவஸ பாஸஜாநாம் நாராயண ஸூவாஹெஸகதெஸகதிதி ஹாவஃ. ஷவம் ஸவஜூமத்ராக்ஷரஸஜ ஜஹக்ஷாக்ஷ்ஷீவெஜாஸஜ ஜஹக்ஷாஷூ கயஜெவ முமுக்ஷுஸிவாதெயதஜ உதஹ்ராஹ. (ஜவெயஜஜஸஷீதஹ்ராஜிநா) கத்ரா

௨௭ || ஶ்லோ தாவகீநதாவா நித்யே ந தஸ்ய ப்ரஸாதஃ பரிகீயதே,, என்கை யாலே தந்தாம் விஶ்வாஸதாரதம்யத்துக்கீடாக ஸித்திதாரதம்யமுண்டாகை யும் மஹாவிஶ்வாஸமுடையார் பக்கலித்திருமந்த்ரம் ஶீக்ரபலப்ரதமா யிருக்கும். இச்ஶ்லோகத்தில் இன்னுரால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணுதென்று விஶேஷியாமையாலே "நரநாரணனு யுலகத்தருநூல் சிங்காமை விரித் தவ" னென்கிறபடியே இத்திருமந்த்ரத்துக்கு ப்ரவர்த்தகனுமாய்ப் ப்ரதிபா த்யனுமாயிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞனான நாராயணன் தானுமிதின் ப்ரபா வத்தை பரிச்சேத்து யோக்ய மன்றென்றறியு மத்தனை. இம்மந்த்ரத்துக்கு

ஸா-தீ|| அஸங்க்யேயமிதி என்றுசொல்லுகையாலே அயீ தஜ்திவஜ்ஜவவா மென்றபடி. "ஸங்க்யாதஷ்டாக்ஷரம் ஜப்த்வா" த்யுக்த ஸங்க்யாதஷ ஸம்விவ்யா ஹாரத்தாலே ஜப்தே திவஷஸ்வாரணவாமென்றபடி. இப்படி வேதத்ரய ஜவ தாத்பர்யத்தை சொன்னாலும் பரிச்சேதமாகையாலே இது உத்க்ருஷ்ட ஹேதுவாயோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (யஸ்யேத்யாதிநா) சுரவஷ் தூவ்ப்ரபாவமென்றுசொன்னது கூடுமோ, ஸர்வஜ்ஞனைஸர்வேஶ்வர னாலே பரிச்சேதிக்கலாமேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இச்ஶ்லோகத்திலிதி) (நரேதி) நரஸகஸதி நாராயணனுய் (உலகத்து) ஜகத்திலே (அருநூ ல்) துர்ஜ்ஞேயாஸுகவேதம் வேதஸாராஸுக மந்த்ரத்தை என்றபடி. (சிங்காமை விரித்தவன்) கிம்விதவி யயா நஶ்யேயொ ஹவதி தயா ப்ரவ த்திதவானென்றபடி. (இதின் ப்ரபாவம்பரிச்சேதயொக்யமன்றென்றிதி)

ஸா-கா|| யாவஸாந்யஸ்யாப்ய நாயாவேநவாயகஸாகஸூஞ்சூக்ஷ்ம்ணா ஶ்வஸ்வா வாஜேய உத்யாஹ (ஜவோயஜ்ஞம்ஷீத்யாதிநா) (அயீதேஜதி) அஸங்க்யேதி வதஜ்ஜேஃ. உத்தரத் ஸங்க்யேத்யுக்தேஃ. நதநவாதஷ் ஷ்டாக்ஷரம் ஜவதாமவி லிக்ஷஸ்வ தபஸ்நாஸ்ஷ்ட ஹஜ்ஜஸ்யாவ்ய ஸாய கஸ்ய லோகஸாயகங் தச்ச நிரஸ்தமித்யுக்த காரீயஸாநிஷ்வ அயிகா ரி வேதஸ்ணாஸா விஶ்வாஸ தாரதம்யா ப்ரபல ப்ராரப்த கம்ஸ்ணா ஹஜ்ஜ ப்ரதிபாஸாகதஸ்ரவேக்ஷாஹா வ்யஸாஹயாதஸஸ்நிதி நஸவஸ் ஹஜ்ஜ ஸாயநஸ்வஸ்ய பாய உத்யாஹ. (யஸ்யாவாநித்யாதிநா) நஷ் ஷ்டாக்ஷர ப்ரஹாவஸ்ய பரிச்சேத்ஸ்யோக்தம், ஸவஜ்ஞநாவஸ்ய ஜ்ஞாத வ்யவாக; அந்யதா ஸாவஜ்ஞாநவவதேரிதி. "யஞாஸ்வ தஜ்ஞாதாஸநாயணா ஸவஜ்ஞதாயாவிஷ" ரித்யுக்தரீத்யா சுவிதுஷ் ஸாநஸ்யா ஶஹணேவ ஸாவஜ்ஞாநஷ்ணேதி சுவரிச்சேத ப்ரஹாவ கஸ்யநபாயஉத்யாஹ. (இச்ஶ்லோகத்திலித்யாதிநா) (நர நாரணனு உ த்யாதி) நரநாராயணரூவேண அஸ்ஸதலோகே ஸநாதநயஜ்வரமஸா ஸ்ய யதாஸஜ்ஜவிதம் நஸ்யாத்தயாவ காரிதவாநித்யுக்தவ காரேணே த்யஷ்டே. ஸவஸ்வரிச்சேதஹாவஸ்வாஸ வ்வஸாநாஸேதஜயஷ்டா

ஜ ॥ ஆடாவுமாய்தெவதையுமானவவன்பக்கலிலே இத்தை ஸாமதமா கப்பெற்ற திருமங்கையாழ்வார் "அந்தணர் மாட்டந்திவைத்தமந்திரத் தை மந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்த்தியேல் வாழலா"மென்ற ருளிச்செய்தார். * * * * *

எட்டுமாமூர்த்தியெண்கண்ணனெண்டிக்
கெட்டிறையெண்பிரகிருதி
எட்டுமாவரைகளீன்ற வெண்குணத்தோ
னெட்டெழுமெண்குணமதியோர்க்
கெட்டுமாமலரெண்சித்தியெண்பத்தி
யெட்டியோகாங்கமெண்செல்வம
எட்டுமாகுணமெட்டெட்டெழுங்கலை
யெட்டிரதமேலதுவுமெட்டினவே. ॥சரு॥

ஸா-டீ ॥ வஸிஷ்டமென்றறியாத மந்த்ரமன்றிக்கே வஸிஷ்டாயொமமெ ன்றேயறியுமென்றுகருத்து. இப்படி இம்மந்த்ரமநுஸந்தாநவாகில் ஸாவதவ மோக்ஷவ உமாகைபாலஸமாநாஸநம வ்யஸமாகா தோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ரத்துக்கிதி) (அந்தணரிதி) அந்த ணர் ப்ராஹ்மணாளுடைய மாதுயநம்வெதமென்றபடி.(மாட்டந்தி)வெதா ஙத்திலே (வைத்த) வதமானனை(மந்திரத்தை) ரஹஸ்யஉபதேஷ்டவ் னைஸரண்யனை(மந்திரத்தால்)மந்த்ரத்தாலே மறவாதேஎன்றும் ஸதா (வாழ்த்தியேல்) ஸநாஸவிபாகின்றுயாகில் (வாழலாமே) ஸநாதநவ யமத மந்த்ராநாஸநிரதனாகில் வாமதவவ்யாவ்யகெ ஜயமஷ்டா வாழலாமே என்றபடி. தயாவ ஸாவதவஹாவமும்மந்த்ரா நுஸந்தாநதாரா மோக்ஷவயமதமாமென்று கருத்து. இம்மந்த்ரத்துக்கு உதாரவாஷாஸமஸாயகக்கமில்லையாகில் வ்யாஹ்ருவ நாமந தை வாருதோவென்ன ஸகலவாஷாஸமஸாயநக்கமொருபாட்டா லேயருளிச்செய்கிறார் (எட்டுமாமூர்த்திஉதி) இந்த பாட்டில் ஸகலவ

ஸா-கா ॥ ஸநாதநவ ஹமவதநாஹவணவொவித உதிவாமவ்தஸம் வ்யதாயஸிஸித்யாஹ (இம்மந்த்ரத்துக்குஉத்யாதிநா) (அந்தணரித்யாதி) "ப்ராஹ்மணாநாஸநம்வெத"உத்யுக்தீத்யாப்ராஹ்மணயஜஹஸ்தவெதா நாமனெவெதானெஷு "ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம""யதோவாஉமாநி ஹமதாநிஜாயந்தெ" உத்யாதிஷு வ்யதிவாதயாதயா நிஹிதம் மநநஸீயா நாம்ஸாநஹவ்யதாநெநத்ராதாரம்ஹமவநம்மந்த்ரத்தேணாநவாரத மவிஸ்ரரஹநஸந்தெவெதவெயாக்ருஷ்டதயாவதிதமமஸகெமதெத வொவஸிதஸ்மம். ஸாநஸநாநெஸவமாவெக்ஷிதவ ஸஸ்யஸவமா ஸமஹமஸ மந்த்ரஸ்யஸ்ரீஸநெ்யநாஸநாநாஸம் சுஸ

ஸம் ॥ ஸர்வகாரணபூதனுமாய் அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணை
கதாநனுமான ஸர்வேச்வரனுக்கு ப்ரதிபாதகனுமான திருவஷ்டா
க்ஷரத்தை யநுஸந்திக்கும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸத்வகுணாதிகளிலும
வைஷ்ணவ்யாதிகளிலும் யதாப்ரமாணஸம்பந்தமாயிருப்பதொன்றுமி
ல்லை யென்கிறது. (எட்டுமாமூர்த்தி) ஆகாசாதிபூதங்களைந்தும், ச
ந்த்ராதித்யர்களும், யஜமானனுந்தனக்கு சரீரங்களாக வரம்பெற்று அஷ்ட
மூர்த்தியென்று பேர்பெற்ற ருத்ரன். (எண்கண்ணன்) சதுர்முகனா
கையாலே எட்டுக்கண்ணுடைய ப்ரஹ்மா. (எண்டிக்கு) எட்டுதிக்குகள்.
(எட்டிறை) இந்த்ராதிகளான எட்டுதிக்பாலகர்கள். (எண்பிரகிருதி) அவ்ய
க்தமஹதஹங்காராதிகளான எட்டுதத்வங்கள். (எட்டுமாவரைகள்) எட்டு
குலபர்வதங்கள். (ஈன்றவெண்குணத்தோன்) இவையெல்லாத்தையும்
ஸ்ருஷ்டித்தகுணாஷ்டகவிசிஷ்டனான ப்ரஹ்மா. இவனுக்கு எட்டுகுண

ஸாதநம் ॥ ஸாதனத்வஞ்சொன்னது கூடுமோ, சிலமந்த்ராநுஸந்தாதாக்களுக்
கு பாரமார்த்யாவாப்த ப்ரத்யக்ஷவாயிற்றையாகையாலே அதநுபவ
னுமன்றோ, தேவதாந்தரமந்த்ராதிகளுக்குத்தான் இப்ப்ரபாவம் வரலாகா
தோவென்ன பாட்டையவதரிப்பிக்கிறார் (ஸர்வேதி) தேவதாந்தர
மந்த்ராதிகள் ஜகத்காரணத்வாதிவிசிஷ்ட வஸ்துப்ரதிபாதக மல்லாமையா
லே அதுகளுக்கிப்ப்ரபாவமில்லை இம்மந்த்ரம்போலே அகிலஹேயப்ரத்ய
நீகத்வாதி கல்யாணாகாரவிசிஷ்டப்ரதிபாதகமல்லாமையாலே பகவந்மந்த்ராந்
தரங்களுக்குமிப்ப்ரபாவமில்லை யென்று கருத்து. (அநுஸந்திக்கும்
ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமிதி) அவஜ்ஞர்களுக்கு பாரமார்த்யவைகல்யமுண்டா
னாலும் பாரச்வர்யாதிசாலி விசிஷ்ட ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸமவைகல்யமி
ல்லையென்று கருத்து. (யதாப்ரமாணமிதி) ப்ரமாணமுண்டானால் த
த்ஸமவைகல்யமில்லையென்று கருத்து. எட்டினவேயென்று அவதாரணா
பிப்ராயத்தாலே ஸம்பந்தமொன்றுமில்லையென்று வ்யதிரேகநிர்தேசம
ஸ்ருஷ்டிவ்யாதிவஸ்துசரீரத்வமும் ஸம்பந்த்ராதித்யாதிசரீரத்வமும் ப்ரஹ்ம
யத்வமாகையாலே ருத்ரனுக்கு கூடுமோவென்குற சங்காவாரணார்த்தம்
(வரம்பெற்றிதி) அதிர்த்யவாயிக ஸ்ருஷ்ட்யாதிசரீரத்வம் ருத்ரனு
க்குபகவதாயத்தமாய் உண்டானாலும்ஸ்வாபாவிகாஷ்டசரீரத்வம்ப்ரஹ்ம
யத்வதயா ருத்ரனுக்கில்லை என்று கருத்து. (எட்டிறை) இறை ஈச்வரஸ்.
(எண்பிரகிருதி) “பூமிராபோநலோவாயு: கம்மநோபுத்திரேவச ।
அஹங்காரஇதீயம்மே பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா” என்றருளிச்செய்
கிறார் (அவ்யக்தேதி) (குலபர்வதங்களிதி) “மஹேந்த்ரோமலயஸ்ஸஹ்யா

ஸாகா ॥ ஈச்வரமாயயாஸம்ஸ்ருஷ்டாம், ஸ்வயமேவவ்யாவஷ்டே (எட்டுமாமூர்
த்தித்யாதிநா) அவதாரிகாயாம்ஸமவதிசேஷணாத் ஈன்றவெண்குண்

௨௭ || ங்களென்கிறது; ஸர்வஸ்வஜாதீயவணம்போகக்ஷேமவிவானைகளன்றிக்கேயொழிகையும், நித்யங்களான ஸோகங்களை யுடையனாகையும் நினைத்தது முடிக்கவல்லனாகையும். (எட்டெனும் எண்குணமதியோர்க்கு) இப்படிப்பட்ட ஸர்வேஶ்வரனுக்கு வாசகமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தை ஸாமாந்யமாகக்கேட்ட நாம் ஸ்மரிக்கும் அஷ்டாங்கயோகியுடைய வந்த்ய மான ப்ரதிபத்திக்கு. வஶித்து எட்டகுணங்களாவன, "ஸ்ரவணஞ்சாரணம் [illegible] ப்ரதிபாதநம் | உளஹோ போஹோ [illegible] விஜ்ஞாநம் தத்வஜ்ஞாநம் யீ குணா:" என்கிறவை. எட்டுமாமலர் "அஹிம்ஸா ப்ரதமம் புஷ்பம் புஷ்பமிந்த்ரியநிக்ரஹ: | ஸர்வபூததயா புஷ்பம் க்ஷமா புஷ்பம் விஶேஷத: || ஜ்ஞாநம் புஷ்பம் தப: புஷ்பம் த்யாநம் புஷ்பம் ததைவச | ஸத்யமஷ்டவிதம் புஷ்பம் விஷ்ணோ: ப்ரீதிகரம் பவேத்" என்கிற புஷ்பங்கள் (எண்சித்தி) "[illegible] ஈஶித்வம் வஶித்வம் [illegible]

ஸா டீ|| [illegible] கீர்த்திதா" இத்யுக்தா: "அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர் விஶோகோ விஜிகத்ஸோ பிபாஸ: ஸத்யகாம: ஸத்யஸங்கல்ப:" இத்யுக்தாஷ்ட குணாவிஷ்டாயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்கெட்டு குணங்களாவனேதி) (எண்குணத்தோனெட்டெண்ணும்) எண்குணத்தோனுடைய எட்டு அஷ்டாக்ஷரத்தை எண்ணும் மநஸ்ஸங்க்யைக்கும் (எண்குணமதியோர்க்கு) அஷ்டாங்கயோகியையுடையார்க்கென்றபடி. (ப்ரதிபாதநம்) அந்யஸ்மை ப்ரதிபாதநம். (ஊஹ:) அநுக்தார்த்தஸ்யாவிர்பாவ: (அபோஹ:) உக்தஸ்யாவியயோக்திதம் த்யாக:. (அர்த்தவிஜ்ஞாநம்) விஶிஷ்டவிஜ்ஞாநம் தத்த்வஜ்ஞாநம் யதார்த்தஜ்ஞாநம். ஊஹ: உக்த:. (தத:) யாத்ருச்சிகம் (அத்யயநம்) ஶ்ரவணம். (ஈஶித்வாதா:) ஶ்ரூயதாம் வ்யாஸ்யம் ப்ரஜ்ஞா

ஸாகா || த்தொஸித்யஷ்டாக்ஷராவணிதா. (எட்டுக்குணங்களித்யாதி) "அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர் விஶோகோ விஜிகத்ஸோ பிபாஸ: ஸத்யகாம: ஸத்யஸங்கல்ப:" இத்யாதிஶ்ருத்யுக்தா இதிஹாஸ: ப்ரதிபாதநம் வ்யபதேஶ உக்த்வா (ஊஹ:) த்யாஜ்யாவாதேயவிவாஸ (அபோஹ:) த்யாஜ்ய ப்ரதித்யாக: (அர்த்தவிஜ்ஞாநம்) அர்த்தத த்யாமர்த்தோபாதேயஸ்யப்ரதேத்யர்த்த: (தத்த்வஜ்ஞாநம்) ந்யாயாநுக்ருஹீத வாக்யார்த்த நிர்ணய:. (ஊஹஸ்த இத்யாதி) ஸூக்ஷ்மவிஷயி ந்யாயே ஊஹதாதாராணி நிரஸ்ய விஶேஷதாஸ்த நிர்ணயப்ரஹாவலவயார்த்த யதார்த்தாவ்யாவஸிதி:, ஶாபஜ்ஞாநம் ஶப்தப்ரயுக்தம் ஸர்வதாவ்யாவஸிதி:; அந்யநைக்ஷப்ரக்ஷிப்தராவ்யாவஸிதி:, ந்யாயாதிபதார்த்தஸாதநமேதத்தாஹ தஸ்ய ஸூக்ஷ்மாவிஷ்கார்ப்யாவஸிதி:, ஜ்ஞாநஸம்ஶய விபர்யயாநஸ்தி தவிஷ்வக்ப்ரவாஹஸ்ஸந்திதாவ்யாவஸிதி:, ஶ்ருத்யர்த்தகதேவநிவ்ருத்தி:, ப்ர

தம்॥ ஸர்வஸ்ய ப்ராப்தி: । காமாவஸாயிதாஷ்டௌ" என்கிறவெட்டுஸித்தி.(எண்பத்தி) "மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம் பூஜாயாஞ்சாநுமோதநம்। மத்கதாஶ்ரவணே பக்தி: ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா ॥ ஸ்வயமப்யர்ச்சநே யத்நோ மதர்த்தே டம்பவர்ஜநம் । மமாநுஸ்மரணம் நித்யம் யச்ச மாம் நோபஜீவதி ॥ பக்திரஷ்டவிதா ஹ்யேஷா" என்கிற எட்டுவிதங்களான பக்திகள். (எட்டுயோகாங்கம்) யோகாங்கமாகச்சொல்லப்பட்ட யமநியமாதிகள் (எண்செல்வம்) "அணிமா மஹிமா ச ததா லகிமா கரிமா வஶித்வமைஶ்வர்யம் । ப்ராப்தி: ப்ராகாம்யஞ்சேத்யைஶ்வர்யாணி யோகயுக்தஸ்ய" என்கிறவிபூதிகள். (எட்டுமாகுணம்) முக்ததசையிலாவிர்ப்பவிக்கும் குணாஷ்டகம் "அஷ்டகுணா: ப்ராதுர்ப்பவந்தி" த்யாதிகளிற் சொன்னவையாகவுமாம் (எட்டெட்டெணுங்கலை) சது:ஷஷ்டிகலைகள். (எட்டிரதமேலதுவும்)

ஸாநீ॥ வேதிகேதி. (யமாதி) யமநியமாஸநப்ராணாயாமப்ரத்யாஹாரதாரணாத்யாநஸமாதயோऽஷ்டாவங்காநி என்றபடி. ஶரீரஸ்யாணுத்வமஹத்த்வலகுத்வகுருத்வாநி அணிமாதீநி. வஶித்வம் ஸ்வாதீநஸ்வஶேஷத்வம். ஈஶித்வம் ஸ்வேதரநியாமகத்வம். இஷ்டாநாம் ப்ராப்தி: ப்ராப்தி:. யத்ர காமோ யஸ்ய தத்ர தஸ்ய லாப: ப்ராகாம்யம். ஸத்யஸங்கல்பத்வம் (எட்டுமாகுணம்) அஷ்டஸங்க்யாகமஹாகுணங்களென்றபடி. "அஷ்டகுணா: ப்ராதுர்ப்பவந்தீ"தி ஶ்ருதயா ஸமுத்ஸ்ருஷ்டா அபஹதபாப்மத்வாதிகா குணா என்றபடி. இப்படி ஐஶ்வர்யமுள்ளபோது ஸம்ஸாரிகளுக்குப் போலே அநந்யப்ரயோஜநர்களுக்கும் குணாதிகளினாலே அநுபவவிரோதமில்லையோவென்ன ஸநகாதிகள் அநந்யப்ரயோஜநத்தாலேயன்றிக்கே ஶாஸ்த்ரஶ்ரவணவைலக்ஷண்யத்தாலே யன்றென்றருளிச்செய்கிறார்

ஸாகா॥ தோஷாவஹாஸித்தி:, த்ரயீஶேஷிக நிவ்ருத்தி ஶுத்தாவஹாஸித்தி:. த்ரயீஶேஷிகநிவ்ருத்திஶுத்தாநாமவஹாஸித்தி, ரித்யஷ்ட. ஸாம்ஸாரிகாவஸ்தாயோஷ்டத்வாத்.. ப்ரயோஜநாந்தராஸ்ய நம்ஸந்தோஷம் ஸாமாந்யம்
ஶ்ரேயநஸிஷேஷாவதாநம், தத்தாதீநம் ஸாஸாத்யாவதாநிணயம், தத்ஸ்வபத ஸாவதஹகஸ்தம் பதி:, தத்ஸாவதாநவரதஹாவநா,
தத்ஶாஸ்த்ரீகாயிஷேவிகாயிஹதிகஷ்வத்யநிவ்ருத்தி, ரிவேதவ ரூபவஸிஷ்டசுதிதி பாவ:. ஶ்ரவண ப்ராணாயாமாதி நியமாதீத்யாதி ஶ
ப்தாவ:, (அணிமேத்யாதி) அணிமாதி வதுஷ்டயம் ஶரீர யம:, வஶித்வா ஸவஶவஶயஸ்ய தத்வணியந்த்ரத்வ மித்யர்த்த:, (ஐஶ்வர்யம்) ஸ்வேத
ரஸாதிக ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார ஸமர்த்தத்வம் ப்ராப்தி: ஸ்வேச்சயா ஸர்வேஷாம் ப்ராப்ய ப்ராகாம்யம் யதா காம்யம் இத்யாதிகாவிவார்த்த:, (எட்டுமாகுணமித்யாதி) ... "..."

உ॥ "ஸ்ருஜாரவீரகரு ணா ஹூ தஹாஸ்யயா நகா:। ஸீஹத்ஸாளஜுளவ ரஸா:" என்கிற ரஸங்களெட்டுக்கும் மேலான ஸாஷிரஸம். இவையெல்லாம், (எட்டினவே) இவற்றிலிவனுக்கிழையுள்ளபோது எட்டாதவை யொன்றுமில்லை. ஆ-தூ ஞணாதிகள் நிரம்பா தொழிகிறது. கநுஸநா நத்திலூற்றம் போதாமையாலே. கடுஷெ ஷ்யஜாதிகள் வாராதொழிகிறது உபெக்ஷையாலே. கடுக ஸாஸாரம் நிவதியா தொழிகிறது; இசைவில் குறையாலே. ஆகையாலேயிறே "நமோ நாராயணாயெதி உத்ருஸ்லவ-ர ஸுகு ஸாயக:" என்கிறது. * * * *

> கவிதூரா வஞதநொநூ கெ ரநவஜ்ஞா தஸ்வதுயெ: ।
> கஸதா ஸ்ரா தஸ வீடு ரா ஜிஷ ஷிதிதுஸி ரதழ ॥

ஸாநீ॥(ஆதுஞணாதிகளிதி) கவ்ஞாணமாகவிப்படி கவ்லீக்கப்போமோவெ ன்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயிறேஜதி) ஆகையாலேஹ்யாஸிஜெ ஞ வ்ராவவெகஸ்ராவ யுூக்ஷமாகையாலே என்றபடி. இப்படி உஞயஉ தாஸஞ்கயநமுவலஷணமானாலும் உதாஞாஸாஷீதயொஜனையும் வஸ கஷெமிகளுடைய யொஜனையும் வஞவஸவுஜாய ஸிஜமாகையாலே அதுகளையும் ஜஸிப்பிவிக்கவேண்டாவோ வென்னவந்த. யொஜனாஞாஉ ஸக்ஷவ்ருஜாயஸிஜமாகையாலே யநூவாஷெயமென்றும் வஞவெக்ஷ யொஜனாஞாமே ஸக்ஷவ்ருஜாயஸிஜ தயாஉவாஷெயமென்றவருளிச்செ ய்கிறார் (கவிஷெத்தி) கவிதூரா கஜ்ஞாநம். வெஸவ வஉதநாவிஸாவிகா தஜ்நூகெ: கநவஜ்ஞா த: ஆஜூத: ஸகவய: ஸஜாவார: யெஷாஂ வெத: கஸதா ஸ்ராஷெ கஷ்க்வாஷீரகாஜிஷொஷயக்ஷதயா கஸகவ்ரா

ஸாகா ॥ ஷக்ஷாகிரநஸஞயாஸ்ளவஉநாயாவொஉஂமஜஉகாவஜண்ணு உ வ்ருஹெதீ' தூக்ஷஂ ஞணாவா(இவற்றிலிதூஜி)உக்ஷவ்காரெணகஷாக்ஷ ராஸுரநஸஸநாசூணாஉதூாயொக்ஷஹஜ்ஷயஜவெக்ஷிதஜுதஜ ஜஹிதஸுர:. ஸவஞஹீ ஜாநீஞநா நாஉஷாக்ஷாராஸுரநஸநா தூணாஉாதூஞணாவஉகிர: வஉவராவாயராணாஉஷெஷ்யரஸிஜி: ஷபிதிஸாஸாரா நிவ்ருதிஷ் நாவவஷெத, கஷாக்ஷரஸ ஸவஜெ ஜ ஸாயநக்ஷ வவநாநாஂ ஷாவகக்ஷ உவெதுதுாஹ (ஆதுஞணா தீதி) காஷெஷநஷிதெஷவி ஹ்யாஸிஜெ:, கியாவெகஸ்ர வ ஜ கஉவ திஜநாஜி வ யூக்ஷகஸ தாஂதி கொக்ஷ: தநயாஜிதி ஹா வ:. ஸவஂஉஂதுாஸுவணந வகாரஸ ஹ உவ உஜ விவ்ரவிஸ்ராக ரண வாடவவெ ஷெஸிக ஷெஸிகொக்ஷ வ்ருஜஸந வராஜெந வ்ரா ஜு வஹிஜாஹ க்ஷஉஹ (கவிஷெதூஜிநா) "கநாதூநாதூவிஜ்ஞாநஉ ஷெஸஜிதி யாஉதி: । கவிதூராதரா ஸஂஹஞதி ஸீஜ,, ஜிதூக்ஷ ஷெஹா து ஜஉஸதஂது ாதூ ஜஉஸ்ரா விஜூா "ஸஉநெவ்ருகெ வஜாஷாநி

உஅ|| உயர்ந்தனங்காவலனல்லார்க்குரிமைதுறந்துயிராய்
மயர்ந்தமை தீர்ந்துமற்றோர்வழியின்றியடைக்கலமாய்ப்
பயந்தவன்நாரணன்பாதங்கள்சேர்ந்தபழவடியார்
நயந்தகுற்றேவலெல்லாநாடுநன்மனுவோதினமே.

ஸாரீ|| யஷ்டயொஜநாஜராஸ்வாஃவஸீ ஜைஃகஸ்வாவாஜெடீ கூஷிஷ
ஜிதி கஸ்வாஹிஷடிஸிடுதா கடுநஜெநவஂஹ தஃவடிதி ஃஸிடுதயொஜநா
ஜூரஂத கஜ்ஞாநிஷிராஷிஷகுவாகஸஃவாவாரொதூஂவிஷிராஷிஷகுவாக ஷ
யொஜநாஜராஸகூராஷிஷகுவாவூநாஃரணீயஜிதி தநூாஸ்வாஹிஷடிஸிடுத
ஜிதி ஹாவஃ. இப்படி கவிஃராவ தநொநூஜெகூராஷிஷமென்று சொ
ன்னது கூடுமோ? அவர்கள் சொன்னவஸ்டிமும் வாயிதமாகிலிது கூ
டாதெயென்றவடுவெடிகூவ காரத்தாலே ஸவ ஊணமாயுவவாஜித்த
வஃாஸடிவரகூாஸடுங்களை கூஜெண ஸஂஹ ஹீயானின்றுகொண்டு ஒரு
பாட்டாலே கூதாஸடுதையயநவஸஂயிக்கிறார் (உயர்ந்தனனிதி) யஜா
இப்படி உவவாஜித்த வநெகாஸடுங்களில் வாகூத யவகூத்தில் ஸ்வாஹி
உத தகுஹித வாஷாஸடிவா யொஜநையைஸஂஹ ஹிக்கிறார் (உயர்
ந்தனனிதி) உயர்ந்தனன் ஸவடிஜகஜகாரணகெவந நிஸ்ஊஹாயிகதயா
ஸவெடிஹீதனான (காவலன்) ரகூகநு ஸவடிரகூகனான நாராயணாவெ
கூயா (அல்லார்க்கு) கநூருக்கு (உரிமை) கஜுரஂமகுஂஶெஷகுமென்ற
படி. (துறந்து) ஶெஷகுத்தைத்தவிர்ந்து ஸ்ரீயஃவதிக்கேஶெஷனாய் தஃ
ாநிரவிவித ஶெஷகுத்தைக்கழித்து. இதனாலேககாராஸடிமும்வத
ஸடூஜூமும் உகாராஸடுமும் சொல்லப்பட்டது. (உயிராய்) ஜெஹெஂ
ஜியாஜிவிஷகூணனாய் ஜ்ஞாநகு ஜ்ஞாநகுணககாணவஸிஊணகுாஜி

ஸாகா|| ஊஜ்ஞாஸஊநஂவூகூாவஸிஷஸ்ஜாதெ,,ஊதூாஷிஷ தாஶபூா
வரவயடிய வூகூஶவுவரவூஶரீரஸஂவஙாநவூதிவ யொஜிகாக
நாதநூாதவஷிரஸெஸஸவஸிஶுதூஸடிஃ. வனவஂ ரவாவிஃூயா
கநகஹதயாவ தீயஊநதஜெயெவ ஸாயககுாக கஂஸவெஷிதவ
தநாகெவந ரஉவணஂ வனதெந ஹூஊஹாவஉகூஃ. ஜ்ஞாநிநொவி வ
ஊஃாக கரணாவாடிவாவ ஸதயாதி கூஊஸூாஜிதி தஃஹாவகீதடுநெந
வூஊஃகரணாவாடிவயொரஹாவஉகூஃ. (கஸஃாஸ்ரஜெதூாஜி) நிஷிஜா
நஷாநாக ஜ்ஜயாநிவூஜெதீஸிதூஸடிஃ. விவஷிவாயார ஜ்ஜொஃயா
நவவதெஃ ஜ்ஜாவகெவாஜெதூவ விவூஷிவாஹாவஉகஃ. உகாயிகாரா
ஸடிஂ ஊாஜிஸமாயயா ஸஂஹூஹாதி (உயர்ந்தேதூாஜிநா) (உயர்ந்தன
ங்காவலனல்லார்க்குரிமைதுறந்துயிராய்) ஸவடிரகூகதயா ஸவெடிாக
கூஷநெவநாகாரவாவூ ஸ்ரீவதிவூதிஸிஶெஷகுாக உகாரெண வூா
வதிடிதா ஹமவஜெஷகுாவமஊக ஜ்யுஸதாகாஃ "கஸ்திஙஹெதிவெ

௨௨॥ ஐகாந்த்யம் ஸம்ப்ருதம் ஶ்ரேஷ்டிரஸா பக்திவர்ணாக்ஷரேண
ரக்ஷைகத்வஹித ப்ரயோஜநமயோ ரஸ்யார்த்தஸாரே ஶ்ரேஷ்டி:॥

ஸா-ஸ்வா॥ ரஹஸ்யகாரஸ்யம் பராமர்ஷத்தாலே ஜகந்மோஹிதயாதவிருக்ஷண ஞ்ஞயென்றபடி. (மயர்ந்தமைதீர்ந்து) அஜ்ஞாநந்தீர்ந்து அஹங்காரமமகாராதி ஜ்ஞாநந்தீர்ந்தென்றபடி. (மற்றோர்வழியின்றி) அத்யந்தபாரதந்த்ர்யத்தாலேயும் ஆகிஞ்சந்யாதிகளாலும் உபாயாந்தரஸம்பந்தமில்லாமல் அடைக்கலமாய் ரக்ஷ்யவர்க்கத்தை இதனாலே ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவித்து. (பயந்தவன்) ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தவனான நாராயணன் "நாராயணாத் ப்ரஜாநாதி ஜாநி நாராயணீதி" என்கிறபடியே ஜகத்காரணபூத நாராயணனுடைய (பாதங்கள்) திருவடிகளைச்சேர்ந்து உபாயமாகப்பற்றி "தேஷாஞ்ச நமஸ்தப்ராஹ்மணா நாராயண இதி ஸ்ருதம்" என்கிற வசனத்தை சொன்னபடி (பழவடியார்) "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:" என்கிற நித்யஸூரிகள் (நயந்த) ப்ரீதியோடே செய்யும் (குற்றேவலெல்லாம்) ஸர்வவித கைங்கர்யமெல்லாம் (நாடு) ப்ரார்த்திக்கும்படியை ப்ரதிபாதியாநிற்கிற (நன்மனு) நல்ல மந்த்ரத்தை. (ஓதினமே) ஸஹோபாயமாகாஸ்மாத்ய நம்பண்ணினோமென்றபடி. இனி மந்த்ராநுஸந்தாந ப்ரவ்ருத்தியாக மூலமந்த்ரத்திற்கு ஶேஷபூதமாயும் அத்யந்தபூதமாயும் ஸாரதம முபபாதியாநின்றுகொண்டு அதிகாரிவிஶேஷவிஷயத்திலே நிஶ்ஶேஷ ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியையும்மந்த்ர முண்டாக்குமென்று ஶ்லோகத்தாலே உபபாதிக்கிறார் (ஐகாந்திதி) (ஐகாந்த்யம்) உக்தப்ரகாரேண (பக்திவர்ணாக்ஷரே:) ரக்ஷைகத்வ ப்ரயோஜநம்) 'ஏதி த்ர்யக்ஷர' இத்யாதி நாவபாதி தஶ்சிமே: பஶ்சாதே: (ஸம்ப்ருதம்) "அத தேவ நாராயண ஸர்வாஷ்டாக்ஷரம் பதே" இதி ஸம்ப்ருதம் (அஸ்யார்த்தஸாரே:) இதம் பதே அநயோர்வாதே. அஸ்யார்த்த

ஸா-வி॥ தேஷ ஸமஸ்தநதோ விதாநி" இத்யுக்தோக்த்யா நபகோக்தே கைங்கர்யா உபதம். அவதூரணவாஸ்ய உக்த: (மயர்ந்தமைதீர்ந்து மற்றோர்வழியின்றியடைக்கலமாய்) நிவ்ருத்தாஹங்காரமமகார உபாயாந்தரஸம்பந்ததயாஹமவ்யக்தம் ப்ரபந்நோஸ்மி தேந நமஸ்ஸ்யாதபீஷ்டத: (பயந்தவந்நாரணன் பாதங்கள்சேர்ந்த பழவடியார் நயந்த குற்றேவலெல்லாம்) "நாராயணாத் ப்ரஜாநாதி" இத்யாதிஷ்வப்யஷ்ட்ரத்வயா தஸ்யாராதயா ஸ்ப்ருஹிஸ்ய நாராயணஸ்ய சரணௌ ப்ராப்ய நித்யஸூரிணாம் ப்ரீதிபூர்வகத்வாதர விஷய ஸூத்தம் ஸர்வவிதகைங்கர்யம். அதஏவ நாராயணஶப்தஸ்யார்த்த: (நாடுநன்மனுவோதினமே) மந்த்ராநுஸந்தாநம் ப்ரதிபாதயந்தம் மந்த்ரம் மந்த்ரஶ்ரேஷ்டம் வ்யாஸவிஶிஷ்டத்வம். தாவத்ப்ரயாஸாதி தேதஸ்வநிவ்ருத்த்யம் மஶ்ரோத்தாதவ் ததாஹிதமார்ஷாஸ்யாநா மதி விஶதம் ப்ரகாஶகதயா "பஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்" ஷஷ்டாக்ஷரம் ஸர்வஶ்ருதி தேஜஸ்வமேஷம்வத" இத்யுக்தீ த்யாமந்த்ர அவ பரம ஸாரமார்ஷாஸ்யவாயக இத்யபாதேயத இத்யபிப்ராயநா (ஐகாந்தித்யாதி) தத்ப்ரஸவமாதஸ்ய நவநாநா

௨௭॥ 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌵𑍇𑌦𑌸𑌂𑌹𑌤𑌿𑌰𑌜𑌹𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌗𑌣𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑌾𑌰𑍋𑌽𑌨𑌘𑌃॥
𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯

[illegible] (𑌸𑌤𑌾𑌂) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑌾𑌂 (𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌗𑌣𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿) 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌨𑍂𑌜𑍇𑌨 [illegible]
[illegible] 𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕

[illegible]

ஏதத் ஸாரவிஸ்தர ஸாராஸ்வாதிநீ வ்யாக்யாஸஹித ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே

ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு

ஶ்ரீ ர ஹ ஸ் ய த்ர ய ஸா ரே

உபயாம்த்ராயிகாரஸ்ஸ்வத்விம்ஶ:

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

கடாக்ஷஸம்பூர்ணவேதாந்த ரஹஸ்யஜாதேந மஹாசார்ய

ராமாநுஜ விரசிதாயா உத்தரஸாராஸ்வாதிந்யாம்

உபயாம்த்ராயிகாரஸ்ஸ்வத்விம்ஶ:

இதிஹாஸராஜகரண திருகஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய

ஶ்ரீநிவாஸகுரோ: புத்ரேண

ஶ்ரீநிவாஸேநவிரசிதாயாம்

ஸாரவ்யாக்யாயாம்உபயத்ராயிகார:

ஸ்ரீ

——:o:——

த்வயாதிகாரஃ

ஸா-நீ|| கூடெ யகூஷாய-ய்யா மஸ்ஜுநாஸா நுஜாய-பி ஶாஸாவஹணஸம் | ஸ்ரீரங்கநாயகஞு ஶாரம் வண்ஸ்ய த்வயாதிகாரஸ்ய கரோதி டீகாம்|| இப்படி வமவயாயிகாரத்திலே த்வயத்தையுங்கூட்டி ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கு வஃவாக்யயொஜநை யிருக்கும்படி சொல்லுகிறேனென்று வ்ரதிஜ்ஞை பண்ணினது கூடுமோ, நஸ்ஞொஷ்டாக்ஷராதரஃ, "ஐவொயஜஷி ஸாஸ்ரநி யொயீதெ ऽஸக்ருஃஜஸா | ஸக்ருஃஷ்டாக்ஷரம்ஜவா ஸதஸ்ஹய்ஸ்ரூதெ,, ஐத்யாதிகளிற்படியே ஸம்தெராக்ஷமாகையாலும் ஸக்ருஃநுஸந்தாநத்தாலே வெஃத்யாஸக்ருஃநுஸந்தாநஸ்ய ஹவுஃத்வத்தாலும் க்ரமேண வமுமூக்ஷுக்களுக்கு ஐவஸ்த்தத்தாலே ஸாகித்ஹெதுவாக ஸ்ரூதமாகையாலும் ஸாரதஃவா ஃஷ்டாக்ஷரத்துக்கு வஃவாக்யயொஜநை கூடினாலும் த்வயத்துக்கு இப்படி வ்யஹாவமில்லாதிருக்கவத்தையும் ரஹஸ்யத்ரயத்திலே கூட்டிவஃவாக்யயொஜநை பண்ணக்கூடுமோ, த்வயத்துக்கும் "ஸக்ருஃ்வாரஸ்ஸாஸாரதாரகொஹவதி" த்யாதிநா ஸக்ருஃவாரண ஸாதெணஸம்ஸாரொத்தாரகத்வஞ்சொல்லப்படுகையாலே ஸ்ரீஃஷ்டாக்ஷரா ஃவயிகவ்யாஹாவவத்வாக வஃவாக்யயொஜநைம் பண்ணக்கூடுமென்றிலாஞுமிதுக்கு வஃவாக்யயொஜநை தஃவஹிதவமரஷாயவிவெகத்துக்காகவன்றே, அது ஸமுஸம்த்ராயவ்யாதாஃநத்தாலேஸிஃமன்றே, தஃவஹிதவமரஷாயவிவெகத்துக்காகக்கூடாவிட்டாலும் "த்வயெநஶரணம் வ்ரஜெஃ" என்று த்வயம் வ்யவதிக்கிகரணஸம்த்மானபடியாலே கநுஷ்டாநகாலத்திலே ஸம்தெணெவாநுஷெயாயம் ஸூதவ்யமானபடியாலே அதுக்காக த்வயத்துக்கு வஃவாக்யயொஜநை பண்ணவேணுமென்றில் ஸமுஸம்த்ராதிகளைப்போலே வெஃத்திலே இதுவஃதமல்லாமையாலே ஸத்ர்மயல்லாமையாலே கரணஸம்த்வம் ஃமொஸ்ஸாஸிதமன்றே, இதுவும் கஸ்ரூதியிலே பிரியவோதிச்சேர்த்தநு

ஸா-கா || வஃவம் ஸமுஸம்த்ரஸ்ய வஃவாக்யயொஜநாஸகூதவிவரணஸ்ய த்வயஸ்ய வஃவாக்யயொஜநாம்வக்ஷாரஹெதெ. தத "ஸக்ருஜ்வெந ஸம்தெண க்ருதக்ருத்ய ஸ்ஸாவீஹவெதி" த்யஸ்ரீத்யா ஶாஸ்ர

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

௩௧|| ஶக்தேஷ்வாவிர்பவந்தே தததுசிதநயா
ஶாஸ்த்ரவித்யாதிஶக்யதாநபாவ:|

ஸா-நீ|| ஸாயிக்கவியிக்கையாலும் ஸ்ரீஸாத்வதஸம்ஹிதாதிகளிலே வர்ணா
சாரம்பண்ணி ப்ரதிபாதிக்கையாலும் ச்ருதிஶேஷதாந்த்ரிக ததா
காரண ஶாஸ்த்ரங்கூடுமென்றிலப்போது இது பரிவர்த்யாயவா
க்யமென்கிற ஸம்ப்ரதாயம் விரோதியாதோ, கிஞ்ச இதுவுமொருகாரண
ஶாஸ்த்ரமாகில் இரண்டென்று அங்கீகரியான உபயஸம்ப்ரதாயமும் விரோ
தியாதோ, ஶங்கிய இதுக்கும் பரவாக்யயோஜனை பண்ணவேணு
மாகில் ஶ்ருதிஶாஸ்த்ராதிகளுந்தான் பண்ணலாகாதோ, கிஞ்ச "நிவே
தி தஸ்வாத்மாநம் விஷ்ணவே தேஜஸே| ததாத்மா தந்நாஶ்ரம்ஸ த ஸித்
தே ஷிதிஶ்ரோத:" இத்யாதி விஹித ப்ரபத்திகாரண ஶாஸ்த்ராந்தர
ங்களைவிட்டு உபயத்துக்கே ஶக்யத்வப்ரதிபாதநநிபந்தநமுண்டோ, ஶ்ருதி
ஶாஸ்த்ரமும் "ஶ்ருதிஶாஸ்த்ரேண ஸ்வாத்மாநம் ஸமர்ப்பயேந்நிவேதயே"தென்று
காரண ஶாஸ்த்ரமாகையாலே தத்ப்ரதிபாதநத்தாலே தானே ஸகலமும்
ஸித்திக்கையாலே உபாயத்வப்ரதிபாதநம் வ்யர்த்தமன்றோ இத்யாதி
ஶங்கைகளை இந்தவதிகாரார்த்த ஸங்க்ரஹமாகையாலே பரிஹரிக்கக்கோலி
ஶ்லோகத்தாலே ஶங்கா பரிஹாரத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார்.
(ஶக்தேஷ்விதி) யோக்யத: (ஶக்தேஷு) ஞானவத்ஸு. நிஷ்டாயாம்
வேதாந்திநோ வைதிகா: ஶ்ராவிதா: பகவதா ஶ்ராவிதா: ஶரண்யன்
அந்ய பரிணத ப்ரபத்திமஹத்தயா இந்த ஶாஸ்த்ரம் ஸக்ருதுச்சாரிதமாகி
லென்றபடி. உபாஸிதேஷ்வாவிர்பவந்தே என்று சொல்லாதே ஶக்
தேஷு என்று நிர்தேசித்தது, ஶ்ராவ்யஸம்ஸாரிகாவஸ்த்ராஹி
தமாய் ஸர்வோபாயஜ்ஞானபரிபக்வமாக ஸக்ருதுச்சாரிதமாகில் ஶாஸ்த்ர

ஸா-கா|| ஸகாஶாத்து ஶ்ரோத்ர ஶிக்ஷிதஸர்வே ஸக்ருதுச்சாரணஶா
ஸ்த்ரேண மோக்ஷஸாதகதயா ஶக்தத்வாத்ஸாமாந்யாதிகோபிஶ்
ஸ்த்ர ப்ரபத்தி ஶாஸ்த்ரேதயா ஸாத்விகைகமத்யாத் வர்ணாஶ்ரமாதிஸம்
பிரத்யயாத் ஶாஸ்த்ரீ: ஸாநுஷங்கா: "தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்
தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" இத்யுக்தைஸ்ஸ்ரோதோபிர்வாசா ஶக்தைர்வா
ஶ்ரூ ஹ்ருதேஷு" இத்யுக்தைக்த்ரைர்வாஹரா ஶக்திகரோபவித்யா
ஹ: (ஶக்தேஷ்வித்யாதிநா) ஸாஸ்ய்ரேதரத்வே ஶாஸ்த்ரைகார்த்யாய காஷ

௭௯|| ப்ரத்யுஷ்டாம்ஹஜதிஸம்ஸ்ருதிகாஜராத்ரும்
வஞாஸஹாயசரணாகதிரேவஷ:||

திருஷ்டத்தில் ஸாத்யவ்ருத்தி லாபமாகவாதல் ஸாதமாக வாதல் சொன்ன வுபாயவிசேஷத்தையும் இதின் ஃபலமாக த்ருதீய வ்ருத்திற்சொன்ன பாரதந்த்ர்யவிசேஷத்தையும் விசதமாக வகா

ஸாநீ|| ஸ்வதவேதத்தைய பேக்ஷியாமல் தானே ஸஹாவத்தாலே பாரதந்த்ரனுக்கு க்ருதக்ருத்யதையைபண்ணுமென்றுஜ்ஞாபிக்கைக் காஸ்வாதயஜ்ஞா நமன்றிக்கே ஸத்யஜ்ஞாநமிதமாகிலும் ஸத்யஜ்ஞாந ஸம்ஸாரதாரகோபவதி" என்கிறபடியே க்ஷணக்ருதக்ருத்யதை பைபண்ணுமென்றும்திருவுள்ளம். இத்தாலேஸ்வாதிகளுக்குஸத்ய ஞாநாரணஸ்த்தாலே தான் ஸாத்யயஜ்ஞாநவஸ்து ஸத்யஞாந ரணஸ்த்தாலேதான் க்ருதக்ருத்யதாவாதகஸ்வரூபமோக்ஷஜநகஸ்வ ஸ்வாவமில்லை யென்றுகருத்து. யஸ்த்து ஸத்வகாரஸ்ய க்ருதா ஸ்வாவ ஸித்தராயம். யாதொரு அபாயவ்ருணம் ஸாதிதமாய் விஷயமாய்க்கொண்டு க்ருதார்த்தாவஞ ஸித்தி ஸத்யஞா ரணமன்றிக்கே கூடியிதஸ்வம் விஷயாமையாலே ப்ரயோஜா ரணத்தாலே க்ருதோபாயதாவஸ்யையும் த்வீயாதாரணத்தா லே "அயஸ்வாந்நாநஸாநாநந ஸஹஸைவம்வகா" என்கிறபடியே ஸதஃபாரதந்த்ரஸ்வதயாக்ருதாஸ்வதாபசையையும் குடுக்குமென் றபடி. உரணஸ்த்தாலே க்ருதக்ருத்யதையை பண்ணக்கூடுமோ, "ஜ்ஞாநாதேவமோக்ஷ:" என்கிறது விரோயியாதோ வென்றவருளிச் செய்கிறார் (ப்ரத்யுஷ்டாசிதி) ஸஷ: அபாவ்யஸ்ய: வஞாஸஹா ய சரணாகதி ஸத்யஸ்து ஸம்ஸ்ருதிகாஜராத்ரிக்கி ப்ரகாசமெய் மன்றியிலே யிருக்குற ஸம்ஸாரமாகுறகாஜராத்ரிக்கிப்ரத்யுஷ்டா காரணாதய காலமாயிருக்கையை பரபாரதந்த்ர்ய ஸிவாவுக்கு காத்ராஸநவேளையாயிருக்குகையை யடையாகிர்க்குறதென்னபடி, த யாவ ஸத்யாஷரங்கள்போலே பாரஸ்யாரணாத்யவேக்ஷயன்றியிலே ஸத்யஞாரணஸ்த்தாலே பலப்ரவ்ருத்தியை யவிஜம்வேந உண்டாக்கிபுநஜ்ந நமன்றிக்கேமோக்ஷாதாஸமாகுறதென்கையி லே ஸத்யஞாரண ஸாத்திக்கி தாத்பர்யமென்றுகருத்து. தயாவ ஸ்வாதாதவ்யிகவ்ரஹாவவகாஸ்வ வத்திகாரணஸத்யஸ்வாவஸ்யம் வஸ்தாத்யமென்றுகருத்து. வஞாஸஹாயவஸ்வ யோகத்தாலே ஸக்திரரணம்ஸிவம் ஸவதிகளையும் யாவாநிதஹாநந்ராஸ வபாய சரணாகதிவஸ யோகநதாலே ஸவ்விதயாவோவஸ்ஷதாநாஸ வாதரவிஷிஷ்ட சரணாகதப்பாயத்தையும் "ஸதாரம் த்ராயதே" என்று வ்ருத்தஸத்ய வதஸத்த ரக்ஷாரவமத்தையும் வஞா.

ஸா [illegible] ஆகாரத்தையும் மற்றுள்ள [illegible] ஸாதிக்கையாலே [illegible] ஹமான [illegible] களைக் காட்டி இதுக்கே [illegible] பண்ணவேணுமென்றுகருத்து. [illegible] என்கையாலே [illegible] யாம் [illegible] ஸஹிதம். இனி [illegible] ஆவத்தான [illegible] யத்துக்கு [illegible] தானே [illegible] பண்ணலாகாதோ, [illegible] யத்துக்கு [illegible] மாகையாலே [illegible] யத்துக்கு [illegible] பண்ணவேணுமென்றில் [illegible] த்தில் [illegible] மாயுமிருக்க [illegible] மான [illegible] மென்னுமே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (திரு[illegible]த்திலிதி) [illegible] யிலே [illegible] மாக [illegible] க்கையாலும் [illegible] யிலே [illegible] மாகையாலது [illegible] மன்றிக்கே [illegible] யாமையால [illegible] க்கையாலும் [illegible] க்கையாலும் இந்தரெண்டையும் [illegible] களாலே [illegible] மாகவும் [illegible] மாகவும் [illegible] க்கையாலே [illegible] வேணுமென்று கருத்து. ஆனாலும் [illegible]

[illegible]

(திரு[illegible]த்திலிதி) [illegible]

[illegible]

ஶரீரிப்பிக்கிறது அயம். இது காவல்லியிலே பிரியவோதிச்சேர்த்தநூ ஸநிக்க விதிக்கையாலும் ஹயவதார்த்திலே ஸ்ரீவஸ்வஸம்ஹிதாதி களிலே வணோசாராதிகளும்பண்ணி வந்திவாதிக்கையாலும் ஶ்ருதி ஶரீரமான தாந்திரகமந்த்ரம். இத்தை வசிஷ்டவாக்யமென்று சிலர் சொன்னதுவும் ஸூக்ஷ்மவிஷயமென்றதாரென்றுவிக்கைக்காகவா தல் வரசாவாயஜ்ஞன ஸவெஞ்ஞரன் ஹயவதார்த்திலே யருளிச்

ஸா-நீ || ரு'' இதமந்த்ரவநிஷத்திலும் வாதஸம்ஹிதாதிகளிலும்வ ணோசாராதிகள்பண்ணிவதிதமாயிருக்கிறப்போலேஅயம் மந்த்ரமாக வாதிதமல்லாமையாலே மந்த்ரகமே உபதேசமாயிருக்கபராணாமதி காரணமந்த்ரமென்றுசொல்லக்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இது காவல்லியிலேஇதி) காவயஸ்ரவஷ்டாக்ஷர வ்யாகாரணவஸவ அயத்தினுடைய வசிஷ்டவணத்தையோதி வணோத இதயாதியை யோதி கநஞரம் உத்தரவணத்தை யோதிவரசவர்ஷாஸெமஜிநஹ்வையை யுடைய வனிரண்டு வணத்தையும் சேர்த்தொருக்காலுச்சரிக்க க்கடவனென்று விதிக்கப்படுகையாலென்றபடி. (வணோசாரேதி) "ஸ்ரீவ யசாக்ஷரம் சகாரோ த்விதீயாக்ஷர"இதயாதி க்ரமேண யென்றபடி. ஸூதிஶஸ்த ந வாதவராணாதி ஸம்ஹிதாஸ், வ்யாணதஸ்வெவொக்ஷவாஸவாஸ்ஶ்ரய மந்த்ர வஸ்ஸாரதஸ்வா கயமயவஸ்திரஸம்காவாரணாயமாகஶ்ருதி ஶரீரமானேதி) கயம் ஶ்ருதிஶரீரஷீதி ஸம்காயாம் காவல்லீதயாதி தத்வவாதகமென்றகருத்து. ஆனுலிப்படி அயம் ஶரீரமாகிலிது வசி ஷ்டவாக்யமென்கிற ஸாவஜாயம் விரோயியாதோவென்னவரு ளிச்செய்கிறார் (இத்தை வசிஷ்டவாக்யமென்றுஇதி) சதுர்தா ஸிகாநாசாவாயவாக்ய "தத்க்ஷராத்ரமந்த்ராஹ" இதி ந்யாயேந யயா சதுரா த்ரோஸவதி ததாதவ்யதாசம்வசிஷ்டவாய வாக்யவகயநமென்று கருத்து. ஸாவாயவாக்யாதவி வரசாவாய வாக்யஸமளரவதேந்ராதநாயஸவெதி (வரதேதி) ஸவாவாயரா ணாசவிஹயவதவ்யசாவாயவாக வசிஷ்டவாயவஸ்ததந்த்ர வவஷ்ஷஷஸ்வாக தவவிஷமந்த்ரஸ்ய தமாக்யவவவவந்மென்று கருத்து. இப்படி இது ஶ்ருதிஶரீர தாந்திரகமந்த்ரமாகில் ஶரீரமந்த்ர

ஸா-கா || ஶரோக்ஷஶவ்யாசாணிகதஸ்வஶிவ்யநுஸவாயிகாரஸ்வாஹ (இதுகாவல்லியிலேஇதயாதிநா) வவவணேகவசிஷ்டவாயவாக்யவவ யாவ்யாவாதஇதமேதாத்ரசக்ஷாம் நக வரீக்ஷகாமீக்ஷதஸ்ராந் வபெராகீரநவிதெதி வரிஹாரம் தரஸவ்ராஹ. (இத்தைஇதயாதி நா) "வெதிகனெஅயம் ஜஷ்யாதி வாவ்" இதயத "தாந்திரகாவெ ஶ்ருஶஇநாணா" இதயாதிவி ஜஷிதுநிநாமேவதாதிஜாநாமொஹஸ்

உ௰ || செய்கையாலேயாதலாமத்தனை. இதுக்குஜஷ்யாதிநளும்உ௰உ௦த்ரா திகளிற்போலே சுவெக்ஷணர்க்கு உ௦த்ர வ்யாகரணாதிகளிற்படியே கண்டுகொள்ளலாம். இம்உ௦த்ரம் "ஸஹ்யாதாஷ்ரண எமாஐ௦,

ஸா-நீ || த்துக்குப்போலேஜஷிஞெரஷெவதாதிகள்சொல்லவேண்டா வோ "நாநாகுஜ்யாநநக்ஷத்ர௦நதீயதாதிநிஷெவண௦ | நவாஸ்ஷுர ண௦வாவி உ௦த்ராஹ்யப்உவெக்ஷதெ" என்கிறவாஜவவநவ்யகாரெண ஜஷ்யாதிகளுமிதுக்கவெக்ஷித மன்றென்றிலு முவாயாநாஷாநகை யிலநவெக்ஷிதமானலும் உ-ஸிவர்களுக்கு ஸ்ரெயாலுஉஹ்யாஷயா ஸமாகவுமவெக்ஷையுண்டென்றுசொல்லவேண்டாவோ? உஜூவ்யா வகஜஷ்யாதிஹாவெஉ௦த சுஉஷ்ஷிநமாகவும் வ்யஸாமியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்(இதுக்குஜஷ்யாதிகளுமிதி)சுவெக்ஷணர்க்குளன்கை யாலே இவைஇல்லாவிடிலுமிது சுாயகூரமென்று கருத்து. உ௰உ௦த்ராதிகளில்ப்போலேஎன்கையாலேயதுகளுக்கவஸ்யாவெக்ஷித மா லுமிதுக்கு நாதீவாவெக்ஷிதமென்று கருத்து. உ௰உ௦த்ராயிகார த்திலே உ௰உ௦த்ரத்துக்கு ஜஷ்யாதி நாரதீய க்ஷாதிகளிலே கண்டு கொள்வதென்று சொன்னப்போலே சொல்லாதே உ௦த்ரவ்யாகரணா திகளிற்படியே கண்டுகொள்ளலாமென்று நிதிஷ்டமானபடியாலேயது களிலே கணரவெண சொல்லாவிட்டாலும் ந்யாயத்தாலேயறிஞ்சுகொ ள்ளலாமென்று கருத்து. ஆனலும் "ஸரணாமதிஉ௦த்ரவஷ" என்று ஆயஉகஉ௦த மென்கிறது கூடுமோ? அப்போது இரண்டென்று ஆிஙவ ஸ௦வ்யாவாவியான ஆயஸ௦ஜை விரோயியாதோ? வ௰வஹவணத்தா லே உவாயத்தையுமுதூரவணத்தாலேயுவெயத்தையும்வ்யதிவாதிக்கை யாலே உஉக்ஷவுக்கவஸ்யாவெக்ஷிதாஸமூஆயவாரயா ஆயஸ௦ஜை உவவஙநஎன்னில் சுநெகாஸமூவாரயாகத் தோற்றுகிற ஆயத்துக்கு உவஐஹணாதி நிஷாநமன்றிக்கே இந்தவஸமூஆயவாரகுமும்தநூ௰

ஸா-கா || ஸாஜ்ஞாதிஷ்விஉ௦த ஸ்காயகூரகாவஷஉாக"ஸவெஷா ஞா௦திகஞாகவெ" திதாஜ்விகவெரகெஸுதஉதாவஸ்களஹவதீ த்யிவயளாஹ(இதுக்குஜஷ்யாதீதி)(கண்டுகொள்ளலாமிதி) 'சுஷாஸ்ய தீஜஷிஸ்யஷெவீஶாயத்ர்யாஹ்யதா | ஸநஸூஷெவதாவிஷ்ண௦வ ரஉதாஸநாதநஃ|| ஸ்ரீஉளாராயணஸாக்ஷாசவா௦ஐஹ்வாராசவா௦| ஜெஹஸ்யாஸ௦தஜ்கையாநூ௦த ரஜெநஉஜூவிக|| ஷடுஷாநிவஉ௦த்ர ஸ்ய ஷஉ௦ஶாநெவ்விநைவெஷீ' த்யாதிஷா உ்ஷவ்யதித்யாூஃ. வ்யதிவாஜ்யதயா ஆயவஉவ வ்யதிநிதிநைவாயொவெயெவ்உாண தொ விஶெஷயது ஞுகிணுந்யாநந்யமதிகவயொஷெந ஹயிதகவாக தஆநபிகரீத்யாஹ. (இம்உ௦த்ரீத்யாதிநா) இம்உ௦த்ரதித்யஸ்யபேர்

ஜ௦ ‖ "ஹவாம்ஸு-ஸஹ0ெவஜெஹ்ரா" என்கிற ஶ்லோகஉயத்தில்விவக்ஷித மானவுபாயொபெயா௦வமானவஸ்ருஉயத்தைவ திவாஜிக்கையாலே உயமென்றுபேர்பெற்றது. இப்படியிருக்கையா லுபாயாஙரங்களிலு முபெயாஙரங்களிலுந் துவக்கற்றவன் இம்௦ஜூத்துக்கு வ௦ணாூ

ஸா-நீ ‖ ஸஂஜெயும் கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்௦ஜூமி த்ராஜிநா) தயாவ ஶரணாமதிஸார ஸ்ரீராஜயணொவஸ்ஹணவஶா நூ௦கெஷாரவஶ்யம் ஜூாதவ்யவ்யாநதெஜெதஜஸ்உய வாதயா உயஸஂஜெஞு உவவறை என்று கருத்து. ஆனாலும் உயத்துக்கு வஜ வாக்யயொஜனை பண்ணக்கூடுமோ? "கிஞ-தஸ்யவஂஜூஸ்யகஷூண் கஜஜாஸந | நஜஹ்யதெ ஶயிகாரீவஶ்ராதகாஜொவிவாவநஃ" என்று ஈயிகாரியே யில்லை என்று சொல்லுகையாலே ஈஸ்ஷுவ்யூதா ஜநஂஶ்யஸ்ஷுமன்றோ? அந்த வவநத்துக்கு "ஸஜஹாதா ஸஜஜஜஷூஹஃ" என்கிறாப்போலேஉவாயாஂதரோவெயாஂதரங்களிலே துவக்கற்றவிம் ஜஞாயிகாரியினுடைய ஜளஜுஹ்யத்திலே தாதுயம்மென்றிலப்போது தாஂத்ரிகஜெஞுக்ஷஜதமாக ஸவ்ஜூயிகாரக்ஷஞ்சொல்லுகிறது விரோயியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇருக்கையாலேஜதி) கூரணஂஜூங்களுக்கயிகாரம் ஶாஷுக்ஷஜதமாயுமஸ்ஷுக்ஷஜதமாயும் ஜிவியஂ ஜஂஜூம்வெஜிகமாகில்ஶாஷுக்ஷஜதாயிகாரம் ஜெவணிக்ஷநிய தம்தாஂத்ரிகமாகில் ஈஸ்ஷுக்ஷஜதாயிகாரம்ஸவஸாயாரணம்ஈஸ்ஷுயிகாரம ஜஞுவ திவாஜ்ஜிக்ரி யையஜயிகாரமோ, தஜயிகாரமந்தஂஜூமென்கை இரண்டுஈயிகாரமுண்டாகில் வ௦ணாயிகாரம் ஈஸ்ஷுயிகாரமில்லையாகில் ஈவ௦ணாயிகாரம் தயாவ இங்கு உவாயாஙரோவெயாஙர ரஹிதன் இம்௦ஜூத்துக்கு வ௦ணாயிகாரீ அந்தவயிகாரிஜளஜுஹ்யாஹியாநஜ௦வெநஂஜூ வ்யஶஂஜெயிலே தாதுயஂ. யஜா இப்படியாகிலுவாயாஂதரோவெயாஂதரங்களில்துவக்கற்றவனிதுக்கயிகாரி என்று ஹவிக்கையாலே வ்யொஜநாஙர வரவுவஞனுக்கிதில நயிகாரஂ வ ஸஂஶியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியிருக்கையாலேஜதி) வ்யொஜநாஙரவார வ்வஞனுக்கு ஈவ௦ணாயி கார முன்டென்று கருத்து. இப்படி உவாயொவெய ரஜிவாஸ்ஷு உயவரக்ஷமே உயஸஂஜெஞுக்கி நிஜித்தமாகில் வஜிவஷுவஞ்ஜஂஶ

ஸா-கா ‖ பெற்றதுஜதீநெநாஙயஃ. (துவக்கற்றவன்) ஈஹிஜாஷரஹிதஃ. வ்ராவ்யாஂதரவிரக்ஷவாக உவாயாஙரஶஜிநீக்ஷாது ஈகிஞநொநந்யமதிஶ்ரூதீஸ்ஷுஃ. வனவஂவஶவஜூஂஶஸெஷ்ராவாயவரகெவநொ த்ராஂஶஸெஷ்ராவெயவரகெஃநவ உயஶுவாவ்யக்ஷஜ-க்ஷா தயொ ரஂஶயொமெஸ்ராவ்யக்ஷவரண ஹரஸஜெஷ்ணவரகெவநவா உயஶூ

உ௰ || யிகாரி. இம்மந்த்ரம் வரணஸமூஹங்களை யடைவே வ்யுத்பத்திக்கையாலே அர்த்தமென்று சொல்லப்படுகிறதென்றுஞ்சிலர் சொல்லுவர்கள். இப்படி "ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாதி" இத்யாதி மந்த்ராந்தரத்திலும் அர்த்தஸம்பந்த யோகத்துக்கிவையே நிமித்தம். "மந்த்ரராஜமிம

ஸா-நீ || ப்ரபந்தமென்று மூலஸ்தமந்த்ரத்தைப்ரவ்ருத்திவாசகமென்றுஞ் சொல்லுகிறவர்கள் ந்யாயத்திலே அர்த்தஸம்ஜ்ஞாவிரோதம்ப்ரஸங்கியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இம்மந்த்ரமிதி) சிலவாதாயரென்றுசொல்லாதே சிலரென்று நிர்தேசித்தால்பூர்வபக்ஷிவாதமேஸ்வஸம்ப்ரதாய மென்று கருத்து. "ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமிநுமாவோபாஹ்ஸதவதஸ்ம்வே | பரீக்ஷ்யஸ்ஸ்வேவாக்யேநகாரோ விவக்ஷயா || ப்ராதிகூல்யம் ஸர்வஸ்யஸம்ப்ராப்யஸ்யஸரணம்பரம் ப்ரஜாதியாஷட்வரணம் தமேவ வாஹம்யாவிஷ்ட" இத்யாதி மந்த்ரங்களிலே அர்த்தஸம்ஜ்ஞைக்கு அக்ஷரஸம்க்யை நிமித்தமாக விருக்கவிங்கு வேருநிமித்தஞ்சொல்லக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமிநிதி) அக்ஷரஸங்க்யா மாத்ரம் நிமித்தமாகில் பதஅர்த்தகஸ்லோகங்களிலும் ஸ்லோகஅர்த்தஸமுதாயத்திலும் அர்த்தஸம்ஜ்ஞை ப்ரஸங்கிக்கும் நிரூக்தாஷ்டாக்ஷரஅர்த்தபரக்ஷம் மந்த்ர மாத்ரவிஷயஸம் ஆகையால் ஔவித்யாவ்யாபகஸ்வார்த்தவாயோவேய ரூபவ்யாஷ்டாக்ஷரமேவ நிமித்தீக்ருத்யோதாஹ்ருதவாக்யஸம்ஜ்ஞாஸம்ஜ்ஞாயம் அர்த்தஸம்ஜ்ஞா ஸாஜ்ஞாஸம்பந்த தேவாநாம் நாதி ப்ரஸஜ்ஞ: என்றுகருத்து. இவ்வஷ்டாக்ஷரவாக்யத்திலேஅர்த்தமென்று சொல்லப்படுகிறதென்று நிர்தேசியாதே அர்த்தமென்று பேர்பெற்ற இதி நிர்தேசத்தாலே ஸூசிதம். ஆனாலும் அர்த்தத்துக்கு ரஹஸ்யத்ரயாதஸம்ப்ரதேந வ்யவஹாரயோஜனை கூடுமோ. ஸ்ரீகாஷ்டாக்ஷரப்ரவர்த்தஸமுதாயாதிகளாலே க்ஷேத்ரக்ஷீணமாக ஷாட்ப்ரவசேஷஸமுஹமன்றோ? ரஹஸ்யம் அர்த்தத்துக்கு ஸ்வப்ரகரணத்திலே ஷாட்ப்ரவர்ஸமுதாயாதிப்ரணாமாதிப்ரகாரங்கள் சொல்லவில்லையே, இதுக்கு ஸ்வப்ரகரணத்திலே சொல்லாவிட்டாலும் மந்த்ராந்தரப்ரகரணங்களிலே சொல்லித்தென்றிலொரு மந்த்ரத்திலே சொன்ன ஷாட்ப்ரவஸக்த்யாதிகம் மந்த்ராந்தரத்துக்கு ப்ராப்தமன்றே என்றவருளிச்செய்கிறார் (மந்த்ரராஜமிதி)

ஸா-கா || பாப்மக்ஷதித்யவிஷயம் ப்ராயிகமித்யாஹ (இம்மந்த்ரமித்யாதிநா) இம்மந்த்ரமித்யர்த்தசொல்லப்படுகிறது இத்யநேநாந்வய:.இதுஇதி ப்ரத்யவாதநகதர்ந்நிர்தேஶ:. உக்தம் அர்த்தவ்யவஹாரப்ரவ்ருத்திநிமித்தம்மந்த்ராந்தரேஷ்வதிதிஶதி.(இப்படீத்யாதிநா) ஹமவநுஸமவிஜயிநித்யாதி ஶரணாமதிமந்த்ர ஶ்ருதிஶப்தாஷ:. ஸநம்வியஅர்த்தஸ்ய "நப்ரவீதி வேவித்யா விநாஸதர்வஶேஷத" இதி ஸாமாந்யேநோக்தம் ஸ்ரீமந்நாராய

[illegible] ,, என்று [illegible] சொன்ன [illegible]

[illegible] படியாலே '[illegible]' என்கையாலே [illegible] ஆகையால் [illegible] ஆகையால் [illegible] அறியக்கடவன் [illegible] ஆகையால் [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] பொருத்தத்தையும் [illegible] ஒன்றையும் [illegible] அபேக்ஷியாது [illegible] அபேக்ஷியாது [illegible] [illegible] களுக்கு [illegible] மாயிருக்க அத்தோடு [illegible] சேர்க்கக்கூடுமோ, [illegible]

[illegible]

தீ|| ரஹஸ்யத்ரயாதிகள் இங்கும் அப்ராப்தம். ஸூத்ரிகனுக்கு இப்ப்ரகார ஸாமர்த்யத்தினுடைய ஸ்வாத்யாயஜ்ஞாநபூர்வகஸக்ருதுச்சாரணமே யுக்த

ஸாதீ|| பவதி, என்கிறபடியே ஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரத்தாலே தானே உத்தாரக மாகையாலே அஸக்ருதுச்சாரணாபேக்ஷாபாவேந உத்தாரகத்வே ஸூத்ராதிகளைக்காட்டில் அதிகவ்யாவ்ருத்தமென்றில்லைப்போ உச்சாரணமாத்ர ஸாதநமானால் அஸ்ய வ்யாக்யாநம் வ்யர்த்தமன்றோ, ஸதாசாரஸாமா ரணேந ஸர்வரும் ஸ்வாமாந வித்தையே அநுஷ்டிக்கவும் ப்ரஸங்கி யாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸூத்ரிகனுக்கிதி) ப்ரவ்ருத்திவைதவிஹா விஸ்வாஸவாநதிகாரியாகையாலே நஸவ்யபேக்ஷாநுஷ்டாநப்ரஸங்க, ஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரம் மோக்ஷஸாதநமாகில் "நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே" இத்யாதிகளோடே விரோதம் ப்ரஸங்கிக்கையாலிது ப்ரவ்ருத்தி த்வாரஸாதநமென்று கொள்ளவேணும் இதிலே ப்ரதாநவிஶுத்த ஜ்ஞாநவானுக்கு ஸக்ருதுச்சாரணமே காரணமாய்க்கொண்டு அநுஷ்டாநஸம்யாநமேவ ப்ரபத்தி ப்ரவ்ருத்தி நிஷ்டாப்ய உத்தாரகமாகிறது இப்ப்ரகார வைஶத்யமில்லாத அதிகாரிக்கும் ஸ்வாத்யாயஜ்ஞாநபூர்வகஸக்ருதுச்சாரண பூர்வமே அதிகாரஸம்பந்நாநுஷ்டாந நிஷ்டாப்ய உத்தாரகமாகிறது., அதிலும் ஶக்தியில்லையாகில் ஸ்வாத்யாயஜ்ஞாநபூர்வக ஸக்ருதுச்சாரணந்தானே அவிஶம்பாதாநுஷ்டாந காரணமாய் தயா த்வயோச்சாரண ரூபேக்ஷ்யமாணம் தவிர ஸாம்ப்ரதாயிக நிஷ்டாந ஸ்வஜநய உத்தாரக மென்றுகருத்து. ஸக்ருதுச்சாரணமே என்கையாலே பஹுஸம்வத்ஸர வாஸ்ய ஆவ்ருத்தாவ்ருத்த்யுச்சாரணத்வாரேணோத்தாரகமந்த்ராந்தரவ்யாவ்ருத்தி ஸ்வாத்யாயஜ்ஞாநபூர்வகமாகையாலே இந்த ஸக்ருதுச்சாரணம் காரணாந் தரகாரணமாய் தயா த்வயோச்சாரண விஶிஷ்ட ப்ரவ்ருத்திபரமாகில் ஸக்ருதுச்சாரணோத்தாரகத்வ ஶ்ருதிவ்யாகோபம் ப்ரஸங்கிக்கும் ஆகை யாலிந்த உச்சாரணமே ஸக்ருதுச்சாரஶ்ருதி பலத்தாலே காரணாந்தர ஸஹாவேந ஜநிஷ்யமாண ப்ரவ்ருத்திக்கு காரணமாயிருக்கிறதெ ன்றே கொள்ளவேணும் காரணமாய் தயா உபகாரகத்வம் மந்த்ராம்ஶ ஜ்ஞாநஸாபேக்ஷமத்து "ஜ்ஞாபகரணஜ்ஞாநா" மென்றுஶாஸ்த்ரத்தாலே ஸ்வாத்யாயஜ்ஞாநமாத்ரமுடையவனுக்கு உபாயாதிகாரஞ் சொல்லுகையாலே ஸ்வாத்யாயஜ்ஞாநபூர்வகஸக்ருதுச்சாரணமே காரண மாத்ரதயா உத்தாரகமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ஒருமந்த்ரத்தைப்போ லே தானே அயத்துக்கும் அபேக்ஷாநுஸாரேண ஸஹஸமைஶ்வம்

ஸாகா || ஸாயகஸ்வமேவ த்ரிவ்யநாஶ (ஸூத்ரிகனுக்குஇத்யாதி)
"ஸக்ருஜ்ஜப்தே மந்த்ரே ஸக்ருதக்ருத்யஸம்ஶயவஶ| அயேந ப்ராப்தே

ச‌ஷ் ॥ ரகமென்னுமிடம்பாதஃலிஙம். இம்மந்த்ரவ பாவத்தை "யேந கேநாவி ப்ரகாரேண அபவர்காஃ" என்று மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்திதோற்ற வருளிச்செய்தார். "கேநாபி யதா நிதீ

ஷா-நீ! வர்க" வென்றுசஸங்ருஹநஸஙநத்தைஹாஷ்யகாரர்வியிக்கை யாலே திருமந்த்ரத்தைக்காட்டிலும் பயத்துக்கயிஷப்ர பாவங்கூடுமோ, சரணமந்த்ரதயா ஸக்ருதுச்சாரண மாத்ராகமென்னுமிடமும் திருமந்த்ரத்துக்கும் துல்யமன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ர ப்ர பாவத்தை இதி) சரணமந்த்ரதயா ஸக்ருதுச்சாரிதமேவ உத்தாரகமாம் ஸமே மாணாலும் கலியுகம் பெந ஸாகஷாத் காராதமேவ உபாய நிஷ்டர்கள் வெறோத்தாரகமாம் அபஸ்யஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரேணமேமந்த்ரஸ்ய தூ வாரஸ்ரரணாதிஙாவேணதி தநவேஷயா கயிகப்ர பாவம் அபயமென்று கருத்து. "ஸமேவாவகா" வென்குறது உபாபகோடியில்லாமையாலே விரோதமில்லை. (மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டிலுமிதி) யெநகேநாவி ப்ரகாரேணமேமந்த்ரவகா" வென்று நிர்த்தேசியாமை யாலேவ்யாவ்ருத்தி ஸைதியிறே 'யெநகேநாவீதிவிஙதாநஸாத வ்வகமாதல் ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாந வ்வகமாதலென்றபடி. ஆகையாலாவாயக ஸகாஸாதி மந்த்ரம் வணர்ணாமதிவ்ரகாஸக மென்று ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநத்தோடே அபயத்தை ஹ்ருதித்து மேமுக்ஷுவாய் சகிஞநாய் ஸொகாவிஷ்ணுய்க்கொண்டு காயவிஸேஷத்தைக்கோலி மோக்ஷாஸமாக ஸக்ருதுச்சரித்தாணுகிலுமிதுதானே ஸாக்ஷாத் காயத்துக்குள்ளே சவதாரஹஸ்ய விதநாதிகள்போலே "மந்த்ர வ்யாப்தக்திவீஜம் வஙணதிவரதீ கலுபெ ஸக்ஷமயாய, என்குறபடியே ஸஸ்பதிஸாயாவ ப்ரகாஸமாஞிகவ த்யவஹாத்ரகாவெவிவா தநூ த்ஸாக்ஷிகம் வண பவதிமவஜநய உத்தாரகமென்று திருவுள்ளம். ஆனாலும த்ய தவேஷ்ய வாரமானவிந்த ஸக்ருதுச்சாரணத்துக்கு வாதஜநநெ வொத்தாரகஸ்மேவதி விரஹதயா விஸ்வஸிக்கப்போமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (கேநாவீதி): 'நாநுஸேயாவதீ

ஸாகா||பாதூரு தவிஷோம் [illegible] த்யாதிஸமவஸ்வஸவர்ஸஸ்ரு ஸபூ. ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநவவகஸக்ருதுச்சாரணஸ்யொத்தாரகமேஹாஷ்யகாரஸாமதிஸ்வ்யாஹ (இம்மந்த்ர ப்ரபாவத்தைஇதி) யெநகேநாவி ப்ரகாரேணஸாமஹாந்யஸ்யஸ்ய ப்ரகார விஸேஷ வஜ்ஞாநெந ஸஹவா விஸிஷ்ட ஜ்ஞாநவாவாத நாபஷ்ட ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநெ நஸஹ வெதயம் [illegible]. ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநவகவக ஸக்ருதுச்சாரணொவ மோக்ஷஸாதகமாவ ப்ர பாவம் கேமுதிகந்யாய லிஙஸேநத்யாஹ (கேநாவீத்யாதிநா) வாதநூமந்த்ர ப்ர வ்ருத்தி: "ஸத்யம் ஸக்ரு

௨௬|| ஶ்ருதிஷு ப்ரபத்த்யாதிகேஷு | ப்ராஹ்மணோ வ்ருத்தஸ்ய க்ஷத்ர ஸ்ரேஷ்டைஶ்வர்யம், நாந்யத்ர யாவதீஷ்டம் ப்ரபந்நஸ்ய பரம் | ஸர்வமேவ நாந்யத் கர்ம க்ஷேத்ராவஸ்தாபித்வ,, இத்யாதி ஸ்லோகாதிகளிலே க்ருதநாமஸங்கீர்த்தநமாத்ரத்தினுடைய ப்ரபாவமிருக்கும்படி கண்டால் ஶரண்யஶரணாகதி தத்த்வவிஶேஷங்களை ப்ரணயமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கிற வித்யா விஶேஷத்தினுடைய ஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரத்தளவிலுமுள்ள ப்ரபாவம் ஶாஸ்த்ராதி ப்ரமாண பலத்தாலே ஸித்தம். இப்ப்ரபாவ நிபந்தனத்தையும் இங்கே ப்ரமாண ஸம்ப்ரதாயங்களாலே

ஸா-கா|| ஶக்திர்வாசாமிஹ ஶரணே ஹரௌ. என்றாரம்ப ஶ்லோகோக்தமர்த்தம் விஶ்த்ருணோதி ஶ்ருதிஷ்வித்யாதிநா. ஸ்ருதிஷு ப்ரபத்த்யாதிகேஷு இதி. (ஶரண்யஶரணாகதீதி) ஶ்ருதவ்யாக்ய கிம் விஶிஷ்டதத்த்வம் ப்ரதிபாதக நாமஸமூஹ விஶேஷணம் ப்ரதிபாதக வாக்யார்த்தம் ப்ரகாஶிப்பிக்கிற வஸ்துவென்று கருத்து. (ஶாஸ்த்ராதீதி) ஶாஸ்த்ராணாம் ஸக்ருதுச்சாரணஸம்ஸாரவிமோசனம் ஸம்பவதி, தத் கதமிதி ஶ்ருதிப்ரமேயம் ப்ரபத்த்யாதி ப்ரமாணாதிஸித்தம். ஶாஸ்த்ராதி ப்ரமாணத்தாலே என்று சொல்லாதே ப்ரமாணபலத்தாலே என்று சொல்லிற்று. ஸக்ருந்நாமஸங்கீர்த்தந ப்ரபாவாபேக்ஷயா ப்ரமாணாத்ய ப்ரபாவாபேக்ஷயா ஸாத்யிகவ்யக்தம் ஸித்தமாக்கிற வஸ்துவென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶரண்யஶரணாகதி தத்த்வமிரண்டு ப்ரகாஶகமாகவே த்வயமந்த்ரத்தின் ப்ரபாவத்தைச்சொல்லக்கூடுமோ? அது ஶ்லோகாதிகளிலே அதிப்ரஸக்தமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்ப்ரபாவநிபந்தநத்தையுமிதி) இங்கு ப்ரபாவ நிபந்தநமிதம் ப்ரமாணாந்தரஸ்த்தக்ரியாக்ஷயா ப்ரதர்ஶநம் தாவத்

ஸா-கா|| ஶாஸ்த்ரஸம்ஸாரவிமோசநம் பவதி. "ஸக்ருஜ்ஜப்தேந மந்த்ரேண க்ருதக்ருத்யஸ்ஸமீஹதே" இத்யாதிஶாஸ்த்ராதிஶப்தாத்யர்த்தாவபோதாய ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநமேவ விஶிஷ்டாநாமிதி ஸம்ஸாரமோக்ஷதாரகப்ரபாவத்வம் கிளிம்பந்தநமித்யுக்தம் "ஜிதந்தா நாமதஜ்ஞாநமாத்ரதக்ஷப்ரகாஶகம் | ஸ்ரீமந்நாராயணம் ஜ்ஞாத்வா தஸ்யைவ ஶேஷதாம் || உபாயம் ஶரணாகதிம்" இத்யாதிப்ரமாணே "ஶரணாகதம் ஶரணாகதம் பிதரம் ஸ்வ" இத்யாதி ஸம்ப்ரதாயேச விவக்ஷிதம், வக்ஷ்யமாண ஶரண்யஶரணாகதி தத்த்வஜ்ஞாநம் விஶிஷ்ட ப்ரதிபாதகஸ்ய மந்த்ரஸ்ய மஹத்வம் ஸித்தம். (இப்ப்ரபாவநிபந்தநத்தைஇத்யாதிநா) ஸமாதாநம் க்ருதம் ஸ்ப்ரவர்த்தநம் விதித்வா "ஆஹோஸ்வித்யஸ்ய மஹாத்ம்யம் மஹீயஸோ மஹாபலம்" இத்யாதிபிர்ப்ராமாணிகாநாம் ஸம்ப்ரதாயே ஸம்ப்ரதாயாநுஸந்தாநஸ்ய ப்ரஶஸ்தத்வம் ஶாஸ்த்ராஜ்ஞாநநிபந்தநம் ப்ரமாணமிதம் த்வயம்

௭௦|| கண்டுகொள்வது. இப்படிப்பட்ட [illegible]

[illegible] இவ்வர்த்தம் [illegible] வாக்யத்திலே
இம்மந்த்ரத்தினுடையவென்று [illegible] விசேஷத்தினுடைய
வென்றுவிசேஷவசத்தாலே [illegible]
[illegible]

[illegible]
திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலேவளர்ந்து [illegible]
[illegible] ஆனாலும் [illegible]
[illegible] இம்மந்த்ரத்துக்கு
க்கூடுமோ, ப்ரமாணங்கள்தான் [illegible]
மந்த்ரங்களுக்கும் [illegible] மிப்ப்ர
வத்தையு மிதிவாசநத்தையுஞ்சொல்லாதே [illegible] மந்த்ர
த்துக்கு சொல்லக்கூடுமோவென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படிப்பட்ட

ஸா.கா|| (இப்படிப்பட்டே [illegible])

உ௦|| நிரூபணம்பண்ணக்கடவதன்று. ஸாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டுவிஸ்வஸிக்குமத்தனே யென்னுமிடம் ஸஹாஸார ஶாகைகளிலே "தேவம் ஹைஷம் வா[illegible] [illegible] யிரா[illegible]வ தேவாத வதிந் தவ்யாஹிதே தஸ்தினே" த்யாதிகளாலே சொல்லப்பட்டது. இம்ஶத்திலே விவக்ஷிதமான ஸாதஸாவர்ணம் "ஸ[illegible]வாயி வி[illegible] க்ஷேத்ரஜ்ஞம் [illegible] ந்யவேஸ| ஸசஸ்வா[illegible] யொமஸ்வெ தெறாநோ [illegible]விஸ்ஸ" இத்யாதிகளாலே வ்யாகரணாந்தரங்களிலும் ஸூசிக்கப்பட்டது. "ஸதஸ் ஜ்ஞாநம் [illegible]" என்று வாரோஸரம். இச்ஶ்லோகம் ஸர்வ ஸவர்ணபரமானாலும் இங்கு சொ

ஸா-டீ || ஐதி தேவாநாம்ரஷஸ்ய[illegible] தெஷாம்வ்யாஸாத்[illegible] [illegible] லென்ன செய்கிறதென்னில் சொல்லுகிறார். (பயிராஙவதிதி) ஹிதே தஷிணா பயிராஙவதேவஸங்கைபண்ணுமல் ஸஹாவிஸ்வாஸயாக்தனுக வதிக்கவேணுமென்கை. ஆனாலும் "த[illegible]ஸாயாயாத்தா[illegible] வாதேவாவிஸ்[illegible] | ஜ்ஞாநாக்ஷயகரம் யொமாதேந்யவிஷ்யதே" என்றுசந்த்ராமவேஷமாகஜ்ஞாநத்தையும்யோமத்தையுமஸாதஸம் ஸூசிக்க அத்தைவிட்டு [illegible]வுக்கு உபயாஸாவ்யாதாதேநஸேஷத மன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்ஶத்தில் விவக்ஷிதமான ஜாதஸவர்ணதிதி) (வ்யாகரணாந்தரங்களிலுமிதி) ஸூவ்யாகரண ஸூத்ரெவக்ஷயா வ்யாகரணாந்தரஸூதேந்த்ரோஜாவாதேயதஸேதேஷ்யா தஸ்வாநூஸ[illegible]வோவாதேயமென்று கருத்து. (ந்யவேஸ) ஸவேஸயேஸ. (ஜ்ஞாநம்) ஸக்திவோமத்ஸவஸிக்ஸஹசேஷம் ஸவேயோ [illegible]. வாரோஸரேதம் ஸாவாதநீயம் ஜ்ஞாநவேஸ்ய ஜ்ஞாதவ்யஸ ஸாதவேவ என்கை. "ஸதேவாயாவிநிவி[illegible]க்ஷ"மென்கிற ஶ்லோகத்திலே ஸர்வஸவர்ணம் ஸூசிக்கப்படுகையாலே உபயத்திலேஸர ஸவர்ணம்விவக்ஷிதமாகையால் உபயவிவக்ஷிதம் ஸூசிக்கப்பட்டது என்கிறது கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இச்ஶ்லோகமிதி) ஸர

ஸாகா|| கஷ்கஷ்யதஞாஸாத்யம்ஶரணா மதெரதிஶயிதுஷ்வஸவஸவேஷ, தஸேவக்ஷ்யதஜதஸ்த "ஶரணா மதிரதைர்யஷாதெயிநிக்ஷிவக்ஷதவ்ய க்ஷ்யதஷ்யஸ்ய" இத்யாத்ஸக்ஷ்யதக்ஷ்யதஸ்ஸாவாதக்ஷயாவகோணேஷஸூ த்ஸாதிவ்யாஹ. (இமஶத்திலேஇத்யாதிநா) நஙஸ்ய ஶ்லோகஸ்ய ஸ்ர ஸர்வஸவர்ணஸ்தாவகஸ்ய கயம்ஸரநாயஸ்தாவகஸ்வரித்ய த்ர "ஸாத்ரக்ஷாஸரநாஸ ஸர்வஸவர்ணயாயிநாம் | ஸர்வஸவதநி க்ஷேஸவஸ்யிகோ ஜேக்ஷகாக்ஷிணா" இதிஸாக்ஷாம்ஶத யாதக ஸரந்ய வேஸக்தேரம ஸஸாத ஸர்வஸவர்ணஸேவ்யவாஸிய வ்யஸாவ

உ௯|| ல்லுகிற ஸமர்ப்பணம் தத்ப்ரஸாத விஷ்டம். இஸ்ஸமர்ப்பணத்துக்கு "நிர்வர்த்திதஸ்வாத்மந் விஷ்ணாவர்ப்பயேதஜஸ்ரம் | தத்ர தத்பலஸ்ய ஸ்மர்த்தவ்ய இதி சாஸ்த்ரத:" என்று வ்யாஸஸூத்ராதிகளிலும் ஶ்ருதாஶ்ருதாதிகளிலுஞ்சொன்ன சாஸ்த்ரங்களிற்படி [illegible] பதங்களை விஶதமாகப் ப்ரகாஶிப்பியாது. திருமந்த்ரத்திலுமிவைமூ

[illegible]

ஆனாலும் ஶ்ருதாஶ்ருதாதிகளிலும் வ்யாஸஸூத்ராதிகளிலும் [illegible] "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே" [illegible] ப்ரகரணங்கள் விதிக்கப்படாநிற்கவத்தை விட்டு உபாயத்துக்கே [illegible] முண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸமர்ப்பணத்துக்குஇதி) (தத்ராத்ர) [illegible]

[illegible] ஆனாலும் [illegible] திருமந்த்ரம் [illegible] ப்ரகாஶிக்கவத்தாயிருக்கவதுதானே யமையாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்திலுமிதி) திருமந்த்ரத்தில்போலே உபாயத்திலும்

[illegible] இச்ஶ்லோகத்ரயத்தால் [illegible] (இஸ்ஸமர்ப்பணத்துக்குஇதி) "முமுக்ஷுர்வை ஶரணம்" [illegible] (திருமந்த்ரத்திலுமிதி) [illegible]

ஜீ॥ன் றும்ஸாக்ஷிதங்கள்-ஆகையாலேப்ராப்யப்ராபக விசேஷங்களை ஸம்பூர்ணமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிற விஷயமே ப்ரபத்திமந்த்ரங்க ளெல்லாத்திலும் ப்ரதாநம்-இதினர்த்தத்தை ச்ருதிஸ்ம்ருதிஇதிஹாஸபு ராண பகவச்சாஸ்த்ராதிகளில் ப்ரஸித்தமானபடியே ஸதாசார்யர்கள

ஸார-நீ॥ ஸாக்ஷிதங்களன்றோவென்ன அர்த்தமிஸம்பூர்ணமாகப்ர காசிக்கிறதென்று உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) ப்ராப்யம்ப்ரா ணாதிவிசேஷப்ரகாசகாஸ்த்ரம் ப்ரபத்திஸம்க்ஷிதப்ரகாசகத்வாதென் கை. ஆனாலும் நித்ய ஸ்ரீவைகுண்டநாதர்களிலே ப்ராதம்ய தக்ஷிண தம்பதிகநிவேதய ஸ்ரீமதா ப்ராதம்யேதக்ஷிணாமோகாதிகாரத்விக பரிபத்ரா காரணாய பரிசுத்தஷ்டியாபரா நாம ப்ரணீதார்த்தா, நம்பவிகர நிவேதயே" தென்றும் த்வயார்த்தத்தை ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் சூர்ணஸம்பூர்ணத்தில் விநியோகஸ்யநபோவ நவ்யாக்யாநம்பண்ணி னாப்போலேயும் சரமச்லோகத்தை ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்திலே வ்யாக்யா நம் பண்ணினாப்போலேயும் அர்த்தவிவரணம் பண்ணுமையாலும் ச்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளிலே ப்ரதமத்துக்கு பதசஃ வ்யாக்யாநம்போலே அர்த்தத்துக்கு வ்யாக்யாநம் காணுமையாலும் ஸம்ப்ரதாயமன்றிக்கே அர்த்தத்துக்கு விவரணம் பண்ணப்போமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இதின் அர்த்தத்தை இத்யாதிநா) ச்ருதிஃ "த்வந்த்வபரமாண ப்ரஹ்மபதேய" இத்யாதிஸாம்ருதிஃ "பாபம் ப்ராயமிதா ப்ரபத்யநிமதஃ ஸ்ரியஃபத்யாதிகா. இதிஹாஸஃ "ஸஹாஸ்தர்யசரண மாம் "ஸர்வம்ஸஸஹமேவதேஹஹ்ய இத்யாதிஃ. புராணம் "சர ணம்பாவ பரமபத இத்யாதிகம். பகவச்சாஸ்த்ரம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்த்ராதௌ ப்ரஸித்தம். சூதிமுகேந ஸாத்விதப்ரணீத லக்ஷணவாக்யாதிகம் க்ருஹ்யதே. மத்யத்திலே விவரித்தருளினாறென்குறது உபபநமோ?

ஸாக்கா॥ ணாஹ. (இதிவித்யாதிநா) யோஹி ஹாரணத்யாதயச்ருதயஃ "ஸ்ரீமச்சதுரக்ஷரேயேப்ரபத்யேசரணம்விஷ்ணோ| நாராயணாயநாரா யணாய ஸ்ரீமதேநமஃ, ஸஹாஸ்தர்யசரணமாமாஸ்ஸர்வம்ஸஸஹமேவ தேஹஹ்ய,, உபேயஸ்ய தவ ப்ரமேத்ய காரணாய தயாப்ரேணே" ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்தோ,ஸிதத்யாத்யாஃச்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணபகவ ச்சாஸ்த்ராதிஷ்வேவ விவக்ஷிதஃமோக்ஷார்த்தபகவத் பாரந்யாஸாச்ரயாக பரோக்ஷகாரகேவ நவரணீயதயா "ப்ராபஸ்த்தப்ரஸம்மே தந்ஸவ பாவ வஸ்த்ரவே | சாகேகாம்தேவதேவஸ்ய்ஹ்மீம் சரணம்ப்ரயேக" இத்யாதிவிரூக்தம் ஸ்ரீபவநம் "பகவந்நாராயணே" த்யாதிநோக்தம் வசம் பகவத்யாதிநேவ ஸ்ரீமத்பாஷ்யஉக்தச்லோக நாராயண பஞ்சாசரஹேவ "ஸ்வாமிதேநித்ய நிரவத்ய" த்யாதிநாஸ்ரியம்வாந

தத³பி⁴ப்ராயத்தாலே ஸங்க்ஷேபத்திலே விவரித்தருளினார். எங்ஙனேயென்னில் “ஸகலஜநாநாமபி ஶரணம் ஸர்வதே³வ ஸர்வதா³” என்றுதுடங்கி ஸ்ரீவசனபூ⁴ஷணத்தை யருளிச்செய்தார். “ஸத்யகாமாய ப்ரபத்³யே” இத்யாதியாலே ஸர்வஸாதா⁴ரணவிஶேஷாதிகளைப்பரக்க வருளிச்செய்கையாலே நாராயணஶப்³தா³ர்த்த²மும் ப்ரபஞ்சிதமாயிற்று. முற்படபிராட்டியை ச்சொல்லச்செய்தே புருஷகாரத்வ நிர்வாஹார்த்த²மாக விஶேஷித்திலே நிலைதோற்றுகைக்காக மீண்டும் நாராயணஶப்³த³ப்ரயோக³த்திலுமருளிச்செய்தார். அநந்தரம் “ஸ்ரீமந்நாரா

ஸா-நீ|| த்³வயத்திலில்லாத ஶ்ரீஶரணாக³தியை ப்ரத²மஞ்சொல்லுகிறதுவும் ஸர்வஶரணாக³தி ப்ரயோக³மும் ஶ்ரீபூர்வவாக்யத்தியும் த்³வயத்தில் ஸ்பஷ்டமாக தோற்றாத ஸர்வஸர்வ ஸாதா⁴ரணவிஶேஷணாத்³யாதி ப்ரயோக³மும் ஸம்ப்ரதா³யஸங்க³தமாக அத்ர த்³வயமென்று ப்ரயோக³மும் ஜிதந்தாதிஸ்தோத்ர ப்ரயோக³மும் கடைசியிலே இருக்கிற நமஸ்ஸின் அர்த்த²த்தை ப்ரபஞ்சித்துச் சொல்லுகையும் ஶரண்யனுடைய ப்ரத்யக்ஷவிஶேஷ நிப³ந்த⁴நமும் ப்ரபஞ்சநமென்றே விரோத⁴மன்றோவென்கிற அபி⁴ப்ராயத்தாலே ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனே என்னிலித்யாதிநா) ஶ்ரீஶரணாக³திப்ரயோக³மும் தத்³ருஶமான ஸர்வஶரணாக³திப்ரயோக³மும் ஶ்ரீவசனபூ⁴ஷணதாத்பர்யப்ரயோக³மானபடியாலே விரோத⁴மன்று. ஸர்வஸர்வ ஸாதா⁴ரண விஶேஷணாத்³யாதி ப்ரயோக³மும் நாராயணஶப்³தா³ர்த்த²ப்ரயோக³த்வாத் விரோத⁴மன்று. ஆனலடியிலே “ஸகலநாராயணே” இத்யாதிநா ஶ்ரீவசனபூ⁴ஷணம் ப்ரபஞ்சிதமாயிருக்க பூர்வநமஸ்ஸின் ஶ்ரீவசனாதி ப்ரயோக³ம் ப்ரஸங்க³மன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (முற்படவித்யாதி) (புருஷகாரத்வநிர்வாஹார்த்த²மாகவிஶேஷித்திலிதி) ப்ரபத்தவ்ய தத்த்வாநுஸந்தா⁴நதையானபிராட்டிக்கு புருஷகாரத்வம் ப்ரதிபத்திஶங்காயாம் விஶேஷித்திலே அந்தர்க³தத்வாத் ஸ்வாதந்த்ர்யாத் புருஷகாரத்வாபேக்ஷா ப³லமென்று திருவுள்ளம். ஸர்வஸர்வாதிப்ரயோக³நாதேவ ஸ்ரீமந்நாராயணஶப்³தா³ர்த்த²ஸ்ய ஸித்³த⁴த்வாத் புந: ஸ்ரீமந்நாராயணவென்று ப்ரயோக³ம் ப்ரஸங்க³மன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அநந்தரமிதி)

ஸா-கா|| கீர்த்தநம் ப்ரயோக³ம் ஸ்யாதி³த்யாஹ. (முற்படவித்யாதி) புருஷகாரத்வ ப்ரயோஜநம் “நிவேஶிதம் ஶ்ரீயம் வாக்யஶேஷே விஶேஷண விஶேஷ்யௌ நாநாக்³ரே,” இத்யாதௌ புருஷகாரத்வாவஸ்தா²ஸம்ப³ந்த⁴ப்ரகாஶந விஷயஸ்ரீத்வ ஶேஷத்வாதி³ஸ்வாபாந்நாமத⁴யாநிதீ⁴ஶஶ்ரீவ:. அத ஶ்ரீமந்நாராயணேத்யாதி³ஸம்போ³த⁴நே நாவாப்யவேயஶ்ரேயஸ்வேஷ்டிதிஶ்ரீதே ஸம்பந்நாஹ. (அநந்தரமித்யாதிநா) அத² ஶரணஶப்³த³ஸ்ய ஶரணஶப்³தா³

கஎ௲ ஸா—ஶ்ரீ ஸா-கா வ்யாக்யாஸஹித ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரே

உ௪||ம ”என்று வைஷ்ணவாங்கங்களில் ப்ரயாஸமான வாக்யத்தை யுபாதாநம் பண்ணியருளினார். “ப்ரபத்யே” என்கிற விடத்தில் தாதுவாலே விவக்ஷிதமான வ்யாஸரீதி விஶேஷம் “சரணம்” என்று விவ்ருதமாயிற்று. “ஸ்வதந்த்ரநிரபேக்ஷம் ஶரணம் வ்ரஜ” என்கையாலே “ஶரணம்” என்கிற ஶப்தமும் ஶரண ஶப்தமும் க்ரியாவசமும் வ்யக்தமாயிற்று. அநந்தரம் “த்வயம் என்று வாக்யத்தை வர்ணிப்பதாக நிர்தேஶித்தார். அடியிலே யாதல் முடிவிலேயாதல் “த்வயம்” என்று நிர்தேஶியாதே இவ்வளவிலே சொல்லவேண்டுவானேனென்னில்; உபாயவாக்யங்களிலிங்கு ப்ரயாஸத்தின் ஶ்ரீமந்நாராயணனுடைமையாலே இரண்டிடத்திலுங்கிடக்கிற ஸவிஶேஷணநாராயணஶப்தம் வ்யாவ்ருத்தமாய் நின்ன

ஸா—ஶ்ரீ|| வாக்யபலஸாதாநம் பண்ணவேண்டாவோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸஹோபாயேதி) உபாயத்வ நிஷ்ட நிஷ்டாநுவ்ருத்தி வ்யாவஸாயத்வம் என்றுகருத்து. அநந்யஶரணத்வமென்கிறதென்த வசனவ்யாஸமென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்யே என்குறவிதி) “ஸ்வதந்த்ரநிரபேக்ஷம் ஶரணம் வ்ரஜ” என்குறதென்த வசவிவரணமென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரேதி) ஸஷ்டஸூக்ஷ்மானபடியாலே வ்யாஸமென்று சொல்லாதே வ்யக்தமென்று சொல்லிற்று. ஆனால் அநந்தரம் த்வயமென்கிறது வ்யர்த்தமன்றோ வென்குற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் (அநந்தரமிதி) பூர்வம் ஶ்ரீமந்நாராயணனென்று வாக்யநிர்தேஶம் பண்ணியிருக்க பின்பு வாக்யநிர்தேஶம் வ்யர்த்தமன்றோவென்று ஶங்கியாமைக்காக வர்ணிப்பதாகவிதி வாக்யநிர்தேஶமானாலாதியிலே நிர்தேஶிக்கவேணுமந்தத்திலேயாகிலும் நிர்தேஶிக்கவேணும், மத்யேயிலே நிர்தேஶித்தது அஸம்கதமன்றோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (அடியிலேயாதலித்யாதிநா) ப்ரயாணம்ஸர்வ வ்யாவ்ருத்தமாக வ்யாவ்ருத்தப்ரயமென்று ப்ரதிபாதநார்த்தம் உபக்ரமண மென்றுகருத்து. மத்யே “அநந்த த்வயம்” வ்யாவ்ருத்த ப்ரயத்திவிஶேஷம். “விதரம்ஶாதரவித்யாதி” அஸங்கதமன்றோவென்னவதுவ்யாவ்ருத்த

ஸா-கா|| பஶ்சிஷ்டக்ரியாவசவஸ்து வ்யாவ்ருத்தகவ்ம் வசனபரயநுவர்த்தவஸ்வவ்யாவ்ருத்தகஞப்ரித்யுதாஹ (ப்ரபத்யே என்கிறேதயாதிநா) மத்யே ஸ்தேஶேநவ்யாவ்ருத்தகவ்ம் ஸம்ஸ்ரித்திம்ஸ்காரதநிர்த்தேஶ தஸ்வவாஸயதி (அடியிலேயுதயாதிநா) கஸ்யோத்தர பாஷாகாயிகாரிணோ விஶேஷணாஞ்ஜநர்தாவரயயஸ்யேக்ஸ்தவிஷஹவ தாஹிதேவ்யாஸஹதி ஸவஜிபவாவ்யஸ்தஸ்வ ஸ்வஸ்காரம் ப்ரித்தவ்ய

உ௪|| வளவிலே இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரதிபாத்யமான ஸாத்யோபாயத்தோடே கூட ப்ராப்யோபாயமும் ப்ராபகாந்தரமும் ப்ராப்தமென்று தோற்றுகைக்காக இங்கே “அயம்” என்றருளிச்செய்தார். அநந்தரம் “விதரந்தி” என்று தொடங்கி ஜிஜ்ஞாஸாவிசேஷஸமவதீர்ணாதிஷ்டமான ஸம்வாதவாக்யத்தாலே அநந்யப்ரயோஜநனாய் அநந்யோபாயனாய்க்கொண்டுபாயபரிக்ரஹம் பண்ணினபடியையும் ஶரண்ய ஸ்வபாவாநுஸந்தாநபூர்வகமாக ப்ரபத்யநுஷ்டானம் பண்ணுகிற படியையும் அயத்துக்கு ஸூசிதமாகவருளிச்செய்தார். மேல் அநந்தரத்தாலே முற்பட நமஸ்ஸாலே ப்ராப்திக்கிற அநிஷ்டநிவ்ருத்தியைப்ராப்தம்பண்ணி பின்பு இங்குள்ளபரஹஸ்த்யாதி பர்யவஸாநமாக அர்த்தபஞ்சகங்களில் விஸ்த்ருதமான பரவிஶேஷமாஹாத்ம்யத்தை வெளியிட்டருளினார். இப்படி யதா

ஸா-நீ|| ஸர்வஸ்வாமிஸாமித்ர ஸாத்யோபாயபரிக்ரஹத்துக்கும் ப்ராப்யப்ராபகாந்தரஸ்வாமித்வ ரக்ஷணரூபமான அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் உபப்ருஹ்மணமிக்க ஜ்ஞாபநமென்றுவருளிச்செய்கிறார் (அநந்தரமிதி ப்ராதிநா) (அயத்துக்குஸூசிதமாகவிதி) ஸ்வாமித்வ இதி விஶிஷ்டாதிகாரஹோவலி உபப்ருஹ்மணேயம் ஸூசிதமத்ய நியோஜ்யதாவஶாத் தத்வாநுஸந்தாநோபப்ருஹ்மண கூடம் விஜ்ஞப்தி என்று கருத்து. தநாவாக்யேயதி ப்ராதிநா முற்பட பரமேஶ்வர நமஸ்ஸின்னர்த்தைச் சொல்லுகிறது கூடுமோ? அநிஷ்ட நிவ்ருத்திபூர்வகாதிஷ்டப்ராப்த்யர்த்தமென்றிலாலுமுபாயா ந்தரரஹிதனா யிருக்கிறவனிதன் பரஹஸ்த்யாதிகளை யபேக்ஷிக்கிறது விரோதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மேல் அநந்தரத்தாலே இதி ப்ராதிநா) பரஹஸ்தியாக்தரம் கார்யவிஶேஷ ப்ராதிநா ப்ராப்யாந்த மான பரஹஸ்த்யாதிகள் அபரூபமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. ஸர்வஸம்பூத தேஶகாலேதி ப்ராதிநா ஸமவதாரஸ்தயாஸ நிவேஶாஞ்சநமஸம்ம தமன்றோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் (இப்படியநுஷ்டிதோபாயனவிதி) ஶரீரவாதமநோயோதா இதி

ஸா-கா|| இத்யாஹ. (அநந்தரவிதரந்தீத்யாதிநா) “ஸுஹ்ருதம் ஜயோஹாதியவம்பவதீ” த்ருதஹாஸ்யவாக்யஸாஸ்யவச ப்ரயோ ஶக்தஸ்யவிதேகம்கய ஸ்வப்ராவித்ர நிஷ்டநிவ்ருத்திஸாத்தியோ வாக்யேயதி ப்ராதிநா ப்ரயோ அநிஷ்டநிவ்ருத்திம் ப்ரதர்ஶ்ய ஶேஷாம் ஶோதீதி ப்ராதிநா அர்த்தபஞ்சகஸ்ய பஞ்சதயாஹ. (மேல் அநந்தரத்தே இத்யாதிநா) ஸர்வ ஸம்பூத தேஶகாலேத்யாதிநா அநுஷ்டிதோ பாய விஷயஸமவச ஸாகல்ய ஸ்திப்ரகாரஸ்தத்தி வதது நஶ்யஸ்ய

உ॥ ஷீடெதாவாயனென வயிகாஸிவிஷயத்தில் இங்குமங்குமுள்ள விஙி யைப்பற்ற வரமஸ்லோகத்தி லுத்தராஸ-த்திற்படியே ஸ்வாஹாவிகஷயா ஈரூமான ஹமவதவிவாயமிருக்கும்படியை தத்ஞ கஹமவதாகர வ்ருத்தி யையாலே யருளிச்செய்துகாட்டினர். ஆகையாலே மந்த்ரத்தில ருளிச்செய்ததெல்லாம் அயத்திலே விவக்ஷிதம். இது "அயஸ்யா நாஸ நாசெநவஸஹஸஷெவம்வக்தா" என்கிறபாசுரத்தாலும்ஸூசிதம்.॥*॥ வரஹக்த்ராஷீச்ருக்ஷமெஷெஷய-லஸ்யதஷவ் தெ। மந்த்ராதிஷ

ஸா-நீ॥ தாவகஷய-ம்தமிங்குள்ளவிஙிதத: வரமங்குள்ளவிஙி.வர மஸ்லோகத்தில் "மாமேவ" இதிஹமவதாகரமிருக்கிறபோலேஅயத்தில் ஹமவக்வ்யதர்க்கி வ்யஞ்ஜக வாகரமில்லாதேயிருக்க ஹமவக்வதர்க்கி ரூவமாகவிங்கு அயாஸ-க்ய நங்கூடுமோவென்று மஹ்கெயில் "மாமேவ" இத்யாதிவக்ஷ நாவொத்தரகாருணிஹ-ரகாஷ நாஸமாந ஸிதரஸ-ம் அயெவி ஹமவதிவாதகவாகரவைவ விவக்ஷிதகாதூமவ தவிவாயவ்யஞ்ஜக வ்யதர்க்கிவாகரவெஹ்தவிவாயெணாவஸம்ஹ ரிக்குறர் (ஆகையாலிதி) ஆனலும் வ்யாவெய வதங்களே எடுத்து வ்யாவ்யாநம்பண்ணுகிற வ்யாவ்யாநமெஸீ இல்லாத மந்த்ரத்தை அய வ்யாவ்யாநரூவமென்கிறது; க்ஷுடிமன்றோ,இதுஅயவ்யாவ்யாநமென் கைக்கி சுநந்யாஸிஙி ஸ்ம்மந்தான் மந்த்ரத்திலே உண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (இது இதி) வைவா வஷிவெ-ரக்த்வ்யகாரெண 'சுயா-ர நாஸமாசெநவஸஹஸதாஅயம்வக்தா' வென்றுசொல்லுகையா லேஹமவந்நாராயணெத்யாதிவவெ-ரக்துங்களெல்லாம்அயாஸ-க்யந மென்று வஷிமிறே. ஆனலும் வரஹக்திவரஜோந வரமஹக்கிக்ருதெ த்யாதிநா வரஹக்த்யாதிக்ருதமாக மெகம்கய-த்தைசொல்லக்கூடுமோ வ்யவந்நுக்குவாயமாக வரஹக்த்யாதிகளில்லேயேயென்ன வருளிச்செ ய்கிருர் (வரஹக்த்யாதீதி) மெகம்கய-லஸ வரஹக்த்யாதிச்ருக்ஷம்மந்த்ரா

ஸா-கா॥ அயவிவரணஸ்வணிமயதி. (இப்படிகநாஷிதெத்யாதிநா)ந நாமஷெ அயஸ்வதீகதயா நாவாதாமெநவிஹவக்ஷிவதூவ்யாவ்யாந தயா வண-நம் வக்ஷவாத க்ருதமிதூத்ராஹ. (இதுஅயமித்யாதி) சுயா-ர நாஸமாந விமெஷண ஹசிதெந வைவம் மஸவெநாக்த காரவராமஸி-நா அயவிவரணகம் ஸூவ்தஇத்யஸ-ம். நநநா ஷிதெதாவாய விஷயஹமவக் ஸாகூவ காமகவாகெ வ வணாநாம் வரஹக்த்யாதிக்ருதமெகம்கய-வ்ராவத்ரூவதெ தவூவ்தக்ஷவிராஙி மித்ராஹ. (வரஹக்த்யாதீதி) நநாநித்யொக்தா நாஹவவெஸக ரூவெவ்ண நித்யாவாக் தத் வரஹக்த்யாதஸ்வஸூா நாவவதெதூ மெகாகய-லஸ தந்ருக்ஷவியாக்ஷிதத் இத:வரமே-யமநாஹவொ

ஈ॥ தத்வ்யாஷ்யாவகமாதிஶாஸ்த்ரம॥ உத்தரோத்தரயொஶ்லிஷ்டவிஸாக்ஷாத்த்க ரணஹோமயொः। பூர்வபூர்வபக்ஷவைஷம்யாத்தமோக்ஷமீமிதம்।

ஸா-நீ॥ த்விஷத்யதத்தவ்யைதத்தவ்யவகமாதிஶாஸ்த்ரமிதிவை க்ராஹः. ப ஞ்சமஸம்ஸாரதஶாயாம் ப்ரஸக்த்யாதிஹாதேவவிஶேஷக்திதஶாயாம்ஸம் ஹவாத்க்தாரீ நமேகங்கயம் ப்ரஸக்த்யாதிபுண்யமென்றுசொல்லக்குறை யில்லைஎன்றுகருத்து. ஆனாலும் நித்யமுக்தர்களுடையஅநுபவம் நித்ய மேகரூபமாகவிருக்கவிதுக்கு ப்ரஸக்திக்காரணங்கூடாமை யாலே ப்ரஸக்த்யாதிக்ருதஸ்நேஹவஸ்நேஹஜநிதம்ஸ்ரீ திரஸம்ஹோமம் த்தாயும் கெங்கயமென்று ஸாக்ஷாத்காராத்க அநுபவஸ்ரீ திரம வஹோமங்களுக்கே ப்ரஸக்த்யாதிபுண்யமில்லாமையாலே தத்ராரா ஶக்திதஶையிலே கெங்கயத்துக்கு ப்ரஸக்த்யாதிபுண்யமெங்ஙனே என்னவருளிச்செய்கிறார் (உத்தரோத்தரயொரிதி) ஶ்லிஷ்டஸாக்ஷாத் காரணம் கநகபுண்யவ்யாகாரக ஸவிஹாதிக ஹவஸ்தாக்ஷாத்தார ரஸவாநுபவः ஹோமோநாஶ உத்காநுபவஜநிதநிரதிஶயாநுகம் ஸ்வாயம் விஷயொஶயாநுபவதே இதி, ஶ்வஶவி நிரதிஶயாநு கம்புஷ்வதீ க்ருதாஸ்துதாபாஸிः, கத்த ஶக்திஹாஷ்ட்ருத்த ப்ரஸக்தி ரூத்தரோத்தரஸாக்ஷாத்காரேஶ்லாதிகாயீः, ஸாவயாஸ்ரீதிரித்யாதிஷ்வ விஷய ஶ்வஹாவஜா நத்விஷ்ஸாயநம்பாஸிஜா ப்ரஜ்ஞாநஶுத்தரோ த்தரஸாக்ஷாத்காரः ஸாக்ஷாத்க்ருதே நிரஸாநுபாஹேஷா ப்ரஶ

ஸாகா। ஸேஸ்யாதித்யா ரஸபுவஸ்யுஷ்டவிஷய வ த்யக்ஷாவி நிவேஶஸ்யபுவஸ்யுஷ்ட ஸாக்ஷாத்தாரஸ்யதவிஶேஷஸ்ரீதிரஸவ கஸ்ய வைகாரபுவஸாக்ஷாத்தாரணவ ராஹிணாஶிவஉத்தரோத்தர க்ஷணாவஶேஷ நவ திக்ஷணம் ஸம்ஹவாக தத்தாஸ்யகவ வ்யவஸேஶ இத்யாஹ.(உத்தரோத்தரயொரித்யாதிநா)ஹவஶநுபவஜநிதஸ்ரீர திஶயாநுகம்புவிஷயொஶயாநுபுதஜதேஶ்வம்ரபுவஶ்காதஸ்ரா ஸஸ்யாநு ஸஙாநஸ்ய நிரதிஶய ஸ்ரீதிரபுவஸ்ய ஹோமகவாக தேந ஸஹோக்திः. நநு நித்யஶக்தஜ்ஞாநாநாம் நிரஸ்யகேவநேவ ஶ்காதஸ்ரஸ்யாநு ஸஙாநாவஸ்யாயா கவிஸேः ஶிவவநஶநுவித ஶிதி வெஶ.ஸஶபுஹாயம்பநெவடிவிஷயகவ வடிவிஷயகவாஶிரஸவா நெகாகாரவக ஸவஷ்விஷயெ கநுஹவெஶ்காதஸ்ரஸ்யா நுஹவ ஸ்யாவி விதீயோநகவாக கநெகக்ஷணாவ ஹேதஸம்ஹவாத்த ஶிவவந ஶவவஶ்யதஜதிஹாவः. நநு வ வஶாநாம் ஶரீரவத்தத ஶாஹிதஸ் தஶாவிஶேஷா நாதரெண ப்ரஸக்த்யாதிகவாவமஶெவிநிஷித்திதைத்வ தஸ்யாவகமதஶா ஹாவிஜோக்திரித்யத "யதேவாஶரீரம் யாவந விமோக்ஷ்யஸம்பத்ஸ்ய" இத்யாதி ப்ரமாணாகஶரீரவாதாக்பவ-

ஸூ-டீ ॥ ஶக்தி:, அநந்யஸாத்⁴யஹேதுத்வமித்யர்த²: ஸாக்ஷாத்காரவத்த்வ நித்யாநாம் ஜ்ஞாநாநாம் நித்யாநாம் ப்ரவ்ருத்திஸாத⁴நாநாம் ச ஶக்திஸாத்⁴யகாரகேஷு பு³த்³தி⁴ஷு ... க்ஷணேஷு உத்தரோத்தரக்ஷணாவச்சி²ந்நரூபவைஶிஷ்ட்யம் ... ப்ரயோக³விஶேஷஜந்யாநாம் ... ததே³வ கிம்விஷயம் ... விஷய: ... நிரதிஶயாநந்த³ ... ஸாக்ஷாத்காராத்மகம் ... ஜ்ஞாநம் ... ஸாக்ஷாத் ...

௨௯ ‖ ஶரீரபாதகாலே து ஹார்தஸ்ய ப்ரஸந்நதா | பரிபாகம் பரம் ப்ராப்ய யத்ந்தியாபியம் ‖ அஜ்ஞாநாதேர்விஶ்லேஷோ நாம் ஸ்யாத்
நாதிராத்யயா | விபாக: ஸமஸ்தயோர்தேதி நிஶ்சிதம் ‖

ஸா-நீ ‖ கார்த்ஸ்ந்யேந நிவ்ருத்தஶாஸ்த்ராதி தயைவ பரம் ஸக்த்யாதி
ஷ்டேஷு காம்யகர்மஸு யோக்யதா யோஜகாகாரஸ்ய வ்ய
தேஷ்வேதவிதத்வாதென்றுகருத்து. அத ஏவ ஹோமஶப்தேந பரிபூர்ண
த்வீதிரேவாபிதீயதே. ஶ்ருதிஷு "அநவதிகாதிஶயஹ்வீதி
காரிதே"த்யத்ராத்ராநே தாத்ர்யஶப்தேரேவம்ஸ்வாரஸ்ய
ஸ்தாநாம் தாததஹாவதாஹிதேந ஸததயா ஹோமநாதஸாத்ய
ஸ்ய ப்ரதிபாதிதத்வாத்தரோத்தர க்ஷணாவஹிந ஸ்வாதிஸாக்ஷாத்
காரணஹோமயோ: பரிவர்த்தவர்த்தி க்ஷணேஷு ஸாக்ஷாத்பரிவர்த்தி க்ஷணா
வஹிநபாஹ்யாதிஸம்பந்தேநிதமிதி காரிகாஶய:. ஸம்ஸாரதஶை
யிலேதானே "ஶரீரபாதஸமயே து கேவலம் தேயமேவ தயாதி
ப்ரபந்நோ ஸாவேவாவமோகய"ஶிதி ஶ்ருதியிலே ஸாக்ஷாத்கார
முள்ளதாகச்சொல்லுகிறது கூடுமோ? ஸம்ஸாரதஶையிலே ஸாக்ஷாத்
காரம் ஹ்ருதயோமஸாத்யமன்றோ ப்ரபந்நனுக்கு ஹ்ருதயோமமில்லை
யேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஶரீரபாதகாலேசுவிதி) ஶரீரபாத
காலே உபாயாநுஷ்டாநாபேக்ஷா ஸமயேநவ ஹார்தபரிபாகம்:
ஸாந்நித்யேந ஸ்வயமேவ ஹ்ருதயோமஸாத்யம் ஶக்திஶாஸ்த்ரஸம்
ஸமவஸ்தாஸாக்ஷாத்காரபரிபாகம் ப்ரபந்நாநாம் ப்ரத்யுத்திரென்கை.
உபாஸநேந விரவரிவிதவிஷய ஸாக்ஷாத்காரோ ஹ்ருதயோ
விபாஸாத்யோஹாவே ஸமவதமோக்ஷநங்கூடுமோவென்ன ஒளகிக
வைதிகத்ருஷ்டாந்தங்களாலே ஸமர்த்திக்கிறார் (அஜ்ஞாநாதேர்நா)
பஹுஸாவஸ்ஸாரஜஸேகாதி பக்ஷிதாநாதிப்ரக்ஷோக்ஷஸமதமஸ்
ஸேத்யோகாலேதேதவிஶ்லேஷநிக்ஷேபே திதிப்ரதிகாநாதேர்ணா
க்ஷாரபக்ஷகாதிநிஷ்டித்ரவேந ப்ரபந்நாவம் ததாஹாதா
நாநு ஹேண ப்ரபஸ்யாநந்தகாலே திதிப்ரத்யக்ஷணே விரகால

ஸா-கா ‖ ததஹாவாய ஶாக்தயோக்திதிப்ரயத்நாஹ(ஶரீரபாதே
த்யாதி) நநு ஸக்தாநாம் ப்ராரப்தாநுஹவாவதிவிலம்ப்ய ஸமஸ்த
தேஹஸ்ய ஸமதவப்ரத்நஹ்ய ஶ்ரீஸமப்ரபத்தியேக்த்தித்ரத ஜதாநீ
அவி காரணதோரமஜநகாநாம் ஸஹகாரிவிஶேஷஸவயாநேஶீஸ
ஸமப்ரதக்ஷ தஶாநாக நாயக்திதிப்ராஹ (அஜ்ஞாநேத்யாதிநா) ந
கேவலம் ஸமாநுஸாபநவாவ ஶீஸப்ரஸமப்ரதக்ஷ,கிந்த ஹ்ருதயோமா
ராயிதவிஸ்வஸமவத ப்ராதவநிக ப்ரஶகவிஶேஷாதி ஸாஹிஷே
ஶீஸப்ரஸமப்ரதக்ஷ தஶநாத்ர ப்ரபத்திவிஷயே ஶீஸஸம ப்ரதக்ஷா

மூ || ஃாஷெடிஂ ஸ்ரீயவஶாவ்த்தஂ நூணாஂய க்ஷூஜெஷவ-ூதஂ | தஃஜகா லெஸஂஶாஃஸிஂ யாதிநாராயணாஜயெ | ஐதிவ்ஸதவிஶெஷெயக ஸாக்ஷ்வதாஜிஷாஶ்ஷிஷ்யெதெ ; தஅஃதெ ராவவஜெஷ்யெ தூமெஷ்யெ க்தாஜ்ஞஷ்ஶா மஜஃ || ஃநாஃஹவிஶெஷெணக்ஷுந வித்வரஜா த்ஜநஃ | ஃாராகாயீஶ நாஶாஃஷ்யஃ ஸ்ரீமவ்யநவுஷவநுஷ ஷாஂ ||*|| இத்அயத்திலக்ஷணத்தைநம்மாழ்வாரும் "திருநாரணன்றாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினோ" வென்றும்

ஸா-நீ || ஸாஜெஷ்யாவி வரஹக்தவரஜ்ஞாநவரஜஹக்தி ஸாக்ஷாத்காரவ ய ூமெ தாஃஷிவிவாகொஜெக்ஷவ ஃஜெக்ஷ்யஜாணவாஷஜாத்ஸாக்ஷிகொநிஷ்ஃஷ்யெத. (ஃாஷெடிதி) வஞாரத ஸஂஹிதாவிஶெஷெஷா ஜெக்ஷாக்ஷ-தயா விஹிதவ்ஸதவிஶெஷெ தஃஂமதயா விஹிதஸஹ வக்ஷெதி வாஸாஃஂதகாஜெ ஃாஷெஂஜியவஶெந கஜாஷிதஜவிஜநஃ ஸாக்ஷாத்காரரஷவ ஸஂஸிஸிஂ யாதீதியஹிஷ்யெத உவஜிஶ்யெத தஅஃத்ரவ வஜெ மஜெஷ்யாத்காஂத்ஃஶாமஜஃ என்கை. இப்படிவ வஜ விஷயத்தில் ஃஜகாஜத்திலேதானோ வஶிவாகவிஶெஷ முண்டாகில் ஸ்ரீவராஂகாஶநாயஜாநி வ்ஹ்ஸதீநாஂ வ்வஜஜந கஷ்டாநாஂ ஶரீரவாதகாஜாத்ஷெவஜெவ ஸாக்ஷாத்காரவயஜவஶிவாகம்வரக்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஃநாஹவிஶெஷெணதி) ஆஜிவஃாக குருகைகாவலப்பன் எம்பெருமானார் திருக்கச்சிநம்பி முதலானோர்கள்விவக்ஷிதர்கள் ஸ்ரீகாஂவீஜாநிஃ வரஃராஜஜ்வராஸஜாயிஜதிக்ஷ்ஜ்யாஹஹஷக. ஸ்ரீஹாஷ்யகாரொவி ஸ்ரீரஂமராஜஂமஃஷ்வ்ணயநகாஜெ ஸஜஹஹிஜிதி ஜமக்ஷவ விஸிஃ நிமஜாஂதஜெஶிகொவி ஹயக்ரீவஂ ஸாக்ஷாத்க்ஸத்யா ஹவனிதி ஸாவஜநீநஜெதக. ஆனாலும் ஸஃாவாய ஸஂவ்ஸஃாய க்ஸஜத்தாலே மஃஷ்த்திலே விவரித்தருளினாரென்குறதுகூடுமோ, ஸஂவ்ஃாயத்துக்கு வ்யஜவ்ஸவதஜஜ நம்மாழ்வார் அயத்துக்கு ஓரிடத்திலும் விவரணம் பண்ணவில்லையே என்ற வருளிச்செய்கிறார். (நம்மாழ்வாருமிதி) (திருநாரணன்றாள்) ஸ்ரீஜஞாராயணவரணஜ(காலம்பெற) "ஷ்யெதஜநவீ" த்யாஜிவ காரெண ஸுபி

ஸாகா || யாக்தஜெவெத்யஹிவ யந்நாஹ(ஃாஷெஂஜியெத்யாஜிநா) நநாஶாகொவொநாயஜாநிஃ குருகைகாவலப்பனித்ஷ்யெதஷாஂ ஶரீரவ தவ்விவரஹக்த்யாஜிஜக்வஸ்யஸாஂவ்ஃாயிகக்வாக்தத்ஃவவமஜஃஶாஹாவிக்வாக்த்ரயாக்தத்யத்ஸஂவ ஃாயதொவிவ்க்திவிஶெஷநியததயைவ தஸ்யாவமஜாகதாஃஸமநாஹ்ஹா விஷயெஷ்வவமஜஃஶாஹாவிக்வாக்தந்நாயாக்திரிதயாஹ. (ஃநாஹ்ஹவிஶெஷெணத்யாஜிநா) ஸவாஅயஸ்ய ஹாஷ்யகாரவ்யாவ்யா தக்வஜாக்வா ஸ்ரீஶாஶிரவி ஃஹா ஶாவ்யாவ்யா த்க்வஜாஹ. (அயத்திலித்யாஜிநா) (திருநாரணனித்யாஜி) "ஸ்ரீஜந்நாராயண வரணஜஷ்யெதஜநவீ" த்யாக்தவ்ஸகாரெண

௭௬ ॥ முகில்வண்ணனடியை யடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவ, ’னென்றும் “அகலகில்லேன்” முதலான ஶ்லோகங்களிலு மருளிச்செய்தார் *

இதில்முற்பட “ஸ்ரீமந்நாராயண” என்று ஸவிஶேஷணமான வாதகத்தைச்சொன்னபடி. ஸ்ரீயஃ பதித்வவிஶிஷ்டத்தாலும் நாராயண

ஸா-நீ॥ தியாக (சிந்தித்து) உபாயமாகவநுஷ்டித்து. கடுநவவே வண்ணாஸ-உக்தஃ(உய்மினோ)உஜ்ஜீவியுங்கோள். கடுநஉத்தரவண்ணாஸ உக்தஃ (முகில்வண்ணனடியை) ஸௌலப்யாதிமானான ஸ்ரீமந்நாராயணன்றிருவடிகளை(அடைந்து)ஶரணமாகப்பற்றி(அருள்சூடி) க்ருபையைஅடைந்து (உய்ந்தவன்) உஜ்ஜீவித்தவனிதி கடுநாவிஶயாஸாவிவ்ருதஃ. “அகலகில்லே”னென்கிறபாட்டில் பூர்வவண்ணாஸமும் “ஒண்டொடியாள்திருமகளு,மித்யாத்யுத்தரவண்ணாஸமும்அருளிச்செய்தாரென்றபடி. தயாவ உபஸ்கரணமந்த்ரக்வாக் கத்யஷ வாவலத்ராக ஸம்வண்ணப்ரபத்தி காஶகக்வாக ஸாம்ப்ரதாயிகக்வாஹ்வஸம்ரஹஸ்த யெஙஹாவவுவாக்யோஜநைபண்ணுகிறது உபவளுமென்றதாயிற்று.இப்படிஉயத்துக்கு வஶவாக்யோஜநை கூவஸ்கையானாலும் கரணமந்த்ர தயாஉபாயாநுஷ்டாநவ யாநமானபடியாலே “ப்ரபத்யே”என்கிற க்ரியாபதம் உயத்திலேமுன்னேஇருமல் ஸ்ரீமந்நாராயணஶப்தமிருப்பானே என்றவருளிச்செய்கிறார்.(இதில்முற்படவிதி) (ஸவிஶேஷணேதி)ப்ரபத்தவ்ய வாதகத்தை அறியாமல் ப்ரபத்தி பண்ணக்கூடாமையாலே ப்ரபத்தவ்யவாசிஶப்தம் மந்த்ரத்திலேமுன்னே இருக்கிறதென்னபடி.ஆனாலும் வாதகவாசியான விஷ்ண்வாதிஶப்தமும் நாமாந்தரமிருக்க ஸ்ரீமந்நாராயண,வென்கிறஶப்தமேவடிகமாவானே என்றவருளிச்செய்கிறார்(ஸ்ரீயஃபதித்வேதி)விஷ்ண்வாதிஶப்தங்களிருந்தாலும் “ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ” என்று உபநிஷந்மந்த்ரத்தில் சொன்ன

ஸா.கா ॥ விஶேஷேந ஶரணவேநாநுஸந்தாயோஜ்ஜீவயேத்யஸஃ (முகில்வண்ணனித்யாதி)காஉஸௌலப்யாதிஹகவத்ருணாவெவொபாய வேநாயிமத்ய தகக்ருபயாதக கெஙகயம்ப்ராப்யவ்யேஹஶவ ஜைத்யஸ்ஃ. (அகலகில்லேன்முதலானேதி) அகலகில்லேனித்யாத்யா: ப்ராப்ய ப்ராவகதயா ஹகவக வாதாரவிந்தயொயகாஃ, ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகேத்யாத்யா ஶப்தாவராவயாய முதலான ஶப்தாஸ்ஃ. வாவம் ஐயாஸஸ்ய ஸாம்ப்ரதாயிகக்வமக்ஷா வ திவதம் விஶேஷணாஸமா ஹ. (இதில்முற்படேத்யாதிநா) தத் ஸ்ரீமந்நாராயணதிவாரகஸ்தூதி த்யாஹ.(ஸ்ரீமந்நாராயணேத்யாதிநா)“சுஹஷோ ஷ ஹணஸ்தஸ்ய ஸாஹஸ்விஸநந்தி॥ ஜகத்ஸஸவா ஷாஜவதீகெரோ” இத்யாத்யநூ ஶ்ரீயஶ்ஶவெ நிர ... ஸ்ரீமதி ...

௨௭|| ஶப்தத்தாலுமிதரஶ்ருதிகளில்வரதத்வவிஶேஷ நிர்ணயம்பண்ண ப்பட்டது. நாராயணன் ஶரண்யனும்போது ஸர்வவிஶிஷ்டனாயிருக்கு மென்கைக்காக வர்ணவர்ணநத்தில் ஸ்ரீஶப்தம். "ஸகாரிணஸ்து விஜ்ஞாந ஶகாரஜ்ஞாநவர்த்தகம் | தேநாகாரம் ஶ்ரியம்ஜ்ஞாத்வா ஜ்ஞாதவ்யா ஸர்வதாநுஸ்ரிஃ" என்றருளாளப் பெருமாளெம்பெருமா னாருளிச்செய்தார். இது உத்தரவர்ணத்திற்போலே வர்ணவர்ணத் திலும் விஶேஷணமென்னுமிடமும் உபாயவிஶேஷணங்களால் உபாய

ஸா-தீ|| ஸ்ரீவதித்வவிஶிஷ்டத்தாலும் நாராயணாநுவாகத்திலநேகயாஸ்ரி ஷ்டமான பராயணமான நாராயணபதத்தாலும்வேதாந்தேஷு பரதத்வ நிர்ணயாக இங்கும் பரதத்வ நிர்ணயார்த்தமாக ஸ்ரீநாராயண ஶப்தமேவடுகமென்று கருத்து. ஆனாலும் பரதத்வாஸாதாரண நாராய ணஶப்தத்தாலேதானே பரதத்வநிர்ணயம்பெறக்கலாயிருக்க ஸ்ரீஶப்தம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (நாராயணன்ஶரண்யனும் போதுஇதி) ஶ்ரியோபி பதிவ்ரதாஶ்ர்யா விஶிஷ்டம் ஸ்ரீபாப ஶேஷத்வ ஸூசகஸ்யகே பரதத்வநிர்ணயஹேதுதயா ஔசித்யேந ஸ்ரீஶப்த ஸூசகஃ என்று கருத்து. ஆனாலும் அயச்துக்குஅருளா ளப்பெருமாளெம்பெருமானர் வர்ணவர்ணஸம்பந்தக பரமென்று உத்தரவர்ணஸம்ஹிதஸவிஶேஷணபரமென்றும்யோஜித்தபகாரத்தை ஸ்வயமேவமேலேவெளியிடுகையாலேஅந்தபக்ஷத்தில்ஸ்ரீஶப்த ப்விஶேஷ ணதயா ஸாஸஶேஷணேஶ்வராஶ்ரதக மல்லாமையாலே வ்யர்த்தமன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸகாரிணஸ்துஇதி) ஸம்ஸ்யாநு ரூபாகார பரிஜ்ஞாநஶேஷேண யஶாபடாஸ்யாகாரி பரிஜ்ஞாநம் ந ஸம்பவதி, அதஃ ஶ்ரியோவ்யாகார தாஸ்யதயா ஸ்வரூப நிரூப கத்வாத்தஜ்ஞாந ஶேஷேண தனிரூப்ய பரதத்வஜ்ஞாநா ஸம்பவாத் பரதத்வரூபாகாரி பரிஜ்ஞாநார்த்தமாகாரவாசிஸ்ரீஶப்த பதஶவஶ்யகம் மென்றுகருத்து. இப்படி ஸ்ரீக்கு விஶேஷணதயா ஸாஸஶேஷணே ஶ்ரர்யா விஶிஷ்டம் ஸ்ரீஶப்தமென்கிறது கூடுமோ, உபலக்ஷண மாயும் நிர்வஹிக்கலாயிருக்க விஶேஷணத்வ கதநம் வ்யர்த்தமன்றோ, உத்தரவர்ணத்திலே ஸ்ரீஶப்தம் விஶேஷணபரமாகையாலிங்கும் விஶே ஷணபரமென்றிலப்போ உபாயத்வம் ப்ரஸம்பிக்கையாலே ஸநா பாயமென்கிறது விரோயியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இது இதி) ஆனாலும் நேதீயாதிஶ்ருதி ப்ரஸித்தமானலக்ஷ்மீஶப்தாதிகளை

ஸா-கா || விவக்ஷிதத்திஸாம்ப ஞாயிகவித்யாஹ (நாராயண னித்யா திநா) லக்ஷ்ம்யா உபாயத்வ ப்ரதிபக்ஷயாக்ஷேபஃ பூர்வ வேநிரஸ்தா இத்யாஹ (இது உத்தரேத்யாதிநா) "ஶ்ரயந்தீம் ஶ்ரியமாணாகு ஶ்ருண்வதீம் ஶ்ருண்வதீ

உஃ॥ ஷிக்ஷாவாராதென்னு மிடமும்ஸிஜோவாயஸோயநத்திலே சொன்னோம். ஸ்ரீஶஜூம், ஸ்ரீயதெ, ஶ்ரயதெ; ஶ்ருணோதி, ஶ்ராவயதி, ஶ்ரிணாதி, ஸ்ரீணாதி, என்றாறுபடியாகஹஶவஹூத்ரங்களிலேநிவர்வநம் பண்ணப்பட்டிருக்கும். அவற்றிலவெக்ஷித வஜாஹரங்கள் ஔவித்ய த்தாலுமவ்வோ வ்ராணவஜுத்தாலும் விஶெஷித்தறியவேணும். அவ்விடத்தில்ஸொஜீவநாதிகளாலே ஶ்ரயிக்கப்படுமென்றும் இவர் களை யுஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக ஸவெஶ்வரனை யாஶ்ரயித்திருக்குமென்றும் பொருளானபோது "விதெவக்ஷவக்ஷெயாநு ஜநநிவஸிவண்ணா

ஸா-நீ ॥ விட்டு ஶதாத்திலேஸ்ரீஶஜூமேவடிகமாக வேணுமென்று நிவ்ஙநமுண்டோ? ஸ்ரீஶஜூமநெகாஷவ்யகாஶக மாகையாலே யிதுவே வடிகமாகவேணுமென்றில் கெவலாரூஷமாய் வாகவண்ணாதகமான ஸ்ரீஶஜூத்துக்கு கநெகாஷக்கம் எங்ஙனேஎன்றவருளிச்செய் கிறார் (ஸ்ரீஶஜூமிதி) வாகவண்ணாதகமாயிருந்தாலும் ஒக்ஷ்யாதிவஜம் போலேயன்றிக்கே கநெகயாதா நிஷ்ஷனுமானபடியாலே ஹஶவஹூஸுத்திலே நாநாவியமாக நிவர்வநம் பண்ணப்பட்டிருக்குமென்றபடி. ஆனாலுமிப்படி ஷஷ்காரமாக நிவர்வநங்கூடுமோ; கதர்ஜ கஶராதி வஜாஹிதமாக க்ரியாவஜநிவர்வநஶஸம்ஶதமன்றோவென்னவருளிச் செய்கிறார் (அவற்றிலிதயாதிநா) இப்படியாகில் ஸ்ரீயதெ ஶ்ரயதெ என்கிற வ்யுத்பத்தியிலவெக்ஷித கதர்ஜகஶர்வாவி வஜஶாவிதமாயும் வ்ராணவிஜமாயுமுண்டோ; "ஸ்ரீயதெவாவிஸெநிர்த்யம் ஶ்ரயதெ வ வரம்வஜ"மென்று வ்ராணவிஜமுண்டென்றில் கவியஶஜூத் தாலே கவெதநத்தையும் செதந்வமிர்கரையும் விவக்ஷித்தால் அந்த வஷர்ம் வ்யக்யதொவயக்தமாமோ? "ஶ்ரயதெவவரம்வஜ"மென்கிற த்துக்குத்தான் வ்யக்யதொவயொஶமெது வொகவிஶெஷத்தை யாஶ்ரயித்துயிருக்குமென்று பொருளானல்வ க்யதொவயொஶமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் '(அவ்விடத்திலிதி) வ்ராணத்தில் கவிஜ வஜம் ஶாஶாக்ஷாவரமென்றும் வரம்வஜமென்கிறது வஜ்யதஜதிவ்யா ததிர ஹஶவகவரமென்று கருத்து. (விதெவெதி) ஹெஜநநிக்ஷக ஷெயாநு ஸ்ரீரங்கராஜஃ விதெவ வஸிவண்ணாவராயெ ஜநெ ஹிதாவரணவ்யத்ரா கஜாவிஜலக்யக்யதெஷவராயெஷா கஜாவி ஜொஷாவிஷெஷாவி ஹவதி. தஜா கவம் கிஶெதக்ஷிகியதெ ஹவத ஜஜ

ஸா.கா॥ ஶவி "ஶ்ருணாதி நிவிஜாம்ஷொஷாநு ஸ்ரீணாதிவஶாணெ ஜர்ஶக"ஜத்ராஜ்யக்ஷஷவியவ்யத்திவ்யஜஶர்யதாஸா ஸ்ரீயதெஶ்ரய தெஜதிவ்யதுதெஃவாராஷகாரகஷூாவஃநம்வ்யொஜநதிஸாம வ்ஜாயிகதிதாஹ(ஸ்ரீஶஜூமிதயாதிநா), ஸ்ரீயதெ வாவிஸெஷணிர்த்யம்

௨௪॥ ஶரீரேண ஸஹிதஸ்ஸர்வோ வ்யாஸஹிதஷகாதி ஸகலஷட்கஷ்யதே॥ கிமேதந்நிர்மாணஷ்டம் ஸஜ்ஜபயத் கிம்வாசிதம் பரவாவெயஷ்ஷா யஜ்ஞஸ்வயம்பிரதாதா க்ஷவிநீ” என்கிறபடியே ஸாவபௌமரானவர்கள் பக்கல் ஸ்வபாவஹிமக்ஷிபாய் ஞாயமுறுன ஸவேஷ்ஹருனுடைய சிற்றத்தையாற்றியவனுடைய ஸஜ்ஜகாரணமிவர்களுக்கு ஜீவகபாம் படிபண்ணிக்கொடுக்கையால் ஊக்ருவது பக்ஷவாதவத்ராதிபயத்தாலே வாரஷகாரஸஷிதையாய் நிற்கிறவேற்றஞ்சொல்லிற்றும். “க்ஷவி ஜாதே” த்யாதிகளிற்போலே இங்கு “விஷ்ணும்” என்றதுக்கும் “அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குகள், உத்ராதிகளுக்கும் ஸஜாஸவஜ்ஞ ஞன விஷ்ணுனுடைய திருவாயிலொழி நிருத்திபிலே ஸாதூபம் ஸாவேக்ஷுன வாரஷனுக்கவெக்ஷிதந்தலைக்கட்டிக்கொடுக்கவல்ல

ஸா.டீ ॥ உதஞ்சிதநிஜமத்கொவாதிமேஷ்ராஷ்டம் வாராதித்யக்ஷாஉவி ஷேத்ராவாயைவதேவபாயம் விஷ்யயுக்ஸஜ்ஜயவிஸ்ரம்கஷோஷி தத்துஸ்ஸாக ஜீஸ்வாக்ஷ க்ஷவ ஊதாவஷி என்கை. இந்த வ்யுத்பத்தியாலே வக்ஷ்யொதாவயக்ஷ வாரஷகாரஸம்பந்தம் ஸிஜிக்கிறதென்று கருத்து. “ஷிதேவ” என்கிற ஶ்லோகத்திலே ஸ்வதஸ்வதந்த்ரன்விஷயத்தில் “விஷ்ணும்” என்று சொல்லக்கூடுமோ? அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குகளென்கிற வாழ்வார் ஶ்ரீஸூக்தியை நிதாநமாய்க்கொண்டு சொல்லுகிறதென்றிலதுக்குத்தான் நிவர்ஹமேதென்னவருளிச்செய்கிறார் (க்ஷவிஜாதாஉத்யாதி) “க்ஷவிஜாதாஸஹஸ்ராம்ஶு”ரித்யுத க்ஷவிஜாத்ருக்வஜிதாந காயயுக்வாதாஶ்ருதே ஸஷோஷவி நிருஹாஸிஸம்யி ரஸஹிதக்வம் தஉதூாவி என்றுகருத்து. (அல்லிமலர்) பத்மா (மகள்) வத்வாஸிநியான பிருட்டியினுடைய ஹாஸ்ஶேவஷாரஉஷ்டம் என்றபடி. ஆனாலும்வாரஷகாரஸத்தையாய்நிற்குறவேத்தமென்கிறதுகூடுமோ, வாரஷகாரமாவது வாரஷகத்வ வ்யாவாரமன்றோ யிது பிருட்டிக்கிக்கூடாதே என்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸாவேக்ஷணேதி) இப்படி ஊஉக்ஷவக்குவாரஷகாரவேக்ஷிதமானால்உரஶ்லோகாதி களிலே ”ஊவேக”மென்று ஶரணந்தொருவனையுமே நிரவேக்ஷாவாய

ஸா-கா ॥ ஶ்ரயதேவபரம்வ”தித்யாத்யாக்ஷ்வேவ்யாரணேத்யாதி நாவிவக்ஷிதாஃ. நநுஸவஸம்வஸஸ்தஸ்யாக்ஷாக க்ஷவமுதாவிஸ்யத்). யொஶாக விஷ்ணுபெயுத்யக்ஷித்யத்ரு தயொக்ஷ ஸநத்ருவ்வரண ஸ்வதாதயுஊஹ. (அவிஜாதேத்யாதிநா) (அல்லிமலர்மகள்போக மயக்குகள்) க்ஷதிகொஉஉ தஜவத்வாஸிந்யா ஷக்ஷ்யாஹோஸேஶ தேஹாஶவதீத்யஷம்வ்யுத்பத்தியஜ்ஞாவ்யம் வாரஷகாரஸ்வஜாஉகித்தி த்யாகாக்ஷாயாம் தஸ்தாவவத்திகஉஹ. (ஸாவேக்ஷணேத்யாதிநா)

௭௦ || வெதநன் கஹிமஸ்ஞைக்குவாயமாக வஙிக்கப்பட்டவெதநா ஹுரத்தை வாராஷகாரமென்று வ்யவஹரிப்பார்கள். இப்வாராஷ காரம்ஸஙத்துக்கு வராவரயாகாரணம். "கஸஹ்ஸஹாவா நாஷ்டிாந ஙொகஉருஷிமாரக்திஹிஃ | ஶாதாஸாதா ஸஂஹிஸஂ வடகா

ஸாநீ||மாகச்சொல்லுகிறதுவிரோயியாதோ, உவாயமாகவாராஷகார த்தையவெக்ஷிக்கிஙிவ்வயிகாரிக்க நமெநாவாயகூமும்விரோயியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிருர்(இப்வாராஷகாரஇதி)ஆவாரஸஶாஶ்யண வஸ்ரூம வரயொவயாக்தயாவாராஷகாராவஸ்ாவநெவிஸ்தஂது ா நாமஙாஸதயா ஸாக்ஷாதாயநதயா வாவஸஶாஶ்யணாஹாவாக நவிரொயஃ என்றுகருத்து. ஆனுலுமிங்கு ஸ்ரீஶவூத்துக்கு வாராஷ காரஹாவத்திலே தாத்யஞ்சொல்லக்கூடுமோ, இவ்விடஸஙாநாஶா ஸநஹாமத்திலே வ்திவாஜிதாஸஙங்களுக்கு வாக்யஸஙவணந வகாரணமானபடியாலே கஸஙாநாஶாஸநஹாமத்தில் வ்யவத்தியொ ஶாயிகாரஶாரஸ்ாயிகார தாயத்தாலே வ்யவத்திக்கவெக்ஷிதமான வயிகாரவஙிகரவிஶெஷாஜிகளைத்தவிர வாராஷகாரவஸவநம்வே ஹுமென்று ஶிக்ஷிக்கவில்லையே, கயிகாராஂதரங்களிலேசொன்ஞலும் வ்ஶாணொவவத்திகளொருவிடத்திலுஞ்சொல்லவில்லையேஎன்னவருளி ச்செய்கிருர் (கஸஹ்ஸஹாவெதி) நிக்ஷேவரக்ஷை வநதகவ்வஸா

ஸாகா || நநா "ஆநாதிகா தமாஹுஜாவஸவஜாவஸநிஶிநீ | ஆநாதகவரமாவஂவ ஹமணாஜெவாஹமொஃ|| ஶெஷஶெஷ்யவீயநாஜிஆநயஜஸ்ஸநாதநஃ | ஜமகவ்யக்ருதி ஹாவொஜெ யஸ்ாஶக்தி ஶிதீயதெ || ஸ்ஜஜ்ஞாயஹ்ஜஹாவொ ஜஜதஉஜிஷ்யதெ | கவ்யாஹ தியஜாஜ்ஞா ஸ்ஜெஶ்வயம் வாஂஜஜ || விகார விரஹொவீயம் வக்ருதிகெவி ஜெஸஜா | ஸஹகாய நவெக்ஷாஜெ ஸவகாய வியளஹியா || தெஜஷ்ஷா மாணஂவாஹா ஸ்ஜஜகவெஜிநஃ | உதி வஙமாணாஹெஜ்தெ ஆநஸ் ஹுதயொஜாஃ || தஸ்ாந வாபிநீ ஶக்தி ஜெவீதஜயஜிநீ" தாஜிஹி ஙக்ஷீதஜாஜிஷா ஙக்ஷாகவி ஆநாஜிஸகஙமாணகூாவமஜாக வாராஷகாரகெவெ வரீதஜநவஸ்ாவா கிஞஸ்ாஜிதஜ"யாவகூாஉளதாஜெவ்வ்வர வஶதா ஶதஂஶஜநஸ்ரகூாஜீந க்ஞ்கூா ஹமவதிமாணாந வாஂஸ ஸாஙஹாந|கூயிஸ்ஜெகெவகாஜாநஜ்ஜிஜெதிவாராஸஙாகரணாக்ஷஜா நாஜெஹாக்தா ஹவதிபவயொராதுநிஹிஷா" ஜதக்தீதஙக்ஷ்ாஜி ஸ்வரநிவராஹகதயா நொக்தஹாவ ஜதிவஜந வாராஷாகாரகூ நிவராஹக வலெம் ஸகயா வெக்த ஶெரா ஜாவாஜாயதஂ விவ்ணொதி. (கஸஹ்ஸாஹாவெதஜாஜிநா) (வாராணவ ஸிஜஜிதி)

௨௭ || ஸ்வரூபவைபவம்'' என்றிப்புருஷகாரஸ்வபாவத்துக்கு ப்ரமாணம் நிரபேக்ஷவாக்யத்திலே சொன்னோம். இவற்றில் ஸ்வரூபஸ்வபாவமாவது பரஸ்வரூபனைப்போலே விலக்ஷணமான ப்ரதான்யத்தோடேகூட ஸங்கலசாதே பாரதந்த்ர்ய வ்யாபாரங்களான வாத்ஸல்யாதிகளதிசயித்து ''நநித்யாநபாயிநி, பிதேதிமதாகதா, நிர்தோஷா'' என்கையே ஸ்வபாவமாயிருக்கையும், வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே இவளை முன்னிட்டாலவன் மறுக்கமாட்டாதொழிகையும். இவ்வஸ்வரூப ஸ்வபாவத்தாலே யிவளைப்பற்றுவார்க்கு புருஷகாராந்தராபேக்ஷை

ஸா-டீ || வேக்ஷயாவிரபேக்ஷிதாம்ஸஸ்ய ப்ரமாணாவஹத்தக்ஷமந ஆவஸ்யக ப்ரதமாகையாலே அங்கேஸிக்ஷிதமானவிதுவுமிங்கேசொல்லக்குறையில்லை என்றுகருத்து. ஸ்வரூபஸ்வபாவாதிகளை இவற்றுக்குப்ரமாணமாக சொல்லக்கூடுமோ? ஸரண்யனுடையவஸ்வரூபஸ்வபாவம் ப்ரதாவோஷ்வகநிரூபகை கர்த்ருத்வஸ்வரூபமாகையாலும் ஸூசயிக்கிற வேதநன் ''ஸஹஸ்ரநாம'' மென்கிறபடியே புருஷகார ஸஹஸ்ரணாவி ப்ராவயிதாநஸ்வபாவனுகையாலும் பிராட்டியினுடைய புருஷகாரத்வம் நிர்வசநமன்றோ? ஸநாதநமும் ஸநாஷ்யேவதிகள்பக்கலிப்புருஷகாராவைபவம் காணுமையாலே ப்ரமாணமாகமாட்டாது, வொகுப்ரவிஷ்டியும் க்ஷேத்ரஸ்வபாவரான ப்ரஹ்மக்கள்பக்கல் புருஷகாரவைபவம் விபரீதமாகையால் ப்ரமாணமன்றுப்ரமாணாதிஸாஹவநயுடைய விஷ்ணுதநந்தரூபத்தியும் ஸங்கிதப்ரமாணஹாவே ஸ்ருதியும்வ்யாக்யாநஸாவைகளிலே ஒரிடத்திலும் காணோம், ஸ்ருதி ஸ்ரைமுனால் தத்ரூபகாஸ்வாபாவாக ஸ்ம்ருதியும் ப்ரமாணமன்று. ஆகையால் ப்ரமாணமாகவிவைகளை சொன்னது விரோதமன்றோ, ஆகையால் ஸூத்ரத்திலே ஸ்ரீக்கி புருஷகாரத்வவிவக்ஷை கூடுமோவென்ற விப்புருஷகாரா வைபவத்துக்கு இவைகள் ப்ரமாணமாகும்படி ஸ்வரூபஸ்வபாவாதி ஸ்வரூபங்களை ஸொயிச்கிறுர் (இவற்றிலிதாதிநா) ஸூசயிக்கிறவேதநர் ஸ்வஸ்வபாவராயாஸ்ரிதராயிருந்தாலும் இவர்களுடையவபராதத்தையுமீஸ்வரன் பொருத்து ஸ்வீகரிக்கும்படி பண்ணிவைக்கிற வாத்ஸல்யாதிஸயத்தையுடைய பிராட்டியினுடையவஸ்வரூபஸ்வபாவத்தாலுமீஸ்வரனிவள் சொன்னல் நிர்தயனாயிருந்தாலும் மறுக்கமாட்டாதவனுகையாலுமிவ்வஸ்வரூபஸ்வபாவம் ப்ரமாணமாகக்குறையில்லை என்று கருத்து. பிராட்டியைபுருஷகாரமாகப்பற்றுமிடத்தில்புருஷகாராந்தராபேக்ஷையால் ஸநவஸ்தை வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறுர் (இவ்வஸ்வரூபஸ்வபாவத்தாலேஇதி) ஸநாதநிரூபக ஸ்வபாவத்தாலே என்றபடி

ஜ௵ ‖ யுண்டா யநவஷைவாராது. சுநாஷ்டாநமாவது; வு ஹாஜவிஷய த்தில் வெஜாதிஸயத்தாலே வு திகூறிய விஷயத்திற்பிறந்த சிற்றத் தின் கனத்தைக்கண்டஞ்சுகவஞ்சினவு ஹாஜிகள் இவரை ஸரணமாகபற்றி இவள் முன்னிலையாக ஸ்ரீ நரஸிம்ஹாவனை ஸவெஷ்வாணைக்கிட்டி ஷோத்ரம் பண்ணினார்களென்று வாராணவு விஸம். "ஸீதாஃ வாவாதியஸா ராவணஸு ஜஹாவ்ருதம், ஸீதாஸஜக்ஷம் காகஸ்ஸ" இத்யாஜி களிலுங்கண்டுகொள்வது. லோகத்ருஷ்டியாவது, சுஜஃவாவஙிஜந த்தை சுவாயஹயஷை யுண்டானாலும் ராஜாக்கள் சுஜுங்களான வு ஸாஜநங்களாலே க்ஷிக்கக்காண்கை. இவ்வஷமும் "ஜதயஷ்க்ஷிய மெவஜெயிஜநஃ" என்கிற ஸ்லோகத்திலும் விவக்ஷிதம். ஶாஸ் க்ரியாவது, நம்மாழ்வார் முதலான வாவாயர்களுடைய "அகலகில்லேன்" முதலான பாசுரங்கள். இவற்றுக்கு ஜஷமான ஸக்தவிஶேஷ

ஸா-நீ ‖ (சிற்றத்தின் கனத்தை)(சிற்றம்) சீறுதல் கோவஸாரத்தை என்றபடி (ஸீதாவாவெதி) (கண்டுகொள்வதிதி) சுநாஷ்டாநஜிதிஶேஷஃ. இளையபெருமாளுடையவநாஷ்டாநமென்றபடி. (ராஜாக்களிதி) க்ருஷ ஸஹாவன்றிக்கே ரஜகராய் காருணிகரான ராஜாக்கள் சுதஃவாஙு ஸம்பந்தஜாத்தையே பத்தாசாகக்கொண்டு சுநவிஷயத்தில்போலே யன்றிக்கே சுஜுவரஜத்தாலே க்ஷிக்கக்காண்கையால் லோகத்ருஷ்டியும் வுஜாணதஜை என்றபடி. இப்வுஜாணங்களில் லோகத்ருஷ்டி ஸ்ரீவிஷயை யல்லாமைபாலே ஸ்ரீவாஷகாஙத்துக்கு வுஜாணமாமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஜதஙிதி) ஹெஜதஃ லக்ஷ்ய யயா ஜெயிஜஜநஃ ஜாஜதா தவ உயித உதியயா ராஜம் வஸ்தி, தயா தெ தவஷாவாவயம் குகுஜெகம்கய ஸாஹிநிவிஷ்ஜநோஹிஃ ஹஸிம்ஹவதி ஸம்பந்தய உருஷ்ட்ரா வஶெஜ சுஹிஶஷெஜ வஙிவாஙானு வஙிவஸ்ராஜிகம் ஹஜெஜ வ்ருஹஷ்டா ஹவெஜவ (நம்மாழ்வாரிதி) க்ருயாதிகஶாஸ்க்திஃ ஹ ஜ வுஜாஜஸம்ஹாவனையாலே ஸம்கிதவு ஜாணையாயிருந்தாலும் மயற்வறமதிநலமருளப்பெற்ற நம்மாழ்வார் முதலான வவெஷ்வாயர் ஸ யஜாமதவிஜ்ஞாநரானபடியாலே ஹ ஜவுஜாஜஸம்ஹாவனையில்லாமையால் வுஜாணதஜை என்றபடி. இப்படிப்பட்ட ஶாஸ்க்தியும் வளஷெயக்வாசுஸதஃ வுஜாணமாகமாட்டுமோவென்கிற ஸம்காவாஙணாயமிவற்றுக்கு ஜஷமானெதி (ஸக்தேதி) வஸ்ஜநஸாவாயாஜஹாவெஷி

ஸா-கா ‖ 'ஜாஜவ ஜநம் தஜருஷாநாஙவஸிம்ஹம்ஸாரோதஜஃ|வாஙக்ஷ த்ர்ஸியாஹெஜாஶாஙணம்ஸாதிகாமக்ஷிண' இத்யாஜிஜ்ருஷ்டிஃ (ஸக்தி விஶெஷத்யாஜி) "நிவஜெவீஜதாஙம் ஸ்ரீயஃவாஸயஜெக்ஷெ "விஶ்வவியெவிஷஜநாநக்ஷெஶ ஸாவ திஷ்டாலோகஸ்ஜெவீ, த்யாஜ்யா

ரூ || ரஞைவைகளானஶ்ருதிகளையுங்கண்டுகொள்வது. இவையடியாக வந்த ஸ்ம்ருதிகளாவன, "வாஉரி பரா வ்ராஜயியா ஶ்ருவிர்த்தி யதஶ்ரிய" இத்யாதிகளான பௌஷ்கராதி வாக்யங்கள். இப்படியிவ ளுக்கு ஸவெஶ்வரன் திருவடிகளில் வ்யக்தா வெஹாவ்ரணை விஷமாகையாலிங்கு மிவ்விஶேஷம் சொன்னவிடம். இப்படிவாராஷ காரஷதைதயுமாய் விநெவ்ய விஶேஷண முமாய்க்கொண்டு ஶ்ருயிக்கப்படும் "ஸ்வாப்லவம்ஸ்வாதந்த்ர்யம்,ஸ்வதஶ்ரீ ஸம்விஷொஸ்ஷவி" என்கிற ஶ்லோகங்களின்படியே சதிகத்யாதிகளுக்கு வ்யஹாதிகள்போலே

ஸா-நீ || வர்ஜநாவியஸம்ஜ்ஞிகளிலே "வம்ஶு ரம்வ ஹாஸா" மென்கிற வாக்யம்வ ரணமென்றபடி (இவையடியாகவிதி) வநதநீயஸ்வாஸ்வதி யும் வரணமென்றபடி. தத்நிரவணத்திலே ஶ்ரியவெஷராஷகாரஸ்வ விஷயத்தில் உத்தரவணத்திலே ஸ்ரீஶப்தம் வாராஷகாரஸ்வபரமாகா மலிருக்க விரவமாக வஶவவணத்திலேவாராஷகாரஸ்வபரதா ஸயந ரநாவிதமன்றோ, வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஉதி) இங்கும்உயத்தில் வசவவணத்திலுமென்றபடி. வசவவணஸ்ய ஶரண்யஸ்வபரஸ்வாக தவயக்தயா தவிவக்ஷா உவிதெதன்று கருத்து. இப்படி வசவவணஸ்ய ஸ்ரீஶப்தம் வாராஷகாரதயாஶ்ரு யணீயஸ்வ பரமாகில் ஶரஸ்வீகாரவ ஶரண்யாவஶேஷயிலே விஶேஷணதயா உதேஶ்யதாஜ்ஞாவநாஸம் வசவவணத்தில் ஸ்ரீஶப்தமென்று சொன்னது விரோயியாதோ, வாராஷகார தயா ஶ்ரியஸ் பரம்பரயோவயக்தவி ஶாநத்யவொதேஶ்யதை இல்லை யேஎன்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஉதி) ஸ்ரீமதெவாவிஶேஷணீய மென்கிறது ஸாரநந்தம் வாராஷகாரதயா ஶரண்யவிஶேஷண தயாவாஶ்ருயணீயஸ்வ பரமென்றுகருத்து. இப்படி "ஸ்ரீ மதே" என் கிறது விஶேஷணதயாவாஶ்ருயணீயஸ்வ பரமாகில் "ஶ்ரியமித" என்கி றதுஎன்சொல்லுகிறது விஶேஷணஸ்வஸயநாவைவிஶேஷ்யாஶ்ரிதஸ்வம் ஷிஷமன்றோ வென்று வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாப்லவம்ஸ்வாதந்த்ர்யதி)

ஸா-ஸா||ஶ்ருதயொஉ ஷட்வ்ராஃ "சுமெஷாவரிதாதம்பாவவாசா க்ஷவீமண" இத்யாதிஶ்ரூளநகாதீத்யாதிஶப்தாஸம். ஷக்த்யாஉபாயஸ்வவி ஶ்ருயதஉதி வ்யக்தமெத்வாவஶெயதித்யாஹ. (இப்படிஉதி) ஶ்ருயத உதிவ்யக்ததள ஷக்த்யாஹமவக ஸவோத்தரஸ்வா வாஉகஸ்வ ரவஶெய இதி ஸாம்வ்யதாயிகதித்யாஹ. (ஸ்வாப்லவதித்யாதி) வநவம் யாதொஸ்வ ஸ்வாதிஹாவரவ ஸம்பஸ்வ்ய திரிக்தாஶ்ருயாஶ்ருயீஹாவரவ ஸம்பஸ்வ வரஸ்வநாஸம்நக்ஷா ஸ்வஸ்வாதிஹாவ வரஸ்வந ஹமவஸ்வேஷஸ்வ தஸ்யதிரிக்த ஸவஶேஷிஸ்வஸ்ய நயொரெவ வ்யக்தெத்யா ரவஶெ

௨௬.॥ சுதிஶயகாரிணியாய்க்கொண்டுஸிஜொவாயத்தையாஶ்ரயித்திருக்கும், எல்லார்க்கும்ஸெவ்யையாய்ஸவெஶ்வரனை ஸெவித்திருக்குமென்று பொருளானபோது எல்லார்க்கும் ஸ்வாமிநியாய் "காஙக்ஷெவாஞா ஷொத்தஃ, ஶெஷிகெவாஞஜா" என்கிறபடியேயவனுக்கு ஶெஷமானநிலை சொல்லிற்றும். "ஜமஜஸஹஸ்மயதவாஜஸஶ்ரய" இத்யாதிகளிற்படியே எல்லா வஸ்துக்களாலு மாஶ்ரயிக்கப்பட்டு எல்லாத்தையுந்தானாஶ்ரயித்திருக்குமென்று பொருளானபோது நாரா யணாதி ஶப்தங்கள் ஸ்ரீயஃ பதிக்குச்சொல்லுங்கட்டளையை விஷ்ணு

ஸா-நீ॥'ஶ்ரீயதெ' என்கிறதுவிஶெஷணதயாஶ்ரயணீயத்வமென்கிற வக்ஷத்தில் "ஶ்ரீயதெ" இதிவஃயாஹாதிதிநாயெநவிஶெஷ்யஸம வதிஶயஸம்வாதகதயாஹமவதாஶ்ரிதத்வமென்று கருத்து. ஹெ வஜ்ரவதநெஹமவதஜ்ஞஸ்வரவ்யாஸ்வாதந்த்ர்ஶ்வரத்வநிஷ்ஷஸெ யெநிரவஸநிஃகாரணஸஃயெதவநித்யயொமவிஶெஷாகஸமவதிஸ தவதிவ் தீதயொமஹ்காயயொஜ்ஞஹவதிகதஃஸ்ஸங்கதிதாஹத ஸித்ஜிஸங்கவிஹவஃ ஊகமொவிஶெஷ்யஸ்ய ஐகம்க்கவிஹவஃவிஶெஷண ஜஸிகதஃ விஶெஷணதயா ஶஸ்வராஙமதத்வாககாஶ்ரதிரவி காரணவாக்யாதிஷு வ்யமஜாஹியத்ஜஇதி ஶ்லொகாஸஃ. ஸ்வதஶ்ரீஸ விஷ்ணொஸ்ஜஸிஹெஶ்ரீஃகா விஷ்ணொஃ ஸெவயெவ விஶெஷணஹத ஸஜஸவ ஶெஷகாஜெவ விஶெஷணஹத கவதாயத்தஸஜ்ஜிககெ வி வஷமவாநவ்யாயிந விஹவவவம் தத்ஜஷாஙஜாஹ.(ஸ்வயா தீவ்யாஜதி) ஸ்வஷம் ஸ்ரீஶப்தம் பஹுவ்ரீஹிஸமான வ்யாஷ காரக்க வாகில் பெரியமுதலியார் ஸ்ரீஶப்தத்தை காஙக்ஷெவாஞா ஷொத்த இதி ஶ்லொகெ ஹமவஷெக்கவரமாயும் விஹதிதயஶெஷி க்கவரமாயும் "ஜகதஜஸஹஸ்மயதவாமஹஸஶ்ரய"யென்கிற ஶ்லொகத்திலே ஸவஸ்வாஶ்ரயக்க வ்யாவகக்க நியந்த்ருக்க வரமாயுமருளிச்செய்கிறது விரொயியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருக்கும் ஸெவ்யா யாஜதி) ஶ்ரியாத குஶ்ரயணாஸமாயும் ஸெவாஸமுமானபடி யாலே "ஶ்ரீயதெவாவிமெளிஸ்ரயதெவரஞ்வத"மென்கிற வ்யுத்பத்தியிலே தானே நாநாயொஜநை யுண்டாகையாலே யொஜநா விஶெஷ ஸிகாஸங்களை தத்தீகரணங்களிலே ஆளவந்தார் ஸாயித்ததுவிரஜமன்னென்றுகருத்து. ஆனாலாளவந்தாரருளிச்செய்த விஹதிதயஶெஷிக்காஶ்ரயக்க வ்யாவகக்காதயஸங்களை அவர்ஸம்வ்

ஸா-கா॥யெஜத்யவிஸாம்வ தாயிகஜித்யாஹ.(எல்லாருக்குமித்யாதிநா) ஸ்ரீஶப்தஸ்யாஶ்ரயாஶ்ரயீ ஹாவவரக்கவெநவ நாராயணஶப்ததாஜ்யா ஸங்க ஜவ்யநாஸங்கய ஜித்யவி ஸாம்வ தாயிகஜித்யாஹ. (ஜகதஜ

௨௦ ॥ வதிக்குஞ்சொல்லிற்றும். ஶ்ரீபாஷ்யகாரரும் "பகவந்நாராயண" என்கிறநேரிலே "பகவதீம் ஶ்ரியம்" என்றருளிச்செய்தார். "ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி" என்கிற வ்யுத்பத்திகளில் ஸாபராதரான வடியோங்களை ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுத்தருள வேணுமென்றிப்புடைகளிலே ஆஶ்ரிதருடைய ஆர்த்தத்வநியைக்கேட்டு ஸர்வேஶ்வரனுக்கு விண்ணப்பம்செய்து இவர்களுடைய ஆர்த்தியைஶமிப்பிக்குமென்றதாம். இப்படி வாக்யகாரஸூத்ரத்தைச்சொல்லுகிற

ஸா.நீ॥ ப்ராமாணிகவேதார்த்தவிவரணம்பண்ணுகிறஶ்ரீபாஷ்யகாரர்சொல்லாமல் வாக்யகாரவசனத்தை ஆதரித்துச்சொல்லுவானேன் என்றவருளிச்செய்கிறார் (பாஷ்யகாரருமிதி) (நேரிலே) ஸ்தானத்திலே "பகவதீம் ஶ்ரிய" மென்கிறவிடத்திலே பகவந்நாராயண ஶப்தார்த்தங்களெல்லாம் சொல்லப்பட்டதென்றுகருத்து. ஆனாலும் "ஶ்ரீயதே ஶ்ரயதே" என்கிற வ்யுத்பத்திகூடினாலும் "ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி" என்கிறவ்யுத்பத்திகூடுமோ, ஸர்வஜ்ஞையான பிராட்டிக்குக்கேட்கவேண்டியதில்லையே, 'ஶ்ராவயதி' என்கிறதும் ஆஶ்ரிதர்பக்கலிலே ப்ரத்யக்ஷஸித்தம் ஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரன் திறத்திலும் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநார்த்தமான ஶ்ராவணம் ஸித்தமன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஶ்ருணோதீத்யாதிநா) ப்ரகாரத்ரயேண ஆனாலும் ப்ரவிஷ்டவுக்கு நிஶ்சயமாக நினைத்தபோது ஸர்வேஶ்வரனை ஶரணவரணம்பண்ணும்போது நித்யமாக வாக்யகாரஸம்பந்தமே ப்ரகடிதமாகையால் காகுவிஸ்வரமாக ஆஶ்ரிதார்த்தத்வநியைக் கேட்கையுமீஶ்வரனை கேட்பிக்கையும் ப்ரஸ்தாவஸங்கதமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியிதி) காகுவிஸ்வரார்த்தத்வநிஶ்ரவணஶ்ராவண ரூபவ வாக்யகாரஸூத்ரஸித்தாந்த ஸம்ப்ரதாயவாக்ய காரகவசனமென்றபடி. இந்தவ்யுத்பத்தி "ஶ்ருணோதி ஹஸ்தார்த்தவசம் ஶ்ராவயதீஶ்வரம்" என்கிற வசநாநுகுணமென்று கருத்து. "ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி" என்கிறவ்யுத்பத்தியில் ஶ்ரவணம் வேதநவாக்யார்த்தமென்றும் ஶ்ராவணம்வேதநார்த்தமன்றிக்கேஸம்ஸ்காரார்த்த மென்கிறது விருத்தமன்றோ, ஸர்வவ்யுத்பத்தியாலே வாக்யகார

ஸா-கா ॥ ஸ்வஶக்த்யாதிநா) ஸ்வோக்தார்த்தஸ்ய பாஷ்யகார ஸம்மதிமாஹ. (பாஷ்யகாரருமித்யாதிநா) பகவம் ஶ்ரியமித்யுதாஹரணிவ்யுத்பத்தி விவக்ஷிதகதயேதி பகவந்ஶ்ரியமித்யுதாஹரணிவ்யுத்பத்திவிவக்ஷிதகதயேதி வ்யுத்பத்திவிவக்ஷிதகதயேதி வேதநவாதநேகார்த்தகதவசநார்த்தம் ஶ்ருணோதீஶ்ராவயதீதி வ்யுத்பத்தாவபி கதயேதி வேதநாதநேகார்த்தகம் தத்ராபி வாக்யகாரஸ்ய ஜ்ஞாபநம் ப்ரயோஜநமிதி வேதாந்தவிதக்ஷாஹ. (ஶ்ருணோதீத்யாதிநா) வசனம் வ்யுத்பத்தி ப்ரத்யக்ஷஸ்ய வாக்யகார ஜ்ஞாபகஸ்ய ஶ்ரோதவ்யா

ச௦ || விதுக்கும் வாஸகாரஸாவத்திலேநோக்கு. "ஜந்தூநாம்ஸ்கலம் யே வ வருணாயணம் | உஜ்ஜீவ்ருஜீஹம்செவி ஸம்ஸாராண்ஸ யெவதாநு, சூந்யஸம்ஸ்வாவரோயக்ஷ" இத்யாதிகளை யவன்பக்கலிலே கேட்டு "ஸ்ரணாவா வஹிதஃகாதெ யதேவக்ஷ்யா ஜீஹம்ஹிதம் | வாரணவிக்ஷயா நித்யம் ஸம்ரக்ஷ்யஸ்ரணாமதஃ" என்று சுவொ தத்தை சுவொதி கேட்பித்தாற்போலே சுவஸரத்திலே கேட்பிக்கு மென்னவுமாம். ஸவெஸ்ரன் பக்கலிலே வொகஹிதத்தைக்கேட்டு "ஜிதஃளவயிகம்கதா" இத்யாதிகளிற்படியே விபரீதரையுங்கூட

ஸா-நீ|| க்ஷம் விஜிக்கையால் வாநஸ்திஜி வ்யெஸயன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்(ஜந்தூநாம்ஸ்கலிதி)அவன்பக்கலிலேகேட்டுசுவஸரத் திலே அவனைத்தானே கேழ்ப்பிக்குமென்றதாகையால் வெரவ்ய மில்லை என்று கருத்து. ஜந்தூநாம்ஸ்கலம் ஜவ்யம் வராயணவாயம் யெ வ வருணெ, தாநஹம் ஸ்வயெவ உவாயாஜூரஸ்ாந நிவிஷ்டா ஸூக்ஷ்வா ஸம்ஸாராத்ஜீஷ்யாதி என்கை. வதியாயிருக்கிறவிவள் ஹதாவினிடத்தில் நின்றும் கேட்டவஸத்தைத்தானே ஹதாவை கேழ்ப்பிக்கை உசிதமோவென்கிற ஸங்காவாரணாஸம் "ஸ்ணா வாவஹிதஃகாதெ" இத்யாதிகம் நம் ஹதாவுக்கு ஸரணாமதவஸம ரக்ஷணரவ வரஜயஹாரவியாலே சுதந்ர வ்யாஸாஹநா ஸமாகக்கேழ்ப்பிக்கை உசிதந்தானென்றுகருத்து. ஸரணாமதவஸம ரக்ஷணத்தை ஸ்ரஸ்ரனிடத்தில் நின்றும்கேட்டு ஹக்ஷவிஷயத்தில்கேழ் ப்பிக்கை திய்மாதி ஸவஸாயாரணமானபடியாலே பிருட்டிக்கத்ய ஜொக்ஷூவஹமன்றேஎன்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸவெஸ்ரனிதி) "ஜிதஃளவயிகம் கதம் ராஜஃ ஸ்ாநம் வரிவ்ருதா | வயஜாநிவ்ருதா வொரக்ஷயாஸள வாராஷஷஹஃ" சுஸ்யாஸஃ — ஹொரந்யஸம் ஸராவண ஸ்ாநம் வரிவ்ருதா சூகாங்க்ஷதா க்ஷயா கிஞ் வொ ரம் வயம் ஜரணாஞநிவ்ருதா க்ஷயா வாராஷஷஹஃ சுஸள ராஜஃ ஜிதம் கதம் வெஷம் விஹாய ஸ்ரீ தங்கதளவயிகம் யாக்ஷ்ஜிதி. ஆகையால் ஸதவிஷயெவி ஹிதாவரணாநாஹ வெஹக ஸ்வஹா வாயா சுத்ஜா திஸயொ வ்யாஜிதஃஎன்றுகருத்து. ஸ்ராவயதிக்கிஞ்ஜீ தவெதந சுகக்ஷமும் வாயிதமன்றென்று ஸூஜிதம். ஆனாலும் "ஸ்ணாதி நிவியாநொரஷாநு ஸ்ரீணாதிவமணெஜஸ" என்கிற வ்யவஹதி கூடுமோ? அப்போ வெதுவஸிகர்களுக்கும் ஸகவொஷ ங்களைப்போக்கவெண்டாவோ, விரோயிகளுக்கும் முணவரிவாகத் தை உண்டாக்க வஸமியாதோ, உவாயாயிகாரிகளுக்கும் சூவெதா வாயருக்குமென்று ஔவித்யாஜீஹரிக்கிறதென் றிலப்போ ஸவ்ஷா

௩௦|| கேட்பிக்குமென்னவுமாம். "ஶரணாதிநிவீர்யாநுஷோஷாநு" என்று வ்யக்தியானபோது "ஶக்த்யாஸஹஹர்ஷிகெஸோஜெவ்யாகாருண்ய ரூவயா| ரக்ஷகஸ்வஷுவிஸாஜெவெதாஜெவிவமீயதெ" என்றும், "வேரிமாருதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கு" மென்றுஞ்சொல்லுகிற படியேஉபாயாதிகாரிகளுக்கு விரோயிகளான கஷ்டாதிகளைக்கழிக்கு மென்றதாம். "ஶ்ரீணாதிவ ஶரணெஜஷ்மக" என்று நிருக்தியில் தன் காருண்யாதி ஶணங்களாலே "நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு,, ஊதாதிகளிற்படியெ ஸூரிதர்க்கு கெஸ்கயஷ

ஸா-நீ|| நிஷ நிவதஷ்கஸ்வஸவெஷ்ஷ வ்யாவகஸ்வம்ஶரணானுக்குசொல் லுகிறதுவிரோயியாதோ,வென்றவருளிச்செய்கிறர் (ஶரணாதீத்யாதி யால்) "ஶக்த்யாஸஹ" என்றும் "நின்திருவருளு"மென்றும் வ்யா ணாவாதாநத்தாலே வதீஸாஹிதெத்யெநவாஸ்ரீ த ஸவஷ்ஜொஷ நிவதஷ்கஸ்வ ஸவெஷ்ஷ வ்யாவகஸ்வாதி களென்று கருத்து, ஶக்த்யா ஸஹ தாம் விநா ஶரவதொவி ரக்ஷகஸ்ம்நாஸ்தீதி ஶாவ:. ஸவஷ் விஸாஜெ ஊம்த்யவிஸாம்தாதிஹெதெந வதாவிஷ்யெவி விஸாம்தெ என்கை, உபாய விரோயிகளான கஷ்டாதிகளைக் கழிக்குமென்று சொல்லாதே உபாயாதிகாரிகளுக்கு விரோயிகளான வென்று நிதெஷஶத்தாலே பிருட்டிக்கு உபாயவிரோயி வ்யாவ்திவிரோயி ஸஊவாவ நிவதஷ்கஸ்வா தோற்றுகிறது. (வேரி) பரிமளம் (மாருத) விஹீனமாகாத ஸதாஸஶாயமான (பூமேல்) கமலகஸஸஊவஸி (இருப்பாள்) வஸியாநிர்க்கிற பெரியபிருட்டி (வினைதீர்க்கும்) ஸூரித ருடைய ஸஊஸ்வாவத்தையும் (தீர்க்கும்) நிவதிப்பிக்குமென்கை. (நின்திருவருளும்) தேவரீருடைய ஸ்ரீஸூக்தியெயும் பங்கயத்தாள் திரு வருளும் பஂகஜத்திலே வஸிக்கிறவள் பங்கயத்தாள் பிருட்டியினுடைய திருவருளும் ஸ்ரீஸூக்தியெயுங்கொண்டு உபயோ: காருண்யாவாய கெவநாவஸாவ்ய நின்கோயில் தவதிவ்ய விமாநாதள(சீத்து)திருவலகு சீத்து வதஊவஶக்தி தகெஸ்கயங்களை பண்ணிஎன்கை. இப்படி யானல்ஸ்ரீதக்வத்தைவெதம்வயெணநிருபிக்கவந்தவாளவந்தாரும்

ஸாகா||ஸ்ரீணாதிஶரணாதீதிவ்யக்தெத்யாநிஷ நிவ்யக்திவஷெ கெ ஷவ்யாவகஸ்வஜாவகதயோபாயஸ்வஜாவகஸ்வம்ஸவ்யாணஊஹ(ஶர ணாதீத்யாதிநா) (வேறிமாராதேத்யாதி) வஸிஊஜஶரநவ்ஸ்வாரஹிதவா ஷொவஸிஷ்டிதாயக்ஷீ: வ்யாவ்திவிரோயிவாவம்நிவதஷ்யெதித்யஷ்:. (நின்திருவருளுமித்யாதி) ஸ்வக்ரவயாஶக்த்யா: க்ரவயாவ ஶரவதஸ்வ ஸவஷ்வியகெஸ்கயம் க்ரகெவத்யஷ்:. உக்தாஸஷ்வஸ்ய ஸவஷ்வஸ்ய யாஊநாயஷ் ஸ்ராரகாஸ்யாம் ஸஷிதஸ்வ வதஶஷ்நவ்யாஜெந

ஜ௰||வய-ம் தகுணவஸிவாகத்தையுண்டாக்குமென்றதாம். இவ்வ்ருத்திகளெல்லாத்தாலுமுள்ள வைஷவத்தைக் கணிசித்து ,,ஸ்ரீர்நிதே வசநாஜதே ஹகவதி ஹ்ரீஜ்ஜ: க்ஷயம் க்வாம் வயா,, என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்தார். ஹட்டரும்நிரவாயிகஜம் ஹஷக்வத்தைநினைத்து "ஸ்ரீரவஸியத:,, என்றார். இவ்வக்ஷங்களில்ஸம்ஸ்ரனுடையவ்வுபாயஹாவத்துக்கு வயக்தங்களானவை வஷிவ்வணத்திலும் வ்ராவ்ருதைக் குவயக்தமானவை யுத்தரவணத்திலுமநுஸந்தேயங்கள். || * || ஸ்வாஜ்ரவாய

ஸா-நீ||ஹட்டரும் வதுஸ்லோகியிலும்ஸ்ரீகுணரத்நகோஸத்திலும்ஷஷ்டிய வ்ருத்திவிஸாக்ஷங்களைச் சொல்லாமலிருக்க வஸாம்வ்ரதாயிகமாக வித்தனையக்ஷம் ஸ்ரீஸூக்தத்துக்கு சொல்லப்போமோ வென்றவருளிச் செய்கிறார் (இவ்வ்ருத்திகளெல்லாத்தாலும் ஐத்ராதிநா) (ஸ்ரீரவஸியத: என்றார்களித்ருஜெந) ஆனால் ஸ்ரீஸூக்தம் நாராயணஸப்தத்ருமாக வநதை க்ஷ்ராண குண வதிவாதகமான படியாலே கநுஷ்டாந காமத்திலேஸ்ரீஸூக்த்திலே தாவக்ஷங்களை விதிக்கையஸக்யமன்றோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வக்ஷங்களிதி) உவாயக்வாவ யக்தங்கள்'வாரஷகாரக்வாநிஷ் நிவதக்கக்வஷ வ்ராவகக்வாதிகள் வ்ராவ்ருதைக்கி உவயக்தங்கள், உஹயவிஹஜதி ஸெஷிக்வாதிஸயகா க்வாதிகள் இங்கு ஸம்ஸ்ரனுடைய க்ஷுபாயஹாவத்துக்குஎன்கையாலே பிருட்டிக்கி உவாயக்வமில்லைஎன்று ஸங்கிக்க க்கூடாது அப்போ வ்ராவ்ருதைக்கி உவயக்தமானவை என்கையாலே வ்ராவ்ருதையுமில்லையாக வ்ரஸங்கிக்குமாகையால் ஸ்ரீவிஸிஷ்டவைஸ்வ ஸம்ஸ்ரதயா உவாயக்வாதஜெயக்வாது விஸிஷ்டஸ்ரனுடைய வுவாயஹாவத்துக்கு உவயக்தமானவை என்றே க்ஷங்கொள்ளவேணும், ஆனாலும் நாராயணன் ஸரண்யனாம்போது ஸ்ரீவிஸிஷ்டனாயிருக்குமென்கைக் காக வஷிவணத்தில்ஸ்ரீஜ்ஞமென்றுசொன்னதுகூடுமோ, "ஜகார ஸதயொதக்ரவஸ" என்கிறபடியே ஸ்ர௰வஸஜவணொதேஸ்க்வமிருந்தாலும்ஸ்ரீக்கி ஹரஸ்வணொதேஸ்க்வமில்லையேஎன்றவருளிச்

ஸா-கா||க௰ட்ஸ்யஸம்வ தாயஸிஜக்வஜாஹ (இவ்வ்ருத்திகளித்ராதிநா) உக்வ்ருத்திஹிரவமஹதேஷுகுணேஷு வாத்ஸல்ய ஸளஸீல்யஸளஹாதக்ஜாதக்வாஜவ காருண்ய வாத்ஸல்யாதி நிவதக்கக்வஹிதோவ தெஷ்ய்க்வ விஷயிநிவதக்கக்வாதவாயவர வசீவணெநு ஸந்தேயாநி. வ்ராவ்ருக்வோவயக்தாநிஸ்வதாதிஸயிதஸ்ராவ்ருதிஸயா வஹக்வ ததவயக்தாதிஸயவக்வ ஸவஸெஷிக்வ ஹகவச்செஷக்வ ஸவரவஸ்யஸவியகெங்கய்ய திஸம்பம்யிக்வாநீருத்தரவணெநுஸந்தேயாநீத்யாஹ (இவ்வக்ஷங்களிலித்ராதிநா) வசவஹஹரவஜ

ஸ॥ ஏதேந ஶ்ரியஸ்ஸர்வாதிஶேஷணே | ப்ரதிபத்தி ஸம்பந்தாச் ச்ரீமா ஞ்நிரபேக்ஷகோஷ்டாம் ॥ * ॥ "ஸ்ரீமாந்" என்று பொதுவிலே சொன்னாலும் ப்ரகரணாநுஸாரத்தாலே இங்கு ஶ்ரிய:பதியென்றபடி. ஸாமாந்யமாக

ஸா-ஸ்வா॥ செய்கிறார் (ஸ்வாமீதி) (ஸ்ரீமாந்) ஶ்ரீவிஶிஷ்டஸ்ஸ்வாமீ ஸர்வஸ்வாமித்வேந ப்ரதிஸம்பந்தீ ஶ்ரீமாநுபாயஸ்ஸ ஸர்வஸேவ்யத்வேந ப்ரதிஸம்பந்தீ ஶ்ரீமாநுபேயஸ்ஸ ஏவ ஸர்வஶேஷித்வேந ப்ரதிஸம்பந்தீ ப்ரதிபத்தி: க்ரியதாமிதி தத்ர உக்தம் நிரபேக்ஷோபாயேதி ஏதந்நிரபேக்ஷைக விஶேஷணத்வம். இப்படிவஸ்துவை ப்ரயோஜ்ய ஸாமாந்யாதி ஶப்தத்தாலே பூர்வோக்தாகாரத்வம் விஶிக்கிறதென்றும் ஶேஷாஸேஷ ஸாரத்வ நிர்ணாயக ஸ்ரீவல்லப ஸ்ரீதனாயம் ப்ரயோகம் ஸ்ரீமானென்றும் சொன்னது கூடுமோ, ஸ்ரீமானென்றும் ஸாமாந்யமாக நிற்கையாலே பதிவத்பத்ந்யாதி விஶிக்க ப்ரகாஶமில்லையே என்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸ்ரீமானென்றுமிதி) ப்ரகரணாநுஸாரத்தாலே ஸ்வாஸ்த: பதித்வாதிஶேஷ வாசக நாராயண பதஸமபிவ்யாஹார ரூப ப்ரகரணாநுஸாரத்தாலே என்றபடி. இங்கு நாராயண பதஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே ஶ்ரீபதியென்னவும்சொல்லப்போமோ, ஸ்ரீ ஸ்வதந்த்ரை என்றும் ஸஹதர்மிணீ என்றும் சிலவிஶேஷங்கள் சொல்லவில்லையோ, லக்ஷ்மீ நாராயணாளுக்கு ப்ரஸம்ப்ரயோகத்தாலே தாம்பத்யமும் பதிபத்நீபாவமுங் கண்டாலன்றோ, இப்படி ஸ்ரீமத்வத்துக்கமும் நிர்ணயிக்கலாவது என்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸாமாந்யமாகவிதி) "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" என்று உபநிஷத் வாக்யத்திலே ப்ரதிரேக நிர்தேஶத்தாலே தாம்பத்யமும் பதிபத்நீஸம்பந்தமும் சொல்லித்தென்றுகருத்து. ஶ்ருதியாலே என்று சொல்லாதே ஶ்ருதிவாக்யத்தாலே என்கையாலே ப்ரகரணப்ராபல்யம் ஸூசிதம்ஆனாலும் 'ஶ்ரியதேஸர்வம்' என்று ஸ்வதஸ்ஸ்ரீஶப்தம் விஶேஷண

ஸாகா॥ பத்நீவ பதிஸம்பந்தாதிவஸ்துவிஶிஷ்டத்வாத் (ஸ்வாமீ இத்யாதிநா) நிரபேக்ஷோபாயம் ஸர்வஸ்வாமி ஸர்வஶேஷிணே ஸ்ரீமாநுஸ்வாமீ உபாய: ஸேவ்யஸ்ஸ்வ ப்ரதிஸம்பந்தீ ப்ரதிஜதத்வாய:. யதாஶேஷகாநுஸாரா நர ஸ்வ ஸர்வஸ்வஸேவ்யணே ஶ்ரீமாநுஸ்வாமீ ப்ரதிஸம்பந்தீ யதாவதஸேவ்ய ஸர்வஶேஷிணே ஶ்ரீமாநுபேய: ப்ரதிஸம்பந்தீ ததா ஸர்வஶேஷிணே ஶ்ரீமாநுபாயஸ்ததா ப்ரதிஸம்பந்தீ நிரபேக்ஷ்ய திஜதத்வம். அதஏவ ஶ்ரீஶப்தாந்தர்யாமிநா "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" இதி ஶ்ருதி ஸாமாநாதிகரண்யேநாவிஷ்டா பத்நீ" த்யாத்யாநுஸந்தாநம் யாஜ்ஞவல்க்ய ரூபேண ஸம்பந்தேநாத்ரோக்தம். (ஸ்ரீமாநித்யாதிநா) ஸம்பத்தம் ஶ்ரீமத்த்வம் ப்ரதிஸம்பாதயேத் ஏதேநோக்தம் ஸமஸ்தவாக்ய ஸாமாந்யாஸ்ஸ்வாமித்வாதிவத் கீ

ஸ்ரீத்தோற்றினஸம்பந்தப்ரதிபத்தாலேவிசேஷிதம். ஸர்வருக்கு மாச்ரயணீயையாய் ஜகந்நாதாவான விவளுக்குபதியென்னவேபரத்வமும் ஸௌலப்யமுந்தோற்றும். இங்குபிராட்டியை விசேஷித்தெடுக்கையாலே நாரசப்தார்த்தங்களான வஸ்துக்களிற் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தியும் விசேஷணமாக நிர்தேசிக்கையாலே யதாவஸ்தாணம்பதி

ஸா-ஸ்ரீஸ்வபதி"இத்யாதிகளிலேயும்ஸம்பந்தகவாதிஸம்பந்தங்களும் சொல்லாநிற்க பதியென்னேகார்த்தியா நியமத்துக்குநியாமகமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(ஸர்வருக்குமிதி) பரத்வஸௌலப்யாப்யாஸர்வ ஸமாச்ரயணீயாயா கநக்ருதெஹக ஸ்வபாவதயா ஜகந்நாதாஸ்யாம்பதிரித்யுக்தெ தத்வீஸ்வயொவ்யாவ்ருத்தாதிதி ந்யாயெநபரத்வ ஸௌலப்யவிதியென்று கருத்து. ஆனாலுமிங்கு"ஸ்ரீமாநெ"ன்றுசொல்ல வேணுமோ, நாராயண சப்தத்திலேதானே "நரஸம்பந்தி நோ நாராஃ" என்றும் "நாராணாமயநம்" என்றும் வ்யுத்பத்தியாலேத் தாலே நாரசப்தார்த்தையான பிராட்டிக்கும் ஸ்தாணஸம்பந்த விசேஷம் ஸித்திக்கையாலே ஸ்ரீசப்தம் வ்யர்த்தமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்கிதி) வஸ்த்வந்தர வ்யாவ்ருத்தி ப்ரயோஜநகத்வாத்ஸப்ரயோஜந மென்று கருத்து. பதிவாராயம் மென்றேதாவ நாதஸ்யமே வெதநாவெதந ஸாதாரணமோ வாராயம் மென்று சங்கா ஸ்யாத் தஸாரணார்த்தம் யதாவஸ்தாணமிதி "ஸர்வ ஸாநந்தரதியெந வைதாயதம் வாராயம்" மென்று கருத்து. ஆனாலும் "ஸுஜநிதா ஸ்வஸாஸாநிதயொமெதிமாயநெ| ஸம் ஸமெருஷ்விவக்ஷாயாம் ஹவதி ஸதம்பாஹ்யஃ" என்கிறபடியே யந வாநு, ஸஹதிகம்களஸமாயஷ்தாநு, பஞ்சிநு, ப்ரஹ்மாவாநு, வீய வாநு, ஸ்பிகொ ரக்ஷிவாநு, பவுதொவஸிநு இத்யாதள யதா க்ருஸ்தஃ பஹுவ்ரீஹ்யாதி விசேஷிதத்தஸ்தாணஸித்தம்பந்தா ஸ்யகஸ்ய உபநாதிங்கோத வர்ணம் விவக்ஷிதமென்று சங்கித்து

ஸா-கா||ஸம்பந்த பரத்வவிவக்ஷயெத்யுபரயொணாஹ(ஸர்வருக்கு மித்யாதி)"ஸ்ரீயம்வாஸயெகௌஷ்டம் வஸ்ரீமிநீம்" நிதெ்யவெஷாஜகந்நாதெத்யாதிநா ஸாத்யத்ஸவிஸிதிஹாவஃ. நகேவலம்ப்ராணாதெவஸாதுக்காவஹஸ் ஸதெ நாரசப்தொவாச்யாயா அபி தஸ்யாஃ ப்ரயுக்தநாதவி ஸிஜதித்யாஹ. (இங்கு பிராட்டியைஇத்யாதிநா) நநு நநிதயொமம ஸதாவ் ஜ்ஞாவயித்ருத்வம் கநெகார்த்தெவந நித்யொம பெயநெந் தெநயத்யா ஹாவாதித்யுதாவெக்ஷா ஸஸ காமஸாச்ரயணொவயக்தா ப்ருயுக்திஸியவஸாநாக "தயா ஆக்ஷ்யா ஸ்ரவவளு வகெக்ஷ்ய ஸ்ருணஸமாஹிதஃ | ம்ணதஸ்வஸரீவெண

ரதி|| வாராஸ-ந்ருமம்ஸம்விதம்."ஹரிநிநாவுர்ஸம்ஸாஸாநிதுயொமெதிஸாயநெ | ஸம்ஸமெடஷ்ட விவக்ஷாயாம் ஹவதிரதாவாரய:" என்றநெகாஸமாயிருந்ததேயாகிலும் இங்கு ரதாவ் உவயொமவிமெஷத்தாலேவ்யரணவிஜமான நிதுயொமத்தைச்சொல்லுகிறது. விமுஹத்தில் ஹுவய-ரவஷயிலுமுள்பட "க்ருஷ்ணஜிநெநவஸம் வ்யண்ணு வயஸ்ரவக்ஷ்யூராஜயாம்" என்னும்படியிறே நிதுயொம

ஸா-நீ || உதூரமருளிச்செய்கிறார்.(ஹரிநிதி)(உவயொமெதி)ஸாவராயனுக்கு நினைத்தபோதாஸ்ரயிக்கைக்குறுப்பான நிதுயொமத்தைச் சொல்லுகிறதென்றபடி.(வரணெதி)."நிதெுவெஷா ஜமநூதா விஷ்ணோ:ஸ்ரீரநபாயிநீ" தூாதி. இங்கு "ஸ்ரீரநெ"ன்று ஸூஸவத்துக்கு நிதுயொமத்தை சொல்லவந்ததன்று, கிம்தூ வ்யரணாம்தராநூஸாரத்தாலே வதிவதீஹாவெந நிதுயொமத்தைச்சொல்லுகிறது. வதீக்வஸெுவ வாராஷகாரகாயாவெக்ஷிதகாகவதீக்வம் வதிஜஞ மெஷமெஷிஹாவாருவஹீஜ வரம்ஸ்வரஹீகெவகாஜ ஜம்மவிஸிஷ்டவிமுஹவிமெஷமாஜிவரதாருஸவிமுஹஸூ்ஷி ய: ஹமவதி நிதுயொமொநாவவுநீ:. ராரருவதாரெஷா விஸ்லெஷரஸநாக என்குற ஸம்கையிலருளிச்செய்கிறார் (விமுஹத்திலிதி) விஸ்லெஷம் யொகாஹிநயரது மென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸ்ரீரநென்று பிராட்டிக்கி விமெஷணதயா நிதெ-ஸங்கூடாது, பிராட்டி வ்யக்திவிமெஷணமென்றால் கீதிஸ்ரீவக்ஷ.நாரீணாமென்றும் பூவில்வாழ் மகளாயென்றும் ரகஷ்டீயவு தூயநிரவெக்ஷ ஸாரநாயிகாரணும் கூடாது. கவ்யக்திஜெயென்றில் ஸ்ரீரநென்று தகவ்ஸாவெக்ஷ ஸாரநாயிகாரணும் கூடாது. ஆகையால் பிராட்டி ஸூதஜெ யன்றோவென்று காருஹீஸம்கையையநாவதித்து வரிஹரிக்கிறார்.

ஸா-கா|| வ்யாஷிஸாயாஜரீரதா||யமாஜாஜமசுயாவதம்ஸாஸமெணஸவஹாவத:| தயாவ்யாவதிரம்ஸவடம்நியம்தூவதயெஸரீ||யயாயாவஸா வ்யாவா தயாவ்யாவொஹரீஸ்வர:"விஷ்ணோஸ்ஸ்ரீரநவாயிநீ" தூாருா நாமணுரதூ நிதுயொம ஸவாஸஜதூாஹ (ஹரிநிதூாதிநா) ஸவம் ஸூஸவா வ்யக்திஜிாக்கா விமுஹா வ்யக் ஸிஜிரவிஸவ்ர ர.ணரஹ. (விமுஹத்திலிதூாதிநா) ஈநெவம் ஸதி ரதாவஜெந ஸாரநாயிகாரணு ரவ்யக்திஜம் வாயெத ரதாவநவெக்ஷஸாரநாயிகாரணும் வ்யக்திஜிரவ் வாயெதெதிஸம்கெகநாவரநு வ்யக்திஜ வ்யக்திநீரதாவாவெக்ஷகவ நிரவெக்ஷகவ வயொஜிகெதயொவஸுவிவாராககிஷா விவக்ஷயாவா ஸூதாவாவிமெஷணரது வாஜிகவ தரஹாவாவெவ ரதாவாவெக்ஷகவ நிரவெ:க்ஷகவவுயொஜகா

உ௰ || மிருப்பது. ஸ்வரூபஸ்வபாவத்து "ஸ்ரீமாந்" என்று த்விதீய வ்யதிரேகமாக ஸாமாநாதிகரண்யங் கூடுமோவென்றும், வ்யக்திபக்ஷமாகில் "ஸித்தி-ர்ஸ்ரீர் ப்ரக்ருதிர்நாரீணாம்" என்றும், "பூவில்வாழ் மகளா" யென்றும் த்விதீயவ்யதிரேக நிரபேக்ஷமாக ஸாமாநாதி கரண்யங்கூடுமோவென்றும் சிலர்சொல்லும் வாதங்களிரண்டும் ரிக்தங்கள், எங்ஙனேயென்னில்; "ஜ்ஞாநஸாரஸ்தத்வமே ஜ: ப்ரஜ்ஞாவக" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநகுணத்தையிட்டு ஆத்மாவை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லலாயிருக்கச்செய்தே "ஜ்ஞாநவாந்" என்று த்விதீயவ்யதிரேகமாகவும் ஸாமாநாதிகரண்ய முண்டாகிறாப் போலே யிங்குங்குறையில்லை. ஆகையால் த்விதீயவ்யதிரேகாபாவத் தைக்கொண்டு வ்யக்திபக்ஷமென்று நிரூபிக்கப்போகாது. "ரவேஸ்ஸவிதுர்யோகா" இத்யாதிகளிற்போலே விவக்ஷாபேதம் ஸம்பா விதமானவிடத்தில் இவ்வ்யதிரேகமில்லாத ஸாமாநாதிகரண்யமாத்ரத் தைக்கொண்டு வ்யக்திபக்ஷமன்றென்னவுமொண்ணாது. ஆனபின்பு விஸதமாக ப்ரதிவாதிக்கும் ப்ரமாணாந்தரங்களைக்கொண்டு இவ்வஸ்துஸ்திதி

ஸா-நீ||(ஸ்வரூபக்ஷ்மஸ்வபாவக்கிதி) ஆனால்வடஜதிர்தாத்பர்யரஹி தென ப்ரயோகஸ்யாஸாமாநாதிக ஜாதிக்கவ்யக்திபக்ஷமும் ஜ்ஞவா நித்யாதிஷு தஸ்ப்ரயோகேந வ்யக்திபக்ஷமும் சொல்லுகிறது விரோயியாதோ' த்விதீய வ்யதிரேக ப்ரயோகாப்ரயோகமும் வ்யக்தி வ்யக்தி பக்ஷக்கு நியாமகமல்லவென்றில் வ்யக்தி வ்யக்திவ்யவ ஸ்தைம் ப்ரஸாதியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆகையா லிதி வாக்யத்தாலே தெளியவ்யாவ்ருத்திதை) ஆகையாலிங்கு பிராட்டிக்கவ்யக்திவியவதாநமில்லாதேயிருக்கதவாலேதானே சொல்லக்கூடுமோ, ப்ரமாண முண்டானாலு முத்தரவாக்யத்தில்தாவ்

ஸா-கா|| காவிதீயயோர ஸாமாநாதிகயோர தாஹாவா ரேவாயஜதிவ்யஜ்ஞாஹ. (வ்யக்திஜைதாதிநா) "ஏதத்ஸவ ஸாப்ஸாஹஸ்ஹஸ்ஹஸிஷ்ட்தா" இதி ஸித்-ர்ஸ்ரீவாக்யதஸ்வைவ வஞ்சே "தஜ்ஞாந ஸாரஸ்வா,,தித்த ஸர்வ நிர்வேக யத்வா திவாக ப்ரஜ்ஞாநே ஸாதிஸ்வாது ஸாமாநாதிகரண்ய அயதிஸ்வத்வா காதயாதைத் வாவி. ஸஸ்வவ்யக்தி ஸ்ரவிஷ்ஷாஹ்யாவ்யக்தி ஸாயா [illegible] "வெகுணோவரோ ஹொகெ" த்யாதிவ் ரோனா ப்ராமாண்யாத் ஸாத்ரைவ்யாபாஷகார வோவாயவா யவாநா ப்ரதிவாதநஸ்யா வைகுண்டஸ்வாத [illegible] ஆயயோமா [illegible]

ஜ0 ‖ யிருக்கும்படி தெளியப்ப்ராவ்ருதம். இங்கு உபாயதசையிலும் உபேயதசையிலும் ப்ராணங்கள் நித்யயோகத்தைச்சொல்லுகையாலும் இம்மந்த்ரத்திலிவ்வர்த்தம் ப்ரகாசிப்பிக்கை யபேக்ஷிதமாகையாலும் வேதாந்தப்ரவசனங்களில் ப்ரதமதோவாலே "ஸஹ தர்மசாரிணீ ஸர்வ ஸமுத்ராம்பரா" என்கிறபடியே பிரிவற்றபடி சொல் லிற்றுயிற்று. நம்மாழ்வாரும் "அகலகில்லேனிறையுமென் றலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா" வென்றும், "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப" வென்றும், "இங்குமங்குந்திருமாலன்றியின்மைகண் டெ"ன்றும் உபாயதசையிலும் உபேயதசையிலும் ஸ்ரீஸம்பந்தத்திற்

ஸா-ஸீ ‖ நித்யயோகமன்றிக்கேயிருக்க தவிவரணமாவமாகவப்ரவ்ருத்தில்ப்ரதமத்துக்கு நித்யயோகவசவஞ்சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இதி) உபாயதசாயாம் "ஶரண்யம் ஶரணஞ்ச" உபேயதசாயாம் "வைகுண்டே து பரே லோகே ஸ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி:‖ நித்யவேஷாஜகந்நாதா" இத்யாதிப்ரமாணம் (இம்மந்த்ரத்திலிதி) உபயநிரூபிதமேஷவாக்யஸ்ய உபயப்ரதிபாதிக ஸ்வாபாவிக ஸம்பந்தேஸாமந்யஸ்ய தத்ஸந்நிதாந ப்ரமாணவி ஸ்ரியோ நித்யயோகஸ்யாபேக்ஷிதஸாதென்று கருத்து. இப்படியானால் கூடஸ்தரான நம்மாழ்வார் "முகில்வண்ணனடியையடைந்து" இத்யாதிகளிலே தயவிவரணம் பண்ணியருளினவர் ஸ்ரியோ நித்யயோகத்தைச்சொல்லாமையாலே கூடஸ்தஸம்ப்ரதாயவிருத்தமாக நித்யயோகத்தை மந்த்ரார்த்தமாகச்சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிச் செய்கிறார் (நம்மாழ்வாருமிதி) (அகலகில்லேனித்யாதி)இறையும்க்ஷணகாலமும் அகலகில்லேன் அகலுகை பிரிவு பிரியமாட்டேனென்று நிர்க்கேனல்லேனென்று (அலர்)விகஸிதம்(மேல்) உபரிஸம்பந்தஸ்தாநேபவித்ரமணையான(மங்கை)பத்நியாலேலக்ஷ்யா(உறை)நித்யவாஸம்பண்ணப்படும் (மார்பை) வக்ஷஸ்ஸையுடையவனே ஸர்கை(ஒண்டோடியாளித்யாதி) (ஒண்)அழகான(தொடி)ஹஸ்தாபரணம்ணகாரஸ்யதகாரவரேடகாராதேஶஸ்ஸாரவஹஸ்தாபரணஶாலிநீ(திருமகளும்)லக்ஷ்மியும் (நீயும்)

ஸா-கா ‖ ப்ரதாயிகஸ்வம்வவவ்ருத்தீ உபந்யஸ்தம் (இங்கு உபாயேத்யாதிநா) (பிரிவற்றேத்யாதி) அவிநாபாவ உக்த இத்யர்த்த: (அகலகில்லேனித்யாதி) க்ஷணமவிவிஶ்லேஷஸஹிதக்ஷிதிவத்யயா ஸ்ரியா யபேக்ஷித வக்ஷஸ்தநிதிவ (ஒண்டொடித்யாதி)விஶ்லேஷவ ஸம்பாதிதந ஸ்வாபரண ஹஸ்திதாயா லக்ஷ்யாஸ்வவோ ஹயோ விஶ்லேஷிகேவந விஶநியத்ரகேவந ஸ்திதயோஸ்தோமிதிவ(இங்குமங்குமித்யாதி) இஹவாமுத்ர ஸ்ரீமதோவிநாபாவம் த்ருஷ்டேதிவ

சொன்ன நித்யயோகத்தை யநுஸந்தித்தார். இவ்வநுஸந்தாநம் ஸாவராயர்க்கணியிடாதே நினைத்தபோதேயாஶ்ரயிக்கைக்குறுப்பாம்
இப்படி யபேக்ஷிதமான வாத்ஸல்யாதிகளுந்தானும் தன்னேற்றமாம்படி யிருக்கிறன நாராயணஶப்தத்தில் தோற்றுகிற ஸம்பந்தமும் குணங்களும். இது "தன்னடியா"ரென்கிற பாட்டிலே காண

ஸா-நீ ॥ தேவரீரும் (நிலாநிர்ப்ப) வதிஸ்ரானிர்க்கவரவேஷ உதிஶேஷ (இங்குமித்)ரா; (இங்கும்) உவாயநிலெயிலும் (அங்கும்) வரவேஷெல ஷேலெயிலும் (திருமால்) திரு ஸ்ரீஃ தஸ்ரம் மால்வ்ரமோஹத்தையுடைய நித்யஸ்ரீ விஶிஷ்ட நாராயணனையன்றி நாராயணம் விநா (இன்மை) இல்லாமை (கண்டு) ஸ்ரீஶஹம் விநாதெர நாஸ்தீதிஜ்ஞேத்யர்தஃ. உத்தர வணத்திலே ஶேஷஹேதுவ ரகெஙகயெஸ்ரஜேஶ்யதயா நித்யயோக மபெக்ஷித மாளுலும் வஙவவுவணத்திலே யபெக்ஷிதொவயோக விஶேஷமெதென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வநுஸந்தாநமிதி) அணியிடாதே வட்கரில்லையென்று ஸம்ஶயப்படாதே, ஆனாலுமீஶ்வரன் ஸாவ ராயவிஷயெ நிரஹூவாகஜூய் ஜ்ஞயரனைகயாலே யஹேஃவாரவாதஸ்வரவ்ரநாகணஸ்ர ஶ்ரிரஸ்வாவ தோஷராஜந்ரயெந ஙெவல நூஶம்ஸனாகில் நித்யவாத்ஸல்யஸதியாநவ்ராவிநிஸ்ஸங்கோஶ்ரயணாவ யோக்யவாஹாவாகஃ நித்யயோகவாக்யம் உதாவொவ்யஸ்ய மன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஉதி) நிரவாயிகஸம்பந்த ரஹிதநிமித்தணதோஷராஜஸவட்கஸதியாநவ்ர வெவயஸ்யவ்ர ஸவி நிஸ்ஸங்கோஶ்ரயணயோக்ய குணஸம்பந்தவதி ஹகவதி தாத்ருஶ வட்கஸதியாநெ நிஸ்ஸங்கதாயாம் கிம் வக்தவ்யமென்று கருத்து. இப் படியாகில்ஹவதிஸம்பந்ததொஷ்ராஹமிமென்கிற ஸம்ப்ரதாயம்விரோயி யாதோ, ஆகையால் தாத்ருஶ குணரஹித னென்றவேண்டாவோவென் னவருளிச்செய்கிறார் (இதுஉதி) தன்னடியார் திறத்துத்தாமரையா ளாகிலும் சிதகுறைக்குமேலென்றடியாரதுசெய்யார்செய்தாரேல்நன்று

ஸா-கா ॥ (அணியிடாதேஉத்யாதி) ஸஹகாய ஜரநவெக்ஷ்யரவெக்ஷா ஸஙகாஶ்ரயணாவயோக்யம் ஹவெதித்யர்தஃ. கய நாராயணஶப்தா ர்யஹா (இப்பாஉத்யாதிநா) (தன்னேற்றமாம் படியாயிருக்கின்றன) ஸஸ்வாதி ஹாவஸம்பந்தவாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யாதய ஸ்வாஶ்ரய ஹேத ஹகாஶ்ரயணெ வாத்ஸல்யகாரோ வ்ரநவெக்ஷிதஉதி ஜ்ஞாவ யிதவ்யஸ்யாவதஜ்ஞேஉத்யர்தஃ. வாவா வாத்ஸல்யகாராநவெக்ஷா வக்தவ்யோக்தத்த ஸாக்ஷாத்க்ருத ஹகவத் ஸ்வரூபவைஷஶ்வஸஸிஹி ரவி தயொக்தஜ்ஞாயதுக்ஷிப்தம்ஹ. (இதுதன்னடியாரித்யாதிநா) ஹகவாநு ஸ்வஹக்தவிஷயெ ஸவஜெநாகஜநநீவத்ஜ்ஞாயாவிவெஶ

பரி|| வாம். "ஸ்ரீ [illegible]" இத்யாதி
களிலே [illegible] ஸ்ரீ [illegible] யன்றோ வெ
ன்னில்; [illegible] த்துக்குறப்பான [illegible]
[illegible] த்தில் [illegible]
[illegible] நாராயணஶப்த [illegible]

ஸா.டீ|| செய்தாரென்பனபோலவும் [illegible] ஸ்ரீ
ரஹஸ்ய [illegible] குருக்கள் [illegible] செய்வார் [illegible]
[illegible] செய்தாரேல் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
வஸ்துவென்று கருத்து. ஆகையாலிவ்வாக்யம் [illegible] என்
று கருத்து. இங்கு ஸ்ரீ [illegible] நாமமாயிருக்கை
யாலே நாராயணஶப்தம் மிகுதியன்றோ [illegible] த்திலிரண்டு
விஶேஷ்ய [illegible] மன்றோ? [illegible]
[illegible] நாராயணஶப்தம் வேண்டுகையால் [illegible]
[illegible] ஸ்ரீஶப்தம் விஶேஷணமென்கிற [illegible] த்திலே நா
ராயணஶப்தம் மிகுதியன்றோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார்.
(ஸ்ரீயபதி) இனி நாராயணஶப்தம் [illegible] திரு [illegible] த்திலே
சொல்லிற்றென்கிறபோது நாராயணஶப்தம் [illegible]
[illegible] மாகையால் [illegible]
[illegible] த்திலஶக்யமன்றோ, [illegible] த்திலே [illegible]
மென்கிறதுக்கு [illegible], [illegible] மாகை
யாலு [illegible] மென்கிற [illegible]

ஸா-கா|| [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீ [illegible]
[illegible] நாராயண [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (ஸ்ரீயப
[illegible]) [illegible]

[illegible]மாகையால் இங்கு ஸ்ரீவத்ஸம் விசேஷணம். இங்குத்தை நாராயண சப்தத்துக்கு [illegible] காரத்தில் [illegible]களாலே சொன்ன அர்த்தங்களெல்லாம் விவக்ஷிதங்களாகிலும் [illegible]த்தில் நாராய ண சப்தத்துக்கு [illegible]யிலே நோக்கானபடியாலே "நிகரில் புகழாய்" இத்யாதிகளிலே ஸங்க்ருஹீதங்களான வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌசீல்ய ஸௌலப்ய [illegible] ஸர்வசக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ [illegible] காருண்ய [illegible]

[illegible] || [illegible]ணங்கள்தான [illegible]ங்களோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குத்தை இதி) (நிகரிலிதி) 'நிகரில்புகழாய்' என்றவாத்ஸல்யம், 'உலகமூன்றுடையாய்' என்று ஸ்வாமித்வம் 'என்னையாள்வானே' என்று ஸௌசீல்யம் 'நிகரில் அமரர் முனிக்கணங்கள் விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே' என்று ஸௌலப்யம் [illegible]. ஆனாலுமிக் குணங்கள் [illegible] என்றப்போமோ, வாத்ஸல்யமாவது தோஷ [illegible]மோ தோஷ[illegible]மோ? [illegible] ஸர்வ[illegible] [illegible]. [illegible] இது [illegible]மோ, ஸௌசீல்யம் [illegible] இது [illegible]. ஸௌலப்யம் [illegible] இது [illegible]னுக்கு குணமன்று. [illegible] இது [illegible]மாகையால் [illegible]. [illegible] "[illegible]" [illegible]. [illegible]

[illegible]

௩௰ ‖ களிங்கந்யஸ்தேநுஷங்களில் ப்ரதாநதமங்கள். இவற்றில் வைராக்ய மாவது; "தோஷாத் ப்ரவ்ருத்திஸ்த்ரீஷு ஸதா தேஹஹரீதம்" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதனுடைய வைராக்யத்தைப்பாராதே பரிக்ரஹிக் கைக்கீடான விரக்தி. இது தன்தோஷங்களைப்பார்த்தகலாமைக் குறிப்பாம். ஸ்வாமித்வமாவது, ஸ்ரீகுணவான்களில் ப்ரஸித்தமான ஸம்பந்த விசேஷம். இது தன்போகரக்ஷிக்குமென்கிறதேற்றத்துக்குறிப்பாம். ஸௌசீல்யமாவது, தான் ஸர்வாதிகனாய் வைத்துத்தண்ணியரான நிஷாதவானரகோபவானாதிகளோடே நீரந்த்ரஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகை. இது "அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான்யானார்" ரென்றகலாதே ஸாம்யாதித்ராதிவர்ஜமாக ஸம்வேஷிக்கும்படி விஶ்வஸநீயதைக் குறிப்பாம். ஸௌலப்யமாவது, ஸநகஸநந்தநாதி ஜ்ஞாநயோகிகளுக் குங்கூட கிட்டநிலமல்லாததன்னை "ஸகல மநுஜ நயந விஷயதாம் கத:" என்னும்படிபண்ணுகை. இதுகிட்டவரியனென்கிற நிஸ்ஸம்ஶயதைவாரா மைக்குறிப்பாம். ஸர்வஜ்ஞத்வமாவது, "ஜ்ஞாதம் நாஸ்தி கிம்சிந் யோவேத்தி யுக்பத்ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத:" என்கிறபடியே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கை. இது ஆஶ்ரிதர்க்கு கொடுக்க வேண்டும்நன்மைகளிலும் கழிக்கவேண்டும்விரோதிகளிலுமிவனறியாத தில்லையென்னு மநுஸந்தாநத்துக்குறிப்பாம். ஸர்வஶக்தித்வமாவது அகடிதகடநாஸாமர்த்யம். இது ஸம்ஸாரிகளான நம்மைநினைத்த

ஸா-டீ ‖ யதோக்தங்களாக வந்தஸம்ஶயங்களென்கிறது மெங்ஙனேயென்ற விக்ரஹணங்களுடைய ஸ்வரூபோபாவ யோகங்களை அருளிச்செய்கிறார். (இவற்றிலித்யாதிநா) இரக்கம்ஸ்நேஹவிசேஷ: தேற்றம் விஸ்வாஸ:. (ஸ்வாமிகளுய்வைத்து)இருந்து(தண்ணியரான)அதிநீசனை(நிஷாத: ராஹ:(வாநர:)ஸுக்ரீவாதி:(அம்மானாழிப்பிரானித்யாதி) ஆழி சக்ரம் ஆழியையுடைய(பிரான்)உபகாரகனான(அம்மான்ஸர்வேஶ்வரன்அவன் வைகுண்டஸ்த(எவ்விடத்தான்)எங்கேயிருக்கும்(யானார்) அதிநீசனான (அவனைகிட்ட) எவ்விடத்தான் (அகலாதே) பிரியநினையாதே. ஸுதரா மித்யாதிஶப்தேந ராஜஸேவாயாம் விஜாதீயஸ்வஜாதீநாம் ஸமஸ்த நியோ ஜ்யத்வம் க்ருஹ்யதே. (கிட்டநிலமல்லாத) அப்ராப்யதேஶத்தனான.

ஸா-கா ‖ (அகலாமைக்குறிப்பாம்) அபித்ராஜயம் வேத. ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநஹேதுத்வம் ஸ்வாமித்வமித்யர்த:(தண்ணியரான)நிஹீநஜாதீய கைவர்த்தவானராதீநித்யாதி பரம்யார்த்த:.(அம்மானாழீத்யாதி) ஸர்வேஶ்வர ஶ்ரீவாணிலித்ய ஶப்தம் ஸ்வாநுபவ ப்ரஹோ வைகுண்டஸ்தித: ஸம்ஸாரிக க்ஷுத்ர ஸர்வாநுபவ யோக்யதி நீசோஹம் க்ஷேத்ரநஹாத்மந: ஸ்யாமே நாவிஶிஷ்டஸ்ய ஸந்த

ஸம்||போதநித்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே நிவேஶிப்பிக்க வல்லனென்கிற நிஶ்சயத்துக்குறுப்பாம். ஸத்யஸங்கல்பத்வமாவது, தன் ஸங்கல்பத்துக்கு தன்னாலும் ப்ரதிஹதியன்றிக்கே யொழிகை. இது "அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறபாசுரம் பழுதாகாதென்கிற விஶ்வாஸத்துக்குறுப்பாம். பரமகாருணிகத்வமாவது; ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷையான பரது:க்க நிராகரணேச்சை. இது அநந்ததாபத்ரயங்களையுடையவர்களையும் "மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம், யதிவா ராவணஸ்ஸ்வயம்" என்கிறபடியே ஒருவ்யாஜமாத்ரத்தாலே ரக்ஷிக்குமென்கிற தெளிவுக்குறுப்பாம். க்ருதஜ்ஞத்வமாவது; "ந ஸ்மரத்யபகாராணாம் ஶதமப்யாத்மவத்தயா | கதஞ்சிதுபகாரேண க்ருதேநைகேந துஷ்யதி || க்ஷணம் ப்ரவ்ருஜதிவசே ஹ்ருதயாளாவஸஜ்ததி" என்கிறபடியே அத்யல்ப வ்யாபாரத்தையும் பரோபகாரம் பண்ணினாற்போலே மறவாதொழிகை. இதுதன் பக்கலிலேதேனுமொரு வல்லகுறிகண்டால் இனி நம்மையொருகாலத்திலுங்கைவிடானென்றிருக்கைக்குறுப்பாம். ஸ்திரத்வமாவது; ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் நிலையுடைமை. இது அத்யந்தாபராதர் விலக்கிலும் "ந த்யஜேயம் கதஞ்சந" என்கிறபடியே நம்மைவிடானென்று நம்புகைக்குறுப்பாம். பரிபூர்ணத்வமாவது; அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வம். இது "அண்வப்யுபஹ்ருதம் பக்தை: ப்ரேம்ணா பூர்யேவ மே பவேத், பத்ரம் புஷ்பம் பலம் தோயம் யோ மே பக்த்யா ப்ரயச்சதி" த்யாதிகளிற்படியே பாவபந்தம் பார்க்குமத்தனையொழிய மற்றுநாமிடும்பச்சையில் வரிசைபாரானென்று வல்லகிஞ்சித்காரத்திலே முயல்கைக் குறுப்பாம். பரமோதாரத்வமாவது; உபாயஞாநபலமும் உபேய

ஸா-நீ|| அநேந்ந கதந்ம்ஶகஸ்ய பதநாயாம்ஸாதந்யம் அவதீத பதநாஸாதந்யம் தெளிவுக்கு விஶ்வாஸத்துக்கு ஆதவதா ஶம்ஸீரந ஸதயாகஸ்யம்கிஞ் கேநாபி ப்ரகாரேண யதா ததாவாபீதி பாவ:. க்ஷணம்ப்ரவ்ருஜதிவேதி "தேவிநேதி யதாக்ருதஞ் க்ருஷ்ணாதாம்தரவாஸிநம்" இதிவதவதாரம். (வல்லகுறி) ஶக்யவ்யாஜம் (வரிசை) மர்யாதா.

ஸா-கா|| நாதீதி தேஷாமேவ விஷயஹேதுகதாத்ந நஸ்த்யர்த்:. (இத்யாதி ஸூஶ்ரீதர்க்குஉக்த்யாதி) ஸாவஜ்ஞாஶ்ரீ தேஹ்யாதேஷு நிவர்த்யோயார் ஜ்ஞாதஜ்ஞாஸ்த்ய நுஸந்தாநாய ஹேவேஞ (அவேத்யாதி) அஸ்யாஸ்ய ப்ரயிக்ஷேயா விஶ்ரணாநுஸந்தாநம் ஸ்வீயஸ்யாக் ப ஏவ நஸ்யாஷ தாய ஜ்ஞாநஶக்த்யாஷ் ஆஶ்ரயநஸ்ய வாவதேஶஸ்ரீ ப்ரீத்யர்த்தஸ்யாநாய ஹேவேதீத்யர்த்:. (வல்லகுறி) அநுகூலவ்யாபார:. (ஶாவதீத்யாதி) ஆஶ்ரயேவாவிஶேஷ நதாக்கி யாந்யேநாயிக ஶாவதீதிஶேஷக்யேண த்யயாஞ்ஜ ஹேவதீத்யர்த்:. (ஸர்வஜ்ஞ

ஸ-ரு ॥ ஶரவணமும் ஶாஸ்த்ராப்யாஸமும் பாராயணமும் ஸந்த்யாவந்தனாதிகளும் நாமஜபமுஞ்செய்தது போதாதென்றிருக்கும் ஶ்ரத்தையுடைய முமுக்ஷுக்களைப் போலே ஸாத்யோபாயபலமான ஸாத்யஸாதனபரமாக வரவேண்டும் உபாஸனாத்தை ப்ரவசனித்தருளுகிறார். இப்படி மற்றும் ஶரண்யத்தைக் குறித்தான வாக்யங்களையும் அவற்றினுடைய அர்த்தவிஶேஷங்களையுமிங்கே அநுஸந்தித்துக்கொள்வது. உபாயா நுஷ்டானதஶையில் அவ்வோ வித்யைகளுக்கடைத்த கதி ப்ரயாணத்தை

ஸா-நீ ॥ (உபாஸநாதிஷ்வதி) உபாஸநாத்யதிகாரிணாம் வ்யாபாரமந்த்ர ஸப்ரஹ்மாதாந்ருஷ்டிராஜ்யஸ்யோபாஸநாஸ்வரூபிணோ கைங்கர்ய ப்ராப்தித்வாது. ஶுசிஶரண்ய ப்ரபந்நாதிகாரிகளின் கர்ம. ப்ரபத்திவாதாநுஷ்டானாத் ஸாங்கப்ரகஸ்திதத்வாது. ஶரணாகதிஸாதநஜமஸ்ய மோக்ஷப்ராப்தித்வாதி திவ்யாரண்யஸ்ஹிதம். ஸாத்யஸாதநம் ஸாத்யஸாதநம் இப்படி இவையே ப்ரயோஜனங்களாகில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் உபவிவரணமான ஶ்லோகத்திலே வீர்யதேஜோஹ்ருதிகளான குணங்களை சொல்லக்கூடுமோ, ஶரண்ய தோஷவ்யாப்தியாக ஶக்தனுக்கு அதுகளும நுஸந்தேயங்களென்றிலது களெங்கேய நுஸந்தேயங்களென்று வருளிச்செய்கிறார் (இப்படிமற்று மிதி) இங்கே நாராயணபதத்திலே. ஆனாலும் பூர்வகண்டத்திலே ஶரண்யதோஷவ்யாப்தயா கதிப்ரயாணம நுஸந்தேய மானாலும் உத்தரகண்டத்தில் ஸர்வவிஶிஷ்டன நுஹாயமநையாலே க்ருத்ஸ்நகுணங்களும நுஸந்தேயங்களாக ப்ரஸம்ஶியாதோ; அநுஷ்டானதஶையில் ஹேதுஶாநுஹாயம் க்ருத்ஸ்நா நுஸந்தாந ஶக்யமாகையால் ப்ராப்ய தோஷவ்யாப்த ப்ரயோஜனத்தில் குணங்களையங்குமநுஸந்தேயங் களென்னிலந்த குணமெது? பேதிஷ்வமென்றிலது அநுஸந்தேயவிஶேஷ ப்ராப்திக்கு அநுவ்யாப்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (உபாயா நுஷ்டானதஶையிலிதி)(ப்ரயோஜனங்களிதி) அநுஸந்தேயங்களிதி

ஸா-கா ॥ த்ராதி), வைஶ்யக்ஷத்ரமதிவர்ணாஶ்ரமதர்மாவஶேஷவிதர்ஜி ஹிரண்யவஹ்நேர்தவிதீயம் | ஶங்கேந கிம்விதா விதம்க்ருதத்ரிதஶ்ரிதி" ரித்யாதிஃ. (இப்படிமற்றுமித்யாதி) அநுஶம்ஸ்யம் நாம ஶுசித விஷயே க்ருதயாமாஹாவஃ. ஜநஶரண்யநாதோரம் ப்ராப்யவாதகாதி வஶாகவாதகாதிஸம்ஹவேஃவி நரகாதிஷு நவாதயேதி விஸம் ஶோவயாக்ஷித்யாதிஃ. ஶவஸரவதீக்ஷ்ணஶரண்யே ப்ரவ்ருத்தா க்ரோத்ராவயாக்ஷ ஶித்ராத்யநுஸங்க்ய ஶிதிஹாவஃ. வாவம்பூர்வ வண்ணஸ்ய நாராயணஶப்தாக்ஷஸ்ய உத்தரகண்டஸ்ய நாராயண ஶப்தேந "ஸாஹசித்ய விநாஶநதி" ஶ்ருதிவ்யாப்தேந ப்ரஹ்மவித்யாம்ஶகேவ நோக்தம் ஸப்தஸ்ய ப்ரதிவாத நிவ்ருத்திவேதேக

௨௭॥ விஶிஷ்டனநுஸந்தேயனாய் ப்ராப்திதஶையில் ஸமஸ்த குணவிஶிஷ்டதி
விஶிஷ்டனநுஸந்தேயனென்றும் இங்குத்தரவாக்யத்தில் நாராயண
ஶப்தத்துக்கு ஸ்வரூபப்ரயுக்தமாயும் குணப்ரயுக்தமாயும் வரும் ஸௌஶீல்ய
ப்ரப்ருதிகள் ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்திலே நோக்கானபடியாலே அதுக்கு ப்ரயுக்தங்களான
ஶேஷித்வ நிரதிஶய ஸௌலப்யாதிகள் ப்ரயோஜநதமங்கள். இங்கு
ஸம்பந்தவிஶேஷாதிபாவத்தாலே ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஸர்வமும் ப்ராப்திக்கு
அநுஷ்டானமும் ஸவிதமானபடி அதிகாராந்தரத்திலே சொன்னோம்.

ஸா-தீ॥ ஶேஷ:. ஸௌலப்யஸ்ய ஶேஷித்வமும் அநுகூலவஸ்து ஸௌலப்ய
முமுக்ஷுத்வமென்கை- ஆதிஶப்தேந ஶீலவாத்ஸல்ய ஸௌந்தர்யாதிஸங்க்ரஹ:.
இப்படி பூர்வவாக்ய நாராயணபதத்திலே இக்குணம் விவக்ஷித
மாகில் இவ்வாக்யத்திலேயாநுகூல்யாதிவாசகஶப்தமில்லாமையால் பூர்வ
வாக்ய நாராயணபதத்திலே ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஸர்வமும் ப்ராப்திக்கு
அநுஷ்டானமும் விதிக்கிறதென்று ப்ரகாரவிஶேஷாதிகாரோக்தி விரோதி
யாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்கிதி) இங்கு ஶ்ரீமந்நாராயண
பதத்திலே வாசகஶப்தாபாவேபி ஶ்ரீஶப்த நாராயண ஶப்தாபிஹித
ஸம்பந்தாதிகாரஸ்ய ஸம்பந்தேந ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளுமபேக்ஷிதமாகுற
தென்று கருத்து. (அதிகாராந்தரத்திலிதி) ப்ரகாரவிஶேஷாதிகார
இதி பாவ:. இங்கு ஶ்ரீமந்நாராயணவென்று ஸம்போதிதமாய் சரணௌ
என்கிறது வாக்யமோ, ஶ்ரீமந்நாராயண சரணௌ இதி ஸமஸ்தபதமோ,
ஆஶ்ரிதவன்றுசாஸ்த்ராஹாரதோஷம் ப்ரஸஜ்ஜிக்கும் இதீயே, ஶ்ரீமந்நாரா
யணசரணத்வ ஶரணவஸ்துதாதாரவிந்த யுகளம் ஶரணம் ப்ரபத்யே, இத்யாதி
ப்ரயோகாத்வ விரோதாய:. ஆகையாலிங்கெந்தவக்ஷம் விவக்ஷிதமென்றிலி

ஸாரா॥ நிகிலகுணவிஶிஷ்டப்ரஹ்மாநுபவாநுஸந்தாநம்ஹாரப்ராஸ
ஸ்யாபி ப்ரஹ்மவித்யாவிஶேஷாநுஸந்தேந கிம் விதீயத இதி
ஶங்காயாம் "ப்ரப்ருத்தி: ஸர்வஸ்வம் பராபேக்ஷா நவித்யதே"
இத்யாத்யநுகுணாதிப்ரவக்ஷ்யாதி ஶிக்ஷா ஸ்வாவ்யதநபேக்ஷ
ணாநாம்ஶம் போத்யதே கிஞ்சோபாய ஸாத்யவிஶேஷ ஸ்வரூபம்
தநுகுணவிஶேஷஸ்ய போத்யத இத்யபிப்ராயேணாஹ. (உபாயா
நுஷ்டாநேத்யாதி) ஶாண்டில்ய ஶாயுஜ்யாதி ஸௌலப்யாதீத்யாதி
ஶப்தார்த்த:. ஏவம் ஶ்ரீமச்சப்த நாராயணஶப்தயோரர்த்தஸ்வரூபாதநபேக்ஷ
ஹித ப்ராப்திகார ஸம்பந்த குணாநுபாவாச்ச இதி வாத்ரா
காங்க்ஷ்ய ப்ராப்திகாங்க்ஷ வஜ்ரநயோரப்யநுஸந்தேயத்வம் ஶ்ரேயஸ்
"நவாக்ஷரோ ப்ரபத்யே" இத்யாத்யநுகுணைநஸமஸ்தபதத்வம்வா
பூராண ஸம்ப்ரதாயாத்யநுகுண்யாத் ஸமஸ்தபதத்வம் வேத்யாஹ.
(இங்குஸம்போதநேத்யாதிநா) ஏவஸம்ஶயா யோஜநேபி ஶ்ரீயோ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
வாக்யத்தையும் "அகலகில்லேன்" னென்கிற பாட்டையும், [illegible]
நந்யகதிஶ்ஶரண்ய" என்கிற ஸ்தோத்ர வாக்யத்தையும், "ஸ்ரீமந்நாரா
யணஸ்வாதி" ந்யாஸ்த்ராதி ப்ரமாணங்களையும் உபயவிவரணமான மந்த்ரத்
தையும் பார்த்து "[illegible]" [illegible]
"தவ" என்றொரு பதத்தை அத்யாஹரித்தும் போஜிப்பர்கள்.
இப்படி, வ்யஸ்தமாகவும் ஸமஸ்தமாகவும் விஶேஷண விஶேஷ்யங்
கள் நிற்கும் நிலைக்கு விஶேஷமில்லை. இங்கிலே பஹுவசனாந்தர
வணங்களிலுமொக்கும். "ஶரணௌ" என்கிற பதம் த்வந்த்வமான
திவ்யசரண விஷயத்துக்குவாசகமாகும். ஸ்ரீயப்பதியினுடைய ஸவ

ஸா-நீ॥ [illegible] (இவ்விடத்திலிதி) (௧௦.
[illegible]
[illegible] என்றுகருத்து.
இங்கு ஸமஸ்தபக்ஷத்தில் விஶேஷண விஶேஷ்ய [illegible] என்று
ஸ்ரீமத்பதா விஶேஷணமென்றும் வ்யஸ்தபக்ஷத்தில் [illegible]
த்தாலே விஶேஷணவிஶேஷ்ய [illegible] ஸ்ரீமத்பதத்துக்கு உப
[illegible]
[illegible]
[illegible] விஶேஷண விஶேஷ்ய [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
யாதாவி விஶேஷணமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶரணௌ என்கி
றது [illegible]
வஹமாகாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஶரணௌ இதி) [illegible]
[illegible]
யோஜநமன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயப்பதியினுடைய
[illegible]

[illegible]
[illegible]
யணீயமேவ [illegible] நாவயோமி [illegible]
[illegible] நாவயோமீதி ஸம்ப்ரதாநம். (ஶரணா
வித்யாதிநா) [illegible]

[illegible] ஸாத்ரவமும் நித்யவிக்ரஹயோகமும் [illegible]ங்களில்ப்ரயாந
[illegible]மென்னுமிடம் "நித்யஸி[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]. ஆகையால் "ஸ்ரீ[illegible]" என்கிற விடத்திலே
[illegible] "[illegible]" என்கிறவிடத்திலே
[illegible]
[illegible] [illegible]தார்க்கும் [illegible]
[illegible] [illegible]க்கு [illegible]
[illegible] விக்ரஹமேயிலக்காம்.
[illegible]ப்பற்றி [illegible] [illegible]களுக்கு முன்னே

[illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]னென்றருளிச்செய்கிறார்.
(ஆகையாலிதி) [illegible] [illegible] [illegible]மாகில் [illegible]மன்றோ
வென்ற [illegible] "[illegible]" [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ங்களை
[illegible] [illegible]த்துக்கு [illegible] [illegible] [illegible]மெங்ஙனே
என்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) ஆனாலும் [illegible]
[illegible] [illegible]மிலக்கானாலும [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]போலே [illegible]மாகில் [illegible]மன்றோவென்றவருளி
ச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] ([illegible])ஆனாலும்
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] "[illegible]" [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]" [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

ஸ்ரீதிவ்யதேசவிக்ரஹத்தை யருளிச்செய்தார். திவ்யார்த்தஸ்வரூபத்தில் தெளிவுடையதாயிருக்கச்செய்தேயும் "ஏகோத்தரம் பஹுத்வா விததம் வ்யக்தம் ரூபம் யதீந்த்ரதம்" என்னும்படி யீஶ்வரன்றனக்கும் ஸாத்யமான நித்யவிக்ரஹ ஸாந்நித்யத்தாலே திருமங்கையாழ்வார் தம்மை ஸர்வேஶ்வர விஷயத்தில் ப்ரேமாதிசயங்களாகவருளிச் செய்வர், ஸர்வேஶ்வரனுடைய திவ்யதேசவிக்ரஹத்துக்கு "ஸ்வ ஸாதிய ஸ்வபாவா ஸ்ருதா ஸந்த்யா நாராயணா தஸ்மாந்ந்யநாராயண விஷ்ணுர் ஜ்யோதி ஸ்வரூபமணிஸ்வரூபாஸாந்த ஷடிவிதாவதாரிணம் (ஸா) (ஸாங்)" இத்யாதிகளிற்படியே ஸாலம்பமுமா ஶ்ரயமுமுண்டு. பக்தர்க்காஶ்ரய முண்டாகிலும் ஸாலம்பமில்லை

ஸூ-ஸ்ரீ|| போமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்ப்ரயாணத்தை பற்றி இதி)ஆனால்திவ்யார்த்தஸ்வரூபத்தில் தெளிவுடையாருக்கு ப்ரயாண ஸ்தாநம் தவிர ப்ரஸம்பியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (திவ்யார்த்தஸ்வரூபத்திலிதி)(உளற்றத்தாலே) ஸந்நிதிவேஶத்தால் தத்ப்ரேமதாம் (ஸர்வேஶ்வரன் தனக்குமிதி) தத்ப்ரயாணம் (ஏகோத்தரமிதி) ஏகோத்தரம் பஹு ஸ்வரூபம் யதோதாவிர்பூதம் ரூபம் தஸ்வியதாம் தஸ்ய ஸர்வதஸ் வ்யதாம் என்கை. ஸர்வதிவ்ய விக்ரஹமே இருக் கலாமென்றப்போமோ, ஸாலம்பநமான நித்யஸூரி விக்ரஹமுமிலக் கன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனுடையவிதி) ஸாலம் பநப்ரயாணம் (பாவம்ஹாஸதீதி) ஸந்த்யா நாராயணா ஸ்வாஶ்ரயஹிதம் ஆஶ்ரயநீய ப்ரயாணம் (ஸாவேதி) ஸ்வபாவ ஸாமான்யம் தேந ஸ்வஶ்ரேஷ்ட நாராயணஸ்வரூபகம் ஸாலம்பநா பாவநிலய தஸ்ய ஆஶ்ரயம்ஸாம்ப்ரதநித்யாநுக்ரஹா நாராயணாக்ஷர் ஏகாக்ஷர் ஸாலம்பநாஶ்ரயாநுஜ்ஞாதாவிள விவக்ஷிதள இந்தவியா ஸமாவிஷ்டம் ஸர்வவிக்ரஹவைஶ்வர்யாரணம் நாநாவஸ்த என்றுஉபபாதிக்கிறார். (பக்தருக்குஇத்யாதிநா)பக்தருக்கு ஸாலாஶ்ரயம் மில்லாவிட்டாலும் நித்யஸூரிகளுக்கு ஸாலாஶ்ரயம் மிருக்கலாகாதோ வென்றவது விக்ரஹாஹித பரிபாஷ நித்யஸூரிஸ்வரூபத்துக்கோ ஸவிக்ர ஹர்களுக்கோவென்று விகல்பித்து கூடாமை வ்யுத்பாதமருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ-கா|| பெரியதிருமடலிதிவ்யாதயோ: பஹுயோரவோவணித்ய ஸர்வ. ஆஶ்ரயணவிக்ரஹஸ்ய கடவயோருத்யுத பக்தாநாம் நித்ய ஸ்வரூப தவிர ஸாணாஸ்வரூபக ஸ்வரூபஸ்யசாவிர்பாவம் ஸாலா ஶ்ரயணவைபவத்யாக்ஷா தெஷாம் தஸஹாவபாவ்யாவபாஸயதி (ஸர்வே ஶ்வரனுடையெத்யாதிநா) உக்தம் ஸாலாஶ்ரயணவிக்ரஹ ஸமபேதம் பாவ்ய ஸஹ விஸ்தாரயதி விக்ரஹாணாம் தஸஹீதாஹ.

ஸம்ஸாரநிவர்த்தகத்துக்கு ஸாதநமுண்டேயாகிலுமாஶ்ரயமில்லை. ஸம்ஸாரஸம்பந்தரஹிதமான பரிபூர்ணஸ்வரூபத்துக்கு ஸம்ஸரிக்கைக்கு ஸஹகாரியோக்யதையில்லையே யாகிலும் ஸ்வதந்த்ரஜ்ஞதையாலே ஸம்ஸரிக்கைக்கு ஸ்வரூபயோக்யதையுண்டாகையாலே ... நித்யர்க்கும் ... தருடைய விக்ரஹவிஶிஷ்டதையிலும் நித்யவிக்ரஹரான நித்யர்க்கும் ஆஶ்ரயமுண்டேயாகிலும் ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான ஸாதநமில்லை. ஆகையால் திவ்யமங்கலவிக்ரஹத்துக்கே மோக்ஷப்ரதமான ஸாதநமுமாஶ்ரயமுமுள்ளது. ‖ * ‖ பராவரஸ்வரூபாஹ்வெ ஶௌரேயஸ்ஸாதகம் | ஸ்வரூபாஸ ஸ்வாதிநோபாயம் ஶமாபேக்ஷயதச்சிந்த்ய: ‖ * ‖ ஶரணாகதிவியாக்யாநத்திலும் “ஶாஶ்வதம் ஶரணம் வ்ரஜ” என்று விக்ரஹவிஶிஷ்டனிலக்காய்த்தோற்றினன்

ஸா-நீ ‖ (ஸம்ஸாரஸம்பந்தரஹிதமானேதி) (ஹேயேதி) ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான ஸ்வதந்த்ரஜ்ஞயேயத்வமென்கை. ஆனால் “நித்யா ஹ்யேதா நவாநித்யம் கர்மவஶ்யா மோக்ஷிண:” என்று நித்யமுக்தருக்கு ப்ரமாணஸ்ருதிகள் சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) நித்யமுக்தயோ: பாவநிவர்த்தகஶ்ருதிப்ரயுக்தங்களிருந்தாலும் மோக்ஷப்ரதாநிஷ்ட ஸாதநாஶ்ரயமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் நிராஶ்ரயோபாயநிஷ்டனுக்கு திவ்யாத்மஸ்வரூபமிரண்டாகாராயாகுமாகையால் விக்ரஹத்துக்கேயஸாதாரணமென்கைக்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (பராவரேதி) பரே ப்ரஹ்மதயா: கவரேஸ்ஸ்தி தய: ஶ்ரோதாக்ஷவ: உபயோரபி ஸாதாரணம் ததாவ ஸாதக ஸாமக்ர்யாஶ்ரயம் விக்ரஹஸாதாரணமென்று கருத்து. ஶ்ரேயோஸாதநஸ்வரூபவை ஶ்ரேயஸ்வா வகுணம் பாவ லக்ஷணா ததாவ ஸாதநமென்று கருத்து. ஸ்வரூபாஸஸ்வாதிநோபாயமுமபேக்ஷயதமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶ்ரயம்பரஶ்லோகாதி விஹித ஶரணாகத்யநுஷ்டாந கரணமந்தமாகையாலங்கே ‘ஶாஶ்வத’ மென்று விக்ரஹாதிரஹிதயா வனகனக ஶரணன் தோற்றுகிறக்க வின்கு தவிர ஸ்மாக விக்ரஹவிவக்ஷை பண்ணப்போமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஶரணாகதிவியாக்யாநத்திலுமிதி) வனக ஶப்தம் ஶரணவிக்ரஹாதி நிஷேதகமன்றென்று கருத்து. ஆனாலும் விக்ரஹவிஶிஷ்டனிலக்காக தோற்றினனென்கிறதுகூடுமோ; பரமபதியிலேயன்றோ ஸாதநாஶ்ரயமுள்ளது வ்யக்திர்ணயத்திலேயிருக்கிற

ஸா-கா ‖ (பராவரேத்யாதி) பராநித்யஸ்ரீவத்ஸயஶ்வரா

[illegible] ॥ [illegible] ॥*॥ [illegible] ॥*॥ [illegible] "[illegible]" என்றபடியே [illegible] "[illegible]" [illegible] திருவடிகளை [illegible]. இவ்வளவும் "[illegible]" [illegible]

[illegible] ॥ [illegible] அருளிச்செய்கிறார். [illegible] ([illegible]) "[illegible]" [illegible] ஆனாலும் [illegible] இருக்க [illegible] வேண்டாவோ? [illegible] நிரூபித்தால் [illegible] தோவென்றவருளிச்செய்கிறர். (வித்தா[illegible]) வித்தா[illegible] ஸளகயம் க்ரவொத்ஸநதா ஹ்ருதி யஷாம் தாநிகா வொத்வநதாதி வித்தா[illegible] தாத்நி வெதி ஸம்ஸ:. வித்தாஸம்வெநஸளகயம் விருத்தா[illegible] [illegible]. [illegible] தாயாம் நியாக்யமோ? [illegible] விவரிக்கிறர். (இங்கு [illegible]) [illegible] நியாக்க மென்றபடி. "[illegible] ஸுவ"மென்று ஸ்ரீ[illegible] ஸ்வரூபம் [illegible] இருக்க தவிர[illegible]மாக [illegible]ந்தானிப்படி [illegible]திவாதிக்கக்கூடுமோ? [illegible] [illegible] அருளிச்செய்கிறர் ([illegible]) ஆனாலும் [illegible]

[illegible] ॥ [illegible] ([illegible]) "[illegible]" [illegible] ॥ [illegible] "[illegible]" [illegible] ([illegible]) [illegible]

[illegible] ஸஞ்ஜாதஸ்ராணமாஸம், [illegible] [illegible] [illegible] திஷ்ட [illegible] ஸஞ்ஜாதருத்ராக்ஷ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸரணா [illegible]" இத்யாதி [illegible] இவற்றைப்படி யொத்தினவர்களும் "உன்னடிக் கீழமர்ந்துபுகுந்தே" னென்றும், "த்வத்பாதமூலம் ஸரணம் ப்ரபத்யே" என்றுமருளிச்செய்தார்கள். "ஸஸமஸ்தஸஸக்ஷயாதி [illegible] [illegible] [illegible] ஸாபநம்" என்று [illegible] [illegible]. "[illegible]" என்கிற விடத்திலே "தவேவஸரணம் மம" "கழல்களவையே சரணாக, நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணே சரண்" இத்யாதிகளிற்படியே உபாயாரணம் விவக்ஷிதம்.

[illegible] [illegible] என்றருளிச்செய்கிறார். (இவற்றைப்படியொத்தினவர்களுமிதி) (அடியொத்துகை) [illegible] (உன்னடிக்கீழ்) [illegible] (அமர்ந்து) [illegible] புகுந்தேன். ஸரணவரணம் [illegible] [illegible] ஸரணன் தனக்க [illegible] [illegible] தன் [illegible] திருவடிகளையுபாயமாக [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்றருளிச்செய்கிறார் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கருத்து. இங்கு திருவடிகளுபாயமென்று சொன்னதுவுபாயவ்யாஞாநமிஷக்ஷமென்கிற கணக்கிலே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தனி [illegible] [illegible] [illegible] நாவயாரணம் விவக்ஷிதமென்கிறார். (ஸரணம் என்கிறவிடத்தில்) (கழல்கள்) திருவடிகள். (அவையே) [illegible] அந்த திருவடிகளேயே. (ஸரணமாக) உபாயமாக என்கை. (நாகணை) நாகம் ஶேஷஃ அணை உபயாநம் மிசை உபரி ஶேஷஶயநோபரி வர்த்தமாநஸ்ய நம்பிரான் நம்மு டையபகாரகஸ்ய (சரணேதி) திருவடிகளே சரண் உபாயம். [illegible]

[illegible] (இவையடியொத்தினவர்களுமிதி) [illegible] (உன்னடிக்கீழித்யாதி) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] யாஉபயாரணவிவக்ஷா [illegible] ஸ்வயாஸ்ர வஸ்யதி. (ஸ ரணமித்யாதிநா) (கழல்களித்யாதி) [illegible] [illegible] [illegible]

௨௰ ॥ * ॥ ஶரணாகதிநிஷ்டஸ்ய [illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥

ஶரணாகதி [illegible] । [illegible]

ஸா-நீ ॥ [illegible]

[illegible] ஸூசிக்கிறார். (ஶரணாகத்யாதிநா) ஶரணாகதி [illegible]

[illegible]

ஸா-கா ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ||*||
[illegible] இவ்விசேஷணத்தால் [illegible] யோஜியாதொழியவேண்டும், [illegible] காரணத்தாலும் [illegible] த்தாலும் [illegible] சொல்லப்பட்ட [illegible] பண்ணலாம். அவை [illegible] விசேஷணங்களையாலும் அவற்றுக்கு [illegible] விசேஷஞ்சாருண்டாகையாலும் அவற்றால் [illegible] கொள்ளில், இதுவை [illegible] விசேஷண [illegible] இப்படியிருக்க "[illegible]" என்கிற [illegible]

[illegible]

[illegible] சொல்லுகிறார் (இப்படியிருக்கவிதி) [illegible]

[illegible]

[illegible] நிவ்ருத்தயே! [illegible]

[illegible] என்றுசொல்லுகை
[illegible] நமானால் [illegible]
[illegible]
[illegible]
ன்றபடி. [illegible] விஷய [illegible] நமானால் [illegible]
[illegible]
[illegible] யோஜநமென்று கருத்து. (உபாய[illegible])
விசேஷணமில்லாவிட்டால் [illegible] மாயிருந்தா
லும் [illegible] நமாய்கொண்டு [illegible]
[illegible] மேயாமென்று கருத்து. ஆனாலும் [illegible]
வரணத்தை ஸாமமாக பலவிடத்திலும் விதியாநிற்க அத்தை [illegible]
[illegible] வசநந்தானுபாயபரமாக நிஷேதிக்க கூடுமோவென்ற
வருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible]
நாயிகாரிணா [illegible] நிவ்ருத்தயே [illegible]
[illegible] ஸ்ரீ [illegible]
[illegible]
[illegible] பண்ணியுபாயபரமாக நிஷேதிக்கிற வசநத்துக்கு
[illegible] விஷய [illegible]
[illegible] உபாயா
[illegible] நிவ [illegible]
[illegible]
[illegible] உபாயா [illegible]
[illegible] மென்றுகருத்து. இவ்வர்த்தம்
[illegible] வரணத்தையாமமாக பலவிட
த்திலும் விதியாநிற்க "[illegible]" [illegible] களிலே
[illegible] நிஷேதிக்கை சேருமோ
வென்றில் [illegible] தன்னையே [illegible]
[illegible] தன்னுடைய [illegible] க்குப்பாக [illegible] லே உபா
[illegible] த்திலே [illegible] க்கிறார். வாசி தோற்றுகைக்காக
"[illegible]" என்று [illegible] ப்படுகிறதென்று [illegible]
[illegible] ஆனாலிந்த [illegible] த்தை உபாயபரமாக நிஷேதி

[illegible] ([illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ||* ||ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் அத்வேஷமாத்ர [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ஸூ-ீ || [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வாயிருக்கையன்றே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸாத்யாங்கமாக [illegible] [illegible] வரும். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ஆகையால் [illegible] [illegible] [illegible] போலே [illegible] [illegible] விஶேஷத்தை யபேக்ஷித்திருக்குமென்னில் அப்போது விபவத்தாலே தானே ஸர்வாதிகாரமான வ்யாஜவிஶேஷம் விதிக்கையாலே [illegible] சொல்லுகையேயுமிருக்க [illegible] [illegible] [illegible] இத்தனையும் அருளிச்செய்தார். (ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸாஸ்த்ரங்களாலே ஸ்ரீமானுபாயமாயிருக்க இங்கு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஶரணாகதியை ப்ரபத்தியென்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சொல்லாதே உபாயமென்னவே [illegible] [illegible] [illegible] உபாயானுஷ்டாநத்திலே இருக்கிற [illegible] [illegible] விதிக்குமுபாயமென்ன வேண்டித்து [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஶரணாகதி [illegible] உபாயாநுஷ்டானம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விதித்து [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விதியாது [illegible] [illegible] உபாயாநுஷ்டாநிவேஶமும் [illegible] [illegible] விஶேஷமும் விதியாது, [illegible] [illegible] [illegible] விதித்து அதுக்கு [illegible] இல்லையாகில் [illegible] [illegible] விதித்தால் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ஸா-ஸூ || [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ஸா. டீ || ஶரவாஸ்ரீர்க்கு ப்ரதாநோபாயாந்தரஸாதநவத்தியுமே ஸ்வதந்த்ரத்துக்கு உபாயாந்தரஸாதநவத்தைகாங்க்ஷையும் விதியாமலிருக்குமாப்போலேயும் ஶரணாகதனுக்கு ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி ஸ்வதந்த்ரத்தாலே ஶரணத்வத்தைக் குடுத்தாலும் ஶரணாகதனுக்குமப்ராப்த ஸாதநத்துக்கும் ததந்தர்பாவமும் விதியாமலிருக்குமாப்போலவும் ஸ்வாஸ்ரய விஹிதத்வத்திற்கு ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் குடுத்தாலுமீஶ்வரனுக்கு ஸக்ருதுபாயாந்தர ஸாதநவத்தியும் ஶ்ருதியுக்திகளும் விதியாதிறே "ஶ்ருதாதிபவராத் ஸோஹம்" ... ஶரணவஶ்ய விதியாலுமீஶ்வரனுக்கு உபாயாந்தரஸாதநவத்தி விதியாது. ஏகோபாயம் ... மோக்ஷாய ... ப்ரஸாதம் ... மோக்ஷ ... ஸ்வதந்த்ரோபாயஸாதநவத்த்வ ...

[illegible]

"ஶரணம் ப்ரபத்யே" ... உபாயாந்தரஸாதநவத்த்வம் ... ஸக்ருத் ... விதிப்ரத்யய ...

[illegible]

[illegible] திருத்துகிற [illegible]

[illegible] இப்படி [illegible] திருத்துகிற [illegible] என்றபடி. [illegible] என்றாகருத்து. [illegible] திருத்துகிற [illegible]

[illegible] சொல்லுகிறபடியே [illegible] சொன்னால் [illegible] விசிக்கும். [illegible]

ந்தோற்றுகைக்காகவாமத்தனை. இங்கு ஶக்தியோக்³யஸ்தா²நத்திலே ப்ரப-

ஸா-நி॥ நிறுத்துகிறது ப்ரபத்தி ஸ்வீகாரமாவது கேவலரக்ஷகத்வ ப்ரார்த்த²நை யன்று தாத்³ருஶப்ரார்த்த²நாபூர்வகோபாயோபேயாத்⁴யவஸாயாத்மகமாண முக்²யாயா: உபாயாந்தரஸ்தா²ந நிவேஶஸ்யா ஸம்ப⁴வாத் கிந்து உபாயத்வ ப்ரார்த்த²நையே யென்றுகருத்து. இவ்வர்த்த²ம் எனக்கு ஸ்வ மில்லாதபடி உபாயாந்தரஸ்தா²நத்திலே நின்று ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறே உபாயஶப்³த³த்திற்கு தாத்³ருஶமென்று விவரண வ்யவஹாரத்திலே சொல்லப்பட்டது. இங்கு உபாயமாக வரிக்கிறேனென்று மஹா விஶ்வாஸத்தைச்சொல்லி த்வம் ப்ரவர்த்திக்க ஶரணஶப்³த³த்திலே ப்ரார்த்த²நாநிக்ஷேபங்கள் எங்ஙனே என்றில், மஹாவிஶ்வாஸமாவது ஶாஸ்த்ரோதித விஷயே த்ருடா⁴த்⁴யவஸாயம் அது நிக்ஷேப்தவ்ய ந மில்லையாகில் ஸமஸ்த உபாயாந்தரஸ்தா²நநிவேஶப்ரகாரணாபா⁴வாத் கேவல ரக்ஷகத்வாத்⁴யவஸாய மாயிருக்கும். நிக்ஷேப்தவ்ய ந ஸமஸ்த உபாயாந்தரஸ்தா²ந நிவேஶஸ்ய ப்ரகாரணிகத்வாத் தத³த்⁴யவஸாயரூபமாயிருக்கும் உபாயாந்தரஸ்தா²நநிவிஷ்டத்வேந அத்⁴யவஸிக்கிறேனென்றால் இந்தவிஶ்வாஸந்தானும் ஸ்வவிஷய ஸமஸ்த ஸமஸ்த உபாயாந்தரஸ்தா²நநிவேஶம் ஸ்வதஸ்ஸித்³த⁴மல்லாமையாலே ஶக்திஸித்³த⁴மாக ப்ரார்த்த²நாநிஹித ஸந்ந்யாஸத்தை அபேக்ஷிக்கிறதென்று கொள்ளவேணும். அதிலே ஸந்ந்யாஸமாத்ரத்தைச்சொன்னால் ப்ரார்த்த²நை ஸித்³தி⁴யாது. ப்ரார்த்த²நையைச்சொன்னால் ஸந்ந்யாஸமர்த்த²ஸித்³த⁴மாகையாலேயும் ப்ரகரணாநுஸாரத்தாலேயும் ஶரணஶப்³த³ஸ்ய ப்ரகாரீஸமஸ்தோபாயத்வ ப்ரார்த்த²நாஶ்ரோத்ருத்வத்தின் தாத்³ருஶமென்று ப்ரபத்திஸ்வீகாரம் தோற்றுகைக்காகவாமத்தனையென்கிற வாக்யத் தாலேயும் ப்ரார்த்த²நையும் சொல்லித்தாயிற்று என்கிற வக்ஷ்யமாண வாக்யத்தாலும் ஸித்³தி⁴க்கிறது. இப்படி ஸர்வஜ்ஞனை உபாயாந்தரஸ்தா²ந த்திலே நிறுத்துகிறவென்கிறவிடத்திலே ஸர்வஜ்ஞனுபாயாந்தரஸ்தா²ந த்திலே நிறுத்துகிறானென்று ஸர்வஜ்ஞவ்யாபாரமும் ஸர்வஜ்ஞனை உபா யாந்தரஸ்தா²நத்திலே நிறுத்துகிறனென்று கர்த்ருவ்யாபாரமும் தோற் றுகிறது. இதில் ஸர்வஜ்ஞனுபாயாந்தரஸ்தா²நத்தில் நிற்கக் கூடாதென்று ப்ரமித்து விவரிக்கிறார் (இங்குஶக்தி) (ஶக்தியோக்³யஸ்தா²நத்திலேப்ர ப-த்தி நில்லாநிற்கஶக்தி) ஶக்தஸ்தா²நத்திலே ப்ரபத்தியைவிதியாநிற்க என்று

ஸா-ஸா॥ ப்ராப்தோக்³யநிவேஶித ஶக்திஸ்ஸ்வஸமஸ்த உபாயாந்தரஸ்தா² நத்திலே உபபத்³யதே ஸமஸ்த உபாயாந்தரஸ்தா²நத்திலே [illegible] [illegible] ப்ரபத்தி [illegible] [illegible] ஸந்ந்யாஸ [illegible] [illegible]. (இங்குஶக்தி

உசு ||னுபாயாநுஷ்டாநத்திலே நின்ருனென்கிறது. அஹிம்சத ஸமத்துக்குபாயமாக விஹிதமான பரஞ்சுமக்க மாட்டாத வகிஞ்நன்

ஸா-நீ||ஹவிஷ்யத்தாதிஷ்யஸ்பரஸ்வீகாரவரவய-ரயோபாயக்ஷேமஹ தவ்யஸாதிவிசேஷமே வ்யவஸ்தாத்தாலேபெருகைக்குஹேதுமானல் விஹிதையான வ்யவஸ்திக்கு ஸம்ஶவ்யவஹ்ஸ்க்தாரா ஸாயநக்ஷம் போலே நிரங்க ஸ்ஶவக்ஷஸ்வாவவிசேஷாத்கக பரஸ்வீகாரதாரகமாகவே விபிவிஜ மோக்ஷஸாயநக்ஷம் வய-ரவஸிக்கையாலே ஸம்ஶவ்ய வஸ்தஸாஜ்ய ஸ்திவக்ஷஸ்தாம்த வ்யவஸ்திஸாஜ்யாக்ஷ ஸ்வாவ விசேஷ விசிஷ்டயா உபாயாம்தரஸ்தானத்திலே நின்ருனென்கிறது. வைஷம்யநைவ-ர்ண்யவரிஹாராகமாக ஸத்யூவ்யாஜஸாத்தாலே உக்தஸ்வாவவிசேஷாவொபாயாநுஷ்டாநநிவிஷ்டுகைக்கும்வேறு நியாமகமில்லாமையாலே இதற்கு ஹேதுகாரணம் ஸ்வாய-நிரவேக்ஷயான வாதம்வநிராகரணையான ஸஹஜக்ருபை யென்று சொன்னதுஸம்ஜவிவேவஹத்திலேசொல்லுகிறபடியேஸஹஜகாருண்யமே ஹேதுவமென்றபடி. இனி வசவ-ரவாக்யத்திலே ௦ரம்ஶரனை உபாயாம்தரஸ்தாநத்தில்நிருத்துகிற வ்யவஸ்திவ காரங்தோற்றுகைக்காகவென்று சேருமோ; ஸ்வதாம்த்ரன் ஸ்வதம்த்ரனை உபாயாம்தரஸ்தாநத்திலே நிருத்துகிறது விரங்கமன்ருே? ஆஜ்ஞையாலே நிருத்துகிறது விரங்கமானாலும் வ்யாஜநையாலே நிறுத்துகிறது விரங்கமல்லாமையாலே உபாயமொக்ஷிக்கிஸ்தஉபாயக்ஷாஸம்ஶவாதிங்வாயக்ஷவ்யாஜநையிலேதாத்வர்யமென்றிலானுலும்இவ்வ்யாஜநையாலே௦ரம்ஶரனுக்கு உபாயக்ஷம் ஹவிஷ்யத்தாக விஜித்தாலும் பரந்யாஸபலாதேவஎன்கிற காரிகையிலே சொன்ன பரந்யாஸவிஜியும் பரந்யாஸத்திற்கு ஸமவதிங்வாயாம்தரஸ்தாநாவஸ்திஹேதுக்ஷ விஜியும் எங்ஙனே இவ்வுபாயக்ஷ வ்யாஜநையாலே ஸ்வரவேஷமஸலேவ-ர்ணாதிகளுக்கு உபாயாம்தரஸ்தாந நிவேசஹேதுக்ஷம் விஜியாமல் பரந்யாஸத்திற்கே விஜிக்கவேணுமென்று நிவ-ரயமுண்டோ வென்றவருளிச்செய்கிருர். (அஹிம்சதஸமத்திற்கிதி) (பரமிதி) தனக்கு வ்யாஸநாவஸ்யஸாஜ்யமாய் அஹிம்சதஸமத்திற்காக தனக்கு கதவ்யமாக வஸ்துமான மாங்தரவ்யவாரம் பரம்அஹிம்சதஸமத்திற்குபாயமாகவிஹிதமான பரம் சொமக்கமாட்டாதவகிஞ்நநு னன்னதுவும்மொவுத்தாவாய்நிற்குற வவனை நீ எனக்குபாயமாகவேணுமென்று சொன்னதுவும் ஸாஹிவ்யாயம் பரம் சுமக்கமாட்டாதவன்மொவுத்தாவைமொவுத்தவனென்றுவ்யாதிஜ்யாதே உபாயமாக வேணுமென்று வ்யாதிஷ்டித்தாலிதற்கு அடியென் பரத்தை சுமக்கமாட்டாதே தேவரீரிடத்தில் ஸமர்ப்பித்தேன்இந்த

ஸா-நீ|| பரத்தை என் தலைமேலே சுமத்தாதே தேவரீரே உமக்கு பரமாக ஏறிட்டுக்கொள்ள வேணுமென்றிறே தாத்பர்யமாகிறது. இங்கு ப்ரார்த்தநீயம் உபாயத்வம் ரக்ஷகத்வம் தத்ஸாதநாஸக்திநிஷ்க்ஷேபகமவதாவிரோதாச் சிந்த்ய உபாயாந்தரஸ்தாநபந்நத்வம் ஶக்தி தத்ஸாதஸமர்த்தந்தி வேதாஜ்ஞத்வம் பரஸ்வீகாரப்ரவ்ருத்தியாகஶ் இங்கு பக்தியை வேக்ஷியாதே என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கை என்று சொல்லாதே இவ்வர்த்தத்தைத்தானே என்மேலே சுமத்தாதே அவத்தை சுமந்தால் மேல்வருமஹிதமெல்லாம் தருகைஸமர்த்தகாருணிகனான உனக்கே பரமாக வேறிட்டுக்கொள்ள வேணுமென்கை என்று யாதத்ர பரம் ப்ரதிபந்நஶிரவிநாஶ்ரோவயோ: கிஞ்சநஸ்யைவ ஸ்வபரஸ்யைவ ஸ்வீகாரஸ்திஜம் ஶாகாரக பரஸ்வீகார ப்ரார்த்தனையாக அருளிச்செய்கையாலே இந்தப் ப்ரார்த்தனை பரந்யாஸ விதாந ஹேதுதயாகையாலே ஏதத்ப்ரார்த்தநாஸஹித பரந்யாஸம் விதிக்கிறது என் தலையில் சுமத்தாதேஎன்கிற அம்ஶம் இந்தபரம் என்னுதன்று என்று ஸ்வஸம்பந்தத்யாகம் விநா விதியாமையாலே ஸ்வஸம்பந்தத்யாகமும் உனக்கே பரமாகவேறிட்டுக்கொள்ள வேணுமென்கிற அம்ஶம் இந்தபரம் உன்னது என்று பரஸம்பந்தாபாதநமன்றிக்கே விதியாமையாலே பரஸ்வத்வாபாதநமும் விதிக்கையாலே ஆத்மரக்ஷண பரம்என்னுதன்றுஅவனதே என்று பாவிக்கை என்று ஸாம்ப்ரதாயிகாபிப்ராயம் ஸ்வத்வத்யாக பரஸ்வத்வாபாதநாத்மக பரஸமர்ப்பணமும் இந்த பரம் என்னுதன்று தேவரீருதே என்று ஸமர்ப்பித்து இத்தை தேவரீர் ஸ்வீகரிக்க வேணுமென்று ப்ரார்த்தனையாலே பரஸமர்ப்பணத்திற்கே பகவத: பரஸ்வீகார பர்யவஸாயோபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶ ஹேதுத்வமும் விதிக்கிறதிறே இந்த ப்ரார்த்தனையாலே பரந்யாஸம் விதிக்கிறதென்று மிடம் பரந்யாஸ ப்ரதாநமாய் நீயே உபாயமாகவேணுமென்ற அபேக்ஷிக்கிறபடியே என்று விரோதிபரிஹாரத்திலே ஸ்பஷ்டம் அங்குஶப்த: ப்ராதாந்ய ப்ரார்த்தனைக்கானாலும் அர்த்தத: ப்ராதாந்யம் பரந்யாஸத்திற்கே என்றன்றோ திருவுள்ளம் நயினாராசார்யரும் இந்தப்ரகரணத்திலே "ஸ்வஸித்திக்ஷித்வ பரஸ்யைவ ஸ்வீகாரா" என்று சொல்லுகையாலே இவ்வர்த்தவிஶேஷம் இங்கு பரஸ்வீகாரமித்வயிகாரிக்கஸாதாரணமாகையாகையாலே "ஏவ்ராத்ரி-தோநமோபாயேஷு" த்ராதிகளிற் படியே உபாயோபவெதி பரஸ்வீகார ப்ரார்த்தனாம் விநா பரந்யாஸ ஶேஷத்வ பகவத: பரஸ்வீகார ரூபா ஸாதாரண ஹேதுஸாத ஸம்பவாத் பகவத உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶாவிந ஸ்வஸித்த்யர்த்த: பரத்தை ஸ்வீகரிக்க வேணும்

௨௯॥ ரொவூாவாய் நிற்கிற வவனை நீயெனக்குவாயமாக வேணுமென்று வாயாஒுரஷூாநத்திலே நிவெஶிப்பிக்கையாவது, என்தலையிலுவாயா ஒுரத்தைச்சுமத்தாதே அவற்றைச்சுமந்தால் மேல்வருமஹிஉதமெல்லாந் தருகை ஸஉஃூகாரணிகனனவனுக்கே ஹரமாகவேறிட்டுக்கொள்ள வேணுமென்கை. இவ்வஂஶத்தை நிஷ்கஷிூத்துநிக்ஷேபத்தை

ஸா-நீ॥ஸஉவிூயாகிற்க்குநேஸ்ன் ஶரணாஂத்யா ஸாகல்பூவஂயபா ஸுஃுநாஹெ்ரு ராஸுஃூநாமிகு ராவஶஂத்ஷகா ஸ்ரீகதுஂவ்யா என்று உபவஷ்ூயகிதது இப்படி ஶரணஶவூாநிக வரஉஶ்ராகாதி ப வதிவ கரணங்களெங்குஉஸுஃூம் கண்டுகொள்வது. இப்படி உபாயஙவூராஸுஃூநாநித ஹரஸஉவேூணமே ஹமவத உபாயாஒுரஷூாந நிவெஶந வூாவாரயாகில் “நூாஸ: வஷாஂம ஸஂயாூத” இதூாதிக ளிலே நூாஸஊதூத்தை கஂமியாகச்சொல்லுகிறதும் விரொயியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வஂஶத்தைஇதி) பராஸுஃூநா விநா ஹமதஹரநூாஸாூவ ஶரணஶவூதாதூயூவிஷய விஶிஷ்டாஸுஃூ த்தினுடையவாஶமான பராஸுஃூைநயை நிஷ்கஷிூத்து வூயகஷித்து பராஸுஃூநாஂஶரஹிதமான ஹரநூாஸஊதூத்தை கஂமியென்று சொல்லுகிறது பராஸுஃூையாவஶூகையானும் பராஸுஃூநாநித ஹரநூாஸகுபெஸூவ உபாயாஂதரஷூாநநிவெஶ ஹெதுூதா வவூஉகக்ஷாக உணஷாஇவஉவவூஉகதயாவா கயிகாஶிகொடி நிவிஷ்டதயாவா குகிஂவநூாஇவநூஸாயநமென்று கருத்து. யஉா இப்படி ஹரநூாஸம் ஹமவத உபாயாஂதரஷூாநாவதூஉாரகமாக ரொக்ஷஸாயநமாகில் பரஂபரயா கரணகாவிஶெஷாஉாநூகூஷூ ஸஂகவூாஇகளும் கஂமியாக பஸாமியாதோ? இஷ்டாவதூ என்னில் “நூாஸ: வஂஷாஂமஸஂயாூத” என்கிறது விரொயியாதோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஂஶத்தைஇதி) (இவ்வஂஶத்தை) உபாயாஂ தரஷூாநநிவெஶஹெதுூகுபத்தை நிஷ்கஷிூத்து சூநூகஷூாஇஷூ ங்களென்றும் வூயகஷித்து கஂமா நாஉூவாயாஂதர ஷூாநநிவெஶ ஹெதுூதா நஷூ கிஂதூ ஹாஸஉவேூணஹெூவெதி நிஶூதெூ தூஸுஃூ:. தயாவ உபாயாஂதரஷூாநநிவெஶஹெூவ பூவதூஹய தயா தது ஊரஸஉவேூணஹெூவ ஸாக்ஷாக்ஸாயநதயாஂமிகுமெ ன்று கருத்து. இப்படி நிக்ஷேபமே உபாயாஂதரஷூாநாவதூஹெதூ தயா கஂமியாகில் அந்த நிக்ஷேபம் பரஹெூ ஸஉவேூணஉாதூ ரூபமாய்சொன்டிம் உபாயாஂதரஷூாநாவதூ நிஷாஉக்ஷாக ஸஂஸ

ஸா-கா॥யஷூிஜொஂஸீதி ஶரணஶஜ நிவூஉவரொஙாவிவக்ஷிதஇதூாஹ (இவ்வஂஶத்தைஇதூாஇநா) நநூஹஸஂஹரஸஉவேூண ஊவொவாய

௨௯ || ஶ்ருதியென்று சொல்லுகிறது. இது ஸ்வநிஷ்டாபக்ஷபரம். இந்நி
ஷ்டத்தைநினைத்து "ஸாங்க்யம் தம்பக்ஷ உபாயாவதேஶகோவாசக:"

ஸா-ஸ்வா || விக்கையாலேபரபக்ஷத்திலேஎன்தலையிலுபாயாந்தரத்
தைசுமத்தாதே என்கிறவம்ஶம் வ்யர்த்தமாயொழியாதோ? உனக்கே பர
மாக வேரிட்டுக்கொள்ளவேணுமென்கிறவம்ஶமேயமையாதோ வென்ற
வருளிச்செய்கிறார் (இது ஸ்வநிஷ்டாபக்ஷபரமிதி) (இது) நிக்ஷேப
ரூபாங்கி ஸ்வநிஷ்டாபக்ஷபரத்வ பரஸமர்ப்பணவிஷய "ஸ்வாத்மாநம்
மயி நிக்ஷிபேத்" "மயி நிக்ஷிப்தகர்த்தவ்ய: க்ருதக்ருத்யோ பவிஷ்யதி"
இத்யாதிபிரங்கித்வாவகதஸ்ய பரஸ்ய ஸ்வஸ்வத்வாஸமர்ப்பணே ஸ்வஸ்மிந் பர
ஸமர்ப்பணே ஶக்தாந்யாஸம்பவாத் பகவத: பரஸ்வீகாராஸம்பவேந
உத்தரகாலே ஸ்வநிஷ்டாஸம்பவாதேவ தேவாங்கீகர்த்தவ்ய மென்று
கருத்து. ஆனாலும் அங்கியான பரந்யாஸம் வேதாந்தநாதிரூபா
நாதவக்ரியாவதயிகாரிவிஶேஷத்திலே பகவத உபாயாந்தரஸ்தா
நிவேஶரூபாயாந்தர வ்யாபாரமன்றிக்கே விதிபலித்தாலேஸாக்ஷா
தேவ மோக்ஷஸாதநத்வயாங்கிபாகலாகாதோ வென்ற ஶங்கைஸம்ஹரிக்கு
றார் (இந்நிஷ்டத்தைஇதி) (இந்நிஷ்டத்தை) பகவத: ஸ்வதந்த்
தயா ஸ்வநிஷ்டாபக்ஷதயா பரந்யாஸஸ்யாங்கிநிர்ணயத்தை
ரக்ஷகவரணஸ்ய தாத்பர்யேண ஶரணஶப்தஸ்ய உபாயபரத்வஸ்யாபக
வதேந உபாயபரதாம் நீதேந ஶரணஶப்தேந ரக்ஷகஸ்ய பக
வத: அவேதநஸாயாரணோபாயத்வபோதநே நிரூபிதாபாவ
வாரணஸாமாந்யஸ்யாபாயாந்தராபேக்ஷஸ்ய போதிதத்வாத்தத்வ
தமாணாபரோக்ஷநஸமர்த்தனை பரஸ்வீகர்த்ருத்வபர வ்யக்தா
யோபாயாந்தரஸ்தாநிவேஶஸ்ய போதநீயத்வாத்ஸ்வ
ஸ்வநிஷ்டாரணஸம்பவாத் பரஸ்வீகர்த்ருத்வ ரூபோபாயத்வஸ்ய
ஶக்திஸாயாரண ஸ்வரூபஸமர்ப்பணாதி ஹேதுத்வாஸம்பவாதவி
ஶேஷ விஹிதபரஸமர்ப்பண ஹேதுத்வாஸம்பவாத் பகவத
ஸ்து பரந்யாஸாயீநோபாயாந்தரஸ்தாநிவேஶஸ்வஸ்வநிஷ்டா

ஸா-வி || ஞேய: "ஸ்வாத்மீயமக்ஷிப்த்வா ஸர்வகர்மஸு ஜந்மஸு தந்த
வம்தவ விஶ்வஸம்ஶயோ: பாதபத்மயோ:" உபேயஸ்ய தத்வ
ஸ்ரீத்யா உபாயதயா வரணே "உபாயோ பவ மேதேவ ஶரணம்
பவ மே ப்ரத ! ஸ்வாத்மீயஹரம் ஸர்வம் நிக்ஷிப்ய ஸ்ரீபதே: பதே ||
உபாயம் வரணாத்ஸ்வாம் தஸ்மைவயம் விதிஞ்சவே" இத்யாதிஷு
தயோபாஸ்யதிநகீர்த்தநே பரநாஸ்த்யம்ஸ்யாதித்வஹ. (உபா
யேத்யாதி) ஸஹஸ் போதே ஶாஸ்த்ரஸ்வரண விவக்ஷயா வ்யாவ்யா
நகேநவா அம்ஶாஞ்ஜரவா விஶேஷநவா நிவர்த்தஹ: காயஜத்யர்த்த:.

ரம்|| என்கிறது. உபாயப்ரதர்ஶநையையும் நிக்ஷேபத்தையு மோரிடத்திலே பிரியச்சொல்லு மிடங்களிலுபாய ஶப்தத்திலிவ்விவக்ஷையைத் தவிருதல், பரஸமர்ப்பணாதிகள் பர்யாயங்களாகைக்காக பிரியச் சொல்லுகிறதாதல், இங்கு ஸ்வரூபமும் பரமும் பலமும் ஸமர்ப்பணீயமாகையாலே அநேகாம்ஶவிஶிஷ்டமான ஸமர்ப்பணத்தில் அம்ஶா

ஸாநீ|| பாதக ஸ்வஸ்வத்வாமமோ தமேண ஸமர்ப்பணாத் அந்யாஸ்வஸ்விநு பர ப்ரஸக்தஸ்ய நிக்ஷேபவசந மேதேந பஹபதார்த்தயாந்தரஸ்தாந நிவேஶஹேதுதயா ஸ்வநிர்பரத்வபர்யந்த பரஸமர்ப்பணமேவோக்தம் இதாவஸித: என்று வ்யாக்யாதம் என்று கருத்து. இந்த நிக்ஷேபவசநமில்லையாகில் பரஸ்வீகர்த்ரு ரூபோபாயாந்தர ஸ்தாநாபத்தே: ப்ராணாபாவேநாஸம்பவாத் ததோ பரஸ்தாபநேவாத்ர காரகஸ்ய பரஸமர்ப்பணஸ்ய ஸ்வபரஸ்வீகர்த்ரி ஸ்வபரஸ்வீகர்த்ரு த்வாபாத்ரஸ்தகதயா அபாயப்ரஜ்ஞாநத்வாத் யோக்யஸ்யாநதேவ ந ஸ்யாத் ப்ரணதயா ரக்ஷகத்வாபாத்ரஸ்தத்வமேவாஸ்யாத் ஸ்வேந பயாபஷம் ப்ரபத்தேராநஸ்யாகிம்பநஸ்யநேபயவிநஸ்யாத் ஸ ம ப தா ப ர ஸ்வீ கா ரா பா வே ஸ்வ ஸ்வி நு ப ர ப்ர ஸக்தேர்வர்ஜநீயத்வாதிகமிஷ்டம். இப்படி இவ்வுபாயப்ரதர்ஶநை நிர்பரத்வபர்யந்த பரந்யாஸ ஸமநியததயா ததபேக்ஷிக்கை யாகையால் "ஆத்மாத்மீயபரம் ஸர்வம் நிக்ஷிப்ய ஶ்ரீபதே: பதே| உபாயம் ப்ரார்த்தயேதீஶம் ததேவாயம் விநிவேத்ய" இத்யாதிகளுபாயப்ரதர்ஶநா பரந்யாஸயோஸ்ஸஹப்ரயோக ஸ்தலங்களிலே பௌநருக்த்யம் ப்ரஸஜியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (உபாயப்ரதர்ஶநையையு மிதி) (இவ்விவக்ஷையைத்தவிருதலிதி) என்தலையிலித்யாதியான பரந்யாஸஸ்யாங்காகாரத்தை விட்டு கேவல ரக்ஷகத்வ ப்ரதர்ஶநாபரமாக விவக்ஷிக்கை என்றபடி. ஸ்வரூபாதித்ரய ஸமர்ப்பணம் நிக்ஷேபஶப்தத்தாலே சொல்லப்பட்டிருக்க உபாயப்ரதர்ஶநா ஶப்தம் உபாயாந்தர ஸ்தாந நிவேஶ்யபாரக்யேந பரந்யாஸத்தை ஸ்வீகரிக்கிறது. உபாயப்ரதர்ஶநாஶப்தத்தாலே சொல்லப்பட்ட ஸ்வரூபாதித்ரய ஸமர்ப்பணத்தில் நிக்ஷேபஶப்தம் நிக்ஷேபத்வேநவா ஸ்வரூபஸமர்ப்பணத்வேநவா ஸ்வரூபஸமர்ப்பணத்தை ஸ்வீகரிக்கிறது என்கை. (அம்ஶாந்தரேதி) உபாயப்ரதர்ஶநா ஶப்தேந பரந்யாஸமும் நிக்ஷேபஶப்தேந ஸ்வரூபபலஸமர்ப்பணமும் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. ஆநுலோம்யக்ஷேபேதராவாதகாங்கயோ: ஶப்தயோ ஸஹப்ரயோக: பௌநருக்த்யாய ப்ரதர்ஶநா நிக்ஷேப ஶப்தயோரேகார்த்தயோ பௌநருக்த்யவர்ஜநீயம்ஶஸ்ய

தீ॥ ஸமவாயமாதலாகக்கடவது. இவைமூன்றும் ப்ரகாரத்துக்கும் ஸம்ப்ரஸக்திதோஷமில்லை. இவ்வுபாயங்கள் ந்யாஸவித்யைக்கு விசேஷித்து

ஸா-நீ॥ பக்ஷத்தில் ஸாத்யாபேக்ஷந்த்ரேந்த்ர்யபக்ஷத்திலும்ஸங்காதாஸ்யாதிநஸாதாஸ்ய விரோதாக பேக்ஷந்த்ரஸம்பாதனமென்று அருளிச்செய்கிறார்.(இவைமூன்றுமிதி) ஸம்ப்ரஸக்தியில்லையென்றுசொல்லாதேஸம்ப்ரஸக்திதோஷமில்லையென்கையாலே ஸர்வேஶ்வரத்வவிஶிஷ்டப்ரயோஜநாஸாதாகஸம்பந்தமும் ஸந்யாஸபூர்வஸாதா விவக்ஷையாலும் ஸாதாரணவிவக்ஷையாலும் ஸம்பந்தமும்தோஷமன்னென்றுகருத்து. ஆனாலும்உபாயாநுஷ்டாந நிவேஶந ப்ராபமாகப்ரபத்தியைச்சொன்னதுகூடுமோ,அப்போதுஅஸம்ஸ்ரயனேஇவ்வதிகாரிக்கு ஶக்த்யபாவஞானையாலே“ஸர்வாபராதாவலீ” த்யாதி ப்ரமாணமூலமான ப்ரபத்திஸத் ஸாக்ஷாத் ஸாதநத்வ ஶ்ருதிமூலமாக ப்ரஸம்ஶியாதா, வசவாக்ய ஸத் ப்ரபத்தியை ஸாக்ஷான்மோக்ஷஸாதநமென்னவுஞ் ஸம்ஶயாதோ,ஸாக்ஷாத்பரம்பராஸாதநங்களுக்கு விகல்பந்தான்கூடுமதெங்ஙனேஎன்ன அருளிச்செய்கிறார்.(இவ்வுபாயங்கமிதி)ஸர்வஶக்தர்க்கு பரபக்திரூபோபாயங்கள் விசேஷித்து சுஸாத்யாரணமாக வேத்யாகாரமென்றபடி.தயாவதியிபராவரஸ்லிஷ்டவித்ப்ரபத்தேரப்ரயக்ஷஸாதநத்வ ஸந்தோஷாநுகாரே ப்ரபத்திஸமத்தேகோவாயங்கவிஷயகம் ஸம்பந்தியாகஸந்தோஷிக்கவேண்டுகையால் திரஸ்க்ருதமாய்கொண்டு பரம்பராஸாதநத்திலே விஶ்ராந்தமாகிறது. ஶக்திக்கு விதிவிஸஸாக்ஷாத் ஸாதநத்தோடே வேத்யாகாரத்திற்கு விரோதமில்லாமையாலேயதற்கிப்படி பரம்பராஸாதநத்வமும் ப்ரஸம்ஶியாது கர்மயோகாதிகளுக்கு ஸம்பந்தோஷாநுஷ்டேய ஶக்த்யாரகஸாதநதயா விகல்பங்கூடாவிட்டாலும் ப்ரபத்தி ஸ்வதந்த்ரஸாவி ஸம்பந்தோஷாநுஷ்டேய வ்யாபாரஅாரக ஸாதநமல்லாமையாலே விகல்பமுங்கூடும். ஸ்வதந்த்ரஸாவி ஸம்பந்தோஷாநுஷ்டேய வ்யாபாரஅாரக மோக்ஷஸாதநமே விகல்பப்ரயோஜகமென்றுகருத்து. ஆனாலும்இவ்வுபாயங்கள் ந்யாஸவித்யைக்கு விசேஷித்து வேத்யாகாரமென்கிறதுகூடுமோ, ஸர்வஶக்தர்க்கு பரபக்திரூபோபாயங்கள் ஸந்ந்யாஸ ஸாத்யமாகையால் ஸந்ந்யாஸாங்கஸாவியான இவ்வுபாயங்கள் பக்திஸாவியான ந்யாஸவித்யைக்கு வேத்யாகாரமென்கிறது கூடாதவன்றோவென்றில் ஸமவத

ஸா-கா॥ ஸாம்ப்ரதாயத்யாஸாத்யாப்ரநங்கம்பரம் தேதாவிபரீநே காம்ஶாத்மகே ஸந்ந்யாஸஸேப்ரகும் தோகேகாம்ஶப்ரயோஜந இதிஸாவ:. நிரபேக்ஷாபேக்ஷங்க பூர்வோபாயங்கஸ்ய வாக்யார்த்தாதிஶம்பேஷ்யாவி ப்ரயாநேந்ந ஸம்ஸயங்கஸாஹ.(இவ்வுபாயங்க இதி)

ச௦॥வெசுர்காரம் இதுக்கவெக்ஷிதமாய்க்கொண்டு ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகள் வருகிறன. * * * * * * * *

ஸா. நீ॥ உபாயத்வம் சிவியம்ஸ்வரூபயொகு தாரூபம் ஸமொபயா ந ரூவஞெதி. கூசும் யயா யசுயசகிஞ்ஞநஸ்நு சயி ஹரம் நுவெஸகு தசாவகவெவ சுஸுஹரஸ்வெபாவி சதீயுஜதி ஹரம் ஸ்வீக்ருதுஹக்தி மெநரவெக்ஷுண ஹக்திகாயபாஸவபெ காரவாணீதிஸஹஜகாருணை சவயம் யசுஷுமஹம் சுநாதிஸிஙஸம்கூலாத்தக ப்ரஸாதவத்வம் ஜசு வெவிசுயாவெசுகாரம் ஜசுவெவ நிரவெக்ஷரக்ஷகத்வம் சதீயொரக்ஷண ஹரஸ்த்வஹவெவ நசவெதி ப்ரதீதள சசநெதும்ஸெந சசுவார மெநரவெக்ஷுஸு தமஹுவெவெதுநெந ஹரநிவர்ஹண ஸாச கூஷுஸுவப்ரதீதெதி. விதீயஞ ஸமொவஹித சவாயகசஸுஹர ஸ்வெபாவி சதீயஜதி ஹரஸ்வீகதப்ருக ரூவம் தவு ஹரநுவொத்தர ஹாவி ஸசஸ்தவாவக்ஷய ஸமொவஹிதம் ஸ்வரூபயொகுதாத்தகஸா யநகவஸுவி ஹவிஷுக ஹரஸ்வீகார வரூவக ஹக்திகாயு கரக ஸாகூலாத்தகதயாஹரஸ்வீகார ரூபஸமொவஹிதஸாயநகவஸுவி தது வடிகதயா ஹவிஷுத்தந ஹாநெந ஸமொவஹிதொவாய கவஸு வெசுதாயாசவி விரோயாஹாவாக. வதவு ப்ர வத்சாத்ருத் தாலே பெருகைக்கடி ஸஹஜகாருணுாதி சரூஸ்வஹாவ விஸேஷ மாகையாலே ஸம்ஸ்வர ஞுவாயாஙர ஸ்தாநத்திலே நின்றுனென்கிறது ஜதி வசுவபிஸிங யொகுதா கயநெந ஸ்வஷீக்ருதம். வஸ்த்துவஸ்த வொத்தரக்ஷண ஹாவிஹரஸ்வீகதப்ருகவெவவெசுகாரः வாக்ஷுஷாதி ப்ரதுக்ஷிகத்ஞாநஸுவதபசநாகஷுரு ரஹிகநியவெவிசநஸஹாவ நாத்தக ஹரநுாஸஸுவதுசநாகவிஷயகக நிவர்நாஹாவெந ஸ்வசவத்ஸுசந ஸ்வநஞரகாமீநஹரஸ்வீகதப்ருக ரூவொவாயக விஷயகஸம்ஹவாககதவ "ஜதः வஸ்துாசுஸ்சுதநிரவெக்ஷண ஹவதாஸசெஷாஸாவகஷுஸ்கூதிசதிவிஸேஷஞசவிசு" ஸிதிதயெவ ப்ரதிவாதிதம். ஜசுஞு வரூவெபாத்த ஸ்வரூபயொகுதாத்தகொவாயக வயவஸிதவெவ. ப்ர வத்ஸக்ஷுணெ ஸமொவஹிதொவாயகஸா ஹாவாசுநம்தரக்ஷணவவொகஸுத்ஸுசநதாதிதிதிக். இப்படி இவ்வுபாயத்வம் வெசுகாரமாகில் வரூவப வாகஸயுாதிகுணங்களநுஸம யெயங்களில் ப்ரயாநதசங்கள் யென்று சொன்னது விரோயியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கு[உபயாக்தமாக]ஜதி)இங்கு இவ்வுபாயத்வம்வெசுகாரமென்று சொன்னது ஸிக்ஷிதமாகையால் மற்றஸா ஸாகஷுங்களிலே ஸெதுசுஸபுநகளணஸாநாசுநுகூலாநுஷ்டா நம்பண்ணின பின்பு கவிஸ்வாஸத்தாலே சுவுநுஷ்டாநம்பண்ணினால்

௩௭ ॥ "ப்ரபத்யே" என்கிறவிடத்தில் மதிவாதியானயாதுமதுங்கள் பாதுங்களாகையாலே இங்கபேக்ஷித பாவிஶேஷ

ஸா-டீ ॥ ப்ரத்யவாயமில்லாதேமிருதியானஸுக்ருதியாயிருக்கிறப்போலேயன்றிக்கேஇங்குப்ரபந்னன்ப்ரத்யவாயமஹம்பண்ணுமாகில்ஸுக்ருதஹானனை ஶரணாயினுடைய உபாயாந்தரஸ்தானபத்தியாகிற மஹாமாணத்தை திரஸ்கரித்தவனாகையாலே ப்ரத்யவாயத்துக்கு தாவவாரகொடியிலே நின்று பாபம் ப்ராயஶ்சித்த ப்ரயத்நமாமென்று ஸூசிதம். கிஞ்ச ப்ரபத்தியானது ஶரண்யமதோபாயாந்தரஸ்தானபத்தியாதுவிஷயிணீ நபவேத் ததா ப்ரபத்தேஸ்ஸாதந்த்ர்யஹானி ஸ்யாத். ப்ரபத்தேர்மோக்ஷஸாதநத்வ ஶ்ரவணம் அஸம்பாவிதம்ஹ்யுபாயகமேவ பவேத். "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ | அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச:" இத்யாதிவசநவைபல்யம். உபாயாந்தரஸ்தானபத்திவிஷயகத்வே ஶக்திர்பாஸாயநேவ நிஷ்கிஞ்சநஸ்யாநந்யகதேர்உபாயாந்தரஸ்தாநபத்த்யா ப்ரபத்தே: ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸித்யதி யத்யபி ப்ரபத்தே: ஸ்வாதந்த்ர்யே ததாப்யங்கிதயா அங்கப்ரபத்திஷு உபாயாந்தரஸ்தானவிவேகேநவ்யாபாரஸ்யாபேக்ஷணீயம் அங்கிந: ஸ்வாதந்த்ர்யாபேக்ஷா. "ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நாய யாநயோக விவர்ஜிதா:", "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" இத்யாதிஷு ப்ரமாணங்கள் ஸுஸ்பஷ்டம் ப்ரபத்தி வேறொன்றுக்கங்கமாக நில்லாதபடி ஶரண்யன் தானுபாயாந்தரஸ்தானத்திலே நின்று ஸாக்ஷாத் குடுக்கிறவாஶமேத்தமானபடியாலே என்று ஸ்வீக்ருதம். "ஸர்வதர்மாந்" இதி காரிகாயாமபி வ்யக்தம். நிக்ஷேபரக்ஷாயாமபி "அநந்ய ஸாதநாவாப்யஹேதுதாயா ஸாக்ஷாத்ஸ்வேஶ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யம்" இத்யுக்தம். ததா ஸங்க்ரஹ:. "ரக்ஷகத்வப்ரார்த்தநாஹேதோ நாவ்யாயத்வ ப்ரஸ: ப்ரபந்ந | ப்ரபத்தேர்மோக்ஷஹேதுத்வம் ஸ்வாதந்த்ர்யஞ்சாதிகாரிண: ॥ விநஷ்டயஷ்ட்யம் ஶக்தியோக்யத்வம் ப்ரபந்ந வாக்யே வியஶஸ்யா| ப்ராயஶ்சித்தக்ருதிர்நேஷ்டா ரக்ஷிதஷ்டு" ॥ இங்கு ஶரணஶப்தமுபாயவசனமானல் ப்ரபத்யே என்கிற பதம்பதமர்த்த மதன என்றுமதுங்கமானபடியாலேயநிதமாக ப்ரஸம்கியாதோ? ஸர்வ மதுங்களும் ஜ்ஞாநங்கள் என்று பாவிவாதமென்றில் பாவிஸாமாந்யவசனம் ப்ரக்ருதாநுபயுக்தமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்யே என்கிற பதத்திலிதி) அபேக்ஷித பாவிஶேஷந்தானதென்றவருளிச்

ஸா-கா ॥ இநா) அயம் ப்ரபத்யே இத்யஸ்யார்த்த (ப்ரபத்யே இத்யாதிநா) நநு உபாயவரேவண்யஸாதாவாயோவி ப்ரதிபாதயேத்

ஜ || ஷத்தைச்சொல்லுகிறது. ஸாமியாவது இவ்விடத்தில் "ரக்ஷிஷ்ய தீதிவிஶ்வாஸ:" என்கிற வசந்வஸாயம். சுஜங்களில் ஸாரமான விஶ்வாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸவிசேஷமான ஸாத்யோபாய மிக்கேதோற்றுகிறது. எங்ஙனேயென்னில், இங்கு "வ" என்கிற வ்யவஸாயம் விஶ்வாஸத்தினுடைய வக்ஷரூபமான உபாயத்தையைக்காட்டும். இவ்விஶ்வாஸவக்ஷமும் ஸ்ரீஉவஷத்திலும் நாராயண

ஸாதீ || செய்கிறார் (ஸாமியாவதிதி) இப்படியானால் காரணமேதுமான அயத்தில் ஒவ்வொரு வணம்ஸாம ஹாரஸவேணவரமென்கிறது விரோதியியாதோ? விஶ்வாஸாமத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு மஹிவிசிக்கிறதென்னில் விஶ்வாஸத்தையே முன்னிட்டு ஸிஸிக்கவேணுமோ? ஸமாதாரங்களைத்தான் முன்னிட்டு ஸிஸிக்கலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸமஹங்களில்ஸாரமானவிதி) இங்கு "வ வஜ" என்கிற க்ரியாபதம் விஶ்வாஸர்த்தந்தைச்சொல்லி விஶ்வாஸமாயிருக்க ஸாத்யோபாய ஸக்ஸமஹ்ரம் வேறில்லாதிருக்க ஸவிசேஷ ஸாத்யோபாயந்தோற்றுவதெங்ஙனேயென்று ஶங்கிக்கிறார் (எங்ஙனே என்றிலிதி) உவொதாதவைவக்ஷமாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இங்கித்யாதிநா) இங்கு வ்யாஜவிஶேஷமத்வபாய் வ ஸாதநீயஞன ஶரண்யன் வாரக்ஷணயாஸ்வஶாமியாய் வ்யவிஸ்ம ஸத்யதாவராயிபாயும் நிஹீநனையும் ரக்ஷணமாயுமிருக்கையாலே விஶ்வாஸவக்ஷமகத்ந ஸாஹாமன்றோ? ஆகையால் உஹாவிஶ்வாஸமாமமாவதெங்ஙனேயென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விஶ்வாஸவக்ஷமிதி) ஆனாலும் விஶ்வாஸவக்ஷமிங்கு வத்ஸமன்றோ, விஹிதாநுஷ்டாநத்திற்கு விஶ்வாஸதந்த்ரமன்றோ வேண்டியது இவ்வக்ஷத்திற்கு ப்ரயோஜநாதிஶயமில்லையே, ஸர்வஸ்வாமியான வீஶ்வரன் ஸர்வாயியானவெனக்கு ஸத்யோபாயத்தாலே வ ஸஞனைக்கொடுக்குமோவென்கிற ஶங்கையை உபயோகமென்றில் ஶாஸ்வாரணவெஷியானயிவனு

ஸாகா || க்ரியாவவேதவ ஸ்வாமிவிஶ்வாஸமேவைதாவ்யதஜத்ரா ஸ. (ஸமங்களித்யாதிநா) க்ரியாவவேத உஹாவிஶ்வாஸவோவாக்ஷ்யவ்ய ஸிக. (...) ஸத்யவேவஹஜகமஷ்ஸவணதாநஸ்ய திவஹ ஶாதி ஸாநுமஹோ வஷவி வ ராவ்யம் யோதர்ஹிதித்வாதோவாய ஸாவரவாய ஹஸஸவஷ ஶரவாயிகாபி நிக்ஷர்வீஸம்ப காபிவாசா ... விஶ்வாஸவாதயா உஹா விஶ்வாஸவாய ... ஸாமிவிஶ்வாஸம் விஶ்வாஸமிஜா ... ... (எங்ஙனேனன்னிலித்யாதி) உவஸமஹஸ ஹேதுக

[illegible]

३९ ॥ [illegible] ஸ்தோத்திரமுள்ளவை [illegible]
தவாறேவரும். இத்தாலே தன் [illegible] களுக்கும்
பரதைகளெல்லாங் கழியும். இவ்விஸ்வாஸத்துக்கு [illegible] யென்னு
மிடத்தை “[illegible] |
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ப்ரபத்தி: [illegible] | [illegible]

ஸா-நீ ॥ க்ருபைக்கேட்டாதென்றருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலே [illegible])
[illegible] [illegible] பாபமெல்லாம் [illegible]
பாபங்களை ஸம்ஹாரிக்கையென்று கருத்து. இவ்விஸ்வாஸ [illegible]
[illegible] ஸஹாயத்தாலே [illegible] நிர்ப்பரத்தையும் [illegible] பாப
நிவ்ருத்தியை யுண்டாக்குமென்று கருத்து. ஆனாலும் பாப நிவ்ருத்தி
க்காக விஸ்வாஸமுண்டாம் வேணுமோ? பின்பு பாபங்களை [illegible]
யானாலும் ப்ரபத்த்யநுஷ்டானகாலத்திலே விஸ்வாஸ ஸாபேக்ஷத்தாலே
ப்ரபத்தி நிறைவேறினால் [illegible] யென்றருளி
ச்செய்கிறார் (இவ்விஸ்வாஸத்தால் [illegible]) ([illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ப்ரபத்தி: [illegible]
[illegible]. ஆனாலும் [illegible] ப்ரமாணமென்று [illegible]

ஸா-கா ॥ [illegible] விஸ்வாஸ [illegible]
[illegible] “விஸ்வாஸ [illegible]
[illegible]
நாராயண [illegible]” [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீ [illegible] நாராயண [illegible]
[illegible] விஸ்வாஸ [illegible] “[illegible] விஸ்வாஸ [illegible]
[illegible]” [illegible] மஹாவிஸ்வாஸ [illegible]
[illegible]. இவ்விஸ்வாஸ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] மஹாவிஸ்வாஸ [illegible]
[illegible]
இம் மஹாவிஸ்வாஸ [illegible] மஹாவிஸ்வாஸ [illegible]

த்ம ॥ நாஸ்தீத்யுக்த்வா ஸ்வதிஸாவிஶாக:” என்று சொல்லிற்று. இவ்வ்யவஸாயத்தினுடைய ப்ரபாவம் “வ்யவஸாயாத்³ருதே ப்³ரஹ்ம நாஸாத³யதி தத்பரம், ஶாஸ்த்ரீயேஷு ஸமேதேஷு நித்யம் வ்யவஸிதேஷ்வபி॥ ஸம்ஶயாநு ஸோசாவைநாஶ்யாவஸிதாயவ” இத்யாதிகளிலும் ஸாத்⁴யவிஶம். இம்மஹாவிஶ்வாஸமுண்டானால் பின்பு விஶேஷகால த்திலொருக்காலும் ஸம்ஶயம்பிறவாது. ஆகையால் பின்பொருக்காலு மிவ்விஷயத்தில் ஸம்ஶயம்பிறவாதபடியான ப்ரயத்நத்தில் மஹா விஶ்வாஸம் ப்ரவ்ருத்திக்கும். இதுஶ்ருதமாயிருந்தாலும் விஶேஷித்து ஸாதகிக்கத்துடங்கின விஶ்வாஸன் ஶேஷவசனம்பண்ணும்.“ இதி

ஸாக்ஷீ ॥ விஶ்வாஸத்தை ஸாரமாகச்சொல்லக்கூடுமோவென்ற வருளிச் செய்கிறார் (இவ்வ்யவஸாயத்தினுடையவிதி) பரதேஷு: வ்யவஸாயம்வி நாதவ்யாம்ப்³ரஹ்ம நாஸாதயதி, ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். விஶ்வாஸவ்ருக்ஷத் திற்குஶாகாதிவ்ருத்தி உபயோகமென்றதுகூடுமோ, வ்ருக்ஷஸ்ய விஶ்வாஸத் தோடேப்ரவ்ருத்திநிறைவேறியிருந்தாலுமுத்தரகாலத்தில்ஶேஷகாமடியாக ஶாகை ஸாதாவினையன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இம்மஹா விஶ்வாஸமுண்டானலிதி) ஶேஷகாநாஶக மஹாவிஶ்வாஸம் பிறந்தபடி யாலே உத்தரகாலத்தில் ஸாதாவினையன்றென்றுகருத்து. ஆனாலும் மஹாவிஶ்வாஸமாகைத்தோ மஹத்தை ஶாகிபாவையன்றோ? உக்த ஸ்ரூத விஶ்வாஸமென்றில் “ யஸ்ய யாவாம்ஶ்வ விஶ்வாஸ:” என்று வாராஹடீகைகளிலே விஶ்வாஸதாரதம்யஞ்சொல்லுகையால் உக்ஷேத்ர மோக்ஷகாரணமன்றோ? ஸம்ஶயநிவர்த்தக விஶ்வாஸம் ப்ரவர்த்தமமென்றிதுத்தரகாலநாஶகமான மஹாவிஶ்வாஸஸ்யாவி தயாஸேவந ப்ரவ்ருத்யநுவர்த்தன ஸாதவ்ருத்திக்கி ஸக்ருத்க்ருதவ்யவஸிதா த்வியம் ப்ரஸம்யாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) ப்ரயத்நாவஹித மஹாவிஶ்வாஸஸ்ய உத்தரகாலே கஹாவேவி ஸ்வ ஸ்தாநாரோத்தரகாலீந ஸ்ருதிர மஹாவிஶ்வாஸஜநகஶ்ருதார ஸாஹாராயாபகதயா ஸம்ஸாரயா உத்தரகாலீநஶங்காவ்ருத்திஸம்ஶய மென்றுகருத்து. இப்படியாகில்ஶ்ரீநாராயணவசநத்தில்ஸாரஷ்காரஸாவேஷாத்விஶேஷியன்றிக்கே உத்தரகாலத்தில் ஸம்ஶயமில்லாமல் மஹா விஶ்வாஸத்தோடே உசாரம்மவர்ணப்ரவ்ருத்தி ஒருத்தனுக்குநிறைவேறின மஹாவிஶ்வாஸமாதிவாஸவிகமாகையாலே ப்ரவ்ருத்திக்கிவாதநாநா ஸோபாஶ்வ ஸம்யாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுஶ்ருதமாயிருந்தா லுமிதி) ஶ்ருதமாயிருந்தாலும் ஸாரஷ்காராதிவராஶேஷஜநிதமாயிரு ந்தாலுமென்றபடி. (ஶேஷவசநமிதி)ஶாகாவிஶேஷயிவிஶ்வாஸத்தை யுண்டாக்குமென்றபடி. ஶ்ருதவிஶ்வாஸன் ஸயிகாரவிஶேஷகையாலேயவன்

௪௨ ॥ ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி”என்று ஸர்வேஶ்வரனரு ளிச்செய்தானிறே. ஶாஸ்த்ராதிகளுமப்படி “ந ஶோசிதும் அர்ஹஸி”என்றும் படியிறே யிருப்பது. ஆகையால் ஶ்ரத்தாவிஶ்வாஸமும் மஹாவிஶ்வாஸ வையொக்குமாம். இப்படி ப்ரபத்தியை அநுஷ்டிக்கிறேனென்று மஹா

ஸா-ரீ ॥ விஷயத்தில் ஶேஷத்வாநுஸந்தானம் பண்ணக்கடவோமென்கிற ஸா காரத்வேந (விஶேஷித்துக் காட்டுகைக்கு) ஈஶ்வரன் ஶேஷத்வா நுஸந்தாநம் பண்ணக்கடவோம். ஶ்ரத்தாவிஶ்வாஸம் ஶேஷத்வாநுஸந்தா நத்திற்கு உபாயமென்கிற ப்ரதாநபடியாலே ப்ரதானமாகக்கடவோ மென்று இந்த ஶ்ரத்தாவிஶ்வாஸத்தாலே ஈஶ்வரன் இப்படி ஶேஷத்வாநுஸந்தானம் பண்ணினேனென்கிறதோ இந்த ஶ்ரத்தாவிஶ்வாஸம் ஶேஷத்வாநுஸந்தானத்திற்கு ப்ரயோஜனமென்கிறதோவென்று விகல்பித்து முதலிலே த்ரூப மருளிச்செய்கிறார் (இத ஸர்வம் ப்ரபத்தேர்) உள்ளே ஸாக்ஷாத்கரி க்கச்செய்தேயும் வெளியிலே இதுவென்று ஹாவநை பண்ணினாலும் நாம் கைவிடோமென்றிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ஶேஷத்வாநுஸந்தானம் கௌஶல்யம். ஸாமான்யரூபமான ஸர்வபாபக்ஷாலநார்த்த மானாலும் “ந ஜாது ஶோசிதும்”என்றிருந்தாலும் ப்ரதானமான ஶ்ரத்தாவிஶ்வாஸத் திற்கு மஹாவிஶ்வாஸரூபமான ப்ரபத்திக்கும் கௌஶல்யமென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரபத்திலக்ஷணாவஹின மஹாவிஶ்வாஸம் ப்ரபத்த்யங்க மானபடியாலே உத்தரகாலத்திலே மஹாவிஶ்வாஸம் பிறந்தாலும்மது வைகல்ய ப்ரயுக்தமிதுவன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையா லிதி) ததா ப்ரபத்திலக்ஷணத்தில் ஶ்ரத்தாவிஶ்வாஸந்தானே உத்தரகாலீந ஸம்ஸாரிவத்ஸல மஹாவிஶ்வாஸோதாஹரணமானபடியாலே ஸர்வாபாய க்ஷமாவிஶேஷாயீந ப்ராரப்தகர்மாதிவஶாத் ப்ரஸக்தவிஶ்வா ஸஸம்ஶயத்தில் ப்ரபத்திக்கு ஸாத்தியான ஸ்வரூப யாவா உத்தரகாலீநஸ்தா ப்ரத்யக்ஷமாணவஹின விஶ்வாஸ வோத்தரகாலீந ஸம்ஸாரஸ்தானாயீடம் ப்ரபத்திலக்ஷணவஹினவிஶ்வாஸ லக்ஷணமாதாவல்லதுக்கமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸம்ஸாரஸாக்ஷாத் காரமிங்கே வீசிக்கிறதென்று சொன்னது கூடுமோ, ஸர்வஸம் க்ரியாவத்தோடே சேர்ந்து உபாயமாக ப்ரவர்த்திக்கிறேனென்று ப்ரப ந்நனும் விஶ்ராந்தமானபடியாலே ஸாக்ஷாத்காரமாக ஸம்ஶயம் வேண்டியேயென்ற முகஸாமிவர்யபாலேயருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யுபாயமாகவிதி) கர்மகாண்டமான வித ப்ரயோகாஸ்ஸாத்யைஷ்யாக

ஸா-கா ॥ ஸ்வப்ரூ - இதுஶ்ரத்தாவிஶ்வாஸ ஸ்ஸன்னேனென்னில் ப்ரபத்தி ஶ்ரத்தாநாங்கம் ஸாஷ்டாங்கவிஶ்வாஸமிஶ்ரவிஷயாஸ்திகா ஶேஷத்வ க்ரியாவைதர்மி ப்ரதாநம் கர்மக்ருத ஸர்வ

ரீ || விச்வாஸத்தைச் சொல்ல "அநந்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே மஹாவிச்வாஸ பூர்வகம் | ததேகோபாயதா யாச்ஞா ப்ரபத்தி: சரணாகதி:, ஸைவ தேவாயஸம்ப்ரோக்தா ஹவிஷ்ட்வப்ரயோஜநார்த்தம் | சரணாகதிரித்யுக்தா, ஸமர்ப்பணம்" இத்யாதிப்ரமாணாநுஸாரத்தாலே உபாய ப்ரயோஜனையுமிங்கே சொல்லிற்றாயிற்று. இவ்வுபாய ப்ரயோஜநையிலே மோக்ஷ்வாரணமங்கீக்ருதம் ப்ரயஹூமதமன்று. இஷ்ட ப்ரா

ஸா-ரீ || ப்ரகாசகமாக வேண்டுகையாலே ப்ரமாணாநுகுண மாகவிச்வாஸத்தைச் சொல்லி தத்பூர்வகமாக ப்ரார்த்தநாதி என்கிற ப்ரதிஜ்ஞாஸித்த ஸ்வரூபஸ்தைர்யத்தையும் பரஸ்வரூபத்தையுமநுஷ்டித்து உபாயமாக ப்ராப்திக்கிறேனென்றுகவாஹநவாக்யமாகிறதென்றுகருத்து. ஆனாலும் உபாயத்வப்ரார்த்தனையன்றே விதிக்கிறது, மோக்ஷ்வாரணாநுவாதம் விசிக்கவில்லையே யென்னச் சங்கையைஸாதிப்பாயாக வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வுபாயத்வப்ரார்த்தநையிலேயிதி) அநுஷ்டேயார்த்த வாக்ய ப்ரகாசகத்திலே தத்ஸ்வரூபமாகத்தோற்று கிறதென்று கருத்து. உபாயத்வ ப்ரார்த்தனை ஸ்வேதர ஸாபாரணோபாயத்வவிஷயிணீ மோக்ஷ்வாரணம் ஸ்வேதரநிரபேக்ஷத்வவிஷயா ஆகையாலுபாயத்வ ப்ரார்த்தநையிலே மோக்ஷ்வாரண ஸம்மதமாவதென்னவேயென்ன சங்காபரிஹாரத்தாலேதானேயருளிச்செய்கிறார் (ப்ரயஹூமதமன்றுஇதி) ஸ்வப்ரமாணீக்ருத உபாயத்வ ப்ரார்த்தநை ஸர்வேச்வரபக்ஷ ரக்ஷகத்வ ப்ரார்த்தநையாகையாலே ஸ்திலேயம் ஸம்மதம்ப்ரயஹூமதமன்றென்று சங்காபரிஹாரமென்று கருத்து. உபாயத்வப்ரார்த்தநம் விவக்ஷிதமானாலன்றே மோக்ஷ்வாரணம் விசிக்கலாவது, லோகத்தில் ப்ரார்த்தநை ஸ்வவிஷயிணியாதல் அந்யோபாய விஷயிணியாதலாயிருக்கும், இங்கு ஸ்வவிஷயிணியாகிலுத்தரவாக்யத் தோடு வையர்த்த்யம் ப்ராப்தமாம். உபாயவிஷயிணியாகில் ப்ரவ்ருத்திக்கு ப்ர

ஸா-கா || ப்ரபூர்வப்ரஸ்ருஷ்டிரநர்த்தக ஸம்ரக்ஷணோபாஹ.(இப்படிஉபாயதீத்யாதிநா) நிரபேக்ஷரக்ஷகத்வப்ரார்த்தநாதகோபாயத்வப்ரார்த்த நாயா ஸகலேதரஸாபேக்ஷத்வப்ரார்த்தநாத்த மோக்ஷ்வாரண ஸ்வஸ்மிந்தே வாநுஸந்தேயதீத்யாஹ. (இவ்வுபாயேத்யாதிநா) நநு உபாயத்வப்ரார்த்தநாயா: ப்ரபந்நஸ்யாநுஷ்டிதம் உபாயாந்தரஸந்ந வேக்ஷ்ய தத்ஸ்வரூபம் தேஹீதிவம் ரக்ஷதயா தஸ்யா: ஸ்வயமூஹா தேந ப்ரயோஜநோபாயத்வாநு:ஸந்தேய: ஸ்வப்ரார்த்தநாவஸரோத்தர ஸங்ஜ்ஞா நவனா ப்ராக்ரு ப்ர ஸம்மாநேத்ருத்த ஸாமாந்யவக்தவ்ய உத்தர வாக்ய நிஜஸமுச்சயபரமையகுமைஷ ஸ்ரீஹரி ப்ரார்த்தநா தஸ்யா யநந்ய ஹஸ்திசரணரேவ ப்ரமாண ஸர்வஸ்யாஸ்மாஸ் கதந்த்ர

[illegible] ஸ்வரூபத்தை [illegible] பண்ணுகிற [illegible] பண்ணினால் [illegible] வாயத்தை [illegible] ஸாத்யமாய் [illegible] இல்லை, ஆனபின்பு இங்கு [illegible] சொல்லுகிறபடி யென்னென்னில்; [illegible] நம்பன் றுகிறவிடம் [illegible] ருக்க சுகினகனாய் [illegible] பண்ணுகிறவன் பக்கல் [illegible] வேறொரு [illegible] இல்லாதபடி. [illegible] தானும் [illegible] நின்று [illegible] மேற்றமானபடி யாலே [illegible] க்கப்படுகிறது. ஆனாலும் [illegible] நிற்கவேணுமென்று சொல்லுகிறதே [illegible] வேணுமென்று [illegible]; [illegible] யன்றோவென்னில்; [illegible]

ஸா॥ [illegible] இல்லை; [illegible] கூடாதென்றுந் [illegible] (உபேக்ஷித) [illegible] அருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) ([illegible]) [illegible] வாயாம் [illegible] நில்லாவிட்டால் [illegible] படியாலே [illegible] ஸ்ரீக்குமென்று கருத்து ([illegible]) [illegible] ஸாவிநாசம் [illegible] யாலே [illegible] விக்கிறதென்று கருத்து. [illegible] நீபவிஷயஸ்) [illegible] விலக்கிறதென்று கருத்து. உத்தரவஜுவெக்ஷயா [illegible] வைநாக்யாஹாவெவ [illegible] உத்தரவஜுவஸ்) [illegible] நாக்யன்றோவென்று [illegible] கிறார் (ஆறனுமிதி) உத்தரமருளிச்செய் கிறார்(உக்தேதி) [illegible] மென்று [illegible] நாவரமாக

ஸா.கா॥ இதி [illegible] நாவ [illegible] நாய [illegible] யதே [illegible] நாஸாய [illegible] நா [illegible] உத்தர [illegible] நாஸ்தி [illegible] ([illegible]) [illegible]

உ ௭ || மெஜ்ந்தோத்துரைக்காகப்ப்ரியவசெவக்ஷிக்கிறதாகையாலேமிகுதியில்லே. உத்தரவண்ந்தி லஷெகணீயவைஷிஶெஷைவர்ஜகமானவாக்யத்திலை ... ஸ்துக்காக ப்ராஸ நாவ ஷ்ஹாஸித்தாலும் ... ஸ்த்திலே தாசயமென்று வரிஹாரமாகவுமாம். ... வர்த்தரவணங்க ளிரண்டுக்குந்திரண்டபொருள் நிஷ்கஷிக்குமிடத்தில் ஸகிஞ்ஞைனக்கு நீயுபாயமாகஸ்தானத்திலே நின்று ... ஷிஶேஷத்தைத் தருகைக்காகபயோக்யமான வாத்ரக்ஷாஹர நிக்ஷேபம்பண்ணுகிறேனென்று ஒருவிஶிஷ்ட ப்ராஸநாநுத்த ஹரஸவ

ஸா-நீ || விஶ ... த்தரவணத்திற்கு ... வ ஸம்ஶயமதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (... ஷிஶேஷதி) அப்போது ... வாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (... ஶ்ருதி) ... விவேகதா ... விஷய ... ஸ்வீகாரம் பண்ணிரக்ஷிக்கவே ... ணமென்று ... இப்படி ... ணத்தில் ஹ ... ஸ்வீகார ... த்தரவணத்தில் ஸாயாரண ... நையுமா ... ல் ... த்திற்றிருவடிகளை உபாயமாக ... வஸிக்கிறேன் ஹ ... வரிக்கவேணும் ... ன்றுவ ... ாதியானிற்குறேனென்றுமூன்றுவாக்யமாகையாலேவாக்ய ... த்திற்கு ... ஸேஷம் ... த்தரமருளிச்செய்கிறார். (வ ... த்தரவணங்களில்) ... விஶ்வாஸ ... ராத்ர ... வேணும் ... ஸ்வீகார ... வாக ... கையாலே ... வெவி ... விஶேஷ ... கெவி

ஸா-ஸா || ... ஸ்வயோவாயாதே ... ஸ்வரூப ... ஷேஷதி

... ஷிக்ஷ ... யாவதி ... வர்த்த ... வாயமெ ... யதாயிகாரி ... னவ ... ஹ.

௩௦ || [illegible]மாம். இஸ்ஸ்வபாவ[illegible] [illegible]யாம். இப்படி ஸ்வாபாவிகமான [illegible] ப்ரகாசய[illegible] மென்னு [illegible] [illegible]லும் [illegible] தோம். [illegible] |

ஸா-ஜீ || [illegible]
[illegible]னென்னுகருத்து. இங்கு [illegible]
[illegible]
[illegible]. இங்கு [illegible]த்தை [illegible]
[illegible]
[illegible]மென்றருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible]
[illegible]யான [illegible]
[illegible]
மென்றபடி. இங்கேயில ஸ்ரீகோசங்களிலே [illegible]
[illegible]மிருக்கிறது அப்போது [illegible]
[illegible]மன்றிக்கே [illegible]
[illegible]க்திற்கும் [illegible]க்திற்கும் [illegible]
[illegible]யாலுமிங்கு [illegible]
[illegible]யாக [illegible]த்து [illegible]த்தை [illegible]
[illegible]மாகச் சொல்லாமல் முன்பேதானே [illegible]த்தைக்
காட்டி [illegible]ருளிச்செய்கையாலும் [illegible]மென்
கிற வாக்யமே ஸபீஜம். ஆனாலுமிங்கு [illegible]
[illegible]சொன்னது சேருமோ. [illegible]
[illegible]
[illegible]யங்களிலே [illegible]
மன்றோ [illegible]யாகத் தோற்றுகிறது [illegible]த்தோற்றவில்லை
யோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (இப்படிச்[illegible]) ஆனாலும் [illegible]த்திலே
[illegible]யாக தோன்றாநின்ற [illegible]
[illegible]சொல்லுகிறது சேருமோ, [illegible]
[illegible] வேறு
பென்றில் [illegible]
[illegible]சொல்லுகையாலே இங்கு [illegible]
[illegible]ருளிச்செய்
கிறார். ([illegible]) [illegible]னே

ஸா-கா || ([illegible]) [illegible]
[illegible]

௨௦ || நிக்ஷிப்த ஸ்வபரஸ்ய தஸ்ய ததிதிலவிஷயதி” என்ற வ்யவஸ்திதைஶா-
ஸ்த்ரத்திற்சொன்ன ஸ்வபர நிக்ஷேப ப்ரயோஜநமிங்கும் தாத்பர்யம்.
மோக்ஷப்ரதமான விஶேஷாபாயத்துக்கு ஸாக்ஷின் பக்கலிலேயுள்ள
தொரு ஶாஸ்த்ரீயமான ஸார்வபௌம வஶீகரணமென்னுமிடம் தன்னை
ஸதராவாகக் காட்டுகிற வ்ருத்தைலேவிஶம். இதில்ஔசித்யத்தாலே
“புகலொன்றில்லாவடியேன்” “அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோऽகிஞ்ச
நோऽகதி:, த்வமேவோபாயபூதோ மே பவேதி” இத்யாதிகளிற்படியேகாயி

ஸா. நீ || கமாகையாலே ஒருதேஶத்திலே கேவலஶ்வ கரண விஶேஷமஹா
வஸ்தும்போலேயன்றிக்கேவிநியோகபலத்தாலேஸஜாதீயநிக்ஷே
பவ்யாபார்யநவிஶமாகில் ஸவஶாவாரஸ்யந்யாயத்தாலே
அயத்திலும்தாத்பர்யமென்றுகருத்து. “வைஷ்ணவாஹா ஸர்வதோவதி
ஷ்டத்”ஐதத்ஐதூவஹஸ்யமாஹாத்ம்யம் காமஸகஸஞ்சயயோகஸம்வி
ஷிக்ஷைவ்ய காமஸகவாவஶ்யகமென்றுகருத்து. ஆனாலும் காரணா
வாத்ஸல்யாதிவஶமான ஶரணன் விஷயத்திலே ஸாக்ஷாத்ஸம்மாக
நிக்ஷேபத்தைக ஸதர்வமாகச்சொல்லுகிறது தாய்முலைப்பாலுக்குஶிஶு
கைக்கூலி கொடுக்கிறப்போலே ஈஶ்வரன் தன்னை ஸாக்ஷாத்வுக்கு ஸ்வரூ
பவிரோதமன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (மோக்ஷப்ரதமானேதி) விஶே
ஷோபாயத்திற்கிதி) ஸார்வபௌம வைக்ஷாயாம் விஶேஷோபாயஸ்ய
ஸ்வாதஸ்யாக ஸர்வஶக்திஸ்ய ஸாமர்த்யம் வருமென்றுகருத்து. (மோக்ஷப்ர
மானேதி) ஸார்வபௌமதேந மாகையால் ஸமர்ப்பணை வீஶ்வரவஶீ
கரணமாய்க்கொண்டு காயகரமென்றுகருத்து. ஆனாலும் காவலானா
ரக்ஷ்வாத்மமிங்கே விதியாமையாலே ஸ்வவிகரவஸாவ்யாவாயம்விதி
க்கிறதென்னப்போமோ. உத்தரவாக்யத்திலேகஸதர்வானஹேதுஞ்
சொல்லுகையாலே ஔசித்யாத்ஶர்வாதிகாராணாந் தோற்றுகிற
தென்றிலது ஸுகிம்ஸ்ராநவாயாநரவைமாகையாலே ஸுகிமஸஞ்ஜவி
ஷ்யமன்று விதிக்குமோ, அதுவும் ஔசித்யாக விதிக்கிறதென்றில்
அஹமஸ்ம்யாநவாயாநத்திலே ஸுகிஞ்ஸ்ராதிகள்விதிக்குமென்கைக்கு
வசனம் ஸாவ்யாபாரமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இதிலிதி)

ஸா. கா || த்ரயம். ஸவஸாஸ்ரஸேவனம் ஹஹவஶீகரணத்ர
யாதவஶீகரணஸம்ஶேத காத்ரவதீயதஐத்த ஏஹ. (மோக்ஷப்
ரத்ராதி) உத்தரவாக்யவைவை தாணாநாமாணாக ஶ்ரீஶரண்யா
ஸநாவாயாந நாஜாதிஸ்யதபயவ்யாவ்யாநாநுபூர்ணாஜாகிஞ்சந்ய
ஶநாவஸ்யாத்தக்ஷ்ணாஜ்ஞாநாவஸ்யயீதி ஏஶ யஞாகிம்வா
ரக்ஷவாஸ்யாதி தேவ தோரவைக்ஷ்ய வ்யநாவஸ்யயீத்யாஹ.
(இதிலௌசித்யாதிநா) ஸாயம் வ்ரவயவேஜ்ஞ ஸாம்ப்ரதாயிகா

[illegible] || காமிநிமேஷமும் காலபர்யாயமாகிற விசாரமும் ஸமஜிதம். இதனாலே [illegible] "[illegible]" என்கிறவிடத்திலும், [illegible] "[illegible]" என்றருளிச்செய்கையிலும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ [illegible] த்ரத்தில் "[illegible]" [illegible] என்கிறவிடத்திலும் [illegible] வாயிற்று. அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் "[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]" என்றருளிச்செய்தார். இப்படி சகிஞநாயிகாரமாய் ஸாவஸேஷமான வபாயத்தைச் சொல்லுகையாலே [illegible] வைகல்யமவர்ஜநீயம். இப்படிப்பட்ட "[illegible]"

ஸா-டீ || [illegible]க்கோடே சேர்த்து [illegible] ஸாபாஷா [illegible] ஞாயங்களிலே சொல்லிற்றென்றதுக்கு. ஆனாலும் [illegible] ணம் பண்ணின ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் [illegible] என்று [illegible] யாக [illegible] யாமலிருக்க [illegible] யாக விக்கே சொல்லக்கூடுமோ வென்றருளிச்செய்கிறார். இது [illegible] த்திலு மென்று மருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரென்றும் [illegible] யத்தாலே [illegible] ஶாஸ்த்ரங்களிலே யில்லையே என்கிற ஸம்ப்ரதாய [illegible] மாக [illegible]. இந்த [illegible] [illegible] விருக்கிறப்போலே [illegible] ஸ்தானத்திலே விஹிதமான [illegible] [illegible] [illegible] யாலே [illegible] சொல்லப்போமோ "[illegible] [illegible] [illegible]" என்கையாலே [illegible] [illegible] நிரபேக்ஷம் [illegible] [illegible] அந்த [illegible] [illegible] த்திலே விதிக்கவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி [illegible]) [illegible] மாகையாலேயும் ஸாவ [illegible] மாகையாலேயும் [illegible] [illegible] மென்று கருத்து. ஆனாலும் "[illegible]" என்கிற [illegible] த்திலே [illegible] [illegible] சொல்லக்கூடுமோ, [illegible] [illegible] [illegible] விதிக்கவில்லையோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ஐதி) [illegible] மான க்ரியாவத்திலே நாலுஞ்சொல்லுகையால் விரோதமில்லையென்று கருத்து. ஆனால் [illegible] [illegible] [illegible] சொல்லவேண்டாவோ, அது நாராயண [illegible] த்திலே சொல்லிற்றென்றில் அதுவே [illegible] க்கு ஜப

ஸா-கா || [illegible] (இப்படி [illegible]) [illegible]

௨௬ || என்கிறவசநத்திலே "ரக்ஷிஷ்யதீதிவிஶ்வாஸோ கோப்த்ருத்வ வரணம் ததா | ஆத்மநிக்ஷேப கார்பண்யே" என்று நிர்திஷ்டமான நாலுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. "வராவராணி ஸர்வாணி ஸர்வாணி ஸர்வதேவ: | அதஸ்த்வாநுகூல்யம் ஸங்கல்ப்யைவ நிஶ்சய:, ஸ்வஸ்யஸ்வாமிநி வ்ருத்தியா ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம்" இத்யாதி ப்ரமாணங்களிற்படியே ஸாத்விகாதி நிஷ்பந்நங்களைச்சொல்லுகிற ஸவிஶேஷணமான நாராயணஶப்தத்திலே ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பமும் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமும் ஸித்தமென்னுமிடம் முன்பே சொன்னோம். இவ்வதிகாரங்களுமு பாயாங்கமாக ஸக்ருத்கர்த்தவ்யங்களென்னுமிடம் அதிகாராந்தரத்

ஸா.நீ || ஶ்ரீமத்வாதிகள்சொல்லுகிற தொழியவாநுகூல்யாதிகள் சொல்லவில்லையே ஶரீரஸம்பந்தங்ஞ்சொல்லுகையாலே தந்நிபந்தநமானவாநுகூல்யாதிகள் ஸித்திக்குமென்றில்ஶரீரஸ்வாதிகள் அதுக்கு நிபந்தநமாவதெங்ஙனேயென்ற வருளிச்செய்கிறார் (வராவராணீதி) ஸர்வஸ்ய ஸர்வஶரீரஸ்ய ஸ்வஸ்வாமிகஸ்ய ஸ்வாமிஶரீரஸ்வாமிநிவாநுகூல்யஸ்ய ப்ராதிகூல்யவர்ஜநஸ்ய ஸித்தி: என்று கருத்து. ஸவிஶேஷண நாராயணஶப்தத்திலேயென்று நிர்தேஶம் இந்நிபந்தநமான ஜகச்ஶரீரஸ்வ ஶேஷித்வாதிகள் ஸ்ரீவிஶிஷ்ட ஶரண்யகதமென்று தோற்றுகைக்காக. இப்படி ஸாத்விகாதிகளடியாகவாநுகூல்யாதிகள் ஸித்தமாகிலிந்நிபந்தநம் யாவதாத்மபாவியாகையாலே ப்ரபதநத்திற்காகவாநுகூல்யாதிகளும் யாவஜ்ஜீவநமநுவர்த்திக்க வேண்டாவோ, அப்போது ஸக்ருத்கர்த்தவ்யத்வாரம்ப விஸாந்தரஹமும் வாராதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வதிகாரங்களுமிதி) ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாக வாவ்ருத்தித்தாலுமுபாயாங்கமாகவாவ்ருத்தி வேண்டாவென்று கருத்து. அப்போது ப்ரபத்யே யென்றவதரணநிர்தேஶங்கூடுமோ, யாவஜ்ஜீவநவ்ருத்தியுண்டாகிலன்றோ இவ்வதரணநிர்தேஶ

ஸா-கா || ஷஷ்ட்யேந வாக்யேந ஸக்ருத்வம்வதிகாரவிஶாஷாயிகாரோக்தம் ஸ்மாரயதி (இவ்வதிகாரங்களுமித்யாதிநா) நநுஜீவதி வர்த்த ஜநத்யாதா விவதரணநிர்தேஶ நஶரநாவஸ்யாவஶ்ரீரவா.கதாவதநீய ஸ்வாஸ்வாவஶ்யம் ஸாஸ்வாஸாவிஶ்வாஸஸ்யாவலம்பநவதநீய ஸ்வாவலம்பநக ...ப்ருவ்ருத்தி ப்ராதிகூல்யவர்ஜநயோ: ப்ரவர்த்யம் ஸேவந ...ஶ்ரீபவாத நவதநீய ...ஸ்வம் கீனஸ்யாதித்ய "...ஹூதி"...ப்ரயாஸக்ருதஸித்...[illegible]

[illegible]

[illegible]

௧௦॥ திலே சொன்னோம். இக்ரியாவசநத்தில் ப்ரதாநவாக்யைகதேசம் பஹிர்ப்ரவ்ருத்திகங்களிற்போலே அநுஷ்டாநக்ரமாபிப்ராயம். இங்ஙனன்றிக்கே இவ்வசநம் ப்ரதாநவாக்யைகதேசம் ப்ரதாநேதிகர்தவ்யதாக ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநக்ரமத்தை விவக்ஷிக்கிறதென்றும், ஸ்வரூபமளவும் வ்யாப்திவிஷயமான விஶ்வாஸாநுவ்ருத்தியை விவக்ஷிக்கிறதென்றும், வ்யாப்திகாலத்தில் தான் ஸங்கல்பித்தபடியே ஆநுகூல்யாதிகள் வ்யாப்திவிஷயமாகவே மேலநுவர்த்திக்கவேண்டும் படியைக் காட்டுகிறதென்றுஞ்சொல்லும் பக்ஷங்கள் இவ்வுபாயம் ஸக்ருத்கர்தவ்யமென்று காட்டுகிற ப்ரமாணங்களோடே விரோதிக்கும். ஶாஸ்த்ரார்த்தயத்தாலும் ஸாமர்த்யத்தாலும் ஸக்ருதநுவ்ருத்திக்கும்

ஸா-நீ॥ ஶங்கையிலாவதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இக்ரியாவசநத்திலிதி) பஹிர்ப்ரவ்ருத்திகங்கள் பஹிர்முகவ்யாபாரங்களிற் கூறப்படும் அநுஷ்டாநக்ரமாபிப்ராயம் விவக்ஷிதம். இப்படி இவ்வசநம் அநுஷ்டாநக்ரமாபிப்ராயமாகில் இவ்வசநம் ப்ரபத்தி ப்ரவ்ருத்த்யநுஷ்டாநத்தை போதிக்கிறதென்றும் விஶ்வாஸாநுவ்ருத்தியை போதிக்கிறதென்றும் ஆநுகூல்யாதி விஷயாநுவ்ருத்தியை போதிக்கிறதென்றும் சில ஸம்ப்ரதாயங்களிலே சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனன்றிக்கே இத்யாதி) ப்ரமாணவிரோதமாகையால் ஸம்ப்ரதாயங்களநாதரணீயங்களென்று கருத்து. ஆனாலுமிவ்வுபாயம் ஸக்ருத்கர்தவ்யமாகிலிவ்விஷயத்தில் ப்ரவ்ருத்த்யநுஷ்டாநாநந்தரம் அநுஷ்டேயமென்ற ஶங்கைக்காக ப்ரபந்நர் பண்ணுகிறதுவும் ஸ்வரூபாநுரூபமாக "ஶரணாகதஸ்ய யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம்" என்கிறபடியே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகவாவ்ருத்திக்கிறதும் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஶாஸ்த்ரார்த்தயத்தாலுமிதி) (உபாயஸ்வரூபத்திலிதி) ரக்ஷாபேக்ஷயா

ஸா-ரா॥ ஶாஸ்த்ரார்த்தபோதநாநந்தரம் ஸக்ருத்விஹிதாயா ஶரணாகதேராவ்ருத்திர் (இக்ரியாவசநத்திலித்யாதிநா) நநு ப்ரபத்த்யுபாயாவர்தநம் ஸ்வரூபாநுஷ்டாநம் ஸ்ரீமத்ராமாயணாதௌ யதா ஸாக்ஷாத்ராமாயணாதிகம் ஸாதநமிதி ஆவ்ருத்திஸ்தோத்ரே ப்ரயோஜநம் ப்ரயோஜநாந்தரேப்யோ நிவ்ருத்தி க்ருத்வா க்ரியாகாரணாந்தரபேக்ஷா ஸாபேக்ஷஸ்யோபாய ஸ்வரூபஸ்ய ப்ரயோகமேவோபாயாவ்ருத்திஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸர்வஸ்வரூபஸ்ய ப்ரவ்ருத்யாதிதயா விவக்ஷாநுவ்ருத்தி: அவிவக்ஷிதா ஸர்வஸாஸ்த்ரேஷு வசநாநுக்ரமேண வ்யாவ்ருத்தக்ஷேமாதி வ்யாபாரம். (ஶாஸ்த்ரார்த்தயத்தாலுமித்யாதிநா) ஏவம் ப்ரவ்ருத்த்யநுவ்ருத்தி

ஃ௫ ॥ வசூவ-ூவணுத்திற்சொன்னபடியே கநுஷ்டிதமானவுபாய்ஶரீர
த்தில் ப்ரவெஶமில்லை. ஆகையால் இவ்வுபாயவாக்யத்தில் வதர்ஶந
வ்யபதெஶம் "அயகெ௯-ர நுஸஞா நெந ஸஹஸ ெஜவஂவகா"என்
கிற ராமவராவ்ஹொமஈூவாநுவ்ருத்தியை விவக்ஷிக்கிறதுமன்று. இப்
படிஸவ-ஶரணூக்வமும் ஶரணாமதிஸ்வரூபமும் இதின் வரிகாரங்
களும் கயிகாரிவிஶெஷமும் வசூவ-ூவணத்திலே ப்ரகாஶிதமா

ஸா-நீ ॥ ஸக்ருதெவாநுஷ்டெய மென்றுகருத்து. ஆனாலும்வதர்ஶநதி
ஜெ-ஶஹொமஈூவாநுவ்ருத்தியை பொயிக்கை ஸ்வரஸமாகவிருக்கவ
நுஷ்டாநகாயாஸிவ்ராயமென்கைகூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(ஆ
கையாஸிவ்வுபாயவாக்யத்திலித்யாதிநா) (ஆகையால்) ஹொமஈூவா
நுவ்ருத்திக்கிஉபாயஶரீரத்தில்ப்ரவெஶமில்லாமையாலே உபாயாநு
ஷ்டாநாயமான கரணமந்த்ரத்திலே கநுஷ்டாநகாயாஸிப்ராயமென்
றே கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. இப்படி மஹாவிஸ்வாஸ நிக்ஷெ
பாதிகளை இவ்வயிகாரிக்கு கதவ்யமாக வசிவவேணும் பொயிச்
சுதாகில் வசிவவேணுமநெ்யாவாயகவ வாமென்கிற ஸம்ப்ரதாயம்
விரொயியாதோ, ஹமவதஸ்வஶரணூக்வாக்யா ஹமவதெகொவா
யக்வாஜ்யாத்தக ஶரணாமதி கயநெநவாநநெ்யாவாயகவம் ஹவிக
மாகையால் ஹவிதாசவகயநவாம் ஸம்ப்ரதாயமென்றிலானாலுமா
நுகூல்யஸங்கல்பாதிகளை ப்ரகாஶிக்கிறது விரொயியாதோ, அத்தா
லெயநநெ்யாவாயகவம் ஹவிதமன்றென்றவநநெ்யாவாயகொவயா
க்ஷஶரணாமதத்யாதிபரிகாதயா தூமபெக்ஷிதகயநக்வா விரொயொ
நாஸ்தீதி உபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படி இதி) இப்படி வசூவவேணு
மநுஷ்டெயொபாயப்ரகாஶகதயா வேண்டினாலுமுத்தரவணும் வ்யமு
மன்றோ? அது கநுஷ்டெயொபாயத்திற்கு ஹமஸவெகமென்றிலம்
மந்த்ரம் விதிவாக்யவிஷாசமநுவாதமானபடியாலே விதிவாக்யத்தி
லே ஹமஞ்சொல்லாதேயிருக்க யிங்கு ஹமத்தை சொல்லக்கூடுமோ;
"ஹக்த்யாவாயோவாவி" இத்யாதிகளிலே ெகௌஂகயஈூவஹமவிஶெ
ஷமஹிதமானபடியாலே அத்தை மந்த்ரத்திலே சொல்லக்குறையில்
லையென்றிலப்போதந்தவாக்யத்தாலேஸவ-ஹமஸாயநக்வம் ஸிஜிக்கை
யாலும்கநுஷீயமாநொபாயத்திற்குமெக்ஷயமேபலமென்று ஸிஜிக்
கையால்இங்குஹமகூமநமெவெக்ஷிதமன்றோ? ப்ரவத்திக்கி 'தாவதாதிஷ்'
இத்யாதிவாக்யத்தாலே ப்ரவத்ரவ்யுணவீஶ்வரநு ஸகுஹஹப்ரஜனகைட்
அம்மயத்தாலேஉபாயமநுஷ்டிக்கும்போது எந்தஹமத்திற்காகவநுஷ்டா
நமென்றவெக்ஷ பிறக்கையாலெவெக்ஷிதஹமகயநாமென்னக்குறை
யில்லையென்றிலப்போது ஹமவிஶெஷாவெக்ஷயுண்டானாலுமிங்கு

௩௦ ॥ யிற்று. இத்தாலே அநந்யப்ரயோஜநத்வம் விவக்ஷிதம். * *

இப்படி தோற்றின ஶரணாகதி "தாவதார்த்திஸ்ததா வாஞ்சா தாவந்மோஹஸ்ததா ஸுகம்" இத்யாதிகளிற்படியே ஸகலதுக்காபஹமாகையாலும் "த்வமேவோபாயபூதோ மே பவேதி" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனை ஶரண்யன் ஸர்வவித பக்தஸுலபதயா ஸர்வாபீஷ்டதனாய் "கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாந்தரு"மென்னும்படி நிற்கையாலும் இங்குள்ள துக்கத்துக்காக அநிஷ்டங்களையெல்லாம் போக்கி ஸர்வேஶ்வரனை ஶரண்யனுக்கும் ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் விஷயமான இவ்வவ ஸீகரண விஶேஷத்துக்கும் ஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரனை தன்ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமான கைங்கர்யவிஶேஷத்தை உத்தரவாக்யம் "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" யென்கிறபடியே ஸ்வார்த்தவிரோதி நிவ்ரு

ஸா-டீ ॥ உத்க்ருஷ்டமான ப்ரஹ்மாதிபதங்களை விட்டு ஶரண்யன் விஷயத்திலே "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய"வென்று அபேக்ஷிதமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது அத்யந்த ஸ்வாராஜ்யவிஷயத்தில் ப்ரஹ்மாநுஸரணம்பண்ணி களவிநயாவலைபோலே அத்யந்த ஶரண்யஸ்வபாவத்திற்கும் ஶேஷத்வ ஸ்வரூப ப்ராப்ய ப்ராபகாகாரங்களை நம்மிடத்திலாப்ய ப்ராபஸ்வபாவத்திற்கும் அத்யந்த ஸாமர்த்யமான தன் ஸ்வரூபத்திற்கும் அநர்ஹமாகாதோ? தனக்கு ஶாஸ்த்ர ஸ்வரூபமாகையாலே ப்ராப்யத்வம் ஸ்வரூபவிரோதிநாமாகையாலும் அத்யந்தாஸ்வாதமான ஸாதநாதிகளுக்கும் வ்யாஸமானபடியாலேயும் அப்ராப்யமஹத்வார த்வத்ரஸாதி தோஷயுக்தயா ஸ்வரூபவிருத்தமாகையாலும் ப்ரபத்திவிஶேஷாவேக்ஷ்ய தத்ஸமர்ப்பணமென்றில் ப்ரஹ்மாதிபதவிமர்ஶனாதி அப்ராப்யங்களில்போலே யிங்கும் மஹாஸாரமநவதிக்குமாகிலிதுவும் விருத்தமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி தோற்றினவிதி) (கொள்ளக்குறைவிலன்) ஆஶ்ரிதர் தன்னிடத்திலின்றும் வரங்களை கொள்ளக்கொள்ள அத்தாலே குறைவில்லாதவன் வேண்டித்தெல்லாம் ஸர்வாபீஷ்டமெல்லாம் தரும் தனக்கேயாக தன்னுகப்புக்காகவென்னை ஸ்வீகரித்துக்கொள்ளுகிறவித்தை இப்படி உத்தரவாக்யம்

ஸா-கா ॥ வ்யாக்யாதாப்ரஸித்த ப்ரமாணவாக்யம் [illegible]
[illegible]
[illegible] (இத்தாலே ...) (கொள்ளவித்...) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] || [illegible]க்கிறது. இத்தாலே [illegible] யோஜநத்வ [illegible]ம் விதிக்கிறது. இவ்விடத்தில் வைலக்ஷண்யமான நாராயண ஶப்தம் [illegible] [illegible]ளும் [illegible] விஶிஷ்டனை [illegible] ஶப்தத்தின்னுடைய [illegible] நிரதிஶய [illegible] யுமாகிற ஆகாரங்களை [illegible] [illegible] சாட்டுகிறது. இப்படி உபயவிஶிஷ்டமாய் [illegible]மாயிருக்கச்செய்தேயும் [illegible] [illegible] [illegible] அதடியாக

[illegible] || [illegible] [illegible] யோஜநத்வ மென்கிற [illegible] [illegible]தோவென்றவது [illegible] [illegible]மென்றவருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலே-இதி) ஆனாலும் [illegible] [illegible]” என்று சொல்லலாயிருக்க ஸ்ரீ[illegible]நாராயண ஶப்தம் [illegible] த்திலே வேணுமோ, [illegible] [illegible]யாலே தானே ஸித்திக்குமே, உத்தரவண்ணத்திற்கு [illegible]யிலே நோக்கானபடி யாலே [illegible] வேணுமென்றிலப்போது [illegible] விஶிஷ்டன் [illegible]யாலே [illegible]ங்கள் [illegible] ளாகையாலிப்போது [illegible] [illegible]மன்றோவென்றவருளிச் செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) இ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]மாகையால் [illegible]மென்று சொன்னது “[illegible] [illegible]” [illegible] [illegible] வென்றபடி. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நாராயண ஶப்தம் வேணுமென்று கருத்து. ஆனாலும் உத்தரவண்ணத்தில் ஸ்ரீ[illegible]ம் வேணுமோ, ஸ்ரீவிஶிஷ்டன் [illegible] [illegible]னபடியாலே [illegible] வேணுமென்றில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நாராயண ஶப்தத்தாலே [illegible]மாகையாலத்தாலேதானே ஸ்ரீவைஶிஷ்ட்யமும் ஸித்திக்கவில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி-இதி) [illegible]வண்ணத்

[illegible] || [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] யோஜந[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], உத்தரவண்ண [illegible] [illegible] [illegible] (இத்தாலே-இதி) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. (இவ்விடத்திலே [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible]. ([illegible])

ஆம் || வருகிற கைங்கர்யத்துக்கு இலக்காய்க்கொண்டு ப்ரதாநப்ராப்ய ருமாயிருப்பார் இவ்விஶிஷ்டதம்பதிகளென்று தோற்றுகைக்காக இங்கு ஶ்ரீஶப்தம். இவ்வர்த்தம் "வைகுண்டே து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸா

ஸா-நீ || தில் ஶ்ரீஶப்தமுபலக்ஷணமாயிருக்க தவிர ப்ரதாநவாகவர்த்த முஞ்சொல்லப்போமோவென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தம் ஸூத்ரஹவிராதிஶேஷ ரூபமாயிதி ஸர்வேஷாம் ஸ்வவிஶேஷணாநாம் ஶேஷ்யாயித்வம். ஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்திகளாய் ஏதந்நேர ஸ்வரூபஸ்வரூபண ப்ரதிஸம்பந்திகள் ஸம்ஶயார்த்தம். ப்ரதாநவிஶேஷ ணத்வம் ஸாவிதமென்று கருத்து. ஸர்வேஷாம் ப்ராப்யாநாம் வேதி தவ்யதானாம் ப்ரதாநப்ராப்யத்வத்ர்ப்ராதநார்த்தம் ஶ்ரீஶப்த மென்று கருத்து. ப்ரதாநப்ராப்யதா ப்ரதீத்யர்த்தம் ஹேதும் (அத டியாகவிதி) உபரேஷாம் கைங்கர்யப்ரத்யக்ஷ ஸாஹாவாதீதி தாத்பர்யம். "ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம்" என்று பரப்ரஹ்மத்திற்கே ப்ரதாநப்ரா ப்யத்வஞ்சொல்லியிருக்கவிங்கே விஶிஷ்டதம்பதிகளுக்கு ப்ரதாநப்ரா ப்யத்வஞ்சொல்லக்கூடுமோ? "வைகுண்டே து பரே லோகே" இத்யாதி ப்ரமாணங்களிலே ஶ்ரீவிஶிஷ்டஸ்ய ப்ரதாநப்ராப்யத்வஞ்சொல்லுகை யாலே "ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி" இத்யாதாவபி ஶ்ரீவைஶிஷ்ட்யவிவக்ஷித மென்றிருக்கும் விரோதிதாத்பர்யமாக ஶ்ரியோபி ப்ராப்த்யுபாயில் ஸாஹித்யந்தோற்றுகையாலே ஶ்ரீக்கு ப்ராப்யத்வமெங்ஙனே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தமிதி) "வைகுண்டே து" என்கிற ஶ்லோகத்திலும் "ஸர்வகர்மா ... ஸஹ" என்று ஸஹ நிர்த்தேஶ வைஶிஷ்ட்யந்தோற்றுகிறக்கச்செய்தே "ஶ்ரியா ஸார்த்த"மெ ன்றது ப்ரத்யேகமாக ப்ரகாஶிக்கையாலே "ஶ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி:" என்று ஜகத்பதித்வாவச்சேதகமான ஜகத்பத்யத்வத்திலே அந்விதமாய் கொண்டு ஶ்ரீவிஶிஷ்டனான ஜகத்பதியாய் அதனாலே கைங்கர்யப்ரதி ஸம்பந்திகளான ஸாதனாதிஸஹிதனாயிருக்குமென்றர்த்தங்கொள்ள வேணுமென்று கருத்து. ப்ரமாணமிருந்தாலும் அபவிவரணப்ரவ்ருத

ஸா.கா || "நரஸம்பந்திநஸ்ஸர்வே சேதநாசேதநாத்மகா: | ஶரீரத் வேந யா நாரா யா யாஸ்தேஷாம் தயா ததா || நியாம்யத்வேந ஸ்வாஜாத்யத்வ ப்ரவேஶ ஸம்பந்தேந ஸர்வஶ: | ததோ நாராயணம் ப்ரஸ்யாம் விதுராஜா தரம் ஶ ரம் || நாதோ வித்தி ஆக்ஷிப்ய நாம விஹீதி நாம ஸாரதைவத்யா"த்யா நக்ஷம்பந்நேஷ்ட்யர்த்தம். நநேவம் நாராயணஶப்தார்த்தஸ்ய விஸ்ஸ்தி வைஶிஷ்ட்யாவஶேஷ ஶ்ரியோபி ப்ராப்யத்வ ஸித்தே: ஶ்ரீஶப்தோபாதாந வைஶர்த்யாக (இப்படி ஸம்பந்தாதி) ஸம்பந்தாத் ப்ரதாநப்ரா ப்யத்வ ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயாதாஹ. (இவ்வர்த்தமித்யாதிநா) நநு நே

உ௦ || ஸுஂஜஂக தாதிஃ, தயாஸஹாவீ நஉநஞஹொமிமி, ரூத்ரா நா ரூவ யாஶ்ரீயாஸஹாவீநஂ,, "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப, கோலத்திருமாமகளோடுன்னை" இத்யாதிகளிலும் விவக்ஷிதம். இங்குற்றை ஸ்ரீஶப்தம் "ஶ்ருணாதி நிகிலாந்தோஷாந் ஶ்ரீணாதிச குணைர்ஜகத் | ஶ்ரீயதே சாகிலைர்நித்யம் ஶ்ரயதே ச பரம்பதம், ஶ்ரயந்தீம் ஶ்ரீயமாணாஞ்ச ஶ்ருணதீம் ஶ்ருண்வதீமபி,, த்யாதிகளிற்படியே அநேகார்த்தங்களுண்டேயாகிலும் "ஶ்ரிஞ் ஸேவாயாம்" என்கிற தாதுவிலே ஸேவ்யத்வாதிகளைச் சொல்லிக்கொண்டு கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வபரம். "ஶ்ரீமதே" என்கிற ஶப்தந்தன்னாலே விஶிஷ்டமான ப்ரதிஸம்பந்தி தோற்றிற்றேயாகிலும் ஸர்வவிதகைங்கர்யத்துக்கும் ப்ரயோஜகமான வ்ருத்திவிஶேஷத்தைப் பிறப்பிக்கும் ஸம்பந்தகுண விஶேஷாதி பரிபூர்ணார்த்தஸித்திக்காக விங்கு நாராயண ஶப்தம் ப்ரயுக்தமாகிறது. இங்கு சதுர்த்தீ தாதர்த்யத்தாலே

ஸா-தீ || ப்ரஸ்துதஸம்பந்த ஞாயம் வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ததேத்யாதி) ஆனாலும் ஸ்ரீமச்சப்தம் ஶேஷத்வாஶ்ரயத்வாதி நேகார்த்தமாக ஸர்வவ்யாப்தமானபடியாலே அந்தவர்த்தங்கள் ப்ரதிபத்தித்தில் பாரதந்த்ர்யாதிபர்யாயமாய்க்கொண்டு ஸார்த்தகமானாலுமிங்கு ஶேஷத்வார்த்தங்களுக்கு அநந்யார்ஹத்வாதிஶப்தம் வ்யர்த்தமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இங்குற்றை ஸ்ரீஶப்தமிதி) ஆனாலுமிங்கு 'ஸ்ரீமதே, என்கிற பதார்த்தத்தாலே ஸ்ரீவிஶிஷ்டனுக்கு கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வம் ஸித்திக்கையாலே நாராயணஶப்தம் வ்யர்த்தமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதே என்கிறவிதி) (ஸர்வவிதேதி) குணக்ருதகைங்கர்யத்திற்கு மென்றபடி. ஆனாலுமிவ்விஶிஷ்டனுக்கு கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வம் ஸித்திக்கக்கூடுமோ? சதுர்த்தீ தாதர்த்யார்த்தத்தையன்றோ சொல்லுகிறதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇதி) இங்கு தாதர்த்யார்த்தம் ஶப்தா

ஸா-கா || கார்யப்ரதானத்வாதிதஸ்ய ஸ்ரீமச்சப்தஸ்ய பரவ்யூஹாதியத்ர ஸ்திதிஸங்கதிர் ஔசித்யாத் தத்ஸித்திரித்யபிப்ராயேண பரிஹாரம். (இங்குற்றை இத்யாதிநா) ஸ்ரீமச்சப்தேநைவ ஸம்பந்தோபி ப்ராப்தஸித்தேஃ நாராயணஶப்தோ வ்யர்த்த இத்யத ஆஹ (ஸ்ரீமத இத்யாதி) தாதர்த்ய விஹித சதுர்த்யாஃ கைங்கர்ய போதகத்வம் கதமித்யத ஶேஷ இதி வ்யவஹார ஹேதுபூத ஸ்வாராஸ்யாத் அசேஷ கார்ய கைங்கர்யஸ்ய காரணவாதிநாஸ்ய கார்யமுக்த ஏவாவதாரம் ப்ரயுங்க்த இத்யாஹாரேணாநயஸ்யாஹ (இங்குசதுர்த்த்யாதிநா) (கணிசிக்கிறது) தாதர்த்ய தாபோதயதீத்யர்த்தஃ. நமே

௨௦ ॥ ஸௌக்ஷ்ம்யத்தைக் கணிசிக்கிறது. தாதர்த்யஶப்தம் நித்யமாகை

ஸா-நீ ॥ ஸ்தூலமாகவிருக்க ஸௌக்ஷ்ம்யம் விவக்ஷிக்கிறதெங்ஙனேயென்றவரு ளிச்செய்கிறார் (தாதர்த்யாதிதி) "ஸம்ஹதபரார்த்தத்வாத்" இதி ப்ரஹ்மாநுமானம் ஸ்தூலமாயிருக்க ஸௌக்ஷ்ம்யம் ஸம்பவிக்குமென்று ஶங்கியாமைக்காகவரிவரணை... தாதர்த்யம் நித்ய விஷமாகையால் ப்ராமாணிகமல்லாமையாலே தத்காரணமான ஸௌக்ஷ்ம்யமும் ப்ராமாணிகம் தாதர்த்யம் ஸ்வரூபேண ஸௌக்ஷ்ம்யம் ப்ரயோஜகமல்லாமையாலே தத்வ்யவஹாரமாவது ... வென்றது ஶேஷபூத ஸௌக்ஷ்ம்யாபேக்ஷயா ஶேஷபூத ஸௌக்ஷ்ம்யம்.

ஸா-கா ॥ [illegible]

[illegible]

ஜ ||யாலே "தஜ்வேஷகரான் வஸூாநவிஷயதஜ்வேஷவ்ருத்திகஃ, கஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமீ" த்யாதிகளிற்படியே இங்கு வரிவரணீ நுவ வஸ்துகமான ஜெகரூயம் வ்யாஸநீயம். ஸாணாகதனும் போது ஸாணஜ்ஜனெ கஹிக்க வ்யாஸங்கை பண்ணுகிறுனுகையாலே இங்கே "ஸர்வம்" என்ருெரு வசநஸ்ாஹாயம். இப்படிவ்யாயாநத்தாலேமுற்பட உஷ்டவ்ராவ்தியையபெக்ஷித்து இதுக்காகவ நஸ்ரம்ஙஸ்ஸாலே ஸவநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் வ்ரார்த்திக்கிறது. * *

ஸா-மீ||த்ரம்தரஸ்ரஜாகவரிவரணாஙவஸ்துகெத்ராக்தி: ஆனுமிங்குஜெகரூயமும் வ்யாஸநீயமென்றப்போமோ, வ்யாஸநாவாவகஸாஷமில்லையே கஸ்ாஹரிக்கிறேமென்றிலப்போது "கஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமீ" த்ரவபரஹணாநஸாயெந நாராயண ஜெகரூயங்களைரின்று கஸ்ாஹரித்துவாக்யநயிக்கலாமேயென்ற வருளிச்செய்கிறுர் (ஸாணாகதனும்போதுஇதி) உவாயாநுஷ்டாந தசையிலே கஹிதம் விஸமாகையாலே தகவ்யாஸநாவாவக வசமே கஸ்ாஹாயமென்றுகருத்து. இப்படி உஷ்டவ்யாஸநாஸமாக வசநம்தவசம்வேண்டினுலும் நஸ்ஸவிவ்டத்தில் வேணுமோ? வாஷாஸநிஷ்டநிவ்ருத்தியு மிஷ்டவ்ராவ்தியு மென்றிரண்டு வகையாகையாலே கநிஷ்டநிவ்ருத்தி வ்யாஸநாஸமாக நஸ்ஸ வேணுமென்றிலப்போதுகநிஷ்டநிவ்ருத்திவஸ்துகமாகையாலேஉஷ்டவ்ராவ்திக்கிமுன்னேநஸ்ஸாலேகநிஷ்டநிவ்ருத்தியை வ்ரார்த்திக்கவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறுர் (இப்படி வ்யாயாநத்தாலே இதி) (ஸவேதி) கவிஜ்ாகஜவாஸநாவிவ்ருத்திஸம்வஸாதி ஸவநிஷ்டநிவ்ருத்தியுமென்றபடி. இப்படியநிஷ்டநிவ்ருத்தியை வ்ரார்த்திக்கிறது கூடுமோ? உஷ்டவ்ராவ்தியையபெக்ஷித்தாலநிஷ்டநிவ்ருத்தியன்றிக்கே உஷ்டம் ஸித்தியாமையாலே கஸாதெவாநிஷ்டநிவ்ருத்தி ஸித்தியாதோவென்றுஸங்கையில் கநிஷ்டநிவ்ருத்தியையபெக்ஷியாமல்போனுல் ஹாம்தாநயத்தாலே நான்இஷ்டவ்ராவ்யமாகவுபாயம்பண்ணுகிறேனென்றுதானே ஸதந்த்ரனாய் ஹஹோக்தவாயுமுமாயகதவாயும் ஹாம்தி வ்ருத்தமாகையாலிப்ஹாம்தி நிவ்ருத்தியேநஸ்ஸாலே ஹரிக்கிறவஸமென்

ஸா-கா || வ்யாஸஜ்கவஹ.(இப்படிவ்யாயாநெத்ராதிநா)கதிஙந ஸ்ாநநஜ்மதிகஸ்ர வ்ரவஜெஸ்ராவாயாஞாஹிதகவாகவ்ரவஜ்ா ஞாஹிதகாவ்ஹமவத்ாமவதரஸமக்ஷ ரஹிதஹொமாவஸிஜெம்யாவஹ ரீரவாத ஜநஹரியஜநெவஷ்ஸாஸமக்ஷயீநிலவநெத்ரதஜ்வி நஜ

௩௦|| அப்ராப்தித: பரிஹாரஸ்து ஸ்வபரோக்த்யக்ஷரம்
தாத்ருஶ்யேவ பரிஹ்ருத ஸ்வபராஶ்ரயாஹாப:|
அநந்யாபரோக்ஷபரிஹாரஸ்யப்ரபந்நோ
ஹாநேர்த்வஸ்யேஹாம் ஶக்யம் பதிபோதமுக்ஷம்||

இந்நஸ்யாக்கும் க்ரியாபதமத்யாஹரித்துக்கொள்ளவேணும். "நத்த ஸ்யாம்" என்றது எனக்காவேனல்லேனென்றபடி. "நத்தக்லிம்வி

ஸா-வி|| அருளிச்செய்கிறார்(அப்ராப்தித இதி)யதாஇப்படிவிரோதிநிவ்ருத்திபர்யந்தமேஷப்ராப்தியையபேக்ஷிக்கக்கூடுமோ,அப்போது தனக்குமஹிக்ஷமும் தத்பாயகத்ருத்வமும் வருகையால் பூர்வோத்தரவாக்யங்களில் ஸித்தமானவநந்யோபாயத்வமும் அநந்யஶேஷித்வமும் அநந்யப்ரயோஜநத்வமும் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அப்ராப்தித இதி) ஸ்வேந பரேஶாக்ஷ்யதாபயாஶ்ரேண ஸ்வரக்ஷாம் பஜ்யந்து ஸ்வஸ்ய ஹ்ருதயதுஶேஷத்வஜ்ஞாநேந ஸ்வஸ்ய ஸ்வஶேஷத்வபர ஶேஷத்வஜ்ஞாநவிரோதிரஹித: ஹ்ருதயத்வைவ மோஹ்யதாநிஷ்டயேந அநந்யாபரோக்ஷபரிஹாரநந்யஸம்பந்தபோ தோஷரஹிதஸ்து ஹ்ருதயநாஹபேந ஸ்வஸ்ய ஸஞ்ஜாதஶ்வி மோஹம் ராஜாஞ்சதஃபார ஶாக்கக்ஷீரபாந பதிவ்ரதாஸ்ஸம்ஸாரந்யேநபதிமோஹஶேஷதயா நாஹவதீத்யர்த:. ததாச விரோதிநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநமேவாபஶ்யகமென்று கருத்து. ஆனாலும் நஸ்ஸநிஷ்டநிவ்ருத்திபரமானாலும்க்ரியாபதமில்லாமையாலே அந்விதமாகாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்நஸ்யாக்குமிதி) அந்த க்ரியாபதஶப்தம் என்கிறபதமாகில்எனக்கு இல்லையென்று அர்த்தமாகையால் பாராஷார்த்தமில்லையென்கிறது ப்ரக்ருதாஸங்கதமாநிஷ்டமில்லையென்கிறதும் ஸித்தமாகதோற்றுகையாலே பாயிதமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (நத்தஸ்யாமிதி)ஸ்யாமென்றுக்ரியாபதஶ்யாஹார்யமென்றுகருத்து.தான்ஸத்தாயிருக்கநஸ்யாமென்கிறது பாயிதமன்றோவென்றவிதினர்த்தத்தை யபிநயித்துக்காட்டுகிறார். (எனக்காவனல்லேனிதி) ததாச ஸ்வஸ்யஸ்வஶேஷத்வ ஜ்ஞாநம் திரோபாஹங்கார நிவ்ருத்தி ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறதென்று கருத்து. அஹங்கார நிவ்ருத்திஸித்தித்தாலும் மமகார நிவ்ருத்திஸித்திக்கவில்லையே ஸ்யாம என்கிற பதமத்யாஹரித்து நத்தக்லிம்விதஸ்யாம என்று மமகாரநிவ்ருத்தி

ஸா-ஸ்வா|| ஶ்ரூயமாநபோதத்யதஹத்யாஹ (அப்ராப்தித இத்யாதிநா) அநந்யஶோகேநக்ருத்ஸ்நாநுயாத்தஶ்ரோதஸம்ஹித:? நநேவம் நாராயண பதஸமாஹாரேண ஸ்வஶேஷித்வநிவ்ருத்திப்ரவேந ஸ்வாதந்த்ர்யநிஷ்ட நிவ்ருத்திபோதகத்வம் பதத்யாஹாரேண ஸ்வஶேஷித்வ நிவ்ருத்தி ப்ரவேந ஸ்வாதந்த்ர்யநிஷ்டநிவ்ருத்திபோதகத்வம்வேத்யாஹ(இந்நஸ்யாக்

ஜ॥ த்யாஜ” என்று ஸர்வவிஷய த்யாக நிவ்ருத்தி பரத்தாலே ஸர்வ நிஷித்த நிவ்ருத்தியை வ்யாக்யானிக்கிறதாகவுமாம். திருமந்த்ரத்தில் விஹித நிஷித்த நிவ்ருத்திகளிற்சொன்ன பொதுவான ஸம்ஹாரங்களிங்கு மநஸாயி

ஸா-நீ॥ வ்யாக்யாதமாகிறதென்றிலப்போது ஸஹாங்காராதிரூப ஸர்வவிரோதி நிவ்ருத்தி ஸித்திக்கவில்லையேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (நத்தி ஸ்ருத்யாதி)இத்தாலே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ஸம்பந்த திரோதானஹங்காரம் நிவ்ருத்தமென்று கருத்து. இப்படி நஸ்ஸிலே ஸர்வநிஷித்த நிவ்ருத்தியை வ்யாக்யாதத்தால் “யயா நஸ்யதே ஜ்யோதிஷா ஸர்வ க்ஷாந நாஶநை:। ஶோஷஸ்ஸஹாணாஜ்ஞான நாஶந: க்ரியதே தயா” என்று நம்ஶப்த நத்திலே ஸநிஷித்தம் நிவ்ருத்தமானவிஷம் ஸ்வதவஸ ஸித்திக்கையாலே பதார்த்தியிலே இஷ்டப்ராப்தியை மிகுதியன்றே. கீழ் நம்ஶப்த நத்திலே ஹாவாஜ்ஞமே ஸஹாவமாகையாலிஷ்டப்ராப்தியே யநிஷ்டநிவ்ருத்தி ரூபமாகையால் வ்யநர்த்தியும் வாராதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இஷ்டப்ராப்திநிஷ்டநிவ்ருத்திகளிதி) இப்படி நஸ்ஸுக்கு இஷ்டப்ராப்த்ய பயர்க்தமான ஸர்வநிஷ்ட நிவ்ருத்தி விவக்ஷிதையாகில் ஸ்ரீநாராயண ந்திருவடிகளிலே களையற்ற கைங்கர்யம் பெருகைக்கென்று உபாயாந்தரஞ் சொல்லுகிற பர்வர்கள் நஸ்ஸுக்கு ப்ரதிபாதனத்தில் ஸ்வ ஸக்த ஶோஷ நிவ்ருத்தி பரமாக வ்யாக்யானம் பண்ணுகிறது விரோதியா தோ அது இஷ்டப்ராப்தி விரோதியானவவித்யாதி ஸகலாநிஷ்ட நிவ்ருத்திக ளிலே ஸங்க்ருஹீதமான ப்ரதிபாதனஸ்வ ஸக்த ஸ்வாதீநஸாதனத்வ ஸ்வாதீந ஸாதநவ்ரஹ்ம ஸஹா நிரூபஶோஷ நிவ்ருத்தியிலே ஸகலாநிஷ்ட நிவ்ருத்திபரமான நஸ்ஸுக்கு ப்ராதாந்யமாகையால் விரோதமில்லையென்றில் ஸாமாந்ய பரமான நஸ்ஸுக்கு இப்படி விஶேஷத்திலே ப்ராதாந்யஞ்சொல்லுகைக்கு விஶேஷநிதாந

ஸா-கா॥(குறை த்யாதிநா) நநெவநிஷ்ட நிவ்ருத்தி: ப்ராதாந்யேந ஸ்ரோவேக “ஸர்வ ரூபேணாபிநிஷ்ப்ரவதே “யயா நஸ்யதே ஜ்யோதிஷா” த்யாதௌ ஸ்வதஸ்ஸ்வாஹாவிகாகாராவிர்பாவாக்யஸ்ய ப்ராப்ய வாக்யா. ஹாவாஜ்ஞாநாஹாவவாசேவி ஸநிஷ்டநிவ்ருத்தேரேவேஷ்டப்ராப்தி ஸ்வாதந்த்ர்யவஶதேயஸ்யேதி த்யாஶங்காயாம். ஸ்வாஹாவிகஸ்யாபி கைங்கர்யாஹஸ்ய ஹமவதீநத்வ ஜ்ஞாநாதிக்ஷ்வஸ்ய ப்ராப்யாநாமயம். ஸஹாவஸ்ய ஹாவாந்தரஸ்வேவி ஹமவதீ திரோஹித ஹநிவ்ருத்தே: ஸங்குசித ஸ்வஜ்ஞான விகாஸரூப ப்ராப்யஸ்வ ஹிதக்ஷ நவே யஸ்யேதி த்யாதி வரிஹாராஸ்து மந்த்ராயிகாரே ஸ்புஷ்டயதிதி ஹா (திருமந்த்ரத்திலிதாதிநா) ஸர்வ ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்தி ஜ்ஞாபக நஸ்ஸ வேந யாஸ்ஸாஸ்ஸ க்ருதயோ ஹமவதி தா நாஸி தாஸா

௩௦ || த்துக்கொள்வது. இந்நஶ்லோகத்தாலே சுவிதர்யாகஉத்தம ஹயவாஸ நாராஹி வ்யக்தி ஸம்பாயாதிர அவங்களானஸவவிரோதிகளையுங் கழியாநிற்கச்செய்தேயும் இதுக்கு நிவர்த்தநம்பண்ணுகிற ஶ்ருதியின் படியே வரிவருண வெகம்கயர்த்தவ ஹவதிசையில் ஹவாஙரா நாஹவந்யாயத்தாலே ஸம்கிதமான ஸ்வாயீந ஸ்வாதநு கதர்த்வம் ஸ்வாயீநஸ்வாதநு ஹொக்த்வமாகிற களைகளைக்கழிக்கையிலே இங்குவ்யாநதாகஸ்வயமென்றநாஸாயிப்பார்கள். இத்தால் ஹவாஙாராநா ஹவதிசையிலுண்டாம் ஸ்வாயீநஸ்வாதநுகதர்த்வஹொக்த்வஹ உங்கள் உக்ததிசையில் வெகம்கயத்திலில்லாதபடி கண்டு அக்கட்டளையிலே

ஸா-நீ || முண்டோவென்றவருளிச்செய்கிருர் (இந்நஶ்லோகத்தாலே ஊத்யாதிநா) (ஶ்ருதீதி) யாஃகாஸ்வநக்தயொஉஉஹ ஹவதி நஉதாஸிதா ஸ உஉஹஹவதவதவதாஃ சுஜொஹாஹஹவதிநஉஉஹஸிஹஹவதவவா ஹஸி" ஊத்யாதிகா. உக்திதிசையிலே இக்தஷொஷம்வஸதமோவென்றவருளிச்செய்கிருர் (ஹவாஙஹொதி) ஆனலும் உக்திதிசையிலே களைகளைக்கழிக்கையிலே வ்யாந தாத்வயமென்று சொல்லப்போமோ, நஉஸ்ஸக்கு ஸாஉநந்தஃ சுநிஷ்டநிவர்த்தியிலே யன்றோதாத்வயம் ஸ்வரஸம் ஸவர்நிஷ்டநிவர்த்திவரிவக ஸவஸாக்ஷாத்காரம்பெற்ற உக்தனுக்கு ஹவதாம்தாராநாஹவந்யாயத்தாலே இதொஷங்களதர்ம தாஸம்ஹாவிதமாகையாலே யவஸதஙிவர்த்தியிலே தாத்வயவவநம் விராஜமன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிருர். (இத்தாலேஊதி) இங்கு வதாத்வியிலேயும் நஉஸ்லுமிஷ்டவ்ராஸ்தியுமநிஷ்டநிவர்த்தியும் வ்யாதநீயமாகையால் யதாவஸ்தவ்யாதநை பண்ணினுல் சுயதாவஸ்தஹவத்தை ஸம்ஸ்வரநு குடுக்கவ் ஸம்ஶிக்கையாலே யதாவஸ்தஹவ விஉஶநம் பண்ணுமிடத்தில் உக்திஹவம் ஹவாம்தரவ்யஸகஸ்வாயீந ஸ்வாதநுகதர்த்வ ஸ்வாயீநஸ்வாதநுஹொக்த்வ தொஷாஹிதமான படியாலே ஸவஹொம்தி ரஹிதமான வரஉஹவந்தரவேணுமென்று உஉக்ஷதிசையில் யதாவஸ்த தொஷாஹித ஹவத்தைவ்ராஸ்திக் கைக்காக விங்குவதாத்வியும். நஉஸமென்று திருவுள்ளம். இவ்வநும் விரொயிவரிஹாரத்திலே கண்டுகொள்வது. இப்படி ஸவஸம்வ்ராயஹத அயாதநத்தை ஸாயித்து இனிஅருளாளப்பெருமாளெம்

ஸா-கா || ஹஹவதவதாஊதர்யாதர்யாநாஹஹண்ய்நவெகம்கயக்தி ஹொஹயொஃ ஸ்வாயீநஸ்வாதநுகதர்த்வஹொக்த்வாவிவவிரொயி நிவர்த்திஃவ்ராயாநெர்நாநாஸமிஶயெதிசஶ்யாநு தசநாஸம்யாநஹவ ஹாஹ (இந்நஶ்லோகத்தாலேஊத்யாதிநா) சுயஸாம்வ்ராயிகம்நஶ்லோக ஹர் வெநரவெக்ஷ்யவரஸ்வாவதநு உத்தரவண்ணஸெய்யாவதயவரகெநு

ஹம்‖ஷ ாத்தியுக்கிருனென்றதாயிற்று. 'வாஸாத்து நிநாராயணஸ்ஸவஹொரஸவணாசு | ஸஜாதம் நெரவெக்ஷ்யஞ் நமஜக்யாவப்தெ ஙெ ஙெய:" என்று இங்குற்றை நமஸ்ஸை அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் வ்யாஷ்யாநம்பண்ணினார். இந்த ஶ்லோகத்திற்சொன்னநெரபெக்ஷ்யம் ஸ்வரக்ஷணத்தில் நிஹயுரக்ஷம். இந்த நிஹயுரக்ஷத்தாலே ஹரஸவணம் ஸூசிதமாதல், ஸ்வநிஹயுரக்ஷவயமான ஹரஸவணமிவ்விடத்திலே விவக்ஷிதமாதலாகக்கடவது. ஹவிஸ்ஸவணத்தில் "ஜுஹிநோ ாயநமஃ" என்னுமாப்போலே "ஸுஹ்ஸ்ரீமதெ நாராயணாய," என்றிங்கு ஹரஹமாக ஸவிப்பித்து "நமஃ," என்றுதன்னுடன் துவக்கருக்கிறதென்றால்இஸ்ஸவணயொஜநைக்கு ஸ்வரஸம்.

ஸா-நீ ‖ பெருமானார்சொன்ன அயாயத்தையருளிச்செய்கிறார். (வாஸாத்துநீதி) நாராணாம் ஜீவாநாம் ஹரவதிஸவஹாரஸவணாசுஸம் ஜாதம் நெரவெக்ஷ்யம் நமஜக்யெநெநாவ்யத ஜக்யஸ்ய:. நெரவெக்ஷ்யஸமயமென்றப் போமோ, அப்போது ஸிஜொவாயஸாவெக்ஷதையும் தவிற வ்யஸம்ஙியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார்- (இந்த ஶ்லோகத்திலிதி) இப்படி ஸ்வநிஹயுரக்ஷ ஸமயமாதாமாகிலிது ஸம்ஙம்ஙி வரஹேயங்களிலே ஒன்றுமன்று, இங்கித்தைச் சொல்லுகை வ்யமமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(இந்தநிஹயுரக்ஷத்தாலேஜதி) ஸூசிதமென்கிற வக்ஷத்திலே வதாத்திஹெயவரமென்று கருத்து. விவக்ஷிதமென்றப்போமோ, வாவகஸூமில்லையே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஹவிஸ்ஸவணத்திலிதி)ஸ்வஸ்ரூவம் நித்யஶேஷமாகையாலேதனக்கு ஸவணீயக்ஷமும் ஶரண்யனுக்குஜேஶ்யக்ஷாவெ ஸம்ஷவஷாநக்ஷமும் கூடாமையாலே ஹரஹயெநெவ ஸவணீயக்ஷமென்று கருத்து. ஆனல் வதாத்தியும் நமஸ்ஸும் ஸவணவரமாகில் ஸவணவர வவவணத்தோடே வாநாக்கிவாராதோவென்ற

ஸா-கா‖யொஜநாநுஶயதி (வாஸாத்துநீத்யாதிநா)நநமத்ரவண்ஸ்ய நமஶ்ஶூவெஶ்யாவாயநைரவெக்ஷ்யவரக்ஷவணநாநளவித்யவஹாராயநாராயணாயெத்யஸ்யநமஶ்ஶூவிவக்ஷிதநெஹயயாத்துகநெரவெக்ஷ்ய ஹொதாஹூத ரக்ஷாஹரஸவணெ ஸம்வுஷாநஜ்ஞாவக க்ஷாம்ஙீகாரொவ்யாக்த:. உவஸஜநதயொவஸ்யாவநெநொத்ரவண்வெஶ்யாவாயவரக்ஷாவஸிஜெஸித்யத நெஹயயவெஶ்யாவாய ஸூவகதயாவா ஸாயநீஹூத ஹரந்யாஸவிஶிஷ்ட நெஹயயவஶ்ய விவக்ஷிததயா வொவாய வரக்ஷம் ஸிஜெத்ஜெவெதிவஜநு ரக்ஷாஹரெ ஸ்வாஙயாஹாவாத்துக நெஹயயவொயகக்ஷெவ நமஶ்ஶூ ஸ்வரஸ்ய ஸாவீதி வெரஷாஹரணஸாஹ. (இச்ஶ்லோகத்திலித்யாதிநா) வவக

௨௦ ‖ இந்த யோஜனையில் வர்ணசதுஷ்டயமும் ஸம்பந்தமாகையாலே உத்தரவாக்யமும் ஸம்பந்ததிவாக்யமும். "ஸர்வதேவ ஸமாஸ்ரயணீயதா" என்கிற படியே இவ்விடத்தில் நான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கென்று ஸமர்ப்பிக்க "யஸ்ஸர்வரக்ஷகத்வாதிகளே, தர்வே ஸம்ருத்தம்" உத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வரக்ஷணபரமும் ஸ்வரக்ஷணபலமும் அவனதென்றிங்கே யபிப்ரேதமாகவுமாம். "நம:" என்கிறவித்தாலே ஸூத்ராதீயங்களோடும் ஸ்வரக்ஷண தத்துவங்களோடும் தனக்குத்துவக்கற்றமை காட்டுகிறது. பரஸம்பந்தவிதியிலும் ஸ்வஸம்பந்தநிஷேதத்திலும் தாத்பர்யமாகையாலே இச்சதுர்த்தீ நமஸ்ஸுக்களிரண்டுக்கும் பலமுண்டு. இஸ்ஸமர்ப்பணந்தன்னிலும் பரநிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வாதிகளை நிஷேதிக்கைக்காக "நம:" என்கிறதாகவுமாம். ஸ்வஸ்ய க்ரியையைக்கொண்டாலும் "ந

ஸா-டீ ‖ வருளிச்செய்கிறார் (இந்தயோஜனையிலிதி) சதுர்த்யர்த்தஸ்வ ஸமர்ப்பணபரபலஸமர்ப்பணம் தாத்பர்ய விஷயதயா சதுர்த்தீ நமஸ்ஸிம்மூன்றுக்கும் ஸ்வஸம்பந்தநிஷேதபரமென்று யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதேவ ஸமா ஸமர்ப்பிததி) இங்கு ஸ்வரூபபரபலங்களுக்கு பரஸம்பந்தவிதியை ஸ்வஸம்பந்தநிஷேத வ்யாக்யாநதாக ஸ்வஸம்பந்தநிஷேதே பரஸம்பந்தவிதியே ரவ்யாக்யாநத்வே ப்ரயோஜனம் ப்ரஸம்ஸியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (பரஸம்பந்தவிதியிலுமிதி) வாக்யஸ்ய ஸதி ஸூத்ரதத்த்வஸம்பந்தமென்று தாத்பர்யம். பரஸம்பந்தவிதிநா ஸ்வஸம்பந்தநிஷேதஸித்தாவபி நமஸ்ஸுக்கு ப்ரயோஜனமருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸமர்ப்பணந்தன்னிலுமிதி) இந்த யோஜனைகளெல்லாம் நமஸ்ஸுக்கு யோகார்த்தஸ்வீகாரமாயிநமன்றோ, ரூடிஸ்த்ரமான வ்யுத்பத்திகள் பாதிதமாயிருக்கயோகார்த்தஸ்வீகாரங்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்யக்ரியையைக்கொண்டாலுமிதி)

ஸா-கா ‖ ஸர்வபர்வண்யஷ்டபத்ரஷு. (இந்தயோஜனையித்யாதிநா) ஸ்வ நாராயணாயேத்யஸ்ய பூர்வதநைமித்திக ஸ்வரூப ஸமர்ப்பணபரமே பரஸமர்ப்பணபரம் நமஸ்ஸு ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்திபரம்வா பரஸமர்ப்பணே ஸ்வாமீந கர்த்ருத்வாதி நிவ்ருத்திபரம்வா வேதாந்த பரமேவ யோஜநாந்தரமாஹ. (ஸர்வதேவேத்யாதிநா) ஸ்வ "நமஸ்காராத்மகம் யஸ்மை விதாயாத்மநிவேதநம்" இத்யுக்த ப்ரகாரேண நமஸ்ஸு நமஸ்காராத்மக ஸமர்ப்பணே பரமேவ நாராயணஸப்தஸ்ய ஸமர்ப்பணப்ரதிஸம்பந்தி பரமேவ வோபாயபரத்வம் இத்யாஹ. (ஸ்வஸ்யக்ரியையேத்யாதிநா) ஸம்ஸாரம் வர்ணயேத்யஸ்ய ப்ராப்திபரமே உபாயநிரபேக்ஷம்பலம் கேநசித்ஜந்ததாஹ

ஜ௭ ॥ ஜாதி,, என்கிற வசுத்தைகூதூஸவேடிணாயமென்றுவ்யாவ்யாநம் பண்ணின வசுஷோத வ்ருகியையாலே இந்த ஊஸ்ஸ உம் ஸவேடிண ப்பொருளுக்கு ஸங்கதம். இப்படியுத்தரவணத்தை கூதஸவேடிண வரமாக வநுஸந்திப்பார்க்கு இதுக்கநுரூபமாய் ஷூரவாநு பாயியானஸ்வவிஶேஷிங்கேஸதல்வ்ருவம்,வசெவேகூமானபடியே

ஸா-நீ ॥ (வசுஷோத்ருதி) ந்யஸிஹாநுஷ்டுஹவசுவ்யாவ்யாநாதூக ஊ ராஜவசுஷோத்ரு நஜீதிவசுவ்யாவ்யாநெ "ஷாஸஹ ஒதாஸ் தூஸவெஹ்யாதூநஃ வரஜாதூநஃ। கதொஹவிெ ஷாஸஜதிகூவா நஜாவ்ஹ" திதய்கூா "நவேகூரூதூகமயவேஷு வியாயாதூநிவெஷு"தி திநவேஸஃ கூதூஸவேடிணவரதயாவ்யாவ்யாநாக என்றுகருத்து." அயெநஶரணம் வ்ரஜ" திவிநியோகாநுரொயெநவ்ருணாஜிரஷ்ஷ்ய ஸடிவிஹாய நவேஸஃஸவேடிணவரகவெவெஷிதமென்றுகருத்து. ஆனாலுமுத்தரவணத்தைஸவேடிணவரமென்றப்போமோ அப்போதுஊ த்திலே ஸ்வம் வ்ருகாஸ்யியாமையாலே வதக்ஷ்வஸடிம் ஸாங்கஹரஸ வேடிணம் பண்ணுகிறேனென்று அயத்திற்கு ஊஹாவாக்யாஸடிகயந மும் விருஷ்மாகாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஜதி) கூதூ ஸவேடிணம் பண்ணுகிறவன் ஶேஷகவரஸிகனுகையாலிவனுக்குவர ஷாஸடிஷரம் விருஷ்மாகையாலும் "ஷூரூவஸ்வநிஷேவஸ் யிகொ ஜாக்ஷகாங்கஷிணா" மென்கிறபடியே ஊஜத்யாதூகமான ஸவ வேடிணத்திற்கு ஸ்வாஷரநுவீதமாகையாலும் ஸ்வவிஶேஷமஸடி ஸிஸமென்றபடி. இப்படி உத்தரவணத்திலே கங்கிஶாவூழக ஸிஸி க்க விந்த வக்ஷத்தைவிட்டுவ்யாநமானவங்கிஸிஸியையநாஷித்துஉ த்தரவணத்தை ஸ்வவரமாகயொஜிக்கிறவருவடியொஜனைநயநுவவ ணையன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (வசெவெகூமானபடியேஜதி) வசுவடியொஜனையிலே வசுவவணமுவாயவரமாகைவாலேஶரண ஶமிநித க்ரியாவசுத்திலே ஹரஸவேடிணம் ஶாவூமாகவுமாஸடி மாகவும் ஸிஸிக்குமென்று கருத்து. இப்படி அயத்தில் இரண்டுயொ ஜனையும் வசுவாவாயஸஜனைதயாகில் கஷ்யாதிகளிலும் மற்றாஹ ஸ்யாதிகளிலுமிரண்டாம்யோஜனையருளிச்செய்யாமலிருப்பானென்ற வ்ருயஜயொஜனையே "வீதாஜவாவாதியஶாஃ" ஜத்யாசுவ்ய வ்யூ ஹணாநுகுணத்தாலும் ஸ்வமும் ஶாவூமாகையாலும் ஸங்வ ஷா யவாஹஜத்தாலும் ஸவஸஜனைதயென்று திருவுள்ளம்பற்றி இர ண்டாமயொஜனையை விட்டு வ்ரயஜயொஜனையைத்தானே வசுஸி

ஸா-கா ॥ (இப்படிஉத்தரெதுாதி) கஸடிஸ்வயொஜநாயா கவிஶாவூ ஸ்வயொஜநாஶ்ரெஷ்தஹிவ்யணாஹ(வசெவேகெதாதி)ஜயதா

[illegible] இவ்வாதலத்தா [illegible] இப்படி ஐயத்தில் [illegible] அதின் [illegible] அதில் [illegible] துணிவும் [illegible] அதினுடைய [illegible] என்றிவையாமாய் இவற்றுக்கபேக்ஷிதங்களுமெல்லாம்

ஸா-டீ ॥ [illegible] (இப்படி ஐயத்தில் [illegible]) [illegible] ஸ்ரீ [illegible]

ஸா-கா | [illegible] (இப்படி ஐயத்தில் [illegible]) ஸ்ரீ [illegible] நாராயண [illegible] (இவற்றுக்கபேக்ஷித

விஜ்ஞாஸ்யவிஷயமவத்தான உபாயமெனறும் உபேயமென்று மிரண்டு ப்ரயாநப்ரதிபாதகங்களோடே அவக்குண்டு ப்ரகாசிதங்களாயிற்று. இப்படி சாரீரகசாஸ்த்ரத்திற்போலே தத்வவிசேஷமும் உபாயவிசேஷமும் ஹயவிசேஷமும் இச்சாஸ்த்ரத்திலே ப்ரதிபாதிதமானாலும் இது ஸ்ம்ருதாஸ்வதந்த்ரசாஸ்த்ரம்போலே ஸாபேக்ஷாபேக்ஷமான வுபாயாநுஷ்டாநப்ரதாநமாகையால் உபாயஹயங்களுடைய வ்ருத்தி க்ரமத்தோடே சேர்ந்த வாக்யத்தாலே ஹயப்ரதிபாதகவாக்யம் பிற்பட்டாலும் கடிக்ருத்தாலே இது முற்படவநுஸந்தேய மென்று

ஸா-நீ ॥ கெளக்ஷ்யாஹ:, நவிஸவர்நிஷ்டிநிவ்ருத்திதஶாதஸ்திக்கவம் உதவோஸவ்ஶாலஸா, சேஷம்ஸ்வஷ்டம்.(விசதி) விசேஷாவாயஸ்ய ரணஃ ஸாஸேபாவாயஸ்வவர்ணம்வவர்ணாய:. விசேஷாவாய: ஸ்ரீமாநு ஸாஸேபாவாய: கெளகயம்வ உத்தரவர்ணாய:. ஆனாலும் அயத்தில் ப்ரமமாவாயவரமான வவர்ணமும் சரமோபாயவரமான உத்தரவர்ணமென்றிப்படிக்ரமநியமங்கூடுமோ, சாரீரகசாஸ்த்ரத்தையடியொத்தி உபாயஹயங்களுடைய உபவத்திக்ரமத்தாலே யிந்தக்ரமமிருக்கிறதென்றிலப்போ வவர்கள் உத்தரவர்ணமானஹயவஸ்ய வவர்மே இவ்வயிகாரிக்கநுஸந்தேயமென்று சொல்லுகிறது சேருமோ? "[illegible] சரணம் ப்ரபத்யே" இதி வழிதுவும் ஸாபேக்ஷாவகோவாயாநுஷ்டாநவர மாகையாலே [illegible] ஹய வவர்நுஸந்தேயமென்றார்களென்றிலப்போது உத்தரவர்ணம் [illegible] வவர்மே வதிதமாகவேண்டாவோ? சாஸ்த்ரார்த்தத்திலே ஹயவெ

ஸா-கா ॥ [illegible] ப்ரதிபாதக [illegible] ஸ்ரீ [illegible] சாஸ்த்ர [illegible] உபாய [illegible] (இப்படிசாரீரமென்று) [illegible] (ஆனைவா [illegible]) [illegible]

ஜீ॥ பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்வர்கள், பாரதந்த்ர்யத்தை விசேஷித்துக்கொண்டன்றி உபாயவிசேஷமும் உபாயாநுஷ்டாநமும் பண்ணுனிறே. இப்படி திருமந்த்ரத்திலும் உபாயஸம்பந்தி வாக்யாம் ஶங்களில் ஸ்வஸ்வாகாரங்களைக்கண்டுகொள்வது. ஸாத்யியாய் ஸ்வயி

ஸா-நீ॥ ஸ்வாதந்த்ர்யக்ஷோபாயாநுஷ்டாநபரத்வம் ஸ்வநியாமகமாகுலு மிங்காரோபேக்ஷதி நிவ்ருத்தாநுஸாரணம் நதாமிவ்ருத்தவேஷ்டாவ்யாரோப: என்கிற ந்யாயத்தாலேயது நியாமகமன்று விதிப்ரோநக்ஷேத்திற்குஶாரீரக ஶாஸ்த்ர காரேண உபாயஸம்யோர்த்தித்வ நியாமகமென்றில் அப்போதுஇங்குஸம்பந்தநவாக்யத்தைவிட்டு த்ரவணாத்யம்பாஷ்ய ஸந்தாநஸம்யேயமென்கைக்கி நியாமகமெதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) உபாயஸம்யொக்ஷாதிப்ராப்யாதிஸ்வாபமிருக்க வாக்யம் ஸாநுஸந்தாநக்ஷேத்திலத்யக்ஷமேதென்றவத்யக்ஷத்தை உபபாதிக்கிறார் (பாரதந்த்ர்யமிதி) "த்ரிஹோத்ரஜஹோதிவர்ஷம் பவதீ"தி ஸூத்ர ஹோத்ரத்யாக்யாவர்ஷஸ்வார்ஷஸ்ய யதா த்யாக்ஷேண வாக்யஸ்ய பாய:, ஏவம்யாவ்யாத்ம ஸ்வாநுஷ்டாந த்யாக்யாநுஷ்டாநஸ்ய ப ஸம்விஶேஷஸ்யாஸ்யோபாயவிஶேஷ ஸாக்ஷ்யாக ஸம்விஶேஷணேணோ பாயாநுஷ்டாநாநிஷ்டேதாசக்ஷ்மாத்யக்ஷேண வாக்யஸந்தாநஸம்யேயமென்று சொன்னர்களென்று கருத்து. ஆனுலும் அயம் ஶுத்தம் வ்யாவ்யாநமானபடியாலே ஶுத்தந்த்ரத்திலே முற்பட நமஸ்ஸிலே உபாயத்தையும நஞ்ஞாரம்பதாத்ய்யிலே ஸம்பத்தையும் அநுஸந்தியாநிற்கவிங்கு தவிபரீதமாக அநுஸந்தாநக்ஷேஞ்சொல்லக்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இப்படி திருமந்த்ரத்திலிதி) ஸ்வஸ்வாகாரம் அநுஸந்தாந ஸ்வஸ்வாகாரம் பாஞ்ஸ்வ காரமுமென்கை. பாரதந்த்ர்யவிஶேஷயிகாரம்ராஜ்யாதிகளிலேயஜ மாதமல்லாமையாலே அதன்றிக்கே உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணாநிற்கிறதஸஜதமன்றோ? பாரதந்த்ர்யவிஶேஷவிநாவிநித்ய நைமித்திகாதிகளிலே ஸ்வாநுஷ்டிக பாபக்ஷயஸம்ஸாய நக்ர்யாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறப்போலே இங்கும் பண்ணலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்யியாய்இதி) நித்யநைமித்திகாதிகளிலேயதா தயாவானுலுமிங்குவாயம் காம்யமானபடியாலே காம்யங்களில் ப்ரயா நஸம்காமை நயபிகாரமானபடியால் தாக்ஷம் ஸம்விஶேஷம்பாஷ்ய வேஶம் வேணுமென்று கருத்து. அயமுபாயாநுஷ்டாநபரமாகில ன்றோ இப்படி சொல்லலாவது "அயக்ஷாநுஸந்தாநே ந ஸஹ

ஸா-கா॥ ஸ்வாநதித்யாஹ(இப்படிதிருமந்த்ராதிநா)ஶுத்தம் ஸ்வோ பாயவாயொஜநாயாவயம் ஸ்வாநுஸந்தேயஇதிஸாவ:. அயஸ்யப்ர

௨௦ || காரியானுலிறே இவனுக்கிவ்வுபாயாநுஷ்டாநம்வருவது. "அயே நஶரணம்வ்ரஜேத், அபாயஸம்ப்லவே ஸத்யஃ" என்கிற ஶ்ரீகீதைப் பாசுரங் களாலும் அபாயமுபாயாநுஷ்டாநத்தை வ்யாஜமாக ப்ரகாஶிப்பிக் கிறது. இங்கு ஸர்வஸ்வமும் ஸதாசார்யஸேவைகளும் ஸமஸ்த மாக மூன்று ஸமாஶ்ரயணங்களானும் திரள உபாயவ்யாஜமான

ஸா. நீ || ஸர்வதேவ நமஸ்காரம் என்கிறபடியே கேவலவுபாயாநுஷ்டாநமேயான்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அயேநேதி) (பாசுரங் களாலுமிதி) ஸர்வஸ்வ ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயஃ. இப்படிஸதாசார்யரிலும்ஸமஸ்தரி லும் க்ரியாவஶாத்ஸமாஶ்ரயம்பண்ணினால் அபாயம் மூன்று வாக்யமாகை யாலே ஸஹஸ்ரஸங்கிதமாய்வ்யாஜமாத்ரமாக வ்யவஸாயாதோ?வாக்ய ஹேதுதோஷமும் வாராதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஸர்வ ஸ்வமுமிதி) ஸமாஶ்ரயவாக்யம் மூன்றுனுலும் வாக்யஸ்வாக்யதயாஸ ஸ்வாக்யமாகையாலேஸஹஸ்ரவாக்யார்த்தமாகிறதென்று கருத்து. வா க்யஸ்வாக்யதயா ஸஹஸ்ரவாக்யார்த்தமேகமானுலும் ஸமவ்யாஜமா கலாகாதோவென்கிறஶங்காவாரணார்த்தம் (உபாயவ்யாஜமானேதி) உபாயாநுஷ்டாநார்த்தஸ்வாதுபாயவ்யாஜக வாக்யார்த்தம் ஸமாநமெ ன்று கருத்து. ஆனாலுமெனக்கநிஷ்டமெல்லாங்கழியக்கடவது கைங் கர்யம்பண்ணக்கடவேன் ஸம்ப்ரணம்பண்ணுநிற்குறேனென்று மூன் று வாக்யார்த்தம் வ்யாஜமானபடியாலே ஸஹஸ்ராகாங்க்ஷையுமபாய மும் ததீயநேசவாக்யத்தையுமெங்ஙனேயென்று ஶங்கித்து உத்தரம்

ஸா-கா || யாதேந உபாயாநுஷ்டாநஸ்ய ஸைவ ஸஞ்சிதாஹ. (அயே நேத்யாதிநா) ஸமஸ்தஸ்ய ஸர்வஸ்வஸ்ய நாஸஸ்ய ஸர்வஸ்வகைங்கர்ய வ்யாபாரவிரோதிநிவ்ருத்திஸர்வகார்யஸமாப்தீயஸ்வாஸஙஸ ஸ்வஸ்யார்த்தநாஸஸ்ய ஸர்வஸ்வஸைவ ஸதாசார்யஸேவார்த்தநா ஸந்தாநம் ஸ்வார்த்தயாநா ஸநேயோஜாத: ஸ: ஸ்வ ததநாஸம்யா நவ்யாபாரஃ ஸவ ஸமாஶ்ரயணவாக்ய ஹேதுவிரோதீ தத்த்வாஹ. (இங்குஸர்வஸ்வமித்யாதி) நநு வ்ருத்திஸநிவ்ருத்திரஸகைங் கர்யஸ்யேதி ததீயாஶ்ரயஸ்வஸைவா நிஷ்டநிவ்ருத்திஃ ப்ராஸ்தீ யேதி ஸமஸ்ரீஸ்ரீவாஸ்யநாஸஸ்ய வ்யாப்தேர்திதீ வேதிஸம் ஸர்வஸ்வஸ்வஸ்ய கைங்கர்யஸ்வ ஸமஸ்ரஸ்வ ஸர்வஸ்வார்த்தவதே ஶத்ருவஸ்யாஹாவிகேவஸ்ஸாஹாவிகஸேஷ்வ தஸ்யா நாதி ஸர்வவ்யாஸவ்ருத்திஸஸ்வாஸமாஸ வ்ருத்திஸநிவ்ருத்யபேக்ஷா யாஸவ வ்யாயஶ்ரோஸஸேத்தி. ஸமஸ்தஸ்ய ஸஸ்ரீ ஶ்ரீஸ்வாக்யவி ரோதி நிவ்ருத்தேஃ ப்ராக் கைங்கர்யப்ராப்திவிரோதிநேதி வேஷு. விரோதிஸ்வஸ்ய வ்ருத்திமோஷிநிரஸ்யஸ்யகேவநவிரோயவ்ருத்திஸம்பந்தி

௧௭ || ப்ரார்த்தநாவாக்யமாய்த் தலைக்கட்டக்கடவது. எங்ஙனேயென்னில்: ஸர்வஸ்வாமியாய் ஸர்வப்ரகார நிரதிசயபோக்யையான பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத நாராயணன் திருவடிகளில் ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவித கைங்கர்யத்துக்கும் விரோதியான ஸர்வமுங்கழிந்து பரிபூர்ணகைங்கர்யம் பெறுகைக்கு அகிஞ்சநனானவடியேன் ஸ்வரக்ஷண பராதிகளிலெனக்கந்வயமறும்படி ஸ்ரீமானான நாராயணன் திருவடிகளிலே ஸாங்கமான ஆத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம் பண்ணுகிறேனென்று த்வயத்தில் திரண்டபொருள். * * * * *

ஸா-தீ || அருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேயென்னில் இத்யாதிநா) ஸர்வஸ்வாமியாய் இத்யாதி பெருகைக்கு இத்யுத்தரவாக்யார்த்தம். அகிஞ்சநனான இத்யாதி பூர்வவாக்யார்த்தம். பரஸமர்ப்பணத்தோடே கிமர்த்தம் இத்யாகாங்க்ஷாயாமுத்தரவாக்யார்த்தஸ்ய ஹேதுபாவ: ப்ரதமவாக்யார்த்தஸ்யேதி ஸூசிதமென்று கருத்து. இப்படி த்வயத்திற் பூர்வவாக்யத்திலே ஸ்ரீ உபலக்ஷணமென்றும் ஶரண்யத்வப்ராஜநிரபேக்ஷோபாயமென்றும் ப்ராஜந்தானும் யாவஜ்ஜீவாவர்த்தநீயமென்றும் ப்ராப்திக்கு ப்ரபத்த்யபேக்ஷையில்லை என்றுமிங்ஙங்கள் ஸம்ப்ரதாயஸித்தங்களென்றுஞ்சிலர் ஸம்ப்ரதாயமிருக்க அத்தை யநாதரித்து பௌருஷேயவசநத்தாலே அர்த்தவர்ணநம்பண்ணுகிறதுபோல நஸாஸ்த்ரவர்த்தநமாகாதோவென்றவருளிச்

ஸா-கா || நிர்தேசப்ரகாரஞ்சைகநாமிநா நிரூபயந்த்யோக்தார்த்தாநாமித்ய த்வயம் விவ்ருணோதி. ஸர்வஸ்வாமிந: ஸர்வப்ரகார நிரதிசயபோக்யஸ்ய ஸ்ரீமதோ நாராயணஸ்ய சரணௌ ப்ராப்ய ஸ்வரூபாநுரூப ஸர்வதேசஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யஸ்ய விரோதிஸமஸ்தநிவ்ருத்திபூர்வகம் பரிபூர்ணகைங்கர்யம் ப்ராப்தும் உபாயாந்தரஶூந்யோ ... ஸ்வரக்ஷண பரத்வபோக்த்ருத்வாதிநிவ்ருத்தயே யதா ஸ்யாத்ததா ஸ்ரீமந்நாராயண சரணயோ: ஸாங்கம் பரஸமர்ப்பணம் கரோமீதி த்வயஸ்ய ஸங்க்ஷிப்தார்த்த: இதி எங்ஙனேயென்னிலிதி வாக்யஸ்யார்த்த:. ஸமயஞ்ச ... ப்ரகாரவிசேஷோ த்வயஸ்ய ... ஸமஸ்த கைங்கர்ய ப்ராப்த்யுபாயத்வேந ... ஸ்வரூபவிதி ... ஸ்ரீமந்நாராயணசரணாரவிந்த ... காரணாய ... யதா ஸ்யாத்ததா ஸ்ரீமந்நாராயணசரணயோரர்ப்பயாமீதி நிஷ்கர்ஷார்த்த: உக்தவாந்.

உ௯ ॥ வைராக்ய விதகஸ்ஸாமக்ஞை: ப்ரபத்திவிஷயே தஸ்யமே: ।
கதாக்ஷேபமேவவிஷயேதே நித்யாவாத்ஸல்யவிஷயகை: ॥

ஸா-தீ ॥ செய்கிறார் (வைராக்யேதி) இதுவே ஸர்வஸமர்த்தவத்ஸலனாக ப்ரஷுமாகையாலே ஸர்வஸுவ்யாயம் கர்த்ருஸ்வ ஸர்வஸ்வோபாயமென்று கருத்து. (வைராக்யேதி) வைராக்யவிதகஸ்ஸாதாளுடையவுபதேசம் மாகையாலே ராகத்வேஷபாராவாராதிகளுடையவுபதேசம்போலே யன்றுப்ரபத்திவிஷயேதஸ்யமாஸ் ஸங்கிகேஸ்யமே த்ரணீகரித்துஇருக் கையால் தத்வஜ்ஞாநாதிமாகவந்தவுபதேசம்போலேயன்றுப்ரபத்தி விஷயேதஸ்யமாஸ்ருஷ்டிமாதமஹவணிந்த ஹிதயாதகவித்துக்களா னவர்களுடையவுபதேசமானபடியாலே வலவோராஷ வாணீயதா ஹேதுகமவிசேஷவியாராணாதிகளிற்படியேகேவலஸுவ ஹிதவிஷயாளுடையவுபதேசம்போலேயுமன்று கதாக்ஷேப விதாளுடையவுபதேசமானபடியாலே "ஸம்ஹராஹோபாஹோ வோஹஸாஸ்தாணி காரய, ஊயாஸாஸ்தாணவி ஊயிதஸ்ஸஸ்வஸ வ்ருத்தீவா" இத்யாதிப்ரகாரேண வோஹநஸாஸ்வஸ்வநாதமன் றிக்கே "ஸாக்ஷாந்நாராயணோதேவ: க்ருத்வாமர்த்யமயீம் தநும் । மக்நா நுத்தரதே லோகாந்காருண்யாத்சாஸ்த்ரபாணிநா" இத்யாதிப்ரகாரேண லோகோஜ்ஜீவநாரத்தமவதீர்ணரான ஸ்ரீவராஹாதிகளானவஸ்தா வதாரர்களுடைய உபதேசகாருண்யஸம்பாராஸி வசிவாஹமான வுபதேசமாகையாலே இதுவே ஸர்வஸ்வோபாயமென்றுகருத்து. இப்படி நாராயணன் திருவடிகளில் ஸமாச்ரயணம்பெறுகைக்கு உத்த ரிஷ்காரமாக வாக்யத்வயஞ்சொன்னது கூடுமோ? வஷாதவிஷயம் கூதெயில் ஸ்ரீமந்நாராயணனென்று இரண்டு ஸம்பந்தியாக்கி தவ யென்று வசநவ்யாஹரித்து ப்ரகரணவவ்ருத்திகளாலேபண்ணின வ தவிசேஷணம் விரோதமாகாதோ ஸ்ரீமந்நாராயணசரணனென்று ஸமஸ்த விஷயத்தாலே மஹாவாக்யஞ்சொன்னோமென்றிலதர்க்கு ஸம் ப்ரதாயமுண்டோ பரஸ்வரன் ஸர்வப்ரயாணமயிருக்க கதாப்ரயா நமாகத்தான் மஹாவாக்யவசனம் கூடுமோவென்றவருளிச்செ

ஸா-கா ॥ ஸர்வாபாயே அபயோதர வஸேத்யஞ்சர்த்: வ்யாதியாஹ வஜ்ஞாநிரபேக்ஷஸுநத்யாஸவஸிக்ஸீதஸ்ஸவேரவாதிஹாஸநவா தேவாஸாவாஸேபராவாதேஸித்ருக்வ்யாஜநாஸத்யாஸவஸ்ய ஸம் ப்ரதாயவிசேஷாஸ (வைராக்யேதி) தேஷாம் ஜவாதாவேத்ய ஸவாக்யவேநாதிஜகேஷுவே ஹோஜா கிலேஸ்த்ய கேவ லோவாய வரயோஜநாயாஸ விஷிஷ்டாவாய வரயோஜநாயா ஸவாமேக்ய வாக்யவிஷேதியயோநு ஸாஸ்ஸாஸாஸாஸாஸஹ்யம்வஷ

உ௦| ஐதஉஷவதஂவ்யாஸெ ஸாஉஸெஷ்டதஂவிதா$^{:}$ |
வாக்யம் வஞவமெதெய–க்ஷிக்வாவ்யாதவ யாநகஃ ||

ஸா-டீ|| ய்கிறார் (ஐதஉஷவதிதி) இரண்டுமஸஙஸம்வுதாயமென்று கருத்து.ஐதி ஐஸ் வஂவெ–க்ஷவ காரெண வஞவமெதெய்–க்ஷா வாக்யம் வ வமெஉதவ்யாவ்யாதவ யாநகஃத்யஃ. ஹமவதஃ கஸா–த்வ ரயாமெநவி வாக்யாஸ–வண–மெநூவ்யாதாஸ–கதஃ–வ யாநதயா ஐதாரகாரகாணாம் தமெதுவாநயஐதி ஹாவஃ. ஆனாலும் அயத்திற்கேகவாக்யமாகவஸம் சொல்லக்கூடுமோ? அப்போ அய ஸம்மெஜ விரோயியாதோ ஹமவநூம்தாஞரங்களிருக்க இதுக்கே ர ஹவ்ஸ்தயாஞஹ–ாவெநாஸ–வ்யகவாஉந மிவ–ஙமுண்டோ? ஸ க்ஷுதஙவாரணஉதத்தாலே மொக்ஷஸாயநவஹாவவதாஸகூடுமெ ன்றில் ஜாநாஷெவ மொக்ஷமென்கிறது விரோயியாதோ? அது வ வதவ்நஷாநஆரகமென்றில் இது திருஉதத்திற்கும் தஙவ்மன் றோ. "கஸா–வஞக்கதவஜா$^{:}$" என்று கஸாவஞகதவஜாநத்தையே வ ஶம்ஸிக்கையாலே இதற்கு வ ாஶஹ்நந்தானெங்ஙனே ஐத்யாதி ஶம்மெகைகளை வரிஹரியானின்றுகொண்டு ஶ்லோகத்தாலே கயிகாரா

ஸா-கா|| ஸம்வ்யாஹெஉவ்யாஹ (ஐதஉஷவதிதயாதிநா) (வ்யாஸெ) ஸ்ரீஉஞாராயணஶஹ்மொஹ்ஸம்வாஙிரவகெவநவிஹாமெ (ஸாஉஸெ) வ ரணஶமெநஸஷ்ெவ வுவதெயகஙவஸ்ரீ்தஙக்ஷே கயம்வவ உவ்ஸஐத்யாகாம்க்ஷாயாம் ஶரணதிவஸ்யாஙயாக கயம்வெதயாகாம் க்ஷாயாம் ஸ்ரீஉஞாராயண வரணாவித்யஙயாக கிஉஸா–தித்யாகாம்க்ஷா யாம் நாராயணாய நஉஐதி நாராயண வதிஸம்வம்யிக ஶெஷவு திவிரோயி நிவுதமெ வெதயஙயாக வஞவதயாக்ஷமெகம் வாக்யதி தயஸா$^{:}$. உக்ஷவகாரெரெணக வாக்யகம் அயஶஹவாவுகவெவா ஞாராஸ– தயவதிவாதககவ உயதெநமொக்ஷஸாயககம் வா வவ்யாவுவாவதயவாய வாவதஹவவாவதவிரோயிநாம் ஹ டீவ திவாதககவா ஸாமஹ ஹரநயாஸவுதிவாதககவம் "யதவ்வவஸ்ஷா ஐஉஉஙஹிஉவிஶுஹீதாஙநஸ்வவணீ–நஉயாக வாதஷெவதமொ ஹமீயஃ க்ருஶஸ்ாம்வா வயிவீம் தஹ்யாக நததஙவ்யம்கயஞமெந" தி ஶ்ருதிஸ்யதஙக்ஷ வகாரெண ஸவாணஂவ்யஙவஙக்ஷித ஸவ–ாதந ஸாஉஜஸஸவ–வுயிவ்யாகவ்யிகஉஹிஉவதாவ்யாவ்யாத உமஉஜெக்ஷஞ அயெதயநஙஸநயதாம் ஹமவக ஹாமவதாஹிஉதஷுயெஷ– மிவஸ காம் ஹமவதநஙஹமெவகாரு்யாவாதகதயா"ஶாஞொதாஞ"ஐத்யாதி ஷிக்ஷஶஉவெயா மமொஹவெதிதிவதநு வியொகவிஷ்யஉவஹநு

௨௦ ‖ வசகம் அயர்த்ருவ்யவ ஸ்வமுஹ்ர்தாயம்
வர்த்தாஸ்ய வணகஸ்வாத்தஷபம மயோமழ |
ஸத்தாணவீஹிவேத்வாதஷ வணம்
ரங்கேஸதாஹேஹாஸம் நவேவ ஸுபேதே ‖
ஓதுமிரண்டையிசைந்தருளாலுதவுந்திருமால்
பாதமிரண்டுஞ்சரணெனப்பற்றி நம்பங்கயத்தாள்

ஸா-தீ ‖ ஸ்யத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (வசகேதி) (வசகம்) வசகவாக்யம் ... இதிவா. (அயா) அபஸஞ்ஞாவக. (த்ருவ்யவம்) ... யாத்தா. ஸ்வேவேந முஹ்ர்தம் ... தா. ... ஸ்வாராஷாஸ்யஃ யஸ்ய தக. வர்த்தஸ்யவணகம் யஸ்ய தக. ... உவாத்தஃ ஷபம மயோமஃ யேந தக ஷபம மயோம ... ஸாயநக்ஷிதி ந விரோயஃ. ஸத்தாநாணவாநாம் ... தயா ... உபாயவ்யாநதயா ... ரங்கேஸதாஹிதி) (உஹ) ஸம்ஸாரண்யே (ரங்கே) ஸ்ரீரங்கதிவ்யதேசே (ஸதாம்) "அபயஸ்யாந்ஸ ... ஸ்ரீரங்கே ஸ்வவரோவேதி வாக்யா ஞாவயதே. ரங்கேஸதாஹிதி ... உக்வாஸயதீத்யஸ்யஃ. இப்படி அபத்திற்குவாய வ்யாநகமாக ஹோவாக்யாஸ்யஞ்சொன்னது கூடுமோ, உவாயாநுஷ்டாநவ்யாநதயா கூடுமென்றில் உவாயாநுஷ்டாநதசையிலே அப்படியானாலும் வாராஷாஸ்யதயா கநுஸந்தாநதசையிலேயுமிப்படி உவாயவ்யாநகமாகவநுஸந்தாநிவேனுமுண்டோவென்றவாராஷாஸ்யதயா கநுஸந்தாநதசையிலந்த நிபந்தமில்லையாகுமாக கநுஸந்திக்கலாமென்று ஒருபாட்டாலே அபாஸ்யாநுஸந்தாநத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஓதுமிரண்டுமிதி) (ஓதும்) ஓதப்படாநிற்கிற கஸ்ருதியிலே கப்ப்யநம்பண்ணப்படாநிற்கிற (இரண்டை)

ஸா-கா ‖ நவஸம்வத்ரவயுஞ்ஞமண நாநுஸந்தேணகரோதி (வசகம்அயதீத்யாதிநா) ஸ்யவஸாஸ்வாயஸிஸோவாயஜதி நவளந ரக்த்யே. ... ஸங்க்ரஹாதி. (ஓதுமிரண்டை இத்யாதிநா)

௩௭॥ நாதனைநண்ணி நலந்திகழ் நாட்டிலடிமையெல்லாம்
கோதிலுணர்த்தியுடன் கொள்ளுமாறு குறித்தனமே. (௩௭)

ஸா-டீ॥ [illegible] ரிரண்டையும். [illegible] யாகவும் [illegible]. (இசைந்து) கூட்டி (அருளால்) க்ருபையாலே (உதவும்) உதவுமவனான ருக்காலுச்சரியுங்கோளென்று க்ருபையால் வியாபித்துமவனான [illegible] வியாபித்து மவனான (திருமால்) [illegible] பெரிய பிராட்டியாரிடத்திலே [illegible] யாயிருக்கையும் [illegible] னை [illegible] பிராட்டி [illegible] வே [illegible] மறுக்கமாட்டாமலிருக்கிற ஸ்ரீயப்பதியினுடைய (பாதமிரண்டும்) இரண்டுதிருவடிகளையும் [illegible] மாய் [illegible] மான விரண்டு திருவடிகளையுமென்றபடி. (சரணைனப்பற்றி) உபாயமாக [illegible] ஸ்வீகாரம் பண்ணி. இவ்வளவும் [illegible]. (நம்பங்கயத்தாள்நாதனை நண்ணி) நம்முடைய [illegible] யான பிராட்டியினுடைய நாதனை ஸ்ரீயப்பதியை நண்ணி தேசவிசேஷத்திலே போய்கிட்டி. (நலம்) ஆநந்தம் (திகழ) [illegible] மாகாநிற்கிற ஆநந்த [illegible] மான நாட்டிலே பரமபதத்தில் (அடிமையெல்லாம்) பண்ணும் கைங்கர்யங்களையெல்லாம் (கோதில்) தோஷமில்லாத [illegible] (உணர்த்தியுடன்) [illegible] தோடுவுபி [illegible] தோடேகூட (கொள்ளுமாறு) பண்ணும் [illegible] காரத்தைகுறித்தனம். அயத்தில் [illegible] களிலே அடவாக [illegible] ஸாயிக்கப்பெற்றோமென்றபடி. இங்கு [illegible] காரமன்றிக்கே [illegible] யாநமாக [illegible] ஞ்சொல்லுகையாலே [illegible] மாக [illegible] திலே [illegible] மிப்படியும்

ஸா-கா॥ (இரண்டைஇசைந்தோதி) [illegible] (அருளாலுதவும் திருமால் பாதமிரண்டும்சரணைனப்பற்றி) [illegible] (நம்பங்கயத்தாள் நாதனை நலந்திகழ் நாட்டில் நண்ணி) [illegible] ஸ்ரீ [illegible] (அடிமையெல்லாம்) [illegible] (கோதிலுணர்த்தியுடன்) [illegible] (கொள்ளுமாறு குறித்தனமே) [illegible]

உ௦ || நவெடாஞாஹஸ்ஸம் நஶயாஶய நாத்தகஸ்ஶயிகம்
நதத்ரூதீரூம் நதஹிஶதாக ஸாகவிகவஹம் |
நஸகாராசாரோம்ஸ்ரோ நபாயமஜநாஷெர்யஜநகம்
நஶாக்கெஷஸளவ்யம் நஅபவவநதஃ கெஷஶகாரணம் ||

இதி கவிதாகிகஸிம்ஹஸ்ய ஸவதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமெஙூடநாயகஸ்ய வெடாஞாவாயஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமஹஸ்யத்ரயஸாரெ
அபாயிகாரொஷ்டாவிம்ஶஃ.

ஸ்ரீமதெ நிமமாஙமஹாதெஶிகாய நமஃ.

ஸா-நீ||பண்ணவேணுமென்றுகருத்து. இனிஅயம்போலே "ஸக்ருஜ்ஜெவ நமெஹ" என்று வ்யவஸ்தகரணமஞங்களநேகமிருக்க அயத்தையே மஹஸ்யத்ரயாஜஹாவம்பண்ணி கஷ்டவிசாரம்பண்ண வேணுமோ, "கஹொஅயஸ்ய மஹாத்ம்யம், கிஞ்ச தஸ்யவமஞஸ்ய" இத்யாதிகளாலேஅயயிகமாஹாத்ம்யசஎன்றில் அது கஷ்டவாதமவமன்றோவென்ற வநெக த்ருஷ்டாந்தங்களாலேஅயமாஹாத்ம்யத்தை ஸமர்த்திக்கிறார் (நவெ டாஞாதிதி) வெடாஞாதயிகமக்ருஷ்டம் ஶாஸ்ஸம் யதா நாஸ்தி சயிக மித்யஸ்ய ஸவத்ராநயஃ. ஶயாஶயநாதயிகம் தத்வம் யதா நாஸ்தி "வெ தஶாஸ்த்ராத்பரம் நாஸ்தி நதெதவம் கெஶவாத்பர"மித்யுக்தெஃ. (தத ஹத்தாக) ஹமவக்ஷத்தாக சயிகம் தீர்தம் பாவநம் நாஸ்தி "தெ வாந தத்யாகாலெந தஶநாஷெவ ஸாயவ" இத்யுக்தெஃ. வாநதா மம் ப்ராஹ்மணவாத வாமஸவ இதி ஹமவதெதவொக்தெஶ. தஹிமதாகமாமவதாஹிமத ஸ்யூாக சயிகம் ஸாகவிகஸ்யூாநம்வாஸஸ்யூாநம்நாஸ்தி "யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்த: "யாவெகாண்டியாஸாயார ஸஹாஜாம் ரொவெத நெரவெதவெ"இத்யாதிகம்த்ரஷ்டவ்யம். ஸகாராசாரொமோ்யம் சயிகம் நாஸ்தி சூரொமோ்யம் சூரொமோ்ஜநகம் ஸாகவிகாஹாரா தயிக மாரொமோஜநகம்நாஸ்தி. "சூயாஸக்வம்வஶாரொமோ" இத்யாதிகமத்ர த்ருஷ்டவ்யம். யதா சூரொமோ் சூரொமோதாஸாயநம் மொக்ஷஸாயநம் "உளளமுலவஹிலஸ்வஸ்யூா" இத்யுக்தெஃ. பாயமஜநாக ஸதாவாய ஸமஸ்ரயணாதா சயிகம்வொயஜநகம் தஸ்ஸாநஜநகஞாஸ்தி "ஸதா [illegible]" இத்யாத்யுக்தெஃ ஶாக்தெஃ மொக்ஷாதயிகம்ஸளவ்யம்

ஸா-கா|| [illegible] நாஸ்தி [illegible] கெஶவாத்பரம், நஶாஸாதெவாத்பரம் [illegible] ,, [illegible] வெடாதயிகம் [illegible] தெவாதயி

टी ॥ यथा नास्ति "निरस्तातिशयाह्लादसुखभावैकलक्षणा । भेषजं भगवत्प्राप्तिरेकान्तात्यन्तिकी मता" इत्याद्युक्तेः. अथ वचनतः तथाऽयोध्यारण्यासु अधिकं मोक्षकारणं मोक्षकारणं साधकतमं नास्तीत्यर्थः. तथा च उक्तश्रुतिभिः दृष्टान्तैः यथा अमृतवादिता नास्ति तथा प्रकृतेऽपि "सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते । अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्व्रतं मम" इत्यादि श्रुतिस्मृत्युक्तेः सर्वावतारेष्वपि भगवतः श्रीरामकृष्णावतारयोरेव विशेषः [illegible] इति श्रीरङ्गनाथयोः [illegible] वादिता शङ्कनीयेति तात्पर्यम्. "इदं शरीरं परिणामपेशलं [illegible] नारायणं अयं । राजानु तथापि वक्ष्यामि [illegible] शरणागतिः ॥ अयाऽपरं तत्त्वं नास्ति नारायणात्परः" इत्यादिकं वाक्यं वसिष्ठादिभिः सर्ववादिनां दृष्टव्यम्. * * * *

इति श्रीवादूल [illegible] कृष्णार्यतनूजेन तत्त्वार्णवाचार्य
[illegible] श्रीवेदान्ताचार्यानुज यतीन्द्र [illegible]
कटाक्षलब्धवेदान्तार्थसारेण [illegible]
विरचितायां [illegible]
अध्यायः षड्विंशः.

का ॥ को देवो नास्तीत्यपेक्ष्यते. यथा "न ह्यन्यो यातीति [illegible] चक्रपाणेर्न ह्यन्यो [illegible] । देवं नत्वा परं [illegible] विदिवसायकः" "तत्त्वभक्तिं विधिनाऽपा [illegible] ॥" व नातिसक्तं लोकं नारायणादावपि" इत्यादिभिः सामर्थ्य इत्याधिकं वापनमास्तीत्यपेक्ष्यते. यथा वा "सद्विरवसहा सीत सक्तिः [illegible] संगमं । सक्तिविमुक्तं [illegible] ना सक्तिः किं विधावशेषः ॥ निगृहीतेन्द्रियग्रामो यत्र यत्र वसेन्नरः ॥ तत्र तत्र कुरुक्षेत्रं नैमिशं पुष्कराणि च" इत्यादिभिः सामर्थ्यादिनादेवेष्वपि स्वप्रतिष्ठानं नास्तीत्यपेक्ष्यते. यथा वा "तत्र सक्तिर्[illegible] कामसक्तो नाम्यं । सर्वं संगेन [illegible] सर्वं सर्वेश्वरे" इत्यादिभिः सर्वप्रणाधिकं सर्वजनकं नास्तीत्यपेक्ष्यते, यथा वा ज्ञानं कर्म तत्त्वविवक्षया [illegible] परास्तसंगतिमायस्य, "सत्सङ्गमुपेतात्मा हरेः पाप्मा भक्तिः प्रजायते । हरिभक्त्या प्रजाताया [illegible] ज्ञानमुत्तमम्" इत्यादिभिः सत्सङ्गमाद्यधिकं भोगजनकं नास्तीत्य

ஸா-கா॥ ஶ்ரூயதே ச. யஶ்ரவா "யத்ர நாந்யத்பஶ்யதி நாந்யச்ச்ருணோதி நாந்யத்விஜாநாதி ஸ பூமா நாஶ்ரத்தஸ்யாம் கிம் ஹைநகர்யதே" இத்யாதிநா மோக்ஷாதியிகம் ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஶ்ரூயதே. ததா "பூமா ஸர்வ ஸோபம் தத்ர நாஸ்தி வேஷேஷ்வ ஶேஷதஃ। பூமா ஸர்வ தஸோபம் தத்ர நாஸ்தி ஸத்யம்ப வீதிதே" "ஸவேஷ்டாவேவம் தாணாம் ஸம்தந்தம் ஶர்வாவஹம்। ஸக்ருத்ஸ்மரணமாத்ரேண ஜாதிவர்ம வஜம்॥ பூமா ஸர்வ தஸோபம் தத்ர நாஸ்தி ஸம்வத் தோந்யணம்। யஸ்யாஸ்வரணமாத்ரேண ஸர்வம் ஸித்தாந்த்யஷ" இத்யாதி ப்ரமாணாச் ஸிதேஷு பூர்ணாஸ்த்யாஹ (நவேதாஞாதிக்யாதிநா). * *

இதி ஹாரபாஜ கர்மதிலகஸ்ய வயஹாய பாஷ்யகாரஸ்ய
ஶ்ரீநிவாஸ ஶர்மணோ வர்த்ரேண ஶ்ரீநிவாஸேந
விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
பூமாதிகரணம்॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

அத சரமஶ்லோகாதிகார: ||

ஸா-ரீ|| இப்படி திருமந்த்ரமும் த்வயமும் மந்த்ரமாகையாலே அதிகாரி நியமாபேக்ஷமாகையாலே ரஹஸ்யமானாலும் "ஸ்ராவயேச்சதுரோ வர்ணாந்" என்கிறபடியே ஸர்வர்க்கும் ஸ்ராவ்யமான சரமஶ்லோகம் ரஹஸ்யமல்லாமையாலே இந்த ரஹஸ்யத்ரயாந்தர்கதமாக்கி இதர்க்கு அர்த்தவ்யாக்யாயோஜனை பண்ணுகிறோமென்று சரமஶ்லோகாதிகாரத்திலே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினது கூடுமோ. இது ஸர்வஸாதாரண ஸ்ராவ்யமானாலும் அத்யந்த ரஹஸ்யதமார்த்தகதயா ரஹஸ்யத்ரயாந்தர்கதமென்னில் இந்த ஶ்லோகத்தை அத்யந்த ரஹஸ்யமென்றுசொல்லக்கூடுமோ யுத்தபூமியில் அர்ஜுநனுக்கு அநேகருந்தோற்றும்படி ஸாரத்யம்பண்ணுகிற ஸுலபனான வாஸுதேவன் சொல்லுகிற ஶ்லோகத்திற்கு ப்ராகாஶ்யமே ஸம்சிதமாகையால் ரஹஸ்யதமத்வஞ்சொல்லக்கூடுமோ ஸர்வஜ்ஞனான பகவான் தானே ஸாவதானமாக அனுஸந்தித்து உபதேஶிக்கையாலே இச்ஶ்லோகம் ரஹஸ்யமாகலாமென்னில் ஆனாலும் ஹம்ஸாவதார மத்ஸ்யாவதாரோபதேஶம் போலே அநந்யவேத்யமுபதேஶம் ப்ரஸம்ஸியாதோ, பரமாவதார த்வாரக ஸுலபமாக ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே த்வாரோபதேஶம் அந்யாக்ஷேபமானாலும் க்ருஷ்ணாவதாரம் கேவல தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தமாகையாலே தத்வதிஷ்ட ஶ்லோகம் ரஹஸ்யமாகலாமென்றிலானாலும்ஸர்வஜ்ஞனுமாய்உபதேஷ்டாவுமானஸ்ரீக்ருஷ்ணன்அர்த்தாவஹமான ஸாரங்களைப்பண்ணக்கூடுமோ, ஸௌசீல்யஸௌலப்யாதிகுணத்தாலே ஸாரஸ்ய ப்ரகடநங்கூடுமென்னில் அப்போது ஸர்வவிஷயத்திலும் ஸாரஸ்யாதிப்ரகடனம் ப்ரஸக்தியாதோ "ஸுகவத்யா ஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஸ்யந்தே ஜநார்த்தந" மென்கிறபடியேவ்யாஜவிஶேஷமிருக்கையாலே ப்ரகடநங்கூடுமென்றிலானாலும் வர்ணாவாதாதி ஶிஷ்யலக்ஷணமில்லாதேயிருக்க முறை தப்பி அவனுக்குபதேஶிக்கக்கூடுமோ, "நாஸம்வத்ஸரவாஸிநே" இத்யாதிகளாலே வர்ணாவாதாதி ஶிஷ்யலக்ஷணமும் இங்கு ஸூசிதமென்னிலானாலும் பூர்வஸந்நிதியிலே ப்ரஸ்துதிவசநமும் அஸம்ஸத்தமன்றோ, ஸம்ஸதமானாலும் ரஹஸ்யதமோபாயமே உபதேஶ்யமாகையால் அர்ஜுனனுக்கு மூர்த்ருவதேஶமுமஸம்மதமன்றோ, கிலே ஜநார்த்தநனைக்குறித்து உபதிஷ்டமயா

உ0|| ய உவநிஷதாமெ யஸாஃஉநஷயாஂவாயெ
ஸாஷிதஜநதாஶோகஸ்ய ஸஜாயத |
தஸ்ம விபிநா க்ருஷ்ணம் யஉம் வுவஃ ஸநாதநம்
ஶஜீதஷாபிதாஸுஂகாதஂகதூஸாவஸ்ஸெ ||

வா:-நீ|| அவனுக்கே உபாஸ்யமாகையால் ஸ்ஸுதாஷிகளுக்கு கநாவஹிஷ மாகையாலே ஸஸுதாஉவாடெயகமெங்ஙனே, இந்த உபாயத்திற்கு ஹதியோஷாஉவெகஷா ரஹஸ்ஃதசுவந்தானெங்ஙனே, கிஉ இந்த ரஹஸ்ஃ உஹ்ஸாவாயம்முதலான ஸவ-ாஷமும் ஶிஷஂதத்திலே ஸி ஷிக்கைபாலே வ.தமஷாஉநமும் கநஃயாவிஸமுமன்றோ, உதஷிஉ ஶஂகைகளை வரிஹரித்துக்கொண்டு வாசொலூக வஷாநத்தை “வஷ நாராயண:” என்றுதுடங்கி ஶஹாவாகூத்தாலே விஷஹரண ஸஹஃக்கடவருய்க்கொண்டு சூஉஶ்லோகத்தாலே கயிகாரகூத் தையும்ஶஜாவாிஹாரங்களையும்ஸஂஹஸிக்கிறார்(யஉதி)(ய:)ஸ்ரீக்ருஷ்ண: (உவநிஷதாமெ) ஸவெஃாவநிஷதாஂ ஸஜீவெ மணவரஸாஷி கெளஶஹெரண வெஷகஷந ஸவெஃாவநிஷதாஂ ஸாரஸத: வு திவாஉதி ஸீவாவகாஷஶஸ்வெந உவநிஷதிதி ஹஸாவவ நெநவ வஜஃஸெ. “வெஉணோ ஷெவகீவாநெ வஉணோ ஶஃஸாஉந:”உதஃவி விஸிஷஃ வுதிவாஉஃத உதஃவி வஜஃஸெ கநெந ஸவெஃாவநிஷத்வுதிவாஉஃ வரஂவெஷெவ க்ருஷ்ணாவெ வெணாவதீணஃவி தாகஃவயஃ. (கநஷயா:வாயெ:) வு வஷாஂ வாயஸு வஷிஷ உதிவுதிரெகஸஃவுநெ. (யஸாக) ஸ்ரீக்ரு ஷ்ணாக தாஷிதஜநதாஶோகஸு வுஶஜித ஸவஃ ஜநஶோகஸு ஸயஂ ஸஜாயத.உயாஂவாயெ: ஸயஂ ஸஜாயதெதஃநெநஉெயவ ஶோகரவெண உஜெணஃதி வஜஃஸெ. கநெநாஜஃநஂவ்ஜீக்ரு தஃ ஸவஃஶோகஸஂரகஷணாயஃஂ உயாவரவஶஸு ரஹஸ்ஃதமொ

ஸா-கூ|| ஏவஂ ஶ்யஸஃ வஉவஉாகஃ வாகஃாகஃாநாஷா தக வு திவாஃ வாயொ வெயாயிகாரிணாஂ விஸிஷஃ வுதிவாஉ கஸஃ வாசொலூகஸஃ வஉவாகஃயொஜநாஂ வகூஂ வகஃஹணயிகா ராகஃ ஸஂஶவஸஃாஹஂ (ய உவநிஷதாமிதஃாஉிநா) ஸவஃவெஉாஷ வெஉஃா ஶிரவயிகஷயா விஶஷயா ஸாஷீதை ஸாயநாஸாஶெஃந ஶோகிதாஂ ஶோகநிவஃந வுவஹாஃஸாக ஸ்ரீஶாராயணாக ஶஉநஃாஸவியிவி ஶோகி வு வஷஸஂ ஸவெஃஷாஂ ஸவஃ ...ஸாரஸு... ...ாவாகாரெணாஸி தஃவா ... ...ஸாஷஃ... ...ஸெ... ஸாஸ... “ஷெவ

௨௯|| த⁴ர்மவிஜ்ஞாநேந நியமேந தா⁴ரணேந த⁴ர்மவிஶ்ராந்திசேதஸா
பா³ந்த⁴வேந மஹாபா⁴கா³ஸ்ஸம்யக் ஸோபாநத்ரயேண ஶாஸ்த்ரம் ப்ராப்ய த்ராணஸ்தாநம் ||

ஸா-தீ|| வாக்யோபந்யாஸ ப்ரதிபந்நம் த்ரைவர்ணிகஸாத்⁴யத்வ விஷயகஸம்வாத³ம் ஸாத்⁴யோபாயவிஷயம் ஸம்வாத³ம் ப்ரஸ்துதாபி⁴யுக்தம் (தம் க்ருஷ்ணம்) ஆநேந வேதா³ந்தவேத்³யைவ ஸ்ரீய:பதி: ஸ்ரீக்ருஷ்ணரூபேணாவதீர்ண இதி வ்யஜ்யதே. (ஸநாதநம் யோகி³நம்) விஶோகாயம். "யேவ வேத³விதோ³ விப்ரா யே சாத்⁴யாத்மவிதோ³ ஜநா: | தே வத³ந்தி மஹாத்மாநம் க்ருஷ்ணம் யோகி³நம் ஸநாதநம்" இதி வ்யாஸோக்தே விஷயயோகி³ஹரிதம் க்ருஷ்ணம் (விதி³த்வா) பரமஶ்லோகாத்³யுக்தப்ரகாரேண விதி³த்வா ஸாத⁴ர்ம்யமேவ ஜ்ஞாநம் ஜநிதவதோ வ்யாஸ் ஶரணதயா வ்ருத்வா ஶுசிதர்ஶிதா: ஶங்கா தங்கத்யஜஸ்வப⁴வோம்ஸ்வாஹ. அத்ர விதி³த்வேத்யநேநாகிஞ்சந்ய ஸ்வரூபோபாதா ப்ரயோகா³த³: தம் வ்ருத்வேத்யநேந த்³விதீயவாக்ய: ஶுசிதர்ஶிதா இத்யநேந த்ருதீயவாக்ய: ஶங்காதங்கத்யஜ இத்யநேந சதுர்த²வாக்யஸ்ய விவ்ருதி:. இப்படி ஶங்காதங்கத்யஜஸ்ஸுப⁴வோஸ்வாஹ என்று க்ருதக்ருத்யபா⁴வாநந்த³ஸ்யாநுஞ்சொன்னது கூடுமோ? இந்த ஶ்லோகமத்⁴யவஸ்தித்வமன்றோ ஸாக்ஷாத³ர்த²மன்றே என்றருளிச்செய்கிறார் (த⁴ர்மவிஜ்ஞாநேநேதி) (த⁴ர்மவிஜ்ஞாநேந:) ஜ்ஞாநேந ஶக்யை: (நியமேந:) நியமவிஶிஷ்டதயாநுஷ்டாநஶக்யை: (த⁴ர்மவிஶ்ராந்திசேதஸ:) த⁴ர்மம் விஶ்ராந்திசேதஸ: ஸம்ஶயா யேஷாம் தே தத: ஸதிவிஷம்விதஸஹோஸ:. (பா³ந்த⁴வேந:) பா³ந்த⁴வாநாம்ஹிதநாநாவிதே⁴ந:. (மஹாபா⁴கே³ந:) ஸகலயோக³ ஜ்ஞாநயோக³

ஸா-ஸ்வா|| தயா ஸம்ஸ்ப்ரயோக³ஶ்லோகஸ்த்ர வ்யாக்²யாநீதி நாஸ | வேதா³ந்தி காம்யஸ்ய விஶிஷ்டஜஸ்யாஸ்து நஸம்ஶய:" இத்யுக்தம் த்ரைவர்ணிக தோ⁴ர்த்ர்யநீதிநா பா⁴வஸ்வநிவேத்³யாத்மகம் ஸுஜ்ஞாநயோகா³ஸ்க க்ருதமிதி ஜ்ஞேயம். பா³ஹ்யவவேந ஸ்வ பா³ஸ வஸிஸ்யவஜ ஸ்வகீயா ஸவேத்³ய வம் ஹ்ருதாஹவஞ்சிதி விவக்ஷிதம். நநு ஶாஶ்வதாநாம் ஸத்யாம் ஸோ ஸ்வாயந ஹஸ்தஸ்தஸ் ஸாயநகஸ்யோகா³தே³ஸ்ததம்ஸ் நாம் ஸங்கீதா நா தே³வநாநுஷ்டாந ஸம்பவாஸ ஶோகவவகஸ்யாவி ந ஸம்ப⁴வதீதி பரமஶ்லோகஸ்ய த்ருவிதஜநதா ஶோகம் நஸம்ப⁴வதீத்யத்ர ஶோகம் பா³ஹ்யோவ வாரயதி (த⁴ர்மவிஜ்ஞாநேநேத்யாதி³நா) த⁴ர்மவிஜ்ஞாநேந ஜ்ஞாநகர்மஶக்யை: வநேதநோபாயாநாம் ஜ்ஞாநாஹாவ ஶ்லோகஹேதவஸ்ஸ்து:. நியமை: க்ருத்ஸ்நோபாயணாதி³ நியமை: ஸஹிதை: நியமேநவிஶிஷ்டதயாநுஷ்டாநஶக்யைரஸ்ய ஸ்தை: வநேதநஸ்யாக்³நிவேஶ்லோகஹேதவஸ்ஸ்து:. (த⁴ர்மேதி) த⁴ர்மவிஶ்ராந் திசேதஸோ யேஷாம் தேஷாம் விரகாயஸா மேஜ்யதா ஸ்ய: வநேதநவிஷம்

௨௯ ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

௭௦॥ஒண்டொடியாள் திருமகளுந் தானுமாகி
யொருநினைவாலீன்றவுயிரெல்லாமுய்ய
வண்டுவரைநகர்வாழவசுதேவர்க்காய்
மன்னவர்க்குத்தேர்ப்பாகனாகிநின்ற

ஸா-ஸ்ரீ॥ யஸ்ய விஷ்ணோ ... ஸாரதி யென்று கருத்து. இங்கு ஸாரதி யென்று சொல்லுகையாலே இவன் ஸாரத்யம் வஹித்ததுவும் தத்த்வ ஜிஜ்ஞாஸுவான அர்ஜுநனுக்கு தத்த்வஹிதபுருஷார்த்தங்களை யுபதேசித்தது ஜகதுஜ்ஜீவநார்த்தமாகையால் ஸாரத்யம் நிஷ்ப்ரயோஜநமன்றென் றுமந்த உபதேசம் ஸகலஸாதாரணமென்றும் ஸூசிதம். இப்படி ஸர்வலோகஹிதைஷி விஷ்ணு என்று சொன்னது கூடுமோ? இந்த உபாயம் ஸம்ஸார நாசகமாகையாலே ஸர்வ ஜீவ நாசகமாகையால் ஸர்வபுருஷார்த்தஹாநி வரும்படி உபதேசிக்கக்கூடுமோ, உபாதி காரணங்களிலே ஸ்ரீவிஷ்ணுக்கே உபாயகத்வம் சொல்லுகையாலே தசிராமாக "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று ஸர்வ ... உபாயஞ்சொல்லுகிறதுதான் கூடுமோ? ... ஶங்கைகளைப் பரிஹரியாநின்றுக்கொண்டு பரமோபகாரத்தை பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஒண்டொடியாளி...) (தண்டுளவமலர்மார்பன்) (தண்) ஸீதமான (துளவமலர்) திருத்துழாய்ப்புஷ்பத்தை (மார்பன் மாறிலே வக்ஷஸ்ஸாலே உடையவனான ஸர்வஜ்ஞ ... (ஒண்டொடியாள்) (ஒண்) அழியாதாயிருக்கிற (தொடி) ஹஸ்தாபரணத்தையுடைய (திருமகளும்) பெரியபிராட்டியாரும் (தானுமாகி) ... ஸ்ரீயா ஸஹித ... (ஒருநினைவாலீன்ற) "பஹுஸ்யாம்" என்று ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்த (உயிரெல்லாமுய்ய) சேதநரெல்லாருமுஜ்ஜீவிக்கும்படி. இதற்கு தான்சொன்ன

ஸா-கா॥ ... (ஒண்டொடியாளித்யாதி நா) (ஒண்டொடி யாள்திருமகளும்தானுமாகி) பிரதி ... (ஒருநினைவாலீன்ற) "ஸோ ... ஸ்ருஷ்டி ... யஸ்யாம் ..." ... (உயிரெல்லாம்) சேதநாஸ்ஸர்வே (உய்ய) ... (வண்டுவரை நகர்வாழ் வசுதேவர்க்காய்) ... மன்னவர்க்குத்தேர்ப்பாகனாகிநின்ற) ...

௯௦॥ தண்டுளவமலர்மார்பன்றானேசொன்ன
தனித்தருமந்தானெமக்காய்த்தன்னையென்றுங்
கண்டுகளித்தடிசூடவிலக்காய்நின்ற
கன்புதையல்விளையாட்டைக்கழிக்கின்றானே. (௪௬)

ஸா-நீ॥ என்கிறதோடே [illegible]. (வண்டுவரைநகர்வாழ்) (வண்) அழகிய தாயிருக்கிற (துவரைநகர்) [illegible] வாழும்படி [illegible] வாழும்படி (வசுதேவர்க்காய்) [illegible] (மன்னவர்க்கு) ராஜாக்களுக்கு [illegible] (தேர்பாகனாகி நின்ற) [illegible] வத்தாலே [illegible] யாய் நின்ற தண்டுளவமலர்மார்பன் [illegible] ஜீவர்களுக்கு முஜ்ஜீவிக்கும்படி தானே சொன்ன [illegible] சொன்னதான [illegible] என்று கருத்து. (தனி) [illegible] மான (தருமம்) "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible] (தான் எமக்காய்) [illegible] கொண்டு [illegible] தன்னையென்றும் [illegible] யாய்க்கொண்டு [illegible] த்திலே கிட்டி [illegible] த்து (களித்து) [illegible] (அடிசூட) [illegible] த்திற்கு (விலக்காய்நின்ற) [illegible] யாகின்ற (கண்புதயல்விளையாட்டை) [illegible] என்றபடி. (கழிக்கின்றானே) [illegible] க்க விரகுசெய்

ஸா-கா॥ [illegible]. (தண்டுளவமலர்மார்வன்) [illegible] (துளவமலர்) [illegible] (தாமேசொன்ன) [illegible] (தனித்தருமம்) [illegible] (தானெமக்காய்) [illegible]. (தன்னை என்றுங் கண்டுகளித்தடிசூட) "[illegible]" [illegible] (விலக்காய்நின்ற) [illegible] (கன்புதையல்விளையாட்டை) [illegible]. "[illegible]" [illegible] (கழிக்கின்றானே) [illegible]

மூ||"ஸர்வநாராயணஃ ஶ்ரீமாநநுக்ரஹார்த்தம் நிகேதந:| நாமரூப ஜ்ஞாதும் ஜ்யோதிர்மயம் [illegible]" என்கிறபடியே ஶ்ரிய:பதி யான ஸர்வேஶ்வரன் ஸாதுபரித்ராண து³ஷ்க்ருதிநாஶ ப்ரம்ஹா ஸ்தாபநங்களுக்காக வண்டுவராபதி மன்னனாய் வந்தவதரித்தருளி ஸர்வேஶ்வரனாய், "[illegible]" என்கிறபடியே ஶரணாகதரான பாண்டவர்களுக்கு இன்னார் தூதனென நின்ற அர்ஜுநனை ரதியாக்கித்தான் ஸாரதியாய் அவ னுக்கு விதேயனாய் நின்ற அளவிலே, இவ்வர்ஜுநன் தன்னை நிமித்த மாத்ரமாகக்கொண்டு ஸர்வேஶ்வரன் தன் ப்ரதிபக்ஷங்களை நிரஸிக்க நின்ற நிலையைக்கண்டு பகவதிநாஶம் ஸித்தமென்று நிஶ்சயித்து ஸ்நா நஸ்நேஹத்தாலே பிறந்த போகத்தாலும் ஸ்நாநக்ருதையாலும் து வாய்மாதிகள் பாஞ்சாலிவரேயாகிலும் அவர்கள்பயத்தாலே பாபம்

ஸா-நீ||நின்றனே என்கை. இங்கு ஸ்வஸ்ரீபாதஸாபேக்ஷயாவிஸ்வபாத ஜாஸாதிஸஹித ஸத்ஸ்வபதநோஜ்ஜீவநம் தனக்கு ஸோபாஸ ஸம்ஸ்க மாகையாலே ஶ்ரீபாதஸேவநம் பாபாஷாணஹாதிகாரமன்றெ ன்றபடி. ஒண்டொடியாள் திருமகளுந் தானுமாகி என்றது ஸ்ருஷ்ட் யபேக்ஷித ஸ்திதிஸம்ஹார மோக்ஷப்ரதாநாதிகளிலும் ஶ்ரிய: காரணத்வ ப்ரதாநமாகையாலே "ஶாஸ்த்ர"மென்கிறவிடத்திலும் ஶ்ரீவைஶிஷ்ட்ய த்தில் தாத்பர்யமாகையாலே அபாத்ர்க விஶிஷ்ட பதத்வவிரோத மில்லையென்று கருத்து. இனி பூர்வோக்த ஶங்கைகளை ப்ரமாணா பத்திகளாலே விஸ்தரேண பரிஹரிக்கிறார் (ஸர்வ இத்யாதியால்) (ஸாத்விதி) "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச து³ஷ்க்ருதாம்" என்கிறவசநஸித்தம். (வண்டுவராபதிமன்னனஇதி) ப்ரயோஜநவிரோ திவ்யாபாரமாகையால் தத்ராமநோத்ரம், க்ஷத்ரியகும் ஆரகையிலே என்று கருத்து. (ஸர்வேஶ்வரனாயிதி) அவதாரம் ஸௌஹார்த்த மென்றபடி. (அர்ஜுநேதி) "நிமித்தமாத்ரம் ப⁴வ ஸவ்யஸாசி" இதிவச நஸித்தம். இதனாலே பாண்டவர்த்தியிலே ஶிஷ்யாசார்யக்ரமம்

ஸா-கா||ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி தவநுஶோகவதாரயதி.(ஸர்வ நா ராயணஇத்யாதிநா) (ஸாதுபரித்ராணேத்யாதிநா)"பரித்ராணாய ஸாதூநாம்விநாஶாயசது³ஷ்க்ருதாம்| த⁴ர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்ப⁴ வாமி யுகே யுகே" இத்யுக்தம் ஸூசிதம்(வண்டுவராபதிமன்னனாய்) ஶ்ரீமத்³த்வாரகாநாயகோ பூ⁴த்வா (இன்னார்தூதனெனநின்று) பாண்டவ தூ³தஇதி ஜ்ஞாநீதி ப்ரஸித்³த⁴ [illegible] ஸாரத்யம். (ஸ்நாநஸ்நேஹத்தாலேஇத்யாதிநா)"ஸ்நாநஸ்நேஹ காருண்யம் [illegible] ஸுஹ்ருத³ஸாம் | பாஶம் [illegible] ஶாஸ்த்ரவசநம் [illegible]"

௨௯ || வருகிறதென்கிறபயத்தாலுங்கலங்கினது ஹிதமென்றுதெளியவே ணுமென்று பார்த்து "யச்ச்ரேய: ஸ்யாந்நிஶ்சிதம் ப்ரூஹி தந்மே ஶிஷ்யஸ்தே ஹம் ஶாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அவனுடைய ஶோகத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக தேஹாத்வ்யதிரிக்தமாய் பரஶேஷதைகரஸமான நித்யாத்மஸ்வரூபத்தையும் ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தையும் தெளிந்தவனுக்கு பரமபுருஷார்த்தலாபத்துக்கு பரம்பரயா காரணங்களான கர்மயோகஜ்ஞாநயோகங்களையும் ஸாக்ஷாதுபாயமாக விஹிதமான பக்தியோகத்தையும் ஸவிஸ்தரமாகவுபதேஶிக்க, இப் பரமபுருஷார்த்தத்தைக் கடுகப்பெறவேணுமென்கிற த்வரையுண்

ஸா-கீ || ப ஸக்தாயிற்றென்றுகருத்து யச்ச்ரேய இதி) இதுனாலேமுறைதப்பாமல் ஶரணம்பண்ணி கேழ்க்கையாலே ரஹஸ்யத்வவிரோதமில்லை என்று கருத்து. (ஶோகத்தை இதி) இதுனாலே தத்வஹிதபுருஷார்த்தவிவேகஜநித ஶோகாபநோதநார்த்தம் கர்மயோகாத்ய

ஸா-கா || த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா நிஸ்த்ரைகுண்யோ பவார்ஜுந | கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே ... [illegible] ... யோகஸ்த: குரு கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா தநஞ்ஜய ... இதி த்ரிவர்கவிஷயக ... ஸ்வர்காதிபலாநாம் ... ப்ரபந்நஸ்ய பரமபுருஷார்த்தலாப ... ஸ்வரூபஸாக்ஷாத்கார ... (எது ஹிதமிதி) ஶ்ரேய: ஹிதமிதி ஜாநீயாமிதி நிஶ்சித்ய. (யச்ச்ரேய இத்யாதி) யந்மஹ்யம் ஶ்ரேய இதி நிஶ்சிதம் ததேவ ப்ரூஹி ... ஶிஷ்யஸ்தேஹமிதி) ஶிஷ்யத்வம் ... ப்ரபந்நத்வம் ஶோகநிவ்ருத்திம் ... (தேஹாதீதி) "நத்வேவாஹம் ஜாது நாஸம்" ... ஶோகநிமித்தம் ... பரமபுருஷார்த்தலாபஹேதுத்வம் ... தேஹாத்மவிவேகாத்யுபதேஶ: . ததாபி பரமபுருஷார்த்த லாப நிமித்த ஶோகநிவ்ருத்தே: பரமபுருஷார்த்த உபாயோபதேஶ: . ததாபி ஶோகநிவ்ருத்தே: உபாயாந்தர ... ஶோகநிவ்ருத்தி ... உபாயம் பரீக்ஷா ... "ஸர்வகுஹ்யதமம் பூய: ஶ்ருணு மே பரமம் வச:" இத்யாதி ... ஶ்லோகஸ்ய

ஸா ॥ டேயாகிலும் ஸர்வஸுகரமான இவ்வுபாயத்தினுடைய ஆநுஷ்டாநதையி லும் இவ்வுபாயாநுஷ்டாநத்துக்கபேக்ஷித ஞாநஶக்திகளுண்டே யாகிலும் அநேகாவபாதத்தோடேகூட விளம்பஸாத்யமான உபாய ஸ்வபாவத்தாலே பலிக்கும் கடுகத்தலைக்கட்டாதபடி யிருக்கையாலும் நி ரதிஶய ஶோகாவிஷ்டனான அர்ஜுநனை வ்யாஜமாகக்கொண்டு பரம காருணிகனான ஸ்ரீகீதாசார்யன் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே । அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" என்று தான் விதித்த உபாயங்களில் "தாவதார்த்திஸ்ததா வாஞ்சா தாவந்மோஹஸ்ததாஸுகம்" என்கிறபடியே தன் திருவடிகளைப் பெறுகைக்கும் மற்றுமபிமதமானவை யெல்லாத்துக் கும் பொதுவான ஸாதநமாய் ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதி ப்ரதிபத்தி வஶீ காரநிரபேக்ஷமாய் ஸுகரமாய் க்ஷணகர்த்தவ்யமான ரஹஸ்ய தமோபாயத்தை ஶ்ரோதவ்ய ஶேஷமில்லாதபடி உபதேஶபர்ய வஸாநமான சரமஶ்லோகத்தால் ஸகலலோக ரக்ஷார்த்தமாக வருளிச்

ஸா-ஸீ ॥ உபதேஶம் ஸமாப்தமென்று ப்ரதிபந்நம். (அர்ஜுநனை இதி) உபதே ஶ்யமான உபாயம் ஸர்வார்த்தமாக ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே அர்ஜு நம் வ்யாஜீக்ருத்ய ஸர்வார்த்தமுபதேஶமென்றபடி- "பதந்தி யா ஹஜ்ஞோ"மென்று ஸகல ஸாதந ஸாத்யபேக்ஷயா உதாரவசந ஷாயுஸாதந ப்ரவ்ருத்திக்கு ரஹஸ்யதமமென்கனே என்ன வருளிச் செய்கிறார் (தாவதார்த்திரிதி) ஹ்ருதயஸ்யாதிஷ் வைஶ்ய ஹம்ஸஜம் தாவதேவ ப்ரவ்ருத்திக்கு [illegible] தாவஞ்சா தாவந்மோஹ: தாவத் தயா கர்மம் ஸம்ஸாரதுஃகம் தாவதித்யர்த்த:. (அபிமதேதி) ப்ரா ரப்தாவஸாநத்திற்குமென்றபடி. (பொதுவானேதி) தேவ வஶீ காராதி நியமங்களை ஸர்வஸாதாரணமென்றபடி. (ஶ்ரோதவ்ய இதி) கர்மஜ்ஞாநாதிகள்போலவன்றிக்கே ஸம்ஹாரம்பிதமாதிகளை விஶதமாக வோதிக்கையாலே இது சரமோபதேஶமென்று கருத்து. (உப தேஶபர்யவஸாநமானேதி) ரஹஸ்யதமத்தயா ஸர்வம் காரண இதி ப்ரகாரேண ரஹஸ்யதமோபதேஶபர்யவஸாநமான என்கை. இப்படி ரஹஸ்யதமோபாயம் விதேயமானால் "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று உபதேஶிக்கவேண்டியிருக்க ஶரணம் வ்ரஜ என்றுசித்

ஸா-கா ॥ ரக்ஷிதிஹாவ: நந்வேஶ்வராபாயஸ்ய 'நபஸீதி'வெவித்ரவி நாஸதவபதேஶத் இத்யாதிஹிராவாயுநாகிருபெயகப்ரகார ப்ரக்ரம ஶாஸ்த்ர [illegible] நிவர்த்திகம் [illegible] ஶரணாகதிஷு [illegible]

ச॥ செய்கிறுன். (ஶ்ருதிஸித்தமான) இவ்வர்த்தத்தை ஶரண்யனான ஸர்வேஶ்வரன்தானே உபதேஶிக்கவிதுதானே "ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ । அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச:" என்று ஶ்ரீவிஷ்ணுதர்மாதிகளிற்சொன்னவாவாயார்நுஸந்தேயமாயிற்று. * * * * * *

(ஸர்வதர்மாநிதி) இந்த ஶ்லோகத்துக்கு ஶங்கராதி பூர்வாசார்யர்கள் சொல்லும் பொருள்களெல்லாம் . . தாத்பர்யம் கையிலும்

ஸா-தீ॥ வ்யாக்யானவைஸ்லேயிக்கக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறுர் (ஶ்ருதிஸித்தமானேதி) "யோப்ரஹ்மாணம்" இத்யாதிஶ்ருதியிலே ஸர்வேஶ்வரஶரணவரணம் விஹிதமாகையாலேயத்தை ஶரணவரணஸம்ப்ரதாயத்தை ஶரண்யனுதானே உபதேஶிக்கும்போது ஔசித்யத்தாலே ஶரணம் வ்ரஜ என்றே வ்யபதேஶிக்குமென்று கருத்து. (ஸர்வதர்மான்பரித்யஜ்ய) நித்யம் ஶரணாகதனாக ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி ... ஸர்வதர்மத்யாகம் ... நித்யம் ஶரணாகதிம் ... ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். (ஸர்வேதி) ஸர்வேஶ்வரனுக்கு இதுவுமொருநியாமகமென்றபடி வ்யாக்யானம் ... ஸர்வதர்மாநி த்யாதீதி) இந்த சரமஶ்லோகம் ஶங்கராதிகளாலே வ்யாக்யாதமாகையாலே இங்கு தத்வ்யாக்யானம் வ்யர்த்தமன்றோ ஶங்கராதிவ்யாக்யானம் பாஹ்யதோஷதுஷ்டமாகையாலே இங்கு தத்வ்யாக்யானம் ஸார்த்தகமென்னிலப்போது தந்நிராகரணமிங்கும்பண்ணுமல் தத்வ்யாக்யானம் பண்ணக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறுர் (இந்த ஶ்லோகத்திற்கிதி) அப்போது அங்கேதானே இதற்கர்த்தம் சொல்லுகையாலே இங்கே

ஸா-கா॥ ... (ஶ்ருதீத்யாதிநா) (ஸர்வதர்மாநித்யாதி) ... "தேவம் ... ஶரணம் ப்ரபத்யே" ... ஸர்வதர்மாந் ... ஶ்லோக ... (ஸர்வதர்மாநித்யா

த்ம॥ நிக்ஷேபரக்ஷையிலும் பரக்க உபபாதித்தோம். இங்கு ஸாரதமமான அர்த்தங்களை ஸங்க்ஷேபந்யாயஸித்தமானபடியே சொல்லுகிறோம். இதில் பூர்வார்த்தம் உபாயவிதாயகம், உத்தரார்த்தம் ஸாநிஷ்டநிவ்ருத்திரூபபலத்தாலே விதிஶேஷம், ஆகையால் இச்ஶ்லோகம் உபாயவிதாநபரம். தர்மமாவது; ஶாஸ்த்ரமே கொண்டறியவேண்டியிருக்கும் ஸாக்ஷாத் மோக்ஷஸாதநம். 'தர்மான்' என்கிற பஹுவசநத்தாலே ஶ்ருதிப்ரஸித்தமாக ஶாஸ்த்ரசோதிதங்களான தர்மங்களுடைய பாஹுள்யத்தை

ஸா-நீ॥ சொல்லவேண்டுவதேதென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இதி) ஸாரதமமான அர்த்தங்களை இதி) பஹுவசநத்தாலே நிக்ஷேபரக்ஷாதிகளில் சொல்லாத ஸாரார்த்தங்களைச்சொல்லுகிறோமென்று கருத்து. ஸங்க்ஷிப்ய ஸங்க்ஷேபந்யாயஸித்தமானபடியே சொல்லுகிறோம் அங்கே கேவலயுக்திஸித்தமாகச்சொன்னோமென்றபடி. ஆனாலும் கீதைவிதியென்றதிந்த ஶ்லோகம் விதாயகமென்று சொன்னது கூடுமோ, உத்தரார்த்தம் ஸ்வபரமாகையாலே க்ருத்ஸ்நமும் விதிபரமன்றே என்னவருளிச்செய்கிறார் (இதி விதி) தர்மஶப்தம் ப்ரதிஸாதநவாசியன்றோ? ப்ரவ்ருத்தி: நிவ்ருத்தி: தயோர் மோக்ஷஸாதநம் தர்மமென்று விவக்ஷிக்கையால் ஔகிக போஜநாதிகளும் தர்மமாக ப்ரஸங்கியாதோவென்ற 'ஸர்வதர்மான்' இத்யத்ர ஸர்வஶப்த தர்மஶப்த பஹுவசநாநாம் ப்ரயோஜநமான தர்மஶப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார். (தர்மமாவது இதி) போஜநாதிகம் மோக்ஷஸாதநதயா ஶாஸ்த்ரைகஜ்ஞேயமல்லாமையாலே தோஷமில்லை என்று கருத்து. ஆனாலும் தர்மாநிதிபஹுவசநம் வேணுமோ, சோதநாலக்ஷணோऽர்த்தோ தர்ம: இத்யாதிவதேகவசநமமையாதோவென்றவாஶங்கைய பஹுவசநார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருதேதி) அங்கு வ்யக்திபாஹுள்யம் அவிவக்ஷிதமாகையாலே ஜாத்யேகவசநமானாலுமிங்கு பாஹுள்யம் விவக்ஷிதமாகையாலே பஹுவசநம் ஸாத்யமென்றபடி. ஆனாலும் ஸர்வஶப்தம் வ்யர்த்தமன்றோ? பஹுவசநத்தாலேதானே ஸர்வமும் க்ருஹீதமன்றோ

ஸா.கா॥ விநாத்ய ப்ரயஸம்ஶ்லோகஸ்ய வாக்யார்த்தமாஹ. (இதில் பூர்வேத்யாதிநா) ஸாநிஷ்டநிவ்ருத்திரூபபலஸ்ய காயிகாமிகநிஷ்டப்ரக்ருதிஶப்தார்த்த: அயம் விஶேஷ்யாம்ஶஸ்ய ப்ராதாந்யாத் தஸ்யார்த்தமாஹ. (தர்மமாவதுஇத்யாதிநா) லௌகிகஶ்ரௌதஸ்மார்த்தநித்யார்த்தம். நநு ப்ரக்ருதஸ்ய ஶக்திமதஸ்ய ... பஹுவசநீத்யத்ர ஸ்வாராதநாதித்யாக்ஷி விதாதி பாஹுள்யாதிபவ வதாத்த இத்யபிப்ராயேணாஹ. (தர்மாநித்யாதி) ஸர்வஜ்ஞஹி ஸர்வ

ஈ௵ச்சொல்லுகிறது. ஸர்வஶப்தத்தாலே ஸர்வாதிகாரமான நிலையை விவக்ஷிக்கிறது. ப்ரபத்த்யதிகாரங்களையும் ப்ரபத்தியென்று சொல்லக்குறையில்லை

ஸா-நீ || வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வஶப்தத்தாலேஇதி) ஸர்வஶப்தம் ஸர்வாதிகாரபரமாகில் ஸர்வஶப்தத்தை ப்ரபத்தியோடே ஸமாநாதிகரித்து ப்ரயோகிக்கக்கூடாது, இனிஸர்வஶப்தம் லக்ஷணயா ஸர்வாதிகாரஸஹிதபரமென்றில் ஸாமாந்யவாசியான ஸர்வபதம் ஸர்வாதிகாரபரமென்று சொல்லுகைக்கு ப்ரமாணமுண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்தி) ப்ரபத்த்யதிகாரங்களும் ப்ரபத்த்யாநுஷங்கிகஸாதநதயா ஶாஸ்த்ர விஹிதங்களாகையாலே ப்ரபத்த்யங்கங்களாகையாலே பஹுவசநமும் தத்ஸமர்த்த பஹுத்வவாசியாகையால் ப்ரபத்திவிஶேஷணீபூதஸர்வஶப்தமும் ப்ரபத்த்யாநுபந்திஸர்வம் ஸர்வாதிகாரமென்று கருத்து. இங்கு ப்ரபத்தி ஶப்தம் தானே அதிகாரங்களையும் அங்கிகளையும் சொல்லில் பஹுவசநம் ஸங்க்ராஹ்யபரமென்கிறது விரோதிக்கும், ஸர்வஶப்தம் ஸர்வதோமுகஸாமாந்யபரமாகில் அநேகதேஶாநயமும் ப்ரஸங்கிக்கும். ஆகையால் ஸர்வாதிகாரமான நிலையை விவக்ஷிக்கிறது இதி ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரணபாக ஸர்வஶப்தம் ஸர்வாதிகாரஸஹிதபரமென்றும் உத்தரவாக்யம் தத்ஸாத்யகப்ரமாணபரமென்றும் கொள்ளவேணுமென்று ஸம்ப்ரதாயஸாரம். யதா யதாநென்றுவகாவநாதகநேவ்யாநே ஸம்ப்ரத்யநந்யாஶ்ரயபஹுத்வமே விவக்ஷிக்கும், ஸர்வஶப்தவிஶேஷணத்தால் ஸாமாந்ய பஹுத்வம் விவக்ஷிக்குமிறே ப்ரபத்திஶாஸ்த்ரார்த்தம் ப்ரஸங்கபோத்யமாகிலன்றோ ப்ரபத்தியில் ஸர்வஶப்தஸஹிதோபயவிவக்ஷைகூடுவது, அதற்கு நியாமகமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ப்ரபத்த்யதிகாரேதி) இங்கு ஸர்வஶப்தமேகஶப்தவ்யக்திஸம்பந்தியாக யோஜிக்கும்போது அதிகாரஸாஹித்யபரமென்று சொல்லுகிறது உசிதமோ? ஸமாநாதிகரண்ய வ்யுத்பத்திகொடிஹேதமன்றே அதிகாரஸாஹித்யமென்றவருளிச்செய்

ஸா-கா || ஶப்தஸ்யகோசஸ்ய உதத்ர ஆஹ. (ஸர்வஶப்தத்தாலேஇத்யாதி) (ப்ரபத்த்யதிகாரங்களையுமிதி) தேஷாமபி ஸாம்ப்ரதாயப்ரயஸாயநக்ஷா ஸம்ப்ரக்ஷதிஸ்தாவ. நவைவஞ்ஜஹிப்ரஸாம்ப்ராதேஶிகஸம்ப்ரணவே ஸாவஶ்யம் ஸாவஇதிந்யாயாத் ஸர்வாதிகாராணாமேவ விதாநாம் ப்ரபத்தித்வ ப்ரபத்திஶப்த ஸம்பவம் பஹுவசநே நவ தேஷாமேவ க்ருத்யவதேஶோ நஸ்யஸர்வஶப்தஸ்யா பஹுவசநஸ்யா வைய்யர்த்யம் ஶாகாயா ஸஹத்யஸர்வஶப்தஸ்ய காத்ஸ்ந்ர்யவாசகத்வாதிஜ்ஞவி ஸாவயவேவ்யக்ஷாதிந விநியோகே ஸவேப்ராவி விநியோகே வேதஶேஷோ விநியோகாவேதாதி வ்யவஹாரஸம்பவாக்ஷேஸ்யா ஜ்ஞவிவித்யாயாம்வ

ஶீலுகையிலே தாத்பர்யம். வார்ஷேத்ரஜ்ஞாநம் ஸர்வவித்யைகளுக்கும் உபகாரகமான தத்த்வஜ்ஞாநரூபமாகவும், அவதாரரஹஸ்ய விஜ்ஞாநம் ஸாக்ஷாத்கரிக்கிற உபாஸநாதிகளுடைய ஶீக்ர நிஷ்பத்தி ஹேதுவாகவும், ஶ்ரவணாதிகள் உபாயவிரோதிபாபக்ஷயஹேதுக்களாய்க்கொண்டு உபாயநிஷ்பாதகங்களாகவும் ஸ்ரீகீதாஶாஸ்த்ராதிகளிலே ஸித்திக்கையாலே இவற்றை ஸாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷாபாயங்களாக்கி அதிபஹுத்வவிஷயமான பஹுவசநத்தாலே விவக்ஷிக்கிறதென்கை உசிதமன்று. "நாநா பந்தாதிஹேதாஸ்" என்கிறபடியே இவையொழியவும் ஸமித்யாதஹநவித்யாதி ஹேதுத்தாலே அதிபஹுத்வங்கிடைக்கையால் இப்பஹுவசநம் ஸாத்யம். அதிபஹுத்வத்தையும் பரிகரபஹுத்வத்தையுங்கூட விவக்ஷித்தாலும் விரோதமில்லை. * *

"பரித்யஜ்ய" என்கிறவிடத்தில் த்யாகமாவது; "அநயாவஸ்த

ஸா-ஸ்ரீ ॥ கூடுமோ? மோக்ஷஸாதநதயாவிஹிதவிஜாதீயதாநாயஸ்வர மென்று சொல்லுகையே உசிதமன்றோ; மோக்ஷஸாதநவிஜாதீயஸ்வம் ஸர்வஸ்வமென்னில் தாத்பர்யவிஷயவாஸநாதிகள் ஸர்வஸ்வங்களன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (வார்ஷேத்ரஜ்ஞேதி) விஷயவாஸநாதிகள் ஸாக்ஷாத்ஸாதநங்களன்றாகில் ஸக்தியோகமொன்றுமே ஸாதநமாகையால் பஹுவசநம் நிரர்த்தகமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அம்பீதி) இந்த பஹுவசந ஸாமர்த்யமாக விஷயவாஸநாதிகளுக்கு அங்கிஸ்வஸம்பந்தநஸம்பந்தா தத்பேக்ஷயா தேஷாம் அங்கஸ்வ வாம்பீக்ஷ்யத்ய யஶ்ரூஸ்ஸுதாநாம்ஶாம்பிநா அஸிபாய பஹுவசநேந தத்பஹுத்வவசநேபி விரோதமில்லை என்றுகருத்து. பரித்யஜ்ய த்யத்ர த்யாகமாவது யஶ்ராஹித்யமென்னிலப்போது ஸர்வயஶ்ரா பிநாஸ்வித: என்று சொல்லவேண்டாவோ? பரித்யஜ்ய என்று சொல்லக்கூடுமோவென்ற உபஸம்யாதாத்ர்யவாம் ஶங்க்ய வ்யஶம்வ்ய யாநத்யாமயாத்வர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரித்யஜ்யவென்கிறவிதி) ஜெந

ஸா-கா ॥ காமௌஸம்பர்ஜியாதிநாராயணாஶ்ரயம்" இத்யாதிநாதேஶவா ஸஸ்ஜ்ஜநாநேந்த்ர்யஜாராகந்த்வ த்யபயர்த்தவரஹக்தேஹேது க்வாக்ஷஸ்வ தேஷாம் ஆஹாராதிவித்யாவக் ஸாக்ஷாத்ராக்ஷஸாதநத்வா நுபபத்தராவ ய்ராத்தே: ஷட்விதாஶரணாகதி ரிதிவக் அங்காம்பி ஸர்வ்வயாஹி வ்யாயஜ்வாபபத்தஸ்வ. நதேபஹுவசநாயா இத்யு ஹிவ்யயஹாஹ. (வார்ஷேத்ரஜ்ஞாநதித்யாதி) அய த்யாகஶப்தஸ்ய ஸ்வீக்ருதஸ்த்வவ ஹாஸேஹராதிவ ஸிஜேய்யக்ஷிம்பிஷித்யாவ;வ்ருத்த த்யைஸ்வா தத்யாகேந பரணவரணம் காயத்ரிதிஸ்யாக தஸ்ராபாக்த் ஸவாகாஸ்பிகாரகா ஹம்பவ ஸம்பாதிதி தஸ்யாவ்ருத்தயே த்யாகஶப்தா

ரீத்யா ஆகிஞ்சந்யம் ... இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வகிஞ்சந னான தன்னிலையைக் கண்டு உபாயாந்தரங்களிற்பிறந்த நைராஶ்யம். ஆசையாலே பற்றுனலாசையைவிடுகை த்யாகமென்னவுமிதமிறே. அதில் "வரி" என்கிறவுபஸர்க்கத்தாலே "ஸநாதநாஷத காமயாவ்ய க்ருஷ்ண ஸங்காரோவாயஃ, ஸுஸ்வாத கஷ்டோதிந் நிஜா ஸ்வரேஷ்வ்" இத்யாதிகளிற்படியே ஸத்யஜாகி நனுக்கு ஸவகாலத்திலும் ஸவப்ரகாரத்தாலும் யோக்யதையில்லாமை தெளிகையாலே பிறந்த நைராஶ்யாதிஶயஞ் சொல்லப்படுகிறது. ஸவப்ரகாரத்தாலும் த்யாகமாவது; வர்ணாநுஷ்டாந ஶக்தியில்லாதபோது யதாஶக்த்யநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறோமென்றும், அதுக்கு யோக்யதையில்லாத உஸையிலே வேறேசில ஸாதநங்களையாதல் உபாயாவயங்களையாதல நுஷ்டிக்கிறோமென்றும் தனக்கு ஷஷ்டாங்களைக் கணிசிக்கும் துராசையற்றிருக்கை. இவ்

ஸா-நீ || நைராஶ்யம் த்யாகஶப்தார்த்தமாகமாட்டுமோ ஸாவநாஸநாநுக்ஷிவ்யாபாரமன்றோ த்யாகஶப்தார்த்தமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆசையை இதி) ஆனாலும் வரி என்கிற உபஸர்க்கம் வேணுமோ அதற்கு இங்கு அர்த்தவிஶேஷமில்லையே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (அதிலிதி) அதிஶயமுபஸர்க்கார்த்தமென்று கருத்து. நைராஶ்யத்திற்கு ஆகிஞ்ந்யாநுஸந்தாநம் நிவந்தநம் போலே நைராஶ்யாதிஶயத்திற்கு நிவந்தநம் வேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸநாதநேத்யாதியால்) ஆகிஞ்ந்யஸவகாலிகத்வாதிக அதிஶயநிவந்தநமென்று கருத்து. நைராஶ்யாதிஶயமுபஸர்க்கார்த்தமென்று சொல்லக்கூடுமோ, ஆஶாஸாவத்திற்கதிஶயமில்லையே இனி நைராஶ்யாதிஶயமாவது ஸவப்ரகாரத்தாலும் த்யாகமென்றில் அதுவே ஷ்டவந மன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸவப்ரகாரத்தாலும் த்யாகமாவது இதி) (கணிசிக்கும்) விஷயீகரிக்குமென்றபடி. ஸாதநாதிஷவி

ஸா-கா || அர்த்தாஹ. (வரித்யஜ்ய த்யாதிநா) (ஆசையாலேபத்தாலுமிதி) ஸாதிஷ ஸாயநோபாதிஸ்லாவ்ஸவகஸ்ஸாக உபாயாந்தராநுஷ்டாந ஸ்தத ஶக்யாவரிஉபாதிஸ்லாவிரஹணவத்யாகஶப்தார்த்ததயாவகூ ஆவிததிதர்த்ஞ் வணவஞோபாய தஸ்வரிகர ஸகஷநைராஶ்யம் த்யாக ஶப்தார்த்தஸ்ய ஶக்யாம்ஸ்ய வரிஶப்தஸ்ய கோர்த்த இத்யத ஆஹாரோ நஷ்கா வெயவ்யோபாய ஏஸ வரிகரா நுகூலாநுஷ்டாந நைராஶ்யம் தத் அர்த்த இத்யத ஆஹ. (அதில்வரீத்யாதிநா) (கணிசிக்கும்) விஷயீகாரவிஷீ. நநுஷ ஹாநஞ்ஸாஞ் ஶாஸ்த்ரஸ்ய வ ஹாரத்தே த்யாதிஷ ஶிவ யோக்யதா தபாத்யாஹூயாயகஸ்வந ஸவயோஜநஸ்ஸா வாவ்யம் ஸாவாதகஸ்வ யோஜநாஸாவ வ்யஸாஶாதித்யே வியிரதஸே வாவுஜத்யாகா

ஜீவாநுவாதத்துக்கு அபிப்ராயவிசேஷத்தைக் காட்டுகை ப்ரயோஜநம். அதில் "பரி" என்கிற உபஸர்க்கம் அபிப்ராயமன்றென்னைத்தைவிவக்ஷி க்கிறது. "அநித்யமேவ ஸுகமிதிப்ரவ்யாய ஸமக்ஷம்" என்கிற விடத்தில் "வ்யாப்ய" என்கிறது விப்ரதிக்கே "வ்யாப்யவத்தா ஸம்" என்று வ்யாக்யாதமானாற் போலே இங்கும் "பரிக்ருஹீத ஸம்" என்று விவக்ஷிதமாகக்கடவது. இப்படி அபேக்ஷிதங்களிலும் ப்ரயோஜநமுண்டாகையாலே ஸ்வாரஸ்யாதிஶாத்த்ரத்தைக்கொண்டு க்ரா

ஸா-நீ॥ ஸுஸாத்ரமவிஶிஷ்டஸாக்ஷிப்ரயமென்றபடி. ஆனாலும் பரிக்ரஹ என்கிறத்திற்கு ஸர்வாநுஸந்தாநஜநிதஜோராப்யமபேக்ஷமென்று சொல்லக்கூடுமோ அப்போது அநுவாதமாகையாலே அதற்கு ப்ரயோஜநமன்றோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வநுவாதத்துக்கிதி) இப்படி அநுவாதத்துக்கு இவ்வபிப்ராயஜ்ஞாபகம் ப்ரயோஜநமா கில் க்ரமாநுவாதஶாஸ்த்ரத்தாலே அதுவிதிக்கைபாலே பரி வ்ருத்த மாக ப்ரஸம்பியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அதிவிதி) அதிலபி ப்ராயஜ்ஞாபநவக்ஷத்தில் என்றபடி. ஆனாலும் ஸாக்ஷாஸங்கீதஜ்ஞா திஸ்யத்தில்போலே ஸ்ரப்புக்கு வியாபகத்வமே சொல்லவேண்டாவோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (அநித்யேதி) ஸாக்ஷாஸங்கேதஜ்ஞாதிவத் க்ரமமம்ஶமாக விதேயமென்னலாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ஐதி) (அபேக்ஷிதங்களிலுமிதி) ப்ராப்யாபேக்ஷிதங்களிலுமென்ற படி. உபயத்ர ப்ரயோஜநமிருக்கையாலே வியாபகத்வமே சொல்லலா காதோவென்ன விதிவக்ஷத்தையங்கீகரித்து க்ரமவிதிகூடாது, கிஞ்ச

ஸா-கா॥ ப்ராப்தேஶேஷ விதேயபாதஸக்திவிஶேஷாவாயாஜ்ஞாத்ரம ஸ்யோநஸ்ய த்ருஷ்டாதீநா தீநாம் நாஸ்ய தயாவாக்யதிஸாஸ்த்ர யாவாவியாநாஸம்ஹவாக்ஸ்ஹஸ்ராவாரவ்யாபணஜ்ஞேப்தித்ராதிஷ்டாநுவா தேவிஶ்யேவாதஶநாஸந க்ரமவிதிக்ஷிதிவசநு அநுவாதப்ரயோ ஜநஸேப்யாஹ.(இவ்வநுவாதத்துக்கித்யாதிநா)ஶ்ரேயோவிதேயவ்ஸிவாரஜ ஸிவ்யயஞாஹ. (அநித்யேத்யாதி) நநுஶ்ரேயோவிதேயஸ்ய விதிப்ராவா யஹ்ரா தத்ராவி விதிவாக்யஸ்ய ஸ்ரவஸ்ரித்யத் ஹாநப்ராயே காவ்ய ஞ்யாம்ஶக்யஸ்ய "அநாதிவாஸநா ரோஹாத ஜேநஸ்யாஸ் ஸ்வஹாவ ஜாஸ்| ஜ்யாவகாண்டதக்வாஸ்த்ரஸ் க்ரியாவிஹதிஹியா॥ தஸ்காவண்ய ஜதேஜ்வயோஷிதீயம் ஹ்ரம்ஶரீரஶம|நிக்ஷேவாவரவப்யாயோத்ர ஸம் வஜ்ராம்ஶ ஸாயாதம்” இத்யாதிஸ்வாவஶாஸ தஜாநாஶாண்ய ந காவண்ய விதிவாக்யஸ்ய யாக்ருதிவசநு க்ரமஶஸ்த்ரஸ்ய தஜநு ஸாஸ்ரநாவ ஸ்யாவக்யே ஶக்ஷணா ஜேவ்யாஸஹ விஶாதாநாவப த்ரா ஜேவ்யாஸஹமத ப்ரஜாநாதுநாஶ்ரஹ்ரம் பரப்ரஸங்கே

ஈ ॥ ஸமஹுமென்னவொண்ணாது. "வசிதவ்ய" என்கிறவிதுவிதியான போதுவெ உத்ஸர்காதிகளில் விதிக்கிறபடியேருசிக்கு ந்ருத்திஸாதா நாதிரூபமானகாவுண்யமாகிறவவஸ்தைத்தைவிதிக்கிறதென்றால் கூமித்தில் விரோயமில்லை. அப்போது "ஸவயோனு வசிதவ்ய" என்கிறது "ககஸ்ய வராயாநா ஊவயொகிநொநாஶகி:, நயநிஷோவ" ந்யாதிகளிற்படியே ஸவயங்களும் தன்னையொ ஹதாவயமாக க்கழித்தபடியை முன்னிட்டுக்கொண்டென்றபடி. இவ்வளவுவிலம்பித வ்ருத்திகமான வக்ஷமும் பஹுவ ஊணாநு ஹணமாகையால் அவற்றுக்கு விரூஷமாக ஸ்நாஷங்களான ஸவயஸாங்வ த்ராமாஷமங்களிற்காட்டிலுமுபாதேயம். வ (3)

ஸா-தீ||கூமஹாஸம்வியெயமென்கிறார் (வசிதவ்யெத்யதி) விதிவக்ஷத்தில ஸ்வயம்ஸம்ஹாவிதமாகில் ஸாஸ்ராஷ்வித த்ராமவிதியைக்காட்டில் காவுண்யரூபாம்ஸவிதானமே உசிதமென்று கருத்து. விதிவக்ஷத் தில் காவுண்யரூபாம்ஸவிதி என்று சொன்னது கூடுமோ தகவொ யகூஸமில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார் (அப்போதுஇதி) ஸவ யநிதி விதீயாஷம் ஷஷ்டமாய் வசிதவ்யவென்கிறது த்ராம வாஸாவாதியாய்க்கொண்டு.ஸவயகத்ரக ஸ்வவிஷய த்ராமம் வாஸ்த்ர என்று க்லிஷ்டவ்ருத்தயோண ஹிக்குமென்றபடி. ,,ஸ வயநுவசிதவ்ய" என்று ஸ்வரஸமாக கவிலம்பெ நயஸ்வாவ வத்ராமம் தோற்றுகையாலே அதை விட்டு க்லிஷ்டவ்ருத்தயோணவி லம்பிதவ்ருத்திகமானகாவுண்யரூபாம்ஸவாக்யம் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவுஇதி) பஹுவ ஊணவிரூஷாவிலம்பித வ்ருத்திகாமமவெக்ஷயா ஷவிரூஷ விலம்பிதாமஸ்வீகாரம் யு க்தமென்று கருத்து,(ஸஙுாதிதி) ஆதிஸவ்தேந வாகவெஸிஸம்க்ரஹ:. த்ராமவித்யபெக்ஷயா இது உபாதேயமானாலும் கத்ருக்லிஷ்டமான விதிவக்ஷத்தைச்சொல்லுகிறது உசிதமோ, விதிவக்ஷ த்ராமமே உசித மன்றோ, இஷ்டாவத்தி என்னில் விதிஸ்வீகார ஸாவ்ருதாயம் விரோதியா

ஸா-கா||,,ஸவஸகவேவஷிநயாஷஸஷ்ஷஹிவெதீ" த்ருஸ்யெஷஸ கூடவாக்யவைஷித "யஷாஷ்வஹோஷாகஷாஷ" இத்ராஷஸக்ருவ்வெ வதா ஸவைஸாகஷ்வ யாமவிதி யாமுக்ஷணாவஷ்வ வொவ்வெத்த விவரணாஸ. (வசிதவ்யெவென்கிறதித்யாதி) ஸவ ஹாநத்யாதி வ் திஸாதாகாதிஹ்யாதி ஸ . (ஸவ யங்களுக்குந் தன்னை இ த்யாதி) ... ஸ்யாஸத்ராஷ்விர்ஷ ... ... விதிஸாஸவவாஷயதி.

உபாயவதிக்காகவொருபஉங்களுமநுஷ்டிக்கவேண்டாவென்றுவஹ்வதியி னுடைய பெருமைவைத்தைச் சொல்லுகிற தென்னகையிலைந்துக் குவிதம். அப்போது "வசி" என்கிற வ்யவஸாயம் "ஸுவாதெநக தவ்யம், ஸாவிநாகதவ்ய" இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற ஸவ்யவஸாயா ரண யொமயதாவாதங்களும் நிதுக்கமாக ஸ்வீகாரங்களாகாதென் றுவிவக்ஷிக்கிறது. இங்ஙனன்றிக்கே கர்மயோமம் ஜ்ஞாநயோமம் ஹக்தி யொமமென்கிற யஉங்களினுடைய ஸ்வரூபவைத்யம் வ்யவதிக்க ஷமென்றும் வக்ஷத்தில் வ்வதிஸவ்யாயிகாரமன்றிக்கே யொழியும். யஉநுஷ்டாநமஹ்ணுக்கிறெ யவற்றினுடைய த்யாமத்தை விசிக்க

ஸா-ஸ் ॥ தோவென்னவருளிச்செய்கிறுர்(வ்வதிக்காகவிதி) (வசித்ய) ஜ்ஜநவெக்ஷ்யத்யாமகாயவாஸிநாகாநவொவாமென்றுக ருத்து. வஷ்வெக்ஷாயமாவெக்ஷயா இந்தவஷயம் ஸ்வாரவிகமென்று கருத்து. இந்தவக்ஷத்தில் த்யாமவநத்தாலேதானே பெருமைவெக்ஷ்யம் ஸிஜிக்கையால் உவஸமவெயஷ்யம் வ்ஸம்யாதோவென்னவ ருளிச்செய்கிறுர் (அப்போது வசீதி) இப்படி ஸவயஉஸ்வரூபவை த்யாமவிவக்ஷத்தில் ஸாஷாதீரவிரோயமுண்டானாலும் வ்காரண வஸத்தாலே யஉஸும் ரோக்ஷஸாயநதயா விஹித கர்மயோமஜ்ஞா நயோம ஹக்தியோமவரமாய் தத்யாமம் விமெயமானால் ஸாஸ்த்ரம் தரா விரோயமும் ஸ்வாஸ்ரயமுமுண்டே என்றவருளிச்செய்கிறுர் (இங் ஙனன்றிக்கேஜுதி) ஸவ்யாயிகாரமன்றிக்கேயொழியுமென்கிறது எங்ங னே என்ன உவவாதிக்கிறுர் (யஉஷ்தி) ஜஷாவதியில் ஸாயகமே

ஸா-ஸா ॥ (வ்வதிக்காக விதந்யாதிநா) (உவிதமிதி) காவண்ய விபிவ க்ஷஸவயஉத்யாமஉநுஸங்காநாஜெஸ்யமஸுஷொவாஸ்யதயாதுக்ஷ ணாஸ்யாக பெருமைவெக்ஷ்ய விபிகெவதா வசித்யாம ஸஜூஉவ்யா ஷயஷ்வெஸ்வ ஸ்வீகாராக ஸவயஉஸஜ்ஜநாவி ஸஹகாரிகெவ வெதந்யாதிஷி: ஜ்ஞவித்யா ஸஹகாரிகெவெநாக்நாம ஹாநந்யாவெ வில்வஹவித்யாவெவந ஷாவ்வாநாம் கருக்ஷாநாஸஉநணாவெவாஸி யாநாவு ஷக்ஷணா வ்ஸமஹாவா ஜஉவித்யிதி ஹாவ:. நநாய உக்வா வதியாவஜஉ ஜத்யாமஸ்யாநவவணெவ்வி ஸவயஉவ்வாயி காசிகஷித்யெதாக்ஷ நயாக வ்கந்தகர்மயோம ஜ்ஞாநயோம ஹ க்தியோமாநாம் த்யாம: வ்வத்ரம தயா விபெயம் கிஷஸ்யாதித்ய த ஸக்தாயிகாரகவ விரோயாக வ்யாமிகாம்மாணு விரோயாக ஸம்ஞாய விரோயாது நஸ்யாதிவெதந்யாஹ. (இங்ஙனன்றிக்கேஜு தந்யாதிநா) அன்றிக்கேயொழியும் நஹவெக(வ்காரணவிஸமானேத்) "யஉயொமஸ்தவஸீக்ஷஜாநயஜ்ஞாதிஷெவந" இத்யாரஹ்யவிஸ்ரெண

௩௦ || வேண்டுவது. இது ஸஹாவ்யாஜ(வ்யகாண) விஶிமானகாவல் ண்யமாகிறவகுத்துக்கும்“புகலொன்றில்லாவடியேன், குலங்களாய,குனி த்துமூன்று“நயக்ஷித்ஷோஷ்”த்யாதிகளிலேவ்யவிஶிமானவகிஷநா யிகாரமென்கிறஸம்வ்ஷாயத்துக்கும்விரஷமாம். ஶாஸ்ரணைப்பற்ற வத்யஷவாரதஞ் சையாலேஉவாயாஷாரங்களுக்குகேக்ஷத்ஜன்னித்யா ஶக்ஷனென்றுகட்டி யிவனுக்கவற்றினுடைய த்யாஶத்தை வியிக்கிற தென்று மது ஸவஸாஸ்ஸவவந ஷவ வ்ருத்த்யாதி விரொயத்தாலே

ஸா-நீ|| தென்னவருளிச்செய்கிறார்(இதுஉதி)(புகலிதி)(புகல்)உவாயம். (ஒன்று) ஒருஉவாயம்(இல்லா) இல்லாதவடியேனென்றபடி. (குனித்து) ஸாநம்பண்ணி (மூன்றனலை) த்தாஸ்நியை(ஓம்புகை) உவவரிக்கை குறிக்கொள்ளுந்தன்மை ஒளித்திட்டேனிதுஷ்யம். வ்ரஜணாம்தா விரொயாஸ்வஷாயவிரொயாவெஷவெநுவவஷமென்று கருத்து. ஜீவநு உவாயாம்தாங்களில் ஶஶவக்ஷவாதம்தயா நித்யாஶக்ஷணுகை யாலே அவளைக்குறித்து த்யாஶவியிவக்ஷத்தில் கலிஷநவாயிகார விரொயமில்லையேஎன்றவிதுவும் கநுவவஷமென்று அருளிச்செய் கிறார் (ஶாஸ்ரணஉதி) (ஸவெதி) இவனுக்கு உத்தாகருத்வியாயக

ஸா-கா|| கஷயொம ஜாநயொம ஹக்தியொஶாநா ஷிவஷெஶவி “நஷொஷொஹ” உத்யாஷ்யநுக்ஷஸ்ரஸ்ஷாகொவஷெஶாநஷா ஷெவ “நஷொ ஷொஷஸ்ஸ்ரதிஷயா கவக்ஷவ்யஸாஷாநுயாவ்யத | ஷிஷ தாஸிஶதஸநெஷஹ: கஸிஷெஷ்யவ நதவெ”தி ஷொஹாஷிநிவ்ருத்த் க்ஷக்ஷவநவநரவாயொவஷெஶஸ்ஷநுஷாநாஶக்ஷ்யநுவஸாஷா நஜநிக ஶொகநிவ்ருத்த்யஷ வநவெதி வ்ரகாணாக காவஷ்ய ஷம ஷவஶகவ்யிதி ஹாவ:. (புகலொன்றிலி த்யாஷி) உவாயாஷா ராஹி தெ்யாவாயாஷொஶவயக்ஷ ஷெத்யவஷிகவ ராஹித்யவொயகஶா யாஷிதஷ்ய:. நஷெவஜாத ஜாவகவாநிவ விஷெவ வ்யக்ய தெ: க்யஷொணாமி ஶநெணெ: கஷாணி ஸவஶஸ: | கஹ்காரவிஷ யாஷா கஷாஷதிஷநெதெ || ஹாஷயநு ஸவஹஷதாநி யஜாஷ ஷாநிஷாயயெ”த்யாஷிவிரவஶத க்யாஶக்ஷஶஷநஷ்கவஹஶவஷ்தஷவா ரஷஞ்ஜ ரஷவநித்யாஶக்ஷயிந க்ருஷஸ்ய்ஷத்யாஶ வியிஷகிஷ ஸ்யாஷிதெ்கத் தாஷ்ருஶவவநாநாம் க்யாஶக்ஷஶஷநஷ்கவொய கஷக்ஷ வெஷஹிகாஷஷிக வஷராஷாஷஷவாயநவியிஷெவயஷஷ வ்ய ஸம்ஶாக யாவக்ஷம ஷஸ்ய வஷாஷ்ருஶ யக்ஷ்யநவவஷக்ஷ ஷஸ்யஷொஷாவாயா நக்ஷாநாஷ வ வ்ருத்யநவவதெஷ ஷவ வ்யாவாத வ்ஶொஶந வெதநஶத கதஷ்ருகெவ ஶஶவஷயீநகவஷா த்ருஜாவகவஸ்யாவஶ்யவக்ஷவ்யவாக க்யாஶக்ஷஶஷ்யவாயீநக்ருஷ

ஷ்ய॥ ஸாத்யம் நவாபிஹாஸ்யம். அப்போது த்யாஜ்யத்யாகத்தாலே 'வ்ரஜ' என்கைதானும் கடியாது. உபாயாந்தரங்களுக்கு ஜீவாத்மா நித்யஸக்தனென்கை தங்களுக்கநிஷ்டமான பந்தவாதபக்ஷத்துக்கு ஸ்வீகாரணம் பண்ணினபடியாமத்தனை. ஸகலத்யாகந்தானே ஸக்தனைப்பற்ற த்யாகாநுவாதமாய் உபாயனைப்பற்ற த்யாகவிதியாகை ஸகலவாக்யத்தில் கடியாது. ஏகத்தில் ஸர்வஸ்வமுமன்றிக்கே அதிகாரியபேக்ஷையிருக்க ஸாமாந்யவிசேஷமுஞ்சொல்ல வொண்ணாது. ஸாமாந்யத்திலே ஸக்தனானவனுக்கே அதின் த்யாகவிசிஷ்டமான ஸ்வீகாரத்தை விதித்தால் ஸாமாந்யத்திலொருத்தரும் ப்ரவ்ருத்திப்பாரில்லாமையாலும் வேறொருவாக்யத்தாலே அதிகாரபேதஞ்சொல்ல

ஸா-மீ॥ ஸர்வதர்மஸ்வவிரோதமும் ஸக்தனுக்கு த்யாகம் ஸ்வஸித்தமாகையாலே அத்தைவிதிக்கிறது என்கிறது ஸ்வவசநவிரோதமும் ஸ்வாநுஷ்டாநாதி ஸ்வவ்யவ்ருத்திவிரோதமும் வருகையாலே என்றபடி. சூழிவசஸ் ஶிஷ்டாநுஷ்டாநவிரோதமும் ஸூசிதம். யாத்ருச்சிகமருளிச்செய்கிறார் (அப்போது இதி) இதுவாக்யமன்றிக்கே ஸ்வாநுஷ்டாநவிரோதமும் வருமென்கிறார் (உபாயாந்தரங்களுக்கிதி) ஸக்தனென்கை த்ரமஸ்வஸ்தவ்யாவ்ருத்யர்த்தமாகை ஸ்வஸ்வாநுஷ்டாநஸ்வஸ்ய ஸ்வீகாரணம் ஸித்தமென்று கருத்து. இனி வாக்யார்த்தம் என்கிறது ஸக்தனைப்பற்ற த்யாகவிதியென்றும் ஸக்தனைப்பற்ற த்யாகாநுவாதமென்றுஞ்சொன்னால்வாக்யபேதமென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸகலத்யாகந்தானே இதி) ஸகலஸ்ய விதாநாநுவாதவ்யாவிரோதாத். ஸாத்யா வாஜபேயாதிகரணவிரோதமென்று கருத்து. இனி ஸக்தாதிகாரியைக் குறித்து த்யாகவிசிஷ்டப்ரவ்ருத்தியை விகல்பேந விதிக்கிறது என்றால் விரோதமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார். (ஏகத்திலிதி) அதிகாரி ஏகனாயிருந்தாலும் ஸாமாந்யவிசேஷபாவங்களை விதித்தால் பாதகமேதென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸாமாந்யத்திலே இதி)(வேறு இதி)ஏவ

ஸா-கா॥ ஸ்வாபேக்ஷத்யாகாவஸ்தஸ்வதர்மாநுவதநாதி த்யாஹ (ஸர்வதர்மானிதி த்யாதிநா) ப்ரவ்ருத்திஶக்திஶூந்யாநாம் ஸ்வீகாரஸ்வீகார வாயஸ்வீகாரவியாய்கவதாநய்யாவாதகோநாநுவாதவைகல்யாநாம் ஸமேதத்ராஹ. (அப்போது இத்யாதிநா) நநு க்ரியாஶக்திவைகல்யஶக்தாநுவ்ருத்தித்யாகாநுவாதத்வம் ஶக்தாநுவ்ருத்தித்யாகவிதிரஸ்துதத்ர "உபேக்ஷ்யேநாநுவாதேந ப்ரயோஜ்யேந ஸம்ஹிதம் । உபாதாநம் விதாநம் வா ஸாமாந்யம் சேவ யாஜ்யதா" இத்யுக்த விரோதஶ்ச கதயாவத்த, ஸாந்த்ரஸஸ்யாவலி ஜோகதேகாதேகயோகாதிகாரபேதே ஸா மாந்யவிசேஷாநுப்ரவ்ருத்தி: ஸாமாந்யவிஷயகாநாநாநுஷ்டாநயுக்த

உ௦ || வொண்ணுமையாலும் ஸாக்ஷாதுபாயத்தை விடிக்கிறபாஸங்களெல்லாம் ப்ரமாணமன்றிக்கே யொழியும். ஸவோபாய ப்ரவர்த்தநமாக ஸாக்ஷாதுபாயத்தை விடித்து அதுதன்னையே நிஷேதிக்கிற தென்கையு மத்யந்தாநுபபந்நம். அநந்யோபாயங்களை யுபாயங்களாக விடிக்கிற

வ்யா-நீ || ஸேதுதர்சநத்தாலேயென்றபடி. (ப்ரமாணமென்றி) அநந்யார்ஹ ப்ரமாணமென்றபடி. நநு ஸாக்ஷாதுபாயவிதாயக சாஸ்த்ர ப்ரமாணம் நஷ்டாஷ்டம லோகத்தில் ஒருத்தனைக்குறித்து ஒரு ஔஷதத்தை ப்ரவர்த்தநம்பண்ணி அதிலேயவள் இரங்கினபின்பு அத்தை நிஷேதித்து ஔஷதாந்தரத்தை விடிக்கிறப்போலே இங்கும் ப்ரவ்ருத்தி ப்ரவர்த்தநம் ஸாக்ஷாதுபாயத்தை விடித்து அது தன்னையே நிஷேதிக்கிறது என்று சொல்லலாமோ என்ற ஸவோபாய ப்ரவர்த்தநமாக ஸர்வதா உபாயங்களை உபாயத்வேந விடித்து நிஷேதிக்கிறதோ அநந்யோபாயங்களை உபாயத்வேந விடித்து நிஷேதிக்கிறதோ என்று விகல்பித்து ஆத்யபக்ஷத்திலுத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஸவோபாயெதி) லோகத்தில் ஔஷதங்கள் ஸாத்ம்யமாக ஸர்வௌஷதத்திலே மூட்டி அதுதன்னை நிஷேதித்தே ஔஷதவிதியைக்காண்கையாலே இங்கும் ஸாக்ஷாதுபாய ப்ரவர்த்தநமாக ஸவோபாயவிதியும் தந்நிஷேதமும் கூடினாலும் ஸவோபாயப்ரவர்த்தநம் ஸாக்ஷாதுபாயவிதியும் தந்நிஷேதமும் அஸம்பாவிதமென்று கருத்து. த்விதீயபக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (அநந்யோபாயங்களை இதி)

வ்யா-கா || ப்ரமாண்யஸம்பவாத். (ஏகப்ரயோகத்யாதிநா) (அவிகாரஸேதுஞ்சொல்லவொண்ணுமையாலுமிதி) அவிகாரஸேதுஸ்ய வக்தவ்யத்வாதித்யர்த்த:. நநு ப்ராப்யஹம்ஸகாமோஹவிஷயபோக்ஷகஸ்ய ப்ரவர்த்தகவிதிப்ரவர்த்தநா கர்மாவிகாரஸேதுஷ்டோ வக்தவ்யஇதி வேத். ப்ராப்யஹம்ஸஸ்யஸக்ருத் நிவர்த்தயிதவ்யத்வாதவிஹாம்பவேந ப்ரவ்ருத்தி நிவர்த்தயிதவ்யத்வாத் ஹத்வா மோக்ஷஸாதநாதஸ்த வ்யாவ்ருத்தாவிலேஷ ஸாதநாந்தரேணஸாதயிதவ்யத்வேந வேதாந்தநிஷ்டே ப்ரவர்த்தயிகாரஸ்ய வக்தவ்யத்வமிதி சேந்ந. ப்ரத்யக்ஷவாக்யவத் ப்ரவர்த்தகதயா உபேயஸம்பந்தே ப்ரமாணத்வ ஸம்பந்தத்வ ப்ரவர்த்தகதயா விநியோகஸ்ய ஹஸ்தியோகஸ்யைவ நயாமகத்வ வாஸ்தவிக ஸாதநஸாதநத்வ வஸ்து ஸாக்ஷாத்மோக்ஷஸாதநத்வ வஸ்து நவேதி விகல்ப்ய விஹிதஸ்ய நிஷேதயோர் யவிகாரஸேதுஸாவே வ்யாஹத்யாபத்தே: ப்ரவ்ருத்தே ப்ரமாணாதிதோஷ இதி ப்ரயோகே தத்ர ஷஷ்டைணயோர்யயநு வாஸ்தவிக மோக்ஷஸாதந த்வாஹாயம் த்விதீயஸ்மிந் தூஷயதி (ஸவோபாயேத்யாதி) நந்வநந்யஸா

ஏவந்தன்றால் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் ஸோபப்ருஹ்மணங்களாகப் ப்ரஸித்தமை யாலே ஶரண்யவரணாதிகளும் ஸித்தியாதபடியாம். ஶாஸ்த்ரங்களான க்ருஷ்யாதி வ்யாபாரங்களும் லௌகிகங்களான ரத்நவாணிஜ்யாதிகளும் அபேக்ஷாதிகள்பக்கல் விகல்பிக்கிறதுவும் அதிகாரி விஶேஷவ்யவஸ்தை யாலேயென்னுமிடம் ஸோபவிதம். ஆழ்வாருடைய உபதேஶவ்யாவ்யாநத்திலுமிவ்வளவே விவக்ஷிதமாகையாலொரு விரோதமு மில்லை. ஸாத்வதாதிகளில் ஶாஸ்த்ரவிகல்பமும் அவஸ்தாவிஶே

ஸா-டீ || இனிஉபாயாந்தரபக்ஷத்துக்குத்தே தத்ரவிஶிஷ்டவிஷய த்தைவியிக்கிறது. ஸாமாந்யாதிகாரியென்றிட்ட ஶாஸ்த்ரவிகல்பம் கூடா தென்றில் லோகே அபேக்ஷிதம் ஶாஸ்த்ரஸித்தக்ருஷ்யாதிநாமலௌ கிகரத்நவாணிஜ்யாதீநாஞ்ச விகல்பங்கண்டதில்லையோவென்னவருளிச் செய்கிறார் (ஶாஸ்த்ரக்களானேதி) ஆழ்வானுடைய உபதேஶவ்யாக்யா நத்தில் ஶாஸ்த்ரவிகல்பம் தோற்றவில்லையோவென்னவருளிச்செய் கிறார். (ஆழ்வானிதி) இவ்வளவே அதிகாரிபேதேந விகல்பமென்ற படி. (விவக்ஷிதேதி) ஸ்வாதந்த்ர்யவ்ருத்தியில்லா விட்டாலும் தாத்பர்ய விஷயதயா விவக்ஷிதமென்றபடி. ஸாத்வதாதிகளில் ஶாஸ்த்ரவிக ல்பம் இங்குமப்படியாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார்.(ஸாத்வதாதிகளிலிதி) அஜ்ஞாநவிஶ்வாஸிகள் உபாஸநாதிகாரிகள் ஸஜ்ஞாநவிஶ்வாஸர்கள் ப்ரபத்த்யதிகாரிகளென்று ப்ரக்ருதத்தி

ஸா-கா || யதோக்தஶாஸ்த்ரவிஷயோபாயயோர்விகல்பஶ்சாஸ்த்ரஸ்ய வேதிகேஷ்வபி ஸம்யக்தத்ரோக்த (ஶாஸ்த்ரக்களானவித்யாதி) ரத்நப ரீக்ஷாஶக்திஶூந்யா நாமேவ க்ருஷ்யாத்யதிக்ருதத்வ மஶக்நாதிதிஹாஸ். தஸ்மாத்ஶ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ரைர் ஸ்வரூபோஶ்லோகாதேஷ்வக்தம் "உபாயாந்தரதௌர்லக்ஷ்ய ப்ராப்யஸம்ஸக்திவர்த்தயே | ஸாயநகேந நிர்ணீதாந்து ஸந்தீர்ந்து ஸஜ்ஜ்ய ஶ்ரீரங்கம் || மாமேகம் ஶரணம்யாஹி" த்யத்ரோக்தஸ்ஸ்வ விரோதஸ்யா பிதம் த்ரைலக்ஷ்யமாத ஸஜ்ஜ்ய ஶோபாஸ்தித்வமேவா பிநாமமேவ க்ஷ்யம் வரமேவா விரோதோ நாஸ்தீத்யபிப்ராயஸ்ஸ. (ஆழ்வானுடை யேத்யாதி) நநு "வேதாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம் ஆதித்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத்" த்யாதிநா "தமேவம் வித்வாநம்ருத இஹ பவதி நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே" த்யாதிநா "அதிபாதகதோஷாபஹாரிணம் ஹந்தி நாதிபாதகதோஷாபஹாரிணம் ஹந்தீ" த்யாதிநா ச ஸாத்வதாதிஷு நதோஷாபஹரணாதிஷு ஶாஸ்த்ரோ பாஸ்திதோபாயஶ்ரைஷ்ட்யே தஸ்த்ராவிஸ்யாதிக்யத் ததாவிகாரோ விஜ்ஞானாஸ்யஶக்யாதிகார ஹேதாவேவ விகல்ப இதி. யதா வார்யீயாந் ஸோபாஸநம் யதாவா ஶீக்ரம் க்ருதாஸ்தாவநீய இத்யாதி பராஶரவசந ததிதி நவிரோதஇத்யபிப்ராயஸ்ஸ. (ஸாத்வதேநேத்யாதி) நநு

ஷங்களாலே நியதமென்றுகொள்ளாதபோது [illegible] யகூடும்வரும். ஆர்த்தவ [illegible] யாதல் விஸ்வாஸ [illegible] யாதலுடையவன் [illegible], ஆர்த்த [illegible] மாதல் விஸ்வாஸ [illegible] மாதலுடையவன் உபாஸநாதிகளுக்கதிகாரியென்றால் இச்வர்க்ஷோகாதிகளுக்குபதேஷ்டாக்களுமாய் பரமாஸ்திகருமாகையாலே [illegible] ஆர்த்தவிஸ்வாஸரான வ்யாஸாதிகளுக்குபாஸநாதிகளிலதிகாரமில்லையாம். அவர்களுபதேசகாலத்திலே ஆர்த்தவிஸ்வாஸங்களையுடையராய்ப் பின்பு கலங்கியுபாஸகரானார்களென்கைக் கொரு [illegible] மில்லை. [illegible]

ஸா-நீ:லேயுமதிகாரிபேதெநவிகல்பம்கூடுகையாலேஸத்வனுக்கே [illegible] விசிஷ்ட [illegible] வியாந [illegible] மன்றோ வென்னவித்தை யநூவதித்து [illegible]கிறார். (ஆர்த்த [illegible]) [illegible] உபதேசம் [illegible] ஸம்பவிக்கும் பரமாஸ்திக [illegible] ஸம்பவிக்குமென்று கருத்து. அவர்களும் [illegible] ஆர்த்தவிஸ்வாஸராய் பின்பு கலங்கி [illegible] ஆர்த்தவிஸ்வாஸராய்க்கொண்டு உபாஸநாதிகாரிகளென்றால் பாதகமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார். (அவர்களிதி) [illegible] ந்தாலே [illegible] ஸம்ஹமென்றபடி. இனிவ்யாஸாதிகள் [illegible] யிகாரிகள் அவர்களுக்குபாயா நுஷ்டாநம் [illegible] மென்று சொன்னாலோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ப்ரபந்நராயிதி) ப்ரபந்நமில்லாவிட்டாலும்ஸாரஸ்வோக்தத்தில் [illegible] வித்யாநு [illegible] க்கலாமேஎன்ற

ஸா.கா ॥ [illegible] ஆர்த்தவிஸ்வாஸ [illegible] யிகாரஸ்[illegible] ஹ [illegible] யிகாரஸ்வாஸ். [illegible] (ஆர்த்த [illegible]) [illegible] வ்யாஸாதீநா [illegible] ஆர்த்தவிஸ்வாஸாயிகே [illegible] [illegible] ஷாநம் [illegible] (அவர்களிதி [illegible]) [illegible] [illegible] "[illegible] ஸம்" [illegible] [illegible]

ஐ॥ ராய் வைத்து லோகஸங்க்ரஹார்த்தமாகவும் ஶாஸநாதிகளாய அநுஷ்டித்தார்களென்கைக்குமவ்வோ வ்யவஸ்தைகளிலொரு விரோதமில்லை. அப்படி கழிக்கப்புக்காலும் தன்னதிகாரத்துக்கு நிஷித்தமானவற்றை லோகஸங்க்ரஹார்த்தமாக அநுஷ்டிக்கப்புக்கால் அவை யிவன்றனக்கும் பாபமாய் அதிகாரத்துக்கு விரோதாநுஷ்டாநம் பண்ணுகையாலே தன்னநுஷ்டாநத்தையிட்டு லோகஸங்க்ரஹம் பண்ணவுங்கடவனா தொழியும். தனக்கிரண்டு வழிகள் ஶாஸ்த்ராநுமதங்களானால் அவற்றில்

ஸா.மீ॥ வருளிச்செய்கிறார் (அப்படிஇதி) (புக்காலுமிதி) பரவேதார்த்தரீத்யாவிஷயேக்ஷம் ப்ரகாராஸங்கரேணஉபபாதநமாகையால் கழிக்கவேணுமில்லை ஶாஸ்த்ராகழித்தாலுமென்றபடி. (பண்ணவுமகப்படாதொழியுமிதி) லோகஸங்க்ரஹமாகமாட்டாதொழியுமென்றபடி. ஶாஸ்த்ரவிஹித யத்கர்மத்தில் லோகஹிதார்த்தமாநுஷ்டாநமே லோகஸங்க்ரஹமாகையாலிங்கு லோகஸங்க்ரஹம் கூடுமேஎன்றவருளிச்செய்கிறார். (தனக்கிதி) தனக்கநுமதமாக வேணுமென்று நிர்ப்பந்தமுண்டோ யத்யாக்யம் விக ஶாஸ்த்ரவிஹிதமேயமையாதோ ஸ்ரீபாஷ்யகாரராகிக்குத்தான் நி

ஸா.கா॥ (இப்படிகழிக்கப்புக்காலுமித்யாதிநா) கீதோக்தலோகஸங்க்ரஹஸ்ஸூசித: "ஸக்தா: கர்மண்யவித்வாம்ஸோ யதா குர்வந்தி பாரத। குர்யாத்வித்வாம்ஸ்ததாஸக்தஶ்சிகீர்ஷுர்லோகஸங்க்ரஹம்॥ ந புத்திபேதம் ஜநயேதஜ்ஞாநாம் கர்மஸங்கிநாம்। ஜோஷயேத்ஸர்வகர்மாணி வித்வாந் யுக்தஸ்ஸமாசரந்" இதி தத்வ்யாக்யாநே "க்ருத்ஸ்நவித: கர்மணி ஸக்தா: கர்மண்யவர்ஜநீயஸம்பந்தா: க்ருத்ஸ்நவித்தயா ததாஸக்தோ ஜ்ஞாநயோகேऽப்யதிக்ருதோ கர்மயோகமாத்யிகாரி கர்மயோகமேவ யதா க்ருத்ஸ்நவிதோ பார்ஸ்வஸ்த: ததா க்ருத்ஸ்நவித்தயா கர்மண்யஸக்த: ஜ்ஞாநயோகாதிகாரயோக்யோऽபி ஶிஷ்டலோகாநுக்ரஹார்த்தம் ஶிஷ்டலோகாநாம் க்ருத்ஸ்நவித்தயா விஶிஷ்டம் கர்மயோகமேவ குர்யாத் அக்ருத்ஸ்நவித்தயா ஜ்ஞாநயோகாநாத்ம க்ருத்ஸ்நவித்தயா ஜ்ஞாநயோகாவதாநாஶக்தாநாம் கர்மஸங்கிநாம் ஸ்வாபிமதகர்மாஸ்வாஸநயா கர்மண்யேவ நியதசேதஸாம் கர்மயோகாதிகாரிணாம் கர்மயோகாதந்யதாத்மாவலோகநஸாதநமஸ்தீதி ந புத்திபேதம் ஜநயேத் க்ருத்ஸ்நவித்தயா ஜ்ஞாநயோகஶக்தோऽபி கர்மயோகமேவ ஆத்மாவலோகநே நிரபேக்ஷஸாதநமிதி புத்த்யா யுக்த: கர்மைவாசரந் க்ருத்ஸ்நவித்தயா ஸர்வகர்மாணி ஜோஷயேத் ஸர்வகர்மஸ்வாப்ரீதிம் ஜநயேதித்யர்த்த:" இதி பாஷ்யம். (தனக்கிரண்டுஇத்யாதிநா) கர்மயோகாத் ஜ்ஞாநயோகஸ்ய ஸாதநஶ்ரேஷ்ட்யேऽபி கர்மயோகமேவ ஜ்ஞாநயோகமவலம்ப

ஒ ‖ லோகத்தார்க்கு ஸக்யமாய் அவர்களுக்கு ஹிதமாயிருப்பதொன்றை த்தானநுஷ்டித்துக்காட்டி லோகத்தாரை யதிலே நிலைநிறுத்துகையே லோகஸங்க்ரஹமென்று ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யத்திலே யருளிச்செய்தார். அல்லது ஸந்யாஸிக்கு நிஷித்தமான க்ருஹஸ்தவ்ருத்தாதயாசாரத்தை ஸந்யாஸியநுஷ்டித்துக் காட்டுமது லோகஸங்க்ரஹமாகாது. இதுரூ ஆதிஸம்வநமாமத்தனை. இப்படியே ப்ரபத்த்யதிகாரிக்கு நிஷித்தத்தை யவன்தானே கைங்கர்ய வ்யாஜியாலே யநுஷ்டிக்கையும் ஸ்வாதிகாரவிரோதம் ப்ரபத்திக்கநபேக்ஷிதங்களான ஸாதனங்களை கைங

ஸா.தீ ‖ கேமேதென்னவருளிச்செய்கிறார் (அல்லதுஇதி)(அல்லது) சுவிதானென்றபடி. லோகஸங்க்ரஹார்த்தமாகாவிட்டாலும்விஹிதாநுஷ்டானமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ருசிதி) லோகஸங்க்ரஹமில்லாவிட்டாலும்தனக்கு நிஷித்தமாகையால் நிஷேதாதிக்ரமம் ஆதிஸம்வநமாமென்றபடி. யதா ஸர்வேஷாம் ஸந்யாஸிநாம் க்ருஹஸ்தாசாராநுஷ்டானம் ததா லோகஸங்க்ரஹார்த்தம் ஆதிஸம்வநமாமென்றபடி. ஆனாலும் ப்ரக்ருதத்தில் வ்யாஸாதிகள் ப்ரபத்த்யதிகாரிகளானாலும் அவர்களுக்குஉபாஸநாநுஷ்டானம் மோக்ஷார்த்தமாகி ஸம்பவிக்கே கைங்கர்யார்த்தமாக அவர்களநுஷ்டித்தால்பாதகமில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார். (அப்படியேஇதி) ஆனால் ப்ரபத்த்யவஸ்த்திலும் அநபேக்ஷிதயஜ்ஞாநுஷ்டானத்யாகம் ப்ரஸம்ஸ்யாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ப்ரபத்திக்கிதி) உபாயாந்தர ஸக்தனுக்கு உபாயாந்தரத்யாகவிஸிஷ்ட ப்ரபத்திவிதியிலுக்தொஷம் ப்ரஸக்த

ஸப். கா ‖ ரூஹயோ ஸ்ராவணாநந்தாஜ்ஞ்ஞாம். கர்மயோகாதிகாரிணாம் கர்மயோகாநுஷ்டானே கர்மஸ்வரூபத்யாகத்யேந ஸக்ய லோகஸங்க்ரஹஃகார்யத்ருஷ்டிஃ. நநு ஹக்தியோகாதி வியாயகஸாஸ்த்ராணி ப்ரபந்நாநாம்கைங்கர்யதயா தத்ஸ்வயக்கைவ நப்ரமாணம் ஸஜாதீயம் தேஷாம்ஸ்வாதிகாரி விரோதாபாவதேஷாம் கைங்கர்ய ரூபத்வேபி நயாத். சுந்யதா ஸர்வேஷாம் நிஷித்தானாமநுஷ்டானஸ்யாபி கைங்கர்யத்வப்ரஸங்கஇதி பாதகரேவ யது அநபேக்ஷிதானாம்ப்ரவிரோதானாமேவ கைங்கர்யதயாநுஷ்டேயத்வ ப்ரஸங்கேந ப்ரபந்நாநாம்கைங்கர்ய விதிஸங்காஞ வரிஹரதி. (இப்படியேஇத்யாதிநா) நநு ஸர்வேஷாம் நித்யாதிஃ கர்ம ஜ்ஞாந ஹக்தியோகாதித்யாஜ்யாநாம் தகஸ்வ விஹிவரக்கை ஸ்வஸக்தாயிகா ரக்ஷஹம்ஸ்வ ஸாம உபாஸநாத்ய நநுஷ்டானஸ்வ ஸம்ஸய நதயாம் க்ரியதே, கிந்து ஸர்வத்ர ப்ரபந்நஸ்வவர்ணாஸ்ரமாநுஷ்ட்டானம் ஸக்யாநுஷ்டானாநாம் ஸ்வரக்ஷணார்த்தம் ஸ்வப்ராவாராணா

மூ || ஸர்வாபேக்ஷியாலேயநபேக்ஷிப்பார்க்கு விரோதமில்லை. தந்தாம் ஜாத்யாதிகளுக்கநுரூபங்களுமாய் தந்தாமுக்கு ப்ராப்தங்களுமான ஸத்கர்மங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகமாக விதேயமென்னும் பக்ஷத்திலும் ப்ரவ்ருத்திஶாஸ்த்ரங்களும் தன்வர்ணாஶ்ரமோசிதங்களுக்கநுரூபமாகவடைத்த கைங்கர்யமாத்ரத்தையுமிழந்து ஹிம்ஸாஸத்யாதி ஸாமாந்யதர்மங்களையும் ஜ்ஞாநயஜ்ஞாதிகளையுந்தவிர்ந்து பக்ஷ்யாபக்ஷ்யாதிகளைப்போலே திரியும்படியாம். நிஷேதவாக்யங்களான நிவ்ருத்திஶாஸ்த்ரங்கள் ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபாநுபந்தமல்லாமையாலே ப்ரபத்தியோடு விரோதமில்லாமையால் இங்கு ப்ரவ்ருத்திஶாஸ்த்ரங்களினுடைய த்யாகமே விவக்ஷிதமென்னும் நிர்வாஹமும் சேரும்; நிவ்ருத்தியும் ப்ரவ்ருத்திவிஶேஷமென்னுமிடமும் அதுவும்

ஸா.தீ || மேலும் ஸ்வஸ்வவிஹிதஸ்வஸ்வகர்மத்யாகமாகவும் ப்ரபத்திவிஷயத்தில் ஸர்வாதிகாரவிரோதாதிகளில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார். (தந்தாமிதி) இனி ப்ரவ்ருத்திஶாஸ்த்ரங்களும் ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபமாகையால் அதுவிரோதமாகையால் த்யாகம் விதேயமென்று சொல்லுகிறோம். நிவ்ருத்திஶாஸ்த்ரங்களும் ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபமல்லாமையாலே த்யாகம் விதேயமன்று. ஆகையால் அஹிம்ஸாதி ஸாமாந்யதர்மவிரோதமில்லையே என்ன ஸந்த்யாதித்யாகவாதம் வர்ணாதித்யாக ப்ரஸங்க தூஷணமிருக்கச்செய்தே தூஷணாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (நிஷேதவாக்யாதிநா)

ஸா.ஸ்வா || ஏவ த்யாகோ விதேய இத்யத ஆஹ (தந்தாமித்யாதி) நிஷித்தநிவ்ருத்தீநாம் த்யாகேऽபி ந ஹாநி: ப்ரவ்ருத்தீநாம் த்யாக ஏவ விவக்ஷிதம் தாஸ்ய ஸ்வரூபாநுபந்தித்வாத் விஹிதத்யாகே ஸாக்ஷாத் ப்ரவ்ருத்தீநாம் த்யாகே ஸாயந்தந ஜ்ஞாநநிவ்ருத்திர் ஸ்வரூபஸ்ய "யஸ்ய ஸர்வே ஸமாரம்பா: காமஸங்கல்பவர்ஜிதா: ஜ்ஞாநாக்நிதக்தகர்மாணம் தமாஹு: பண்டிதம் புதா:" இத்யாதி ப்ரஸாதஸமர்த்தகாநாம் நிஷித்தநிவ்ருத்தீநாம் த்யாஜ்யத்வ ஸம்பாத ப்ரவ்ருத்திரூபஸம்பாதநாத் தர்மவிஷயத்வ ப்ரஸங்காச்ச ப்ரவ்ருத்தி ஹிம்ஸாதி த்யாகப்ரஸங்காத் ப்ரவ்ருத்திதோஷாபாதாநாதீநாம் ஸாதநாநாம் ப்ரபத்த்யாஶ்ரயாணாம் ஸர்வேஷாம் ப்ரவ்ருத்திரூபதயா த்யாஜ்யதாபத்திர் ப்ரஸங்கஶ்ச ஸ்வாபாவிகோபஹிதாநாம் விஷயபூதாநாம் ஸாதநாநாம் த்யாகவிரோதோ பவேதித்யாஹ (நிஷேதவாக்யாதிநா) ஶாஸ்த்ரம் யாவஜ்ஜீவம் ஸர்வகர்மத்யாகஸ்ய வாக்யம் தாத்பர்யம் ஸர்வகர்மத்யாகோக்தே: ஶாஸ்த்ரஸம்ஸாரிணாம் ப்ரமாணஸம்ஹாரிணாம் ஏவ யோ

ஊ|| ... மிறே. இவ்விஷயத்தாலேவ்யாவ்ருத்திங்களானவைகளையுந்தவிர்க்கு திரிகைதானே ... வனுக்கு ... வோமென்னில்; ... ஞான ... இப்போதுள்ளாரும் ... ராய்ப்பண்ணி ப்போருகிற ... ங்களும் ... ங்களும் ... யாவ் ... கராய் ... ணிகருமாயிருக்கிறவர்களுக்கு ... யுமில்லை. யாவஜ்ஜீவம் ... விஷயமாகிலன்றே இவ்வி ... முள்ளது, ... த்தில் ... ங்களினு டைய ... மாஞல் விரோதமில்லையே யென்னில்; அப் போது ... மல்லாதவற்றினுடைய ... விஷயிக்க வேண்டா; ... மானவற்றினுடைய ... விஷய மாகில் அப்போதுண்டான ... தவிர்ந்துகொண்டு ... பண்ணப் ... மிக்கும். ஆகையாலுவாஸநத்தில் வரும் ... ங்களாலே ... யாயிருக்கிற ... மாகவொரு ... ங்களையும்பற்ற

ஸா-ரீ|| (...) ... "..." ... கருத்து. ... ர். (இவ்விஷயத்தாலே ஊதி) ... ர்கள் ... த்தாலேயாதல் ... தித்தார்களென்று லோவென்றவருளிச்செய்கிருர் (யாவ ... ணஊதி) ... ... மில்லைஎன்றவ ... (யாவஜ்ஜீவஊதி) ஆனல் ... த்தில் தேவரீருக்குத்தான் ... மென்னவருளிச்செய்கிருர் (ஆகையாலிதி) இப்படி விஷயவ ... பண்ணில் ... சொல்லாமையாலே ... யாதோ? ... த்தாலே ... மென்றில் அப்போதுஉ ... க்குமயிகாரம்

ஸா-கா|| ... (யாவஜ்ஜீவஊதி ...) ... (ஆகையாலித்யாதிநா) ...

௨௦ ‖ வேண்டா வென்கையே த்ராமவிதிவக்ஷத்துக்குவிதம். இந்த த்ராமவிதியானவக்ஷந்தன்னிலும் உபாயாந்தரஸாமர்த்ய[illegible]மில்லாதார்க்கு அதுண்டாகிலும் விளம்ப[illegible]மில்லாதார்க்குமிப்ப[illegible]தியிலதிகாரம். இப்படியானவொரு [illegible]காரணங்களுக்கும் விரோதமில்லை. [illegible]வாயர்களும் இவ்விடத்தில் [illegible] [illegible]

ஸா. நீ ‖ [illegible]ஸம்பியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்த த்ராமெதி) (விதிவக்ஷந்தன்னிலுமிதி) [illegible] விதிவக்ஷத்திற் போலே இந்த [illegible]வக்ஷத்திலுமென்றபடி. இப்படிவிதிவக்ஷத்தில் [illegible] [illegible]த்திலே [illegible]மென்றுசொன்னது கூடுமோ, "[illegible]" என்று [illegible] த்ராமவிதியிலேயே [illegible]மிருக்கையாலே இந்த வக்ஷத்தில் [illegible] [illegible] ஸம்பியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படியானவிதி) [illegible] விரோதி [illegible] [illegible]மென்று கருத்து. [illegible] இப்படி [illegible]சொன்னது கூடுமோ, அதற்கு [illegible]மில்லையே [illegible]க்கிறோமென்றில் [illegible] வாராதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியானவிதி) இப்படி [illegible]மில்லையாகில் [illegible] [illegible] [illegible] விரோதம் [illegible]மென்று கருத்து. இப்படி [illegible] கூடாதென்று சொன்னது கூடுமோ, [illegible]வாயர்கள் [illegible] அன்றோவென்று [illegible]ண்ணினார்களென்று [illegible] விரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]வாயர்களுமிதி) இப்படி [illegible]மில்லையாகில் ஸ்ரீபாஷ்ய காரர் [illegible]யிலே சிலர் [illegible]மென்றும் விண்ணப்பஞ்செய்ய சிலர் [illegible]னென்றும் விண்ணப்பம்பண்ண அதை ஸ்ரீபாஷ்ய

ஸா. கா ‖ [illegible] (இந்த [illegible]) [illegible]பாஷ்ய காரஸன்னிதியா[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]பாஷ்ய காரவொர [illegible] [illegible] பாஷ்யகாராஹி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]பாஷ்யகாரா[illegible] [illegible] (வ[illegible]வாயர்

உ௬॥மமென்றும்இப்படியன்றென்றும்விவாதம்பண்ணினார்களென்று: ப்ர பத்திக்கதிகாரமான ஆகிஞ்சந்யமும் ப்ரபத்தியினுடைய நைரபே க்ஷ்யமும் இச்சரமச்லோகத்தில் எந்தபதங்களிலே விவக்ஷிக்கையுசித மென்று விசதித்தார்களத்தனை. ॥ * ॥ அதிகாரம்பாரஸ்த்ய நைர்வா ச்யம் நிரபேக்ஷதாம் । அநந்யஸாதநவ்ருத்திம்சாத்ரவிதோவிது: ॥ நைரபேக்ஷ்யம்பாரஸ்த்யம் விஹிதஸ்ய ச வீர்யத: । உபாயஸ்யா திகாரம் து சோகநாத்ராவிது: பரே ॥ உபாயோபேயவிசேஷவி யோஜநாமேவசாந்தரேத: । ப்ராபகம்விவாதஸ்யம்ப்ராப்ய ஹாஷ்யகாரேர

ஸா.நீ॥ காபர் நிவாரணம்பண்ணுமலிருந்ததாகஸம்ப் ரதாயம்சேழ்கையா லே த்யாகவிதிபக்ஷமும்ஹாஷ்யகாராபிமதமன்றே, கிம்வதநைரபேக்ஷ்ய விதிபக்ஷத்தில் சரமச்லோகத்தில் அதிகாரவோதக சப்தமில்லாமை யாலே ச்ரோதவ்யசேஷமில்லாதபடி என்று பரிசேஷ்த்த விரோத மும ப்ரஸங்கியாதோவென்ற காரிகைகளாலே உத்தரத்தைஉப பாதிக்கிறர் (அதிகாரமித்யாதிநா) சரமச்லோக: ஸர்வதர்ம த்ர நாவாதவசேஷ கூகிஞ்சந்யரூபாதிகாரபாரஸ்த்யத் உபாயஸ்ய ப்ரஜத்த விஹிதஸ்ய யதாஞநைரபேக்ஷ்யம் அநந்யஸாதந வ்ருத்தி கேவிதாசார்யவிதோவிது:. பரே த 'ஸர்வதர்ம' த்ர நைரபேக்ஷ்யவிதிம் பாரஸ்த்யத் விஹிதஸ்ய உபாயஸ்ய ஸா ஹாத்யஸ்ய 'மாம்' இத்த சோகநாத் அதிகாரம்விது:. அந் யம் லக்ஷணே வாக்யார்த்தவிசேஷவி காத விவக்ஷிதமிதி யோஜநாமேவாந்தரே ண ப்ராபகம்விவாதஸ்யம்ப்ராப்த:. ஹாஷ்யகாரேர ரயமேவ விவாத: அவதாரித:. நது ஸ்வரூபவத்யாக விவாத இத்ய

ஸா.கா॥ கஞ்சித்யாதிநா) (அதிகாரம்பாரஸ்த்யமித்தி)உபாயாந்தர ப்ரஸ்ந்யஸ்வரூபவாகிஞ்சந்யம் ப்ரயவோதே நோக்தத்யர்த்த:. வத்தி ச்லோகஇதிசேஷ: ஏதம்வ்ருத்த்யா : வோதயதீத்யர்த்த:. யதாஹக வாநிதிசேஷ:(நைரபேக்ஷ்யமித்யாதி)நைரபேக்ஷ்யம் ப்ரவோதே நோக்தா ப்ரபஞ்சம் வ்யஜதி விஹிதஸ்யோபாயஸ்யாதிகார ஸம்தஉ பாயாந்தர ஸாஹித்யாஸஹ ஸாத்யபோக நிவ்ருத்தி ப்ரதிபாதகம் சே ஷேத்யத்யர்த்த:. (அந்யதித்யாதி) லக்ஷணேய்கிஞ்சநாதிகாரி ணோ நிரபேக்ஷோபாய விதிரித்யவிரோதஇதி ஹாஷ்யகாரா பிப்ராய இதிஹாவ:. அதஏவ "ஸர்வஸ்வணம் ப்ரயோதநம் கர்நத்வா ஜ்யேவதஸ | யாவதேஹம்ப்ரவர்த்தேத்தாமஹேதாநதசாநாஸ ॥ விஹிதேஷு வ்யவஸ்தாநம் ப்ரவஸாநம் ப்ரபத்யதே | ப்ரத்தியஸ்த த்யாதி விஹித உநுஷ்டாநநேகேநத்யக"இத்யாதிபி: ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த வரதாசார்யாதிபி: ஸவ்யாசர ஸ்வரூபத்யாகஸ்ய நிரஸ்தத்வாத் தஸ

[illegible] ‖ * ‖
ஆனால் "[illegible]" என்றும் "[illegible]" என்றுஞ்சொல்லுகிற [illegible] பென்னென்னில்; இவ்விடத்திற்சொன்ன [illegible]போலே [illegible] றமறியாதொழிகையன்று, மற்றெதென்னில்; [illegible] வில்லாமையாதல் [illegible]

ஸா.டீ ‖ [illegible] இப்படி [illegible] விஶ்வாஸர்கள் [illegible]காரிகளென்கிற [illegible]த்தில் [illegible]ஞ்சொன்னது கூடுமோ, "[illegible]"மென்கிற [illegible]த்தில் [illegible]க்கும் [illegible] விஶ்வாஸர்களுக்கும் [illegible]ஞ்சொல்லுகையாலே [illegible] விஶ்வாஸவான்களுக்கு [illegible]காரம் ஸித்திக்கையாலே [illegible]மும் [illegible]பாதோ, அந்த [illegible]மென்றில் "[illegible]" என்று [illegible] விரோயம் [illegible]பாதோவென்கிற [illegible]த்தாலே ஶங்கிக்கிறார் (ஆனலிதி) [illegible]த்தாலே [illegible]த்தை [illegible]ன்றுகொண்டு [illegible]க்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) ([illegible])

ஸா.கா ‖ [illegible]

ீமு ॥ தலாமத்தனெ. இவற்றில் 'விஜாநதாம்' என்றும் "ஒூவெவஷிவ்யூஷ கயாவா விதிதயா" என்றுஞ்சொன்ன ஜ்ஞாநவிஶேஷமும் உவாஸநாதிகளில் தெளிவாதல் வூவத்திக்குவயுக்தமான ஶாஸ்த்ரார்த்தாதி விஷயத்தில் தெளிவாதலாமித்தனை. அல்லது இதுக்கநபெக்ஷிதமான ஸவ்விஷயஜ்ஞாநமன்று; ஷிவ்யூஷஃவாூவஶாஸ்த்ரார்த்தவிஶேஷ

ஸா-நீ ॥ இப்படியாகில்ஶாஸ்த்ரஸ்ாவம் வூஸம்ஶிக்குமென்றபடி. (வூவத்திதன்னிஷிதி) ஸாக்ஷ்விஶேஷங்களையறியாமையாதலித்யெநந ஸாரொநு தீவூவஜ்ஞாநவிஶேஷஜ்ஞாநாஸாவவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டுவூவத்யிகாரமென்று கருத்து. இங்கு விஜாநதாமென்கிறது ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநவத்தாமென்கிறவசநமாகில்இந்தவூவத்யிகாரம் ஒுவைக்ஷமாக வூஸம்ஶிக்கையாலே வூவதியொக்யாயிகாரவிரோயம் வூஸம்ஶியாதோவென்ன விதர்க்கமருளிச்செய்கிறார் (விஜாநதா மென்றுமது ஐதி) இங்கு விஜாநதாமென்றுமது ஒூவெவஷிவ்யூஷதயா என்று சொன்ன ஜ்ஞாநமும் உவாஸநாதிகளிலே தெளிவாதல் வூவத்திக்குவயுக்த ஶாஸ்த்ரார்த்தவிஶேஷாதிகளில் தெளிவாதலாமத்தனை என்கிற வாமேவூாவீந ஸ்ரீகோஶங்களிலிருக்கையாலும் வூவெர்தூரவாக்யாமதியாலும் ஸமீசீநம். (அல்லது ஐதி) ஸம்ஸாரத்தில் ஸவ்விஷயஜ்ஞாநம் ஒுவைக்ஷமாகையாலே அயிகாரமே ஒூஷமாக வூஸம்ஶிக்குமென்று கருத்து. இங்கு விஜாநதாமென்கிறவிடத்தில் விஷயவிஶேஷம் சொல்லாமையாலே ஸவ்விஷயஜ்ஞாநமே அயிகாரமென்று சொல்லவேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (வஷிவ்யூஷகெதி) வஷிவ்யூஷதயாவா விதிதயா என்றுசொல்லுகையாலே

ஸா-கா ॥ நாரோகிஙநவ்யவஸாநராஜா. (ஆஜ்ஞவிஷிதத்ராதிநா) (வூவத்திதன்னிலும்ஸாக்ஷ்விஶேஷங்களறியாமையாதலாமித்தனைஐதி) ஸவிகாஸாநத்ராஸஸ்வஸ்வூகாரேணவிஶிஷ்டஜ்ஞாநாஸாவொவாஷவெதித்யம். நநுஷெஷ்ய ஶாநத்ராஸவிஷயெ விஶிஷ்டஜ்ஞாநாஸாவெ கயஷநுஷ்டாநெயிகாரஸ்ராதிதிசெஞ. தஸ்ராவி ஸசோதாயஜ்ஞாநவைஷ்க யயவவநாவெ வூவஷநெஸசெ அயிகாரக்வஸம்ஜவாதிதிஸாவ:' நநுவிஜாநதாதித்ஸ்வ வூவ்த்துவயுக்த ஶாஸ்த்ரார்த்த விஷயக விஶதஜ்ஞாந வாக்யோக்தம், கஜ்ஞாநவூதிகொடிஷெ நொக்தஸ்வ தஸ்வ ஸம்கொவகாஸாவாதித்ரு வததெஸ்ாக ஸாரொமெ அவியக்தொக்த ஶேகெ விஜாநதாதிதெத்தஸ் ஷூரொநெஷெ வஷிவ்யூஷகயாவா விதிதயெக்தஸ்ஸாரொநுவிஶேஷநாயெ நவஷிவ்யூஷவாவவிக்ஷித ஶாஸ்த்ரவொவயுக்தஸவ்விஷயக்வ ஜ்ஞாநஞொநாவத்த ஐத்திஷூயஜாஹ. (வஷிவ்யூஷகெத்ராதி) நஞெவம்

௪௨ || ஜ்ஞாநமிறே யிங்கு சொல்லப்படுகிறது. இவ்வுபாயஜ்ஞாநமுண் டானாலும் உபாயாநுஷ்டாநத்தில் ஶக்தியில்லாதபோது அகிஞ்சநனாய் ப்ரபத்திக்கதிகாரியாம். ஶக்தியுண்டேயாகிலும் "ஶரீரஸ்த்தா ஸாகர்யாம் க்ருஷ்ணா யாகாரா வரவர்ணிநீ: | ஸம்நயேத்தி காகுத்ஸ்த்தமாயுத்தவ்ய ஸத்ருஶம் பவேத்" என்கிறபடியே ரக்ஷகன் கைபார்த்துத்தான் கைவாங்கியிருக்கையன்றோ விஹிதமென்னில்; இது ப்ரபந்நனுடைய வ்ருத்த க்ருத்யவிஶேஷத்துக்குதாஹரணமாம். அல்லாதபோது உபாயவியாபகஶாஸ்த்ரங்கள் நிரவகாஶங்களாம். உபாயாநுஷ்டாநத்தில் தனக்கு ஜ்ஞாந

ஸா-ரீ || என்றபடி. அநந்யோபாயத்வ உபாயஜ்ஞாநவிஶேஷமே அதிகாரமென்று கருத்து. ஸ்வரூபோபாயவிஶேஷஜ்ஞாநவதாம் ப்ரபத்த்யதிகாரஞ்சொன்னது கூடுமோ, ஶக்திவிஶேஷஜ்ஞாநம் ஸ்வரூபாதிகாரமாகையாலே அது ப்ரபத்த்யதிகாரமன்றோ என்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபாயேதி) ஸ்வரூபோபாய ஜ்ஞாநமென்று தாத்பர்யமன்று, அவிதஸ் ஆகிஞ்சந்யமதிகாரமாகையாலே இவ்வாகிஞ்சந்ய ஸ்வரூபோபாயஜ்ஞாநவான்களுக்கும் ஸாதாரணமாகையாலாகிஞ்சந்யமே அஸாதாரணாதிகாரமென்றும் ஸ்வரூபோபாயஜ்ஞாநம் அம்ஶப்ரவ்ருத்திஜ்ஞாந ஸஹமாகையாலேயது ஸாதாரணாதிகாரமென்றும் கருத்து. உபாயாநுஷ்டாநத்தில் ஶக்தியில்லாதபோது என்று சொன்னது கூடுமோ, ஶக்தி உண்டாகிலும் ஶக்தியிலிழியக்கூடாதே, இழிந்தால் ஸ்வரூபவிரோதயம் ப்ரஸஜியாதோ, ஆகையாலுபாயாநுஷ்டாநஶக்தனும் ப்ரபத்த்யதிகாரி யன்றோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஶக்தியுண்டேயாகிலுமித்யாதிநா) (உத்தரேதி) ப்ரபத்த்யுத்தரகாலே உபாயாநுஷ்டாநஸாமர்த்த்யமுண்டாகிலும் நியமித்தமாகயிருக்க வேணுமென்று கருத்து. (உபாயேதி) ஶக்திவ்யாபகஶாஸ்த்ரமென்று விஶேஷியாமல் உபாயேதி ஸாமாந்யேந ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநப்ரகாரமும் ஸ்வரூபவிரோதமாக ப்ரஸஜிக்குமென்று கருத்து. இப்படி உபாயாநுஷ்டாநஶக்தனும் ப்ரபத்திக்கதிகாரியென்று சொன்னது கூடுமோ; அப்போது உபாயாநுஷ்டாநஶக்தியுள்ள நாஸ்திகாதிகளுக்கு ப்ரபத்த்யதிகாரம் ப்ரஸஜியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (உபாயாநுஷ்டாநத்திலிதி) அப்

ஸா-கா || ஶரண்யேவாபயஸ்தவஸ்தாநஜ்ஞாநே நிரபேக்ஷரக்ஷக ஸ்வஸ்யாஜ்ஞாநாஸ்வஸ்வஸ்யோபாயாநுஷ்டாநாஶக்தாவபி "அஸம்ஶயா ஸ்த்ராஸ்தத்ஸ்ய ஸத்ருஶம் பவே"தித்யாதியாநுஷ்டாநஸ்யத்ந நிவ்ருத்திரேவோபிதேதி ஶங்காயாம் வர்ஹாதி. (ஶக்தியுண்டே யாகிலுமித்யாதிநா) (நிரவகாஶங்களிதி) ஶாஸ்த்ரநிரவகாஶத்வாஶக்திஸ்த்த லௌகிக வ்யாபார விரோதஸ்யாபாவஶ்ச்ச லக்ஷணம் வாணிஜ ஹண

-ு||முண்டாய்அதில நாஷ்டநமக்தியுண்டானாலும்விஊம்பக்ஷமன்றிக்
கேயிருக்குமாகில் கடுக ஸமந்தரவல்லவு வத்தியேநமக்கு விதையென்றி
நக்குமவனுமிப்வு வத்திக்கயிகாரியாம. இத்தை "ஐஊதிதீஷிதாம
பார" இதி்யாதிகளிலே சொல்லுகிறது. எங்ஙனேயென்னில்; "திதீ
ஷிதாவாரா" என்றது கடுக கநிஷ்டநிவ்ருத்தி பிறக்கவேணுமென்
னும் கூவரையுடையார்க்கென்றபடி. "சூநஸ்ஜிதூதாம" என்றது ஸூ
ரிவவாவு வரிவணிஹவநாஹவத்தைப்பெற்றல்லது யரி

ஸா. நீ||போதுஇந்தவயிகாரா:"ஐஊலரணஜோநா" மென்கிறவவநத்
திலேதோற்றவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(இத்தைஐதி)இது
ஸாமாநூஃ கநிஷ்டநிவ்ருத்திவுாஸநாமதவுவரமாகையால் ஸக்தி
வ வதிஸாயாரணவரமன்றோ விஊம்பாகூதாவொயக ஶவமில்
லையே என்று ஶாகித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேஎன்னில்
தூ்யாதிநா) வு வத்தூயிகாரவு கரணமானபடியினாலே திதீஷிதா
மென்றது கநிஷ்டம் கதூதிஜூதாதிதூஸுகதாயா ஸவவூயிகாரி
ஸாயாரணவைந வூஸுமாய்க்கொண்டு கூவராவரமென்று கருத்து.
இப்படி திதீஷிதாவென்கிற வஊம கூவராவரமாகில் ஐஊநம்தூதி
ஜூதாமென்கிறது வூஸுமாக வு ஸமியாதோவென்னவருளிச்செய்
கிறார் (சூநம்தூதிஜூதாதிதி) சூதனுக்கென்று கருத்து. இப்படி

ஸா. கூ|| உபாயாவெ ஜாநகீரக்ஷணஹரவூஜநகெந ஹமவதிநூஸ
வாகநிக்ஷிவுஸஹவொஜாநகீவகஸூதவூதிதூஸம்ஷெஶாதிதூஷெ
ஹூவஜதிதாதுய. கமெஐதிதீஷிதாதிதூஸூ ஸூஹக்ஷெஹ ெஜ
தூஸூவாகிம்விநூ வபவஸாநஹ. (உபாயாஹாரத்திலிதூ்யாதிநா)
விஊம்பாகூ உபாயாஹா ஜூாநதநூஷாநமக்தி ஸஜாவெவி
தந ஸூாவிஷ வஸயநாஶதூஹவாஜவிஊம்பித ஜொக்ஷஸாயநாஹாவா
ஷாகிம்விநூ ஊபவஊதஜதூஸுஃ. வாரதிதீஷிாநஷொூூஶவ
யொஜொக்ஷூ வரவாக வளநராக்தூஶம்காம்வரிஹாரது வதக
ஸயாநாஸுவம ஹக்ஷெஹெஜதூஸூ வு உமயதி. (எங்ஙனே
என்னிலிதூ்யாதிநா)நநூ ஸூஹக்ஷெஹெஜதூாக்த ஹக்திஶவஸூாமிஷ
நிவ்ருத்திஷவு ாவூூக கடூதாவரவணநமநூவிதம, "ஹகூூ
பரயொவாவி, ஹதூூாஹூஸநநூயெ" தூாதிஷூ ஹக்திஶவஸூஹக்தி
யொமவரவஸிஸெ, கதஸூெஸூவ வுவதூயிகாரவ ஸஜநீய
திதூது வரஹக்திநிஷதள ஜொக்ஷஸெூவ ஸிஸெ உபாயா
காரஸூா நவெகஷிதுவாதநிஷதள தகஸாூவெஸெூவா ஸீ
ஸெஜூ கயிகாரவாநூவஸெதூ "ஹகூாமஹிஜாநாதி, ஹக்தூாஶாஸூ
ஜெதீ" தூதெள ஹக்திஶவஸூ வெஹாரவஶெூவி வுயொமஊஶ

உவிக்கமாட்டாதார்க்கென்றபடி. இவையிரண்டையும்நினைத்து "ஸஹேதுகஸ்ஸர்வா" என்கிறார். இங்கு ஶக்தியென்றது ப்ரயோஜகத்வத்தைச்சொன்னபடி, அல்லது ஶக்தியோகத்தைச்சொன்னபடியன்று. இச் ஶக்தியினுடைய ஸம்பந்தாகிறது கதிக வ்யாப்திகிடையாத போதழியும்

ஸா. ஶ்ரீ|| ஏவநாதிகமாகில்ஸ்வதந்த்ரோபாயமென்றுவாதத்வாஞ்ஜஸ்ய ந்யாயயமபஞ்சஸதாசுக்திலேஇதுவெங்கும் சொல்லவேண்டாவோசுவி தந்த்ரோபாயமெவவிஶ்லேஷயாவா விஷயா என்று ஐகாரணை ஓனாதிசேவ விஜாநதாமென்கிற வசனத்தைச் சொல்லி ஸ்வஸ மஸ்தஸம்பந்தா ஐகதிஶக்தாவிஷ்டாமென்று ஐகதிஶக்தாம வாரதிமெ ப்ரபந்நானுபேதமென்றே சொல்லுகிறது, ஐகந்த்ரேஷ்டாமெ ன்கிற வசனம் சொல்லவில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார். (இவை ஐதி) ஸ்வஸமஸ்தஸம்பந்தாஎன்று தனியோகம் தோற்றுகையாலே ஶக்தி ஷ்டாதித்வாதயம் தோற்றவில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார். இங்கு ஸ்வஸமஸ்தி ஶக்தியோகம் தோற்றவில்லையேஎன்று சொன்னது கூடுமோ ஶக்திவசம் ஶக்தியோகவானமன்றே ஶக்திவாரவஸ்யம் தோ ற்றினாலும் விஶம்பாக்ஷேபவாதாயிகாரம் தோற்றவில்லையே என்றவ ருளிச்செய்கிறார். (ஶக்தியினுடையஐதி) ஸம்பந்தஸ்ய ஶக்தியோகவார க்கத்தில் வ்யதிபாகையாலும ஶக்தியோகவாரகமிங்கு ஐதிவசதேஶ்வ தித்வ காரணவிரோதமாகையாலும் வகாரணஸங்க்ரத ஸம்பந்த ஸமுத்தாலே விஶம்வோக்ஷேவாதமென்று கருத்து. ஆனாலுமிப்படியும்ப டியானவஸ்வாவிஶேஷமென்று சொன்னதுகூடுமோ, இது தானும ஶக்தி யோகமாகையாலே ஐகதியோகமாவஸ்யமாகவு ஸம்பிாதோ, அப்படியாகில் ஶக்தியோகாநயிகாரிகளான வாரணாபவ்ய ஸத்திக ளுக்கு ஆதிஷ்டவ யக்தாயிகாரமில்லையாக வ ஸம்பிாதோவென்னவ

ஸா.கா|| நாக தஸ்யாயிகாரகவஸம்பவாத்ஸ்தத்வ - ஸ்தாஸ்திவவேதவோ ரவஸ்யவோத ஶக்திஶக்திவக்ஷிதஸ்வவ்யஹரணை. (இங்குஶக்திஎன் றதுஐதத்யாதிநா) நநு ஸ்வஸமஸ்தஸம்பந்தாதத்ஸ்தாஸம்பவஶக்திவாரஶக்தி ரேவ ஶக்தியோகவவேத்யிகாரகாமவைதிஸ; வதேஷ்வதேஷ்வத்வ த ஸ்திதிவ்யாவ்ய ஸாவெ தேஹவியோகா வாதக்ஷ ஸ்தவ்யஸ்யாவி ஶேஷா ஶக்திஸம்பந்தத்ஹ. (இப்ஶக்தித்யாதிநா) மநுதாஹ்ருமஸ வஸ்யாயாக்ஷ "வாரஶக்திவாதாக்ஷ வ்யதக்ஷாஹி நியேஶ"ந்தி தக் வாரஶக்திஸாஸ்யஸ்வாதஸ்ய ஸாரந்யாவஸாநவஸ்திதி தத்வமேஷ் வேதத்த வாவவிஶேஷாக ஸ்திதிகாதீ வ்யாவஸ்யாவெ தேஹ வியோகஹேத வ்யதவஸ்யாக வத்திவக்ஷ ஸத்த விஶேஷாக ஸம வக வ்யாவஸ்யாவெ தேஹவியோக ஹேதவே விஶேஷாத்த

ஶம||படியானவவஸ்தாவிஶேஷம். இதுசிலர்க்குக்கட்டளைப்பட்டஶக்தியோ
கமில்லையாகிலும் ஸாத்த்விகதவிஶேஷஶீலமான மஹாவிஶ்வாஸாதத்தாலே
வரும். இவ்வவஸ்தையுடையவனும் ப்ரபத்திக்கதிகாரி. இப்படியாகை
யால் உபாயாந்தரத்திலஶக்தராய் இவ்வுபாயத்தில்ஸாபேக்ஷாயஜ்ஞாநமாத்ர
முடையராயிருப்பார்க்கும் இதிலுமுபாயாந்தரத்திலுந்தெளிவுண்டா
லுமுபாயாந்தரத்திலநுஷ்டாநஶக்தியில்லாதார்க்கும் இவையிரண்டுமு
ண்டானாலும் விளம்பம்பொறாதவாத்யதிஶயமுடையார்க்கும் ப்ரப
த்தியிலேயிழியலாம். இவ்விளம்பாக்ஷனும் தான் நினைத்த காலத்திலே
பலம்பெறுகைக்குபாயாந்தரரஹிதன். இப்ப்ரகாரத்தை நினைத்து

ஸா-நீ||ருளிச்செய்கிறார் (இது இதி) கட்டளைப்பட்டவாய நலேவநவிஹி
தையானஎன்றபடி ஶக்திகரதையானவிவ்வவஸ்தையையுடையவன் ஶக்தி
யோகத்திற்கே அதிகாரியானபடியாலே ப்ரபத்த்யதிகாரிஎன்று சொ
ன்னதுகூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வவஸ்தை இதி) (ப்ரப
த்தி) அநந்யஸாத்யஸாயநஶ்ரீகரணாதந்ய ப்ரபத்தியிலதிகாரி
என்றபடி, உபாயாந்தரரஹிதஸ்வாதிகளென்று கருத்து, ஆனாலும் "இதம்
ஶரணமஜ்ஞாநா" இத்யத்ர அஜ்ஞஶப்தத்திற்கு ப்ரபத்தியில்விஶேஷாதி
ஜ்ஞாநயுமென்றுசொன்னதுகூடுமோ அப்போது ப்ரபத்தியில் ஸா
மாந்யஜ்ஞாநஶூந்யனுக்கும் விஶேஷாதிஜ்ஞாநவதாத்யதிகாரம் ப்ர
ஸம்ஜியாதோவென்ற ப்ரகரணபலவிஶேஷாக்திபூர்வகயாக
பூர்வோக்தார்த்தத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படியாகையாலே
இதி) ஆனாலும் ஶக்தியோகஶக்தனாயிருந்தாலும் விளம்பாக்ஷனாகிலவ
னும் ப்ரபத்த்யதிகாரிஎன்று சொன்னதுகூடுமோ. ஶாஸ்த்ரவிஹி
தஸாதநபர்யந்தம் ஶாஸ்த்ரோபாயாந்தரரஹிதனன்றோ. ப்ரபத்த்யதிகா
ரிஎன்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விளம்பாக்ஷமனுந்தானிதி) இப்படி
வசநாதேமாகிலிவ்வசநோபப்ரஹ்மணஶ்லோகத்திலே ஸஹஸ்ரஶீ
ர்ஷோவென்றுவிளம்பாக்ஷனைச்சொல்லி "ஜகதிஜதிநாதவிஷேஷ"மெ
ன்றுசொல்லுகிறது வ்யர்த்தமாகவ ஸம்ஜியாதோ, இதுதவிர அதிகா
ராந்தரமில்லையே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்ப்ரகாரத்தை இதி)

ஸா-கா||ஸம்ஸாரபயாவியஸ்வரஶக்தவ்யதிரிக்தஸ்வவிஷயஸ்யாதிள
திஶாநாவநாயிகாரஸ்வாநுபவத்திரிதஸ்விப்ராயேணாஹ. (இதுசில
ர்க்கு இத்யாதி) ஸவஷ அஜ்ஞஸவத்ஜ்ஞ ஶக்தாநாம் ப்ரபத்த்யதிகாரித்வ
மிஷ்டநஸ்வாமேவேதி அவித்ராதஃ பரிப்ரஜ்ஞாநாக ஶக்திஹீநா
வா அந்யாம்ஶதிம் விதா இத்யாதிவாசரோபாத்த இத்யாஹ. (இப்
படியாகையாலித்யாதிநா) "ஶதிம்த்வாமஸௌஹரிமிதி ஜிதஸாஹஸ
நோபஸ்ரவ்யாவஷ்ட ஸமாஸமவாநுஶாநகஶிநி"மித்யவித்ரா

ஜ்ஞாநபக்தி மதிர்நாஸ்தி ந நிஷ்டா” என்கிறது. வ்யாஸாதிகள் அதிகாரி விஶேஷர்களாகையாலே [illegible] உபாயாந்தரநிஷ்டரா யிருப்பார்கள். ஆகையாலுபாயாந்தரத்திலிழிந்தார்கள், அல்லது [illegible] ப்ரமாதல் விஶ்வாஸாபாவமாதலுண்டாயிழிந்தார்களன்று. ||*|| ஸம க்ஷஸ்யாதிகஸ்ஸ்ரேஷ்ட [illegible] ஸர்வேஶ்வரஸ்ய [illegible] அஸ்யோபாயஸ்ய [illegible] || [illegible] வ்யாஸாதிஷு நைவைஷா நிஷ்டா

ஸா-டீ|| [illegible] வ்யாஸாதிஷு [illegible] உபாயாந்தரநிஷ்டாநாமென்றபடி, இப்படியாகில்வ்யாஸாதிகள் ஸ்வரூப ப்ரவ்ருத்தியிலே இழியாதே இருப்பானேன் என்றவருளிச்செய்கிறார். (வ்யாஸாதிகளிதி) ஆகையால்ப்ரவ்ருத்தியிலதிகாரமில்லையே என்றபடி, ஶக்தரா யிருந்தாலும் விஶ்வாஸாபாவத்தாலே உபாயாந்தரத்திலே இழிந்தார்களென்றும்சொல்லலாமேயென்னவருளிச்செய்கிறார் .(ஆகையாலேயிதி)விஶேஷ ஶாஸ்த்ரோபாயாதிகாரமில்லாமையாலே என்றபடி லோகத்தில் ப்ரவ்ருத்த்யுபாயத்ஜ்ஞாநமிருக்கச்செய்தேயும் விஶ்வாஸாபாவத்தாலே ப்ரவ்ருத்தியைவிடக்காண்கையாலே வ்யாஸாதிகளுக்கும் ப்ரவ்ருத்திவிஷயத்திற்கு அதுவே நிதாநமாகலாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (அஸ்யேதி) யதா“ ஸர்வஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்ய உபாயாந்தரநிஷ்டே” என்கிறவசநம் விரோதியாதோ, ஸர்வஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்ய விஶ்வாஸாபாவ உபாயாந்தர ப்ரவ்ருத்திஹேதுஜ்ஞாநாதி வசநா யத்தம் தோற்றுகையாலே வ்யாஸாதிகளுக்கும் விஶ்வாஸாபாவத்தாலே உபாயாந்தர ப்ரவ்ருத்தியென்றுசொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய் கிறார். (அஸ்யேதி) அதிகஸ்ரேஷ்ட உபாயஶ்ரேஷ்ட ஸ்வஸ்ய [illegible] ஸர்வேஶ்வரஸ்ய [illegible] ஸர்வஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்ய விஶ்வாஸாபாவம் காரணம், இதனை

ஸா-கா|| [illegible] ஜ்ஞாநபக்தி [illegible] காரணம் ஸ்வாஸ்ரீஷ ஸாயநாஜ்ஜ்ஞாநபக்திநாதி [illegible]. ஏவம்வ்யாஸாதி யோஜ்ஞாநவிஶ்வாஸாபாவாதிநா ஶக்தியோகநிஷ்டா, கிஞ்ச ப்ரவ த்யநதிகாரிணோ [illegible] ஶக்திநிஷ்டா [illegible]. (வ்யாஸாதிகளிதி[illegible]) “ஸர்வஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்ய [illegible] உபாயாந்தரநிஷ்டே | இதி விஶ்வாஸா பாவஸ்ய” ஶக்த்யதிகாரவாவஹேச, [illegible] விஶ்வாஸ [illegible] நாம் ஶக்தஸ்ய ஶக்தாநாம் [illegible] ஶக்தியோக [illegible] நாம் ஸம்ஸ்க்ருதநாஜ்ஜ்ஞாந ப்ரவ்ருத்தி [illegible] ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸாபாவ க்ருதஶக்திவிஷயக ப்ரவ்ருத்தி [illegible], [illegible], வ்யாஸாதி ஷ்வேவ [illegible] (அஸ்யேதி) [illegible]

ததி||ஶயவாதிஷு||*||இப்படியுபாஸநப்ரபதநங்களுக் கதிகாரம்வ்ய வஸ்திதமாகையால்இரண்டுஶாஸ்த்ரமும்ஸப்ரயோஜநம். இரண்டதிகாரி களுக்கும் ஸ்வரூபத்தில் ப்ரபத்திஶேஷமேயுள்ளது. ப்ரபந்நனுக்கு

ஸா-ரீ||லே பவநத்தில் நமஸ்ஶப்தம்சுஶக்தபரமென்று கருத்து. சுஶக்தந பவாந்த்ரம் பண்ணிணுகில் விஶ்வாஸராஹித்யமங்குகாரணமென்றபடி. தத்ர விஶ்வாஸராஹித்ய ஸதீத்திஶேஷஃ. ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநம் கரந்த்ய உபாயாந்தரநிஷ்டாவி யாஜ்யதே, தஸேஷாம் ஸம்ஶயவாதிஷு வ்யாஸாதிஷு நஷ்டா நீதிஃ, விஶ்வாஸராஹித்யாத் பவாந்தரஜதி நீதிஃ ந்யாயஃ நயாஜ்யதே. கூடஃ ஸம்ஶயவாதிதயா விஶ்வாஸராஹித்ய ஹாவாதிதிஹாவஃ |. இப்படி த்ரைவிதவிபக்ஷத்தில் தூஷணம் ஸ க்தாநாம் ஸத்யா ஹுதிவ ப்ரத்யதிகாரிவ்யவஸ்தைபண்ணி யாஷ்த பக்ஷத்திலும் ஶாஸ்த்ரநைரர்த்த்யம் ப்ரஸங்கியாதோவென்கிறஶங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படிதி) ப்ரபஹவி ஷயத்தில் வணார்ஹ யோக்யாமல்லாமையாலே ஶாஸ்த்ரவையர்த்த்யம் ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இரண்டிதி) த்ரைவிதயி ல்லாமையாலே ஶக்தாதிகாரிக்கு ஸம்ஶயவாதியும் ஜநாதிகாரிக்கு நைஶ்சயவாதியுமென்றபடி. இப்படி ப்ரபந்நனுக்கு ஸ்வரூபாநு ஷ்டாநமுண்டாகில் உபாயாநுஷ்டாநம் ஸத்யா ஸ்வஹாஸ்ந்யாயம்வி ரோதியாதோ, நித்யநைமித்திகசுஶ்ரூஷாபயலாபவியன்றிக்கேநை ஜயாபலாத்யா கநுஷ்டேயமாகையால் விரோதமில்லையென்றிலப்போ து காம்யகர்மமும் ப்ரஸங்கியாதோ காம்யாகரணத்தில் ப்ரத்யவாயமி ல்லாமையாலே தத்ரணம் ஸம்பவமில்லையென்றிலப்போது ஹஸ்வநாம தஸ்யத்ராத்யாஷ்டகாம்யாகரணமும் ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செ ய்கிறார், (ப்ரபந்நனுக்கிதி) ஸ்வஶாஸ்த்ரகாம்யம் ஸ்வரூபவிரோதமா

ஸா-ஸா|ரா இதி த்ரேதி) தத் உபாயாநுஷ்டாநக்லேஷவிஶ்வாஸராஹித்யாத் ப்ரபத்தாவப்ரதிகாரிணாம்ஸ்ய ஸம்பவயோபாயாந்தராவகா ரகணாம்ஸாகீதநாதிகநவ யாஜ்யதஜத்யூஃ. நமஸ்யஶக்திர்ள ஷத்யாதித்ராநைஶ்சயாந்யாஸத்ராஸிஷ்டாத்ரவஷ்கேதாப்ர ஶஸ்நவ ரநைவ ஶக்தியோமே விஶ்வாஸராஹித்யாதிகாரிவ்யாவநாவபோவஹா வாஸ ஸவநதயா விஶ்வாஸாதிகாரவஸ்ம் வ்யாஸாதிஷு ஶாஸ்த்ரவை ஸிந்த்யாயவ நமந்நிஷதிதிஹாவஃ. ஸவஶ்ரேஹ்க்தப்ரபத்தௌ ஶக்தாஶக்தா திகாரவேந ஸஸ்த்ராவிஶாஸ்த்ராவ்யாணாம் ஸம்பதிதிமஶயநு ப்ரபந்நாநுஷ்டேயஷ நித்யநைமித்திகேஷு ஸ்வபவநாமவாதநை ஜயாத்தகம்ர்... ...ப்ரம். (இப்படி உ பாஸம்நித்ரா...) ...வ்ய... ஸ்வரூப... ...த்ர்...

ஶ்ரு॥ க்தோபின ஸமர்த்தத்தைப்பற்ற வேறொன்றை யநுஷ்டிக்கில் பஹூபாஸ்ய வைகல்ப்ய ந்யாயத்தாலே விரோதமுண்டானாலும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகவாதல் ஸமபிஹாரவத் ஸர்வஜ்யாதி வ்யாபாரத்தைப்பற்றவாதல் வேறொன்றை யநுஷ்டித்தால் விரோதமில்லை. * *

இப்படி ஸமுச்சயங்கூடாதொழிந்தாலும் உபாஸகபாஹுல்யம் பண்ணுகை வஸிஷ்டஜ்யுக்குப் பொருளானாலோ வென்னில் ப்ரஶ்நனுக்குத்தரவாக்யங்களான வாக்யங்களில் உபாஸகபாஹுல்யம் விதிக்கிறவிடமுசிதம். இங்குத்தரவாக்யமன்றிக்கே உபாயவிதாயகமாயிருக்கிற விவ்வாக்யத்திற்சொல்லுகையாலெ இப்பா

ஸா-டீ॥ கையாலதுப்ரஸம்பந்தியாத, ஸமவஹாரவதஸர்வஜ்யஸ்யாங்கம்ஸ்வ ரூபாநுஷ்டானமாகையாலே தோஷமில்லைஎன்று கருத்து. ஆனாலும் ஸமுச்சயங்கூடாவிட்டாலும் யதேஷ்டோபாஸகபாஹுல்யம் வஸிஷ்டஜ்யென்கிறத்திற்குபொருளாகலாகாதோ, ஸவிஶேஷணாநுவிஷ்டஜ்யென்றுபாஹுல்யம்தோற்றவில்லையேயென்னில் உபாயதாவஸிஷ்டஜ்யாதிகளிலேபாஹுல்யமதுபோலேஇங்கும்பாஹுல்யவாசகம்கூடலாமென்கிறவபிப்ராயத்தாலேஶங்கிக்கிறார். (இப்படிஉக்தி) உபாயதாவஸிஷ்டஜ்யாதிவிஶேஷ்யகயநவிவக்ஷிதமருளிச் செய்கிறார். (ப்ரவணனுக்கிதி) உத்தரவாக்யங்களிலேஉபாஸகபாஹுல்யை

ஸா-கா॥ விஷயம், யதாவிதேஷ்வுபாஸகபாஹுல்யமேவிதேயமேவ ஸ்ருதிஶ்ரோத்ரே "ஸவிபுபாஸநா"இத்யாஸ்ய "உபாஸகஹ்ருதய ஹஜுபெத்தநஸாஸ"இத்யோத்தரவாக்யேஷூபாஸ கபாஹுல்யமேவ தாவி விதீயதஇதி கிஶ்ச்யதே. உத ஸவிஶே ஷாம் பஹூநாம் உபாஸகபாஹுல்யமே ஸந்த்யாஸாம்ஸதயா விதீயத இத்யுக்தஇதி விகல்ப ப்ரகல்ப்ய ஶ்லோகே விவ க்ஷாநுவக்த் ப்ரஶ்ஶ்ய இதிபெவி கிஞ்சநோபாஸேஷூபாஸக பாஹுல்யமேவ தயா விதீயதே. உத உபாஸேஷ்விதி விகல்ப ப்ரயதேகவ ஸக்ருத் கிதேஷகஸ்ம இதிபெஶக்யாநுஷ்டாநேஷூ பாஸகபாஹுல்யஸ்யாவ்யக்தோஷ ஸ்வகாக அநுஷ்டேயதேந ஷூபாஸக பாஹுல்யஸ்யாம்ஸக விஶேஷஸ்யாவஶ்ய வக்தவ்யகாக த்வவிநதேக உபாயாந்தரஸ்வரூபாஜக த்வஸ்யஸந்யாஸஸமி தகாக தேகம்கயாந்தரேவாக்யதாவிதி நிரபேக்ஷ்யாவிஶேஷ கதநாயிகாரகாவ[illegible]ஸ்வாத்விரோதம் நிஷ்ப்ரயோஜநாம்ஸாம்ஶிஹாவஶ்ய வதேஶவைஶேஷிகஸ்வாஹ. (இப்படி ஸமுச்சயாதிநா) ஸவஸ் ஸவிஶேஷ்ய ஸமுச்சயாம் ஸகலே பாஹுல்யாம் ஸகலேவ தேகம் கயவிஶ்ரீ நிஷ்பெக்ஷம்ப்ர வத்தராவயாநாம் ஸகலப்ர யாத்வஸவஶ்ய

ஈம்|| ஸித்தஸாத்யஸாதநபாவமாகஸ்ருஷ்டவைப்யக்திக்கஜமானஸந்தோஷ யமென்று ஶங்கிக்கையால் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான கேவலகைங்கர்யமு த்தரவாக்யமென்கிற உதம் ஸித்தியாது. இவ்வுபாயத்துக்குச் சொல்லுகி ற ஸர்வதர்மத்யாகாபேக்ஷை முங்கிடையாது, இவ்வுபாயம் ஆகிஞ் சந்யாதிகாரமன்றிக்கே யொழியும். எங்ஙனேயென்னில்: உபாயமல்லாத வற்றில் உபாயபுத்தித்யாகம்பண்ணி யநுஷ்டிக்கையாவது பழைய உபாஸநாதிகளிலில்லையாம். இங்கு உபாயபுத்தித்யாகம் பொருளாக ச்சொல்லுகிற பக்ஷத்தில் த்யாகவிதிக்கு ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநவிதிக்கு மதிகா ரிபேதத்தாலே விரோதம் பரிஹரித்த விடமுமநபேக்ஷிதவசநம்; இங்கு ஸர்வத்யாகஞ்சொல்லும்போதிறே இவ்விரோதப்ரஸங்கமுள் ளது. இப்படி புத்திவிஶேஷ த்யாகபக்ஷத்தில் அநுஷ்டாநஶக்திகளை ப்ரவ்ருத்திக்கமமாகவிசையும் பக்ஷத்தில் உபாஸநப்ரவ்ருத்திகளுக்கு ஸம்ப்ரதிபத்திவைஶத்தில் மாறுபட்டமே யுள்ளது. ஸம்ஸாரத்தில் யதாஶக்தியநுஷ்டானமமையுமென்கிற விஶேஷம்: "ஶக ஸம்ப்ரதாயஸம்ஹாரே கார்யம் ஸ்வப்ரவ்ருத்தி" என்றுசொல்லப்பட் டதிறே. ||*|| ஸர்வதர்மத்யாகாத் கேவலஸ்வவ்யாபாராத்|

ஸா-ரீ|| விடுஎன்றால் ஸர்வதர்மாநுஷ்டாநம்விக்கும், யத்நங்களிலே உபாயபுத்தியை விட்டு ப்ரவ்ருத்தியை அநுஷ்டிக்கக்கடவாயென்றால் யத்நாணாம் ஸ்வரூபம் ஸித்தமென்று கருத்து. உபாயபுத்தித்யாகவிஶி ஷ்டாநுஷ்டாநம் ப்ரவ்ருத்திமானால் ஸாதகமில்லையே என்றவ ருளிச்செய்கிறார். (இவ்வுபாயத்துக்கிதி) "ப்ரபத்தே: ஸ்வவிதிவ்யா பாராபேக்ஷாநவிதிக்ஷத்ரஸ்த்ரதாபேக்ஷ்யமுமென்றபடி. அந்த வசநமுத்தரவாக்யநிரபேக்ஷ்யமானாலோவென்றவருளி ச்செய்கிறார், (இவ்வுபாயமிதி) உபாயபுத்தித்யாகஸாதகா ஸாத்யாதியத்நமானாலும் உபாயாங்க ஸ்ராஹித்ய ஸமானாகிஞ் சந்யாதிகாரவிரோதமில்லையே என்று ஶங்கிக்கிறார். (எங்ஙனேயென்னி லிதி) உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (உபாயமிதி)(பழையேதி) பக்ஷாந்தர த்யாகவிதிபக்ஷத்தில் ஸமர்த்தனுக்கே த்யாகத்தை விதிக்கவேண்டுகை யால் ஆகிஞ்சந்யாதிகாரஸம்பம்போலே இந்தபக்ஷத்திலும் உபாயபு

ஸா-கா|| காரத்வஜஶூப்யாநதோஷாவித்யாஹ.(ஸர்வதர்மேதி நா) நவேஷ்வ "ஸம்ஸாரஸத்ரகாஸ்வாமிவஸத்யாஸ்வாஸிகோ க்ஷ்: | க்ருதார்த்தவிச ஸத்ராணி ஸம்ஸம் தக்ஷா ஸ்வராக்ஷ || கதம் ப்ராதீதி ஜேவாஸ்மத்ர நிஷ்ர்த்தஜஸ்த்ரதத்ர"தி த்ருஷ்டஸாக்ஷிகத்யாகயாஷ்ட நிதயநேதிகாரா த்யாகஸ்ஸ்வாபிபுஷ்டு ப்ரத காககாஷியஶ்ரபஷ நிஷ்டாதிக்ருதே ஸத்யாதக்ருதேஷ ஸரஸ்வதாவெஸ தஷம்ஸ்வாபொ

[illegible] ஸாங்கதிக ப்ராமாண்யஸ்யோபஸம்ஹாரஸ்ய ப்ராமாண்யம் | [illegible] | [illegible] ||*|| ஆகையால் இங்கு ஸவிஷயங்களினுடைய ஸ்வரூபவை [illegible] ப்ராமாண்யத்தை கண்டமாக விகிக்கிறதென்றும் அவை யதமாம்படி இங்கு வ்யாவிஷ்ட த்வாவர்தும் விகிக்கிற தென்றுஞ்சொல்லுகிற வசனங்கள் ஸ்ரீஜ்ஞானவாகாதி வாக்யங்களுக்கும் வ்யவஸ்திக்கு நிரபேக்ஷஞ்சொல்லுகிற வாக்யங்களுக்கும் விவக்ஷாவாத ஸம்ப்ரதாயங்களுக்கும் வ்யவஹாரமாய்ப்போந்த விஶிஷ்டர்களுடைய வாவாரந்துக்கும் விரோதங்களாம். இப்படி யுக்த தோஷங்களாலே விஷயங்களினுடைய ஸ்வரூபவைத்ராமமும் வ்யவஸ்திக்கவும் மன்று, உக்தநிரபேக்ஷத்தாலே அந்த விஷயங்களினுடைய ஸ்வரூப வமுமிதுக்கவுமன்று. ஆகையாலிங்குமற்றொரு விஷயங்களாலு மிவ்வ வஸ்திக்கவேக்ஷயில்லையென்கையிலே இதாமவிகிக்குத்தாத்பர்யம். இப்படி வ்யதிஷேயிக்கைக்கு ப்ரஸாதம் வேணும். இங்கு என்னய

ஸார-ஸ்ரீ||வாவித்ராமவிஶிஷ்டாவாஸனாத்ராமகஸ்வாவாமிக்கையாலேஉ வாஸநிஷேயாலகினு நாயிகாரஹஜமென்றபடி கினுவஸ்து தஉவா யங்களிலேஉவாயஸ்வவாவித்ராமஷாத்ரம் மாகவிபெயமோ,உவாயஸ்வ வாவித்ராமவிஶிஷ்ட ஸக்தியோதாத்ராமஸ்வா விமெயமோஎன்று விக ல்பித்து ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஸ்வவநவிரோயமருளிச்செய்கிறார். (இங்கு உதி)(இங்கு)வ்யவஸ்திவிபாயகவாக்யத்திலேஎன்றபடி.கநபேக்ஷ தவவநத்தை உவாதிக்கிறார்.(இங்குஉதி) வ வஸ்து த்ராமாயிகா ரீ, உதாரநு கநஷ்டாநாயிகாரீ என்கிறதுகூடாதென்றுகருத்து. த்வி தீயவக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார். (இப்படிஉதி) ஸக்தியோநிஷ்டனுக்கு

ஸா-கா||ராகதுவ்யநவவஸ்திதவிவ யவஸ்வாவிரோயதவ்யாஹ (ஸாங்கதிகத்ராதி)நிரபேக்ஷவிவிக்நாநிஷேயாவா யொ நித்யநிஷித்தகாத்ய நவேக்ஷிதயா ஸவிஷயிகாரஸ்வரூவவஹ நத்ராஸவ்ஹாவஸ்து ஸித்யேதி உவஷ்டயதி. (ப்ரஸக்தாமதேவத்ராதி நா) நந நிரபேக்ஷவியிஸ்வவ்வ ஸக்தவிஷயநிரபேக்ஷ மோயநாநவவத்தே: ஷேஷாம் யஜ்ஞாநாம் வ்யவஸ்தாநாம் நிர பேக்ஷ்யம் விவயதஉத்ராமஸ்காரநவ்ய வலிஹதி. (இப்படிவ்யதி ஷேயிக்கைக்குஉத்ராதிநா)“ தமேதம்வேதாநவவநேநப்ராஹ்மணாவி விதிஷந்தியஜ்ஞேந தாநேந தவஸா நாஶகேந” வணஹாஸ்த்ரவாவயதா

த||ர்மங்கள் ப்ரஸக்தங்களாய் ப்ரதிஷேதிக்கப்படுகிறனவென்னில்; வே தாந்தவாக்யங்களான விதிவாக்யங்களில் ஒருவிதிவாக்யங்களிலேயாகில் ஸம்ப ந்தங்களாய்த்தோற்றின வர்ணாஶ்ரமாதிகளும் ஜாதிவிஶேஷாதிகளும் வி த்யாஸ்தானத்திலும் வருமாப்போலே ந்யாஸவிதிவாக்யத்திலும் இவை த்யாஜ்ய ந்யாயத்தையாலே ஸம்பந்தங்களாய் வரப்புக இப்படி ஸாமாந்ய ப்ரஸாமா ந்யமுடைய ஸவிஶேஷங்களாலும் இதுக்கபேக்ஷையில்லை யென்கை யிவ்

ஸா-நீ||ஸம்ஹிதயா ஶக்தியும் ஸம்ஹிதயா ப்ரவ்ருத்தியுமநபேக்ஷயமானாப்போலே ப்ரபன்னனுக்கும் ஸம்ஹிதயா ப்ரவ்ருத்தியும் ஸம்ஹிதயா ஶக்தியுமநபேக்ஷ மாகையாலிருவருக்கும் அநுஷ்டானவைஷம்யமில்லை என்றபடி, ஶக்த்யாஸம் யாம்போது ப்ரபன்னானுஷ்டானமும் ஸமமாம் பொதுயாகயாவிஹிதாநு ஷ்டானமும் வைஷம்யமில்லையோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸம்ஹா வத்திதி) ப்ரவ்ருத்தி காமனீயாகையாலே ஸாமர்த்ய்யபேக்ஷிதை என்று கருத்து ஆனால் த்யாகவீயிக்கு ஸாங்கதயாதுக்யஸாம ஸ்வவிபர்யத்தில் தாத்பர்யமானாலோ வென்றவேதம் ஶங்கையை உப ஸம்ஹரியாநின்றுகொண்டு உத்தரத்தை காரிகைகளாலே உபஸம் ஹரிக்கிறார். (அதஇதி) அதஃ உக்தாத்ய ஸ்வஶேஷத்யாகோக்த கைங்கர்யஸ்யாவதாரஸ்யாஶ நிஷித்தஸ்யாத் உபாயஸ்வபாவத்ய ஹவிஷ தத்யாக்யஸ்வஶேஷத்வாம்ஶ தாஸவேஷ த்வாகிஞ்சந்யவிரோதி ப்ரஶமனஸ்ததிஹாவ:| ஸாக்ஷிக த்யாமயாகத்யஸாம்ஸவிஷ ஷணோஹ (ஸாக்ஷிகேதி) நநுநகாகாதிவ்யக்தாஷவிஸ்வரணம் தத்ய ப்ரஸ்வஶேவாம்ஶவேகஸ்ய ந ஹேயவேகம்ப்யதிபஸ்தா திர்த்ராஹ (ஸக்ருதிதி) யதாஹாதீவ்யஸா யதாஹாநிரவேக்ஷண ஸக்ருத் ப்ரபதநேந தக்ஷணே நத்ர காலாந்தர ஸஹிதம் ப்ர வேத ப்ரபன்னாஃ காக்வீஷணாதயஃ ஸம்ப்ராவாபிதி ஶாஸ்த்ரா | ஜனவணேஷ வியிவக்ஷஸ்ய ஹவஸ்வபேக்ஷ கயானிவ்ருஹத்தாஹ (ப்ரஸக்தேதி) ஸம்ஹ்ரவ்யாயகஶேவத ப்ரஹ்மஸ்வஸம்ஹிதஜஸஃ | உபா

ஸா-கா||ப்ராவேஷணவாஃப்ராதுர்விஷாராராஸ்யதேவம்யாநாந்ய ஸ்தோஷகாரகஜதிஸஹகாரிகேஷு நவஸந்தோஹாத்ராதிதா தத்ராயமா மேயவ தஜஸ்யநாதித்யாதிஸிம் நித்யநேதிதகாநாம் விஷ்யாம்ஶகாவ ஶாஸ் உஹராக்ஷ்யாதிவிஷ்யாவஸ் ந்யாஸவிஷ்யாயாகவி விஷ்யாகாவிஶே ஷாஸ் தம்ஹவ்யாத்ள தவேனவேக்ஷ்யம்வியீய தஜத்யயா. வா வதேஹ [illegible] ப்ரவேனே [illegible] த்ராஹ (இங்கென்றேதி) "[illegible] ஸாத்யாதோ வாவீத தஜமஹயாவளநித்ய [illegible] ஸாத்ய யாம் ஶாயத்யாஸிம்தி தா [illegible] விக்ஷிபதி, ஸாத்யாதீனோ

ஜ்ஞாதிவிடத்துக்கு விதம். இத்தர்மங்களுக்கு "ஸஹகாரித்வேந ச" என்ற ஸூத்ரத்திற்சொன்ன வித்யா ஸஹகாரித்வ மபேக்ஷிதமல்லாதிருந்தாலும் "விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்ற ஸூத்ராந்தரத்திற்சொன்ன விநியோகாந்தரத்துக்கு ப்ரபந்நன்பக்கல் ப்ரஸரமில்லை, ஆகையால் இத்தர்மங்களினுடைய அநுஷ்டானமும் தர்மங்களை த்யஜிக்கையும் ப்ரபத்திக்கங்க மல்லாமையால் ஸ்வரூபங்களில் நைராஶ்யமயிகாரத்திலே சேருகும், ஶக்யமான நித்யநைமித்திகங்களுடைய அநுஷ்டானம் ஆஜ்ஞாநுபாலனமான கைங்கர்யமாத்ரமாம். ॥ * ॥ ஸக்ஷ்ம த்ரைவாம்ஶம் ஶ்ருதீதாவரணம் வநீ । அநந்தாஜ்ஞயா ப்ராப்தம் நயஸக்ஷ்ம நிவர்தநம் ॥ * ॥ இப்படியாகில் இவனுக்கு நித்யநைமித்திகங்களி

ஸா-டீ॥ ப்ரஸங்காத் ஸூத்ரவிரோதாஶங்காம் பரிஹரதி — ஸஹகாரித்வ ஸ்ப்ருஷ்டி ... ப்ரஸ்ருத: ப்ராப்த ஸாத்யவிஷயத்திலும் ஆகாரஸம்பந்தாயவிரோ யாதிப்ரஸங்கத்தை ஸங்க்ரஹியாநின்றுகொண்டு பக்ஷத்வயப்ரஸங்கத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) ஸ்வதந்த்ரஸாத்யவிஷயத்திலாஜ்ஞாநுபாலந ஶாஸ்த்ரவிரோதமும் பரஸாத்யவிஷயத்தில் நைரபேக்ஷ்யஶாஸ்த்ரவிரோதமும் உபயபக்ஷத்திலும் ஸம்ப்ரதாயஶிஷ்டாசாரவிரோதமுமுண்டாயிக்கிறது உக்தப்ரஸங்கங்களாலே ஸித்தமான தர்மஸ்வரூபத்யாகாநுஷ்டானயோரங்கபாவத்தை உபஸம்

ஸா-கா॥ ஸ்வாமிநித்யநைமித்திகஸத்வங்கர்மஸு । விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மா பி। நீதிஶ்சேதிகாராம் நஸாவிநஸமவயே" இத்யாதிஸூத்ரப்ராப்த ஸஹகாரித்வம், ததந்யத்ரைவாதிப்ராப்ய "ஸர்வஸாதநரஹிதாநாம் ப்ரபத்தாரம் ஶ்ருதிஷ்வபி । ஸ்வதந்த்ரதிஷ்டாஸக்த்யா ஶேஷாஸஹாயோ நிகாம:" இத்யுக்தரீத்யா தர்மாநுஷ்டாநத்யாகயோரங்கபாவ ப்ரபத்த்யங்கஸஹபாவாத் ஸ்வரூபத்யாகயோரபிகாரமஸ்திஶக்த்யம் ஸஹகாரித்வேநாஹ. (இத்தர்மங்களுக்குஇத்யாதிநா) நைராபேக்ஷ்ய விஷயே ப்ராநஸ்பர்ஶஸங்க்ல்ப ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஶாஸ்த்ர ஸ்வாநாஸ்ரூநாம் விஹிதாநாமநுஷ்டாநே கைங்கர்யநிஷ்டாஶ்ரய ஸ்வரூபம் ஸ்தித தேஷாம் ஶாஸ்த்ராநுவர்திதத்வமாஹ. (ஸங்க்லப்தமித்யாதி) (ஆஜ்ஞயேதி) விஹிதத்வாதித்யர்த:. நசைவம் ப்ரபத்தஸ்ய தர்மநிரபேக்ஷஸ்ய ப்ரபத்தேரேவ ஸ்ரீவராஹசரமஶ்லோகாதிஷு ஸாமவேதோபஹாஸ்திவத்யாயாஸ ஸாத்யஸமவஷாவாஸ நிர்வாணஸாமவதாராயணாதீநாம் நித்யநைமித்திகபரிஹாரதாநாநுஷ்டாநஸ்யாப்ரயோஜகத்வாதித்யத்ர ஸம்ப்ரதிபந்நாநாம் ப்ரயோஜகாநாம் ப்ரபந்நாநாம் அபுநர்பவம் ப்ரபந்நாவிதம் ப்ரயோஜகமாஹ. (இப்படியாகிலிவனுக்குஇத்யாதிநா) (ஶாஸ்த்ரவிஶமாகை

ஸா. நீ॥ ஹரிக்கிருர். (இப்படிஇதி) யத்ராஇப்படிஸம்பன்னென்றுசொன்னதுகூடுமோ, விதிவக்ஷத்தில் த்ராமம் ஸ்வாயத்தயாவஸ்து: விஷய தயா வக்தவ்யமாகையாலே விஷயாஞாநாஜ்ஞாநவ ஸ்வரூபவ த்ராம ஸாக்ஷித்ராமயோரந்தரம் விஷயமென்று சொல்லவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிருர். (இப்படிஇதி) அப்போது விதிவக்ஷத்தில் த்ராமவிதிக்கு எந்தவஸ்துத்தில் தாத்வர்யமென்கையிலருளிச்செய்கிருர். (ஆகையாலிதி) இப்படி உதாரமாவெக்ஷாவு திஷேயத்தில் தாத்வர்யஞ்சொன்னதுகூடுமோ, சுவ ஸக்துவ திஷேயமும் வு ஸம்ஶி யாதோ, ஆகையால் வு வத்திக்கு மேநபெக்ஷ்யவிதிகூடாதாகையால் ஸாக்ஷித்ராமவிஸ்வாஸ்யமென ஸாமாந்யத்ராமவிஶிஷ்டயத்ஸ்வரூபவும் மக்ஷ நந்ரமத்ராம்ஶீகாயமன்றேவென்கிறவபிப்ராயத்தாலே ஸம் கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிருர். (இப்படித்ராதியால்) (ஒருவிமெதெர களிலிதி) வக்ஷாதிவிஷெராவகொஸம்விதாவ காணங்களில்ஸ்ரமா ன மதிவிதேநம்விஷஞாநத்திலும்வாசுவிஷாவ கர்ணத்தில் "யஜேந தாமென" த்ராதி ஸ்ரத்ராமதயா ஸ்த்வண்யாஸ யஜ்ஞங்களும் விந்தாஸ்வாதிகர்மாதி ரபவாயஸாயத்ரபவ மிமாவ ஶர்ணத் தாலே ஸ்வவிதிவிஷெகளிலும் வருமாப்போலே என்றுகருத்து. இப் படியாகில் வு வஞனுக்கு வணயஸ யஜ்ஞவரி த்ராமம் வுஸம்ஶியா தோ, விஷயாஸஹகாரிவெந க்ஷநஷநாவெமெக்ஷயில்லையே; மெகம் கயரூபவெணாநஷேயமென்கைக்குவு ாவகமில்லையே "விஹித கவாஸ்ரமஸ்யாவி" என்கிற ந்யாயத்தாலே வு வஞனுக்கும நஷேய மென்று சொல்லில் அந்த ஸந்தம் ஹநிவிஷயமாகையாலே வு வஞ னுக்கது வுாவமென்றே என்றவருளிச்செய்கிருர். (இஜ்ஞங்களுக் கிதி) (விநியோமாம்தரேதி) யாவஜ்ஜீவம் "அக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி" த்ராதி விநியோமாம் தரேண ஸாநஸ்ரமமந்ரயாவமெந தக வயா கா நவாயகமில்லைஎன்றபடி. இப்படி வு வத்திக்குயஜ்ஞங்களஜமன் றென்றால்யஜ்ஞத்ராமம் மயென்றுஞ்சொன்னதாகாதோ, யஜ்ஞத்ராமமா மயென்ருகில் "வுவஞாநா, நயஜ்ஞதிஷேவஸீ" த்ராதிநாஸமாஸா நா விரோயியாதோ, வு வஞனுக்காஸ ஶாதியஜ்ஞதெநயஜ்ஞநஷாந ந்தான்சொன்னதுசேருமோ, அப்போது ஹக்ஷனுக்கும்வணாஸ யஜ்ஞ தெநாவமநஷேயமாகையாலே இருவருக்கும் வுதிவுத்திமெஷமா த்மெனகிறதுவும் விரோயியாதோவென்றவருளிச்செய்கிருர். (ஆகை யாலிதி) ஸமாநங்களில் மெதுமாவமாகிவநித்ரநா வுஶிஷ்டமாகை யாலே "நயஜ்ஞதிஷேவஸீ" த்ராதிகள் தநஸமஸா நாமிவெ ஸக யஜ்ஞநஷாநதம் ஹக்ஷனுக்கு ஸமாவிவாக மெஸகயமெதநாநு

ஈச்வரனைக் கவொண்ணாதவ ஸாத்யோபாயங்களுக்குப் ப்ரயோஜகரா ரென்னில்; இவையிவனுக்குவாயானுஷ்டாநத்திற்புகாது, அநந்யகதிரவெ க்ஷயான ப்ரபத்திக்குப் பரிகரங்களுமாகாது, ஈச்வரன் வெறுக்குமென்று செய்கிறானுமல்லன், தனியே யிவைதனக்கொருவா பக்ஷய ஸ்வதந்த்ர ப்ரயோஜநாதி ஸாத்யத்தையாசைப்பட்டுச் செய் கிறானுமல்லன், ஸாதகரானவர்கள் த்ருஷ்டாதிகள் பண்ணுமாப்போ லே கேவலம் தன்னுகப்பாலே ப்ரவர்த்திக்கிறானுமல்லன், ராஜாக்களைப்போ லே ஸர்வஸ்வாமியாயத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு அவனையுகப்பிக்கைக்கு ப்ரவர்த்திக்கிறானுமல்லன், மற்றெங்ஙனேயென்னில், இக்கைங்கர்யங்க

ஸா-நீ||ஷேயம்ப்ரபன்னனுக்குக்கைங்கர்யரூபமானதுமென்றுகருத்து. இப்படிப்ரபன்னனுக்கு கைங்கர்யமாத்ரரூபமென்றுசொன்னதுகூடு மோ, ப்ரபத்திக்குஅநந்யோபாயஸாத்யமானபடியாலே ஸங்கல்பித யத்நாநுஷ்டாநமும் அநந்யமாக ப்ராப்தமாகையாலே இவனுக்குமுபாய ரூபமானுஷ்டேயமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார்.(ஸங்கல்பமாத்ர மிதி)ஸங்கல்பமாத்ர ஏவாநந்யஸாதநபூர்வாங்கவ்யாபாரணம்,ஸ்வாப கம் அநந்யம், அங்காந்தராநநுஷ்டாநாதி ஸம்பாதிதம். ததுக்தவ் க்ருத்யாகல்பாவல்க ஶிக்ஷா. (ஜ்ஞாநேதி) ஸ்வதந்த்ர விதியின்றேவ தத்ஸ்வாநுஷ்டாநம். ஜ்ஞாநயாப்ரா ப்ராப்தநாமானம் ஸங்கல்பநிப ந்தநம் ஸங்கல்பநாந்த ஸம்பந்த ப்ரயோஜநமிதம். இப்படி யாகில் நித்யநைமித்திகங்கள் ஸ்வதந்த்ர விதி ப்ராப்தங்களாய்க்கொ ண்டு அநுஷ்டேயங்களானாலும் நித்யநைமித்திகேஷ்டதஸாவயிதா ஶேஷங்களான ப்ரஸாத கைங்கர்யரூபதாநாஜ்ஞா கைங்கர்ய ங்கள் ப்ரபன்னனுக்கு அநுஷ்டேயங்களாகக்கூடுமோ, தநநுஷ்டாந ப்ரயோஜகமில்லையே என்றுஶங்கிக்கிறார். (இப்படியாகிலிதி) (ப்ரஸா தேதி) அநுஜ்ஞாகைங்கர்யம் என்றபடி அநுஜ்ஞாகைங்கர்யம் ப்ர பத்தியில் அவிஶ்வாஸத்தாலே உபாயாந்தரபாவ்யா அநுஷ்டேய மோ, ப்ரபத்த்யங்கதயா அநுஷ்டேயமோ, அகரணே ப்ரத்யவாயநி த்ய அநுஷ்டேயமோ, பாபக்ஷயலக்ஷ்யதயா ப்ராயச்சித்தரூபமென நாநுஷ்டேயமோ, ஸ்வர்காத்யதயாநுஷ்டேயமோ, த்ருஷ்டாதிவக ஸம்ப்ரயோஜநதயாவா ராஜாதிவக ப்ரத்யக்ஷண ஸர்வஸ்வாமிப்ரீதம் விதிக்காதகஸ்வீ த்யதநுஷ்டேயமோவென்று விகல்பித்து ஒருப்ர கா ரமுங்கூடாதென்று ஸித்தாந்திதானே பரவத்வக்ஷாபிப்ராயோபாய நந வரிஶேஷிப்பித்து மற்றெங்ஙனே என்னிலித்யாதிநா ப்ரஶ்ந பூர்வகமாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவை இவனுக்கித்யாதிநா) (மற்றெங்ஙனேஎன்னிலிதி)பின்னேஎப்படியநுஷ்டிக்கிறானென்றிலென்

ஜீ‖ளுக்கும் ஷாம்தரங்கள்போலே ஹமவத்கீர்த்தியும் ஷயமாக ஶாஸ்த்ர ஸிகமாகையாலே அவனுகப்பிலே ஸர்வாந்தராத்மனதன்வ க்ருதித்வ ஹாவத்தாலே ராவிபிறக்கையாலே ஸாஹசர்யஸம்பந்தராஜ்யவராஜந ங்களிற்போலே ஸவவிய பரமானவனுடைய வீக்ஷணங்களிலே ஶாஸ்த்ரக்கைவிளக்காகவுபவதிஷ்டிக்கிறான். இவ்விடத்திலேசிலர்ஸவேஶ்வர

ஸா-நீ‖றபடி, ஹமவத்கீர்த்தியும்ஶாஸ்த்ரவிஸஹமமாகில் ஸவர்ருக்கும் ஸ்வ மராதிகளில்ப்போலராவிபிறக்கவேண்டாவோ வென்னவருளிச்செய்கி றார். (அவனுகப்பிலேஇதி) பரமபதநதயா ஶேஷிஹிதம்ஜ்ஞாதாஶாஸ்த்ர க்யமாகையாலே தத்தாயநஸ்வப்ரியக்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஶாஸ்த்ரக்கைவிளக்காகேதி) இப்படிவணர்ஶாஸ்த்ரமிதம் தத்வமியில்ஷ்வ க்ஷமாகமெக்கயரவேதயா கநாஷேயமென்றும் கநாஜ்ஞாமெகம்க யஷம்ஹமவத்கீர்த்தனமென்றும் ஶாஸ்த்ரீயமாக வறிந்து கநாஷேய மென்றும் சொன்னதுகூடுமோ, ஸ்வாமிவந்தெளிந்த வவனுனுக்கு ஸ்வ ராமிவவஸ்யைதையொழிய ஶாஸ்த்ரவஸ்யைதையுண்டோ, ஆகையால் ஸ்வாமிவதர்மவிஷயமே ஸம்பீநமன்றேவென்று வாகஷேஶவக்ஷ

ஸா-கா ‖ யாலேஇதி) “யஸ்த்வாகாரயதேஹஹரே விஷ்ணுராயதநாநி வை। தஸ்ய தாஷாஹவைஷ்ணவஃஸவம்வொமகேஶ்வரஃ‖ஶாஹ ஹேஸவஸ தாஷ்டிதி ஶாஸ்த்ரதேதா நதாஷ்டதேஸ வரஶ்ரீ ரீ। கநாஷ்யதஸா தம்மெஹீ வாராஷணஹிநதி। தயாநவிதஸ ஸஹத் ஹமவாணாஹிநதி ‖ ஐஐஐஹூஹக்ஷோ வீதிரஹ்யிகாஸ வெஸ। தஸ்மா விஷ்ணுவஸாதாய வெஷ்ணவாநு வதிதோஷயே”இதி

[illegible]

நியாஜக, தயா வாராஷாஶ்ய நந்ய யொஜநஸ்வாவ்யஸ்வமெஜ்ஞாநஸ்வ தாஜெ்யாவாஷயவிவெக நியாஜ.

[illegible]

௨௫॥ ன்பக்கலிலே ஸர்வஸ்வாதாநஸம்பந்நரான விவேகிக்கு த்யாஜ்யோ-
பாதேய விபாகநிர்ணாயகம் ஸ்வபாவமன்றோ; இப்படி இவன்
ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களைப்போக்கி ஶாஸ்த்ரவஶ்யனாம்படி யென்னென்று
சொல்லுவர்கள்; இதுமந்தவசனம். எங்ஙனேயென்னில்; ஸ்வபா-
வமின்னபடியிருக்குமென்று ஶாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டறுதியிட்டால் இஸ்
ஸ்வரூபத்துக்கின்ன வ்யாபாராதிகளும் அநுஷ்டேயமும் த்யாஜ்யமும்
இன்னவ்யாபாராதிகளும் அநுஷ்டேயமு முகாந்தரமென்று பிரித்
துத்தெளிகைக்கு ஶாஸ்த்ரமொழியவழியில்லை. ஸ்வபாவத்தில்
மேஷாதிகளைக்கொண்டு நிலவாளக்ஷராதிகள் பதியலாமத்தனை, அல்
லது செவ்வுகந்த கைங்கர்யத்தின் ப்ரகாரமிது இக்கைங்கர்யத்துக்
குபாயங்களிவையென்று ஸ்வபாவஸித்தம் தெளிவித்துக்காட்டாது. ஆன
பின்பு ஶாஸ்த்ரத்தை யதாவபித்து நிஷித்தங்களைக்கொண்டாதல்
விஹிதங்கள் தன்னிலும் ப்ராப்தமல்லாத த்ரவ்யங்களைக்கொண்
டாதல் தனக்கு ருசித்தபடியே ஶாஸ்த்ரவிருத்தமாயிருக்குங்கட்டளையி
லே கைங்கர்யத்தை நடத்தப்பார்த்தால் உபயவிபாவஙாங்களுக்கு

ஸா-ஸ்வா॥ த்தைய நயதித்து நிரூபிக்கிறார். (இவ்விடத்தில் த்யாஜிநா) இவ்
விடத்தில் ஶாஸ்த்ரஹீனமாக வர்த்தமானரான த்யாகாநுஷ்டாந பக்ஷத்திலே
என்றபடி. (ஸ்வபாவேதி) ஸ்வாபாவிகவ்யாபாராதிகம் ஸ்வரூபவிரோதித்
யாஜ்யமென்றும் பகவத்கைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுகுணமாயா
உபாதேயமென்றுஞ்சொல்லுகையாலே த்யாஜ்யோபாதேய விபாக
நிர்ணாயகம்ஸ்வபாவமென்றுகருத்து. வ்யாபாராதிகம் அநுஷ்டேயம் ஶா
ஸ்த்ரவிஹிதமாகில் ஸ்வபாவாநுகுணவ்யாபாராதிகளையே
சொல்லுகிறது கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வபாவத்திலிதி)
ஸ்வபாவநிஷ்டர் மேஷாதிகளைக்கொண்டென்றபடி. (ஜளவிதி)
மேஷாதிகளுக்கு மேஷியுகப்பே அநுவர்த்திக்கை உசிதமென்று
வதாவத்ருதமெரியலாமென்றபடி இனிவாயமில்லை என்றுசொல்லி
வ்யாயமுமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்புஇதி) இஷ்டா- ஷ்டி என்றில் விஷ்டா

ஸா-கா॥ தாத்ருஶவிஶாஸ்த்ரவிஷயகவாக் ஶாஸ்த்ரவிஹாய ஸ்வயாநு-
ஷ்டேந நிஷித்தாநுஷ்டாநஸ்யாபி கைங்கர்யத்வம் ஸம்பாதிதமுப-
ஹாராயஶாஸ்த்ரவஶ்யத்வவிஹாயேதி த்யாஜ (இவ்விடத்திலேசிலர்இ-
த்யாதிநா) நநு பகவத்தாஸ்ஸ "ப்ரீதிநாமபிமர்ஹோஜ்யம் ஸ்வத்வம்
விநிவேஶயேதித்யாதிஷு ஸ்வேஷ்டஸ்ய ஸர்வஸ்ய பகவதிவேதநா
ஹோக்ஷ்வாக்ஷிதிக்ஷ்ஸ்யாவிஷ்கவஸம்பவாத ஶாஸ்த்ரயேணாவி கை
ங்கர்யகாயத்வேத்யவஸ்யதஇதி ஹாநவதாநாம் ஶாஸ்த்ரவஶ்யவி
த்த்வ ஹாஷ்யகாரேரேஷ்வ்ய ஶாஸ்த்ராவிரோதவிஷயகவாக்

ரூ॥ப்பிரிவில்லையாம். அப்போது தன்ஸாவியொழிய வேறு நியாமகமில்லாமையாலே ஸாமான்யங்கள் தவிர்ந்து போருகிற ஸவ்யநிஷிங்களையும் தன்ஸாவிலாதத்தாலே ஜெம்கயமாக வரக்ஷிக்க வஸம்பிக்கும். ஷவிநிவெதநத்திலும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் "ஸாவ்ஷாவிரஸாநி ஸம்ஹ்ரு து" என்றருளிச்செய்தார். ஆகையால் ஸாஷவஸ்யத்தைத் தன்னயிகாரத்துக்கு ஸாமயமடைத்த ஜெம்கயங்களையே பண்ண ப்ராப்தம். "தஸ்ராஹ்ஸா வ்ரமாணஜெ காயாகாய வ்யவஸ்திதள | ஜ்ஞாத்வா ஸாஸ்த்ரவியாநோக்தம் கர்ம கர்தும் இஹார்ஹஸி" என்றவுபதேஶம் ஸவயிகாரிகளுக்கும் பொதுவாயிருக்கும். ஆளவந்தார் ஸ்ரீ கீதா

ஸாநி॥ஸாரவிரோயரஸவாநிஷ்டமருளிச்செய்கிறார். (அப்போதுஐதி) இந்தவஸ்தத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரோக்திவிரோயமும் வருமென்கிறார். (ஷவிநிவெதநத்திலுமிதி) ஸாஷவஸ்யதாஸ்ரவநத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) இப்படியாகில் "தஸ்ராஹ்ஸா வ்ரமாணஜெ" என்று ஸ்ரீகீதாவாயனயிகாரிவிஶேஷத்திலே ஸாஸ்த்ரவஸ்யத்தை உபதேஶிக்கிறது விரோயியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (தஸ்ராதி) (உபதேஶமிதி) ஸாவிவரய முபதேஶமாகையாலே தென்று அயிகாரிவிஶேஷ நிதேஶம்பண்ணினாலும் ஊநாத்யுபதேஶம்போலே ஸவஸாயாரணமென்றபடி. ஆனாலுமாளவந்தார் ஸ்ரீகீதாஸங்க்ரஹத்திலே "கர்மயாகஸ்ஜெதெவ காரிதः" என்று ஸாஷவஸ்யத்தை வகாரத்தாலே வ்யவச்சிக்கவில்லையோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆளவந்தாரிதி) கர்த ஸ்ரீகீதாஸங்க்ரஹரக்ஷா ஜ்ஞாநீ "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மெ மத" இத்யுக்தः, பரமஸ்வர்வஸாவேகாந்தீ வேதி பரமைகாந்தீ ஏகாந்திஷு பரமஜ்ஞாத்யஸ்यः. பரமः ஏகாந்தः காந்த்ருமஸ்ய தஸ்யாஸ்தீதி ந கேவலம் நந்யதேவதாகவ்வு மவிதாகந ந்யஜ் யொஜநவ்யஸ்தீத்யர்थः. ஸம்ஶ்லேஷொ வியோகைகஸுகது:க்கதாஸாஸ்ரவொ ஜீத ஸவயநா த்ராஹிமாப்யம் வியொநெர்விதி

ஸாகா॥ ஸாஸ்த்ரவஸ்யக்ஷைவிஹாயவித்யவ்யஞாஹ. (ஷவிநிவெதநத்திலுமித்யாதி) "ஸவயமாநுவர்தநெ" தித்யாஶவியிவைஸ வ்ரவநாநாம்பாஸ்த்ரவஸ்யவாஹவொக்தேஃவ வெதாக்தவ்யவாதவ்ய வஸ்த்ரவாயிதகவா ஹுயாக்தாத்விவ்ரயநுஸாஸ்த்ரவஸ்யகா ஹவெவவநவிரோயவ்யாஹ. (தஸ்ராதித்யாதிநா) நநு ஸ்ரீகீதாஸங்க்ரஹ ஹெவரமைகாந்திநாம் வ வஞாநாம் வீதெரைவகெம்கயவ்ய வ்ரத்தௌவ்யயொஜகக மொக்தேः ஸாஸ்த்ரவஸ்யவாஹவொ யாவநாவாயராஹிதஜதி தஸ்ய ஷிண கவவிகஞ்ஸவ்யாதிதத்ஞா ஹ. (ஆளவந்தாருமித்யாதி) வந்தாதி ஜெம்கயாணி ஸுரவிஸ்திகராணீதி வீஜெதவ்வ கதவ்யாநி

கீதார்த்தஸங்க்ரஹத்திலே "ஜ்ஞாநீ து பரமைகாந்தீ ததாயத்தாத்மஜீவந: | தத்ஸம்ஶ்லேஷவியோகைகஸுகது:கஸ்ததேகதீ: || பகவத்த்யாநயோகோக்திவந்தநஸ்துதிகீர்தநை: | லப்தாத்மா தத்கதப்ராணமநோபுத்தீந்த்ரியக்ரிய: || நிஜகர்மாதி பக்த்யந்தம் குர்யாத் ப்ரீத்யைவ காரித: | உபாயதாம் பரித்யஜ்ய ந்யஸ்யேத் தேவே து தாமபீ:" என்ற

ஸா-ப்ர॥ திவ்யதேஶ:. யதாஹு: ஹாரீதஸம்ஹிதாயாம் "யந்நாமஸங்கீர்தநம் க்ஷணாத்பாப பாபஸம்ஹாரகாரணம் விஜ்ஞேயம் | ஸாஹஸ்ரநாமஸம்ஸாரோத்தாரகம் ஸாத விக்ரியா || ஸகலஜ்ஞவ்ருத்திகாலே பாஹுல்யேந ப்ராணவர்ஜிதே | தத்ஸம்ஹிதாயாமேவ ப்ரஶாந்திம் ஹ்ருதம்" இதி தத்ஸ்தோத்ர யஸ்ய தத்கதீ: பகவத்த்யாநேதி த்யாநமிஹா த்யாநம் யோக: தத்ப்ராபகோபாஸநம் விஶிஷ்டக்ஷேத்ராதிவர்திந: பரஸ்யாபிகமநம் வா. யதாஹு: "பாவநாநி தீர்த்தாநி ப்ரஜாதீர்த்தாநி க்ஷேத்ராணி நாநாவிதாநி ஜகத்பாவநாநி" இத்யாதி. "யோகஸ்ஸமாதிவிஷய: ப்ரோக்த: பாஹ்யாந்தரஸ்ததா | பாஹ்யம் பஹி:க்ரியாபேக்ஷம் ஆந்தரம் த்யாநஸாத்யகம்" இத்யுக்தி: ஶாஸ்த்ரோக்தோபாஸநக்ரியாவிஶேஷ: வந்தநம் நம:. க்ருதி: கரணை: ப்ரணாம இத்யர்த:. ஸ்துதி: குணகதநம். கீர்தநம் தத்தந்நாமகுணவிபவகதாநாம் தத்வஸாயணாநாம் நாம்நாம் கீர்தநம். லப்தாத்மா ஸ்வாத்மாநுபவஸாதநம் ஸம்பாதிதவாந் இதி பாவ:. ப்ராணாதிகரணகலேபராதிகோ வா. ப்ராணாதீநாம் க்ரியா: தத்கதா: தத்ப்ராப்த்யுபாயா இதி பாவ்யம். அதவா "யத்கரோஷி" இத்யாதிப்ரக்ரியயா ஸமர்பிதாநாம் கர்மணாம் பகவதி ஸமர்பணம்

மந: ஸங்கல்பவிகல்பவ்ருத்திகமந்த:கரணம் தஸ்யாத்யவஸாயாத்மிகா வ்ருத்தி: புத்தி:. அதவா தத்த்வாத்யவஸாயாதிவ்ருத்திவிஶிஷ்டம் புத்திரித்யுச்யதே. யதோக்தம் ஶாரீரகபாஷ்யே "அத்யவஸாயாபிமாநசிந்தாவ்ருத்திபேதாந் மந ஏவ புத்த்யஹங்காரசித்தஶப்தைர் வ்யபதிஶ்யதே" இதி. இந்த்ரியஶப்தேந போக்த்ருத்வோபயோகிபாஹ்யேந்த்ரியவிஷய:. ஸர்வம்விஷயாகாரிண: "ஸததம் கீர்தயந்தோ மாம்" இத்யுக்தக்ரியா கிம் பகவத்ப்ரஸாதார்த்தமாஹோஸ்வித் ஸ்வார்த்தமித்யத்ராஹ (நிஜகர்மாதீதி) நித்யநைமித்திககர்மஸ்வபாவஸ்ய ஸ்வோக்தஸ்யாபி தச்சாபிவரணம் தத்ஜ்ஞாநுவர்தநம் ப்ரீத்யைவேத்யா ந்வயேந ஏவ வக்தவ்யோ. ஏவகாராபிப்ரேத: தத்ஸ்வரூப விவக்ஷிதோதி (உபாயதாமிதி) ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வ ஸ்வயம் ஸ்வாதந்த்ர்ய தயா க்ஷணிகதயா காலாந்தரஹாநி ஸமவஸாயநஸ்யாபஸம்பவாதேவேதி பாவ:. அத ஏவ "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" இதி வக்தவ்யேவ

அருளிச்செய்தவிடத்தில் "ஸ்ரீதைவகாரித:" என்றதுவும் ஶாஸ்த்ரம் வேண்டாவென்றபடியன்று. இங்கு ஶாஸ்த்ரங்கொண்டே யறியவேண்டுகிற ஸௌகர்யந்தன்னில் ஸ்வாமிஸந்தோஷ ஜநகத்வமடியாக ஶேஷபூதனான தனக்குப் பிறக்கிற ப்ரீதியினுடைய ப்ராதாந்யாதிஶயஞ்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யம். இச்ச்லோகங்களை உபாஸநாதிகாரிபக்கலிலே யோஜிக்கும்போது உபாஸநாதிகளுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும், ஸித்தோபாயமான ஶரண்யனுக்கு ப்ரஸாதநமாய்க்கொ

ஸா-தீ॥ உபாயதாபுத்தி: கார்யேத்யாஹ (நிஶ்ரேயஸஸாதநதாமதி)(ப்ரீதியினுடையமதி)காரணத்தில்ஶாஸ்த்ரபோதிதஸ்வதந்த்ரோபாயஜநகதாநிமித்தப்ரீதியில்காட்டில்ஸ்வாமிஸந்தோஷஜநகதாநிமித்தஶேஷபூதஸ்வப்ரீதிர்ப்ராதாந்யாதிஶயிதமென்று கருத்து, ஆனாலுமிந்த ஆளவந்தார் காரிகாஜாதம் பக்தியோகநிஷ்டவிஷயமோ, ப்ரபந்நவிஷயமோ, ஆத்யே பக்த்யங்கக்ரியாஸு உபாயதாம்ப்ரதிபத்தே: அத்யந்தம் விரோதிக்கும். உபாயபூதபக்திக்கு உபாயத்வப்ரதிபத்திரம்ஶமதமன்றோ ஸ்ரீதைவ என்கிறதுவும் விரோதிக்கும். மோக்ஷாபிஸந்தியாலேயன்றோ அவனநுஷ்டிக்கிறது பக்திநிஷ்டோபாயதாம்ஶே தைவே நிஷேத்ய என்கிறதுவும் பாதிதமாகாதோ? ப்ரபந்நவிஷயமென்றில் உபாயதாம்ப்ரதிபத்த்யம்ஶம் ஸ்வஸக்தப்ரதிஷேத்யமாக ப்ரஸமிக்கும் ப்ரவ்ருத்தியிலே உபாயதையிருக்க சேதவ உபாயதாஸ்ப்ருஹ என்கிறதுதான் கூடுமோ, இரண்டதிகாரி ப்ரதிபத்தேசவிமுக்த விஷயகமும் கூடாதே என்ற ஶங்கையையதிகாரித்வயத்திலும் காரிகாத்ரயமருளிச்செய்கிறார். (இச்ச்லோகங்களை உதாஹரிந்நா) ஸ்ரீதைவ

ஸா-கா॥ நந்வாஜீவ ஸ்ரீப்ரயாநயா ஸ்வஸ்ரீதேதத்த்ரயம். கிஞ்ச ஏஷாம்ஶ்லோகாநாம்ஶயிகாரிதத்ப்ரபந்நஸ்வாரஸ்யாத்ஸ்ரீதைவ தத்ஸ்யஶாஸ்த்ரவஶ்யஸ்வாபாவபக்த்யுதே, தயாவிஷயதாக்ஷம் ஸக்த்யதிகாரி விஷயஸ்வ ப்ரமாணாந்தரவிரோதாநாம் ஸக்தியோகஸ்வநிஷ்டஸ்வஸமதஸ்வ ஸாதநஸ்வஸாக்ஷாதுபாயஸ்வாபாவாநாம் ஸமதத்தி ஸாக்ஷாதுபாயஸ்வஸ்வ ஆராதநவரஸ்வநாஸி பரிதாபக்ஷீணாச ஶரணப்ரமாணஶிஷ்டாசாரயோவிரோதஸ்வஶாஸ்த்ரவஶ்யஸ்வாபாவஸ்ய ஆராதநவரஸ்வநோபபத்தே, ப்ரபந்நவிஷயஸ்வவி ப்ரமாணாந்தர விரோதாநாமநந்யோபாயஸ்வ ப்ராஹத்யாபா நந்யப்ரயோஜநஸ்வ ப்ராஹத்யாபாவஹமதீவாயாந்தரஸ்வாநநிஷ்டஸ்வாநாம் ஆராதநபரதயாபி பரிதாபக்ஷீணஸ்வநஸா ப்ரமாணிகஸ்ய ஶாஸ்த்ரவஶ்யஸ்வாபாவஸ்ய ஆராதநபரஸ்வநோபபத்தே: உபபத்தேர்ஹ. (இச்ச்லோகங்களை உதாஹரிந்நா) "தத்ஸம்ஶ்லேஷ விரோ

[illegible]

[illegible] || [illegible] நிற்கிறநிலையையும், இவ்[illegible] [illegible] நிற்கிற நிலையையுஞ்சொல்லுகையிலே [illegible] வது. [illegible] இவன் [illegible] பண்ணும் [illegible] ல்லாம் [illegible] கட்டளை குலையாதிருந்தாலும் [illegible] வேறொரு [illegible] மாக [illegible] ஷிக்கிறானல்லாமையாலே இவனுக்கு [illegible] குலையாதேயிருக்கிற படியையும், [illegible] விவனுக்கு [illegible] நின்று [illegible] கொடுக்கிறபடியையுஞ்சொல்லுகையிலே [illegible]. * *

[illegible] || என்கையாலே [illegible] தியும் [illegible] சொல்லுகையா லே விரோதமில்லை என்றுகருத்து. [illegible] [illegible] மாக [illegible] என்று கருத்து. [illegible] மாகையால் விரோதமில்லைஎன்றுகருத்து. இப்படி ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூ க்திவசத்தாலே இரண்டயிகாரிகளுக்கும் [illegible] மென்றுசொன்னதுகூடுமோ, [illegible]

[illegible] || [illegible]

௪௲॥ இரண்டயிகாரிகளும் "ஹு திஷ்டா நுஸேவனே, ஜநந்யே வதாவஷ்கூஃ, நாநந்யம் தேவா நப்யுநா" இத்யாதிகளிற்படியே வா [illegible] காஜிகளாயிருக்க, இங்கு "நிஃகேவலாதி ஜக்ந்யம்" என்றருளிச் செய்தபடியே வணலாஶ்ரமாதி யுக்தங்களை யிவர்கள நுஷ்டிக்கப்புக்கால் சுத்ரத்வாதி தேவதாவஷ்டியோநுதுபோலே வாலேதிகாஜிகவங்குலையாதோ வென்று வேதாநவஷ்த்திபண்ணுதார் வோதந்யம் பண்ணுவர்கள், இவ்விடத்தில் "ஸாக்ஷாதவ்யவிரோயம் ஜைநிநி:" என்கிற ஸூத்ரத்தின்படியே சுஹ நய நாதி வ்யூத்திவஶத்தாலே சுஹ்யாதிஶப்தங்களை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸாக்ஷாத்வாசகங்களாக நிஷ்ஹிக்கலா மிடத்தில் இவை ஸ்ரீஸஹஸ்ர நாமத்தின் திருநாமங்களின்படியே நிற்கையாலேயி

ஸா-நீ॥ தாஜஸமூஜ் ஸகந்யவாலதேகாஜந்யஜும்வாருதோவெ ன்கிற சுவ்யூஜவோதந்யத்தைஶங்கித்துவரிஹரிக்கிறார். (இரண்டயி காரிகளுமித்யாதிநா) அநுஷ்டிக்கப்புக்கால் அநுஷ்டிப்பார்களாகிலென் றபடி. வேதாநவ்யூத்திபண்ணுதார் வேதாநவ்யூத்திரஹிதர் வா தேகாஜிகவங்குலையாதோவென்றுவோதந்யம்பண்ணுவார்களென்றநயம் சுஹ நயநாதிவ்யூத்திவஶத்தாலே தேவதாஜூத்திற்கும்வாசகமாகா தோவென்கிறஶங்காவாரணாயும் (ஸ்ரீஸஹஸ்ரேதி) ஸ்ரீஸஹஸ்ர நாமத்தின் திருநாமம்ஜுணவஸஷ்யநிஷ்த்கமாகையாலே ஜுணவஸஷ்யம்ஹஶவ தேகாஜமாகையால் ஜுணவேஶயஜ்தேவதாஜுவாசகமல்லாதாப் போலே சுஹ்யாதிஶப்ஜாதமும் சுஹ நயநாதிஜுணவஸஷ்யஜ்ஜுஸஷ வதிதகாரஶமென்றுகருத்து. யதா ஸஹஸ்ர நாமவாராயணாதிகளிலே தேவதாந்தரஸமூமில்லாதாப்போலே இங்கும் தேவதாந்தரஸமூ மில்லைஎன்றுகருத்து. இப்படிதேவதாந்தராநந்யாவிஜஸிம்ஶமில்லா தவிடத்தில் "ஸாக்ஷாதவ்யவிரோயஜைநிநி" ரிதி ந்யாயத்தாலே தே வதாந்தர ஸமூமில்லாவிட்டாலும் அநந்யாவிஜஸிம்ஶமுள்ளஶ்ரா

ஸா-கா॥ ஹாதி. (இரெண்டயிகாரீத்யாதிநா) (வ்யூத்திபண்ணுதாமிதி) வ்யூத்திரஹிதாஜாத்யஸ்யூ:. (ஸ்ரீஸஹஸ்ர நாமேத்யாதி) "விநாஸாதி ஸூதித்யாஹா லோகா நாம் காரிஸத்தம! வ்யாவ்யஸவமாநிநாம் வொ காநு வியுதஸவங்க லோபஶ:॥ தத்ஸூவிஷ்ணு நாமாவஸ் விஶேஷா தொஃவ்ருவேஶநா" இத்யுக்த விஶாதி நாமவக அத்ரோஶ வேஶ்வாநா திஶப்தா நா "ஸாக்ஷாதவ்ய விரோயம்ஜைநி நி"ரித்யுக்தாஶ நயந வாலேஶ்வரவிஷ்ணுரியஜகவாதி வ்யூத்தேஸஹஶவதிவஷ்யஜகவாஜ [illegible] ஸவஷ்ஜஸரோரா [illegible] ந்யத்ரவயவஶூர்யா வொரயகவம் "ஜம்த்ரகவஜ்ஜள ஶளணம்ஸ்யா ஈந்ஷ்

ரேஷியத்தில்தேவதாந்தரஸம்பந்தமில்லை“தேவாந்யஶீநுவிசாநுஹமவஷா
த்ஸாநு ஸ்யாக்வாவஸஙுவந்தி” என்று நிருக்த ஸ்ருதிகளில் ஶ்ரீபாஷ்யகா
ரரருளிச்செய்தபடியே தத்தேவதாஶரீரகஞக பரமாத்மாவையநு
ஸந்தித்துக்கொண்டு தத்தக்ஸக்டுங்களை யநுஷ்டிக்கை ஶாஸ்த்ர ஸம்மதமா
மான விடத்தில் “உபாஸாம்ஸ்தே விஜ்யாஸ” என்கிறபடியே ஸ்ம்ருதி
நமிஷ்யாதிகளில் விஶேஷ்யமான ஸ்வாத்மஸ்வரூபத்தாலும் வேதநா
வேதந விஶிஷ்டஞகவும் பரமாத்மாவை யுபாஸியாநின்றாலும் விஶே
ஷணமான வேதநாவேதநங்களிலாராத்யமில்லாதாப்போலே இவ்

ஸா. ஶ்ரீ ॥ ஶாஸ்திகளிலே “ஸாக்ஷாத்வ்யவிரோத”மென்கிறந்யாயம்ஸம்ம
விரோதத்தாலே கூடாமையாலேயங்கு தஸ்ஸம்மயாக்ஷத்தேவதாந்தரா
யநவயாஷ்தேவதாந்தரஸம்பந்த ஸம்மியாதோவென்றவருளிச்செ
ய்கிறார்.(தேவாந்யஶீநிதி) ஸ்ருதிஸப்தத்தாலேஶ்ரீகீதாஹாஷ்யாதி
ஸங்ரஹமென்றபடி.ஸநந்யாஸிஷ்ஸமூஹுங்களில்யோமவ்யத்தி
யன்றிக்கே தத்தஞயாதியே ஸ்வயவஸாநவ்ருத்த்யா ஸ்வியேயனைய்
க்கொண்டு சூராஸ்ஞனபடியாலே தேவதாந்தரஸம்பந்தமில்லைஎன்று
கருத்து. தத்தஙயாதிஹந்தஸம்வஷாராயநத்தில் விஶேஷணதயா
தேவதாந்தராராயநமும் ஸம்மியாதோவென்ன த்ருஷ்டாந்தமுகவ
த்தாலே பரிஹரிக்கிறார். (உபாஸேதி) ஆனாலும் “த்ருஷ்டவேதந
ஸிம்ஹ ஸம்ஜயாவஶாஹி”ரிகாதி ஸங்கல்பவாதாதிகளிலேதேவதாம
தராராயநத்வெக்வந்தோற்றுகையாலே அதுகளுக்கு கேவலஹமவஷா

ஸா.கா ॥ ஸம்வேஸ்காரிகம் । உதீத்யஸ்யந்நாவஸாராஷா ஸ்வகாயேந
வோவிஹீஸ்வர”உதீதி ஶப்தஸ்யாதிவேயகக்வாதிலிவேஸ்தாத்கே
ரவ்யம்ஶ்ரீக்ருதமிதிநதோஷ:.வஸவ“ஸஹம்ஹிஸவந்யஜ்ஞாநாவோஹோக்த
வ்யூஹ்ரவவ, வஸவஸாவாவ்யஸாதஸ” இத்யாதஷ்வகாரேண ஹமவ
தவஸஸவந்ஸங்வாவ்யக்வாக்ஸவந்தஸஸோராஸ்யக்விதேத்யகாஸ்ய
ஹம்மாஹாவஸாவபாஷ்ய“ஜீவஸம்வ்யவ ாணமிஹாஷேதிவேஷோவாஸா
ஸ்தே விஸ்யாதாஸ்தி தக்வாதிஹதசிஹ்யாமா” இத்யத்ர ஸம்ஹணஸ்வஸ்வரூப
வேணவேதநாதயாதிவேநா வேதநாதயாதிவேஸ்வ உபாஸ்ய
சேவலிவேதநாவேதநயோபத்யோ ஸாஸம்க்ஷேவாஸ்யக்வாஹாவஉக்த:,
யயாவாஸ் தஷந்நவிஷ்யாயாஸிஷ்த்ராநந்வாஸ்யஉக்த: தயாஷ்யாதிஶரீ
ரிணோ ஹமவத ஆராயநே ஶரீரஸ்தாநா தேவதாராஸ்யக்வ
ஞாஸ்தீதி நித்யநைமித்திகாஙமந்தாஶீம் ஸ்ராதி ஶஸ்ரோஷ்வரவேவி
நவாரவேஸ்காம்த்ய ஹம்ஹஉதி ஸ்வாணா வோஷாஹரணஸாஹ.
(தேவாந்யஶீநித்யாதிநா)(நிருக்த ஸ்ருதீதி) ஶ்ரீதாஹாஷ்யாதி ஸ்மஹ
திஶப்தாயந்தி. ஸயாவிஷ்யாதிஸ் ஸ்ம்ருதிந விஷ்யாதித்யாதிஶப்தாயந்தி.

ஸ॥ விடத்திலும் விசேஷணமான தேவதாந்தராதிகளையிவன் ஆச்ரயிக்கி றானல்லன். "ஸஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச! ஸர்வஸ்ய ஸர்வகைர்யஜ்ஞைர் வித்ருதோ தேவதாப்ரஜாயத், யே யஜந்தி பித்ரூந் தேவாந் ப்ராஹ்மணாந் ஸஹுதாசநாந் | ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் விஷ்ணுமேவ யஜந்தி தே" என்கிறபடியே ஸர்வாந்தர்யாமியானவனே ப்ரதி பந்நனான இவனுக்கு ஆராத்யனாகையாலே இப்படி தெளிந்த நம்முடைய ரிக்கு மவனுக்கு யதாசாஸ்த்ரம் அநுஷ்டிக்கிற கைங்கர்யங்களாலுமாராந்தர ஸம்பந்தம் வாராதாப்போலவும், கைங்கர்யாங்கங்களான த்ரவ்யார்ஜந நிவேதநாதிகளால் ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தம் வாராதாப் போலவும் ஆராத்யவிசேஷணமாக விதிக்கப்பட்ட த்ரவ்யங்களான வேத நாவேதநங்களால் தேவதாந்தரஸம்பந்ததோஷம் வாராது. "நாரா

ஸா-நீ॥ ஸாதந ஸம்வதம் சொன்னதுகூடுமோ, கிஞ்சிவிசேஷணதயா தத்ஸம்பந்தத்தில்த்தான் தேவதாந்தர ஸம்பந்தம் ப்ரஸங்கியாதோவென் ன ஸங்கத்ரணமாகவும் ஸத்ருஷ்டாந்தமாகவும் பரிஹரிக்கிறார். (ஸஹம் ஹீ த்யாதிநா) கைங்கர்யங்களில் உபாயத்வ புத்தியில்லாமையாலேயும் நிவேதநாதிகளில் ஸ்வார்த்த புத்தியில்லாமையாலும் உ பாயாந்தரஸம்பந்தமும் ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தமுமில்லாதாப்போலே இங்கும் தேவதாந்தரத்வ புத்தியில்லாமையாலே தேவதாந் தரஸம்பந்தமில்லையென்று கருத்து. (வேதநாவேதநங்களாலிதி) ஸவே தநஹோமம் த்ருஷ்டாந்தம். ஸவேதநஸ்ய கர்த்தாரர் வேத நமந்த்ரதேவர்களென்றபடி. இப்படி ஆராத்ய புத்தியில்லாமையா லே தேவதாந்தர ஸம்பந்தமில்லையாகில் தேவதாந்தர ஸூக்தங்களிலே சொன்னதும் ஸாத்யாதிபுத்திகளிலும் தேவதாந்தர ஸம்பந்தமில்லை யாக ப்ரஸங்கியாதோவென்ற ஸங்காந்த்ய விரோத ப்ரயோஜக தே வதாந்தர ஸம்பந்த ப்ரயோஜகா ப்ரயோஜகங்களை ரெண்டுவாக்யத் தாலே நிரூபிக்கிறார் (நாராயணம்பரித்யஜ்யேத்யாதியால்) பரக்ஷா

ஸா-கா॥ அநேநாஸ்யாத்யஸ்யாம் சாஸ்திரஸ்ய சுதம். அவந்தி ஷிப்ரஹ்மாதீநாம் விநிவ்ருத்திகாந்தம்ப்ரேக்ஷ்ய தத்தபாய யாநாம் ப்ரவேசதாராயநாதீநாம் வைகாந்த்ய ஹேதுகத்வஸ்யாச ஹேதுகத்வ நித்யாந்தஹேதுவோஸ் ஸாதித்வத் தேஷாம் ஸர்வ தேவத்வாத் த்ருஷ்டத்வ பந்தஸ்வத்யத்வ பந்தஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய பந்தஸ்ய நிவ்ருத்திகாந்தம் தத்வஸ்மரணாராயநஸ்ய ப்ரத்யக்ஷைகாந்த்ய ஹேதுகத்வஸ்ய ப்ரசரணதாவஸாத், நித்யநிவ்ருத்திகாந்தஸம்ப த ப்ரஹ்மாதிஸாயுஜ்யாவாரணமைகாந்த்ய ஹேதுகத்யாஹ.(நா ராயணதித்யாதிநா) பரவாக்யா பரதேவதாஸ்வ ப்ரகாரகப்யாஸ்யா

உ.॥ பணம் பரித்யஜ்ய ஸுஹ்ருதிஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டா | யோ நாந்யதேவதாம் ப்ரபந்நஸ்ய பாபவர்மாக, ந த்வந்யநாராயணம்தேவம் ஸர்வநாஹ்ந ஸ்நந்தே | ஸமாஹிதமநாகோரம் யாவத்க்ருதிவாஸஸம், ப்ரஸங்க ஷ்டாதிவஸதிஷ்ஸாஸம் மநஸைவ | அந்யஜ்ஞாநயாதீ நித்யம் பரிவர்ஜயேத்" இத்யாதிகளிற்படியே தேவதாந்தரங்களிலே ப்ரஸ ங்கம்பண்ணுதல், ஸம்ப்ரவேசம்பண்ணுதல், நித்யநைமித்திகங்களில் துவக்கற்ற தேவதாந்தரஸ்தலங்களிலே செல்லுதல் செய்யில் ப்ரபந்நை காந்திக்கு தோஷமாமல்லது நித்யநைமித்திகங்களிலாராத்யனை ஸர்வாந்தர்யாமிக்கு சரீரமாய் நிற்கிறநிலையிலே தேவதைகள் பக்கல் ப்ரஸக்தபுத்தியும் ஸாம்யபுத்தியும் ஸ்வதந்த்ரபுத்தியும் ப்ராதாந்யபுத்தி யும் சேஷித்வபுத்தியுமில்லாமையாலே உபாஸ்யவிசேஷணங்க ளான ப்ராணவேஸ்வர தேஜோபாக்யாதிகளாலிவனுக்குவ்யபிசா ரம் வாராதாப்போலே சாஸ்த்ரவிஹிதங்களான இந்த்ராதி விசேஷணங் களாலுமிவனுக்கைகாந்த்யவிரோதம் வாராது. வங்கிப்புரத்து நம்பி யும் ப்ரபந்நனுக்க ஹோராத்ர க்ருத்யமான பகவதாராதநத்தைச்

ஸா-நீ ॥ இப்புத்திகளுக்கும் நித்யநைமித்திகபஹிர்பூததேவதாந்த ரஸ்தலங்களும்ப்ரபந்நைகாந்த்யவிரோதிகளென்றுகருத்து. (ஸ்நி க்தாதி) பகவதேகசேஷத்வபுத்தியுமென்றபடி. ஆதிசப்தத்தால் ஸாதந்த்ர்யாதி புத்திவிவக்ஷிதையென்றபடி. இனி இந்த்ராதி தேவ தாந்தரவாசகசப்தங்களாலேயே தவம் ப்ராப்யதேகாந்த்யத்தில் வைகாந்த்யவிரோதமில்லையென்றுமிடத்தில்வாமிவம்சேஷ்யாதிவசநா வாய் ஸம்ப்ரதாயாநுஷ்டாநாநுகுணமும் பக்ஷாந்தரத்தில் தவி ரோதமுமுண்டென்றருளிச்செய்கிறார் (வங்கிபுரத்துநம்பி த்யாதியால்)

ஸா-கா ॥ ஸாமாந்யஸாமாந்யவசநநித்யநைமித்திகாம் தஸ்தா நாந்தேவதாந்தராணாம் பகவச்சரீரதயாராதநீய பகவத்விசேஷண தயா தத்வாசகசப்தாநாம் ஸாக்ஷாத் பகவத்வாசகதா ஸ்வாபாவைகா ந்த்யஹாநிகராஹாவ: ப்ரபந்நஸ்ய நித்யநைமித்திகோக்ஷாம் வஹ நாநுஷ்டாந விஷயதிஸத்யாவஹ்ருதயேந க்ருத்யத்வம் வ்யஞ்ஜயந்நாஹ. (வங்கிபுறத்துநம்பியுமித்யாதி) வங்கிபுறத்துநம்பீத்யாக்யா தா:, "ஸ்ரீரங்கேசவராஜஸ்ய ஸஹாயவைநதேயவராஜம்வரேண்யம் ஸ்ரீமத் ராமாநுஜம் தத்ரத்வ மாநுஜாநு தேசிகாநு ஹாஷ்யகாரம் | ஸ்ரீம தமிழ் ... தத்ரத்ய ஹிதம்தேவராஜாய ... "ஸ்ரீ தே விக்ரமஸேஸ ... ஹிதம் யாமுநாவாய ... த்ருஷ்யா ... [illegible] ... (ஸ்ரீமதாத்ரேயாண்டி) ,,ப ... [illegible] ... ய ... வஸ்ய

[illegible] சொல்ல விழிந்து "[illegible]" என்றும் "[illegible]" என்றும் "[illegible]" என்றுமிப்ப்ரகாரங்களிலே [illegible] வர்க்கங்களான [illegible]ங்களை யருளிச்செய்தார். [illegible]ரும் ஆழ்வானும் தந் தாங்களருளிச்செய்த [illegible]ங்களிலே "[illegible]" [illegible]களை யருளிச்செய்தார்கள். பெரியஜீயரும் "ஸ்ரீ [illegible]" [illegible]யாலே [illegible] விசேஷஜ்ஞாவ [illegible]மாக [illegible]களை ப்பண்ணி

[illegible] வர்க்கமென்றபடி. ([illegible])நஞ்சீயர் [illegible]மானபடியாலே [illegible]மென்றுகருத்து. ஆனாலும் [illegible] [illegible] விசேஷங்களிலே [illegible] மாக ச்சொன்ன [illegible] விசேஷங்களைக்கொண்டு [illegible]மும் வாருமைக்காக [illegible] விசேஷங்களை [illegible]க்கவேண் டாவோ [illegible] கிடையாவிட்டாலன்றோ [illegible]

[illegible] "[illegible]" [illegible]

[illegible]

தத்|| "ஸர்வஸ்வானாம் ஸோமஜாத்யபிவதாத்யஸ்ரம் | யதாவிதி நாமஷேவா நித்யம் ஸம்ஸித்யதே" என்று தொடங்கி "ஸ்வேஷாம் த்ரிதிஸ்ரம் ஜைத்ரவத்ரவர்கை: பராதேந: | ஸாமாஸ்யா ஸாத்ராவஸ்நம் ஸம் ஜைத்ரஸ்ய ஶ்ரீதிலகஸை: | ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிஶ்ச தஸ்யாவத்யம் விதீயத்வபரோதந: | வ்ரதிவாதிகயா விஶேஷாஸாவித்ராசமுவேஷம்|| யஸ்யாத்து ஜஸ்ஸாவதிஷேத தேவ வர்ணவிஷேஷாத்தம் | நாராயணாத்மகாநு தேவாத்ரஷீநு ஸாதவைரயேஷ விக்ருநு" என்றருளிச் செய்தார். ஸாஷ்யகார ஸம்ப்ரதாயத்திலுள்ள கர்மங்களெல்லாம் இன்றறுதியாக ஸூத்ரோக்தமானபடியே தத்தத்வதா ஸாதங்களைக்கொண்டு விவாஹோபநயநாதிகள் அநுஷ்டிக்கவுங்காணுகின்றோம். பெரியநம்பி முதலான பராசார்யர்களும் தந்தாம் ஸூத்ரங்களின்படியே யஜ்ஞாதிகள் பண்ணினார்களென்னுமிடம் ஸகலர்க்கும் ப்ரஸித்தம். ஆனபின்பு ஸாஷ்யகாரருடையவும் தச்சிஷ்ய ப்ரசிஷ்யர்களுடையவும் உபதேஶாநுஷ்டாநங்களிலே நிஷ்டையுடையார்க்கு ஆஸ்ரம

ஸா-டீ|| ஜாதஸம்ப்ரதாயத்தில் உபஜீவநங்கூடுவதுஎன்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆனபின்பு இதி) (உபதேஶேதி) இவர்களுடைய உபதேஶாநுஷ்டாநமும் ஸாஸ்த்ர ஸம்ப்ரதாயமூலமாகையாலே தஜ்ஜிஷ்ணுக்கு ப்ரதிநியதாயிகாரமாக சொல்லப்பட்ட தர்மாசார்ய பரிக்ருஹீதஸாதங்களாலே க்ரியாவிஶேஷாநுஷ்டாநங்கூடாதென்று கருத்து. (ஆஸ்ரமேதி) வாக்யாத்த ஶாஸ்த்ரம் வர்ணவிஷயவிஜ்ஞாநாத்மகம்

ஸா-கா|| ஜநஸ்நாயா ஸம்பாதய: பெரியஜீயர்நம்பிள்ளை உதாஹ்ருதா நாமொகாசார்யாணாம் ஆசார்யா: நஞ்ஜீயப்ரதாஹ்ருதா: பரிவர்த்தகவிதிஸம்பாதாநுஷ்டாநவர்: நநு ஶ்ரீவாக்யாந்தே "ந்யேஹ யஸ்யாம் கர்மகர்மாதஸ்யா ஸ்வாஸ்வபாவா: | விஷயதாக்ஷிணே ஸுமிஷம் விஷ்ணுப்ரதிபந்நவது|| வர்ணாஶ்ரமவிஷயதேஷம் ஆஶ்ரமவாவு தேவிவா | ஹோமம் வர்ணஷ ஸதைநக்ருஷ்ணாஜ்யஸஷிதோஷமேந:|| ஶிவாஸ்வாவந தேவாதா வஸ்யாஷ்வ நவேஷிஸ்ம | வக்தேஸஸ்தே பாவி நவதேவாத வத்ஸரே || ஜுஹ்வி: வர்ணஷஸத்த்வஸ்ய விஷ்ணுஸத்த்வஸ்யசக்ஷக | ஸஷிஷ்ட்வ வ்ருதேநவதேஶவேமேஞ்ஜஸோஹம யேஷ || ததஸ்தவேஷாம்பஷா த்ரிஶுணாம் விஷ்ணுநிஷ்டாம் | விஷ்ணோ: ஶரணித்தே ஶங்கரஶ்வேஷநீவத: || த்ஸ்யாதஜ்ஞவா வாஶம் யோபதேஜ்ஜ உத்ப்ரவது | வக்ஷ்யஸாமவதோவேஷதேவநிதா ஸ்யைஷஸம்போ" ரிதாத்யுக்தி ஶ்வேஷஷ்ஷேவ ஸம்வைத்ர: வர்ணஸவந ப்ரஸூதி விவாஹவர்த்தக ஸம்ஸ்காராணா ஸ்நாஷ்யக்ஷ பாய நாஷதேவதாம் தாவாவகவஷவஷ ஸம்த்யார்த்த நித்யநைமித்திகாதி நாம [illegible]

ஶேஷவிஶாஷாநுவதிகளான ஸம்ஹிதாவிஶேஷங்களில் வ்யதிரிக்தமாகச்சொல்லும் ஶேஷவிஶேஷங்களைக்கொண்டு க்ரியாவிஶேஷங்களநுஷ்டிக்கவொண்ணாது. அயிகாராதிகளுக்கநுரூபமாகவதாவித்யவாஹ

ஸா. ௩௪ || அதில் ஸூக்ஷ்மவிஶாஷமென்றுஒருவிஶாஷமென்றபடி. இப்படி ஸூக்ஷ்மவிஶாஷாநுவதிகளானே தந்த்ராதிநா விஶாம்தஹேதுமுண்டானதாகச்சொன்னது கூடுமோ, வாஸுதேவஸாத்வம் ஸவத்ராயிகாரிஸாதாரணமாய் ஸகலாரூபமன்றோ, அயிகாரிஹேது நியத வதுவித்யவிஶாஷாத்மகமானாலும் விஶாஷாந்தரத்தில் சொன்ன ஶாஸ்த்ராதிகள் அந்யவிஶாதிகளுக்கும் நாநாவேதாந்தோதவஸம்ஹார ந்யாயத்தாலே உபஜீவ்யங்களாகையாலே ஸூக்ஷ்மவிஶாம்த ஸம்ஹிதாவிஶேஷோக்த ஸமவஸ வரஶாஸ்த்ராதிகள் ஸவவிஶாம்திகளுக்கும் விரூஷங்களாகையால் அதீம்த்ராதிஶாஸ்த்ரவஹிதகஶேஷாநுஷ்டாநம் வாரஶேஷாம்தரவிரூஷமாகாதோ, கிஞ்ச ஶவிஶாம்தோக்த ஸமவஸ வரஶாஸ்த்ராதிகள் வ்யதிரிக்தாயிகாரங்களாகில் அதீந்த்ராதி வஹவஹித வைதிக ஷேவதாம்தர ஶாஸ்த்ர ஸாஸ்த்ராரயநாம்தக ஶோக்ஷாவாய ரஹிதாய விஶாம்த ஸம்ஹிதாவிஶேஷ நிஷ்டருக்கு ஶோக்ஷவாரஷாஸ்யஹாநியே வ்ரஸம்பிராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அயிகாராதிகளுக்கிதி) ஸ்ரீவாஸுதேவ

ஸா. ௩௫ || வாரஶேஷாம்தர ஹஜகஷ்வேதந்த "ஸவஸாமவதோயோஸீவாஸுதேவநாராயண:| ஸமவஸம்ஶஜாதஸ்து கூயராஷ நெந்ரநவாஹதி" இத்யாதிஸூக்ஷ்மேத வஸாமவதேஷ்வேயிகாரிவிஷயதாநாஞதஸ்வேஷா ஸாமவதாநாதி, நநித்யநைமித்திகாநாம் வாரஶேஷாம்த்ய ஸஜகஷ்ய த்யாஹ. (ஆனபின்பு இத்யாதிநா) நநெவம் வாஸுதேவோக்த பஶ்சராணாம் ஜாநுவிஶாம்த ஶ்ரேஷ்வீகாரஸோத்கிரநுவிதா ஸாஷ்யகாஶேஷேவ ஸ்ரீவாஸுதேவாயிகாரணே ஸ்ரீவாஸுதேவஸ்ய அத்யம் ஶுஶக்ஷ்மேவாஶேயக்வ ஸஶஷ்ட நாஷவவிஶாஷ ப்ரஸ்தாஷீத்ர "ஸூக்ஷ்மாவ்யம்ஹிவிஶாஷம் ஸாஶோக்ஷக ஸமஷ்டம் | ஶாஸ்த்ரவிஶாஷ ஸம்ஹிதா விஶிஶோக்ஷம் ந்யாணாம் || தாந்த்ர விஶாஷ ஸாத்ம ஹி வதாவஹித ஸமஷ்டம் | தந்த்ராஷாஷ விஶாஷம் வதாவஹித ஸமஷ்டம் || நாநெந்ராவிஶக்தயே வஸாஶக்ஷா ஶ்ரேயிம்ஸவா | தஸ்தாக்ஷாணி கவீர்த தஷ்யேவாரஶேஷிந:,, இத்யாதி ஸ்ரீவாஸுதேவ வசநாநுஸாரேண வஸுதேவ வாதவித்ஸ்யஸ்ய த்ரக்ஷாவிம்ஶநாதீநாம் நித்யநைமித்திகாவிரோயிகஸ்ய தத்வவிஶாதநிஷ்டாநாம் வணரஶ ஆத்யந்தக ஷ்வவிஷ்ய ஶோக்ஷவாவேஶ்வ வஸாதமோ வதிவாநுநாநாவவிஶாம்த இத்யவயணாஹ (அயிகாராதீத்யாதிநா) உக்தாயதாநம்ஸீகாரே

ஶம்||ராத்ரமும் ஸித்தமாய்நிற்கும்நிலையும் அநவிரோதமில்லாதவிடத்தில் "அநந்யதா ஸித்தம் ப்ரமாணம்" என்கிற ந்யாயம நடக்கும்படியும் நாலா ஶாஸ்த்ரத்திலும் ஸ்ம்ருதிபேதங்களும் ஸாங்க்ய ... முண்டென்று ஶாஸ்த்ரங்களிலே ஸித்தித்தாற்போலே ஸாங்க்யாதிகள் நாலிலும் ஸாக்ஷாத் வேதவிரோதமும் வேதபாஹ்யத்வமு முண்டென்றும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரரக்ஷையிலே உபபாதித்தோம். இச்சா

ஸா. நீ||ரக்ஷையில் "ஸர்வ ஶாஸ்த்ர வித்யாநாம் ... " இதி ஸம்வாத்ய வேதஹேதுதயா உதாஹ்ருதம் "ப்ரமாணம் ஸர்வ வித்யாநாம் ஸவேதோக்தை ஸம்வதம் | ஸாங்க்யம் யோகம் பாஶுபதம் வித்யாநாம் விதேதா யுக்தம் || தந்த்ரம் பாஶுபதம் வித்யாநாம் வேதபாஹ்யமுதாஹ்ருதம் | தந்த்ராந்தரஞ்ச வித்யாநாம் பாஞ்சராத்ரமுதாஹ்ருதம்" இதி ஸ்ரீஹயஶீர்ஷ ஸம்ஹிதாயாமுக்தத்வாச் "ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸம்ப்ரதாயேஷு கேவலம் | விஹிதம் பாஞ்சராத்ரம் ஸாத்வதம்" இதி வா ஶைவாஸ்யாஸ்ய, "தந்த்ரே வேதே நகர்வ்யங்கஷ்டணாதிஷு நாரதீ | யத்தந்த்ரேண ஸம்பஶ்யேத் தத்ஜ்ஞேயம் வைஷ்ணவம் பரம் || அநந்தா ஸாஸ்த்ரதந்த்ரேஷு நிரீக்ஷ்யாந்யத்ர யோஜயேத் | விஶேஷாம்ஸ்த்வத்ர நிர்தேஶ்யாந் யதாஶாஸ்த்ரம் ப்ரஶாஸ்த்ர" இதி நாரதீயஸம்ஹிதாயாஞ்ச "ஶ்ருதிமூலமிதம் தந்த்ரம் ப்ரமாணம் கல்பஸூத்ரவத் | அந்யேஷாம் தேவதாநாம் து யேஷாமேவ || ஶைவாதீநாம் வ்யஸ்தாநாம் ஸர்வஶோ பவேத்" இதி வாராஹ்யஸம்ஹிதாயாஞ்ச "தத்ஸ்வஸ்யாம் த்வஸாங்க்யயோ நாமகத்வம் க்ருதாத்மஸு | யதஸ்மிந் ஶாஸ்த்ரே யோகே ப்ரவேஶ்யோ விரோதிதம் || பரமதாந்யோபோதேநாம் விப்ரஸங்கேஷு ப்ரயஸ்தம்" இத்யஹிர்புத்ந்யாதிஷு ப்ரகாரேண ப்ரமாணவாதிந ஸர்வஸம்ப்ரவஸ்தாபிதமென்றபடி. ஶாஸ்த்ரங்களிலே இதியுக்திஷஷ்டாக்தி: அஶேஷம் ஜகத் விஹிதயம்ஶ்ரவணம் வைகல்ப்யம் ஸ்வவிஹிதயமூலக ப்ராமாண்யமும் தத்ஸதோக்த முழுவாதிதமானப்போலே தத்ஸதாதிகளுக்கும் தத்ஸதாதிஜ்ஞாநம் கர்மோக்தாவாயாமும் தத்த்வஜ்ஞாநமும் ஸித்திக்கக் குறையில்லை என்று கருத்து. ஆதிஶப்தேந ஸ்ரீகீதாபாஷ்யாதி ஸங்க்ரஹம். இனிமேல் வாக்யத்தில் நிஷேதம் பண்ணிக்கே ப்ரதிபாதய ப்ராயஶ்சித்தாவஶேஷமும் விரோதிக்குமென்றவுமருளிச்செய்கிறார். (இச்சாஸ்த்ரங்களிலிதி) "ஶாஸ்த்ரங்கள் யாதிநாம் ... ஸவநஸ்ய

ஸா. கா||"ஸ்வகங்கக்ஷேவமிதஸ்ய ... ஸதோநாத யவாமேநாதந்த்ரே ... ஸ்வப்ரஹ்மவித்யாயாநாம் ... ரஹஸ்யாக்ஷரவரக |ஜ்ஞாநஹஸ்தரஸம் தஸ்ய ஸ்வப்ரஹ்மஸ்யாவ

ஏ௵ஷங்களில் வ்யவஷிதமாக வியித்தபடி யொழிய த்தந்தாமுக்கு ா விந்த ஃதுங்களைக்கொண்டு ஸவ஁கஃங்களையும நுஷித்தால் வ்ராயஸ்சித்தாதிகளும்பரக்க ச்சொல்லப்பட்டது. ஆனபின்பு ஃக்ஞமளவும் ஸாயிகாராநுஷ்டாணமாக ஸாஸ்த்ரஞ்சொன்ன கட்டளை யன்றிக்கே கொகய஁ம்பண்ண விரகில்லை. இப்படி வ வஸனுக்கும் ஸாஸ்வ ஸ்ஷுணய் ஸாஸ்த்ராக்தகொகய஁மே பண்ணவேண்டுகையாலே வியிநிஷெயஙவ நவக்ஷமும் விஹித நிஷித்த த்ராஜவக்ஷமும், வண஁ாஸ்ரம யமங்கள் ஔவாயிகங்களாகையாலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தவனுக்கு த்யாஜ்யங்களென்கிற வக்ஷமும், இவைசெய்யவுமாம் தவிரவுமாமென்கிற வக்ஷமும்,இவை தவிர்ந்தாலுமுகப்பிழக்குமத்தனையே

ஸா-நீ||வ|ஷெஸிகஸ்யாஜிஜாதஸ்யயாவ஁வ஁ம்வஸிஜ ஷஃ|ஃகெயெவ யாவக் காயநூ நாவத஁வ்ய ஷஷநயா| விவரீதெதஃதுவாத்ராஜாஷ்த்ராஷ்ய நஷ஁க்ஷுக் || ததஸ்ஃாவரெஷ்யத்தாஸ்வ திஷாஃவ்யாக்வ காாதஃ" ஐதி வாரஷெஸ்வாஷள வெ ாக்தமென்றுகருத்து. இப்படி வ வஸனுக்காஷெஜ வாதம் ஸாஸ்வஸ்யதா ஸ்வாவஙத்தை நிஜஃக்கிறார். (ஆனபின்புஐதி) இப்படியானாலும் ஜஜவக் வக்ஷமும் கதிவ்யாவாய஁ ஸம்ஜஹீதமானுப்போலே ஸ்வரூவத்ராஜாதி வக்ஷமும் கதிவ்யாவாய஁ஸம்ஜஹீதமானபடியாலே அது உவாஷெயமன்றெனகை கூடுமோ, ஜஜவத்க்ஷமும் கஷெவகர்சொல்லுகிறஸவ஁யஃ஁த்ராஜவ வநவிாஸயாகையாலேஸாஸ்ஸம்வ ஷாயவிரோயமும் தாஜ்யமன்றோ வென்ற உக்தயாக்தியினாலேதானே உக்தாநாக்தவிாஸ ஸவ஁வக்ஷங்களுமநாவாஷெயங்களென்றருளிச்செய்கிறார். (இப்படிவ வஸனுக்கிதி) இப்படி உக்தவ்ய காரெண ஜஜவவ்யாஸ்ஃஞஸ்ரீஜாஷ்யகாராதிஸம்வ ஷா

ஸா-கூ || ஃாநத" ஐத்ராஷ்யெநகவியம்வ த்யவாயம்ஸஃவயநுக்தஷெஃ க்ஷம்ஸாஸ்த்ராநாஜாணெ்யெநவ கொம்கய஁ம்காய஁ஃத்ராஜ (இச்ஸாஸ்ங்களித்ராதிநா) ஸவம்வ வஸாநாம்ஸாஸ்வஸ்யகவஸஃக்ஷ஁நஷஷஃஜ (இப்படிவ வஸனுக்குமித்ராதிநா) (வியிநிஷெயஙவ நவக்ஷமும் விஹிதநிஷித்த த்ராஜவக்ஷமுமிதி) "ஷூாவிஜாயிகாரகாஸ்வ ஜஜாநாஜிநாஃாஜிஃ | வத஁ஃாநஸ்ரநதஃஜ்ஷி஁யெநவஸ்யாஷெஃஉகிம்காஃ" ஐத்ராக்த ஸாஸ்வஸ்யகாஜாவஃ வ்யஃவக்ஷஃ. விஹிதாநநுஷ்டாநம் நிஷிதாநுஷ்டாநஞ ஜிதீய வக்ஷஃ. நநு "வககஸயாவஸ"ஜித்ராஷ்ய "நவயா ஸகாஃவ்யாக்தா ாகத஁வ்யாயஜெஃஸெஜ | ஜாநாஜம்நஷெஸெத கஷாவிஃஜஜவஃவாஃ || நாந்யெஷுவம்நஃஸாயஃாநாநயாயதநம்விஸெஸ்|ஜுஷ்யம்கஃ஁ாஜிஜஃதஃவாஷாநம்தகஃவாஃம|| ஐஜ்யாவவஸாஸ ஸ்வாஜ்யாயஸ்தொதா யொஜஸ்தஃவாஃம | கஷெஷ்டாத்ாவஸ

௩௰ ॥ வேறொரு ப்ரத்யவாயமில்லையென்கிற பக்ஷமும் இவை யநு-ஷ்டியாதபோது லோகவிரோதமே ப்ரத்யவாயமென்கிற பக்ஷமும் மற்றுமிப்புடைகளிலுள்ள பக்ஷங்களெல்லாம் ஸந்ந்யாயாநு-க்³ருஹீத ஶாஸ்த்ரப்ரமாணவிருத்³தங்களானபடியாலே ஸுக³தஸூர்க்கநு-மாநேயங்கள். ஸந்த்யாஸூத்ரக்ருத்துக்கள் பண்டுள்ளவை சிலவற்றை நிஷேதித்து புதிதாக சிலவற்றை விதிக்குமாப்போலே ஶாமவத ஸமயாகச் சிலவற்றை நிஷேதித்துச் சிலவற்றையபூர்வமாக

ஸா-ஶ்ரீ ॥ யுக்தியாலேயென்றபடி. (ஸுக³தஸூர்க்கிதி) ஸூஸ்வபக்ஷஸாத⁴க-ந்யாயாநுக்³ருஹீதஶாஸ்த்ரஸம்வாதா³பாவாநுக³ணமாகையாலேபக்ஷாந்தரங்கள் தலிருத்³தங்களாகையாலே ஸுக³தஸூருக்கு ஸமாநாநேயங்கள். தத்பக்ஷநிஷ்டர் கேவலதர்கநிஷ்டரென்று கருத்து. (விதிநிஷேதெதி) விதிநிஷேதயுக்தவந பக்ஷமும் யதேஷ்டஸஞ்சாரபக்ஷமுமென்றபடி. விஹிதநிஷித்³த⁴த்யாக³பக்ஷமும் விஹிதநிஷித்³த⁴யோஸ்த்யாக³பக்ஷமுமென்றபடி. புடைப்ரகாரமென்றபடி, ஆனாலும் ப்ரவணனுக்குப்ரவ்ருத்திஶாஸ்த்ரங்களிலே சிலகெடுதிகளை நிஷேதித்து அபூர்வமாக சிலவிதிகளை விதிக்கக்காண்கையால் ஸ்வயம்வ்யவஸ்தா²பகத்வம் கூடாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸந்த்யாவெதி) லெளகிகவிதிநிஷேதயம் ஸாக்ஷாத்விதிப்ராமாண்ய ஸாபேக்ஷமன்று, ஸமந்யாஸா

ஸா-கா ॥ ஹஸ்தம்வாஶ த³ஷேத்ரம் தா³வா ॥ ஸப்தவிம்ஶதிவாயஜ வெருத்³தாஸாதி³காதிஜ:। ஸத்ரஸ்தஜவேஸஹஸ்த்யாவஜீவாதிஜோத:॥ ஸ-ஸக்ஷணி-த்யஸூர்ஶம்தாரத்தம் ஸஞாஜவேஸ ॥ யாஜ்யாஸுர தஸ்வத்த ஸ்வதாவேஜ விஶாமவிஸ । ஸஷ்டி வஞ்சாலுஜ் ஸ்வதாஶாமவதஸ்ர தா:” இத்யாதி³ஷு ப்ரவஸாநாம் த்யாஜ்யதயா க்ஷத்ரஸ்ய சயாவ க்ரியாவிஶேஷாணாம் ப்ரதிவாதி³நாஸ விஶேஷவிஷய ஸாஸாத்ய நிவ்ருத்தி-ந்யாயேந ஸ்தாத் நிவ்ருத்திஸ்யா தெ³வெத்யத்ர ஸாஸாத்யதாவிவ-நத: ப்ரவ்ருத்த்யா ஸுஷ்டுஷ்த்யா நிஷேயா ஹாவெநஹி வவநவிரோதயெ-ந்யாய: ப்ரவதத்த இதிந்யாயாஸ நிவ்ருத்திநஸ்யா தெ³வெதி லோ-காஹரணஸாஹ. (ஸந்த்யாஸூத்ரக்ருத்துக்கு இத்யாதி³நா) நமெவம்ஸ்வரூ-ஹெவ்யாக்தாநாஸவிவஸிதத்யாஜ்யெஸ்வ தஜெதாஜஸம்தாணாஸவி வஸித்யாஜ்யஸ்வாஸ“ஸாஸ்யம்ஸஸ்ராவியம்யதஸ்தாநாவஸ்நவரூவஸம் । ஸயஸாஜ-ஷாக்ஷரவெணவநிதம் ஶாமவதெ³தாஸ”இத்யாதி³நாஸவெஜ்ஞ ணஸ-ஸ்யாவதெ³நவியாயகஶாஸ்ரணாஸநநுஷ்டாநயக்ஷணாப்ராஸாண்யம் ஸ்யா-தி³த்யத்ர“ஸ்வக்³ருஹ்யவிஹிதாஸாஸயஸ்வரூஹெவ்யாக்தாஸவிரோஸ்ஹ்ருணஹத்யாஸ ஸஜெஸ்ய ஸ்வக்³ருஹ்யஸ்யாவஸா நத:” இத்யாத்³யாநுகு³ணெந்யாயிகாமி விஶேஷெ ஸம்விதத்யாநுஷ்டாந ஸம்ஹவாஸ நா ப்ராஸா

[illegible] வித்தாலும் [illegible] ஸாதநங்களாக ச்சொல்லப்பட்ட [illegible] ங்களை விடவொண்ணுது. [illegible] ஹேதுங்களிற்போலே [illegible] ஸம்ஹிதா ஹேதுங்களிலும் இதிஹாஸ புராணங்களிலுஞ்சொல்லும் ஸாத்யஸாதநஹேதுங்கள் அவ்வோ ஶாஸ்த்ரங்களிலே யிழிந்தவர்களநுஷ்டிக்க க்கடவர்கள். "[illegible]" என்றும் "[illegible]" என்றுமிப்புடைகளிலே

ஸா-நீ ॥ [illegible] ஸாமிக்குமென்று கருத்து. [illegible] மானாலும் [illegible] ஹேதுத்தை [illegible] நுஷ்டிக்கலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) [illegible] திகளிலும் [illegible] ங்களிலும் விஹிதா [illegible] ஹேதுங்களைப்போலே என்றபடி. ([illegible] ஹேதுங்களிதி) [illegible] ஹேதுங்கள் என்றபடி. (இழிந்தவர்களிதி) [illegible] களிலே [illegible] மே [illegible] மென்று கருத்து. இப்படி [illegible] ஶாஸ்த்ரமாகில் "[illegible]" மென்று [illegible] களிலே சொல்லுகிற [illegible] களும் [illegible] க்கு [illegible] யாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]

ஸா-கா ॥ [illegible]

ரம்॥ யதிஶாஸ்த்ரோக்தஸாதிகளிற்சொன்னவாசாரமும் பரமைகாந்தி க்குப்ராஶஸ்த்யத்தாலே ஸம்பவவிஷயத்திலே நியதம். ஆகையால் ஒருசாஸ்த்ரங்களுக்கும் விரோதமில்லை. “த்யக்தாசேஷாஶ்ரமம் ராஜ்யம் ராஜஸம்ஸ்தைர் வீதக்ஷுத்ரைஷ: | ஸத்யாகாமைஷ ஜப்தவ்யம் ஸததம் த்வாதஶாக்ஷரம்” என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவ யதிஶாஸ்த்ரங்களிற்சொன்னதுவும் “யதி

ஸார-ஸ்ரீ॥ (ஸாதீதி) ஸகலாதிஶாஸ்த்ரப்ரவாஸவியாநப் ஸ்ரீவைஷ்ணவவிஷயத்தில் ஶாஸ்த்ரைகாதிஶாஸ்த்ரப்ரவாஸத்தில் ப்ரயுக்தவியவிக்கிறப்போலே ஸாமாந்யதோ தேவதாவிஶேஷநாதி வியாநமும் ப்ரபந்நவிஷயத்தில் தேவதாந்தர ஸம்பந்தம் நிஷித்தமாகையாலே ஸம்பவதேவிஶேஷநாதிகளிலே ப்ரயுக்தவஸிக்கையாலே ஶுத்தயோக்யாதி ஸம்பந்நயா விதிவிஷயவிஶேஷயல்லாமையாலே ஶாஸ்த்ரயுக்தி த்ருஷ்ட்யாவி தேவதாந்தராதிஶேஷநாதி ப்ரஸங்கமில்லை என்றுகருத்து. இப்படியாகில் ப்ரபந்நவிஷயத்தில் ஸாமாந்யஶாஸ்த்ரஸாமாந்யத்தாலே விரோதமில்லைபோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) ஸாமாந்யஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் ஸங்கோசம்கொண்டு சொன்னாலும் ஸர்வாத்மநா பாதகமில்லாமையாலே ஸர்வஶாஸ்த்ரப்ரபஞ்சத்தில் ப்ரபந்நவிஷயே விஶேஷவிதிகளுக்கு ஸாமாந்யபாதந விரோதம் போலே ஒருஶாஸ்த்ரவிரோத மில்லைஎன்றுகருத்து. ஆனாலும் ப்ரபந்நனுக்கு ஸந்யாஸாஶ்ரமநாதியதிஞ்சொன்னதுகூடுமோ, “த்யக்தாசேஷாக்ஷரம் ராஜ்யம் ராஜஸம்ஸ்தைர் வீதக்ஷுத்ரைஷ: | ஸத்யாகாமைஷ ஜப்தவ்யம் ஸததம் த்வாதஶாக்ஷரம் ॥ யதிபிஸ்த்ராந்த ஸத்யாஸ்தே ஸஹஸ்ரஶைவம் வக்தா” இத்யாதிகளிலே த்யக்தஶாஸ்த்ரத்திலும் ஸர்வஶாஸ்த்ரத்திலும் ஶந்தஜபாதி வியாநம் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (த்யக்தாதீதி)

ஸார-ஸார॥ ஶைவரக்ஷணஸ்வீகாரப்ரதீத்யாஹ. (த்யக்தாஷ்டாக்ஷரமித்யாதிநா) நந்தப்ரஹ்மவசநேத்யாத்யந்தக்ஷணத்யநிவ்ருத்திவசநப்ராப்ய வாயிக நித்யநைமித்திக நிவ்ருத்திரபி கிஞ்சித்யாதித்யத்ர “யதேஷ்வம் ப்ரஹ்மணாவிஹாநு. தஸ்யதேவா கஸமாஶ, ஸதேவப்ரஹ்ம, ஸவேதி வேதவாபவிதாவஹஸி, “தேவஷிபூஹ்ருதாத்ரந்ருணாம்வித்ருணாம் நகிம்கரோ நாயத்ருணீவராஜந் | ஸர்வாத்மநாஶ்ரணம் ஶரண்யம் நாராயணம் லோகஶரண்யம் ப்ரபந்ந:” இத்யாதிவசவிஶிஷ்ய நிவதபகார ஸாவேவ்ய வாயிகஸ்வ ஶாதேண த்யாஜ்யஸ்வம் ப்ரதிபாத்ய வஸிஹ ரந்து ப்ரஸாவ வ்யவஸாயிகாரோக்தா, “கேஶவார்ப்பணப்ரஹ்மயஸ்ய நதிஷ்டிஶஹீவதே | தஸ்யாஜ்ஞைவ ஹோதவ்ய ஶமக்ஷ்ய ஸம்ஶஹிதஸ॥ யோஶோஹாரதிய வாஜஸ்யாத க்ருதா கேஶவார்பணம்|ஸர்வோத்தஸ்யாதி நரகாந் ஸ்வர்க்கலோகவி ஜாயதே” இத்யாதிஷி ப்ரக்தாஹா ரமியம் “தவைஷ்ணவம், தலோத்ராஹ்ய”, இத்யுக்தோவாதாந

ஸ்ரீ ஸர்வாநுஸந்தானேந ஸஹஸ்ரேவம்வக்தா" என்று மஹ்யத்திலருளிச் செய்ததுவும் மற்று மிப்புடைகளிலுள்ளவை யெல்லாம் அவஸ்யகர்த வ்யங்களான நித்யநைமித்திகங்களுக்கு விரோதம் வாராதபடி அவற் றுக்குப்போக்கி மிக்க காலத்திலேயாகக்கடவது. "ஸ்ருதஸ்மார்தவி ஸேஷேண கார்யேஷுஜவஸாவலேஸ" என்று நாரதாதிகளுஞ்சொன் னார்கள். "ஸர்வாத்ரீ நஹிதோதாதாவர்த்தம் கார்யமவிக்ஷிவந்" என்று வங்கிபுரத்து நம்பியுமருளிச்செய்தார். ஸாஷ்யகாரர் அதிதசையிலும் வருந்தி எழுந்திருந்து ஸந்த்யாகாலத்திலே ஜபானுஷ்டானம்பண்ணிய

ஸா.தீ॥(மற்றுமிப்புடைகளிலிதி) "ஸர்வோபாஸநாஸமாஜவே" இத்யாதி களிலுமென்றபடி.(அவஸ்யேதி) ஸாஸ்த்ரீயம் தஸ்யாதஷ்டாக்ஷராதித்யா திநாவிஹிதஸம்ஜபம் அநுஷ்டேயாகையாலே அவஸ்யகர்தவ்யநித்ய நைமித்திகாவிரோத காலத்திலேயாகக்கடவது என்றுகருத்து. இந்தஜ பஸர்வானுஸந்தேயமன்றாகில் "ஸததஞ்ஜாதுஸஸயே,ஸஹஸ்ரேவம் வக்தா" இத்யாதிப்ரஸித்தாஸாஸ்த்ரோபதேசமும் அவஸ்யகர்தவ்யங்க ளானேதி விஸேஷணோபாதானமும் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கிக்கும் இந்தவர்ஷணாயவிதாநாத மன்றிக்கே வசநத்தாலும் வ்யவஸ்திதம் மென்றருளிச்செய்கிறார். (ஸ்ருதேதி) ஆனாலும் ந்யாயத்தாலும் வச நத்தாலும் ஆஷ்டவசநத்திற்கு வ்யவஸ்தை கூடினாலும் மஹ்யத்திலே "ஸஹஸ்ரேவம்வக்தா" என்று ஸ்ரீஸாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்கையாலே ஸம்ப்ரதாயவிரோதம் ப்ரஸங்கியாதோ வென்ற ஸந்தேஹ வ்யவஹிதஸிஷ்யனு க்கு வங்கிபுரத்து நம்பிவிஸிஷ்டாநுஷ்டாநதிசயம் அநுஷ்டேயமென்று சொல்லுகையாலே ஸாஷ்யகாரோக்தியும் நித்யநைமித்திகாநவஸராவகா ஸவிஷயவசநவிஷயைஎன்றருளிச்செய்கிறார். (அஹிதோதாதாவிதி) ஸ்ரீ ஸாஷ்யகாரோக்திவிரோதே தஸ்ஷ்யாத்யுக்தியயாகயம்விஷயையன் றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸாஷ்யகாரரிதி) உக்திஅநுஷ்டாநா நுஸந்தேயாகையாலே அநுஷ்டாநவிரோதே உக்திஅந்யதா ஸிஷைஎன் றுகருத்து. (அதிதசையிலிதி) அஸக்தஸையாகையால் த்யாமம்ப ண்ணவேண்டியிருக்க ததாநீ ஸந்த்யாநம் அத்யாவஸ்யகமிதி த்யாத கமென்றபடி. (வருந்தி)ப்ரயாஸப்பட்டு,இப்படி தேவதாந்தர ஸம்பந்த வஹிதமும் வாரநைகாந்த்ய ஹேதுகமாகையால் தஸ்வஹிதமும் த்யாஜ்யமென்கிற வக்ஷத்தை ஸாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயாதி விரோதத்தாலே

ஸா.கா॥ நியமம் ஆவோஷீத்யாதிஷு ப்ரமேத்ர, நித்யத்வம் நியமம், அந் ந்யாநாம் [illegible] ஸேகஸாவ ஸ்க்திதம் ஊத்யந்த்ரம் [illegible] நியமம் "வைதிகம் ஸ்மார்தணம் நாஸநம் யாஜ்ஞாம் வைதிகதாந்திகம்। தாந்திரிகம் வேபஸ்ருதிநாம் ஸவேஷாம் தாந்திகதேவ"

உ௦ || ருளினர். ஆகையால் வணாஸ்ரமதர்மங்கள் ஔபாயிகங்க ளென்று த்யஜிக்கை ஸந்த்யாவந்தநாதி விஸர்ஜநம். இப்படி த்யஜிக்கில் தேஹஸம்பந்தியாத்ருபாயிகனை யொழிய ஸமாஸ்ரண தீபாரோபணாதி விஶேஷ கைங்கர்யங்களும நஷ்டிக்க வொண்ணுமையால் அவையுமெல்லாம் ஔபாயிகங்களாய் த்யாஜ்யங்களாம். அவையநுஷ்டிக்க வாசைப்படில் அவற்றுக்கு யோக்யதா பாதகங்களான வாவாரஸம்ஸ்காராதிகளையும் விடவொண்ணுது. ஆனபின்பு || * || ஆஹாரஶுத்தஸம்ஸ்தாபநஜாத்யாதி நியமேஷ்வபேக்ஷிதஃ | க-ய-ா

ஸா.தீ || கிராகஸித்து தஷ்வஸந்த்யாவந்தநாதிகளையும்பரி ஹரித்து வணாஸ்ரமதர்மஸர்வஸ்வம் ஶரீரஸம்பந்தியாத்ருபாயிகமாகையாலே ஸ்வரூபானுரூபமல்லாமையால் த்யாஜ்யமென்கிற பூர்வபக்ஷத்தில் விஸ்தாரவயோகந ந்யாயத்தாலே ஸந்த்யாவந்தநவிரோயாதி தூஷணமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) ஆகையால் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் கபஸ்யாநம் செய்தருளுகையால் ஸந்த்யாவந்தநாதி ஶ்ரிலப்பௌந இதி உக்திவிரோயம் ஸங்ரஹிக்கப்படுகிறது. ஸந்த்யாவந்தநாதி விப்ராயஶ்ச்யாவஶ்யாவி த்யஜிக்கில் பாயகமருளிச் செய்கிறார். (இப்படிஇதி) இந்தபாயகத்திர்க்கு ஸமாயாநமே வணாஸ்ரமதர்மத்திர்க்கும் ஸமாயாநமென்றருளிச்செய்கிறார். (அவையுமிதி) (யோக்யதேதி)ஸ்நாநாநுஷ்டானதியா யநுக்த்யவிஶேஷவி ஶுத்தரணை ஸநக்ஷதாதுர்வாதகதயா ஸ்நாநாயா ஶாஸ்த்ராநுஷ்டேய தையென்றுகருத்து. (ஆசாரெதி) ஶௌசாதிக ஸமாசாரஃ ஸந்த்யாவந்தநாதி க்ரியாஸம்ஸ்காரஃ ஶ்ரிலப்பௌந ஸாஸ்த்ரோக்தயோ யஹூத்தே இப்படி ஸ்நாநாதியோக்யதாவாதகங்களான நித்யநைமித்திகங்களனுஷ்டேயங்களென்றது கூடுமோ, க்ருஷ்ணாநுஷ்டாநமஶக்யமன்றோ. ஶுஶ்ரூஷை தாஸ்யருக்கும் யோக்யதாவாதகளவாஸநாதிகஸநுஷ்டேயமாகவஸம்பவியாதோ, ஸ்வதாஶ்ச்ய காஸ்யமும் ஹவகுஶீணமாகையாலே கைங்கர்யரூபதயாநுஷ்டேயமாக ஸம்பவியாதோ, ஜாத்யாதிஸம் கேதனை பரிஹரித்துக்கொண்டுஉக்தார்த்தத்தைகாரிகையாலேஸங்ரஹிக்கிறார்(ஆனபின்புஜாத்யாதிநா)வணாஸ்ரமஸ்வஸ்யா நுஷ்டேய மானபின்புஎன்றபடி.(ஆசாரெதி)ஆஹாரநியமஃ,'ஜாத்யாஸ்ரயநிமித்தா

ஸா.கா || த்யக்தஸஜாத்ய நுஹணகநியமஃ, "நவ தொஷேஹரிம் வம்ஶ்ய"இத்யுக்தம், காலநியமஞ்ச விஸ்தாரணாயதஶய்யநுக்தியமாணம் ஸஹஸ்ர கைவஹவக்கைங்கர்யஸித்யநுஸந்தேயேத்யாஹ(ஆகையாலி த்யாதிநா) வனம் ப்ராணாக தகா-ாஸ்ரம் ஶாஸ்த்ரியாவஶி த்யாஜ்ய ஸ்வரூபா தத்த்யாஶாத்யஶயோஶிஷ்டஶஹா வ ஶம்ஸாஹவஸ்வாத்

௨௭ ॥ ஶுக்லீஶகோணகயோ꞉ ஶத்ருஸ்தாநஸ்த வ்யோஜந꞉ ॥ ௨௦ஶஜ்யஸப்த வஸ்தாநீநு ஸாரக்ஷதி யதாவயஸ꞉ । தயா ஜீவஸுஶ்லாகீய வதி கோணயோ꞉ வஸதி ॥ யதுநஜஜ்ய ஸப்தாநே ஸ்வாநே ஸம ரக்ஷணேவிவா । ரக்ஷ நிரோகேயஹோதைவோ வதிஸ்தஸ்தி

ஸா.டீ॥ துஷ்டாதஸ்ஞாக்ஷகாயஶஸிவிஷ்வேகஜ த்யக்தஸாக்ஷிகாஹார நிய ஶ꞉.ஹ ஹநியஶவதி தாஜ்யநயிஷ்டி தேஹஹேவாஸ꞉,க்ஷவா ஹஹ꞉ஹ ஹ ணஸதாவாய தேவாஹஸ்யாதிகஹாஹ்யதிநியஶ꞉,ஶத்ரு நியஶ꞉தே வதாஞ்தாஶத்ருகாஶ்யஶத்ரு வஜஶஸஶத்ரு தாதிஜவணவகாய꞉,க்ஷநி யஶ꞉காஶாதி ஹ்யாகவஸிஹ ஹர꞉,ஜாதிநியஶ꞉, "ப்ராஹ்மணக்ஷயம் நஹ ஹீயாக,நவஸ꞉வணவோம் ஶாடீ" த்யுக்த꞉, க்ருதிஶப்ராஹ்மணஸ்ஶஶாதிநி யஶ꞉வஹ தாஜ்ஶநியஶய க்ஷஸநுஶக்த்யாயயாஶக்திக நந்யவ யோஜந꞉,ஹஶ வக்ஷீதேத்யக வ யோஜந꞉, நத ஹுரஶவ விராஜ வஹ்ணாதி வ யோஜந꞉, ஶுக்லீஶகோணகயோ நது தேவதாஞ்தகோணயோவா ஶுக்லீவிநிஶ்த ஹஶவநாத கோணகயோவா காயாதித்யஶ꞉. நநு ஸாவாதி வ யோஜநாஹாவே கஶம் கோணகஶநஷ்டயம் ஸ்யாதி த்யாஶங்காம் ஶ்லோகத்ரயேந ஶளக்கி துஷ்டாஞ வதஶநவஶவ கம் வஹ்ரதி (ஶஶஜ்யதி) (வயஸிதி) வதிவீதேத்யகவ்யயோ ஜநதிஶேஷ꞉ தயேதிரக்ஷதீத்யநஷம்ஶ꞉வயஸ꞉ வதிவீதேத்யக வ்யயோஜநாஸதியாஶஜ்யஸப்தவஸ்தாநீநுவதிஸம்பாஸஸவகாநு ரக்ஷதி. தயாவ்யவணோவி ஹ்வாதி வீதேத்யக வ யோஜநஸ்நு ஶா ஹீயவதி கோணயோ வஸதிம் ஶாஸ்ஶஜேரண பஸதஶாயாம்வதி வீணநஸ்ய ஜாதஶக்யாதிஹி ஹாவ꞉. ரக்ஷதீத்யஶ꞉. யதுக்ஷ யாஶஜ்ய ஸப்தாநே ஸ்வாநே நிரோகேய꞉, உவிதஜ்ஞதேந꞉ வயஶாவதி꞉ யதாரக்ஷக. ஶாஶஜ்யஸப்தாநே ஸ்வரக்ஷணே உவி தஹோமை꞉ யதாவாஸஸம் ரக்ஷக தஸ்திஹாவி ஶாஸ்யகோணக யஸ்த்யாஶ ரக்ஷணபோரவி. ந꞉,க்ஷஸ்நு வதி꞉ஸவஸ்வாதிஶி யஶ꞉வதி꞉

ஸா.கா ॥ த்யாஜ்யஸ்வம் ஜோகநயாயஸிஸ ஶித்யவிஹ்யணாஹ (ஶஶ ஜ்யதாதி)பஶ்லாகத்யம் ஹோமேநிஸாஸ்யாக ஹோமேஹாவ யேகஹோஶஹீநாக ஸாதித்யஶ꞉. நநு "ஜாத்யாதிநியமேய த்"ஜதிஹாஶவதோவதிநிஸவணம் "ஸயாதிநரகஞர" ஜத்யுக்த வகாரேண நஶவயவஸாயீத்யத "ஶுஹக்தம்ஶேதியம்வாவி நிஷாதம் ஸ்வவவதயா । வீக்ஷதேஜாதி ஸாஶாஞ்யாதி" திகஸ்வஶவயஶம் ஶ வவ ஶஸிஜ ஸ்வ நிஷாதக்வஸ்வவகாதீத்யுக்தி நயா தநவஹோஷ்யக்வ ஜாவநாஸம் ஜாத்யகிநஷேஷாயேதி தஶயநு யஸ்வ்யாயா த்யவாவ்யாநேஷ்வி தஜ்ஜாதேத்யவ்யவஹாரம் தஜ்ஜாத்யநஶண

மூ॥ ஹாவிந: ॥ அவஜ்ஞாயா உதயாஸ்தமயாதிவிதநம் । ஶாஸ்த்ர
வ்யாக்யாந தத் தத்வஷ்டி ஷ்வபி ॥ அதவைவஹி ஶாஸ்த்ரே
ஷு தத்ஜ்ஞாநேஷ்வபி ஸ்திதா: । ப்ரத்யாயாதிகாயா பரவிஷ
யாதய: ॥ ஸ்வஜாத்யா ந ஹி ஜ்ஞேயம் வ்யக்திரேவேதி ஹாவி
தீ । விஶேஷவிதிவிஷய: ஸர்வார்த்தத்வமுச்யதே ॥ தேஶகாலாதி
காலாதி விஶேஷேஷு வ்யவஸ்திதா: । நயமா: ப்ராக்ஸ்ததுக்தி
தேஶகாலாதிஷு ॥ ஸ்திதிதத்வாவ்யாந தாத்பர்யக்ரஹணா

ஸா.தீ ॥ உபிதஜ்ஞ நஉபிதஹோமவஷாநாஹ்யாரக்ஷதீத்யர்த்த:. ஆ
கையால கரணத்தில் ஜ்ஞாநரூபவ்யாபகம் வருகையாலும் கரணத்தில்
வதிவீதி தஸ்மாந்நஹவ வ்யக்த்யாதிஹோமம் விஜிக்கையாலும்
ஶாஸ்த்ரீயமேகமர்த்தவேஶ்யமநாதேயமென்று கருத்து. ஜாத்யாதிநிய
மேயாத ஐத்யர்த்தாவஹம் "யஸ்மிந் ஹரவஸ்ஸஹஸ்ரம் நிஷா
தம் ஸ்வவம்தயா । வீக்ஷதே ஜாதிமாநாத்ரஸ் ஸயாதிநரகம் நர:"
இதிஹோமவத விஷயே ஜாதிநிரூபணஸ்ய ப்ரகரணாத்ஸாமர்த்
த்யதர்ஹ. (அவஜ்ஞாயாதிதி) அவஜ்ஞாயாம் ஹஸ்தஜநாதி விதந
மேவ ஜாத்யாதிவிதநமேவாநயாய. ஶாஸ்த்ரவ்யாக்யாதஸ,ஜாத்யா
தி விதநம்நதாஸ்த்விதி நநு த்ருஷ்டித்யர்த்த:. ஏவம் வ்யவஸ்தாயாம்
ப்ரமாணமாஹ. (அதவைவஹீதி) அதவைவஹி ஶாஸ்த்ரவ்யாக்யாயாம் ஜா
த்யாதி விதநஸ்ய தோஷஸ்வாதேவஹி ஶாஸ்த்ரேஷு புராணாதிஷு
யமவ்யாயாதய: ஜாதிவ்யாபந பவேயுமேவ தபி தா:' தேஷாம்
வ்யக்திரபி ஸ்வஜாத்யா ந ஹி ஜ்ஞேயேவ தத்ர தத்ர தபிதே த்யா
ஹ. (ஸ்வஜாத்யா நஹீதி) (ஹேதிஹாவிதீ) இதிஹாஸஸ்தோத்ர
வ்யக்திரபி ஸ்வஜாத்யா ந ஹி ஜ்ஞாநம் ஸவிகல்பாதி பவநாத் ஏவகா
ரேண ஸாதேஹஸ்வ ஶ்ருதி "ஶுத்ரயோநாவஹம் ஜாதோநாதோ
த்யர்த்தாந் த்வஹோ" இதிவர்ணாநாம் ஜாதிவ்யாபாரணாஸ்யாஷாதிபாவநம்
நக்ஷத்ரதிதிதீர்த்யதே. நநு உபாயேந விதாரஸ்ய ப்ராஹ்மண
யமே ப்ராஹ்மேயஸம்ஸார ஶ்ரவணம் விரோத்யதேத்யத்ராஹ.(விஶே
ஷேதி) ஶ்ருகாரவாண்யாதத்ர ப்ராஹ்மேயோநாம் ஶிஷ்ட இதி விஶேஷ
விதிவிஷய. தத்ர விஶேஷவிதி ஸர்வார்த்தத்வமுச்யதே வர்ணவா
நாம் ஸ்வஸாமாந்யவ்ருத்தி விஶேஷநியமோ யமேஇதிஹாஸ:.
நநு ஸ்வமிதமேநநத்ரேண ப்ராஹ்மேய: அந்யத்ராபி ஶாஸ்த்ரஹா
மவசேதஸ்யாதித்யத்ராஹ. (தேஶேதி) தேஶவிஶேஷ வ்யவஸ்திதா:

ஸா.கா ॥ வ்யக்திநியமமேவோதாஹரணமாஹ. (அவஜ்ஞாயா நயமேதி த்யா
திநா) (விஶேஷவிதிவிஷயேதி) அஶரீரவாக்யாதி விஷயஸம்ஸாரவிஶே
ஷாதிநித்யர்த்த:. தத்ர த்ருஷ்டாந்த தத்வவ்யதே (தேஶகாலேதித்யாதிநா)

[illegible]

௨௭|| வைஷம்யாந்ந்யூநதோத்பந்நம் ஸ்தீ ॥ காமயோகாதிமேதாநி பைஷஜ்யவத் விவஜிதாஃ । காநி க்ருத்யாநி ஸ்தாநீவ விதுஷ்யக்தி ஸந்தேதஃ ॥ வநவஸா ஷ்டி ம ப்ரயோஜநகதிய(?)விதஸ்யாணியஸ்யசே । ஹதஸ்ச ஸவாதிப்ரயோஜநக ரேவஸேவநியம்யதாம் ॥ * ॥ இந்த்ரியங்களெல்லாம்ஸம்பந்திவஸ விஷ்டா நுஷ்டாநத்துக்குறையாலும்விஷயங்கள். ஆகையால்தன் வர்ணாஸ்ரமாதி களுக்கடுத்தநியமங்களோடேஸஹவசெதஷ்யப்பண்ணுகைவரவேஸ் ஷாஷிவிஷ பஸ்யன்று. ॥ * ॥ ஸாக்ஷாத்பக்தீவதாவேவ க்ருதாம் செசஷ ய ஸ்ஸா । ஸாஸ்த்ரவிஹாமே ந ஸ்தியா ஸஷ்ரீபத்தே ॥ க்ருதக்ரு

ஸா-நீ||யங்களுக்குவர்ணஸேஷிகளான சிலவிஶிஷ்டாநுஷ்டாநமில்லாமை யால்ப்ரத்யநியமாதிஶம்பந்தமே ததநுஷ்டாநவிஷமாகையாலும் உக்த நியமாநுஷ்டாநவிஷிக்குமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இந்த்ரியங்க ளெல்லாமிதி) (ஸம்பந்திவரதி) ஸர்வஸம்பந்தி வரு ஸ்ரீபாதநா தாய ஸ்ரீஹாஷ்யகார ஸ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ராதி ஶிஷ்டாசாராபேக்ஷயா ஸர்வஸம்பந்திவரு ஶிஷ்டதா செகஸேஷஸ்யாசாரோ நப்ரமாண மென்றுகருத்து. (பரம்பரையாலுமிதி) ஸூத்ரீதிஹாஸமே ப்ரமா ணக்ஷமாவி ஶிஷ்டாசாரமு மிந்நியமத்தில் ப்ரமாணமுண்டென்றுக ருத்து. இனிவர்ணாஶ்ரமநியமங்களாயிக மாணலும் பரசேஷிக்கு க்ஷவர்த்தவ்யமென்று நிஷேதிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) ஆனலும நந்ய ப்ரயோஜநஃ ஸக்தீரசெசாக்யகாம்யாதிகிவிஶேஷிக்கவேணுமோ’ ப்ரயோஜநாந்தராஸ்ய செகங்கர்யமும் ஸாத்விகணநமாகையாலே செகங்கர்யமாகையால்செஷத்வமன்றிக்கே சொல்லவேண்டியிருக்க அநந்ய ப்ரயோஜநஃ என்று விஶேஷிக்கை க்ஷநாவஶ்யமன்றோவெ, ன்ற ஸஹவஸ்செகங்கர்யமே விஷயமென்று விஹாரம் பண்ணி ஸார செகங்கர்யாஹிவ்யாயதயா அநந்ய ப்ரயோஜநஃ என்றுசொன்னதுஎன் றருளிச்செய்கிறார். (ஸாக்ஷாதிதி) பக்தீவதாவேவ ஸாக்ஷாத் க்ருதம் செசாக்யம் ஸாரக்ஷ விஹாமேந க்ஷஸர நிஷேத்யேந ஷிவியம் ஸ ஷ்ரீபத்தே செவதாந்தரசெகங்கர்யஸ்ய ஸஷாக்ஷதயா வநக்ஷ

ஸா.கா || நாவஸாக்ஷநியமா நாம் பரம்பரயா ப்ராப்தஶிஷ்டாசாரவிஷம் தஸ்யது உக்தஹேதுபிஸ்ஸக்துணாஸ்ரமோவிதஸேவ செசக்ஷ்யம்ஸ வெஸ்ஸாயவசேதஃகாய்யதி த்யாஹ. (இனியங்களித்யாதிநா) வநவ ஷவரசெஷிக்ருதசெசாக்யேய தஷிதரக்ருதசெகங்கர்யாசெஷ க்ஷண்யம் தத்ஸஹயஸ்யவேவ ப்ரதிஶசெநநஜாவயநு வரசெஷி க்ருதஸ்ய ஸஹவஸிரதிஶய ஸ்ரீ திவிஷயத்வாத்தரக்ருதஸ்ய தத்ஸாவம் த த்ராவி ப்ரபத்யம் ஸ்வா ஸாவாக தஸ்ய த்ரஶஸ்வாஷ்வாஸ்ஸாஹ. (ஸாக்ஷாதித்யாதிநா) க்ஷஃ ஶ்ரீஷம். வநவம்செநரசெக்ஷ்ய விசெபஃகிலவ

ஶாஸ்த்ரஸ்ய கைங்கர்யமாத்ர ப்ரயோஜநம் | ஸ்வரூபாநுரூபமாம் வாசகஸாரம்ஸம் ப்ரவக்ஷ்யதே ॥ ஸம்ஸாரஸ்ய பரவீர்யஸ்ய தஸ்ய ரோஷாஸ்யதேவ வா | ப்ரயோஜநாநாரம்ஸம்வா கைங்கர்யம்ஸ்ய ஜாயதே ॥ * ॥ பரமைகாந்திகளல்லாதார் பண்ணும் கைங்கர்யத்தை ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளாலே கைக்கொள்ளுமென்னுமிடத்தையும், பரமைகாந்திகள் பண்ணும் கைங்கர்யத்தைத் திருமுடியாலே கைக்கொள்ளுமென்னுமிடத்தையும் "தஸ்ய ஸர்வம் தேவதேவஸ்ய பாணௌ ப்ரதிஷ்டிதே" என்றும், "யா: க்ரியாஸ்ஸம்ப்ரயுக்தா ஸ்யுரேகாந்தகதபுத்திபி: | தாஸ்ஸர்வாஶ்ஶிரஸா தேவ: ப்ரதிக்ருஹ்ணாதிவை ஸ்வயம்" என்றும் ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவானருளிச்செய்தான், இப்படி யிவன் பகவதாஜ்ஞையாலேயநுஷ்டிக்கிற நித்ய நைமித்திகங்களும் பகவதநுஜ்ஞையாலே இவனுகப்பே ப்ரயோஜநமாகவநுஷ்டிக்கிற வேற்றமான கைங்கர்யங்களும் இப்ப்ரவ்ருத்தியோடு துவக்கற்று நின்றகிலே "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்கிற வியாநத்தாலே விஷமாயிற்று. ॥ * ॥ ஶாஸ்த்ராணி ஸர்வாணி நப்ரவர்த்யாரோக |

ஸா-டீ ॥ (ஶாஸ்த்ரஸ்ய) ஸாரத்வம் (ஸம்ஸாரஸ்யேதி) (கல்பே) ஸாராதிஸ்ய: (பரவீர்யஸ்யேதி) ஸஹிதார்திக ஸித்யர்த்த: (தஸ்ய ரோஷாஸ்ய) தஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஹ்யவஸ்த கைங்கர்ய ரோஷாஸ்யேதி: ஆனாலும் விஷயமென்று நினைக்கக்கூடுமோ, கைங்கர்யமான பகவத்ப்ரீதிகாரணமாகையாலே ஸாரஸாரவிஷமங்கூடாதே, கிஞ்ச ப்ரயோஜநாந்தர கைங்கர்யந்தான் ஸாரமென்று நிஶ்சயிக்கலாகாதோ, ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸர்வ ப்ரதிஷாதநம் ஸாரமென்கிறதற்கு ப்ரமாணமுண்டோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (பரமைகாந்திகளிதி) பரமைகாந்திகள், ப்ரயோஜநாந்தர ஸம்பந்தமில்லாதாரென்றபடி. திருமுடிகளாலே கைக்கொள்ளுகிறதுவும் திருவடிகளாலேகைக்கொள்ளுகிறதுவும் ப்ரீதிதாரதம்யத்தாலே இறே என்றுகருத்து. (வேதவ்யாஸேதி) கர்த்ருவைலக்ஷண்யம் ப்ராமாண்யம் தோற்றுகிறது. ஐயதாவ்யவஹாரநிரோத ஸர்வதர்ம பரித்யாகத்தைஉபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படிஎன்றது) (ஏற்றமான) ப்ரதிஷ்டமான என்றபடி. பரித்யஜ்யஎன்கிறது யதாக்ரமநிர்வேஶ்யமாகில் ப்ரவ்ருத்திக்கு நிர்வேஶ்யமிசித்தாலும் ஶாஸ்த்ரஸ்ய கைங்கர்ய நிஷ்டக்ருத்யமாகையால் ஶாஸ்த்ரநத்தில் வைஷம்யமிஷியாமையாலே விஷமத்வம் ப்ரஸம்பியாதோவென்ற நிர்வேஶ்யமிஷி ஶாஸ்த்ரம்

உூ||கஸ்ஸொகூஷ-வஸாஸுகூ-ம்நதஜகூ-ம்ஸஸாஜ-யெசு || * || இந்த யொஜனையில் கயிகாரமானவாகினு நூமும் ஸொகியாதேகொள்ளென்று தேற்றுவிக்கிற வாக்யத்தாலே ஸூசிதம். சுநாவாதவக்ஷத்தில் தன்னஸக்தியாலே கழிந்தவையொழிய ஸகுமாய்ச்செய்கிற வாஜ்ஞாநாவாஜ நாதிகளும் ப்ரவத்தியில் துவக்கொண்ணுதென்னுமிடம் வஙகூஸூபத்திலே விவக்ஷிதமாகக்கடவது. இப்வக்ஷத்தில் “ஸாஸாவஃ” என்கிற

ஸா-மீ || ஷாநவெஷஹ ஸாவவாதிக்கிறூர் (சுதஸ்ஸூக்யாநீதி) வெருவெக்ஷ்யியி இல்லையாகில்விதூாஞாநூாயத்தாலேசாஸூவா ப்ரஸஂஸிக்கையால் ப்ரவத்தூகூஷிதிஸங்கூூகூதவூஸூாஷென்றுகநாஷாந வெஷஹமென்று கருத்து. (சுஸகூஷவெதி) காஹகங்களில் கஸகூஂமெஷ ஸாஸகூஸஂவாதநம்போலே சுஂமகுவக்ஷத்தில் சுஸகூங்களில் ஸாஸுகூஂ ஸாவூதநீயம் வெருவெக்ஷவக்ஷத்தில் ப்ரவத்தூகூஸொகூஷ ஸாஸுகூா நஸஂவாதநீயமென்றபடி. இந்த வெருவெக்ஷ்யியியிலாகினு நாதிரூவாயிகாரவாவக ஸூயமில்லாமையாலே வாஸுஷூாகத்திலயிகாராயாஹம் ப்ரஸஂஸியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறூர் (இந்த யொஜனையிலிதி) இப்படியாகில் வவெஞ்சொன்னவநாவாதவக்ஷத்தில் வரிதஜூ என்கிறவதஂகயிகாரவரமாகையால் வெருவெக்ஷ (வியி) ஸிஜி எங்ஙனே சுநாவாதஸாஸுகூத்தாலே கஸகூவெருவெக்ஷஂஸிஜமென்றிலாகிலும்ஸகூவெருவெக்ஷா ஸிஜிக்கவில்லையேஎன்றவருளிச்செய்கிறூர்(சுநாவாதவக்ஷத்திலிதி) சுநாவாதவக்ஷத்தில் வரிதஜூவதஂ கயிகாரிவரமாகையால் ஸாஸாவஃ என்கிற வாக்யஂ கயிகாரவரமென்னுவசூவெஞ்சொல்லுகையால் வாநராக்தி வாராதோ? ஸாஸாவஃ என்கிறது வரிதஜூவஷொக்தாயிகார வூக்தீகரணாகூமாகையாலே வாநராக்தி ஷொஷமில்லைஎன்றில் அந்த வூக்தீகரணத்திற்கு ப்ரயொஜநாதிஸயமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறூர் (இப்வக்ஷத்திலிதி) கயிகாரவூக்தீகரணஷாவெந ஸாஸாவஃ என்கிற வாக்யஸாத்தாகாஶ்ந வெநஹயூாவருக்ஷகமென்று கருத்து. வெருவெக்ஷ்யியிவ்ரகாரநிரூவ

ஸா-கா||திதூ்தூாஹ. (சுதஜதூாதி) சுநாஂவ்தீயஸாவெநஷாஹாநூாஸாகூஸூவாஸிநிவ்ருத்திஃஸாஹதிதகூஃ. நஙஸிநு வகெஷவியிநிரூவகநியொஜூ ஹூவெதாயிகாரிகாதூவ திவத்தவூஜதூாகாஂக்ஷாயாஸாஹ. (இந்தயோஜனையிலிதூாதி) நவெஙவஂ தஹி தூாமாநாவாதவகெஷ “ஸவயஸாநுவரிதஜெூ” தூஸூாயிகாரி வரகுவாகூ ஸாஸாவஜ தூவ்ரெநகூகூ ப்ரஸஂமெரா வெருவெக்ஷ பொயாஸிஜி ஷூதூ்தூாஹ(சுநாவாதவக்ஷத்திலிதூாதி)வஙகூஸூபெநவெருவெ

ஜீ॥ வாக்யம் "ஸவ-ுயஃ ரநுவஸித்யஜ்"என்று உக்தமான வயிகாரத்தை வ்யக்தமாக்கிக்கொண்டு மேலுள்ள நிஷ-ுரகவாதிகளை முன்னிட்டு உத்தர காருத்தி லிருக்கக்கடவபடியையெல்லா முவக்ஷிக்கிறது. த்ராமவியி வக்ஷத்துக்கு வ ரணவிரோயம்வாராதபடி யின்னமும் சிலமதிகளுண்டு. ॥ *॥ சூத்ராஸக்யவ்யாயாஸ நிவாரண ஜிஹாவிவா। ஜ்ஞாவரஸ்லாத்ராமவாஷொவ்ரு நியஂத்ராம ॥ஸ்ஷாஷ்டரேஷா யஜெஷ-

ஸா நீ॥ ணஜதிவிஷ்யதமாகையாலே "சூத்ராஸகே்ய" த்ராதிஹ்ரயமும் வஸ்ரூபெஷமென்று ஹாஙிவாராமைக்காகவியிவக்ஷத்தில்ஸநீநயொஜநாதரங்களுண்டென்று உவக்ஷேவிக்கிறார்(த்ராமவியீதி)(மதிகள்) வகாரங்களென்றபடி. உவக்ஷிதாஸ-ுங்களை காரிகாத்ரயத்தாலே ஸஂஹ்ஹிக்கிறார்(சூத்ராஸகேதி) (சுவிவா)ஊயவா (உஹ)வஸித்யஜெ்யத்த (சூத்ராஸகேஷ) ஸ்வஸ்யாஸக்ஹக்த்யாதிஷ (வயாஸநிவாரணஂ) வ்யஸ-ுரதெ்யாமநிவாரணஂ விவக்ஷிதஜிதிஹெஷஃ. யதாஉக்தராஜெவிஷ்யா நியஂத்ராஜிதி க்ரியாவஷஸ்ராநஷஂமஃ. கஸக்ய ஸவஜஸ ஸாயநாஸ-ுவ்ராஸஂவஸித்யஜெ்யத்யஸ-ுஃ. நந. வ லெஃ ஸ்ரூவத்யாமவியிவக்ஷ வஸீத்யவஸமஸ்ய ஜ்ஞா நதாவாதித்ராமாஸ-ுகதயா ஸாஸகெ்யஸ்யாக்ஷவாக சுவிநுவக்ஷ வஸீத்யவஸம வெயஸ-ுஜிதிக்தகூஹ (ஜ்ஜெதி) (சுத)சூத்ர ஸக்யவ்யாயாஸநிவாரணரவாஸெ-ுஜ்ஞாவரஸ்லாஃஜ்ஞா கஸக்யாரஹம் க்யஷ்வாஸவஂ வ்யாகயதஜிதிஜ்ஞா வரஸ்லாஃ வநஃவந ஸ்ஷாஸஷாவாஷயஃ தெஷாமத்ராமவாஷொவி நியஂத்ராம உவஸம-ுஜஹிநா வ வெஸ்யதாஜித்யஸ-ுஃ. ஜ்ஞாநதாவாதிஹிஸ்ஹாஸக்ய வ்யாயாஸஂ வஸித்யஜெ்யதி ஹிதாஸ-ுஃ. வதாவக்வயந்தஜெ

ஸா.கா॥ க்ஷஂபொஜ்யஜிதிஹாவஃ.(நிஷ-ுரகவாதீதி)ஸாயநாசரவ்ய த்யஹாவாதிராதிஸ்வாஸ-ுஃ. நிஷ-ுரகவாதிஜ்ஞாவந ஆராஹமவக்ஷீ தெ்யக ஹவகொஂகயஂ கதஂவ்யதா ஜ்ஞாவநவர உத்யஸ-ுஃ. ஸவஂ வரணாதரா வ்ராக்தஷவிரஸ செநரவெக்ஷ்ய வியிஷ்வஜவவாஷ்ய தஜெவாஸக்யாநஷ்டாந விஷயக யத்த்ராமராவா, தஷ்க்யாவாஷக கஜநஷ்டாநெஹ்ஹ த்ராமராவா, உவாயாஷராமயா ஸஹகவஂவா, வஸித்ராஜெ்யத்யநெந வியாதம் யொமஸ்யஜிதி ஸ்லோகத்ரயெண ஸஂயுஜ்ஹ்யதாநுஸ்லோகாந்யாவ்யாதி (த்ராமவியீத்யாதிநா) சூத்ராஸகெ்யத்யாதிநா ஸ்லோகெந ஃவஸிஎன்கிற உவஸமத்தாலே வாதகங்களைவிடுமாப்போலே ரஷிவாஸனையோடும் ஜ்ஜெயோடுங்கூட மறுவலிடாமலடையவேணுமென்கிறது உத்யஸ்ய ஸக்யாநஷ்டாந விஷயெ ரஷிவாஸநா ஜ்ஞாஹிஸ்ஹத்ராமெ தாத்யஂஜிதிக்ய

(6) [illegible] ‖ * ‖ [illegible] லே [illegible] தனக்கு [illegible]ங்களாய் கழிந்துநிற்

[illegible] தனக்கு [illegible]ங்களா [illegible] [illegible]

[illegible] இப்படி [illegible]பக்ஷத்தில் [illegible]யஞ்சொன்னது கூடுமோ, [illegible] என் கிறதன்றோ [illegible] ஆசையும் [illegible] நிவ்ருத்தமாகையாலே நிவ்ருத்தி விதிக்கவேண்டாவோ [illegible] [illegible]தான் [illegible] [illegible]வென்றவுக்து காரிகாயத்தை விவரிக்கிறார் ([illegible]) (தவிர்) [illegible] என்றபடி. இது

[illegible]

ஶேஷமாகிற வஸ்துவிலேயதிநிவேஶமுடையவனை இதுவேண்டாவென்கையும் விகல்பித்த வ்யாபாரங்களிலே ஒன்றையிங்கே கூட்டில் ஸஹாஸ்ந்யாயத்தாலே விரோதிக்குமென்று கழிக்கையும் விவக்ஷிதங்கள் ॥ * ॥ [illegible] ॥ [illegible] ।

[illegible] ॥ [illegible]. தனக்கித்ராதிவேண்டாமித்யர்த்தம். த்விதீய காரிகாஶ்லோகம். [illegible] த்விதீயகாரிகையில் [illegible] அதிநிவேஶவாரமென்று கருத்து. விகல்பித்ராதி த்ருதீய காரிகாஶ்லோகம் [illegible] மென்று கருத்து. மூன்று யோஜனையும் [illegible] என்கிற வியவஹாரமென்று கருத்து. இப்படி நாநாவிதமாக [illegible] த்திற்கு [illegible] பண்ணினதுகூடுமோ; இந்தவசனங்களெல்லாம் [illegible] என்ற [illegible] காரிகையாலே ஸங்க்ரஹியாநின்றுகொண்டு இதுகளை [illegible] ங்களென்றருளிச்செய்கிறார் (சரமஶ்லோகாதிகாரஸ்தித்ராதிநா) [illegible]. [illegible] என்கையாலே [illegible] யோஜநாந்தரம் [illegible] மன்றென்றும் கருத்து. [illegible] த்திற்கு [illegible] மாகலாகாதோ, அப்போது

[illegible] ॥ [illegible] (ஸவிஶிஷ்டேத்ராதி) "[illegible]" [illegible]

[illegible]

"[illegible]" [illegible]. [illegible] "[illegible]" [illegible]

[illegible] (சரமஶ்லோகேத்ராதிநா) [illegible]

[illegible] "[illegible]" [illegible]

[illegible] "[illegible]" [illegible]

மூ|| ஏதா॰|| தேவதாந்தரபஜநாதிஷ்வப்ரவ்ருத்திர்விரோதிநீ|உபாஸகே ஷி ஸாத்யத்வாதிஹாஸ்யா நவிசேஷிதா || * || "உபாயாபாயஸம்யோகீ" இத்யாதிகளிற்சொன்னவுபாயத்யாகமுமிப்ப்ரகாரங்களிலே நிவ்ருத்தம்.

மீண்டாலுமரிய தனின் முயலவேண்டா
முன்னமதிலாசைதனை விடுகைதிண்மை

ஸா-நீ|| ப்ரயோஜநாந்தரவிரோதமில்லையேஎன்றவருளிச்செய்கிறார் (தேவதாந்தரேதி) (உபாஸகே) ஸகிஞ்சநஸ்ய ப்ரபத்திவாயத்யாவ்ரதிஷ்ட்டியள(ஸா) தேவதாந்தரபஜநாதிஷ்வப்ரவ்ருத்தி:. (நவிசேஷிதா) நப்ரதிபாதிதா ப்ரயோஜநவதீத்யர்த்த:. இப்படி இங்கு "ஸர்வஸ்யைகாநுவர்த்திஸ்யஜ்" என்கிற வாக்யத்திற்கு பொருள் சொன்னதுகூடுமோ, வ்யாகரணாந்தரத்திலே "உபாயாபாய ஸம்யோகீ" இத்யாதிகள உபாயாபாய த்யாக பூர்வக ஸ்வரக்ஷண பரணவியள நிஷ்ட்டஸ்யஸ்வ ப்ரவ்ருத்த்யாதக்காவாயத்யாகவியி ஸந்நிவ்யாஹாரத்தாலே உபாயத்யாகவச்சம் ஸ்வப்ரவ்ருத்தித்யாக பரமென்று சொல்லவேண்டுகையாலே ததேகசரண்யம இங்கு ஸ்வப்ரவ்ருத்தித்யாகபரமென்று சொல்லவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (உபாயேதி) ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்த்ரே லக்ஷ்ம்யா வ்யாக்யா ஸமயாநாவாவு "உபாயஸ்வாபாயஸ்வ த்யாகஸ்ய "உபாயாபாயஸந்த்யாகீ மத்யஸ்த: ஸ்ஸுரக்ஷணாஸ் ஸ்வாதந்த்ர்யஸ் ஸ்வரக்ஷகர்த்தாஸ்வேத் ஷோடசயக ப்ராபணாயை" இத்யாதியென்றபடி. "உபாயாபாயஸம்யோகீ" இத்யாதிகளிலும் ஸ்வாயத்யாகம் ஸ்வப்ரவ்ருத்தித்யாகமாநாலும் ஸஹாய ப்ரயோஜநாந்தரவிரோயாபத்த்யா ஸ்வாயத்யாக ஸந்நிவ்யாஹாத உபாயத்யாகமும்பூர்வ காரணமென நிவ்ருத்தம் மென்று கருத்து. இப்படி "ஸர்வஸ்யைகாநுவர்த்திஸ்யஜ்" என்றுஸகல ஸ்வயக்தவாக்யத்திற்கு ஸநேகாபாயவாரகுஞ்சொன்னது கூடுமோ, ஸ்ரீதீவுக்கு ஶ்லோகத்திலே ஸகாபாயத்திலேதானே தாத்பர்யம் காண வில்லையோ ஸநேகாபாயவாரேக வாக்யஹேதுமும் வ்யவஸ்தியாதோ வென்ற ஶ்லோகத்திலே ஸர்வஜ்ஞவாக்யங்களில் தாத்பர்யம்நியதமாநாலும் ஸர்வஜ்ஞவாக்யத்தில் ப்ரயோஜநாந்தரநாமவேத்யஜ"ஸகலாநாம் வாஞ்சிதாந்யாசேஷிணீ விஷயே"த்தியக ஸநேகாபாயவாரகஸம் கூடுமென்றும் விசிஷ்டைகாயத்வ ஷடநவிபிவாரதயா வாக்யஹேதுதோஷமில்லை என்றும் திருவுள்ளம்பற்றி ஒருபாட்டாலே ஸர்வஸ்யைக த்யாகஸ்வாதங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (மூண்டாலுமிதி) (அரியத

ஸா-கா|| (தேவதாந்தரேத்யாதிநா) 'ஸாத்யாஸ' நித்யேந ஸகாயம்வவ நாஷ்டிபேவ்ய திதிஸதி (உபாயேத்யாதிநா) வ்யஷேவாதேநவ்யாகாயம் நாஸ்யஸ்ரீஶ்ரீஇத்யாத்யநாஸ்ய நாயஸ்ராதிவ்யாயயா தாநுஸந்த ஹ்யாஹ.

௨௯ ॥ வேண்டாதுசரணநெறி வேறோர்கூட்டு
வேண்டிலயனத்திரம்போல் வெள்கிநிற்கும்
நீண்டாகுநிறைமதியோர் நெறியிற்கூடா
நின்றனிமை துணையாகவென் றன்பாதம்

ஸா-நீ॥னில்)சுலோகத்தில்(மூண்டாலும்) உபாஸ்யாரவாயாநதரைவுய ஸம்வ வதித்தாலும்(முயலவேண்டா)விதீயாதிவு வ்ருத்திவேண்டா இத்தாலஶ்லோகாரம்ஹவாரணஞ்சொல்லப்பட்டது. (முன்னம்) பூர்வம் (அதில்) சுலோகத்தில். (ஆசைதனை) ஆசையை விடுகை ப்ரவ்ருத்தி: வமேவ விகேஷாதாமம் (திண்மை) ஸ்ரேஷ்டமென்றபடி. இத்தால் தஸ்வ்ருத்யாஸாவுயஸ்நஞ்சொல்லப்பட்டது. (சரணநெறி) ஶரணாகதிமார்க்கம். (வேறோர்கூட்டு) ஆநுகூல்யாதிதிதிக வலிகார வமஸம்ஸமத்தை (வேண்டாது) அபெக்ஷியாது. "ஸநம்ஹாவொயபூரணா"வென்கிறவசனஞ்சொல்லிற்று. ஸ்வாதந்த்ர்யவேண்டில் வலிகாராந்தரத்தை அபெக்ஷிக்கில் (அயன்) ப்ரஹ்மா. (அத்திரம்) அஸ்த்ரம். ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே. (வெள்கி) லஜ்ஜித்துநிற்கும் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரநாய ஸம்வநாவொவாசனம்ஸவிதம். (நீண்டாகும்) தீவமாகாநின்ற விரகாவஸாஸ்யான என்றபடி. (நிறை) வரிவுணையான (மதியோர்) பாஷியையுடையார் உபாயாந்தரநிஷ்டரென்றபடி. (நெறியில்) அவர்களுடைய மார்க்கத்திலேஉபாயாந்தரத்திலே (கூடா)கூடாதேயிருக்கிற அஸக்தாயிகாரகுஞ்சொல்லப்பட்டது. (நின்றனிமை) உன்னுடைய தாழ்ச்சியை ஆகிஞ்சந்யத்தை ஆகிஞ்சந்யாநுஸந்தாந தந்த்ரமவ

ஸா-கா॥ (மூண்டாலுமித்யாதிநா) (மூண்டாலுமரியதனில்முயலவேண்டா) ப்ரவர்த்தநாவ்யஸ்கெ நவு வதேயா: ஸதெநஸஶ்லோகாரம்ஹவாரணமித்யர்த்தம்.(முன்னமதிலாசைதனைவிடுகைதிண்மை)ப்ர யஸ்தவாஸக்த்யவாதிஸ்தாத்யமவாஹிஜூக்ருத்ம். ஸதெநதஸ்வ த்யாஸாவு ஸஸ்நமித்யர்த்தம் (வேண்டாதுசரணநெறிவேறோர்கூட்டு)ஸாந்யாஸாவ உபாயஸ்ஹகாரஸ்ஹாரஹாபெக்ஷதெ. ஸதெந "ஸநம்ஹாவொயபூரணா"இத்யர்த்தம் நெரபெக்ஷ்யமுக்தம். (வேண்டிலயனத்திரம் போல் வெள்கிநிற்கும்)அபெக்ஷிதமிதி ஹ்ராஸாபாயாம் தரதம்ராதிஷ கஸ்யவிதநுஷ்டாநெ ஆஜநெய பாஸக ப்ரஹ்மாஸ்த்ரவஸ்வயம்காயம் ஹகாயமாக. ஸதெந ப்ரஹ்மாஸ்த்ரநாய ஸம்வந்தித்யர்த்தம்(நீண்டாகு நிறைமதியோர்நெறியிற் கூடாநின்) அதிவிரகாவு நிவத்தெத்ய ஹக்தியொமாநுஷ்டாநொவிதஜ்ஞாநாதி உபாயவாயஹவெதெ ஹக்தியொமெ ஸ்வஸ்யாஸக்த்யா ப்ரவ்ருத்தி ஸம்வந்தஸ்ய தவ (தனிமைதுணையாகவென்றன் பாதம்பூண்டால்)ஆகிஞ்சந்ய ஶரணாகதிவ

௭௭ ‖ பூண்டாலுன் பிழைகளெல்லாம் பொறுப்பே
னென்றபுண்ணியனார்புகழனைத்தும்புகழுவோமே. (சஎ)

இங்கு "[illegible]" என்கிற பதங்களுக்கு அடைவே ஸ்வதார

ஸா‑ர ‖ [illegible] (துணையாக)ஸஹாயமாகக்கொண்டு "[illegible]" என்கிறவசனஞ்சொல்லப்பட்டது. "[illegible]" மென்கிற காரிகையில்சொன்னவசனங்களை இங்கு [illegible] மாகவநுஸந்திக்கையாலே [illegible] வசனங்களும் [illegible] விவக்ஷிதங்களென்று கருத்து. (என்தன்பாதம்) என்னுடையவர ணத்தை (பூண்டால்) பரணமாகவடைந்தால். "[illegible]" இதினைவசனஞ்சொல்லிற்று. (உன்பிழைகளெல்லாம்)உன்பாபமெ ல்லாம் (பொறுப்பேன்) க்ஷமிப்பேன் (என்ற) "[illegible]" என்றுசொல்லாநிற்கிற(புண்ணியனார்) "[illegible]" மென்றுசொல்லப்பட்டஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய (அனைத்தும்) ஸமஸ்தமான (புகழ்)கீர்த்தியை "[illegible]" எனகிற கீர்த்தியையென்றபடி. [illegible] குணங்களையும் (புகழ்வோம்)ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகின்றோம். எ என்றவாக்யார்த்தம் ‖

இங்கு [illegible] விட்டு "[illegible]" என்று [illegible] பொருங்கூடுமோ; உத்த ரார்த்தத்தில் [illegible] மாகையாலேஇங்கும [illegible] என்று [illegible] யொருமென்றில்உத்தரார்த்திலேதான் [illegible] யொருங்கூடுமோ; இரண்டிடத்திலும [illegible] னைக்குறித்து சொ ல்லுகையாலே ஸவிஷயத்தில் [illegible] "[illegible]" [illegible] களைப்போலே இங்கும் [illegible] யொருங்கூடாதோ வென்றவிரண்டிடத்திலும் [illegible] யொ ருமென்கிறவபிப்ராயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் (இங்குஜதி) (இங்கு) [illegible] கத்திலே (அடைவே) க்ரமேண என்றபடி. [illegible]

ஸா‑ஸா ‖ [illegible] "[illegible]" [illegible] (உன்பிழைகளெல்லாம் பொறுப்பேனென்ற) [illegible] (புண்ணியனார்)"[illegible]" [illegible] (புகழனைத்தும் புகழுவோமே) [illegible] இதி [illegible] (இங்கு[illegible]) ([illegible]) "[illegible]" [illegible]

ஶரஹஸ்யத்திலும் வஶேஷாத்ரஸ்வ திவாதநவ காரணத்திலுஞ்

ஸாநீஸ்யத்திலும் "வஹநிவேந்திதாநீ" ஸ்ரோதாஸ்வரஸ்வ காரணத்திலுமென்றபடி (வஶேஷாத்ரேதி) "ஶாவீளவஷள மொக" உதாஹரித்திலேயென்றபடி. "ஶாஸ" மென்கிற பதத்திலே ஸவதாரவிகை தோற்றுகையாலேவாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வஸௌஶீல்யாதிநெகாகாரஸ்ஸமத்தி உண்டானாலும் வஷிவக்ஷத்திலே கூஸ்ய ணாஸம் ஸௌஹார்த்தவெகதமாகையாலே அதிலுமுத்தராஷத்தில் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ரக்ஷணோபாயமாகையாலேவரஸ்வத்திலும் வாயாநெருந்தாத்யமென்றபடி. ஸவதாரரஹஸ்ய காரணத்திலே என்று சொன்னதுகூடுமோ, அவ்விடத்தில் "கூத்தராயா" என்கையாலே ஸவதாரத்திற்கஸத்வமும் வாக்யதஜநநாரணாதிகூத்தமும் சொல்லுகையாலே ஸௌஹார்த்தம் ஸிஷிக்குமோ? ஸிஷித்தாலும் ஸஸத்யதயா வாக்யதாஸ்யதயாவகாயக்ஷராந்தானுகமாட்டுமோ, என்னதஸ்வ க

ஸாகா ॥ ஷளமொகெ" உதாஹரணவெதஸ்ய. நந "வெஹநிவேதிதாநிஜநாநிதவஸாஜநந । தாநஹம்வெதஸவராணிநஸ்வம்வெ ஸவரஸ்வ ॥ ஸஜோவி ஸஹஸ்யாத்தா ஹதாநாஸ்வரோவி ஸநு । வக்யதிம் ஸ்வாயிஷ்ய ஸம்ஹவாம்யாத்தாயா ॥ யதாயதாஹி யஸ்ய ஹாநிஹவதி ஹாரத "ஸஸ்யஸாந யஸ்ய த்ராத்தாநம்ஸ்ருஜாம்யஹம், "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச து்ஷ்க்ருதாம் । தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகேயுகே ॥ ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யமேவம் யோ வேத்தி தத்த்வத: । த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோஜுர்ந" இத்யத்ர ஸௌஹார்த்தஸ்ய கதம். ந ச ஸர்வேஷு

ஶரஸ்ய ஸஸ்வாதி வக்ஷ்யமாணேஷ தேஹ ஸம்ந்ஹாதிநா ஸ்வநீய: ஜ்ஞாநஸம்கோசகாவ ஷக்ஷ்மஸாதியகஸ்யக்த ஸமவாதாவநஸவ ஹேதோ ஶரீரஸம்ஹவாதெ கர்மவஶ்யஸம்பவாத் ஸவதாராதெ ஜீவஸ்யாவெந ஸ்வஸ்வாநபயத்த: ஸதாவதார ரஹஸ்ய திவா தி ஸௌஹார்த்த ஷதியாமாக தத் ஸௌஹார்த்த திவாதிநா ஜ்ஞாநேதத்த ஜநநி தவவேதி ஜீவஜந்தாஸ்ய ஜந்மவஸ்தாக்த்வா ஜநஸ்தஸ்வஸ்ய வெதஸவராணீதிஸாமர்த்யஸ்யாதைத்யதஜ்ஞ ஸ்வஸ்வாவகஸ்ய வக்யதிம்ஸ்வாயிஷ்யாமீதி ஶாஸகஸ்ய கூத்தராயேதி ஸ்வோர்த்த நிதாநஸ்ய யதாயதாஹீதி யஸ்ய ஹாநஸ பரித்ராணாயேதி ஸாயம் ரக்ஷாகஸ்ய ஜந்மகர்ம வெதி யோஷெதி யோகஸ்ய தேஹ த்யக்த்வா புநர்ஜந்மநைதி மாமேதி தாஸ்ய மோக்ஷப்ராதி பாஸவிகஸ்ய வித: ஸவதாரரஹஸ்ய ஸௌஹார்த்த ... ஹவிஷ்யதி ...

ஆ॥சொல்லுகிறபடியே ஸௌஹார்த்திலும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலும் ப்ராயா ஶ்சித்தநோக்கு. ॥ * ॥ அவதாரஸ்ய ஸத்யத்வம் அஜஹத் ஸ்வஸ்வபாவதா। ஶுத்தஸத்த்வமயத்வஞ்ச ஸ்வே[illegible] ॥ யதர்ஹமாநன ஸம்பவ ஸ்வாயத்த ஸம்ரக்ஷணாயத்தா। இதி ஜந்மரஹஸ்யம் யோ வேத்தி நாஸ்ய புநர்ப்பவ: ॥ * ॥ இவ்வவதாரரஹஸ்ய ஜ்ஞாநம் ஸாதக ப்ரவ்ருத்தி

ஸா-நீ ॥ ரணவிரோதத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவதாரஸ்யேதி) அவதாரஸ்ய ஸத்யத்வம் பரமாத்ம ஸங்கல்பஸித்தமாகவும் ஜ்ஞாநாதி புநர்ப்பவ நாஶகமாயிருக்கையாலே ஜ்ஞாநம் பரமநிவர்த்தகம் வ்யதீதாநி ஜந்மாநீத்யுக்தேஶ்ச அஜஹத் ஸ்வஸ்வபாவதா அஜஹத் ஸ்வஸ்வபாவ: ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகம் யஸ்ய ஸ: அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவ: தத்த்வம் “அஜோபிஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஶ்வரோபிஸந் ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய” இத்யுக்தே: ஶுத்த ஸத்த்வ ப்ரக்ருதி: ஸ்வபாவ: ஶுத்தஸத்த்வமயத்வஞ்ச ரஜஸ்தமோ ரஹிதஸ்வரூபஶுத்தஸத்த்வ மயத்வம் “ஜந்மகர்மசமே திவ்ய”மித்யநேந ஸம்பந்திதம் ஸ்வேச்சாதீ நதா அவதாரஸ்ய ஸ்வஸங்கல்பநியாமக: ந கர்மகர்மவஶ்யாக: ப்ருத்ஸாயமேவ த்யாகஸ்ய மாயாவயுநம் ஜ்ஞாநமிதி வேதநிகா ஸ்வநாமஸாரேண ஸங்கல்பரூப ஜ்ஞாநவஶ்யாக யதர்ஹமாநஸமவ அவதாரஸ்ய காலம் நகர்மவஶ்யாக காலம் “யதாயதாஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி பாரத। அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்ய ஹ”மித்யுக்தே: ஸாயம் ஸம்ரக்ஷணாயத்தா ஸாயம் ஸம்ரக்ஷணமேவ ப்ரயோஜநம் தர்ஷத்ருஷ்டிநாஶநம் தர்மஸ்தாபநஞ்சமிதிஸதிஹாவ: ப்ரயோ “பரித்ராணாய ஸாதூநா”மித்யுக்தே: இத்யுக்தப்ரகாரம் ஜந்மரஹஸ்யம் யோ வேத்தி அஸ்ய நபுநர்ப்பவ: புநர்ஜந்ம நாஸ்தி த்யஸ்ய: “ஜந்மகர்மசமே திவ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத:। த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந” இத்யுக்தேரிதி த்யஸ்ய: இப்படி அவதாரரஹஸ்யம் காரணமாகில் அங்கு அவதார ரஹஸ்ய ஜ்ஞாநத்தையாநந மோக்ஷஸாதநமென்று சொல்லுகிறது சேருமோ? அப்போது ஸித்தோபாயத்வ ப்ரதிபத்திக்கு விரோதமாய நிஷேதஶேஷம் மாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநமிதி) ஸித்தோபாயவரணத்வாரா ஸாதநமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. இப்படி அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம் ஸித்தோபாயவரணத்தாயா அநந்யஸாதநமாகையால் ஸௌஹார்த்தவர மல்லாமையாலே தத்வ கா

ஸா-கா॥இவதாரரஹஸ்யாநுஸந்தாநஸ்யஸித்தோபாயோபயோகம் வக்துவ வஹே உபயோகமாஹ. (அவதாரஸ்யேத்யாதிநா) ஶாஸ்த்ரம் ஸர்வ யோ: பரஸ்வஸௌஹார்த்தபோ ரநுஸந்தேயத்வோக்தே: கிம்ஹேதுரித்யத ஆஹ தாத்ருஶ யணியக வ்ய ஶ்ரீவத்ஸ ஜ்ஞாபநம் ஹேதுத்வம் ப்ரபத்யதே.

௩௰ || ஜிஷ்ணுக்கு பாரவஶ்யகம், ஸ்வாதந்த்ர்யவத் ஜிஷ்ணுக்கு ஸ்வதந்த்ரனுடைய ஸௌஹார்த்தத்தைக்காட்டும். இவ்வாகாரங்களிரண்டில் விஶதமான ஸௌஹார்த்தமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமுமொன்றுக்கொன்று துணையாயிருக்கும். ||*|| ஸ்வதந்த்ரஸ்யாபி நைரபேக்ஷ்யாத் ஆஶ்ரயோ பாக்ஷ-ரக்ஷஸ்யதா | அஸ்வதந்த்ராஸ் ஸமஞ்ஜஸ்யாஸ் ஸாபேக்ஷாஶ்ரிததாதவி|| அஸ்வதந்த்ரேண கைங்கர்யம் விதேயஸ்ஸேவ்யஸம்மத: | ஸாபேக்ஷ-

---

ஸா-நீ || ஶாஸ்த்ரஶக்திம் ‘ஶரம்’ என்கிறது ப்ரபத்த்யாபேக்ஷஸௌஹார்த்த பரமென்கிறது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரேதி) அவதாரம்ஸௌஹார்த்தகார்யமாகையாலே காரணீபூதஸௌஹார்த்தப்ரஸக்தமென்றபடி. உபயஸாதாரணமானவிப்ரகாரணம்ப்ரபந்நவிஷயத்தில் ப்ரயோஜநாந்தரமில்லாமையாலே ஸௌஹார்த்தப்ரஜ்ஞாநமேவ ப்ரபத்த்யாபேக்ஷமென்றுகருத்து. இப்படி‘ஶரம்’என்கிறவிடத்தில் ஸௌஹார்த்தம் தாஸ்யவிஷயமென்றுசொன்னதுகூடுமோ? ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையாகில்ஸம்ப்ரதாநாஶக்தனாகையாலேஶ்ரயணமே கூடாதே ஸாபேக்ஷனான ஸ்வதந்த்ரநுபக்கல் கைங்கர்யம்ஸாத்யமாக விதிக்குமோ? ஆகையால்இரண்டுமிரண்டிடத்திலபேக்ஷிதமாகையாலேஒன்றொன்றிலே ப்ரயோஜநாந்நோக்கென்கிறது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாகாரங்களிரண்டிலிதி) (துணையாயிதி) ஸஹகாரிபாஎன்றபடி. ஸௌஹார்த்தமில்லாவிட்டாலும் ஸ்வதந்த்ரனுக்கு ஸம்ப்ரதாநங்கூடுகையாலே ஸம்ப்ரதாநத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யத்திற்கு ஸௌஹார்த்தம் துணையாகுமோவென்றவாஸ்வரஸஹகாரித்வத்தை ஸ்பஷ்டமாகஉபபாதிக்கிறார். ஸ்வதந்த்ரஸ்யாபி த்யாகிகாரிகாஶயத்தாலே ஸ்வதந்த்ரஸ்யாபி ஸாபேக்ஷஸ்யைவ ஆஶ்ரயணம் நவிதேயம் அத: ஸௌஹார்த்தாஶ்ரயணே ப்ரயோஜநகாரணம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸஹகாரீத்யர்த்த:. யத்யபி ஸாபேக்ஷ: ஶ்ரிதாஶ்ரித: தஸ்யாஸ்வதந்த்ரஸ்யைவ ஸம்ப்ரதாநே விதேயம் அத: ஸம்ப்ரதாநே ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ரயோஜநகாரணம் ஸ்வதந்த்ரஸ்யாப்யாஶ்ரயணாஹாவே ஸம்ப்ரதாநாஹாவாத் ததர்த்தம் ஸௌஹார்த்தேபி ஸஹகாரீத்யர்த்த:. யதா ஸ்வதந்த்ரஸ்யாபி ஸாபேக்ஷஸ்யைவ ஆஶ்ரயணாஹாவாத் ஆஶ்ரயணம்ப்ரதி ப்ரயோஜநகாரணம் ஸௌஹார்த்தமிதி பர்யவஸாநார்த்த:. ஆஶ்ரயணே ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய ஸஹகாரித்வாஹ. (அஸ்வதந்த்ராதிதி) ஸாபேக்ஷஸ்யாப்யாஶ்ரயணம் பவதி அஸ்வாதந்த்ர்யம் ஹிதஜ்ஞஸ்ய ததர்த்தீகரோதி ஸ்வாதந்த்ர்யஞ்ச ஆஶ்ரயணம் ஸாதயதி ஏவஞ்ச ஸௌஹார்த்தாஶ்ரயணஸ்வரூபநிஷ்பாதகத்வாத் ப்ரயோஜநம் ஸ்வாதந்த்ர்யஞ்ச ததாஶ்ரயகதாபாதகதயா ஸஹகாரீதி தாத்பர்யம். ஏவம் ஸதி ஸ்வாதந்

ஸா.கா || (இவ்வாகாரங்களிரண்டில்) பரஸ்பரஸௌஹார்த்தவத்தாஸ்யாதேவ

[illegible] ॥ * ॥ ஆகையாலே [illegible] போலன்றிக்கே [illegible] ஆய் [illegible] போலன்றிக்கே [illegible] ஆய் [illegible] ஆன [illegible] னாய் [illegible] ஆகிறான். இவ்விரண்டு [illegible] த்திலும் [illegible] த்துக்க [illegible] ப்பார்த்து நிற்கிறநிலையைத் தோற்றுகிறது. இப்படி [illegible]

[illegible] ஆனாலும் [illegible] மிருந்தாலும் [illegible] ல் [illegible] த்தையும் கூடுமோவென்கிற [illegible] பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலேஇதி) ([illegible] னுமாயிதி) ([illegible] னுமாய்) [illegible] யென்றபடி. ஆனாலும் [illegible] களாலும் [illegible] தோற்றலாயிருக்க '[illegible]' மென்று [illegible] போமதிலே [illegible] உண்டோவென்றருளிச்செய்கிறார். (இவ்விரண்டுஇதி) [illegible] மாகையாலே '[illegible]' மென்றே சொல்லவேணுமென்று கருத்து. ஆனாலும் '[illegible]' மென்று ஒருபதம்போருமோ '[illegible]' என்கிற பதந்தான் [illegible] மாகமாட்டுமோவென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படி [illegible] த்தாலே) ஆனாலும் [illegible] மென்று [illegible] த்தாலே [illegible] மாகையாலே [illegible] மன்றோ, ஆகையால்

[illegible] (இவ்விரண்டி [illegible]) [illegible] (இப்படி [illegible]) [illegible]

௭ொ || ரன் "ரக்ஷாபெக்ஷாம்ப்ரதீக்ஷதெ" என்கிறபடியேஎன்றோநம்மை யிவர்களபெக்ஷிப்பதென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஸஹிஷ்ணுவாய் நிற்கிற நிலை "ஸாம்" என்கிற பதத்திலே ஸூசிதம். என்று நாமிவர்களை அழுக்குக்கழற்றின வாஹாரணத்தைப்போலே பரீக்ஷிப்பதென்கிற அபிப்ராயத்தாலேஸர்வஜ்ஞய் த்தன்பேறாக மெங்கொடுக்க நிற்கிறநிலை"அஹம்" என்கிறபதத்திலே காட்டப்படுகிறது. இப்படி யகிஞ்சநரான அதிகாரிக்கு பகவானி ரக்ஷாபெக்ஷா மாத்ரமாக ஸாதநத்வாபத்தை யொழிய வேறொன்றுமபெக்ஷையில்லாத ஸித்தோபாயத்தை "ஏகம்" என்று காட்டி அதினுடைய ஸ்வீகாரமாத்ரமான ஸாத்யோபாயத்தை "ஶரணம்வ்ரஜ" என்று விதியாலே காட்டுகிறது. இப்படி விதிக்கிற ப்ரவ்ருத்திஸ்வரூபத்துக்கு ஶரணவ்ருதஸாதநமாகவொழி தகவத்தாலே

ஸா.தீ || "ஶரணம்வ்ரஜ" என்று உபாயவிதாநங்கூடுமோ, "ஞாத்வாகமஉபநிஷ்ட்டெ" இத்யாதிவிதிபலத்தாலே ஸகலப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி நிஷேதத்வராமென்றில்அப்போது "ஶரணம்வ்ரஜ ஏகம்"மென்றுவிதிமுன்னேஶ்ருவிக்கவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) விஷயமானஶரணாகதிக்கும் ஸ்வீகாரரூபமான ஶரணத்ரான ப்ராப்யத்தையாலே "ஏகம்"மென்று ஸாதநஸ்வரூபமாவ நகூடுமென்று கருத்து."ஏகம்ஶரண"மென்றும்ஶரண்யனேஉபாயமென்றுதோற்றுகையாலேப்ரவ்ருத்திக்கு உபாயத்வமே இல்லாமையாலேஸாத்யோபாயத்தை "ஶரணம்வ்ரஜ"வென்கிறவிதியாலேகாட்டுகிறதென்றுசொன்னது கூடுமோ? ஸக்ருதியாமமொன்றுமேயன்றோ ஸாத்யோபாயமென்றவருளிச்செய்கிறார்(இப்படிவிதிக்கிறவிதி)ஸக்ருத்ஸாத்யமாகஸாத்யோபாயஸ்வரூபம் ப்ரவணவிஷயமென்று கருத்து. இப்படியாகில் ஏகம்ஶரணமென்று ஶரண்யனுக்குபாயத்வஞ் சொல்லுகிறது கூடுமோ வென்றவருளிச்

ஸா.கா || ந்யாஸவ்ருத்திநிஷேதஸ்வரூபஜ்ஞாநாவஹநுகூலவ்யாவ்ருத்தஸ்ய ஶரணம்வ்ரஜெஇத்யஸ்ய ஸாத்யோபாயபரத்வ ப்ரஸ்ருத ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்யாகாங்க்ஷாவதீரயதி(இப்படிஅகிஞ்சநத்யாதிநா)நநு ப்ரபந்நாநாம்பகவதுபாயே ஸ்வீகாரஸாத்யம் ஸாத்யஉபாயஸ்ய ந பெக்ஷிதவாக் ஸாதநஸ்யஸித்தோபாயத்வம் கயமித்யத்ராஹ. (இப்படி விதிக்கிறேத்யாதி) "[illegible]" "[illegible]" [illegible] ஸெஷெ நயெ" இதி [illegible] ஸக்ருத்ப்ரவ்ருத்தி [illegible]. [illegible] ஸக்ருதெ நயஸ் ஸாதந [illegible] ரஜத்யாகாங்க்ஷாயாம் [illegible] நாம்

௨௫ ||வருகிறவுபாயத்வம்ஸக்தியோக கார்யம்-துதிருவாலேவ்யாஸஹனவீஸ்வரன் மோக்ஷத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாயம். இவ்விஷயத்துக்கு விசேஷித்து வேதாந்தம்நிரபேக்ஷோபாயத்வம். இதுக்குபயார்த்தாகாரங்களெல்லாம் “ஏகம்” என்கிறபதங்களிலேவிவக்ஷிதங்கள். “ஏஷ நாராயண ஸ்ரீமா” நித்யாதிகளிலே நிர்திஷ்டவ்யாகாரனன ஸரண்யனைச்சொல்லுகிற “ஏகம்” என்கிற பதத்தாலே திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் வ்யாகா

ஸா.தீ || செய்கிறார் (இதனாலேஇதி) ஸரணமென்கிறவிது ஸாக்ஷாதுபாயத்வமோக்ஷமாகையால் விதிவாக்யம் ஸாம்ப்ரதாயோபாயத்வவிஷயமாகையாலேவிரோதமில்லைஎன்றுகருத்து. ஆனால்ஸக்தியோகமும் வ்யவஹிதயா ஸாம்ப்ரதாயோபாயமாகையாலே ஸம்ஸ்வாந வ்யஸனனைக்கொண்டு இரண்டதிகாரிகளுக்கும் ஸாக்ஷாதுபாய மாகையால் “ஸரணாக” ஸரணம்ப்ரபத்யே” இத்யாதி ப்ரபத்திகரணங்களிலே விசிஷ்டஸம்ஸ்வானுக்கு உபாயத்வஞ்சொல்லுகிறது கூடுமோ? ஆகையால் ப்ரபத்திக்கு ஸக்திதார்ட்யோபாயத்வமில்லை என்றவேண்டாவோ, வேதித க்ரமத்தாலே வருகிற உபாயத்வம் ஸக்திதார்ட்யமென்கையாலே உபாயத்திலே வைசேஷ்யஞ்சொல்ல வேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்விஷயத்துக்கிதி) ஸ்வதிகாரத்திலே ஸக்தியோகஃ யாதாஸ்யமோக்ஷ ஜநகத்வ ஸாதனத்ஃ. தாதாஸ்ய வ்யவஸாயம் வ்ருதி ஸக்திஜ விஷயே உபாயாம் தரஸ்யா நாவதார்யஸ்யபெஸ்வா ஸஹாவஹாவ ஹேதஃ வ்யக்திஸ்த தாத ஸ்வஸ்வஹாவவிசேஷநிகேதி வைசேஷ்யாதகிஞநம் வ்ருதி ஸம்ஸ்வரஹாவ உபாய இத்யர்த்தே என்று கருத்து. இப்படி க்ருஸ்யணோபயார்த்தாகாரஜாதம் ஏமென்கிற பதத்திலே தோற்றினாலும் த்வயத்தில்ப்போலே உபாயவோபயார்த்தாகாரந்தோற்றவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கிதி) உபாயவோபயார்த்தவாசஸஸத்யாத்யநகாகாரம் ஏமென்கிறபதத்திலே விவக்ஷிதமாகக்கூடுமோ நாராயணபதவாச ஏமென்கிற பதத்திர்க்கு வாத்ஸல்யாதி வ்யஞ்ஜகத்வம் எங்ஙனே என்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஏஷ நாராயண இத்யாதிநா) “ஏஷ நாராயணஃஸ்ரீமாநுக்ஷீராணவநிகேதநஃ| நாகபர்யங்க முத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம்புரீம்” என்று ஸ்ரீமந்நாராயணனேந

ஸா.கா || ஏமேகம் இத்யத்ர விவக்ஷிதத்வஞ்சாஹ (இவ்விஷயத்துக்கித்யாதிநா) நிரபேக்ஷரக்ஷகவோபயார்த்தா ஸரணாஃ கே தேஷாம் ஏகதிவசநாத்ஸம்ப்ரதீதிஸித்யாகாரக்ஷயாம் ஏகத்வஸ்ய நாராயணவிஷயத்வஸ்வாரஸ்யா ஏணிகத்வாக ஸ்வயம்ஸாஸ்யத்வாதபேக்ஷிதத்வாத்வ ப்ரதீதிஸித்திஸ்யந ஏஷ்யோம் த்ரைய யோஃப்ர திவஸேஷ்ய ஸரணேஷ்வத உபாயார்த்தாநுவிஸிஷ்யாஹ (ஏஷ நாராயண இத்யாதிநா) பரத்வஸௌலப்யஸௌஸீல்ய

௨௬௯ ॥ ஸ்திரமான ஸர்வரக்ஷகத்வமும் ஸர்வசேஷித்வமும் ஸ்ரிய:பதித்வமும் நாராயணத்வமும் இவற்றுக்கு த்ருஷ்டமாய் வாத்ஸல்யஸௌலப்யங்களுக்கு உறுப்பாய் வருகிற ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வாதிகளும் பரகாருணிகத்வ ஸௌசீல்ய வாத்ஸல்யாதிகளும் ஆயத்தில் திவ்யநாமத்வயத்தாலே தோற்றின ப்ராப்யமாய் வாத்ஸல்யஸௌலப்ய வ்யஞ்ஜகமான பாஞ்சராத்ரவ்யூஹ னுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹ விசேஷமும் காட்டப்படுகிறது. இங்கே "நிகரில் புகழாய்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யரூபமான குணசதுஷ்டயமும் அடியிலே ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்நேஹாதிகளாலே கலங்கின வஜ்ராங்கனைய நாதமியாமையாலும் "ஸத்தே வாதவம் நாராயண" என்றுதானே யருளிச்செய்கையாலும் "ஹேஹக்ருஷ்ண ஹேயாதவ, பயாம் ஸ்வாபயகேவ்யந்த" என்னும்படி நின்று ஸாரத்யாதிகளைப் பண்ணுகை யாலும் காணவேணு மென்ன ஸவைஸ்வர்யத்தைக் காட்டிமீண்டும் பழய ஸௌலப்ய விக்ரஹத்தைக்காட்டவேணுமென்னவப்போதே ஸாரதிரூபனாய்த் தோற்றி நிற்கை

ஸா. தீ ॥ நிர்விஷேச க்ருஷ்ணாவதாரவிஷயமான ஆமென்கிற பதம் ஸர்வாகார ஸம்பந்தமாகக் குறையில்லை என்றபடி. (திருமந்த்ரத்திலே தி)மந்த்ர வ்யாஜமான த்வயத்திற்கும் வ்யாவ்யாநமான சரமச்லோகஸ்யமான ஆமென்கிற பதம் ததாகாரஸம்பந்தமென்று கருத்து. ஆமென்கிற பத த்திலே காட்டப்படுகிறதாதுமன்றிக்கே ஸ்வகாரணபரமெனவாநயா கத்யாதாவெக்ஷித குணஜாதம் வ்யஞ்ஜிதமுமாமென் றருளிச்செய்கிறார். (இங்கே இதி)யதா "நிகரில்புகழாய்" என்கிறபாட்டிலே வாத்ஸல்யாதிகுண சதுஷ்டயத்தை யாச்ரயணோபயுக்தமென்று ஆழ்வாரருளிச்செய்கை யாலே அக்குணசதுஷ்டயமும் நாராயணபதத்தில்போலே "ஆம்" மென்கிறவிடத்தில் ஸாரதிரூபமாய் ப்ரகாசிக்கிறவளவன்றிக்கே விசிஷ்டமாய் தோற்றவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இங்கே இதி) இப்படி ஆச்ரயணத்திர்க்கும் ரக்ஷணத்திர்க்கும் உபயுக்தமான குணமுண்டாகில்

ஸா. கா ॥ வாத்ஸல்யாதீநாம் ப்ராமாணிகத்வாத் ஆதித்யஸ்ய தமிஸ்ரவி ... ... யா நா இதி ஸம்ப்ரமாணம் (இங்கே "நிகரில்புகழா"யித்யாதிநா) நிகரில்புகழாயிதி வாத்ஸல்யோக்தம். உலகமூன்றுடையாயிதி ஸ்வாமித்வோக்தம். என்னையாள்வனே இதி ஸௌசீல்யோக்தம். திருவேங்கடத்தானே இதி ஸௌலப்யோக்தம். (ஸ்வாதந்த்ர்யாதி) யதா ... ...

35 ॥ யாலும் வ்யுத்தித மாயிற்று. உக்தமான ப்ரமாணங்களில் ஸூஷ்ப்தஸாலக்ஷணத்துக்கு வ்யாநதங்கள் "ஸவாத்மேநோவை வி விரோஷாஃ ஸதா காலாணிகோவிஸந்" என்று ஸூரவஸூஸூத்திலும் "ஸ்வஃ ஜ்ஞாநஸக்திகலாணாஸா ஸதீஷா" என்கிறவஹியாத்தவாக்யத்திலும் ஸாமஹிக்கப்பட்டன. இவை மூன்றிலும் ஜ்ஞாநஸக்திகள் நிரூஹாநாஹவஸாயாரணங்கள். ஸ்வாத்வமும் ஜீவோவசுலணமாக்குகைக்கும் ஹோமோவசுலணமாக்குகைக்கும் பொதுவாகையாலே ஜ்ஞாநஸக்திகளை லக்ஷணகாகங்களாக நியமிக்கமாட்டாது. காரணமும் இதின்கவடுகளான ஸளபீயவாத்ஸ்யாதிகளும் கநாஹநஹத்துக்கேகா

ஸ.ாநீ ॥ "ஸவாத்மேநோவிஹவிரோஷாஃ" என்கிறவசனத்திலும் "ஸ்வஃ ஜ்ஞாநஸக்திகலாணாஸா ஸதீஷா" என்கிற வஹியாத்தஸ்லோகத்திலும் ருணத்ரயமே லக்ஷணவயாத்தமென்று சொல்லுகிறது விரோயியாமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸவாத்மேநோவிஹீதி) வ்யாநதஃ ருணாஹிவ்யயம் வசனஸம்வந்தாயமென்றுகருத்து. இவைமூன்றுமாஷ்ப்தலக்ஷணத்திற்கு வ்யாநதமென்று சொல்லக்கூடுமோ, ஜ்ஞாநஸக்திகள் நிரூஹகாலணங்களன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவை ஊதி) ஜ்ஞாநஸக்திகளநாஹநஹத்திற்கும தஜ்ஞாவெக்ஷிதங்களாகையாலே விரோயமில்லை என்றுகருத்து. ஜ்ஞாநஸக்திகள் நிரூஹாநாஹஹஸாயாரணங்களென்றது கூடுமோ, ஸ்வாத்வஸஹக்ருத ஜ்ஞாநஸக்திகள் கநாஹஹேஹகாகங்களன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வாத்வமுமிதி) (ஜீவேதி) ஸேஷஹத வேதநக்ருதாதிஸயலாக்ஷ வேதநகவாஸ்வாத்வமாகைபாலே பொதுவென்றுகருத்து. ஜ்ஞாநஸக்திகள் நிரூஹாநாஹஹஸாயாரணங்களென்றால் காரணமொன்றுமே கநாஹஹாஸாயாரணமென்று ஸவிக்கையாலதுஉவவுமோ "ஸளபீயவாத்ஸ்யாதிகளும்கநாஹஹாஸாயாரணங்களன்றோ ஆகையாலேலக்ஷணவயாத்தவ்யாநதஃம் மூன்றென்று நிஷ்கஷிக்கக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (காரணமுமிதி)(கவடுகள்)ஹேதுங்கள்வளஸீயாதிகள்காரணாஹதங்களாகையாலேவிரோயமில்லைஎன்றுகருத்து இப்படிஜ்ஞாநஸக்திகாரணம்மூன்றும் லக்ஷணத்திற்குவ்யாநதமாகில் ஆழ்வார்கள் வ்யாஸாசார்யர்களெல்லாரும் லக்ஷணாஹாவமான ஸம்வந்தத்தையும் ஸாவஜ்ஞாதிருணங்களையும் விட்டுக்ருவாபாத்ரத்தை த்தருசயாகப்பற்றி காருண்யாகிகளாக ப்பெருகைக்கு நிஷா

ஸா.கா॥காரணம் ஸேவாநாஹ ஹேஹகாநுத்தி வொவத்க்ஷம் வ்ரஜயேம் ஸுஸ்ரீஸம் ஸம்வஜாயிகுக்வெத்ரஹ. (இவைமூன்றிலுமி த்ரிஜா) க்ருபாதாத்ராயிநாதவொதாத்ஷ வசனாத்தியாஸவஸம்.

உசி॥ னுங்கள். இப்படியிக்காரணத்தினுடையவாசியைக்கண்டவர்கள் "ஸோஹமத்யவிதேஹேஸ நாவந்நாதஸ்ய ஸந்நிதௌ । ஸாக்ஷாத்வாநுக்ரஹாத் கிமாஸ்வஸ்மி வஸிஷ்டகோ" என்றும் "நின்னருளேபுரிந்திருந்தே"னென்றும், "துணியேனினிநின்னருளல்லதெனக்கென்றும் "உன்னருளேபார்ப்பனடியே"னென்றும், "திருமாமகளைப்பெற்று மென்னெஞ்சங்கோயில் கொண்டபேரருளாள"னென்றும். நின்றிருவருளாலன்றிக்காப்பரி"தென்றும், "நின்றிருவருளும்பங்கயத்தாள்திருவருளு"மென்றும் "ஆவாவென்றருள்செய்"தென்றும் "க்ருபயா கேவலமாத்மஸாத்குரு" என்றும், "ஸ்ரீமதே ஜகதீ தாவகீ

ஸா.நீ॥ நமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(இப்படிஇதி)(வாசியைஇதி)ரக்ஷணைகாரணத்தையென்றபடி. ஆகையாலேஇதுவே நிதானமென்றுகருத்து. (நின்னருளே)தேவரீர்க்ருபையேதஞ்சமென்று புரிந்து விஸ்வஸித்துஇருந்தேனென்றபடி(துணியேனிதி)(இனி)இதஃபரம்(நின்னருளல்லது) ஸ்வக்ருபையை விட்டு எனக்குத்துணியேன் விஸ்வாஸத்தாலே என்னவ்யோஜநமென்றபடி. (உனதருளேஇதி) உன்க்ருபையை(தஞ்சமென்றுஅடியேன்பார்ப்பன்)(திருமாமகளைஇதி)திருமாமகளைப்பெற்றும் பெரியபிராட்டியாரை அடைந்திருக்கச்செய்தேயும் ஸவேத்ருஷணயிருக்கச்செய்தேயும்ஸ்விஹரணாகமம் (என்னெஞ்சம்) உசிதம் (கோயில்கொண்ட)ஸ்தாநமாகக்கொண்டே பேரருளாளன் உஹாக்ருபாவானே உசிதவிஹாரணைவிதஹாக்ருபாவானென்றபடி. (நின்றிருவருளாலிதி) (நின்றிருவருளாலன்றி)ஸ்வக்ருபயாவிநா (காப்பரிது) ரக்ஷணமஶக்யமாகையாலென்றபடி. (நின்திருவிதி)(நின்திருவருளும்)ஸ்வக்ருபையையும் (பங்கயத்தாள்திருவருளும்) ஸம்ஜவாஸிநியான பெரியபிராட்டியார் க்ருபையையும் கொண்டிதந்த்ராயம். (ஆவாவிதி) நிதந்கெடுக்யோமுஹ்யாஹயாதிதிக்ருபையெண்ணினென்றபடி(க்ருபயாகேவலம்)க்ருபயைவ. (ஆத்மஸாத்

ஸா.கா॥ க்ருபாஜாத ஊநாவநீதிஃ. (நின்னருளேபுரிந்திருந்தேன்) ஸ்வஸ்க்ருபா ஏவோபேஷ்ஜோணாவஸ்திதஃ.(துணியேனினிநின்னருளல்லதெனக்கு) ஸ்வக்ருபாதேரண கிஞ்சித் ஊஜோத்தாரகம் நாஸ்யவஸ்யாமி. (உன்னருளே பார்ப்பனடியேன்) ஊஜோத்தாரகமேவ ந ஸ்வக்ருபா ஏவாஸ்யவஸ்யாமி. (திருமாமகளித்யாதி) ஸவேத்ஸக்ருஷ்டாம் ஸ்ரீயமப்யாவயி ஸ்திதி ஸ்வத்ருதயா நிதர்வாஸஸ்தேந் ஸ்வக்ருதவதோ மிரவயிகக்ருபாவதஃ. (உன்திருவருளாளித்யாதி) ஸ்வக்ருபாவ்தி ரிகேந ஊக்ஷணஜஸாத்யம். (நின்றிருவருளுமித்யாதி) ஸ்வக்ருபாம் லக்ஷ்மீக்ருபாஞ்ச (ஆவாவென்றருள்செய்து) ஹாஹேதி க்ருபாம்

[illegible] ”என்றுமிப்படி காரங்களிலே இக்கார்யத்தைத் தஞ்சமாக [illegible]த்து [illegible]தையும் [illegible]ங்களையும் காரணத்துக்குச் சொல்லிற்றுச்செய்வாராக்கித்தாங்கள் [illegible]காரியப்போந்தார்கள். பிராட்டியும் [illegible]ங்களிருக்க “[illegible] [illegible]” என்றருளிச்செய்தாள். [illegible]த்திலும் “[illegible]” என்கையாலே இக்[illegible]யின் [illegible] விவக்ஷிதம். இப்படி [illegible]க்கு [illegible]யும் [illegible]யுமுள்ள [illegible]ங்களாலும் விசிஷ்டனான தன்னை [illegible]யிலே ‘ஓம்’ என்று நிர்தேசித்தருளினான். [‘ஓம்’ என்கிற [illegible]த்திலே [illegible]த்தாலே [illegible]ம் தோற்றுகிற்க பின்பும் [illegible] “தன்னைத்தந்த

[illegible]” என்றபடி (ஸ்வீம்ஸத்) (தேஷாஞ்சி) [illegible] (தயாசக்ர்) [illegible]. [illegible] (ஸம்[illegible]த்தையும்) [illegible]த்தையும் (ஞானசக்த்யாதி) [illegible] ஞானசக்த்யாதி குணங்களையும் என்றபடி. (சொல்லிற்றுச்செய்வாராக்கி) காரணத்வ பரதந்த்ரங்களாகப்பண்ணி என்றபடி. [illegible]கள் தான் [illegible]ஞ்சமென்று அறிகைக்கி [illegible]மேதென்றவருளிச்செய்கிறார். (பிராட்டியுமிதி) [illegible] [illegible]மென்றருளிச்செய்கிறார். ([illegible]த்திலுமிதி) [illegible]த்தில் “[illegible]” என்கிறது [illegible]மென்று கருத்து. ([illegible]மிதி) ஞானசக்தி காரணைகள் மூன்றிலுமென்றபடி. ஆனாலும் [illegible]மென்கிற [illegible] [illegible]யாகையாலே [illegible]குணங்களை சொல்லவத்தோவென்கிற [illegible] வரிஹரித்துக்கொண்டு உப ஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படீதி) (ப்ராப்யமாயுமிதி) (காரணமும் ப்ராப்யமாயுமிதி) ஞானசக்த்யாதிகளும் சொல்லிற்று. ([illegible]யிலேஇதி) “[illegible]” என்று சொல்லாயிருந்தாலும் [illegible]யில் [illegible]த்தில் [illegible]மென்று கருத்து. இனி [illegible]மென்று சொல்லவேணுமோ “ஓம் [illegible]” என்கிறதேயாமை

[illegible] ॥ [illegible]. (தேஷாஞ்சி) [illegible] [illegible] ஞானசக்தி [illegible] [illegible] [illegible]. (ஓமிதி) (தன்னைஉக்த்யாதி) [illegible]

௨௰||கற்பக"மென்கிறபடியேவ்யாவத்ஞனவன்தானே வ்யாவகஜ்ஞனபடி யாலே உபாயஸ்வீகாரத்தைச்சொல்லுகிறதென்றும் யோஜிப்பர்கள் இதுக்கு "மாமேகம் சரணம்" என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யமும ப்ரமாணம். வ்யவதாநமுண்டாயிருக்க வ்யாஸங்கிடந்தாலிதுக்கவ தாரணமொழிய வேறேபொருள் கொள்ளுகையுமிசமிறே. (இங்ஙன

ஸா.நீ||யாதோ, ஸாக்ஷாச்சொல்லுகைக்காகவேகமென்றுசொல்லவேணு மென்றில் "மாம்" என்கிறவேகவசநத்தாலேதானே ஸாக்ஷாத்ஸித்தியாதோ வென்றவேகஸப்தாயமருளிச்செய்கிறார். (ஸாக்ஷிதி) (தன்னைஇதி) (தன்னை)ஸாக்ஷாத்தாவைத்தந்த ஸாக்ஷாத்காரமென்றபடி. ஸாக்ஷாத்வம் வ்யாவ ணாநுநேகாந்தமாகையாலே ஏவகாரத்தாலே இங்கு ஸாக்ஷ ஸ்பத்திற்கு உபாயஸ்வீகாராந்தம் கூடுமோவென்றவருளிச் செய்கிறார். (இதுக்கிதி) ஸாமாநாதிகரண்யமாநப்ரமாணந்யா யத்தாலே உபாயஸ்வீகாராந்தம் கூடுமென்று கருத்து. "மாமே கமேவ சரண"மென்கிறவிடத்திலே தான் ஸாக்ஷாத்திர்க்கு ஸவ்யா பணாந்வயிநா உபாயஸ்வீகாராந்தத்தில் நிதாநமென்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸாக்ஷாரமிதி) ஸாமாநாதிகரண்யாநுமா ணத்தாலே.இப்படி கார்யம் கூடுமோ ஸாமாநாதிகரண்யத்திலே வகாரமிருக்கையா லவதாரணாதிஸித்தோபாயஸ்வீகாராந்தஞ் சொன்னாலுமிங்கு தத்காலங்கா நியமிக்கக்கூடுமோ காலாந்தரத்திர்க் கும் "ததேவ சரணம்வ்ரஜ, "மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே" இத்யாதிவா க்யாந்தரா நுமாநமும்தாமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இ ங்ஙனன்றிக்கேஇதி) ஸ்வஸாதந்த்ரஸக்தியில்லாதேஇருக்க ஸஸாத

ஸா.கா||ஸ்வரூபஸ்யஸ்வாபாவிகஸ்ய அகிஞ்சந்ஸாத்யாகாமூக்ஷம் நாஸ்தி ஹமஸ்த தஸ்ய ஸ்ரீமந்ஸ்வாத்மாபாராதந்த்ர்யம். ஸாத்யோபா ஸித்வஸ்வ வஸ்த்வியாயகே "மாமேகமேவஸரணமாத்மாநம் ஸர்வதே ஹிநாம் | யாஹி ஸர்வாத்மபாவேநயாஸ்யஸிஹ்யக்ஷதோபய"இதி ஸ்லோகே ஸ்ரீமதேகஸப்தேநகாந்த்யாக ஸ்வோபாயேகஸ் வாஸ்வநு மயம் மாமேகமேவேத்யநாலி ததவாந்வாஸிதாக்ஷ ஸ ஹாரமத. (இதுக்குமாமித்யாதிநா) (வேறேபொருள்கொள்ளுகை) வ்யவஹிதாஸித்தோபாயேக ஸ்வோபாயஸ்வீகாரஇத்யர்த: காய வ வ்யாவ ஸித்திகஸ்ய யமேகம்ரூபாயஸ்ய மாமேகஸ்வ வமேந வஸ்தேவலி ததேவ் வ்யாவஸித்திகஸ்ய வ்யவஹித ரூபாயஸ்ய மாமேகமேவ கஸ்ய ஸ்வகாரஸஹவாசாவேகா யகஸ்ய மாவாக வ்யவஹிதவாக்யஸ்யவ்யநேகவ வ்யாமாநுமாணம் நுஸர்வ தஸ்யவ்யஹஹாரம். (இங்ஙனன்றிக்கேஇத்யாதிநா) (ஸ்வ

ஆகில் இக்கே "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" என்கிறபடியே ஸர்வதர்மத்யாகபூர்வகமாய் "த்வமேவோபாயபூதோமே" "த்வமேவ ஶரணம் மம" இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வீகாரரூபமாய் ஶரணவரணத்தாலே ஸர்வாபராதங்களை நிவர்த்திப்பிக்கிறதென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். எங்ஙனேயென்னில் ஸர்வரக்ஷகத்வங்களான அம்ஶங்களை ஶாஸ்த்ரநியமனமற்ற தானநுஷ்டிக்கையாலே ரக்ஷையிலே தனக்கும் கர்த்ருத்வந்தோற்றி ஸ்வதந்த்ரோபாயமானதனை ஶரணநைரபேக்ஷ்யத்தன்னை முமுக்ஷுவாக வென்னப்புக இப்படி ஸாபேக்ஷமானவுபாயமிருந்தைக் கழிக்கிறது ஶரணாகதியும். அதுகழிந்தபடியென்னென்னில்; "கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்வாத்" என்கிறபடியே ஜீவனுக்கு கர்த்ருத்வம் ப்ராமாணிகமேயாகிலும் இது பராதீநமுமாய் ஸ்வவிஷயமுமாய் ப்ரதிபந்தகமுமாயிருக்கும். ஆகையால் இவன் தானுபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணிற்றும் "ஸர்வ தர்ம ஸர்வ

ஸா. ஶரணாந் நிஷேதவாக்யாகூடுமோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச் செய்கிறார். (எங்ஙனேயென்றிலித்யாதி நா) இப்படி கர்த்ருத்வேந உபாயத்வம் ஸாபேக்ஷமானதது ஶரணாகதத்தால் கழிகைகூடுமோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதுஇதி) பராதீநத்வாதிகளிருந்தாலும் கர்த்ருத்வேந உபாயத்வமிருக்கையாலே உபாய ஸத்த்வத்தைக் கழிக்கக்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) இந்த பக்ஷத்தில் ஸ்வதந்த்ரோபாயாநுஷ்டாநவைகல்யக்ஷேத்ரோபாயத்வம் அங்க ஶங்காஸ்யாதென்று ஸித்திக்கையாலே ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வத்தைக்கழிக்

ஸா. கா. ஸ்வதந்த்ராதீதி) உபாயாநுஷ்டாநே ஸ்வஸ்ய ப்ராதாந்யாபிமாநாதுபாயத்வாதிஸித்த்யர்த்தம். உபாயாநுஷ்டாநோபாயத்வத்யாகோபாயவைஷம்யம் ப்ரயோஜநோபாயத்வாதிஸம்பந்தஸ்ய. நநு உபாயத்வஸ்ய ஸாதநாநுஷ்டாதுர்வ ஸக்தஸ்ய ஸ்வதந்த்ர ஸர்வஶேஷித்வகர்த்ருத்வ தஸ்ய ஜீவே ஸ்வஸ்ய ப்ரஸக்திரஸ்தீதி. (எங்ஙனேயென்னிலித்யாதி நா) நநு ஶாஸ்த்ரஸித்தம் "ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத" "மோக்ஷாபேக்ஷயா ஶரணம் ப்ரபத்யேத" "காமோ அகார்ஷீ மந்யுரகார்ஷீத்" நாஹம் கர்த்தா "யேநயேந யாதா கச்சதி தேந தேந ஸஹ கச்சதீ" த்யாதிஷு விதிஶாஸ்த்ராவிஶேஷண ஶ்ரேயஸாம் கர்த்ருத்வஸ்ய நிவர்த்யமாநத்வாத் ப்ரத்யுத்தரம். (அது கழிந்தபடித்யாதி) யஸ்மிந் விஷயே கர்த்ருத்வமிதி பரவஶமிதி நந்தத்ஸ்ய ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸர்வஸ்வதந்த்ரத்வம் ப்ராமாணிகத்வாத் உபாயாநுஷ்டாந ஸ்வஹஸ்தகலாஸம்பந்தாத் அநுஷ்டாதுருபாயத்வபாஜிநஃகார்ய தத்கர்த்ருத்வாதித்யர்த்தம். ஶரணாகதத்வஸ்ய கர்த்ருப்ராயாந்ய ப்ரயோஜநப்ரயோஜகஸம்பந்தஸ்ய ஸந்த்யாஜ்ய ப்ரயோஜநோபாயத்வ

ஃஷு ஸாஷாத்ய தேஸாணஃதிவஹோவிஃநோஷியாக" என்று சொல்லுகிறமடியே அவன் கடாக்ஷபடியாக வருகையால் அவனாலே வேரிதனாய் அவன் ஸஹாஸியாதபோது நீட்டமுடக்கமாட்டாதே அவன் கொடுத்த காணகூலஃ ஸாங்களைக்கொண்டு அவன்காட்டினவுபாயத்தை அவன் துணைசெய்ய வநுஷ்டித்து அவன் கொடுக்கப்புகுகிற ஹஷத்துக்கு வாதகம்போலே யண்ணுந்திருக்கிறவிவனஸ்வாயீநஸவவிஷயாவு திஹதகதஜ்ஞவுமுடையவனோடே தாஷுமாக விரண்டாம் விஸோவாயமாகவெண்ணுகை விவெகியான ஃஃக்ஷுவுக்குவித மன்றென்று ஷகஸஷூத்தாலேசொல்லிற்றாயிற்று. (இக்கட்டளையிலே ஸாஸ்ரோவாயமான வு வதியையும் விஸோவாயத்தோடொருகோர்வையாக வெண்ணுமைக்காக ஷகஸஷமென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். அதெங்ஙனேஎன்னில்; இப்வுவதியும்ஹகியொமம்போலே வு வஸாதநமாக

ஸாநீகிறது ஷகஸஷமென்றுகருத்து(விவெகியானஃஃக்ஷுவுக்கிதி) ஸ்வரூபாவாஷாயதியாகில் ஸ்வஸ்ய ஜெஷ்டிஷோஃஸாய நகதஜ்ஞவு யாதோவாயக ஹாஸிஹவ விரோயிநீயன்று இங்கு ஹஷவிரோயிநீஎன்று கருத்து. இப்படி வுவதநஷாதாவுக்கு விஸோவாய தாஷாவாயக வுவஹூஷாயஃ ஷகஸமென்றால் ஸாஸ்ரோவாயத்திற்கு விஸோவாயதாஷாவாயகா நாவலா நா வு ஹலஸியாதோவென்ற ஷகஸஷத்திற்கு கஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார். (இக்கட்டளையிலேஇதி) (ஒருகோர்வையாக) தாஷுமாக என்றபடி விஸோவாயத்தோடே ஒருகோர்வையாகஎன்னுகை வு ஸக்தமோ வு ஸக்தமாலும் தனிவதநந்தான் கூடுமோவென்று ஸங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெங்ஙனேஇதி) (வு ஸாதனேதி)கவெந

ஸா.கா||வுவஹூஉககஸஹ.(இக்கட்டளையிலேஉதஷிநா) நநா ஹக்தியொஷ-ஒவொவாயாநாகவு தயாவிஹிதகவாக ஹாநராஸஸஃது ஸாநஸ ஸாஸ்ராவாயகவக ஸொக்ஷாவாயகவஃவுவஸிஹாயஜி தெஷாஃஸஷூந தஷாவதநஃநாவிதஃதது ஹாநராஸஸ ஹ ஹவஸவு ஸாஷாய விஹிதகெவி ஹக்திஷியெ ஹகியொமம் நிஜவ தய் கதஜ்ஞாத்ஹிதகாராணவிஸிஷெஹஃகவா வாஃவா ஷாயதூஷா ஹஷவதா ஹக்தஸக்ந ஹாநஸெ கூதெ ஹ கூஷதஹிதகாராணதாஷு காராணம ஹவஃவொதஹ வாஃ வாஷாய வுஷாநஷெவ ஹஷவத உவாயாஷாவூாந நிவெஸ ஹெதாஷிதாவாயகவவாணாதகெ ஹாநஸெ ஸாக்ஷாஷாவா யகவாஃநாவிஹிதி தஃவஹூஷகவ ஷெகஸஷஸெஷாவிதஃ தெஃஹிவுபண்ணாஹ. (அதெங்ஙனேஎன்னிலி தஷிநா) (என்றுணர்

ஜா[illegible]க்கப்பட்டிருந்ததேயாகிலும்ஸஹஜகாருண்யாதிவிஶிஷ்டனனவ வேஶ்வரனுடைய காருண்யமூலமான ஸாக்ஷாத்துக்கு ஸஹஜகாருண்யவிஶிஷ்டனை யிவன் நினைவே காரணமாம் படியாய் அவன்தானே உத்போதிதனாக வ வனுக்கு ஸாக்ஷா த்தாலே ஶக்திபோமாதிகளான [illegible] தபோவாயங்களின் நேரே நின் று இவ்வாறு [illegible] வஸ்து [illegible] வத்திரத்து [illegible]வைகுண்டுப் பேருண்டுபலவிவைகையில்லாமையால் [illegible] இக் [illegible]க்கு [illegible]மாகக்கொண்டு "ஸ்வதேவோபாயஹே தொடுவேவ"என்று ஸவைகல்ணீயனுயிருக்க, "என்னுணர்வினுள்ளேயி ருத்தினேனதுவுமவனதின்னருளே"யென்றும், "இசைவித்தென்னையு ன்தாளிணைக்கீழிருத்துமம்மானே"யென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே உபா யஸ்தனன வவன்செய்விக்கச்செய்கிற வ்யாஜமாத்ரத்தையவனேடொ க்கவுபாயமாக வெண்ணுகை யுசிதமன்றென்று ஸகலஸ்வதத்துக்குத்

ஸா-தீ ‖ உபாயத்வ ஶக்தி சொல்கிறது. ஸாக்ஷாத்ஸ்வாயத்வாவஹம [illegible]மாகையாலே ப்ரவ்ருத்தியிலே ஸாக்ஷாத்ஸ்வஜநகத்வ ஸாதநம் ப்ரவ்ருத்தி ஹேதுத்வோபாயத்வவ்யபதேஶம்பண்ண ப்ரஸங்கியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (அவன்தானே உதி) (என்னுணர்வி தி) என்னுணர் வினுள்ளே என் என்னுடைய உணர்வினுள்ளே "ஸ்வதேவோபாயஹே தொடுவேவ"தி பாஷியிலே. (இருந்தினேன்) விஷயதயா ஸ்தாபித் தேன். (அதுவும்) ஸ்வதேவோபாயத்வபாஷியும் (அவனது) அவனுடைய (இன்)போக்யமான (அருளே) க்ருபையே க்ருபைகஸாத்யம் என்றபடி. (இசைவித்திதி) (இசைவித்து)விஶ்வஸிப்பித்து (என்னை) என் ஞாத்ருத்வத்தையுமென்றபடி. (உன்தாளிணைக்கீழ்) தேவரீர் திருவடிகளின் கீழே (இருத்தும்)ப்ரதிஷ்டிதமாகப்பண்ணும் (அம் மானே) ஸ்வாமீ என்றபடி. ஆனாலுமிங்கு ஸாதநஸாத்யஸாவ்ய வாயவியாதம் கூடுமோ, ஸாதநஸாத்யத்வ வத்தியாவது ஸம்பாத் ஜதாநகத்வம் ஸ்வீகாரோபாயத்வ திவத்திரகத்வம்வா, ஸநாதித்வகத்வம்வா, வெதநத்ருத்வா, ஸ்வாதந்த்ர்யம்வா,ஸமிகாரிவிஶேஷணம்வா, நித்ய ஸாதநஸாத்யமென்று சிலஸாவ்யஜாயிகொத்திவிரோயி

ஸா.கா ‖ விதந்த்ராதி) தோநாதநஸ்வ[illegible] ஸ்வா விதவாநத [illegible] (இசைவித்திதந்த்ராதி) ஸ்வாமீந்து ஸ்வதேவ [illegible] ஸ்வத்ருஸாரவிருப்ய [illegible] ஸ்வா தீவேஶிதவாதிதந்த்[illegible]. உத்ப்ர[illegible] ப்ர[illegible] யாநாவா [illegible]

ஃ॥ ஸாத்⁴யபடும். இப்படி ஸித்³தோ⁴பாயத்தைப்பற்ற ஸாத்⁴யோபாயம் வ்யாஜமாத்ரமாய் இதர வ்யாஜமன்றிக்கே நிற்கிற நிலையைப்பற்ற; ஸம்ப³ந்த⁴ஜ்ஞாநமாத்ரம், ஸித்³தோ⁴பாயப்ரதிபத்திமாத்ரம், அநிவாரணமாத்ரம், அநுமதிமாத்ரம், அபி⁴ப்ராயப்ரதிமாத்ரம், சேதநக்ருத்யம், ப்ரதிஸந்தா⁴நம் அதிகாரிவிஶேஷணம் என்றிப்படிகளிலே அதிவாதம் பண்ணினார்கள். இவ்வநுபபத்தியைக்கொண்டு இவைதானே ப்ரமாணமென்றறுதியிடவொண்ணாது. இவையெல்லாம் "ஶரணம் வ்ரஜ" என்கிறவிதிக்கு விவாதஸ்த²லங்களாம். அதில் ஸஹாதி³தோ³ஷங்களுமுண்டு. அதெங்ஙனேயென்னில்; ஸம்ப³ந்த⁴ஜ்ஞாநமாத்ரமென்றாலும் ஸித்³தோ⁴பாய

ஸா-நி॥ பாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஇதி) ஸாத்⁴யோபாய ஶக்தி ஸித்³தோ⁴பாயவ்யாஜவ்யாஜியேனாதிவாத³ரூபமே என்றபடி. அதிவாதமென்று சொன்னது கூடுமோ, பூர்வபக்ஷாஸம்ப³ந்த⁴ஜ்ஞாநாதிகளை ஶாஸ்த்ரார்த²மென்று தோற்றுகிறதே என்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வநுபபத்தியைஇதி) ஸித்³தோ⁴பாயவ்யாஜவ்யாஜிரூபையான யுக்தியைக்கொண்டு என்றபடி அறுதியிடவொண்ணாதென்கைக்கு நிபா³த⁴கமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவையெல்லாமிதி) விரோதா⁴திஸம்ஶாதிகளை யுபபாதி³க்குமார். (அதெங்ஙனேஇத்யாதி³நா) சிலபக்ஷத்தில் ஸம்ப³ந்த⁴ஜ்ஞப்தி ஸம்ஶயமாகாதே ஸாமர்த்²யமென்றபடி ஸம்ப³ந்த⁴ஜ்ஞாநமாத்ரமென்றதுவும் ஸித்³தோ⁴பாயப்ரதிபத்திமாத்ரமென்றதுவும் வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமாத்ரமேயோ, அதத்³வ்யஜ்ஞாநமேயோ,

---

ஸா-ஸ்வா॥ ஸ்வாத்⁴யாயாரோக்தாத்³யாஹ. (இப்படிஸித்³தா⁴ந்தீநா)யதா² ஸம்ப³ந்த⁴ஜ்ஞாநாதீ³நாம் ஶரணவரணத்வ வ்யாஜேநோபாயத்வவித்³த⁴ப்ராபந்நாஸ்ஸாதீ⁴த்யர்த²꞉. ஸம்ப³ந்த⁴ஜ்ஞாநஶப்³தே³ந ஸ்வரூப ஸ்வரூபஜ்ஞாநாம ஶரணவிஶேஷஜ்ஞாநாத்மக ஸம்ப³ந்த⁴ஜ்ஞாநம் விவக்ஷிதம் ஸித்³தோ⁴பாயப்ரதிபத்திஶப்³தே³ந ஸித்³தோ⁴பாயஸ்ய ஶரணத்வ ப்ரதிபத்திபூர்வகாநுக்ஷாகேவ்க ப்ரதிபத்திர்விவக்ஷிதா அநிவாரணஶப்³தே³ந ஶரணத்வம் க்ருத்வா தந்நதரம் ஸ்வரக்ஷணாய ஸ்வவ்யாபாரேண க்ரியமாணஸ்ய நிவாரணஸ்ய நிவ்ருத்திர்விவக்ஷிதா அநுமதிஶப்³தே³ந ப்ரத்யக்ஷாபேக்ஷா விவக்ஷிதா சேதநக்ருத்யஶப்³தே³நாகிஞ்சித்கரஜ்ஞாநகார்யத்வம் விவக்ஷிதம் ப்ரதிஸந்தா⁴நஶப்³தே³ந ஸ்நேஹபூர்வவிவக்ஷிதம் அதிகாரிவிஶேஷணஶப்³தே³ந "நாஹம் ப்ராணஸ்ய ஸ்வாம் கோடிகரீஶ்வ" இத்யுக்த்வா வ்யவஸ்யாவாயாங்க ப்ரதிஷேதே⁴ஸ்ய ப்ரவ்ருத்திர்விவக்ஷிதேத்யபி ஶாஸ்த்ரீயதிஷாவம் வ்யாபாரமேவ தேஷாம் ஶாஸ்த்ரீயஸமவஸ்ரயா தத்ப்ரதிவந்யாத்³யதி⁴காரே ஸ்வாத்³யாவாய ஶரணாதி⁴காரே ப்ரஸ்தூதக்ருதிஷ்டம் ஸம்ப்ரஹ்ரத்யாஹ. (இவ்வநுபபத்தீநா) அதெங்ஙனேயென்னிதி த்³ரவ்யம் ஶாஸ்த்ரீயத்வேந ஸம்ப³ந்த⁴ஜ்ஞாநஸித்³தோ⁴பாயப்ர

௨௦ || ப்ரவ்ருத்திரோதமென்றாலும் இது ஸாத்யரோத ஸாத்யமாகில் விஷ
விஷயமாகமாட்டாது. அவிவேகத்ரோதத்தாலே தோஷமென்பார்க்கு
உபாஸநாதிவிஷயவிரோதம்ஸாத்யாஷ்டவிஷ். அவித்யாரூடையவனு
க்குப்பின்பு கர்த்தவ்யமான ஞாநமாகில்ப்ரவ்ருத்தியினுடைய விஷ
க்ஷணாநுஷ்டாநவாக்யங்கள் சொல்லுகிறபடியே இதின் ஸ்வரூபமா
கரிக்கவேணும். விரோதாயஸ்வீகாரமென்றபாகரத்துக்கும் விரோ
தாயத்தையறிந்து அது தனக்குக்காரியமாப்படி பண்ணுகிறவிப்ர
வ்ருத்தி நாஸ்தவாக ஸாதநாவஸாநமாயிருக்கிற ஸ்ரீத்திலே
யிறே தாத்பர்யம். அநிவாரணாதமென்றது விலக்காததாதமா
ஞல் ரக்ஷகனை வீஸ்வரனை இவன் முன்பு ப்ரவ்ருத்தியை விலக்கினானாகில்
ஈஸ்வரனுடைய வீஸ்வரத்வ ஸங்கோசிதமாம். உபாயத்தாலே நிரு
ஹத்தையுண்டாக்கி விலக்கினானாகில் இவன் பண்ணுகிற ப்ரவ்ருத்தி ப்ர
ஸாதநமேயாகவேணும். ஸ்வரக்ஷணாபேக்ஷ ஸ்வவ்யாபாரத்தாலே விலக்கின
னென்னில்; நிவர்த்யாபாரமான ஸர்வஷ்டி ப்ரவ்ருத்யாதிவைஷயங்களிலும்
வ்யாவ்ருத்திக்கமியாமருளுமிருக்கிற ஜாக்ரதையில் விலக்காதேயிருக்கும்
போதும் ஈஸ்வரன் ரோக்ஷவ்யாபாரம்பண்ணவ்யஸம்பிக்கும். அநாதி
ஊதமென்றால் அது உபாஸகனுக்கும் தாஸ்யம். அவித்யாப்ரவ்ருத்திரோ

வ்யா-ந் || வென்று விகல்பித்து த்ருத்ருத்தில் தூஷணமருளிச்செய்கிறார்.
(இதுவாக்யாதாத ஜநந்யமாகிலித்) அவிவேகமானாலும் ரோக்ஷஸாயந
மாலோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அவிவேகேதி) த்விதீயவக்ஷத்தில்
தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (தத்வஜ்ஞாநேதி) விரோதாயஸ்வீகாரம்ப்ர
வ்ருத்திஎன்கிற வக்ஷத்திற்கு ஸாதநாஸத்திலே பர்யவஸாநமருளிச்
செய்கிறார். (விரோதி) அநிவாரணாதமென்கிற வக்ஷத்தில் முன்பு
பண்ணின ஸ்வரக்ஷணாநிவாரணம் ஸ்வஸாமர்த்தாலேயோ உபாயத்தாலே
யோ, ஸ்வரக்ஷணாபேக்ஷ ஸ்வவ்யாபாரத்தாலேயோ வென்று த்ரேதாவிகல்
பித்து க்ரமேண தூஷிக்கிறார் (விலக்காத ஊதா இத்யாதிநா) ஸ்வரக்ஷ
ணாபேக்ஷஸ்வவ்யாபாரத்தாலே நிவாரணமென்கிற த்ருதீயவக்ஷத்திலும்
ஸ்வரக்ஷணாபேக்ஷஸ்வவ்யாபாரத்தால் விலக்காமை யதாகயம்விதென்கிற
தோ நிவாரணயோக்யதசையிலே விலக்காமை விவக்ஷிதையோவென்
று விகல்பித்து க்ரமேண தூஷிக்கிறார். (ஸ்வரக்ஷணாபேக்ஷ இத்யாதிநா) அநா
ஊதிரோத வக்ஷத்தை தூஷிக்கிறார், (அநாதிரோதேதி) அவித்யாப்ரவ்ருத்தி
வக்ஷத்தை தூஷிக்கிறார். (அவித்யேதி) வேதாந்த ஸூத்ரமென்கிற வ

ஸா-கா || ப்ரவ்ருத்திஸ்வரூபயோராவாதத்வப்ரவ்ருத்திவஸநாயஸ்வீகாரே ஸாயஸ்ரம்
ப்ரவ்ருத்திஸ்வஸ்வஸ்வீகாரவரணே தாத்பர்யஞோக்ஷ:. விலக்காதே
த்ராரஸ்ய ப்ரதாநம் பண்ண ப்ரஸம்பிக்குதித்யேதந அநிவாரண
ஸ்வாபாவத ப்ரவ்ருத்திவஸநாயஸ்வீகாரேऽநிஷ்டகூடம், அநாதித்யாரஸ்ய

ஃ௯|| த்ருஷ்டாதிகமிதுஷையிலுமுண்டாகையாலே இவ்வளவோ ரக்ஷணீய தைக்குறுப்பாகாது. வேதநக்ருத்யமென்றால் உபாஸநாதிகளும் மற்றுமுள்ள வேதநவ்ருத்திகளுமெல்லாம் வேதநக்ருத்யமாகை யாலே இதுக்கொருவாசி சொல்லிற்றாகாது. வேதநனுக்குத்தானே வருமதென்று விவக்ஷிக்கில் உபதேசாதிகள் வேண்டாதொழியும். ஸாமாந்யவிசேஷவிஷயத்வமாத்ரமென்னில்; தந்தாம் ஸாத்யஸா தநமாக வ்யுத்பத்திவாசகம் வேறுபடும். “வ்ரஜ” என்று விதேய மாய் ஸமஸ்தகர்மாதிகளன்றிக்கே யிருக்கிறவித்தை அதிகாரிவிசே ஷணமென்னவொண்ணாது. கர்த்தவ்யமாக விதிக்கிறவ்யவஸ்தி தனக்கே இப்படி யேதேனுமொரு கண்ணழிவுபண்ணில் உபாஸநாதிகளையும் இப்படி கண்ணழிக்கலாம். அப்போது இம்மார்க்கங்களாலே உபாஸ நாதிகளிற் காட்டில் வ்யவஸ்திக்கு வ்யாவ்ருத்திசொல்ல நினைத்து தலைக்க

ஸா-௯|| க்ஷத்தில்உபாஸாதிரூபவேதநக்ருத்யமோ ஸ்வதந்த்ர ப்ரவ்ருத்தி நிஷேதோபதேசாதி வேதநக்ருத்யமோ என்று விகல்பித்து த்வீதீயபக்ஷத்திலு த்தர மருளிச்செய்கிறார். (வேதநக்ருத்யமிதி) ப்ரதமபக்ஷத்தைநிரா கரிக்கிறார். (வேதநனுக்கிதி) இந்தபக்ஷத்தில் ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்த்யாபேக்ஷாமாத்ர ஸம்பந்தமுமுண்டு விதஸமாநபக்ஷத்தில் ஸமஸ்தவிஷயாஸ்த தஸமாநமோ ஸாமாந்யவிஷயத்வஸமாநமோ த்வீதீயபக்ஷத்தில் வ்யவஸ்தியிலேவ்யவஸாநம் விசேஷக்ருத்யாதிதீயத்தை தூஷிக்கிறார். (ஸாமாந்யவிஷயஸமாநேதி) வாக்யஷேஹேது வ்யவஸ்தி தேவஜாத்யாதிரூப நநுஸரணம் வ ஸம்பவிக்குமென்றுகருத்து. இனி வ்யவஸ்திஅதிகாரி விசேஷணமென்கிறபக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச் செய்கிறார். (வ்ரஜேதி) ஸமாதிஹேத்வ விஹிதகர்மாக வ்யவஸ்திவிஷயந யாக விதேயாதேரஹிதமூ நாயிகாரிவிசேஷணம் இதிஸ்ரீ த்வாரம்நயோக்தி விரோதமென்றுகருத்து ஸவ்யபக்ஷத்திற்கும ஸா தாரண தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (கர்த்தவ்யமாகவிதி) உபாஸநா திகளையும் கண்ணழித்தால் பாதகமுண்டோ வென்றுவருளிச்செய்கிறார்

ஸா-௯|| உறுப்பாகாதிவ்ய வேதநக்ருத்திவித்ரவ்ருத்திஸமூவாத வ்ருத்திவதாநுஷ்டாநம் வீகாரநிஷ்டம். (உறுப்பாகாது) உபாயத்வ நஸ வதீர்த்தம் வேதநத்ரவ்யம் வேண்டாதொழியுமித்யந்த வேதநக்ருத்யமூவாதவ்ருத்திவதாநுஷ்டாநம் வீகாரநிஷ்டம். ஸாமாந்யவைதத்ரவ்யம் வேறுபடுதித்யந்த விதஸமாந மூவாதவ்ருத்திவதாநுஷ்டாநம் வீகாரநிஷ்டம். வ்ரஜேத்ரவ்யம் என்றதித்யந்த ஸமாதிஹேத்வ விஹிதகர்மாக வ்யவஸ்திவிஷயந யாக விதேயாதேரஹிதமூ த்யாக்தநிஷ்டம் தூஷணம். கர்த்தவ்யமாக இத்யந்தம் [illegible]

ஶ்ராட்டாது. ஸ்வவிஷயஸ்வீகாரவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு உபாயமாகாநிற்கச்செய்தே இஸ்ஸித்தோபாயம் ஸ்வீகாரத்தாலும் நிரபேக்ஷமென்று பாஷிபண்ணவேணுமென்றில்; இது ப்ரவ்ருத்தியாலே ஶோபித மாதல் ஸ்வவசநவிரோதமாகலாம். ஆகையாலீஶ்வரன் ப்ராப்யனுமாய் ப்ராபகமான ஸித்தோபாயம், ஸாத்ய ஸாதநங்களிரண்டும் ப்ராப்ய ப்ராபகங்களாய்க்கொண்டு ப்ராபகமல்லாத ஸாத்யோபாயங்கள். இவை யிரண்டத்தொன்றிலே யதாதிகாரம் நிலையாகக்கடவது. (அபேக்ஷிதஸ ஈத்துக்குபாயமாக விஹித்த ஸாதநாநுஷ்டாநங்களை யிடையிட வேண்டாதபடி ப்ரபத்தி கதநமாத்ரம் ஸ்வீகாரம்பண்ணின ஶரண்யன் தனித்து நிற்கும் நிலைப்பற்ற வகைவேமென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். அதெங்

ஸா-தி|| (அப்போதுஇதி) ஸ்வவ்யாஜவிரோதிக்ஷணமித்தென்றுகருத்து "ஶரணம்வ்ரஜ" என்று ஸ்வவிஷயஸ்வீகாரவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு ஸித்தோபாயமுபாயமென்று ஸாதிக்கிறது. ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரத்தாலும் நிரபேக்ஷமென்று பாஷிபண்ணவேணுமென்று வகைவும் போயிக்கிறதென்கிறபக்ஷம் நிர்ப்ரதிஷ்டமாயென்றுமென்று ஶங்கித்துபரிஹரிக்குருர். (ஸ்வவிஷயேத்யாதிநா) வபூர்த்த: ஸாபேக்ஷ ஸித்தோபாயவகைவும்நிரபேக்ஷவபாஷிபரமாகில்::தேநாஹேதுரூபாஸ்மீதி" த்யாதிவசநப்ரவ்ருத்திவிஷயமாகையாலே ஶோக்ஷஸாதநஸாதநம் ப்ரஸக்திக்கும் நிரபேக்ஷவபாஷிபரமாகில் "ஶரணம்வ்ரஜ" இதி உபாயவிதாயகஸ்வ வசநவிரோதம் வருமென்று கருத்து. ஸ்வவிஷயத்தை உபஸம்ஹரிக்கிருர். (ஆகையாலிதி) இப்படியாகில் ஶரணாகதியாய வியாநவிரோதம் வாருதோ வென்றவருளிச்செய்கிருர். (இவையிரண்டிதி) அதிகாரிபேதேந வ்யவஸ்திதமாகையாலே விரோதமில்லையென்றுகருத்து. இனி வகைவத்திர்க்குயோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிருர் (அபேக்ஷிதஸாதநத்துக்கிதி) பலநிரபேக்ஷோபாயஸாதநனவன் செய்விக்கச்செய்கிறவ்யாஜமாத்ரத்தை அவனெடுக்க வுபாயமாகவெண்டுகை உசிதமன்னென்றுவகைவுதாபமென்றுசொன்னதுகூடுமோ' வஸ்துவோ இரண்டுயோஜனையிலும் ஶரண்யஸ்வாதந்த்ர்யமான வகைவத்திர்க்கு, ஶரண்யமதாகார விரோதமாகச்சொல்லுகையே யுசிதமாகையாலே ஸாத்யோபாயமாயி ஸித்தோபாய வ்யாஜிவ்யஸ்தரைவும் ஸ்ரவமோ... அருளிச்செய்கிருர். (அபேக்ஷிதஸாதநத்துக்கிதி) தேதாதிஷ்டாநம்

[illegible]

௨௯|| ஙனேயென்னில்; ப்ரபத்தியும்பண்ணி ஜ்ஞாநமடியாகவுபாஸநாதிகளுமநுஷ்டித்தால் ஸமுதாயமாகக்கடவதான ஸாதநத்வம் அகிஞ்சநனாய் விலம்பாக்ஷமனல்லாத விஷயத்தில் ப்ரபத்திக்கும் தனக்கும் நடுவே நிற்பதொரு சுமைசுமத்தாதே இவன் சுமையைத்தன் குணங்களின்மேலே யேற்றிட்டு "ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நாய ஸர்வாநயோபாவிஷ்டதா | தேவி ப்ரத்யக்ஷிதா யாஸி தத்ஸர்வம் ஸஹம்" என்றும், "ஆறெனக்குநின் பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தா"யென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே குணவிஶிஷ்டனான தானே நிரபேக்ஷஸாதநமாய் நிற்கும் நிலையை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு ஶரணமாகவடையென்று இங்கு சொல்லிற்றாயிற்று. (இப்படியே பரிபூர்ணஜ்ஞானனான தன்னை ப்ரபத்தி பண்ணும்போது ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளையொழிய வேறொருபரிகரத்தை இதிலே விதாநத்திற்போலே சொரிக்கொண்டு அதுவும் ப்ரஸாதநமான வ்யாபகொடியிலே நிற்கிறதென்றும்

ஸா-தீ|| போலே ப்ரபத்தியும் ஸ்வதந்த்ரோபாயமாகையாலே ஈஶ்வர விஷயத்தில் தந்த்ராத்தாலேயும் ஸித்திக்கையால் ஶரண்யனுக்கு உபாயாந்தர ஸ்தாநாபந்நத்வமென்று ஒராகாரமுண்டோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெங்ஙனேயென்னிலித்யாதிநா) உபாயாந்தர நிரபேக்ஷஸ்வ ஸ்வாதந்த்ர்யத்திற்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார்.(ஶரணம் த்வாமிதி)(ஆறெனக்கிதி)ஆறு உபாயம்எனக்குநின் பாதமே ஶரணாக உபாயமாக நிரபேக்ஷோபாயமாக தந்தொழிந்தாய்என்றபடி. இப்படி ஶரணமபேக்ஷோபாயாந்தர நிரபேக்ஷஸாதநஸாதந பர ஸ்வாதந்த்ர்யமென்று சொன்னதுகூடுமோ, அது ஶரணஶப்தஸாமர்த்ய த்தாலேதானே ஸித்திக்கையாலே வாக்யஶேஷத்திற்கு அநந்யதாஸித்த யோஜநமோவென்னயோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார்.(இப்படியேஉத்) இப்படியே உபாயாந்தர நிரபேக்ஷ ஸாதகஸ்ரீதியிலேஎன்றபடி. இப்படி ப்ரபத்தி ஸ்வீகாராந்தரநிரபேக்ஷ ஸாதநமாகில் ஸாத்ய ஸாதநாநுஷ்டாநத்வ ஸம்பந்தோ, ஶாஸ்த்ராநுஜ்ஞாவிதிகளாலே ததநு

ஸா-கா|| ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநாநந்தரவிஹிதயோக்யாநுஷ்டாயப்ரா ...ஶ்ரவணாத்... ஸகியோக்யாநுஷ்டாநாபேக்ஷமாகாதிதி ப்ரமாணமாவகதிதம். (ஆறெனக்கிதி) ... ஸ்வரூபாநா ஸ்வோபாயகேவ ... ஸங்கல்பிதாநாம் ... ஸ்வ ... ஸகலவிஶிஷ்ட ஸா... (இப்படியேயொரி ... த்யாதிநா) ப்ரபத்தேர்ஜ்ஞா... ஸ்வதந்த்ரநிரபேக்ஷத்வம்

உ॥ கிளைக்கழிக்கைக்காக வனகலஶமென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். ஶ்ரீஜா நக்கைகளாலே ரக்ஷிக்கும் கைங்கர்யங்களுமெல்லாம் ப்ரபத்திக்குத் துணையன்று, இப்ப்ரபத்தியாலே வஶீக்ருதனாய் வந்தாவிருக்கிற நானொருவனுமே இவனுடைய ரக்ஷணத்துக்குப் ப்ரதிபுவாய் நின்றேன், இப்ப்ரபத்தியைப்பற்ற வேறொரு தேவைசெய்யவேண்டா அத்தேவையைத்துணையாகக்கொண்டு உன்னை நான்ரக்ஷிக்கப்புகுகிறேனல்லேனென்று தாத்பர்யம். இத்தால் ஶ்ரீநாராயணாதிவிஶிஷ்டப்ரபத்தியொழிய ப்ரபத்திவஶீகாரமென்று பேறிட்டுத்தனக்கு வேறொரு ஸஹகாரிகாரணத்தைக் கூட்டவேண்டாவென்று சொல்லிற்றாயிற்று. "யேநகேநாபி ப்ரகாரேண த்வயவக்தாத்வம்" என்றும், ப்ரபத்யைவ நிரீக்ஷிதம் வ்ருணே" என்றும்சொல்லுகிறபடியேவரணப்ரபத்திக்கவேக்ஷிதமான தெளிவில்லாவிடிலும் யதாஶக்தி அநுஷ்டானத்தாலே காயத்ஞ்செய்கிற விவ்வுபாயத்துக்கு வேறொரு

ஸா-நி ॥ ஷ்டானமானாலும் வஶீகாரஸேவா தத் அநுஷ்டானமில்லையென்றில் ஆனாலும்வீஶேஷோபாயவிஶேஷணமான வனகலஶம் ப்ரபத்திக்கிதரநிரபேக்ஷமாகமாட்டுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீஜாநகேதி)இப்படிவிஶேஷோபாயத்திற்குப்ரபத்திவ்யதிரிக்தநிரபேக்ஷம் சொன்னாலும் ப்ரபத்திக்கி நிரபேக்ஷம் சொல்லவில்லையே விஶேஷோபாயஸ்ய நிரபேக்ஷ்ண தத்விஶிஷ்டனென்றில் ஶ்ரீநாராயணாதிஶம நிரபேக்ஷமும் ஸம்பியாதோவென்ற ப்ரபத்திக்காநாராயணாத்யஸம்பந்தாத்ம ப்ரபத்திநிரபேக்ஷம் ஸித்தமென்றருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலிதி) இவ்வர்த்தத்தை தேஶிகந்யாயத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறார். (யேநகேநாபீதி) இப்படி ப்ரபத்திவஶீகாரம நிரபேக்ஷயாகில்பெருமாள்ஸந்நிதியத்தை ஶரணம் புகும்போது ப்ரஹ்மத வஶீதத்திலும் அஹங்காரஸ்பர்ஶ ஶயநோபவாஸாதி ரூபவ

ஸா-கா॥ த்ருதம் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநத்வேந தயோ அநுஷ்டானம் நத ஹர ந்யாஸஸஹகாரிதயேத்யாஹ (ஶ்ரீஜாநக்கைகளாலேஜதி) (தேவை) கர்ஶக்தவ்யம். உக்தார்த்தம் தேஶிகந்யாயேநாப்யவ பாதயதி (யேநகேநாபீத்யாதிநா) ஶ்ரீநாராயணாத்யஸம்பந்தாம் ஶிவிஷயவிஶேஷஜ்ஞாநஹாவேவி ஸாதநஜ்ஞாநவர்ணவகஸ்ய ஸக்ருத்த்வாரணேநாபி ஹயாதபதே ஹரவத ஶ்ரீநாராயணாத்யஸம்பந்தாத்யதி ரிக்தாநபேக்ஷத்வம் தேஶிகந்யாயஸித்தம். நநீதநாராயணாத்யஸம்பந்தாதிரிக்தாநபேக்ஷத்வம் ராவணஸ்ய ஸஹசதாஸ்யாந்நாஷ்டி தஶரணாமதிவ திவாக்யாநாயணஹாரதவிரஹம். தத்தஹ்ஷாரஸ்த்ரண நிராஹாரத்வாதி நியமாதரணாவேக்ஷ்யதௌரிதஸ்ய தயோஹ

[illegible] வசிகாரத்தைத்தேடப்ப ... ... யிறே. "[illegible] ... ||" என்று பெருமாள் ... த்தைப்பற்ற ... பண்ணின விடத்திலும் "[illegible] ... ||" என்று ... நத்திலே ... த்திலுஞ்சொன்ன ... காரங்களுமெல்லாம் ... க்கமன்று. இவ்விரண்டிடமும் ... வசிகார ... யாலே அங்கந்த நியமங்கள் சொல்லப் ... . இப்படி ...

... மான சிலவம ... மாகவும் ... ச் சொல்லுகிறது விரோதியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (...) ... க்கிக்கமன்றாகில் அங்கு வசிகார விசேஷம் சொல்லுவானேன் என்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விரண்டிதி) அவ்விடம் ... மாகையால் ... மல்லாமையாலே விரோதமில்லை என்றுகருத்து. ஆனாலும் ... மாகில் அவ்விடத்தில் ... இப்படி ... கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி ...தி) இப்படி ... என்றுகருத்து. இப்படி ...

[illegible] ... (...) ... "[illegible]" ... "[illegible]" ... (இப்படி ...) ... "[illegible]" ...

[illegible] ரணத்திலுங்கண்டுகொள்வது. இங்குப் ப்ரத்யக்ஷாதிக ளிற்சொன்ன ப்ராமாண்யாதிகளொழிய வேறொரு நியமங்கள் வேண்டா, [illegible] [illegible] ராக்ஷஸீ [illegible] ப்ரத்யக்ஷ [illegible] ஸாம்ய [illegible] காக கபோதாதிகள் ப்ரமா ணராகிறபோது அப்போதை ப்ராமாண்யாதிகளையொழிய வே றொரு [illegible]யைச் சொல்லக்கண்டிலோம். க்ஷணகாலஸா த்யமாய் ப்ரத்யக்ஷமான ப்ரத்யக்ஷத்தாலே கடுக அவ்வோ ப்ரமா ணாதருக்கு அவ்வோ [illegible] [illegible]யுங்கண்டோம். இப்படி ஸா

ஸா-நீ॥ [illegible] [illegible] ப்ரத்யக்ஷமென்றுசொ ன்னதுகூடுமோ, ஸாக்ஷாத் [illegible] ப்ரத்யக்ஷ மாய்க்கொண்டு ப்ராமாண்ய [illegible]முமப்ரஸஹியாதோவெ ன்றவருளிச்செய்கிறார். (இங்கிதி) ப்ரத்யக்ஷத்தில் [illegible]மாக ப்ராமாண்ய [illegible] விஹிதமாகையாலே [illegible] ப்ரத்யக்ஷம் [illegible] விஷயதயா [illegible]மென்றுகருத்து. ப்ரத்யக்ஷத்தி லில்லாவிட்டாலும் ப்ரத்யக்ஷ [illegible]த் தில் [illegible] சொல்லிற்றாகிலதுவும் [illegible]மாகாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) ஸாக்ஷாத் ப்ரத்யக்ஷத்திற்கு [illegible] இல்லாவிட்டாலும் [illegible] [illegible]யில் [illegible] தான் [illegible] தான் வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கி றார். (க்ஷணகாலஸாத்யமாயிதி) [illegible] [illegible] [illegible] மில்லையென்றுகருத்து. [illegible] [illegible]யிலிப்படி கூடினாலும் [illegible] [illegible] [illegible]யில் [illegible] [illegible] மில்லையாகில் [illegible]த் திலே [illegible]கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஜதி) தா

ஸா-நா॥ [illegible]॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (இங்கு ப்ரத்யக்ஷாதீதி) [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]. ராக்ஷஸீ [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]

௭௦ ‖ க்ஷாயச்வ்ருவத்தியிலும் இவன்கோலினகாரயத்திலே ஷமுஷிஸிக்கு க்குறையில்லை. இது "ஶரணம்" என்கிறவாக்யத்துக்கும் தாத்பர்யம். "பரித்யஜ்ய" என்கிறவிடத்திலே பரிக்ராஹரநைரபெக்ஷ்யஞ்சொன்னபொருளிலே வாக்யஸ்வூத்திலிங்கயோஜனைநட்ப்ஜீகாரணாயமாகக் கடவது. இதுக்கு கயநாஸரம் விவக்ஷிதமாகவுமாம். வாக்யஸ்வூத்துக்கிது பொருளானல் "பரித்யஜ்ய" என்கிற விதுக்கங்கு சொன்னவ

ஸா-நீ|ஷ்ரூ நர்ாயத்தாம்லஎன்றுகருத்து. உ்ரஷ்டாகயவ்ருவத்தியில்கயவ்ய திரெகஹ்யஸ்ஹவாரஉபனத்தாலே ஷமுஷிஸியுண்டானலும் கதீம் தியஶைக்ஷாகய் வ்வத்தியில் ஶாஸ்த்ர பரிக்ராஹரமில்லாவிட்டாலும் கவஸ்யம் ஷமுஷிஸியுண்டென்கைக்கிவ்ஶரணமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இதுஜதி) "ஶரணம்" என்கிறதுஸவர்வ்ருகார பொகநிஷெயவரமாகையாலேபரிக்ராஹரஹாவ ஷமுஷிஸ்வாஷிவ் யாதூஶோகமும்நிவத்த்யமென்றுகருத்து. இப்படி வாக்யஸ்வூத்திர்க்கு பரிக்ராஹர நைரபெக்ஷ்யத்தில் தாத்பர்யமாகில் வசவசஸவ யஶநு பரித்யஜ்ய" என்கிறதர்க்கு நைரபெக்ஷ்ய விதிவரகவும் சொன்னபடியாலே வளநாக்ஷ்யம் வ்ருஸம்ஶியாதோவென்றவருளிச் செய்கிறார். (பரித்யஜ்யதி) கயிகாரோக்தியில்லாமையாலே உ்ரஜீகாரணங்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார்.(இதுக்கிதி) வாக்யஸ்வூத்திர்க்கு நைரபெக்ஷ்யாகயகக்ஷவக்ஷத்தில்"பரித்யஜ்ய"வென்கிறதுக்கு வளநாக்ஷ்யம்வ்ருஸம்ஶியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(வாக்யஸ்வூத்துக்கிதி) இப்படி வாக்யஸ்வூத்துக்கு வ்ருவத்தியில்உபாயாஹாராநயமும்

ஸா-கா ‖ வ்ரவணு:,ஶாஸ்த்ரகாருஶ்வஸாவொத்திதவாவ்ருவணு:,ஶஜெம ஜெ்ரயாஜ்ஞெவ வ்ரவணு:, வாஞ்வாஶ்வ ஶாகல்ஞெயநொக்தா ஷதா நீஶைவ வ்ருவநா:, ஜெவாஶ்வ யஜ்ஞஹாஶ ஶ்ரஹணாகயஶாஶதா ஷஸெத்ரவ விஷ்ணும் ஶரணம்ஶதா:. ஸாஶ்வஶ்வ ஶாஸ்ஹாஹித்ராத வாவ ஶரணம் ஶத:, த்ரிஶங்காஶநஶ்வள விஶ்வாதித்ரம்ஶரணம் ஶதள, கிராத: கபொதம் ஶரணம் ஶத:, காக: ராவவம் ஶரணம் ஶத: கபொதஸ்பிம்ஶரணம் ஶத:, கஸாவாதிஶ்வராகய:. வாஷாம் ஶரணாஶதிவ்ராவகவ்ருகாரணெஷு நகொவி யஶுஸ்தூநாஷித தயா ஶ்ரு ஷியத ஜத்யகய:. வாக்யஸ்வூவெஸ்யாவாயாஹாரம்ஶாநயவ்ய வஷேஷககவும் ஶொகநிவத்தநாஷவிஷஷிதஜித்யாஹ(இது"ஶரணம்" ஜத்யாஷிநா) வாவகெஹிஸ் "கநம் ஶரணொ யஶுராணா"ஜிதி நைர பெக்ஷ்யவொயக்கயொக்தநத்யாஶஸ்வெநவளநாக்ஷ்யம் ஸ்யாஷிதந்த்ராஹ(பரித்யஜெத்யாஷி) (இதுக்ககயநாஸரதி) "வ்ராவர்ஷெஸ்ய வ்ராவக்கவா ஸவ்ரயாநரிவாரணம் | வ்ருவதித்வசவ்ராஜஶாதகவ

௨௫ || கா-ர்யகாரங்களைக்கொள்ளவுமாம். ஸவாமிஸம்பந்தத்துக்கு உபாஸ ரீகளானவர்களையும் இவற்றின் வாமிகாரங்களான ... களையுங் கழிக்கிற விப்பொருள்களில் இவ்வேகஸப்தம் ஸாமாந்ய விசேஷித்த படி யென்னென்னில்; ஸகிதன் பக்கலிலே இவை ஸம்ஸாதநமாய்க் கொண்டு ஸாமாந்யேந துவக்கற்றமை காட்டுகைக்காக. "ஏகேகம்" என்கிறது "ஸவாயஸ்ரு" என்கிறவிழில் ஸ்வ ... ஸப்தத்தையும் "ஸவ ... " என்கிற மேலில் ... ஸப்தத்தையும் பார்க்

ஸா-நீ || வாமிகாரங்காகயம் ... மென்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது ஸாமாந்யவிசேஷணவாசகமாகே, ... காரணஸாமா ந்யனுக்கு ... நவஸ்துவயவமென்றில் அப்போது ஸவஸ்த்ரீஸமாகமியிலும் ஆநாகவ்யாதிகங்களிலும் ... ஸாமியாதோவென்று ஸங்கித்து உத்தரமருளிச்செ ய்கிறார். (ஸவாமிகவெதி) (ஸகிஜநேதி) அதுஉபாயாதர வமிகர ஞ்மென்றபடி. விஸ்பமான ஸவாமிகா ஸ்வவதிவ்யிமிக்க ஸக்ந வமிகாரதர நிரபேக்ஷமென்று விசேஷிக்கையாலே ஸ்வதிக்கு உபாயாதர வமிகாரதராவயம் விஸமென்று கருத்து. ... கஸப்தத்துக்கு ... ஸ்வாயளத்திகமாக ஒருஅதிஸ யம் சொல்லாகின்றதென்று காரணமருளிச்செய்கிறார். (ஸவ யமாதி)ஸவஸப்த ... ஸாமயிசாகேத்தாலே ஸாமவிசேஷ

ஸா-கா || ... ஸம்பந்தஸவஸா ... || ... ஸாஸவஸம்ஸவ ... " ... ஸா ... (அங்குசொ ன்னவஸ்ரீஜநங்களைஉதி) " ... ஸ்ரீகாஸ ... வ்யா | ... || தக்ஷ ... ஸாவஸந ... ஸவயக வமிதாக ... ஸாவஸஜதாதி" ... நமேஷ ... ஸ்வாம ... ஸநமாஸ ... ஸம ... ஸாமநாயிகாரண்யதீதி ... ஸந ... தக்ஷஸாநாயிகாரண்யதீதி வமிஹாதி (ஸ வமிகவெதாதிநா) (இவற்றினிதாதி) ... உபாயாஜர தஷாமா நாம் ஹமவதி ஸ்வஸாதநதயாநயமாஹித்ய ஜாவநாயம் ... ஸாநாயிகாரண்யநிஷேயஸ உதய ... ஸப்தஸ்யா ... ஸ்வவிஷிஸ்வ ... ஸாவ ...

ச॥ த்வேகஶப்தம் ஸர்வஶப்தத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாய் நிற்கிறதெ ன்றுஞ்சொல்லுவர்கள். அப்போது "ஸாக்ஷாத்த்வாரேண வா யேந யேநேஷ்டஹேதுநா | ஸ ஸ த்யாஜ்ய இதீவேதி சரமஶ்லோக ஸங்க்ரஹ:". இத்தாலே என்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்; "யத்ருநகாரகாரேந நஸாத்யம் ஸாதநாந்தரை: | க்ஷணாத் ஸம்ப்ரேதந யோமேநைவ ஸித்தித: ॥ ப்ராப்தேதவாரோயார் யதோநாவதந்தேயதி: | தேந தேநாப்யதே தத்தஜ்ஞ்யாஸேநைவ மஹாமுநே ॥ பரிபூர்ணாத்தவ தேநைவ ஸாத்யதே பரமேஷ்டிந:" என்கிறகட்டளையிலே தனக்கபிமதங்களாயிருப்பதே தேனுமொரு பலங்களைப்பற்ற அவற்றுக்கநுகுணமாகத் தனித்தனியே ஶாஸ்த்ரங்களாலே விதிக்கப்பட்ட உபாயங்களில் ஜ்ஞாநாபாவத்தாலேயாதல் ஜ்ஞாநமுண்டாயிருக்க ஶக்த்யபாவத்தாலேயாதல் இவையிரண்டு முண்டாயிருக்க விளம்பாஸஹத்வத்தாலேயாதல் ஶோகித்த வதிகாரியைப்பற்ற அவ்வுபாயங்களொன்றிலும் நீ யலையவேண்டா, அவை தனித்தனியே தரும் பலங்களுக்கெல்லாம் ப்ரபத்திவஶீக்ருதனான நானொருவனுமே யமையுமென்றுசொல்லிற்றாயிற்று. பலவௌஷயங்கள் தரவல்ல ஶ்ரீராமந்த்ரத்தையெல்

ஸா-நி॥ விஸியுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸாக்ஷாத்த்வாரேணேதி) "ஸ ஸ த்யாஜ்ய இதீவ" இதி ஸர்வோபாயத்யாக: விவக்ஷிதமாகில்லாயிதமன்றோ, தத்தத்ஸ்வஸாத்ய ஸாதநாபேக்ஷம் விவக்ஷிதமாகில் ஸர்வோக்தி வ்யர்த்தம் வாராதோ, ஸகிஞ்சநவிஷயத்தில் ஶாஸ்த்ரஸாத்யஸாதநாபேக்ஷம் விவக்ஷிதமென்றில் உபாயாந்தர ஶக்தரான நாயகாதி ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மோக்ஷாபாவம் ப்ரஸங்கியாதோ வென்கிறவபிப்ராயத்தாலே ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலிதி) இப்படியாகில் ந்யாஸமே ஸர்வதர்ம ப்ரதிகோடியாகத் தோற்றுகையாலே அநுக்தஸ்வதந்த்ரத்ருஷ்டிக ஸாதநோபாயத்திற்கு ஸர்வதர்ம

ஸா-கா॥ ப்ரபத்திகாரம் (ஸர்வதர்மாந் த்யாஜ்யா) ஜ்யோதிஷ்டோமாதீநாம் ஸாத்யதயா ஸாதநஸம்பந்தாநாம் ஸாதநாந்தரயோகக்ஷேமஸாத்யஸாதநாநாம் ஸர்வஶப்தஸம்பந்தஸாம்யம் "காரணஸாதிஸாதஸக்ஷயஜ்ஞப்ரகடீவா தமாத்வை மோஹாநு தந்த்ராஸ்ஸஹ்ராதீ க்ஷேஷ்யாயமாவ்ருக்ஷ: கரணநாஸாக்ஷிமோமாநு | யேவா ந்யாஸவித்வை ப்ரதிஸ்த்ருதிராவ்ராய ஸத்ஜ்ஞைராஸாம் தாதா நமாநமேஷாந்து ப்ரபத்திரேவ விஷ்ணுதிமாயா: ॥ ஷ்ணா மோக்ஷம் ஸாதிதம்வா ஸோமமாத்ரதம் தோஜ்ஞம் | நாஸ்திவேஷ்டசந்த்ர, நாராயண ஸாதநா" [illegible]

[illegible]

உ॥ லாம் இஸ்ஸி ஔஷதமொன்றுமே தரவற்றுகையாலே நீ ஔஷதாந்தரங்களுக்கலமராவாதே யிந்த ஔஷதமொன்றையுமே யுபஜீவிக்கவமையும், இதுவுனக்கந்த ஔஷதங்களாலே கழிக்கப்படும் வ்யாதிகளெல்லாத்தையுங் கழிக்கும், உனக்குப் பின்பு ஸர்வரோகங்களையும் ஸாதிக்கலாம், நீ ஆரோக்யத்தையும் ரோகங்களையுமிழக்கிறோமென்று வெறுக்க வேண்டாவென்று சொல்லுமாப்போலே யிருக்கிறது இச்சரமச்லோகம். ஸர்வஸ்ரூப்திஸம்பாதியான வேதமும் ஸிஷ்ட வ்யவஹாரத்தாலே ப்ரபத்தியை விசேஷித்துக்கொண்டு நின்றதும். "ந்யாஸமேஷாம்" என்கிறபடியே வ்யவஸ்தியொன்றுமே ஸர்வ யஜ்ஞாதி ஸ்தானத்திலும் விதிக்கப்படுகிறதென்றுஸூசிக்கும். இத்தால் த்ரிவர்க்காதிகளும் இப் ஸர்வவ்யவஸ்தி பண்ணலாமென்றதாயிற்று.

ஸா-தீ॥ வ்யதிரேகம் கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (பலவிதி) (அலமராவாதே) அஸக்த்யரோகியாதே என்றபடி. ஔஷதோபஜீவனம் போலே ப்ரபத்தி, பலஔஷதம்போலே ஸகிரீடவோபாயம் தர்மங்கள் ஔஷதஸ்தானமாகவும் ப்ரபத்தியென்றபடி. இப்படியாகில் "தேஷாம் தேஷாம் ந்யாஸமேஷாமுபரிமம்" என்று ந்யாஸத்திற்கு ஸர்வயஜ்ஞஸ்தானத்வஞ் சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வஸ்ரூப்தி) ப்ரபத்தி ஸாக்ஷாத் ஸர்வயஜ்ஞஸ்தானமானாலும் ஸர்வயஜ்ஞ ஸாத்ய ஸர்வபலஸாதனதயா விஹிதத்வ வேஷத்தாலே ந்யாஸம் ஸர்வயஜ்ஞஸ்தானமென்று வ்யாணஞ் சொல்லுகிறது ப்ரபத்தியுடைய ஸர்வயஜ்ஞஸ்தானத்வம் நிஷேதக யன்றிக்கே வ்யவஸ்திஸாத்யமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ஸர்வயஜ்ஞஸ்தானத்வயா ஸர்வவ்யவஸ்தியானங்கூடுமோ, உதாரவசனஷாமேயக்களுக்கு 'ப்ரஹ்மாணம் ஸிதிகண்டம்' த்யாதிஸ்ருதி தேவதாந்தரஸமாஸ்ரயணம் சொல்லுகையாலே ஸர்வவ்யவஸ்திக்கது கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலித்தி) தேவதாந்தராஸ்ரய

ஸா-கா॥ ந்யாஸஸ்ய ஸர்வஸாத்யஷேஷவசனஸ்ய ந்யாஸஸ்ய ஸர்வ ஸாதனங்களிஷ்டஸ்யாதித்வத் ஹாந்யாஸவ்யஸனஸ்ய ஸர்வ ஸாத்ய ஸாதனோபாய ந்யாஸஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஸாதனங்கள் விஷ்யதேவதாஹ (ஸர்வஸ்ரூப்த்யாதிநா) ஸர்வாவதிரோதி ஹேதும் ப்ரபத்தி விதாயகே ஸ்ருதிஸ்லோகே ப்ரபத்தே: ஸர்வஸாதனஸ்வயம்வ்யாஸத்திதத்த "ஹத்திஜ்ஞானாதிவ ஸம்வசிவாரண ஸாணானி" த்யாத்யுக்தி ஸக்ஷம தேவதாந்தர வேஷயாஸ்தி தத்யாம் தேவதாந்தர பஜனவ்யாவ்ருத்திஸூசித்யமிவ யஜ்ஞானாம். (இத்தால் த்ரிவர்க்காதி) ஸர்வம் ஸாந்யாஸஸ்ய ஸர்வஸாதனஸ்வ

௨௭|| அப்போது "ஸர்வாபி வ்ரத்தஶ்வர்ய மய தஸ்ஸந்தோஷயாந்வஹம் | நாஹம் நாராயணாந் ஸ்வாம் தவ பஸோய மஹிமா || ஸர்வாவஸ்தா ஹஸ்தாவா ஸ்திவஜ்ரம் வ்ரதம் | நாஹம் ஸ்ரீ ப்ரஜத்யோஷிக நாராயணாஷ்டம்" இத்யாதிகளிற்படியே நித்யநைமித்திகங்களில் விசேஷணமாய்ப்புகும ளவொழிய மற்றும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் தேவதாந்தர ஸம்பந்தமற்றிரு க்கை யுசிதம். மோக்ஷத்துக்குபாயாந்தராதிகளாய் உபாயவிரோதிக ளைக்கழிக்கவேண்டுவார்க்கும் இப்ப்ரபத்திபண்ணலாம். ப்ராப்திவிரோதி யைக்கழிக்கவேண்டுவார்க்கு மிப்ப்ரபத்திதானே யமையுமென்று ப்ரப த்தியினுடைய ஸர்வாதிகாரத்வமிங்கே சொல்லிற்றாயிற்று. இதி ல் ப்ரபத்தி உபாயவிரோதியைக் கழிக்குங்கட்டளையை ஸ்ரீமீமாம்ஸா ஷ்யத்தில் த்விதீயயோஜனையிலே யருளிச்செய்தார், ப்ராப்திவிரோதியை

ஸா-தீ|| ணமேகதவ்யமென்று நிர்பந்தமில்லையென்றுகருத்து. இப்படியா கில் நித்யநைமித்திகளுக்கும் ஹரிவஸ்வப்ரபத்திபோலே ஹரிவஸர்களுக் கும் ப்ரயோஜநாந்தரஸ்வாபம் தேவதாந்தராஸ்ரயணம் கூடுமோவெ ன்றவருளிச்செய்கிறார். (அப்போதுஇதி) நித்யநைமித்திகங்களிலும் ஸ்ரீஜயந்த்யாதி தேவதாந்தரநயம் வ்யவஸ்திதமாதோவென்றநிதெத்தி இப் படி ஸர்வதேவதாஸ்ரயணம் ப்ரபத்தி என்று சொன்னது கூடுமோ, அப் போது "ஸர்வாபேஷ்ய மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று மோக்ஷார்த்த ஸாஸ்ரயணங் கூடுமோவென்றவது ஸர்வாபேக்ஷணமென்குற வபிப்ராயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார். (மோக்ஷத்துக்கிதி) இப்படி ஸ ர்வாதிகாரத்வமுண்டாகில் ஸ்ரீமீமாம்ஸாபாஷ்யத்தில் சொல்லவே ண்டாவோ அங்கும் த்விதீயயோஜனையில் சொல்லித்தென்னில் அங்கு உபாயவிரோதிநிவர்த்தகத்வஞ் சொல்லித்தன்றிக்கே ப்ராப்திவி ரோதிநிவர்த்தகத்வஞ்சொல்லவில்லையேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (இதி ல்த்யாதிநா) இப்படியாகிலிரண்டிடத்திலும் இரண்டாகாரஞ் சொ

ஸா-கா || ஸாத்யஸாதநநிஷ்டாநந்தரவசநம். (மோக்ஷார்த்தத்துக்குஇத்யாதிநா) ஸாதநஸ்யஸாதநத்வ ஸ்வஸாதநாயிகாரம். (இதில் ப்ரபத்தீத்யாதிநா) நநு ஹா ஷ்யகாரை: மோக்ஷஸாதநஸாதநத்வம் ப்ராஞ்ஞைர்வர்ணித: ஸர்வ ஸாதநத்வகீர்த்தநம் கிஞ்ச ஸர்வாதிகாரம் ஸ்ரீபாஷ்யா ஸக்திஸாதநஸ்யாக்ஷை: பஷ்ய ஹேதுத்வயாந் மோக்ஷஸா தநஸ்யாஷ்டஸ்ய ப்ராப்திவிரோதயஸ்யாதித்வ "யஷ்யநிகாமோஶே" த்யாத்யா, "தேநதேநாப்யதே தத்தந்யாஸேநைவ" த்யா தி வசநை: விஷயஸ்ய ஸர்வஸாதநஸ்ய ஸ்ய யோகஸாதநயோர்வஷ்யகாரை: ப்ரதர்ஷநா ஹேஸாதி

௭௯ ॥ க்கழிக்குங்கட்டளையை ஶாஸ்த்ரத்திலேயருளிச்செய்தார். இவையிரண்டி
டத்திலுமொன்றை அநாதரித்து ஒன்றையருளிச்செய்தபடியன்று. இரண்
டிடமும் ஸ்வாபாவிகஸாத்யமான இவ்வுபாயத்தின் ப்ரபாவத்துக்கு உதாஹ
ரணமாம். ப்ரணவம் ஶ்ரோத்ரத்தில் ப்ரவேஶித்து நின்று ஸ்வதந்த்ரமாயும்
நிற்குமாப்போலே இப்ப்ரபத்தி அதிகாரிவிஶேஷத்திலே ஶக்யமுமாய்
அதிகார்யந்தரத்திலே ஸ்வதந்த்ரமுமாயிருக்கை வசநபலத்தாலே ஸித்தம்.
இப்படி நியதாதிகாரமாக ஶக்திப்ரபத்திகள் விகல்பித்து நிற்கிற நிலை
"ஶக்த்யாபர்யாயாவாபி ப்ரபத்த்யாவா ஶோதே" இத்யாதிகளிலே ப்ர

ஸா-ஸ்ரீ॥ல்லவேண்டாவோ, ஸ்வஶேஷகாகாரஞ்சொல்லுகையாலே அந்த
ராநாதரம் ப்ரஸம்ஶியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இரண்டிடத்தி
லுமிதி) அநாதரஶேஷ்யாதகமன்றாகில் ஸ்வயமேவ அந்யதரஶேஷத்வாதி
க்கு நிவர்த்தகமேதென்னவருளிச்செய்கிறார். (இரண்டிடமுமிதி) ஸ
ப்ராஹிதஸாத்யநஸ்வம் ப்ரணவப்ரவேஶமாகையாலே தத்தத்
ஸ்வஶேஷத்வஸாத்யநஶக்தி உதாஹரணமென்று கருத்து. இ
ப்படியாகில் ப்ரபத்திக்கு அங்கத்வமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ப்ரஸம்ஶிக்கை
யாலே விரோதம் ப்ரஸம்ஶியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ப்ரணவ
இதி)(வசநமிதி)"பாஶேஷமேவ ப்ரபத்யே ஸர்வப்ரபந்நார்த்தஸித்தயே"
இத்யாதிவசநஸித்தமென்றபடி. "ஸர்வப்ரபந்ந"என்கிறவசநஶேஷப்ர
பத்திவரமாயுமந்யாஸித்யர்த்தமாகையாலே ப்ரணவத்தில் போலேஸ்வா
தந்த்ர்யப்ராப்தகஸ்வஸ்வ வசநம்வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார்.
(இப்படியிதி) ஶ்ருதிஶப்தத்தாலே "ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நா" இத்யாதி
ஸாஹ்ருதம். "ஶக்த்யா பர்யாயாவாபி" இத்யாதிவசநத்தாலே ப்ரபத்தி
ஸ்வாதந்த்ர்யம் சொல்லில் "ஸர்வஜ்ஞாநேநவாமோக்ஷ" இத்யாதிவசநத்
தாலே, ஸர்வஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் விகல்பேந ஶக்திதாத்பர்யஸாதந

ஸா-கா॥விரோதஇத்யபிப்ராயஹ. (இவைஇரண்டிடத்திலுமித்யாதி)
ஸ்வாதந்த்ர்யணஸாதகஸாதநம்ஶக்யஸித்யர்த்ததாஹ. (ப்ரணவமித்யா
தி) அநேந ஸாதநாந்தரஸ்யார்த்தா ப்ரபத்திஸ்வயமேவா|ஸாயமேதா
திகாரநாம் விதேஶம் ப்ரணவோபயே" இத்யாதிவ்யாக்யாநஸம்ஸித்த
ஶக்த்யா விகல்பாதேஶ ஶாஸ்த்ரஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸித்தித்யாஹ. (இப்
படி நியதேத்யாதிநா) அநேந விகல்பாத்வாஸ்வாதந்த்ர்யதத்ஜ்ஞா
நஸமாஹரணயோரபி ஶக்திப்ரபத்த்யோஃ விகல்பாத்தேஶயோரபி
ஸ்வாதந்த்ர்யாஸ்யாதித்யர்த்த "ததேவம் விஶாநந்தரஜஹஸவதி நாந்யஃ
பந்தாஅயநாயவித்யதே, ஶக்த்யா பர்யாயாவாபி ப்ரபத்த்யாவா ஶோ
ஶநே| ப்ராவேஶ்யாஹநாந்யா ப்ராவேஶ்ய ஶப்தகேஶகம்ஸ்வயம்"
[illegible]

௨௯|| விஜம். ஆகையால் "ஸர்வஜ்ஞாநேந வா மோக்ஷம் ப்ராப்நோதி
நவா | ப்ரணாமாத்ர விஸர்ஜ்ய தாஸ் ஹக்த்யா வாஞ்சந்தே நர:" இத்யாதி
களிலே ஸாக்ஷாத்பாவாயத்தோடேகூட பரம வைராக்யங்களை யெடு
த்ததுவும் அவற்றினுடைய ப்ராபல்யாதிசயந் தோற்றுகைக்காகவத
தனே. || * || ப்ராப்யவைஷம்ய ப்ராபகத்வம் ஸ்வப்ராயாந்யநிவாரணம்|
ப்ரபத்தேர்வ்யாஜமாத்ரத்வ ஸித்த்யர்த்தமயமர்ப்யதே || தத்ஸ்வஸம்ப்ரோ
ஸம்பந்த ஸ்வஸாம்ராஜ்ய ஸித்தா | உபயோகார்த்தம்ப்ராவாயமர்த்தோ

ஸா-தி||கும்ப ஸம்சயாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார்.(ஆகையாலித்தி)
ஹக்திப்ரபத்திகள்விகல்பிதோபாயதயாவகிஜங்களாகையாலென்றபடி
இங்கு 'ஹக்த்யா வரமோவாவ' என்று ஸர்வேச்வரோபாயத்தைப்ரஸ்தாவமெடுத்து
அதில் ஹக்த்யாதிகளில்லையாகில் ப்ரபத்த்யா என்று ப்ரவகுப்தவிகல்ப
தோபாயகவந் தோற்றுகையாலேயும் "நாந்யோபாயா:" என்றுகைநிய
நிஷேத்த்தாலும் ஸ்த்ராவகத்வம்கூடாது "ஸர்வஜ்ஞாநேநவா" இத்யாதி
வசநத்தில்ஸர்வஜ்ஞாநாதிகளைமுன்னே எடுத்து "ஹக்த்யாவாஞ்சந்தே
நர:" என்றுபாவாவாயத்தை கடைசியமெடுக்கையாலும்கைநிஷேத
மில்லாமையாலும்ஸர்வஜ்ஞாநாதிஸ்த்ராவகமென்றுகருத்து.இப்படிவிஸ்த
ரேண உபவாதித்தவைகம்ப்யார்த்தத்தை ஸங்க்ஷேபார்த்தமாகக்கா
ரிகையாலேஸங்க்ரஹிக்குறார்.(ப்ராப்யவைஷம்யப்ராபகத்வமிதி)(ப்ரப
த்தேரிதி) உத்தரத்ரஸம்ப்ரதாயா:.ப்ரபத்தேர்வ்யாஜமாத்ரத்வம், விலக்ஷ
ணாபத்தோபாயத்வாஹாவ:கநேஹ்யாவாயை:, ஹக்த்யாதிபிரநந்
ய:.ஹக்த்யாத்யநபேக்ஷஸ்வதந்த்ராவாயகும் தத்வைஷம் ஸக்த்யம்ஸம்ப்ரவ
கஸம்பந்த:ஸம்பந்தாஹாரஹேதுவைரூப்யம் ஸ்வஸாம்ராஜ்ய ஸித்தா
வகாப்ரவத்திரேவ ஸ்வஸாமர்த்ய ஸித்த்யர்த்தம். "ஸாதேகம் சரணம்
வ்ரஜ" இதி சரணாகத்யேவ வைகம்ப்யார்த்த:. வைவக்ஷிப்ய

ஸா-கா|| ஸக்த்யவைரூப்யேத்யாஹ.(ஆகையாலித்யாதிநா)வைகல்பிகோ
பாயாஸவிகல்போ ப்ரத்யவிப்ராப்யவாக்யம் கிஞ்சித்யாதிநிவேஸ.
"சரணம்வாம் ப்ரபந்நாயேப்ரநயோமவிவர்ஜிதா:|தேவிஸ்ருஜ்ய
கிதஸ்ய பாபம் தமைஷ்வம்வத்ர"இத்யாத்யந்யாஸிஜவதநாத்தஸ்
வாதந்த்ர்யம்ஸ்ரீகாரே ப்ரமாணாஹரவிரோயாஹாவாவேதி ஹாவ:.
'ஸா'மென்கிற வதத்திலித்யாரஹ்ய உபதாவபாயேநாஹாநேநகம்ப
ப்யார்த்தை ஸம்வாநம்ஸம்பாதாய நிஷ்கர்ஷ உபந்யஸ்யதி. (ப்ராப்ய
வைஷம்யேத்யாதிநா) நநேகம்பேந சரணவ்யாஹாரப்ரவ்ருத்தி: க்ரி
யத இத்யஸ்யாவி ஸம்ப்ரதாயதவிஜகவாக ஜக்த்யாகவி சரணத்வம்

श्लो॥ शब्दस्याधिकृतः॥ केचित्त्वेकशब्दार्थशरण्यत्वं प्रपद्यते । विशिनष्टि तथापि श्रीगुणविग्रहवत्प्रभुम्॥ संश्लेषी सर्वदा ह्येषा जाया भगवतः प्रिया । संश्रितत्राणदीक्षायां सहायश्चाप्यसौ स्मृता॥ वाक्यं जगदुपादान इत्युक्तेश्च प्रमाणतः । यथापेक्षितवैशिष्ट्यं तथात्रापि भविष्यति॥

सा-नि॥ उपायत्वे सम्भवति द्वेषाद्युत्पन्नप्रहति (केचित्त्विति) निराकरोति. (विशिनष्टीति) (तथापि) शरण्यत्वाय केचिच्छ्रीगुणविग्रहविशिष्टस्यैव उपायत्वं नतु निर्विशेषस्य तथा श्रीरपि गुणविग्रहवत्प्रभुं (विशिनष्टि) विशेषणतया उपायभूतेत्यर्थः. नन्वेवं विशेषणतया तस्या उपायत्वं चेत्तर्हि भगवत इव तस्या अपि संश्लेषकोटिरेवेनोपायत्वमित्यत्राह. (संश्लेषीति) तर्हि वैराज्यदोषः सम्भवेदित्यत्राह. (जाया भगवतः प्रियेति) पत्नीत्वाद्वैराज्यदोषप्रसङ्गाभावः. पत्नीत्वेऽपि स्वातन्त्र्याभावात् सहायमात्रोपायत्वमित्यत आह. (संश्रितेति) यागादौ दम्पत्योस्सहकारित्ववत् संश्रितत्राणसङ्कल्पेऽपि "लक्ष्म्या सह हृषीकेशः", "जया सीता समस्ता सहायश्चासि तव" इत्यादिप्रमाणेन सहायिनीत्यर्थः. ननु "मामेकं शरणं" इति एकस्योपायत्वोक्तौ कथमिदानीमित्यत्राह. (वाक्यमिति) "सदेव सौम्येदमग्र आसीदेकमेव" इत्यादौ एकस्योपादानत्वोक्तावपि यथापेक्षितसङ्कल्पविशिष्टं ब्रह्म उपादानमेव विशिष्ट

सा-स्वा॥ व्यावर्तितं स्यादित्यत्र बहुभिः प्रमाणैः लक्ष्म्या उपायत्वोक्त्या शरण्यत्वमप्येवविशिष्टस्यैव शरण्यत्वाद्विशिष्टोपादानत्ववदेव "सदेव सोम्येदमग्र आसीदेकमेवाद्वितीय"मिति वाक्ये अद्वितीयशब्दस्य चिदचिद्व्यावर्तकत्वाभाववत् गुणविग्रहादिव्यावर्तकत्वाभाववच्च लक्ष्मीव्यावर्तकत्वाभावाद्विशिष्टमेव शरण्यमित्यभिप्रायेणाह. (केचित्त्वित्यादि) स्वापेक्षितवैशिष्ट्यं सङ्कल्पविशिष्टत्वमित्यर्थः. ननु "त्वमेव शरणं मम, मामेकं शरणं व्रज" इत्यादिभिः एवकारैकशब्दाभ्यां कथं लक्ष्मीवैशिष्ट्यं मन्यत इत्यत्र 'तमेवं विद्वानमृत इह भवति' नान्यः पन्था अयनाय विद्यत इत्यनेनैवाक्षरेण परमपुरुषविशिष्टायीत सर्वे जयसि सर्वे 'इत्यादिषु भगवत एकस्यैवोपायस्य कथनवत् स्वरूपनिरूपकगुणानां व्यावर्तकत्वाभाववत् यथा तथा श्रीरपि स्वरूपनिरूपक

२९॥ एकोपास्तिविधानेऽपि गुणादीनां यथायथम् । तदेवैकस[illegible]प्रणवव्याप्यानेकव्यक्तिताम् ॥ यथा गुणादि वैशिष्ट्य विशेषापेक्ष्यैक्यता । एवं [illegible] [illegible] शास्त्रलक्षणम् ॥ [illegible] तत्र [illegible] विस्तारयः । एवम्[illegible] सर्वव्याप्तिर्विधानतः ॥ स्वार्थेऽपि

सर्वा०॥ एवमेतन्निखिलकारणश्रुतिव्यापारणस्य [illegible] यदि तथा त्वाविर्भविष्यति । दृष्टान्तान्तरमाह (एकोपास्तिविधानेऽपीति) "तदैक्यमेव ज्ञानयोगात्" इत्यादिना एकस्यैवोपासन विधानेऽपि गुणादिविशिष्ट्यैवोपासनमिति गुणादीनां यथायथं, तथा एकस्यापि प्राप्यविद्यानेऽपि श्रीवैशिष्ट्य तदनुष्ठानं विशेषणतया श्रीयःपतेरेव उपासनविषयत्वं सङ्गत्यादिति भावः । तच्चोपबृंहयति (यथेति) सुवर्णाः शास्त्रलक्षणैरिति साभिप्रायम् "यो वा ज्ञेयः [illegible] जगतः कारणं परः" इति भागवतादिशास्त्रं प्रमाणयति । एवं मोक्षेऽपि कारणत्व "दयावतारोऽष्टाक्षरविद्यावेद्यं [illegible] सर्वार्थरक्षती" ति तावदीये "एको ह वै नारायण आसी" दिति उपनिषदि च एकस्यैव कारणत्वश्रवणं कथितं त्वाह (एवेति) सर्वव्याप्तियानतः सन्निधिमात्रविशिष्टन्यायादित्यर्थः । नन्वेकस्य उपायत्वेऽपि [illegible] विशिष्ट प्रधानस्यैव सर्वस्वं [illegible] तदेव नास्तीत्यत आह । (स्वार्थेऽपीति) काश्यपादयः "सर्वकाम दुघां रम्यां संसारार्णवतारिणीम् । क्षिप्रप्रसादिनीं देवीं

स्वा० का॥ [illegible] विशेषण [illegible] [illegible] प्रियस्त्वाह । (एकोपास्त्यादि) एवं तत्र "अतएव तदेव [illegible] "संसारार्णवमग्नानां विषयाक्रान्तचेतसाम् । विष्णुपोतं विना नान्यत् किञ्चिदस्ति परायणम्" इत्यादिषु भगवत एवोक्तिः कथिता । "यथा यथा [illegible] तथा [illegible] ईश्वरः । अनन्यास्ति यया सीता भास्करेण प्रभा यथे"त्यादि [illegible] "[illegible]" इत्याद्यस्य "[illegible]" [illegible] भगवदुक्तावपि [illegible] । (एवेत्यादिना) सर्वविधोपायस्य [illegible] कथितम् । (स्वार्थेऽपीत्यादि) "सर्वकामदुघां रम्यां संसारा र्णवतारिणीम् । क्षिप्रप्रसादिनीं लक्ष्मीं शरण्यामनुचिन्तयेत्"॥

[illegible] । [illegible]

[illegible] | [illegible] ||

[illegible] | [illegible] ||

[illegible] | [illegible] || * * * *

இக்குற்றை ஸாமான்யத்துக்கும் உபாயிகாரத்தின் பொரு

[illegible]. (உபாயே [illegible])

"[illegible]" [illegible]. (உபாயேதி) [illegible]. (உபேதி) [illegible]. (உபஸம்ஹரதி) [illegible] "[illegible]" [illegible].

இந்த ப்ரமாணங்களும் [illegible], [illegible], [illegible]த்தில் [illegible]க்கும், [illegible]த்தில் [illegible]யிகாரி ஸாதாரணமாகையாலே [illegible] யோஜநம். இனி உபாயங்களொன்றில் [illegible] [illegible]

[illegible]. (உபாயே [illegible]) "[illegible]" [illegible]. (உபாயேதி) "[illegible]" [illegible]. ([illegible]) [illegible]. (இக்குற்றை

ஸித்தோபாயநிஷ்டனாயித்துக்கொள்வது. இந்த ஶரணவரணம் அர்ஜுநனைக்கு றித்து உபதேஶிக்கப்பட்டதேயாகிலும் "அநாதேயாவிதவிஶேஷாஶே ஷலோகஶரண்ய" என்கிறபடியே ஸர்வவிஷயமென்னுமி டம் ஶ்வேதாஶ்வதர ஶ்ருதிவ்யக்தம். "க்ருஷ்ணம் யதேஷ்டம் ஸநாதநம், ஶரண்யம் ஶரணம் கச்ச, யோகேஶம் யோகவித்தாம் நேதா, ஸர்வஸ்ய நம்ஸாஸ்ய" இத்யாதிகளிலும் ஸங்கோசமில்லாமையாலே ஸர்வவிஷய

ஸாதாரணியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இங்குஎதி) ஶரணஶப்தோ வாயத்வவரமாய்க்கொண்டு உபாயாந்தரஸாதநவ்யதிரிக்த நிஷேதேந ஸாந்த்ராஸ்யாதகமென்று உபாயாதிகாரத்திலேஸாத்யத்துமென்றுகருத் து. ஆனாலும் அர்ஜுநனைக்குறித்து "மாம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று உபதேஶி த்தால் இதரர்களைக்குறித்து ஶரணமன்றென்று வ்யவஸ்தியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இந்தஎதி) ஸ்வபாவ ப்ராணத்தாலே ஸர்வ ஶரண்யத்வம் ஸித்தமாகையாகையாலே அர்ஜுநம் ப்ரத்யுபதேஶோ பலக்ஷணமென்றுகருத்து. (ஶ்வேதேதி) "ஸர்வஸ்ய ஶரணம் ஸுஹ்ருத் ...... ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே" இத்யாதி ஶ்ருதியிலே என்ற படி. ஆனாலும் "க்ருஷ்ணம் யதேஷ்டம் ஸநாதநம், ஶரண்யம் ஶரணம்கச்ச" இத்யாதிகள் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலேதானே ஸர்வஶரண்யமென்றிக்கே கூடுமே ...... விஷய ஶரண்யத்வஞ்சொன்னால் [illegible] இங்கும் அஸ ர்வவிஷயமென்று வ்யவஸ்தியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (க்ருஷ்ண இதி) ஸர்வ ...... ஸம் ...... வாருமைக்காக "யோகேஶம் யோகவித்தாம் நே

[illegible]

[illegible]

ஈ-வர ஸா-நீ ஸா-கா வ்யாவ்யாஸஹித ஶ்ரீகீதா ஹஸ்த் ஶூயஸாரெ

ஃ॥க்வம் விவக்ஷிதம். இப்படியிவன்ஶரணமாகவரணீயனும்போதைக்கு தான்ஃநந்ய ஶரணனாகையேவேண்டுவது. "வ்ரஜ" என்கிற ஶப்தமும் "வ்யவஸ்யே" என்கிற விடத்திலறுதியிட்ட ஸ்வீகாரநிக்ஷேபத்தையே சொல்லுகிறது. அவ்விடமநுஷ்டாதாவினுடையவநுஸந்தானமான படியாலே உத்தமமாயிற்று; இவ்விடம் "ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதிமாம்" என்றவிவனுக்கு நின்றவனைக்குறித்து விதிக்கிறதாகையாலே மத்யமமாயிற்று. இவ்வாநுகூல்ய ஸங்கல்பாதி ப்ராதிகூல்யவர்ஜநாதிகளுமிங்கே ஸங்கல்பிதமான படியை ஶயத்திற்போலே உசிதவசனங்களிலே கண்டுகொள்வது. "ஸகாத்மகஸ்ரஷ்டாஸ்நாந்யதமோ" என்கிற நிர்ணயத்துக்கு உபாஸ

ஸா-நீ॥தே" த்வ்யாரணவ்யப்ரும் நம்அங்கும்ஸம்பந்தமில்லாமையாலே 'அநந்யாயிகநிஷ்டா' ஸங்கல்பாதிகமாகவயம் விஷயமென்று கருத்து. ஆனாலும்ஸர்வவிஷயமென்று சொன்னது கூடுமோ, ஶக்தியோஜநிஷ்டையைக்குறித்துஉபாயாந்தரஸ்தானவனுக்குமிப்பொருள் வாய்க்குமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஉதி) ஸர்வவிஷயமிவாக்குக்கு சேதநவணிக்கிறதி நியமமில்லை என்றுகருத்து. ஆனாலும் "வ்ரஜ"என்கிற வசனமாகமாகையாலே அநந்விதமன்றோ, ஶரணாகதியாகில் உபவிவரணங்கள்தான்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (வ்ரஜஉதி) இப்படி உபவிவக்ஷிதார்த்தங்கள்சொன்னால் உபயஸ உத்தமதம் ப்ரஸங்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அவ்விடமித்யாதிவாக்யஶயத்தாலே) ஆனாலும் உபயஸ ஸாம்யங்களும் ஸாமிப்யமும் ஸாக்ஷாத்திர்க்குக்கூடுமோ, ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிவாக்யஸம்பந்தமில்லையேஎன்றவருளிச்செய்கிறார்.(இவ்வாநுகூல்ய இதி)'ஶரணம்'மென்கிற

ஸா-கா॥ வதேத்வமயிகாரஙீதிஹாவ:. ரஹஸ்யம்தஹிமான் ஸர்வகாரவஸ்தாயிகாரஙஹநோயா ஸர்வகாலமூர்த்தியோ ஶிஷ்டாவிஷ்ணுஷ்வஸ்யாஸ ஸர்வபாபம் ஶரணவகாஶிநாங்க வந்தீத்யத்ர ஸர்வாரணம் ஹரநாத்ஸ்ஹ. (இப்படித்யாதிநா) அநந்யஶரணம் அநந்யாவாய: ஸகிஞ்சநத்வம்: ஆகிஞ்சந்யம் யிகாரவிஷ்ய வ்யவஸ்தீத்ஹாவ:. அய "வ்ரஜ" இவஶ்ய உப ஶ்ரவணவ்யூதி வசாயதேதிஹு உபயோஸ்வயஸாயாரணே வ்யமயீரதஸ்வஶோதவ்யாஷாம் தகவஸ்த நிஷ்டாநவேத்யாஹ.('வ்ரஜ' என்கிறவித்யாதிநா) (உசிதவசனங்களிலேஉதி) வயமேவாஶ்ரயதி கூபு வஜநீநோநுகூல்யஸங்கல்பம் ஶத்யமத்யபா பாதத்யமஸ் வ்ரஜதிவதிவா ஹாவிஶாஸம் ஶரண ஶம்போஷேமே தமெசவ ஶோவக்ஷவாரணம்"ஶரணம்"உதி த்யாகிநந்யானாவஸாநாத்க [illegible]

௦ || நத்திற்போல் இங்காவ்ருத்தி வேண்டும்படி ப்ரமாணமில்லை. இவ்வர்த்தம் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" இத்யாதிவசநத்தாலும் ஸம்ப்ரதிஷ்டிதம். இப்படி ஸோபாதிகநாந ஸர்வஶக்தி பக்கலிலே பரந்ந்யாஸம் பண்ணுமவனுக்கு ஸ்வாதீநாய விஶேஷமொழிய காலவிலம்பத்துக்கு ஹேதுவில்லை. ஆகையாலே இந்ந்யாஸவித்யைக்கு ப்ராரப்தநிவர்த்தகத்வம்

ஸா-நீ|| வசநங்களிலே என்றபடி. ஆனாலுமிக்கு ஸக்ருதுச்சாரணம் வ்ரஜ என்று விஶிஷ்ய நிர்தேஶிக்கவேண்டாவோ, அந்யோபாஸநவத் ஸக்ருதநுஷ்டாநம் ஸம்பவியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸக்ருதிதி) இப்படி ந்யாஸஸ்ய ஸக்ருத்வம் விஸித்தால் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" இத்யாதிகளிலே ஸக்ருத்வஶ்ரவணம் வ்ருதாமாக ப்ரஸம்பவியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தமிதி) ந்யாஸவிஷயே ப்ரசாஸ்த்ராதாநம் ப்ரஸக்தம் வணமென்று கருத்து. ஆனாலும் யாவதாயுஷம் பக்திவத் ஸக்ருதாவ்ருத்தவசநம் மோக்ஷஹேதுவென்று சொல்லவேண்டாவோ, ஸக்ருதநுஸந்தாநம் மோக்ஷஹேதுவாகில் உத்தரக்ஷண ஸமமோக்ஷம் ப்ரஸம்பவியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி இதி) இப்படி பலஸித்தி ப்ரயாணாநந்தர விலம்ப ஸஹத்வ பக்தியோகாபேக்ஷயாதிஶயமில்லாமையாலே ப்ரபத்திக்கு ஸக்ருத்வேக்ஷயா அதிஶயமேதென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலேயிதி) (ஆகையாலே) பலஸித்தி ப்ராயம் விநா விலம்பஹேது இல்லாமையாலே என்றபடி. பலஸித்தி ப்ரயாணாநந்தரம் ப்ராரப்தநிவர்த்தகத்வமே அதிஶயமென்று கருத்து. (ப்ராரப்தநிவர்த்தகத்வமிதி) ஸர்வாதிகாரகத்வ ஸக்ருதநுஷ்டேயத்வலகுத்வமென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரபத்தி என்று ஒருவுபாயத்தை "வ்ரஜ" வென்று கர்தவ்யமாக விதிக்கக் கூடுமோ,

---

ஸா-கா|| ஆதேஶோபதேஶஸக்ருத்வம் தாவதாஹ. (ஸக்ருத்க்ருத இத்யாதிநா) (உபாஸநத்தில்போலே இதி) "ஸக்ருதேவம் ப்ரபந்நஸ்ய க்ருத்யம் நைவாவஶிஷ்யதே" இத்யாதிவிதிஸ்ஸாத்யம் [illegible] "ஸக்ருதேவ ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த:, க்ருதோயம் தாரயேந்நரம்" இத்யாதி: ப்ரமாணமித்யாதி ஶப்தார்த்த:. கிஞ்ச "உபாயபக்தி: ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தாகநாஶிநீ | ஸாத்யபக்திஸ்து ஸா ஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி பூயஸீ" இத்யாதிஷ்வாப்தம் ப்ராரப்தஹந்த்ருத்வமாஹ. (இப்படி ஸோபாதிகேத்யாதிநா) "கர்மணா ஜந்தூநாம் ஶரணாய ஸாத்ருநஸ்ய தேவயோ: | ஸம்ஸார்வஶரீரேஷு ஸ்வயம் ஸ்வாதீநவ்ருத்தேஸ்ஸ்வ விதஹஸ்ய தேஹிந: | ஸ்வாக்ஷமேவ ஶக்ய கோபஹேது: பராக்ஷமே || நாஹம் ஸமர்த்தோ ஸ்தோதும் நாஸீத்ஸ்யஸ்ய தேவ்யா" இத்யாதௌ தேதநாநாம் ஸ்வாதந்த்ர்யம்

உபவிசேஷமாகிறது. இவ்விடத்திலே சிலர் ஸூத்ரத்தைக் குறித்தன்றே வொன்றை விதிப்பது, சாஸ்த்ரவிதாத்ருத்வ ஸூத்ராத்யாஸங்களி லும் உபநிஷத்ராதிகளிலும் ஸிக்ஷிதனுக வயிகாரியைக்குறித்து "ஸ்ரு ஜ" என்றொரு கர்த்ருத்வத்தை விதிக்கும்படி யென்னென்று சொல்லுவர் கள், இது பாரதந்த்ர்யகாஷ்டையைப் பராமர்சியாமற் சொன்னபடி. எங்ஙனேயென்னில்; "கர்த்தா சாஸ்த்ரார்த்தவத்வாத், பராத்து தச்ச்ரு தே:" என்று வேதாந்தத்திலறுதி யிட்டபடியே யிவனுக்கு ஸ்வாதீ யீந கர்த்ருத்வமுண்டாகையாலே இவனைப்பற்றவிதிக்கக்குறையில்லை. சுவித்துக்கள் ஸஹ்யாதிகளை யீஸ்வரனுண்டாக்கச் சுமக்கிறாப்போலே இவ் வளவு ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வெடுத்துச்சுமக்கையு மிவனுக்கு ஸ்வபாவ பாரதந்த்ர்யகாஷ்டையிருந்தபடி. இவனுக்கொருவழியாலும் கர்த்ருத்வமில் லையென்னில்; வசஸ்த்ரவித்யாதிகளுக்கு கர்த்ருத்வஞ் சொல்லுகிற

ஸா.மீ|| இதே தரன் அசாஸ்த்ரவாதத்ரையாலே "ஸ்வதந்த்ர: கர்த்தா" வென்று வ்யாகரணஸூத்ரகர்த்ருத்வங்கூடாதேயென்றுபரவக்ஷத்தைய நுவதிக்கிறார். (இவ்விடத்திலித்யாதிநா) இந்தபக்ஷத்தைநிராகரிக்கிறார். (இதுஉதி) பாரதந்த்ர்யகாஷ்டை என்றது கூடுமோ, கர்த்ருத்வமுண் டாகில் பாரதந்த்ர்யம் கூடாதேயென்று ஸங்கித்து பரிஹரிக்கிறார். (எங்ஙனேஎன்றித்யாதிநா) கர்த்ருத்வமுண்டாகில்பாரதந்த்ர்யஸூத்ர வெவ்விரோயியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (சுவித்தூக்களித்)இப் படி பராயீநகர்த்ருத்வம் சொன்னதுசேருமோ, அஹங்கார விமூடா த்மா கர்த்தாஹமிதிமந்யதே"இத்யாதி வசனத்தாலேகர்த்ருத்வமில்லை என்றுதல் "அபிஷ்டாநம்ததா கர்த்தா"இத்யாதி வசனாநுஸாரத்தாலே பராயீநகர்த்ருத்வமுண்டென்றுதல் கொள்ளலாகாதோ வென்றவிரண்டு பக்ஷத்தையும் நிராகரிக்கிறார். (இவனுக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே)

ஸா.கா|| த்ராவஸரசத்தாநுவ்ருத்திப்ரவாநத்ரஸவியிரநுபவஹஇத்யா ஸங்காநிரஸ்யவிஸ்வரதி. (இவ்விடத்திலேசிலரித்யாதிநா) ஸ்த்ரு கெவி தித்யஸ்ய:. தயாவிப உபநிஷத்ராதீத்யாதிப்ஸ்வாஸ்ய:. (பாரதந்த்ர்ய காஷ்டைத்) வேதநஸ்ய ஸ்வபாவபாரதந்த்ர்யகாஷ்டாநாஉதஷாவாதித ஸ்வாதந்த்ர்யம் வேதவேந ததத்வத்தாவிதாநுஷ்டாநம் நதம் ஸ்ருதிசாஸ்த்ராஸ்யம் நவைவா விதாநவத்வா வேதாரஸ்ய க ர்த்ருத்வாமீசாவெ"ஸ்வதந்த்ர: கர்த்தா"கர்த்ருத்வஸ்வாதந்த்ர்யா த்மஸ்வாயீநஸ்வாவஹ்யவஸ்வாவஸரச பாரதந்த்ர்யம் வ்யாஹந்யேத சந ந்த்யாயீநஸ்வஸ்வஸ்யாதித்யத் வெஸாஷாஹாரண உபதாரஸாஹ. (சுவித்துக் களித்யாதி) வசவம் விதிகர்த்ருத்வாநம்மீசாவெவவரிஸாஞ்சவ ஸம்ஹரா ஹ. (இவனுக்குஉத்யாதிநா) ஸ்ருகர்த்த கர்த்ருத்வஸாதாரத்வாதி

ஶா|| விஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வமாம், கர்த்ருத்வம் ஸ்வாபாவிகமென்னில்; ஸர்வாத்மிய
னாவொருவனென்கிற வசனங்கிடையாமையாலே நிர்விஶேஷ விஶாஸ்த்ரப்
படியாம். ஸம்ஸாரதஶையிலாக வரும் கர்த்ருத்வந்தானும் ஆத்மகர்த்ருகமோ
வென்னில்; ப்ராக்ஷாஸ்த்ரஸம்பாதநீயும் தத்வாவபோதவித்
யுந்தவிறப்ப்ரஸமிக்கும். ஆத்மனமும் அதினவஸ்தாவிஶேஷமானவித்
யுமே யுள்ளது, வேறொருவ்யாபாரமில்லை யென்னிலும்; த்ருஷ்டாந்த

ஸா-நீ|| ப்ரக்ருதிகர்த்ருத்வம்ஸாம்ப்ரதம்கர்த்ருவித்யாகர்த்ருத்வமாயாவாதி
நாமென்றபடி. ஜீவதேநபௌத்தஸம்ப்ரஹமென்றபடி. இனிஹமவத
யீநகர்த்ருத்வம் ப்ராபாராஶ்ரயகாலேவமாகில் ஜீவதாநஸாயார
ண்ய ப்ரஸமிக்கும், ப்ரயத்நாஶ்ரயகாலேவமாகில் ஆத்மகர்த்ருத்வாதா
வஸ்தையிலே ஜாநாதி என்று கர்த்ருநிர்தேஶம் விரோதியாதோ
உதாதிஶப்தையிலே கர்த்ருவ்யபதேஶம் பண்ணுகிறார். (கர்த்ரு
த்வந்தானுமித்யாதிநா) ஒன்றைத்தானுத்பாதிக்கும்பொழுது ப்ரயத்நாஶ்ர
யத்வமான கர்த்ருத்வத்தைச் சொல்ல இப்படி ஸமவாயத்தாலாவ
ஸம்பந்தித்து தத்காலமான கர்த்ருத்வமும் சொல்லக்கூறு
மென்று சொன்னதுகூடுமோ, ததேவையாக கர்த்ருத்வமில்லையென்றுதல்
ஸமவாயிநஸ்தத கர்த்ருத்வமுண்டென்றுதல்கொள்ளலாகாதோவெ
ன்னவஸ்தாஸூத்திர்க்குவாயகமருளிச்செய்கிறார். (இவனுக்கித்யாதி) வா
க்யத்தாலேகர்த்ருத்வமில்லையென்றுல்ப்ரக்ருத்யாதிகர்த்ருத்வவி
ஶாஸ்த்ரமாமென்று சொன்னதுகூடுமோ, ஸமஸ்திஶாஸ்த்ரத்திலே
யும் "ஜநயஜீவஸாக்ஷீ" என்று ப்ரக்ருதிபேதத்திர்க்கும்
கர்த்ருத்வம் சொல்லவில்லையோ ப்ரயத்நாஶ்ரயத்வ ரூபகர்த்ருத்வ
மேதவேகாந்தாக்ரியாஶ்ரயத்வ கர்த்ருத்வம் ப்ரக்ரு
த்யாதிஸாதாரணமென்றில் ஆனாலும் ஏகாந்தமாக கர்த்ரு
த்வம் வேணுமாகில் ஆத்மாஶ்ரயத்வா ஆத்மவிஶேஷாஶ்ரய
த்வாக கர்த்ருத்வமென்றுசொல்லலாகாதோ, கதிஸ்தயத்வம்ஸ்வீகரிக்கவே
ணுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸம்ஸாரியாகவித்யாதிமூன்று
வாக்யத்தாலே) இப்படியாகில் ஆத்மாதிஶேஷவாதத்யந்தங்களில்லையென்

ஸா-கா|| அவித்யாயாஃ கர்த்ருத்வஜாயிப்ஸாம்ப்ரதாயிகஶ்ருதிஹி க
ர்த்ருத்வ தாதாத்ம்யாதிஶப்தாஸம்ப்ரதாயிகஃ. கர்த்ருத்வஸ்த்ரீ ஆத்மாஶ்ரயத்வ
ரூபமேவ ஜவாஶ்ரயத்வரூபமேவ பாவகதேவதைகம்ஸ்வீதேவ
[illegible]
[illegible] கர்த்ருத்வ
[illegible] ஆத்மாவஸ்தாவிஶேஷகஜ்ஞாஹ.
(ஸம்ஸாரிணீத்யாதிநா) (வேதாந்தஸம்ப்ரஹத்திலிதி) விஷயஆத்மா

ஶ்ரு || ஷாட்குண்யங்களானவொருவுபாயங்களையும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான
ஐகாந்த்யங்களையுமநுஷ்டிக்க விரகில்லை. ஆகையால் ஜ்ஞாநவிஶேஷ்ய
ப்ரயத்நங்கள் மூன்றும் ஆத்மாவுக்குண்டு, இதில் விஶேஷ்ய ப்ரயத்நங்கள்
ஜ்ஞாநத்தினுடைய அவஸ்தாவிஶேஷங்களென்னுமிடத்தை வேதார்த்த
ஸங்க்ரஹத்திலருளிச்செய்த ஶாஸ்த்ரயுக்தியாலே கண்டு கொள்வது.
க்ரியாஶ்ரயத்வ ரூபமான கர்த்ருத்வம் வேதநாவேதநஸாதாரண

ஸா.நீ|| கிற ஸங்கல்பஸாமாந்யாதிகாராம்ஶமென்றவருளிச்செய்கிறார்.
(இதிவிதி) இப்படியாத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநவிஶேஷ்யப்ரயத்நாஶ்ரயத்வரூபம்
கர்த்ருத்வமென்றில் "ஜாநாதி" என்றும் "ப்ரயததே" என்றும்ப்ர
யோகங்களிலே அசேதநகர்த்ருத்வநிர்தேஶத்திற்கு கதியேதென்ற
வருளிச்செய்கிறார். (க்ரியாஶ்ரயத்வமானேதி) வாக்யத்தாலேஇப்
படிப்ரயத்நாதிவிஶிஷ்டமென்றால்ப்ரயத்நத்வமல்லவன்றோ, ஜ்ஞாநா
திலக்ஷணமென்றில் அதிலக்ஷணமான ஜ்ஞாநாதிஸாமாந்யமன்
றோ, ஜாதிவிஶேஷமென்றில் அவ்யாப்தமன்றோவென்னவருளிச்செ

ஸ.கா|| நாதிஸாமாந்யஸ்வஸாதாரணாநிதாநிவிஷயவிஶே
ஷாயீநவிஶேஷாணி ததாஹவதி யேநவிஷயவிஶேஷணவிஶேஷிதம்
ஜ்ஞாநம் ஸாமாந்ய ஜநகமித்யுச்யதே தத்விஷயஜ்ஞாநமேவ ஸாமாந்யம் த
திதரே கிம்வதாராஶ்ரயாணாம் நோபவத்யதே தேநைவ ஸாமாந்ய
வ்யவஹாரோபபத்தேஶ்சத்வாச்ச யத்நாதேவப்ராகபாவஸ்வ
ஸாமாந்யம் ஜ்ஞாநாஸ்வேதாநாமஶ்ராஸ் பாஸ்யாதிவதாஶ்ரயாணாம் ஷ
ண்ணாம் தாநாம் தத்வாந்தரவிஶேஷாணாஞ்ச வதாஶ்ரயாணாந்தராணாம்
கல்பநாதவி "அவிநாஶீவாஅரேயமாத்மாஅநுச்சித்திதர்மா வ்யோம்ஶ்ரய
ஸ்ய வாராவஷஸ்ய பதேவாஸ்ய பஹிஶ்ராந்தம்தேநாஸ்யக்ஷரதி
வ ஜ்ஞாயந்திவாதாதிவொதக" இத்யாதிஶ்ருதிஷிநித்யஸ்யா நிமித்த
ந ப்ரவேஶாதித்யாஹாவமதஸ்ய யத்ஸஹதே ஜ்ஞாநஸ்யைவ க்ரம
காசேநாவஸ்தாவிஶேஷாள விஶ்வாத்தஸ்யைவ ஸயத்வ ஶோகத்வாதிவத்
ஸாமாந்யதாவவஸ்தாதவிஶேஷத்வப்ரயத்நாவஸ்தாவிஶேஷாரே வடிஜ்ஞா
நாதி வடிஜ்ஞாநாதீதி வ்யவஹாரோபபத்திவத் ஸாமாந்யதிதாம்வ்யதி
ஜஷதிவேஷிப்ரயதத இத்யாதிவ்யவஹாராணாம்வ்யாவவேத்யோகநி
ஷ்கர்ஷிகாவஸ்தாஸ்வ வாயகவ்யாப்தவதாவஸாஹாவேஷாஹாவாஸ்யதிக்வ
நாநேதாவாரயத்க்வ ந்திதிந்த்ரியேநவாவஷாஸ்வதாஶ்ரயாணாந்தராணாம்க்வ
சேநமளாவாஸ்யாந்தாதயோ ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷாவவேத்யந்தே. வ
வம்தஷிர ப்ரயோகஜந்தீத்யாதிஷு ப்ருதிவ்ஜம்கர்த்ருத்வாவ்யாஹநேந்
தேத்யாஹ(க்ரியாஶ்ரயத்வேத்யாதி)நவேவம்தஷிஜாநாதிஸாவ்ய
தி ஸ்வவிதீத்யாதிஷிங்க கர்த்ருவிஷிதவ்ய த்யாநைஶ்வர்ய நாஷியாநம்

ஸு||ணம், ப்ரயத்நாஶ்ரயத்வரூபமான கர்த்ருத்வம் வேதமெனகாதம். ப்ர-
யத்நமாவது; ஶரீராதிப்ரேரண ஹேதுவான புத்திவிஶேஷம். ஜ்ஞாந
ஸாதநத்துக்காஶ்ரயமான போதும் ஹோமஸாதநத்துக் காஶ்ரயமான
போதும் க்ரியாஶ்ரயத்வமாத்ரமான ஸாமாந்ய கர்த்ருத்வமேயுள்ளது.
ஒன்றைத்தன் புத்தியாலே யுத்தேஶிக்கும்போது ப்ரயத்நாஶ்ரயத்வரூப
மான கர்த்ருத்வம். இப்படிப்பட்ட கர்த்ருத்வம் மோக்ஷஸாதநத்
திலே யென்கையுமுசிதமன்று, அங்கும் ஸமவஸ்திதியென்றொருவர்

ஸா-நீ|| ய்கிறார். (ப்ரயத்நமாவதித்தி) ஸாக்ஷாச்சரீராதிப்ரேரணஹேதுபூத
ஸாவயவபுத்தித்வம் ப்ரயத்நத்வமென்றுகருத்து. இப்படி ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநாதி
க்ரியாஶ்ரயத்வம் கர்த்ருத்வமென்றால் ஜ்ஞாநஹோமாதிகளிலே ஜ்ஞா
நாதிஸாத்யத்வாதிகர்த்ருநிர்தேஶத்திற்கு ஸ்தலமேதென்றவருளிச்
செய்கிறார். (ஜ்ஞாநஸாதநத்துக்கிதி) தத்விஷயமந்த நிர்தேஶமென்
று கருத்து. இனிப்ரயத்நாஶ்ரயத்வரூப கர்த்ருத்வமெந்தஸ்தலத்திலே
என்றவருளிச்செய்கிறார். (ஒன்றைஇதி) இப்படியாத்மாவுக்கு விலக்ஷண
கர்த்ருத்வ முண்டானாலும் உபாயகர்த்ருத்வம் ஸ்வரூபவிருத்தமா
கையாலே மோக்ஷவிஷயில் கர்த்ருத்வாஸ்வரூபாநுகுணமாகையால்
மோக்ஷோபாயவிஷயிலேயே கர்த்ருத்வம் ப்ராமாணிகமாகையால் "வ்ரஜ"
வென்றுஸ்வாரஸ்யத்தாலே உபாயவிதிகூடுமோவென்கிற ஶங்கையை நிரா
கரிக்கிறார். (இப்படிப்பட்டேதி) விபக்ஷத்தில் பாதகமருளிச்செய்
கிறார். (அங்குமிதி) உபாயகர்த்ருத்வம் ஸ்வரூபவிருத்தமென்றால்
மோக்ஷஸ்வாமிப்ரத்யுபாயதயா தத்கர்த்ருத்வமில்லையாக ப்ர
ஸங்கிக்குமென்று கருத்து. இப்படி கர்த்ருத்வம் ஸ்வாபாவிகமாகில் முமு
க்ஷுவுக்கு கர்த்ருத்வத்யாகஞ்சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ஸ்தலமேதெ

ஸா-கா|| நாவஶ்யகேத்யாதி. நீயந்த்ராஶ்ரயத்வாபாவாதித்யர்த்த: ததா
க்ரியாஶ்ரயத்வமாத்ரம் கர்த்ருத்வம் ப்ரத்யக்ஷம் ஸர்வாணீதி ஸாக்ஷ்யபே
க்ஷா கிஞ்சித்கரோதி ததாயத்நாஶ்ரயத்வமிதி விஹாய ஸாஹ. (ஜ்ஞாநஸா
தநத்துக்கித்யாதிநா) நநு நைவ கிஞ்சித்கரோமீத்யாதிஶாஸ்த்ரஸ்வைதேயவா
நாவஶ்யகஶாஸ்த்ரஸ்ய புத்திவ்ருத்திவ்யுத்க்ரமப்ரவ்ருத்தி: மோக்ஷ
ஸாதநேதி தத்ரைவ ஸ்ய கர்த்ருத்வாநாதரத்வேந நி
ஷேதஹேதுத்வம் ப்ரக்ருத்யநுஷ்டாநஸ்ய ஸமவஸ்திதகர்த்ரு
த்வாவி கர்த்ருத்வஸ்தைத்யாஹ (இப்படிப்பட்டேத்யாதிநா) நநு
"நைவ கிஞ்சித்கரோமீதி யுக்தோ மந்யேத தத்த்வவித் | பஶ்யஞ் ஶ்ருண்வந்
ஸ்ப்ருஶஞ் ஜிக்ரந் அஶ்நந் கச்சந் ஸ்வபஞ் ஶ்வஸந் || ப்ரலபந் விஸ்ருஜந் க்ருஹ்ணந்
உந்மிஷந் நிமிஷந்நபி | இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தேஷு வர்த்தந்த இதி தா
ரயந் || ஸர்வகர்மாணி மநஸா ஸந்ந்யஸ்யாஸ்தே ஸுகம் வஶீ | நவ

[illegible] யோகத்தை [illegible] பண்ணிறுகிறெ
யிருப்பது. ஆனபின்பு [illegible]
[illegible]. அதெதென்னில்; [illegible] கொடுத்த [illegible]
[illegible] அவன் [illegible]
[illegible] கொண்டு [illegible] வர்த்திக்கிற
[illegible] திருக்கையும் இவ்வ[illegible]
[illegible] திருத்தமன்றேயாகிலும் இதிலே [illegible]
[illegible]. [illegible] கள்தானும் [illegible]
[illegible] யிருப்பது. ஆகையால் [illegible]

[illegible] அருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதி) [illegible] மான
[illegible] த்தில் இரண்டுமன்றோ வென் [illegible] அருளி
ச்செய்கிறார். (அதெதென்னிதி) (இடிக்கி) கூட்டி என்றபடி. இப்படியா
கில் [illegible] த்தில் [illegible] மில்
லாமையாலே [illegible] மாக [illegible] தோவென்ற
வருளிச்செய்கிறார். (ஸத்தி) [illegible] த்தை
உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) [illegible] யில் [illegible]
[illegible] ஆகையாலே யதுவே [illegible] உபாய
[illegible] யில் [illegible] மாகையாலே [illegible] மன்றோ
வென்கிற [illegible] கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார்.
(ஆகையாலிதி) [illegible]
[illegible] லாமையாலே [illegible] மாகையால் [illegible] மன்றென்று
கருத்து. [illegible] யில் [illegible] த்தில் [illegible]
[illegible] மென்று சொன்னது கூடுமோ, [illegible] உபாய
[illegible] யில் [illegible] மாகையாலே [illegible]
கூடுமென்றில் அப்போது [illegible] யிலும் [illegible]
[illegible] மாக [illegible] யாதோ, [illegible] யில் [illegible] வில்லாமையாலே

[illegible] ||
[illegible] |
[illegible]
[illegible] (ஆனபின்பு [illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] "[illegible] | [illegible]
[illegible]
[illegible]

௨௰||விசேஷகைங்கர்யார்த்தியாய் ப்ரபந்நப்ரயோஜநனாயிருக்குமவனுக்கும் ஸாதநதசையில் கர்த்ருத்வம்போலே உபாயதசையில் கர்த்ருத்வமும் விரோதியன்று. ஸாத்யதசையில் விசிஷ்டகைங்கர்யகர்த்ருத்வம் சேஷத்வப்ரதிபத்தியோடே பொருந்தின ஸ்வபாவமாகையாலேயா யிருக்கும். ஸம்ஸாரதசையிலுள்ள கர்த்ருத்வமெல்லாம் சரீரதா ரணவமாக ஈஶ்வரன் பரிணமிப்பித்த ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களையுபா தியாகக்கொண்டு ஸம்ஸாரியமாயிருக்கும். இதில் ரஜஸ்ஸாலும் தம ஸ்ஸாலும் ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தமான ஸத்வத்தாலும் வரும் கர்த்ருத்வம் பந்தகம். ஸமஸ்வவ்ருத்தியிலே ஸம்பத்தைப்புணர்க்கும் ப்ரக்ருஷ்டஸத்வவிசேஷமடியாக வரும் கர்த்ருத்வம் மோக்ஷகாரணம். இக்குணத்ரயத்தோடு ஸ்வக்கற்றிருக்கும் முக்ததசையில் கர்த்ருத்வம்

ஸா-௰||பலகாகாரமிதமன்னென்னிலந்த ஹேதுவேதென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸாத்யதசையில் த்யாஜ்யவாக்யத்தாலே) கைங்கர்யமென்றது கர்த்ருவாதியஸ்யபதேசத்தை சொல்லுகிறது. இப்படியாகில் ப்ரபந்நப்ரயோஜநனுக்கு உபாயதசையில் கர்த்ருத்வம் ஸாதநஸாத்யதயா பந்தகமாவதால் விரோதியன்றென்று சொன்னதுகூடுமோ, ப்ராக்ருதரஜஸ்தமஸ்ஸம்பந்த ப்ரயுக்தமாகையாலே பந்தகதயா விரோதியன்றோவென்ற பலகாகாரா பத்ராஜநகாரங்களை அருளிச்செய்கிறார். (இதிலிதி வாக்யத்தாலே) (இதில்) பந்தாவியமான கர்த்ருத்வத்தில். இப்படி ஸாதநதசையில் கர்த்ருத்வம் பந்தகமாகாவிட்டாலும் மோக்ஷகாரணமாக ப்ரஸம்பியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இக்குணத்ரி)குணத்ரயாதீத ப்ரக்ருஷ்டஸத்வப்ராப்தகர்த்ருத்வமே மோக்ஷகாரணமென்றுகருத்து. இப்படியாகில் "ந கர்த்ருத்வம் ந கர்மாணி லோகஸ்ய ஸ்ருஜதி ப்ரபு:" என்றும் "கர்தா விஜ்ஞாநாத்மா புருஷ:" என்றும் கர்த்ருத்வவிப்ரதிஷேதங்களுக்கு மதிஎதென்றவருளிச்

ஸா-௩||ப்ரஸ்தாபகமாக கர்த்ருத்வம் குணக்ருதமென்கை திதவி த்யாஜ்யமெல ஸாத்ருத்த முக்த கர்த்ருத்வஸ்ய காரணம் [illegible] ப்ரக்ருதிஸம்பந்த ப்ரயுக்த விஶேஷாயிகமென்கை விதத்ரு த்யாஜ்யாம்ஸமஸ்தி [illegible] (ஸாதநதசையிலித்யாதிநா) (ஸம் பத்தைப்புணர்க்கும்) ஸம்ஸாரமோக்ஷ. ஸாவது "ப்ரக்ருதிஸ்தித்யோர்ணாதி குணமிணை: கர்மாணி ஸர்வச: | அஹங்காரவிமூடாத்மா கர்தா ஹமிதி மந்யதே" "நாந்யம் குணேப்ய: கர்தாரம் யதா த்ரஷ்டாநுபஶ்யதி" [illegible] "காரணம் குணஸங்கோஸ்ய ஸதஸத்யோநிஜந்மஸு" இத்யாதி கர்த்ருத்வவிஷயவாக்யாநாம் "போக்ஷ்யம் விஸ்ருஷ்டாஹ்ருதாம்ஸ" [illegible]

[illegible]

௩௯ ‖ இப்படியிருக்கையால் ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வமில்லையென்கிறவாக்யங்களுக்கும் கர்த்ருத்வமுண்டென்கிறவாக்யங்களுக்கும் விஷயவ்யவஸ்தையுண்டாகையாலே விரோதமில்லை. அதெங்ஙனேயென்னில்; கர்த்ருத்வமில்லையென்கிற வாக்யங்கள் ஸம்ஸாராவஸ்தையிலுமாயும் ஸத்வாதிகுணாதீநமாயும் வரும் கர்த்ருத்வத்தை நிரபேக்ஷமென்று நினைக்கலாகாதென்கிறன, கர்த்ருத்வமுண்டென்கிறவாக்யங்கள் ஸம்ஸாரதசையிலும் பின்பும் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமான கர்த்ருத்வமுண்டென்கிறன; அநுஷ்டாநத்துக்கும் தத்விசேஷங்களான விதிநிஷேதவ்யபதேசங்களுக்குமிவனே ஆஸ்ரயமென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறன. இந்நிஷ்கர்ஷப்ரகாரத்தை "ஸரீரவாங்மநோபிர்யத்" என்றுதுடங்கி

ஸா-நீ‖ செய்கிறார். (இப்படியிருக்கையாலிதி) ஸத்வாதிகுணாதிவஸ நிக்ஷேபமன்றிக்கே ஸ்வாபாவிகமான கர்த்ருத்வாபேக்ஷையில் விதிநிஷேதங்களுக்கு விஷயவ்யவஸ்தைகூடுமோவென்றுஸங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெங்ஙனேயென்னில் இத்யாதிநா) (நினைக்கலாகாதிதி) நிஷேதவாக்யம் விதிப்ராப்த கர்த்ருத்வ ஸாமாந்யநிஷேத பரமல்லாமையாலும் 'ப்ரக்ருதேஃ க்ரியமாணாநி' இத்யாதிநா ஸாபேக்ஷமென்றுசொல்லுகையாலேதானே நிரபேக்ஷகர்த்ருத்வநிஷேதமாத்ரவிஷயமாகையாலும் வ்யர்த்தமாய்க்கொண்டு நிரபேக்ஷத்வாம்ஸநிஷேதபரமென்றுகருத்து. இப்படி ஜீவனுக்கு ஸ்வாபாவிககர்த்ருத்வம் முதலான விவக்ஷிதத்தில் ப்ரமாணங்காட்டுகிறார். (இந்நிஷ்கர்ஷப்ரகாரத்தை இதி) யதா ஜீவனுக்கு ஸ்வாபாவிக கர்த்ருத்வம் பரமாத்மாவுக்கு ப்ரயோஜக கர்த்ருத்வமுஞ்சொன்னதுகூடுமோ, ஜீவகர்த்ருககார்யங்களிலே பரமாத்மாவுக்கு ப்ரயோஜகத்வத்தில் ப்ரமாணமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இந்நிஷ்கர்ஷப்ரகாரத்தை இதி) கீதையிலே "தைவஞ்சைவாத்ர பஞ்சமம்" என்று தைவத்துக்கன்றோ பஞ்சமமென்று கர்த்ருவ்யாபாரம்

ஸா-கா‖ "ததைவம் ஸதி கர்த்தாரம் ஆத்மாநம் கேவலந்து யஃ। பஸ்யத்யக்ருதபுத்தித்வாந்ந ஸ பஸ்யதி துர்மதிஃ" இத்யாதி கர்த்ருத்வவிதிவாக்யாநாம் ஜீவேஷு ஸம்ஸாரதசாயாம் ஸ்வாபாவிகஸ்வதந்த்ரகர்த்ருத்வஸாமாந்ய கர்த்ருத்வநிஷேதகவாக்யாநாம் ஸாபேக்ஷத்வாநயநேந கர்த்ருத்வாம்ஸபரத்வ விஷயகல்பநேந விரோதோ நாஸ்தீத்யாஹ (இப்படி இருக்கையாலித்யாதிநா) ஸகலமிதம் ப்ரதிபாதயதி "ஸரீரவாங்மநோபிர்யத்கர்ம ப்ராரபதே நரஃ। ந்யாய்யம்வா விபரீதம்வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவஃ। அதிஷ்டாநம் ததா கர்த்தா கரணஞ்ச ப்ருதக்விதம்। விவிதாஸ்ச ப்ருதக்சேஷ்டா தைவஞ்சைவாத்ர பஞ்சமம்। தத்ரைவம் ஸதி கர்த்தாரம் ஆத்மாநம் கேவலந்து யஃ। பஸ்யத்யக்ருதபுத்தித்வாந்ந ஸ பஸ்யதி துர்மதிஃ" இதி கீதாசார்யேண வ்யாக்யாதத்வாத். (இந்நிஷ்கர்ஷேதி இத்யா

ஈசு||ரீதாவாய-ன்ருனைய்றுதிபிட்டான். அவ்விடத்தில் "தைவம் சைவாத்ர பஞ்சமம்" என்று பரமாத்மாவைச்சொல்லுகிறது. இவன் ஜீவனைபொருகாரியத்தில் ப்ரவர்த்திப்பிக்கும்போது இக்காரியத்தைப் பற்ற காரயிதாவென்று சொல்லப்படும், தானே ப்ரவர்த்திக்கும் ஸ்ரு ஜாநாதிகளிலும் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளிலும் கர்த்தாவென்று சொல்லப்படும், ஒன்றிலே ப்ரவ்ருத்தனை வேதநனை விலக்காதவளவில் உபேக்ஷகன், அப்போதிசைந்திருக்கையாலே அநுமந்தா, இளந்தலைசுமக்குமவனுக்கு ப்ரபலன் பெருந்தலைசுமக்குமாப்போலேகூடப்ப்ரவர்த்திக்கையாலே ஸஹகாரி. ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் தேவமநுஷ்யாதிவைஷம்யம் ஜீவகர்மவிசேஷாயத்தமாகையாலே "சாதுர்வர்ண்யம் மயா ஸ்ருஷ்டம் குணகர்மவிபாகஶ: | தஸ்ய கர்த்தாரமபி மாம் வித்த்யகர்த்தாரமவ்யயம்"

ஸா. நீ|| தோற்றுகிறது, ஸம்ஸாரனுக்குதோற்றவில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் (அவ்விடத்திலிதி) இப்படி ஸம்ஸாரநுவ்ருத்யாநுகர்த்தாவென்று சொன்னதுகூடுமோ, உபேக்ஷகனென்றும் அநுமந்தாவென்றும் ஸம்ஸாரனை ஸாரூப்யஞ்சொல்லுகையாகில் கர்த்ருத்வமேகூடாதே, என்றில் இனி ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரத்திலே ஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வம் ஸித்தமாகையாலே கர்த்ருத்வங்கூடுமென்றிலப்போது காரயிதாவென்றும் உபேக்ஷகனென்றுஞ்சொல்லுகிறது விருத்தமாகாதோவென்ற கர்த்ருத்வாதிகாரங்களை விரோதமில்லாமல் பிந்நவிஷயங்களாக விவேசிக்கிறார். (இவனித்யாதிநா) இப்படியானாலுமேகவிஷயத்திலேதானே "தஸ்ய கர்த்தாரமபி மாம் வித்த்யகர்த்தாரமவ்யய"மென்றுஞ்சொல்லுகிறது சேருமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளிலிதி) கர்த்ருத்வவசநம் ஸோபாதிக கர்த்ருத்வபரமென்றும் அகர்த்ருத்வவசநம் நிருபாதிக கர்த்ருத்வாபாவபரமென்னும் ஏகவிஷயத்திலும் வ்யவஸ்தை சொல்லலாமென்றுகருத்து. (குணகர்மவிபாகஶ இதி) குணௌ ஸத்த்வாதிபி:

ஸா. கா|| (இதிநா) அத்ர ஹமவகாஶாயீ நவம் நவ்யதீய தஜதத்ராஹ. (அவ்விடத்திலித்யாதி) ஸர்வம் ஜீவகர்த்ருத்வவிதிநிஷேதயோர்விஷயவ்யவஸ்தாம் ஸம்ஸாரதவிஷயஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வவிதி நிஷேதயோரவிவிஷயவ்யவஸ்தா காரயித்ருத்வோபேக்ஷகத்வாநுமந்த்ருத்வஸஹகாரித்வ ப்ரதிபாதநபரவாக்யாநாம் ஸம்ஸாரஸம்பந்தாயீ நஜீவகர்த்ருத்வவிஷயத்வம் [illegible] (இவன் ஜீவனை இத்யாதிநா) (இளந்தலை) [illegible] (பெருந்தலை) [illegible] திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் [illegible]

ஐஎ||என்கிற ஶ்ருதிக்கு கர்த்ருத்வம் பண்ணுகிறது. இப்படி ஸ்வ
விஷயவாக்யங்களை [illegible]
வஶ்யவச ஶ்ருதியிலே விதிக்கையால் [illegible] விதிக்கையா
லே இங்கு 'வா' என்று விதிக்கக்குறையில்லை. இப்படி ஶாஸ்த்ராதிகள்
போலே ஶரணாகதிபர்யந்தம் கர்த்ருத்வமாக விதிக்கப்படுகையால்
“தன்னால்வரும் நன்மை விலைப்பால்போலே, ரக்ஷகனால் வரும் நன்மை
முலைப்பால்போலே” என்று பிள்ளான் வார்த்தைக்கு ஶக்திப்ரவ்ருத்த்யாதி
களெல்லாம் அவனாலே வருகிறதென்று நினைக்கவேணுமென்று தன்னு

ஸா.நீ||கர்த்ருத்வமுபாயித்வவிரோத்யேவாஸூத்ரமென்றபடி. இப்படியா
கிலீஶ்வரனும் கர்த்ருத்வவானாயிருக்கையாலே உபாயீந
கர்த்ருத்வம் தவ்யமாகையால் ஜீவனுக்கு உபாயீந கர்த்ருத்வம் விஶிஷ்ய
சொன்னது கூடுமோ வென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு
உபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படி இதி) (ஸர்வேதி) ஸர்வவிஷய ஸாதா
ரண கர்த்ருத்வ மீஶ்வரனுக்கு ஶக்த்யாதி நிரபேக்ஷமாகையாலே ஜீவனு
க்கு ஸாதாரண கர்த்ருத்வம் பராதீநமாகையாலே ஈஶ்வரனுக்கு
ஸ்வாதீந கர்த்ருத்வமும் ஜீவனுக்கு பராதீந கர்த்ருத்வமுமென்கிற
வைஷம்யங்கூடுமென்று கருத்து. இப்படி ஜீவனுக்கு கர்த்ருத்வமுண்டா
கில் தன்னால் வரும் நன்மை விலைப்பால் போலே என்றும் ரக்ஷகனால்
வரும் நன்மை முலைப்பால்போலே என்றும் அப்பிள்ளான் வாக்யத்திலே ஸ்வ
கர்த்ருத்வநிஷேதம் தோற்றுகையாலே ஜீவனுக்கு கர்த்ருத்வம் பாரமார்த்திக
மன்றென்று சொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி
இதி) இப்படி ஸ்வவாக்யத்திலே ஶக்திப்ரவ்ருத்த்யாதிகளெல்லாமென்று

ஸா.கா||ப்ரவ்ருத்தௌ ஸாமர்த்யே ஶக்தௌ ஜீவஸ்ய ஸாமர்த்யவிஶேஷ
விஶ்ராமஸ்தத்வோக்ஷேமஸ்ஸாதகஸ்ய ஸ்வயம் ஶக்தி விஶேஷ ப்ரா
ஸ்வாதந்த்ர்யபரஜீவஸ்ய கர்த்ருத்வ ஸித்த்யாதிநிமித்தம் வேதா
ஶாஸ்த்ரவாக்யாநாம் விதிதாவாயாந்தர்த்தே அஹங்கார நிவர்த்தந
ஶேஷே தாத்பர்யாத் கொடுவாக்யஸ்யாபி ஸங்கேதார்த்த
ஸாமாந்யவஸ்தாவ ஶ்ரவ்யா நாமநுஷ்டேயவிஶேஷாவதாரா ஸ
ம்ப்ரதாயிகாரஸாதகி நிர்வர்த்தகாநுஷ்டாநஸ்ய ஸாபேக்ஷ்யவஸாய
ஹேதுதயைவ தாத்பர்யாத் பாரமார்த்திகவிஶேஷ கர்த்ருத்வா விஶி
ஷ்டத்வாத். (இப்படி ஶாஸ்த்ரீயதாதிநா) கர்த்ருத்வ விஷயவாய
வேதவாக்யாநாம் ஶக்தாநாமபி ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்காமோ
யஜேதேத்யாதிவத் ஜ்யோதிஷ்டோமாதி ஸர்வஸ்வாதி ஸ
மவேதக்ர்த்தவ்யதாஸ்வாதந்த்ர்யவஸ்து ஸர்வாதி மமஸாய
[illegible] ஸாமாந்ய விஶேஷ: [illegible]

ரீ||டைய பராயீநகர்த்ருத்வத்திலே தாத்பர்யம். ||*|| ஸர்வவிஶ்வாஸஸி
த்த்யர்த்தம் ஶக்த்யுபாயவிதிம் ஜகௌ | ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு விஶ்வாஸ ஜநயேத்
ஸ்வபேக்ஷத: || ப்ரபத்த்யாக்ஷமத்வாத் ஸ்வ தீர்க்கத்ருஷ்டாந்தவர்ணநம் |

ஸா. நீ || ஶக்திபோமத்தைக் குவாயமென்று சொன்னது கூடுமோ, விதானத்தா
லே ஶக்திக்குமுபாயமுண்டென்னில் ஶக்திக்ருதவொபாய விதானம்
ப்ரவத்தி விஶ்வாஸ ஸித்த்யர்த்தமாகையாலே யதுக்கு
உபாயத்வமே இல்லையோ, கிம் ... "ஸ்வஹம் ஸ்வயம் கரோதி" என்று ஸஹம்
காரவக்தத்துவமாகையாலே ப்ரபத்தி வதிமத ஶாஸ்த்ரஜவக
ஞாஷ்டமன்றோ வென்றவிக்த ஶங்கையத்தையுமிந்தவொண்டு ஶங்கையையும்
ஒருகாரிகையாலே நிராகரிக்கிறார். (ஸர்வேதி) (ஸர்வவிஶ்வாஸஸித்
த்யர்த்தம்) ப்ரவத்திவிஶ்வாஸஸித்த்யர்த்தம். ஶாஸ்த்ரோபாயம் விதாய ஸ்வ
ஸக்த்ரநஶக்த: ஸாமர்த்ய விஷாத: ஸ்வோபாயாஷ்ட ஸ்வக்ருதஜத்ரு
த்வ ... ததாதர ரூபவொ விஶ்வாஸோ ஸம்பவதீதி ஶாஸ்த்ரம்.
ஶக்த்யுபாய விதிம் ஜகௌ (ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு) ப்ரவத்திஶாஸ்த்ரேஷ்வபி
த்யர்த்தம். (ஸ்வபேக்ஷத:) ப்ரகாரஹேதுக் வயதாயேணேதி யாவத்
ஶக்திவிதானம் ப்ரவத்திவிஶ்வாஸார்த்தமிதிவத் ஸ்ருஹோத்ராதி விஶ்வாஸ
ஸித்த்யர்த்தம் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிவிதானம் கிந்த விஶ்வாஸஸித்த்யர்த்தம்
ப்ரவத்திவிதானமிதி ஶம்ஹேது ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷ்வபி விஶ்வாஸமா
யேத்த ஜநயேத். ப்ரபத்த்யாக்ஷமத்வாத் ஸ்வதீர்க்கத்ருஷ்டாந்தவர்ண
நம் உபாயாந்தரஸ்ய விதேயகோர்த்த ஸ்வகாராதயஸ்யாஸ்த்த
ப்ரவத்தாவஸ்யாதிதி ப்ரவத்தாவ "உபாயத்வம் நஸ்யாதிதிஶாவ:.

ஸா. கா || ஸுதுஶ்சராசௌ க்ருத்வா" ஶ்ரிராமிர்ந்ராமாம்ருதமான ஶாத
காரஸ்ய ... ஸமத தீஸ்யமிஸாம்போலே ஸஹங்காரமிஶ்ரமானவுபாயா
ஸர" இதி ஸமவாயத்திதிக்தவஸ்யஸ்ய ஸ்யாதி ஸாத்ஸ்யோபாயஸ்யாஹம்
காரமஸ்யை ... விஶிஷ்டாக்ஷே ஸாமாந்யாத்
ரவி தத்வாரவாரோவித தேவதத்விஶேஷணாஹ. (ப்ரவத்தி
ஸமேதத்யாதி) நநு ... ஸ்வயமேவ
நாஹாவேயம் ஸஹஸ்ரேத்வ ... ஸாநுஷ்டித
ஶாஸ்த்ரஸ்யாபாரதந்த்ர்யா ஸாத்ராதேர ஸாதாபாஸாயஸ்க
ணவமேவம் தஸ்யாமேவ ... ஸமோயாஸ் கஸ்ய
பத்தோபாயஸ்ய நிஷேதாபாவேதி ஶாஸ்த்ராஸம்வதாஸ் க
... "... [illegible]
[illegible]
[illegible]
யஸ்யஶாஸ்த்ர ... "ஸாத்யவிதேயமோநோணோதி தாய

[illegible] ||*|| ஆகையால் "[illegible]" [illegible]கள் முன்பு தாம்பண்ணின [illegible] க்கு க்ஷமைகொள்ளுகிறபடியென்று சிலர் சொல்லுமதுவும் [illegible] யைப்பற்றவாமத்தனை, அல்லது [illegible] த்த [illegible]மாய் அதுக்கு க்ஷமை கொள்ளுகிறபடியன்று. அப்படியாகில் "[illegible]" என்கிற [illegible]களும் தாஞ்செய்கிறதாகையாலே இதுக்கு க்ஷமை கொள்ளவேண்டிய [illegible]ம். இது [illegible]மாகில் இதுபோலே முன்ப பண்ணின [illegible]ம் [illegible]

[illegible] || ஆனாலும் '[illegible]' என்று [illegible] கூடுமோ "[illegible]" என்று ஆளவந்தார் தாம [illegible] த்த [illegible] யை [illegible]மாக நினைத்து க்ஷாவணம்பண்ணுகையாலே [illegible] மேயன்றென்று சிலர் சொல்லவில்லையோ வென்றவிர் [illegible] த்தையும் [illegible] நிராகரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி)(ஆகையால்) [illegible] [illegible]யிலும் தோஷமாகையாலேஎன்றபடி. [illegible] க்கே [illegible]மானாலும் [illegible] செய்கையாலே [illegible]மாமென்ற [illegible] மருளிச்செய்கிறார் (அப்படியாகிலிதி) [illegible] [illegible]த்திர்க்கும் க்ஷாவண [illegible]மாய்க்கொண்டு [illegible]மாகையாலே [illegible] இல்லையேஎன்றவருளிச் செய்கிறார் (இதுஉதி)(முன்பிதி) [illegible]

[illegible] (ஆகையால் [illegible]) [illegible]

ர்ஹ॥மென்னலாம். இங்கு சொல்லும் காரணங்களாலே பூர்வர்கள் பண்ணின ப்ரவ்ருத்தியும் அப்ராமாணிகமாயிருக்கையாலே பூர்வர்களை முன்னிடவு வொண்ணாதொழியும். ஆகையால் இஸ்ஸ்தோத்ரத்தில் ஶ்லோகங்களில் பண்ணின வ்யாக்யானம் இங்கருளிச்செய்கிற ப்ரவ்ருத்திக் கபேக்ஷிதமாயாதல் ஶிஷ்யவ்யவஹாரார்த்தமாயாதல் அநுஷ்டேயமாய் வந்ததித்தனை. இவ்வ்யாக்யானத்திற்போலே ப்ரவ்ருத்த்யாதிகளிலும் ப்ராமாண்யநிர்ணயம் தோஷமன்று. இப்படி ப்ராமாண்யநிர்ணயம் ப்ராமாணிகமாகையாலே ஶூத்ராவுக்கு நிர்ணயமில்லாமையாலேஸாரீ

ஸா-நீ॥ பாபத்துக்கும் தனக்கும் காரணமாய்க்கொண்டு ஸர்வநிர்வாஹகமாமென்று கருத்து. ப்ரஸங்காயஞ்ஜாபநமருளிச்செய்கிறார். (இங்குஇதி)(அறுகையாலே)தீருகையாலே அபராதிகளை முன்னிடக்கூடாதேயென்றபடி. இப்படியாகில் ஸ்தோத்ரத்திலாவாய வ்யாக்யானம் நிஷ்ப்ரயோஜநமாகவு ஸம்பியாதோ, அஹங்கார நிஶ்ஶேஷ ப்ரவணாராத்யாய காரணாஃமென்னில் "ப்ரவிஶ்ய ப்ரதவிஷயிணா" என்று வ்யாக்யானமே தத்காரணமாகையாலே யதுவ்யாக்யானமன்றோவென்றவருளிச் செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) (ஆகையால்) அஹங்காரஸம்ஸ்ரஹிதப்ரவிஷ்டம் ஶாஸ்த்ரீயமாகையாலே என்றபடி. (அபேக்ஷிதமிதி) ஆவாயாஜ்ஞயா காமா" இத்யாவாயவ்யாக்யானம் ப்ரவ்ருத்திக்கபேக்ஷிதமிறே (பேக்ஷிதேதி)"ஶாஸ்த்ரஞ்ச காஶயேஜ்ஜாநுஜ்ஞேயமேதந மோவயேஷ। அஸ்காஶஸ்ய காஶாஹ்ரம் க்ஷீயேதே ஸாவதா யாவதீ" இத்யா த்ருக்ஷப்ரகாரேண ப்ரவத்த்யாயக்ஜா நபேக்ஷ்யவிஹாராய மென்றபடி. யதா தக்காஶீநப்ரதிகாமஜ்ய வநர ஞாவாம பேக்ஷ்யவிஹாராயமென்றபடி. ஜாப்ரதவிஷயிகா என்றதிறே. இவ்வாவாய வ்யாக்யானம் ப்ரவத்தியில் ப்ராமாணிகத்வப்ரதி தோஷவிஹாராய மென்றுதான்சொல்லலாகாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வாவாயேதி) ப்ராமாணிகத்வம் தோஷமல்லாமையாலே தத்விஹாராயமென்ன வொண்ணாதென்றுகருத்து. இனி ஶூத்ராவுக்கு நிர்ணயமில்லாமையாலே தத்ப்ரயோஜனவாவம் பெறியாதென்கிற பக்ஷம் நிர்ணயஸம்பந்தத்தாலே நிரஸ்த்ரப்ராயமானாலும்விஶேஷவசனமாக தத்பக்ஷநிராஸத்தைப்ரதிபாதிக்கிறார்.(இப்படிஇதி)ஶேஷவக்கு"வாணிதம்

ஸா-கா॥ ஶ்ரீவைஷ்ணவஶாஸ்த்ரஸங்கத்ரஹ. (இப்படிப்ராமாணிகத்வாதிநா) நநு "தஸ்மாந்ந ப்ரணம்ய நாம்வித்ம் நிவிஷ்டிர்பாவேந திஷ்டேஷ்"இதி பாவேந ஷ்டிதேவியாநாக் அதீதாயாபாவாத்யவஸாயா: ப்ரநாமத்வஸாஹவாக் அந்யாநுவைத்யா பாஷாவாரஹூ

உ॥ வந்தெனிந்தவனை நிஷிதக்ஷேத்ரங்களான்றும்தெரியாதென்கிறவக்ஷ ரம் கிரஸ்யம். ஈசுவரனுக்குச்சொன்னவாக்யம்வாக்யங்களான ஸாஸ்வாராழ்களன்றுஸ்தாபாத்யாநாவிஷயமாத்ரமென்றுமிடம் "அநா விஷ்வமஹநயாஸ" என்கிற ஸூத்ரத்திலெஸஸித்தம். "கூகிஷ்டமிஷ்டம் ஸ்ருணு, யஸ்யநாஹம்ஸ்ருதொஹாவ" இத்யாதிவசனங்கள் பாஷிவச

ஸா-ஸ்ரீ॥ நிஷிக்ஷ்யாவெந்த்ஷாலெஸ" என்று காவாரப்பசொல்லவில் லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஈசுவரஸ்யக்ஷி) பின்னெயென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸெதி) "யஸ்ய ஸாஹம் ஸ்ருதொஹாவொ பாஷியாஷ ஸ்யநவிவ்யதெ। கூகிஷ்டமிஷ்டமிஸ்ரு ஸு தி விபம் கூஷ்ணஃ ஸ்யா॥ ஸவ க்ஷத்ராணிநாம வெத்ய தத்வாஸஞ்ஞாஸிநாஸ்ஸி" இத்யாதிகளிலே ஈசுவரனுக்கு ஹர்ஷக்ஷேபம் ஸெவிபாதென்று சொல்லவில்லையோவென் றவருளிச்செய்கிறார். (ஸமிஷ்டிதி) "ஸர்வாவி நிபஸ்யதெ" என்று

ஸா-ஸ்ரா॥ தஸாஸ்வாரஸேஷ்யவ விஷயமேவ ஸாவாவெஸவக்ஷரா வொநாவவஞஇத்யாதாஸ(ஈசுவரஸ்யக்ஷித்யாதிநா) "நாவிரதொ ஹுஸ்ஸரிதாந்நாஸாஸெகோ நாஸமாஹிதஃ। நாஸாந்தமாநஸொவாபி ப்ரஜ்ஞாநெநைநமாப்நுயாத" "ஜுஜ்ஞாவெஷீ ஸமெதாஷீ ஸதங்க்ஷாஸவி நவெஷ்ண" இத்யாதிஷு ஸாஸ்வாரவாஷவக்ஷாதீநாம் விஷ்யாவிரோயி க்ஷ்ஸ்ருவண்ணதெ ஷாஸ்ஸ்ஹவிஷ்யாநிஷெஷ்ஃ கூதஷ்வ்யயாவிபாநாஸம் ஸ்வாக்ஸாஸ்ஸஹாத்யாநாவிஷ்ஸாரவவ பாரவ்யஸப்தாகூஷ இதிஸூசிதா ஸ்யாகூஷஃ. நநு யஷ்ஸம்ஸாரவநஷ்வ்யதெ நமஸ்வஸெதவ "கூகி ஷ்டமிஷ்டமிஸ்ருஸுதிவியம்கூஷ்ணஃஸ்யா। ஸவக்ஷத்ராணிநாம்வெத்ய தத் நக்ஷ வஞ்யாஸிநாம்ஸ்விஸ॥ யஸ்ய நாஹம்ஸ்ருதொஹாவொ பாஷி யஷ்ஸ்ய நவிவ்யதெ। ஸர்வாவிஸஜஸாநுஷியாகாஞஸக்திநிபஸ்யதெ॥ தெநவ கிம்விஸ்ஸஸ்ரோதீதி யஷ்கெஷாஸெந்ய தகஸ்வ ஸ" இத்யாதிஷிஸஷ்வ ஜ்ஞாநவதஃஷாவாஸெவொகெஸஷ்ஷ்ஷணமயக்ஷிதந்த "நாவிரதஃ "யாந்யநவத்யாநி கர்மாணி। தாநி ஸெவிதவ்யாநி। நொஇதராணி" "ஆஹாரஸுத்தௌ ஸத்வஸுத்திஃ। ஸத்வஸுத்தௌ த்ருவா ஸ்ம்ருதிஃ॥ விதியொவி நவியொ ஸெஸவள ஷாஜ்ஞாவ்யதியஷநாஸ। ஸைதவி ஸவெஷஸெத்ர ஸதெஷ்ஷ ஸெஷ க்ஷஸவஸொரஃ॥ ஸ்வஹக்தாயாவி ஸஸெக்ஷஷ வெஷியெ ஸக்ஷ கூவத்ய தீ" த்யாஷ்யநக வ ஸாணாஸ்யாய "ஸவஷாஞாநாஸதிஸு வ்யாணா த்யெதஷ்ஸஷநா" தித்யவிஞயிகரணெ ஸாஷ்யகாரெராவஷ்யந ஷிதாநாவெஷாஷெஷா நெகரெஷாதித்யதெ ஸஷ்யந்யாயதயா நிஷ்டிதாதீநாஸாவஷ்யநஷிதாநா ஸஷஜநகூஸ்வாஸாவொகூஷ ஸஸ ஸ்ஷத்ஜத்யாஷ(கூகிஷ்டமித்யாதிநா) (கூகிஷ்டம்)கூவ்யாஸாதிக வாவஸஷதி

உஃ||வெ-ரா_த்ராவவிஷயங்களன்றென்னுமிடய்வெஹாஶாஸவிரோயம் வாராமைக்காக ஶாஷ்த்ரங்களிலே வசத்ரிக்கப்பட்டது. "ஹகாவி" என்றதுவும் யச-ய்பாஜாதிவிஷயம். ||*|| உவஹாக்தளஷய ந்யாயாது த்ராவஸுத்ரதுருநம் | சுநந்வா நிவேபாய ஶ்ருதிஸ்மருதி ஶமெதெ ஹுநதா | * || சுராதிகளும் "ஜீவிதாத்ய சாவனோ யொனஶத்தியது ஹுதஃ | க்ஷகாஶஜவலெதுந நஸவாவெநவிவர்தெ, உரணஸாஶய சாவனோ யொனுசத்தியதஸ்தஃ | விவ்ருதெ நஸவாவெந வஜவது

ஸா-நீ || பாஜிவுவ-வாவம்வெவியாதென்றுசொல்லவில்லையோவெ ன்றவருளிச்செய்கிறார். (ஹகாவீதி) ஐஉாநீசாவஹாக்ளஷயசாத்ரகா வீநாவஸுநாஶகயாகுறுப்போலே வ்ரவஉநமும்உத்ரபாஜிவவு வாவநாஶகமாகலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (உவஹாக்தேதி) (உவஹாக்ளஷயஷூ்யாக)வ வத்ரா (உத்ராவஸுதுருநம்) பாஜி வடுவெ-ராத்ராவசதுருநம் (சுநந் வாநிவேராய ஶ்ருதிஸ்மருதிஶ மெதஃ) "ஐவெஷவெஷாகெவிதுவஜ்வாஹஷ்" "சுவாயஸம்வெ ஸசுவ்ஃவ ரயஸீத்தஃஸசாவரெ" இத்யாதிஸி: (ஹதம்) ஹநீதிதஸுந்ஃ. நஹி வவந விரோயெந்யாயஃ வவத்தெ என்றுகருத்து. இப்படியாகில் "விவ்ருதெ நஸவாவெந வஜவதுஜிவாஹஸா" என்று பாஜிவடு வவாவம்வெவியாதென்கிற சுராதிவசநத்துக்கு கதிஎதென்றவருளி ச்செய்கிறார். (சுராதிகளுமிதி) (நியமித்தார்கள்) தெஶகாலவெஷசூ கரதவாவவிஷயதயா வ்யவஸ்தாபித்தார்களென்கை. இந்தசுராதிவசந சவவனுவிஷயமாகையாலே இத்தைவ வணுவிஷயத்திலே ஸஞ்ஜிப்

ஸா-கூ || த்யுஃ(ஶாஷ்த்ரேதி) "நதெஷ்ஃகஶ" இத்யாதிநீதாஶ்லோ கஶாஷ்த்ராதிராதிஶப்தஸுஃ. [illegible] யச-யாஜவுகாரணா [illegible] ஹவெவித்யதஸ்[illegible] (ஹகாவீதி) ஶரந்ரா வீஸ்ய பாஜிவடுவெ-ராத்ராவாஶேஷஹெதுகவ் சுவஸுவ்வஸஹள ஷயந்யாயாக ஹவிஷ்த்தித்யத் "நஹி வவந விரோயெ ந்யாயஃ வ வதத்தஜதிந்யாயாக" ந்யாயவவாயிதஜத்ராஹ (உவஹாக்தேத்ரா தி) ஔஷயவிரெஷயபாலகஷி தூசவஸுவ்சவிவிநாஶ்வ்யாயிசவி நா ஶயெந,வவாவஹந்ராவொாவ்த்ராவாஶ்ரேஷவ்ராவாதுர்தெராகூ சவ்ஃவாஜ்ய திதெருதசவ காணாதாரவாயவ திரோயாரஹிதெத ஸ்வகாராத்ரநபய [illegible] ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஶதெபாவாயிதஜி த்யுஃ. பாஜிவடுவெ-ராத்ராவாவெவாநீகாரெ கூவதநாவி தாநாசவெவஸ் [illegible] தசவ ரவகவவநவெ யஸுஃ வ்ராதிக்ஜவி நவொாநீகா ஜஜதராஹ (சுராதிகளுமித்யா திநா) யஜா வொரத்ரா பாஜிவச [illegible] ராத்ராவவெளகாச கூவது

ஶாஸிதாரஃ ஸதா" என்று நியமித்தார்கள். இது ப்ரபத்திக்கும் தாத்பர்ய மென்னுமிடம் "ஸர்வஜ்ஞாநசக்திஸம்பூர்ணாத்யயே தத்பராயணாஸ" என்கிற வசநத்திலே ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டாயிற்று. ஆகை யால் கர்த்ருத்வம் ப்ராப்தாவுக்கில்லை யென்றுதல் பாரதந்த்ர்ய ஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டாதல் ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொருபடிக்கும் மெலி யாதென்கையுமித்தைப்பற்ற ஸாதநத்வ ஶங்கை வேண்டாவென்கையும் ஸ்வபக்ஷமாம். இவ்விடத்திலேசிலர் "வ்ரஜ" இத்யாதிவிதிகளை ஸாத்ய ஸாதநங்களாக்கி "யோ நித்யா ஸஞ்சாதாந ஶக்த்யா ப்ரதிபத்யதே। கிஞ்சநக்ருதம்பாபம் பிரோணாத்ம பராயணா, ஸ ஏவ ஸர்வதோ ராஜா ஸ்வஸ்ய ஸ்ருஷ்டிஸ்தித: । தேநைவ தத்விநாதயோ ராமராமஸங்கோசனம், ஶரணாகதஸ்ய ஸம்ஶாஸ்த்ரம் ஸ்வாஸ்த்ரம் ஸுஹ்ருதஸ்ய ஸர்வஸ்வம்" இத்யாதிகளில் தாத்பர்யவிதிகளையும் பரிஶீலியாதே இவ

ஸா-டீ॥ பிக்கப்பெறுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இது இதி) ஆனாலும் ஸஞ்சிதங்களைப்போலேயன்றிக்கே ப்ராதிஸ்வதிஶரணரா யாசநபாஜநஸ்ய நிஷ்டரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர் சொல்லுமிந்த ஸூக்தியை நிரஸிக்கக்கூடுமோவெ ன்றவருளிச்செய்கிறார். (பாரதந்த்ர்யாதி) பரதந்த்ரனுக்கு நியோக யோக்யதையில்லாமையாலே பாவம் மெலியாதென்று கருத்து. ஸம்ஶ யானாலும் ஸஞ்சிதத்துக்கு ஆஜ்ஞையாலே ஸித்தமாகையடைய அல்லா மையாலே நிராகரணீயமென்றுகருத்து. ஆனாலும் "வ்ரஜ" வென்று உபாயவிதி சொன்னது கூடுமோ, ஶாஸ்த்ரஜந்யஸம்பந்த ஜ்ஞாநார்த்தம் மோக்ஷஸாதநமன்றோவென்கிற ஶங்கத்தை யநுவதித்து நிரஸிக்கிறார். (இவ்விடத்திலே இத்யாதிநா)(பரிஶீலியாதே இதி) விசாரியாதேஎன்கை

ஸா-கா॥ ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமாதிஸ்வரூபஸாதநாதிஷு மோக்ஷஸாதநத்வ ஶங்காதிஷு ஸ்வபாவேதிவதநுஷ்டாநாதீநாம் உத்தரவதாம் விஶேஷண ஸம்பந்தம் (தநாதிகளுக்குமிதித்யாதிநா) வ்யாஸாதயோ தநாதிஶப்தாஸ்ய: ஸாவதாந்த்ரேண கர்த்ருத்வானா ஸ்வஸாமர்த்ய ஜ்ஞா நவத்தானா உத்தரவாமெவாம்ஶீகாரே ஸமாவிஶாயீகாரணாதித்யா த்யாக்த்வா ஸமதம் ஸம்ஸ்ரு ஸ்யாதித்யாஹ (ஆகையாலித்யாதிநா) ஸர்வ ஶக்திம் நிரஸ்ய மோக்ஷோபாயாநுஷ்டாநவஶ்யாபேக்ஷித ஸம்ஸார ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திஶேஷத்வயோ ஜ்ஞாதவ்யத்வேநாவகவத ஸா வதாதீதி ஸ்வதோபாயமேவ பரமேஶ்வரக்ருதம் ஸ்ரீஶ்ய உபாயா நுஷ்டாநவஶ்யகத்வம் ஶரண்யஸ்ய ஸம்பந்தஜ்ஞாநமேவ மோக்ஷோபாய இத்யுபாயத்வாகாஸ்ய தாத்பர்ய ஶரணவத்வதேஶத்வ விஷயேந ஸர்வஶக்தோபாயஸ்வரூபேஷ்வ ஸத்வேஷ்டஸ்வஸாரண வ்யாஜேந ஸர்வஶக்திஸர்வஜ்ஞத்வாதீநாம் நிஶ்சயதி (இவ்விடத்திலேசிலரித்யாதிநா)

ஈஜ||ற்றைக்கொண்டு ஶாஸ்த்ரஜந்யஸம்பந்தஜ்ஞாநமொழியவேறு ஈஶ்வரா வுக்கநுஷேயமாயிருப்பதொரு வுபாயமில்லையென்பர்கள். இது ஸக்ருத் வ்ருவத்த்யாதிவிதிஸ்வாரஸ்யவிருத்தம். ராகவ்ராவ்ருவணாதநங்களாலே விஶமான ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநத்தை விதிக்கவும்வேண்டா. சுவியெயஜ்ஞா நத்தை மொக்ஷஸாதநமாகச்சொல்லுவார்க்கு விதிவிரோதாதிதோஷ ங்களும் வருமென்று ஸாதித்திறே. ஆனபின்பு ஸர்வவித்யாநிஷ்டரான ஈஶ்வரக்ஷேத்ரங்களுக்கும் பொதுவாய் வரும்வரமோபகாரகமான ஜீவ பராத்மஸம்பந்தஜ்ஞாநம் ஶாஸ்த்ரத்தாலே பிறந்தவனுக்கு நம்முடைய ஸாமியாய் நிரதிஶயஹோஹ்யனை ஸ்ரீயஃபதியை ப்ராபிக்கைக்கு விரகேதென்கிற வுபாயாகாங்க்ஷை பிறந்தவளவில் இங்கேயவ்வோ கயிகாரிவிஶேஷாநுரூபமாக விதிக்கப்படுகிற ஜ்ஞாநாங்கங்கள், ஸக்ருத்வ்ருவத்திகள். அவற்றில்வ்ருவத்தியாவது; "யத்ஸாக்ஷாத்தயா வர்த்" இத்யாதிகளிற் படியே ஸவாதிகாரமான ஸ்வரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம். இது ஸ்ம்பந்தாநுஸந்தாநஸஹமாகவேணுமென்கைக்காக ஸம்பந்த ஜ்ஞாநம் வ்ருவத்தியென்று சொன்னார்களத்தனை. இப்ரஸந்நாஸ்ரூ வ்ருவத்தியின் ஸ்வரூபவாதிகாராதிகளை முன்பேபரக்கச்சொன்னோம்.

ஸா-நீ || தாத்பர்யவாரஸ்யத்தில் ஸம்பந்தஜ்ஞாநவ்யாஸஸ்துவாமொ ழிய வ்ருவத்தி நிஷேயவரமன்றென்றுகருத்து. (ஸக்ருத்யாதீதி) "விஜ்ஞாய ப்ரஜ்ஞாங்குர்வீத" "ஸ்வாத்மாநம்யிநிக்ஷேப்" "ஶரணம்வ்ரஜ" ஶரணம் ப்ரபத்யே" இத்யாதி ஸ்வாரஸ்ய விருத்தமென்றபடி. இந்தஶாஸ்த்ரஜந்ய ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே விதிவிஷயமானால் விரோதமில்லை என்றவருளிச் செய்கிறார். (ராமேதி) ஆகில் சுவியெய ஜ்ஞாநமே மொக்ஷஸாதநமா னாலோ வென்றில் அதுவர்ஜிதவ்யாத்த விதிவிரோதாதி தூஷணேந ப்ரஸாஷ்ய வவதூஷிதமென்கிறார். (சுவியெயெதி)ஸம்பந்தஜ்ஞா ந நவெக்ஷிதமானால் வர்ஜிதவ்யாத்தவசாரணவிரோதம் வஸம்பியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார்.(ஆனபின்பிதி) ஸம்பந்தஜ்ஞாநம்ஸக்ருத்வ வத்தி களுக்கு சுயிகாரிகொடி நிவிஷ்டதயா உபகாரகமாகையாலேஸாதார கமென்றுகருத்து. இஸ்ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே வ்ருவத்தியாகில் விரோதமே தென்றவருளிச்செய்கிறார். (அவற்றில் வ்ருவத்தியாவதிதி) ஶ்ரீஶைவ ந "ஆத்மாத்மீயபரந்யாஸ" இத்யாதி ஸம்க்ரஹம். இப்படியாகில் ஸம்ப ந்தஜ்ஞாநமே வ்ருவத்தியென்று ஸம்ப்ரதாயொக்திக்கு கதியென்தென்றவருளிச் செய்கிறார். (இதுஇதி) ஸவாதிகாரத்வரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம் வ்ருவத்தி யாகில் வர்த்தமிருஷவணம் பண்ணவேண்டாவோ வென்னவருளிச் செய்கிறார்.)(இப்ரஸந்நாஸ்ரூஷேதி) இப்படிவனஸம்பத்துக்குச்சொந் காஸஷ் விஷமெக்ஷக்கடுமோ, வ்ருவத்தொய ...காகிலன்றோ சமந

௨௭ ||

சாதனமுநற்பயனுநானேயாவன்
சாதகனுமென்வசமாயென்னைப்பற்றுஞ்
சாதனமுஞ்சரணநெறியன்றுமக்குச்
சாதனங்களிந்நிலைக்கோரிடையினில்லா
வேதனைசேர்வேறங்கமிதனில்வேண்டா

ஸா-மீ|| கார்யவிவேகபூர்வகத்தின சிலகார்யங்கள் ப்ரியமான ஸ்ரணவரணத்திலும் சிலகார்யம் ப்ரயோகநிவ்ருத்தியிலு முபயோகமென்று அபிப்ராயத்தாலே ஸகலார்த்தங்களை ஒருபாட்டாலே ஸங்க்ரஹியா நின்றுகொண்டு ஸகலாத்யமாக வகயித்து ஸர்வேஸ்வரகார்யத்தையருளிச்செய்கிறார். (சாதனமுமிதி)(சாதனமும்)ஸாதநமும். (நற்பயனும்)நல்லபலமும் (நானேயாவன்) நானேயாவேன். இத்தால் ப்ராப்யப்ராபகைக்யஞ்சொல்லப்பட்டது. (சாதகனும்)ஸாதகனும்(என்வசமாய்) என்னுடையவதீநமாய். ஸ்வாதந்த்ர்யமன்றிக்கே(என்னைப்பற்றும்)சரணமாகவடையும். இத்தால் ஸ்வப்ரயத்ந நிவாரணஞ்சொல்லித்து (சரணநெறி)ஸரணாகதி உமக்கு. (சாதனமுமன்று)ஸாதநமுமன்று, வ்யாஜமாத்ரமென்றபடி. இத்தால் உபாயத்வவ்யாஜமாத்ரத்வஞ்சொல்லித்து. (சாதனங்கள்)ஸாதநங்கள் பக்த்யாதிகள்(இந்நிலைக்கு)ஸரணாகதிக்கு(ஓரிடையில்நில்லா)தானும் அங்கமாய்ஸஹகாரிஸ்தாநத்திலே(நில்லா)நில்லாது. அங்கிஸ்வரூபநிர்வாஹகமல்லாததாயிற்று இத்தால் அநந்யோபாயத்வஞ்சொல்லித்து. (வேதனைசேர்) வேதனை து:கம் சேர்ந்த து:கஸாத்யங்களான (வேறங்கம்) அநுகூல்யாதி மிக்காங்கங்கள். (இதனில்)ஸரணாகதியில். (வேண்டா)அநபேக்ஷிதங்கள். இத்தால்

ஸா-கா|| இதி ப்ராதாந்யேந ஸ்ரீநிவாஸஸ்ய ப்ராப்யத்வம் ஸர்வஸாதநஸாதநத்வமாஹ (சாதனமித்யாதிநா) (சாதனமுநற்பயனும் நானேயாவன்) ஸாதநம் தத்ஸாத்ய ஹிதமேவ ஸர்வம். அநேந ப்ராப்யப்ராபகைக்யம். (சாதகனுமென்வசமாயென்னைப்பற்றும்) ஸாதகஸ்ச மதீநஸ்ஸந் ப்ரபத்தேர்மாம் ஸாதநாபேக்ஷாவிரஹாத் ஸ்வப்ரயத்நாஸ்பதத்வாபாவ: அநேந ஸ்வப்ரயத்ந நிவாரணமுக்தம். (சாதனமுஞ்சரணநெறியன்றுமக்கு) யுஷ்மாகம் ப்ரபத்திர்நோபாய: கிந்து வ்யாஜமாத்ரம். அநேந உபாயத்வவ்யாஜமாத்ரத்வம். (சாதனங்களிந்நிலைக்கோரிடையினில்லா) ஸாதநாந்தராணி ப்ரபத்திநிஷ்டாநாம் ஸஹகாரித்வேந நாவதிஷ்டந்தே. அநேந அநந்யோபாயத்வம். (வேதனைசேர்வேறங்கமிதனில்வேண்டா) து:கஸாத்யாந்யங்காநி ப்ரபத்தேரநபேக்ஷிதாநி

௪௫ ‖ வேறெல்லாநிற்குநிலைநானேநிற்பன்
தூதனுமாநாதனுமாமென்னைப்பற்றிச்
சோகந்தீரெனவுரைத்தான்சூழ்கின்றனே. (௪௫)

வ்யா-தீ ‖ தத்ப்ரகாரவ்யவஸ்தையைச்சொல்லித்து. இதுவும்ஶோகநிவ்ருத்தியி லேயுபயுக்தமென்றுகருத்து (வேறெல்லாம்) ப்ரவ்ருத்திவ்ருத்திஸித்தஸவுபாயங்கலெல்லாம். (நிற்க்கும்நிலை) தத்தஸாத்யஸாதநதாரூப வ்யாபாரத்திலேஎன்கை (நானேநிற்பன்) "ஸர்வஸாக்ஷிணம்" என்கிறவர்த்தஞ்சொல்லித்து. இதுவும்உபாயத்திலும்ஶோகநிவ்ருத்தியிலுமுபயுக்தமென்றுகருத்து. (தூதனுமா) ஸௌலப்யாதியுக்தனை (நாதனுமாம்) ஸர்வேஶ்வரனான (என்னைப்பற்றி) உபாயமாகப்பற்றி (சோகந்தீரென) "மாஶுச:" என்று (உரைத்தான்) சொல்லாநின்ற ஶ்ரீக்ருஷ்ணன் (சூழ்கின்றனே) ஸ்வயமேவ நம்மை வளைத்தானே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநாய ஸ்வயமேவ ப்ரவ்ருத்தனானனென்கை.

இப்படி பூர்வார்த்தம் விதாயகமாகில் விதாநத்வரூபாநுஷ்டாநமாகையாலே அநுஷ்டாநக்ரமத்தோடே அத்யவஸாயாதிகளையும் தானே ஸாரஶ்லோகவ்யாக்யாநம் பண்ண வேண்டாவோ? ஸாரஶ்லோகம் அர்த்தவிவரணமாகையாலே ப்ரபத்திவ்யா க்யமென்றில் "ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்கிற கண்டத்தில்காட்டில் அதிகார்த்தம் ஸாரஶ்லோகத்திலே சொல்லாமையாலே வ்யாக்யாநரூபகங் சொல்லக்கூடுமோ? அதத்தில் "நாராயணாய" என்று சதுர்த்யந்தபதத்திலே சொல்லப்பட்டவிஷயப்ராப்தி சொல்லாமையாலே யும் வ்யாக்யாநரூபமாவதன்றோ? ஸாரஶ்லோகம் அர்த்தவ்யாக்யாநமாகில் உத்தரார்த்தந்தான் பூர்வநிஷ்டமாசலாசாதோவென்ற பூர்வார்த்தம்பூர்வஶ்லோகவ்யாக்யாநமென்றுமுத்தரார்த்தமுத்தர

ஸா-கா ‖ ஸமேதந்தத்ப்ரகாரவ்யவஸ்தாமுக்த்:. (வேறெல்லாம் நிற்குநிலைநானேநிற்பன்) ஸர்வஸாதநஸாத்யஸ்வரூபஸ்வருபேணைவ ஸம்ஸ்தேயம். ஸமந்தஸர்வஸாக்ஷிதயாஹமேவ ஜ்யோதிஷ்டோமாதி தத்தத்ஸாதநாநுஷ்டானே வ்யவஸ்திதம் தத்தத்ஸாத்யப்ரதானார்த்தம். ஸமேதஸர்வஸாக்ஷிணோக்த. ஸர்வமேகாபோதார்த்தம் உக்தம். கதமாதித்வாத் ஶரணஸ்தம் (தூதனுமித்யாதிநா) (தூதனுமாநாதனுமா மென்னைப் பற்றி) ஸர்வாத்மஸ்வஸ்தித்வாதிபிரசக்ருத்ஸௌலப்யஸாரஸ்யாதிகம் காவலாகரம் ஸாஸ்ரித்தம். ஸமேதஶரணம்ப்ரஜேதஸ்வரூபஸ்தாஸ்யாம் உக்த். விதே: ஸஹஸம்யோகமாகாங்க்ஷாயாமாஹ (சோகந்தீரெனஉரைத்தான்சூழ்கின்றனே) மாஶுச இதி வதந் க்ருஷ்ண: ஸ்வயமேவாஸ்மாந் ஸமேகங்கார்யகாரணாய ஸ்வீகரோதீத்யர்த்த:.

௩௦॥ இப்படி பூர்வார்த்தாலே அதிகாரிவிசேஷத்துக்கு உபயத்தில் ஸாம்யஜ்ஞானத்திலே யநுஸந்தேயமாய் ஸர்வபூதங்களுக்குமுள்ள ஸ்வபாவத்தையும் அவற்றுக்கில்லாத ஸாதாரணஸ்வபாவத்தையுமுடைத்தான ஸர்வசேஷித்வாதிவிசேஷத்தை ஸ்வாமிகார நிர்வேஷ்ட்ராதி விவரணபூர்வகமாகவிபித்து உத்தரார்த்தாலே உபயத்திலுத்தரவணுத்தில் ஸமத்தை ஸமஸ்த ஸாக்ஷித்வாதிவிஷயமாக விவரணமாவத்தாலே யருளிச்செய்கிறான். இங்கு பூர்வார்த்தாலே ஸ்வாமிகார்யத்தை யருளிச்செய்தான், உத்தரார்த்தாலே ஸாமான்யவிசேஷ ஸ்வஹானுஜனக ஸர்வகார்யத்தையருளிச்செய்து ஸ்வதக்ஷ்யஜ்ஞானவிவனைத்

ஸாநு॥ஸர்வஸ்வாமித்வமென்றும் ஸாயியாகின்றுகொண்டுஸம்மதியருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஇதி) (நிர்வேக்ஷ்ரதி) வசுஸமத்தாலே நிர்வேக்ஷ்ராதிகளும் ஸர்வத்ராவிலே ஸ்திதிகாயிகாரமுமென்றபடி. ஆனாலும் பூர்வார்த்தம் ஸ்வசேஷஷ்ணுயிருக்கிறப்போலே “ஸமதர்ஸிவிஷ்யதி” என்று உத்தரார்த்திலும் ஸ்வசேஷனஷன் ஸ்ரவிக்கவேண்டாவோ பூர்வார்த்தமதிகாரிஸ்வரூபமாகையாலும் உத்தரார்த்தம் ஸ்வஸ்வரூபமாகையாலும் ஸ்வசேஷத்வபானுஷ ஸ்ரவணங்கூடுமென்றில் அப்போது “ஸாம்யவ:” என்று ஸ்வசேஷணுஷ ஸ்ரவணம் விரோயியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇதி) “ஸாம்யவ:” என்கிறவம்ஸம் வஸிவதேனை தேற்றுகிறதாகையாலே ஸ்வஸ்வணுயிற்றென்று கருத்து. இங்கு ஸஹமென்கிற பதத்திற்கு பூர்வம் வஸிஷ்டாத்வ ஸாகரணைத்த வாக்யத்திலே தாத்பர்யஞ்சொன்னது கூடுமோ? இங்கு ஸவமஸமம் “ஸாக்ஷிஷ்யாதி” என்கிற க்ரியாவிஷய விசேஷகதர்யமாகையாலே ஸந்யாஸிதயா வாக்யத்திலே

ஸா-கா ॥ ஸமோத்தரார்த்தம் வக்தும் தஸ்ய பூர்வார்த்தம் ஸங்க்ஷிபதி. (இப்படி பூர்வார்த்தாலே இதராதிநா) (ஸர்வபூதங்களுக்குமுள்ள ஸ்வபாவத்தையுமிதி) ஜ்யோதிஷ்டோமாதி ஸ்ரேயஸாதநாநாம் ஸமாநுஷ்டாநே தத்ஸஹயோகதாம் ஸமவஸ்வ ஸாதஜநகஸ்வம் ஸ்வபாவ: ஸோஸ்யாஸ்தீதி வாக்யஸமேதேநோக்தம் (ஸாதாரணஸ்வபாவத்தையுமிதி) நித்யநைமித்திகாதி நிர்வேக்ஷ்ர்யஸ்வாரூப்யஸஹகாரி ஸாதாரணஸ்வபாவ: ஸோஸ்திஸ்வ யதேவாதிநோக்த:. ஸ்வபிதவர்ணாஸ்ராமாதிகாதி நிர்வேக்ஷ்ரதிதாதிரூபாகம:. ஸவம் பூர்வார்த்தவிஷயேதாவாயஸாத்ய ஸஹஸ்ரதஸ்தயா தேந ஸம்மதிதோக்தா ஸஸ்ய ஸமஸ்யோஸாய நித்தி வக்தவ்யதயா பூர்வார்த்தார்த்தயோ பேதவீர்யஸங்கா பூர்வார்த்தரவநியாமகஸ்ய ஸமநவாஸிஹாதி (இங்குபூர்வா

ஶோதேற்றுகிறான். இவ்விடத்தில் “மோக்ஷயிஷ்யாமி” என்கிறவுத்தமனாலே நானென்று தோற்றுகிற்க, மிகுதியான “அஹம்” என்கிற பதம் ஸர்வ ஸ்வபாவத்தாலே ஸர்வபாப விமோசநத்துக்குறுப்பான ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்த்யாதிகளை விவக்ஷித்து ப்ரயோஜநமாகிறது. ஸர்வாபராதம் பண்ணினவனை விலங்கிட்டுவைத்த ஸர்வாதிகாரியான நானொருவ்யாஜத்தாலே உபேக்ஷித காரணங்களைய் ஸர்வாபராதத்தைப் பொறுத்து விடும்போது விலக்கவல்லாரில்லை வேறொருவனாலே இவனை நிக்ரஹிக்கவுமொண்ணு

ஸா-நீ॥ தாத்பர்யங்கூடாதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) இப்படி அஹம்ஶப்தஸ்வாரஸ்யமாகில் ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தனான நான் ஸர்வ பாபஸமூஹத்தில்நின்றும் மோசநம் பண்ணிவைக்கிறேனென்று ஸ்வாரஸ்யமாகையாலிவனுக்கு ஸமஸ்த பாபங்களும் தானே மோக்ஷம் ப்ரஸங்கியாதோ? ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ விஶிஷ்டனாகையாலே பாபமும் மோக்ஷமில்லை என்றில் அப்போது ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்த்யாதிகளும் வ்யர்த்தமாகியாதோ? உத்தரகாலத்திலும் ஸர்வேஷாமேவ ப்ரஸக்தி வைஶிஷ்ட்ய முண்டாகில் மோக்ஷாபாவம் ப்ரஸங்கியாதோ, ஸமர்த்தாஸ்ய ஶக்திசக்ரர்களுக்குமுண்டாகில் ஸர்வஜ்ஞனுக்கதிஶயந்தானுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாபராதமிதி) காரணாந்தர ஸஹகாரவைகல்யமான ஶக்தி மோக்ஷஹேது இதற்கு வ்யதிரேகமாக நாஶ்ரிதஸர்வாபராதம் க்ஷமிப்பதற்கு ஸர்வஶக்தித்வ ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் வ்யாஜம் காரணம் ஸஹகாரதத்துக்கு ஸ்வரூப ஸாக்ஷாத் ஹேது ஸர்வேஷாமேவ ப்ரஸக்தி வைஶிஷ்ட்யம் ஸர்வேஷாம் ஸமர்த்தாஸ்ய ஶக்திஸாக்ஷாத் ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்திஸ்வாரஸ்யமென்று கருத்து. ஸந்த்யாவிஶ்லேஷமான இவ்வஹம்ஶப்தத்திற்கு ப்ரமாணாந்தர மின்றிக்கே தாத்பர்யஞ்சொன்னது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸ்வாரஸ்யமிதி) (இவ்வஸ்வாரஸ்யம்) ஸமஸ்த பாப மோக்ஷஹேதுத்வ மென்றபடி. ப்ரமாண ஸமர்த்தாஸ்ய தீக்ஷணி தீக்ஷ்ணவீக்ஷ்ய: ஆனு லோம்யஸாமர்த்யத்தாலே இவ்வஹம்பதத்திற்கு ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தி யிலே தாத்பர்யஞ்சொன்னது கூடுமோ, அது நிக்ரஹத்துக்கும்

ஸா-[illegible] ப்ரமாணஸாமர்த்யாதிநா) ஸர்வாபராதஸ்வீகாரார்த்தநஸ்வாமித்வ நியமோக்த ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்த்யாதிகளை நியமாதிஶயிதாதிஷ்டிகாரநிரந்தர வியதிஶய ஸாமர்த்ய ப்ரகாஶக ஶக்தி ஸாமர்த்ய நடுவெபரீ க்ஷ்ய ப்ரஸக்தி [illegible]. [illegible] ஸமஸ்த ஸர்வாபராத பாப நிவ்ருத்தி [illegible] ஆதாயமிதாத்ம ப்ரதிஷ்டை ஸர்வாபராத ப்ரமாணானு [illegible] ப்ரமாணஸாமர்த்யாதிநா (இவ்விடத்திலிதி) ஸஹ காரணாந்தர ப்ரமாணாதிஸ்வாரஸ்யம். கிம்வா ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ [illegible] (ஸர்வாபராதமிதி) அந்ய மோசநீயமே

உ௭||தென்றுஇங்கு தாத்பர்யம். இவ்வர்த்தம் "ஶோகமோஹபயாநுவிஷ்டம்", "ஶரவஃ வாஸிதாஃ ஶ்ருஷ்டம் ஶரணேன ஸ்ரீயா | தேஜோமயோ வர்யாஶேஷ நாமோத்ருத்யேஷ வயி [illegible] த்யாதிகளிலே வ்யக்தம். இவ்வர்த்தம் என்கிற பதத்தில் ஸஹஜ காருண்யாதிகள் பேரணியாய் ப்ரவ்ருத்தி [illegible] வ்யாஜவிஶேஷமிளவணியாய் [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்ய [illegible] முன்னேற்றுகிறது. அதெங்ஙனே யென்னில்; ஸஹஜகாருண்யம் [illegible] த்தைக்கொண்டு [illegible] வ்யாஜத்தை யுண்டாக்

ஸா-ீ||[illegible] ஸஹஜகாருண்ய [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்ய [illegible] என்று அருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தம்) (பேரணி) [illegible] (இளவணி) [illegible]. ப்ரவ்ருத்தி [illegible] வ்யாஜவிஶேஷமும் ஸஹஜகாருண்யமும் [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யம் [illegible] யாதுமாகவும் [illegible] த்திலே [illegible] தோற்றுகிறபடியாலே ஸ்வாதந்த்ர்ய [illegible] ஸஹஜகாருண்யாதிகளை பேரணி என்றும் வ்யாஜவிஶேஷமிளவணி என்றும் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. ஸஹஜகாருண்யம் பேரணி என்றும் வ்யாஜவிஶேஷமிளவணி என்றுஞ்சொல்லுகைக்கு நிபந்தனமென்னவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (அதெங்ஙனே யென்னில் இத்யாதிநா) ஸஹஜ கா

ஸா-கா||ப்ரணோஹ (ஶோக இத்யாதிநா) [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்ய பரிஶேஷ [illegible] ஸர்வாபராதாநாம் [illegible] ஸஹஜகாருண்யாதிகளை [illegible] காருண்யாதிவிஶிஷ்டஸ்ய [illegible] த்யாத்மகஸ்ய [illegible] ப்ரவ்ருத்தியநாஹ (இவ்வர்த்தம் இத்யாதிநா) (பேரணி) ஶத்ருநிரஸநா [illegible] (இளவணி) [illegible] தா ஶத்ரு [illegible] ஶத்ருந்ஸம்ஹாரம் [illegible] ஶத்ருவபக்ஷணாஹ [illegible] ஸஹஜகாருண்யவ்யாஜவிஶேஷாப்யாம் ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய [illegible] கார்யவிஶேஷநியதத்வம் [illegible]. (அதெங்ஙனே யென்னில் இத்யாதிநா) யதா ஸஹஜகாருண்யஸ்ய வா, வ்யாஜவிஶேஷஸ்ய வா, ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய வா, விரோதிநிவர்த்தகத்வம் [illegible] நிக்ரஹ [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய பாதகத்வாத் ஸ்வாதந்த்ர்ய காருண்ய [illegible] விஶிஷ்டஸ்யைவ கார்யகாரித்வ [illegible] காரணம். (அதெங்ஙனே யென்னில் இத்யாதிநா) [illegible]

ஶ்ரீ||கிறது. இப்படி ஸாத்யவிஶேஷம் காரணத்ரய விஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ஸ்ரீ தருடைய ஸர்வவிரோதி நிராகரணத்துக்குறுப்பாக்கிறது. இப்படி ஸர்வபாபவிமோசனத்துக்கபேக்ஷிதமான ஸர்வாகாரத்திலும் விஶிஷ்டனான விஶ்வரனுடைய நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வ ஸ்வதந்த்ரமான ஸங்கல்பத்திலே ஸர்வாரணம் ஸித்தம். “த்வா” என்றது “நமேவாஹம்” முதலானவுபதேஶபரம்பரையாலே விதிவித்வாத ஸத்யவிதேஹம்பிறந்து வேதஶாஸ்த்ராதி ஸர்வஶாஸ்த்ரங்களிலுடைய ஸர்வஶாஸ்த்ரதோஷங்களைத் தெளிந்து ஸர்வப்ராப்திஸ்வமான ஸர்வோபாயமோக்ஷத்தைப் பெறவேணுமென்றதிவிஷ்டனாய்

ஸா. நீ|| ரக்ஷண்யமில்லாவிட்டாலும் ஸ்வப்ராஜத்தாலே ஸநாதனராயதி வ்ருத்த்யநுகூலஸ்வ ஸாத்யங்கூடாதென்று கருத்து (உறுப்பாக்கிறது) ஸர்வாரணகாரணமாக்குகிறது. ஆனாலும் ஸங்கல்பத்திலே ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸித்தித்தாலும் உதர நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வஸித்தி கூடுமோ? தத்ராவகாஶமில்லையே என்ற “மத்தேந்வ மோவநீயா” இத்யாதி ப்ரமாணாநுஸாரத்தாலே நிரபேக்ஷத்ரம்ஶவாவகாரணம் ஸித்தமென்கிறார் (இப்படி இதி) ஆனாலும் ஸங்கல்பத்திலே ரக்ஷணோபாயாந்தர ஸர்வாகாரம் விவக்ஷிதமென்று சொன்னது கூடுமோ, ‘த்வா’ என்கிற பதம் கேவலஸித்தோபாய வேதநவாதியாகையாலே தத்வத்திகொடியான ஸங்கல்பத்திற்கும் ஸாத்யாதர வரங்கஞ்சொல்லவேண்டாவோ, அந்யயோகவ்யவச்சேதம் ப்ரஸம்ஹியாதோவென்றவர்க்கும் ரக்ஷ்யகோபாயாந்தர ஸர்வாகாரம் விவக்ஷிதம அந்யபா உபாயாந்தர ஸாத்யஸர்வவிஷயோபேக்ஷாயிகாரிக்கும் ஸித்யமோக்ஷம் ப்ரஸம்ஹிக்குமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (“த்வா” என்றது இதி) யதா த்வா என்று ஸர்வ நாதமோக்ஷ ப்ரதத்வஞ் சொல்லுகையாலே ஸ்வதந்த்ரிகளுக்கது வ்யர்த்தமன்றோ “த்வா” என்று ஸர்வமோக்ஷநாவஶ்யக்ஷணமென்றில் ஸர்வமுக்தி ப்ரஸம்ஹியாதோ, இனி க்ருதோபாயவரமென்றில் உபாயாந்தரநிஷ்டனுக்கும் ஸ்வீகாரோபாய மோக்ஷம் ப்ரஸம்ஹியாதோ ப்ரவ்ருத்திநிஷ்டவரமென்றில் ஸ்வதந்த்ரோபாயப்ரயோகதாவதேஶமேவ யத்ய ப்ரஸம்ஹியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (‘த்வா’ என்றது இதி)

ஸா-கா|| ஸாபோக்த ஸர்வாகாரமோக்ஷவோ ஸம்ஶயமேதத் நிரபேக்ஷ ப்ரத்யுதாநயோக்ய தீக்ஷ்ய ஸர்வஸ்ய. (இப்படி ஸர்வமுக்த்யதிநா) ஸம்ஶயமேஸாத்யநிஷ்டநிவ்ருத்தி நாபாயாந்தர ஸர்வாகாரவக்ஷ வரகவசோகா “த்வா” ஶப்தஸ்யாவிவிதிவிவேகவாபாரஸ்தாதோஷா ஸர்வப்ரதீ வரஶ வாதஸ்தோஷ ஸர்வாதோஷ ப்ரோயாதரநாய ஸர்வதராஸாநய க்ருத க்ருத்யஸ்ய நிர்ஹேதுகாதி விஶிஷ்டவரஸ்வாஹா. (‘த்வா’ என்கிறது

உசி‖இதுக்கு வஷிஷ்டமான தர்ஷநோபாயாந்தரத்திற்றுவக்கற்ற ப்ராப்ய
ஜுப் ஸர்வஸ்மின்ஸோயி திராகரணத்துக்குள்ள வென்பக்களிலே ஸாத்ய
ஸம்பன்னரி ஸ்ருதஸ்ருதிக்குக்கோசின ஸாமார்த்தைப்பற்ற இனி
யொரு ஸ்தவ்யாந்தரத்தில் ப்ராப்தியில்லாத வுன்னையென்றபடி, *

இப்படி ஸாத்யமோக்ஷஸாதனை மோக்ஷவுபாயும் ஸ்வாதந்த்ருபவன்
பக்கலிலே ப்ரஸஹாரான உபேக்ஷையுஞ்சொல்லி, மேல் “ஸர்வ
பாபேப்யோ” என்று பாபங்களைச்சொல்லுகிறது. பாபமாவது;
ஸாஸ்த்ரவேத்யானமநிஷ்டஸாதநம். அநிஷ்டமாவது; ப்ரதிகூலப்ரா
ப்தியும் அநுகூலநிவ்ருத்தியும். இங்கு பாபஸப்தம் உபேக்ஷையைப்பற்ற
வநிஷ்டஹேதுக்களான ஸாம்ஸாரிக பாபங்களையுஞ் சொல்லுகிறது.
“ஸர்வதேவ நிரபாஸ்ருதஸ்ய ஸாதோ:” என்கையாலே
ஸூத்ராதிகளும் உபேக்ஷைக்கு நரகமாகையால் இவனுக்கு ஸூத்

ஸா-நீ‖ பரவேபாபேப்ய: வத்யகாரஸித்த்யர்த்தமென்றுகருத்
து. இங்கு “ஸர்வபாபேப்ய:” என்றுபிற்படச்சொல்லவேணுமோ, ஸ
ர்வபாபநிவ்ருத்தியுண்டானாலும் ஸூத்ராதிப்ரப்த பாபஸம்பந்தமு
ண்டாகில் நிஸ்ரேயஸஸித்தி கூடுமோவென்ற ஸாமதிபாராஸ்யமருளி
ச்செய்கிறார் (இப்படி ஊதி) பாபஸப்தம் ஸங்கல்பாப்யவஸாயா
ரணமாகையாலே பாபகமில்லையென்று கருத்து. இப்படி பாபஸப்தம்
ஸங்கல்பமென்றசொன்னது கூடுமோ, அது கலுஜ்ஞகடினாதிதிஷ்டஸ
க்ரியாவாவியன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (பாபமாவதுஊதி) ஜன
கிகாஹ்ஸர்வாரணாய(ஸாஸ்த்ரவேத்ய்தி) இப்படி அநிஷ்டஸாதந
மென்ற ஸாஸ்த்ரவேத்யம் பாபமாகில் ஸர்வநிவ்ருத்த்யர்த்தமாக ஸாஸ்
த்ரவேத்யபாபக்கீதநாத்யஸாஹஸம் ப்ரஸம்பிபாதோவென்றவருளி
ச்செய்கிறார் (அநிஷ்டமாவதுஊதி) ஆனாலுமிப்படி பாபநிவர்த்தநங்
கூடுமோ, அப்போது ஸூத்ராதிப்ரப்தபாபங்கழியாமையாலே மோ
க்ஷம் விளம்பியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஊதி) ஸாம்
ஸாரிகபாபம் ஸூத்ராதிரூபஸாபஹேதுவாகையாலேயவற்றை
நரகஹேதுவான பாபத்தோடே சேர்க்கை கூடுமோவென்றவருளிச்
செய்கிறார்(ஸர்வதேவஊதி)ஆனாலும்ஸூத்ராதிஹேதுபாபம் விஹி
தமாகையாலே நிஷித்தமில்லாமையால்கயஉர்ஸவப்யோக்நிஷித்தவமில்

ஸா-கா‖ உதாஹ்ருதநாமுயமொகெவ ஸித்தபாபஸம்பவ வ்ருத்திநிமித்த
வ்யாஸ்ய உபேக்ஷநிஷ்டபாபேஷ்டநாமதிதஸ்யநுகூலதாபாப
ஸமாஸ்ய ஸர்வ ரோஷம் பாபவாவொஹயபாபகவம் பஹுவசநஸ்
தாதஸ்ய ப்ரகரண ஸாமதிப்ரஸாமாயோக்த: ராவாஷ ஸப்தவர்க
ராஹ(இப்படிபஸ்ரஸ்தாகநா)ஸாமஸ்தஹிதஸர்வஸாஹ்மேவபுஸ்யம்

ஸஞ்சிதஹேதுவோடு நாஶஹேதுவோடு வாசியில்லை. ஆகையாலேயிறே ப்ராயஶ்சித்தத்துக்கு [illegible] சொல்லுகிறபோலே "மைத்ரேயமி[illegible] [illegible]" என்று [illegible]கிறது. "இருவல்வினைகளுஞ்சரித்" தென்கிறபடியே ஸாக்ஷாத் [illegible] ப்ராயஶ்சித்தத்துக்கு நிராகரணீயங்களாகவிறே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் சொல்லுகிறது. இப்படி ஸர்வபாபஸாதாரணகாரணத்தை ஸர்வஶப்தத்தாலே சொல்லி ஸஹாவஸாநத்தாலே ஸர்வபாபங்களினுடைய ஸாகல்யத்தை விவக்ஷிக்கிறது. இனி ஸர்வஶப்தத்தாலே விஶேஷிக்கிறதென்னென்னில்;

ஸா. தீ|| ஸாதாரணத்திற்கு ஸர்வஶப்தஞ்சொன்னது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலே இதி) ப்ராயஶ்சித்தவைக்ருதித்து நிஷித்தமாகையால் ஸர்வஶப்தஞ்சொல்லலாமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வஶப்தஸமையிலே பண்ணின ஸாகல்யத்தை ஸர்வமென்று சொல்லி உபாயநிவர்த்ய மாக சொல்லுகைக்கு நிதானமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இருவல் இதி) இரண்டு வல் விஶிஷ்டமான (வினை) ஸர்வபாபரூபமான இரண்டுபாபமுமென்றபடி. (சரித்து) போக்கி என்கை. நிராகரணீய ஶப்த ஶ்ருதிவேத்யத்வம் ஸர்வஶப்த ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தமென்று கருத்து. யதா [illegible] ஸாதாரணவேத்யத்வம் ஸர்வஶப்த ப்ரவ்ருத்திநிமித்த மென்றுசொன்னது கூடுமோ, நிஷித்தமன்றோ நிமித்தம் ப்ராயஶ்சித்தவைப் பற்றஸாதாரணகாரணத்திற்கும் ஸர்வஶப்தம் நிஷித்தம் நிமித்தமெ ன்று சொல்லக்கூடாதென்றில் அங்கும் "மைத்ரேயமித்ரஸ்வஜ [illegible]" என்று நிஷித்தமில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகை யாலே இதி) (ஆகையாலே) [illegible]மாகையாலே என்றபடி. [illegible] [illegible] நிஷித்தமுண்டாகையால் ஸர்வஜீவஸாதாரணநிஷித்தமேவா [illegible] ஸர்வஶப்த ப்ரவ்ருத்திநிமித்தமென்று கருத்து. (இருவல்வினை இதி) ஆகையா லேயிறே இத்யாதி [illegible]. ததாச நிராகரணீயத்வம் [illegible] ஸஹிதத்வம் ஸர்வஶப்த ப்ரவ்ருத்திநிமித்தம், [illegible] [illegible] ஸர்வஜீவநிஷ்ட [illegible] ஸாதாரணத்வம் ஸர்வஶப்த ப்ரவ்ருத்திநிமித்தமென்று கருத்து. ஆனாலும் "ஸர்வா [illegible]" என்றுசொல்லலாயிருக்க ஸஹாவஸாநம்வேணுமோ, [illegible] ஸஹாவஸாநமென்றில் ஸர்வஶப்தத்தாலேதானே [illegible] [illegible] வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) ஸஹாவஸா நத்தில் [illegible] [illegible] ஸமீக்கையாலே [illegible] [illegible] மென்று கருத்து. இப்படி ஸஹாவஸாநம் [illegible] [illegible] [illegible] ஸர்வஶப்தமெவ [illegible] [illegible] [illegible]வென்று [illegible] அருளிச்செய்கிறார் (இனி இத்யாதிநா)

ஸா. ஸ்வா|| [illegible] [illegible]. (இனிஸர்வ இத்யாதிநா)

ஈச்வரப்ராப்திவிரோதியான கர்மத்துக்குக் காரணமாயும் கார்யமாயும் வரு
கிற அவித்யையையும் விபரீதவாஸநையையும் விபரீதருசியையும் ஸூக்
ஷ்மாவஸ்தாபந்ந ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையும் பரமாத்மாவிலே சேர்க்
கைக்காக. இப்படி "ஸர்வபாபேப்ய:" என்கிற விரோதிவர்க்கத்தை
யெல்லாம் "ஏதேநாவஸ்தாத்ரயேபி:" என்று தொடங்கி மூன்று வாக்யங்களை

ஸா-டீ॥ (விரோதிக்கிறதென்னவென்னிலிதி) ஸர்வபாபவிமோக்ஷணம் கர்த
வ்யமென்றபடி. (காரணமாயுமிதி) அவித்யா கர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதி"
என்று கர்மத்திற்கு காரணமாயும் கார்யமாயும் அவித்யை இருக்கும்.
யதா கர்மத்திற்கு காரணம் அவித்யை வாஸநாருச்யாதிகள் கார்யங்
களென்று யதாஸம்பவமாகவுமாம். விபரீதவாஸநா சப்தா
திவிஷயவாஸநா. விபரீதருசி: தத்விஷயருசி:. ஸூக்ஷ்மாவஸ்தா
ப்ரக்ருதி: ஸூக்ஷ்மசரீரம் ஸ்தூலாவஸ்தா ப்ரக்ருதி: ஸ்தூலசரீரம்.
இப்படி விபரீதவாஸநாருச்யாதிகளும் ஸர்வபாபசப்தார்த்தமெ
ன்று சொன்னது கூடுமோ, உபவிவரணக்ரந்தத்திலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி
ப்ரகரணத்திலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அக்ருத்யகரணக்ருத்யா
கரணாதிகளை மாத்ரம் பாபசப்தார்த்தமாகச்சொல்லுகிறது விரோதியாதோ
வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி ஸர்வபாபேப்ய இதி) கர்மவிப
ரீதஜ்ஞாநப்ரக்ருதிஸம்பந்தாமய: பாபம் "அநாதிகாலப்ரவ்ருத்த" இத்யா
தேந "ஸ்வவிஷயாயாஶ்ச ஸம்ப்ரவர்த்தமாநம்" இத்யநேந வாஸ
நாருசிகள் ஸூசிதங்களென்று கருத்து. இப்படி க்ரந்தத்திலே "அந

ஸா-கா॥ (காரணமாயும்கார்யமாயுமிதி) அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ர
க்ருதிஸம்பந்தாநாம் பீஜாங்குரந்யாயேந வ்ருத்திஹேதுத்வேந கார்யகார
ணபாவ இதி பாவ:. ஸர்வபாபசப்தஸ்வாரஸ்யாத் காரண லாக்ஷ
ணிகத்வேந ஸமுச்சயோ நிர்த்தேச்யஸ்ஸ. (இப்படி "ஸர்வேப்யாதிநா)
(மூன்று வாக்யங்களாலேயிதி) "ஏதேநாவஸ்தாத்ரயேப்ய: அநாதிகாலப்ர
வ்ருத்தாக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசாரபாகவதாபசார
அஸஹ்யாபசாரரூபநாநாவிதாநந்தாபசாராநாரப்தகார்யாநந
ரப்தகார்யாந் க்ருதாந் க்ரியமாணாந் கரிஷ்யமாணாம்ச்ச ஸர்வாந
சேஷத: க்ஷமஸ்வ. அநாதிகாலப்ரவ்ருத்த விபரீதஜ்ஞாநமாத்மவிஷயம்
க்ருத்ஸ்நஜகத்விஷயம் விபரீதவ்ருத்தம் சாசேஷவிஷயமத்யாபி வர்த்த
மாநம் வர்த்திஷ்யமாணஞ்ச ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ மதீயாநாதிகர்மப்ரவாஹப்ர
வ்ருத்தாம் பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரீம் விபரீதஜ்ஞாநஜநநீம் ஸ்வ
விஷயாயாஶ்ச போக்யபுத்தேர்ஜநநீம் தேஹேந்த்ரியத்வேந போக்ய
த்வேந ஸூக்ஷ்மரூபேண சாவஸ்திதாம் தைவீம் குணமயீம் மாயாம் தாஸ
பூத: சரணாகதோஸ்மி தவாஸ்மி தாஸ இதி வக்தாரம் மாம் தாரயே

ஶஸி||யாலே ஸாஸ்யமாகவும் ஸாதநமாகவுமருளிச்செய்தார். 'க்ஷவயிதூபிகா ராநுஸாநுஶ்ஶக்காரௌ நஹரீயஸா| வெயவொயத்³ ஔதெஸம்கஸா ஸவாரநூராஃ'' என்றும், ''யாவதயிகாரவைவஸ்தி²திராயிகாரிகாணாம்'' என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே சிலர்க்கயிகாராவஸாநத்திலே மோக்ஷமாயிருந்து; அயிகாரிகளல்லாதார்க்கும் ''ஸைநாரப்³தகாயெநு வவைதா வசவெநுதஹவயெஃ'' என்கிறபடியே ப்ராரப்³த⁴கர்மாவஸாநத்திலேயாயிருந்தது. இப்படியிருக்க விவ்விடத்தில் ஆரப்³த⁴காயத்தை அதிக்கையாவதென்னென்னில்; ஸைஷ்வாநந ப்ரவ்ருத்தமான கர்மத்தினும் ஜந்மாந்தரவஸாநா ஸ்தி²த்யாதிகளுக்காரம்பகமான கர்மமும் இஸ்வதனு ப்ரவ்ருத்திநிஷ்டனுக்கநிஷ்டமாய் அத்தையும் பற்றவிவன் ஶோகிக்கில் அவ்வம்ஶத்தையும் ஸர்வஜ்ஞன் க்ஷமிக்கும், அப்போதே மோக்ஷம் பெற்றன்றி யரிக்கமாட்டாத வார்த்திஶயமுடையார்க்கு அக்ஷண

ஸா.மீ||வ்யுகாயநாநு'' என்றுப்ராரப்³தாவத்திர்க்குக்ஷாவண ப்ராரம்ப⁴நங்கூடுமோ; ஸவர்யாயிகாரிகளுக்கும் ப்ராரப்³த⁴ம் அநுபவித்தே நாஶ்யமன்றோவென்னுமஶங்கித்துத்தரமருளிச்செய்கிறார். (க்ஷாவயிவெத்யாதி நா) ஆனாலும் ஜந்மாந்தரவஸாநாநுஹாவ்யமஶங்கழிந்தாலுங்க்ருதஸ ஸ்வப்ராரப்³த⁴ம் கழியாமையாலே ''ஆரப்³த⁴காயநாநுஸவநா நமேஷதஃ க்ஷத்வஸ'' என்று ப்ராரப்³தத்தை நகூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அப்

ஸா-கா||ஶெத்ரவாரம்பவெண வாக்ருதயெணசந்த்யஃ (ஶாஸ்யமாகவு ஶாஸநமாகவுமிதி) கவிதாக்ருவாஸநாரம்விப்ரக்ருதிஸம்பந்தஷ விரோயிஷுகர்ஷஸ்தார்ஷவிரோயிப் யஶேவணியகயாகணோக்ஷஃஷி தீபவணியகயா விவரீதஜ்ஞாநரவாரவித்ர கணோக்ஷா த்ருதீயயா தசஶெஹம்த்ரியாதி ரவவப் க்ருதிஸம்பந்த². வாஸநாநாஶஜாதீய கர்மஜாநராவ்யஸவாதநஶக்திஃ ராஷிஸ்த ஸஜாதீயகர்மரஹிஷாஷஃ. கர்மாவாஸநாஶெவ தஸ்காரணீஹதவாஸநாரவெவ்ராராஸஹக ஷிதிஹாவஃ. நநாரப்³த⁴காயநிந்த்யாதிநா ப்ராரப்³தாநாம் நிஶ்ஶேஷ நிவ்ருத்தப்ராஸநாதநவம் அயிகாரிவாரஷேஷ ப்ராரப்³த⁴ நிவ்ருத்தேஃ தஶநாஶ தத்ரக்ஸிக்ஷேவி ஸமுத்ரஹாஷ்யாஷ்வநா ரப்³த⁴காயநாணாவெவ விஶிஷ்டத்ரக்கேஃ ப்ரவஞநாம் ஷேஹாநாவ்ர தெக்ஷயநநாதெவ த்யாஶம்க்ய ஹக்தேஃ ப்ராரப்³த⁴நாஶககாஹாவெஷி ''ஸோஶ்யஹக்ஷிஹ்ஸு ஸாஹாதீ ப்ராரப்³த⁴ஸ்யாவி ஸஞ்சயஸீ'' த்யாதிவசா ணாஶ் ஹரந்யாஸஸ்ய ப்ராரப்³த⁴ஹனுகதயா ப்ரபந்நஶோகநிமித்தாநாம் ஸவெஷாம் நிவர்த்தகத்வாவக்தேஃ ஆதர்ப்ரவணே தஹநீவெவ ஸவஷாவநிவ்ருத்தேஃ தஶநாது தஸ்ப்ராரம்பநம் நாநாவவளநி த்ராஹ (க்ஷாவபிவெத்யாதிநா) க்ஷணிகப்ரவநாஶ வசெவநாத்தரா

உ॥த்திலே ஸம்ஸ்காரமானது ஸ்தைர்யம் விசேஷமாகக் கூறப்படும், ஆகை யால் ஸம்ஸ்காரத்தை அறிக்கவேணுமென்று விசேஷிக்கக் குறையில்லை. இவ்விடத்தில் வ்யுத்பத்திகளுக்கு முன்புள்ளவற்றை "க்ரியமாண" என்றெடுத்துப்பின்புள்ளவற்றை "கரிஷ்யமாண" என்று சொல்லா நின்றது; வ்யுத்பத்தியிலே பன்னுவன சிலவாக்கியங்கள் காண்கிறோ மோம், இப்படியிருக்க க்ரியமாணங்களும் கரிஷ்யமாணங்களும் என்னில், ஸம்ஸ்காரவிவேசனத்தில் "ஆத்ய" என்கிற ச்ருதியிலே ப்ரவ்ருத்திக்குமுன்பே துடங்கிப் பின்பே தலைக்கட்டுமென்கிறபடி விசேஷ ஸாத்யமாயிருக்குமவற்றையும் தத்க்ஷணத்தில் ஸமாதிகங்களையும் இங்கு க்ரியமாணங்களென்கிறது. கரிஷ்யமாணங்களாவன பின்புதுட ங்குமவை. இப்படி க்ரியமாணங்களாயும் கரிஷ்யமாணங் களாயுமுள்ள வஸ்துமாத்ரத்தில் பௌர்வாபர்யமில்லாதவை ஸம்ஸ்காரன்

ஸா-நீ॥ போக்தாரத்)ஆனாலும் "க்ரியமாண"மென்று ஸாமாந்ய நிர்தேசம் கூடு மோ, வ்யுத்பத்திகாலத்திலே க்ரியமாணமான ஸம்ஸ்காரங்களென்றெல்லாம் ஸங் கீத்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்தில் ஸமாதிகள்)(ஸமாதிகேதி) தஸ்மாத்ஸமாதிகளுக்கு ஸம்ஸ்காரத்வம் க்ரியமாணமேயன்றி பௌர்வாபர்யத்வமில் லாமையாலே ஸமாதிகளென்று சொல்லுகிறோம். ஸம்ஸ்காரமான ஸமாதி ஸாத்ய மாகிறதுவும் கரிஷ்யமாணமாகையாலே யத்தை "க்ரியமாண"மென்று வ்யவஹரிக்கக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (கரிஷ்யமாண ங்களாவனேதி) ஆனாலும் "க்ரியமாணாநுகரிஷ்யமாணாம்ஸ்ச ஸர்வாந விசேஷதஸ்ஸர்வ" என்று ஸாமாந்யநிர்தேசம் கூடுமோ, க்ரியமாணங்களெல்லா ஸம்ஸ்காரவாரும் கரிஷ்யமாணவாரும் ஸாத்ய வஸ்துநாஸ்மின் ஞேவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி க்ரியமாணேதி) பௌர்வாப ர்யவஸ்துவாகவிசேஷமின்றிக்கே ஸாதநவ்யவஸாயமாகாதோ,

---

ஸா-கா॥ நச்ஸித்தாந்தவிஷயாந ஸ்ருதிஷு கரிஷ்யமாணேஷு ஸாஸமாஸவ ஸம்ஸ்காரவத்வம் வேத்யஸ்ய பாவஸித்தக்ரியமா ணாவஸிஸே தஸ்மாத்ஸமாநவஸ்துநோஸ்ஸம்ஸ்காரம் தந்நியதமநுஷ்டேயமாநஸ்ய ஸம்ஸ்காரமாதீநா ஸமாநா வ்யவஸ்தாபநஸ்ய பாசஸ்யாதி ஸமாதிவ்யாப்ருதிஸமாஸம் ஸர்வ நீயமாஸ "ஸம்ஸ்காரஸர்வஸ்வ வஸ்துஸாத" இதி ந்யாயேந தாத் பர்யாணாம் க்ரியமாணவேவாவஸ்தா வ்யவஸ்தாநஸம்ஸ்காரமே ஸ்த்ர ஸ்த்ராதிவைத ஸமவஸ்தாவத்வாபாரநாமேஷ க்ரியமாணவேவாவ த்வஸ்ய வ்யவஸ்தாஸ்ய ஸம்ஸ்காரவத்வமேதி வஸ்து கரிஷ்ய மாணாநாம் க்ரியமாணமேஸ்ய வ்யவஸ்தா மேதஷ பௌர்வாபர்ய பௌர்வாபர்யவைதஸ்ய வ்யவஸ்தாபநா. (இவ்விடத்தில் வ்யுத்

ஏவ||க்ஷிக்கஶ்ரூஷியாதேபோம். வைதிகர்களானவை வனுக்கு "ப்ராயஶ்சித்தீயதே ... " என்கையாலே ... வியாலே ரக்ஷிக்கும். ஸர்வேஶ்வரன் ரக்ஷிக்கும்போது பாதகங்களும் விலக்காகாதென்னும் வார்த்தையும் வைதிகவர்த்தாவத்தில் நிஷேதமும்வாராது ப்ராயஶ்சித்தமும் வேண்டாவென்றபடியன்று; வ்யவஸாயத்தாலே அவன் ப்ரவர்த்தனுனால் ... என்றபடி. இதுக்கிப்படி யீஶ்வரன் ...

ஸா-டீ||வென்றவருளிச்செய்கிறார். (வைதிகவர்த்தி) இங்குக்ஷிஷ்யாணமான உத்தராவத்திலே என்றுவிதாவ ... மாயிருக்க இப்படி க்ரியாவைகல்யங்களையும், க்ஷிஷ்யாணங்களையுமென்று நிஷேதத்தாலே "ப்ராயஶ்சித்தவ்ய ..." என்கிற வாவத்தில் ... விஷயமென்றும், க்ஷிஷ்யாணாம் ... கமாகில் ... விஷயமென்றும், வைதிக ... மாகில் ப்ராயஶ்சித்தநாஶ்யமென்றும் தாத்பர்யம். ஸர்வேஶ்வரன் ரக்ஷிக்கும்போது பாதகங்களும் விலக்கன்றென்று வைதிகர்கள் சொல்லுகையாலே உத்தராவத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் வேண்டாவென்கிற ஶங்கத்தை நிரஸிக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனிதி) இப்படி வைதிகவர்த்தாவம் ப்ராயஶ்சித்தநாஶ்யமாகில் "க்ஷிஷ்யாணாநபேக்ஷதஃ க்ஷம" என்று வைதிகவர்த்தாவத்தையும் ப்ரவ்ருத்திநிமித்தவிஷயமாகவ் ...க்கக்கூடுமோ; அந்யதா "அபேக்ஷதஃ" என்கிறத்திற்கு ஸாங்கத்யம் ஸம்பவியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கிப்படி இதி) இனி வைதிகவர்த்தாவத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் வேண்டா.

ஸா-க||த்யாதிநா) ... வைதிகவர்த்தாவா ... ப்ராயஶ்சித்தவிதி ... க்ஷிஷ்யாண ... விஷயம் ... ப்ராயஶ்சித்த ... வைதிகவர்த்தாவ ... ப்ராயஶ்சித்தானுஷ்டான ... (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதிநா) ... வைதிகவர்த்தாவ ... "... ந்விஷ ..." ...

உகக்கிற ப்ராயச்சித்தத்திலே மூட்டுகிறதுவும் க்ஷமையும். ப்ரியதமையுடம்
பிலழுக்கும் வத்ஸத்தினுடைய வழும்பும்போலே ப்ரஜையினுடைய தோ
ஷமென்கிற வார்த்தையும் துஷ்டரும் சரணாகதரானால் ஸர்வஜ்ஞன்
கைவிடாதே திருத்துமென்றபடி. இங்ஙனன்றிக்கே பாபஸ்வீகர்
த்ருத்வமும் ஸர்வஜ்ஞனுக்கு போக்யமென்று விவக்ஷிதமாகில் ப்ரப
ந்நனுக்கிதுவே ப்ராயச்சித்தமாம். ப்ரக்ருதிவிசேஷ ஸ்வபாவத்தா
லே அபராதங்கள் புத்திபூர்வகமாகவந்தாலும் அநுதாபநிவ்ருத்தி
பண்ணாதார்பக்கலிலும் "தேவாஸுரா ஹ்யாஸம் விஷ்ணும் யேப் ப்ரபந்நா:
ப்ராயணம் | தேஷாம் பாபாநாம் நவதே நரகக்ஷயம்,
புஷ்கலு க்ஷத்ரியோ ஜாதா ப்ருக்ருத நிவாஸிந: | வாஸுதேவப
தாதிக்யம் பரியோக்ஷம் பாபம்" இத்யாதிகளிற்படியே நரகாதிகள்வா
ராதபடிபண்ணி ராஜபுத்ராத்யபராயத்திற்போலே லகுப்ரத்யவா
யத்தாலே கண்ணழிக்கிறதுவும் க்ஷமாவிசேஷம். பாபங்களுக்கு ப்ர

ஸூ-ஸ்ரீ || ஸர்வஜ்ஞநுதோஷபோக்யனென்றேவென்கிறபக்ஷத்தையநுவதி
த்து நிராகரிக்கிறார் (ப்ரியதமையுடம்பிலிதி) இப்படிபாபஸ்வீகாரத்
தில் ப்ராயச்சித்தம்பண்ணினவனுக்கு மோக்ஷப்ரதிபந்தமில்லாவிட்டா
லும் ப்ராயச்சித்தம்பண்ணாத ப்ரபந்நனுக்கு நரகமுண்டாய் மோக்ஷ
ப்ரதிபந்தம்வாராதோ, அவ்விஷயத்திலும் உபக்லேசத்தாலே பாப
ந்தீருமென்னில் அப்போது "க்ஷமேஸ்வ" என்று க்ஷமாவிஷயக்வங்கூடுமோ
வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீதி) நரகஜநக பாபஸ்வேஷ்டா
த்ரவபாவத்திற்கு நரகமில்லை என்றால் ஸ்வல்பமான உபக்லேசம் வரு
மென்கை ஸமஞ்சமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (பாபங்களுக்கிதி)

ஸா-ஸா || ஸவாதிஷ்ஷோ" த்யாத்யுக்தப்ரகாரேணாத்யோநுகம்பஸ்வ
ஹேதுபூதபுத்ரே நஸ்ரீ தஸ்நுசரணாகதேத்யாதிஸ்ரீ தஃ தாநுமோ
க்ஷப்ரதீக்ஷ்யதே நாகலமேஷ்வை ப்ரவேசாவாஷேஷ: தயோக்தை:
நமஸ்பரிக்ஷாத்யுக்தாதநாநவவத்திரிதி ஏஷஷயநு குவாயவா
க்யஸ்ய வ்ஸாக்த தாஸ்வயர்ந ஸ்ரீகாரெ பாபகம் அவபரீக்ஷாஜநநஸ்ய
க்ருவாகாயஷ்வஸ்வாஹ. (ப்ரியதமையுடம்பிலித்யாதிநா) நநுவா
வாநாம் நரகாதி ஹேதுகபோபேந ஸ்ருதிஷ்வமோக நரகாதிநிஷே
யோத்யம் ப்ரியஸ்வஸுணாவராயாநாம் போக்யகோபேநவெதிந
ப்ராயச்சித்தாவேக்ஷாத்ருவபேநகஸம்யிமத்ப்ரேக்ஷயாவஸ்வநாதவ
மதம் தாவதேவஸ்வீகாரயதித்யுபக்லேசநிஷேயாதபரநாக "ஜஹெஹ
வெஷாம்கௌஷியுக்தவாஸவாதீ" த்யாதிவிரோதவபரீக்ஷாப்ராய
ச்சித்தபரோந்யகரோத்தராவவஷதமேரவெத்யஸிப்ரயணாஹ. (பாப
ங்களுக்குஇத்யாதி) நநுப்ரபந்நஷேக்ஷேஷவிஸ்பாபஸ்வேஷ்டாத்

ரங்கநாதவ்யவஹாரங்களும் நாகாதிவ்யவஹாரங்களுமுண்டாயிருக்கந ரகாதிகளிவனுக்கில்லையென்றுவிஶேஷவசநங்கள் சொன்னால் த்ருஷ்டவ்யவஹாரங்களுக்கு பாதகமில்லை. வசநவிரோதத்தில் ந்யாயம்ப்ரவர்த்தியாது. ஸாவதாநருமாய் ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமறிந்தவர் ப்ரவ்ருத்தியும் பண்ணாதேயிருப்பார் சில ப்ரபன்னர்க்கு உபதேஶங்களாகச் சொன்ன காரணாதி த்ருஷ்டவ்யவஹாரங்கள் காணாதிராகின்றேமென்னை தாத்பர்யம்; அவர்களுக்கும் ஸ்வஸாத்யாதிதாரதம்யத்துக்கீடாக நாநாப்ரகார தாரதம்ய ஸம்பவம்; உபயுக்தாநுஷ்டாநம்; இங்குள்ள ஸம்பத்ஸம்பவ ஸம்ஸர்க்க விஶேஷங்கள், ஸம்பத்ஸம்பத்கே ஸமாப்தவிஶேஷம்; ஸம்பத்ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தஸாத்யாதிகள், ஶிஷ்டஸம்ப்ரதாயாதிகள்; ஸாக்ஷாத்விஶேஷநாஶம்; ஸாத்விகாநுஷ்டாநம், ஸ்வேதர ஸம்பந்தம் என்றிப்புடைகளில் ஏதேனுமொருவ்யவஸ்தாபகமான வ்யவஹாரங்காணலாம். ஶாஸ்த்ரகாரண ஶாஸ்த்ர

ஸா-ரீ|| க்ரமமான நாகஜநகஸ்வபாவத்திற்கு ஸ்வாமானவுபதேஶஜநகம் ந்யாய்யமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸமநதி) ப்ரபன்னர்களுக்கு பாஷாஸாதாரணம் பிறந்து ப்ராயஶ்சித்தமில்லாதேயிருக்க காரணாதிஸங்காணமையாலே ப்ரத்யக்ஷவிரோதம் வாராதோவென்கிற ஶங்கையநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (ஸாவதாநருமாய் இத்யாதிநா) உபயுக்தாநுஷ்டாநாதிகள் ப்ரபன்னனுடைய பாஷாவிஶேஷமாக ஶாஸ்த்ரவிஸங்களல்லாமையாலே அந்த ஸம்பந்தம் வருமென்னக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஶாஸ்த்ரநிருத்தி) "ஶாஸ்த்ரஸம்பவதி "காரணாஸம்பவதி" என்றுகாரணாதிதோஷமேஶாஸ்த்ரதிஷி

ஸா-கா|| ஸாவதாநஸ்தோத்ரஸம்பந்தமுக்கே நஶ்யத்வஜ்ஞகாரணா தோஷஶங்காபாவாதிதோஷ்யவ்யாப்யதோஷநிவ்ருத்திதோஷா ணாம் ஹேத்வபாவே தத்ஸம்பந்தாநுபபத்தே ஸங்கரஹ வி "தஸ்யாயம் கீர்த்திப்ரஸித்தி வித்யா ஜ்ஞாந நஶ்யதி । ஜாயதே லக்ஷணஹீனா தனிஷ்டா: ப்ரபாதாயகா" இத்யாத்யுக்தோஷாயா: கீர்த்திநாஶாதிதோஷதாரதம்யாதிவாதாதிதோஷாஸ்ய ஸ்வஸ்ய விஶேஷ்டம் ஶக்யஸ்வாஸஹ்யதோஷாநுபபத்திதி பரிஹரதி. (ஸாவதாநருமாயித்யாதிநா) ஸர்வா நாநாவிதோபதேஶாநாம் ப்ராணிகஸ்வாஸ "நவம ஹாபவதா" இதி வாக்யேபி "கேஶிதாபவபவா" இதி ஸாதாரணநிர்தேஶாத் யஸ்யஸ்யாபி ப்ரவிஶேஷஸ்யாநுபபத்தேர் ஸ்வாகாரப்ரயோகாத் ஸஜ்ஞாநாதிப்ரமாணமதிதோஷணமிதி தாஸ. (ஶாஸ்த்ரகாரணேத்யாதிநா) நநு ப்ரபன்னஸ்ய த்ருஶ்யமாநாநாம் தாரதம்யாதிஸங்கதாநாம் ஸம்பத்ஸ்வாபி ப்ரவ்யாஸ்வபாவாதிதோஷஸ்யேவ

ஸ்ம்ருத்யாதிகளான ப்ரமாணங்களுக்கும் ... நாவிய ப்ரத்யக்ஷத்வாயப்ரமாணமும் ஸ்ருதிகளிலும் லோகாதி பத்ரப்ரஸங்களி லும் இதிஹாஸபுராணஸமுதாயாதிகளிலும் ஸித்தம். ஆகையால் காரணவாக்யப்ரதிபாதிதமானது முமுக்ஷு ணமென்னுமிடம் வாக்யாந்தரத்திலும் ஸாதநாதிகளாலே ஸித்தம். ஸந்தேஹமாய் வாக்யார்த்த ஸமமான ப்ரமாணத்தை ப்ரஸ்தாவவிசேஷமென்று நிஷேதிக்கவில்லை. இவை யதா ஸாத்வ உபயவித கல்பித்தாலும் வரும்; ஆகையாலேயிறே பாஹ்ய வேதாந்தவத்துக்கு ஸாகல்யம் ஸித்திப்போருகிறது. இங்ஙனல்லாத

ஸா-ஸ்ரீ|| ஆகையால் த்ரிதோஷவாரணாதி ஸித்தமென்றுசொல்லக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) "நவதோஹஹலதா பவிஷயம்தஸ்ய "ஜந்மாதிவிசேஷம் கேவலம்வஸ்வாஸயதி" என்று ஸாரநிர்தேசத்தாலே ஸ்ருதிக்கும்உபயார்த்தாநந்தா திதேஷத்திலும்தாத்பர்யம். அதுவோ "ஜந்மாதிவிசேஷம் கேவலம் வஸ்வாஸயதி" என்றுநிதேசியாமல்"ஸூயாஸயதி"த்யாதிநிதேசமே ஸம்பவிக்குமென்று கருத்து. ஆனாலும் பாஹ்யவேதாந்தத் திற்குபயார்த்தாநந்தாதிஸமுஞ்சொன்னதுகூடுமோ, அதுஜந்நாஸ்ரய ப்ரஸ்தாவமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸந்தேதி) ஆனால் பாஹ்யவேதாந்தமென்று நிர்ணயந்தான் கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவைஇதி) உக்தார்த்தத்தை பரிஷ்டாநுஷ்டாநத்தா லும் ஸமர்த்திக்கிறார் (ஆகையாலேயிறேஇதி) யதா இப்படி கநிஷ்டார ணமாகில் பாஹ்யவேதாந்தவை பாயகஸ்வநிஷ்யாஸாவாக ஸ வேஷாம்வ்யவஸ்தித ஸம்பாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகை யாலே இறேஇதி) (ஆகையாலே) வாக்கிகவாயகஸ்வ நிஷ்யத்தாலேயும் ப்ராஸ்துவத்தாலுமென்றபடி. விவக்ஷத்தில் வாயகமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனல்லாதேஇதி) இப்படி பாஹ்யவேதாந்தவாயம்பிறந்து கநா

ஸா-கா|| பக்ஷம், நத பாஹ்யவேதாந்தவசமஸ்வதிஷ்ட நியாமகா ஸாவாக்யவாக்யவேதாந்தவசஸ்வவ்யஸ்திதஸநியமு உக்த்வ கா ரா நம்ஸ்காரெ ஜதாநீத நவாஸகலாநுஷ்டாநவிரோயம், தந்தேஹே தவ்யாயஸ்ரித்த விவிவிரோயா, ததநுரோயிவ தேவாநுஷ்டாநவிரோ யமேதத்ஸ்வாநுஷ்டாந ஸ்வஹேது ஸம்ப்ரதாய விரோயஸ்ஸா. (ஸந்தேஹஸமாயித்யாதிநா) நநு "திரவயிஷ்டக்ரதிஷ்டவாத ஸ்வெஹாதிரநுபயிநீ யதி ஸ்யாத் தம் | ஸாத ஹி தயவெ நஸம்ஸ லெஹ திரநுபயயியொஹதாவெஹவய" இத்யாதிநாநுதாவெவெந வெதாந்தார்த்த ... ஸா

ஜூ ॥ போது ப்ராரப்த ப்ரபத்திவிதாயகஶாஸ்த்ரமும் அப்படிக்கிலிஷ்டாநுஷ்டாநமும் ப்ரபத்திஸாத்யமும் விரோதிக்கும். அவதாரணதாமநுதாபம் பிறந்ததில்லையாகில் ஜ்ஞாநம் பிறந்ததில்லையாகக் கடவதென்று நஞ்ஜீயர் வார்த்தைக்கும் அநுதாபம் பிறவாதாருடைய ஜ்ஞாநாபாஸத்திலே தாத்பர்யம். ஸாவதிகங்களான ஸமஸ்தப்ரயோஜநங்களுக்கீடாகவரும் பக்திவைராக்யாதிகள் சிலர்க்குப்பிறவாது, சிலர்க்குப்பிறந்தவை அநுதாபாதிகளாலே கழியும். கடிந ப்ரக்ருதிகளுக்கநுதாபமும் பிறவாது. ஆகையால் பக்தி வைராக்யாத்யவம் பிறந்தால் அநுதப்தனாய்ப் ப்ரபந்நன் ப்ரபத்தி பண்ணுதபோது உபக்லேஶஞ் சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ராதிகளின் கட்டளையிலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே தீரும் ॥ * ॥ விவேகிநாம் ப்ரபந்நாநாம் தீவ்ரவைராக்யஶாலிநாம் । அஜ்ஞாநாதநுதாபாதி ஶிக்ஷாகல்பநவேதஸாம் ॥ * ॥ ஆனபின்பு ஒருப

ஸா-நீ॥ தாபாதிகளில்லையாகில் ஜ்ஞாநமே பிறக்கவில்லையென்று நஞ்சீயர் சொல்லுகையாலே ப்ரபத்தியே நிறைவேறவில்லை என்று சொல்லவேண்டாவோவென்றவதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவதாரணேதி) இப்படி உபக்லேஶாதி பக்திவைராக்யாத்யவம் ப்ரபந்நனுக்கு ஸம்ஹாவிதமாகில் சிலப்ரபந்நனுக்கு உத்தராவமில்லாதே போகக்கூடுமோ, அதுக்கு நிதாநமுண்டோ, உத்தராவா பிறந்தாலும் சிலருக்கு உபக்லேஶம் பிறவாமைதான் கூடுமோவென்ற வஸ்த்வாவஸ்தையை ஸப்ரமாணமாக ஸம்ப்ரஹ்ய காட்டுகிறார் (ஸாவதிகேதி) ஸாவதிக ஸாவதி என்றபடி. சிலருக்கு என்று சொன்னவஸ்துத்தை அதிகாரிவிஶேஷ யதாவஸ்தாரேண காட்டுகிறார் (விவேகிநாதி) இப்படி வஸ்துவைப்ரதிபாஸமில்லையாகில் ஸவிஶேஷாதிகாரப்ரவ்ருத்தி ப்ரஸம்பியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதி)(ஒருபடியாலும்)

ஸா-கா॥ ந்யாஸாத்பஜ்ஞாநஜேவநஜாதத்திவேஷாஞ்ஜிஸாக்ஷாத்ப்ராய ஶ்சித்தாவக்லேஶவிஸ்ராதீநாமாநந்யயத் ஸம்ஸ்காரயதிதத்ர பவத்ஸ நாம ந்ருஹோ ந்யாயஜத்க்தீத்யா கஶ்சேஶ வேஷாணத்யக்த்வா ஸாநந்யயதிதி வக்ஷ்ய பாவாஸம்ஹகவாவநிவ்ருத்த்யஸ்வி ஹ்ருந்யாஸெ உத்தராவாநுக்ஷயஜ்ஞஹாவேவ உத்தராவோக்ஷயெ விவேகிநாம் "அநுதாவாக்ஷபவ்ரதாப்ராயஶ்சித்தாநுவர்த்திதஃ । தத்வமேவாணா ஶ்வாபராயாஸ்வேஷ் நஶ்யதி பாக்ஷிஶ" இத்யுக்தீத்யா தணிவ்ருத்திம் "களடிவெஶ்ஸதி ஶிக்ஷயாபத்நவய" இத்யுக்த்வகாரேண கடிநாநாம் ஶிக்ஷயா தணிவ்ருத்திஞ்ச ப்ரதிஶ்ய அதவவொத்தராவாநாம் பரிஹரணீயத்வமேவ்யாஹ. (அவதாரணதாதித்யாதிநா) (ஸாவதிகேத்யாதி) ப்ராரப்த கர்மவிஶேஷஸஹக்ருத ஸமஸ்தாஞ்ஜநாநாமந்யோ

ரஹிதாலும் ஸமவஸ்திதஹம் பாராமைக்காகவர்ஜிவவேயாவாரம்
பரிஹரணீயம் ॥ * ॥ ஸ்ரீ தித்வைவஸம்ஹிர்மு ஸுதம் த்ராஹ்ஜாநம் வாமு
தே । நிஹ ஹாநந்தயோவஸ்ஸ நாதஸீபகவாவா ॥ * ॥ இப்படிய
யாஸத்தி சுவாராயங்களைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு போராநின்றால்ஸா
மவ தாவவாரமும் அதுடையாரோடு ஸம்ஸமர்மும் போரப் பரிஹ
ரணீயம். ॥ * ॥ பஹுவிக்ஷ வாவவமாணா ஊநதாநாம் ஊஹீயஸாம் ।

ஸா-மீ ॥ சுஷுமாகிலுமென்றபடி. இப்படிசுஜ்ஞாநவாமுநத்திற்குஹமவ
ஸிஹஹநிவ்ருத்தி ஷமுமென்று சொன்னது கூடுமோ, "ஸர்வதேவ
காரிதः" என்று ஹமவக்ஷீதியே ஷமமன்றோவென்றவருளிச்செய்கி
றார் (ஸ்ரீ திஸ்வைதி) (ஸவஸ்) சுநாஷாதः. நிஹ ஹாநந்தயோவி
சுநந்ஷிஷ்டதேஷ்கவி ஹவதேவ. யதா நாதஸீபகவமுஸவாஹவதா
என்கை. இப்படி சுவாராயஸாரோநம் பரிஹரணீயமாகில் "ஊநோ
வாக்தயே" த்யாதி வசனிகையிலே ஸாமவதாவவாரத்திற்கு வ்யவஹ
ரிதேஹ்ஸங்கூடுமோவென்றவது ஸ்யாயாநம் தெர்யாதநாசுமென்ற
ருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஉதி) (போற)மிகவுமென்றபடி. போறப்பரி
ஹரணீயமென்கைக்கி நிதாநமருளிச்செய்கிறார் (பஹுவிதி) பஹு

ஸா-கா॥நேதஸ்யः. நவேவாபர்ஜிவமுவநிஷ்டிதாநஷாநஸ்ய
த்வாயாநந்தயாய பரிஹரணீயகேவிஹிதாநஷாநஸ்யாவி வ்ய
த்வாயஜநகதயா தக்ஷவரிஹாரமேவவிஹிதாநஷாநஸ்ய வ்ய
த்வாயநிவ்ருத்த்யுகேவ ஸ்யாக தயாவ நித்யநைமித்திகாநாம்
கேவமஹமவக்ஷீ த்யஷேஸ்யக கைங்கர்யமேவகும் ஸஜ்யதேத்ய
த்ரவ்யஸாமாக வித்யதः வ்யத்வாயாஸாவஸ்யாஷேஸ்யகாநவ
வந்தः தேஷாம் ஸமவக்ஷீ தமேவோஷேஸ்யகும் ஸ்வயம் ப்ரக்ரு
திஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்யாத்யஷவராயாஸிதேந ஸ்ரீதே ரஸம்ஸவாக
நஸ்யம்கநீயஜம் வேஷ்வவி விஷயாதீதிந்யாயாக வியாநாஸம்
ஸவஸம்காஷு பரிஹாரநுஸாமவதாவவாரஸ்யாத்ஷவரிஹரணீயக்வ
ஊவ்யாஹ. (ஸ்ரீ திஸ்வேத்யாதிநா) ஸாமவதாவவாரவஷம் ஷேவதாஷ
ரஸம்பந்தஸ்யாவ்யவஷ்கணம்(போர)சுத்ஷதித்யஃ. சுயம் ஸா
மவதாவவாரஸ்யாத்ஷவரிஹரணீயக்வதித்த "பம்பாஜவோவி ஊஹத்
ஞாவஊநேந்த பர்ஜிரார்து । சுவரநாக்ஷ வதமேவ ரளரவெ நரகே
நர" ஜத்யாதிவசனை காரணே பஹுஹதயாஸரராவாநாதிவக்ஷஸ்ய
ஊவ நரகஸாயநகேவவி "ஸ்ரீபெஷ ஷேஷ ஸம்க்ருதஃஸீயே
ஷூவஷஷ்க்ருதம் । விஸ்ரூஜே" த்யுக்தஸ்யாஸிஷ்டவாவ ஸம்க்ருஊண
ஸ்யாவிஹேதவநாத்ஷவரிஹரணீயக்வதிதி ஷஸமயநு சுவாராயி
ஸிஃஸாஸமஸ்யாவி "தத்தாயோஸிவஞ்ஞः । நதேஷாம் வாஷதீ

ஶ॥ தத் ப்ரவ்ருத்தி ஸாத்ய ஜ்ஞாநாத்யுபாயத்வாபாவாத் ஸாவதாயே ஷு ஸாதநேஷு வ்யவஸாயாந் ஸஹதந்த்யஸௌ । ப்ராப்தேஶ்வரஸ்ய த்யாகி தத்விரோதிநிவ்ருத்தி ॥ * * * *

தன்னினைவில் விலக்கின்றித்தன்னை நண்ணார்

ஸா-டீ॥ விதிஷி யே ஸாதநாத்யவஸாயஸ்த்யாத்ய ஷட்தயா "விஷயஃ ஸாதநஸ்ய த்யா" இத்யாத்ரூப ஸாமர்த்யே ஸ்வஸ்மிந் ததீயாநாம் ஸ்வீயஃ ஸாதநவ்யவஸாயஃ த்யோ ஹேதுரிதி தத்ஸ்வரூபஃ த்யாஜ்யஃ. ஸ்வஸ்ய தத்ஸாதந வ்யவஸாயம் தத்ஸாதநவிஸம்ஸயோ கோதோஷ இத்யத்ராஹ (ஸாதநா யேஷ்விதி) ஸாதநாயஸம்ஸயே ததீயா ஸாதநாவஸ்யம் ஸாதநம் ப்ரஹ்மவித்ஸாதநவிஸம்ஸயே ப்ரஹ்மவித்ஸாதநவ ஹேதுஃ, தத்ஸ்ய ததீயாநாம் ஸாதநவ்யவஸாயோ ஹேதுஃ, ததஃ தத்ஸாதந விஸம்ஸயாத் வித்ரோஹ்யாதித்யஸ்யாஃ. ஸாதநமேவ ப்ரஹ்மவித்த்ருஷ்ட்யஸாம் தத்ஸாதநாயித்தநம் பண்ணினாலோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்தேதி) ப்ராப்தாம் தத்ஸாதநாயாநாம் ஜ்ஞாநத்தை ப்ரஸ்வரஃ ப்ரஹ்மவித்ஸாதநாயிதி விரோதாத் ஜ்ஞாநகாரணாத் ப்ரஸ்வரஸ்ய த்யாகி ப்ராப்தேஸ்ஸிதி. ஸ்வதந்த்ரேஶ்வரஸ்ய த்யஹ நஞ ஸ்வரூப விரோதி ஃ ப்ரஹ்மவித்ஸாதநவதி கூநாகூல்யவ ாதிகூல்யே விஹாய உதாஸீநவத்தித்வ்யமென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வவிரோதிநிரஸந வஶ்யவத்வமென்ன தோஷவிஶி கூடுமோ, "ஸம்ஸாரநாஶந தாஸீதாஸ்ஸ ஸாஃ வரிவம்ஶிநஃ" என்கிறபடியே ஸகலதேவதைகளும் வ்யதிபாயியார்களோவென்கிறஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டுவாதாத்மத்தைபாட்டாலேஸங்க்ரஹிக்கிறார் (தன்னினைவிலித்யாதி)

ஸா-கா॥ யேஷு ஷுமதிஸ்ஸம்ஸயிணாம்ஶீ" த்யாதிபிஃ நிஷ்கலாதவாயி ஸம்ஸயோஶாவி த்யஜ்யவதேத்யாஹ. (ப்ரஹ்மவிதித்யாதிநா) ஸாதநஹிம் ஹாஹவதேஷ்வகாவத்தாம் நிக்ரஹஃ கதம்வ்யஜத்யத் வர தஜ்ஞஸ்ய ஸ்வஸ்ய தஷவி ஸ்வாதந்த்ர்யாவஹஸ்வாக விரோதித்யேவ ஸகாஶவ தத்விஷயே யாதேஷத்யாஹ. (ப்ராப்தித்யாதிநா) ஸ்வயம் ஸத்யஸாகஸ்ஸ ஸஷ்கார்யஹேதுஸ்ஸ ஸ்வநியதா நிரவயிககாருண்ய ஜயாயி ரவார ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்ய ஸௌலப்யா த்யநேககல்யாண கு ணாகரோ ஸ்ரீமந்நாராயண இத்யர்த்யஹம்ஶப்தாஸாஸ் ஸஹித நித்யஸ்ரீ நவதநு கநாதி ஸம்ஸாரிணாம் ஸோகம் ஸாம்ஸாரிகஸ்ஸ உபாராஷாஸ்யவேராஹதாத் ந ஸகலகாமாகூஸ்தாஸ்த்ய ஸ்வஸித ஹரஸஸேவிஷ்டே ஸ்வயமேவ காரயிஶ்ஶ்வதி "ஸ்வா" இத்யஸ்ய ஸ்யஸ்வஸ்ய கநாதந ஸம்ஸாரே பாஷவிஶேஷம் ஶயோ வாஜித்வா வஜநி தநிக்ரஹாஸ்ஸிவம்யிம் நிவர்த்ய தேஹஸம்பந்தாதிவிரோத்ய வாத

௨௰ || நினைவனைத்துந் தான்விளைத்தும் விலக்குநாதன்
என்னினைவையிப்பவத்தின்றுமாற்றி
யிணையடிக்கீழடைக்கலமென்றென்னைவைத்து
முன்னினைவால்யான்முயன்றவினையால்வந்த
முனிவயர்ந்து முத்திதரமுன்னேதோன்றி
நன்னினைவாலுமிசையுங்காலமின்றோ
நாளையோவென்றுநகைசெய்கின்றானே. (௪௬)

ஸா-தீ ||(தன்னினைவில்) ஸ்வஸங்கல்பத்தில். (விலக்கின்றி) அந்யதஃப்ரதிஹதிரஹிதனாய். (தன்னைநண்ணார்) கிட்டாதவாஶ்ரிதவிரோதிகளுடைய. (நினைவனைத்தும்) ஸர்வஸ்வநினைவை ஸங்கல்பத்தை. (தான்விளைத்தும்) ஸ்வயமேவ ஸாதித்து (விலக்கும்) விலக்குமவனான (நாதன்) ஸ்வாமீ (இப்பவத்திலென்னினைவை) இந்தவென்ஸம்ஸாரத்திலாசையை (இன்று) யாவதாத்மபாவியான ஸம்ஸாரவாஸனையை பிறந்தவின்று (மாற்றி) நஶிப்பித்து (இணையடிக்கீழ்) இணை த்வம் அடி சரணம் கீழ் ஸம்ஸ்வரணதுக்கங்காரம். (அடைக்கலமென்றென்னைவைத்து) ரக்ஷ்யமாக வைத்து (முன்னினைவால்) பூர்வசிந்தநவிஷயத்தாலே (யான்முயன்ற வினையால்) நாம்பண்ணின துஷ்க்ருதத்தாலே வந்த (முனிவயர்ந்து) பிறந்தநிக்ரஹத்தைதவிர்த்து ஶாந்தநிக்ரஹனாயென்றபடி. (முத்திதர) மோக்ஷப்ரதானார்த்தம். (முன்னேதோன்றி) ஸ்வவாஸ்தவ்யவெணவதரித்து. (நன்னினைவால்) நல்ல ஜ்ஞாநத்தால். (நாமிசையுங்காலம்) நாம்ஸம்மதிக்குங்காலம். இன்றோ நாளையோவென்று. (நகை) மந்தஹாஸம். (செய்கின்றானே

ஸா-கா ||ஸ்வஸங்கல்பேநாப்ரதிஹதேந ஸர்வதீக்ஷ்ணபக்திஸலபாவாவேஹ்யா மோக்ஷயிஷ்யதீத்யாஸாதயந்வாஹ. (தன்னினைவில்லாதிநா)(தன்னினைவில்விலக்கின்றி) ஸ்வஸங்கல்பவ்யதிஹதிரஹிதஃ(தன்னைநண்ணார்நினைவனைத்தும்) ஸ்வாநாஶ்ரிதாநாம்ஸங்கல்பாந் தத்தத்விருத்ஷிதாந் (தான்விளைத்தும்) ஸ்வயமேவ ஸம்பாத்யாபி (விலக்குநாதன்) ஸம்ஹாரகாரணப்ரவ்ருத்திதாந் ஸ்வாத்மாந் ஸநாதநாந் விதயாஶாந் ஸம்வருணிதஃ. (என்னினைவைஇப்பவத்தின்றுமாத்தி) இயாந்தகாலம் க்ஷேத்ரவாஸநாஶம் ப்ரவணம்ஸம் ஸமஸ்தா நீஶதேதா நிவர்த்ய ஸம்ஸாரஸம்ஸவாஸிதஸ். (இணையடிக்கீழடைக்கலமென்றென்னைவைத்து)வர ஸ்வரஸத்வஸ்வரணமேவாரயஸ்தாரக்ஷ்ய வஸ்துதேஹநா கிமந்நம் ஸ்வம் ஸ்வயமேவ நிக்ஷிப்ய.(முன்னினைவால் யான்முயன்றவினையால் வந்தமுனிவயர்ந்து)விரகாலம் பூர்வஜந்மக்ருதம் தோஷம் நிவிஶ்யக்ருதஃ ஸ்வா மேவ ஜாதம் கோபம்விஸ்ருஜ்ய.(முத்திதரமுன்னேதோன்றி)மோக்ஷம் தாதும் ஸ்வயம்ஸ்வயம் ப்ராதுர்பூய. (நன்னினைவாலுமிசை

२३ || "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றது உபேக்ஷிதமானபோது ஈச்வரனைக் குறித்தவனென்றபடி. சிலவாக்யங்களை "நக்ஷாமி" என்கையுமிங்கே "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையும் விரோதமன்றோ; ஆகையாலிது ப்ரவ்ருத்தமாமத்தனையன்றோ வென்னில்; இவையிரண்டுமொருவிஷயமாகையாலே விரோதமில்லை. "நக்ஷாமி" என்றது "பூர்வத்ருஷ்டேநாபி நக்ஷாமி வஸுந்தரே | உத்தரஸ்மிந்நேநாபி நக்ஷாமிவஸுந்தரே" என்றாற்போலே சொல்லுகிற போலியான ப்ராயச்சித்தாநுஷ்டானங்களால் க்ஷமியேனென்றபடி. இங்கு ஸர்வபாபப்ராயச்சித்தமாயிருப்பதொரு ப்ரபாயவிசேஷத்தாலே யெல்லாத்தையும் க்ஷமிப்

ஸா-நீ || ஸ்வயம்வ யொஜநாதயஃ மோக்ஷணாதயஃ நாம்முன்னே வந்துநிற்க இவன்இன்றோ நாளையோவென்று கண்ணழிக்கிறானென்று பரிஹஸிக்கிறானென்றபடி. யதா ஸ்வதாஸநாஸம் இன்றோ நாளையோ வென்றுபரிஹாஸம்பண்ணுகின்றான் ஸஞ்ஜாதஷண்ணுகாநின்றானென்றபடி.

ப்ரபந்நவிஷயத்தில் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று பவிஷ்யந்நிர்தேசங்கூடுமோ, முமுக்ஷுவிஷயத்திலன்றோ பவிஷ்யந்நிர்தேசம் ஸாதகம், ப்ரபந்நவிஷயத்திலும் பவிஷ்யந்நிர்தேசங்கூடுமாகில் முமுக்ஷுவபேக்ஷயா சுவிசேஷம் ப்ரஸம்கியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷயிஷ்யாமி என்றது ஐதி) "பூர்வத்ருஷ்டேநாபி நக்ஷாமிவஸுந்தரே" என்று ஸ்வயம் சொல்லாநிற்க இங்கு "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று சொல்லக்கூடுமோவென்று சங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (சிலேத்யாதிநா) (போலியான) அநுஷ்டாநமான பூர்வத்யாதிகளால்

ஸா-கா || யுங்காலமின்னேநாளையோவென்று) க்ஷமாக்ஷீணத்ரயாபரி த்யந கேவலமவசேக்ஷ்யாபேக்ஷயா தேஹவியோகாவதிகாலோத்ய ஸ்வாவேதி. (நகைசெய்கின்றானே) ஹஸதி ஸர்வசேஷிபூத த்யாகாத்யாஸ்ய யஸ்ய பரமைகாந்திநோ ஹாஸத்ர ஹஸஸாவேஜ த்யாத். மோக்ஷயிஷ்யாமீத்யஸ்ய பவிஷ்யந்தாத்ய ப்ரஸங்கேவநாமாத்ர நுகாஸெ யதாகூாவிநாக்ஷணாதய க்ஷேவ ஸ்தாநம்ஹரந்த்ரவெ யிகாரோ நஸ்யாதிதி தத்ரவ ப்ரத்யம்ப்ரவிசேஷவேக்ஷாவஸகாமம் மோக்ஷணகாஜ த்ராஹ (மோக்ஷயிஷ்யாமீத்யாதிநா) ஸர்வபாபமோக்ஷணவ திஷ்டாயா: "தாநஹம்த்விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் | க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமசுபாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு || ஈஸ்வரா மேவ்ரவகளக்ஷேபகமேதாயாதேத்யர்த்தமதி" இத்யாதிவ்யாஹதிஸம்க்ய ஸர்வாணாம் விஷயவிசாரவ்ய த்யஸ்தேந பரிஹாரதி. (சிலவாக்யங்களை இத்யாதிநா) போலியான ஸ்வதந்த்ரேந விஸத்ருசேந த்ய

த்யமேயமென்கிறது. “பதிம் விஶ்வஸ்ய” என்கிற ப்ரமாணத்தாலே ப்ரா
ப்யமிருப்பது. இப்படி ப்ரஹ்ம விஶிஷ்டமாகவுமிங்கள்தானே காட்டுகை
யாலே விரோதமில்லாமையாலிது ப்ரயோஜநாந்தரமன்று. இங்ஙனல்
லாதபோது ஶக்திவ்யக்தி ப்ரதிபாதகங்களாயங்களை விதிக்கிற ப்ரமாண
ங்களெல்லாம் த்ருணப்ராயங்களாம். இந்த ப்ரமாணங்களின்றும் வி
லக்ஷணமான விபரீதாநுஷ்டானத்தாலே பிறந்த நி
க்ரஹாநுபவத்தை ஸர்வேஶ்வரன் தான்விடுகை. இந்நிக்ரஹ நிவ்ருத்தியா
லே நிக்ரஹகார்யங்களான அவித்யாதிகளெல்லாம் நிவ்ருத்தங்களாம்.

ஸா–நீ || ஶ்ரவ்யமாகாதவற்றைப் ப்ரவ்ருத்தியாலே ஶக்திப்பதென்ற
வருளிச்செய்கிறார் (பதிமிதி) உபப்ருஹ்மணத்தை உபஸம்ஹரிக்கி
றார் (இப்படி இதி) விஶேஷத்தில்ப்ராயஶ்சித்தமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனன்றி
த்) இந்த ஶோகஶமனமாவது விதிவிக்கை நிஷித்தக்ரியை ஶமனந நஸ்
யையாகையாலே ஶோகஶமனம் ஸதஸிஸமாகையாலேயது சொல்லவே
ண்டா, பாபவிஶேஷத்தைச்சொல்லுகிறதென்னில், ஸம்ஸம்ஶ
யமிப்போது இல்லாமையாலே தத்விஶேஷகம நபேக்ஷிதமன்றேவெ
ன்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்தஇதி) இப்படி நிக்ரஹநிவ்ருத்தியுண்டானா
லும் அவித்யாதிவ்ருத்திஸம்பந்தமிருக்கையாலே நிக்ரஹநிவ்ருத்தி கார்ய
வ்யயமன்றேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (இந்நிக்ரஹநிவ்ருத்தியாலே
இதி) ஸர்வாதரமே ஸமாவமென்கிற பக்ஷத்திலே நிக்ரஹாவித்யாதி

ஸா–கா || ஶ்லோ. வாலஸ்ய ஸாயநாஸ்பதஸ்யாஸ்யாவி ஸாயகஸ்யாரே
வாதிஶயமவ விஶேஷ: நதஸ்யாஹதிரிதிஸாவ:. “ஸ்வம் ஹாஸ்யஸ
வேஷ்வாநாம் ப்ரயோஜநே” இத்யாதிஸித்தேரவி ஸவஷ்வாவதி
வதுக்கஶ்ய வணாகததாவிவ்யாஹதிவஸிஷாரஸ்ஸாநஇத்யஸ்வய
ஙேஷுக்ராரா நஸ்ஶ்காமே வாயகவ்யாஹ. (இங்ஙனல்லாதேத்யா
திநா) வ்யக்திவிய ப்ராஹஸ்யாவ்யாவப்ரஹநஸ்வ தாமப்யந்யாயதயா
ஶக்திவியி ப்ராஹாஸ்யாவ்யாவப்ரஹநக்ஷாக க்ருஸ்ஸாஸ்ய ஶோக்ஷப்ராஹ
ஸ்யாவ்ய வ்யாசோம்ய வ ஸாமஜத்யஸ்லோ. நநாவிஸாதே வாணய
வாவநா ஶமவக்ஷீ த்யு திரோவஸ்வந ஜீவமதஸ்வா ஹாவாக
தஸஞ்ஜா ஶரீத க்ரியாரோவ ஜீவமத வ்யாவாராணாம் தஷ
தஜேஷ நஷ்டதயாவ நிவர்த்நீயாவிஸே: ஶமவக ஶதாநாவ்ஷீ தி
நாம் நிவர்த்நீயம்ஸ்வ ஜீவாநாம் ஶோகஶோணஸ்வாவிஸே: ஶோகயி
ஷ்யாமீதி நிஷேதப்ராநுஷஙஜ இத்யத்ர ஜீவமதாவித்யா கஸ்வாவ
நாஶாவி வ க்ருதிஸம்பந்ய நாம் தஸ்காரணஸ்ய தஸ்யஹவக்ஷத்வஸ்ய
நிக்ரஹஸ்ய நிவர்த்நீயதயாநா நாவவ்ருத்தித்யஹிவ்யபணிக்ரஹ நி
வ்ருத்த்யவித்யாநிவ்ருத்த்யா ஸ்ரோதவணாஹ. (இந்தவாக்யங்களின்னி

ஜ ॥ ஸம்ஸாரனுடைய நிவ்ருத்தியாவது; "ஸர்வ்வதா..." என்கி றவிஷயவிஶேஷம். ஜீவனுக்கவித்யாதிகளுடைய நிவ்ருத்தியாவது; ஜ்ஞா நவிகாஸாதிகள். இவனுக்கிப்படி வர்ணாஶ்ரம... ஸம்ஸா ரகாரணக்கழியும் க்ரமமெதென்னில், உபாயவிரோதிகள் முன்பேஸ

ஸா-தீ ॥ நிவ்ருத்தி ஏதென்றுஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (ஸம்ஸாரனுக்கி தி)(அவித்யேதி) "ஸர்வ்வ ஸாதா... ஶாந்திவிரோதாயி..." என்கிறபடியே அவித்யாநிவ்ருத்தி... ஶாந்திஹேதுவான ஶரீராவ ஸானத்தில் நிர்ஹ்ருதவாஸியை விடக்கடவனென்கிறவிஷயமெ ன்றபடி. இப்படி உனக்கிஷ்டமானபோது ஶக்திக்குமவனென்றுசொ ன்னது கூடுமோ, வித்யாப்ராரம்பதஶையில் பாபநாஶஞ்சொல்லு கிறது விரோதியாதோ, அது ஸஞ்சிதபாபநாஶாபிப்ராயமென்றில் அப்போது வித்யா நாஶிகையல்லாமையாலே நாஶகாரணாபாவாத் பாப யம் நித்யமாகவே ஸம்பவியாதோ, வித்யாப்ராரம்பத்தில் நிஶ்ஶேஷ நா ஶமாகில் ஸர்வ்வஜ்ஞர்களுக்கு முக்தக்ஷணத்தில் விநிபாதம்ப்ர ஸம்பவியாதோ; கிஞ்ச ஶரீராவஸானத்திலே அஶேஷகர்மஹ்ருதஸங்க்ஷ ணமும் விரோதியாதோ, உதாஹ்ருதவிஷயண ஶங்கித்து ஸகல ஶங்காநிராஸம்வரும்படி ஹேதுகரணத்தாலே ஶக்திக்ரமமருளிச்செ ய்கிறார் (இவனுக்கிதி) கயாத்ர விவேகஃ கர்ம தர்வத்வியம் உபாய விரோதி ப்ராப்திவிரோதி போகவிரோதி ஹேதாக. ப்ராப்தி விரோதிபாபம் தாவத்வியம் உபாயாஸ்வ... [illegible]

[illegible]

ஸா-கா ॥ [illegible]

௪௭ ॥ தேஹாந்தரங்களாலே கழிந்தால் ப்ராரப்தங்களாய் ப்ராயச்சித்தவி
ரோதிகளாகவல்ல பூர்வபாபங்கள் உபாயாந்தரத்திலே
விசேஷமாகக்கழியும். உத்தரங்களான பாபங்களில் புத்திபூர்வமல்
லாதவையும் தேசகாலவைகுண்யாதிகளால் வருமவையும் ஒன்றுமொ
ட்டாது. ஞானத்தில் புத்திபூர்வோத்தராகங்கள் ஸ்வாமிஸம்ப
ந்தவைஷ்ணவ ப்ராயச்சித்தவிசேஷத்தாலேயாதல் சிக்ஷாரூபமான பகவந்நிக்ரஹவி
சேஷத்தாலேயாதல்தீரும். ப்ரபந்நனுக்கு ப்ராரப்தத்திலிசைந்தகாலத்
துக்குள்ளே விஶ்லேஷமாம் ஸம்ஸாரம் ஞானத்தாலுமவாந்தர ப்ராயச்சி
த்தத்தாலும் நாஶ்யம். மேலுள்ளதும் உபாயமாஹாத்ம்யத்தாலே கழி
யும். உபாஸநாகாலத்தாலே வந்த புத்திபூர்வோத்தராகங்க்

ஸா-டீ ॥ ததேதி. பாபம் த்விவிதம் புத்திபூர்வகமபுத்திபூர்வகமிதி
புத்திபூர்வகம் த்விவிதம் க்ருதக்ருதமநாகதக்ருதமிதி உத்தராகம்
அபி த்விவிதம் புத்திபூர்வகமபுத்திபூர்வகமிதி புத்திபூர்வகமபி
த்விவிதம் தேஶகாலவைகுண்யாதிஜம் ஸ்வாத்யம் த்விவிதம் விஹ்யா
நுஷ்டாநம் நிஷித்தாநுஷ்டாநமிதி விஹிதாநுஷ்டாநமபி த்விவிதம் ப
ரித்யாஜ்யோபரித்யாஜ்யமிதி விஹ்யாநுஷ்டாநக்ருதமபி த்வி
விதம் பரித்யாஜ்யோபரித்யாஜ்யமிதி. புத்திபூர்வோத்த
ராகம் த்விவிதம் ப்ரபத்திபூர்வோத்தரமிதி ஶோகார்ஹக்ருத
மபி த்விவிதம் ப்ரபத்திபூர்வோத்தரமிதி தேஶகாலவைகுண்ய
க்ருதமபி த்விவிதம் ஸாத்விகத்யாகஸஹிதம் தத்ரஹிதமிதி. ஸா
த்விகத்யாகாபாவே த்விவிதம் தேஶகாலவைகுண்யாதிஜம் ஸாத்விகமி
த்யுக்தமிதி தேஷாம் க்ரமேண நாஶமருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்கி
த்யாதிநா) (புத்திபூர்வமல்லாதவை இதி) உபாயாந்தரத்திலே இ
த்யநுஷங்க꞉. ஸ்வாமிஸம்பந்தேதி ஸத்விஷயம் சிக்ஷேதி கடிநவிஷயம்
ப்ராயச்சித்தம் ப்ரபந்நவிஷயே ஶக்யம் ப்ரதிஷேதம் ப்ரதிபத்ப்ராய
ச்சித்தம் தேவதாந்தரஸம்பந்தி பகவத்ஸம்பந்தீதி த்வயம் ஸ்திதமேவ
பகவத்விஷயத்வேந ப்ரபந்நஶக்யவிஷயேதி யோஜநீய என்று
கருத்து. (உபாஸகேதி) ப்ராரப்தபாபாரம்பக பாபநிவ்ருத்த்யர்

ஸா-ஸ்வா ॥ (ஸ்வாமிஸம்பந்தேத்யாதி) ப்ரதிபந்தோக்தப்ராயச்சித்தா
நுஷ்டாநாஶக்த ப்ரபந்நப்ராயச்சித்தேநேத்யர்த꞉. (உபாஸநப்ராய
ச்சித்தங்களாலே இதி) பாபாரம்பகபாபப்ராயச்சித்தயாபந்நே ப
க்திநிஷ்ட பகவத் ஸாதநாந்தராதி ப்ராயச்சித்தஶக்தக ப்ரபந்
நாதிநாபேத்யர்த꞉. (உபாயமாஹாத்ம்யத்தாலே இதி) “ஸர்வபாபேப்யோ
மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஶுச꞉” இத்யாதி ப்ரதிபாதித உபாயமாஹாத்ம்ய
ஜநித்யர்த꞉(உபாஸநாகாலத்தாலே இதி) “ஸயோ பாப்மா ஸம்க்ஷிப்

ரூ॥ களில் ப்ரதிபந்தகமில்லாதவையும் உபாஸகனுக்கு வித்யாங்
கமான ப்ராயச்சித்தாந்தரங்களும் ப்ரபத்தி ஸ்தாநத்தாலே கழியும். வி
த்யாங்கமாய் ப்ராயச்சித்தாந்தரங்களில் ப்ரதிபந்த
கங்களும் வித்யாங்கப்ராயச்சித்தாந்தரங்களில் அநாகத
ப்ரதிபந்தகப்ரயுக்தங்களாலே நிரவகாசங்களாய்
ப்ரதிபந்தகங்கொடுக்கப்பெருதே மிருதியாய் நின்றவையும் அங்கீகாரத்திலேகழி
யும். இவ்வர்த்தம் „உத்தரபூர்வாகயோரச்லேஷ விநாசௌ" என்
கிற ஸூத்ரத்திலே ஸித்தம். பகவச்சாஸ்த்ர ப்ரமாணமாக ப்ரா
யச்சித்த கைவல்யைச்வர்யார்த்த ப்ராயச்சித்தங்கள் அப்போதே உத்தமா
ங்களாகையாலே அவற்றுக்கு அச்லேஷஞ்சொல்லவேண்டா, ஆரப்தம்
ப்ராரப்தஸம்பந்தியாலே அநுஷ்டிக்குமவையும் தனக்கப்படியே பகவதா
ஜ்ஞாநுஜ்ஞைகளாகையாலேயவையுமிவனுக்கு கைவல்ய ஐச்வர்யங்களாய்
உத்தமங்கள். இவற்றில் அநவதாநத்தாலே ஸாக்ஷாத்ப்ரமாதஸஹித
மாக ப்ராயச்சித்தங்களுண்டாகில் அவையுமெல்லாம் "தாநேவ ஸா
ரோபஹதாநிகந்தூ" என்கிறபடியே பாபதுல்யங்களாய் மோக்ஷவி

ஸா-நீ ॥ ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநத்தாலே என்றபடி. (அங்கீகாரத்திலேகதி) வித்யா
ங்கப்ராயச்சித்தத்தாலேஎன்றபடி. ஸூத்ரபாஷ்யாதிகளிலே சொல்லாதேயிரு
க்கஇப்படி நிர்ணயிக்கப்போமோவென்றவருளிச்செய்கிருர் (இவ்வர்த்த
மிதி) ஸூத்ரத்தில் உத்தரசப்தம்ஸாக்ஷாத்பரமென்றுகருத்து. (ஆர
ப்தேதி) விலம்பாக்ஷமயா ப்ரவிஷ்டாயிகாரி ப்ராவிஷ்டநிதித்தத்தில் ப்ர
பதநம் பண்ணினபின்பு ஆரப்தஸம்பந்தமாகவே ப்ரஸங்கமாயச்சி
த்தம் பாபசங்கஹித்யமாகையாலேஎன்றபடி. (மோக்ஷவிஷயாதிக்கு விஷய
மிதி) அநவதாநத்தாலேவந்ததாகையால் அபராதப்ரவ்ருத்தியாகமோ

ஸா-கா ॥ பாபக்ஷயோஹோமநாராயணு | அநேக விஷக்தோவாக்ய ஜலதேதே
வைஷ்ணவம்பத "இத்யாக்ஷேபாத் வ்யாநாந்யாயநேதத்க்ஷீ. (வித்யா
பராக்ரமாதி) வித்யாந்த்ரோக்த ஸகிரணரோஷாதேஜந்யாநாஷ்டி
தப்ராயச்சித்திரேவ விவாத்யாவிதாநீநாஷ்டிதாநாம் பாப
ஸ்யாநாம் விஸ்யாதாநி நிஷ்டாநீத்யர்த்த. உத்கோசஸ்ஜதி ப்ரத
மப்ரபத்யாதிஜந வாம்ப்ராயிக்ஷமாஹ. (உத்தரபூர்வாத்யாதிநா)
கேவலகாமதயா அநுஷ்டித பாபாநாம் நிவர்த்தநீயவேவ அநுஷ்
ஸம்ஹித பாபாநாம் நித்யவிதிநிர்த்திகாம்நாவிதி நிவர்த்யம் ஸ்யாதி
த்யர்த்த சேஷாம் உத்தமைத்யாமிதிவை நந்நிவர்த்தமாவெகைத்யர்த்த. (பகவ
வச்சீ த்த்யாதிநா) பகவத்ஸித்தி கைவல்யைச்வர்யார்த்தா நுஷ்டீயமா
நேஷ்வ கேஷாம்விதநயாநாஸ் பாபஸம்சுத்தே ஷா ணிவர்த்ய
ஸ்யாக ஸ்வஸ்ரீப்ரபத்திவ்யார உத்த்யாஹ. (இவற்றிலித்யாதி) நமே

௨௦ ॥ ஷ்யர்ஜிக்கு விஷயமாம். [illegible]மாகப்பண்ணின [illegible] ஞானங்களும் [illegible]ங்களாய்ப்போம். [illegible] த்திக்கிக்கோலின [illegible] யத்தைப்பற்ற [illegible] ப்பன் ஞானை [illegible] வரா [illegible]த்திர [illegible]லே கூட [illegible] த்து [illegible] திவாஸா [illegible]த்தாலே கூடாது. [illegible] த்திகள்கூட [illegible] ன்றுநினைந்த [illegible] ஞானையாம். வி[illegible]த்தாலே இக்[illegible]களுக்கு விநாசமா வது; [illegible] ணிவற்றுக்குப்[illegible] [illegible] வகை. [illegible]ஷமாவது; இவ்வாறே இக் [illegible] [illegible] நா ஸியுதியாதொழிகை. இப்படி [illegible]ங்களுங்கழியாநிற்க [illegible] த்துக்களும் [illegible]த்துக்களுங்கூறிட்டுக்கொள்ளுமவையெவையென் னில்; [illegible]ஷவிநாசவிஷயங்களும் [illegible]ங்க

ஸா-டீ ॥ ஷவிஷயமென்று கருத்து. (உபாயா[illegible]யாமிதி) "உ பாய[illegible]" என்கிற [illegible] [illegible]மென்றபடி. இப்படி [illegible] மென்று சொன்னது கூடுமோ, [illegible]மாகவே [illegible] [illegible] சொல்லவேண்டாமோவென்கிற [illegible]த்தாலே [illegible] கித்து விஷய [illegible] இதுவே [illegible]மென்று அருளிச் செய்கிறார் (வி[illegible]தி) (விடுகை இதி) [illegible] [illegible]ரயவிசேஷம் [illegible] [illegible] மாற கினைப்பிட்டுக்கிடக்கிற "[illegible] மாற்றி" என்று [illegible] என்று கருத்து. இப்படி

ஸா-கா ॥ [illegible] [illegible] (இப்படி[illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

௨௭ || ளில் கூடஸ்தாதரவு திவ்யமஹிஷிகளும். இவற்றை யீஶ்வரனுபாயா ரோபத்திலே ஸுஹ்ருத்துக்கள் பக்கலிலும் த்விஷத்துக்கள் பக்கலிலும் ஸங்க்ரமிப்பியாதே ஸாத்விகளையுமளவும் பார்த்திருக்க வேண்டுவானேனென்னில், இவ்வாஶ்ரிதர் பக்கல் பண்ணின ஆநுகூல்யத்துக்கு மேல் விபரீதஞ்செய்யில் இஸ்ஸுக்ருதங்களை ஸங்க்ரமிப்பியாதொழிகைக்காகவும் ஆஶ்ரிதர் பக்கலில் பண்ணின ப்ராதிகூல்யத்துக்கு மேல் க்ஷமைகொள்ளவவஸரங்கொடுக்கைக்காகவு மிவ்வாஶ்ரிதருடைய சரமஶரீரவிஶ்லேஷத்தளவு மிவர்களுடைய புண்யபாபங்களை யசல்பிளந்தேறிடாதொழிகிறான். ஸுஹ்ருதஸ்ஸாதுக்ருதம் த்விஷந்தருக்கு பாபமா

ஸா-நீ || ஸுக்ருதங்கள் ஸுஹ்ருத்துக்களிடத்திலே ஸங்க்ரமிக்குமாகில் ஸுஹ்ருதஸ்ஸாதுக்ருத்யாமென்று ஸுக்ருதமும் த்விஷந்தரான ஸுஹ்ருத்தின் பக்கலிலே ஸங்க்ரமிக்கவு ஸம்பாவியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸுஹ்ருத:

ஸா-௬ || ஶைநாஶ்லேஷவிஷயதாப்ரதீதே ஶ்லோகயோஸ்தத்ஸம்ஹிதத்வத்தா ப்ரவ்ருத்திஸ்ஸேநேரண பூர்வோக்த ஶ்லேஷவிநாஶநாஶவதே: ப்ராப்தி ந்யூந:. ததா ஸப்தவாசம்ஸி வாங்மயகொத்தர புண்யபாபாநாம் விநாயிமித்வமவா ஶ்லேஷம் ஸம்கல்பயதி உத்தரபூர்வாவ புண்யாநாஞ்ச ஶரீரபாதகாலே விநாஶஸ்ய ஹாநிச்ஷத்ரநயோ ராஜ்யோராப ஸம்ஶ்லேஷ பைஶுந வையநே விரோயாஶாவாக ஜநகதேஹஶ்லேஷ விநாஶாவிதாக்த விநாஶஶைஶுந ஸம்ப்ரஸ்ய ஸம்பவாத் ப்ரஶம்ஸ்த்வப்ரமதி வெளு "உத்தரபூர்வாகயோரஶ்லேஷவிநாஶௌ" ஜநம் விதிவாசம் கடநுஶ்லிஷ்டே ஜதத்ஸ்ஸ்லேஷ ப்ராத்தராவிஷயதேந பூர்வாவஶாஸ தாத்பர்யதயோத்தர புண்யாநாம் ஶ்லேஷப்ரதூர ப்ரதிபந்தஜந பாபிவமிவாக புண்யாநாம் ஶ்லேஷாபாவம்பவே ந ஶரீரபாதகாலே விநாஶேப்ய ஏதப்யாக ப்ராப்திருக்தி விஸரேண ந ந விநாயிமகார ஜநவேஶ்வர: கிமிதி ஸுக்ருதத்துஷ்க்ருதே ஸுஹ்ருத்ஸு த்விஷத்ஸு ச ஸங்க்ராமயதீதி ஶங்காநிராஸாய வாக்யமாஹ (இவற்றை ஸம்ஸ்ராந்திக்ருதா) (அசல் பிளந்தேறுடாதொழிகிறான்) ப்ரக்ருதஸ்யோபாரேநாபோஸயோ: ப்ராதேஶிகாயுஸ்ஸஹி ஸ்வாபஸ்ய விஶாரித ஹாநயோ: ஸ்ருஷ்ஸயோஜந அசல்பிளந்தேறுடுகைக்கதி ஶப்தஸ்யார்த்த:. தத்ததோ நாதித்யார்த்த:. உக்தரூ காரணஸம்பத்தி யதஸாயாத்ருபா ஏகைகதை ஸம்யோஹராதஶேஷ்யநஹாரஶேஷ்யதாவஸ்யாபாதிய புண்யாபா ஸங்க்ரமணவிவரியஸ்வாபதித ஸாவிநாஶாவஸ்ய ஸவிஷ்கிராவ:. நநுஞ்ச ஸதி ப்ரவ்ருத்திக்ருதே ப்ரஹ்மவிதி புண்யஸங்க்ரமே ப்ரஹ்மவிதோவி

உ॥ கையாலேயது ப்ரபோக்ஷவானஸ்ஸஹ்ருத்தின் பக்கல் ஸாக்ஷியாது. ஆரேனும் பண்ணின கர்மங்கள் வேறே சிலர்பக்கலிலே ஸாக்ஷீகரிக்கை யாவதென்னென்னில், இக்கர்த்தாவைப்பற்ற ஸம்ஸாரனுக்குவரும் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களோடு ஸமானமாக விவனுடைய ஸுஹ்ருத்துர்க்கள் பக்கலிலே நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களுதிக்கை. ஆரேனும் அநுஷ்டித்த கர்மங்க ளுக்காரேனும்பக்கலிலே நிக்ரஹாநுக்ரஹங்கள் பிறந்தால் திவ்யஸமம் வாராதோவென்னில்; இதுவும் ப்ரபோக்ஷவிஷயத்தில் அநுக்ரஹவ்ருத்தி கர்மாக்கு வ்யாபாரவாபாரமேயான கர்மமடியாக வருகிறதாகை யாலே அதிவ்யஸமமில்லை. ஆகையாலேயிறே உபாஸீனர்பக்கல் ஸுக்ருத துஷ்க்ருதங்களிரண்டும் ஸங்க்ரமிக்குமென்றுசொழிகிறது. ஸர்வஸா

ஸா-நீ॥ (ஸாம்பரா...) ப்ரஸ்தாவாதிகர்த்தவ்ய க்ரியாஸங்க்ரமங்கூடாதே ஸர்வசக்தி திரோவங்களுக்குமந்ய ஸங்க்ரமஸம்பந்தமன்றே, நஷ்ட ப்ரோஷிங்களுக்கும் ஸாக்ஷங்கூடுமோவென்கிறவதிவ்யாயத்தாலே ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஆரேனுமிதி) ப்ரஸ்நஸ்யாதிவ்யஸமம் ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஆரேனுமித்யாதிநா) உபவாரா வவாரங்களடியாகவென்கைக்கி நிபாதகமெதென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேஇறேஇதி) யத்யபிதத்தேவ ஸங்க்ரமணம் ஸ்யாத் தஸ்ய தேஷிண்யாயாக்ருத்யாதிதி ப்ரயுக்தே” என்று கருத்து. ஆனாலும் தத்ஸம்ப்ரஸ ஸங்கல்ப முண்டானாலும் தத்ஸங்க்ரமணம் கூடுமோவென் றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேதி) இப்படி ஸஹவிதிவிஷயத்தில் ஸூநு க்ரியாவ்யாதிக்ரியாவ்வாதவ்யவ்யாஜத்தாலே சித்ராதித்யவிஷயத் தில் அநாதஜஸ்ஸாவிதாநந்த ஸாக்ஷ்ய தத்ஷ்க்ருத தத்ஸமவ்யாநம் பண்ணிலிது ஸம்ஸாரனுக்கு தெநவ்யக்ரணாத்யவ்யாவஹமாகாதோ

ஸா.கா॥ ஸோக்ஷவ திவ்யஜேத்யுக்தாஹ (ஸ்வயம்ப்ரத்யுஷ்ட்யேத்யா தி) நநந்யாநுஷ்டிதவர்ணாவாவரதேவக்ரியாணாமஸா தரவிநாஸி தேவநாகத்ய ஸங்க்ரமணாநவேண ஸாவத்தேதாதுர்ஸக்ரியாஜந்ய ஸமவக்ஷீதவ்ஹதேத்யாஸ்து ஸமவக்ஷமதயோரந்ய ஸங்க்ரமணாநவ வஸ்ஜத்ய கதப்ரவிஷயதயோதித நிக்ரஹாநுக்ரஹ நிவ்ருத்தி பவேத்கா தத்ருத்யவிஷயநிக்ரஹாநுக்ரஹெஹாதயஸவ ஸங்க்ரமண தத்யாஹ (ஆரேனுமித்யாதிநா) நிர்யந்த்ரகவாஸங்க்ய வஸிஹாநு ஹாமவதாவவ்யாவஸ்யாவஸ்யவஸிஹாரணீயகேவ ஸங்க்ரமணஸ்ருதிவ் ஸாணதிதி ஸங்க்ரமணஸ்ஸஹவவாரிகநிதாந வ்யதஸ்ரந வர்வக்க ஸாஹ (ஆரேனுமநுஷ்டிதேத்யாதிநா) ஸ்வேதநாஸ்ரீஷ் விநஷ்டயோ: வர்ணாவாவயோஸ்ருத்யதித வ்யாவத்யாக்கிதேவயகஸ்த்யஸங்காவ வஸி ஹ்ருதா வெதிதவ்யா. ஸவ ஸரஸ்ஸோகஸ்ய ஸோக்ஷஸாயநவ்யவத்தி

ஶஶிரஹவ்யாஸத்தாலேயிங்கு ஸங்கீர்ணாவதாரம். இஸ்ஸாக்ஷ்யதக்ஷ்யதஸாக்ஷீசொல்லுகிற ஶ்ருதியாலே ப்ரஹ்மாவுக்கத்யர்த்தப்ரியனான ஜ்ஞாநிவிஷயத்திற் பண்ணின அபசாராபசாரங்களால்வரும் ப்ரீதிகோபங்களினுடைய தீவ்ரதமத்வம் ஸூசிதமாயிற்று. “ஸாக்ஷாச்சரணமேவாஶ்ரய:” என்கிற ஶ்லோகத்திற்சொன்ன யோஜனையில் “ஸர்வபாபேப்ய:” என்றது அதிகாரியுடைய அபேக்ஷைக்கீடாக ப்ராப்திவிரோதிகளையும் உபாயவிரோதிகளையும் ப்ரதிஜ்ஞாநுஷ்டாநவிரோதங்களையும் ஸங்க்ரஹிக்கிறது. இங்கு ப்ராப்திவிரோதியாவது; ஸாபராயனான இவன் நம்மை அநுபவிக்கக்கடவனல்லனென்கிற நிக்ரஹஸங்கல்பம். உபாயவிரோதியாவது; நம்மையிவன் தெளிந்து வஶீகரிக்கக்கடவனல்லனென்கிற ஸங்கல்பம். ப்ரதிஜ்ஞாநுஷ்டாநவிரோதமாவது; அவ்வோ ப்ரதி

ஸா-நீ॥ என்றவிதுஸ்விஷயத்திற்காட்டில் ஸ்வதாஸவிஷயே அபசாராபசாரஜந்யநிக்ரஹாநுக்ரஹதீவ்ரதமத்வம் ஶ்ருதியாலே ஸூசிதமாகையாலே ஜ்ஞாநிவிஷயத்தில் அத்யர்த்தப்ரீதிகோபாதிஶயித ப்ரணவர்ணாஹமாகையால் தோஷமில்லையென்கிறார் (இஸ்ஸாக்ஷ்யேதி) இப்படி ப்ராப்திவிரோதி பாபமோசகத்வஞ்சொன்னால் பூர்வார்த்தத்திலே “ஸாக்ஷாச்சரணமேவாஶ்ரய:” என்று ஸர்வஹேயப்ரதிகூலத்வஞ்சொன்னது விரோதியாதோ, ஆகையால் “ஸர்வபாபேப்ய:” என்றது ஸமகாஹிதவிஷயமாகக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாச்சரணேதி) (அபேக்ஷைக்கீடாகேதி) மோக்ஷாபேக்ஷயா ப்ரபத்தி பண்ணில் ப்ராப்திவிரோதிகளையும் உபாஸநாங்கமாக ப்ரபத்திகரணத்திலுபாயவிரோதிகளையும் ஸர்வபாபஶப்தம் ஸங்க்ரஹிக்கிறதென்று கருத்து. ப்ராப்திவிரோதி என்றும் உபாயவிரோதி என்றும் பிரிவு கூடுமோ, பாபஜாதம் ப்ராப்த்யஸம்பாதகமாகையாலே ப்ராப்திவிரோதியன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஜத்யாதிநா) இப்படி ஸர்வபாபமும் நிவ்ருத்தமானாலும் கவிக்ஷ்யாதிஸம்பந்தமிருக்கையாலே ஸர்வபாப நிவ்ருத்தி கூடுமோ, நம்மையடையக்கடவனல்லனென்கிற ஸங்கல்பம் நிவ்ருத்தமானாலும் கிஞ்சித்விரோதிஸங்கல்பமுண்டாகில் விரோதிஹம்காதிஸம்பந்தாதி நிவ்ருத்தி கூடாதேயென்றவருளிச்செய்கிறார்.

ஸா-கா॥ விதிவாக்யேஷ்வப்யர்த்தாஹ (ஸாக்ஷாச்சரணேத்யாதிநா) தததிகாராநுகுணப்ராப்திவிரோத்யாதிகம் ஸர்வபாபஶப்தார்த்த இத்யர்த்தோ தேஷாம் தேஷாம் மோக்ஷா: ப்ராப்திவிரோத்யாதிகம் இத்யாகாங்க்ஷாயாமாஹ (இங்குப்ராப்தீத்யாதிநா) ஸம்ஸாரநிக்ரஹநிவ்ருத்தேஸ்ஸம்ப்ரஹாஷ்யாத்யர்த்தம் க்ஷமாவதாநுஸந்தேயமிதி ஶப்தார்த்தா ர்த்தகாரஸ்வபாவ நிஷ்கர்ஷஸ்ஸம்ப்ரதாய பாஷ்யவசநவ்யா

ஜ॥ கர்மகைங்கர்யாநுஷ்டாநங்களாலேவந்த அவ்யோபாயத்வாநுஸந்தாநமும். உபேக்ஷையைப்பற்ற ஸர்வநிக்ரஹங்களும் நிவ்ருத்தங்களானால் நிக்ரஹகார்யங்களான அவிவேகாதிகள் நிக்ரஹநிவ்ருத்தியாலே ஸாதித்தாலே நிவ்ருத்தங்களாம்; பின்பு காரணாபாவத்தாலே கார்யமான வ்ருத்திகங்களொன்றும் வாராது. இது "காரணாபாவாத் கார்யாபாவ:" என்கிறவத்திலே விவக்ஷிதம். இந்நிஷேதங்களெல்லாம் சாஸ்த்ரத்திலே ஸம்ப்ரதாயத்தோடே கூடவிசாரிவயம் பண்ணின ஆசார்யரிருக்குநிலமாயிருக்கும். இப்படி "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யா

ஸா-டீ ॥ (உபேக்ஷையைக்) ஸகலவிரோதிஸம்ப்ரந்தமாந நிக்ரஹங்கள் கழிகையாலே காரணநிவ்ருத்த்யா அவிவேகாதிகார்யங்களும்கழியுமென்றபடி. வர்ணாச்ரமாதிஸம்பந்தமுண்டாகில் மோக்ஷங்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (பின்பு) இப்படியாகில்அவஸ்தையும் ஸம்வாதத்திலே "தாயிநம் உத்தரவம்ரவேயோர ஸ்லோகவிநாசன தஸ்யதேசாக" என்று வாவநிவ்ருத்திபோலே அவிவேகாதி நிவ்ருத்தியுஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுஜதி) இப்படி ஸம்ஸாரகாரணம் கழியுங்கு உபேதேதென்றிசித்யாதிநா சொன்னவஸ்தைக்கூடுமோ, ஸகலஷாஸ்த்ராதிவேதிகளொருத்தரும் ஸூத்ரங்களிலே சொல்லவில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்நிஷேதமெல்லாமிதி) (ஸம்ப்ரதாயத்தோடேஇதி) கிடாம்பியாச்சான் திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான்ஸம்ப்ரதாயத்தோடே என்றபடி. (ஆசார்யரிருக்கிதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த வரதாசார்ய வாதிஹம்ஸாம்புவாஹாதிகளுக்கென்றபடி. மற்றயவர்களுக்கு நிலமல்லாமையாலே ஸூத்ரங்களிலே அநுக்தியும் விவரிதொக்தியுமென்று கருத்து. இப்படி ஸகல திவ்யநிவ்ருத்தி சொன்னாலும் நையாயிகாதிஸித்த வாஸநைகளுமொக்ஷவாதம் வ்யவஸ்தியாதோ, அதுவ்யாவ்ருத்தியுஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) வ்ருதிவியாஸநிவ்ருத்தியுண்

ஸா-கா ॥ அஜ்ஞாநம்(உபேக்ஷையைப்பற்றவிதயாதி)நநு"வரஜ்ஞாநிராவஸம்பத்யேஸ நாவெணாமிநிஷ்ட்யேத"வொசஸ்நு தெஸவாநுகாரநுஸஹஸ்ரணாவிபதா"ததஸ்துதம்வச்யதே நிஷ்கைப்யாயயா"ஸர்வாஹவச்ய வச்ய‍தி "அர்நுமொகாநுகாரீகாரவேவ நஃஸஹாநு "யெநயெநயாதா ஹ்யுதி தெநதெந ஸஹயுத்தீ" த்யாதிஷு "ஸாவத்யாவிஹாவஷ்யோ ஸ்யா"திதயா ஷ்லிஷ்ட அவிவேகணாநுஹவாதெரவி வர்ணாதிகாஸம்ய போய நாஸ உபேதேதி அயெவ் தஸ்யாசேத தந்நிரந்நிஸ்தேத த்யஸர்வநிஷ நிவ்ருத்திஷ்ப ரதேத்யாஸிந்யாஸ்யாமி நாஹம் தமேஷ

ஏவ॥ஜி" என்று காயக்லேசாதிவ ஸர்வத்ர விஷய வாஸ நிவ்ருத்தி யைச் சொல்ல ஸூத்ரம் ப்ராப்தமான பரிவ்ராஜக ஸமாதி ஸாதநமான ஸந்யாஸஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. "யோ நக்ருயதே ஜ்ஞாநயோகேந ஸாதந ஷோடச ஸாதநாநி ஜ்ஞாந ஸாதநம் க்ருயதே யோ ॥ ய யோகயோ நகாரணாஸ க்ருயதே ந ஜ்ஞாநம் வாரம் | ஸர்வ நியமே ப்ரக்ருதி ஸ்தம் ஸர்வம் ॥ தயோ ஹேய ஸ்வரூபம் ஸாதக யோகம் ணாம் | ப்ராகாஸ்யே ந ஜந்யே நித்யா ஸாதநாநி" என்று ஸ்ரீசௌநக ஸமவானருளிச்செய்தான். ஜ்ஞாநரூபம் இதினுடைய ஸர்வ விஷய விகாஸத்துக்கு ஸ்வரூப யோக்யதா ரூபையான சக்தியும் நித்யங்களாகையாலே யவற்றிலாவிர்பாவஸம்பவம் ஏவம். ஸர்வ விஷய விகாஸமும் கர்மநிவ்ருத்த்யாதிகளும் ஸங்கல்பாதிகளும் கொள்ளக்கடவன்

ஸா-ந்தி ॥ டாலுக்காரணமன்றிக்கே ஸூத்ரம் ப்ராப்தமாக ப்ராப்திக்கு ஹேதுவாக ஸிக்கையாலே அதுவும் சொன்னப்ராயமென்று கருத்து. ப்ராணமன்றிக்கே ஸூத்ரம் ப்ராப்தி சொல்லக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (யயேதி) ஸ்வரூபாநுபவாவிர்பாவமென்றும் "ப்ராகாஸ்யே ந ஜந்யே" என்றும் ஸ்வரூபாநுபவத்திலாவிர்பாவஸம்பவம் கூடுமோ? ஸ்வரூபாநுபவம் ப்ரவ்ருத்தியில்லாமலிப்போதுண்டாகையாலே ஸர்வவிஷயாவிர்பாவஸம்பவம் கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநரூபமிதி) ஸர்வஸ்வரூபாநுபவாவிர்பாவஞ்சொன்னது ஜ்ஞாநரூபசக்திவிஷயமென்று கருத்து. இப்படியாகில் "சுவிஸ்ரவம் ஸஹஸ்ரேகொள்ளவிடய:" என்று சூத்ரகக்கொள்ளக்கடவதிகளி லாவிர்பாவஸம்பவம் கூடுமோ, அதுமனனயோகமென்றில் நிர்யோஜநமாக மனனயோகங்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவிஷயவிகாஸமுமிதி) இப்படி பரிவ்ராஜக ஸ்வரூபாநுபவா

ஸா-கா॥ ப்ராணாமதத்தாதேகொள்ளாவிதமாகிற்றவிஸிதேசத்யாஸ(இப்படிஸர்வதேசாதிநா)ஸர்வ த்விஷ நிவ்ருத்த்யநந்தரமாவிநஸர்வவிஷயஜ்ஞாநஸ்ய நித்யஸ்வாவஸ்யாஸாவாதாவிர்பாவோக்திரஸம்ப்ரவ்ருத்தி த்ராஸ (ஜ்ஞாநரூபமித்யாதி) ஸ்வரூபயோக்யதாரூபா சக்தி: விஷய ப்ரகாஸந சக்தி:. நகேவம் தஹிர் ஸர்வாநுமாஹிதாதி ஷோமக்தேகேஷாவாத்யாணாவிர்பாவஸம்பவ யோமோநுபவஸத்த்வ ஸர்வவாஸிநிர்வ்ருத்த்யஸ்வரூபோவாயிகதயா யாவஸ்காநுக்க விநாஸாஸாவிதயஜ்ஞாவநாஸ்மேஷ்டாவிர்பாவஸம்பவ ஏவவாரிக ஜத்யாஸ (ஸர்வவிஷயேத்யாதிநா) கர்மாஸ்ரவ ஸர்வநிவ்ருத்த்யாதி: கர்மநிவ்ருத்த்யாதித்யாதிப்ரஸ்தோகம். விதப்தேஜாகாதிநா ஸாவாதி:

[illegible]

௭௯|| களும் ஆழ்ந்தங்களாயிருக்கிற இவை நிவ்ருத்தப்ரதிபந்தகங்களான வாயிகங்களாகையாலே மேல்முழுக்க நடக்கும்படி தோற்றுகைக்காக இவற்றில் "ஆவிஸ்யா... ஸஹஜகைங்கர்யவிதய" இத்யாதிகளாலே ஆவிர்பாவரூபம் ப்ரத்யக்ஷமாகிறது. ஸ்வரூபயோக்யத்வத்தாலே ஸ்வாபாவிகமாக பஹுவிதமான வாசிகப்ரவ்ருத்திகள் நடந்த ஸம்பவிதியான வஸ்துக்களுக்குமேலெல்லாம் கைங்கர்யதசையிலாசிக ப்ரவ்ருத்தியே ஸ்வரூப ப்ராப்தமாகையாலே அதிலுமாவிர்பாவத்துக்கு விரோதமில்லை. ஆகையால் "ஸர்வவர்ண ஶேஷமிஷ்யாதி" என்னவிவ்வசநவ்யாக்யானம் ஸங்கதமாயிற்று. ஸாகல்யத்துக்கு உபாயஸம்பந்தம் பொருளானபோது இவ்விஷ

ஸா-டீ || விஸர்வஞ்சொன்னது கூடுமோ; அதாவது விஹிதவிஷயவிஷ்ணுஸ்தோத்திரத்திற்கு காரணமாயாக நாஸம் அன்றோ, விதிவிஹிதகவிஹிதி பலதசையிலே ப்ரவ்ருத்திகையையும் கைங்கர்யத்தையும் காரணதைய ஆகையாலே இந்த விஷயத்திலானசப்ரவ்ருத்திநாசம் ஸ்வாமியாக ப்ரஸாதியாதோ, இனி ப்ராப்தநாசம் தசையத்திலே ப்ராதிசப்ரவ்ருத்திவிஷயமென்றிலப்போது கர்த்தனுக்கு சர்வாநாசம் ப்ரஸக்தியாதோ, ததாநீ ஆசப்ரவ்ருத்தி முண்டாகிறதென்றில் ததா ஆவிர்பாவம் விரோதியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபேதி) இஷ்டப்ராப்த்யுபாயவிஷயத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) இப்படி ப்ரயோஜனதையான இஷ்டப்ராப்தியை ஆத்மகையாக்கி சப்தாதி ஸம்பந்தயான அநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ஶாஸ்த்ரமென்கிறது வுதிதமோவென்ற விஷ்டப்ராப்திக்கும் ஶாஸ்த்ரமருளிச்செய்கிறார் (ஸாகல்யத்துக்கிதி) உபேயஸம்பந்தனனவென்னை உபாயமாகவடை என்று கருத்து. இப்படி அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்தி

ஸா-கா || கைங்கர்யாதீத்யாதிஶாஸ்த்ரார்த்தம். நவேஸஹிதார்த்தா நாஸ ப்ரவ்ருத்திவிரோதிநிவ்ருத்திரிதியா நாசப்ரவ்ருத்திவிஸர்வஸ்ய ஔபவாஸிகஸ்யாதித்யாஹ நாசப்ரவ்ருத்தஸ்ய ஸ்வாபாவிகஸ்வரூபேத்யாஹ (ஸ்வரூபேத்யாதிநா)(ஸ்வரூபயோக்யத்வாத்தாலே இதி) வாசகஸ்வரூபதயாதித்யர்த்த. (ஆகையாலித்யாதி)ஸர்வவர்ண ஶேஷத்வாதீஸ்தா நாசவ்யாக்யானாவிர்பாவஸ்ய ஸங்கதித்யர்த்த. ஸாகல்யஷ்டப்ராப்த்யர்த்தம் ஸாகல்யஸ்ய ப்ராப்யப்ராபகஸ்வரூப ததா ஶாஸ்த்ரஸம்பந்தேத்யாஹ (ஸாகல்பத்துக்கு இத்யாதிநா) ஸாகல்ய ஸம்பந்தயோகாத்தா ஸாபேக்ஷஸஹிதேஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டாநிஷ்ட நிவ்ருத்திர்போய்சங்கநா ... ஸம்ப்ரப்ருத்திவிப்ரகம் நவஸ்யாதீதி ஶங்காவாசா

௨௦॥ ப்ராப்தியுமிச்ஶ்லோகத்திலே ஸாமர்த்யமாகச்சொல்லிற்றும். ஆகையால் "மாமேவைஷ்யஸி" என்று கீழ்ச்ஶ்லோகத்திலே விஶதமாகச் சொன்னவர்த்தம் இங்கு ப்ராப்திவிரோதியைக்கழிக்கையாலும் ஶோகபரிஹாரத்தில் விவக்ஷாவிஶேஷத்தாலுஞ் சொல்லிற்றும். ஆனபின்பு இது ஸாபேக்ஷமாய்க்கொண்டு கீழ்ச்ஶ்லோகத்துக்கு ஶேஷமாகிறதன்று. *

"ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவிவ்வளவால் "மாமேவைஷ்யஸி" என்றுசொன்ன பகவத்ப்ராப்திஸித்திக்குமோ; ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியுண்டாயே பகவத்ப்ராப்தியன்றிக்கே ஸ்வாத்மாநுபவமான கைவல்யம் பெறுவாருமில்லையோ; பகவத்ப்ராப்தியிற்காட்டில்வேறுபட்ட கைவல்யம் "ஐஹலௌகிகமைஶ்வர்யம் ஸ்வர்காத்யம் பாரலௌகிகம் । கைவல்யம் பகவந்தஞ்ச மந்த்ரோऽயம் ஸாதயிஷ்யதி"

ஸா-ஸ்வா॥ ரஹஸ்யம் ஸித்தித்தால் "மந்மநா பவ" என்கிற கீழ்ச்ஶ்லோகத்திலே உக்தயோகவிதியாகையாலேயதற்கு அபேக்ஷிதமோக்ஷகதநரூபமாய்க்கொண்டு இச்ஶ்லோகம் சரமஶ்லோகஶேஷமாக ப்ரஸங்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) சரமஶ்லோகத்திலே "மாமேவைஷ்யஸி" என்று மோக்ஷம் விஶதமாக கதிதமாகையால் இங்கு ஆர்த்திகமாகவும் அவிஶதமாகவும் மோக்ஷகதநரூபமாய்க்கொண்டு நிரபேக்ஷ சரமவாக்யத்துக்கு இது ஶேஷமன்றென்று கருத்து. ப்ரத்யுத இதுவே ஸாபேக்ஷமாகையாலே நிரபேக்ஷ சரமஶ்லோகத்திற்கு ஶேஷமென்கை ஸர்வதா அஸங்கதமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதி) இனி ஸர்வபாப நிவ்ருத்திகதநத்தாலே ஆர்த்திகமாக பகவத்ப்ராப்திரூப இஷ்டஸித்தி சொன்னது கூடுமோ, ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியுண்டானால் கைவல்யரூபேஷ்டாந்தரம் ஸித்திக்கவில்லையோவென்று ஶங்கையை உபக்ஷேபிக்கிறார் (ஸர்வேதி) கைவல்யமென்று மோக்ஷவ்யதிரிக்தமுமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (பகவதிதி) ஸாஸ்வயேத்யாதி-

---

ஶா-கா॥ ஸ்தத்விப்ரயஜாஜ (ஆனபின்புஇத்யாதி) நநு ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்த்யைவ பகவத்ப்ராப்தேஸ்ஸ்வீக்ருதத்வாத் ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்தேஸ்தாவதி கைவல்யாநந்த ஸம்பந்நாநுபவாஸா வாத். ந ச கைவல்யமேவ நாஸ்தீதி வாச்யம். ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாய விரோதிப்ரஸக்த்யாதிதுர்லக்ஷ்ய கைவல்யாநாம் க்ருதிப்ராக்ருதஸம்பந்நா ஸமேதாவஸ்தாபந்நப்ரவ் நிவ்ருத்தாவபி பகவதநுபவவிரோ தி பாவாநாதிநியத த்வேஷாநுவ்ருத்தி கைவல்ய நிவ்ருத்திரிதி ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்தே: கைவல்யாநந்தஸம்பந்நாஸ்வேதி ததா பகவத்ப்ராப்திரேவ நிதி ஸித்தி ஸ்த்ராத (ஸர்வேத்யாத்யர்த்தம்)

௨௰ ॥ என்று நாரதாதிகளாலே சொல்லப்பட்டதிறே. ஆளவந்தாரும் “வைராக்யாநுகூலதயாத்மவிவேகாதிநா” என்றும் “ஸம்ஸார தந்த்ரவாஹி” என்றுமருளிச்செய்தார். ஸூத்ரத்திலும் “ஸர்வகர்மாணி” என்கிறவாக்யமுமாதாரமாயிற்று. ஸ்ரீகீதா ஷ்யாதிகளிலுமிவ்வர்த்தம் ப்ரஸித்தம். ஆகையால் “ஸர்வதர்மத்யாகமோக்ஷயித்ருத்வ” என்றஸர்வதர்மநிவ்ருத்திகைவல்யத்துக்கும் ஸ்வாபாவிகம்பொதுவன்றோவென்கை சோத்யம். எங்ஙனே யென்னில், ஸர்வதர்மங்களுங்கழிந்தால் ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸ்வாத் மாநுபவத்தை யிழந்துகிடக்கைக்குக் காரணமில்லாமையாலேஅப்போது ஸ்வாத்மாநுபவரஹிதமானவாத்மாநுபவம் வடியாது.ஆகையால்

ஸா-நீ ॥ பரப்ரஹ்மத்வ ஸம்பாவிக்கிறது. சக்ஷூராதிஸ்பர்ஸம் கைவல்யாதிகம். ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஸாஸ்த்ராதிஷு த்ரிஷு ப்ரத்யக்ஷஸம்பவத்தே. “ஸர்வகர்மாணி” நித்யத்யாகஸ்ய ஸ்வபாவி கைவல்யம் என்று கருத்து. இப்வர்த்தத்தை விவரிக்கிறார் (சோத்யமிதி) சோத்யத்தை உபபாதிக்கிறார் (எங்ஙனேஎன்றிதி) ஸர்வதர்மத்யாகத்திலாத்மாநுபவம் வடியாதென்று சொன்னால் ஸர்வங்கழியாதசையிலே கைவல்ய மென்று சொன்னதாகாதோ, அப்போது ஜ்ஞானாதி ஸ்வபாவ ப்ர ஸம்பிக்கையாலேகைவல்யம் ஷோடஸமோக்ஷமர் ஸாம்யாதோ, ஸம்பாதிவைக்ஷ்ய கதிரயந்தான் கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கி றார் (ஆகையாலிதி) (ஆகையால்) ஸர்வதர்ம நிவ்ருத்தியில் ஸ்வாத்ம

ஸா-கா ॥ நா) (ஸ்ரீகீதாஷ்யாதிகளிலுமிதி) “யஸ்ஸர்வேஷாம் ஸுஹ்ருதேஷாம் நஸ்ய த்யக்தவிநஸ்யதி । கர்மண்யாதத்மஸ்வஸ்தாஹம் ஸர்வ காரணம்” இத்யாதிநாம்ஹ்யாத்மநஸ்தத்ஸ்ய. “வைராக்யாதிர்ஜ்ஞாநாத்மவ ரோவதாவே” த்யாதிஸூத்ராதித்யாதிப்ரயோஜ்ய. (ஸர்வதர்மங்க ளுங்கழிந்தாலித்யாதி) ஸர்வத்ரதிவ்யஜ்ஞாநிவ்ருத்தஸத்யாவி ஸ்வாத்மா நுபவஸம்பாவே சகாரணகாயேநாதிஜ்ஞாநஸம்ஸோ நித்யதர்ஸநா தவி ததுதமோக்ஷஸம்பந்தி “சநாவ்ருத்திஸ்ஸ்ரஸ்” இத்யாதி ஸத்ததா ஷ்யாதிவிரோதஸம்பந்தி ஸாவ. நநு கைவல்யஸ்வாதிகை வல்யமிதி ஸ்வாஹாவிகாகாரவிஸிஷ்ட ஸ்வாத்மஸ்வரூபாதிஸித்தஸ்யாபாயி கஸ்ய கைவல்யஸப்தேநவ ப்ராப்திரூபதயாத்மஸ்வாத்மாநுபவ ப்ர திபாதகவாக்யங்காரோ வ்யாஹ்ருத உக்தம் “ஜ்ஞாநஸமாநதாம் கைவல்யமாதிமதமோக்ஷ” இத்யாதிஷு ஸர்வஸ்வ ப்ரதிபாதநிவ்ருத்தஸ் ரூபஸ்ய கைவல்யஸப்தஸ்யாவிதா ஸர்வ ஜ்ஞாநோ ஸ்வாத்மா ஸ்வஸ்வ ப்ரதிபாதகாநாம் ஸர்வேஷாம் நிவ்ருத்தஸ் ஸக்ஷணமாவ ப்ரயோகா

உ௭|| அவ்வவஸ்தையில் ப்ராப்ய—ஜராமரணாதி—ஸ்வங்களும் வருகைக்கிடான கர்மங்கள் கழிந்து அபிவ்யக்த ஸ்வரூபாநுபவத்துக்கும் ப்ரதிபந்தகமான கர்மங்கழியாதே கிடக்கிற வளவிலே "யஸ்மிந் ஸர்வாணி பூதாநி ஆத்மைவாபூத் விஜாநத:" என்னும்படி யிருப்பதொரு ஸ்வாத்மாநுபவ விசேஷம். ஆத்ம—ப்ராப்திர் யோகிநாம் கைவல்யம்" என்று சொல்லுகிறபடியே தனக்குமுக்யமாயிருப்பதொருவுபாயவிசேஷத்தாலே ஸித்தவிவ்வநுபவத்தை ஸவிதநுபவத்தோடும் பகவதநுபவத்தோடுந் துவக்கில்லாதபடியாலே கை

ஸா—நீ || ஆத்மாநுபவம் வடியாமையாலே ஆநந்தவிசேஷிதிக்கைவல்யமென்று சொல்லப்படுமிதிசேஷ:. இப்படி ஸர்வாவஸ்தையில் கைவல்யங்கூடாதாகில் கைவல்யப்ரயோகங்கூடுமோ, கைவல்ய ஶப்தம் ஸர்வாவஸ்தயவாவியன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆத்ம—ப்ராப்திரிதி) அத்ர கைவல்ய வாசக நம் ப்ரயோகம்

யதா இப்படி ஜராமரணாதி கர்மங்கழிந்தவளவிலே கைவல்யம் ப்ராப்யமாகில் ஸித்தியும் மோக்ஷவிசேஷமும் ப்ரஸங்கியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாநுபவமிதி) ஆத்மாநுபவரூப கைவல்யஸ்ய மோக்ஷத்வம் என்று கருத்து. இப்படி ஸர்வ கர்மக்ஷயாபாவே கைவல்ய ஶப்த ப்ரவ்ருத்தி கூடுவதெங்ஙனே என்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸவிதிதி) இப்படி பகவதநுபவரஹித கைவல்ய ஶப்தம் ப்ரவ்ருத்தமாகில் "யதா ஸகைவல்ய" இத்யாதிகள் ஸாக்ஷாத்ஸ்ருதியிலே கைவல்யஶப்த ப்ரயோகத்திற்கு கதியெதென்றவருளிச்செய்கிறார் (பகவதிதி) ஆத்மாநுபவத்திலும் பகவதநுபவத்திலும் கைவல்ய ஶப்த ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தம் பின்னமென்னு கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வகர்மக்ஷயவாசியான ஶப்தம் "ஸ்வாத்மாநுபூதிரிதி யாகிய ஶக்திராத்மா" என்று கேவலாத்மாநுபவத்திலும் ப்ரயுக்தமாகையாலே கைவல்யத்திலும் ஸர்வகர்மக்ஷயஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கி

ஸா—கா || ஆத்மாநுபவம் (ஆகையாலித்யாதிநா) ஆநந்தவிசேஷிதஸ்ய ஸித்தாலித்யேநாய: கைவல்ய ஶப்தம் ப்ரயோகம் (ஆத்மாநுபவமிதி) ஆத்மாநுபவஸ்ய மோக்ஷகாரணீ ஸக்தியோகாரணஸ்வா

உபாஸ்யமென்றுபேரிட்டார்கள். ஸர்வஸ்வ [illegible]யில்கைவல்யஶப்தம் ஸவிஶேஷமாய் நிவ்ருத்தியை யினைக்கிறது. ஆத்மாநுபவ விஷயமாக "ஸாத்மாநுபூதிரிதியாகில ஆக்ஷரம்" இத்யாதிகளிற்ப்ரயுக்தமான ஶப்தமும் "விமுக்தஸர்வதோஷ"[illegible] இத்யாதிகளிற்போலே நிர்வாஹம். "ஜராமரணமோக்ஷாய" என்றதுவும் தேவர்களுடைய அம்ருத வ்யபதேஶம்போலே யாவேக்ஷிகம். [illegible] விஷயத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். இப்படி விஹக[illegible]ஶாஸ்த்ரத்தில் ஆக்ஷரஶப்தமும் நிர்வாஹம். "போகேஷு விஷயேஷ்வபி [illegible] | [illegible] ஸாயுஜ்யம் [illegible] மோக்ஷஉக்த:" என்று நியமிக்கப்பட்டதிறே. இதிற்சொன்னஸாயுஜ்யம்

ஸா-டீ || முர்(அத்யந்தி)அங்கு ஆக்ஷரஶப்தம் ஔபசாரிகமென்று கருத்து. இப்படியாகில் "ஜராமரணமோக்ஷாய" என்று விஶேஷஜராமரணமோக்ஷஞ்சொல்லுகையாலேகைவல்யத்திலும்நித்யஸம்ஸாரமோக்ஷஞ் சொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஜரேதி) ஆபேக்ஷிகவசனமாகில் ஶப்தஸாமர்த்யவிரோதமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேதி) ஸம்பாவனமன்றிக்கேயிருக்கிற விஹக[illegible] ஶாஸ்த்ராதிகளிலே "மோக்ஷஸாதனஸாஸ்த்ர[illegible] | [illegible] ஸாயுஜ்யம் [illegible]" இத்யாதிகளில் ஆக்ஷரஶப்தப்ரயோகம்போலே கைவல்யத்திலும் முக்யமாகலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) கௌணதயா நிர்வாஹ்யமென்று கருத்து. இப்படி விஹக[illegible] ஶாஸ்த்ராதிகளிலே ஆக்ஷரஶப்தப்ரயோகம் கௌணமென்கைக்கு நியாமகமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (போகேஷ்விதி) அதன் என்று ஸாம்ராஜ்யாதிவ்யவஹேதவ ஸாயுஜ்யாத்மோக்ஷமென்று சொல்லுகையாலே ஸாம்ராஜ்யாதிகளில் கௌணமென்று கருத்து. ஸாயுஜ்யமாவது ஐக்யமன்றோ, அது மோக்ஷமென்கை உபபன்னமன்றோ, இனி ஸாதர்ம்யம் ஸாயுஜ்யமென்றில் விஹகாதிஸாயுஜ்யமும் ஆக்ஷரயாக ப்ரஸங்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதிலீதி) கைவல்யமும் நித்யமாகையாலேயதுவும் முக்யமோக்ஷமென்று சொல்லவேண்

ஸா-கா || ஆக்ஷரஶப்தப்ரயோக இதி ஈஶாநந "மோக்ஷஸாம்ராஜ்ய ஸாரூப்ய" இத்யாதாவப்யேவ மேவேத்யாஹ (அநந்யேத்யாதிநா) [illegible] மோக்ஷஸாம்ராஜ்யஸாரூப்யாதீநாம் மோக்ஷஶப்தோ முக்யாஸம்பவாத் [illegible] மோக்ஷஶப்தோ முக்யாஸம்ப இத்யாதா [illegible] ஸாயுஜ்யமேவ மோக்ஷஶப்த முக்யாஸம்ப இதிஶப்தயதி (போகே

ச்ரு || பரமபதத்திற்சென்றவனுடைய ஸாமஸாம்யம். கேவலாத்ம நுபவம் நித்யமன்றென்னுமிடம், ஸாக்ஷாத் மோக்ஷமன்றென்னுமிடம் "அந்வீக்ஷ்ய சைதநா ஸந்தாநவஹிதே ஸ்ருதா: | தேஷாமேகாந்தி நஸ்ரேஷ்டா: தேஷ்வேவாநந்யதேவதா: || அஹமேவ கதிஸ்தேஷாம் நிராஸீ: கர்மகாரிணாம் | யேது ஸிஷ்டாஸ்த்ரயோ ஹ்யஸ்மகாம்ஸ்வஹிதே ஸ்தா: || ஸர்வே ச்யவநதர்மாண: ப்ரதிபுத்தாஸ்து மோக்ஷிண:" என்கிற வசநத்தாலே ஸித்தம். "ஆவ்ருத்தாஸ் ஸ்தாநமாதிஸ்ரே க்ஷேமாமோதிதஸ் ஸ்யாம் | ஜிஜ்ஞாஸாமுபஹிதேஷு க்த்ம் ஸ்தோ ஸக்தமதிம் ச

ஸா.தீ || ப்ரவேசாஜ்ஜாவாரஸ்வ்யவஹிதமாத்தானுபதில் மளணமென்று சொல்லக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (கேவலேதி) அநுவிஷ்ய த்ரிநாம தேஷாம்ஸ்ய ஸகாமிந உபாயாநுஷ்டாநே யோஜநாஸு ரஹிதா:. ஸதேஷாம் ப்ரேஷ்டம்ஸ்வபாவாஸ்மீ (தேஷ்வேவேதி) (த்யஜதி) ஆத்மஜிஜ்ஞாஸுமாத்ரிண: தேஷமகாமஹிதஸ்வபாவவிநாஸ்க்ஷ்ய ஸமாகாமாஸித்தா: ஸர்வே தே ச்யவநம்ஸமாந: ச்யவநம் ச்யுதம் நஷ்டஇதியாவத். யதேஷ: யேஷாமேதயோஸ்தா: தேஷாம் ப்ரஸ்தும் ப்ரதிபந்த ஸவ பரமேகாந்த்ய மோக்ஷஹாக் கிந்நு ஸமவஸ்ப்ராப்திரேவ மோக்ஷஇதி ஸித்தம். ப்ரமாணாந்தரம் காட்டுகிறார் (ஆவ்ருத்தேதி) ஜராம்ஸமாரமதிக்கஸ் ஸ்ரத்தா ஆத்மஸ்ர் ஸ்வேந்ப்ய யஜூம்ஸநமாகம் ஆவ்ருத்த ஜிஜ்ஞாஸ: ஸக்தம் ஸமதே ஸக்தஸ்ம ஸ்வேதர்ஹஸ்தம் ஸ்தோக்ஷம் ஸமதே என்கை. ஆத்மாநுபவிஷ்னும் ஆஸக்தகில் க்ரமேண ஜ்ஞாநியாமென்கையமுமதமன்றோவென்று கருத்து. நம்மாழ்வார் இறுதி கூடாவித்ரிகளில் நாமமில்லை யென்று சொல்லுகையாலே நித்யமன்றென்று சொன்னதுகூடுமோவென்றவரு

ஸா-கா || ஜீவாத்மா) கிஞ்சாத்ம நுபவஸ்ய நித்யத்வம் ஸமவஸம்ஸ்க்ரிதா ரா மோக்ஷபலஜ்ஞகஸ்ய வாசந்தவேதி உபபாயதி (கேவலாத்மா நுபவிசாரிநா) கதோ மோக்ஷமேவஸந்தா ஆவ்ருத்த இதி ஸாவ:. (யதாஸிஷ்டா இதி) "ஆதேக்ஷ ஜிஜ்ஞாஸுராஸ்ம ஜ்ஞாநிசு" த்ருமேதகாஜீ ப்ரதிஸ்ரநமேஷ்யஸ்யா பரிஜ்ஞேஷஸ்யா தநாஹாதிந ஜதஸ்யஸ: நசு ஸமவஸ்வஸ்ய ஸாக்ஷமஸ் ஸாவ மேஜீ ஸ்ரீமாஸிஷ்மிஹிபி "குருகாநிளர்"வித்தி மாயாராதாதம் ஸவஸாவிநாஸிகோமக்ஜீ தத நித்யஸ்வாஜ்ஞ நாஸிதம்ருத தேமேவ ஸஹஸ்ரமாவாவக்ய "அற்றதுபற்றெனில்" இத்யாயாம் வேஸஹிகாம்ஷ்வதேம் கேஸுப்யவேமாதே ஸத்ரார்தநாஸக்தவக ஜீ தேத்ரவாமாஷாமதேமேவக்ஷதேவேருதாஸ ஷிரஸஸ்ர ஸமவ நதேசு பேதரதிக இறுதி கூடாவித [illegible]

௭௦|| ஹேய ''என்கையாலே ஸ்ரீகீதையில் "ஜிஜ்ஞாஸு:" என்கிறவர்த்தநிஷ்டனும் கூட ஆர்த்தனை ப்ராப்யமென்றதாயிற்று. "பன்னுதி" லென்று ஸம வஷ்டாநுஸந்தாநத்தை நித்யமென்கையாலும் இதுக்கு ப்ரத்யஹமாகச் சொல்லுமாத்மாநுஸந்தாநம் நித்யமன்றென்னுமிடம் வ்யஞ்ஜிதம். இதுக்கு "இறுதிகூடா" வித்யாதிகளில் நாசமில்லை யென்கிற பாசுரமும் ஸாதந ப்ரஸங்காதி ஸூத்ர விசேஷங்களில் ஸூத்ர்யசொக்திபோலே "எனையூழி" யென்கிற அவிரகாலஸ்தாயித்வாபிப்ராயம். "யோகிநாம்

ஸா.வி|| அருளிச்செய்கிறார் (மன்றுமிதி) "செத்ததுமன்றிலத்திர பற்றே" இதி காயா. அதுகைவல்யத்தைச் செத்துவிட்டுமன்றில் ஸ்திரமான வஸ்துத்தை வேண்டில் அத்து ஸர்வவித்து ஸ்வசேஷகஸ்வதந்த்ராஸர்வஸாயத்தாலே என்றபடி. இறை ஈச்வரனை. பற்று ஆச்ரய என்கை. யதா அத்து எரை என்கிறவிடத்தில் ஸர்வேச்வர ப்ரபத்யோபாய த்யாகென ஈச்வரனைப்பற்றி அறு விஷயஸங்கத்தை அறு என்றபடி. நித்யவராஷாதி ஸூத்ர ஸித்த்யே க்கைவல்யம் த்யக்த்வா உத்தேஸ்யா அநந்யாவ்யஹமாக கைவல்யஸ்யாநித்யத்வம் வ்யஞ்ஜிதமென்று கருத்து. இப்படியாகில் இறுதிகூடாவித்யாதிக்கு கதி ஏதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கிதி) இறுதி நாசம் கூடா நாசரஹிதமாய் (எனையூழி) அநேககல்பபர்யந்தம் என்றபடி. இது சிரகாலஸ்தாயித்வாபிப்ராயமன்றாகில் எனையூழி என்று சிரகாலஸ்தாயித்வோக்தி நிஷ்ப்ரயோஜனமாக ப்ரஸஜிக்குமென்று கருத்து. ஆனாலும் நித்யமான ஸர்வேச்வரத்யாநமே கைவல்யத்யாநமாகையாலேயதுக்கு அநித்யத்வங்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (யோகிநாமிதி) யோகிநாம் ஸநகாதீநாமைச்வர்யம் பசூநாம் ததேவ ஸ்வாத்மஸம்தோஷகாரிணாம் ஸாதநாநுஷ்டானப்ரவ கைவல்யார்த்திநாமபி த்யாநம் நது தத்ஸர்வதத் ஸர்வேச்வரமென்றபடி. கைவல்யார்த்தித்யாநத்தை ஸர்வதமென்று சொல்லுகையாலே

ஸா.ஸ்வா|| உபேந இனையூழிஇத்யநேநாத் சிரகாலவாவிநாவிநாச ராஹித்யஸ்ய விசேஷணாதிதி சிரகாலம் விநாசராஹித்யமேவோக்தமிதி ஸூசிதம். ஆஹாரணோஹ (மன்றுமிதி த்யாதிநா) நநு கைவல்யாநாம் ஆவ ஸாநஸ்யாப்ரத ஸாநந்திதஸ்ய ஸ்வாத்மேநித்யவிஷம்திரேவதே ஷாமேவி ஸ்யாநீதி கைவல்யஸ்ய நித்யஸ்ஸர்வ வஸநித்யத்த்வ கைவல்ய நாம் வாஸஸ்யாநஸ்ய நித்யவிஷம்தி பஹிஷ்ட்ரவம் ஸம்ரணோஹ (யோகிநாமித்யாதிநா) நநு வஸாம்ப்ரவித்யாயாம் ஸ்வாத்மாவாஸ நாநாம் கைவல்யநாமேஹிரூராதிமித்யா தேசவிசேஷ ப்ராப்த்யர்த்தே: அபேக்ஷ ... திவாதீநாம் "உபாஸநாவதாம் நாவதம்த்ரே" இத்யா

ஸா-ரு || ப்ரபந்நாநாம் ஸாக்ஷாத்ஸாதநகாரிணா:'' என்று இவ்வாத்ம
நாமஸாதந விசேஷமுஞ்சொல்லப்பட்டது. இஸ்ஸாதநவிசேஷம்
பரவேத மன்றென்னுமிடம் இப்ப்ரகரணந்தன்னிலே ''ஸாகாதி
நஸ்ஸோபாஸ்ய ப்ராயிநோ யோகிநோபி ச | தேஷாம் ஸாத்ரப்ரஸாதா
நம்ய கைவல்யஸித்திஸம்ஶய:'' என்று பகவச்சாஸ்த்ரத்தாலே பரவை
காதிக்கு ஸம்பிதப்ராப்யமான ஸாதநாந்தரஞ்சொல்லுகையாலேஸித்தம்.
பஞ்சாக்நிவித்யாதிகளிற் சொன்ன ப்ரஹ்மாத்மக ஸாத்மாநுஸந்தாநம்பண்
ணுவார்க்கு பாஷ்யாதிகளிலே அர்ச்சிராதிகதியும் ப்ரஹ்மப்ராப்தியுஞ்
சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் இப்பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டர்க்கு ஸாத்மோபா

ஸா-நீ || பரவேதாந்தர்கதமாக வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கி
றார் (இஸ்ஸாதநவிசேஷமிதி) ஸாக்ஷாத்ப்ரஹ்மப்ராப்திநஎன்று விசேஷிக்கை
யாலேஸம்பிதப்ராப்யஸாதநமே ப்ரஹ்மோபாஸகனுக்கு ஸாதநம் ஸாத்ம
ஸாக்ஷாத்காரிகளுக்கு தத்க்ரதுநிஷ்ட ஸாதநமென்று வ்யக்தமாகிறதென்
று கருத்து. ஆனாலும் கைவல்யநிஷ்டயென்று சொன்னதுகூடுமோ
கைவல்யார்த்தியாய் ஸாத்மப்ராப்தனான பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டனுக்கு
அர்ச்சிராதிகதி சொல்லுகையாலே தந்மாத்ரப்ராப்தனுக்கு புநரா
வ்ருத்தி இல்லையென்றுசொல்லுகையாலேநித்யங்கஞ்சொல்லவேண்டாவோ
வென்றவருளிச்செய்கிறார் (பஞ்சேதி) அங்கும் ஸாத்மோபாஸக
னுக்கு அர்ச்சிராதிகதி சொல்லவில்லை கிந்து ப்ரஹ்மாத்மக ஸாத்மோ
பாஸகனுக்கு என்றபடி. பலமும் ப்ரஹ்மப்ராப்தி என்று கருத்து. இ
ப்படியாகில் பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டனுக்கு ஸாத்மோபாஸநம் பலமா
கச்சொல்லுகிறது அஸங்கதமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகை
யாலிதி) அங்கு கைவல்யவேதாந்தரபலமாகையாலே அது நஸ்வரமெ
ன்றும் அர்ச்சிராதிப்ராப்யமான ப்ரஹ்மாநந்தபலம் நித்யமென்றும்
விவக்ஷிக்கையாலொருவிரோதமில்லையென்று கருத்து. யத்தாயமநிமேஷ:
''விரஜாபரவேத்ராநந்தரங்கைவல்யம் ப்ருத''த்தி நித்யஸாதநத்தம்
அந்த பவநம் பச்சைவ்ர்நமாஹாத்மகையாலே விப்ரதிபன்மா

ஸா-கா || த்விரவிர்ச்சிராதிநா கதாநாம்நிவ்ருத்திஹாவேநோக்த: நகைவ
ல்யஸ்யாநித்யவித்யத்ரவாஷ்யகாரைஸ்ஸ்வபஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டாநாம்வி
ப்ரஹ்மப்ராப்த்யுக்தே: தேஷாம் நகைவல்யமிதி வேதாந்தாஹரணாஹ (ப
ஞ்சாக்நித்யாதிநா) நகேவலஸாத்மோபாஸகாநாமபி ப்ரஹ்மப்ராப்தி
கைவல்யஹேதோ கோபி நவிஸேஷ்ய: தயாஹு ''ஸாத்மீய கேது
யோவேத்தி ''ஸாஸ்த்யஸாரவேஷ்வாஸ்ஸா ''வைஶ்வாநரேஸ்வர
மதி''த்யாதிவிரோதப்ரஸங்க உக்த்யா பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டப்ராப்தி
ரேகைகாஸ்கைவலோபாஸம்பாஸ நவிரோதஉக்தவிப்ரபந்நாஹ.

[illegible]வர்த்தாலும் [illegible]யத்தாலே [illegible]யாய்விடும். [illegible]மாயாதல் [illegible]ரிருக்குமாதல் [illegible]வாதல் [illegible]யாலேயாதல் பண்ணும் [illegible]ங்கள் நாலுக்கும் [illegible]ங்களுக்குப்போலே [illegible]யும் [illegible]யுமில்லையென்றுமிடத்தை "[illegible]" என்கிற [illegible]த்திலேயருளிச்செய்தார். "[illegible]" என்கிற [illegible]த்திலும் ஒரு[illegible]க்கு [illegible]சொன்ன[illegible]க்கையாலே [illegible]களுக்க[illegible]யில்லையென்றுமிடம் [illegible]யாயிற்று. ஆகையால் [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]மென்ற [illegible]யாலும் [illegible]மென்று கருத்து. "[illegible]" என்றும் சிலர் சொல்லுவர்கள். இப்படி [illegible]த்தாலே [illegible]க்கு [illegible]மும் [illegible]யும் கண்டால் [illegible] இப்படியாகலாகாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible]மருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] [illegible]த்திர்க்கு [illegible]மில்லை என்று கருத்து. இனி [illegible]த்தை [illegible]ரிக்கிறார் (ஆகையாலே [illegible]) [illegible]

[illegible] ॥ ([illegible]) "[illegible]" [illegible]. [illegible]தாய் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] ([illegible]) [illegible] "[illegible]" [illegible]. [illegible] [illegible]. (ஆகையாலே[illegible]

ப்ரவ்ருத்தியில்லாதார்க்கிச்ஶ்லோகத்திற்சொல்லுகிற ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியில்லை ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியுடையார்க்கு ப்ரஹ்மாநுபவஸங்கோசமில்லை. இப்படியிருக்க ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகையாலே கேவலாத்மாநுபவத்துக்குக் காரணமாய் பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவத்துக்குப் ப்ரதிபந்தகமான கர்மவிஶேஷமுங்கழிகையாலே "மாமேவைஷ்யஸி" என்று கீழ்ஶ்லோகத்திற்சொன்ன வசநமிங்கும் ஸித்தமாயிற்று. "மாமேவைஷ்யஸி" என்கிற ப்ராப்தியாவது பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவம். இப்பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவ ஸித்திக்காக அர்ச்சிராதிகதியும் தேஶவிஶேஷப்ராப்தியுமுண்டாகிறது. இக்ஷேத்ரத்திலே யிவ்வநுபவங்கொடுப்பதாக ஸ்வதந்த்ரன் அநாதியாக நியமித்து வைத்தானென்னுமிடம் இக்கதிவிஶேஷாதிகளைப் ப்ரதிபாதிக்கிற ஶாஸ்த்ரங்களாலே ஸித்தம். இக்கதிவிஶேஷத்து

ஸா-ர|| ஸர்வபாபநிவ்ருத்திலேஶ ப்ரஹ்மப்ராப்திஸித்திக்குமோ, ஆத்மாநுபவம்பண்ணுகிறவனுக்கும் கர்மஸம்பந்தாதிஹேதுவானபாபமில்லாமையாலே ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியுண்டானாலும் ப்ரஹ்மப்ராப்தியில்லையென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) இங்கு ப்ரவ்ருத்திகாரணத்தில் கேவலாத்மாநுபவகனுக்கு ப்ரஹ்மாநுபவப்ரதிபந்தக ஸ்வாத்மாநுபவஹேது கர்மரூப பாபஸம்பந்தமிருக்கையாலேயவனுக்கு ப்ரஹ்மாநுபவமில்லையென்று கருத்து. "மாமேவைஷ்யஸி" என்கிற ஶ்லோகத்தில் சொன்ன ப்ரஹ்மப்ராப்திக்குத்தான் ஸர்வபாபக்ஷயாபேக்ஷையுண்டோ, கர்மஸம்பந்தமுடையானுக்கும் விஹாதி ப்ராப்தி இல்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (மாமேவைஷ்யஸீதி) விஹாதி ப்ராப்தியில் பரிபூர்ணப்ராப்தியில்லாமையாலே ஸர்வகர்மக்ஷயாபேக்ஷை இல்லையென்று கருத்து. ஆனாலுமிங்கு அர்ச்சிராதிகத்யபேக்ஷமும் திவ்யதேஶப்ராப்த்யபேக்ஷமும் சொல்லவேண்டாவோவென்றவதுவும் ப்ரஹ்மாநுபவார்த்தமாக ஸித்தமென்கிறார் (பரிபூர்ணேதி) பரிபூர்ணாநுபவஹேதுதயா அர்த்தஸித்தமென்று சொன்னது கூடுமோ, பரிபூர்ணாநுபவத்தை ஸர்வேஶ்வரன் இங்கே தானே கொடுக்கலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இக்ஷேத்ரத்திலே இதி) இப்படி ஶாஸ்த்ரவசநத்தாலே ஸர்வேஶ்வரன் நியமித்துவைத்தான் என்

ஸா-ஸ்வா|| க்ருதார்த்தா) மாமேவைஷ்யஸீதி ப்ரஹ்மப்ராப்திர்மோக்ஷத்வேநாவகி [illegible] பரிபூர்ணாநுபவ [illegible] ப்ரஹ்மப்ராப்திரேவ பரிபூர்ணாநுபவ [illegible] (மாமேவைஷ்யஸீத்யாதிநா) நநு பரிபூர்ணாநுபவஸ்ய [illegible] ஸ்வாத்மாநுபவ [illegible] ஸம் [illegible] அர்ச்சிராதி கதிதேஶவிஶேஷப்ராப்த்யோ: [illegible] ஸாத்ரித்வந்த்ராஹ. (இப்பரிபூர்ணேத்யாதி) (ஶாஸ்த்ரங்களாலேஇதி) "கே

உ௦॥ க்குமுன்புஸாஸ்த்ராலேஸ ஹஹ்ஸாமைத்தையறிகிறபோதும்யோக த்தாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறபோதும் விஹவவொகாதிகளில் ப்ராவிக் கும்போதும் பிறக்கும் ப்ரகாஸம்ஸங்கோசாயிதமாய்க்ஷணாயத்தமாய் வருகிறதாகையாலே வரிமிதமுமாய் விஷேஷவத்துமாயிருக்கும். உக்த தெமெயிற்பிறக்கிற ப்ரகாஸம் ஸங்கோசவிஷேஷங்களுக்குக் காரண மொன்றுமில்லாமையாலே வரிவர்ணவிஷயமுமாய்வாநவிஷேஷ ரஹிதமுமாயிருக்கும். இவ்வநுஹவவரிவாஹமாய் "க்ரியதாமிதிமாம் வத" என்கிறபடியேஸேஷியுகந்தவரிவர்ணமகெங்கர்யம் வருகிறது. "வர்ஸோதிர்க" என்கிறஸுக்தவாக்யத்திற்சொன்ன ஹவவரிவரம்வ

ஸா-மீ ॥ கிறதுகூடுமோ, யோகதெஸாதிகளிலேமதிநிரபெக்ஷமாகஹமவ த்நுஹவமில்லையோ, அது க்ஷணாயத்தமாயஸங்கோசவிஷேஷாதிகத்தெ ன்னில்உக்ததெமையிலுமப்படியாகில்மதிநெரபெக்ஷ்யம் ப்ரஸங்கியா தோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இக்மதிவிஸேஷத்துக்கித்யாதி வாக்ய த்வயத்தாலே) இப்படி அநுஹவம் வாரஷாமஷமாக வரித்தாலும் கெங்கர்யவாரஷாமம் வரமெஸ்லோகத்திலே சொல்லவேண்டா வோவென்று வருளிச்செய்கிறார் (அநுஹவேதி) ஆனாலும் மதெஸ்க்த வரஹக்தி வரஜ்ஞாநாதிஹவவங்கள் சொல்ல வேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (வரஸோதிர்கேதி) (ஹவேதி) வரஹக்த்யாதிக்ருத கவரிவர்ணகவாநவாரதகவநிதக விஸதத்கவாநந்த ப்ரயோஜந கவாநவயிகாதிஸய ஸ்ரீபக விஸிஷ்டமஹவதநுஹவஜநிதகவாநவயிகா திஸய ஸ்ரீதி காரிதகஸேஷாவஸ்தோசிதகவா ஸேஷஸேஷகெதக ரதிரவெகவ நிதகவிஸிஷ்ட கெங்கர்யங்கள் ஹவவரிவரம்

ஸா-கா ॥ ஃவிஷஷ்ஹிகஸம்வக்கிக்விஷ்வொஃஸுர ஹ ஸ்ருவஸ்யஸோணவ க்ஷம் "வரஸெவ்யாஸுஸோஷஸெஸவார்நு காஸோநுவஸஷ ஹணாவி வஸிதெ" த்யாதி ஸாஸெஸ்ஸிதஷ்ம்: நந ஸாஸ்த்ராதெஸ்ராமாதிஷ்ண வொகெ ஸ்ஷதீவாஷளவ விலாஷநுஹவாதெஸ விஸெஷ விஸத்ய தொநுஹவஸ்ய கொவிஸேஷ: யெந தெஸவிஸேஷ மத்யெக்ஷா ஸ்யாதித்யத்ராஹ. (இக்மதிவிஸேஷத்துக்ருஷத்யாதி) ஸவநிஷ்நி வநர்த்யஸெத்வ வரிவர்ணாநுஹவொக்திவிஸத்ய தகவரிவாஹ ரூவாயா: "வரஸோதிர்க ஹமவத்ரணாரவிநயமஹெகாஙிகா த்ஙிக வரஹக்தி வரஜ்ஞாந வரஹக்திக்ருதவரிவர்ணாநவாரதநி த்யவிஸதஸோநந்தப்ரயோஜநா நவயிகாதிஸய ப்ரிய ஹமவதநுஹ வஜநிதாநவயிகாதிஸய ப்ரீதிகாரிதாஸேஷாவஸ்தோசிதா ஸேஷ ஸேஷதெகரதிரூவநித்யகெங்கர்யப்ராப்த்யவெக்ஷயெ" திவதெஸ்ரா காயா: ஹவவரம்ரணாயாகவ்யக்தியிதெ த்ராஹ (இவ்வநுஹவேத்யா

ஶ॥ரெயெல்லாம் இங்கே யதாப்ரகரணம் விவக்ஷிக்கப்படுகிறது. * *

இனிமேல் "மாஶுச:" என்கிறவித்தாலே கீழருளிச்செய்தவர்த்தத்தில் தீர்வு ப்ரகாஶிதமாகிறது. "சிலர் மாஶுச:" என்கிற விதியாலே ப்ரபந்நனானபின்பு ஶோகிக்கை விதிலங்கநமாய் இவனை யுபாயபூதனான ஶரண்யன் நெகிழ்ந்து தன் கார்யத்துக்குத்தானே கடவனாகை யாகிற ப்ரத்யவாயமுண்டாமென்று சொன்னவிடம் பூர்வாபரத்வாவத்தையும் "ஸர்வபாபேப்ய:" என்கிறவிடத்திலே கூட்டித்தா

ஸா-ஸ்ரீ॥ வரையென்றபடி. (யதாப்ரகரணமிதி) ப்ரஸ்துதஶ்லோகஸ்த்ரப்ரகரணாநுகுணமென்றபடி. இனி "மாஶுச:" என்று சொல்ல வேணுமோ "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற உபதேஶத்தாலேதானே ஶோகம்நிவ்ருத்தமாகையாலே "மாஶுச:" என்கிறவிது வ்யர்த்தமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இனிமேலிதி) ஶாஸ்த்ரார்த்தம் ஜ்ஞாநமாகையாலே பௌநருக்த்யதோஷமில்லையென்று கருத்து. "மாஶுச:" என்கிற வாக்யம் ஶோகாபாவபரமென்கிற பக்ஷத்தைக்காட்டில் விதியாய்க்கொண்டு பின்பு ஶோகிக்கில் விஹிதலங்கநத்தாலே ஶரண்யன் கைவிடுமென்று சிலர்ஞ்சொல்லுகிற பக்ஷம் ஶ்ரேஷ்டமென்கிற மதத்தையநுவதித்து நிராகரிக்கிறார் (சிலரிதி) இப்படியாகில்வ்ர

ஸா-ஸ்வா॥ தின)(யதாப்ரகரணமிதி) "ஶரணாகதஸ்யாபராதே" "யேநயேந தாதா கச்சதி தேநதேந ஸஹகச்சதி. காகாஸுரகாலீயாதீநாம் ஸர்வஜ்ஞா "க்ருதாபராதே" த்யாதி ப்ரமாணாநாம் சைநத்தஸ்யஸ்வ. ப்ரகரணவிரோதஶங்காயாம் "மாஶுச" இத்யஸ்யார்த்தமாஹ. (இனிமேலித்யாதிநா)தீர்வு ஸித்தார்த்த:. ஸாம்ஸாரிகாபாய நிவ்ருத்திஸம் ஸ்ருதம்செநஸ்யாம் ப்ரகாஶிதமித்யர்த்த:. ஶிஷ்டோபாயாநுஷ்டாநாஶக்த்யா ஶோகஸ்தஸ்ய கேவலோபாயரூபோபகோகா நிவர்த்ய தைவேத்யர்த்தஸித்தேஶோக நிவ்ருத்திர்யதோ ந ஶரணவரணாம் ஸ்ருத ஏஹாவிஶ்வாஸ ஶாஸ்த்ரார்த்தத்ர்த்த இத்யேவார்த்தம் மாஶுச: இதி ஶோகநிஷேத விதாநாச் ப்ரபந்நாநாம் ஶோகே ப்ரத்யவாயம் பரியதி மாஶுச இத்ய தத்ததிதவர்த்தாம் பக்ஷாந்தரம் பரிஜிஹீர்ஷு: நவ்ருவ்ருதகாஹ. (சிலர்மாஶுச இத்யாதிநா) ஶோகஹேதோ நிவ்ருத்த்யாவிஶ்வாஸ ஶ்லோகார்த்தாவஸ்யாநந்தர் ப்ரமத்தஸ்ய ஸர்வேஶ்வரஸ்யோப ப்ருத்தத்திஸாவ:. நநு "ஸ்வஶோகாநஶோகவிஶம் "மாஶுசஸ்ஸம் பதம் தேவீ ஸிதா தேவி" இத்யாதிநா ஶோகநிவ்ருத்தம் விஶிஷ்யாஶ்ரா ஶோகஸ்யாபி நிவர்த்ததாமாஸ் ஸுக்ரு நிவர்த்தநீய ஶோகநிவ்ருத்தாநா க்ஷேஶ்லோகா விஸ்ராதநிவ்ருத்த்யநு பாதோபாயநுவஜத்த்ருர ஸிந்து ஶ்லோகேஷு மாஶுச இத்யுக்தேரஸாஸ் ஶ்லோகாஸ் பரிவர்த்ய

அம்ஶங்களைப் பண்ணின ப்ராப்தாநர்க்கும், ப்ரபந்நனானவனுக்கு ஒருபடியாலுங் கைவிடானென்கிற வாக்யங்களுக்கும் விரோதமாம். ஆகையால் இவ்வுபாயத்திலிழியுமவனுக்கு ஶோகஹேதுக்களெல்லாங் கழிகையாலே ஶோகிக்க வேண்டாவென்றுமிடத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு விஶ்வாஸத்தை த்ருடீகரிக்கையிலே தாத்பர்யம் ||*|| ஸர்வநாஶாதயஸ்ஸர்வம் பஹவஶ்ஶோகஹேதவ: | [illegible] ஶோகவர்த்திதா: || [illegible] விஶ்வாஸம் [illegible] ||*|| [illegible] த்துக்கு [illegible] ஸூக்ஷ்மமாய் ஸம்விதம்பரமனதிக்கேயிருக்கிற விஷயபாயவிஶேஷமு

ஸா.நீ|| ஶோகாநர்ஹங்கூடுமோவென்ன [illegible] யில்லையென்று பரிஹரியாநின்றுகொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) ஸர்வபாபாதிநிவ்ருத்திஶோகாநர்ஹத்தைக் குறித்து "மாஶுச:" என்று சொல்லுகையாலே ஸர்வபாபாதிநிவ்ருத்திஶோகநிஷேதமாயும் பர்யவஸிக்கையால் விஶ்வாஸதார்ட்யம் ஸித்தகூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (பாபேதி) ஶ்ரீஶைலநாதாராத்யாதிகம் விவக்ஷிதம். ஸர்வநாஶாதிநிவ்ருத்திஶோகஸ்ய மாஶுச இதி நிஷேதாதேவ எந்த ஶோகம் நிஷேத்யமென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வோபாயாதிதி) உபாயலக்ஷ்யம் விரோதி ஸம்ப்ருக்தம் ஸம்விதம்பரமேவ ஹேதுத்ரயம் ப்ரத்யக்ஷஶோகம் ஏதாந் நிவர்த்தித இத்யர்த்த:. இங்கு ஸர்வபாபாதி நிவ்ருத்திஶோகம் ததுப ஸதேஶேந நிவ்ருத்தமாகையாலே தந்நிஷேதங்கூடாதென்று கருத்து. உபாயலக்ஷ்யாதிவ்யதிக்த ஶோகநிஷேதபரத்வத்தில்தான் நியாமகமேதென்றவருளிச்செய்கிறார் (அஹிமேதி) [illegible] பதேஶாநந்தரம் "மாஶுச:" என்று ஶோ[illegible]ணி
னால் உபாயலக்ஷ்யாதிவ்யதிக்த ஶோகநி[illegible]ன்று கருத்து. உபாயலக்ஷ்யாதிநிவ்ருத்திஶோகங்கழிந்தாலும் பிஶ்வாஸத்தை ஸத்தம் த்யத்தாலே கைவிட்டாலோவென்று ஶங்காநிவ்ருத்திஶோகம் ப்ரஸக்தமன்றோவென்றவதுவுமிங்கு நிஷேத்யமென்கிறார் (இவ்வுபாயேதி)

ஸா.ஸ்வா|| ஶரணாகதாயோக்த்யஶரணாகதப்ரதிபத்திஹேதுகஶோகாநாமிவ திஷ்டதஶ்சாஸ்யபக்ஷே வ்யாபாராநுஷ்டாநாஶக்த்யாஶோகத ஶ்லோக நிவர்த்தநளவித்யாஶ்லோகவிஷேஶ: ஸர்வோபாயபக்ஷேஶோக விஷஶோக நிவர்த்தநபர: உபவஞ இதி ஶ்ரோத்ராஸ்யம் ஸாமர்த்ய ஹ்ய தயோர்த்தீபஸ்ய தத்[illegible]. (ஸர்வநாஶா தய இத்யாதிநா) விஶம்பாக்ஷஸ்வாதி [illegible]. மாஶுச இதி வசநத்ஶ்ரூஷ்யஸ்வாஸ ஸம்ஸ்வம் ஸார்த்யாதாரக்ஷணே ஸார்த்தி

86॥ வஹிஷ்டமானபின்பு உபாயத்வஸ்யபூர்திகளடியாக வுனக்கு ஶோகிக்கப்ராப்தியில்லை. இவ்வுபாயமநுஷ்டித்தால் உன்காயமெனக்கு ஹ்ருதய மாய் நானே [illegible] [illegible] போது எனக்கவர்ஜ்யமாம்படி யிருக்கும் உபாயத்திலும் [illegible] [illegible] உனக்கு ஶோகிக்கப்ரா ப்தியுண்டோவென்று திருவுள்ளம். இங்கு நிக்கிறஶோகம் யதாவஸ்தி

ஸா-தீர்ஆனதுவ்வாய [illegible] ஶோகந்வ்ருத்த்யை [illegible] கோ உபாயங்கள்பண்ணினதுக்கு "மாஶுச:" என்றுஶோகத்தைநி ஷேதியாமையாலே இந்த ஶோகநிஷேதம் [illegible] ஸகும் [illegible] ஷேதமேன்று சொல்லலாகாதோவென்ற வு [illegible] த்ரமாக வருளிச்செய்கிறார் (இங்கித்யாதிநா) "மாஶுச: ஸம்பதம் தைவீமபிஜாதோஸி பாண்டவ" என்கிறவிடத்தில் தைவீம்ஸம்பதமபிஜாதோஸி என்று ஹேதுவிஶேஷநிர்தேஶத்தாலே ஶோகநிஷேதம் [illegible] நிதித்த ஶோகநிஷேதமல்லாதாப்போலே இங்கும் [illegible] ஷணாவாக்யோபாத்தமான "மாஶுச:" என்கிற ஶோ கநிஷேதமே உபாயபூர்த்திநிமித்தஶோகநிஷேதமென்றே கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. ஆனாலுமிங்கு உபாயதௌஷ்கர்யாதி

ஸா-கா॥ ந ஸம்பாவ்யாதிதௌஷ்கர்யம். (யதாதீதி) யதா யதஸ்ய [illegible] [illegible] நிஷேதேந [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஶோகஸ்ய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விரோதஸ்யாஸ்ய [illegible] [illegible] [illegible] ஶோகா [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "யதாவஸ்தி ததாகாவீ" [illegible] [illegible] யதா [illegible] [illegible] ஶோகா [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஶோகஸ்ய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஶோகஸ்ய "மாஶுச: ஸம்பதம் தைவீமபிஜாதோஸி" [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஶோகஸ்ய [illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஶோக [illegible] [illegible] (இங்கு [illegible]) [illegible]

மே॥ சாஸ்த்ரவசனாதிகளாலே கழிந்த ஸம்சயாதி நிமித்தமான பழைய சோகமன்று. ப்ரக்ருதமான சோகாந்தரம். எங்ஙனேயென்னில்; "ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ" என்று பிரித்துச்சொன்னவாறே நாம் ஸர்வதர்மங்களாகிற் செய்வதென்னென்று சோகித்த அர்ஜுனனைப்பற்ற "மா சுச: ஸம்பதம் தைவீமபிஜாதோஸி பாண்டவ" என்றாப்போலே இங்குசிரியவகத்தில் தீவ்ரஸம்வேகம் நடவாநிற்க விரோதிவச்யமாய் ஸுகரமாய் ஸர்வாதிகாரமாய் ஸாத்யஸமானமான உபாயத்தையும் தன்னளவையுங்கண்டு நமக்கிவ்வுபாயத்தலைக்கட்டியெங்கே யிப்பலஸித்தியுண்டாகப்புகுகிறதென்று சோகித்தவர்ஜுனனுக்கு க்ஷணகாலஸாத்யமாய் ஸர்வாதிகாரஸஹிதமாய் ஸுகரமானவுபாயத்தைக்காட்டிக்கொடுத்து அம்மாத்ரத்தாலே பலஸித்தியில் நிஸ்ஸம்சயனுமாம்படி பண்ணி "மா சுச:" என்று சொன்னால் இதுவுபாயானுஷ்டானாதிகளடியாகப் பிறந்த சோகத்தைக்கழிக்கிறதாமித்தனையிறே. இப்பகவத்கீதையில் முற்பட ஆத்மவிவேகத்தை யுண்டாக்கிப் பின்பு பரம்பரயா மோக்ஷகாரணங்களான கர்மயோகஜ்ஞானயோகங்களையும் ஸாக்ஷான்மோக்ஷஸாதன

ஸா-ரீ॥ நிமித்தசோகந்ஷேயமென்றதுகூடுமோ, அப்போது "இதி தே ஜ்ஞாநமாக்யாதம் குஹ்யாத்குஹ்யதரம் மயா। விம்ருச்யைததசேஷேண யதேச்சஸி ததா குரு" என்று உபதேசானந்தரமே "ஸர்வதர்மான்" என்று ஸாங்கப்ரபத்யுபதேசம் ப்ரஸக்தியாதோ, "ஜ்ஞாநவ ஸமுச்சய" ... பக்தியோகோபதேசமனந்தரமாக ப்ரஸக்தியாம், கிஞ்ச 'ஸர்வதர்மான்' நித்யோபதேசம் ஸ்வதந்த்ர ஸாங்க ப்ரபத்யுபாயானுஷ்டானோபதேசமாகில் ஆதிசந்தர்ப்பம் ஸ்ரீதாஸாதுபதேசமே ப்ரஸக்தமாக ப்ரஸக்தியாதோ, ஸ்ரீதாஸாதுக்ஷேப்ரபாயானுபோபதேசாந்தரோக்தஷய நிமித்த சோகாபாவ ஸங்க்ரோபாயோபதேசாயிகார விஷய்யமென்றில் ஆனாலும் "ஐச்வர்யஸஹித பாஹ்யம் ப்ரஹ்மதத்வாநந்த ஏவ்யா। ஐஸ்வர்யேதஹம் தமோ ப்ரக்ருத்யா ஸ்நேஹயவே" இத்யாதிகளில்போலே உபதேசாந்தர ஸங்கிரோபாயப்ரபஸாதிக்ரமங்களிற்போலே ... பண்ணவேண்டாவோ, ஆகையால் ப்ரஸ்துத பக்தியோகாங்கபூத ப்ரபத்யுபதேசமின்னதென்று சொல்லவேண்டாவோவென்றவுக்தசங்கைகளை பரிஹரிக்கிறார் (இப்பகவத்கீதையிலித்யாதிநா வாக்ய)

ஸா-கா॥ சரம (சிரியே த்யாதி) அதிவிருக்ஷத் ஸர்வகர்மஸந்த்யாஸாத்மிகா ... விரக்தோ ப்ரவர்த்தக ... ஸாதிர்த்தம் உ அரணமுபாயபோதக ப்ருஹ்மத்தி (இப்ப

ஶ்ரீ॥மாகவேதாந்தவிஹிதமான பக்தியோகத்தையும்ஸவாங்கமாக வுபதேஶித்து "இதிதே ஜ்ஞாநமாக்யாதம் குஹ்யாத்குஹ்யதரம்மயா। விம்ருஶ்யைதத ஶேஷேண யதேச்சஸி ததா குரு" என்றருளிச்செய்த வாறே அர்ஜுநனுடைய ஶைதில்யத்திலுருவுதலைக்கண்டருளியிருக்கச்செய்தே கடுக உபாயாந்தரத்தை யருளிச்செய்யாதே "விம்ருஶ்யைதத ஶேஷேண" என்கிற கட்டளையைக்கண்டருளி, நாமின்னதுக்கு ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநமான வராஹஹிதம் இத்தைவ்யாஜமாகக்கணிசித்துஇதுக்கநாம்ப்ரவமாக வதிக்கென்று நிமதியாதே "மஹாஷவநாவிஷ்டதா ஶேஷயாஸ்மி கோஸலாந்" என்னுமாப்போலே உபேக்ஷக்கவம்பிக்கே பண்ணலாம்படி "யதேச்சஸி ததா குரு" என்று சொல்லித்தலைக்கட்டினோமென்று இதுவ்யாஜமாக ஶோகித்தானென்று பாவித்து இன்னமொருநிலை வ்யாநமான பக்தியோகத்தை நிஷ்கர்ஷித்துபதேஶித்துப்பார்ப்போமென்றுஇதொரு விநோதத்தைக் கணிசித்தருளிப் பண்டுபதேஶித்த பக்தியோகந்தன்னையே "ஸர்வகுஹ்ய தமம்பூய:" என்றுதுடங்கி யிரண்டுஶ்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹரந் தோற்ற ஸப்ரதிஜ்ஞமாம்படி நிஷ்கர்ஷித்து நிகமிக்க அவ்வளவிலு மிவன் ஶோகமிரட்டித்துத் தோற்றின படியைக்கண்டருளின ஸாரதி ரூபனான ஸர்வேஶ்வரன்இனியிவன் வாராஹஸ்யமாய திவ்யமான மோக்ஷோபாயத்தை யுபதேஶிக்கைக்கு ஸர்வாதிகாரமானென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்யப்புகுகிற சீரிய உபாயத்துக்குப் வ்யாஜமாக வொருகாலக்ஷேபம் பண்ணாதே கடுக ஸகல ஸாதநமான ஸ்விஷயஶரணாகதியை உபதேஶித்து இவனுடைய ஶோகத்துக்கும் ஸாரதியாய் ஸர்வஶோகத்தையுங்கழிக்கிறானை

ஸா-நீ॥ த்தாலே) (உருவுதல்) தைந்யம்.உபாயாந்தரதௌஷ்கர்யநிமித்த ஶோகத்தைஸர்வஜ்ஞனானஸர்வேஶ்வரநுஸாக்ஷாத்கரித்திருக்கசெய்தேஉபதேஶாந்தரம் ஸாமதமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (விம்ருஶ்ய॥ஶேஷ த்யாதிநா) (கணிசித்து) அபிப்ரேத்ய என்றபடி. (இன்னமொருநிலை) இன்னமொரு ஆவ்ருத்தி என்றபடி. (ஸப்ரதிஜ்ஞம்) 'இஷ்டோஸி' த்யாதிநா ப்ரதிஜ்ஞாம் ஸப்ரதிஜ்ஞாதமாம்படி என்றபடி. (நிகமிக்க) ஸமாபிக்க. (காலக்ஷேபம்பண்ணாதே) ஶைத்யம் தசூவ்யாஜமாக ஶ்லோகங்களை வ்யாக்யானியாதே என்றபடி. (ஸாரதியாய்)ஸம்பாதகனை

ஸா-ஸா॥வந்தனையில்த்யாதிநா) (உருவுதல்) ஶாந்திஶோகஜநிதாஶரீர ஶ்ரமோதத்யர்த்த: நநுவேவாபியோகதேஶாந்த்ராவேராகநிவ்ருத்திநோ வைவஶ்யேத.உபாயஜ்ஞாநாந்தர ஸம்பவதா ரக்ஷணஹரஸ்வீகாராயோகேந ஹரஸ்வீகாரஸ்ய நஜா. ப்ராயஜநிசநாரகவாதாதிஷயஸ்ய "தோ

[illegible]யாலே [illegible] ப்ரயோகங்களில் [illegible]பட்ட
தென்னுமிடம் [illegible]லே [illegible]. உபாயாநு
[illegible] [illegible] என்று [illegible]
டனையிலே [illegible] [illegible] [illegible]
கையாலும் [illegible] [illegible] [illegible]
டாலும் இப்[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]ம், [illegible] [illegible] [illegible]
வாசியான் ஶ்லோகம் "[illegible] [illegible]"
என்றருளிச்செய்[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]ம், இச்
ஶ்லோகம் செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம்பணித்தமெய்மைப் பெரு

ஸா-தீ || [illegible]. இப்படி [illegible] [illegible]த்
திலே [illegible]ம் [illegible]திலே [illegible]ம் ஸம்ப்ரதாயத்தி
லே [illegible]ம் தோற்றுகிறதென்று [illegible]வர்கள் சொல்லுகி
றது [illegible] [illegible] [illegible]பென்றருளிச்
செய்கிறார் (உபாயங்கள்) (கட்டளையிலே) [illegible]த்திலே. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ([illegible]) '[illegible]' என்கிறவ[illegible]
[illegible]மைக்காக([illegible]) (செம்மை[illegible]) (செ
ம்மை) [illegible]த்தையுடைய(திருவரங்கர் தாம்பணித்த) ஸ்ரீ[illegible]
[illegible] சொன்னது(மெய்மை) [illegible]த்தையுடைய(பெருவார்த்தை)
[illegible]. [illegible] என்றபடி. ஆனாலும் [illegible]

ஸா-கா || [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] "[illegible] [illegible] [illegible] | [illegible]
[illegible] [illegible] || [illegible]
[illegible] [illegible] | [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ([illegible]) (செம்மை[illegible]) "[illegible]
[illegible] [illegible]" [illegible]
[illegible] [illegible] ஸ்ரீரங்க[illegible] "[illegible]

௨௭ || வார்த்தையாகையாலே நிஸ்ஸம்ஶயகமும் ஸித்தம். ஆகையாலிங்கு உபாயவிரோதிஶ்ரவணாநுஷ்டானங்கள் வந்தால் உபாயாநுவம்ஶியையும் வரும் ஶ்லோகத்தில் ப்ராயஶ்சித்தமில்லையென்கிறது. இத்தாலே ஶோகவிஶேஷவிஷயன் ப்ராயஶ்சித்தாதிகாரியென்று தோற்றுகிற்க "ஸஹ்லீஸேதா ஸ்மி" என்றும் "பாவீ தநுவென மொழிவதற்கஞ்சி நன்பனே வந்துன் திரு

ஸா-ஞ்ஜிரவாஞ்சலௌ ஸ்திதமென்கிறது கூடுமோ, விரோதிஶ்ரவணாநுஷ்டானத்தாலே அநுஷ்டாநாய் நிஷித்தராகவாதிவிஶிக்கக்கூடுமோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலி த்யாதி) "ஸாக்ஷாத்" என்கிறது ஸமாநவ்யாதிநிர்த்திதஶோகநிஷேயவான் மன்றுதுநிர்த்திஶோகநிஷேப்யமென்று முடிகையாலே என்றபடி. (அநுஷ்டாநேதி) ஶ்ரவண'வென்கிறவியதநுஷ்டாந வியவாரமாகையாலே யதஶ்ரவணமன்றிக்கேவிதியாமையாலே ஶ்ரவணாநுஷ்டாநங்களுண்டா னாலென்று சொல்லிற்று. (உபாயாநுவம்ஶியாயுமிதி) வகாரத்தாலே ப்ராநுவம்ஶிஶோகம் வ்யஜிதமென்றபடி. இப்படியாகில் வாரஶ்லோக த்தில் ஶோகாவிஷ்ட ப்ராயஶ்சித்தாதிகாரி என்று தோற்றுகையாலே ப்ரமா ணங்களிலும் திவ்யஸூக்திகளிலும் ஸஹஸாரஹீதன் ப்ராயஶ்சித்தாதிகாரி என்று சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக் கிறார் (இத்தாலே இத்யாதிநா) (பாவீதி) (பாவீ) பாவிஷ்ட (தநுவு) ஶரீரஸ்வபா வமேவிஶ்த்ரம் ருமிம்ரநப்பன்று என்கிற (மொழிவதர்க்கு) உக்திக்கு (அ ஞ்சி) பீதனாய்க்கொண்டு (நன்பனே) விஶ்வஸநீயனாயிருக்குமவனே (உன்)

ஸா-கா || நர்மஸிவாஷடுகே "ஸமாஜ்ஞம் நேதவ்ய வஶ்ஸநே வ வக்ஷ்ய க்ஷாமவநே" ஶ்ரீஷ்ண ஸத்வ தீக்ஷயா வ ஸிஜநஸஸவதா ஸே வ நெவொக்தயாத்யஸ்தஸ்மிதாதி ஶ்ருஷ்வாவ்யவாதித்யயஃ. ஸதஉபாயாநுஷ்டாந்யஸ்ய நிஷித்தகஷவ ஶோகொத நிவாயநதஜ த்யாஜ (ஆகையாலிங்கு இத்யாதிநா) நநெவஸதிவ வஹநே ஶோக விஶேஷாயிகார இத்யுக்தம் ஸத்யக தத் . ஹீத்யதிகாரவ்வொயக ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயஸ்த்ர விரோதேத்யத்ராவிநாஹவாத நிஷ் [illegible] [illegible] ஹீத்யுக்தி [illegible] [illegible] நஷிரோய இத்யாஹ (இ த்தாலே ஶோகேத்யாதிநா) (பாவீதநுவெனஇத்யாதி) ஸத்யம் ஶோ ஹ்யதஶம் ஸஹாயநம் வஸித்வஜ்ய வரஉவ்யா [illegible] [illegible] [illegible] ஹ்ரஹீவா ஸத்யம் ப்ரஹ்ரத்ய [illegible] ஸீதம் ஸஹாரவாராஸேநதி [illegible] [illegible] தாவஸித்யா மாத்யம் விஶ்வஸநீயம் வ ஶரணம் விஷயப்ராவண்யாதிநிவ்ர

மூ॥ வடியடைந்தே"னென்றும் ஸீதனவன்பு வத்திக்கயிகாரியென்று சொல்லுகிறபடியென்னென்னில்; ஸ்வஹிதம் விசியாதே நின்றநிலையைப்பார்த்து ஶோகமும் மேலஹிதத்துக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான ப்ரபல விரோதிகளைப்பார்த்து ஸயமும் நடையாடுகிறதாகையாலே உபக்ஷவுக்கநிஷ்டநிவ்ருத்தியிலு மிஷ்டப்ராப்தியிலும் ஒன்றைச்சொல்லவிரண்டும் வருமாப்போலே அதிகாரத்திலும் ஸயஶோகங்களிலொன்றைச் சொல்ல விரண்டும் ஸித்திக்கும். அக்ருதாகிஞ்சனனுக்கு இப்பயஶோகங்களிரண்டும் விஞ்சியிருக்கும். ஆகையால் இங்கதிஶயித ஶோகாவிஷ்டனை அதிகாரிவிஶேஷத்துக்கநுகுணமான உபாயவிஶேஷத்தைக் காட்டி இவனை நிஸ்ஸம்ஶயனுமாய், நிர்பரனுமாய், நிர்பயனுமாய், ஹ்ருஷ்டனாவுமாக்கித்தலைக்கட்டுகிறது. இவ்வதிஶயிதபயத்தைப்பற்ற "அஞ்சின நீயென்னை யடையென்றார்வந்தா" ரென்றுஞ்சொன்னோம்.

ஸா-நீ॥ தேவரீருடைய. (திருவடியடைந்தேன்) திருவடிகளை ஶரணமாக வடைந்தேனென்கை. ஒன்றைச்சொல்ல விரண்டும் வருமென்கைக்கி ஷ்ருஷ்டாந்தமாக (உபக்ஷவுக்கித்யாதி) ஸம்ஸாரபயமும்ஶோகமும் ஸக்தியோகதம்யமாகையாலே அத்யதிகாரமாகமாட்டுமோவென் றவருளிச்செய்கிறார் (அக்ருதேதி) (விஞ்சியிருக்கும்) அதிகமாயிருக்கு மென்றபடி. அதிஶயிதஶோகமும் பயமும் அத்யதிகாரமென்று கருத்து. ஹ்ருஷ்டத்வமும் "மாஶுச:" என்கிறவாக்யத்திற்குப் பொருளென்று சொல்லுகைக்கு மதி எதென்றதுவும்ஸஹிதாஸ்யு கய நவரமென்று உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) (ஆகையால்) ஒன்றைச்சொல்ல இரண்டும் ஸித்திக்கையாலே. (இங்கு) சரமஶ்லோகத்திலென்றபடி. இப்படி ஒன்றைச்சொல்லவிரண்டு ஸித்திக்குமாகில்ஸீதிமாத்ரத்தையும் க்லிஷ்டாதிகாரமாகச்சொல்லவேண்டாவோ வென்றவருளிச் செய்கிறார் (அஞ்சிநீஇதி)(சொன்னோமிதி) திருச்சின்னமாலையிலேயென் றபடி. யதா இப்படியதிஶயிதஶோகமும் அதிஶயிதபயமும் அதி

ஸா-கா॥ தேவராயதயாஸித்தஇதி தவாஜ்ஞாயாபாலயஸ்யம். ஶரணா வாயாந்தர ஸஹிதஷ்ஷஸ்யஶோகயோரவிநாஸாவாதாந்ஸயோரவி ஸ்வத்யதிகாரஸ்வாதஸ்விந்ஶ்லோகே ஶோகோக்யதிகாரஸ்வநேநாக்த ஜத்யக்ஷா வ்யபதிஶ்யதாம் ஸ்வேநாவி ஸீதிரதிகார தயோக்தேத்யாஹ (அக்ருதேத்யாதிநா) ஸங்கஹோபாய உபதிஷ்டஇதநுஷ்டாநேந நிர்பரஸ்வாவ்ருத்திஶயஜ்ஞாநாநிஸ்ஸம்ஶயஸ்வம் ஸ்வஸ்ய க்ருதக்ருத்யதயா ஹர்ஷஸ்ச க்ஷகஸ்வாநுஸந்தாநாதாஸீ உக்தஸ்வாநுஸந்தாநா ஸம்ஹவாணிஹயஸ்வபூர்வதஸ்ஸிஹர்ஷஷ்ணு ஸித்யதீதி ஜ்ஞேயம். (சொன்னோம்) திருச்சின்னமாலை இதி ப்ரபந்தே "தருமன்விடத்தான் தூது

ஸா-நீ ॥ காரமாகில் அதிஶயிதஶோகாவிஷ்டஸ்ய ஶரணம் வ்ரஜவென்று சொல்லவேண்டாவோ? 'மாஶுச:' என்று ஶோகஸமாதாநத்தையும் அஞ்சினநீயென்று ஸ்திதஸமாதாநத்தையுஞ்சொல்லுகிறது விரோதியா தோவென்கிறஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் (ஆகையாலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) ஆனாலும் "தத்த்வகர்த்ருத்வஸமாபநேச" என்று ப்ரபந்நனுக்கு க்ருதக்ருத்யத்வம் விவக்ஷிதமாகில் நித்யநைமித்திகாதிகள் கூடுமோவென்றவரு

ஸா-கா ॥ போனார்வந்தார் தரணிவிழாத்திண்பாரந்தீர்ப்பார்வந்தார், அருமறையின்பொருளனைத்தும்விரித்தார்வந்தார்' அஞ்சினநீஎன்னை அடையென்றார்வந்தார்; தருமமெல்லாம் தாமாகி நிற்பார்' வந்தார் தாமே நம்வினையனைத்தும் தீர்ப்பார் வந்தார், பரமெனது நீ புலம்பேலென்பார் வந்தார்' பார்த்தனுக்குத்தேரூர்ந்தார்வந்தார்தாமே." இத்யஸ்யாம் காதாயாம் அர்த்தோ த்ரஷ்டவ்ய:. தருமனித்யாதி - யுதிஷ்டிரஸ்ய ஶ்ரீவைஷ்ணவஸ்ய ஸத ஏவ ஶீக்ரதயா ஸமாகத:. தரணீத்யாதி - ஸம்ஹ்ருதயா நவநீதத்ருஷா தத்பாரவஹநம் தா ஸமாகத:. அருமறை இத்யாதி - மஹதாம் வேதாநாம் க்ருத்ஸ்நார்த்தஸ்ய ப்ரகாஶகஸ்ஸமாகத:. அஞ்சினேத்யாதி - அநந்யாவலம்பநோ மாம் ஶரணம் வ்ரஜேதி வக்தா ஸமாகத:. தருமமெல்லாமித்யாதி - ஸர்வவிதஶ்ரேயஸாதநம் ஸ்வயமேவ பூத்வா ஸ்தித: ஸமாகத:. தாமே இத்யாதி - ஸ்வயமேவாஸ்மத்ஸர்வபாபாபஹந்தா ஸமாகத:. பரமெனது இத்யாதி - ஸ்வரக்ஷணபரோ மமைவ மாஶுச இதி வக்தா ஸமாகத:, பார்த்தனுக்கு இத்யாதி - பார்த்தஸ்ய ரதயந்தா ஸ்வயமேவ ஸமாகத இதி கதார்த்த:. நநு "தத்த்வகர்த்ருத்வஸமாபநே" இதி ப்ரபந்நஸ்யாபி க்ருதக்ருத்யதயா கேஷாஞ்சித்கர்மணாம் விதாநாத் ப்ராரப்தகர்மவஶாச்ச பராயஸாதநாது க்ருதக்ருத்யத்வம் நோபபத்யத இதி ஶங்காயாம் ஸமாஸ்தவ்யத இத்யத்ர "ஸ்வாமிநோ ஸாத்ரா நிஜஸ்யாம் வ்ருத்தி மாஸ்தித" இதி நிஷித்தாநாம் கார்யாணாம் கர்மணாம் த்யாகஸ்ய ஆஜ்ஞாகைங்கர்யரூபாணாம் அநுஷ்டேயத்வஸ்ய சோக்தத்வாத் ச "அநீஹீ வேதிகாசார அநஹாபி நயோபயே" இத்யாஜ்ஞாகைங்கர்யரூபாணாம் நித்யாதீநாம் கார்யத்வோக்தே: "கிம் யச்சாஸ்த்ரம் ந கஶ்சேத்விதித்வ்யதிரேகோ ந க்ருத்யதே | க்ரியாவஶ்யநிஷ்டாய தத்த்வகர்த்ருஸமாபநே" இதித்ராவித்ரநிஷேதயோர்வ்யாவ்ருத்தநாநாம் ஶாஸ்த்ரம் விஸ்ருஜ்ய ஸாத்யாநாம் ஸாத்யநிஷேதாதிகாரணே ப்ரத்யாயோக்த்யா ஆஜ்ஞாகைங்கர்யரூபவைகல்யமாத்ரஸ்ய ஸ்வயம்ப்ரயோஜந கைங்கர்யரூபதயா ஸாத்யாஸ்ய க்ருதக்ருத்யத்வம் க்ருதக்ருத்யத்வோபபத்தேச்ச ஸ்வபாவதி நிஸ்ஸம்ஶயத்வாத் நிஷ்ப்ரத்யூஹத்வாச்ச ஸ்வயஸாதநேஷு தஸ்யாப்ரஸங்காத் பரிஹரதி

௩௦ ‖ இப்படி க்ருதக்ருத்யனானவனுக்கு "த்யக்த்வா கர்மபலாஸங்கம்" என்று விஹிதமான கர்த்தவ்யம் [illegible] [illegible] ஸா(ஷ்டா)மென்னுமிடம் [illegible] [illegible], இச் ச்லோகந்தன்னில் "க்ரியாவதாம் [illegible]" என்கையாலும் [illegible]. ஆகை யால் மேல் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆசாஸ்ய [illegible] [illegible] விஜ்ஞானத்திற் சொன்ன கட்டளையிலே அனந்தா [illegible] [illegible] [illegible] யில்லை. இந்த [illegible] விவேகியாய் [illegible] ஶரீராதிகளோடே துவக்குண்டிருக்கிறவிவனுக்கு நிர்வேதநிச்ரமாய் நடந்ததேயாகிலும் இந்நிர்வேதமும் இச்சோகநிவ்ருத்தியும் [illegible] விஷயங்களாகையாலே

ஸா-டீ ‖ ளிச்செய்கிறார் (இப்படி க்ருதக்ருத்யனேதி) சோகாவகாச கர்த்தவ்யமில்லாமையாலே நிரர்த்தகாதிவிதி என்று கருத்து. (இச் ச்லோகந்தன்னிலிதி) "க்ரியாவதாம் [illegible] [illegible]" என்கிற ச்லோகத்திலுமென்றபடி. அதில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்று தோற்றுகிறதிறே. ஆனாலும் நித்யநைமித்திக கர்த்தவ்யம் [illegible] [illegible] உத்தரார்த்தத்தி [illegible] ஸம்பாவனையாலும் [illegible] கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) (ஆகையால்) [illegible] ஷயமென்று [illegible]. ஆனாலும் '[illegible]' என்று சோக நிஷேதமும் [illegible] கூடுமோ, விவேகியாய் ஹேய ஶரீரத்தோடே இருக்கிறவிவனுக்கு நிர்வேதம் நடையாடுகையாலே சோகநிவ்ருத்தியும் நிர்வேதமும் [illegible] [illegible] என்றருளிச்செய்கிறார் (இந்த [illegible]) ([illegible]) [illegible] [illegible]

ஸா-கா ‖ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (இப் படி க்ருதக்ருத்யனேத்யாதிநா) (அதிகாரார்த்தமிதி) [illegible] சோகநிவ்ருத்தி [illegible] [illegible] "[illegible] [illegible]" [illegible] "[illegible] [illegible] [illegible]" [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ஶோகப்ரஸக்தியில்லை. "மாஶுச:" என்கிறவிதுவே ஶோகநிமித்தமானவையெல்லாம் ஶோசநீயமாகைக்கு நியாமகமாகையாலே ப்ராரப்தகர்மத்திலும் ஶோகநிமித்தாம்ஶமெல்லாங்கழிகையால் ஶ்ருதமித்ரமுடையவனுக்கு அப்போதே ஶோகம் விஶிக்கும். "மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்

ஸா-தீ || ப்ரயாணாந்தரஶோகநிவ்ருத்திக்குமவிளம்பேந ஶோகப்ரஸக்தியை கவதமாநஶரீரப்ரயாணநிவேதத்திற்கும் விஷயவிஷயதயாவிரோதமில்லை என்று கருத்து. இப்படிஜந்மாந்தராதிப்ரயாணஶோகநிஷேதமாகில் ஶ்ருதப்ரவ்ருத்தமும் ப்ரஸங்கியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் ('மாஶுச:' என்கிறவிதி) "மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும் பிரானெ"ன்கிறபடியேஜந்மாந்தரஹேதுவான ப்ராரப்தங்கழிந்தாலும் ஸஹ்யவர்த்தவிச்ஶரீராரம்பக ப்ராரப்தங்கழியக்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (மரணமானலித்யாதிநா) ஶ்ருதப்ரவ்ருத்திபால் ஶரீர

ஸா-கா || விரோதிஸமூஹஸ்ய ஸவிளம்பாதிஜநிதஶோகஸ்ய நிவ்ருத்தேஶ்ச விஷயபேதாந விரோத இத்யாஹ. (இந்தஸஷம்தித்யாதிநா) நநுவம்ஸாரந்யாஸாநந்தரமேவ கிம்விஶகாலம் வர்தமாநாநாம் தேஹாவஸ்யாநுவ்ருத்தி நிவேதநாநாம் ஸாரந்யாஸே ஸதி காரணஶ்லோக உத்யம்தமே தமாநாம்ஸாரந்யாஸாநந்தரக்ஷணே தேஹநிவ்ருத்திகாராநாம் ப்ரஸாணிவேதஶ ஶரீரந்யதபாஸாரந்யாஸே கயிகாரோநவஸ்யாதித்யாஹ. (மாஶுச: என்கிறவித்யாதி) (மரணமானல் இத்யாதி) தேஹவியோகாநந்தரமேவ மோக்ஷப்ரத உபகாரகஜத்யஷம:. "யஸ்ய தேஹாந்தாக்ஷயேதே ஶோகோத்ருப்தஸ்ய உபதே | ஆர்த்தாநாம்விஜஹே நாம்தேஹாந்தாமி வாமிணீ" த்யாத: பிராணித்யாதித்யாதிஶப்தாஸய:. நநு "ஶ்ருத்ந ஸத்யா மிநாஞாஸ்தி வதிதாநாம் ப்ரயோக்தியா: | ஶ்ருத்நஸ்த்யாமிநாமேவ நிவர்தேதாதக க்ரியா || ஸாவா தகிநாமேவ தயாமேவா த்தவாதிநா" இத்யாஹ்யாதஸத்யா ஶேஷஶ்ருதப்ரவணாநாம் ஸ்யாதித்ய "நிவ்ஸலக்ஷணம்ஜெஹ்ஸாதேஷவவொநதரஜவ்ஸமாகவா ஸோஷவ்ராவாநவஸாநிதி" த்வாதித்யஹதாதேநாதஸ்ய நிஷிஸஸாரந்ய கர்மக லக்ஷணவஸாநாந்யஸ்ய "மத்ராகம் விஶ்வாஹணிஶம் நம்ஹ்ராதாக்தாட | மஜ்ஜநம் ப்ரஜநமேவ சத்யாஜ்ஜ்ஞாவதேத்ருஜ:" இத்யாத்ஸல்க்ஷ்விமேஷகர்மகாயிகாரிவிஶேஷகதம்ருகபாஷிபவேம் கலாவ்ய விஶேஷவிஶிஷ்ட லக்ஷண விஶேஷவஶாந்வஸ ஶேஷ கைநாவமதாத்மஹநநவஸாநாந்யஸ்ய "கைமாயாஸப்ராயம்விஷம்வஹ்நிப்ரஸ ஸத்ஸஸ ஸ்வநம்ஜயம் | கிரிவ்ருக்ஷப்ரபாதம்வா யோகாபவஶிநாயக:" இத்யாதிகேதயாகார்மிகே ஸ்நாநவிஶேஷவஶேஷஸாநஸ்ய நாயம் ஸ்வாகஸாநாந்ய நிஷேதஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தாதிஹாவாவம் நாயகோ யகாத

[illegible]||கும்பிரான்" இத்யாதிகளிற்படியே [illegible]த்தில் போனுள்ளதெல்லாங்கழிந்து இச்சரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷமென்றிசைய வேண்டியதால் இச்சரீரந்தன்னிலும் [illegible] மானபோது இதுவும் [illegible] தழியக்குறையில்லையிறே. ||*|| [illegible] | [illegible]

[illegible] || [illegible] வென்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible]

[illegible]

வை॥ நதோஷோஸ்தி தயா தஸ்ய ஸாணாகதஸ்ய ॥ த்ருப்தஸ்ய ச யயாஸாஸ்யம் சிரம் ஜீவிதா இஹ து ய: । ப்ராணரக்ஷண ஸாத்யஸாத்யம் ஸஹ பந்தவ ராயநம் ॥ * ॥ யோகிகள் யோகவிசேஷத்தாலே தேஹந்யாஸம்பண்ணுமாப்போலே ஆர்த்த ப்ரபத்தியுடையவன் ப்ரபத்தியாலே தேஹந்யாஸம்பண்ணுகைக்கு தீர்த்த க்ஷேத்ராதிகளிற்போலே யாகவிசேஷ நியமமுமில்லை. இவ்வார்த்தப்ரபன்னனே எல்லாரிலுங்கடுக வாத்மரக்ஷணம் பண்ணுகிறவன். இப்படி ஆர்த்தன் த்ருப்தன் என்கிறபிரிவும் இவனுக்கு பிரந்தசோகத்தில் வைஷம்யமடியாகச்சொல்லுகிறதத்தனை - ஒருவனுக்கு சோகமில்லாமையன்று. ஜ்ஞாநாதராத்ரதும் சோகநிமித்தமாய் ஏதேனுமொருநாள் மோக்ஷம்பெறுவோமென்று தேறியிருக்கும

ஸா- நீ| நதோஷஸ்யாதிதத்ர ஹ (த்ருப்தஸ்யேதி) ப்ராணரக்ஷணஸாஸ்யம் ஸஹ பந்தம் விகித்ஸாதயதிக ஸாத்யவாய உதயம். ஆனாலும் கலியுகத்திலே தீர்த்தக்ஷேத்ராதிகம் நிஷித்தமாகையாலே கூடாதாப்போலே ஆர்த்தப்ரபத்தி தேஹந்யாஸம் கலிகாலத்திலே கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (யோகிகளிதி) தீர்த்தக்ஷேத்ராதிகளில் போலே இதி வ்யதிரேகத்ருஷ்டாந்தம். யோகிகளுடைய தேஹந்யாஸமாத்மரக்ஷணமாகையாலே தோஷமல்லாமையாலே யதாசித்தமானாலும் ஆர்த்தப்ரபத்திக்கது கூடுமோ, ஆர்த்தப்ரபத்தியுமாத்மரக்ஷண ஹேதுவாகையாலே தோஷாவஹையன்றென்றில் ப்ரபத்திமாத்ரம் மோக்ஷஸாதநதயா ஆத்மரக்ஷணஹேதுவானாலுமுத்தரக்ஷணத்திலே மரணஹேதுவானவார்த்தப்ரபத்தி தோஷையாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வார்த்தப்ரபன்னனேஇதி) இப்படி ஆர்த்தப்ரபன்னனென்றும் த்ருப்தப்ரபன்னனென்றும் பிரிவு கூடுமோ, த்ருப்தனுமவதசவிஷ்டனன்றோ ஆகையாலவனுக்கு சோகமில்லாமையாலேயதிகாரமே இல்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி வாக்யத்தாலே) உக்ருஷ்டஜ்ஞாநவாநஹேதவர்வாந்த்ருப்தனென்றும் வைராக்யாதிஜ்ஞாநவாநார்த்தனென்றும் "ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸு ரர்தார்த்தீ" த்யாதௌ வ்யாக்யாதமாகையாலிங்கு சோகதாரதம்யத்தாலே விபாகமெங்ஙனேயென்றவருளி

ஸா- கா॥ ஹேதுவிமோக்ஷார்த்த ப்ரபத்திர் வ்யாகரணம் வர்த்ததே ஸோக்தா வேவார்த்தத்ருப்தயோ ஸ்லோகாய ராவித்யவிவ்யபனாஹ. (இப்படிஆர்த்தனிதராதி) "உடலுமுயிரும் மங்கவொட்டேன் னும்படி" ஸரீர · ப்ராணாஸ்ரயோ ·

ஈசுவரன் இங்கு [illegible], அல்லது உபக்ருஷ்ட [illegible] மான [illegible] த்தையுடையவனல்லன். இச்சரீரத்தில் [illegible] பெற்றாலும் இது [illegible] விரோதியான படியாலே இவ்வதிகார [illegible] கூட [illegible] போலே [illegible] மாய் "உடலுமுயிருமங்கவொட்" டென்னும்படி [illegible] விளம்ப [illegible] னல்லாதவன் [illegible] வனன், அல்லது "[illegible]" என்கிற விடத்திற்சொல்லப்பட்டவனல்லன். "[illegible]" என்கிறவிடம் அதிவாதமென்பார்க்கு இங்கிவ்வ [illegible] தியில் விவாதம் பண்ணவொண்ணாது. உபாயாநுஷ்டாநத்துக்குப் பின்பு [illegible] மாகையாலும் இது உபதேசவேளையாகையாலும் இவ்வாக்ய [illegible]

ஸாதி செய்கிறார் (ஜ்ஞாநதசா [illegible] வாக்யத்தாலே) (உடலுமிதி) (உடலும்) சரீரமும். (உயிரும்) தத்ஸ்த ப்ராணனும். (மங்கவொட்டு) நசிக்கவேணுமென்கை. "[illegible]" இத்யாதி [illegible] னுக்கு [illegible] க்ஷணங்கூடாதாகையாலே [illegible] வென்கிறது அதிவாதமன்றோவென்று சிலர் சொல்லுவர்கள். இப்படி "[illegible]" என்கிற வசநம் அதிவாதமானால் [illegible] நவிங்கும் [illegible] னுக்கு [illegible] இல்லை என்றவேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஆதேதி) (இங்குஇதி) "ஆதேதாவா" இத்யாதி [illegible] வாதமாகையாலே யதிவாதமானாலுமிங்கு ஜ்ஞாநசாஸ [illegible] வனுக்கு [illegible] மில்லாமையாலே [illegible] யில் விவாதமில்லை என்று கருத்து. ஆனாலுமிச்வாஸ [illegible] விஷயமுமாமென்று சொன்னது கூடுமோ, அவனுக்கு தக்ஷணத்திலே மோக்ஷமாகையாலே 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று [illegible] கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (உபாயேதி) இரண்டயிகாரிவிஷயத்திலும் ஜ்ஞாநதத்தைக்கழித்து [illegible] பண்ணினவீஸ்வர [illegible] மாக விசேஷாதிகாரியாயிருக்க [illegible] சோகதார [illegible] த்திர்க்கு [illegible] மெதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாதேதி) வைஷ [illegible] ஸங்க்ரஹ [illegible] யென்று கருத்து. இப்படி [illegible]

ஸாகா [illegible] (உபாயாநுஷ்டாநத்துக்கு இத்யாதிநா) [illegible] ஸாத [illegible] நிஸ்ஸம்சய [illegible] விஷய [illegible]

ரத்திலும் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ஸவிஷயநிர்தேசத்துக்குக் குறையில்லை. இவ்வாதாரத்வாதிவிசேஷணங்களெல்லாம்ஸர்வத்ராதாரத்வமான ஸாமாந்ய ஸாதாரணத்வத்தாலேவரும். "ப்ராரப்தேதர ஸர்வ பாபவிமோசகத்வாதி"வசநங்கள் ப்ரபத்திவிஷயத்தில் நிரவகாசங்கள். த்ருஷ்டஜந்மத்தில் உத்தரக்ருத்யாம்சத்தைப்பற்ற. "மாசுச:" என்கிறவாக்யத்தின் கருத்தை "க்ருத்யாக்ருத்ய" என்றுதுடங்கி "ஸ்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரேச ஸர்வஜ்ஞா நுசாஸநமாவிஷ்ய நிஸ்ஸம்சயஸ்ஸர்வஸ்வ" என்றருளிச்செய்தார்.

ஸா-நீ ॥ வநுனுக்கு தத்க்ஷணத்திலேமோக்ஷமாகில் "ப்ராரப்தேதரஸர்வ பாபவிமோசநாக" என்று ப்ராரப்தஸாதநமோக்ஷஞ்சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ராரப்தி) த்ருஷ்டவநுனுக்கும் ப்ராரப்தஸ்ய ஜநாந்தரமில்லாமையாலே ப்ராரப்தேதரமென்கிறது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (த்ருஷ்டேதி) உத்தரக்ருத்யாம்சத்தைப்பற்ற ப்ராரப்தேதரஸர்வதாதிவசநங்களென்று வசனாபிப்ராயம். இப்படி 'மாசுச:' என்கிறத்திற்கு ஸர்வப்ராகாரசோகநிஷேதபரத்வஞ்சொல்லி அயிகாரிலேதேந தத்க்ஷணத்திலும் தேஹாவஸாநத்திலும் மோக்ஷஞ்சொன்னது கூடுமோ, அப்போது ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்திலேசரமப்ரவத்திபரமாக சரமச்லோகத்தை யோஜித்தது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் ('மாசுச:' என்கிறவிதி) ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்திலேசரமப்ரவத்திபரமாக சரமச்லோகத்தை யோஜித்தாலும் மந்த்ரத்திலே ஸ்வதந்த்ர ப்ரவத்திபரதயா யோஜநை தோற்றும்படி 'மாசுச:' என்கிற வாக்யத்திற்கு கருத்தையருளிச்செய்கையாலே கீதாபாஷ்யம் ப்ரக்ருத தோதாஹரண பரமாகையாலே விரோதமில்லை என்று கருத்து. மந்த்ரத்திலநுஷ்டாநத்தாலே பிறந்த சோகநிவ்ருத்தி மாசுச:வசநாசயமென்று சொன்னது கூடுமோ, பூர்வம் ஸாதகோபாயா பரிஜ்ஞாநக்ருத சோகமே ப்ரஸக்தமாகையாலே தந்நிவ்ருத்தி பரமன்றோ மாசுச: வசநாசயமென்கையே உசிதமன்றோவென்ற விந்தசங்கை நிரவத்யாயையாயிருந்தாலும் விவக்ஷத்தில் பாயமோ

ஸா-கா ॥ த்ருஷ்டவநுமாத விஷயதயாவிசேஷாநவதிபித்யாஹ (ப்ராரப்தேதர ஸர்வதாதிநா) நநுஸவைவாயோவதேசாதவா யாதுரளக்ஷ்யஜ்ஞாநாபிநசோகநிவர்த்தநபரேவோவிதம் நதாவ விரோதிநிரித்த சோகநிவர்த்தந இத்யத்ராநுஷ்டாநபரம்தஜ்ஞா நோபாதாந ஸவோபதேச ஸாமர்த்யம் கர்த்யாமநேஷ்யதித்யு நுஷ்டாநஸார்த்தேந ஸர்வசோக நிவர்த்தகோக்திரித்யாஹ.

உ॥ இங்கு சொல்லுகிற ஶோகநிவ்ருத்திக்கு ஒருபடியாலும் ஸம்பாவநையில்லாமையாலே இவ்வுபாயவிஶேஷத்தாலும் ஶாஸ்த்ரத்தாலுமாக ஸகலஶோகங்களெல்லாங்கழியும்படி சொல்லுகிறது. அநதிகாரியல்லாத ஶூத்ரனும் இவ்வுபாயவிஶேஷத்தாலே பிறந்தாலும் "நமாயா மாயி நமாதுவி வஹநவிமாய தி! ஸர்வதோயாகிஷிதா நிர்மோசகா ப்ரியா" என்கிறதற்காய் நிஷ்ப்ரயோஜநமாகையாலே ஶாஸ்த்ரங்களின்படியுடையவும் ஸமமான ஶோகநிவ்ருத்தியையெல்லாம் இங்குவிவக்ஷிக்கிறது. ஆகையாலுபாயாநுஷ்டாநத்தில் ப்ரதிபந்தகங்களைப்பற்ற ஸம்பாவிதமான ஶோகமெல்லாமிங்கேகழிக்கப்படுகிறது. எங்ஙனேயென்னில்; அதிகாரவிஶேஷத்தையும் உபாயவிஶேஷத்தையும் உத்தரக்ருத்யவிஶேஷத்தையும் வரிவரணை யேகாஸ்யம்

ஸா-ந் ॥ கீழ்ச்சொன்னவிபரீதக்கைக்காக ப்ரதிபந்தகாபாயத்தையருளிச்செய்கிறார் (இங்குசொல்லுகிறவிதி) விவக்ஷிதத்தில்வாயகமருளிச்செய்து அபிமதத்தை ஸ்தாபிக்கிறார் (அநுஷ்டாநேநதி) (நமாமேதி) மாயா பாஸம் மாயிநா ஸர்வஸாக்ஷா வ்யாபாரஷம் நஶாவஹ். ஸர்வதிவாரவஸ்யம் ஸந்தாமி யாதி. மாஸாஹஸம் காவ்யதிவதநஸ்மோ வி காமிநஶோகா ப்ரியா ஸாஹஸங்கமோதி தத்ப்ரத்யயம். ஆனாலும் 'மாஶுச:' என்கிறது ஶாஸ்த்ராநுஷ்டாநவ்யதிக்த ஶோக நிவ்ருத்தி பரமாகில் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ஶங்கா வ்யதிக்த ஶோகமநிவர்த்ய மாக ப்ரஸங்கியாதோ, இஷ்டாபத்தி என்னில் 'மாஶுச:' என்கிறவிடத்திலே அதிகாரஸ்தி சொன்னது விரோதியாதோ, ஸாக்ஷி ப்ரபத்த்யாநுஷ்டாநம் ப்ரஸக்தமாகில் த்ருஷ்ட்டாராஸ்ரம்சாயிநஶோகமிருக்கையாலே ஸர்வத்ரப்ரஸ்தாவ் பந்தான் கூடுமோ? இத்யாஶங்கையிலருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்தியபேக்ஷித) ப்ரபத்த்யாவரபக்ஷங்களில் ஶோகம்ஸம்பாவிதமாகில் அநிவ்ருத்திபரமென்றலாவதுமூன்று பக்ஷங்களிலே நாநாவிதமாக ஶோகஸம்பாவனை யுண்டேயென்று ஶங்கித்து தத்ஸ்வஸ்தவ்யோபாத்யாநவ்யாபாஸ்ரம்ஶயா ஶோகநிவ்ருத்தியையுபபாதிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னில் த்ர்யாதிநா) அதிகாரவிஶேஷத்தையுமிதிப்ரப்ரத்யேயிலுள்ள ஶோகம், உபாயவிஶேஷத்தை

ஸா-கா॥ (இங்குசொல்லுகிறேத்யாதிநா) ஸர்வஶோகநிவ்ருத்திரதாநந்தஸங்கேயத்வம் தத் நிவ்ருத்தி திபோமிந்ஶ்லோகார்த கஜத்ராகாம் க்ஷாயாம் தாவஸாம் ஶ்லோகாநுஸம்ஹாரஸநிவர்த்யகாம் ஶ்லாஹ (ஆகையாலித்யாதிநா) உபாயாநுஷ்டாந ஸாவதித்யாதி ஜந்யஶோக உபாயாநுஷ்டாநாவ்ய ப்ரஹாவீ ஶோகஃ. அதிவிரகாஜ ஸாவ்யக்த க்ருதி நியதநீயவாதிஜநித ஶ்லோகா உத்ரஹாவீ ஶோகஃ. க்ருதோநு

[illegible]||ப்ரபந்நனுடைய ஸித்தியையும் பற்றப் பலபடியாக ஶோகம் ஸம்பாவிதம். அ
தில் அநுஷ்டிக்கப்புகுகிற ஶரணாகதிக்கு ஜாதிவர்ணாஶ்ரமாதிவி
ஶேஷநியமமில்லாமையாலே ப்ராப்யத்ருஷ்ணையும் ப்ராபகவிஶ்வாஸமும்
ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களுமுண்டானபோதொருவர்க்கும் நாமிதுக்கதிகா
ரிகளல்லோமென்று ஶோகிக்கவேண்டா. இவ்வுபாயவிஶேஷம் ஸர்வா
திகாரமாக க்ஷணகாலஸாத்யமாய் ஸுகரமாய் ஆவ்ருத்திநிரபேக்ஷமாய்
உபாயாந்தரவ்யவதாநமும் அநுஷ்டாநதிகாராந்தரமுமன்றிக்கேயிருப்ப
தாய்க்கோலின காலத்திலே யபேக்ஷித ஸமஸ்தங்களெல்லாத்தையுந்தருவ
தாயிருக்கையால் ஆகிஞ்சந்யமும் ஸர்வவிதஸஹாயமுமுடைய நமக்கு ஸ
வாதிகாரமாக விதாநாநவதநீயமாய் ஸத்ருப்தாவஹிதர்க்கும் ஸ்ர
ம ஸாத்யமாய் ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதிஸாபேக்ஷமுமாய் ஸர்வஜ்ஞ
ஸமுடைத்தான வ்யவஸாயாத்திலேயவேண்டுகிறதோவென்று
ஶோகிக்கவேண்டா. இப்படி [illegible]த்தாலே வஶீகார்யனாய்
ஸர்வஜ்ஞனாம் பண்ணவிருக்கிற [illegible]ன் ஸர்வஸஹனாய் விஶ்வ
ஸநீயதமனாய் பரமகாருணிகனாய் நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ரனாயிருக்கை
யால் விளம்பாவாயத்தைப்பற்ற ஶோகிக்கவேண்டா. இவ்வுபாயாநு
ஷ்டாநத்துக்குப்பின்பு ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞைகளாலே பண்ணும் ஸத்கர்மங்
களெல்லாம் இப்ப்ரவ்ருத்திக்கங்கமல்லாமையாலே அவற்றுக்கு தேஶகா
லாதிவைகுண்யத்தாலே சிலவைகல்யமுண்டானாலும் உபாஸநத்
துக்குப்போல் இதுக்குபாயவைகல்யம் பிறக்கிறதோவென்று ஶோ
கிக்கவேண்டா. ஸர்வஶக்திஶோகஸ்யாதிகளுக்கநுஷ்டையை யுண்டாக்

ஶோ-நீ || யுமிதி. ஸத்யதஶையிலே வந்தஶோகம், உத்தரக்ருத்யத்தையுமி
த்ராதிநா உத்தரதஶையில் வ்யவஸ்தஶோகமென்று கருத்து. இதிலதி
காரத்தைப்பற்ற வ்யவஸ்தஶோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (அதிலிதி)
உபாயவாசிஜ்ஞாநத்தாலே வந்த ஶோகநிவ்ருத்தி இது. இனி ஸாத்யோ
பாயத்தைப்பற்ற ஸம்பாவிதஶோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (இவ்வு
பாயவிஶேஷமிதி) இதுவுபாய விஶேஷவாசிஜ்ஞாநத்தாலே வந்த
ஶோகநிவ்ருத்தி. இனி விளம்பாவாயத்தைப்பற்ற ஸம்பாவிதஶோக
நிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (இப்படி உபாயோபேயதி) வஶீகார்யனன்
றுகிப் ரக்ஷிப்பானென்கிற ஶோகமநுஷ்டாநத்தாலே நிவ்ருத்தம். ஸர்வஜ்ஞ
ஞான நம்மை ரக்ஷிப்பனோவென்கிற ஶோகம் ஜாதிநாத்ராஸிவேத
ஸௌஹார்தாதி ஸம்வேதிதோபாய வாசிஜ்ஞாநநிவர்த்யமென்று கரு
த்து. இனி அநுஷ்டாநதஶையிலஶுசிவைகல்ய வ்யாஜஶோக நிவ்ருத்தி
யைக்காட்டுகிறார் (இவ்வுபாயாநுஷ்டாநத்துக்கிதி) இது உபாய
வாசிஜ்ஞாநாதீந ஶோகநிவ்ருத்தியென்று கருத்து. இனி உத்தரக்ருத்ய

ஈச்வரனும் ப்ராப்தி விரோதிகளை விளைவித்து மூங்கில் குடம்போலே யார் கவல்ல ப்ராசநமான பாபவிசேஷத்துக்கஞ்சி ப்ராயச்சித்த காலத்திலேயாதல் பின்பொருக்கால் அதுக்காக ப்ராயச்சித்தி பண்ணியாதல் நிரவலம்பமான வுத்தரக்ருத்யத்தை யபேக்ஷித்தால் மேலவலம்ப ப்ரபந்நத்தையும்பற்ற சோகிக்கவேண்டா. இப்படி நிரவலம்பமான வுத்தரக்ருத்யத்தை யபேக்ஷியாதார்க்கும் மேல் பாபவிசேஷம் வந்தாலும் "நத்யஜேயம் கதாசந" என்றிருக்கக் கடவ சரணாகதனுக்கு இவனுக்கநுதாபத்தையுண்டாக்கி ப்ராயச்சித்தியாகிற ப்ராயச்சித்தவிசேஷத்திலே மூட்டியும், அதுவுங்கை தப்பும்படியான கடின க்ருத்யங்களுக்கு சிக்ஷாரூபங்களான வுபக்லேசங்களைக்காட்டி மேல வலம்பம்பண்ணுதபடிவிலக்கியும் ஸநு கோலின காலத்துக்கு முன்பே கண்ணழிக்கையாலே ப்ரபந்நனுக்கு மின்னொளிபோலே தோற்றி நிலையில்லாதேபோகுற பாபவிசேஷங்களாலே நரகாதி க்லேசங்கள்வரில் செய்வதென்னென்று சங்கித்து சோகிக்கவேண்டா. ஆர்த்த ப்ரபந்நனுக்கப்போதே ஸித்தியுண்டாம்படி யிருக்கையாலே "தேஹாவஸாநே முக்தஸ்ஸ்யா" தென்னும்படி நரகாதிரூபமான விச்லேஷம நுபவிக்கிறதோவென்று சோகிக்கவேண்டா. கர்மயோகம் முதலான நிவ்ருத்தியங்களெல்லாம் "நிஹாஸிக்ரு தநாசோஸ்மி" த்யாதிகளிற்படியே யிட்டபடை கற்படையாகையாலும் இச்சரணாகதனைப்பற்றவிசேஷித்து "நத்யஜேயம் கதாசந" என்கையாலும் த்ருப்த ப்ரபந்நனுக்குங் கோலின காலத்தளவும் விளம்பித்தாலும் ஸித்தியில் ஸம்சய மில்லாமையாலே "யஜ்ஞாநம் தேந ரக்ஷதி தவேக்ஷாதி விஷயாக"

ஸா-ஸ்ரீ த்தைப்பற்றவருஞ்சோகநிவ்ருத்தியைகாட்டுகிறார் (ஸர்வகர்மேகம் கயாதிகளுக்கிதி) இந்த சோகநிவ்ருத்தி யுபாய விசேஷாநுஷ்டாநக்ருதையென்று கருத்து. பாபாரம்பக பாபநிவ்ருத்தி ஸாத்ய ப்ராயாநுஷ்டாந மில்லாத வதிகாரிவிஷயத்தில் உத்தரக்ருத்யத்தைப்பற்றவருஞ்சோகநிவ்ருத்தியைகாட்டுகிறார் (இப்படியிதி) இது ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநோபாயக்ருத சோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இனி ஆர்த்த ப்ரபந்நனுக்கு ஸாதாரணசோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (ஆர்த்தேதி) இதுவும் கநுஷ்டாந க்ருதையான உத்தரகாலீந சோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. த்ருப்த ப்ரபந்நனுக்கு உபாயத்தைப் பற்ற உத்தரகாலீந த்ருஷ்டத்யாயீந வைகல்யஸம்பாஜநித சோக நிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (கர்மயோகம்முதலானேதி) இதுவும் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநோபாயக்ருத சோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இனி ஸகத்

உ॥ ஸர்வபாபவிமுக்தஸ்யாநந்தரம் ஸஞ்சிதாநாம் நாஶ இத்யாதிகளிற்படியே ஸஞ்சிதநாஶங்களாயிருப்பன சிலஶாஸ்த்ரங்களாலே இப்படி த்ரிவிதமான ஸஞ்சிதம் நசித்து மற்றிடையாதொழியில் செய்வதென்னென்று ஶோகிக்கவேண்டா. இச்சரீராநந்தரம் மோக்ஷம்பெறவேணுமென்று காலங்குறிக்கையாலே ஜ்ஞாநாதிஹேதுக்களான ப்ராரப்தகர்மவிஶேஷங்களாலே நமக்கு ஜந்மாந்தரங்கள் வரில்செய்வதென்னென்று ஶோகிக்கவேண்டா. ஸர்வப்ரயோஜநாய் ப்ரபந்நனான இவனுக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான ஸர்வபாபங்கழிகையாலே கேவலாத்மாநுபவாதிகளானவ ஷாயங்களாலேவருமோக்ஷத்துக்குவிளம்பம்வருகிறதோவென்று ஶோகிக்கவேண்டா. இப்படி ஸர்வப்ரகார ஶோகஹேதுக்களுங்கழியும்படி யெனக்கநந்யஸாதநவிஷயஸமர்த்தனான நீயினி ஶோகிக்கையாவது முன்பு நிரபேக்ஷ ஸாதநத்தை நின்றநிலையில் ஶோகியாதாப்போலே க்ருதக்ருத்யனாய்இவ்வுபாயவிஶேஷம் வைலக்ஷண்யத்துக்கும் ரக்ஷணபாரமேறிட்டுக்கொள்ளுகிறவி

ஸா-நீ॥ தைப்பற்றஜ்ஞாநராயிநஶோகநிவ்ருத்தியைகாட்டுகிறார்(இச்சரீராநந்தரமிதி)இதுவும்ஸாதந்யாநந்தரகாலஸம்பாவிதஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இனி மற்றத்தைப்பற்ற விளம்பஶங்காவ்யாஜ ஶோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (ஸர்வப்ரயோஜநனேதி) இதுவும் ஸாதநாநுஷ்டாநவிஶேஷாயிந ஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இப்படி ஸர்வாநேகவிதஸம்பாவிதஶோகநிவ்ருத்திபரம் மாஶுசஃ என்கிற வாக்யமென்று சொன்னதுகூடுமோ? இந்த ஶோகநிவ்ருத்திகளெல்லாமுபாய விஶேஷபரிஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களாலே ப்ராப்தைகளாகையாலே ப்ராப்தாநுவாதத்தயா ‘மாஶுசஃ’ என்கிறது ப்ரத்யக்ஷமாக ப்ரஸமியாதோ? கிஞ்சாதிகாரிவிஶேஷணதயா ஶோகமே ப்ராப்தமாயிருக்க ஶோகநிஷேதந்தான் கூடுமோவென்ற ஶங்காவிஶ்வாஸஸித்தியேயநுவாதப்ரயோஜநமென்று ப்ரதிபாதநவேந உபபாதியானின்றுகொண்டு ஶோகநிஷேதவாக்யத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படி இதி) ஸாதநாநுஷ்டாநவேளையில் ஶோகமதிகாரிவிஶேஷணமா

ஸா-கா॥ ஸ்தோகேக்ஷ்வாதிவைகல்யஶங்காநிமித்தகஶோகநிராஸாதீ ஶோகாதந்யம். ஸதாஸதி ப்ராயஶ்சித்தேக்ஷாஶோகேக்ஷா ஸ்வாவிவக்ஷ நுவ்ருத்திஸ்தாவ்யாவாயதஸ்லீக்ருதஹிதாவாயதஜ்ஞஷாநாஉநநாதமாவ்யாஹ. (இப்படிஸர்வப்ரகாரேத்யாதிநா) நநுவஶோகஸாதநஸ்ய ‘மாஶுச’ இத்யநுவாதப்ரஸ்தாவதயாதிபோதாஸஹிப் யதாஹ.(இப்படிஸ்வாத்யாதி) ஏயதா ப்ரபந்நவிதஸ்வநிக்ஷோபஸாதநம் பஹுவிதாவாதிநாம் பஹு

உ॥ ஶோகாபநோதநமென்று ஸர்வத்துக்கும் என்பக்கலிலே ஸ்வ-
பரந்யாஸம் பண்ணி க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கிற உன்னிலைக்குத்தகுதி
யன்றென்று திருவுள்ளம். இப்படி ஸர்வப்ரகரணத்தில் ஸாரதமமான
“மாஶுச:” என்கிற வாக்யத்தின் தாத்பர்யத்தைத்தங்கள் பரிபா-
ஷையிலே ஆசார்யர்கள் ஸச்சிஷ்யர்களுக்குபதேசிப்பார்கள். இச்ஶ்லோ-
கத்தில் [illegible], [illegible], அதிகாரிஸ்வரூபம் [illegible]
ரம், [illegible]

ஸா-டீ॥ ஆனும் பின்பு [illegible] ஶிஷ்யர்களுக்கு [illegible]
ஶிஷ்யர்க்குமென்று கருத்து. இப்படியென்று [illegible] ‘மாஶுச:’
என்கிற வாக்யத்திற்கு அர்த்தம் சொன்னது கூடுமோ, [illegible]
ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸூத்ரங்களான [illegible] ஶிஷ்யர்களுக்
கு ரஹஸ்யத்ரயார்த்தோபதேசகாலத்திலே [illegible] ங்களை
உபதேசியாமையாலே ஸம்ப்ரதாயிகர்களை [illegible] தோ,
கிங்க ரஹஸ்யத்ரயார்த்தோபதேசகாலத்திலே ஸர்வத்தை [illegible]
[illegible] ‘மாஶுச:’ என்கிற வாக்யத்திற்கு அர்த்தோபதேஶமே
காணுகையாலே இது ரஹஸ்யத்ரய [illegible] யாகையாலே இதின் அர்த்த
விசாரமும் ஸாரதமமன்றோவென்ற இதுவே ஸாரஸர்வஸ்வமென்றரு
ளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) ஸச்சிஷ்யர்களுக்கும் பரிபாஷையிலே உ
பதேசிக்கையாலே இதுவே ரஹஸ்யஸாரார்த்தமென்று கருத்து. இனி
சரமஶ்லோகத்தில் ஶப்தஸ்வபாவத்தாலும் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலும் பதங்
களிலே விஶதங்களானவர்த்தங்களை வாக்யார்த்தங்களை ஸங்க்ஷேபார்த்த
மாக ஸங்க்ரஹித்து அருளிச்செய்கிறார் (இச்ஶ்லோகத்திலிதி) (அதிகா
ரேதி) அநுவாதபக்ஷத்தில் “ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய” என்கிற
விடத்தில் விஶதமானவாகிஞ்சந்யரூபமாயிகாரமென்றபடி. ஆகிஞ்சந்ய
பூர்வகாரவிதிபக்ஷத்தில் [illegible] பூர்வகமென்றபடி. (உபாஷ்ய
ரேதி) ‘மாமேகம் ஶரணம்’ மென்றவர்த்தமென்றபடி. (அங்க
ரேதி) அங்கத்யாகஸஹிதமென்றபடி. (உபாஷ்யேதி) தஸ்ய த்யா

ஸா-கா॥ ப்ரஸித்தித்தயா ஸர்வாபாதஸங்ஸ்தாநாஸர்வதாஸர்வாநுஸம்
தேயத்ர. (இச்ஶ்லோகத்திலித்யாதிநா) அதிகாரவிஶேஷிதரஸ்ய
அணியுடைமைஉக்தேந “அதோஸ்மத்யதிகாரஸ்வாகிஞ்சந்யபூர்வ
கஸீபா | அநந்யஸாதோயஶரணாஶங்காரம்ஸர்வாரணம்॥ தஸ்யத்யா
ஶாஸ்ஸநம் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாயஸம்பவம்” இத்யுக்தஸர்வபரித்யக்வநி
த்யாமஶ்யாஸாஉக்தம் (அணியுடைமை) [illegible]
வே ஸ்வகாயகாரணாஸத்ஸா. (ஶப்தஶக்தியாலும் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலு
மிதி) அநுவாதபக்ஷே அதிகாரஶ்ரேஷ்ட: த்யாகவிதிபக்ஷே [illegible]

ஶ்ரீ॥ த்யா; ஸாக்ஷாதிநிர்வேஶவிவேகம், உபாயவிசேஷத்தின் சுணை யுடைமை, ஶாஸ்த்ரவக்கு ஶரண்யவிசேஷம், ஶரண்யனுடைய ஸௌ லப்யஸௌஶீல்யாதி ஶாஸ்த்ரவிசேஷம், ஹிதபரிபாலனமும், வ்யாஜனோபாதானமை, நிரபேக்ஷவஸ்துவிஷய நிஷ்க்ருத்ஸ கதவ்யம், வ்யாஜமாத்ர ப்ரதீக்ஷதம், உபாயாந்தரவ்யயநிர வேக்ஷம், பரிசாரகர நிரபேக்ஷ ஸர்வரக்ஷைவ, ஸவ்யஸாசித்வம் ஶரண்யம், ஶரண்யாந்தர வர்ஜனஸம்பவம், ஶரண்யவிசி ஷ்டம், உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶம், ஸாக்ஷிகதவ்யம், ஸாத்ய ஸாதந ஸாதநோபாய விசேஷம், அதின் பரிகரங்கள், ஸ்வாதி யிகாரமும், ஸத்ஸங்கதவ்யம், ஸாகாரம், சவிஶம்பிதஸமர்ப்பு

ஸா-நீ॥ஸாவ்யஶத்ரமென்றபடி, (உபாயேதி) (சுணை)சதிஶயம். ப் ராஸ்ந்யாயஸேவநமென்றபடி. ஸதாவக்யம் ஆரு சுணம். ஸவ்யயவிபத்ரமஶப்தமென்றபடி. இனி ஶாஸ்த்ரவக்கி த்ரா ரஹ்யஹிதபரிபாலனமிதி த்யயம் ஶாஸ்தி ஶப்தமென்றபடி. இனி ப்ராப்யனே உதாதி ஶரண்யவிசிஷ்டவிதக்ஷ ஸ்கல்பத்தில் ஸ்வரூபஸ்வபாவ விஶேஷங்களென்றபடி. நிர வேக்ஷதி ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவாரணஞ்சொல்லிற்று. வ்யாஜமாத்ர தி ப்ரவித்திவ்யாஜமாத்ரங்கஞ்சொல்லிற்று. உபாயாந்தரேதி சுநேத்ரா பாவேபாதானஞ்சொல்லிற்று. பரிகராந்தரேதி, ஸம்பந்த ஸம்பந்தஞ்சொல்லிற்று. ஸர்வஸாக்ஷிதி, ஸர்வஸாக்ஷித்வ ஹின மை சொல்லிற்று. இனி ஸகலஶாஸ்த்ரத்தில ஸ்வவிஶேஷம் ரெண்டு ஶரண்யதி ஸ்ரீவிசிஷ்டஞ்சொல்லிற்று. உபாயாந்தரஸ்தாந நி வேஶம் ஸாக்ஷிகதவ்யம் ரெண்டும் ஶரணஶப்தமென்றபடி

ஸா-கா॥லேகத்வ ஶப்தம். ஐகர ஸூத்ராதி. ஶாஸ்த்ரவக்குதத்ரா திநா ஶாஸ்திவேஷ்ஸ்யாதிஶப்தார்த்த. த்ருஷ்டே ப்ரஶ்னாதி தரே ஸூ த்ரார்த்த. வாத்ஸல்யாதி ஸௌஶீல்யாதிகத்யாதிஶப்தார்த்த. (ப்ராப்யனே ப்ராபகனிதத்யாதிநா) "ப்ராப்யமேவ ப்ராபகஞ்ச ஸ்வயமாந்ய நிவாரணம் | ப்ரவித்திவ்யாஜமாத்ரஞ்சேதி தேனாபேக்ஷநாய ॥ ஸம் பந்தஸம்பந்த ஸர்வஸாக்ஷித்வ ஹினதே" இத்யுக்த ஸாகலஶப்தா ர்த்த . ஸாக்ஷிதி ப்ராப்யப்ராபகத்வாத்யாஶார்த்தா வ்யா ஜமாத்ர ப்ரதீக்ஷத்வாத்யர்த்த. உபாயாந்தரஸ்தாநேத்யாதிநா ஶரணவ்யபதேஶோயமர்த்த உக்த ஸாக்ஷிஸாத்யோபாயவிசே ஷாதிஶப்தார்த்த. உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶ்யதாதிப்ராயஃ. பரிகா ரங்களாதி ... ஶரணாகதத்வ ... ஸ்யஸாதித்வாத்ர ... ஸாக்ஷிவிஶேஷ ...

ஈசி|கவும், ப்ராப்ய நிவர்த்தகத்வம், ஆசார்யனுடையவராய் நக்ஷத்ரமும், ஶாஸ்த்ரமும், ரக்ஷகனுடைய வ்யாபாரணிக்கமும், ஸாத்ய ஸாதநமும், நிக்ஷேப ஸ்வரூபம், ஊர்த்வாரமும், வ்ரத வெக்ஷமும், ஸ்வஸாத்ய தீக்ஷமும், ஶரணாகதனுடைய க்ருதக்ருத்யமும், வரிஷ்ட ஹீனராய தனங்களைப்பற்ற கர்த்தவ்யாஶாரத்தில் ப்ராப்தியில்லாமை, ஸமயகத்யஸம்பந்யமும், தைர்ய ஸாமிக விரோதியிலும் யஸம், விரோதிவர்க்கவைவித்யம், அவற்றினுடைய ஸம்பந்தஸ்வ ரூப நிவர்த்தகமும், ப்ரபன்னனுக்கு ஸமானமான விரோதிநிவ்ருத்திகாமும், விரோதிநிவ்ருத்தி ஸ்வரூபமும், க்ருதக்ருத்ய வ்யாவ்ருத்தயதாவஸ்தித ஸ்வரூபா விஸ்தாரம், பரிவர்ணஸம்பந்தமும், ஸவர்விய கைங்கர்யமும், ஸர்வ நாராவ்ருத்தி, முன்பு ஶோகிக்கைக்கு ப்ராப்தியும், பின்பு ஶோகிக்கப் ப்ராப்தியில்லாமை, விஶேஷகாரமெல்லாம் நிஸ்ஸம்ஶயமும், ஶோகநிவ்ருத்தி, நிர்ப்பயமும், ஹர்ஷவிஶேஷம், ஶரீரபாதகாம வ்ருத்தீக்ஷமும், நிரவதிக கைங்கர்யரஸிகமும், என்றிவை ப்ரதானமாய் மற்றுமிவற்றுக்கபேக்ஷிதங்களெல்லாம் ஶப்தஶக்தியாலும் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலும்

ஸா-ஸீ || ஸர்வ த்ராஸேஷ்வாதி ப்ராப்ய நிவர்த்தகத்வம் தம் ப்ரஜி யாதவ்ய மென்றபடி. இனி ஆசார்யனுடையவிதாதி ஸ்வம் ஏகம் ஏவ ஶரண மென்றபடி. இனி ரக்ஷகனுடையவிதாதி ஸ்வஸாத்ய தீக்ஷ ஹிதம் தாஸ்யம் ஸாவதான மென்றபடி. இனி ஶரணாகதனுடைய விதாதி ஸமயகத்ய ப்ரயகமிதம் தர்ஸ்யம் காம ஸாத்யமென்றபடி. தைர்யஸாமிகவிரோதீதி, பாபஶப்த ப்ரக்ருத்யர்த்தம் ஸம்யஸ்திதி, பஹுவசனார்த்தம் விரோதிவர்க்க வைவி த்யமிதி, ஸர்வஶப்தார்த்தமென்றபடி. அவற்றினுடையவிதாதி விரோதி நிவ்ருத்திஸ்வரூபமிதம் தர்த்தம் மோக்ஷயிஷ்யாமி ஶப்தார்த்த மென்றபடி. இனி க்ருதக்ருத்யாதி ஸர்வ நாராவ்ருத்தீதம் தர்த்தம் வசன ஸ்யார்த்த விஶேஷ ப்ராப்திரூபமென்றபடி. இனி முன்பு ஐதாதி நிரவதிக கைங்கர்யரஸிகமிதம் தர்ஷண ஸ்யாம் மா ஶுச ஐ த்யர்த்தங்களென்றபடி. க்ருதக்ருத்ய அன்பத்திமூன்றர்த்தங்கள் ஸர்வ

ஸா-கா || பஶ்யஶாப்தம் ஸாகல்ய மாத நிவர்த்தகாதி மோக்ஷயிஷ்யாமீதி த்ராதாம் பஹுவசோகஹேதவோ மாஶுச ஐதி த்ராதாம். ஶோகநிவ்ருத்திஸ்தாபித ஜதரோக்தம். (இவற்றுக்கபேக்ஷிதங்களெல்லாமிதி) க்ருதக்ருத்யாபேக்ஷிதமித்யவிதக்ஷபஹிதம் தகாதிஸர்வ மேத்யாவயக்தா விஶிஹாதிஸித்யாதி ஸஹம். ஸவம்பவதாம் நாக்ஷ ஸம்ப்ரதாய ப்ரதிவாதகதயாவாக்யதிகலிதவ்யந்தவாக்யாம் ஏஹ. (ஸ்ரீஜராயிதாதிநா) பின்துடர்ச்சியில்லாதபடி துவக்கறுத்து வ்ருஷ்

ஊ|| ஸர்வ பாபங்கள். ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶக்தியாய், அவிதக்காலவதி யாய், விளம்பக்ஷமனுமன்றிக்கேயிருக்கிறவுன்னாலேயறியவுமநுஷ்டிக்க வுமரிதாய் ஸமவிளம்பமுமுண்டாயிருக்கிற வுபாயாந்தரங்களில்லாதே ஸர்வஸுலபனாய், ஸர்வலோகஶரண்யனாய், ஶரண்யவ்யாப்பாரத ஸர்வாகாரவிஶிஷ்டனனவென்னை யொருவனையுமேயுபாயமாக ஸ்வீ வஸித்துக்கொண்டு ஸுகரமும் ஸகலமுமானவர்த்தஸாதனவ்ருத்தியை த்தைப்பண்ணு-இப்படியநுஷ்டிதோபாயனாய், க்ருதக்ருத்யனாய்,என க்கடைக்கலமாய், ஸத்யஸங்கல்பனனவுன்னைவரகாரணிகனாய், ஸர்வ ஶக்தனாய், நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனாய், ஸர்வஸ்வாமியானதானை நா னேயென் ஸங்கல்பமாத்ரமே துணையாகக்கொண்டு பஹுப்ரகாரமாய், அநந்தமாய், அநாதியபான ஸர்வவிரோதிவர்க்கத்தோடும் பின்துடர் ச்சியில்லாதபடி துவக்கருத்து என்னோடொக்க வென்னுடைய ஆத்மா த்மீயங்களை யெல்லாமநுபவிக்கையாலே தாஸ்யபோகனுக்கி அவிவஶ ணநீநவ்ய அபீஷ்டமான ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யத்தையுந்தந்துகப்பன்- நீயொன்றுக் கும் ஶோகிக்கவேண்டாவென்று சரமஶ்லோகத்தில் திரண்டபொருள்.

ஸா-நீ||பாபங்களென்றுகருத்து. இனிசரமஶ்லோகம்ஏகவாக்யமோ? பிந்நவாக்யமோ? ஶ்ருத்யர்த்தோபஸ்ருஷ்டாவ நாநாவாக்ய ஶ்ரவண வி ரோதஃ. த்விதீயே ஏகம் ரஹஸ்யம் சரமஶ்லோகமென்கிற ஸம்ப்ரதா யம் விரோதியாதோவென்றவாந்தர வாக்யத்வயமாக யோஜியாநின் றுகொண்டு சரமஶ்லோகத்திற்கு ஏகவாக்யதையை மருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனாயித்யாதியால்) இப்படி சரமஶ்லோகார்த்தம் நாநாவிதோ தேஶ்யமாக ஸ்வீக்ருதமாசையாலே உபாதேயமாகமாட்டுமோவென்கி ற ஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு இந்த சரமஶ்லோகார்த்த

ஸா-கூ|| தோஷாயாவநயோஸ்தத்ஸம்பந்தாவிநாஶ்ய ஸர்வ நாஸ்தாவண்யவரவிநாஶ்யத்வாத். (தந்துகப்பன்)ப்ராதா யதோஷ்யாதித்வாத்.ஶேஷத்வஜீவஸ்ய ஸ்வரூபாநுரூப கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தகாநாம் ஸர்வேஷாம் நிவ்ருத்தௌ பகவத்ப்ரஸ யஸகைங்கர்யம் விஶேஷ்யதி பகவதவ வ்யாநவிஷ்ணுஷிதோ வ. உக்தார்த்தஸஸ்ஸ்வரவ்யநுஷ்டாந வயஜ்ஞ ஜ்ஞாநவத்ரவாயே ரவஶிஷ்டதி ஸாம்ப்ரதாயிகஶ்ருதிவ்யாஜேந சரமஶ்லோகார்த்தங்கா ரிகயா ஸம்க்ருஹ்யாஹ (ஏகவிதித்யாதிநா) (ஏகம்) ஸர்வவேதா ர்த்தஸங்க்ரஹத்வாத். ப்ராதிதிவாத்த்வாத். (ஸர்வப்ரதம்) ஸர்வஸா த்யப்ராபகத்வாத். ஏதேந ஏகஸர்வோத்த ஸம்க்ருஹீதஃ உபாயா நாம் பூர்ணாநாமேவ விஜயத்வாத் ஸாய்க்ரமஸ்த்யாகவாதிவ்யத்வ

३७॥ ஸாங்கம் ஸக்ருத்ப்ரபந்நம் ஶ்ரீநாதம் ஸமாஶ்ரிதை: ।
க்ரியதே ஶாஸ்த்ரசோதிதோ யதாவச்சக்தித: ஸ்வபக்தித: ॥

குறிப்புடன் மேவுந் தருமங்களின்றி யக்கோவலனார்
வெறித்துளவக் கழல் மெய்யரணென்று விரைந்தடைந்து

ஸா-நீ॥ [illegible] ... மென்கிறார் (ஸாங்கமிதி) (ஸாங்கம்) [illegible] ... ஸாங்கம் ஸக்ருத்ப்ரபந்நம் ஶ்ரீநாதம் ஸமாஶ்ரிதை: [illegible] க்ரியதே ஶாஸ்த்ரசோதிதோ யதாவச்சக்தித: [illegible] ஸ்வபக்தித: நத்வ ஸ்வகபோலகல்பித இத்யர்த்த:.

இப்படி ஶாஸ்த்ரார்த்தம் என்று பலவத்வ காரணஶோகநிவ்ருத்தி சொன்னது கூடுமோ, அங்கங்களைக்குறித்து யதாஶக்த்யநுஷ்டாநமாய்க்கொண்டு உபபந்நமாயும் இந்த ஶ்லோகம் பலவதிக்கையாலே ஶோகநிவ்ருத்தி உபபத்தியாகக்கூடுமோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியா நின்றுகொண்டு உக்தஶ்லோகார்த்தத்தை ஒருபாட்டாலே ஸ்வாநுஸந்தாநபூர்வகம் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (குறிப்புடனிதி) (குறிப்பு) அவதாநம் குறிப்புடன் அவதாநத்தோடேகூட (மேவும்) அநுஷ்டிக்குமதான. (தருமங்களின்றி) கர்மயோக ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகாதிகளான உபாயாந்தரங்களன்றிக்கே அகிஞ்சநரென்றபடி. இதற்கு விரைந்தடைந்து என்கிறத்தோடே அந்வயம். (அக்கோவலனார்) "வஸிஷ்ட்ருணாய ஸாயுதோ"மென்று ஸாயம்பரித்ராணார்த்தமவதீர்ணராய் வந்த கோபவேஷதாரனான ஶ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய (வெறி) பரிமளவத்தான. (துளவ) திருத்துழாயையுடைய (கழல்) திருவடிகளை என்றபடி. (மெய்யரணெ

ஸா-கா॥ ஶக்த்யநுஸாரேணாநுஷ்டாநம் ஸங்க்ருஹீத:. ஶ்ரீநாதமித்யா ஶ்ரயணீயதாப்ரயோஜகஸ்வரூபலக்ஷணம். ஸமாஶ்ரிதை: ஶ்ரயணீயோக்தம். க்ரியதே ஶாஸ்த்ரசோதிதோ ஸ்வாநுஷ்டேயோக்த:. ஸ்வ
பக்த்யா தீநாம் ஸ்வாநுஸந்தாநபூர்வம் ஶ்லோகார்த்தம் ஸங்க்ரஹாயாஸ
ஸங்க்ருஹ்ணாதி (குறிப்புடனித்யாதி) (குறிப்புடன் மேவுந் தருமங்களின்றி)
ஸாவதாநாநுஷ்டேயஶாஸ்த்ரீயோபாயாந்தரஶூந்யா:.
(அக்கோவலனார் வெறித்துளவக் கழல்) 'ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதா
மாதா ச மாதவ: । கச்சத்வமேநம் ஶரணம் ஶரண்யம் புருஷர்ஷபா:" இ
த்யாதிஷு ஸர்வஶரண்யதயா ப்ரஸித்தஸ்ய கோபால ஸ்ய திவ்யஸௌ
கந்த்யவத்துலஸீவிராஜிதசரணௌ. (மெய்யரணென்று விரைந்தடைந்து)
"யத்ப்ரகாரோ நாவஸீதந் த்வய்யாஸக்தோ பவேத் । பரிணாமா
ஸாதிதாம் தத்வஸீ" த்யுக்தரீத்யா ஸத்யோ ரக்ஷகா

௨௦॥ பிரித்தவினைத்திரள் பின்றுடராவகையப்பெரியோர்
மறிப்புடைமன்னருள் வாசகத்தான் மருளற்றனமே. (௯௯)

ஸா-தீ॥ (அன்று) பாபோசேஷோபாயமென்றும் ப்ராப்யமென்று. (வி
ஸ்வஸித்து) விஶ்வஸித்து. (அடைந்து) ஶரணமாகப்பற்றி. (பிரித்த) விஸர்ஜிக்க
ப்பட்ட த்யஜிப்பிக்கப்பட்ட. (வினைத்திரள்) ஸர்வதர்மங்களுமென்ற
படி. (பின்துடருமவகை) திரும்பவும் வாராதபடி. பண்ணி இதி ஶேஷ:.
(அப்பெரியோர்) வேதாந்தங்களிலே ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யமெனும் ஸர்வஜ்ஞன
ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய. (மறிப்புடை) மறிப்பு வளைத்துக்கொள்கை வஶீக
ரிக்கை என்றபடி. (உடை) உடைய (மன்) ஸ்த்ரமான (அருள்) க்ரு
பாவாசகத்தால் "மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச:" என்கிறஶ்லோகத்தால் ஸ
ர்வஶரணஸௌலப்யஸர்வஶ்ரீத்வாத்ஸல்யப்ரதிபாதந சரமஶ்லோக
த்தாலே இதனாலே ஸந்தாநத்யமென்று இந்த ஶ்லோகமென்று கருத்
து. (மருளற்றனமே) மருள் அஜ்ஞாநம் அற்றனம் இல்லாதவரானோம்
அஜ்ஞாநந்தீர்ந்து தத்காலமுக்த ஶோகந்தீர்ந்து நிஸ்ஸம்ஶயராய் நிர்ப
ரராய் நித்யஸந்தோஷராய் நின்றோமென்கை. இப்படி சரமஶ்லோகார்த்
தமாக விலக்ஷணோபாயம் ஜ்ஞாதவ்யமென்று நிர்ப்பந்தமுண்டோ,
ஸர்வஜ்ஞாஸ்வாதிர்ப ஶாஸ்த்ரார்த்தமாகவும் அறியலாகாதோ, கிஞ்ச "ஸ
ர்வதர்மோத்தாரணார்த்தம் ப்ராஹ்மணா: ப்ரதிஷ்டிதா:" என்று ஸ
ர்வோபாயஸம்ப்ரதாயமதமென்று சொன்னதுதான் கூடுமோ, வே
தோபப்ருஹ்மணம் பண்ணுகிற ருஷிகளுக்கு ஸம்மதமாகவேண்டாவோ

ஸா-கா॥ விதிஸங்கோசப்ரஸக்த்யா. (பிரித்து) த்யாஜநீய (வினைத்திரள்பின்று
டராவகை) பாபராஶியா நாநாஜந்மஸஞ்சிதயா பாபஸந்தாந
த்ருஷ்டயா ப்ராப்தயோக்யத்வம். (அப்பெரியோர்மறிப்புடைமன்ன
ருள்வாசகத்தால்) "தம் தேவதாநாம் பரமம் ச தைவதம், நதத்ஸம
ஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே, ந தஸ்ய கஶ்சித் பதிரஸ்தி லோகே:
ஸர்வேஶ்வராணாம் பரமேஶ்வரம் த்வா, ஸர்வாதிபோ விஜிதாத்மா யோ ஸ்வதந
ஸ்ய ஸர்வாதிபதி: ஸர்வ ஸர்வ விதித ஸர்வோஷம் | ஸர்வஸ்மாத் பரமாத்மா பரமேஸ்
வரோ விரோதிகர்ஷ: க்ருதநிஶ்சயாஸ்ய" இத்யாதிஷு ஸர்வேஶ்வரத்வோக்த
யா ப்ரதிபாதிதஸ்ய ஸர்வத: "இதி ஹாவேதஸர்வப்ராப்தம் நத்யஜேத்"
இதி ஶ்ருதி தஸ்ய ஸாரக்ஷணே க்ருதநிஶ்சயவதிதேநோக்தஸ்வாஸ ஶரணாய
க்ருபயோக்தவாக்யாதிநிதே சரமஶ்லோகேந (மருளற்றனமே) நிஸ்ஸம்
ஶயாஸ்ஸ்ம தத்வஸ்ய விதிதோஶாஸ்த்ராதிஸர்வார்த்தஸாவ:. ஸோக்தசரமஶ்லோ
காத்யந்த ப்ரவாதிகவாக்யாதி ப்ராவலோகஸமஸ்தபாபநிவ
ர்தந ஸம்பூர்ணம் ஸர்வப்ராப்யம் பாபநாஶம் ப்ரஹ்மமய: ப்ரஶம்ஸநீ
தி ஸர்வாயது ஸர்வேஷாம் சரமஶ்லோகார்த்தம் ஸர்வவேதார்த்ததாஹ

[illegible]

ஸா.நீ|| [illegible] கொண்டு [illegible] யருளிச்செய்கிறார் [illegible]

[illegible]

ஸா-கா|| [illegible]

௩௦॥ வைஶம்பாயந ஶௌநக ப்ரப்ருதய: ஶ்ரேஷ்டாஶ் ஶிர:கம்பிந: ॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
சரமஶ்லோகாதிகார ஏகோநத்ரிம்ஶ:.

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய * வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பதவாக்யயோஜநாபாகஸ்த்ருதீய:.

ஸா-தீ॥ நாந்ருதோக்திரேவமஸ்மாபி: தஸ்ய விஶ்வாஸாதிஶய: தஸ்யாப்யாஸாந ப்ரத்யுத்தராஸ ப்ரத்யுக்திரூபமஸ்மத்வசநம் ததேதந்மஹாவிஶ்வாஸ பூர்வமுக்தம் ஸாமாந்ய ப்ரதிபந்ந ப்ராமாண்யம் (உக்திஷு) ஸர்வ ஸூக்திஷு "புகலொன்றில்லாவடியேன்-உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன் "நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணே சரண்" "நமேதிஷ்டோஸ்மி" இத்யாதி ஸூக்திஷு சரமஶ்லோக வ்யாக்யாநபூதாஸு. கிஞ்ச ஶ்ரேஷ்டா: வைஶம்பாயந: வ்யாஸஶிஷ்ய: ஶௌநக: "ஶௌநகோ நாம மேதாவீ விஜ்ஞாநே ஸுதப:ஸ்திதி:" இத்யுக்த ப்ரஸித்த: ப்ரப்ருதிஶப்தேந மைத்ரேய ப்ரப்ருதயோ க்ருஹ்யந்தே. (ஶிர:கம்பிந:) ஶ்லாகா ஶாலிந: வ்யாஸாதிவசநேஷ்வபி தத்வார்தநிர்ணய ஶ்ரவணத்ரய க்ருத்யாநுகுணம் சரமஶ்லோகார்தவர்ணநம் ஶ்ருத்வா ஸந்துஷ்டா பவேம: ததா ச நிஷ்டஸ்யைவ ஸாரகார்யஸ்ய ரஹஸ்யத்ரயஸ்ய ஸாரம் ஶ்ரவணம் ஸ்வயம் விநா பஹுஜந்மஜந்ய ப்ராக்தந ஸுக்ருதவிஶேஷ ஜாதஸ்ய பரமாத்மஜ்ஞாநஸ்ய ஸாக்ஷாத் நிஷ்டா ஶிர:கம்பநம் ஸ்வீகுர்வந்தீதி ஶ்ரு திஷ்டி த்யாகாநுஷ்டாநாதி பராவரவிஶேஷ கம்பீரார்தஸ்ய பாஷ்யகாரஸ்ய வர்ண நஸ்மாரகஸ்ய ஸஜ்ஜாதாதிவேத ஸந்தோஷபாவஸ்ய ஸம்பூர்ணஶிர:

ஸா-ஸ்வா॥ ஶ்லோகார்தவிஶ்வாஸாதிஶய இத்யர்த:. (வேதாதித்யாதி) விஶ்வாஸாதிஶயாம் வேதாந்தநிஷ்ட: ஸர்வேஷாம் ஸர்வேஷு ஶரணாகதி ஸாக்ஷாத் ஸம்பவதி ததா சரமஶ்லோகார்தநிஷ்டாநாம் ஸாக்ஷாத் ப்ரதாநாத் ப்ரபந்நஸர்வேஷாம் ஸூக்திஸ்வாரஸ்யாதித்யர்த:. ஸம்ப்ரதாயே சரமஶ்லோகார்தநிஷ்டாநாம் நிஷ்டோபஸ்தா ததுக்தி ஸித்த நிஷ்டாபி நவாநுஷ்டேய விஶேஷாநவகத்ய ஸ்வயமேவ தவைவாநுதிஷ்டந்தி தே ஸர்வே பகவதர்ஹித பரமகைங்கர்யபூர்ணா இத்யர்த:. ஶிர:கம்பிந:

𑌸𑌾-𑌸𑍍𑌵𑌾 ॥ 𑌕𑌂𑌪𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌏𑌤𑍇 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌚𑌰𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌨𑍂𑌜𑍇𑌨 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌯𑌾𑌂
𑌵𑌾𑌧𑍂𑌲 𑌵𑌰𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕
𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌟𑍍𑌟𑌨𑌾𑌥𑌵𑍇𑌦𑍇𑌨
𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌰𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 ॥

𑌸𑌾-𑌪𑍍𑌰 ॥ 𑌶𑌿𑌰𑌃𑌕𑌂𑌪𑌵𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿𑌯𑌥𑌾𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍁𑌮𑌨𑌸𑍍𑌕𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃.

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌚𑌰𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥

ஸ்ரீ:

ஆசார்யக்ருத்யாதிகார:

ஸா-நீ || இப்படி சரமாதிகாரத்திலே சரமஶ்லோகத்தில் ஸாரதமமான 'மாமேகம்' என்கிற சரமவாக்யத்தின் தாத்பர்யத்தை சரமதசையிலே ஆசார்யர்கள் ஶிஷ்யர்களுக்குபதேசிப்பார்களென்று சொன்னது கூடுமோ, ப்ராஹ்மணனுக்கு அத்யாபநம் ப்ரதாநேநோபாயமானபடியாலே ஸர்வதா ஶிஷ்யவிஷயத்தில் உபதேசம் ப்ராப்தமென்று சரமதசையிலே என்று விசேஷக்ரஹணங்கூடுமோ, "மந்த்ரம் யத்நேந கோபயேத்" என்று விசேஷவிதியினாலே ரஹஸ்யார்த்தவ்யதிரிக்தவிஷயம் ப்ரதாநேநோபாயநியமவிதானமென்றில் "ஶாஸ்த்ரமுத்திஶ்ய வித்யா ப்ரோக்ஷேந ப்ரதீபநா" என்கிறது விரோதியாதோ, அது ஸக்ருத்ஸ்வீகார்யோபாதாநவிஷயமென்றில் "க்ருஷ்ண நித்யம் ஹ்ருதி தேக்ஷ" என்கிறது விரோதியாதோ, கிஞ்ச "மந்த்ரம் யத்நேந கோபயேத்" என்கிற விதியினாலே ஒரு விஷயத்திலும் ஸர்வதா ப்ரதாநங்கூடாமையாலே சரமதசையிலேதான் உபதேசங்கூடுமோ, "பாத்ரஸ்தாத்ஜ்ஞாநஞ்ச க்ருத்வா விஷ்ணோஸ்ஸார்வஸ்வஜேத்" என்கையாலே கூடுமென்றில் அப்போது ஶிஷ்யஸாமாந்யவிஷயத்திலே உபதேசிக்கவேண்டுகையாலே ஶிஷ்யர்களுக்கென்று விசேஷோபாதாநங்கூடுமோ, கிஞ்ச ஶிஷ்யர்களென்றது "ஸச்சேதநம் தத்ஷாவிஷ்ட:" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மஜ்ஞாநவானை என்றால் உபதேசம் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கியாதோ, சரமவாக்யத்தின் தாத்பர்யத்தை ஶிஷ்யர்களுக்குபதேசிப்பார்களென்று சொன்னால் தத்வதிரிக்த ரஹஸ்யார்த்தங்களை அஶிஷ்யர்களுக்குபதேசிக்கலாமென்று அர்த்தப்ரஸங்கம் வாராதோ, தத்வதிரிக்த ரஹஸ்யார்த்தங்களை க்ரந்தாவலோகநாதிகளாலும் அப்யஸிக்கலாமென்றும் ப்ரஸங்கியாதோ, ஆசார்யர்கள் உபதேசிப்பார்களென்று உபதேசாந்யதாஸித்த மாகையாலே அதிவிஸ்த்ருதமேதத்க்ரந்தப்ரணயநமும் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கியாதோ, கிஞ்ச பெரியவாச்சான்பிள்ளைமுதலான ஸ்ரீபாஷ்யகார ஸம்ப்ரதாயஸ்த க்ருத க்ரந்தங்களிருக்கையாலேயுமிந்த க்ரந்தம் ஸர்வதா வ்யர்த்தமன்றோ, கிஞ்ச ஆசார்யர்கள் ஶிஷ்யர்களுக்குபதேசிப்பர்களென்றால் ஆசார்யனுக்கு தத்ஸாத்யனவனுக்கு தத்ஸாதனனென்று கொள்ள

[illegible]

[illegible]

[illegible] ‖ [illegible] ।

[illegible] ‖ [illegible] இல்லாமை [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] "[illegible]" என்று [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] பெறக்க [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கொண்டு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (?) [illegible] ([illegible]) ([illegible]) "[illegible]" [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] "[illegible]" [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) "[illegible] । [illegible]" [illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]

[illegible] ‖ [illegible] "[illegible]" [illegible] ([illegible]) "[illegible]" [illegible] [illegible]

ஜ0 ॥ அநவமாணதஶாயா ஸௌஷுப்திகஸ்மரஸௌயைஃ
பரிஶுதிநிரவாயம் ஸ்வப்ரகாஶப்ரதீபம் ॥

ஸா-டீ ॥ அந்யத்ர தீபவத்தே. அநேந ஸ்வப்ரகாஶத்வாஹஸ்ய ப்ரகாஶகத்வம். ஸ்வப்ரகாஶவிஶேஷணாதிவிஶேஷணேந ஸ்வத்வம் ப்ரகாஶத்வம் இதி வ்யஜ்யதே. (அநவமாணதஶாயாம்) வக்ஷ்யமாணஸ்வா நுபூதிதஶாயாம். யதா "ஶ்ருதார்த் ஸஞ்ஜாய ஸ்வத்வ வ அதுஹூம்" என்றவிவக்ஷையிலே இதி அந்யே ஜீவஸ்யாநுஷ்டிதா நாத்மாநுபவஸ்யாயாம்வா. அந்யத்ர நித்யஸ்வத நிதிதவத்தவ்யம் (ஸௌஷுப்திகஸ்ய) ஸௌஷுப்திகஃ நிஷுப்தஃ ஸ்வப்நஃ ப்ரஸிநுக்ஷணிதத்யா தயா ப்ரத்யுதியேநநேநாங்க்ஷணீத்யஹியாநாக. அந்யத்ர நிக்ஷித்வ தேதம். அநேநாஸ்யாத்யாவாயித்வேந கேவலகாரணத்வாஸ் த்யாதேநாவதிபோதி வ்யஜ்யதே. (நிரவாயம்) பரிஶுதீப ஸ்வஸாவாயதிவ்யதிரேகஸ்வத்யேத. (ஸ்வப்ரகாஶப்ரதீபம்) ஸ்வயம்ப்ரகாஶ்யஹாவகர்மயும்தவித்யுதயா உபதேஶவாஸம் ப்ரயுணஸாமத தஸ்வஹித ப்ராஷாஸவிஷயக ஸஜீவநஜ்ஞாநஸ்வம் ப்ரதீபம் அஜ்ஞாநாஸகாரநிவர்தகஸ்வப்ரதீபஸ்வாக்ஷஃ. (பரிஶுதி) உபதிஶேக. பதார்தநிர்தேஶேநாவித்யஸ்வப்ரகாஶகத்வம் வ்யஜ்யதே. "தஸ்யைவஸவிதா நாவஸஜாயஸத்யக் ப்ரஶாம்தவித்யாய ஶாநிதாய | யேநாக்ஷரம் புருஷம்வேதஸத்யம் ப்ரோவாச தாம் தத்த்வதோப்ரஹ்மவித்யா" இத்யத்ர ப்ரோவாச ப்ரஜ்ஞயாதிதி ஶ்ரீபாஷ்ய காரைர்விவரணாச்ச தத்நாஸாயுயாஸ்தோகஃ. அநேந ஸமாதேய்காயே உபதேஷ்ட்ருபாவநிதித்வாதேகஸ்வாஶங்கா நிவர்த்யதே. ஸக வாத்யாஹோதாநக வ்யஜ்யதே. ஸவம்ஸவாஸாஸஸ்ப்ராவ்யாதாரணம் ரோவணீயக்வ ரேகாத்ய ந்யாயேந ஸாஶ்வஇதி வரதேஶோக்த வர ஹேதாமாஸஸ்யாதிஶேஷதயா ஸூதாரணம் ரோவணீயத்வம் அம்த்யகா

ஸா-கா ॥ ஸத்த்வாத்மஇத்யாத்யக்த்வயாநஸாநம்வரவேதம்ஜஶாதி கஇத்யாவாயவிஶேஷணம். "நாவத்தாய நாஶிஷ்யாய நாஸம்வத்ஸர ராஷித்தாய நாவரிஜ்ஞாத கமுஶீலாயதா தவ்யா "ஸம்வத்ஸரம் தத்ஸம்வா ஸாஸத்யயாவிவா | வரீக்ஷ்ய விவியோவாயேஃ க்ரம யா நிஸ்வப்ரஹோவதே" இத்யாதி ஶ்ருதிஸூத்ரவமத விவியவரீக்ஷாதி ஶ்ரோயிதே ஶிஷ்யஇத்யர்தஃ. அந்யத்ர நிஷ்க்ருஷம் தீவஹாஜநம் வாதித்யர்தஃ. (அநவேத்யாதி) ஶிஷ்யஸ்ய ஸஜஸ்தோவிஜ்ஞாநா ஸமாநாயிகரண ஸஸ்வமணோநுஷாவஸர இத்யர்தஃ. அந்யத்ர நிஷ்க்ருஷ தமோரூபதஜ்ஞ க்ரதவதிகாயாதித்யர்தஃ. ஸௌஷுப்திகஸ்யேதி ஶிஷ்யவிஶேஷணம் உபதேஷாஸ்திகஸ்யணவதிரேதித்யர்தஃ. யதா

௩௭||இப்படி "ஶாஸ்ரஶ்ரீயாநு" என்றும், "தலிம் ஸவ-ஸம்வ ஞ ஶவாய ஜம் விதஸம ஶாஸ்ரா" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே வாரா வாயஞை ஸவெஸ்ரன் முதலாக ஸதாவாய ஸம்வ்ஜாய ஸா ஶதங்களாய் ஸிம்ஹீஸ்நும்போலே விஜாதீயர்க்குரஸங்தெரியாதரஹ ஸ்ரத்யாஸங்களை ஸம்ஹ்ரெஷண சேர்த்துத்தாங்களுமநூஸம்யி

ஸா-தீ||ஐவஸக்வாத்ராஹெஉடெதெஶ்ரக்வம்வவ்ஜ்தெ.இப்படிகுவா யஞுக்கு ஸக்வாத்ராஹெ வியிஶஶத்தாலே சுவஶ்ரூவதெஶிக்க வேணுமாகில் விஷ்லெணாவதெஶிக்கிறதோ,ஸம்ஹ்ஷணாவதெ ஶிக்கிறதோ, கூதெ்ர வஹாவிவாரா நயிகாரிகளுக்கு வெதாம்தஶ்ரவ ணாஹவம் வ்ஸம்கிக்கும், கூதெர "கூஷம் யஶெரவதெஶ ஞ வெதஶாஷாவிரொயிநா | யஷ்தெணாநூஸாஷதெ ஸயஜம் வெத நெதஸ:" என்கிற ஶாஷ்ம் விரொயிக்கும், கிஞ ஸம்வ்தாயாமதா ஸங்களுவதெஶ்ரங்களாகில் ஶ்ரொதாக்களுக்கு சுத்ஷூவாஜீக்ஷ விஷ்ரணஶீலகாழி ஸம்ஹாவிதமாகையாலேயதடியாக ஸம்வ்ராயெ ஷெடிம் வ்ஸாமிக்கும், சுவிவ கூவாயஞுவதெஶிக்கவேணுமாகில் சுஸயஶொதூஹவ் வொஜநகெ "கூவயா நிஷ்ஷ்ஹொவதெஶ" என்கிறது விரொயியாதோ, இனி சுஸயஶொதூஹம் வ்யொஜநம ன்றுகில் "வ்யொஜநநாஜிஶ நஹொவிவ்ரவதஜெ" என்கிற ந்யாயம் வ்ஸாமியாதோ, உத்தாகி ஶம்கைகளையும் வஹவெராக்ஷம் கைகளையும் விஷ்லெண வரிஹரிக்கிறுர் (இப்படி. உத்தாதிநா சுரு ங்கவருளிச்செய்வர்களித்தெந) (ஶாஸ்ரஶ்ரீயாநிதி) "விதாவி ஷொகஸ்ர வாஸ்ரவஸ்ர குவஸ்ர வஜிஜ்ஷ ஶாஸ்ரஶ்ரீயாநு"என்று வவநா மரீயாநுமாலா: ஶ்ரெஷ்ணா ஶாஸ்ர:. (ஸதாவாயெதி) ஶம் கராதூரதாஸங்கள் சுஸதாவாயெராதங்களென்றும் ஸவெ ஸ்ரொவஜநங்களன்றென்றும் கருத்து. இப்படியாகிலித்த ரஹஸ்ரா ஸங்களிதரர்களுக்கு ரஸியாதேயிருக்கைகூடுமோவென்ற. (ஸிம்ஹீ

ஸா-கா||ஷொகெஷ்ஹயாநாம்வ்வத்யஃஸீதிவிஷயஹவிதவெ தநவ்யொஜநெகவ்யொஜநா:ஷவம்ஶிஷெ்ராஜீவநெகவ்யொ ஜந உவதிஶெதிஹாவ:. சுந்த்ர ஷெஹமெஷெ(ஸம்வ்தாயவ் தீவம் வ்தீவவக தக்ஷவ் வஹாரஹெதாதயாஸம்வ்தாயவாஸ வாராமதஸங்வெக்ஷ வ்திவாதக ரஹஸ்ரத்யம் வ்தீவகெநநிரவ வ்தெ (நிரவாயதிதி) ஸாவாயெ வெஹிகாதூஷிகாஸகாதஷ்ஷ யந விஷயவ்ராணாநிவ்ராவதத்ஜெ. ஷவம் ஶ்ரொகெ ஸம்ஹ்ரஹீத ஶவாயஷ்த்ம் விஷ்ரெணாஹ. (இப்படி ஶாஸ்ரஶ்ரீயாநித்ராதி) விதாவிஷொகஸெ்ரத்ராதி: ஶாஸ்ரஶ்ரீயாநித்ஸ்ரவவவண்ஷ:

மூ॥ த்து “யோ மோபாய த்வயோ மஹ்யா நாம் யோ மஹ்யா நாம் ஸம்ப்ரயச்சதி | இத்யாதிகளும் ஸதோ ந்யாஸே ஸ்வஸ்திவோஸ்து ப்ரஜாப்யஸம், இதம் தே நாதபஸ்காய நாபக்தாய கதாசந | ந சாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம் ந ச மாம் யோऽப்யஸூயதி | ய இமம் பரமம் குஹ்யம் மத்பக்தேஷ்வபிதாஸ்யதி | பக்திம் மயி பராம் க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்யஸம்ஶயம், நாவேதநிஷ்டஸ்ய ஜநஸ்ய ராஜந் ப்ரதேயமேதத்பரமம் த்வயா பவேத் | விவித்ஸமாநஸ்ய விபோதகாரகம் ப்ரபோதஹேதோ: ப்ரணதஸ்ய ஶாஸநம் ‖ ந தேயமேதச்ச யதாந்ருதாத்மநே ஶடாய க்லீபாய ந ஜிஹ்மபுத்தயே | ந ப

ஸா-டீ॥ (ஸ்தந்யம்போலே இதி) (விஜாதீயருக்கு) ஶுஶ்ரூஷாதிகுணரஹிதருக்கென்றபடி. விஜாதீயருக்கு என்கையாலே ஜாத்யந்தர்போலே ஸ்வபாவத ஏவ தஜ்ஜாத்யாதிலக்ஷணஸம்ஸர்க்கமாகாரஸந் தெரியாதென்றபடி (ஸங்க்ருஹ்ணேதி) அநபேக்ஷிதவிஸ்தாரமும் அபேக்ஷிதஸங்கோசமும் அற நிரூபணங்களிலே சேர்த்து என்றபடி. (தாங்களு மநுஸந்தித்து இதி) உபதேஶகாலத்திலேயும் விஶ்வாஸம்பண்ணி என்றபடி. இதனாலே அநுபந்திஶ்ரோத்ருக்ரமமாக ஸம்ப்ரதாயவிச்சேதஶங்கையில்லையென்று கருத்து. யோ மோபாயேதி ஸாத்வதஸம்ஹிதாயாம் ஹரவசநம். இதம் தே இதி கீதாவசநம் (அதபஸ்காய) ஸச்சரித்ரரஹிதாய. “ஆசாரஹீநம் ந புநந்தி வேதா:, வ்ருத்தஹீநே தயாஶ்ருத” இத்யுக்தாச (அபக்தாய) ஆசார்யபகவத்பக்திரஹிதாய. ந சாஶுஶ்ரூஷவே ஶுஶ்ரூஷா ஶ்ரோதுமிச்சா பரிசர்யா வா தத்ரஹிதாய மாம் யோऽப்யஸூயதி தஸ்மை ச ந வாச்யமித்யந்வய:. ப்ரதிவாக்யம் நகாரோக்தே: ப்ரத்யேகம் ஏகைகஹீநேऽபி இதரஸத்பாவே ந யோக்ய இதி பாவ:. ந சாம் யோऽப்யஸூயதீத்யஸ்யாந்திமநிர்தேஶ:. ஸர்வஸ்மாதபி அப்யஸூயா விஶேஷத: பரிஹரணீய இதி த்யோதகம். அந்வயமுகேநாப்யாஹ (ய இமமிதி) மத்பக்தேஷ்விதி உபலக்ஷணம். தபஆதிவிஶிஷ்டமத்பக்தேஷ்வித்யர்த்த:. (க்ருத்வேதி) மயி பராம் பக்திம் லப்த்வேத்யர்த்த:. நாவேதநிஷ்டஸ்யேத்யாதய: பாரதே வஸிஷ்டகராளஸம்வாதகதா:. அவேதநிஷ்டஸ்ய வேதநிஷ்டாரஹிதஸ்ய. ப்ரபோதஹேதோ: ப்ரபோதநிமித்தம் ப்ரணதஸ்ய விவித்ஸமாநஸ்ய வேத்துமிச்சோ: ப்ரபோதகாரகம் பரம் ஏதச்சாஸநம் ஶாஸ்த்ரம் ப்ரதேயமிதி பூர்வேணாந்வய:. (அந்ருதாத்மநே) அஸத்யவாதிநே அஸத்யஶீலாயேத்யர்த்த:. (ஶடாய) வஞ்சகாய. (க்லீபாய) நபும்ஸகாய. (ஜிஹ்மபுத்தயே) குடிலபுத்தயே. (பண்டிதஜ்ஞாய) பண்டிதம்

ஸா-கா॥ (விவித்ஸமாநஸ்ய) விஜ்ஞாநேச்சாவத: ஜ்ஞாதுமிச்சோரித்யர்த்த:. ப்ரபோதஹேதோ:) ப்ரபோதார்த்தம் (ஶாஸநம்) ஶாஸ்த்ரம்

३८॥ कृतज्ञाय परावरतत्त्वविदे देयं चैतद् विनयाय याद्य-
शे ॥ शुश्रूषिताय अनुगुणाय परावरार्थविरताय नित्यं ।
विमत्सरायोगाय ग्राह्यायैव क्रियावते च क्षमिणे हिताय ॥
विविक्तशीलाय विधिप्रियाय विवादभीताय बहुश्रुताय । विज्ञान-
तेचैव तपोहितक्षमाय विश्रान्तसाय देहिनाम् ॥ अ-
प्रतिघार्थेनेहीन्द्रपत्नेप्सितं ब्रह्मविनाशकाः ।
नश्रेयसा योक्ष्यति तादृशैः सद्भिर्वक्तार ईवात्म-
नाश ॥ व्यक्तीभीतं यद्वित्तं वर्णैः दृष्टं ह्येयं कोष्ठव्य-
ताय । जिह्वौंष्ठियाये तदसंशये हेवश प्रदेयं परं
नरेन्द्र ॥ करालमोह हयग्रीवकिंवि देतत्त्वं ब्रह्मशास्त्रं
कियाद्य । यथावदर्थं परमं पवित्रं विशोकमृत्युघ्ननादिमध्यं,
विद्येयवसंकारं मतद्वयं ब्रह्मवादिना । कृपाद्यञ्च वेश-
राम नवेनाविर्णवदेव, मध्वप्रोक्तवर्णितमतम्न्याः नयमन्त्र-
यादीकाजव । यज्यार्थानु प्रभावयते सायणनाम् व्यंगमाद्य

सा- टी॥ मन्त्राय.(परावरतत्त्वविदे) परावरतत्त्व कृतेव. न
देयमित्यन्वयः. यादृशेपासंविजयं देयं तत्प्रबोधार्यः श्रुत-
ताय रहस्यार्थश्रवणे कारणाय (गुणान्विताय) गुणेदम
दिगुणान्विताय (विमत्सराय) विमत्सराधिकाय; (ग्राह्या-
य) उपदिष्टग्रहणक्षमाय. (क्रियावते) अनुष्ठानवते. (क्ष-
मिणे) क्षमावते अनुष्ठानजनित दुःखसहिष्णवे. (हिताय)
लोकहिताय. (विविक्तशीलाय) एकान्ते वासप्रियाय. विधिः वि-
धानं तत्प्रियाय बहुश्रवणयुक्ताय अतएव (विज्ञानते)
कृतज्ञाय हितमक्षमाय यस्यास्ति तस्मै. यथा हितमिति
बोधेन वा हितं विजानते इत्यन्वयः. (क्षमादमाय) क्षमास
हितदमाय इति योजना. (नित्यात्मसाय) नित्यं देहि-
नां कृतसंबन्धये अत्र सयोक्तं रहस्यं विमर्शं परं
ब्रह्म विमर्शपरब्रह्मपादकमाहः. तादृशे गुणही-
ने यज्ञवृक्षतारं श्रेयसा नयोक्ष्यति काश्यपः वात्मद्रा
नाश. कारमेति संबोधनं. शेषं स्पष्टं. परंब्रह्मत
त्वावकं. अत्र पाञ्चात्यवनमाह (विद्येयव समंकारमिति) पा-
त्राणाह इति शेषः. (नवेति) अनाम विद्यां अचिन्ने उपदे-
शे अपात्रे नयवेश. (मध्वप्रोक्तेति) (शिंशं) शेषं. (अ

सा-का ॥ याजुषाणां तत्त्वज्ञान जनकशीतिहासः विमत्सरायोगायनि-
देशादेयस्त्वस्याद्याः. यस्तिदेषाः व्याख्यासहित
कण्ठे तिवाद्यः जन्मशुचि विलक्षितायाः. कजात्यकारक्षाया

[illegible]

[illegible]

[illegible]

"தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன், அந்தாதி மேலிட்டறிவித்தேனாழ்பொருளைச் சிந்தாமற்கொள்மினீர்"

ஸா-தீ ||

(தொண்டற்கிதி) (தொண்டற்கு) தாஸர்களுக்கு ... ர்களுக்கென்றபடி. (அமுதுண்ண) ... (சொன்மாலைகள்) ஸூக்திகளாகிற மாலைகள் ... ஸூக்திகளை சொன்னேன் (அந்தாதீதி) ... களை அறிவித்தேன். (சிந்தாமல்) ... ங்களில் பெறையாமல் (தேர்ந்து) இதின் வைபவத்தை ... (நீர்) நீங்கள் (கொள்மின்)

ஸா-கா || ... (தொண்டற்கித்யாதி) தொண்டற்கித்யாதி ...

ஸ்ய||தேர்ந்"தென்று ஸ்ரீஸாத்வதபகவச்சாஸ்த்ரங்களிலும் ப்ரஹ்மஸம்வாத ஶா ண்டில்ய ஸ்ம்ருதி ஸாத்த்விகதந்த்ராதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஶரண்ய னுடைய பண்ணும்படிக்கீடான ஸாத்த்விகதாஸ்திக்யாதி குணங்களையுடை யவருய், "அஹம் ஸர்வஸாமர்த்ய ஆநயோர்வ்யவஸ்திதி: | தாநாத ஸ்வயஞ்ஜஸ்ஸ்வஸாத்யாய த்வ ஶுஶ்ரூஷம் || அபிமா ஸத்யகோ நயஸ்த்ர ப்ரஸா

ஸா-நீ||ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யங்களென்றபடி. உபாத்தவசநங்களில்தோற்றுதவா த்மகுணங்களுமில்லாமல் அநர்த்ததோஷங்களுமுண்டாகில் விநாஶ தாநாம் ஸம்பியாதோவென்ற வந்தவசநங்கள் ஶரண்யனுடைய பண்ணும்படிக்கீடான உத்தாநார்த்த குணதோஷஸாஹித்யாஹித்ய லக்ஷணபரங்களென்கிற அபிப்ராயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் (ஶர ண்யனிதி) (அஹமித்யாதி) அத்ர ஶ்ரீலக்ஷ்மீதந்த்ரோக்தாஷ்டாநிஷ்டஸம் யோகவியோகரூபத்வ தோஷதோஷநஜம் தோஷம் பயம் தனிவ்ர த்தி ஹயம். (ஸர்வஸம்பத்தி:) ஸர்வஸ்யாத்மகாரணஸ்ய ப்ரஜஸ்த்தேஹ்ய ஸ்வஷ்டத்வம் (ஆநயோர்வ்யவஸ்திதி:) ப்ரக்ருதிவிஶிஷ்டத்வஸ்வரூபவிவ வேகநிஷ்டா (தாநம்) ந்யாயார்ஜிதயநஸ்ய பாத்ரே ப்ரதிபாதநம் (தத:) தநவேஷாவிஷயஜநஸ்ய நிவ்ருத்திஸம்ஶ்ரயநம். (யஜ்ஞ:) ஹயா ஹிஸம்யிரஹிதபகவதாராதநரூபயஜ்ஞாதிநுஷ்டாநம் (ஸ்வாத்யாய:) ஸவிஹஸ்திகஸ்ய பகவத: ததாராயநப்ரகாரஸ்ய ப்ரதிபாதக: க்ருஷ்ணோ வேத ஜத்யநுஸந்தாய வேதாஸ்யாஸநிஷ்டா. (தப:) க்ருஷ் சாந்த்ராயண தாதஶ்யாதிவ்ரதோபவாஸலக்ஷண காயஶோஷ்ணதா பாதநஸ்ய காரணம். (ஶுஶ்ரூஷம்) ஶ்ரீநாராயணவ்ரதீநாம் ஸங்கநிஷ்டா (அஹிம்ஸா) பரஸ்யாவஜ்ஞநம். (ஸத்யம்) யதாத்ருஷ்டார்த்தவாதரூ ஹிதஹிதவாக்யம். (அஸ்தேயம்) பரஸ்வாபஹரணவிரஹிதத்வம்

ஸா-கா||வேஸ்ய ரஸிகாநாம் அத்ருதவா நாமஜம் பகவத்குண ப்ர திபாதகவைபவஷ்டிதா ஶாயா: அக்ரவர்த்த்யஜ:. பகவதாஸ்ய ரஸிக தோக்திரஸஸ்யாவ்ருத்யேவதிஸாவ:. அந்தாதிமேலிட்டுஐத்யாதிவச வஜ்மாயாக்திவதோவக்ரேகோத்ரமாயாஸி: க்ருதேவ பணிக்கதிமம் ஹீராநுஹம்வக்குணாநுப் திவாதய்தயாவஸ்தாவ்ய ஸாமவதாநாதேவ வோயாமஜ்ஞத்வாநு ஈதாயமியம்ஸத்யம்வாயம் ஸங்கதேஶஸ்யா வ்யஸித்யோஜநாதேம ப்பிஸம்வ்ஸகார்ஷித்யமஜ:. ஸாத்த்விகதந் த்ராதிதிவ்யப்ரவந்தாநுரோதஶம்மஜ:. ஶக்ரோதி:, ஶ்ரவிஷ்யாதிஷ்ய ஶ்ரீமா த்ஜேஶவதேவபகவத்தாயா: தேவாஸுரவிஹாரே நாவிவிஸ்தரண பாத்ராவாத்ர விவிவிகாயக்தாகுணாதோஷாஸ்த பகவதேதவோ க்தாஜத்யாஹ. (அஹமஸ்ம்யபராதாநாமித்யாதிநா) ஆசார்யநிஷ்டாநுஸ ஸாநஜந்யதோஷம் பயம் ததுஹாவோஸபராஸ்தவேஶாரமதெ க்ரமேந்

[illegible]

உஜ॥ ஷேஷாயம் தேவஆஸாவஹவ । விஷ்ணுஹக்திவரோஜேவஃ என் றுஞ் சொல்லப்பட்ட தெய்வவ்யக்திகளுக்கு "ஸம்வத்ஸரம் தஶஸம்வா ஆ ஸத் யஜமாவிவா । பரீக்ஷ்யவிவிமோவாமேயஃ க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோ வதேக॥ யஜ்ஞயோவஸஹாநாம் தேஶாம் தவநிவாஸிநாம் । உஷோ வதேஶஃ கதவ்யோ நாராயண பராத்பரா" இத்யாதிகளிற் சொன்ன பரீக்ஷாதிமுக ஶ்ரவணநிஶ்சயவிஷயமாக "ஶ்ரோதாநந்த்ய ஸங்கோ ஷ ஸ்ஹேத்ர வவகாதஷ்ஹரீ" என்னலாமவஸ்தையிலே கஷ்டணமாக வெளியிட்டு, யாதேவெனாதி ஆநஸ்த ஜ்ஞாயஃவாராஷ்யே

ராவ-நீ॥ வாஃஹஸவஜ்ஞாநவதநஸீஷ: தேஷாஃ ஸம்வகஸாவஹவ ஜ்ஞாநவ்ருத்திரேவதாஹிஜாதஸ்யதாஹிஉவீக்ருத்யஜாதஸ்யதாம நிவர்த்தயித்வாஜாதஸ்யஹவதீத்யர்த்த இதி. (பரீக்ஷ்யேதி) ஸர்வஸ பாஷ்வாத்யாஹரணாதிஹிவிர்விவேயோபாயேஃ நிஶ்சயபாஜிஸிதிகி ணீய தவேஷ நிஸ்ப்ருஹஸ்ஸநு கேவயாக்ருபயா ரஹஸ்யதஉத்தம் வதேக. அத விஶேஷஉஹ (யஜ்ஞயேதி) தேஶாநவநிவாஸிநாம் நாராயணே வேகாந்த்யம்ஹஜதாம் யஜ்ஞயோவஸஹாநாம் விரவபரீ க்ஷாம்விநாவி உஷோவதேஶஃ கதவ்ய இத்யர்த்தஃ. (ஶ்ரோதாதி) ஹாவேதஃ. ரஹஸ்யார்த்த ஶ்ரவணாதநந்த்ய ஆஹாதர ஸங்கோஷஃ அமம்பாஜிஃ நிஸ்ப்ருஹஃ. தவேத்ரவ காதஷ்ஹரீ க்ஷதவாநு. யதா ஆஶம்ஸாயாம் தஃ ஶோதாஹீஷ்தாதநந்த்ர ஶாஸ்தாஙரே அமம்பா ஜிரித்யர்த்தஃ. (கஷ்டணமாக) மூன்றும்பேரில்லாதவிடத்திலே (வெளியி ட்டு இதி) வஸீஷநந்யாயோவேதவேவாவாயேராவதிஷவ உாண ஸரணிவ்ய த்வாதஹ்ஷ ஸுவிஸ்தாரத்தினாலே வெளியிட்டென்றபடி.(யம

ஸா கா॥ நஸீஷாஃ தேஷாம்ஸம்வகஹவஜ்ஞாநவ்ருத்திஃ தாஹிஉவீ க்ருத்யஜாதஸ்யஹவதீத்யர்த்தஃ. வாராஷேஷவ்யம்வியக்வஸ்ய "ஶ்ரேயம் ஸம்வஸ தாஜ்ஞேயம் தத்வகாஜேநஹமயவே" த்யுக்தாஹவிஜம்பாஹா வேஜ்ஞாநஹஸ்யாதித்யேதாக்த(ஸம்வத்ஸரதித்யாதி) தஅரதேஶாதாஹ த்யாவெய்வா வியகவம் ஜ்ஞாதம் ஶக்யேதித்யாஹ. (யஜ்ஞயேத்யாதிநா) ஜ்ஞாநவ்ருத்திரிக்தவ யோஜநராஹிதேத்யேநத்யர்த்தஃ (ஶ்ரோதாநந்த்ய ஸங்கோஷ இதி) ஶ்ரோதா ஶ்ரவணம் தஸ்மாதநந்த்ர ஸங்கோஷ ஸத்யதிரி க்தஷஹிமாஷ ரஹிதஜத்யர்த்தஃ. ஜ்ஞாநமேவர்ராவதேஶ வ்யதிரிக்தா திஶயிதவ யோஜநேநஹேம்ய விரக்தஜதியாவக (யம்ஹஜ த்யாதி) யாதிர்க வ வ்யாமேயஃ யதர்மாநுஷ்டாநம் யம்ஹஃ க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகஹாவ ஹேதவ விஷயாநஹவஜோஹஷேராதவர்தஃ கஹிஜநவிதயாவ்யக்தா நஸ்மாணோஹிராநேநத்திராநஃவரோதேஜகாரம்வாக்யம்வாராஷ்யம் யதா வரஷீாஷஷக உநோவிகாரஃ வாராஷ்யம் ஸாயதேஜ கார

உ॥வவ | அஜ்ஞாநதோஷிதா தஸ்யபாஸ்யோபஸாஞ்சநாஸர்ஶம்” என்றும், ஶிஷ்யேஷ்வஸ்தத்வஜ்ஞாஸார்” என்றுஞ்சொல்லப்பட்ட ஸாஸ்த்ர ஶ்ருதிக ளுக்குமறைத்து சீரியநற்புடையார் சேமித்துவாழுமாப்போலே ரஹ ஸ்யயோக்யராய் வர்த்திப்பார்கள். இவர்கள் தேஹோத்ப்ருத்யாதிக்ருத்யத்தின் ரித்ருணையிருப்பாரொரு ஶ்ருத்யாவுண்டு. இச்வேதநாவேதநங்களிரண் டுமொழிய விவற்றுக்காலோபாதியாய் ஸேஷியாயிருப்பாரொரு பரமா த்மாவுண்டு இப்பரமாத்மாவையொழிய விவ்வாத்மாவுக்குத்தானும் பிறரும் ரக்ஷகராகமாட்டாரென்று நவத்தையும், அநாதிகாலமத்தாதியாக ஸம

ஸா-டீ ॥ ஸஜாத்யாஷ்) யஸதி யாதிஜ்ஞவ்யாபாராயஜ்ஞாநாஷ்டாநம். (ஶவஷ்) ஶ்ருத்யாஶ்ருத்யவிவெகஷோவிஷயாநாஹவநிதிதாஹஷ். (அதிதாநஸ்ய)ஸ்வித்யாஜிஜநாநநாநணாஜிதாநாதிநாநஃ(கெ ாயஃ) பரவீயாகர வித்தவிகாரஃ. (பாராஷ்ய) ஸாய நாநாவெமகாஸ்ஸ ஹாவஶ்வம். (அஜ்ஞாநம்) பராவரவஸ்துவிவெகதா. ஹதெ ஸ்ஹாவா ஶ்ரு ஸாஶீம்ஸம்வதஜிஜாதஸ்ய ஹவதி. ஶ்ருஸாராஃ ஹமவதாஜ்ஞாதிவ்ருத்தி ஶீஷாஃ. யதா ஸாத்யகிதந்த்ரதிகளிலே சொல்லுகிறபடியே ஐதஸ்ய தெவவ ஶ்ருதிகளுக்குமறைத்து ஐத்ருத்ராகயஃ. இப்படியாகில் ஸகு வாத்ஸதர்மமாகையாலே வரிஜிதமாகையால் பிறருக்குமறைக்கில் காருண்யவாதிநெகபோலேயாகையாலே அதர்ஷிகரமாகாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (சீரியேதி) (சீரிய) ஶ்ராவ்யமான (சேமித்து) பிற ருக்குக்குடாதே நிக்ஷேபித்து. (ரஹஸ்யயோக்யராயிதி) “பொன்னுலகா ளீரோ புவனமுழுதாளீரோ”வென்கிறபடியே ஸ்வயம்பாராஷ்யமா கவுபமெ ஶிக்கையாலே “வ யொஜநநஷிஶெஶ்ய” த்யாதிநயாயவ்யஸம ஹமில்லையென்றபடி. இப்படியாகில் அஸ்வஶக்தரான பரமாஸ்திக ஶிஷ்யர்களுக்கு அநவதேஶம் வ ஸம்பியாதோவென்றவயிகாரிஹெ தெந விஸ்தரேண ஶ்ரவணார்விகளுக்கு விஸ்தரேணாவதேஶிப் பர்களென்றும் ஸங்க்ஷேபார்விகளுக்கு ஸங்க்ஷேபேணாவதேஶிப்பர் களென்றும் வ்யவஸ்தையாலே விரோதமில்லையென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவர்களிதி) (அநாதியாகவிதி) காணஜநநமாகவென்றபடி. ரக்ஷித்த ருள்வேனுமென்று என்கிறதற்கு பரணமாகப்பற்றி என்கிறத்தோடே

ஸா-கா ॥ ஸ்வஹாவதித்யஷ்ஃ. (அஜ்ஞாநம்) தத்வஹிதபாராஷ்யாநாம விவெகஃ(சீரிய)ஶ்ரேஷ்டத்யஷ்ஃ (சேமித்துவாழுமாப்போல) தஸ்ய ஹரியிஷுஸஜெநிக்ஷேபாதிநாஸம்ஹவ்யம்ஶ்ருத்வாதஸ்யாவிநாஶெஸ்ரு த்யாநாஹவந்யாபெந்த்யஷ்ஃ. உபதேஷ வ்யதிதத்த்வம் தத்தேவதே ஶவ்யகாரஃகஜத்யாகாம்க்ஷாயாம்வஸ்ப்ஶந்த்ராதீநாம்ஸம்ஸ்க்ருதவ்யாணாம் த்ராதிஸஹாஷ்யவாக்யெந ஶ்ரோகெநவதஹாஹ. (இவர்களித்யாதிநா)

உபஸ்ரயித்துப் போர்ந்தவடியேனுக்குஇனியொரு ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் வாராதபடி திருவடிகளைத்தந்துரக்ஷித்தருளவேணுமென்று ஆசார்யன் ப்ரார்த்தித்த ஸர்வேஶ்வரனைப் பரமவிஶ்வாஸத்தாலே ஸ்ரீமந் நாராயணன் திருவடிகளை ஶரணமாகப்பற்றி ஆத்மாத்மீயங்களையும் அவற்றைப் பற்றவருஞ்சுமைகளையும் அங்கேஸமர்ப்பிப்பதென்று ஹிதத்தையும், ஸதாசார்யன் காட்டிக்கொடுக்கக் கைக்கொண்டவெம்பெருமானினிநம்மை யொருபடிக்குங்கைவிடானென்கிற தேற்றத்தோடே யிங்கிருந்த காலம் கைங்கர்யபரமான நிரவத்யாநுஷ்டாநவ்ருத்தியோடே நடப்பதென்றுதாத்பர்யத்தையும் ஸம்க்ரஹமாகவிகளுக்குச்சுருங்கவருளிச்செய்வர்கள்.

ப்ரமேயஸ்ய விலக்ஷணம் ப்ரக்ருதி த்ஸ்தாபித்வ தாத்பர்யமும்

வா-ணீ ॥ ஆந்வயம்.ஶரணமாகப்பற்றி ப்ராப்யமாகப்பற்றிஎன்றபடி.அபயத்தாலேரக்ஷித்தருளவேணுமென்றுஹஸ்தாவிவாபிபண்ணி த்ஸம்பந்தமாக ஸமர்ப்பிப்பது உதத்வயம். ஸம்க்ரஹமாகவிகளுக்கிதி ப்ரபஞ்சம் வெளியிட்டு என்றது விஸ்தாரப்படியென்று கருத்து. (தேற்றத்தோடே) விஶ்வாஸத்தோடே என்றபடி. (கைங்கர்யபரமதி) பரமம் உபோத்காதகார்யம். இப்படியுதாத்பர்யத்தையுமென்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது ஸாக்ஷாத்புருஷார்த்தத்தை ஆசார்யர்களுபதேஶிக்கவில்லையென்று ஹயிக்கையாலே புருஷார்த்தத்துக்கநுபதேஶ்யம் ப்ரஸம்ஜியாதோவென்கிற ஶங்கையை உத்தரகார்யத்தை என்றது உபலக்ஷணதயா ஹவைபவமென்று பரிஹரித்துக்கொண்டு ஸ்வஶிஷ்யர்களுக்கு உபதேஶித்தார்களென்கிறவர்த்தத்தை ஸ்வவிஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தாநபூர்வகத்தாலே ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (ப்ரமேயமதி) ப்ரக்ருதிதம் தத்பர

ஸா-கா ॥ இவர்களித்யாதி அருளிச்செய்வர்களித்யநுநயம்.(அந்தாதியாகேதி) பூர்வபூர்வவிநாஶகாலேதத்ஸம் க்ஷணமேவோத்தர ஶரீராரம்போ யதாஸ்யாத்ததேத்யர்த்தம். ஸ்வர்ணநரகாதிநாம் தேவநுஷ்யாதி ஶரீரவதிருஹானுரூபேவி ஹேதுதயாபேக்ஷஸம்பந்தம் "தேஹாரப்ந்திவத்தாரம்ஹதிஸம்வர்ஷிஷ்டாம் ப்ரஶ்நிரஸ்வணாஹ்யா"ந்தித்யாதிஸிரமதேவ்யதி. ததீயஸ்நமதாநாதூ "கூமேஷுயேவயோர்வயோஷு கதமேணவதாநீ ஶரிக்ஷாஷ்ராண்யஸக்ரிவாவ்யக்திநிஹஸ்தாநிஹவஷிஶாயஸ்வீய ஸ்வீயஸ்தேதை திதீயா ஸ்யநாமேதநாவஸ ளொகோநஸப்ரேயத"இத்யாதிஸிஶ்ரவணாஶ்ரயஶரீரஸம்பந்தக்ஷணோக்தம். அதஸ்வேஷஸவஸ்ருஜாஶரீரஸம்பந்தஸஹித்தீஸ்வரவ:. (ப்ரமேத்) யவத்யாதி) (ப்ரமேயத்) கர்மஹேதுப்ப ஜீவாதேர்விஶேஷ (தத்பர)

உக்த || ஸ்வஸித்தாந்தஸாரபூர்ணம் ஹிததமம் தத்வேஷு வ்ருத்திக்ஷமம் |
அஸ்மாத் தஸ்மிந்நேவ பாரம்பர்யஜாதிந ஸ்ரத்தயா விஹர்தும் அநா-
தாயஸேவ ந தயாய நாஸ்வயாதர்ம் தூத்தாதுநாம் தேஸிகாஃ ||

ஸா-நீ || அத்யந்த ஸ்ரத்தாபரிபாலநீயஸ்வரூபஸ்வபாவ ஸ்வரூப்யாஸ்வம். ப்ரக்ருதி தத்வாநாம் ஜீவேஸ்வரவிலக்ஷணம் ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வாதிபிஃ ஸேஷித்வ விஸேஷணைஃ ரக்ஷ்யத்வநவாவிதீஸ்வராஸ்யாம் விலக்ஷணம் வ்யாவ்ருத்தம் கதநஸமர்த்யம். தத்வாநாம் ஜீவாத்மநாம் ஸம்ஸாரிணாம் த்ராதா ரக்ஷகஃ ப தீஃ ஸ்வாமீ விலக்ஷணஃ ப்ரக்ருதிஜீவாஸ்யாம் விலக்ஷணம் கதநஸமர்த்யம். தவஸித்தாந்தஸாரபூர்ணம் ஹிததமம் ஹிதம் கல்யாணாதி ஹிததமம் ஹிதகம் ப்ரபத்தி ஸாதநஃ. தத்வேஷு வ்ருத்திஃ த த்வேஷு ப்ரயோக்தவ்யாதிகாரிஷு கமலகவதமேகம் ஸமூ ஹித்யாஃ. அஸ்மாத் கஸ்மாத் காரேண தஸ்மிந் பாரம்பர்யாவதே ண ஸ்ரத்தயா விஹர்தும் தஸ்மிந் ஸ்வவிவேகஸ்யாதி பாரம்பர்யாபதேஸ க்ராஸகப்ரபத்திஃ தத்தாதுநாம் தேஸிகாஃ தயாய நாஸ்வகம் ஸ ஸ்வாகம் க்ருபஸ்வரூப்யாநே ஸ்வேஷாம் யதார்த்தஸ்யாக அத்யந்தமே தயாய நாஜதி தயைவ கேஷாம் யதிதி பாவஃ. "உதாஃ பதே ஸ்வ்யாதயாபுஜ" இதி ந்யாயேந தாயஸேவ ந ஸ்வயதர்ம். தஸ்மித பாரம்பர்யாம் நாம ஸவஸாயார்ணேந விதர்த்ரேய பாத்ரே வ்யாஸ்யாகம் ப்ரகாஸ்யத்யத்தி பாவஃ. போகோ விஜீவநாஸ்ய ஸ் ஸ்ய கிம் விகலாமலீக்ருத்ய பாதே ஹ்யஃ க்ருபஸ்வாத வ்யா தத்யாக. தத்தாவாயாஃ தயாம் ஸ்வயாகவேந ஸ்வீக்ருத்யாஸ்வாக தந்தீதிஹா வஃ. ஏவம்சேத ஸவத்ர தாநம் வ்யாதித்யத்ராஹ (தூத்தாதுநாமிதி)

இப்படி தஸ்மிதபாரம்பர்யோபாயத்வயமே உத்தமாளுமிந்த ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரநிபந்தநத்திலே ஸாதநத்ரயவ்யதிரேகேண தநுபவம்யி பஹ்வர்த்தங்கள் ப்ரதிபாதிதங்களாக தோற்றுகையாலே யதா ஸ்வாபாவதேஸபரமல்லாமையாலே அவிஸ்வஸநீயமாக ப்ர ஸங்கியாதோ, அதுவும் ஸ்வாபாவதிஷ்டமென்றில் ஆனாலுமிந்த நிபந்தநத்துக்கும் முன்ரஹஸ்யார்த்தங்களிருக்கவிந்த நிபந்தநநிர்மா ணந்தான் கூடுமோ, கிஞ்ச க்ருபஸ்வமுமாவாயேநாவதிஷ்டமானாலும் வி

ஸா-கா || தஸ்வாத்ரஜீவாதிலக்ஷண அத்யந்தஃ (யநம்) யநவஜத்யம் ரக்ஷணீயம் ஹோமஃ தத்யந்தஃ. (தூத்தாதுநாம்) ரக்ஷணீய தயாஸ்வா த்தாநநோபாயேஸ்வதீபவதாதித்யந்தஃ, நநுபஹோபராமாரவ ராவணாவதேஸ பவகவேவாவாயேணாவதேஷ வ்யதித்யர்த்தா ஸவஸிரவேத்த ப்ரவேஸநே ரஹஸ்யத்ரயாத்வேஸ்யவா வதேஸ்ய ஸநவேஷ்வதி [illegible] ஹலவஸ பரம்பராநவிஸிஷேஷ்யா

௩௯ || இப்படி ரஹஸ்யத்ரயத்தைப்பற்றினகீழும்மேலுமுள்ள பாசுரங்களெல்லாம் வேதாந்தோதயந ஸம்ப்ரதாயமான மடப்பள்ளிவார்த்தையை ஆசார்யன் பக்கலிலே தாங்கேட்டருளினபடியே கிடாம்பியப்புள்

ஸா-ந || ஸ்மரணாதி நா நந்யோபாவமும்ஸம்பாவிதமன்றே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிரஹஸ்யத்ரயத்தைப்பற்றினவிதி) (பற்றின) வ்யாவ்யா நரூபமோ வண்ணாஸ்ரயித்திருந்துள்ள. கீழுள்ள பாசுரங்களாவன ஸதாவத்யமஹமானவிந்தநிபந்தநவாக்யஜாதங்கள். மேலுள்ள பாசுரங்களாவன இப்படி ரஹஸ்யத்ரயத்தைப்பற்றின வென்கிற வாக்யத்துக்கு பிற்பட்ட பாட்டுக்குறியவென்கிற பாசுரம்முதலாக ஸிஷ்யக்ருத்யாயிகாராதி வாக்யஜாதங்கள். இதுக்கு பிழைபறபேசுவித்த பாசுரங்களென்கிறவிடத்திலேயந்வயம். (வேதாந்தேதி) தக்ஷத்துக்கு உதயநாசார்யனென்று ஸம்ப்ரதாயத்தாவிஜூவேநவ்யவஸிதனொருவனுண்டு தத்வ வேதாந்தஸாஸ்த்ரத்துக்கு ஸ்ம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகஸ்வேந ஜகரவ்யாவர்த்தகதயா ஸகலமாவார்யஸம்மதரானபடியாலே கிடாம்பியாச்சான் வேதாந்தோதயநரென்று ஸர்வ ஸ்ரீவைஷ்ணவஜந வ்யவஸிதரென்றபடி. (மடப்பள்ளீதி) திருமேனிப்பறிவுனாலே ஸர்வவிய திருமேனிகைங்கர்யமும் திருவாராயநாவயர்த்த வாத்ராதிஸோயந ப்ரஹ்ரீ வந்நக்ஷவ நெநவேத்யஷ்யாதி ஸம்ப்ரணைகைங்கர்யமும் "விகாவயர்ப்ரக்ஷணேஷு" இத்யாத்யுவிரஷமாகவார்காத்யுக்திக்ஷைஸயிலும் ஆவஸ்ஸையிலுமதந்தக்ரவாவிஷயரும்க்கொண்டு நியாயஜித்தர்வங்களாலே ஸ்யமதளிகைக்கிப்பண்ணி ராயக்ஷரம்பண்ணிவைத்து திருமேனிவோஷணகைங்கர்யமும் செய்தருளுகையாலே ஸ்ரீஹஸ்த நாமஹாநஸாதிகைங்கர்ய ப்ரவர்த்தமாயராவஸ தக்ஷாயக்ஷவதஸ்ரவஸ்ரத்தவவாரிகதயா மடப்பள்ளிகைங்கர்யவாரென்று கிடாம்பியாச்சானை ஸகலஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் திருநாமஞ்சாற்றி முதலியாண்டானை ஸ்ரீஹாஷ்யகாரவாதுகையென்றும், ஸாக்ஷாந்நாயனை வ்யாஸாசார்யரென்றும் வ்யவஹரிக்கிறப்போலே வ்யவஹரிப்பர்கள். இதனாலே ஸ்ரீஹாஷ்யகாரகரவாவரகோஷாவிஷயதயாஜ தராவாயமேவைக்ஷண்யமும் தக்ஸம்ப்ரதாயஸ்ய உவாதேயதக்ஷமும் வ்யஜீதயென்றபடி. மடப்பள்ளிவார்த்தையை இதி வாசஃ. மடப்பள்ளிவார்த்தையென்று ஆசார்யன்பக்கலிலே என்று வாமமானாலும் மடப்பள்ளிவார்த்தையை யென்றவநுஷங்கம்பண்ணி பழக்கிவைக்கவென்

ஸா-கா || வதிஸ்ய த இதர்தாவஹ (இப்படிரஹஸ்யத்ரயத்தைஇத்ராதி நாரஹஸ்யத்ரயாஸ்யதயாவர்வேர்தாநி வக்த்ரணாநிவ ஹாஷ்யகாரேவேதாந்தோதயந இதிக்ரதநாதரங்கிடாம்பியாச்சானித்ர

௩௦ || பாரடியேனைக்கிளியைப்பழக்குவிக்குமாப்போலே பழக்குவிக்க அவர்திருவுள்ளத்திலிரக்கமுடையராகப்பெருமாள் தெளியப்ப்ரகாசிப்பித்து மறவாமற் காத்துப்பிழையறப்பேசுவித்தபாசுரங்கள்.

பாட்டுக்குரியபழையவர்மூவரைப்பண்டொருகால்

ஸா-ஸ்ரீ || ரு சுகயிப்பது. (கிளியைஎதி) இதனாலே ஸ்வதந்த்ரப்ரவ்ருத்த்யனவா ச்ரயநவஸ்ரீபுய்ஸாவாயெ-ரவஷிஷை யென்று கருத்து. (அவர்திருவுள்ளத்திலிரக்கமிதி) (இரக்கம்) ஸ்நேஹம். (பெருமாளிதி) ஸ்ரீஹயக்ரீவனென்றபடி. இதனாலேவ ஸ்வ-ரஹஸ்யாஜ்ஞாநிவ்ருத்யநஸ்வதந்த்ர ஷாயஉஇமல்லாமையாலே ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திநிர்வாணவிததயென்றும் ஸமஸ்தஸூக்ஷ்மார்த்தஜ்ஞானம் ஸாக்ஷாத்யாலே விஸ்மரணாதிநா ந்யூநாதிகவைகல்யம் இல்லையென்றும் ரஹஸ்யாஜ்ஞாநாந்யோஸஹவகைஙிகித மென்றும் கருத்து. இப்படி பெருமாள் பிழையற பேசுவித்த ஸாதுமன்று இந்த திவ்யப்ரபந்தம் ஸவர்க்ஞாயஸாயஸ்யஜ்ஞாநரஹஸ்ய ரஹஸ்யெண காரயிதவ்யமாத மன்றிக்கே ஹயக்ரீவரவெணாவதுஷித்து சுநவ்ய வெளிஷித்து காரிதமென்று சொன்னதுகூடுமோ? இப்படி பவதாரஉபையிலேஜொகாநந்த ஹாஸ்யஃ வ்யாபாரத்தைபண்ணிவைக்கக்கண்டதுண்டோ? கிம இப்படிபண்ணிவைத்தாலும் உபிஷாஷ்யா வமாகமுதலாழ்வார்கள் வ்ருத்தாந்தத்தை பண்ணிவைக்கத்தான்கண்டதுண்டோவென்ன இதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக முதலாழ்வார்கள் வ்ருத்தாந்தத்தை வ்யுத்பத்தியாகின்றுகொண்டு ஒருபாட்டருளிச்செய்கிறார் (பாட்டுக்குரியவிதி) (பாட்டுக்கு) திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு. "அதிவ்யாஸோவிவந்ய வ:" என்கிறபடியேவிலக்ஷணமாமூலநிப்ரவஞம் ஸோதமென்றபடி.

ஸா-கா || வ்யாகாநாவாராந ஜாவாய-ஸா ஹாநவிகாநாஂவாகவ்யாநீதி தத்வஸாரா: வஜ்நா ஹாவாய-ரா: ஸ்ரீகா ஸவ்வது ராணஂரஂவாநிஹஂஸாஂஸ்வாஹாநாஉ வொவணிதி தெஉநஸ்ஜெஷஸ்ரீகாநீநாஂ ஸஹாஷாகவ் ந ந்யாயெந உஉவொவநு தஷுதக வ்யஸாஷாஜிவ வ ஸஜ ஸ்ரீரங்கநாதெரா விஷ்ரு தஂ யயாநஸ்யாத்வயா க்ருகா உஉவொவயஷிதயஸ்ய:. ஸூாஸி தவி ஷயெஸதயஜஂக்ருவாஉள க்ருஷ்ணகவ்யாஂவிசேஷஹஜ்யாஂ ஸ்விஷய வ்யபாஸ நிஉ-ராணயொமெயஷ க்ருவஂ காவ-ராணெஸதிவெதஃ க்ருதஃ வ்யபாஸ த்யாதகஃ வீவஃ ஸஂஸாரிணா உஜ்நாநஂ விநிவ தய ஹாநயாஸவய-ஜை ஜ்நாநஉவி ஜநயதீதய்க்தி வ்யாஜெநக்ரூ வாய-ராணாஂ வ்யயெஜெஷ்ஜ்ஞேரவ்யவஜெஸாரவ உவாய-க்ருதய உ நஷ்ஹி து திதயாவாய-ு க்ருதயஸ்ய ஸாஂஸ்வ ஷாயிகாவஉஹ. (பாட்டுக்குரியேதயாதிநா) (பாட்டுக்குரிய பழையவர் மூவரை) அதிவிலக்ஷணமா

௩௦ ॥ மாட்டுக்கருடருமாயன்மலிந்துவருந்துதலால்
நாட்டுக்கிருள்செகநான்மறையந்திநடைவிளங்க
வீட்டுக்கிடைகழிக்கேவெளிகாட்டுமிம்மெய்விளக்கே (௩௦)

ஸா-டீ॥ (உரிய) யோக்யரான (பழையவர்) 'யேது பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:' என்கிறபடியே நித்யஸூரிகளான. (மூவரை) பொய்கைமுனி பூதத்தார்பேயாழ்வாரென்கிற மூவரை. (பண்டொருகால்) முன்னொருக் காலத்திலே த்வாபரயுகத்தில் ஒருகாலவிசேஷத்திலே என்றபடி. (மாட்டுக்கு) மாடு யஜ்ஞம் விச்சித்தி விச்சித்தருணவேதநருக்கு. (அருடரு) க்ருபையைப்பண்ணுமவனான. (மாயன்) ஆச்சர்யசேஷ்டிதன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனென்றபடி. அருள்தரு இதி ஸாஹித்யாயம். க்ருபயா பரயா கோஜ்ஜ்வ நாதய்யமென்றபடி. (மலிந்து) அதிகம் (வருந்துதலால்) வ்யாஸப்படுத்துகையால் அத்ருஶ்யவிக்ரஹவிசேஷேண ஸம்ச்லேஷ ஸங்கல்பவைவீ ர்யாகரணத்தினாலேயென்றபடி. (வீட்டுக்கிடைகழிக்கே) திருக்கோவலூரிலே ஒரு ம்ருகண்டு ஸந்நிதியிலே. (மெய்விளக்கு) ஸத்யதீபம் தேஹளீயிலுத்தவமான ஜ்ஞானப்ரதீப திருவந்தாதித்ரயரூப ஸத்யதீப ப்ரகாசக விளக்கு. ஹ்ருதயஸ்தரூபோபாஸ்தி ப்ரகாசகஸ்வாதீப ஸ்வாமினோக்தி:. (நாட்டுக்கிருள்செக) நாட்டுக்கு லோகத்துக்கெல்லாம் இருள் அஜ்ஞாநாந்தகாரம் செக நசிக்கும்படி. (நான்மறை) நாலுவகைப்பட்ட வேதங்களுடைய. (அந்தி) நாலு வேதாந்தஸம்பந்தியாய் தத்வ நிர்ணாயகமான. (நடை) ஹ்ருதயம் தத்ஸாரங்கள். (விளங்க) ஸ்பஷ்டமாக ப்ரகாசி

ஸா-கா॥ யாவிஸ்ய ப்ரவஹம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸ்தோத்ரம் யோக்யானாம் ப்ரஸிதானாம் ஸ்தயானாம் ஸங்கதோ ஸஹஸ்ராயாம் ஸ்ரீநாம (பண்டொருகால்) பூர்வம் கதாசித். (மாட்டு) ஸ்ரீவெ. (கருடருமாயன்) அதிஸ்ரீ த்யாஸ ஜ்ஞானேந ஸ்ரீரங்கேண க்ருஷ்ணேந. (மலிந்துவருந்துதலால்) ஆயி க்ருதவ்யாஸகாரணாத் அத்யந்த ஸம்ச்லேஷகாரணாதிஸம்ச்லேஷாதிதோஷாத். (நாட்டுக்கிருள்செக) லோகவதாநா அஜ்ஞாநநிவ்ருத்த்யர்த்தம். நாடுஸ ஜ்ஞானோபஸ்வாபவி தத்வ லோகவத அக்ஷ: உதார: கௌஸ்துபத்ரய உபாயப்ரவக:. (நான்மறையந்திநடைவிளங்க) ஜ்ஞாநஸாரபூர்வ வேதஸிரோ வதாவிர்ய வேதஸ்யாஸ்யை ப்ரதிபாதிதஸ்ய ஹ்ருதய வ்ருத்திபவநாமார்த்த ப்ரகாஶார்த்தம். (வீட்டுக்கிடைகழிக்கே) கோ வலூரே கிம் வித்ய ம்ருகண்டு ஸந்நிதௌ. (வெளிகாட்டும்) ப்ரகாசம் ஜநயதி ஸத்யக் ஜ்ஞாநம் ஜநயதீத்யர்த்த:. (இம்மெய்விளக்கே) அயம் ஸத்ய ஸ்வாபதேச யாதார்த்த: ஸத்ய ஸ்தவ ப்ரதீப இத்யர்த்த:. யதா (நான்மறை உத்தரார்த்த) உதாவீர்ய வேதஸ்யாஸ்ய ப்ரதிபாதிதாவிர்பாவி அர்த்தப்ரதீபவ அர்த்தஸ்ய தீபவிதத்வ ப்ராவண்ய பூர்வாபூர்வ ரக்ஷணாஸக்த ஸத்வ மதி:. (வீட்டுக்

மூ|| மருளற்றதேசிகர் வானுகப்பாலிந்தவையமெல்லாம்
இருளற்றிறையவனிணையடிபூண்டிடவென்னுதலால்

ஸா-ம்|| தமாகுப்படி. (வெளிகாட்டும்) வெளிச்சிறப்பையுண்டாக்குந் திருவந்தாதிரூபமாய் மெய்விளக்குமஜ்ஞானதிமிரத்தை ஸர்வத்ர ப்ரகாசிக்குமென்றபடி. திருக்கோவலூரிடைகழியிலே மூவரும் ஸம்ச்லேஷித்தவனாகிய அவர்களிடத்திலே யாவிர்ப்பவித்தருளின மாயனிவர்களை முன்னிட்டுண்டாக்கின திருவந்தாதிரூபமான தீபமானது லோகஸ்ய அஜ்ஞானாந்தகாரம் நிவர்த்ய ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் ப்ரகாசயதி என்றபடி. தத்வஜ்ஞானரூபமான ப்ரபந்தங்களைப் பாடினவர்கள் ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீபகவத்ஸம்பந்தியான ஸ்ரீமத்ஸம்ப்ரதாயவஸ்துவை வெளியிட்டு உபதேசிக்கும் தன்மையுடையவர்களென்று கருத்து. முதலாழ்வார்களைப்போலே ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர் உபதேசரூபமான ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தனம் பண்ணவேணுமென்றும் ஸூசிதம்.

இனி ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகரான ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகர் ஸ்ரீஸாராஸாரவிவேகிகளான முதலாழ்வார்களைப்போலே உபதேசரூபமான ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தனமும் பண்ணவேணுமென்று ஸூசிப்பியாநின்றுகொண்டு ஆசார்யாபிமானத்தை பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (மருளற்றதேசிகரிதி) (மருள்)அஜ்ஞானம் (அற்ற) ரஹிதரான (தேசிகர்) ஆசார்யர்கள் ஸ்ரீமந்நாதமுனிப்ரப்ருதிகளென்றபடி. (வானுகப்பால்) வானிலே பரமபதத்திலே உகப்பால் ஆசையினால் பரமபதப்ராப்திகாமனையிலே (இந்

ஸா-கா|| "ஆசார்யாத்தைவ வித்யா ஸாதிஷ்டம் ப்ராபயதி" என்கிறபடியே ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகரான ஆசார்யர்களாலே "ததொகொல் ஜ்ஞானதீபேன காசிதஞான விச்வஸாக்ஷாத்தவேஷம் ஸ்ம்ருத்யோபாஸ்ய ஹார்தாந்தர்யாமி ஸ்ருதாயிகயெ" த்ருஷ்டப்ரகாரேண ஸ்வ ப்ரதிபாதித ஸக்தி ப்ரவர்த்தி ஆரேண ஸம்வேதக ஸேஷ ஸங்கல்ப ஹ்ருதயஸ்ய ஆசார்யோபதேசக ப்ரத்யாஸந்தி ஸாயாதிசய மேகைகதேசஸம் தஸ்ய ஸாதாயிக உபாஸநா நாஸ்யப்ரவேசாங்கம் ஹ்ருதயஸ்ராஹம் பரோத்ஸாஹதஸ்ய சுத்தம். ஹ்ருதயப்ரகாசம் ஜநயதி ஸம்ய. உத்தாயிகாரணம் ஹ்ருதி ஸமயாஸாந்த்ர ஸ்ரஹம்.(மருளத் தேசிகா)(மருளற்றதேசிகர்)அஜ்ஞானரஹிதா ஆசார்யா:(வானு கப்பால்) பரமபதாபேக்ஷயா (இந்தவையமெல்லாமிருளற்று) ஸகலஸம்ஸாரஸாகரஸம்ஸாரஸாகரஸ்ய ஸம்ஸார விஷயஸம்பந்த அஜ்ஞானரஹிதாஸ்ஸந்த:. (இறையவனிணையடிபூண்டிடவென்னுதலால்) ஸர்வேச்வரஸ்ய ஸ்ரீமந்நாராயண

௨௬ ॥ தெருளுற்றசெந்தொழிற்செல்வம்பெருகிச்சிறந்தவர்பால்
அருளுற்றசிந்தையினுலழியாவிளக்கேற்றினரே. (௯௭)

வ்யா- நீ ॥ தவைய்யமெல்லாம்) இந்தவிசாலபூமியிலிருக்கிறலோகமெல்லாம்வைதிகரெல்லாமென்றபடி. (இருளற்று) அஜ்ஞாநமற்று அஜ்ஞாநகந்தமில்லாமல் (இறையவன்) ஸர்வேச்வரனான ஸ்ரீயப்பதியினுடைய என்றபடி. (இணை) பரஸ்பரஸத்ருசமான (அடி) பாதாரவிந்தத்தை (பூண்டிட) அடைந்து சரணவரணம்பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்று (எண்ணுதலால்) எண்ணுகையாலே (அருளுற்றசிந்தையினால்) க்ருபாஸம்ச்லிஷ்டமான மநஸ்ஸினாலே (தெருளுற்ற) தெருள் ஜ்ஞாநம் ஸாரவிவேகாத்மகஜ்ஞாநம் (உற்ற) கூடின ந்யாயசாஸ்த்ரஜ்ஞாநத்தோடே கூடின (செந்தொழில்) செவ்வையான தொழில் செவ்வையான கைங்கர்யரூப அதாகிற(செல்வம்) ஸம்பத்து (பெருகி) அபிவ்ருத்தமாய் (சிறந்தவர்பால்) சிறந்தவர் ஸ்வநிஷ்டாதி குணகளான ஸச்சிஷ்யர்கள் பக்கலிலே (அழியா) நாசமில்லாத(விளக்கு) நிரவத்யமான ஸம்ப்ரதாயப்ரதீபத்தை (ஏத்தினரே). ஸர்வேச்வரவைபவ உபதேசம்பண்ணி ஸர்வலோகங்களிலே உபதேசித்தார்களென்றபடி.

இப்படி கைங்கர்யகாமராக லோகோஜ்ஜீவநார்த்த ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநம் பண்ணினாரென்றால் அகாரணத்தில் ஸ்வார்த்தமில்லாமை

வ்யா-கா ॥ ப்ரதாரஸ்ய ஸம்ப்ரதாயஸ்ய ஸ்ரீவசநபூஷணம் ... (தெருளுற்றசெந்தொழிற்செல்வம்பெருகிச்சிறந்தவர்பால்) "யேயஜந்தி பித்ருந்தேவாந் ப்ராஹ்மணாந் ஸஹுதாசநாந் | ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் விஷ்ணுமேவயஜந்திதே" "அஹம்ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தாச ப்ரபுரேவச | நதுமாமபிஜாநந்தி தத்த்வேநாதச்ச்யவந்திதே" இத்யுக்த ப்ரகாரேண ஸர்வேஷாம் கர்மணாம் பகவதாராதந ரூபத்வ ஜ்ஞாநஸஹித ... (அருளுற்றசிந்தையினால்) "க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோ வதேத்" இத்யுக்த ப்ரகாரேண க்ருபாயுக்த மநஸ்ஸா (அழியாவிளக்கேத்தினரே) ... ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநம் ... "வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ..." இத்யுக்த ப்ரகாரேண ... ஸிஷ்யஸ்ய ... "ஸிஷ்யஸ்தே ஹம் ஸாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்"

௭௰ ‖ நிரவயிஜயாதிவெ்யாஜநூதரஂ ஹநிரா கூ-ஙெ

நி-யமய திரயஸ்ரீஷ்யாநு ஸிகூாகூ ஜெஹ-ஙஸஂகூ ஜெஃ ।

கவாரஙே-ஙெரா ஙாஜூஙு-ஙாரவர்ீவரவா நவஸஊ

நவாஹிஹகாஂ ஷூக்ஷெணஷுஙஷ்யிரக்ஷதி ‖

ஐதிகவிதாகிகஸிஂஹஸ்ய ஸவதஂதுஸ்வதஂது ஸ்ய

ஸ்ரீவெஙகூ-நாயஸ்ய வெதாநதாவாயஸ்ய க்ருதிஷு

ஸ்ரீரஹஸ்யதுயஸாரெ

கூவாயகூதுயாயிகாரஷிஂஸஃ.

ஸா-ஙீ ‖ யாலே கூாவிக ஸதாது ஜாநெஹவ்யநாவஜெயஸம்ஷ ஷஹிபா தோவென்கிற பாஙைகளைப பரிஹரித்துக்கொண்டு ஶ்லோகத்தாலே கயி காராயத்தை ஸஂஹிக்கிறார் (நிரவயிதி) (யஃ) கூவாயஃ நிரவயிஃ கநவஷீஙஃ ஜயெவ திவெ்யாஜநாநு கவாகூதஸஃஜஃ தஸ்ய தர ஜாஜவ நிரஂகூஙெஸஃ வதிரொாய ரஹிஜெகஃ கதிவெஹவகஹிஷு (ஹஙணஸஂகூஜெஃ) ஹஙஸாகூாஜெகெஃ(ஸிகூாகூஜெஃ) ஸாஸநகூ ஜெஃ(ஸிஷ்யாநு) ஸஹிஷ்யாநு(நியமதி)ஜஜிஙஜவயாரய ஜஜஂகூரஂ ஜஜாகூங ஜதி யஃ நியமதீத்யஃ. (கஸஊ) கூவாயஃ தாநு ஸிஷ்யாநுவரஂ தாநெவ நரக்ஷதி கிஂது தஷூக்ஷண தஷ்யாஜெந கவாரஜெஙெரஃ வயஜெஙெரஃ ஸ்ரீஜஙாராயணஸ்ய கூஜூாவாரஂவ ரீவரவாநுவநு கூஜூாயாரஃ வாரஂயெணாவஸ்ஜேஙஷயிஜெத்ய வஙாஜெண வரவாநு வராயீநஸ்நு ஸாஹிவாயதிஜஂ. "வாதுஸு ஜதஜூாநஹ கூாவா விணஂஸஜகஸ்ரஜெக । நாதெகதர நயஙாயா திஜஹகவீஜஜவீஜகூ" ஜென்கிறபடியே ஹஹவஜாஜூாதிஙஂவநஷ யா கூமாகவகாணத்தில் வத்யவாயாவ ஹஹவஜஷீதி வருகையாலே அந்தவஷீ திரவெபாயகநிவதநெநந ஷுஜெஷ்யிரக்ஷதீத்யஃ.

ஐதி ஸ்ரீஜெதெய கூஷாய தநவெஜெந தஷுணகஜெஜயாஂ

வெஙஹவஞரீகெண ஸ்ரீவெஜாதாஜநாஜஹாஜெஸிக

கூாக்ஷஙஙவெஜாஜஹஸ்ஜாஜெநெரா வாஜாஜெநெ

விரசிதாயாஂ ஜதரஸாராஷுாஜிந்யாஂ

கூவாயகூத்யாயிகாரஷிஂஸஃ ‖

ஸா-கா ‖ த்யகூஜவிஜஹஸிஷ்யகூாகூதவத்வாயாஹாவொவ்ய நஷஂஹாகஸிஸ்தீத்யாஹ (நிரவயீத்யாதிநா) நவிஜ்யெதகநவயி யஸ்யாஸாநிரவயிஃ வஙவஂவியாவ ஹஹவஜயெவ கஜெந்யாஷாஂ ஜயா யாஷு ரவெவதாவிஷயதஃ ஷஜதஷு ஸாவயிநாக கூவாயஜயாவா

ஸா-கா || தாத்ருஶஶக்திவைசித்ர்யாத்மநாம் ஶிஷ்யஸ்வரூபாநுகூலாதிபி ப்ரஹ்மாதிவைலக்ஷண்யாத். தஸ்ய தாரதம்யவிஷயத்வாத் நிரங்கு ஶேஷநிவாரணேந ஜ்ஞாநஸங்கோச: "ஸங்கோசோ ஜ்ஞாநஸந்ததே:" இதி நிர்வ்யூடத்வாத் ஆச்சாதகாநாம் தேஷாம் வைஶேஷ்ய ஸம்ஸாரி ஷு ஸஞ்சாரஹேதுத்வாத். யதா ஜ்ஞாநாநாம்ஸங்கோசோ ஹேது ரேவ நாயகவ்ருத்திவத் ஸங்கோசோ நாஸ்தி. ஶ்வஸ்ஸித்ததோ: ஶிக்ஷா பரீக்ஷா: ஶிஷ்யாந் ஶிக்ஷயது. ப்ரத்யுத குரோ: ஶ்ரீமந்நாராயண ஸ்ய ஆஜ்ஞயா: பரம்பரைவ பாரம்பர்யே தத்பரம்பராயாம் ஜ்ஞாநதத்வஜ்ஞா குருர்நிஷ்டேவ ஶிஷ்யாநேவ ரக்ஷேத் ஶிஷ்ய ரக்ஷணவ்யாஜேந ஸ்வாத்மாநமபி ரக்ஷதி த்யர்த்த:.

இதி ஶாரதாஜகாமாத்யஸ்ய ஶ்ரீநிவாஸகுரோர்வரேண்யேந
ஶ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரஶ்ஶேஷ: ||

ஶ்ரீ:.

ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரம்.

ஸா-தீ || இப்படி பூர்வாதிகாரத்திலே ஆசார்யன் கேவலதயா காரயனாகவுபதேசிக்க வேணுமென்றும் உபகாராதி நிரபேக்ஷனு மாயுபதேசிக்கவேணுமென்றுஞ்சொன்னது கூடுமோ? "நஸம்வத்ஸரவாஸிநே ஶிஷ்ய:" என்றும் "குரும் ப்ரகாஶயேத்தீமாந்" என்றும் "குரோர்நாம ஸதா ஜபேத்" என்றும் "குரவே தக்ஷிணாந்தத்யாச் சக்த்யைவா பர:" என்றுமிப்புடைகளிலே ப்ரத்யுபகாரம் ஶிஷ்யனுக்குச்சொல்லுகையாலே குருவுக்குமுபகாராபிஸந்தி வேண்டாவோ, குருவுக்குபகாரமநிஷ்டமாகில் ஶிஷ்யனுக்கு குருவிஷயத்தில் அநிஷ்டாசரணம் விஹிதமாக ப்ரஸங்கியாதோ, தக்ஷிணாதாநாதி காம்யப்ரத்யுபகாரமன்றாகில் தத்தாநம் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கியாதோ குருவுக்கு தக்ஷிணாதி ப்ரதிக்ரஹாநபேக்ஷையாகில் ஶிஷ்யனுக்கு தக்ஷிணாதாநம் நிறைவேறாமையாலே விஹிதாதிக்ரமம் ப்ரஸங்கித்து விஹிதாதிக்ரமம்பண்ணின ஶிஷ்யனுக்கு வித்யாதாநம் ப்ரஸங்கியாதோ கிஞ்ச ஸர்வாத்மநாத்ருஹத்தில் கீதாத்யர்த்தாநாஸ்வாத்யமாக உபதேசித்தல்

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

௩௭ || அஶிஷ்யக்3ராஹ்யத்த்வஸ்தத்த்வ ஶம்ஸாதிஶீலம்
ப்ரஸ்தாவோ ஹேதிவக்த்ர ஸ்தத்த்வாவதாரிகேயம் |

ஸா-நீ|| பாயகுஶில்லாணையாய் லேநைக்கட்டாய் பூர்வமாக உபதேஶிக்கவேணு மென்று நிர்ப்பந்திக்கலாமுண்டோ, "அத்தவாஜாநாம்யஹம் ஸதம்" மென்கிற வசநமும் "அபொத்ஸ்யே வசநுஶாஸ்யா ஸ்நாதகாஸ்ய த்ய ஜாஸ்வேஷ" என்று அபொருள்மாத்திரமென்றே உபதேஶத்தில் ப்ரத்யாயஞ்சொல்லுகிறது. ஆசார்யனுக்கு ஸ்வாதந்த்ரத்திலேயே உபதேஶிக்கவேணுமென்றாலும் ஶிஷ்யனுக்கு ஏடுபாத்தாதல் பறவாயிருந்தாதல் தத்வஹிதபுருஷார்த்த ஸங்க்ரஹணத்தில்தான் பாயகமுண்டோ, கிஞ்ச ஸத்ஸம்ப்ரதாயிகாரத்தில் ஸாங்கதஸம்ஹிதாதிப்ரமாணங்களிலே சொல்லுகிறவாகாரங்கள் திவ்யமந்த்ரங்களாகையாலே ரஹஸ்யோபதேஶமே ப்ரதாநமாக ப்ரஸம்ஶயாதோவித்யாதிஶாஸ்த்ரங்களை ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரத்தாலே பரிஹரிக்கக்கோலி ப்ரயோஜநத்தாலே உபதேஶ்யமான ஶிஷ்யகுணங்களில் ப்ரதாநமான குணங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அஶிஷ்யக்3ராஹ்யதி) அஶிஷ்யாந் க்3ராஹவிஷயிணீ ப்ரவ்ருத்தி ஸ: அஶிஷ்யக்3ராஹ்ய:. ப்ரயோஜந: க்3ராஹ்யஸ்வபாவாநாம் ஸம்ப்ரதாயஸ்யைவ உபகாரணமிதி ஜ்ஞாபநார்த்தம். ஏவம் ப்ரவ்ருத்திஶிஷ்யா ஐயந்தே ஶிஷ்யா இதி க்ரமேண ஜ்ஞாபயிதுமாஹ (தத்த்வ ஶம்ஸாதிஶீல இதி) தஸ்ய குணா: ப்ரஶம்ஸா குணாநாமேதேஷாம் ப்ரதிபந்தக ஶாஸ்த்ரோஷாதிரஹிதம். ப்ரஶம்ஸாதிகம் ஶீலம் யஸ்ய ஸ: (தத்த்வாவதாரிகே) தஸ்ய குணா: ப்ரஸ்தாவ ப்ரஹஸ்தே, ப்ரஶம்ஸாபரீக்ஷாபேரணாதிகம். வாஸ்தவ ஜ்ஞாநாதி தேஷாம் ப்ரபூரணவ்ருத்தி: ஸம்பத்திரூபயாதவ்ய அயிகவஹா

ஸா-கா|| அத ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரேண. தத்ர "க்3ராஹ்யம் ப்ரகாஶயேத் ஜ்ஞாநம் யத்ந ஶோபயே" இத்யாத்யுக்த காரண க்3ராஹ்யக்3ராஹிஸ்வரூப தத்த்வஶம்ஸாத் ஜ்ஞாநாதிவர: தாத்வ திஷ்டந்தே தத்ஸ்யாநு ஸ்வாதந்த்ர்யமபி தே பரோஷே உபதேஷ்டும் ஶோபயந்து ஶிஷ்ய: "தத்யா ஹிரண்யநிதி நிக்3ஹிதம், "பரேண நாகம் நிஹிதம் குஹாயாம், "க3ச்ச2ந்ந விஷ்ணு"ரித்யாத்யுக்த நியமஸ்வரூபப்ரவ்யஹிதம் ஹ்ருதயம் ப்ரபோத்யதேத்யாஹ (அஶிஷ்யேத்யாதிநா) நநு "ஸர்வஸ்வம் தத் ஸமர்ப்பயே" த்யாதிபி: ப்ரத்யுபகாரஸ்யாபி கர்தவ்யத்வோபாயநாத் ப்ரயோஜநகதர்வம் ப்ரத்யுபகாரம்விஹாய அஶிஷ்யேத்யாதிநா க்3ராஹ்யக்3ராஹிதத்த்வ ஶம்ஸாதே: கர்தவ்யதாமேவாயநத்தநம் விதிதித்யத் "அத்தநோஹ்ய

௯௧ || குணவதி விநியோக்தும் தேவயந்தம் ஸத்வஸாயம்
க்ருதவிதநவ்ருத்தி: கிஞ்விநேயஸ்தாநம் ||

இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் மிடியனுக்கு அகத்துக்குள்ளே நிதா நியியைக்காட்டிக்கொடுக்குமாப்போலே வெளியிடுகையாலே உபகாரகனானவாசார்யன் திறத்தில் ஶிஷ்யன் க்ருதஜ்ஞனாயிருக்கவேணு மென்றும் ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணுதொழியவேணுமென்றும் ஶாஸ்த்ரங்கள் சொன்னவிடம் இரண்டு விருத்தியும் விருத்தியானும் இவனைச்சீச்சீ யென்னும்படியாயும், ஹிதஞ்சொன்ன ப்ராஹ்மண விபீஷணாதிகளுக்கு

ஸா-நீ || ஏதநி ஸர்வஸ்மிந் அர்த்தஜாதே நிரவதிக குணஸக்திர்யுக்த இத்யர்த்த:. குணவதி வாதே ஆசார்யேஅதிஷ்டம் ஸத்வநாயாம தநர்த்தம் விநியோக்தும் (தேவயந்தம்) "தேவயிஷ்யேஹம் ரக்ஷார்" இதி ப்ரகாரேணாயோக்யஸ்வதாநேந ரக்ஷந்தம். அயோக்யதாநே வி த்யாயாகநஹாதாவத்வா ஸதாதே விநியோகஸாத நஸ்யாதி திஹாவ:. அநேந "குஸ்வ காஶயேதிஸ்தம் யதேந தேவயே தே" இதி ஶாஸ்த்ரார்த்த உக்த:. (க்ருதவித்) ஆசார்யக்ருத உபகாரம் வேத்தி க்ருதவித் தத்ஸ்மரணேந உபகாரானுரூபம் நாஸ்தீத்யர்த்த:. அந வா அநிஷ்டா வ்ருத்தி: ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞாநுஷ்டாநரூபா வ்ருத்தி: யஸ்ய ஸ: ஸர்வஸ்வதவ்யாநுகுணயுக்த: ஶிஷ்ய: (நியாநம்) "ப்ரதிநியத ரஹஸ்யநியாநம் நியாந" இத்யுக்த கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தம் ஸர்வம் ப்ரவ்ருத்தம் நியி நவிநேயஸ்ய வீதேதிவேதத்யர்த்த:.

இனி ப்ரவேசார்த்தஶங்கைகளை விஸ்தரேண பரிஹரிக்கிறார் (இவ்வர்த்தங்களை இத்யாதிநா) (இவ்வர்த்தங்களை) தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களை. (மிடியன்) பரதேசிதன். (ஶாஸ்த்ரங்கள்) "தேநவம் விதாஷாயாஸ்தெவாஸிநன அந்யாந்யத்தேஸ்தஹ்ருதாஜதேஸ்தநத்ரஹ்ரூதஸ்க்ருதஸ்ய ஜாநீஹி" இத்யாதிகள். (இவனை) ஶிஷ்யனை. (சீச்சீ

ஸா-கா || தீவஸ்யயாமிஸேவ்யவதாஸ்தாஸ் || க்ருவயேயவெரவக தர்ஶநாவார்த்ம் ஸம்ஸ்ரேதா || ஸர்நாதா விஶேஷாஸ்ய ஸ்ரா ஸ ஏதநஶேஷத: | ஆவிநாதிஸஆசார்யஸ்யதேஸ்த்ருஹ்ருதஷ்தாவி ந || "ஶிவதிவாசார்யதேவாஸீத, "யஸ்ய தேவே பராபக்தி" ரித்யாதிஷி: ச.தஸ்வ்யதயா பொயிதாநாதேவி க்ருதஜ்ஞஸ்வாதே ராஹ தேவவ தேவாஸநாத்ஹஸ்த்ராதீநாம் யயா ப்ரத்யுபகாராஹ்தாநாஸ்தி தயா ஸவஸ்வதாநாதேஸவி 'ப்ரஹ்மவித்யாவதாநஸ்ய' இத்யாதிநா ப்ரத்யுபகாராநஹர்ஸ்வபோயநாக தநாக்தஸநாநாவி ச்யுதித்ய ஹிப்ரயஜஞாபகாரஸ்ய க்ருத்யாதேயயாபக்தேதாரஸ்யாதர்பணேனாயக ஞாஹ (இவ்வர்த்தங்களை இத்யாதிநா) (மிடியனுக்கு) அதிதரித்ரஸ்ய

உ॥வ திகூறு ஊரன வரிப்பள ப்பாவனைாதிகளோடு கூடிருப்பாய், "வி ஷ்ர்வொரோ ஹாமஙவெட்ராஷ் வெடிஸ்ப்ர விஃறெகேஃ | தவஞெசை ஸறாவாயா க ஸெமி்ராஷ்ணு ஐதிஹ்ராத்ஃ" என்கிறபடியே ஷூணு ஹுமாகாமைக்காகவத்தனே, வ்தவகாரஞ்சொன்னபடியன்று. "ஶ ரீரககூ வாணஹ வஹ்ராமெவ்ரா நிவெஷயெசு" என்றும், "ஸ வஃஹுவா தஷ-மவா தஷஷ-ராஷ-ராஷ-லமெவா | ஹாமவெ ஷக்ஷி ணாஷஷ்ரஷ்யாஸ்க்ஷ்விவா வஷ" என்றுமிப்புடைகளிற்சொல்லு கிறவையும் வஷிவாசாஷிவாதநாதிகளைப்போலே இவனுக்குச்சில கூ த்ஷவஙகளைச்சொல்லிற்றத்தனை, "கூவயா நிஸவஹெறாவஷெஃ" என் னும் படியிருக்கிற கூநந்வயொஜனை வாவாய-னுக்கு வதஷ்ர வகாரஞ்சொன்னபடியன்று. ஸஶவான்பக்கலில்போலே ஆசார்ய-ன் பக்கலிலே வர்த்திப்பானென்றும், அவனுக்குநல்லனாற்போலே ஆசா ர்ய-னுக்கும்நல்லனாயிருப்பானென்றும் வெறாகெங்களிற்சொன்னதுவும் "நவஹோஷரஷ்ரஷ்ய ஸிஷெஷ்ரா வாஜஙஃ காயகஜூஹி | கவிஸஜ்ராத் நாவாயஙவதெஷதாவிநு யயா வர்ஷதெ, ஷெவஷிவாவாயஙஷ்வாவீ த" என்றும் மாணிஷ்ராவஸ்வாதிகள்சொன்னதுவும்ஆசாரியனுக்கு

ஸா-ஹீ॥ன னும்படியாய்) ஜிஹ்ஷுமாயென்றபடி. (விஷ்ராவொரஃ) ஆ சாரியனை நாஷதியன்றியிலே வ்ஷூணக விஸைஷ்யைஹ் ஷிக்குமவன். (ஸமிஷ்ராஷ்ணுரஃ) ஷூஷூஷாதெணணுஹீயாஃ. வ்தஷ்ரவகாரமன் றிக்கேஆசாரயகூஷ்தாவகாரஜூாநத்துக்கும் தவிஷ்யெஷெநஹா ஹாவத்துக்கும் வ்தஷ்ரவகாரஸஸ்ஸாவனையே யில்லாமையாலேய த்தைஎடுத்தது "ஶரீரககூ"ஹி-தஷ்ராஷிவகூஷ்ஷணத்திற்குஉவகாரகஸ்வா ஹாவெஷூஷாஙகாகூமென்றபடி. வ்தஷ்ரவகாரஞ்சொன்னபடியன் றுஎன்கை. வஹோணமருளிச்செய்கிறார் (கூவயா நிஸவஹெறா வஷெஷி தி) உக்ஷிணாவ்திஷ்ஹ்ஹமும் ஶிஷ்ஷனுக்கு விஷ்ராவ்தியாகமாகை யாலேயதுவு ஸ்வாகூமன்று உயாகாயமென்றபடி. (ஹஶவாநுபக்க லிலேஐதி) யயா ஹஶவதி வனவம வக்ஷிவஷ்திஶிதி ரஹஸ்ஷ்ராஹயெ. (அவனுக்கிதி) ஹஶவானுக்கென்றபடி. (நல்லனைப்போலேஐதி) "ய ஸ்ஷ் ஷெவெவராஹக்ஷிஃ யயாஷெவெதயாஶாஎ" ஐதி கஶஹாவாயாம (நல்லன்)ஹியன் ஹக்ஷிஹானென்றபடி. (கவிஸஜெ்ஷ்தி) யயா ஆஹ்நி ஷீதிஹாநு தயாகவாயஙஷிஹக்ஷகூவா வஷெஷ்த. யயாவ்ஷதஜதி ஷூஷூஷாஙஃ.கவ்ஷதிவாஹாயஙவாதநாவிஹஜ்வஷெகஷெஷகூஷஃ நவஹோஷெஷிதி ஶாணிஷ்ரவவநம. ஷெவஷிவாவாயஙஷ்வாவீஷெதஷ்ரா வஸ்வவவநம. வ்தஷ்ரவகாரமன்றாகில் எதற்காகச்சொல்லிற்றெ

ஸா-கா॥ ஓச்ஓ ஐதி ஹஹஙவாரஷ்ஷஃ.(இப்புடைகளிலே) வனவாவ்கா

௨௯ || ப்ரத்யுபகாரஞ்சொன்னபடியன்று, ஶாஸ்த்ரவக்ஷ்யமாணவிவன் விழிகண்குருடனாகாமைக்கும் ஸம்பந்நஸம்யம்போலே விலக்ஷணமான விவர்ஜநவத்தை ஜந்மஸித்தமான விவனிழவாமைக்குஞ்சொல்லிற்றத் தனை. இப்படி யிவ்விஷயத்தில்ப்ரத்யுபகாரமில்லையென்னுமிடத்தை "ஸர்வஸ்வதானமநஸ்ய தேவேவஸ நாஸ்தி | யதி தத்தானமேவாஸ்தி த்ருக்தி தாஸோஸ்மி" என்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸம்ஹிதையானருளிச் செய்தான். இதில் யதாஶக்திதானஞ்சொன்னதுவும் தன்னுடைய த்துக்குப் போக்குவீடாகச் சொன்னதத்தனை, இவ்வளவைக்கொண்டு ப்ரத்யுபகார

ஸா-நீ || ன்றவருளிச்செய்கிறார் (ஶாஸ்த்ரவக்ஷ்யஸ்தானவிதி) (விழிகண்குருடன்) ப்ரஸஜ்ஞானன். (இவ்வநுஷ்டவத்தை) ஆசார்யவிஷயஸ்ரீ திருமேனிவாநுஷ்டவத்தை. (ஜந்மஸித்தம்) ஜந்மதஸூத்ரஸித்தம். ப்ரத்யுபகாரமன்றென்கைக்கி ப்ராத்யஸ்வரூபணங்காட்டுகிறார் (இப்படிஇதி) ப்ரதிப்ரதாநமில்லையாகில் "ஸர்வாதத்ராஸக்தகதாஸா"மென்று சொல்லுகை கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதிலிதி) (இதில்) இந்த வசனத்திலென்றபடி தாஸாமென்று சொல்லித்திறே. ஆனாலும் ப்ரதிப்ரதாநரூபமாகையாலே ப்ரத்யுபகாரமாகத்தோற்றுதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவைக்கொண்டுஇதி) தானரூபவதையைக் கொண்டென்றபடி. வஸ்தவ்ய தத்தாஸ்ய ஐத்யாதிகளையறிந்தவிவன் தன்னையென்றபடி. இப்படி விஶ்வாஸிதமாகவாசார்யனுக்கு ப்ரத்யுபகாரமில்லையாகில் ஆசார்யதத்விஷ்யை யதேஷ்டமாக ஶாஸ்த்ராதிவிஷமப்ரயோஜநாநுஸாரம் ப்ரதிஷேதிக்கை ஆசார்யநுவ்ருத்தியாக ப்ரஸம்ஶியாதோ? விஶ்வாஸ ஹணாநுஸாரம் தநவஸ்து த்தையுண்டானாலும் விஷ்யக்கி வாயகமில்லையோ, ஆசார்யதத்து விஷ்யை பிறரிடத்திலாவிஷ்கரித்தாலும் தந்தவ்ய யநோபஜீவநத்திலும் வாயகமில்லையோவென்றவிவனுக்கு விஶ்வாஸஹணாநுஸாரம் செ

ஸா-கா || ரண (விழிகண்குருடனாகாமைக்குமித்யாதி) வக்ஷ்யமாணா தேஶவிஶேஷவிஶ்வாஸ நிவ்ருத்யைதி ஶப்தாரம். த்யாஜ்யாவாதேயவிவேகஶஸ்த்ரஸ்வஸ்வாவ்ருத்தியே சத்ருஜ்ஞாநஸம்பந்நாந நவமவ்யாவ்ருத்தயேவேதி ஸாவ: நவ்யவஸ்யந்ந ப்ரதாநாதீநாம் ஸோகஸந்தாயவிஷம் ப்ரத்யுபகாரஸ்வதேத்யாஜ்ஞ்யதித்த ப்ரத்யுபகார ஸ்வாஸாவவிவாயகம் வசநம் ப்ரதஶஸ்ய தத் ப்ரத்யுபகாராஸாவ வோயகஸ்வஸ்யதாவ்யாஹதிபஞ்சாஶ்வாபிஹாரகீ (இப்படிஇவ்விஷயத் திலித்யாதிநா)(தன்னுடைய த்துக்குஇத்யாதி) ஸ்வாதாரஉரீவாஹஸ்வேதி வேத்யம். (இவ்வளவு இத்யாதி) யதாஶக்தி தாநதர்ஶநம் ப்ரத்யு பகாரஸ்வேநாவகந்தவ்யாநுஜ்ஞாதேத்யம். ஸாஸ்ய ஸ்வஸ்வதயோக்த

௨௭|| காரம்பண்ணிஞனாகத்தன்னைநினைத்திருக்கப்பெற்றான். இப்படிவ்ருத்திவ்யவஹாரஸஹிதனானவிவனுக்குச்செய்யவடுப்பதென்னென்னில்; இவனுபதேசித்த வசநங்களை "கார்யாணாம் கர்த்தாயம் ஸ்வதந்த்ரஸ்ய யதாவயம்| உத்ஸவாஸு ஸ்நாநஸந்த்யாதிஷு விஷ்ணு ப்ரீத்யர்த்தம் தயாஸ்ருதம்" என்கிறபடியே தன்விபரீதாநுஷ்டாநங்களாலே கவாஸ்யதாயாக்கினைப்போலே ஸுநஜீவ்யமாக்காதொழியவும், "யஸ்ய ஜாதம் நவி நாமாய நயநாய நமஸ்தயே| ஸம்பூஜ்ய ஸர்வே பூஜித கொ்ஷ்டேவதாஸ்" என்கிறபடியே கற்கையே ப்ரயோஜநமாக்காதொழியவும், இவற்றைக்கொண்டு வாநாஸியாகாதொழியவும், இவற்றையெல்லாம் "வஞ்சிதோ ஜாநாதி-கோவர்ண்யாஸ் வர்ண்யஸ்திர்வஸ்யம்| ஸூத்ராவம் ஸ்ரூத்யர்த்ய வரோவஸ்ரவணீஸ்த" இத்யாதிகளில் வஸிஷ்டவிக்

ஸா-டீ|| ய்யவேண்டும் க்ரமத்தை ப்ரஸ்தாவிகமாகவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) (கவாஸ்யம்) நாஸ்திபூர்வகவாஸ்யமென்றபடி. (ஸ்வதந்த்ர) ஸ்வாநவரதிநிஷ்ஹஸ்யாமென்றபடி. தொயவயஸ்ஸ்ய ஸுக்ருவெயாதொவஷுக்கள. ஸூவாயனுத்தரொத்தரங்காயகரமாக வேணுமென்றகெவஷயாவரவஸ்ருயுபதேஶித்தவஸநத்தைகநஸமாகப்பண்ணுகைஉசிதமல்லாமையாலே "ஸிஷ்யவாவாரொரவி" என்கிற கணக்கிலே ஸூவாயனுக்கநஸிதஸாத மன்றிக்கே வாயகமுமாமென்றபடி. விபரீதவஷமாகைக்கி ப்ரமாணம் கவாஸ்யதிதி, ஸ்வீநவப்ரயோஜநாஸமாகாமைக்கு ப்ரமாணம்யஸ்ய ஜாதமிதி,(நவிரா மாய)வாயகஷவெவராஹ்ய(நயநாய)ஸுநஸிஸம்ஹித ஹவயநாய(நமஸ்தயெ)நொஸிய நிஹ ஹாய.விஸ்யாவிஷாரம்பண்ணி தநூவயநொவஜீவநமாகாதென்கையிலே ப்ரமாணம் ஸஞ்சிவிப்பிவிக்கிறார்(இத்தைக்கொண்டு இதி) "யெயயாவாம் தஸ்ரூதி வாவாநித்யஹோஸுவெ| ஸவம்தெவாம் தஸ்ரூதி ஸ்வீயவெஸ்யாவ ஹோஜநாஸ" இதிஸத்ஸாஜாதீய வவநா ஸ்தஷிணாவெவக ஹம்ஹவாதெ உவாத்தஹஸாநிதம்.ஸஸ்யாஸ். நித்யஹோஸுவெ ஸஹோஜ்யதயா ஹோஜநாநஹம் வாம்தஹோ வெ வாவா ஸுஷிதெ ஸவம்தெ இவ ஸ்வவாஸூவிதிஷ்யாதிஸ ஶாவிஷ்க்ரத்ய தநூவ யநொவஜீவிந இதிஶேஷஃ. வாஞ்ஜஸ்ரூதி ஸுதஃஸ்வீயவெஸ்யாவஹோஜநாதிதி. ப்ரயோஜநாஞ்ஜரா

ஸா-கா|| உவதேஶே விஶேஷம் வ்யஸனயிதம் வயஶம் யஜநீயாநாஹரணவ்யஸநவஸெவகஹ (இப்படிவ்ருத்திவ்யவஹாரெத்யாதிநா)வயமொநாஹரணவஸ்ரொகெநவணிதாநவஜீவ்யஸ்வஸ்யம். இதீயெந ஸ்வப்ரயோஜநவயவஸாநாஹாவ உக்தம். நிரஸம்ஸுஸ்ஸ்வ கற்கு இத்யவ்யதெ. (வாஞ்ஜஸ்ரீத்யாதி)உஸரீணஹக்ஷகஸ்ஹ

௨௬|| கிறபடியே மணிகாஞ்சநமாக்குதல், விலைச்சாந்தாக்குதல், அம்பல
த்திலவல்பொதியாக்குதல், குரங்கின் கையில் பூமாலையாக்குதல் செய்யா
தொழியவும், அடியிலே விதைத்தான் "ஸேவயிதே ஶ்ரீரக்ஷகம்" என்
றுதாஹரணமே யபேக்ஷித்தபடியிலே முன்பே ஸம்ப்ரதாயிகளைக்கைப்
பிடித்துவைப்பார்கையிற் காட்டிக்கொடாதே ரக்ஷித்துக்கொள்ளவும்,
பிறவிக்குருடனான தன்னை அயர்வறுமமரர்கள் வஶிஷ்டத்துக்கஹனும்
படித் திருத்தின ஸதாசார்யனுக்குச்செய்யலாம் ப்ரத்யுபகா
ரமில்லை யென்னுமிடத்தைத்தெளிந்து "ஸநகாதீ ஸ்வவதேஷு ஸ்வ்ர

வ்யா - நீ|| ஸம்ப்ரமாக்குகைக்கிரு காணம் வஞ்சிதெதஸிதி (விலைச்சாந்துஜதி)
கேவலவிக்ரயார்த்தமென்றபடி. வாஞ்சாஸியுமாகாதே ஜத்ரு விஷ்ர
நாவஜீவிநஃ வரஸ்தாநாமஃ ஸநகம் விஷ்ராம்வஜீவ்ராமத ஸ
ஸம்ஜயத்தா நவிஸம்யிஃஸந் தாஜயத்தா விஸம்யிஸிதிஹேதுஃ (அம்பலத்
திலிதி) ஸம்ப்ரா மீநேரணவஞ்சி தவாரேவஸாயாரணெ ஜநஸவேர்ரவ
ஜீவநாவிவக்ஷி தஜிதிஹேதுஃ (ஸேவயிதே ஶ்ரீதி) ஹேபாஹணதேஸேவ
யிஃ ஸவிநியிரஸ்திஜகாலஸாம்யாஞ ஸ்தர்கையிலேகாட்டிக்கொடாதேரக்ஷ
என்றபடி. ப்ரத்யுபகாரமில்லாதவாவாய்விஷயஸக்தி வரீவாஹமாக
கதர்வ்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (பிறவீதி) (பிறவிக்குருடன்) ஜாத்யந்து

வ்யா - கா|| த்ஸம்ஸாரவநந்யே நஹயாரணகாதே ரவயா ஸ்த
ஸம்ஜவ்யவதேஸாநக தர்வ்ஜதஸ்ஃ. மணிகாஞ்சநகாரதயா ந
கதவ்யஜி திநநஸ்வ யொஜமெநகமீயாந தயாநகதர்வ்யஜிதஸ்
கம். (விலைச்சாந்திதராதி) விக்ரயணாஸம்ப்ராநமெவநதயா கதரம்
நயாக்ஷதிஸம்ஜஃ. ஏதேந லோக வயவஸாநாஹாவேநாஸம்ப்
ரவிவயாராஷாஸம்ஜாத ஸாயநதயா நகாயஜிதர்க்கம். (அம்
பலத்திலிதராதி) வஶிஷஸமத ஹக்ஷ்யாஶிகேவந் கதரம்யாக்ஷதிதஸ்
ஸம்ஜஃ. ஏதேநாயோம்யஸதிபள நொவதேஶம் காயஜதர்க்கம்.
'உதயமேத ஹோவயே' திதர்ராதிவிஷ்யதிரும்வநவஸாமாதிஹாவஃ
(அவல்) ஸ்ரயகஃ. (குரங்கு ஜதராதி) உகல்ஹஸ்தமத வாஷகாஉ
தயாகதம் நவாவத்திதர்ஸம்ஜஃ. ஏதேநாவாதேஷீவதேஶேந
ஶிஷ்ஜநஶோவநீயதா நகாயேதர்க்கம். காருண்யவாஷ்காஸ
யாஃ கஸ்யவ்ஜிமயஜநயிகேவவ விநாஶாஜஶோவநீயகஜிதி ஹா
வஃ. (அடியிலே ஜதராதி) "நாஸ்திகாயஶாயாஷி உஸஹத்ரஷிதாய
வா | கஸம்யகாய காஜாதா" ஜதி "ஸேவயிதே ஶ்ரீரக்ஷகா" திதஸ்
வர்வஞ்சஃ. ஏவம் வஜந்நீயாநத்ர ப்ரத்யுபகார விஶேஷா
ஹேதுஹேதோவகாரஸ்யதஃ ப்ரத்யுபகார ஸஜகஸ்வாயோமா
த்ஸாஞரஹேதுகாவாஹ (பிறவிக்குருடனிதராதிநா) ஸவேல்ஸ்

கூ|| ரெந்வாஜூகாரஸிவிஷ்ணுநாவ்யொஷ்வ்யஸஸ்யவம்ஸ ஸவஹி'' என்கிற நிலையிலுங்காட்டில், ''வஸிஷ்ட்யொஷி ஸ்ரீத:'' என்கிறபடியே ஸாவண்யரான பெருமாள்வஸரூமாகப்பிறந்து பகைத்துக்கைக்கொண்டநிலை இந்நிலையென்று வரிஹஹித்து ''என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாயுனக்கென்செய்கே'' னென்றிருக்கவும் ஞாவஷம். தானிப்படிப்பெற்ற ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தமான உஹாயநத்தை முன்னிலப்ரகாரத்திற்சொன்னபடியே உவிதஸ்யாநயறிந்து . ஸவிக்கும்

ஸா-நீ|| (வஸிஷ்டவ்யவதெஸிநஜதி)ஜஷஹயஞாநவ்கரணெ ஸ்ரீராமவதம் வஸிஷ்ஸிஷ்யஜதிவ்யவதெஸிநம் வஸிஷ்டநஹாரணாநிரூவ்யாணஸ்ய ஸாரணாம் தவஸித்யாயொநயாக்ஷ: என்றுகருத்து. (ஸாரண்யஞனேதி) பெருமாள் பிறந்துகவதஸித்துபடைத்துஹாக்கெவநாம்ஸீக்ரூத்மான அடைந்ததானஎன்றபடி.(கைக்கொண்ட)வாஸகூஸமதமாக வரிஹஹித்த(நிலை)இன்னிலை. கூவாயெணவ்யவதெஸமென்றுவரிஹஹித்து என்றநயிப்பது (என்னைத்தீமனம்கெடுத்தாயிதி) (என்னை) அடியேனை(தீமனம்) க்ரூரமனஸ்ஸைஸநவாதிக்ரூஷ்யத்தை(கெடுத்தாய்) போக்கினாய் உனக்கு என் என்னவுபகாரம் பண்ணப்புகுறேனென்றபடி. ஞாவஷம் யொஜ்யமென்றபடி. இப்படியஸயொஹஸ்தைபிலே காட்டிக்கொடாதேரக்ஷித்துக்கொள்ளவுமென்றுசொன்னதுகூடுமோ, அப்போது ஸாவஷ்டாயொஹிதிவ ஸஜியாதோ, வஷவராயிகாரொக்ஷீதரா ஸஹஷிஷ்யு ஞஹஹுவதெஸிக்கவேண்டுகையாலே ஸாவஷ்டாயொஹிதியில்லையென்றிலப்போது ஸிஷ்யனுக்கிவனேடுபார்த்துச்சொல்லுகிறானேவென்னும் வேறில்லாக்கொத்தானேவென்றுமதிஸம்கெவ்யஸம்ஸியாதோ, ஹாவாயஞவகாஸவமுவகு முவதெஸிக்கவேணுமென்றில் ஞாவாயருக்கு கூஸ்யமாகவந்ததோவென்று கதிஸம்கெவாருதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (தானிப்படிப்பெற்றரஹஸ்யதி)

ஸா-கா|| ரகேவநவ்யவதெஸாவி விஸிஷ்டாவாயஸிஷ்யதயா வ்யவதெஸவஸ ஹஸ்ய ஸெயாந்திஜக்ஷாகாவாஸ்யாநாம் காஹூஸமதம் வஸிஷ்டஸிஷ்யகெவந வ்யவஹெஸாஹயம் தமெஸஜநிகாயயா க்ருவதவாநு, தயா ஸவெவாவிஹஸாவாயம் ஸாவஸவ்யவதெஸம் ஞாவஷயாஷிதஸம்: (பிறவிக்குருடன்)ரித்யம்: (என்னைத்தீமனமிதாஷி) ஜஹஷவநஸக்ஷவிநாஸரெரூஹகாரஸ்ய ரவகிவாகாயராஜிதவஸாதஞெதஸம்: ஸவம் ஸரிஜாதிவ்யஸ்ரீகா கதவ்யதம்யாக்ஷ ஸகவாதொரவதெஸா ஹாரஹாரவொரவதெஸவஞிவகெவந விஸெஷயதி (தானிப்படிதாஷிநா) ஸவம் ஸகஸம்வஷ்டாய ஹிஸாக ஸஷாவாராதூஜாக்ஷ ஸ்ரீஸ்வா ஸஹிஷ்யாய ஹாரஹாரவாவொரவதெஸ

௪௭|| போது, "அஜ்ஞாநி யதா வஹ்நிம் ஜ்வாலயேத் கர்ப்பநிஸ்தேஜஸ: | வ்ருக்ஷஸ்ய ஸர்வ ஸம்ஸார நாஶயேத் தாப வக்ஷ்யம: || ஏகத்வாஸ்ஸ்ர வா ஆஜ்ஞாய ஸம்வாதஞ் ஜநநீ ஜ்ஞாதவ்ய | ஸாரஸ்வதா பரதேவதா நாவி ஸ்ரேஷ்டா ரஹஸ்ய த்ரய" என்று ஸ்ரீவராஹ புராணத்தில் தேவதேவன் பூமிக்கு அருளிச்செய்தாற்போலே ஸ்வாசார்ய வைபவத்தை ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொண்டு தன் க்ருதஜ்ஞதையும் அர்த்தத்தின் சீர்மையுந்தோற்றவுபதேஶிக்கவேணும். அஜ்ஞாத ரஹஸ்யங்களைச் சொல்லுமவன் ஸம்ப்ரதாயமன்றிக்கே யிருக்கஏடுபார்த்தாதல், சுவரேற(வ-ா செவியேற)க்கேட்டாதல் சொல்லு

ஸூ-நீ|| (முன்னிலிதி) ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரத்திலென்றபடி. (ஸ்வாசார்ய வைபவத்தை இதி) ஸ்வசாஸ்த்ர ஸ்வாசார்ய வைபவத்தை என்றபடி. இதனாலே ஆசார்யனுக்கு ரஹஸ்யோபதேஶகாலத்திலே ஸ்வசாஸ்த்ர ரின்னாரின்னாருக்குபதேஶித்தார்களென்று க்ரமமாக ஸ்வாசார்ய வைபவ ப்ரகாஶநம் கர்த்தவ்யமென்றும் தான் ஸ்வயமாக ரஹஸ்யத்ரய ஸ்வாமிநாமாவலி விஶேஷகாலத்தில் ஸ்வாசார்ய பரம்பரா ஸம்ப்ரதாய க்ரமமாக ஸ்வாசார்ய ஸ்வப்ரகாஶமுங் ஸ்வாசார்ய பரம்பரா ஸ்மரணம் பண்ணவேணுமென்றும் கருத்துவெளியிடப்பட்டது. இப்படி ஸ்வாசார்ய வைபவத்தை ப்ரகாஶிக்கவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமுண்டோ, ஏடுபார்த்தறிந்துபதேஶித்தாலும் யதார்த்தம் ஆகக் கேட்டாதல் மேனுஞ்சக்கேட்டாதல் உபதேஶித்தாலும் ஸம்ப்ரதாயஶுத்தியில்லையே, ஶிஷ்யனுக்கு விஶ்வாஸ ப்ரகாரேண தான் யதார்த்தமாகக்கேட்டு முறைதப்பியுபதேஶித்தாலும் ஸம்ப்ரதாயஶுத்தியில்லையே. ஶிஷ்யனுக்கு விஶ்வாஸ ப்ரகாரேணாதிஶங்கை வாராமைக்காக ஸ்வாசார்ய ப்ரகாஶநம் கார்யமென்றல் அத்ருஷ்ட ப்ரத்யவாயமில்லையாகிறதிஶங்காதிகள் ப்ரயோஜநங்களன்றோ, தனக்கு ஸ்வயம் ஸம்பாதத்தினாலே அதிகாரமும் தோற்றினாலந்தவர்த்தத்தை ஸ்வாசார்ய பரம்பரையல்லாமையாலே ஸ்வாசார்ய பரம்பரா ப்ரகாஶநமன்றிக்கே தானேயுபதேஶிக்கவேண்டாவோ, ஸச்சிஷ்யர்களுக்குத்தான் யதாக்ரமமாக அவஶ்யமுபதேஶிக்கவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமுண்டோ. அத்ருஷ்ட ப்ரத்யவாயமில்லையாகிலுபதேஶிக்க நிர்ப்பந்தமில்லையே ஸ்வாசார்ய விஶிஷ்டார்த்த விஷயமாகத்தோற்றிலப்படியுபதேஶம் ப்ரஸம்ஜியாதோ, அப்போது ஸம்ப்ரதாயா நுஸாரேண ப்ரஸம்ஜியாதோவென்றவுக்தாதி ப்ரஸங்கங்களில் த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட ப்ரத்யவாயங்களை ஸப்ரமாணமாகவுபபாதிக்கிறார் (அஜ்ஞாத ரஹஸ்யங்களை உதாஹரா) (ஏடு) பாஷ்யம். (சுவரிதி) சுவர்

ஸூ-கா|| வக்ஷ்யமாண ரஹஸ்யத்ரயார்த்தோபதேஶ: கார்ய உதாஹரண ப்ரகாரேணோபதேஶ ப்ரகாரேண ஸப்ரமாணமாநாவியப்ர த்யவா

௭௫||மாகில் களவுகொண்டாஹரணம்பூண்டாற்போலேகண்டார்க்கெல்லாந்தானஞ்சவேண்டும்படியாம். "யத்ருச்சயா ச்ருதோ மந்த்ர: சந்நேநாத வா | வ்ருதா ப்ரேக்ஷிதோ வாபி ஸம்ஸ்காரரஹிதோபிவா" இத்யாதிகளிற்படியே அக்ருதார்த்தமாம். கேட்டுச்சொல்லச்செய்தே "குருணோபதிஷ்டோ யஸ்து க்ரமேண வர்ணித: | தஸ்யைவ ஸித்தி: ஸ்யாந்நாந்யஸ்ய" இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற முறையொழியக்கேட்டுச்சொல்லுமாகில் காலன்கொண்டாஹரணப்பூண்டாற்போலே கண்டாரெல்லாருந்தன்னை யருவருக்கும்படியாம். "யஸ்யாயதேந விஸ்ருதே யஸ்யாயதேந ப்ரஸ்ருதி | தயோரந்யதர: ப்ரேதி விஷமம்வா நிகச்சதி" என்கிறபடியே அநர்த்தாவஹமுமாம். யதாந்யாயம் கேட்டுச்சொல்லச்செய்தே சொல்லும்போது ஸாரவை அப்ரகாசிப்பியாதொழியுமாகில் இவன் சொல்லுகிறவர்த்தங்கள் வேரில்லாக்கொத்தான்போலேயடியற்றவையோவென்று சிஷ்யனுக்குமதிசங்கை பிறக்கும்படியாம்

ஸா-டீ||பறத்திலேயிருந்துகேட்டாதலென்றபடி. மற்றசாஸ்த்ரங்களைக்ரமம்விட சொன்னாலுமிது ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகமாகவே சொல்லவேணுமென்று தாத்பர்யம். (யத்ருச்சயேதி) போகச்செய்தே வரச்செய்தே கேட்டென்றபடி. (ச்ருத:) ச்ருத: மந்த்ரார்த்தரஹஸ்யார்த்தமென்றபடி. (சந்நேந) காவ்யாதிவ்யவஹிதேந என்றபடி. (சலேந) வேஷாந்தரபரிக்ரஹாதிரூபவஞ்சநேந. அந்யாபதேசாதிவ்யாஜேநவா. (வ்ருதா) தத்வேதஸ்ரீகேந்நவென்றபடி. (ப்ரேக்ஷித:) யொக்யாவெ வாசித: ப்ரோக்த: (முறையொழிய) சிஷ்யாசார்யக்ரமமொழிய. (காலன்) காலவசகாஷாந்ம் (கொண்டு) பரிக்ரஹித்து (அருவருக்கை) குத்ஸிக்கை.(தயோரேண) ஸம்ப்ரதாயபரவதிஷ்டாதிநா. (வேரில்லாக்கொத்தான்) வேரில்லாதே தரு ரூபத்தில் வாழைகள்மேலே படரும் கொடிகள் (அடியற்றவை) ஸாரப்ரதேச ரஹிதமானவை

ஸா-கா|| யாநாஹ (ஸ்ருத்யர்த்தரஹஸ்யங்களை இதி) (செவியேறக்கேட்டு இதி) ச்ரோத்ரம்ப்ராப்தமிதி ச்ராவ்யதாமர்த்த:. (ஏடுபார்த்தாதல்) ப்ரந்தேக்ஷிதோவேத்யர்த்த:. (யத்ருச்சயேத்யாதி) (சந்நேந) திரோஹிதேந(சலேந)சூக்ஷ்மாதிவ்யாஜேந. யத்ருச்சயா ச்ரவணாதி அந்யார்த்தம் ப்ரவ்ருத்தஸ்ய ப்ரஸங்காதிநாபி ஸம்பாவிதாதிர்த்தம் ச்ரவணம். (முறையொழிய)ப்ராப்தம்ஸம்ப்ரதாய ஸம்ப்ரதாயக்ரமமதிக்ரம்யவித்யந்தித்யர்த்த:. (காலன்கொண்டித்யாதி) காலநாம் க்ருஹீத்வா தேநயேந ந ஆபரணாந்யாத்மாமாணியாலங்குர்வாணம் நிரூப்யஸ்யாதத்ஸதர்ஸநாவஸரே நிரூப்யஸ்யாதித்யர்த்த:.(வேரில்லாக்கொத்தானித்யாதி)(வேர்) மூலம்(கொத்தான்) லதாவிசேஷ: லதாவிசேஷவஸ்துஜிஹ்வயாதேவ

த்ரிய நாஶரூபவிஷயமாம். "ஸஶாஸ்த்ரமாம் ஸ்வஶிஷ்யம் ஶிஷ்யோ வா பரமா க்ருதஞ்சந" என்று ஆதிபாகவதாரவதத்திலே ஶாஸ்த்ரவை வ்யாகாஶிப்பியாதொழிகையும் வரிக்கப்பட்டது. அப்போது "ஶாஸ்த்ரவை காலம் யத்ப்ரோக்தம் ஶேஷயந்த ந ஶோவயேத் | ஸவ காலம் ஸர்வ காராஸ்யா கர்த்தவ்ய ஸம்பத்ராயத்வஸீ" என்கிறபடியே ஜ்ஞாந வைஶத்ய ஹேதுவான ஶரவதார்த்த ஸம்பத்தும் ஆசார்யனுக்கு ஸாத்ரமான்ய வ்ருத்திக்ஷேத்ரவான ஶேஷதோஷாந்தரஸாநுபஹ்ருத்தக ஸதிஸைஷயுங்குலையும்படியாம். ஶாஸ்த்ரவைப் வ்யாகாஶிப்பியாகிற் கச்செய்தே அநுஷ்டானம் பண்ணின பராஶரீயோதேஶத்துக்கு விரோதஞ் சொல்லுமாகில் விஷ்வக்ஸேனனென்றுபேருமாய் "ஜ்யோதிஷம் ஸர்வ ஹரணம் ப்ராயஶ்சித்தம் சிகித்ஸகா | விநாஶோ ஸர்வ ஶாஸ்த்ராணாம் ப்ரஸாதகா" என்கிறபடியே பாவிஷ்யனுமாம். ஸஜ்ஜிஷ்ய னுக்கு ப்ராஜ்ஞதையிலுபதேஶத்தைத் தவிருமாகில் ஸம்ப்ரதாயனென் றுபேருமாய் "பாத்ரஸ்தாத்ஜ்ஞாநஞ்ச க்ருபாவிஷ்டம் ஸர்வஸம்ஶயம்

ஸா - நீ || ஆனாலும் ஸ்வஶிஷ்யர்களுக்கு ஸாவதாயவ்யாவரம்பண்ணிஸக்தி பண்ணமலிருந்தால்வாயகுமில்லாமையாலேஶாஸ்த்ரஸக்திராஹித்யம் வ்ய ஸம்பியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அப்போதிதி) (அப்போது) ஶக்திகாயதமான் வ்யகாஸநமில்லாதபோது என்றபடி. ஶாஸ்த்ரவை கா லநம் ஶக்திகாயதமானபடியாலே(வ்யகாஶயேத்) ஶாஸ்த்ரஶக்திகாயதாக என்றபடி. (ஶோவயேத்) ஶோவநஶேந ஶாணிக்யாஸ்த்ரவத் ஸந் வந்தா ஜ்ஞாநகாயமாகையாலே ஶந்தத்தை ஸந்தமாகவெண்ண வேணுமென்று தாத்பர்யம். இப்படி ஶாஸ்த்ரஶக்திரவணத்தில் "கர்த்தவ்ய ஸம்பத்ராயஸீ" என்று சொன்னது கூடுமோ, ஸந்தஹவிரோ யமில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநவைஶத்யஹேதுவென்கை தி) ஶரவதார்த்தம் ஸம்ப்ரதாயமென்றும் ஸந்நிதேஷ ஸம்ப்ர தாயமென்றும் கருத்து. (பராஶரீயோதேஶத்துக்கு விரோதஞ் சொல்லுமாகிலிதி) பராஶரீயோதேஶத்தின்கையாலே ஸபராஶரீ யோதேஶம்ப்ரஶாந்தரஸாவிஷயாகினத்தை ப்ராஸாதந்த்ரணமாகச் சொல்லில் தோஷமில்லை என்கிறது. (ஜ்யோதிஷமிதி) ஸர்வஹரணம்ப ண்ணித்து ஶேகந்தந்த்ரம் ஸிஸமென்றபடி. (பாத்ரஸ்தேதி) (ஜ்ஞா நம்) ஜ்ஞாநதேஶநேநதி ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநஸாதநம் பாவஸம் ஸஜ்ஜ நீ ஜ்ஞாநம் ஸஜ்ஜநஸாஸம் (பாத்ரஸ்) ஸபாத்ரஸ்ய (க்ருபா) ஸா

ஸா - கா || தோஷமில்லை தேவாதிஷ்யஸ்யாத்ருத்யை (பாத்ரஸ்தாத்ருதி) (பாத்ரஸ்ய)ஸம்வந்த ஸ்ரீயை ஜ்ஞாநஸம்ஸிதஸ்ய ஜ்ஞாநஸம ஸமவஸ்துக்குஜ்ஞாநநிரூபணாபிமானத்வ ஸமயம் ஸ்ரீஸமஸ்த விஷய

௧௬|| நாகஸம்ராயஸ்வயமயா த்ஜக்த்பீஜ ஜகத்பீஜகாரண"மென்கிற மஹாமணியோமத்

ஸோ-ஹீ|| ஸ்ரீ விஷ்ணு உபாஸ்ய (விஷ்ணு) ரூபம் (ஸர்வஸ்யஜகத்) ரக்ஷ ணியோ ஹாஸ்ய ப்ரபஞ்சஸ்ய விஷ்ணு உபயோகித்வம். ஸந்தஸ்ய திலேகோணா [illegible] (நாகஸம்ராமேதி) ஸயநோபாய: (ஜகத்பீஜம்) ஜகத: ஜ்ஞாநப்ரவாஹம். யதா ஜகத: பீஜம் வேதஶாஸ்த்ரம் "வேதே ந நாஶேப்ரவே வ்யாகரோ"திதி ஶ்ருதே: வேதஶாஸ்த்ரஸ்யாபி ஜகத்பீஜத்வாத். (ஸம்ஸார) உபதேஶகஸ்ய (ஸபீஜகஸ்ய ஸஹ) [illegible] ஸ்வவித்யாஸஹாநவ்யாப்தோ ஸஹ ஸஹ [illegible] நயாதி யதா நயாயாதித்யர்த:. தயோவதிரேதி [illegible]. [illegible] ஜ்ஞாநஸம்ராஸ்தி என்றபடி. தயாவஶோபாக [illegible] ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸ்வஶ்ரேய திரேதி [illegible]. ஸர்வதிஸ்யவரோகம் நயாயாதிதி உக்தாஸம்ராஸ்ய:.(ஸமவதிதி) தயாவஸமவதோஜ்ஞாதிரூபந ஜநிதஹா மணிமே ஹோஸமேவேதென்றகருத்து."நாகஸம்ரா நாஸ்யாயாதிஜகத்பீஜ ஜபீஜகஸ்திதிகஸ்யஸ்வாமீ. தஸ்ஸ்வாரூபம்யோகபாவிநீ|ஜ்ஞாதவித்யாவதேவிஸ்ய விஜ்ஞாநோதயிநீ" த்ருக்த்வ ஸஹவித்யா தஸ்மிந்நுதஸம்ரா ஸோயா. ஸ்வாமீவிதோ ஜ்ஞாநவிஜ்ஞா ப்ரவேஶ்யா ஜகத்பீஜதிதிநவஸ்ஸ கநிதே:. தஸ்மாஜ்ஞாநவித்யா பீஜக: தேவேதி ஸோகஸம்ராநம் நயாதி. நோவேத வீக்ஷ்யதாத்வ தவோதுவ [illegible] வாரம் வரா [illegible] வீக்ஷ்யதா ஸாவாஸ்வயா தேஹி [illegible] ஸ்வாஸ்ய ஷிதிஹாவ: "நாகஸம்ரா நம் யயாயாதீ"தி கஸ்யஸ்வா:. தஸ்மா யயா ஜகத்பீஜம்ரூபம். யதா ஜகத்பீஜம் "வேதே ந நாஶேப்ரவே வ்யாக ரோ"திதிஶ்ருதே: வேதஶாஸ்த்ரஸ்யாபி ஜகத்பீஜத்வாத்(ஸபீஜகஸ்தஸ்ய) உக்தரோத்ரம்ஸம் தாநஜநகாஜ்ஞாநரூபதாஸ்யதஸ்ய ஸஜ்ஞாநயாதி தயா உபதிஶ்ய விஜ்ஞாநஸ்ரஜேதிதி யோஜநா த்ரஷ்டவ்யா. இப்படி மஹாமணியோமணிவோமநெ ஸதிஸ்ய ஜநித நிரு ஹாரநஸ்வதிராத மன்றிக்கேஹ மவஸ ஹாமவதாதீநாத்ய்ம்.தம் ஸ்ரீ தியுமுண்டென்றுபவ

ஸோ-ஹா|| த்யாதிவிஷயம் ஜ்ஞாநதிவாவிஜ்ஞாநம்ஶரீரம் "விஜ்ஞாநம்ப்ரஹ்ம த்ரிவேரம்ஸஸ்யிரவோணத்யாதிலக்ஷண"உக்த்வோக்த:.(ஜகத்பீஜம்) ஜகத்கா ரணஸம்பந்தம்ப்ரஹ்ம (ஸபீஜகஸ்ய) ஜாபவேதஶாஸ்த்ரவாதிபீஜ வக்ஷோதஸ்யோதி ஸஜாதீய பீஜாஜநாநஸ்வாதகதித்யர்த:. ஜக ஜ்ஜந்மாதிஸம்ஸாரநமோநகநாரணஹேதுஸ்யாநஸ்யகஸ்யாஸ்யநஸ் வாதநாதபீஜகஸ்திதிஹாய:. ஸதஶ்வேதேஷாகநா நாவியாநிஷ்டி வ்யத்யர்த:வோக்த காரணேணவஉபதேஶ காயஜதிஹவகிலொ நாஹாரஜ ப்ரஹ்மஶ்வநவ்ஸம்வநு தவிஸ்வவதேபேரக்ஷநஷாமிக

௨௯ || ணையுங்கடந்தானும். ஆகையால்விளக்குபிடிக்குமவன் தன்னை ராஜா ஒருகார்யத்துக்குப் போகச்சொன்னால் தன்கையில் விளக்கையருகுப் ப்ராப்தரானார் கையிலே கொடுத்துப்போமாப்போலே ஸ்வாசார்யனார்க்குத்தான் சொல்லும்போது தனக்கு உபதேஶித்தவாசார்யனை முற்பட வெளியிட்டு பின்பு தனக்குவிஶிஷ்டமான அர்த்தங்களையே சொல்லவும்; சிலகாரணங்களாலே திவ்யக்ஷேத்ரங்கள் பெற்றுத்தானிவற்றாலே யறிந்துசொல்லுமவற்றையும் “ப்ராஸங்கிகாத்யந்தவா நேதுஷ்டா ஹ்ருத்ஹ்ராவபரா|யோஜம் யோ மேஸ்ஸாஸ்த்ராக்ஷ்ணா தாக்ஷாக்ஷயதல்பம்,” என்கிறபடியே ஸ்வாசார்ய ப்ரஸாதமடியாக விவ்வர்த்தமறிந்தேன், என்கைமிடுக்காலே யறிந்து சொல்லுகிறேனல்லேனென் றிவ்வுண்மையை வெளியிட்டுக்கொண்டுசொல்லவும் பெறில் இவன்சொல்லுமர்த்தங்களெல்லாம் ஸர்வர்க்கு மாதரணீயங்களுமாய், இவன் க்ருதக்ஞனாயிருந்தானென்று ஸாக்ஷிகளும் ப்ரஸாதிக்கும்படியாய், ஸத்வார்யாயிருந்தானென்று உபநிஷத்துக்களும் ஔபநிஷத பரமர்ஷியும் தங்க

ஸா-தீ||தியாகினின்றுகொண்டு ப்ரஶம்ஸிக்கிறார் (ஆகையாலித்யாதி நா) (தனக்குவிஶிஷ்டமானவர்த்தங்களையேஇதி) ஸ்வயாரணத்தாலே ஸ்வாசார்ய க்ஷயாநர்யாசொல்லக்கூடாதென்றுகருத்து (சிலகாரணங்களாலே) ப்ரதிவர்த்த ஸூக்ஷ்மஸம்பந்தஸ்வ ஸாரத்தாலேஎன்றபடி (என்கைமிடுக்காலே) என்கையினுடைய புத்திஸாமர்த்யத்தாலேஸ்வஹஸ்த ஸாமர்த்யத்தாலேஎன்றபடி. (உண்மையை) ஸ்வபாவத்தை என்றபடி. ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரதமும் ஸதாசார்யப்ரஸாதத்தை யுண்டாக்கியே பதிஸம்ஶ்லேஷார்த்தங்களை யறிவிப்பிக்குமென்று கருத்து. (சொல்லவும்பெறில்) சொன்னாகிலென்றபடி. (உபநிஷத்துக்களுமிதி) “ஆசார்யவாந்புருஷோவேத, ஸம்பத்தேனந்தமேதாவித:, ஆசார்யாத்ஸ்யைவ விஷா, ஆசார்யாத்தைவவித்யா விதிதா ஸாதிஷ்டம் ப்ராபத்” இத்யாதிகளிலென்றபடி. (ஔபநிஷத பரமர்ஷியுமிதி) “பராசரஶ்சைவஸம்ப்ருதிஶோஜாதாதி பாராஶர்யம் | ஸஸர்விக ஸாயாமேவ ஸம்ப்ரதாய” இத்யாதிகளிலே

ஸா-கா||ஹேயாதவ்யாஹ (ஆகையாலித்யாதிநா) (விளக்குஇத்யாதி) யதா ராஜ்ஞாம் ப்ரதீபதாரகா: ராஜஸ்ரகார்யார்த்தம் ப்ரேஷிதா: ஸந்த: ப்ரதீபாபஹஸ்தே ப்ரதீபாநுப்ரதாய ஶ்ருங்கி ஸுவம் ஸம்பந்த பரமாய ப்ரேஷித: ஸ்வக்ருதா ஜ்ஞாநம் ஸம்ஶ்லேஷ்ய நிக்ஷிப்ய ஶுஶ்ரூஷ க்ருத்யம். (ஸதாசார்ய ப்ரஸாதேத்யாதி) ஆசார்யப்ரஸாதமேவாவ ஶ்ரோவஶாத ஸ்வஸாமர்த்யாதவஶ்ரத்தி யாதார்த்யம் ப்ரகாஶ்யாதிஶதி ஸதீத்யர்த்தம். (உபநிஷத்துக்களுமௌபநிஷத பரமர்ஷியுமிதி) “பகவாந்ஸ்வேத்யாஸோபாஹ்யணா:“ஹாயா

[illegible] விஷயத்திலே [illegible] னென்றுபார்க்குமபடியுமாம். இப்படி [illegible] செய்தகு [illegible] தென்று [illegible] யிருக்கும். ॥ * ॥ [illegible]

[illegible] என்றபடி. [illegible] ஆகவாயிருந் தால் [illegible] என்றுமென்றருளிச்செய் கிறார் (இப்படி [illegible]) இப்படி [illegible] விஷயத்தில் போலே [illegible] விஷயத்திலும் [illegible] பண்ணவேணுமென்றுசொன்னது கூடுமோ, [illegible] மோக்ஷ [illegible] மாயிருக்கை யாலே [illegible] விஷயத்தில் [illegible] பண்ணுகை கூடுமோ, [illegible] மோக்ஷ [illegible] னென்றில் [illegible] மோக்ஷ [illegible] னன்றேயாய [illegible] மோக்ஷ [illegible] னல்லாவிட்டாலும் [illegible] [illegible] மோக்ஷ [illegible] னென்றில் [illegible] [illegible] மோக்ஷ [illegible] னென்றில் “[illegible]” என்று [illegible] க்கு மோக்ஷ [illegible] வணப்போலே [illegible] க்கு மோக்ஷ [illegible] முண்டோ, [illegible] யே [illegible] க்கு [illegible] முண்டோவென் றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) ([illegible])

[illegible] ॥ [illegible] “[illegible]” [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ” [illegible] । [illegible] ” [illegible] ‘[illegible]’ [illegible] ” [illegible] ॥ [illegible] ” [illegible] ”[illegible]

[illegible] ॥*

ஏற்றி மனத்தெழில் ஞானவிளக்கை யிருளனைத்தும்

ஸா-நீ ॥ [illegible] மல்லாமையாலும் [illegible] மல்லாமையாலும் [illegible] மென்று கருத்து. ([illegible]) [illegible] என்றபடி. [illegible] என்கையாலே [illegible] "[illegible]" என்றதுவும் [illegible] விரோதமில்லையென்று கருத்து. ([illegible]) "[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible] வென்றபடி. ([illegible]) "[illegible]" [illegible] வென்றபடி. ([illegible]) "[illegible]" [illegible] வென்றபடி. [illegible] மென்று கருத்து.

இப்படி இந்த அதிகாரத்திலே [illegible] னுக்கு [illegible] மில்லையென்று சொன்னது கூடுமோ, [illegible] னுக்குத் தோற்றுவிட்டாலும் [illegible] களுக்கும் [illegible] தோற்றுதோ வென்கிற ஶங்கையை [illegible] யின்றுகொண்டு [illegible] த்தைப் பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஏற்றி மனத்தெழிலிதி) (மனத்து) [illegible] லே ஶிஷ்யனுடைய [illegible] லே (எழில்) [illegible] மாகா நிற்கிற [illegible] மாகா நிற்கிற (ஞானவிளக்கை) [illegible] விஷய [illegible] மாகிற விளக்கை (ஏற்றி) [illegible] வித்து ஶிஷ்யனுக்கு [illegible]

ஸா-கா ॥ [illegible] ([illegible]) ([illegible]) "[illegible]" [illegible]

உக்தாதிகாரா [illegible] (ஏற்றிமனத்தெழிலித்யாதிநா) (ஏற்றிமனத்தெழில் ஞானவிளக்கை) [illegible]

௫௭ ॥ மாற்றினவர்க்கொருகைம்மாறுமாயனுங்காணகில்லான்
போற்றியுகப்பதும்புந்தியிற்கொள்வதும்பொங்குபுகழ்ச்
சாற்றிவளப்பதுஞ்சற்றல்லவோமுன்னம்பெற்றதற்கே (௫௮)

வ்யா-நீ ॥ ஸித்தென்றபடி. (இருளைத்தும்) [illegible] (மாற்றினவருக்கு) [illegible] தவாசார்யனுக்கு(ஒருகைமாறு)ஒரு உபகாரத்தை [illegible] த்தை(மாயனும்) ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்கு [illegible] வ [illegible] னும்(காணகில்லான்) காணமாட்டானென்றும் இல்லையென்றெகாண்கையாலேயென்றபடி. [illegible] லேதோற்றுதென்றபடி. ஆனாலும் [illegible] களிவர்களுடைய ப்ரத்யுபகாரங்களில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (போற்றீதி) (போற்றி) ஆசார்யனை ஸ்துதித்து [illegible] பண்ணி (உகப்பதும்) உகக்குமதும் வாசிகமென்றும் சொல்லப்பட்டது. (புந்தியில்) புத்தியில்(கொள்வதும்) த்யானம் பண்ணுமதும் மானஸமென்றும் சொல்லிற்று. இது காயிகவாசிகமானஸாதிகளுக்குமுபலக்ஷணம். (பொங்கு) [illegible] ளாய் வளர்கிற (புகழ்) ஆசார்யனுடைய கல்யாணகுணங்களை(சாற்றி) லோகத்திலுத்கோஷித்து (வளர்ப்பதும்) [illegible] தும் [illegible] மென்றவுமாம். இவையெல்லாம்(முன்னம் பெற்றதற்கு) [illegible] ஆசார்யன பக்கல்தான் பெற்ற [illegible] த்திற்கு (சற்றல்லவோ) [illegible] வகாரமாகமாட்டாதென்றபடி. [illegible] யென்றபடி.

ஸா-கா ॥ [illegible] (இருளைத்தும்மாற்றினவர்க்கொருகைமாறு) [illegible] காரம். (மாயனுங்காணகில்லான்) ஸர்வஜ்ஞதயா [illegible] [illegible] (போற்றியுகப்பதும்) [illegible] (புந்தியிற்கொள்வதும்) [illegible] (பொங்குபுகழ்ச்சாத்திவளப்பதும்) [illegible] (சற்றல்லவோமுன்னம் பெற்றதற்கே) [illegible]

உதி॥சுஜ்யாவீந தாஶ ஶமவக்ஷவிஜஸஜ்ஞாஹு ஸிம்ஹாஸநா
தாவாய-ாதிஹாஷிவ தாம்ஸோயிகாத ந்யாம் நதந்யாதமெஹ।
யஸ்யாஸஹஜநிதகட்ாஷ்ி ஜஹ்ரூஶாவஸ்யம்ஹாஜிகாம்
தஹ்நாஸமவி நாம்ஶவாண ுவஸதஶதாராய நாராயணः॥
இதிகவிதாகிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸவுதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரவர்ணத்ரிம்ஶः.

ஸா-நீ॥ இப்படி இந்தவதிகாரத்திலே ஆசார்யன் விஷயத்தில் ஶர
ண்யவிஷயத்தில் போலே ப்ரஸக்திகாயை(யென்று சொன்னது கூடுமோ,
ஶரம்ஸ்வரன் ஜாட நகாக்ஷஸ்ய ஸ்ரூதிமோக்ஷ வய-ஹஸகலஶ்ரேயஸ்ஸுக்
கும் ஸாக்ஷாத்ஸாய நமாகையாலே விஷ்யாவிடுஶ ஆராதந்தை
வ்யவஹிதஸாய நமான ஆசார்ய விஷயத்திலே தத்ஸ்யஸக்தி பண்ண
வேணுமென்றக்கூடுமோ வென்ற வீஸ்வரனுந்தான் ஸவஶக்தனாய் ஸ
வதிகவடநா வாதமய்வானு யிருந்தாலுமாசார்யவமண்ரியிலே
ஸ்யமேவ மோக்ஷவுதனல்லாமையாலே யவனுக்கும் மோக்ஷவுதாநத்
திற்கு ஆசார்யவேஷ பரிஹஹவேக்ஷிதமாகையாலே தவேக்ஷ
யா ஆசார்யனை அதிகனென்று ஶ்லோகத்தாலே வெளியிடுகிறார். (அ
ஜ்யாவீநேதி) அஜ்யாவீநः தாஶரமவக்ஷः ஸப்ரீவः யஜ்யாவீந
தாஶரமவக்ஷ விஸஜ்ஜஹாஹ மேவ ஸிம்ஹாஸநா யஸ்யஸ்ः (த
ஸாத) ஆசார்யாத்(உஹ)ஸவாரதஜ்ஞ ரெ(அ நந்யாம் தெவதாம்) ஶ்ரீயவே
திதஷி லெதயிகாநத ந்யாதமெஹ. க்த இதந்த்ரு தஶவாதயதி (யமெ
ஸ்ரூதி) (அஸௌகஜஹக்ஸ்ஶா)நாராயணः ஹயாணவெ தஹ்நாம்(ஹவி
நாம்) ஸம்ஸாரிணாம் (ஸதபதாராய) உத்தாரணாஸ0 (கதாவிஶ) யா
தூ்ஹீக ஷ்ாஸம்திஸுஸாக்ரு தசௌராவஸரெ(யஸ்ய) ஆசார்யஸ்ய ஹமிதி
காம்ஸ்யம்ஹஜெத. ஆசார்யஹஶ்ஷிகாதம் தமெரணஸாஸரஜஸயிநிதஹ்மெ
தமெநாஜரணாய நஸதமுமः "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவः க்ருத்வா த

ஸா-கா॥ வாபதநேஷ்ுாய பவோமஸ்யுவோதவசஷாசமுஹஜி
தஸ்யஸமவகஜஶவதுமேகம்கய-ஸ்யவணகமெ ரொநகிதிஷ்யசமுः.

ஸமிவேஃ வு வமெஷः ஸ்வாசார்யவணவ அஸீஷ தெவதாஸேவநா
நஸமேஷப இதி ஸ்வாநஸநாமெந ஈஶவயதி (அஜ்யாவீநேதந்யா
ஷீநா) யஸ்யாஸவித்ருமெஷந "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவः க்ருத்வா
தந்யயீநநம்|தஹ்நாஜரமெத லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணி
நா" இதி ஶ்லோகஸஷ்யுக்தः. அயிகாரதமெயாக்தமெயாஸ்ஷியாவாய-ு

மூ.ச ஸா-நீ ஸ-கா வ்யாக்யாஸஹித ஸ்ரீபாஷ்யத்ரயபரம்.

ஸா-ம் || தச்ச்ருதேஃ | ஸர்வத்ர ப்ரஸித்தோபதேசாத் லோகாநுகாரணத்வாத் ஸ்வாணிநா" இத்யாதி வசனம்ஸம்பவ்யதே. யத் க்ஷணாந்தரம்யஸ்ய யஸ்யைஷவசிஷ்ட ஸர்வாத்யாயிக்யம் கேவலத்வ மிதமென்றுகருத்து.

இதி ஶ்ரீவாத்ஸ்ய வரதகுருசரணபத்ம
பரமஹம்ஸசேண ஶ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிக
க்ஷமாமூர்த்திவேதாந்தஸஹஸ்ரார்த்தப்ரகாசிகா
விரசிதாயாம் உத்தரஸாரஸ்வாதிந்யாம்
ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரணக்ரிம்ஶஃ ||

ஸா-கா || க்ருத்யே பரதாத்ருக்ருத்யபா மமவசஹாமவகலெகா கயம்ரவதயாவ ஸுதம்த்ரத வரதாத்ரு கெம்கயம்வாயக நகேவம்வதமெம்ஸ்யாவம்யே உத்தரவண்ண வரஸ்லோகே உத்தரா தெசவிவக்ஷிதஸ்வஸ்வமம்தவ்ருத்தி ஹாவஃ.

இதிஸாரஸாரகைஞ்ஜதிலகஸ்ய ஶ்ரீநிவாஸமஹாவரரெண
ஶ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரவ்யாக்யாயாம்
ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரணக்ரிம்ஶஃ ||

ஶ்ரீஃ.

நிகமநாதிகாரம்.

ஸா-நீ || இப்படி முப்பத்தோருவதிகாரவையலக்ஷமாக ரஹஸ்யத்ரயார்த்தவிஷயநிரூபணம் பண்ணினது கூடுமோ, பூர்வபூர்வாதிகாரங்களிலே நிரூபிதார்த்தங்களே உத்தரோத்தராதிகாரங்களிலே தோற்றுகையாலே புநருக்தியும் ப்ரஸம்பியாதோ, ப்ரஸ்தாவம் கீர்த்தனமாக வதிகாரார்த்தம் சொல்லவேண்டாவோ, கிஞ்ச இந்த நிவேசநத்தில் ஸம்ப்ரதாயபரம்பரைநாலுஸேஷம் தோற்றுகையாலே ஆர்நிணயமும் துர்லபமன்றோ, அபிச இந்த நிவேசநத்திலில்லாதவையதர்த்தமுண்டாகில் அதினுடையமிங்கில்லாமையாலேஇந்த நிவேசநத்திற்கு ந்யூநதையும் ப்ரஸம்பியாதோ, அத்ர "ய த்வஸ்ய தத்வம் நிஹிதம்குஹாயா"மென்றும் "ஸம்ஷ்கூர் ப்ரவக்ஷ்யந்தெ யுவதாயச்" என்றும் "அணீயாந் க்ஷோதயாராயாஃ கோயஸ்வ காலஹந்தி" என்று ஶ்ருதிகளும்கூட யதாக்கவஸிஷ்டாநம் துர்லபம்

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

ஶ்லோ || காருண்யாத் ப்ரஶமித விஶ்வ: கஶ்சிதாத்யாயாந்த்ருஷ்ட்யா
ஶாஸ்த்ர நிர்விஶேஷோ ஹேதுர்யோஸ் த்ரிதோஹம்: |
ஸம்ப்ரதாயவிஷய ஸாரஸங்க்ரஹாயம் ப்ரயத்ந

ஸா-தீ || மென்று நெஞ்சாரல்படுகையாலே ஸ்வாத்மந்யாயத்தாலே விஸ்வாஸ ஸ்தவம் அநாதித்வமாகையாலே இப்ப்ரபந்தத் ... வுக்கு ... தாலேதப்பும் ஸம்ஹாவிதமன்றே, ஆகையாலி ப்ரபந்தம் ... மாகும்படி எங்ஙனே ... யில் ஸம்ஹாவித ஸங்கைகளையுமிந்த நிகமநாதிகாரத்தாலே பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தங்களையுமிங்கணமாக ஸங்க்ரஹிக்கக்கடவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஶ்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (காருண்யேதி) (கஶ்சித்) [illegible]

[illegible]

ஸா-கா || [illegible]

௩௬ || ஸர்வஸித்தஸங்க்ரஹாதிகாரஸ்ஸம்பூர்ண: ||

இப்படி யிஜ்ஜீவாத்மாக்கள் ஸம்ஸார ஸாகரத்துக்கு ஸ்ருஷ்டியை ப்ரஹ்மாக்கள் வைத்து காலத்தைக்கொண்டு நிறைவேறுகின்ற விலே புரிந்து ஸதாசாரங்களுண்டாய் தத்வஹிதங்களையறியத்தொடங்கின படியும், இவையறிவிக்கும் ப்ரமாணங்களில் ரஹஸ்யத்ரயம் ஸாரதமமானபடியும், இவற்றைக்கொண்டறியும் அர்த்தங்களில் மோக்ஷஹேதுவ்யங்களினுடைய ஸ்வரூபாதிகள் வ்யாபகவ்ருத்திகளுமாய் ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடியும், இஸ்ஸம்பந்தத்தோடேகூட ஜ்ஞாதவ்யமாக வேண்டுமவைகளுக்கு ஹிதமான அர்த்தங்களும் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கும்படியும், இவ்வர்த்தங்களுக்குள்ளே தத்வத்ரயாதிவிபாகவி

ஸா-நீ || ஏவம் தத்வாநாம் லக்ஷணம் "ஸர்வஜ்ஞாநி தேஹதாம் ஸாக்ஷாதாமி ததஸ்தத: | ஸம்விஜ்ஞாயாஜ்ஞஸித ஸங்க்ரஹம் ஸங்க்ரஹம்ய ய:" இத்யுக்தரீத்யா தேஹதாம் ஸர்வஸித்தாநேவ ஸங்க்ரஹம் விதீர்ண்ய யாதார்த்தம் ஜ்ஞாதவ்யம் ஸர்வஸ்வரஸ்தி ஸர்வஸித்தஸங்க்ரஹ: ஏவ வர்ணவகாரோ ஹம்ஸோ நியாமகோ நந்தாசார்யாதீநாம் மதம் (ஸம்பூர்ணாஸிந்த்வா பவதி) ஸம்பூர்ணம் நித்யஸம்பூர்ணம் வ்யாக்யம் ப்ரத்யக்ஷம் ஸிந்த்வ: "ஏஹோஹாம்ஸோபி ஸோபி ஹவதாஜ்ய ஸநாயித:" இத்யாதிவசநைரநுஸந்தேயா பவதீத்யர்த்த: ப்ரகாஶாவ்யாக்யாதோஷ்யா பவதீதி யாவகல்பநை நிகமநாயிகாரார்த்த: * * * *

இனி வரும்வெழுத்து ஸ்லோகங்களை விஸ்தரேண வர்ணிக்கக்கடவருய் வ்யாகீர்ணங்களானவதிகாரார்த்தங்களை ஸங்கீர்ணங்களாகவும் ஸங்க்ரஹிக்கிறுர் (இப்படி இஜ்ஜீவாத்மா இத்யாதிநா) (ஸத்துக்கு) ஸ்ருஷ்டித்துக்கு (ஓளவிலே) ஓரவஸரத்திலே (புரிந்து) ஸம்ஸார நிவ்ருத்தோ ஹம்ஸோ என்றபடி. அறியத்தொடங்கினபடியுமித்யந்தம் ஸ்வோபாதாயிகாரார்த்தம். இவையறிவிக்குமித்யாதி ஸாரதமமான படியுமித்யந்தம், ஸாரநிஷ்கர்ஷாயிகாரார்த்தம். இவற்றைக்கொண்டு இத்யாதி ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடியுமித்யந்தம், வ்யாபகவ்ருத்திகந்த்ராயிகாரார்த்தம் இஸ்ஸம்பந்தத்தோடே இத்யாதி ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கும்படியுமித்யந்தம், அர்த்தஜ்ஞாயிகாரார்த்தம் இவ்வர்த்தங்க

ஸா-கா|| தேத்யாதிநாஸிஷ்யக்ருத்யாயிகாரார்த்தம் ஸங்க்ரஹீதம். ஏவம் ஸோபாநஸங்க்ரஹீதம் நிகமநம் காரம் விஸ்தரேணாஹ. (இப்படி இத்யாதிநா) அறியத்தொடங்கினபடியுமித்யந்தேந உபோத்காதாயிகாரார்த்த உக்த:. ஸாரதமமானபடியுமித்யந்தேந ஸாரநிஷ்கர்ஷாயிகாரார்த்த உக்த:. ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடிமித்யந்தேந வ்யாபகவ்ருத்திகாந்த்ராயிகாரார்த்த: ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கும்படியுமித்யந்தேநார்த்தவஞ்ஞாயி

ஶூ॥ வெங்பண்ணுவார்க்குத்தாத்வயமும், இத்தத்வத்ரயத்தில் ஸம்ஸ்ரணு கலாத்விஶாஸ்த்ரங்களிற்சொல்லப்பட்டவன் ஸ்ரீயஃபதியென்னுமிடமும் இவ்வர்த்தங்களெல்லாந்தெளிந்தவன் முமுக்ஷுவாய்மோக்ஷாபாயோ நுவனும்படியும், அயிகாரிவிஶாகமும், இவ்வதிகாரிகளுக் கநுரூப மான உபாயவிஶாகமும், இவ்வுபாயங்களில் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கதிகாரவிஶேஷமிருக்குங்கட்டளையும், ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமான விவ்வுபாயத்துக்கநுரூபமாக விஹிதமான பரிகரவிஶாகமும், முமுக்ஷுவுக்கு ஸஹகாரமான ஸாந்நியாஸாநுஷ்டாநத்தினுடைய ஸந்நிவேஶமிருக்கும்படியும், இப்படி ஸாங்க ப்ரபத்திநிஷ்டனாயிருக்கிறவன் ஸர்வரக்ஷணாதிகாரந்தன் பக்கலிலே ந்யஸ்தஹாருகையாலே க்ருதக்ருத்யனும்படியும், இந்நிஷ்டை தனக்குப்பிறந்தமைகண்டு தான்தேறியிருக்கைக்கடையாளங்களும், இவனுக்கு ஶ்ருதியில் ஶாஸ்த்ரத்

ஸா-தீ॥ த்திற்குள்ளே தத்ராதி தாத்வயமுமித்யர்த்தம், தத்வத்ரயவிஷயாதிகாராந்ரம். இத்தத்வத்ரயத்திலித்யாதி ஸ்ரீயஃபதியென்னுமிடமுமித்யந்தம், பரதேவதாபாரமார்த்யாதிகாரார்த்தம் இவ்வர்த்தங்களெல்லாமித்யாதி மோக்ஷோபாயோபநுவனும்படியுமித்யந்தம். முமுக்ஷுத்வாதிகாரார்த்தம் அயிகாரிவிஶாகமித்யேதத் அயிகாரிவிஶாகாதிகாரார்த்தம் இவ்வதிகாரிகளுக்கித்யாதி உபாயவிஶாகமுமித்யந்தம், உபாயவிஶாகாதிகாரார்த்தம் இவ்வுபாயங்களித்யாதி கட்டளையுமித்யர்த்தம், ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரார்த்தம் ஸக்ருதித்யாதி பரிகரவிஶாகமுமித்யந்தம், பரிகரவிஶாகாதிகாரார்த்தம், முமுக்ஷுவுக்கித்யாதி ஸந்நிவேஶமிருக்கும்படியுமித்யந்தம் ஸாங்கப்ரபதநாதிகாரார்த்தம். இப்படி ஸாங்கேத்யாதி க்ருதக்ருத்யனும்படியுமித்யந்தம், க்ருதக்ருத்யாதிகாரார்த்தம். இந்நிஷ்டை தனக்கு பிறந்தமை கண்டித்யாதி அடையாளங்களுமித்யந்தம், ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரார்த்தம் இவனுக்கு ஶ்ருதியிலித்யாதி ஶைங்கர்யமிருக்கும்படியுமித்யர்த்தம் உத்தரக்ருத்யாதிகா

ஸா-கா॥ காராந்ரஃ. தாத்வயமுமித்யேதந, தத்வத்ரயாதிகாராந்ரஃ. ஸ்ரீயஃபதியென்றுமித்யேதந பரதேவதா பாரமார்த்யாதிகாராந்ரஃ. உநுவனும்படியுமித்யேதந முமுக்ஷுத்வாதிகாராந்ரஃ. அயிகாரவிஶாகமுமிதி ததயிகாராந்ரஃ. உபாய விஶாகமுமித்யேதந, ததயிகாராந்ரஃ. இருக்குங்கட்டளையுமித்யேதந ப்ரபத்தியோக்யாதிகாராந்ரஃ. பரிகரவிஶாகமுமித்யேதந, ததயிகாராந்ரஃ. ஸந்நிவேஶமிருக்கும் படியுமித்யேதந ஸாங்கப்ரபதநாதிகாராந்ரஃ. ஶைங்கர்யமிருக்கும்படி க்ருதக்ருத்யனும் படியுமித்யேதந க்ருதக்ருத்யாதிகாராந்ரஃ. அடையாளங்களுமித்யேதந ஸ்வநிஷ்டாபி

௨௦॥ தாலே ஶரீரம் நிவர்த்தித்ததாகில் இங்கிருந்தகாலத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ர-
யோஜநமாய் ஸ்வரூபப்ராப்தஶேஷவ்ருத்திரூபமான கைங்கர்யமிருக்-
கும்படியும், பகவத்கைங்கர்யத்துக்கெல்லை நிலம் பாகவதகைங்கர்ய-
மானபடியும், ஶாஸிதாவான ஸ்வாமிக்கபிமதமல்லாதது கைங்கர்யமல்-
லாமையாலே யதாஶாஸ்த்ரம் கைங்கர்யம் அநுஷ்டிக்கவேண்டினபடியும்,
இச்சாஸ்த்ரீயகைங்கர்யவ்ருத்தனுக்கு அபராதங்கள் புகாமைக்கும்
புகுந்தவை கழிகைக்கும் விரகுகளும், இந்நிரபராதகைங்கர்யத்துக்கு
ஸ்தாநமாக அநாவத்திலும் விஹிதமாவது பாகவதாஶ்ரிதமான பகவத்
க்ஷேத்ரமென்னுமிடமும், இப்படியேயிருந்த இவ்வதிகாரிக்கு ப்ராரப்த-
ஸங்கல்பவிஶேஷத்தாலே ப்ரஶஸ்தாயாஸாதிநிவ்ருத்தி நிரபேக்ஷமாக ஸ்தூல-
ஶரீரத்தில்நின்றும் நிர்யாணமிருக்கும்படியும், இப்படி புறப்பட்டால்
விதாய யௌவராஜ்யத்துக்கு முடிசூடவழைத்துவிட்ட ராஜகுமாரன்
போமாப்போலே பெரிய மேன்மையோடே ஆதிவாஹிகயுக்தமாக
அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே போம்படியும், இப்படிபோனால் அங்கு பிறக்-
கும் ஸ்வஹ்ருத கைங்கர்யவர்த்தக பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவமான ஐ-
ஶ்வர்யமிருக்கும்படியும், இப்படி உக்தமான அர்த்தங்களில் ப்ரயா

ஸா-நீ॥ ரார்த்தம் பகவத்கைங்கர்யத்திற்கித்யாதி பாகவதகைங்கர்ய-
பர்யந்தமானபடியுமித்யந்தம், புருஷார்த்தகாஷ்டாதிகாரார்த்தம் ஶாஸி-
தாவானவித்யாதி கைங்கர்யமநுஷ்டிக்கவேண்டினபடியுமித்யந்தம் ஶாஸ்த்ரீ-
யநியமநாதிகாரார்த்தம் இச்சாஸ்த்ரீயகைங்கர்யவ்ருத்தனுக்கித்யாதி
விரகுகளுமித்யந்தம், அபராதபரிஹாராதிகாரார்த்தம் இந்நிரபரா-
தகைங்கர்யத்துக்கித்யாதி க்ஷேத்ரமென்னுமிடமுமித்யந்தம், ஸ்தாநவி-
ஶேஷாதிகாரார்த்தம் இப்படியேயிருந்தவிவ்வதிகாரிக்கி ப்ராரப்தஸங்-
கல்பவிஶேஷத்தாலே இத்யாரப்ய நிர்யாணமிருக்கும்படியுமித்யந்தம்,
நிர்யாணாதிகாரார்த்தம் இப்படி புறப்பட்டாலித்யாரப்ய போம்ப
டியுமித்யந்தம் கதிவிஶேஷாதிகாரார்த்தம் இப்படிப்போனால் அங்குப்பி
றக்கும் ஸ்வஹ்ருத கைங்கர்யவர்த்தகபரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவமான
ஐஶ்வர்யமிருக்கும்படியுமித்யந்தம், பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவாதி

ஸா-கா॥ ஜ்ஞாநாதிகாரார்த்தஃ. கைங்கர்யமிருக்கும்படியுமித்யநேந
உத்தரக்ருத்யாதிகாரார்த்தஃ. பாகவத கைங்கர்யமானபடியுமித்ய
நேந, புருஷார்த்தகாஷ்டாதிகாரார்த்தஃ. வேண்டினபடியுமித்ய
நேந, ஶாஸ்த்ரீயநியமநாதிகாரார்த்தஃ. விரகுகளுமித்யநேந அப
ராதபரிஹாராதிகாரார்த்தஃ. பகவத்க்ஷேத்ரமென்னுமிடமித்யநே
ந, ஸ்தாநவிஶேஷாதிகாரார்த்தஃ. நிர்யாணமிருக்கும்படியுமித்ய
நேந நிர்யாணாதிகாரார்த்தஃ. போம்படியுமித்யநேந
கதிவிஶேஷாதிகாரார்த்தஃ. ஐஶ்வர்யமிருக்கும்படியுமித்யநேந

௭௬ || நமானவிஜோவாயத்தையும் கூசடிவ்யங்களில் வ யாநமானவா ஜோவாயத்தையும் இவ்வுபாயநிஷ்ணுடைய வ்யவஹாரத்தில் ஶாஸ்த்ரங் களிசையாதவெற்றச்சுருக்கங்களையும் பற்றி கூஹாரஜோஷ ஜெஹதா கூலஸம்ஸமடி யாமஸ்ஹாவாதிகளாலே வருங்கலக்கங்களுக்குப்பண்ணும் வஹிஹாரவ்ய காரங்களும், இவையெல்லாம் கூஸ்நிக்கைக்கு ஊவமான ரஹஸ்யத்ரயத்தில் வஜவாக்யயொஜனைகளும், இவ்வர்த்தங்களுக்கெல் லாம் யதாஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயவ்வ தடிநம்பண்ணுமாவாயனுக்கு உ வதேஶாதிவ்யவ்ருத்திநிவ்ருத்திவிஷயங்களிருக்கும்படியும், இப்படி வர ஜொவகாரகனை வாஜாயன்றிறத்தில் தகுதியான வ்ருத்யவகாரமி ல்லாமையாலே நிக்ருஷ்ணியான ஶிஷ்யனுக்குச்செய்யவடுக்குமவையுமெ ல்லாம்ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ர ஸம்ப்ரதாயங்களாலும், இவற்றுக்கநுகூல ஞங்களான ஸ்ரீஸூக்த்யங்களாலும், கஜ்ஞாநஸம்ஶயவிபர்யயங்களற யதாஶ்ருதம் யதாஹ்ருதயமுவவாதித்தோம். இவ்வர்த்தங்களையெல் லாம் முற்பட ஸகஸம்ப்ரதாயமுடைய ஸதாவாயன்பக்கலிலே ஸஸ்ய

ஸா-ரி|| காராதமும். இப்படி உக்தமானவிதாரஹ்யவஹிஹாரவ்யகாரங் களுமித்யந்தம் விஜோவாபஜோயநாயிகாரஜாரஹ்யாயிகார வதாஷ யார்த்தம் இவையெல்லாமித்யாரஹ்யயொஜனைகளுமித்யஞம், ஜஞஜெ நா யிகாராத்யயிகாரத யார்த்தம் இவ்வர்த்தங்களுக்கெல்லாம் யதாஶா ஸ்த்ரஹ்ய வ்ருத்திநிவ்ருத்திகளிருக்கும்படியுமித்யஞம் விஷய, ஆ வாயக்ருதயாயிகாரார்த்தம், இப்படி வரஜொவகாரகனவிதாதி செய்யவடுக்குமவையு மெல்லாமித்யந்தம் ஶிஷ்யக்ருத்யாயிகாரார்த்த மென்றுகூஸங்கிணைதகண்டுகொள்வது. பெரியமேன்மையோடே, மே ன்மை பெருமை கதிஶயிதமான பெருமையோடேஎன்றபடி. இப்படி யதாஶ்ருதம் யதாஹ்ருதயமுவவாதித்தோமென்று சொன்னது கூடு மோ, ஜஞாநீதநஜேஷ்தாக்களுக்கு இந்நிவந்தநார்த்தம் நாநாவா க தோற்றுகை கூடுமோ, இந்த வ்ரவந்தத்திலில்லாத வர்த்தநிர்ணயமி வ்வ்ரவந்தத்திலேயில்லாமையாலே இவ்வ்ரவந்தத்திற்கு நூதநதையும் வ்ரஸம்பியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தங்களையெல்லா மிதி) (ஸகஸம்ப்ரதாயமுடையேதி) கந்யா நாநாவிதஹாநம் கஸ

ஸா-கா || நவிவரணதாநுஹவாயிகாரார்த்தஃ. வஹிஹாரவ்ய கா ரங்களுமித்யந்தெந ஸ்ரீசரண ஹாஹார்த்தஃ. வஜவாக்யயொஜனை களுமித்யந்தெந தகஹாஹார்த்தஃ. விஷயங்களிருக்கும்படியுமித்யனெ நஆவாயக்ருத்யாயிகாரார்த்தஃ. அடுக்குமவையுமித்யந்தெந ஶிஷ்ய க்ருத்யாயிகாரார்த்தஃ நஜெஹஹலகஃ ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ர ந்யா யெனிநிரெதார்த்தஃ கஸாவாவ்ரதாயிக உதய்வஸஸ்ய தஜதய்தா

உ௬ ॥ ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாய் "ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாய் விஶதமாக ப்ரவணம் பண்ணி இவற்றுக்குவயாக்யங்களான நல்வார்த்தைகளையும் "ஸாவத்யாஸ்த்ராதி கதாநி ஸாக்ஷாத் ஸம்விதோ யீரஸ்பீ தவிமோஹாஸீவிமுவயயா" என்கிறபடியே ஆய்ந்தெடுத்து ஸம்ப்ரதாயஸ்தராலே தெளிந்துகொள்வது. "ஸர்வஜ்ஞ: பரமேஶ்வரே ஸாதாம்யமஸ்த்வவஹூ" என்றும் "பரஸ்ய தத்வம் நிஹிதம் குஹாயாம்" என்றும "சுணியாநுக்ஷாராயாராய: கோயமஸ்வத்தாஹூதி" என்றும் ஜஷிகளுக்குங்கூடவருந்தி வஹவிந்யாஸம்பண்ணவேண்டியிருக்கிற கிலங்களில் "மஹாஜநோ யேந கதஸ்ஸபந்தா:"என்றும், "யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய"

ஸா-நி ॥ ஸர்வ ஞாயமுடைய வாவாயெனாவஜெஸமேஜமென்றுகருத்து. (இவற்றுக்குஜதி) வ்யாநாஸங்கள்காஸ்ஷ்ந நிரவிதங்களென்று கருத்து. (ஸாவத்யாஸ்த்ராதீதி) மஹதாதிதிகா காக்ஷிந்யாயெந உஸயஜாநீயதெ. மஹதாம் ஸாவத்யாஸ்த்ராணி ஸாஸாக்ஷாதாநி தத்வஸ்வவிஷயாணி மஹதாம் ஸாக்ஷாதாநி வேதவாசாயாணாம் ஸ்வதந்த்ராணி வ (ஸம்விஙது) ஸம்ப்ரஜ்ஞாநு ஸநு விமோஹாஸீ விகீணயா ந்யாநாமெகெகேகஸ: உவாஷாதாவாராஷஜவ விமுவயயா விமுவகஸிதாநி ஸாவத்யாஸ்த்ராநி ஸாக்ஷாதாநி ஸம்விநு ஸநு யீரஸ்பீ தெத்யஸ:. (ஸம்ப்ரதாயேதி) இப்ப பாஸுத்திலேதானே வ்ஜநயாவஸ்த்ரா தெளிந்துகொள்வதென்று கருத்து. பரமஜஷிகளுக்கும் ஜ்ஞேயமாகையாலே இப்ப பாஸங்கள திஸக்ஷங்களாகையாலே தகுகதவானவுமக்கு தப்பு ஸம்பாவிதமன்றோவென்றவருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞ: பரமேஶ்வரஜத்யாதியால்) (ஸர்வஜ்ஞ:)ஸ்வஜஞ்ஞ பரஜீநாம் ஜ்ஞேயம். பரமேஶ்வரே தேவி பரமேஶ்வரஜ்ஞேயம் ஸாதாம்யஸ: ஶரணாகதியஸ: யஸ்யஸ் தத்வம் பரணாகதி யஸ்யஸ்வரவம். குஹாயாம் நிஹிதம் குஹ்யம் ஈஜ்கீதிஷ்டஜ்ஞேயமீதஸ:. கூராயாராயா: வக்ஷ்யதம் க்ஷராயாராவெக்ஷயாவி சுணியாநு யஸ: (வருந்தி) வ்யாஸப்பட்டு. (யமேவைஷ வ்ருணுதே:) யமேவைஷஸ

ஸா-கா ஹ. (இவ்வகஸங்களைஜத்யாத்)நல்வார்த்தைகளையும் ஸாவாதஸ்த்ர ஸாக்ஷாதாநி ஶாஸ்த்ரீயாநுஷ்டாநாநி தகவாகஸ நிஸ்தயோவயாஜ்ஞாலவாதஸ்யேஜ்யஸ:. நநு யஸ்தகவஸ்யாதிவஸீக்ஷ தயாஶஸ்திஸ்த்தி ந்யாயெநிஜணயெ க்ரியமாணெ ஹஹவஸநந்யாயெந ஸ்விஷவ திவத்திவிவ திவத்திஸம்ஸவெ ஜ்ஞாநமஹாஸ்வநதயா க்ஷத்ர ஹாநிஷயககவஜெவ ஸ்யாதித்யத வரவக்ஷவ திஜெக்ஷவ வஜவகா வரவஸ்வாயா நிணீதாஸஸிஜெஸ்யாவஸாஹிவெஸ்தகஹமெ நி

ஜ॥ராத்³ரிஜாஃ | கீ லாமுவிஶேஷ்யே லக்ஷ்யஸ்ய ஸூசகஃ" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிப்ராமாணராண பூர்வாசார்யர்கள் கண்டு கொண்டு நடந்தவழியிலே நடக்கையாலே நமக்கு வருவதொருதப்பில்லை. இவ்வழி நடந்தவர்களுக்கு "அவிஶ்ராந்தமநாயாஸ மபாயரஹிதம் ஶிவம் | தத்காந்தாரம் நாக்ரமேத் கோ ஹிதைஷீ" என்றும், நிஷ்டாநீயை நிராயாஸே நிர்வாயே நிராபாஸ்யே | ஏவம் ஸாமாந்யமார்கஸ்ய ஸுகம் பந்தி" என்றும் ஜ்ஞாநிகள் நெஞ்சாறல்படும் வழிகள்காணவேண்டா. வங்காதீவிஷ்ணுயிற்சொன்னபடியே பருத்திபட்ட பன்னிரண்டும் பட்டுப்பூட்டைக் குண்டிகைபோலே

ஸா-நீ || ஹகாரிஸ்ம்வணாஃ(வேதவாத்யாராஃ)வேதவேத்யார்த்யாஸ வத்மபோராஃ. இனிஇதரவர்ணாஷாமந்களில்தோஷதர்ஶநத்தாலும் வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களில் குணதர்ஶநத்தாலுமிந்தவழி நடந்தவர்களுக்கு; ஸகல நிஷ் நிவ்ருத்திபூர்வகமோக்ஷாரம்ப ஸ்வரூபாவஸ்தியுண்டாகிறதென்று இப்ப்ரபந்தத்தை வர்ணாஶ்ரமவ்யவஹாரமாக தலைக்கட்டுகிறார் (இவ்வழிநடந்தவர்களுக்கித்யாதிஜோவாக்யத்தாலே) (அவிஶ்ராந்தம்) விஶ்ராந்திரஹிதம் (அநாயாஸம்) ஶ்ரமரஹிதம் (அபாயம்) க்ஷேமரஹிதம் (அஶிவம்) மங்கலரஹிதம் (தத்காந்தாரம்) தம்ஸா ஆர்க்கம். (ஆக்ரம்) நாகமம் நிராபாஸ்யே ஸுஶ்ரூஷாரஹிதே (நெஞ்சாறல்படும்) து:கப்படுமென்கை, (பருத்திப்பட்டேதி) ஸிதாரக்ஷணாக்ஷணாக்ஷண் பரிவாரண ஷஸ்ம் யிஶ்யநஸம்ஸ்காரண ப்ரக்ஷண விசாரண விகீர்ணாரணப்ராக்ஷணாரணார்த்ரவேண என்றபடி. ஜீவஸ்ய தவி ...ஜ்ஞாநிகள்

ஸா-கா || வேஸிதக்வாரசகநகோவிஷோஷஇத்யாதி(ஸர்வேக்ஷதர்யாதிநா) ஸர்வஸ்ய ப்ரஸ்ய தத்வஹித வர்ணாஶ்ரமய்யாதாத்ம்யநிவ்ருத்திவாத கக்வச்சா வக்த்ருப்ரஸ்ம்பந்தோ க்வசாரணாநிஷ்டாத்ருணாம்ஸவ்ய நிஷ் நிவ்ருத்தி பூர்வகேஷ்ட ப்ராப்திரேவ ஹேதித்யாஹ (இவ்வழிநடந்தவர்களுக்கு இத்யாதிநா) (நெஞ்சாறலித்யாதி) யதா ஜ்ஞாநியோ விநாக்ராம ...ஸகாதமேநாமாம் பூநகம் வாயுயிஶ்ருஷ்டிய: தயாஸ்தா ராம நக்ஷத்ர இத்யர்த: (பருத்திபட்டபன்னிரெண்டும் பட்டுஇதி) காஸவஸ்ய வடவாஸ்த்வாராத்: பச்சம் ததஸ்யா நேகாவாவிகஸ்: உஷ்ணாயாவகஸ்வா தஷ்ரிகாரஶ்யேவ ...வாதநம் ஸந்நிவதத்வே | பயேத்ரராஸ்ராகாஸ்ராஷாய வா யாஹஜிஸ்வா யஸேர்ரோவதி. யஸேரோஹகவாஸ்ஞாஸமவதி. உஸம்ஸம்ஸ்வா ரேவோ வதி. ரேவேவாஸஹிகா ப்ரவஷ்டி சுஉஹ ஸ்ரீஹியவா ஓஷியப்ராஸ நயஸிஜ்ரஷ்ரஉதிஷ்டயதே. அதோஸ்வேவநூ தர்நிவ்

[illegible] யேறுவதிழிவதாக [illegible] த்திலே [illegible] க்கவும்வேண்டா. "[illegible]" என்கிற [illegible]

ஸா-ரீ॥ [illegible] என்றபடி. [illegible] என்றவுமாம். (பூட்டக்குண்டிகை) [illegible] என்ற

ஸா-கா॥ [illegible] பூட்டைக் குண்டிகை [illegible] (யேறுவதிழிவதாகவிதி) [illegible]

மானதுலைகழிந்து மற்றுள்ள [illegible] பெறப்போ [illegible] வழிகளிற்காட்டில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விஶிஷ்டமாய் “[illegible]” [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ”[illegible]களிலும், [illegible]வுக்கு [illegible] மென்று[illegible]திகளிலுமோதப்படுகிற [illegible] [illegible]மாக வுடைத்தாய், [illegible]மாய், [illegible] [illegible]தைப் பெறப்புகுகிறே மென்கிற [illegible] த்தை [illegible]மாக வுடைத்தாய், “[illegible]” என்கிறப

[illegible]॥படி. (மற்றுள்ளேதி) [illegible] காட்டிலென்றபடி. ([illegible]) [illegible] என்றகருத்து. ([illegible]) ([illegible]) [illegible] என்றபடி. ([illegible]) ([illegible]களிலுமிதி) ([illegible]வுக்கு இதி) “[illegible]” மென்றோதப்படுகிறதென்றபடி. [illegible]மாகவுடைத்தாயிதி [illegible]மென்கிறதற்கு [illegible] சொல்லிற்று. [illegible]மாயி [illegible]மென்கிறதற்கு [illegible] என்றபடி. [illegible] மானவி[illegible], [illegible]மென்கிறதற்குஎதிர்த்தட்டென்றபடி. [illegible] [illegible]மென்கிறதற்கு எதிர்தட்டென்றபடி.

[illegible] (ஓதப்படுகிற) “[illegible]” [illegible]

கரு

௨௦ || டியே [illegible] னுடைய [illegible] த்தாலே காட்டப்படுகிற [illegible] த்தாலே அவ்வோ [illegible] கள் நந்தாமெல்லைகள் தோறும் [illegible] முன்னிட்டு [illegible] ராயெதிர்கொண்டு [illegible] பண்ணிவழிநடத்த [illegible] யோகத்திலிருந்தநாள் இறைகொண்ட [illegible] தைகளெல்லாங்காணிக்கையிட்டுக்கண்டா[illegible]திக்க, அவர்களுக்குப்பட்டமிவா[illegible] வெல்லைகளெல்லாங்கடந்து, நித்யஸூரிகள் திரளிற்புக்கால் வாசிதெரியாதபடியான நிரதிசய[illegible]யைப்பெற்று, "[illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible]

ஸா-டீ || (இறைகொண்ட) வாங்கிக்கொண்ட என்கை. இறைவாங்கிலார[illegible]களிலேதான் [illegible] பண்ணின [illegible] குமில்லாமையாலே குறையில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார்([illegible]) [illegible] யென்றபடி. ([illegible]) [illegible] மென்றபடி. ([illegible]) [illegible] கையில் ஸ்ரீக்ருஷ்ண [illegible] விஷயம். [illegible] ([illegible]) ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]

ஸா-கா || [illegible] " [illegible]. (நந்தாமெல்லைகள்தோறும்) [illegible]. (இறைகொண்ட) [illegible]. (வாசிதெரியாதபடி) [illegible]. [illegible]

ஜி॥ஸா | ஸர்வதேவஸமஸ்ருஷ்டி விநயஸ்தோவிநீதவஸ் " என்று ஹாரத ராமாயணங்களிற் சொல்லப்பட்ட ஸர்வாபாஸ்ரயையாலே வ்யூஹித மானவாஸ்தேவஸுக்ஷுத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞன ஸவேஶ்வரன் தாளிணைக்கீழ் "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டு "மென்கிற உபநிஷத்தின் படியே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யங் களையும் பெற்று வாழ்வர்கள். இப்படி ஸ்ரீயப்பதியான நாராயணன் திருவடிகளிலே உபாயதஶையிலும் உபேயதஶையிலுமுபஜீவ்யங்கள்.

ஸா-நீ ॥ (வாராஹே) உக்தப்ரக்ரியைக ந (தஜ்ஜஸா) ஸாஸாயநாஸ்ரயணேத ஜோ விஶேஷேண ஸூசிதாஸ்யஜ்ஞ்யூதி: (தாளிணைக்கீழ்) ஸ்ரீவாஸ யோர்வஸ்ஸ ஸ்வதாராஸிதாவஞ்ஜிததயா தபோதாஸ்ருக்ஷ்ருஷ்டே என்றபடி. (ஒழிவிலிதி) ஒழிவில்காலமெல்லாம்)ஒழிவில்லாதகாலமெல் லாம் ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. (உடனாய்) ஸர்வதேஶத்திலுமென் கை.(மன்னி) நித்யமாய்கிட்டி ஸர்வாவஸ்தையிலுமென்றபடி.(வழுவு) தோஷமில்லாத ஸ்வாமீந ஸ்வாமீ க்ருத்யங்களாவே தோஷமில்லாத (அடிமை) கைங்கர்யம் (செய்யவேண்டும்) க்ருதார்த்தக்கக்கட வோமென்கை. (வாழ்வர்களிதி) ஸ்வம் ப்ராப்யஸ: என்கிறவிடத்தில் இவ்வழிநடந்தவர்களென்று அநுஷங்கித்து வாழ்வர்களென்றுகூறியிப் பது.இப்படி பரமபதத்திலே சென்று என்றுதுடங்கி வாழ்வர்களென் றுசொன்னதுகூடுமோ, அப்போது பரமபதநாயஜ்ஞ்யூதனே வ்யா வ்ருத்தையாலே உபாயஸ்வதாராஸிதையிலே "ஸர்வயோநாஸ்வபி தஸ்யஜ்ஞ் ஶரணம் ஸுஜ்" என்றும் "அஜம் ஸர்வஹ்ருதே தஸ்ய தாப்தஜ் ஸ்ஹஜீ" என்றும் அநுஸந்தியமாகையாலே தத்ஸ்ய தாத்யவிரோதம் வாருதோ வென்கிறசங்கையை பரிஹரி யாநின்றுகொண்டு உபாயத்தை நிகமிக்கிறார். (இப்படிஉதி) (ஸ்வ தாராஸிதையிலும்) நாராயணத்வமும் ஸ்ரீபதித்வமும் ஸ்வேஷ்டமாகை யாலே உபாயஉபாயங்களுக்கைக்யவிரோதமில்லை யென்றுகருத்து.

ஸா-கா ॥ விதவதேவ (தாளிணைக்கீழ்) பரஸ்பரஸம்ப்ருக்ஷ்ட ஸ்வதாநாஸி நயோநித்யஸூ: (ஒழிவில்காலமிதி) அநாதிநந்தகாலேஷ்யத ஸ்வதேஶ ஸாஸ்யஸ்ஸாமீநஸ்ஸ்வாமீநஸ்ஸாதந்த்ரஸ்வாமீநஸ்ஸாத்ய ஸேஷ்ஸ்வரூபதோஷரஹிதஸர்வதேஶஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோ சிதஸர்வவிதகைங்கர்ய ஹே ஸ்பஷ்டீக்ருத்வோக்தநாரயணஸ்வாமி த்வஜ். ஸ்வஸ்வஸர்வதிக்தூதா வ்யவஸ்ஸ்வதீவாஷிதம்வ யாநோபாய உயா நவ ஸ்வயங்களு விஷ்ணுநாயஸ்ரூப்தஹ்ருஹீஸாஹ. (இப்படிஸ்ரீயப்பதியானேத்யாதிநா) ஸர்வவியாநிஷ்டநிவர்த்தகதயாக த்ஸ்வஸாரஹதயாஸர்வவியவிரோதநிவர்த்தகதயாதோஷஸ்வஸ்தயா

௨௯ ॥ உறிசகடமுடையவொருகாலுற்றுணர்ந்தன
உடன்மருதமொடியவொருபோதிற்றவழ்ந்தன
உறிதடவுமளவிலுரலூடுற்றுநின்றன
உருநெறியோர் தருமன்விடு தூதுக்குகந்தன

ஸ்வாமி॥இப்படியாகில் அத்யாத்மவிவரணஶாஸ்த்ரங்களிலே ஸ்ரீரங்கநாயகநு திருவடிகளே ப்ராப்யங்களென்றும் உபாயங்களென்றும் சொல்லுகிறது சேருமோவென்றதுவும் ஸாக்ஷாத் ஸ்வயம்வ்யக்த ஸர்வாவதாரமாகையாலேயும் இப்ப்ரபந்தே ... காரணத்தாலும் தத்த்வஜ்ஞாநங்களாலே ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ஸ்ரீநாராயணநு திருவடிகள் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்தில் பெரியபெருமாள் திருவடிகளென்று கொண்டாடுகிறார் (உறிசகடமிதி) உறிசகடம் (உறு) விஶிஷ்டமான (சகடம்) அஸுராவிஷ்டமான சகடம் (உடைய) பிளந்துபோம்படி ஸம்ஹ்ருதமாம்படி (ஒருகால்) ஒருகாலத்திலே (உற்று) ஸாவதாநமாக (உணர்ந்தன) நித்ராஸங்கல்பத்தில் வஶீக்ருதவிஜாக்ரத்துக்களாயிருந்தன. ப்ரபந்தாவதாரே அவதீர்ணம் இராநின்றதுகளென்றபடி. (உடன்) கூடி வர்த்தமாநம் ஸம்ஶ்லிஷ்டங்களான (மருதம்) அர்ஜுநவ்ருக்ஷங்கள் (ஒடிய) ஒடியும்படி முறிந்து விழும்படி (ஒருபோதில்) ஒருகாலவிஶேஷத்திலே (தவழ்ந்தன) ஸஞ்சரணம்பண்ணினதுகள். (உறிதடவுமளவில்) தயிர்வெண்ணெயுடைய உறிகளைத்தடவின காலத்திலே யஶோதைபிராட்டியாலே (உரலூடுற்று) உரல் உலூகலத்துனுடைய (ஊடு) மத்யத்திலே (உற்று) பத்தங்களாய் (நின்றன) நின்றதுகள் (உருநெறி) (உரு) யோக்யமான (நெறி) ஸந்மார்க்கத்தையு

ஸ்வா॥ நித்யவஶீக்ருதயா அவதாரவ்யவஸ்திதீக்ருதயா, ப்ரபந்நார்த்தப்ரதயா, ஸர்வஸ்வாதாரவிதயோ: ப்ராப்யப்ராபகத்வாய ஸ்வரூபமேவ தத்பதவ்யக்திர்ப்ராப்யதாயா: (உறிசகடமித்யாதி) உறிசகடமுடையவொருகாலத்துடர்ந்தன, ஶௌர்யாதிநயேந நித்ராதிநயனம் க்ருஷ்ணஸ்ய ஸகலஶக்தி நிவிஷ்டப்ரபாஸுரோ யதாநஶ்யச் ததாஶக ஸத்யே ஸ்வயம்த்ருஷ்டி நிவேஶம் த்ருத்வா சவேஷ்டதாம் உறிசகடம் த்ரஶ்ஶகடஇதிவா தேவேரவி ஸம்தர்ஶக்ருஇத்யர்த்த:.(உறுஇதி) வாவோ ஹ்ருதேந ஶக்ஷணித்யர்த்த:. (உடன்மருதமொடிய வொருபோதிற்றவழ்ந்தன) யமளார்ஜுநௌ யதாஸம்ஹளஸ்ரதாம் ததா வபொவிஶேஷே விஶிஷ்டயாம் வாஹாதேஶாவராவஸாயாம் ஸஞ்சரணம் க்ருதம். (உறிதடவு மளவிலுரலூடுற்றுநின்றன) நவநீதசௌர்யணாய ஶிக்யே ஹணாயுர்த்தே வெஸ்ராவலம்பி நிவிஶ்யாதிஷ்டதா யஶோதயா நிக்ஷிப்த நவநீதவளயம் பாலி ஶுயாதோ ராஉலூகலே நிவேஶாவதிஷ்டதாமித்யர்த்த: (உறுநெறியோர்தருமன்விடுதூதுக்குகந்தன)

௯௭ ‖ மறநெறியர்முறியப்பிரதானத்துவந்தன
மலர்மகள்கைவருடமலர்போதிற்சிவந்தன
மறுபிறவியறுமுனிவர்மாலுக்கிசைந்தன
மனுமுறையில்வருவதோர்விமானத்துறைந்தன
அறமுடையவிசயனமர்தேரிற்றிகழ்ந்தன

ஸா-நீ ‖ [illegible] (ஓர்) [illegible]த்திலே [illegible] (தருமன்) [illegible] (விடு) அனுப்பின (தூதுக்கு) [illegible]த்திற்கு (உகந்தன) உகந்து [illegible] தங்களாய்நின்றதுகள். (மறநெறியர்முறிய) (மற) கோபமே (நெறியர்) நடையாகவுடைய[illegible]க்கள் (முறிய) முறிந்துவிழும்படி (பிரதானத்து) [illegible]வனத்திலே (வந்தன) [illegible]த்ததுகள் (மலர்மகள்) பெரியபிராட்டியார் (கைவருட) தன்னுடையகைகளாலே "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible]யானகைகளாலே (வருட) பிடிக்க[illegible] நம்பண்ண (மலர்போதில்) [illegible]த்தைக்காட்டில் (சிவந்தன) சிவந்துநின்றதுகள் (மறுபிறவி) [illegible] (அறு) அருந்துபோகவேணுமென்று [illegible]க்கும் (முனிவர்) [illegible]கள் [illegible]களுடைய (மாலுக்கு) [illegible]க்கு (இசைந்தன) [illegible]மானதுகள் (மனுமுறையில்) [illegible]த்தில் (வருவது) [illegible]த்தில் [illegible]மாகவந்து [illegible]த்தாலே [illegible]மாக [illegible]த்திலேயெழுந்தருளியிருக்கிற (ஓர்) [illegible]மான [illegible]மான (விமானத்து) ஸ்ரீரங்க[illegible]

ஸா-கா ‖ [illegible] (மறநெறியர்முறியப்பிரதானத்துவந்தன) [illegible] (மலர்மகள் கைவருடமலர்போதிற் சிவந்தன) [illegible] (மறுபிறவியறுமுனிவர் மாலுக்கிசைந்தன) [illegible] (மனு

௭௨ ॥ அடலுரகபடமடியவாடிக்கடிந்தன
அறுசமயமறிவரியதானத்தமர்ந்தன
அணிகுருகைநகர்முனிவர்நாவுக்கமைந்தன
வெறியுடையதுளவமலர்வீறுக்கணிந்தன
விழுகரியோர்குமரனெனமேவிச்சிறந்தன
விறலசுரர்படைபடையவீயத்துடர்ந்தன

ஸா-நீ ॥ த்தில் (உறைந்தன) நித்யவாஸம்பண்ணுகின்றதுகள். (அறமுடைய) ஸ்வ்வ[illegible] யுத்தத்தையுடைய (விசயன்) அர்ஜுநனுடைய (அமர்) அமர்ந்த (தேரில்) ரதத்தில் (திகழ்ந்தன) விளங்கா நின்றதுகள் [illegible] யென்று ஸஸ்ரீ[illegible] தோற்றம்படி. ஸ்ரீத ரக்ஷணோ[illegible]வங்களாக விளங்கா நின்றதுகளென்றபடி. (அடல்) [illegible]த்தையுடைய (உரக) உரகம் [illegible]த்தினுடைய (படமடிய) படங்கள் மடியும்படி. (ஆடிக்கடிந்தன) (ஆடி) நர்த்தித்து (கடிந்தன) நிராகரித்ததுகளென்றபடி. (அறுசமயம்) ஷட் ஸமயங்களாலும் (அறிவரிய) [illegible]மான (தானத்து) ஸ்தானத்திலே [illegible]த்திலே (அமர்ந்தன) [illegible] திஷ்டிதங்களாய் நின்றதுகள் (அணி) [illegible] ஸம்ஸ்காரஸஹிதமான (குருகைநகர்) [illegible] நகரத்திற்கு நிவாஸகராய் (முருக) விலக்ஷணமான (நாவை) ஜிஹ்வையையுடைய [illegible] (நம்மாழ்வாருக்கு) அவருடைய திவ்ய ஸூக்திகளுக்கென்றபடி (அமர்ந்தன) யோக்யவிஷயங்களாய் நின்றதுகளென்றபடி (வெறி) [illegible]த்தையுடையது (துளபமலர்) திருத்துழாய் [illegible]த்தினுடைய (வீறுக்கு) வைலக்ஷண்யத்திற்கு, ஸ்ரேஷ்ட்யத்திற்கென்றபடி. (அமர்ந்தன) யோக்யமாயிருக்கின்றன (விழு)

ஸா-கா ॥ முறையில்வருவதோர்விமானத்துறைந்தன) [illegible] நாம [illegible] நித்யவாஸ[illegible] தாம். (அறமுடைய விசையனமர்தேரிற் றிகழ்ந்தன) [illegible] தாம் (அடலுரகபடமடிய வாடித்தடிந்தன) [illegible] விநாஸ்ய தாம் (அறுசமயமறுவரியதானத்தமர்ந்தன) [illegible] திஷ்டிதாவஸ்தாம். (அணிகுருகை நகர்முனிவர் நாவுக்கமைந்தன) [illegible] ஸ்ரீ [illegible] நகர [illegible] நிவாஸகஸ்ய [illegible] திஷ்டிதாவஸ்தாம். (வெறியுடையதுளவமலர்வீறுக் கணிந்தன) [illegible] தாம்

உ௭ ‖ விடலரியபெரியபெருமாள்மெய்ப்பதங்களே.　　　　　(௫௧)

ஐதியதிராஜஹோ நஸவஸிஃஜவரிவாஹவாஸிதாஂவிவத ।
விஶாயவரிஷஞிஷெவ்யாஂவெஷாஞொஃய நஸஂவ ஃாயஸாயாஃ ‖

வ்யா-நீ ‖ உத்தூராமஹூத்தில் நின்றும் விழாநின்ற கரி, கரிகட்டையானது (ஓர்)க்ஷத்ரியனான (குமறன்) என்குமாரனாகும்படி "வஸ்ஸஸ்யவாஷ்ணாரீ காக்ஷஃ" என்கிறபடியே ஸ்வஸஸ்த்தாலே குமாரனாகும்படி.(மேவி)க்ஷிநிவெஶித்து(சிறந்தன) விளங்காநின்றதுகளென்றபடி (விடலரிய) ஜ்ஞாநிகளுக்கு ஃாஷஹ்யங்களான (பெரியபெருமாள்) நம்பெருமாளுடைய (மெய்ப்பதங்களே) ஸ்ரீஃாஜவரணங்களே வஸ்வெவாகூவ காரெணாநிஷ நிவத்ஸங்களாயும் ஐஷுவாவகங்களாயுமிருந்துள்ள ஸ்ரீக்ருஷ்ண ராமாவிஷ ஸ்ரீமந்நாராயண வரணங்களாகையாலே யுவாயஃவெலயிலும் ஹயஃவெலயிலுமுவஜீவ்யங்களென்றுகருத்து. இனிதாமருளிச்செய்த ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாராவ்யதிவ்யப்ரபந்தமாகிற க்ஷேத்ரத்தை "வஷக்ஷோஷநஹாஂஜீத" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸஂஸாரஷாவாநலஸஂதவ்தஜநங்களை யழைத்தருளி "தொண்டீரெல்லீரும்வாரீ"ரென்று ஆழ்வாருவதேஶித்தகணக்கிலே க்ருவெயாலே வாநம்பண்ணி யுஜ்ஜீவியுங்கோளென்று ஹிதொவதெஶம்பண்ணுகிறார். (ஐதியதிராஜேதி) ஐதிஶாராவரஂவரா ஸாரம் துடங்கிவந்தாவகூவயதமாகச்சொன்னதாயிருக்கிற யதிராஜனுடைய ஶோநஸகாயாகாரிகெவந ஶோநஸகெவந ஸ்ரீவைஷ்ணவஜநஸஂசருன கிடாம்பி யாச்சானுடைய வரிசஜம் ஆச்சான்விஷயத்தில் யெம்பெருமானுடைய வக்ஷவாதமும்

வ்யா-கா ‖ (விழுகரியோர்குமறனென மேவிச்சிறந்தன) உத்தூராமஹூராக வதிதஃாஙஸ்ய க்ஷத்ரியாஂகாஶாரகவாயயாஸ்யாக தயாவஸாவிநிவெஶஂஸஂ க்ருஷ்யவெரக்ருஷாவஹூதாஂ (விறலசுரர்படையடைய வீயத்துடர்ந்தன)வஷாயிகாநாஶஸாராணாஂஸவரவி ஹொமஹ்தாயிக்ஷாக்த்யா க்ஷாஶஸக்யாவெதி ஸ்ரீஃாஜள ஸ்ரீரஂமஶாயிவரணாவிதஜயஃ. ஸெநாயயாநஶெஜ்யதயாஃஜயாவதாஂவநவஂஹூதனகாவித்யாகாஂக்ஷாயாஶாஹ (விடலரியபெரியபெருமாள்மெய்ப்பதங்களே)ஐதிஹொமஹ்யிக்ஷாகத்க்ஷாஶஸக்யாவெதிஸ்ரீஃாஜள ஸ்ரீரஂமஶாயிவரணாவிதஜயஃ.

வஙவா ஹொவதிஷ்டாஙயஸ்ய "ஸவஸ்யொஃாஹாநஸிகொஶோரூபதி வதெந்ஞிதஸூதஸ்வஜத ஜாவாயா" நித்யாகூவ காரெணயஜிஃ ஶோநஸிகவெஷாஞொஃய நவாஹ வஜத வாரஂவயெஷணஃஃமத தயாஸக்ஷவிஶாயஜநஸஂஹ ராஹ்யதாஂக்ஷதவஙவாதஜஹொமஹ்யதயாஃஜததாஜ்யதாஷவதுதஸ்யாநவர தாநாஸமெஙயதா ஶாஹ(ஐதியதிராஜேத்யாதிநா)வெஷாஞொஃயநாஃ கிடாம்பியாச்சாநி

௭௫ || அஜ்ஞஜ்ஞாநஸ்வாநிக்ருதாவஸ்தாஸ்வநிர்ஜ்ஞாநே |
மிம்பவ்ருத்திர்பராந்தீந்ருணாந்தபஞ்சகேஷ்விநிமக்நதே ||

ஸா-நீ || கரைபுரண்டகருணையும் தயாவிவாஹம் தந்நிமித்தோபதே ஶம் தஸ்மாவிதாம் "யஸ்ய ஸாரஸ்வதஸ்ரோதோ வகுளாமோதவாஸித"மென்கிறப்போலே யிந்த நிர்தேஶம் "அஜ்ஞைவேவ ஶாஸ்த்ரார்த்தம் வ்யாவஹாரம் வாவிவேகதயா | நதத்வஸ்துவிஷயாவி ஸ்துஹஸ்ஸ்ர ணாவி யஹ்யதே" என்கிறபடியே அஜ்ஞாநாந்யாஜ்ஞாந விபரீ தஜ்ஞாநாதிகளற்று யதாவஸ்தித தத்வஹிதவுருஷார்த்த விஷய ணீயாயிருக்கிற என்றபடி. "க்ஷீரம் ஶர்கரயாயுக்தம் ஸ்வதேஹிவி ஶேஷத:" என்கிறபடியே ஸ்வயம்ஸ்த: ஹோமத்யாலும்ஸா ஶமவஸ்து வாவிததயா ஹோம்யாதிஶயமுண்டென்றபடி. மற்றவம் ப்ரயாயத்திற்கு உபயநஸப ஸம்ஹித ஸ்வதஸ்ஸ்வாதிஶயமும், ஶாஸ்த்ர ப்ரஸாதக்ருதாதிஶயமுமில்லை யென்றுகருத்து. விபர்யய: விஶேஷ ணஜ்ஞாதாரஸ்தாபஸ்த்யாதி விஶேஷணயுக்த தஜ்ஜ்ஞாநவதாம்வஸிஷ்டா நிஷேவ்யம் "அஸ்வாதநஸஞ்ஜித" என்கிற ந்யாயத்தாலே விஶிஷ்டி: ஸ்வஹோமஸாத்ர த்ருஷ்டேஸ்வக்ஷீயாவ்யாஹதியதேஸ்ஸ அதஸி பரநாவ்ருதம் விபதேத்யவிப்ரயேண வஸிஷ்ட க்ரஹணம். ப்ர ஸிதஸாயாவி விபர்யயவஸிஷ்டநிஷேவ்யா தேவதாஸாக்ஷஹ ஹோ மத்யிஹாவ:. வேதாந்தோதயந ஸாம்ப்ரதாய ஸாயாம் தஸ்யஸம்ப்ர தாய ப்ரவதத்வஸ்ய உபயந்நாவக வேதாந்தஸம்ப்ரதாயஸ்ய ஸம் ரக்ஷ ப்ர வதத்வதயா வேதாந்தோதயநஉதி ஸமஸ்தஸம்ஹித நாமயே யஸ்ய ப்ர ணதாதிஹராவாயஸ்ய ஸம்ப்ரதாயமேவ ஸாயாம்ஸா யாவக ஹோம்யம் விபதவாநம் பண்ணுங்கோளென்றபடி. இப்படி வரோபதேஶங்கூடுமோ, உபதேஶமிருக்கச்செய்தேயு மிப்ரபந்தத் தை யநாதரிக்கவில்லையோ, ஆகையாலிப்ரபந்தம் உத்கர்ஷமன்றேயெ ன்றவிது நம்ப்ரபந்தத்திற்கு ஹாநியில்லை யென்று அந்யாபதேஶமாக வருளிச்செய்கிறார். (அஜ்ஞஜ்ஞாதி) வஞ்சக: வஞ்சகவ்ருக்ஷ: அஜ்ஞஶ ஶமிணீஸ்வஸ்தோத்ய(காஸ்ய)ஶதயஸ்ய(அஜ்ஞ)விஜயஸாயநே(நிஜாம் காரே)ஸ்வாம்காரே(நிம்பவ்ருத்தி:ஹி:)காமகோ:"விவாதந:ஹேயாபேத்யா விகாமகோரேவோபஹாஜ்யத"இதரே்கோ: உக்ஷீணேபவோதாநவ

ஸா-கா. த்யாவ்யாதார்ய தீக்ஷா ஹாநவிகா:ஶேஷா ம்ஸம்ப்ரதாயஶமே ந ஸம்ப்ரதாய வரம்வரயாகூமதா அஷ்விஶேஷா உபநிஷம்விப தேத்யநேந'ஸம்ஶ வேதாஸ்வாக)'ஶித்ரக்தோஹாதாநாதஞ்சேத் ஶாக்தம்ஸாயாஶப்ஜ ராஷுதாநா ஶஜ்ஜீவநமேஹ தஸ்யாத்ரேஷ ஹோமஷ் தோக்த ஸவம்ஸ்வ ப்ரபந்தஸ்ய ஸகஜவியோவாஷேயதாக்ஷா காஸஞ்ச

௬௨ || முன்பெற்றஞானமுமோகந்துறக்கிலுமூன்றுரையில்

[illegible] இப்படியானல் [illegible] த்தை பார்த்து [illegible] ங்களையுமறிந்து கொள்ள லாமோவென்ற மொறை தப்பாமலாவாய [illegible] ங்களையுமறியவேணுமென்றிருக்கிற [illegible] ருக்கே [illegible] மாக [illegible] த்தைசெய்தருளினேமென்று சொல்லாநின்று கொண்டு [illegible] த்தைபாட்டாலேஸங்ரஹிக்குருர். (முன்பெற் றேதி) (முன்) [illegible] துடங்கி [illegible] பெற்றஞானமும், [illegible] விவேகமும் இதுலே [illegible] ஞ் சொல்லிற்று. (மோகந்துறக்கிலும்) [illegible] நிவ்ருத்தியும் (மூன்றுரையில்) [illegible] யத்தில்

[illegible] (முன் பெற்றேதி) [illegible] (முன்பெற்றஞானமும்) [illegible] (மோகந் துறக்கிலும்) [illegible]

௨௦ ‖ தன்பற்றதன்மையுர் தாழ்ந்தவர்க்கியுந் தனித்ததவும்
மன்பற்றிநின் றவகையுரைக்கின் றமறையவர்பால்
சின்பற்றியென் பயன்சிறறிவோர்க்கிவைசெப்பினமே. (௩௬)

ஸா-டீ ‖ (தன்பு) [illegible] (அற்ற) [illegible] (தன்மையும்) [illegible] (தாழ்ந்தவர்க்கியும்) [illegible] (தனி) [illegible] (தவும்) [illegible] "[illegible]" [illegible] (தன்பற்ற) நன்மையுமென்று [illegible] (தாழ்ந்தவர்க்கியும் தனித்தசவும்) [illegible] யும் [illegible] (மன்பற்றின் றவகை) [illegible] [illegible] பற்றி [illegible] ணம்பண்ணி நின்றவகை [illegible]. இப்படி [illegible] மானவை [illegible] களை உரையா நிற்கும் மறையை [illegible] டையவர் மறையவர்பால் [illegible] களிடத்திலின்றும் சிறிவோருக்கு சிறி[illegible] (சிர்) [illegible] முதலான [illegible] களையும் (அறிவோர்க்கு) அறியவேணுமென்றிருக்கிற [illegible] [illegible] களுக்கு இவையைப்பத்திரண்டயி [illegible] த்தை (செப்பினம்) சொன்னோம் (சின்பற்றிமென பயன்) [illegible] நிரூபணத்தாலே என்ற [illegible] (மன்பற்றிநின்றவகையுரைக்கின்றமறையவர்பால்) [illegible] தில் (சின்பற்றியென்பயன்) கோபம்பண்ணியென்னவும்சிறறிவோர்க்கு

ஸா-கா ‖ [illegible] (மூன்றுரையில்) [illegible] (தன்பற்ற) [illegible] (தன்மையும்) [illegible] (தாழ்ந்தவர்க்கியும்) [illegible] (தனித்தகவும்) [illegible] "[illegible]" [illegible] (மன்பற்றி நின்றவகை) [illegible] (யுரைக்கின்றமறையவர்பால்) [illegible]

௭௰ ॥ நிவிஷ்டாயதிஸாவ்யஜளவஸாரவ்ருத்திஸியளவநா

ஸா-நீ ॥ கஜ்ராணனாணை ஜ்ஞரண ரஸிகர்களுக்குதவை செப்பின வென்று போதிக்கும்... (முன் பெற்றஞானமும்) ஸஜ்ஞகாலத்தி லே பெற்ற ஜ்ஞாநவைராக்யமும் (போகத்துறக்கலுமென்று) வாம்ஸ்வ ஜ்ஞாவணை) ரவமோஹத்தில்வந்த (உரக்கல்) நிவ்ருத்த அஜ்ஞாநம் ஸெய்ரஹஸ்யத்ரயத்தில் வந்த தன்ஸ்வபாவமும் அகிஞ்சந விஷயெ உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஸ ரஸ்ரூபசக்திவெயும் (மன்பற்றிநின்றவகை) ஸம்ஸாராயிந மென்கிற ஸகாரத்தை உரைக்கின்ற உதாஹரணங்க ளிவ் வச வ்யாவ்ருத்யாம் மோகந்துரக்கிலுமென்றும் தன்பற்றதன் மையுமென்றும் வாம் ஷிதிவ்யாவ்ருத்யாம் மோகத்துரக்கலுமென் றும் தன்பெற்றதம்மையுமென்றும் வாம். இப்படி சின்பற்றி யென் பயனென்று வெராஹ்முள்ளதாகச் சொன்னது கூடுமோ, ஸவ் ருக்கும் யளவநாவ்ருத்தியிலே விஷயவைராக்யசு ஸம்பந்த ஸாவிதமாகையாலே வ்யவஸாயக்ருத்தியக்குமது ஸம்பாவிதமன்றோ, அவ வீர் ஸவஜ்ஞிநிராகரணம் பண்ணினதுவும் ஸ்ரீஸூக்திவாம் பண் ணினதும் உபாயராஷ்ட்ரசு ஸம்பந்தத்தாலே யன்றோவென்றுவ பொருளாக வ்யஸக்திவரவந்தை நிராகரியா நின்றுகொண்டு ஸ்வகீ யாநிவேஸவம் ஸதீத்வநிதி ஸிகூணாஸிவ்யயத்தாலே ஸஸஹா வத்தையருளிச்செய்கிறார். (நிவிஷ்டதிகி) யதி ஸாவ்யஜளவ வஸா ரவ்ருத்திஸ்ம் தீஸமாஸ ஸ்ரீவிக ஸாமீஸகஸஷஷ்டிஃ, என்கிறபடியே தீ... வாநரவேவாவ்ருத்திகளாலும் ஸ்வதவணவவாராயணரவ வாவ்ருத்திகளாலும் யளவநம் நிவிஷ்டம் யளவநாவஸ்யாம் ஸ்ரீஸா ஷ்யவ்ருத்திரவெ ஸாஷநிஸஹிதுமென்றபடி. யளவநவேவ்யா வவெஸரிலே ஸ்ரீஸாஷ்யாவயக்தந்தாம் தரவஸ்ஸ்ருவணகாரயா

ஸா-கா ॥ கிகெஷாவிஷயெ (சின்பற்றிஎன்பயன்) கொஷ்ஞாக்கிம்வ்ய யோஜநம் நகிம்ஸிதிஸ்ஸ்ஃ. வமே கநாவயக்ருத்ய ஸிஷ்யக்ருத்யா யிஜாரயொரிஸயுரா ஸக்ராஜை (சிறந்வோர்க்கிவைசெப்பினமோ) ஜா ணக்தாரிக்கவோராரி வஸா ஸ்வஸ்ரஹஸ்யத்ரய தகவாக ஸ்ரு நயம் ஸஜ்வை வ்யணய நஸக்திரயகாரணஷ்ய வெஷ்ணவகாயதுறாமீஸ்வ வார ஸிஜ்ஞாஸுகலஸ்ஸக ஸஸம் ஸாயவிகி ஸஸாவாயஸ்வ ஸகா பெமாஷ்ய ளவரிவயாயிகநூக ஸ்ப்ருதி ஸிமயது வைவஸ்வசு ஸ்யநப... வெய்யாநஸஸிராக ஸவ்யாஸவஸ ஸயஷ வ்யாஜெந ஸ பாஸ நிஷ்டி (நிவிஷ்டதிகி ந்ரதிநா) ஸ்ஸாஸவஜ்திஸாவ்யஜளவவஸார வ்ருத்திஸியளவநா நிவிஷ்டா ஸக வயநிவதிகெதுரவாரதத்ய

௨௫ || [illegible] |
[illegible]
[illegible] ||
செப்பச்செவிக்கரி[illegible]

ஸா-டீ|| [illegible] என்றுகருத்து. [illegible] (நிஸ்ஸீமேதி) [illegible]. (ஶேஷாயேதி) [illegible] என்றபடி. ஆனாலும் இப்ப்ரபந்தத்தில் ப்ரத்யக்ஷம் [illegible] சொல்லவேணுமோ, இதன்றியிலே ப்ரபந்தம் நிறைவேறுதோவென்ற [illegible] களுடைய [illegible] கொண்டு [illegible] பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (செப்பேதி)(செப்ப)

ஸா-கா|| [illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible] | [illegible]" [illegible] நாராயணா [illegible]. (செப்பசெவிக்கி

௨-௫ ॥ தப்பற்றவர்க்குத்தாமேயுகந்துதருந்தகவால்
ஒப்பற்றநான்மறையுள்ளக்கருத்திலுரைத்துரைத்த
முப்பத்திரண்டிவைமுத்தமிழ்சேர்ந்தமொழித்திருவே. (௪௦)

வ்யா-ஸ்ரீ ॥ உ[illegible]மாகவுமிருக்குமென்றபடி.(செவிக்கு) ஸ்ரோத்ராணாம் ஸ்ரோத்ரங்களுக்கு(அமுதென்ன)அம்ருதம்போலே(திகழும்)விளங்காநிற்கும் "ஸ்வர்க்க வஜ்ர க்ஷ வநவிபாஸ திஜிஹ்வா" என்கிறபடியே ஸ்ரீஸூக்தியினுடைய [illegible] நிரதிசயாநந்தத்தை ஸ்ரோத்ரங்களுக்குண்டாக்குமென்ற திசயோக்திசொன்னபடி. இதற்கு முப்பத்திரண்டிவை என்குறத்தோடே யந்வயம். (செழுங்குணத்து) ஸ்ரேஷ்டகுணங்களிலே ஸௌசீல்யாதிகுணங்களிலே (தப்பற்றவர்க்கு) ஸ்வாமித்வமில்லாதவர்க்கு ஸௌசீல்யாதிகுண முடையவனாய் க்ஷேத்ர[illegible]ர்களுக்கு(தாமேயுகந்து)ஸ்வயமேவ [illegible](தரும்)[illegible]த்தைத் தரும் (தகவால்) [illegible]யினாலே (ஒப்பற்ற) நிருபமமான (நான்மறை) நாலுவேதங்களினுடைய வென்றபடி. (உள்ளம்) [illegible]மான (கருத்தில்) [illegible]த்தில் [illegible]மாகவென்றபடி (உரைத்து) [illegible]வெயினாலே [illegible] (இவைமுப்பத்திரண்டு) இந்தமுப்பத்திரண்டு பாட்டும்(முத்தமிழ்சேர்ந்த)[illegible]மாதல், [illegible]மாதல். முத்தமிழ்மூன்று தமிழ்[illegible]த்தோடே(சேர்ந்தமொழி)ஸ்ரீஸூக்திக்கி [illegible] ஸ்ரீஸூக்திக்கி (திருவே) [illegible]யில்லாவிட்டால்[illegible]

[illegible] (செப்பச்செவிக்கமுதென்னத்திகழுஞ்செழுங்குணத்து)[illegible] (தப்பற்றவர்க்கு) [illegible] (தாமே)[illegible] (உகந்துதருந்தகவால்) [illegible] (ஒப்பற்ற நான்மறையுள்ளக்கருத்தில்) [illegible] (உரைத்துரைத்த)[illegible] (முப்பத்திரண்டிவை) [illegible] (முத்தமிழ்) [illegible] (சேர்ந்த) [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] திலெவரிடத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] திற்கு [illegible] [illegible] தோவென்கிற [illegible] நின்றுகொண்டு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (ஸூக்திஸ்வாநிதி). [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] (மொழித்திருவே) [illegible] நாராயண [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (மறையுரைக்குமிதி) (மறை

௨௪‖மறையுரைக்கும் பொருளெல்லா மெய்யென்றோவார்
மன்னியகூர்மதியுடையார்வண்குணத்தில்,
குறையுரைக்கநினைவில்லார்குருக்கடம்பார்
கோதற்றமனம்பெற்றார் கொள்வார்நம்மை
சிறைவளர்க்குஞ்சிலமாந்தர்சங்கேதத்தார்

ஸா-ரீ ‖[illegible] பண்ணுகிறார் (மறையுரைக்குமிதி) (மறை) வேதங்கள் (உரைக்கும்) சொல்லும் (பொருளெல்லாம) [illegible] [illegible] களெல்லாம் (மெய்யென்று) [illegible] மென்று (ஓவார்) விஶ்வஸித்திருக்கும் [illegible]. இதனாலே [illegible] வானென்கிற [illegible] விவரிக்கப்பட்டது. (மன்னியகூர்மதியுடையார்) (மன்னிய) [illegible] யான (கூர்) [illegible] யான (மதியுடையார்) [illegible] யுடையார் இத்தால் [illegible] யென்கிற [illegible] (வண்குணத்தில்) விலக்ஷண குணங்களில் [illegible] ங்களென்றபடி (குறையுரைக்க) குற்ற [illegible] குற்றம் [illegible] த்துச்சொல்லுகையில் (நினைவில்லார்) [illegible] மில்லாதார் இதனாலே [illegible] யென்கிற [illegible] (குருக்கடம்பார்) குருக்களிடத்தில் நின்றும் (கோதற்ற) [illegible] (மனம்பெற்றார்) [illegible] பெற்றார். இதனாலே [illegible] [illegible] யாயிற்று. (கொள்வார் நம்மை) [illegible] "[illegible]" என்கிறபடியே கொள்வார். (கொள்வார் நன்மையென்றும் [illegible]. (நன்மை நல்லத்தைக்கொள்வார் ஆனவர்கள் என்றபடி. இதனாலே [illegible] மென்கிற [illegible] விவக்ஷிதம். (சிறை வளர்க்கும்) ஸம்ஸாரத்தை வளர்க்கும்பாவத்தாலே ஸம்ஸாராபிவ்ருத்தியையுண்டாக்குமவர்கள் (சிலமாந்தர்) சில [illegible] களுடைய (சங்கேதத்தால்) நாம் பற்றினதே [illegible] [illegible] த்தையும் [illegible] [illegible] போமென்று [illegible] த்தாலே (சிதை [illegible]) [illegible] மாகாத

ஸா-கா ‖ (மறையுரைக்கும் பொருளெல்லாமெய்யென்றோவார்) [illegible] [illegible]. (மன்னியகூர்மதியுடையார்) [illegible]. (வண்குணத்தில் குறையுரைக்கநினைவில்லார்) [illegible] [illegible]. (குருக்கடம்பாற்கோதற்றமனம்பெற்றார்) [illegible] [illegible] (கொள்வார்நம்மை) [illegible]. (சிறை வளர்க்கும் சிலமாந்தர்சங்கேதத்தால் [illegible]) [illegible]

௨௦ ‖ சிதையாததிண்மதியோர்தெரிந்துதோவார்
பொறைநிலத்தின்மிகும்புனிதர்காட்டு மெங்கள்
பொன்றாதநன்னெறிப்புகுதுவாரே. (௫௨)

ஸா-நீ ‖ திண்மதியோர், [illegible] என்ற படி. இதனாலே [illegible] என்கிற [illegible]. (தெரிந்துதோவார்)(தெரிந்து) [illegible] (தவார்) ஆசைப்படார் சிறந்ததோர் வாரென்று [illegible] தெரிந்து, [illegible] [illegible] (தூர்வார்) ஆசைப்படுமவர்கள். [illegible] என்றபடி. தெரிந்ததோர்வாரென்ற [illegible] (தெரிந்து) [illegible] பண்ணி (அது) அத்தை தூர்வார் [illegible] ஹிப்பவர்கள் [illegible] என்றபடி. இதனாலே [illegible] என்கிற [illegible]. இப்படிப்பட்ட [illegible] (பொறைநிலத்தில்) [illegible] (மிகும்) [illegible]. (புனிதர்) [illegible] என்றபடி. (காட்டும்) [illegible] காட்டப்பட்ட (எங்கள்) [illegible] எங்களுடைய (பொன்றாத) [illegible] நன்னெறியில் [illegible] த்திலே (புகுதுவாரே) [illegible] வெசிப்பர்களென்றபடி. இதனாலே [illegible] என்கிற [illegible] என்றபடி. இப்படி [illegible] கூடுமோ, [illegible] த்திலே [illegible] ர்கள் [illegible] த்திலே [illegible] பண்ணக்கூடாமையால் [illegible] கூடாமையாலே [illegible] முடம் [illegible] முடம் கூடுமோவென்ற [illegible] [illegible] முடம் [illegible] முடம் [illegible] முங் கூடாதென்கிறதோ, [illegible] இல்லாமையாலே [illegible] கூடாதென்கிறதோ வென்று விகல்பித்து [illegible] [illegible] த்திலே உத்தரமருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு [illegible] த்திலே [illegible] ருகிறார். (இதுவழி [illegible]) என்

ஸா-கா ‖ (தெரிந்ததோவார்) [illegible] (பொறைநிலத்தில்மிகும்புனிதர்காட்டுமெங்கள்பொன்றாதநன்னெறியிற்புகுதுவாரே) [illegible] (இதுவழீதி) (இதுவழிஇன்னமுமேதென்றவர்) [illegible]

௨௬|| இதுவழியின்னமுதென்றவரின்விண்புனல்வேறிடுவார் [வின்புலன்]
இதுவழியாமலவென்றறிவாரெங்கடேசிகரே
இதுவழியெய்துகவென்றுகப்பாலென்பிழைபொறுப்பார்
இதுவழியாமறையோரருளால் யாமிசைந்தனமே.

ஸா-நீ|| கடேசிகரே வக்ஷ்யமாண நாயயாத்ம நாமா... ...
த்ரிஹாவாளிஹம்ஸாம்பவாஹாய... ...
...ஷீவ்ரவ ப்ருத்தி:.(இது)இப்ப்ரபாயோக்தமான ...
(இன்னமுது) இன் ஹொமயமான (அமுது) ... ...
ன்றபடி. (வழி) ...மான ... (என்றவர்)
உபதேசித்தவர் (இன்புலன்) ... ஸாரங்களான புலன் ...
ஷயங்கள். இது மற்றுள்ளஹேயங்களுக்குமுபலக்ஷணம்.(வேறிடுவார்)
தாங்களும்ஹேயங்களை வேறிட்டு ... தரையும் வேறிட்டுவைப்பார்.
... விலக்கினர்களென்றபடி. (இதுவழியாம்.) இது ...
... (வழியாம்). மோக்ஷாபாயம் (அல) ...
... மோக்ஷத்திற்கு ... பாயமல்ல. (என்று அறிவார்.)
அறிந்து நிணயித்தார்கள், யதா (இது)இப்ப்ர ... யோக்தமான ...
... வத்திகளே(வழியாம்)ஸாக்ஷாத்விஹிதமான மோக்ஷோபாயம் (அல)அல்
லது ... நாதிகள் மோக்ஷோபாயமன்றென்றறி
வார் அறிந்து நிணயித்தார்களென்றபடி. ... (இதுவழி) இந்த
ஹொமயமான ... மே. (எய்துக) இவ்வளவில் ... வஸியாதே
இன்னமும் ... மாகவிப்ப ... யிலே நடந்திடுக என்று ஸங்கல்பித்து
(உகப்பால்) இந்தஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தனஸந்தோஷத்தால் (என்பிழை
பொறுப்பார்) எங்களுடைய ... நங்களையும் ஸஹிப்பர்கள்
... நங்களையும் ஸஹித்துஇவ்வ ... தியையுமுபதேசித்தார்
களென்றபடி. ஆகையால் (மறை) ஓரருளால்... வேதிகரான ...
... யினாலே(இதுவழியா)இந்தப்ரயோக்தமே ...
... மாக (யாம்) வயம் (இசைந்தனம்) ஸ்வீகரிக்கப்பெற்றோமென்கை

ஸா-கா || ... (இன்புலன்வேறிடுவார்) ...
... (இதுவழியாமலவென்றறிவார்) ...
... (எங்கடே
சிகரே) ... (இதுவழியெய்துகவென்றுகப்பால்) ...
... (என்பிழைபொறுப்பார்) " ...
... "... காரேண, நாதிகா ... ...
... (இதுவழியா) ... (மறை

௫௬ || எட்டுமிரண்டுமறியாதவெம்மையிவையறிவித்
தெட்டவொண்ணாதவிடந்தருமெங்கண்மாதவனார்
முட்டவினைத்திரள்மாளமுயன்றிடுமஞ்சலென்றார்
கட்டெழில்வாசகத்தாற்கலங்காநிலைபெற்றனமே. (௫௬)

ஸ-டீ || (எட்டுமிரண்டுமித்யாதி) எட்டுமிரண்டும்பத்தென்றுஅறியாத அத்யஜ்ஞாநியான நம்மை எட்டுத்திருவக்ஷரமான திருமந்த்ரத்தையுமிரண்டு த்வயத்தையும் ஸப்தாக்ஷரமான திருமந்த்ரத்தையும் ஸர்வாதிகாரமான த்வய சரமச்லோகங்களையும் (அறியாதவெம்மை) ஸம்ஸரித்துப்போர்ந்தநம்மை (இவையறிவித்து) யாத்ருச்சிகஸாக்ருதாதிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸ்வாபாவிகஸெளஹார்த்தத்தாலே இவை மூன்றும் த்வயசரமச்லோகரூபமான ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் ஸார்த்தமாக அறிவித்து தத்வஜ்ஞாந பூர்வகமாக ப்ரபத்திரூபஜ்ஞாநத்தை உண்டாக்கி (எட்டவொண்ணாத) அநாப்தருக்கு எட்டவரிதான அதிதுர்லபமான என்றபடி. (இடம்) பரமபதஸ்தாநத்தை (தரும்) "மோக்ஷமிச்சேஜ்ஜநார்த்தநாத்" மோக்ஷதோ ஹரிவாஸுதேவ:" என்கிறபடியே மோக்ஷப்ரதனான பரதேவதாமூர்த்தியான (எங்கண்மாதவனார்) மாதவனாய் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரம் பண்ணியவதரித்து ஐதிஹ்யம். "ஜாதோஸி தேவதேவேச" என்கிறபடியே (எங்கள்) குலத்துக்கு தலைவன் நாயகனாயிருக்கிற என்றபடி (முட்டவினைத்திரள்) (முட்ட) காலத்ரய விநைத்திரள் (பாபஸமூஹம்) பூர்வோத்தராகங்கள் விநாசமாவதும் (மாள) நசிக்கும்படி (முயன்றிடும்) "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணியருளாநிற்கும் (அஞ்சல்) நீ ஒன்றுக்கு மஞ்சாதே "மாசுச:" என்றுசொல்லியருளாதேயென்று (என்றார்) சொல்லாநிற்கிற ஸ்ரீகீதாசார்யனுடைய (கட்டெழில்) ஸர்வதோ விளங்காநிற்கிற (வாசகத்தால்) சரமச்லோகத்தால் ஸர்வதோமுகப்ரகாசத்தா

ஸா-கா || யோர அருளால்) பரமைகாந்திகள் நாதமுநியாமுநாதிகள் க்ருபையா (யாமிசைந்தனமே) வயம் ப்ரீதா: (எட்டுமிரண்டுமித்யாதி) (எட்டுமிரண்டும்) அஷ்டாக்ஷரம் த்வயம் சரமச்லோகம் ஸர்வத்ர ப்ரஸித்தம் (அறியாதவெம்மை) அஜாநதோஸ்மாந் (இவையறிவித்தெட்டவொண்ணாதவிடந்தருமெங்கண்மாதவனார்) ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷர த்வய சரமச்லோகாந் ஜ்ஞாபயித்வா துர்லபம் பரமபதம் ததத் அஸ்மத் ஸ்வாமீ ஸ்ரீமந்நாராயண: (முட்டவினைத்திரள்மாளமுயன்றிடுமஞ்சலென்றார்) காலத்ரயவர்த்திபாபாநாம் நாசாய ப்ரதிஜ்ஞாம் க்ருத்வா மாசுச இதி

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

மூ ॥ வானுளமர்ந்தவருக்கும்வருந்தவமின்னிலைகள்
தானுளனுயுகக்குந்தாமிங்குநமக்குளதே
கூனுளநெஞ்சுகளாற்குற்றமெண்ணியிகழ்ந்திடினும்[னுகைதீர்ந்தடினும்]
தேனுளபாதமலர்த்திருமாலுக்குத்தித்திக்குமே. (ருரு)

ஸா-நீ ॥ லே(கலங்காநிலை)அசோகஸ்ய நிலையை(பெற்றனம்)இவ்வத்யவஸ்திதியைக்கண்டு ஸம்ஸாரஸவஸாயத்தைப் பெற்றோமென்கை. ஆனாலும் தேவரீர் நிவஸநத்தை ஸம்ப்ரதாயாம்தரஸ்தர்நெகிழநினைக்கையாலே குறையில்லையோ வென்ன வக்ரவேஷிகள்நெகிழநினைத்தாலும் ஶ்ரிய:பதிக்கிஷ்டமாம்படிபோக்யமாயிருக்கு மென்றருளிச்செய்கிறார். (வானுளிதயாதி) (வான்) ஸ்வர்க்கோக: பரமபதமவா (வானுள்) அதில் அமர்ந்தவர்க்கு ஐமராதிதேவர்களுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும்(வருந்தவரும்) வ்யாஸப்பட்டுவரும் வ்யாஸஸாத்யமாகவரும் (இன்னிலைகள்) இவ்வ்யவஸாயநிலைகள் (தானுளனாய்) இப்ப்ரயோஜநாத்வஸிதஶிபரங்களை தானுள்ளவனாய்(உகக்குந்தாம்) இந்நிலைமையுடையவரைக்கண்டு உகக்குந்தாம் ஸாதிஶயிக்கும் ஸ்வபாவம் (இங்கு) இந்த விரோயிஸம்பஸ்தாபநமான விந்த ஸம்ஸாரஶோணத்திலே (நமக்குளதே) உண்டாகப்பெற்றதே யென்று விஸ்மயிக்கிற. (கூனுள) வக்ரதையுடைய நெஞ்சுகளால் வக்ரமநஸ்ஸுக்களாலே (குற்றமெண்ணி) இல்லாததோஷத்தை இப்வ்யவாயத்திலும் தத்கர்த்தாவான நம்மிடத்திலும், ஆரோபித்து(இகழ்ந்திடினும்) (தேனுளபாதமலர்) போக்யஸ்வதநிஉளான திருவடித்தாமரைகளையுடைய (திருமாலுக்கு) ஶ்ரிய:பதிக்கு ஸர்வபோக்யனான ஶ்ரிய:பதிக்கு (தித்திக்குமே) அதிபோ

ஸா-கா॥பரமஶ்ரோதாஸ:(கலங்காநிலைபெற்றனமே)த்யாதிநோக்தாநாஸநாநஜநிதஸ்திராஸ்நேஹநஸ்திம வ்ரதஸ்தாஸ(வானுளமர்ந்தவர்க்கு மித்யாதி)(வானுளமர்ந்தவர்க்கும்,)வ்யாநவாஸஸ்துதயா ஸ்ரீவைகுண்டமேதா ஸமவேதாவி(வருந்திவருமின்னிலைகள்தான்) வ்யாயேஸநவநீத(கட்டெழில் வாசகத்தால்) காஸஷ்ட்ரநாத்யந்த போக்யாஸ்வஸத்யம்த: வஸவா ஶவாஸ்திதய: ஸமவேதாவி தேஶாஶயாதிதநயத்யாவதிப வயிஷ்டாதி ஶிக்ஷயா அதிவ்யாயேஸந ஸாவாதநீயா ஸம வஸ ஸாஸவத மோகஸய நிரதாஶிவாஸ்திதய ஐத்யஸ்ய: (உளனாய்)வரவேத்ரஸ்திதஸம ஸாதாவாதவீத்யஸ்ய:(உகக்குந்தாம்)வீதிவிஶிஷ்ட ஸ்வபாவஸ (இங்குளதே) அஸயாதிநநெவ்ரூதிஶேமை அஸ்த்ரஸ்வ(கூனுளநெஞ்சுகளால்)வக்ராதி பஶிஸ:(குற்றமெண்ணியிகழ்ந்திடினும்) ஶமனா ஸஸஸ்நாநீக ஸதோஷாஸாவோஷி தோஷாந ஸஸ்நாந ஶாஸ்தாதாவீத்யஸ்ய:. (தேனுளபாதமலர்திருமா

௭௬ || வெள்ளைப்பரிமுகர்தேசிகராய்விரகாலடியோம
உள்ளத்தெழுதியதோலையிலிட்டனர்*யாமிதற்கென் [ம்]
கொள்ளத்துணியினுங்கோதென்றிகழினுங்கூர்மதியீர்
எள்ளத்தனையுகவாதிகழாதெனெழின்மதியே. (௫௬)

ஸா-தீ || ஸ்ருதமாயிருக்குமென்றபடி. ஆனாலும் ஸம்ப்ரதாயாநுஸ்யூ
ர்நெகிழுகைக்கையாலே தேவரீர் திருவுள்ளத் திலீஷத்தாகிலும் நம்
ப்ரபந்தங்களை ஆராதித்தாரென்று ஹேதுவாருதோசன்ற நமக்குப்ர
பந்தத்திலே தேவஸ்வாதந்த்ர்யமன்றிக்கேயேறுஸம்பந்தமில்லாமையாலீ
ஷத்தும்வித்தவிகாரமில்லை ஸர்வேச்வரனுக்கேவித்தவிகாரமுண்டென்
குறுர். (வெள்ளைப்பரிமுகரிதி)(வெள்ளைப்பரி)ச்வேதாச்வம் யஸ்ய(வெள்ளை)
ச்வேதான (பரிமுகர்)ஹயக்ரீவர் ஶங்கஸ்ப்டிகஸந்நிஹ-ஹயமுக வ்ருதிஹ்ட
ரான ஹயக்ரீவர் (தேசிகராய்) வாதிஹம்ஸாம்புவாஹரான கிடாம்
பியப் புள்ளாராயவதரித்து(விரகால்) ஆசார்யாவஸ்தேர்வ விர
கால் ஸஹகாரியால் தேவநியாலென்றபடி. (அடியோம் உள்ளத்து)
நம்முடைய ஹ்ருதயமாகிற பத்ரத்திலே (எழுதியது). முன்னே ஸர்வே
ச்வரனுவாசார்யாவஸ்தையிலே எழுதிக்கொண்டுபோக நம்மு
டைய நெஞ்சில்பட்டவர்த்தங்களை (ஓலையிலிட்டனம்) ஸாதரமெகபா
ர்த்தெழுதினுல் போலே புஸ்தகத்திலே எழுதினம் வராயீநகர்த்ரு
ஸ்வாதந்த்ர்யம் நமக்கு. இப்ப்ரபந்தத்திற்குஸாக்ஷாத்கர்த்தா ஸ்ரீஹ
யக்ரீவரென்றபடி. அடியேன் தேவஸ்யாதீயன்யாம் ஓலையிலிட்டன
மென்றர்த்தம். (இதற்கென்) ஸர்வேச்வரகர்த்ருகமாகிலன்றே குற்
றமென்றலாவது, இதில் குற்றமெண்ணில் தங்கள் ஹ்ருதயத்திலே குற்றம
த்தனை போக்கியதில் ஒன்றும் தட்டாதென்றபடி. (கொள்ளத்துணியி
னும்) இப்ப்ரபந்தஸ்வபாவத்தைக்கண்டு சிலரிதுவே வராஸ்த்தயா
உபாதேயமென்று அத்யவஸித்தாலும்(கோதென்று)(அஸாரமென்று
(இகழினும்) அநாதரித்துக்கைவிடப்பார்க்கிலும் (கூர்மதியீர்) யாதா
யாத்ம்விசாரக்ஷமபுத்திமான்களேஎன்றுஸம்போதநம்(எனெழின்மதி)

ஸா-கா || லுக்கு) ஸ்யாஸ்யம்ஹிவாதகஸ்யவத்யா ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸ்ய வி
ஷேணு: (தித்திக்குமே) அத்யந்தமஹொஹத்யாஹவதி(வெள்ளைப்பரிமுகேதி)
வெள்ளைப்பரிமுகர்தேசிகராய்)ச்வேதாச்வஸ்வாமிகொஹதேவ(விர
காலடியோமுள்ளத்தெழிதியதோலையிலிட்டனம்)ஸாஸ்யேந்த்ரநாஸ்தாகம்
ஹ்ருதயவிஷயதயா லிதாஸ்ய்ஸ்யாவிதஸ்யவிஶேஷஸேவ வரேதே அஸ்மே
வயஷ (யாமிதர்க்கென்) அஸ்மாகமஸ்ய ப்ரபந்தஸ்ய அஸம்பந்த: ஸ்ரீஹ
யக்ரீவனவகர்த்ரநவலயிஜிதாஸ்ய: (கொள்ளத்துணியினும்கோதென்
றிகழினும்)அயம் ஸம்பந்தஸாரஇதிஸ்வீகாரேஷீஷிஜித்யாபேவ(கூர்ம

௩௭ || ரஹஸ்யத்ரயஸாரோயம் வேங்கடேசவிபச்சிதா |

ஸா-நீ || என்னுடையத்ருஷ்டாத்ருஷ்டஸாமர்த்யத்தையுடைய மோஹனமானசீந ஸ்யம், (எள்ளற்றனையுகவாது) பரிக்ரஹித்தாரென்று தீராஞ்சகமும் சீயத்தையங்கீகரித்தாரென்று ஊர்ஹரோனக்ஷத்ரஸந்தோஷத்தினாலேமதிப்ர யாது (இகழாது) சீயத்தைத்யஜித்தாரென்று குமும் ஊர்ஸ்வியா தென்றபடி. ப்ரபந்தத்தை ப்ராக்ஞர்பரிக்ரஹிக்கிலும் பரித்யஜிக் கிலும் ஆரேனுமொருவருக்கு ஸந்தோஷமும் ஷேதமுமுண்டாகாதி றே; ஆகையாலே ப்ரபந்தபரிக்ரஹத்தில்ஸந்தோஷிக்கிறவனும்பரி த்யாகத்தில் நிக்ரஹிக்கிறவனும் இப்ப்ரபந்தவ்யாக்யாதாவான ஸ வேங்கடேசனென்றுகருத்து. இப்படிஉள்ளத்தெழுதியதொலையிட்டனமெ ன்றுசொன்னது கூடுமோ, ஸ்ரீஹயக்ரீவர் கூராயெம்பெருமானதேசிகனே ந தேவரீர் ஹ்ருதயத்திலெழுதின வஸ்துக்களநந்தங்களாகையாலே தாவஸ்துக்களையும் ஓலையிலிட்டனமென்று சொன்னால் அதிவிஸ்த்ருத தயாஅதிகாரிதுர்லபமாம் ப்ரஸங்கியாதோ, இனிகூராயெம்பெருமானபி ஷ்டார்த்தங்களைத்தானறிந்து அதிஸாரவஸ்துக்களாக ஸங்க்ரஹித்து எ ழுதினோமென்றில்அப்போது ஸ்வபுத்திபரிகல்பிதார்த்தப்ராமாண்யப்ரஸங்க த்தாலே தத்வதிகஸஞ்ஜதமாகாமையாலே யநாதரப்ரஸங்கியாதோ, கி ஞ்சபூர்வாசார்யர்க்கும் உத்தராசார்யர்க்கும் ப்ரபந்தார்த்தம் ஸாம்ப்ரதாயிகஸஞ்ஜத மாகையாலே ப்ரஹ்மானந்தஸம்ஹிதியும் தோஷமன் றோ, ஓலையிலிட்டனமென்று ஸவந்த்ர்யம் தோற்றுகையாலே அஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை யென்கிறதுதான் கூடுமோ வென்ற ஸவநந்தர்ய குமும் பாரதந்த்ரமாகையாலே தத்ராவிநாஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமென்றும் விவக்ஷிதாகையாலே அநுவ்யாஹாராதிப்ரஸங்காப்ரஸங்கமில்லாதே ஸங்க்ரஹஸ்வதந்த்ர்யமுங் கூடுமென்றும் ஸம்ப்ரதாய உத்தரா ஸார்வஸஞ்ஜதமானாலும் ப்ரமாணப்ரதிபத்திக்களான ஸ்ரீபராசர பராங்குசாதிஸஞ்ஜததயா தத்வநிர்நாதரமில்லை யென்றும் அருளிச் செய்யாநின்றுகொண்டு ரஹஸ்யகஸந்நிவேசத்தாலே இப்ப்ரபந்தத்தை தலைக்கட்டுகிறார் (ரஹஸ்யத்ரயஸாரோயமிதி) ரஹஸ்யத்ரயஸார: ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தப்ரதிபாதகதயா ரஹஸ்யத்ரயஸார மெ ன்று பேர்பெற்றது (அயம்) இந்த ப்ரபந்தமென்றபடி. "சநவிசேஷயக ப்ரபந்தாசார்வஸதிரஹஸ்யத்ரயஸ்யஸாரோய" மென்று உபோக்வா

ஸா.கா|| தியிர்) ஹேஸோக்ஷ்பாஸ்யம்: (எள்ளத்தனையுகவாதிகழாதே ஒன ழின்மதியே) ஸாஷதவி நத்தஷேஹ்ருநிரு)ராசீஸாவதித்ருதிதி யே "யெபாஹ்மணாஸ்யேத்ஹாஸாஸ்யம் ந வே" த்யாதிசாஸ்த்ராக்ஷேப்ர திஷ்டதஸ்வரூபவஸாவரதாக்ஷ்ரதாசீசிநக்கிம்விதவிநகாவஷ்பீதஷ்:

ஸா. ஸ்ரீ॥ நாயிகாரத்திலேயுள்ள மாய்ஸேவ்யமானவிக்ரஹமென்றபடி. வேங்கடேஶ விஷ்ணு (வேங்கடாசலத்திலே ஸ்வாமியான விஷ்ணு) "ஸஹஸ்ரஹ்ருஷ்டி" ... நாயிகவிஷ்ணு வேங்கடேஶ விஷ்ணு வேங்கடேஶ விஷ்ணுஸ் வேதாந்தேஶிகஸ்யாவேங்கடேஶ வனவேதாந்தேஶிகஸ் வாஸிவிஷ்ணு நிர்வாயிகவிஷ்ணு வரம்ப்ரஹ்ம "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் । மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" த்ரய்யந்தகாரணமித்யை: பதிநாரா யண வனவேஶிக ருபேணாவதீர்ண னென்றபடி. வனவா ஸத்தமவத்வதார ... ஞலே யென்றபடி. யதா, தேஶிகாரவியான திருவேங்கடமுடையானாலே என்றவுமாம். அதவா வேங்கடேஶாத்மகவேதாந்த தேஶிக விஷ்ணுத்தாலே என்றவுமாம். (ஶரண்யத்வப்ரதிபாதக) ஶரண்யன் ஶரணாகதன் ஶரணம் மந்த்ர ஹரன் ஹரந்யாஸொத்துள "ஸ்ரீமந்நேவ ததாஸ்ருள ஸாவதீ ஜகதாம்பதி" இத்யாதிவாக்யங்கள் த்விதா வாக்யம் வஸிஷ்டவர்ஷ ஸாதம்ய பரதேவதாவாரஸாக்ய வேதாந்தான வராஶரஸ்ஹ ஷிக்கும் 'அயர்வருமமரர்களருளப்பெத்த, ஸ்ரீஸங்கொவதநிக்குமென் னபடி. (ஸம்க்ஷ:) ஸம்க்ஷிப்ய: யதா "ஶ்ரவணாயாம் ஹரிதவஷ்" யெ ன்று ஶ்ரவணஸாக்யநிஷ்டாதமாய் ஸங்க்ஷேபவிஷயிதார்ஷ்டி: க்ருதி மஹீரதயா தேஷாச்வி ஶ்ருதிஸ்ரீஹாஸாநிஹாய க்ஷேத்ரவ வ ரிவயங்காயஜதிஶாஸிக்கப்படாநிற்கிற இப்ரபந்த (ஸங்க்ரஹ)த கநவெக்ஷித. விஸ்தாரமும் க்ஷேபக்ஷிதஸங்கோவமுமற ஸங்க்ரஹிக் கப்பட்டதென்றபடி. இதனாலே தேவந கத்ருக்ஷமும் வராயீந மென்று தோற்றுகையாலேயும் உதாஹரஸ ஸம்ப்ரதாயாஹரஸ்ஸாஸ ஸம்க்ஷதமானலும் தகவிக வராஶ்ராஜிஸம்க்ஷதமாகையாலும் ஸவேத வாதேய தத் ரஹஸ்யத்ரயாக்ய ஸாராய விஶதீகரண வ்யாவ்ய நமாகையாலும் இப்ரபந்தமே உபாதேயமென்றுகருத்து.

இதிநிக்ஷநாயிகாரோ த்ரிம்ஶ:

விஹிதஶ்ரவநக்ஷா வேத்யநாயநாதகந்திதநஜஸம்வஸ்ஸம் வநாயாவதீர்ணா । நிரயிதஹிதவஸ தேவதாதா நவேஸ்தேஷ்யஸ்ய தவிநதாநம் காதநாவஸம்ந்ரஹநா ॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
நிகமநாதிகாரோ த்வாத்ரிம்ஶः ।
ஸ்ரீமதே வேதாந்தகுரவே நமः

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸம்ப்ரதாயப்ரக்ரியாஹாரஶ்ச ஸமாப்தः

கவிதார்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே ।
ஸ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நமः ॥

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரஸ்ஸமாப்தः ।
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நமः ।
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீஹயவதநபரப்ரஹ்மணே நமः ।

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரம்
முற்றிற்று

இதி ஸ்ரீமதாத்ரேய க்ருஷ்ணார்யதநூஜேந தச்சரணகமலமதுபாயமாந
ஸர்வஹவஞ்ஶ்ரீகேண ஸ்ரீமதுபயவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிக
கடாக்ஷலப்தவேதாந்தரஹஸ்யஜாதேந மேதாவாஞ்ஜாதஸேந
விரசிதாயாம் உத்தரஸாராஸ்வாதிந்யாம்
ஸம்ப்ரதாயப்ரக்ரியாஹாரவ்யாக்யா ஸமாப்தா ॥

இதி ஸாரபோஜகுலதிலகஸ்ய ஸ்ரீநிவாஸகுரோஸ்ஸூநுநா
ஸ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
நிகமநாதிகாரோ த்வாத்ரிம்ஶः ॥

முற்றிற்று.

ஶுத்தாஶுத்தபத்ரிகா

பக்கம்.	வரி	அஶுத்தம்	ஶுத்தம்.
௨	௯	ஶப்தூ	ஶப்தூம்
"	௧௦	ஶப்தூ	ஶப்தூம்
,,	௧௩	அயிகா	அயிகம்
,,	௨௧	த்ர்யஹங்களையெ	த்ர்யஹங்களை
௩	௧	க்ஷேத்ரமென்றின்	க்ஷேத்ரமென்றி
,,	௬	அஶயநம்	அஶ்ர்யநம்
௪	௬	ஷங்கள் ந்ராஸா	ஷங்கள் அந்ராஸா
,,	௮	வஸம்ஹியாதோ	வ ஸம்ஹிதாதோ
,,	௧௪	ஶ்லோகம்	ஶ்லோகம்
௬	௭	தோறும்	தோரும்
,,	௧௦	ஶப்தூ	ஶப்தூம்
,,	௧௭	ஹவஹவ	ஹஹவ
௭	௩	ஶ்லோகா	ஶ்லோகம்
,,	௧௫	விசேஷிக்கது.	விஶேஷிக்கது,
௮	௨௧	வைஶ்ராய்	வைஶ்ராய்
,,	௨௩	யதி	யதீ
,,	௨௫	வெதூ	வெதூம்
௯	௩௩	வ	வ வாஹ
௯	௨௧	படி. இந்த	படியிந்த
௧௦	௨௯	யிகார	யிகாரி
௧௧	௨௯	அன்னை யிக்ர	அன்னையாஉக்ர
௧௨	௩௧	செய்தான்	செய்தான்
௧௩	௧	வாவிஷ்ணு	வாவிஷ்ணு
,,	௩	ஶ்லோகாத்யூ	ஶ்லோக
,,	௭	மென்றபடி,	மென்றபடி.
,,	௯	கள்க்கு	கட்கு
,,	௧௩	லை. காய	லை, காய
,,	௧௮	ஷித்ராஷி	ஷித்ராஷி
௧௪	௨	ஶூவா	ஶூவாய
௧௫	௧௦	வாரஷாய	வாரஷாவாய
,,	௩௦	ஶாரலி	ஶாரலி
௧௬	௫	காரணத்தை	காரகத்தை
"	"	ரவெவக	ரவெக
,,	௯	சொன்னது.	சொன்னது,
,,	௨௦	ஷஹாத்ர	ஷாஹாத்ர

கசு	உஎ	ஶூவோ	ஶூவம்
,,	உஅ	ஶூவோ	ஶூவம்
சஉ	௩0	ஸ்ரோக	ஸ்ரோக
கஅ	அ	வ்ரேஷ்ட	வளேஷ்ட
உக	க	ஸவ்யஜாய	ஸம்வ்யஜாய
,,	சா	ஶ்ரஶிஜி	ஶ்ரவிஜி
,,	கூ	ககளிலொரு	களிலொரு
உஉ	ககூ	ஶாஷ்ரஶ்ரு	ஶாஷாஷ்ரஶ்ரு
உ௩	கூ	வ்யயொஜநம்தா	வ்யொஜநந்தா
,,	க0	ஷமுமும்சொ	ஷமுமுன்சொ
உச	உக	வரா	வரா
உரு	க	இங்கன	இங்ஙன
,,	உசா	ஹாநாஶ்ரூத	ஹாநாஶ்ரூத
உஎ	கச	வவடுவேஷூலே	வவடுவேஷூயிலே
உஅ	ச	சிலவான	சில்வான
,,	க0	வரிவாஹ	வரீவாஹ
"	கஅ	சிலவான	சில்வான
,,	உஎ	வ்யசாணதொர	வ்யசாணதொர
உகூ	கச	தவ்யஶாடு	கதவ்யஶாடு
௩0	௩உ	குருக்கள்நிரை	குருக்கணிநிரை
௩க	ச	ஶரணம்புக்கியென்றபடி	ஶரணபுக்கென்னபடி
,,	சா	ள்	ல்
,,	௰	வஜாநஶ்ரான	வஜாநஶ்ரான
,,	க0	ஹாஷ்ரகாரனென்ற	ஹாஷ்ரகாரரென்ன
,,	கக	மிம்	மிடம்
,,	உஎ	உய்ய	வுய்ய
௩உ	க	பெருமான்திருவடி	பெருமான்றிருவடி
,,	௩	ஸஹொ	ஸ்ஹொ
,,	கஎ	மைன்று	மென்று
"	உக	பெருமான்தி	பெருமான்றி
௩௩	கசா	வஷா	யெஷாம்
,,	கஎ	ஜாதவ	ஜாதவ
"	கெ	ஜிநஹி	ஜிநஹி
௩அ	அ	ஶாஶங்களை	ஶாஶங்களை
,,	உச	நெரி	நெறி
,,	உசா	விநெவவ	விநவவ
சக	க0	ஶாஸநஹாம்	ஶாஸநம்
சஉ	உஉ	யுபாய	யுவாய

இங்ஙனஎன்னன்கிறவிடங்களில் இங்கனஎன்கிறதுஸாஶ்ஸ

,,	௨௫	இருள்கள்	இருட்கள்
௪௩	௧	மிருள்கள்	மிருட்கள்
௪௪	௨௧	[illegible]	[illegible]
"	௨௮	இருள்கள்	இருட்கள்
௪௫	௧௮	ஸ்ரீயபதி	ஸ்ரீயபதி
௪௭	௩	அமரா	அமரர்
௪௮	௨௬	பிருட்டி	பிராட்டி
௪௯	௧௪	[illegible]	[illegible]
,,	௨௬	[illegible]	[illegible]
௫௦	௧௨	பாழிலே	பாழூலே
,,	௩௧	பாழிலே	பாழூலே
௫௧	௨௨	[illegible]	[illegible]
௫௨	௧௧	யரி	யர்
௫௩	௧௪	பிரவி	பிறவி
,,	௧௬	ஒருகாலும்	ஒருக்காலும்
"	௩	[illegible]	[illegible]
௫௪	௨௮	பேருஇழவு	பேருமிழவு
௫௬	௧௧	இதால்	இத்தால்
,,	௧௯	நொடித்துவார்த்தை சொல்லி	நொடித்து)வார்த்தை சொல்லி
,,	௨௫	குடிபுகிரவிட்டு	குடிப்புகிரவிட்டு
,,	௨௬	யரிவரி	ஒருவரி
௫௭	௩௧	[illegible]	[illegible]
௫௯	௮	மிதுராதி)	மிதுராதி)(போங்கோதஞ்சூழ்ந்தபுவனியும்
"	௭௬	[illegible]	[illegible]
"	௨	பண்ணு	பண்ணு
௬௦	௬	பெருகிற	பெறுகிற
,,	௧௨	[illegible]	[illegible]
,,	௧௭	[illegible]	[illegible]
,,	௨௮	கன்றுக்குச்சுாக்கும்	கன்றுக்கிரங்கிச்சுரக்கும்
௬௧	௮	[illegible]	[illegible]
௬௪	௩௧	[illegible]	[illegible]
௬௫	௩	படியிலே	அடியிலே
௬௭	௧௪	[illegible]	[illegible]
௬௮	௮	[illegible]	[illegible]
௭௬	௧௮	இவ்வாயிகாரா	இவ்வயிகாரா
௭௨		[illegible]	[illegible]

எங	கச	ஶாஹித்யமும்.வி வக்ஷிதம்	ஶாஹித்யம்வி வக்ஷிதம்
,,	ஙச	விஷபா:	விஷபை:
எஎ	க	ஈர்ஷ்யாஸம்வீ ஶாணாம்	ஈர்ஷ்யாஸம்வீஶாணாம்
எகூ	உக	ஹரிதயதாஷே:	ஹரிதயாஷே:
அ0	அ	வாயாஶகமாயி	வாயாஶமாயி
அக	கூ	யாதெ	யாதோ
,,	கஎ	ம்மு	ம்உ
"	கஅ	ஶூரஶூரீர	ஶூரஶரீர
அஉ	ங	நிதெ்யஷ்ஹூ	நிதெ்யஷ்ஹூ
,,	ச	நிதெ்யஹா	நிதெ்யஹா
,,	அ	கிடைக்கயாலு	கிடக்கையாலு
,,	க0	வ ஸம்மிக்கிமே	வ்ருஸம்மிக்குமே
அங	க	ஜஹா	ஜஹாத
,,	எ	யாலெ	யாலே
அச	கக	யாகிலிறே.	யாகிலிறே
,,	கங	வாஸீதகமாக	வாஸீதகமுமாக
,,	கரு	லீஶூரஹரெய	லீஶூரைஹரே
அரு	கஉ	யீனி	யீனை
,,	கங	ஜாமரெ	ஜாஶரெ
,,	கரு	அதுமத	அநுமத
,,	கஎ	நியாஶேக	நியாஶேக
	,,	நியாஶேகவந்தா	நியாஶேகந்தா
"	உஉ	மென்று	மென்றும்
அசா	கூ	பெஷியாஏ	ஶெஷியாக
,,	க0	உ நிஷித்திற்கு	உ நிஷக்துக்கு
,,	கசா	ஶஙிவியக்ஷ	ஶஙிவ்யக்ஷ
"	உ	யிங்கிவதுஶ	யிங்கிவ்வதுஶ
"	உக	யாயகஸ	யாஶகஸ
அஎ	கச	வ்ருதெயகவ வகஸ	வ்ருதெயவவஸ
,,	கஎ	ஹமவஜ்ஞா நம்	ஹமவகஜ்ஞா நம்
அஅ	உ	வாமென்னைகை	வாமென்னைகை.
அகூ	கஅ	விஷ்வ நரிப்படி கநிந்த்ரநமிப்படிஆக	விஷ்வகன்கநித்ரநமிப்படியாக
,,	ஙஉ	நிஶவெக்ஷமா	நிஶவெக்ஷமுமா
கூ0	உங	ஆகவிவைத்தாலி	ஆகவிவற்றலி
கூக	உஎ	யாஶகவாநிதமி	யாஶகவாநீதமி

ஹூ என்கிறவிடத்தில் ஹு ஹூ ஹூ என்கிறதால் கூஸ ஊம

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௯௨	௨௫	(இப்படி)	(இப்படிஉதி)
௯௩	௧௩	ஶ்லோகம்,	ஶ்லோகம்.
௯௫	௩	உறுப்பாக	க்குறிப்பாக
,,	௧௧	இதன்படி.	இதின்
௯௭	௨௭	ரசிவக்ஷஹாவக்ஷ	ரசிவக்ஷஉாவக்ஷ
௯௮	௧	நாராயண	நாராயண
,,	௧௫	களிவிஷ்த	களிஷ்தந
,,	௧௬	ஸம்ஹங்களன்றே	ஸங்கங்களன்றே
௯௯	௩௩	கஷியிஜு	கஷிநிஜு
௧௦௦	௨௬	தொன்னெறு	தோன்றெறு
,,	௨௮	தனதேறு	தனதேனு
,,	௩௦	துலையென்னிலை	துளையொன்றிலை
௧௦௧	௧௮	நிவர்க்கஸ்ய	நிவர்ாஹக்கஸ்ய
௧௦௨	௧௨	டீகயாம்	டீகாயாம்
௧௦௩	௫	யிவைத்தத்	யிவைதத்
௧௦௮	௨	ஹம்வஞாரா	ஹவாஞாரா
,,	௧௬	கொள்வது,	கொள்வது.
"	௩௪	வரக்ஷவாறிவக்ஷ	வாராறிவக்ஷ
௧௦௯	௨௨	நித்யஶ்ரீ	நித்யஶ்ரீ:
௧௧௦	௯	வுணர்	வுணர்வு
,,	௩௧	ஸ்வராறிவ	ஸ்வராறிவ,
,,	,,	ஸ்வராறிவ	ஸ்வராறிவ,
௧௧௧	௬	வனவஶ்ரேஷ்ட	வனவாஶ்ரேஷ்ட
௧௧௩	௨௭	வ்ருக	ரவ்ருத
௧௧௪	௭	யாக்தமாய்நித்ய	யாக்தமாயநித்ய
௧௧௭	௬	தயா	தயா
,,	,,	தைவ	"தைவ
,,	"	விஜாதெதைவ்ய	விஜாதெதைவ்ய
௧௨௦	௯	வாஜராவார்.	வாஜராவார்,
௧௨௧	௪	மவர்கள்	மவர்கள்.
,,	,,	நித்யராவார்.	நித்யராவார்,
,,	௨௦	யில்லாமன	யில்லாமை
௧௨௨	௪	ஹம்வெஷ	ஹவெஷ

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
,,	,,	களும்	களும்.
,,	,,	ஸாக்ஷ	ஸாக்ஷ
,,	க௩	அஸ்வாதி	அஸ்வாதீ
,,	௩௩	அசுத்ர	அசுத்ர
க௨௩	௨	ஸாவைம்	ஸாவைம்
க௨௫	க	வழும்	வழும்.
க௨௬	க	அதில்	இதில் [அதில்
,,	௫	இவனுக்குயோஹ்ய	இவனுக்குசயோஹ்ய
,,	௨௬	(த்ரிஹண	த்ரிஹண
க௨௭	௪	தூகேதி)	தூகேதி
		விசேஷணம்	விசேஷணம்.
,,	௫	சேஷவசம்	சேஷவசம்.
க௨௯	௩௩	ஹேதுநா	ஹேதுநா.
க௩க	௯	விது	விதுக்கு
,,	க௦	இதன்	அதன்
க௩௨	௩௦	தேதா	தேவதா
,,	௩௪	வியித்தவேதந	வியித்தவவேதந
க௩௩	௨௪	ஸ்யா	ஸ்யா"
க௩௪	க௪	நிஷேதித்து	நிஷேதித்தது
,,	௨௦	ஆனனும்	ஆனலும்
க௩௫	௬	விழுந்த	விழுந்த
க௩௬	௨	வ்யவஹ்ருத	வ்யவஹ்ருத
,,	௫	மிகவுண்டா	மிகவுமுண்டா
,,	க௯	வ்யாதிகரணங்களை	வ்யாதிகரணங்கள்
,,	௨௦	ஸாத	ஸாத
க௩௭	க	மிகவுண்டா	மிகவுமுண்டா
,,	க௩	மாதொழிய	மாகாதொழிய
க௩௮	௨௬	சூத்ரநி	சூத்ரநி
க௩௯	௪	பெற்று	பேற்று
,,	க௯	களிலும்	களும்
க௪௦	க௦	வருமே	வனுமே

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௧௪௧	௨௭	ஶ்ரோதவ்யே	ஶ்ரோத்ருதே.
,,	௩௩	வர	வரி
௧௪௨	௩௩	வாஸஶேஷ	வாஸஶுஶ்ரூஷ
௧௪௫	௩௧	நிரூபணே	நிரூவணே
௧௪௬	௫	கனே	களே
,,	௨௩	ஶங்கரா	ஶங்கரா
,,	௨௫	ஈகார	ஈஹா
௧௪௭	௩௧	மகாதோ	மாகாதோ
௧௪௮	௧௧	காரமென்கை	காரயாஸ்துங்களென்கை
௧௪௯	௫	வேதநங்கனுடைய	வேதநங்களுடைய
,,	௨௩	ப்ராணா	ப்ராணா
௧௫௦	௯	ஶோஷிதஃ	ஶோஷிதஃ
,,	௧௦	வாஸுஷனுவான்.	வாஸுஷனுவான்,
,,	௨௭	ஸம்பந்தத்ருதி	ஸம்பந்தஸதி
௧௫௧	௧	தம்ஷ்ட்ர	தம்ஷ்ட்ர
,,	௧௩	ங்	ங்க
,,	௧௪	தீர்யாகார	தீர்யாகார
,,	௨௧	வ்ருக்ஷயா|	வ்ருக்ஷயா
,,	௩௧	தத்வாவா	தத்ஹவா
௧௫௨	௪	ஸ்வஸாயா	ஸாவஸாயா
,,	௧௫	விஶேஷியாதது-	விஶேஷியாதது,
,,	௨௫	த்ரவியவேதந	த்ரவியாவேதந
௧௫௩	௧௫	(ஸ்ருதிஜகத்ராதி)	(ஸ்ருதியாவதுஜகத்ராதி)
,,	,,	(இவற்றனுடைய)	(இதினுடைய)
௧௫௪	௨௨	வ்ருக்த	வ்ருக்தி
௧௫௫	௨௨	ஸ்ருதி	ஸ்ருதி
௧௫௭	௧௧	வ்ராவ்ருத்தகமாக	வ்ராவ்ருத்தமாக
,,	௧௨	வ்ராவ்ருத்தகமாக	வ்ராவ்ருத்தமாக
௧௫௮	௨௭	ஸீ த்ராதி	ஸீத்த்ராதி
௧௫௯	௩௧	ஸதிதீ	ஸதீதி
௧௬௦	௧௫	விரோயை	விரோயி
௧௬௧	௮	வ்யோமித்து	வ்யோமித்தது
௧௬௭	௩௩	வேதநர்க்கிதர	வேதநர்க்கிதர

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
கசுஅ	கங	தொழிந்தது	தொழிந்தது?
,,	கரு	உத்தரவாயி	உத்தராவயி
,,	ககூ	புத்த	புற்ற
கசுகூ	ரு	தொழிந்தது.	தொழிந்தது,
,,	கச	வயொழித்தது.	வயொழித்து,
களஉ	உக	ஸாக்ஷ்யம்	ஸாக்ஷ்யம்.
களங	க	தொழிந்தது	தொழிந்தது,
,,	ரு	ஸ்வரூபத்தை	(ஸ்வரூபத்தை)
களச	கரு	களதற்கும்	களிதற்கும்
,,	ஙக	இதுக்குவ	இதற்குப்வ
களரு	உங	மென்னு	மென்னும்
களசு	எ	வென்றது.	வென்னது,
,,	கஎ	யென்றது.	யென்றது,
களஎ	கங	மாகை.	மாகை,
களஅ	உஎ	மன்று.	மன்று,
,,	,,	யிற்று,	யிற்று.
கஅ௦	உஅ	வகாகாஶ	வகாஶ
கஅக	கசு	காஶக்ஷ	காஶக்ஷ
,,	ககூ	வகாஶக்ஷ	வகாஶக்ஷ
கஅஉ	கூ	வகாஶி	வகாஶி
,,	உசு	வகாஶக்ஷ	வகாஶக்ஷ
கஅங	கரு	அதங்கனே	அதெங்ஙனே
,,	,,	ஜாநாதீ	ஜாநாதி
கஅச	உ	விரோயி	விரோய
,,	கஅ	ஹாஸோந	ஹாஸோநக்ஷ
,,	உ௦	வகாஶ	வகாஶக்ஷ
,,	ஙங	கம்ஷ்டுக	கஷ்டுக
கஅரு	ங	வாறே.	வாறே
,,	எ	வென்ற	தென்ன
,,	உக	கொள்ளும்.	கொள்ளும்
கஅஎ	உஅ	யஜ்ஞா	யஜ்ஞா::
கஅகூ	ஙச	(ஸம்வஹ்மாஸூஜ்ஞிதா)	(ஸம்வவாஸூதீதா)

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
ககூ௦	நக	விகஐ	விகஐ
ககூக	கந	மவ்ராகை	மாகை
,,	கஅ	வரித்தது.	வரித்தது,
,,	உகூ	வ்ருகாஶகக்ஷ	வ்ருகாஶக்ஷ
,,	நந	த்ரிஜா	த்ராஜா
ககூஉ	உஉ	ஶவலக்ஷண	ஶவலக்ஷண
,,	ந௦	காஶதே	காஶதே
ககூந	உஎ	ஸ்ராக.	ஸ்ராக
,,	நந	வ்ரீக்ரியதே-	வ்ரீக்ரியதே
ககூச	ரு	(காஷாவிஜிதி)	(கஷாவிஜிதி)
,,	சகூ	இவவளவாலிதரா	இவ்வளவுஜதரா
ககூரு	உ௦	விஷமேதேத்ரக்ர	விஷமேதேத்ரக
ககூசு	உஅ	வ்ருதிபம்யர	வ்ருதிபம்யர
ககூஎ	உ	பமலி	பம்ஜி
,,	சு	தெவயஶர்ர	தெவயஶர்ரமம
,,	எ	யீத்ராஜி	தீத்ராஜி
,,	உஉ	வைளுக்க	வைகளுக்க
ககூஅ	சு	ஷிதிஷெம்	ஷிதிஷெஷம்
,,	கரு	ஜித்ரு	தீத்ரு
ககூகூ	க	ஷமான	ஷஶமான
,,	கக	யதேநகாவஷா	யதேநகாவஷா
,,	கஉ	மில்லாயையால்	மில்லாமையால்
,,	கரு	ஶஹதக்ஷ	தெஶஹதக்ஷம்,
,,	நக	ஶகஃ	ஶகஃ।
உ௦௦	கூ	இந்தக்ஷ	இத்தக்ஷ
,,	கக	வ்ரயாநக	வ யாந
உ௦க	உரு	ஸாரூஹ	ஸாரூஹ
,,	உசு	பொன்று	(பொன்று
,,	உஅ	ஶஹாம்தம்	ஶஹாது
உ௦உ	அ	ஸமொர்	ஸமெர்
,,	கக	னென்றில்வாகர	னென்றில்வாகர
,,	நக	ஷணம்	ஷக்ஷணம்
உ௦ந	ந	பென்ன	மெதென்ன

பக்கம்	வரி	அபராதம்	பாடம்,
௨௦௪	௩	யாதா	யாதா,
,,	௨௬	(வெவ)	வெவஶ
௨௦௫	௭	மாக	பாக.
௨௦௮	௩	தெத	தை
௨௦௯	௩௩	ஸிகூ	ஸிகூ
௨௧௦	௪	லென்றது	லெணறது,
௨௧௨	௨	வெஹாவவநா	வெஹாவவநம்.
௨௧௩	௨௦	தெத்தாலே.	தெத்தாலே,
௨௧௪	௨௩	ஹவதி|	ஹவதி,
௨௧௫	௨௫	ஶேஷம்ப	ஶேஷ
௨௧௬	௧௩	நாஸ்தீ	நாஸ்தி
,,	௧௪	துடங்கி	துடககி
,,	௩௪	வாவத்திஃ	வ்யாவத்திஃ
௨௧௭	௧௭	அதனில்	அதனிற்
,,	௩௪	அதனில்	அதனிற்
௨௧௮	௧௧	இங்கு	இங்ங
௨௨௩	௯	வுகாஶ	வுகாஶந
,,	௧௧	தஜ	தஜவ
௨௨௪	௪	ஸபொ	ஸ்ஹொ
,,	௧௨	வ்யவாஶ	வ்யாவாஶ
,,	௨௦	ஸிதியக	ஸீதிவக
,,	௨௨	வாஸ்யஸக	வாஸ்யக
௨௨௮	௨௫	கள	களில்சு
௨௨௯	௧௯	தாக	தாக்
௨௩௩	௧௮	மன்றதென்று	மன்னென்று
,,	௨௧	ஶக்ராவார்.	ஶக்ராவார்,
,,	௨௭	ஷிகூஷித்தித்யாதி	ஷிரீகூஷித்துஇத்யாதி
௨௩௪	௨௧	ஜநகுஶ	ஜநாதஶ
௨௩௫	௧௯	உஷாரம்தி	உஷாஹாரம்தி
,,	,,	ஶுஹஶவலி	ஶுஹாஶவலி
,,	௨௨	ஸம்யிப்பானென்ன	ஸம்யிப்பானே என்ன

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
,,	௨	தன்ஞனந்தது	தன்ஞநூத்து
௨௩௭	௨௦	வொ ரக்ஷா	வொ ரக்ஷ்வா
௨௩௯	௨	மெமபரு	மெம்பெரு
,,	௧௯	ஸ்வாதி த்ரு	ஸ்வாதீ த்ரு
,,	௧௬	விநியோநாண	வியோகாநாகாண
௨௪௦	௨௧	மென்ன	வென்ன
,,	௩௧	விஷ்ணு:	விஷ்ணு:
௨௪௪	௩௨	வள	வளவ
௨௪௩	௯௩	வாஜாமெணக	வ்ராஜாமெண்க
௨௪௯	௩௧	யக்த	யாக்தா
,,	௩௨	ஸொஜதிஙிதி	ஸாஜதிஙிதி
,,	௩௩	ஜ்ஞாநா	ஜ்ஞாந
௨௪௭	௧௯	க்ருதஸநவஸ்ய	க்ருதஸ்நவஸ்ய
௨௫௧	௯	ஹவித்தாண்	ஹவத்தான
௨௫௩	௩௧	யக்தி:	யாக்திஹி:
௨௫௯	௧௮	ஹெஜமெ	ஹெஜமில்லையெ
,,	௩௧	வொரிதஞ	வொரிதார
௨௫௭	௧	ஹணதீ	ஹணிதீ
௨௫௮	௧௮	வ்ய திவஸப	வ திவஸாப
௨௬௦	௧௨	விம்தஜணாவலி	விம்தாஜணாவலி
௨௬௪	௬	யணவரு:	யண: வரு:
௨௬௫	௯	வொஹணணாநாம்	வஹணாநாம்
,,	௨௯	யஜ்ம் தவஸஜெ	யஜ்ம் தவஸஜெ
,,	௨௬	வதாஹிவதா	வதாஹிஸ்வதா
௨௬௯	௨	ஜ:வெ	ஜ:வ
,,	௬	ஸநாதம்ஜ்ஞாதா	ஸநாதநம்ஜ்ஞாக்ஷ்வா
,,	௧௦	ஶ்ருதாநகா	ஶ்ருதாநகா
௨௬௭	௮	நிவிஷாநிதா	நிவிஷாநிதாநி
,,	௧௦	தித்ராஹு	தித்ராரஹு
,,	௧௨	ஸவல்கயரஜி	ஸவல்காகயரஜி
,,	௨௭	வரஹ	வரஹ
௨௬௮	௩	ஜெ"திதி	ஜெவ"திதி
,,	௨௧	ஹஹணிதி	ஹஹணிதி

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
,,	கங	[illegible]	[illegible]
,,	ஙச	நிஷ்க்டிக	நிஷ்க்ஷ்டிக
உஎ○	ஙஉ	[illegible]	[illegible]
உஎக	ச	[illegible]	[illegible]
,,	உஅ	[illegible]	[illegible]
,,	ஙரு	[illegible]	[illegible]
உஎஉ	ரு	[illegible]	[illegible]
,,	அ	[illegible]	[illegible]
உஎங	ஙஉ	[illegible]	[illegible]
,,	ஙச	[illegible]	[illegible]
உஎரு	கக	[illegible]	[illegible]
உஎசு	உச	[illegible]	[illegible]
உஎஅ	க○	[illegible]	[illegible]
உஎகூ	ரு	உக	உக்த
"	கூ	ஒன்றுதேவு	ஒன்றுந்தேவு
,,	உ○	[illegible]	[illegible]
உஅ○	க○	[illegible]	[illegible]
,,	ஙஉ	[illegible]	[illegible]
உஅஉ	உரு	[illegible]	[illegible]
,,	உசு	[illegible]	[illegible]
உஅங	கூ	[illegible]	[illegible]
உஅச	ஙச	[illegible]	[illegible]
உஅரு	கஉ	[illegible]	[illegible]
உஅஎ	ரு	[illegible]	[illegible]
,,	கஎ	[illegible]	[illegible]
,,	உசு	[illegible]	[illegible]
"	உஅ	[illegible]	[illegible]
உஅஅ	கூ	அவர்தங்களிதி	அவர்கள்தங்களிதி
,,	க○	[illegible]	[illegible]
,,	உரு	ருக்க	ருக்குசுக
உஅகூ	ஙச	[illegible]	[illegible]
உகூ○	க	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	அஶுத்தம்	ஶுத்தம்.
உகூ௦	உஅ	தீவடீ	தீவ்ரு
உகூக	கரு	ஹோவஞெ	ஹோவதெடீ
,,	கசூ	தியடீக்ஷ	தியடீக்ஷ
உகூஉ	உஉ	வரீதஞ்ஞாஞ	வரீதந்தாஞ
உகூங	௫	ஷ்டவ	ஷ்டம்வ
,,	ரு	ஹஶவாநஶ்ருய	ஹஶவாநாஶ்ருய
உகூச	க	ராஜாஞா	ராஜ்ஞா
,,	,,	ஓஓெஶ்ரூவொ	ஓஓாஶ்ரூவொ
,,	க௦	கஶி	கஶ்வி
,,	கசூ	தியம்தவ்ரவஷ்டீ	நியம்தவ்ரவஷ்டம்
,,	உரு	வாரக	வாரிக
உகூரு	ரு	ரெஃதக	ரெதக
,,	கசூ	வு காரக்ஷஓவ்ரு	வு காரக்ஷஓவ்ரு
உகூசூ	அ	வக்ஷர	வக்ஷதர
,,	கசு	ஷவா	ஷவடீா
,,	ஙஉ	வஜநயொரீ ஶ்வரக்ஷம்	தயொரீஶரக்ஷ
,,	,,	உவயாக்ஷகார	உவயாக்ஷகார
ங௦௦	க	நடீவெ	நவெ
,,	உக	ஷாயாரணா	ஷாயாரண
,,	உரு	நியாய	ந்ராய
ங௦க	கசூ	மைமா	மையா
ங௦ங	ரு	ஷியை	ஷிஷியை
ங௦ச	கசூ	பொந்த	போர்ந்த
ங௦ரு	உசூ	வாஜ	வாய
ஙகஉ	உஉ	ஓம்ஷிகா	ஓம்ஷிகா
ஙகசூ	ரு	தன் றன் ஶ்ரூயி	தன் றென் ஶ்ரூயி
,,	கஎ	மென்றிஓவெ	மென்றிம்ஓவெ
ஙகஎ	கஅ	னீழ	நீள்
ஙஉஉ	ஙச	திகஷ்ரு	திகக்ஷஷ்ரு
ஙங௦	ங	விஜ்ரூத்தி	விஜ்ரூத்து, தி

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
ஙஙச	கஅ	வலெவதநக்ஷ:	வலெவதந
,,	"	லெவதக்ஷந	லெவதந
ஙஙகூ	ஙங	ஜதவஷ	ஜநவஷ
,,	உங	விலொயீநாம்	விலொயிநாம்
ஙசகூ	உ௦	வுதிஷ்ஜ்ஞாந	வுதிஷ்டஜ்ஞாந
ஙருஉ	ஙக	நிஷெடா	நிஷெடாஷ
ஙருங	ங	ஸஹாஸ்ய	ஸஹாஸ்த
ஙகூங	உக	வு ாவ்ய	வு ாரவ்ய
ஙஎ௦	ஙச	ராக்ஷஸ	ராக்ஷஸ
,,	,,	ஷித	ஷித்ர
ஙஎஉ	ஙங	உக்தாயட	உக்தாவாயட
ஙஎங	க	காஸிஷ்ட	காஷ்டிஹி
ஙஎகூ	கூ	லதேடீத	லதேஹடீத
ஙஅச	உ	நமரெஸ்யாவா	நமரெஸ்யா
ச௦௦	ங௦	க்ஷவகி	க்ஷவம்கி
ச௦எ	உ	ஸ்வாஹாவ	ஸ்வஹாவ
ச௦கூ	ஙச	வுலெள	வுவலெள
சகரு	கஅ	ஸம்ஷாவிக	ஸம்ஹாவித
சகசா	ஙஉ	லெஹாஹதௌ	லெஹாதாஹதௌ
சஉக	ங	ஶெ்ரஷா	ஶ்ரேஷ்டா
சஉங	உஎ	ஊநாஷெத்ர	ஊநாஷ்யெத்ர
சஉச	ஙங	த்யாக்ரி	த்யாக்ர
சஉரு	க	ணியிவ்வ	யிவ்வ
சஙஉ	உ௦	ஶரூவா	ஶாருவா
சருஉ	உ௦	வநாஷெய	வநாஷ்ெய
சருகூ	கங	ஞ்ஜ்ஸம்வ	ஞ்ஜ்ஸம்க்வ
,,	ஙக	ஹமஷ	ஹமவஷ
சசாஅ	கஎ	கெள்ள	கொள்ள
சகூகூ	ச	பற்றுசாகம்	பற்றுசாகப்
சஎ௦	உ	செய்தார்	செய்தாள்
சஎக	உஉ	லெவுாக்ஷம்	லெவுாக்தம்
சஎஉ	க	மாப்ோபலே	மாப்போலே
,,	உ	வாஸநம்	வாம்ஸநம்

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௪௭௩	௮	படுகுட்டு	படுகிற
௪௮௧	௧௮	ஐந்துக்குமிதி	அஞ்சுக்குமிதி
௪௮௫	௧௭	ஸம்ஸ்வாரன்	ஸம்ஸம்ஸ்வாரன்
௪௮௬	௨௨	ஓரவஸாரத்னுலே	ஓரவஸாரத்திலே
௪௮௭	௨௦	ஸ்வாகேதி	ஸ்வாகேதி
௪௮௮	௬	விஸ்வஸம்	விஸ்வாஸம்
௪௮௯	௨௫	ஜீவாயநம்	ஜீவாயாநம்
௪௯௦	,,	னுடைய	னுடை
௫௦௦	௧௪	ஸ்ரீநிஸ்ரீர	ஸ்ரீநிஸ்ரீர
,,	௨௦	ராஜாயஃ	ராஜாஷயஃ
௫௦௨	௧௪	வுதிகஷ்ஷெ	வு ாதிகஷ்ஷெ
,,	௪௭	(வணகெந)ஃ	(வணகெந)
௫௦௩	௨௫	வு த்தியாக	வு வதியாக
,,	௨௬	தக்கதுதான்	தக்கதான
௫௧௦	௩	ஸ்வயீந	ஸ்வாயீந
௫௧௨	௧	யநஷிக்கும்	யநாஷிக்கும்
,,	௨௨	ஸ்வதாந	ஸ்வாதாந
௫௩௩	௩	கிறது.	கிறது,
௫௩௪	௨௫	ஸ்வஸங்கவு வஷ	ஸ்வஸங்கவு வஷ
௫௪௪	௧௪	கதுக்வ	கதுக்வ
,,	௩௧	வவாஷா	வவாஷா
௫௪௮	௧௭	நிஹாரக்வ	நிஹாரக்வம்
௫௫௦	௧௪	தஞவதல்யமஜும்	தஞிவதல்யமஜும்
௫௫௧	௨௬	வுாவ	வுாவத
௫௫௨	௩	க்ருதமாகையாலும்	விஙமாகையாலும்
,,	௨௬	கட்வது	கடவது
௫௫௬	௧	வேறேரவ	வேரேரவ
௫௫௭	௨	தூநம்	தூாநம்
௫௬௨	௧௭	க்ருதக்ருதுஹாவம்	க்ருதக்ருதுதாஹாவம்
௫௬௬	௨	ஹமவதி	ஹவதி
,,	௨௨	க்ருது	சக்ருது
,,	௨௪	வு வருத்தேஃ	வு வருத்தி
௫௬௮	௨	வருத்தவஷத்தி	வஷத்தி
,,	௩	னென்றும்கொண்ட	னென்றும்ஸாஸங்களாலுமகொண்டாட

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
சுகூக	௩௪	சோரது	சோரது
சுகூ௪	௩	லாவது.	லாவது,
சுகூ௫	௨௨	நிவ்ருதி	நிவ்ருத்தி
சுகூ௭	௮	த்ரு	தஸ்ரு
,,	,,	வெருதம்	வெர்ரதம்
,,	கக	வாஸெ	வாஸெ
சுகூ௮	௨க	நிவ்ருத்தி	நிவத்தி
௭௦௪	௨௬	வ்ராவ	வ்ராவ
௭௦௫	௨௬	ப்ராரப	ப்ராரப்த
௭௦௬	க௮	உநமக	உநமக
,,	,,	த்ருக்வா	த்ருக்த்வா
,,	௩௨	வஷ	ஹஷ
௭௦௯	௬	தஉமெஉ	தஉமெஉஉ
,,	க௨	நிவர்த்திக்கை	நிவத்திகையாகை
௭கக	க௨	வாவநி	வாவத்துக்குநி
,,	௨௭	யிகாஸம்கா	ஜிகாஸம்கா
௭க௨	க௩	லுதக்ஷி	லுக்ஷி
,,	௨௩	வ்ருக்ஷந	வ்ருத்தந
௭க௪	௩க	ரொணிஸித்ரா	ரொணிஜத்ரா
,,	௩௨	உபஷாயாவ	உபஷாயாவ
,,	௩௩	கூஉ	கூஉ
௭க௫	க௫	ஷயத்ரு	ஷயக்வ
,,	௨௨	நர	நரக
௭க௬	௨௦	ஸாவா	ஸாவஸா
௭க௭	௨௩	யெதிம்பு	யெதிரம்பு
,,	௨௬	வரெஜா	வரெநஜா
,,	௩௪	ஜுந	ஜுாந
௭க௯	க	ஜநாஒத	ஜநாதெ
,,	௮	ஷெஷஷெ	ஷெஷஷெ
,,	க௮	ஜெஉ	ஜெஉமாக
,,	௨௯	ஸவிவாவ	ஸவாவ
௭௨௦	க௨	உஷ்ணத்ரு	உஷ்ணந
௭௩௩	௨௪	ஶுரெக	ஶுரெக।
௭௩௪௪		வ்ருத்தி	வ்ருத்தி

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
,,	௩௪	ஙாயம்	ஙாயஃ
௭௨௧	௧௨	யொகாகா	யொகஂகா
,,	௧௩	தசவ	தஸவ
,,	௧௪	வூந்ரியெ	வூகிரியெ
,,	௨௧	ஈதரிாதா	ஈதரிாதா
,,	௩○	வவஷூ	வவநூஷூ
,,	௩௫	ஷிஃநய	ஷிஃய
௭௨௨	௩௬	ஶாவெஹதவூா	ஶாவவூா
௭௨௩	௧௨	நிவரிதஃ	நிவதரிஃ
,,	௨௫	ஶிதகஸவ	ஶிதஸவ
,,	௩௨	நிவூதி	நிவூதி
௭௨௪	௨௯	வஸிஜாஃ	வஸிஜா
௭௨௫	௨௨	தஜிவ	தஜிவ
௭௨௭	௬	ஶிதக	ஶிதாக
,,	௧○	ஶொதூவரி	ஶொதூண
,,	௧௮	தூணநி	தூணஸ்ரீநி
௭௨௮	௨௯	ஶணஜிதி	ஶணகவஜிதி
௭௩○	௩௧	ஷவஸகவஷி	ஷவஸவஷி
௭௩௧	௧○	முயில்	முகில்
,,	௧௨	ஶக்ஷஞக	ஶக்ஷஸஞக
,,	௨௫	மவதா	மவசா
,,	௨௬	ஷரிதீதி	ஷரிஂதீதி
,,	௩௩	ஶாஂவா	ஶஂவா
௭௩௨	௩	ஜெவஜூா	ஜெவஜூா
௭௩௪	௨௧	ஜஃஜ	ஜஜ
௭௩௫	௨௩	வூவூதி	வூவூதி
,,	௨௪	நீவூதி	நிவூதி
௭௩௬	௩○	ஜூாஹ	ஜூஹ
௭௩௮	௧௮	வீஶரன்	வீரன்
,,	௨○	தாலேவா	தாலேஸவா
௭௩௯	௩௪	மஂஶஂஜி	மஂஶாமஜி
௭௪௧	௨௧	காஜிநி	காதிநி
௭௪௨	௨௫	வஶஃவ	வஶவ

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
எசரு	கக	தவாக	தவக
,,	ஙசா	தயோக	தயோகூ
எசகூ	க○	யாரத	யாவிரத
எருங	உ	பந்த	ஜநூ
எருச	உகூ	ஹஹ	ஹபவ
எசா○	ச	மின்றிக்கே	மன்றிக்கே
,,	கஅ	ஸுவாதள	ஸுவாதள
,,	உச	விஶேஷி	விஶ்லேஷி
எசாங	கக	ஸூத	ஸூத்ர
எசாச	கக	தத்ரூஹ	தஜநூஹ
எசாரு	ச	மஜீஜ	மஜீஜ
எசாசா	உ	திஸூரதி	திஜஸூரதி
,,	அ	ஜீவைெவ	ஜீயவைெவ
எசாஎ	உரு	தவுதும்	ததுவும்
எசாகூ	ங	ஜாஹ	மாக
எஎ○	கச	ஶஹ	ஶஹ
,,	கஎ	உனர்த்தியே	உணர்த்தியே
எஎங	உ○	ஷாகதம்	ஷாகதக
,,	உகூ	ஜிசுஸய	ஜிசுஸயா
எஎச	ங	வாரர	வாரா
எஎரு	உஉ	ஸஜாரவ	ஸஜாஸரவ
எஎஅ	அ	யொநகூ	யொரகூ
எஅ○	ங○	தீனீடு	தீணுடு
எஅஉ	ரு	வரஜா	வரஜா
எஅங	ச	ஸு ஸாஜ	ஸு ராஸாஜ
,,	உ○	ஞஜவஃ	ஜணவஃ
எஅஅ	உஅ	ஸாஹாவ	ஸாஹாவ
,,	ஙஉ	கிழ்	கீழ்
எகூ○	ரு	வரஜாதா	வரஜாதூ
“	உஅ	கிகுரஃ	கிரரஃ
“	ங○	ஸு காரணெ	ஸு காரெண
எகூக	எ	ஸாகஷ	ஸாகஷ
“	ஙங	ஞரா	தரா

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
௭௯௭	௮	காத்து	காற்று
"	௩௦	எழில்	எழில்
௮௦௨	௧௯	[illegible]	[illegible]
௮௦௫	௨௫	[illegible]	[illegible]
௮௦௮	௫௫	[illegible]	[illegible]
௮௦௯	௯	[illegible]	[illegible]
௮௧௧	௨௨	[illegible]	[illegible]
"	௨௫	[illegible]	[illegible]
"	௨௪	[illegible]	[illegible]
"	௨௬	[illegible]	[illegible]
"	௨௯	[illegible]	[illegible]
௮௧௩	௪	[illegible]	[illegible]
"	௯	[illegible]	[illegible]
"	௧௫	[illegible]	[illegible]
"	௨௯	[illegible]	[illegible]
௮௧௪	௧௦	[illegible]	[illegible]
"	௫௪	[illegible]	[illegible]
௮௧௯	௪	[illegible]	[illegible]
"	௨௨	[illegible]	[illegible]
௮௧௮	௨௮	[illegible]	[illegible]
"	௫௨	[illegible]	[illegible]
௮௧௯	௨௨	[illegible]	[illegible]
௮௨௦	௨௮	[illegible]	[illegible]
௮௨௧	௧௫	[illegible]	[illegible]
௮௨௨	௫	[illegible]	[illegible]
"	௨௯	[illegible]	[illegible]
"	௨௭	[illegible]	[illegible]
௮௨௩	௮	[illegible]	[illegible]
"	௧௧	[illegible]	[illegible]
"	௧௫	[illegible]	[illegible]
"	௧௪	[illegible]	[illegible]
"	௨௯	[illegible]	[illegible]
௮௨௪	௨௯	[illegible]	[illegible]
௮௨௫	௧௮	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
,,	உக	ஞெ	ஞெ ।
அஉசா	உஉ	வா॒ரா॒ஷஂஸ்ஃ	வா॒ரா॒ஷாஂஸ்ஃ
,,	ங○	த்து	ற்று
அஉஎ	ங	ஸ்யூராக்ஷ	ஸ்யூராக்ஷ
அஉஅ	அ	உ॒க்தா॒ந॑	உக்தா॒ந॒
,,	கக	எல்லாஉ	எல்லாவு
,,	கஉ	வதெ	வதெ ।
,,	உஅ	ழில்	ழிற்
,,	ஙச	யில்நங்	யிணம்
அஉகூ	சா	கழல்	கழற்
,,	கூ	நீய:ஂ	நீய: ।
,,	உச	அனு	ஆநு
,,	உரு	அனு	ஆநு
,,	உகூ	குறு	குரு
அங○	கசா	வன்னிக்கே	யன்றிக்கே
அஙக	கக	ரக்த	ரக்தம்
அஙஉ	கஉ	அவரவத்த	அவாவத்து
,,	கரு	திதிஃஹாவ	திதிஹாவ:
,,	கஎ	வாரர	வார
,,	சஅ	யி	யீ:
அஙரு	கக	விசெஷநிஷ்ஷ	விசெஷநிஷ்ஷஸ்ம்
அஙஎ	அ	ஞக்ஷா	ஞக்ஷா
,,	உக	விரோயிநா	விரோயிநா ।
,,	உசா	காரணம்	காரணம் ।
அஙகூ	சா	தம	தஃ
,,	உரு	மென்து	மென்று
அச○	உஎ	ஶாரோ	ஶாரோ:
,,	ஙங	வரம்	வரம் ।
அசங	க	டானே	ஊானே
,,	ககூ	யன்றில்	யென்றில்
அசசா	உ	விஷ	விஷய
,,	ஙரு	வயா	வாய
அசஎ	உஎ	நிய	நிவ
அரு○	கஉ	ரஸ	ரஂஸ

பக்கம்	வரி	அபபாடம்	பாடம்
௮௫௪	௭	ஸா ந	ஸ்யா ந
,,	௧௨	ஸம்ஸ்வாஸ ஹவி	ஸம்ஸ்வாஸ ஹவி
௮௬௧	௩௧	நீ ரா	தீ ரா
௮௬௨	௩௫	தாவெஷஸ்ய தீக்ஷி தஸ்ருஷ்ய	தாவெஷ ஸ்ருஷ்ய ஸ்ய தீக்ஷித
௮௬௫	௧௧	ஸ்ய ரெய	ஸ்ய ரெயம்
௮௬௭	௫	வாய	உவாய [விசெஷ]
௮௭௨	௧௭	ஸம்ஹிதி	ஸம்ஹதி
௮௭௬	௩௧	க்ஷ:” ரொஷ்ட்ர	க்ஷ: | “ரொஷ்ட்ர
,,	௩௨	நிரூபெண	நிரூபண”
௮௭௭	௩௪	ஸம்ஸ்ருஷ்டி	ஸம்ஸ்ருஷ்டி
௮௮௧	௮	ரூ. ஸ்ரீணமெ னவருளி	ஸ்ரீணமென்றரு
௮௮௬	௧௨	என்ன	என்கிற
,,	௧௪	திவரு	திருவ
௮௮௮	௨௭	வஞத்தாலெ	வஞத்தாலே
௮௮௯	௩௩	தெக்த:	தெக்த
,,	௮	ஸ்ரீணாதி	ஸ்ரீணாதி
,,	௩௨	வரிஷிக்த	வருதிஷிக்த
௮௯௧	௧௩	யாதென்ன	யாதாவென்ன
௮௯௨	௨௧	நிஷக்ஷிஷிடு	நிஷக்ஷிடு
௮௯௨ ௪	௪௮	(அமுத்தை)	(அமுதத்தை)
௮௯௬	௮	கிறது.	கிறது,
௮௯௭	௪௨	யோக்ரு	யோக்ரு
,,	௩௨	ஷ்வக்ருதெ	ஷ்வக்ருதெ
௯௦௦	௨௪	செகிறு	செய்கிறு
௯௦௩	௩௫	[illegible]	மிஸ்ராவ
௯௦௬	௧௫	ஐதர்ய	ஐதர்ய
,,	௧௭	யாலே	யாலே
,,	௩௪	வஸ்ரவி	வஸ்ரவி
௯௦௭	௩௫	பவை	பவை
௯௧௪	௪௫	ளயடு	வளயடும்
௯௨௯	௮	ஹொக்ஷ	ஹொக்ஷ

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
௯௩௯	௩௨	விராஜம்	விராஜஸ்வம்
௯௪௭	௯	ஈய்	செய்
௯௫௭	௧௧	ச்செய்தா	ச்செய்தா
,,	௧௪	ணுகரும்	ணுக்கும்
,,	௧௭	வஸ்ரீ	வம்ஸ்ரீ
,,	௨௨	வாக்ஷாவை	வாக்ஷாம்வை
,,	௩௪	ஸ்ரு தா	ஸ்ரீ தா
௯௫௮	௯	ஸ்ரு ஜௌநஷம்	ஸ்ருஜௌநாஷஸீ
,,	௨௦	விகா நாயக	விபா நயக
,,	௨௯	ஹம்வாரீஷ்ய	ஹம்வாரஷ்ய
,,	,,	வக்ஷ	வக்ஷம்
,,	௩௫	ஸவு	ஸம்வு
௯௫௯	௩௦	யோஹை	யோஹஸ்ரு
௯௬௦	௨௪	கநந்	கநந்
௯௬௧	௨	நிசாஹாக	நிதாஹாக
,,	௩௫	ஹக்ஷடீ	ஹ்ருக்ஷடீ
௯௬௨	௧	வாரு	வாரு
,,	௫	யூவும்	பூவும்
,,	௩௧	தி	வதி
,,	௩௫	ரக்ஷ	ரக்ஷா
௯௬௪	௯	ஹஜ ஹாதி	ஹஜநாதி
,,	௧௪	கிருர்	கிரூர்
௯௬௭	௧௩	வேர்(பற்று	(வேர்பற்றும்
௯௬௯	௩௨	ஸாஜெராவயெ	ஸாஜெராவாயெ
௯௭௨	௫	ாதெரு ண்	ஶாதெரு ண
௯௭௪	௨௮	வுவாவெ	வுஹாவெ
௯௭௭	௧௯	ஸாயக	ஸாயக
௯௮௦	௧௩	முமம	மும்
௯௮௪	௨	ளா	ண
௯௯௧	௮	ஸை	ஸை
,,	௨௬	கூடாதே.	கூடாதே,
௯௯௫	௨௩	வில்லையோ.	வில்லையோ,
,,	௨௪	மென்னில்.	மென்னில்,
௯௯௭	௧௧	மன்று.	மன்று,

பக்கம்	வரி	அபபாடம்	பாடம்
௯௯௮	௪	பபூந	பபூந
௧௦௦௧	௯	ஞுனும்	ஞுலும்
௧௦௦௨	௨	பெபஷூ	பெபெஷூ
௧௦௦௫	௧௦	ஜா|	ஜா
௧௦௦௭	௨௮	ஶ்ரு தி	ஶ்ரு தி
௧௦௦௯	௧௧	கூடுமோ	கூடுமோ,
,,	௩௧	வஜ்ரெத.	வஜ்ரெத,
௧௦௧௧	௧௨	மன்றே.	மன்னரே
,,	௧௩	மென்ஞதே.	மென்ஞதே,
,,	௩௫	உதர்தராநாதி	உதராதிநா
௧௦௧௨	௧௦	"வ்ருஜூரிதா	*வ்ருஜூரிதா
,,	௧௧	ஜ்ரெத	ஜ்ரெத*
,,	௨௨	வஷூள	வஷூள
,,	௩௪	ஷ்ரு-ஸ்ரீ	ஷ்ருஸு-ஸ்ரீ
௧௦௧௯	௨௧	வா	வாய
௧௦௨௨	௭	சென்றெு	சென்றே
,,	௨௨	குற்றம	குற்றம்
௧௦௨௭	௯	வேண்டா.	வேண்டா,
௧௦௨௮	௬	தார	தார்
௧௦௩௨	௨௩	மூன்றநல்	மூன்றனல்
,,	௨௪	குரிகொள்	குறிகொள்
௧௦௩௩	௭	சுமெஷெ	சுமெஷெக
,,	௧௫	பபக்ஷ்மோ.	பக்ஷ்மோ,
௧௦௩௪	௨௨	ஷதர்	ஷதஃ
௧௦௩௬	௭	ஆதரம்பெ	ஆதாஞ்சே
,,	௧௮	தகயாற்றிற	தகவாற்றறி
௧௦௩௭	௨௭	னறே	னரே
௧௦௪௩	௨௦	கருந்து	கருத்து
௧௦௪௫	௮	வ்ராஸ்யத்த	வ்ராயஸ்த்த
௧௦௫௪	௬	களிலும்	களிலும்
,,	௮	விதிக்ஷி	விதிக்ஷா
௧௦௫௫	௩	ஷஃ	ஷஃ |
,,	௧௦	வெஜ	வெஜந்
,,	௧௪	கிலே	திலே

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
,,	,,	ஸண்ரு	லன்ரு
[illegible]	க	கனை	கனோ
,,	எ	நி	தி
[illegible]	௭	பன்றெ	பன்றே
,,	,,	இந்தனோ	இத்தனை
,,	கந	[illegible]	[illegible]
[illegible]	௰	யேகிலும்	யாகிலும்
[illegible]	௲	வெஷீ	தெஷீ
,,	௬	வெஷீ	தெஷீ
[illegible]	௨	பிழைப்பார்	பிழைப்பர்
,,	௭	மென்ற	வென்ற
,,	[illegible]	லிகிக	திகளி
[illegible]	[illegible]	[illegible]	வர்
[illegible]	௬	[illegible]	யுரை
,,	[illegible]	தாயுறை	தாயுரை
[illegible]	[illegible]	ஸ ஸ	ஸ ஸஸ